

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΕΥΓΓΡΑΦΗ.

Mit

erklärenden Anmerkungen

herausgegeben

von

K. W. Krüger.

Zweiten Bandes erstes Heft, fünftes und sechstes Buch.

Zweite Auflage.

Das Recht zu einer englischen und französischen Uebersetzung
dieses Werkes behält der Verfasser sich vor.

Berlin.

K. W. Krüger's Verlagsbuchhandlung.

1858.

Alle rechtmässigen Exemplare dieses Werkes führen hier den Stempel
und die eigenhändige Namensunterschrift des Verfassers.

W. King

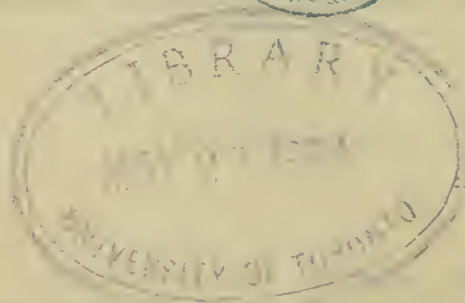
PA

4452

A2

1860

Bd. 2.

960710

L2a

Θ Ο Υ Κ Υ Δ Ι Δ Ο Υ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ε.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέ-1
χρι Πυθίων. καὶ ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν ἐκ
Δήλου, ἠγησάμενοι κατὰ παλαιάν τινα αἰτίαν οὐ καθαρὸν ὄντας ἰε-
ρῶσθαι, καὶ ἅμα ἑλλίπες σφίσι εἶναι τοῦτο τῆς καθάρσεως ἢ πρότε-2
ρόν μοι δεδήλωται ὡς ἀνελόντες τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων ὀρθῶς
ἐνόμισαν ποιῆσαι. καὶ οἱ μὲν Δῆλιοι Ἀτραμύττιον Φαρονάκου δόντος
αὐτοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὤκησαν, οὕτως ὡς ἕκαστος ὥρητο.

Κλέων δὲ Ἀθηναίους πείσας ἐς τὰ ἐπὶ Θοράκης χωρία ἐξέπλευσε2
μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν, Ἀθηναίων μὲν ὀπλίτας ἔχων διακοσίους καὶ χι-
λίους καὶ ἰππέας τριακοσίους, τῶν δὲ ξυμμάχων πλείους, ναῦς δὲ τριά-
κοντα. σχῶν δὲ ἐς Σκιώνην προῶτον, ἔτι πολιορκουμένην, καὶ προς-
λαβὼν αὐτόθεν ὀπλίτας τῶν φρουρῶν κατέπλευσεν ἐς τὸν Κολοφωνίων
λιμένα, τῶν Τορωναίων ἀπέχοντα οὐ πολὺ τῆς πόλεως. ἐκ δ' αὐτοῦ,2

C. 1. § 1. αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέχρι Πυθίων
der jährige Vertrag war erloschen und es war wieder Krieg bis zu
den Pythien. (Hl.) vgl. (Kr. zu) Clinton F. H. p. 214 s. u. Clarisse Spec. hist.
lit. p. 52 ss. Dem μὲν entspricht nicht Κλέων δὲ 2, 1, sondern die nächst-
folgende Erzählung. vgl. 5, 71, 1 u. Reg. zu Xen. An. unter μὲν. — ἐν τῇ ἐκε-
χειρίᾳ noch während des Waffenstillstandes 4, 117 ff. Clarisse p. 55.
— κατὰ παλαιάν τινα. κατὰ δὴ τινα παλαιάν Suidas, Phot. u. Etyim. M.
vgl. Clarisse p. 57 u. zu 1, 24, 1. — ἰερῶσθαι, ἰερῶς ἀνακεῖσθαι τῷ θεῷ.
(Sch.) ἱεροῦς νεομισθαι Phot. p. 81. Ueber die Sache Boeckh Staatshaush.
I S. 540. II S. 82. Mythisches bei Plut. π. τῶν ἐκλει. χρηστηρίων 5.

§ 2. τοῦτο, dass sie die Delier nicht weggeschafft; τό Reiske bei Abr.
p. 491. — ἦ. ἦν Reiske eb., Dobree u. eine Hs. Jenes wird mit ἀνελόντες
zu verbinden sein: durch welche sie — weggeschafft und damit recht,
dazu Genügendes, gethan zu haben glaubten. Es ist nicht, wie Gö.,
Hk. u. Pp. meinten (vgl. Kr. z. Dion. p. 119), nach Spr. 60, 5, 2, sondern
nach 51, 9, 2 zu erklären. — πρότερον 1, 8, 1. 3, 104, 1. (Huds.) — Φαρ-
νάκου, Statthalter der daskylitischen Satrapie. Kr. z. Dion. p. 353 u. Stud.
1 S. 95. — ὤκησαν. zu 1, 8, 1. — ὥρητο dazu geneigt war. vgl. 6,
78, 4. (Bl.) Schwerlich richtig; wohl vielmehr: aufgebrochen war. vgl.
8, 23. 1. (Arn.) vgl. 4, 48, 5. 74, 2.

C. 2. § 1. σχῶν ἐς. zu 1, 110, 2. — τῶν Τορωναίων verbinden
Manche mit λιμένα.

αἰσθόμενος ὑπ' αὐτομόλων ὅτι οὔτε Βρασίδας ἐν τῇ Τορώνῃ οὔτε οἱ ἐνόητες ἀξιόμαχοι εἶεν, τῇ μὲν στρατιᾷ πεζῇ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν, ναῦς δὲ περιέπεμψε δέκα ἐς τὸν λιμένα περιπλεῖν. καὶ πρὸς τὸ περιτείχισμα πρῶτον ἀφικνεῖται ὃ προσπεριέβαλε τῇ πόλει ὁ Βρασίδας, ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ προάστειον, καὶ διελὼν τοῦ παλαιοῦ τείχους μίαν αὐτὴν ἐποίησε πόλιν. βοηθήσαντες δὲ ἐς αὐτὸ Πασιτελίδας τε ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων καὶ ἡ παροῦσα φυλακὴ προσβαλόντων τῶν Ἀθηναίων ἠμύνοντο. καὶ ὡς ἐβιάζοντο καὶ αἱ νῆες ἅμα περιέπλεον ἐς τὸν λιμένα περιπεμφθεῖσαι, δεισας ὁ Πασιτελίδας μὴ αἱ τε νῆες φθάσωσι λαβοῦσαι ἐρῆμον τὴν πόλιν καὶ τοῦ τειχίσματος ἀλισκομένου ἐγκαταληφθῆναι, ἀπολιπὼν αὐτὸ δρόμῳ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι φθάνουσιν οἱ τε ἀπὸ τῶν νεῶν ἐλόντες τὴν Τορώνην καὶ ὁ πεζὸς ἐπισπόμενος αὐτοβοεῖ, κατὰ τὸ διηρημένον τοῦ παλαιοῦ τείχους ξυνεσπεσῶν. καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν τῶν Πελοποννησίων καὶ Τορωναίων εὐθὺς ἐν χερσὶ, τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον καὶ Πασιτελίδαν τὸν ἄρχοντα. Βρασίδας δὲ ἐβοήθει μὲν τῇ Τορώνῃ, αἰσθόμενος δὲ καθ' ὁδὸν ἐαλωκυῖαν ἀνεχώρησεν, ἀποσχὼν τεσσαράκοντα μάλιστα σταδίους μὴ φθάσαι ἐλθῶν. ὁ δὲ Κλέων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τρο-

§ 2. ἐξ αὐτοῦ steht nie temporal wie ἐκ τούτου. — ὑπ' für ὑπ' Kr. Bruchst. vgl. 1, 125, 1. — ὅτι οὔτε für ὅτι οὐδέ Pp. Observv. p. 136. — ἀξιόμαχος widerstandsfähig, „ohne Dativ oder πρὸς mit dem Ae. auch 4, 57, 2.“ (Bl.) Das Wort gebrauchen von guten Schriftstellern eben nur Her. u. Thuk. vgl. zu 8, 80, 1. — τῇ vor πεζῇ wird wohl in mehr als Einer Hs. fehlen. Statthast wäre es nur, wenn man annehmen dürfte dass die Reiter nicht ausgeschifft worden; und auch dann würde man τῇ μὲν πεζῇ στρατιᾷ erwarten. Kr. z. Dion. p. 318 u. Stud. 2 S. 177 f. — ἐς τὸν für τὸν Bekker. vgl. 5, 3, 1. — περιπλεῖν. zu ἐπιδῆν 4, 132, 3. — προσπεριέβαλε ausser der alten Mauer um die Stadt aufführte. vgl. 8, 40, 3. — ἐντὸς, τῆς πόλεως δηλονότι. (Sch.) — ποιῆσαι. zu 1, 109, 3. vgl. 6, 67, 2. — καὶ διελὼν wie er auch etc. Spr. 59, 2, 6. — τοῦ τείχους. Spr. 47, 15, 3. vgl. zu 2, 75, 4. — αὐτὴν für αὐτά. Spr. 61, 7, 1. Durch die neue Mauer und Niederreissung des zwischen dieser liegenden Theiles der alten wurden Stadt und Vorstadt ein fester Ort.

C. 3. § 1. ἐς αὐτό, τὸ περιτείχισμα. (Pp.) — ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων. zu ὁ Ἀθηναῖος 3, 102, 2. — ἐβιάζοντο, ὑπὸ τῆς βίας τῶν Ἀθηναίων ἠτιῶντο οἱ περὶ τὸν Πασιτελίδαν. (Sch.) — ἐς. αἱ ἐς eine Hs., auch mir eingefallen, doch nicht nöthig, da man αἱ νῆες bloss auf die ναῦς δέκα beziehen kann. — ἐρῆμον entblösst von Vertheidigern. (Hl.) Oester so auch bei Thuk. — Πασιτελίδας 4, 132, 6? — τοῦ τειχίσματος, τοῦ καινοῦ τείχους, τοῦ περιτειχίσματος. (Sch.) — τὴν πόλιν, ἧς ἦν ἐν τῷ παλαιῷ τείχει. (Sch.)

§ 2. οἱ ἀπό. zu 3, 90, 3. — αὐτοβοεῖ kann seinem Begriffe und dem Sprachgebrauche des Thuk. gemäss (zu 2, 81, 3) nicht mit ξυνεσπεσῶν sondern nur mit ἐλόντες verbunden werden. Kr. z. Dion. p. 296 u. Stud. 2 S. 178 f. — τοῦ παλαιοῦ τείχους. τείχους τοῦ παλαιοῦ eine gute Hs. Ich würde τοῦ τ. τοῦ π. erwarten. — ζῶντας ist Prädicat: οἱ ἄλλοι δὲ οὐς ἔλαβον ζῶντες ἦσαν. vgl. 1, 113, 2. 4, 101, 3 u. zu 1, 75, 2. — Πασιτελίδαν. zu 1, 132, 3.

§ 3. μὴ, in sofern das Vorhergehende ein Hinderniss andeutet. Spr.

παῖά τε ἔστησαν δύο, τὸ μὲν κατὰ τὸν λιμένα τὸ δὲ πρὸς τῷ τειχίσματι, καὶ τῶν Τορωναίων γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας ἠνδραπόδισαν, αὐτοὺς δὲ καὶ Πελοποννησίους καὶ εἴ τις ἄλλος Χαλκιδέων ἦν, ξύμπαντας ἐς ἑπτακοσίους, ἀπέπεμψαν ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ αὐτοῖς τὸ μὲν Πελοποννήσιον ὕστερον ἐν ταῖς γενομέναις σπονδαῖς ἀπῆλθεν, τὸ δὲ ἄλλο ἐκομίσθη ὑπ' Ὀλυνθίων, ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθείς. εἶλον δὲ καὶ Πάνακτον Ἀθηναίων ἐν μεθορίοις τεῖχος Βοιωτοὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον προδοσίᾳ. καὶ ὁ μὲν Κλέων φυλακὴν καταστησάμενος τῆς Τορώνης ἄρας περιέπλει τὸν Ἀθῶν ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν.

Φαίᾱξ δὲ ὁ Ἐρασιστράτου τρίτος αὐτὸς Ἀθηναίων πεμπόντων⁴ ναυσὶ δύο ἐς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν πρεσβευτῆς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξέπλευσεν. Λεοντῖνοι γὰρ ἀπελθόντων Ἀθηναίων ἐκ Σικελίας μετὰ τὴν ξύμβασιν πολίτας τε ἐπεγράψαντο πολλοὺς καὶ ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπενόει ἀναδάσασθαι. οἱ δὲ δυνατοὶ αἰσθόμενοι Συρακοσίους τε ἐπά-²γονται καὶ ἐκβάλλουσι τὸν δῆμον. καὶ οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὡς ἑκα-³στοι, οἱ δὲ δυνατοὶ ὁμολογήσαντες Συρακοσίους καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπόντες καὶ ἐρημώσαντες Συρακούσας ἐπὶ πολιτείᾳ ὤκησαν. καὶ ὕστε-³ρον πάλιν αὐτῶν τινες διὰ τὸ μὴ ἀρέσκεσθαι ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν Φωκαίας τε τῆς πόλεώς τι τῆς Λεοντίνων χωρίον καλούμενον καταλαμβάνουσι καὶ Βριζιωνίας, ὃν ἔθυμα ἐν τῇ Λεοντίνῃ. καὶ τῶν τοῦ δήμου τότε ἐκπεσόντων οἱ πολλοὶ ἦλθον ὡς αὐτοὺς καὶ κα-

67, 12, 3. — φθάσαι, vor der Eroberung. (Hk.) — δύο, eins für die Seesoldaten, eins für die Landtruppen. (Bl.) — γυναῖκας. zu 1, 89, 3. — καὶ εἴ τις. Spr. 59, 2, 4. 60, 10, 1. vgl. 3, 35. — ξύμπαντας ohne Artikel. zu 1, 107, 4.

§ 4. αὐτοῖς, τοῖς Πελοποννησίοις καὶ Χαλκιδεῦσιν, Dativ des Interesses. (Sch.?) Gew. bezieht man αὐτοῖς auf die Athener, wobei der Dativ sehr abnorm wäre. — τὸ Πελοποννήσιον, οἱ Πελοποννήσιοι. (A. Ps.) Spr. 43, 4, 17. vgl. 8, 2, 3 u. Xen. An. 4, 8, 18: οἱ κατὰ τὸ Ἀρχαδικὸν πελιασταί. — ἀνὴρ λυθείς. zu 2, 103. Ueber die Fügung Spr. 56, 9, 1. — καταστησάμενος. zu 4, 54, 4.

C. 4. § 1. αὐτός. zu 1, 46, 2. — πεμπόντων. zu ἐχόντων 1, 89, 2. — μετὰ τὴν ξύμβασιν 4, 65, 2. (Ds.) — ἐπεγράψαντο, ἑτέρους ἐπὶ τοῖς οὔσιν ἐνεγράψαντο εἰς τὴν πολιτείαν. (Sch.) — ἀναδάσασθαι, ἐξ ἰσαρχῆς δασμὸν καὶ μερισμὸν ποιῆσαι. (Sch.) Ein antikes und daher in der att. Prosa ziemlich seltenes Wort. Spr. B. 2 § 39 unter δατέομαι. Ἀναδασμὸς γῆς findet sich auch bei den Rednern.

§ 2. οἱ δυνατοί. zu 1, 24, 3. — ἐπάγονται. zu 2, 2, 2. — ὡς ἑκαστοι. zu 1, 3, 4. — ὁμολογήσαντες, συνθέμενοι. (Sch.) — ἐρημώσαντες, καταλιπόντες ἐρήμην. (Sch.) zerstörten Ps. Dem Begriffe gemäss ist wohl nur jenes. — ἐπὶ πολιτείᾳ, ἐπ' ἴσῃ πολιτείᾳ τῶν Συρακοσίων. (Sch.) Ueber ἐπὶ zu 5, 31, 2.

§ 3. μὴ ἀρέσκεσθαι unzufrieden sein, ohne Zusatz (τινὶ) auch 5, 37, 3. (Pp.) Gew. gebraucht die att. Prosa nur das Activ. — ἀπολιπόντες. zu 3, 10, 1 u. Schömann z. Isä. p. 299. — χωρίον Bezirk. — ὄν, dem Prädicat assimilirt. Spr. 63, 6. vgl. Heindorf zu Plat. Prot. 121. — Φωκαίας für Φωκίας einige gute Hsn. — τῶν τοῦ δήμου. zu 4, 130, 3. —

καταστάντες ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμουν. ἃ πυθανόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Φαίακα πέμπουσιν, εἴ πως πείσαντες τοὺς σφίσιν ὄντας αὐτόθι ξυμμάχους καὶ τοὺς ἄλλους, ἦν δύνωνται, Σικελιώτας κοινῇ, ὡς Συρακοσίων δύναμιν περιποιουμένων, ἐπιστρατεῦσαι, διασώσειαν τὸν δῆμον τῶν Λεοντίνων. ὁ δὲ Φαίαξ ἀφικόμενος τοὺς μὲν Καμαριναίους πείθει καὶ Ἀκραγαντίνους, ἐν δὲ Γέλα ἀντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος οὐκέτι ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχεται, αἰσθόμενος οὐκ ἂν πείθειν αὐτούς, ἀλλ' ἀναχωρήσας διὰ τῶν Σικελῶν ἐς Κατάνην καὶ ἅμα ἐν τῇ παρόδῳ καὶ ἐς τὰς Βοικιννίας ἐλθὼν καὶ παραθαρσύνας ἀπέπλει. ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν καὶ πάλιν ἀναχωρήσει καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τισὶ πόλεσιν ἐχορημάτισε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ Λοκρῶν ἐντυγχάνει τοῖς ἐκ Μεσσήνης ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν, οἱ μετὰ τὴν τῶν Σικελιωτῶν ὁμολογίαν στασιασάντων Μεσσηνίων καὶ ἐπαγαγομένων τῶν ἐτέρων Λοκροῦς ἐποικοὶ ἐξεπέμφθησαν καὶ ἐγένετο Μεσσηνῆ Λοκρῶν τινα χρόνον. τούτοις οὖν ὁ Φαίαξ ἐντυχὼν τοῖς κομιζομένοις οὐκ ἠδίκησεν· ἐγεγένητο γὰρ τοῖς Λοκροῖς πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως περὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. μόνοι γὰρ τῶν ξυμμάχων, ὅτε Σικελιωταὶ ξυνηλλάσσοντο, οὐκ ἐσπείσαντο Ἀθηναίοις, οὐδ' ἂν τότε, εἰ μὴ αὐτούς κατεῖχεν ὁ πρὸς Ἴτωνέας καὶ Μελαίους πόλεμος, ὁμόρους τε ὄντας καὶ ἀποίκους. καὶ ὁ μὲν Φαίαξ ἐς τὰς Ἀθήνας χρόνῳ ὕστερον ἀφίκετο.

τότε § 2. — καταστάντες. zu 1, 49, 2. — ἐπολέμουν, πρὸς τοὺς Συρακοσίους. (Sch.)

§ 4. τοὺς — ξυμμάχους, die chalkidischen Städte und die Kamarinäer. vgl. 3, 86 etc. (Pp.) — ἦν δύνωνται bezieht sich nur auf τοὺς ἄλλους, wozu der schon in εἴ πως liegende Gedanke erneuert wird. — κοινῇ ist mit ἐπιστρατεῦσαι, dies mit πείσαντες zu verbinden. (Sch.) — ὡς durch die Vorstellung dass. — δύναμιν (gefährliche) Obmacht.

§ 5. ἀντιστάντος. zu 5, 38, 5: ἀντίστη τὸ πρᾶγμα. (Pp.) Ungewöhnlich. — οὐκέτι. zu 4, 96, 1. — ἐπὶ τοὺς in freundlichem Sinne, wie öfter z. B. bei ἐλθεῖν noch 4, 85, 3; bei ἐκπλεῖν 1, 37, 2. (Herbst S. 46.) vgl. zu 1, 5, 1 u. Kr. z. Her. 7, 172, 1. — ἂν. Spr. 54, 6, 6. — πείθειν. Der Inf. bei αἰσθάνομαι ist viel seltener als bei den Spr. 56, 7, 9 erwähnten Verben. vgl. 6, 59, 3.

C. 5. § 1. παρακομιδῇ Fahrt längs den Küsten (Italiens bei der Hinreise). vgl. 7, 28, 1. — ἐχορημάτισε. zu 1, 87, 4. (Dr.) — τοῖς Ἀ. Spr. 48, 12, 4. — ἐποίκοις verdächtigt Dobree. — ἐκπεπτωκόσιν. Spr. 50, 10, 3. vgl. 4, 87, 2. 7, 32, 1 u. Kr. de auth. p. 42. — τῶν ἐτέρων die eine Partei. (Va.) zu 3, 73. 4, 44, 1. — καὶ ἐγένετο. Spr. 59, 2, 6. — Λοκρῶν. Spr. 47, 6, 7.

§ 2. τοῖς κομιζομένοις. ἀποκομιζομένοις Bk. Allein über κομιζεσθαι zu 2, 73, 2; über den Artikel Spr. 50, 11, 21 u. Kr. Stud. 2 p. 177. Doch würd' ich mit Dobree und Arn. τοῖς lieber entbehren. — ὁμολογία hier von Verabredung, Präliminarien. — ὅτε Σ. ξυνηλλάσσοντο 4, 65. — οὐδ' ἂν τότε, ἐσπείσαντο. Spr. 69, 7, 2. — κατεῖχεν bedrängt hätte, bei Thuk. so nur hier; ähnlich auch sonst eben nicht häufig. — ἀποίκους, ἐαυτῶν, τῶν Λοκρῶν. (Sch.)

Ὁ δὲ Κλέων ὡς ἀπὸ τῆς Τορώνης τότε περιέπλευσεν ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὁρμώμενος ἐκ τῆς Ἡϊόνος Σταγείρω μὲν προσβάλλει, Ἀνδριῶν ἀποικία, καὶ οὐχ εἶλεν, Γαληψὸν δὲ τὴν Θασίων ἀποικίαν λαμβάνει κατὰ κράτος. καὶ πέμψας ὡς Περδίκκην πρέσβεις, ὅπως παραγένοιτο στρατιᾷ κατὰ τὸ ξυμμαχικόν, καὶ ἐς τὴν Θράκην ἄλλους παρὰ Πολλῆν τὸν Ὀδομάντων βασιλέα, ἄξοντα μισθοῦ Θραῦκας ὡς πλείστους, αὐτὸς ἠσύχαζε περιμένων ἐν τῇ Ἡϊόν. Βρασίδης δὲ πυνθανόμενος ταῦτα ἀντεκάθητο καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ· ἔστι δὲ τὸ χωρίον τοῦτο Ἀργιλίων, ἐπὶ μετεώρου πέραν τοῦ ποταμοῦ, οὐ πολὺ ἀπέχον τῆς Ἀμφιπόλεως, καὶ κατεφαίνεται πάντα αὐτόθεν, ὥστε οὐκ ἂν ἔλαθεν αὐτόθεν ὁρμώμενος ὁ Κλέων τῷ στρατῷ· ὅπερ προσεδέχετο ποιῆσειν αὐτόν, ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὑπεριδόντα σφῶν τὸ πλῆθος, τῇ παρουσίᾳ στρατιᾷ ἀναβήσεσθαι. ἅμα δὲ καὶ παρεσκευάζετο Θραῦκὰς τε μισθωτοὺς πεντακοσίους καὶ χιλίους καὶ τοὺς Ἠδῶνας πάντας παρακαλῶν, πελταστὰς καὶ ἰππέας· καὶ Μυρκινίων καὶ Χαλκιδίων χιλίους πελταστὰς εἶχε πρὸς τοῖς ἐν Ἀμφιπόλει. τὸ δ' ὀπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη δισχίλιοι μάλιστα καὶ ἰππῆς Ἑλληνας τριακόσιοι. τούτων Βρασίδης μὲν ἔχων ἐπὶ Κερδυλίῳ ἐκάθητο ἐς πεντακοσίους καὶ χιλίους, οἱ δ' ἄλλοι ἐν Ἀμφιπόλει μετὰ Κλεαρίδου ἐτετάχατο. ὁ δὲ Κλέων τέως μὲν ἠσύχαζεν, ἔπειτα ἠναγκάσθη ποιῆσαι ὅπερ ὁ Βρασίδης προσεδέχετο. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων μὲν τῇ ἔδρᾳ,

C. 6. § 1. ὡς. vgl. 3, 69, 1. 5, 10, 8. 8, 31, 1. (Kr. z. Dion. p. 832.) — τότε 5, 3, 4. — ὁρμώμενος. zu 1, 64, 2. — τὴν mit Bezug auf die Erwähnung 4, 107, 2. (Middleton.)

§ 2. κατὰ τὸ ξυμμαχικόν. zu 1, 107, 4; über die Sache 4, 132, 1. (Hk.) — μισθοῦ ἦκειν 4, 124, 4. Spr. 47, 17, 3.

§ 3. καὶ αὐτός bezieht sich nur auf ἐκάθητο, nicht auf ἀνθ — noch auf ἐπὶ Κερδυλίῳ. (Ba.) zu 1, 50, 4. 6, 75, 2. Theilweise ähnlich 5, 8, 1. 7, 73, 2 u. Arr. An. 5, 1, 6. — Κερδυλίον an der Westseite des Strymon, etwas über eine Viertelmeile entfernt, während die Stadt auf einer Anhöhe der Ostseite des Flusses lag, der hier einen Halbkreis bildete. zu 4, 102, 2. Ueber die Brücke 4, 103, 4. — αὐτόθεν, das zweite, gehört zu οὐκ ἂν ἔλαθεν: er würde von dort aus bemerkt worden sein. (Pp.) Es wird (mit einigen Hsn. und Va.) zu streichen sein. (Kr. Bruchst.) vgl. Haase p. 98, der αὐτόν aus zwei Hsn. wünscht. — προσεδέχετο, ὁ Βρασίδης. (Sch.) — ὑπεριδόντα mit Geringschätzung. vgl. 6, 104, 4. — ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν verband schon der Sch. richtig nicht mit ὁρμώμενος sondern mit ἀναβήσεσθαι, das als Epexegetem zu ποιῆσειν zu nehmen ist. vgl. Matth Spr. § 476. (Kr. z. Dion. p. 291.) Heindorf zu Plat. Phäd. § 50. (Pp.) vgl. Gr. 57, 10, 8. — σφῶν, τῶν Λακεδαιμονίων. (Sch.) Spr. 58, 4, 3. — πλῆθος. zu 4, 10, 4. vgl. 6, 104, 4. — τῇ παρουσίᾳ στρατιᾷ, οὐ περιμείναντα πάντας. (Sch.) vgl. 5, 7, 2.

§ 4. ξύμπαν. zu 1, 107, 4. — μάλιστα. zu 1, 13, 2. — ἐς. Spr. 60, 8, 1; über das Hyperbaton Kr. z. Dion. p. 319. — ἐτετάχατο. zu 3, 13, 4.

§ 6. δισχίλιοι. Spr. 60, 2, 3. — Ἕλληνες. vgl. 5, 10, 9. (Pp.)

C. 7. § 1. τέως μὲν. Kr. zu Xen. An. 4, 2, 12. Noch 6, 61, 6. — ἔπειτα ohne δέ. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 2. — τῇ ἔδρᾳ, τῇ διατριβῇ καὶ τῇ

ἀναλογιζομένων δὲ τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν πρὸς οἴαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ οἴας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο καὶ οἰκοθεν ὡς ἄκοντες αὐτῷ ξυνῆλθον, αἰσθόμενος τὸν θροῦν καὶ οὐ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι ἀναλαβῶν ἤγεν-
 2 καὶ ἐχρήσατο τῷ τρόπῳ ᾧπερ καὶ ἐς τὴν Πύλον εὐτυχήσας ἐπίστευσέ
 τι φρονεῖν· ἐς μάχην μὲν γὰρ οὐδὲ ἠλπισέν οἱ ἐπεξιέναι οὐδένα, κατὰ
 3 θέαν δὲ μᾶλλον ἔφη ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μείζω παρασκευὴν
 περιέμενεν, οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ, ἣν ἀναγκάζηται, περισχῆσων, ἀλλ'
 3 ὡς κύκλῳ περιστάς βία αἰρήσων τὴν πόλιν. ἔλθῶν τε καὶ καθίσας
 ἐπὶ λόφου κωτεροῦ πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως τὸν στρατὸν αὐτὸς ἐθεῖατο
 τὸ λιμνῶδες τοῦ Στρομόνος καὶ τὴν θέσιν τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ Θράκῃ
 ὡς ἔχοι. ἀπιέναι τε ἐνόμιζεν, ὁπόταν βούληται, ἀμαχεῖ· καὶ γὰρ οὐδὲ
 ἐφαίνετο οὔτ' ἐπὶ τοῦ τείχους οὐδεὶς οὔτε κατὰ πύλας ἐξῆει, κεκλη-
 μέναι τε ἦσαν πᾶσαι. ὥστε καὶ μηχανὰς ὅτι οὐ κατῆλθεν ἔχων, ἀ-
 8 μαρτεῖν ἐδόκει· ἐλεῖν γὰρ ἂν τὴν πόλιν διὰ τὸ ἐρῆμον. ὁ δὲ Βρα-

ἀργία. (Sch.) κατέδρα 2, 18, 3. Her. 9, 41, 1: περιημέκτε τῇ ἔδρῃ. (Gö.) — πρὸς οἴαν μετὰ οἴας. Spr. 51, 14, 1. vgl. 7, 75, 6. (Bl.) — οἰκοθεν steht schärfer betont vor ὡς. zu 3, 88, 2. — ξυνῆλθον. ξυνεξῆλθον Dobree, Haase p. 99 u. Ulrich Beitr. z. Krit. des Th. 1 S. 12. zu 3, 111, 1. — διὰ τό verdächtigt Ba. Pp. erklärt es als Mischung aus αὐτοὺς ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους und αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθῆσθαι. Diese Mischung hat dem Geschmacke Mehrerer zugesagt. Ich erkläre διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ wegen des (Verweilens) an demselben Orte. vgl. zu ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον 1, 2, 2. Van Velsen Schedae critt. p. 13 ss. vermisst nach βαρύνεσθαι etwa ἀτολμοτέρους γίνεσθαι. — καθημένους bei ihrer Unthätigkeit. zu 4, 124, 4.

§ 2. ᾧπερ verbindet Arn. mit ἐπίστευσε, ich mit εὐτυχήσας, für das dies Object nöthiger ist. — τῷ τρόπῳ dem Charakter, unbesonnen darauf loszugehen. (Sch.) — ἐς τὴν Πύλον. gegen Sphacteria würde man erwarten; doch jener Name umfasst die nahe gelegene Insel mit. (Pp.) So öfter bei Ar. — τι φρονεῖν einige Einsicht zu besitzen, wie 6, 89, 5. Kr. zu Xen. An. 6, 1, 18. — κατὰ θέαν zur Schau, Recognoscierung, wie 5, 9, 2. 10, 2. vgl. 6, 31, 1. (Pp.) — τὴν die 5, 6, 2 erwähnte. — τῷ ἀσφαλεῖ durch die Sicherheit welche das nachrückende Hauptheer gewähren möchte. (Ps.) vgl. 6, 55, 4. (Arn.) — ἀναγκάζηται, πολεμεῖν. (Sch.) — περισχῆσων, ὑπερσχῆσων καὶ νικήσων. (Sch.) um obzuziegen. vgl. 8, 105, 1. (St.) Eine sonst ungewöhnliche Bedeutung. Pugnaturus superaturusque Va. Und das nackte ἀναγκάζηται lässt allerdings den ersten Begriff vermissen. — περιστάς. περιστήσας der Sch. u. Va.?

§ 3. τῇ Θράκῃ für τὴν Θράκην die besten Hsn.: gegen Thr., um es als ὄρμητήριον gegen dasselbe zu benutzen. (Dobree.) zu 5, 33, 1. — οὐδέ gehört hier wohl zu dem ganzen Gedanken. vgl. Dem. 8, 24. 31, 11. zum nächsten Worte, gleichfalls nach καὶ γάρ, bei Isokr. 6, 39, Plat. Symp. 183, e. — ἐφαίνετο οὔτε. Ueber die Stellung zu παράδειγμα 3, 39, 3. — μηχανὰς ὅτι. Spr. 54, 17, 7. — οὐ κατῆλθεν. οὐκ ἀπῆλθεν schlechte Hsn. οὐκ ἀνῆλθεν Bk., was Hk. vorgeschlagen aber aufgegeben hatte. οὐκ ἤλθεν Kr. Arnold bezieht κατῆλθεν auf das Herabkommen von dem Hügel. vgl. 5, 10, 2. (?) — ἐλεῖν. Spr. 69, 14, 5. — ἐρῆμον Entblössung von Vertheidigern. (Hl.) ἐρημία 8, 71, 2.

σίδας εὐθύς ὡς εἶδε κινουμένους τοὺς Ἀθηναίους, καταβάς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου ἐσέρχεται ἐς τὴν Ἀμφίπολιν. καὶ ἐπέξοδον μὲν καὶ ἀντίταξιν οὐκ ἐποίησατο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, δεδιὼς τὴν αὐτοῦ παρασκευὴν καὶ νομίζων ὑποδεστέρους εἶναι, οὐ τῷ πλήθει, ἀντίπαλα γὰρ πως ἦν, ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι — τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευε καθαρὸν ἐξῆλθε καὶ Ἀθηναίων καὶ Ἰμβρίων τὸ κράτιστον — τέχνη δὲ παρεσκευάζετο ἐπιθησόμενος. εἰ γὰρ δεῖξειε τοῖς ἐναντίοις τό τε πλήθος καὶ τὴν ὄπλισιν ἀναγκαίαν οὖσαν τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἂν ἠγείτο μᾶλλον περιγενέσθαι ἢ ἄνευ προόψεώς τε αὐτῶν καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος καταφρονήσεως. ἀπολεξάμενος οὖν αὐτὸς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀπίστας καὶ τοὺς ἄλλους Κλεαρίδα προστάξας ἐβουλεύετο ἐπιχειρεῖν αἰφνιδίως, πρὶν ἀπελθεῖν τοὺς Ἀθηναίους, οὐκ ἂν νομίζων αὐτοὺς ὁμοίως ἀπολαβεῖν αὐτίς μεμονωμένους, εἰ τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς ἢ βοήθεια. ἑγκαλέσας δὲ τοὺς πάντας στρατιώτας καὶ βουλόμενος παραθαρῶσαι τε καὶ τὴν ἐπίνοιαν φράσαι ἔλεγε τοιαύδε.

“Ἄνδρες Πελοποννήσιοι, ἀπὸ μὲν οἷας χώρας ἤχομεν, ὅτι αἰεὶ διὰ τὸ εὐψυχον ἐλευθέρας, καὶ ὅτι Δωριῆς μέλλετε Ἴωσι μάχεσθαι, ὧν εἰώθατε κρείσσους εἶναι, ἀρκίτω βραχέως δεδηλωμένον· τὴν δὲ ἐπιχείρησιν ᾧ τρόπῳ διανοοῦμαι ποιεῖσθαι διδάξω, ἵνα μὴ τό [τε] κατ’

C. 8. § 1. κινουμένους. zu 7, 4, 5. — καὶ αὐτός. Gedacht wird καὶ αὐτὸς ἐκινεῖτο καὶ καταβάς. zu 5, 6, 3. — δεδιὼς τὴν αὐτοῦ π., οὐ θαρρῶν τῇ ἰδίᾳ παρασκευῇ. (Sch.) — εἶναι, τοὺς ἑαυτοῦ δηλονότι. (Sch.) Leicht ergänzbar aus τὴν αὐτοῦ παρασκευὴν, wenn nicht vielmehr nach Spr. 58, 4, 3 zu erklären ist. Unnöthig also Ps. ὑποδεέστερος. Spr. 58, 4, 3. — ἀντίπαλα. Spr. 43, 4, 13. vgl. 4, 117, 3. — τῷ ἀξιώματι, δυνάμει. (Sch.) an Gehalt, Tüchtigkeit, in diesem Sinne nicht gewöhnlich.

§ 2. ὅπερ. Spr. 43, 4, 17. vgl. 3, 108, 2. — καθαρὸν, οὐχὶ συγκλύδων (ἐπηλύδων) οὐδὲ ἐπικούρων ἀλλ' αὐτῶν τῶν πολιτῶν. (Sch.) Der Kern Va. u. A. Kr. z. Her. 1, 211. vgl. Dion C. 41, 55. — ἀναγκαίαν, εὐτελῆ καὶ οὐκ ἐκ παρασκευῆς. (Sch.) wie man sie durch Eile gedrängt hatte beschaffen können. vgl. 6, 37, 3. (Gb.) nothdürftige nach Schöm. z. Isä. p. 279. Wohl richtig. Dion C. 56, 36: τῷ τε πατρὶ ἅμα ἰκανῶς ἐπυώρησε καὶ ὑμῖν ἀναγκάως ἐπικούρησεν. — προόψεως αὐτῶν vorhergegangene Erblickung der Seinigen von Seiten der Feinde. vgl. zu 2, 89, 6. — μὴ. τῆς Reiske. Zu ὄντος gezogen (vgl. zu 1, 91, 4) giebt es den Sinn: und ohne Verachtung wegen des Nichtvorhandenen, der Mängel in der Bewaffnung. Doch vielleicht ist μὴ, von Va. nicht übersetzt, aus dem Sch.: καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ φανεροῦ eingeschlichen.

§ 3. Κλεαρίδα προστάξας, μετὰ Κλεαρίδα τάξας. (Sch.) vgl. 6, 42 u. 7, 29, 1. — ἐβουλεύετο. zu 2, 74, 1. — ἀπολαβεῖν μεμονωμένους, ἄνευ τῶν ἄλλων λαβεῖν συμμάχων. (Sch.) Das ἀπο — entspricht dem lat. so —, durch μεμονωμένους gedeutet, was als Glossem verdächtig scheinen kann. — ἢ βοήθεια, ἢ παρὰ τοῦ Περδικκου καὶ τοῦ Πόλλη. (Sch.) 5, 6, 2.

C. 9. § 1. ὅτι, ἤχομεν. (Ds.) — ἐλευθέρας. Spr. 57, 9, 2. — Δωριῆς. Spr. 50, 8, 4. — κρείσσους. zu 1, 124, 1. — δεδηλωμένον. Spr. 56, 8, 1. — τὴν ἐπιχείρησιν, τὴν ἐπίθεισιν τὴν κατὰ τῶν πολέμιων. (Sch.) — τὴν die bevorstehende. zu 3, 105, 4. — τό τε. τό γε Reiske bei Abr. p. 500.

ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν ἐνδεῆς φαινόμενον ἀτολμίαν παρά-
 2σχη. τοὺς γὰρ ἐναντίους εἰκάζω καταφρονήσει τε ἡμῶν καὶ οὐκ ἂν
 ἐλπίσαντας ὡς ἂν ἐπεξέλθοι τις αὐτοῖς ἐς μάχην ἀναβῆναι τε πρὸς
 3τὸ χωρίον καὶ νῦν ἀτάκτως κατὰ θεῖαν τετραμμένους ὀλιγωρεῖν. ὅστις
 δὲ τὰς τοιαύτας ἀμαρτίας τῶν ἐναντίων κάλλιστα ἰδὼν καὶ ἅμα πρὸς
 τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖται μὴ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς
 μᾶλλον καὶ ἀντιπαραταχθέντος ἢ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ξυμφέροντος,
 πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο· καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει ἂ
 τὸν πολέμιον μάλιστ' ἂν τις ἀπατήσας τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελή-
 4σειεν. ἕως οὖν ἔτι ἀπαράσκενοι θαρσοῦσι καὶ τοῦ ὑπαπιέναι πλεόν ἢ
 τοῦ μένοντος, ἐξ ὧν ἐμοὶ φαίνονται, τὴν διάνοιαν ἔχουσιν, ἐν τῷ ἀ-
 νειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν,
 ἐγὼ μὲν ἔχων τοὺς μετ' ἑμαυτοῦ καὶ φθάσας, ἦν δύνωμαι, προσπε-
 5σοῦμαι δρόμῳ, κατὰ μέσον τὸ στρατεύμα· σὺ δὲ Κλεαρίδα ὕστερον,
 ὅταν ἐμὲ ὀρθῆς ἤδη προσκείμενον καὶ κατὰ τὸ εἶκός φοβοῦντα αὐτούς,
 τοὺς μετὰ σεαυτοῦ, τοὺς τ' Ἀμφιπολίτας καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους,
 ἄγων αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεκθεῖν καὶ ἐπέιγσθαι ὡς τάχι-

Bk. hat *τέ* nach einigen Hsn. eingeklammert; doch s. zu 2, 2, 3. — *κατ' ὀ-
 λίγον*. ἵνα μηδεὶς ἡμῶν διὰ τὸ κατ' ὀλίγους ἡμᾶς μέλλειν ἐξίέναι τῆς πόλεως
 καὶ μὴ ἅπαντας ἀθρόους κινδυνεύειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οὐκ ἀξιόμαχον νο-
 μίσας τὴν παρασκευὴν, ἀτολμότερος γένηται. (Sch.) zu 4, 10, 4. — *ἐνδεῆς*.
 unzulänglich zum Siege.

§ 2. γὰρ nämlich, bezogen auf *διδάξω*. — *ἂν ἐλπίσαντας*. Spr. 54, 6, 6. vgl. eb. 3, 10. — *ἐλπίσαντας ὡς*. So auch Eur. El. 919. (Matth. Gr. 534 A. 3.) vgl. 8, 54, 1 u. zu 3, 88, 2. — *ἀτάκτως*. Ein Adverbium bei *τετραμμένους* ist ungewöhnlich. vgl. jedoch Xen. Hier. 9, 7: *ἔρρωμένως τρε-
 πόμενοι*. (Bl.)

§ 3. *κάλλιστα*. Dem. 4, 5: *εἶδε τοῦτο καλῶς*. vgl. Schäfer zu Soph. Oed. T. 1008. — *ἰδὼν καὶ ἅμα πρὸς* mit Erspähung und zugleich nach Massgabe; über *καὶ* Spr. 59, 2, 3; über *πρὸς* Spr. 68, 39, 5. — *ἀντιπαραταχθέντος*. zu *μελετώντι* 1, 142, 4. — *ὀρθοῖτο*. vgl. 3, 30, 2 u. zu 2, 60, 2 u. 6, 9, 2. — *τὰ κλέμματα, τὰ στρατηγήματα*. (Sch.) Doch nur durch eine Art Kleptik ausgeführte. vgl. Kr. zu Xen. An. 4, 6, 14. — *ἔχει, παρέχει*. (Sch.) zu 1, 9, 1. — *ἂ ἀπατήσας*. Kr. zu Xen. An. 5, 7, 6. So gehört der Ac. des Rel. nur zum Particip Dem. 3, 34. 6, 28. (Kr. Rec. 1827.) Spr. 51, 9, 2. — *ἂν*. Spr. 69, 7, 3. — *μέγιστα*. zu 8, 66, 4.

§ 4. *ὑπαπιέναι* unvermerkt abziehen. zu 3, 111, 1. — *πλέον*. zu 3, 67, 3. — *τοῦ μένοντος*. zu 1, 142, 4. vgl. Haase p. 40. — *ἐξ ὧν* nach Massgabe wie. vgl. zu 3, 37, 2. — *φαίνονται* wie bei *ὡς*. Spr. 55, 4, 3. — *τῷ ἀνειμένῳ*. zu 1, 6, 2. — *ξυνταχθῆναι τὴν δόξαν* sententiam componere Va. Wohl nur sich fassen. Dem *ἀνειμένῳ* entspräche besser *ξυνταθῆναι*. Plat. Euthyd. 288, d: *ἐὰν ἐλεήσαντέ με καὶ οἰκτεῖραντε συντεταμένον καὶ σπουδάζοντα καὶ αὐτῷ σπουδάσῃτον*. vgl. Lex. Plat. in *συντεταμένως*. Auch Xen. Hell. 4, 8, 22 vermuthet ich *συντεταμένους*. vgl. zu 7, 71, 1. — *μᾶλλον*, als jetzt. — *δόξαν* Herz (haftigkeit), Entschlossenheit gegen die Gefahr. vgl. 7, 66, 3. 71, 3. — *δρόμῳ* im Sturmschritt. zu 4, 96, 1.

§ 5. *προσκείμενον*. zu 7, 29, 2. — *ἐπεκθεῖν*. Spr. 55, 1, 5. zu

στα ξυμμίξαι. ἐλπίς γὰρ μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι· τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου. καὶ αὐτὸς τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, ὥσπερ σε εἰκός, ὄντα Σπαρτιάτην, 6 καὶ ὑμεῖς ὡ ἄνδρες ξύμμαχοι ἀκολουθήσατε ἀνδρείως, καὶ νομίζατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν τὸ ἐθέλειν καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι καὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι, καὶ τῆδε ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἀγαθοῖς γενομένοις ἐλευ-7 θερίαν τε ὑπάρχειν καὶ Λακεδαιμονίων ξυμμάχοις κεκλῆσθαι ἢ Ἀθηναίων [τε] δούλοις, ἢν τὰ ἄριστα ἀνευ ἀνδραποδισμοῦ ἢ θανατώσεως πράξητε, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν ἢ πρὶν εἴχετε, τοῖς δὲ λοιποῖς Ἕλλησι κωλυταῖς γενέσθαι ἐλευθερώσεως. ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὁρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἀγὼν ἔστιν, ἐγὼ τε δεῖξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ὢν μᾶλλον τοῖς πέλας ἢ καὶ αὐτὸς ἔργω ἐπεξελεθεῖν.“

Ὁ μὲν Βρασίδης τσαῦτα εἰπὼν τὴν τε ἔξοδον παρεσκευάζετο¹⁰ αὐτὸς καὶ τοὺς ἄλλους μετὰ τοῦ Κλεαρίδα καθίστη ἐπὶ τὰς Θορακίας καλουμένας τῶν πυλῶν, ὅπως ὥσπερ εἶρητο ἐπεξίοιεν. τῷ δὲ Κλέωνι,² φανεροῦ γενομένου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου καταβάντος καὶ ἐν τῇ πόλει, ἐπιφανεῖ οὕση ἔξωθεν, περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς θυομένου καὶ ταῦτα πράσσοντος ἀγγέλλεται, προὔκεχωρήκει γὰρ τότε κατὰ τὴν

4, 32, 4. — οὕτω, δηλονότι ποιούντων ἡμῶν. (Sch.) — φοβηθῆναι. Spr. 53, 1, 10. vgl. 2, 80, 1 u. zu 2, 73, 2. — τὸ ἐπιόν, οἱ ἐπιόντες. (Sch.) vgl. zu 7, 43, 7.

§ 6. εἰκός, γίγνεσθαι. Spr. 55, 4, 11. — εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν um mit Erfolg Krieg zu führen seien erforderlich, gleichsam Bestandtheile, die Quelle davon. Her. 5, 92, 13: τοιοῦτό ἐστι ἡ τυραννὶς καὶ τοιούτων ἔργων. Aristot. Eud. 6, 11: ἡ μυρμηκὴ τέχνη δοκεῖ ἡδονῆς εἶναι. Spr. 47, 6, 9. — τό nach καὶ streichen Reiske und Bk. Dann hängen die folgenden Infinitive von ἐθέλειν ab. Das τό beibehalten ist πολεμεῖν zu ergänzen. Denn Hingebung, alacritatem, kann ἐθέλειν für sich nicht wohl heißen. — αἰσχύνεσθαι. zu 2, 43, 1. — καὶ τοῖς. καὶ τὸ τοῖς Kr. Bruchst.

§ 7. κεκλῆσθαι hängt gleichfalls von ὑπάρχειν ab. (Va.) es werde euch zu Theil zu heißen. vgl. 1, (82, 5.) 124, 1. 2, 64, 4. 7, 63, 1 u. Spr. 59, 2, 3. — Ἀθηναίων τε. Wenn das τε nicht mit einigen Hsn. zu streichen ist, so muss es wohl dem δέ nach τοῖς entsprechen. — ἢν τὰ ἄριστα πράξητε wenn ihr noch am glücklichsten wegkommet. Spr. 46, 5, 11. Kr. zu Xen. An. 6, 2, 8. „Dion. Arch. 4, 58: εἰ τὰ κράτιστα πράξιαν, χρημάτων ἀγαυρίσεις.“ (Bl.) vgl. zu 4, 63, 3. — ἀνευ ἁ. ἢ θ. eperagetisch zu τὰ ἄριστα: nämlich ohne. — θανάτωσις wird noch aus Plut. angeführt. — δουλείαν ist an δούλοις anzufügen: und zwar Sklaven in einer drückenderen Knechtschaft zu heißen. Spr. 46, 4, 6. So schon Bl. vgl. 5, 34, 2. — κωλυταῖς γ. zu 3, 23, 3. Abhängig noch von ὑπάρχειν; erg. ὑμῖν, wie oben bei γενομένοις. — ἐπεξελεθεῖν. zu 3, 108, 2.

C. 10. § 1. τὴν ἔξοδον. Xen. Hell. 5, 4, 35: παρεσκευάζετο εἰς τὴν ἔξοδον. (Bl.) Bei Thuk. meist ohne, seltener mit ἐς.

§ 2. αὐτοῦ, Βρασίδου. (Sch.) — καταβάντος. aus φανερὸς ἐγένετο καταβάς καὶ θυόμενος καὶ πράσσων. (Ps.) — ἔξωθεν, mit dem Vorhergehenden zu verbinden, steht wie 5, 6, 3 καταφαίνεται πάντα αὐτόθεν. (Hk.) — ταῦτα, die Anstalten zum Ausfalle. (Hudson.) Bei der Nähe des θυομένου kann man ταῦτα doch nur hierauf beziehen. Auch ist ταῦτα πράσσοντος nicht müßig.

θέαν, ὅτι ἦ τε στρατιὰ ἅπασα φανερά τῶν πολεμίων ἐν τῇ πόλει καὶ ὑπὸ τὰς πύλας ἵππων τε πόδες πολλοὶ καὶ ἀνθρώπων ὡς ἐξιόντων ὑποφαίνονται. ὁ δὲ ἀκούσας ἐπῆλθεν· καὶ ὡς εἶδεν, οὐ βουλόμενος μάχῃ διαγωνίσασθαι πρὶν οἱ καὶ τοὺς βοηθοὺς ἦκειν καὶ οἰόμενος φθῆσεσθαι ἀπελθὼν σημαίνειν τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησιν καὶ παρήγγειλε τοῖς ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας, ὥσπερ μόνον οἶόν τ' ἦν, ὑπάγειν ἐπὶ τῆς Ἡϊόνος. ὡς δ' αὐτῷ ἐδόκει σχολῇ γίνεσθαι, αὐτὸς ἐπιστρέψας τὸ δεξιὸν καὶ τὰ γυμνά πρὸς τοὺς πολεμίους δούς ἀπῆγε τὴν στρατιάν. κὰν τούτῳ Βρασίδης ὡς ὀρθῶ τὸν καιρὸν καὶ τὸ στρατεύμα τῶν Ἀθηναίων κινούμενον, λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις· “Ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμῶς οὐ μενοῦσιν, δῆλοι δὲ τῶν τε δοράτων τῇ κινήσει καὶ τῶν κεφαλῶν· οἷς γὰρ ἂν τοῦτο γίγνηται οὐκ εἰώθασι μένειν τοὺς ἐπιόντας. ἀλλὰ τὰς τε πύλας τις ἀνοιγέτω μοι βᾶς εἴρηται καὶ ἐπεξίωμεν ὡς τάχιστα θαρσοῦντες.” καὶ ὁ μὲν κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ σταύρωμα πύλας καὶ τὰς πρώτας τοῦ μακροῦ τείχους τότε ὄντος ἐξελθὼν ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν ἥπερ νῦν κατὰ

Denn aus der Geschäftigkeit dabei war auf das Opfer und dessen Zweck zu schliessen. Die Bemerkung der Anstalten zum Ausfalle wird erst im Folgenden erwähnt. — φανερά, erg. ἐστί. Spr. 62, 1, 2. — ὑπό unter — hin, entlang. — πόδες Geräusch Hl.? Hawkins erklärt sich den Ausdruck so: ein hinangeschlichener Späher habe durch eine Lücke zwischen dem Thore und dem Wege gesehen.

§ 3. ἐπῆλθεν, dahin wo der Bote gewesen. (Pp.) — τοὺς βοηθοὺς 5, 6, 2. (Pp.) — ἀναχώρησιν. ἀναχωρεῖν oder ἀναχωρῆσαι wäre regelmässiger. vgl. 5, 71, 3. Doch s. Passow in σημαίνω. — τοῖς streicht Kr. Bruchst. vgl. jedoch Stud. 2 S. 177. Der Sinn: er befahl dass sie nach dem linken Flügel zu abmarschirend sich langsam nach Eon zurückziehen sollten.

§ 4. σχολῇ für σχολή zwei Hsn. — αὐτός im Gegensatze zu dem linken Flügel, der zuerst hatte abmarschiren sollen. — ἐπιστρέψας ἐπὶ τό will Kampe. Ueber das fünfte B. S. 43. — γυμνά. zu 3, 23, 4. — δούς. Arrian Takt. p. 84: τὰ γυμνά οὕτω παραδίδοται τοῖς πολεμίοις. — τὸν καιρὸν καὶ —. Spr. 59, 2, 3. — τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ 5, 8, 3.

§ 5. μενοῦσι, δῆλοι δὲ für μένουσι. δῆλοι δὲ Kr. Bruchst. Bei der Vulgata müsste gestellt sein: ὅτι οὐ μένουσιν ἡμῶς οἱ ἄνδρες. Plut. Crass. 25: βοήσας ὡς οὐ μένουσιν οἱ ἄνδρες, ἤλαυνεν. — οἱ ἄνδρες. zu 6, 34, 8. — ἐπιόντας. War eine solche Erläuterung nöthig? Passender war sie als Zusatz des Schriftstellers. Doch ist sie wohl ein Glossem. — τις. Spr. 51, 16, 7 u. 54, 4, 1. — ἀνοιγεῖν sagt Thuk. öfter, nie ἀνοιγνύναι. (Pp.) 4, 68, 3. 74, 1. 104, 2. 111. 2. 130, 3 u. Lobeck zu Soph. Aj. 344. — μοι für ἐμοί, wie sonst so beim Imperativ, so viel ich weiss, immer und kaum anders denkbar. — ἄς εἴρηται, ἀνοιγεῖν. Spr. 55, 4, 11. Ueber die Thore § 6.

§ 6. ὁ μὲν, ὁ Βρασίδης. (Sch.) Es entspricht καὶ ὁ Κλεαρίδης § 7. zu 1, 20, 1. — καὶ vor τὰς ist mir verdächtig. — τοῦ μακροῦ τείχους. vgl. 4, 102, 2. (Bl.) — τότε. τοῦ τότε? im Ggs. zu der späteren Mauer 4, 103, 4. — ἔθει δρόμῳ. zu 4, 67, 5. — εὐθεῖαν. εὐθὺς ἄνω will Kampe eb. p. 44.

τὸ κυριερώτατον τοῦ χωρίου ἰόντι τροπαῖον ἔστηκεν, καὶ προσβαλὼν τοῖς Ἀθηναίοις, πεφοβημένοις τε ἅμα τῇ σφετέρᾳ ἀταξίᾳ καὶ τὴν τόλμαν αὐτοῦ ἐκπεπληγμένοις, κατὰ μέσον τὸ στρατεύμα τρέπει. καὶ ὁ Κλεαρίδης, ὡς περ εἶρητο, ἅμα κατὰ τὰς Θρακίας πύλας ἐπέξελθὼν τῷ στρατῷ ἐπεφέρετο. ξυνέβη τε τῷ ἀδοκῆτῳ [καὶ] ἑξαπίνης ἀμφοτέρωθεν τοὺς Ἀθηναίους θορυβηθῆναι, καὶ τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας αὐτῶν, τὸ πρὸς τὴν Ἡϊόνα, ὅπερ δὴ καὶ προκχωρήει, εὐθὺς ἀπορραγὲν ἔφυγεν· καὶ ὁ Βρασίδης ὑποχωροῦντος ἤδη αὐτοῦ ἐπιπαριῶν τῷ δέξιῳ τιτρώσκειται, καὶ πεσόντα αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὐκ αἰσθάνονται, οἱ δὲ πλησίον ἄραντες ἀπήνεγκαν. τὸ δὲ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων ἔμενε μᾶλλον, καὶ ὁ μὲν Κλέων, ὡς τὸ πρῶτον οὐ διανοεῖτο μένειν, εὐθὺς φεύγων καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ ἀποθνήσκει, οἱ δὲ αὐτοῦ συστραφέντες ὀπλίται ἐπὶ τὸν λόφον τὸν τε Κλεαρίδαν ἠμύνοντο καὶ δις ἢ τρίς προσβαλόντα, καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν πρὶν ἢ τε Μυρκινία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἵππος καὶ οἱ πελτασταὶ περιστάντες καὶ ἐσακοντίζοντες αὐτοὺς ἔτρεψαν. οὕτω δὲ τὸ στρατεύμα πᾶν ἤδη τῶν Ἀθηναίων, φυγὸν χαλεπῶς καὶ πολλὰς ὁδοὺς τραπόμενοι κατὰ ὄρη, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν ἢ αὐτίκα ἐν χερσὶν ἢ ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς ἵππου καὶ τῶν πελταστῶν, οἱ λοιποὶ ἀπεκομίσθησαν ἐς τὴν Ἡϊόνα. οἱ δὲ τὸν Βρασίδαν ἄραντες ἐκ τῆς μάχης καὶ διασώσαντες ἐς τὴν πόλιν ἔτι ἔμπουν ἐσεκόμισαν· καὶ ἤσθετο μὲν ὅτι νικῶσιν οἱ μεθ' ἑαυτοῦ, οὐ πολὺ δὲ διαλεπὼν ἐτελεύτησεν. καὶ ἡ ἄλλη στρατιὰ ἀναχωρήσασα μετὰ τοῦ Κλεαρίδου ἐκ τῆς διώξεως νεκροὺς τε ἐσκύλευσε καὶ τροπαῖον ἔστησεν. μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Βρασίδαν οἱ ζύμιαχοι πάντες ξὺν ὄπλοις ἐπισπόμενοι δημοσίᾳ ἔθαψαν ἐν τῇ πόλει πρὸ τῆς

— κυριερώτατον. vgl. 5, 7, 3. — ἰόντι. zu 4, 24, 1. — σφετέρᾳ. Spr. 58, 4, 3. vgl. 3, 95, 2. 7, 1, 5. 8, 1. 38, 2.

§ 7. τῷ στρατῷ ἵπ. zu 4, 116, 1. — τῷ ἀδοκῆτῳ. zu 6, 34, 6. 8. — καὶ vor ἑξαπίνης fehlt in zwei Hsn. Wenn es echt ist, verbindet es τῷ ἀδοκῆτῳ und ἀμφοτέρωθεν. Doch vgl. 4, 36, 2. — ἀπορραγὲν, ἀποσπασθὲν τῆς ἄλλης τάξεως. (Sch.)

§ 8. ἐπιπαριῶν τῷ δεξιῳ längs dem rechten Flügel der Athener hinziehend. zu 4, 94, 2 u. Kr. zu Xen. An. 3, 4, 30. Anders Kampe eb. S. 44 f. Der Dativ hier wohl weil der Begriff des ἐπι- (gegen) vorherrscht: πλησιάζων ἐπιείθετο τῷ δεξιῳ. (Sch.) — τιτρώσκειται. Plut. π. τῶν ἰπὸ τοῦ θείου βραθ. τιμ. 1: ὁ Βρασίδης, ὡς εἰκεν, ἐξελκύσας τὸ δόρυ τοῦ σώματος αὐτῷ τούτῳ τὸν βαλόντα πατάξας ἀνέϊλεν. — ἔμενε für ἔμενέ τε drei gute Hsn.; vielleicht ἔμενέ τι. — ὡς. zu 5, 6, 1.

§ 9. αὐτοῦ ist der Stellung wegen als Adverbium zu nehmen. zu 3, 91, 1. vgl. 7, 16, 1. 64, 1. — τὸν λόφον wohl den 5, 7, 3. (Pp.) — καὶ δις sogar zweimal ist hier anstössig. Eine Hs. ἢ δις, eine καὶ δις καὶ τρίς. (Pp.)

§ 10. δέ. δὴ Kr. — ὁδοῦς. Ar. Ri. 72. Thuk. 3, 24, 1. 5, 58, 3. vgl. Kr. Her. 5, 15, 9, 69.

§ 11. νεκροῦς. zu 1, 54, 2.

νῦν ἀγορᾶς οὐσης· καὶ τὸ λοιπὸν οἱ Ἀμφιπολίται, περιέροζαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ὡς ἤρωί τε ἐντέμνουσι καὶ τιμὰς δεδώκασι ἀγῶνας καὶ ²ἐτησίους θυσίας καὶ τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῆ προσέθεσαν, καταβαλόντες τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα καὶ ἀφανίσαντες εἴ τι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς οἰκίσεως περιέσεσθαι, νομίσαντες τὸν μὲν Βρασίδαν σωτηρὰ τε σφῶν γεγενῆσθαι καὶ ἐν τῷ παρόντι ἅμα τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν φόβῳ τῶν Ἀθηναίων θεραπεύοντες, τὸν δὲ Ἀγνώνα κατὰ τὸ πολέμιον τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἂν ὁμοίως σφίσι ³ξυμφόρως οὐδ' ἂν ἠδέως τὰς τιμὰς ἔχειν. καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέδωκαν. ἀπέθανον δὲ Ἀθηναίων μὲν περὶ ἑξακοσίους, τῶν δ' ἐναντίων ἑπτὰ, διὰ τὸ μὴ ἐκ παρατάξεως ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυντυχίας καὶ προεκφοβήσεως τὴν μάχην μᾶλλον γενέσθαι. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν οἱ μὲν ἐπ' οἴκου ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ μετὰ τοῦ Κλεαρίδου τὰ περὶ τὴν Ἀμφιπολιν καθίσταντο.

12 Καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τελευτῶντος Ῥαμφίας καὶ Ἀντοχαρίδας καὶ Ἐπικυδίδας Λακεδαιμόνιοι ἐς τὰ ἐπὶ Θοράκης χωρία βοήθειαν ἤγον ἑνακοσίων ὀπλιτῶν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχίῳ καθίσταντο ὅ τι αὐτοῖς ἐδόκει μὴ καλῶς ἔχειν. ἐνδιατριβόντων δὲ αὐτῶν ἔτυχεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη, καὶ τὸ θέρος ἔτελεύτα.

13 Τοῦ δ' ἐπιγυνομένου χειμῶνος εὐθὺς μέχρι μὲν Πιερίου τῆς Θεσσαλίας διῆλθον οἱ περὶ τὸν Ῥαμφίαν, κωλυόντων δὲ τῶν Θεσσαλῶν καὶ ἅμα Βρασίδου τεθνεῶτος, ᾧπερ ἤγον τὴν στρατιάν, ἀπετράποντο

C. 11. § 1. οὐσης. zu ἐκπεπωκόσιν 5, 5, 1. — περιέροζαντες. περιείρξαντες nur Eine Hs. Spr. B. 2 § 39 unter ἔργω u. vgl. Lob. Soph. Aj. 593. — ἐντέμνουσιν, ἐναγίζουσιν, ἐναγίσματα προσφέρουσιν. (Sch.) Ἐντομα τὰ σφάγια κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγίζόμενα διὰ τὸ ἐν τῇ γῆ αὐτῶν ἀποτίμεσθαι τὰς κεφαλὰς· οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσιν. Sch. Apoll. Rh. 4, 587. (Bl.)

§ 2. Ἀγνώνεια wohl nur die dem Hagnon als οἰκιστῆς (4, 102, 2) erbauten μνημεῖα. (Ds.) Vielleicht bestimmte so genannte Gebäude. — εἴ τι — περιέσεσθαι was irgend, wenn erhalten, als Erinnerungszeichen an die Gründung durch ihn hätte bestehen mögen. (Steph.) — μνημόσυνον. Kr. z. Her. 1, 185, 1. — σωτηρὰ τε, als ob folgen sollte χρῆναι θεραπεύειν. vgl. 5, 28, 2. 29, 3. 44, 1. 6, 14. 61, 4. 7, 80, 1 u. Schömann z. Isä. p. 325. — πολέμιον τῶν Feindseligkeit gegen die. — θεραπεύοντες. zu 6, 61, 4. — οὐκ ἂν — ἔχειν, οὔτε συμφέρειν τοῖς Ἀμφιπολίταις τιμᾶσθαι τὸν Ἀγνώνα, διὰ τὸ κολακεύειν τοὺς Λακεδαιμονίους, οὔτε ἡδὺ ἦν τοῖς Ἀμφιπολίταις τιμᾶν αὐτόν. (Sch.) — ὁμοίως ξυμφόρως nicht eben so vortheilhaft wie wenn Brasidas geehrt würde. — τὰς die angedeuteten, dem οἰκιστῆς gebührenden.

§ 3. περὶ. Spr. 60, 8, 1. — τοιαύτης, wie sie erzählt ist. — προεκφοβήσεις find' ich erst bei Dion C. wieder. (Bl.) — οἱ μὲν, οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) — κατεστήσαντο richteten ihren Interessen gemäss ein, den oligarchischen. Kr. z. Arr. An. 5, 20, 7.

C. 12. ὀπλιτῶν. Spr. 47, 8, 1. — Ἡράκλειαν 8, 92 f.

ἐπ' οἶκον, νομίσαντες οὐδένα καιρὸν εἶναι ἔτι τῶν τε Ἀθηναίων ἥσση ἀπεληλυθότων καὶ οὐκ ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δοῦναι τι ὧν κάκεῖνος ἐπενόει. μάλιστα δὲ ἀπῆλθον εἰδότες τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτε ἐξήεσαν, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην ἔχοντας. ξυνέβη τε εὐθύς¹⁴ μετὰ τὴν ἐν Ἀμφιπόλει μάχην καὶ τὴν Ῥαμφίου ἀναχώρησιν ἐκ Θεσσαλίας ὥστε πολέμου μὲν μηδὲν ἔτι ἄψασθαι μηδετέρους, πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι πληγέντες ἐπὶ τῷ Δηλίῳ καὶ δι' ὀλίγον αὖθις ἐν Ἀμφιπόλει, καὶ οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι, ἥπερ οὐ προσεδέχοντο πρότερον τὰς σπονδάς, δοκοῦντες τῇ παρουσίᾳ εὐτυχία καθυπέρτεροι γενήσεσθαι· καὶ τοὺς ξυμμάχους ἅμα ἐδεδίεσαν σφῶν μὴ διὰ τὰ σφάλματα ἐπαιρόμενοι ἐπὶ πλεόν ἀποστῶσιν, μετεμέλοντό τε ὅτι μετὰ τὰ ἐν Πύλῳ καλῶς παρασχόν οὐ ξυνέβησαν· οἱ δ' αὖ Λακεδαιμόνιοι παρὰ γνώμην² μὲν ἀποβαίνοντος σφίσι τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ ὄοντο ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν, εἰ τὴν γῆν τέμνοιεν, περιπεσόντες δὲ τῇ ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορᾷ, οἷα οὐπω γεγένητο τῇ Σπάρτῃ, καὶ ληστευομένης τῆς χώρας ἐκ τῆς Πύλου καὶ Κυθήρων, αὐτομολούντων τε τῶν Εἰλώτων καὶ ἀεὶ προσδοκίας οὔσης μή τι καὶ οἱ ὑπομένοντες τοῖς ἔξω πίσυνοι πρὸς τὰ παρόντα σφίσιν, ὥσπερ καὶ πρότερον, νεω-

C. 13. καιρὸν das Heer nach Thrake zu führen. (Pp.) — ἥσση mit, nach einer Niederlage. vgl. 8, 27, 5. — ἀξιόχρεων, δυνατῶν. (Sch.) zu 4, 30, 2. Dem. 3, 27: οὐδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ἡμῖν ἀντιτάξασθαι. (Bl.) — αὐτῶν sie selbst, Ramphias mit den Seinigen. (Sch.) — κάκεῖνος. καί mit Bezug auf den Gedanken: wie auch sie darauf sann, jedoch an der Ausführung verzweifelnd. (Ba.) — τὴν γνώμην ἔχοντες ihre Gedanken richtend. vgl. 5, 14, 1. 73, 4 mit 3, 25, 2. 5, 44, 1. 48, 2.

C. 14. § 1. ἐκ für τὴν ἐκ. zu 1, 18, 3. — ὥστε, wie bei Her. nach συνήκει. Kr. dort zu 1, 73, 2. — εἶχον statt ἔχειν. zu 2, 47, 2. — πληγέντες. zu 3, 18, 2. — δι' ὀλίγον, μετ' ὀλίγον. (Sch.) zu 2, 94, 3. — ἐλπίδα τῆς. zu 2, 89, 8. — ῥώμης Macht, wie 7, 63, 3. (Bl.) — ἥπερ, ἐλπίδι aus welchem Vertrauen. Der Da. wie 2, 42, 3. 44, 2. 6, 77, 2. — πρότερον 4, 21. — καθυπέρτεροι, τῶν Λακεδαιμονίων. (Sch.) Der Ausdruck, bei Attikern selten, findet sich auch 7, 56, 1 u. Xen. Mem. 4, 6, 14, Her. 1, 65. 67. 68. 7, 51. 233 u. καινπέρτατος 4, 199. vgl. Spr. B. 2 § 23, 5, 3. — ἐδεδίεσαν. Spr. 40 u. δει-. — σφῶν. zu 1, 25, 2. für τοῦ ξαυτῶν. zu 2, 65, 9. Ueber die Anticipation zu τοὺς Ἀ. μή 4, 1, 1. — ἐπὶ πλεόν weiter, mehr. vgl. 4, 98, 3 u. Kr. z. Her. 5, 51, 2. 6, 42, 1. — ὅτι nach μεταμέλει, μεταμέλομαι ist selten. Spr. 56, 7, 12. Xen. Kyr. 5, 3, 6: οὐχ ὅτι ἀπέκτεινά σου τὸν υἱὸν μεταμέλει μοι. — καλῶς παρασχόν, καλῶς ἔξόν, καιροῦ ἐπιτηδείου παρατηχόντος. (Sch.) zu 1, 120, 3.

§ 2. οἱ δ' αὖ Ἀ., μετεμέλοντο. (Sch.) Wohl vielmehr πρὸς τὴν εἰρήνην τὴν γνώμην εἶχον. (Ein anderer Sch.) — ὄοντο 2, 81, 2. (Bl.) — τῇ νήσῳ, τῇ Σφακιηρίᾳ. (Sch.) zu 4, 108, 5. — ληστευομένης 4, 41, 2 f. 54 f. (Pp.) — μή. zu 2, 93, 2. — τοῖς ἔξω auf die auswärts befindlichen, entlaufenen. (Sch.) — πίσυνοι. zu 2, 89, 4. — πρὸς τὰ παρόντα. zu 4, 80, 1. vgl. Eur. Hipp. 718. 868. — πρότερον 1, 101 ff.

στειρώσωσιν. Ξυνέβαινε δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ἀργεῖους αὐτοῖς τὰς τριακον-
 ταετίαι σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι καὶ ἄλλας οὐκ ἤθελον σπένδεσθαι οἱ
 Ἀργεῖοι, εἰ μὴ τις αὐτοῖς τὴν Κυ(οσ)ουρίαν γῆν ἀποδώσει. ὥστ' ἀδύ-
 νατα εἶναι ἐφαίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. τῶν τε
 ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ὑπώπτευνόν τινας ἀποστήσεσθαι πρὸς τοὺς
 15 Ἀργεῖους· ὅπερ καὶ ἐγένετο. ταῦτ' οὖν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις
 ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἢ ξύμβουσις, καὶ οὐχ ἦσσαν τοῖς Λακεδαιμονίοις
 ἐπιθυμία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι· ἦσαν γὰρ οἱ
 2 Σπαρτιαῖται αὐτῶν πρῶτοί τε καὶ ὁμοίως σφίσι ξυγγενεῖς. ἤρξαντο
 μὲν οὖν καὶ εὐθύς μετὰ τὴν ἄλωσιν αὐτῶν πρᾶσσειν, ἀλλ' οἱ Ἀθη-
 ναῖοι οὐ πως ἤθελον, εὖ φερόμενοι, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύεσθαι. σφα-
 λέντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ Δηλίῳ παραχοῆμα οἱ Λακεδαιμόνιοι, γνόντες
 νῦν μᾶλλον ἂν ἐνδεξομένους, ποιοῦνται τὴν ἐνιαύσιον ἐκχειρίαν, ἐν ᾗ
 16 ἔδει ξυνιόντας καὶ περὶ τοῦ πλείονος χρόνου βουλευέσθαι. ἐπειδὴ δὲ
 καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἦσσα τοῖς Ἀθηναίοις ἐγεγένητο καὶ ἐτεθνήκει
 Κλέων τε καὶ Βρασιδάς, οἵπερ ἀμφοτέρωθεν μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ

§ 3. τὰς der, wie den Zeitgenossen bekannt war, vor fast 30 Jahren geschlossene. — τριακοντούταις für τριακονταετίαι (τριακονταίταις) nur Eine Hs.; doch vgl. 1, 23, 4. 115, 1. 2, 2, 1. (Pp.) τριακοντούταις 1, 37, 4. — ἐξόδῳ, λήξει. (Sch.) vgl. 5, 28, 2. Xen. Hell. 5, 4, 4: Ἀφροδίσια ἄγουσιν ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς. — τις, die Lakedämonier. Spr. 51, 16, 8. — ὥστε bezieht sich nicht auf den letzten Satz sondern auf die ganze vorhergehende Erörterung § 2, namentlich auf das über die Widerstandskräfte Athens und die inneren Bedrängnisse Spartas Gesagte. „Erwarten würde man etwa ὥστ' ἐπεὶ ἀδύνατα — πολεμεῖν, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον.“ (Arn.) — ἀδύνατα. zu 1, 1, 2.

C. 15. § 1. ἐπιθυμία τῶν ἀνδρῶν κομίσασθαι. Spr. 61, 6, 8. vgl. Plat. Krit. 52, b: οὐδ' ἐπιθυμία σε ἄλλων νόμων ἔλαβεν εἰδέναι. — τῶν ἐκ. οἱ ἐκ τῆς νήσου war der feste Ausdruck für die von der Insel (Sphakteria) nach Athen gebrachten Gefangenen. vgl. 4, 19, 1. 108, 5. 5, 24, 2. 35, 3. 43, 2. mit ληφθέντες 5, 34, 3 u. Ar. Wo. 186. vgl. zu 2, 34, 3. — αὐτῶν. zu 4, 126, 3. — ὁμοίως, ὁμοίων Reiske bei Abr. p. 502: den ersten, Vornehmsten, ähnlich; ὁμοίως Bekker u. Haase p. V; τῶν ὁμοίων Kr., σφίσι ξυγγενεῖς als verfehltes Glossem streichend. Das σφίσι bezieht de pron. refl. I p. 37 auf die Obrigkeiten. vgl. Xen. Hell. 5, 3, 13. Erwähnung der ὁμοιοι oder ὁμότιμοι abnet auch Arn.; das καὶ setzt nach ὁμοίως I. C. G. Winkelmann Lycurgus p. 54. — ξυγγενεῖς. ἐγγενεῖς Driessen de prior. V libr. Thuc. p. 42 ss.

§ 2. οὐ πως für οὐπω die besten Hsn. Suidas: οὐπως, οὐδένα τρόπον, καὶ Θουκυδίδης ἐν εἰ καὶ Ὅμηρος. (Pp.) Kr. z. Her. 7, 106. — εὖ φερόμενοι. zu 2, 60, 2. — ἐπὶ τῇ ἴσῃ, ὥστε τὸ προσῆχον μόνον ἔχειν, ἀλλὰ δηλονότι καὶ περιττότερον. (Sch.) zu 1, 27, 1. — ἐνδεξομένους, die Anträge. ἐνδεξαμένους Martins Hs. u. Thomas; δεξαμένους einige Hsn. vgl. 6, 20, 1. An den meisten Stellen könnte man den Ao. durch blosse Aenderung des o herstellen, wie Lys. 31, 21, Isokr. 8, 81, Plat. Apol. 30, c, Xen. Mem. 2, 2, 3, muss wohl auch, wie Dem. 18, 168. Doch widerstreben andre, wie 9, 70: πάλαι τις ἠδέως ἂν ἴσως ἐρωτήσων κἀθηται. Xen. Cyr. 1, 4, 23: εἰσθήκεσαν ὡς ἂν στησομένους. vgl. Spr. 64, 3, 3 mit 54, 6, 6. — ἐνιαύσιον. zu 6, 54, 6. — τοῦ πλείονος. zu 4, 117, 2.

εἰρήνη, ὁ μὲν διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν, ὁ δὲ γενομένης ἡσυχίας καταφανέστερος νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν καὶ ἀπιστότερος διαβάλλον, τότε δὴ οἱ ἐν ἑκατέρᾳ τῇ πόλει σπεύδοντες τὰ μάλιστα τὴν ἡγεμονίαν, Πλειστοάναξ τε ὁ Πανσανίου, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, καὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, πλεῖστα τῶν τότε εὐ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, πολλῶ δὴ μᾶλλον προειθυμοῦντο, Νικίας μὲν, βουλό-³μενος, ἐν ᾧ ἀπαθῆς ἦν καὶ ἡξιοῦτο, διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν, καὶ ἔς τε τὸ ἀντίκα πόνων πεπαῦσθαι καὶ αὐτὸς καὶ τοὺς πολίτας παῦσαι καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα ὡς οὐδὲν σφῆλας τὴν πόλιν διεγένετο, νομίζων ἐκ τοῦ ἀκίνδυνου τοῦτο ξυμβαίνειν καὶ ὅστις ἐλάχιστα τύχῃ αὐτὸν παραδίδωσι, τὸ δὲ ἀκίνδυνον τὴν εἰρήνην παρέχειν. Πλειστοάνειξ δέ, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβαλλόμενος περὶ τῆς καθόδου⁴ καὶ ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε τι πταίσειαν, ὡς διὰ τὴν ἐκείνου κάθοδον παρανομηθεῖσαν ταῦτα ξυμβαίνοι. τὴν γὰρ πρόμαντιν τὴν ἐν Δελφοῖς ἐπητιῶντο αὐτὸν πεῖ-⁵σαι μετ' Ἀριστοκλέους τοῦ ἀδελφοῦ ὥστε χρῆσαι Λακεδαιμονίοις ἐπὶ πολὺ τάδε θεωροῖς ἀφικνουμένοις, Διὸς νιῶν ἡμιθέου τὸ σπέρμα ἐκ τῆς ἀλλοτρίαις ἐς τὴν ἑαυτῶν ἀναφέρειν, εἰ δὲ μή, ἀργυρεῖα εὐλάκα

C. 16. § 1. ὁ μὲν, ὁ Βρασίδας. (Sch.) Spr. 50, 1, 2. — κακουργῶν. Ar. Ri. 803: ὁ δῆμος ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης ἃ πανουργεῖς οὐ καθορεῖ σου. (Bl.) Unruhe verhindert ruhige und besonnene Prüfung.

§ 2. τότε δὴ für τότε δέ zwei schlechte Hsn. Verschieden sind die Fälle Spr. 69, 16, 2; ähnlich ἐπειδὴ δέ — οὕτω δὴ 3, 98, 1. — οἱ ἐν aus einigen Hsn. zugefügt empfahl schon Kist. Man sage nicht σπεύδειν τινὶ τι bemerkt Pp. — τὴν ἡγεμονίαν den ersten Rang für sich; τὴν ὁμολογίαν L. Dindorf. Spr. 46, 6, 3. — πλεῖστα. zu 2, 11, 5.

§ 3. ἀπαθῆς, εὐτυχῆς. (Sch.) — ἡξιοῦτο geehrt wurde. Porson zu Eur. Hek. 319. (Dobree.) Diese Bedeutung ist in der (attischen) Prosa sehr selten. — καὶ τῷ. κἄν τῷ Dobree. Passender als ἐν wäre ἔς; doch s. Spr. 48, 4, 1 E. — ὅστις, τούτῳ ὅστις. (Ba.) Spr. 51, 13, 5. — παραδί-δωσι, wie 6, 23, 3.

§ 4. δέ, προειθυμῆτο aus § 2. — ἐς ἐνθυμίαν προβαλλόμενος der immer zur Beherzigung vorgehalten, vorgerückt wurde. ἐνθυμία findet sich sehr selten, wohl nie sonst bei den Frühern „Dion C. p. 195, 2: καὶ ἐπιθειάζοντες καὶ ἐς ἐνθύμιον αὐτοῦ [l. ἐνθυμίαν αὐτὸν] προβάλλοντες.“ (Bl.) — πταίειν mit τι auch Dion C 36, 28. vgl. zu 4, 18, 3. — παρανομηθεῖσαν, ἤγουν παρανόμως δοθεῖσαν αὐτῷ. (Sch.) vgl. 2, 21, 1. Spr. 52, 3, 4.

§ 5. τὴν πρόμαντιν, ἤγουν τὴν προαγορεύουσαν ἐκ μαντείας. (Sch.) von der Pythia auch Her. 6, 66. 7, 111 u. a. — ἐπὶ πολὺ, πολλάκις. (Sch.) Eig. lange Zeit hin. Spr. 68, 42, 1. — θεωροῖς ἀφικνουμένοις wenn sie (die sogenannten vier Pythier) als (das Orakel zu befragen abgesandte) Theoren hinkamen. — ἡμιθέου, τοῦ Ἡρακλέους. (Sch.) — τὸ σπέρμα, τὸν ἀπόγονον. (Sch.) In diesem Sinne poetisch. (Bl.) — ἀναφέρειν, κατάγειν. (Sch.) Veranlasst durch den Begriff Samen, den man trägt, führt. — εὐλάκαν τὴν ὕννην Λακεδαιμόνιοι λέγουσιν· ἐνιοὶ δὲ τὴν δίκειλλαν. (Sch.) Der Sinn: λιμὸν ἔσεισθαι καὶ πολλοὺ σφόδρα τὸν σίτον ὠνήσασθαι, ὥσπερ ἀργυροῖς ἐργαλείοις χρωμένους. (Sch.) Sprüchwörtlich ἀργυρεῖα λιμὸς. vgl. Lobeck

εὐλάξειν· χρόνῳ δὲ προτρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λύκαιον διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτε μετὰ δώρων δοκοῦσαν ἀναχώρησιν καὶ ἡμῖσιν τῆς οἰκίας τοῦ ἱεροῦ τότε τοῦ Διὸς οἰκοῦντα φόβῳ τῷ Λακεδαιμονίων, ἔτει ἐνὸς δέοντι εἰκοστῷ τοῖς ὁμοίοις χοροῖς καὶ θυσίαις καταγαγεῖν ὥσπερ ὅτε τὸ πρῶτον Λακεδαίμονα κτίζοντες τοὺς βασιλέας καθίσταντο. ἀχθόμενος οὖν τῇ διαβολῇ ταύτῃ καὶ νομίζων ἐν εἰρήνῃ μὲν οὐδενὸς σφάλματος γιγνομένου καὶ ἅμα τῶν Λακεδαιμονίων τοὺς ἄνδρας κομιζομένων κὰν αὐτὸς τοῖς ἐχθροῖς ἀνεπίληπτος εἶναι, πολέμον δὲ καθεστῶτος αἰὲ ἀνάγκην εἶναι τοὺς προὔχοντας ἀπὸ 2τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι, προὔθνυμήθη τὴν ξύμβασιν. καὶ τὸν τε χειμῶνα τοῦτον ἤεσαν ἐς λόγους καὶ πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη παρασκευὴ τε προεπανεσείσθη ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, περιαγγελλομένη κατὰ πόλεις ὡς ἐπὶ τειχισμὸν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἔσακούοιεν, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν συνόδων ἅμα πολλὰς δικαιώσεις προενεγκόντων ἀλλήλοις ξυνεχωρεῖτο ὥστε ἂ ἐκάτεροι πολέμῳ ἔσχον ἀποδόντας τὴν εἰρήνην ποι-

Aglaoph. p. 843 s. — εὐλάξειν, ἀρόσειν. (Sch.) Von dem (dorischen oder poetischen) Ausdrücke findet sich sonst kein Beispiel. — χρόνῳ. zu 4, 85, 1.

§ 6. προτρέψαι habe sie bewogen, hängt von ἐπηγιώντο ab. (Pp.) — ποτε 1, 114, 2. 2, 21, 1. τότε Kr. z. Dion. p. 297, was, hier verdrängt, unten eingefälscht sein könnte. — δοκοῦσαν, wie 2, 21, 1. vgl. 3, 10, 1. (Dr.) δόκησιν mehrere Hsn. δοκοῦσαν ἕως (aus δοκήσεως Bk.) andere; λῆψιν erklären die Sch. vgl. 2, 21, 1. 3, 10, 1. (Dr.) — ἡμῖσιν. τοῦ τόπου καθ' ὃν ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν τὸ μὲν ἡμῖσιν ἦν ἱερόν, τὸ δὲ ἡμῖσιν βέβηλον. (Sch.) Mit εἶναι hiesse es ἡμῖσιν τῆς οἰκίας ἦν τοῦ ἱεροῦ. zu 1, 134, 2; über ἡμῖσιν ohne Artikel zu 1, 8, 1. „Der geheiligte Theil als Zufluchtsort, der andre als gewöhnlicher Aufenthalt, um Profanation zu vermeiden.“ (Arn.) — τότε gehört zu οἰκοῦντα. (Va.) vgl. 3, 87, 2. (Pp.) — τῷ. τῶν andre Hsn. wofür Pp. 1, 9, 2. 5, 11, 2. vgl. 1, 26, 1 anführt; dagegen ἔχθος τό 1, 103, 2. 4, 1, 1. 7, 57, 6. Spr. 50, 8, 1 u. 11. — δέοντι. zu 4, 102, 2.

C. 17. § 1. τοὺς die in Sphakteria gefangenen. — ἀνεπίληπτος unantastbar, hier durch Beschuldigung. (Sch.) Kr. z. Xen. An. 7, 6, 37 lat. Ausg. — ἀνάγκην εἶναι es sei unvermeidlich. (Ba.) — ἀπό in Folge von. vgl. 4, 98, 4. 7, 71, 3. Herbst p. 52. — ξύμβασιν. Spr. 46, 6, 3. vgl. 8, 90, 2 mit 5, 39, 2. 6, 39, 2. 8, 6, 1.

§ 2. καὶ τὸν τε. Spr. 69, 32, 11 u. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 1 lat. Ausg. — ἐς λόγους ἔρχεσθαι, εἶναι ist der feste Ausdruck von Zusammenkünften zu Unterhandlungen, wie bei Th. noch 3, 80, 1. 4, 74, 1. 5, 37, 1. ξυνήεσαν 4, 119, 2. vgl. Her. 1, 82, 2. Sonst auch ἀγικνεῖσθαι. — πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη. zu 1, 135, 1; τό wegen des Ggs. zu τὸν χειμῶνα. — προεπανεσείσθη, προηπειλήθη. (Sch.) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνασειόντων τὸ ξίφος ἐπὶ τινα. (Ds.) So ἐπανάσεις 4, 126, 4. (Dobree.) Προ — hat den Begriff des Vorhaltens, wie in προσεῖω 6, 86, 1. — ἀπὸ τῶν von Seiten der. vgl. zu 3, 36, 5. — περιαγγελλομένη herum, den verschiedenen Staaten, aufgetragen. zu 2, 85, 2. — ὡς ἐπὶ τειχισμὸν zum Mauerbau, noch unbestimmt ob zur ἐπιτειχίσις oder περιτειχίσις. vgl. 8, 34, 2. Unnöthig also ist die Conjectur ὡς ἐς ἐπιτειχισμὸν. (Pp.) Das ὡς ἐπὶ τ. ist mit παρασκευὴ zu verbinden. — δικαιώσεις, αἰτήματα δίκαια. (Sch.) zu 1, 141, 1. — προενεγκόντων vorbrachten. zu 3, 62, 4. Her. 9, 46, 2: αὐτοῖσιν ἡμῖν ἐν νόῳ ἐγένετο εἰπεῖν ταῦτα ἵνα ὑμεῖς φθάσαντες προσέριτε. vgl. Kr. dort zu 9, 5. — ὥστε. zu 1, 28, 3. — τὴν über den sie verhandelten.

εἶσθαι, Νίσαιαν δ' ἔχειν Ἀθηναίους — ἀνταπαιτούντων γὰρ Πλάταιαν οἱ Θηβαῖοι ἔφασαν οὐ βία ἀλλ' ὁμολογία αὐτῶν προσχωρησάντων καὶ οὐ προδόντων ἔχειν τὸ χωρίον, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν Νίσαιαν — τότε δὴ παρακαλέσαντες τοὺς ἑαυτῶν ξυμμάχους οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ψηφισαμένων πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων καὶ Ἡλείων καὶ Μεγαρέων τῶν ἄλλων ὥστε καταλύεσθαι, τούτοις δὲ οὐκ ἤρесе τὰ πρᾶσσόμενα, ποιοῦνται τὴν ξύμβασιν καὶ ἐσπέισαντο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ ὤμοσαν, ἐκεῖνοί τε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τάδε.

“Σπονδὰς ἐποιήσαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμα-18
χοι κατὰ τάδε, καὶ ὤμοσαν κατὰ πόλεις. περὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν κοινῶν, θύειν [καὶ ἱέναι] καὶ μαντεύεσθαι καὶ θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλόμενον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀδεῶς. τὸ δ' ἱερόν καὶ τὸν νεῶν τὸν ἐν Δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Δελφῶν αὐτονόμους εἶναι καὶ αὐτοτελεῖς καὶ αὐτοδίκους καὶ αὐτῶν καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν κατὰ τὰ πάτρια. ἔτη δὲ εἶναι τὰς σπονδὰς πεντήκοντα Ἀθη-2
ναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Λακεδαιμονίων ἀδύλους καὶ ἀβλαβεῖς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. ὄπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ μήτε Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπ' Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμά-
χους μήτε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾶ. ἦν δέ τι διάφο-3

§ 3. ἀνταπαιτεῖν noch 3, 58, 1, sonst wohl nicht bei den Frühern. — οὐ βία 3, 52, 2. — καὶ οὐ προδόντων, erg. τινῶν. Wenn aber auch dies auszudrücken war, wesshalb nicht οὐδὲ προδοσίᾳ oder οὐδὲ προδόντων nach βία, wie Va. übersetzt? — τὴν Νίσαιαν, ἔφασαν ἔχειν. — τῶν ἄλλων gehört zu ψηφισαμένων. (Ps.) Va., der es mit Μεγαρέων verband, hat wohl als Gegensatz die von Nisäa gedacht. — ὥστε. zu 6, 88, 9. — τούτοις, den genannten vier Staaten. — ἐκεῖνοί τε. zu 4, 36, 3. (Kr. z. Dion. p. 269.)

C. 18. § 1. περὶ. zu 4, 118, 1. — θύειν fehlt bei Va. Die Infinitive hängen, wie auch § 2. 4. 5. 7 u. 8, von σπονδὰς ἐποιήσαντο ab; doch können sie auch absolut stehen, wie 5, 23, 1 ff. — ἱέναι hingehen, besuchen würde man vor θύειν erwarten. (Arn.) Wohl mit καὶ zu streichen. — θεωρεῖν, θεωρῶν πέμπειν. (Sch.) Dieser Bedeutung widerstrebt die Endung εἶναι und der Sprachgebrauch. (Pp.) — αὐτοτελεῖς, μὴ ἄλλοις συντελοῦντας. (Sch.) Stob. ἐκλ. φυσ. II, 54: τέλος τὸ ἀνάλωμα, καθ' ὃ λέγεται τις αὐτοτελής καὶ εὐτελής. (Bl.) Ggs. Steuern an andre Staaten. vgl. zu 2, 15, 2. — τὸ ἱερόν. zu 4, 90, 1. — αὐτοδίκους, μὴ ἐπ' ἄλλων κρινόμενους. (Sch.) wie etwa Athens Bundesgenossen. zu 1, 77, 1. — αὐτῶν über sich selbst, die Bewohner des ἱερόν. Spr. 47, 26, 9. — τῆς γῆς d. h. über die Bevölkerung desselben.

§ 2. ἔτη. zu 4, 118, 7. — ἀβλαβεῖς ohne Gefährde. (Ill.) Activisch. vgl. 5, 47, 1. — πημονῇ, κακῶ § 4, ein veraltetes, poetisches Wort, auch bei Thuk. nur in Documenten. vgl. 5, 47, 2. (Pp.) — μήτε τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾶ in keiner Art und Weise. So werden beide Wörter oft verbunden. Kr. zu Xen. An. 4, 5, 16. In dieser festen Formel sagte man wohl eig. ohne das erste μήτε bloss τέχνη μηδὲ μηχανῇ μηδεμιᾶ. vgl. 5, 47, 2. 10 u. Dem. 59, 17. Aenderung ist jedoch bedenklich. Dem. 24, 150: οὐτε τέχνη οὐτε μηχανῇ οὐδεμιᾶ. vgl. Lys. 13, 95.

ρον ἢ πρὸς ἀλλήλους, δικαίῳ χρήσθων καὶ ὄρκοις καθ' ὅ τι ἂν ξυνθῶνται. ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίους Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ἀμφίπολιν. ὅσας δὲ πόλεις παρέδωσαν Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίους, ἐξέστω ἀπιέναι ὅποι ἂν βούλωνται αὐτούς καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας. τὰς δὲ πόλεις φερούσας τὸν φόρον τὸν ἐπ' Ἀριστείδου αὐτονόμους εἶναι. ὄπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν Ἀθηναίους μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ κακῶ, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, ἐπειδὴ αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο. εἰσὶ δὲ αἶδε, Ἄργιλος, Στάγειρος, Ἄκανθος, Σκῶλος, Ὀλυνθος, Σπάρτωλος. ἔξυμμάχους δ' εἶναι μηδετέρων, μήτε Λακεδαιμονίων μήτε Ἀθηναίων. ἦν δὲ Ἀθηναῖοι πείθωσι τὰς πόλεις, βουλομένας ταύτας ἐξέστω ξυμμάχους ποιῆσθαι αὐτούς Ἀθηναίους. Μηκυβερναίους δὲ καὶ Σαναίους καὶ Σιγγαίους οἰκεῖν τὰς πόλεις τὰς ἑαυτῶν, καθάπερ Ὀλύνθιοι καὶ Ἀκάνθιοι. ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίους Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Πάνακτον. ἀποδόντων δὲ καὶ Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίοις Κορυφάσιον καὶ Κύθηρα καὶ Μεθώνην καὶ Πτελεὸν καὶ Ἀταλάντην καὶ τοὺς ἄνδρας ὅσοι εἰσὶ Λακεδαιμονίων ἐν τῷ δημοσίῳ τῷ Ἀθηναίων ἢ ἄλλοθί που ὅσης Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν ἐν δημοσίῳ. καὶ τοὺς ἐν Σκιώνῃ πολιορκουμένους Πελοποννησίων ἀφεῖναι καὶ τοὺς ἄλλους ὅσοι Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ἐν Σκιώνῃ εἰσὶ καὶ ὅσους Βρασιδάς ἐσέπειμψεν καὶ εἴ τις τῶν ξυμμάχων τῶν Λακεδαιμονίων ἐν Ἀθήναις ἐστὶν ἐν τῷ δημοσίῳ ἢ ἄλλοθί που ἦς Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν ἐν δημοσίῳ. ἀποδόντων δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι οὐστίνας ἔχουσιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων κατὰ ταῦτά. Σκιωναίων δὲ καὶ Τορωναίων καὶ Σερφυλίων καὶ εἴ τινα ἄλλην πόλιν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι, Ἀθηναίους βούλευεσθαι περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων πόλεων ὅ τι ἂν δοκῇ αὐτοῖς. ὄρκους δὲ ποιήσασθαι Ἀθηναίους πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμ-

§ 3. δικαίῳ. *dikaia*s einige Hsn., wie Thuk. sonst *dikhn*, *dikas* und *διάφορα* verbindet, 1, 78, 3. 140, 3. (Dr.) Weniger anstössig wäre τῷ δικαίῳ. (Arn.) Wohl: eines Rechtsverfahrens, näher bestimmt durch καθ' ὅ τι ἂν ξυνθῶνται. — αὐτούς die Einwohner selbst. — καὶ ἔχοντας. zu 2, 68, 1. 8, 53, 3.

§ 4. τὸν ἐπ' Ἀριστείδου, ταχθέντα δηλονότι. (Sch.) zu 1, 96, 2. Dieser Tribut galt nur als Bundescontingent, nicht als Abgabe. — ἀποδιδόντων. Spr. 47, 4, 2. — ἐπειδὴ seit. (Va.) vgl. 1, 6, 2.

§ 5. αὐτούς ist kaum erträglich; αὐτονόμους? oder gestrichen. — καθάπερ unter denselben Bedingungen wie, also auch autonom. Kr. z. Dion. p. 347 u. Böckh Staatsh. 1 p. 537 zweite Aufl.

§ 6. Κορυφάσιον 4, 3, 2. (Ds.) — ἐν τῷ δημοσίῳ, ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. (Sch. u. Hesych.) Lakonisch nach Schneider zu Xen. Hell. 7, 4, 36. — τῷ Ἀ. Andre τῶν Ἀ. zu 5, 16, 6. — ὅσης, χώρας ὅσης. vgl. § 7. Xen. An. 3, 5, 15: δι' ἧσπερ ἤκοιεν.

§ 7. τοὺς ἐν Σ. 4, 122. 133, 2. — τοὺς ἄλλους 4, 123. — κατὰ ταῦτά eben so. vgl. 8, 18, 2 u. Plat. Ges. 767, d: ἕτερον ἀνθαιρεῖσθαι κατὰ ταῦτά.

§ 8. Σκιωναίων δέ was aber die Sk. anbetrifft. Xen. Oek. 11,

μάχους κατὰ πόλεις. ὀμνόντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὄρκον ἑκάτεροι τὸν μέγιστον ἐξ ἑκάστης πόλεως. ὁ δ' ὄρκος ἔστω ὕδ'· “ἐμμενῶ ταῖς ξυν-9
 θήκαις καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖσδε δικαίως καὶ ἀδόλως.” ἔστω δὲ Λα-
 κεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις κατὰ ταῦτ' ὄρκος πρὸς Ἀθηναίους,
 τὸν δὲ ὄρκον ἀναγεῶσθαι κατ' ἐναυτὸν ἀμφοτέρους. στήλας δὲ στῆ-10
 σαι Ὀλυμπίασι καὶ Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει καὶ
 ἐν Λακεδαιμόνι ἐν Ἀμυκλαίῳ. εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν ὀποτεροισὺν
 καὶ ὅτου πέρι, λόγοις δικαίοις χρωμένοις εὖορκον εἶναι ἀμφοτέροις
 ταύτη μεταθεῖναι ὅπῃ ἂν δοκῇ ἀμφοτέροις, Ἀθηναίοις καὶ Λακε-
 δαιμονίοις.“

Ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας Ἀρτεμισίου μηνὸς τε-19
 τάρτη φθίνοντος, ἐν δὲ Ἀθήναις ἄορκον Ἀλκαῖος Ἐλαφρηβολιῶνος μηνὸς
 ἕκτη φθίνοντος. ὤμνον δὲ οἶδε καὶ ἐσπένδοντο, Λακεδαιμονίων μὲν (Πλει-
 στοάναξ, Ἄγις,) Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίσις, Μεταγέννης, Ἀκωνθός,
 Δαΐθος, Ἰσχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδας, Ἀντιππος, Τέλλις, Ἀλ-
 κινίδας, Ἐμπεδίας, Μηρῶς, Λάφιλος. Ἀθηναίων δὲ οἶδε, Λάμπων, 2

11: τῆς δὲ χρηματίσεως καὶ μειὰ ταῦτα ἀρξέσει ἀκούειν. vgl. Spr. 47, 3, 3 u. Heind. zu Plat. Gorg. 139. — τὸν μέγιστον, τὸν ἰσχυρότατον. (Sch.) vgl. 4, 86, 1. 5, 47, 10. (Pp.) — ἑκάτεροι, die Athener, wie auch die Lakedämonier, von denen es freilich § 9 noch besonders erwähnt wird. Eine Nachlässigkeit, wenn das Wort nicht zu streichen ist. — ἐξ. ἐξ ἕξ? oder eine andre Zahl? Dass nur ein unbestimmtes τινές zu denken sei ist wenig wahrscheinlich.

§ 9. ἐμμενῶ für ἐμμένω F. Ps. vgl. 5, 47, 10: ἐμμενῶ καὶ οὐ παραβήσομαι.

§ 10. στήλας mit der Inschrift der Bedingungen. Kr. Stud. S. 82. 117 ff. — Ἰσθμοῖ für Ἰσθμῶ F. Ps. Spr. 46, 1, 4. — ἐν vor Ἀθήναις fehlt in vielen und guten Hsn. vgl. jedoch 5, 23, 5. (Wasse.) — Ἀθήναις. Ἀθήνησι eine gute Hs., was ohne ἐν richtig wäre. Spr. 46, 1, 2 ff. — ἐν πόλει auf der Burg. zu 2, 15, 4. Ohne Artikel. Spr. 50, 2, 15. — ὅτου für εἶτον oder οἱ τοῦ nur eine (schlechte) Hs., wohl auch die Martinsche. Es wird durch καὶ mit εἶ τι verbunden: wenn sie etwas vergessen haben und in Bezug auf welchen Punct sie es vergessen haben. Umgekehrt minder hart 4, 128, 3. Bedenklich wäre καὶ ὅτου πέρι für καὶ ὀπουοῦν πέρι worüber auch immer zu nehmen. Denn verschieden sind doch (die seltenen) Stellen wie Plat. Hipp. 282, d: πλέον ἀργύριον ἀπὸ σοφίας εἰργασίαι ἢ ἄλλος δημιουργὸς ἀφ' ἧσυνος τέχνης. vgl. Spr. 51, 15, 1. — λόγοις δικαίοις χρωμένοις indem sie auf eine dem Rechte gemässe Weise darüber verhandelten. — μεταθεῖναι umzuändern. Kr. Stud. 2 p. 241. — Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις könnten verdächtig scheinen, da man die Bundesgenossen hier nicht füglich habe ausschliessen können; allein s. 5, 29, 3. 4.

C. 19. § 1. ἄρχει τῶν σπονδῶν ἔφορος es beginnt den Vertrag das Ephorat, er beginnt unter dem Ephorat. vgl. 4, 118, 8. — Ἀρτεμισίου. Ideler Handbuch der Chron. 1 S. 363. A. H. O. Müller De in. h. Pel. p. 24 s. — ὤμνον. Spr. 36, 9, 2. vgl. 5, 23, 4. 24. — οἶδε ist vielleicht nach μὲν zu setzen. vgl. 4, 119, 1. 5, 24, 1. — Πλειστοάναξ, Ἄγις sind wegen des gleichen Anfanges ausgefallen. (Arn. zu 5, 24, 1.) Deun auch 5, 24, 1 (vgl. 23, 4) sind von jeder Seite dieselben siebzehn. — Δαΐθος. Δαΐδος einige Hsn., Δάιος eine, wohl richtig. — Λάφιλος für Λάμφιλος Hl.

Ἰσθμιόνικος, Νικίας, Λάχης, Εὐθύδημος, Πρωκλῆς, Πυθόδωρος, Ἄγων, Μυρτίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, Ἀριστοκράτης, Ἰώλκιος, Τιμοκράτης, Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης.

20 Ἄνται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἦρι ἐκ Διονυσίων εὐθύς τῶν ἀστικῶν, αὐτόδεκα ἐτῶν διελθόντων καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν ἢ ὡς τὸ πρῶτον ἢ ἐσβολῇ ἢ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἢ ἀρχὴν τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο. σκοπεῖτω δέ τις κατὰ τοὺς χρόνους καὶ μὴ τῶν ἐκασταχοῦ ἢ ἀρχόντων ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ προγεγενημένα σημαίνοντων πιστεύσας μᾶλλον. οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν οἷς καὶ ἀρχομένοις καὶ μεσοῦσι καὶ ὅπως ἔτυχέ τω ἐπεγένετό τι. κατὰ θέρη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ὥσπερ γέγραπται, εὐρήσει ἕξ ἡμισείας ἑκατέρου τοῦ ἐνιαυ-

Dies ist wohl ungriechisch und aus Λάμπων § 2 entstanden. vgl. 5, 24, 1. Πάμφιλος Bl. Uebers.

§ 2. Θεαγένης für Θεογένης mehrere gute Hsn. — Ἀριστοκράτης für Ἀριστοκοίτης Kr. z. Dion. p. 331. vgl. 5, 24, 1.

C. 20. § 1. ἐκ nach. (Sch.) Spr. 68, 17, 7. — τῶν ἀστικῶν, τῶν ἐν ἄστει, τῶν μεγάλων, gefeiert um die Mitte des Elaphebolion. Aeschin. 2, 61. 3, 69. — αὐτόδεκα, ὀλοκλήρων, πρὸς ἀκριβειαν. (Sch.) gerade zehn. Dem. 18, 242: αὐτοτραγικὸς πίθηκος. — παρενεγκουσῶν, παρελθουσῶν. (Sch.) nach Verlauf Ps. So auch Buttm. Mid. p. 127. Allein da wäre eins von beiden Participien überflüssig. Also: mit einem Unterschiede von, drunter oder drüber, nach Schneider Lex. (Pp.) Dion C. 43, 26: ἐπιὰ καὶ ἐξήκοντα ἡμέρας ἐμβαλῶν, ὅσαι παρέφερον. Dion. Arch. 1, 28: τούτων ἢ γλώσσα ὀλίγον παραφέρει. (Bl.) vgl. Schäfer z. Plut. 5 p. 481. u. 5, 26, 3. Einen Ueberschuss von wenigen Tagen versteht Voemel De in. b. Pel. p. 6 s. vgl. Müller De in. b. Pel. p. 33 s. — ἢ ὡς als ob ὑπερον vorherginge: zehn Jahre später als da. (Ba.) vgl. zu 4, 90, 3. — ἢ ἐσβολῇ ἐς. ἢ ἐσβολῇ ἢ ἐς einige gute Hsn. vgl. Spr. 50, 9, 9. Kr. z. Dion. p. 153 u. Stud. 2 S. 78. Müller S. 34 verdächtigt die Worte ἢ ἐσβολῇ ἐς τὴν Ἀ. καί.

§ 2. καὶ μὴ — μᾶλλον. Hier steckt wohl ein Fehler, vielleicht des Schriftstellers. Pp. will τῶν nach ὀνομάτων einschieben, τῶν ἐκασταχοῦ — τινός von ὀνομάτων, dieses von ἀπαρίθμησιν, ἀπαρίθμησιν noch von κατὰ abhängen lassen: man berechne nach den Zeiten und nicht nach der Aufzählung der zu Merkmalen des früher Geschehenen dienenden Namen derer die in den einzelnen Staaten die höchsten Stellen bekleiden oder eine Ehrenstelle einnehmen mehr (oder eher) Vertrauen schenkend. Mehrfach unbefriedigend. — ἀπαρίθμησιν lässt der Sch. von πιστεύσας abhängen. Das Wort auch bei Dion C. 49, 39. 51, 1. 19, weist Pape noch in einem Scholion nach; ἐξαρίθμησις in demselben Gedanken Dion C. 66, 17. vgl. 43, 46. — σημαίνοντων, σημασίαν καὶ δῆλωσιν δίδόντων. (Sch.) — οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν denn es ist damit (z. B. mit Erwähnung des Archons) nicht genau bestimmt. — οἷς ἀρχομένοις unter welchen anfangenden, d. h. ob unter dem Anfang der Magistratur, der Da. von ἐγένετο abhängig. — ὅπως ἔτυχέ τω unter welchem andern Zeitpunkt irgend, z. B. bald nach dem Anfange, gegen das Ende etc. (Hk.) Zu ἔτυχέ τω ergänze man ἐπιγενόμενον. Spr. 56, 4, 2 u. 16. vgl. 5, 56, 4. 8, 95, 2.

§ 3. γέγραπται, in diesem Werke. — ἕξ — ἔχοντος da aus den Halbthellen beider, d. h. indem der Sommer die eine, der Winter die an-

τοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος δέκα μὲν θέρη ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷδε γεγενημένους.

Λακεδαιμόνιοι δέ, ἔλαχον γὰρ πρότεροι ἀποδιδόναι ἃ εἶχον, τοὺς 21 τε ἄνδρας εὐθύς τοὺς παρὰ σφίσι αἰχμαλώτους ἀφίεσαν καὶ πέμψαντες ἐς τὰ ἐπὶ Θοράκης πρέσβεις Ἰσχαγόραν καὶ Μηνᾶν καὶ Φιλοχαρίδαν ἐκέλευον τὸν Κλεαρίδαν τὴν Ἀμφίπολιν παραδιδόναι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοὺς ἄλλους τὰς σπονδάς, ὡς εἴρητο ἐκάστοις, δέχεσθαι. οἱ δ' οὐκ ἤθελον, νομίζοντες οὐκ ἐπιτηδείας εἶναι· οὐδὲ ὁ Κλεαρίδας παρῆδωκε τὴν πόλιν, χαριζόμενος τοῖς Χαλκιδεῦσιν, λέγων ὡς οὐ δυνατὸς εἶη βία ἐκείνων παραδιδόναι. ἐλθὼν δὲ αὐτὸς κατὰ τάχος μετὰ πρέσβειων αὐτόθεν ἀπολογησόμενός τε ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ἣν κατηγορῶσιν οἱ περὶ τὸν Ἰσχαγόραν ὅτι οὐκ ἐπέιθετο, καὶ ἅμα βουλόμενος εἰδέναι εἰ ἔτι μετακινήτῃ εἶη ἢ ὁμολογία, ἐπειδὴ εὗρε κατελιημμένης, αὐτὸς μὲν πάλιν πεμπόντων τῶν Λακεδαιμονίων καὶ κελυόντων μάλιστα μὲν καὶ τὸ χωρίον παραδοῦναι, εἰ δὲ μή, ὅπόσοι Πελοποννησίων ἔνεισιν ἐξαγαγεῖν, κατὰ τάχος ἐπορεύετο. οἱ δὲ ξύμμαχοι ἐν τῇ Λα- 22 κεδάιμονι αὐτοῦ ἔτυχον ὄντες καὶ αὐτῶν τοὺς μὴ δέξαμένους τὰς σπονδάς ἐκέλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιῆσθαι. οἱ δὲ τῇ αὐτῇ προσφάσει ἦπερ καὶ τὸ πρῶτον ἀπέωσαντο οὐκ ἔφασαν δέξασθαι, ἣν μὴ τινὰς δικαιότερας τούτων ποιῶνται. ὡς δ' αὐτῶν οὐκ ἐσήκουον, ἐκείνους μὲν

dere Hälfte ausmacht, das Jahr seinen Betrag hat, daraus besteht. (St.) Dobree u. A. construiren: ἐκατέρον ἔχοντος ἐξ ἡμισίας τὴν δύναμιν τοῦ ἐνιαυτοῦ, wobei sie ἐξ ἡμισίας zur Hälfte übersetzen. — δύναμιν Summe auch 2, 97, 3 u. 6, 46, 2. (Dobree.) — τῷ πρώτῳ, dem später sog. Archidamischen. zu 1, 1, 1.

C. 21. § 1. ἔλαχον erhielten durchs Loos die Bestimmung. Mit dem Inf. wie 5, 35, 2. Her. 1, 94, 4. 6, 109, 1. — πρότεροι gehört zu ἀποδιδόναι. vgl. 5, 35, 2 u. Spr. 57, 5, 3. — ἀφίεσαν. zu 2, 49, 1. — τοὺς ἄλλους, die thrakischen Bundesgenossen 5, 18, 4. 5. (Sch. u. Pp.) — εἴρητο, συνεφωνήθη. (Sch.) nach 5, 18, 3 ff. vgl. zu 25, 2. — ἐπιτηδείας zuträglich, wie 5, 112, 2. vgl. 2, 2, 4 u. zu 1, 19.

§ 2. βία. zu 1, 43, 2. — ἐκείνων, τῶν Χαλκιδέων. (Sch.) — μετακινήτῃ, ἤγουν δυνατῇ κινήθῃναι. (Sch.) umzustossen sei. (Hl.) in Bezug auf einzelne Punkte. — κατελιημμένης, ἰσχυρὰς τὰς σπονδάς. (Sch.) festgestellt; κατελιημμένους, was Pp. nicht für nöthig hält, hatte ich schon vor länger als fünfunddreissig Jahren beigeschrieben, vielleicht auch irgendwo mitgetheilt. Gegen die gew. La., bemerkt Haase p. 66, spreche die Beziehung auf das entfernte σπονδάς, statt, wie μετακινήτῃ, auf ὁμολογίας, und der Gebrauch des Thuk., der καταλαμβάνειν so nur von Menschen hat 1, 9, 1. 4, 86, 1. Keine Ausnahme sei 8, 63, 2, wo τὰ ἐν τῷ στραπέματι so v. a. στρατιῶται seien. — μάλιστα μὲν wo möglich. zu 1, 32, 1.

C. 22. § 1. αὐτοῦ für αὐτοῖ Kr. Xen. Hell. 7, 4, 36: ἐν τῇ Τεγέῃ αὐτοῦ. Thuk. 8, 28, 5: ἐς τὴν Μίλητον αὐτοῦ. 5, 83, 1: ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν. (Kr. z. Dion. p. 280 u. Stud. 2 p. 179.) vgl. zu 3, 81, 2. — ποιῆσθαι, αὐτάς. (Ps.) — τὸ πρῶτον wohl mit Bezug auf 5, 17, 3. — προσφάσει. zu 3, 111, 1. — δέξασθαι. Spr. 63, 1, 10 u. Reisig z. Soph. Oed. K. p. 191. — τούτων, τῶν γενομένων. (Sch.)

ἀπέπεμψαν, αὐτοὶ δὲ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ξυμμαχίαν ἐποιοῦντο, νομίζοντες ἥμιστα ἂν σφίσι τοὺς τε Ἀργεῖους, ἐπειδὴ οὐκ ἤθελον Ἀμπελίδου καὶ Λίχου ἐλθόντων ἐπισπένδεσθαι, νομίσαντες αὐτοὺς ἄνευ Ἀθηναίων οὐ δεινοὺς εἶναι, καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μάλιστα ἂν ἡσυχάζειν· πρὸς γὰρ ἂν τοὺς Ἀθηναίους, εἰ ἐξῆν, χωρεῖν. παρόντων οὖν πρέσβειων ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ γενομένων λόγων ξυνέβησαν καὶ ἐγένοντο ὄρκιοι καὶ ξυμμαχία ἡδε.

23 “Κατὰ τὰδε ξύμμαχοι ἔσονται Λακεδαιμόνιοι πεντήκοντα ἔτη. ἦν τινες ἴωσιν ἐς τὴν γῆν πολέμοι τὴν Λακεδαιμονίων καὶ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους, ὠφελεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίους τρόπῳ ὁποῖῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἦν δὲ δηλώσαντες οἴχονται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ἀμφοτέρων, καταλύειν δὲ ἅμα ἄμφω τὴν πόλεε. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως. καὶ ἦν τινες ἐς τὴν Ἀθηναίων γῆν ἴωσιν πολέμοι καὶ κακῶς ποιῶσιν, Ἀθηναίους ὠφελεῖν Λακεδαιμονίους τρόπῳ ὅτι ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἦν δὲ δηλώσαντες οἴχονται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις καὶ κακῶς πάσχειν ὑπ' ἀμφοτέρων, καταλύειν δὲ ἅμα ἄμφω τὴν πόλεε. ταῦτα δ' εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως. ἦν δὲ ἡ δουλεία ἐπανιστῆται, ἐπικουρεῖν

§ 2. ἐπισπένδεσθαι, ἄλλας σπονδὰς σπένδεσθαι 5, 14, 3; ἐπι — dazu, ferner. — νομίσαντες αὐτοὺς ist Wiederholung des νομίζοντες τοὺς Ἀργεῖους. (Sch.) Die Epanalepsis (Spr. 65, 9, 2) ist bei einem so kurzen Zwischensatze durch nichts gerechtfertigt. Doch mag die Schuld dem Schriftsteller aufgebürdet werden. — οὐκ als ob ἥμιστα nicht vorherginge. — γὰρ ἂν denn sonst, wenn die Athener nicht durch einen Vertrag sie aufzunehmen gehindert wären. (Va.) zu 1, 14, 1 u. Reg. in γὰρ. — χωρεῖν, τοὺς Πελοποννησίους. (Sch.) τοὺς ἄλλους II. Pp. Der Sache nach möchte man lieber τοὺς Ἀργεῖους denken. — λόγων, συμβατικῶν. (Sch.)

C. 23. § 1. Κατὰ τὰδε zieht man sonst zum vorigen C.; doch s. 5, 47, 3. 77, 1. 79, 1. 8, 37, 1. vgl. 18, 1. — δέ nach ἦν ist mit Böhme gestrichen. vgl. 5, 47, 3. (8, 18, 1. 37, 1.) Kr. zu 5, 47, 1. — Λακεδαιμόνιοι. Ausgefallen ist καὶ Ἀθηναῖοι. (F. Ps.) Vielleicht Ἀθηναῖοι καὶ vor Λακ. vgl. 5, 18, 1. 47, 1. — ὠφελεῖν, βοηθεῖν, selten so. (Bl.) — Λακεδαιμονίους, das zweite, verdächtigt Schäfer zu Eur. Or. 793. (Pp.) vgl. § 2. — τρόπῳ — δυνατόν auf die kräftigste Weise auf die sie ihren Mitteln nach könnten. vgl. § 2. (3.) 5, 47, 3. 5. Plat. Rep. 458, e: γάμους ποιήσομεν ἱεροῦς εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα.

§ 2. τὴν πόλιν, τῶν δηωσάντων. (Sch.) — καταλύειν. zu 8, 58, 5. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 10. — πόλεε, wie § 3 und (bei Bekker) Isokr. 12, 156. 157, dagegen πόλη 4, 17. 8, 116, wie γήση Plat. Rep. 410, e. — εἶναι. Xen. Hell. 4, 4, 8: πάντα εἶναι ἀδόλως. Spr. 62, 2, 3. — Ἀθηναίους verband man sonst mit dem Vorhergehenden.

§ 3. ἡ δουλεία, ἡγουν τὸ πλῆθος τῶν δούλων, οἱ Εἰλωτες. (Sch.) So Θεραππῆ Her. 1, 199, 1 u. dort Kr. Ein doch, besonders in δουλεία, ziemlich seltener Gebrauch. — ἐπανιστῆται. zu 1, 115, 4.

Ἀθηναίους Λακεδαιμονίοις παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν. ὁμοῦνται δὲ ταῦτα οἵπερ καὶ τὰς ἄλλας σπονδὰς ὤμνον ἑκατέρων. ἀνανειοῦσθαι δὲ κατ' ἐνιαυτὸν Λακεδαιμονίους μὲν ἰόντας ἐς Ἀθήνας πρὸς τὰ Διονύσια, Ἀθηναίους δὲ ἰόντας ἐς Λακεδαίμονα πρὸς τὰ Ὑακίνθια. στήλην δὲ ἑκατέρους στήσαι τὴν μὲν ἐν Λακεδαίμονι παρ' Ἀπόλλωνι ἐν Ἀμυκλαίῳ, τὴν δὲ ἐν Ἀθήναις ἐν πόλει παρ' Ἀθηνᾶ. ἦν δέ τι δοκῆ Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν περὶ τῆς ἑξυμμάχιας, ὃ τι ἂν δοκῆ, εὖροχον ἀμφοτέροισι εἶναι.“

Τὸν δὲ ὄρον ὤμνον Λακεδαιμονίων μὲν οἶδε, Πλειστοάναξ, Ἀ-24 ρις, Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίσιος, Μεταγένης, Ἀκανθοσ, Δάϊθος, Ἰσχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδας, Ἀντιπποσ, Ἀλκινάδασ, Τέλλισ, Ἐμπεδίασ, Μηνᾶσ, Λάφιλοσ. Ἀθηναίων δὲ Λάμπιον, Ἰσθμίωνικοσ, Λάχρησ, Νικίασ, Εὐθύδημοσ, Προκλήσ, Πυθόδωροσ, Ἄγνωσ, Μυρτίλοσ, Θρασσυκλῆσ, Θεαγένησ, Ἀριστοκράτησ, Ἰώλκιοσ, Τιμοκράτησ, Λέων, Λάμαχοσ, Δημοσθένησ.

Ἄττη ἡ ἑξυμμαχία ἐγένετο μετὰ τὰσ σπονδὰσ οὐ πολλῶ ὕστερον, καὶ τοὺσ ἀνδρασ τοὺσ ἐκ τῆσ νῆσοσ ἀπέδοσαν οἱ Ἀθηναῖοι τοῖσ Λακεδαιμονίοισι καὶ τὸ θέροσ ἦρχε τοῦ ἑνδεκάτου ἔτουσ. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ἔτη ὃ πρῶτοσ πόλεμοσ ἑξνεχῶσ γενόμενοσ γέγραπται.

Μετὰ δὲ τὰσ σπονδὰσ καὶ τὴν ἑξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων²⁵ καὶ τῶν Ἀθηναίων, αἱ ἐγένοντο μετὰ τὸν δεκαετῆ πόλεμον ἐπὶ Πλειστόλα μὲν ἐν Λακεδαίμονι ἐφόροσ, Ἀλκαίου δ' ἄρχοντοσ Ἀθήνησι, τοῖσ μὲν δεξαμένοισ αὐτὰσ εἰρήνη ἦν, οἱ δὲ Κορίνθιοι καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεῶν τινεσ διεκίνουν τὰ πεπραγμένα καὶ εὐθύσ ἄλλη ταραχὴ καθίστατο τῶν ἑξυμμάχων πρὸσ τὴν Λακεδαίμονα. καὶ ἕμα καὶ τοῖσ Ἀθηναίοισι οἱ Λακεδαιμόνιοι προϊόντοσ τοῦ χρόνου ὕποπτοι ἐγέροντο, ἔστιν ἐν οἷσ οὐ ποιοῦντεσ ἐκ τῶν ἑυγκειμένων ἂ εἴρητο. καὶ

§ 4. τὰσ ἄλλασ 5, 18. — ἑκατέρων hängt von οἵπερ ab. — τὰ Διονύσια, τὰ ἐν ἄστω. zu 5, 20, 1. — τὰ Ὑακίνθια, die im Hekatombaion gefeiert wurden. Manso Sparta 3, 2 S. 200 f. (Nicht unbestritten.)

§ 5. παρ' Ἀ. neben der Statue des A. vgl. 2, 13, 4 u. die Erkl. zu Her. 5, 80. — πόλει. zu 5, 18, 10. — προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν. vgl. 5, 18, 10. 29, 3. 47, 13, Pol. 22, 26, 27. ohne πὶ 7, 9, 17. vgl. Heindorf zu Plat. Theät. 31 u. Stallbaum z. Rep. 1, 12. Andok. 3, 40: ἔξισιν ἀφελεῖν. Mit πὶ entgegengesetzt stehen beide Begriffe auch Plat. Krat. 432, a u. Phäd. 95, e.

C. 24. § 1. Ζευξίδασ. Ζευξίλασ viele Hsn., keine jedoch 5, 49, 1. vgl. Ζευξίδαμοσ. — Λάφιλοσ für Λάμφιλοσ eine Hs. zu 5, 19, 1. — Δάϊθοσ eb.

§ 2. μετὰ τὰσ σπονδὰσ 5, 18. — τοὺσ ἐκ. zu 5, 15, 1. — τῆσ νῆσοσ, Sphakteria. (Wasse.) zu 5, 15, 1. — ἑξνεχῶσ ohne Unterbrechung, wie jetzt eine eintrat.

C. 25. § 2. τινεσ, Mantinea 5, 29, 1; Elis 31, 1. (Pp.) — διεκίνουν suchten zu zerstören. (Hl.) — ἔστιν ἐν οἷσ. Spr. 61, 5, 3. — ἐκ τῶν ἑυγκειμένων verdächtigt Kr. Bruchst. — εἴρητο, ἐν ταῖσ σπονδαῖσ. (Sch.) Erg. ποιεῖν.

ἐπὶ ἕξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι, ἕξωθεν δὲ μετ' ἀνακωχῆς οὐ βεβαίον ἔβλαπτον ἀλλήλους τὰ μάλιστα· ἔπειτα μέντοι καὶ ἀναγκασθέντες λῦσαι τὰς μετὰ τὰ δέκα ἕτη σπονδὰς αὐθις ἐς πόλεμον φανερόν κατέστησαν. γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης, Ἀθηναῖος, ἕξις, ὡς ἕκαστα ἐγένετο, κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας, μέχρι οὗ τὴν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Ἀθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι καὶ τὰ μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ κατέλαβον. ἔτη δὲ ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. καὶ τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν εἴ τις μὴ ἀξιῶσει πόλεμον νομιζέειν, οὐκ ὀρθῶς δικαιοῦσει. τοῖς τε γὰρ ἔργοις ὡς διήρηται ἀθροίτῳ καὶ εὐρήσει οὐκ εἰκὸς ὄν εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι, ἐν ἧ οὔτε ἀπέδωσαν πάντα οὔτ' ἀπεδέξαντο ἢ ξυνέθεντο, ἕξω τε τούτων πρὸς τὸν Μαντινικὸν καὶ Ἐπιδαύριον πόλεμον καὶ ἐς ἄλλα ἀμφοτέροις ἀμαρτήματα ἐγένοντο, καὶ οἱ ἐπὶ Θοράκης ξύμμαχοι οὐδὲν ἦσαν πολέμιοι ἦσαν, Βοιωτοὶ τε ἐκεχειρίαν δεχήμερον ἤγον. ὥστε ξὺν τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷ δεκαετῆ καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ὑπόπτῳ ἀνακωχῇ καὶ τῷ ὕστερον ἕξ αὐτῆς πολέμῳ εὐρήσει τις τοσαῦτα ἔτη, λογιζόμενος κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ ἡμέρας οὐ πολλὰς παρενεγκούσας· καὶ τοῖς ἀπὸ χρησμιῶν

§ 3. ἕξ. ἐπὶ Acacius und Kr., δέκα. δ', τέσσαρας Kr. z. Clinton F. H. 414. vgl. Clarisse p. 102. Ullrich Beiträge zur Erkl. des Thuk. S. 153 ff. sucht ἕξ καὶ τέσσαρας als das Richtige zu erweisen. — ἀπέσχοντο μὴ. Xen. ἱππρ. 9, 5: τῶν ἀπεγομένων μὴ ἱππεύειν. Spr. 67, 12, 3. — ἑκατέρων. ἀλλήλων wäre das Uebliche. zu 1, 44, 1. — στρατεῦσαι, was zuerst die Athener 6, 105, 1 ff. verschuldeten. — ἕξωθεν in sofern von Aussen her auf die Beschädigten gewirkt wird. — μετ' ἀνακωχῆς unter Waffenruhe. (Ba.) per. (Va.) zu 1, 40, 3 u. über μετὰ zu 1, 18, 7. — ἀναγκασθέντες. zu 4, 25, 1.

C. 26. § 1. κατέλαβον. κατέβαλον zwei Hsn.; nicht übel. Plut. Lys. 14: καβαλόντες τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ μακρὰ σκέλη. Xen. Hell. 2, 2, 20: τὰ μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντες. (Dr.) — ἐς τοῦτο bis zu diesem Zeitpuncte, wie ἐς τόδε Her. 4, 10, 2. So ziemlich selten. vgl. Spr. 43, 4, 7.

§ 2. διὰ μέσου. zu 4, 20, 1. Eben so local Her. 1, 104, 1: τὸ διὰ μέσου ἔθνος. — μὴ steht (ungewöhnlich) nach τις, um die Negation für ἀξιῶσει zu verschärfen. vgl. Haase p. 3. — δικαιοῦσει, δικαίως κρινεῖ. (Sch.) — τοῖς τε. Dem τέ entspricht ἕξω τε. (Arn.) — τοῖς ἔργοις ὡς διήρηται wie er, ἡ διὰ μέσου ξύμβασις, durch die Thatsachen von dem frühern und spätern Kriege geschieden ist, gleichfalls durch Thätlichkeiten bezeichnet, also nicht wesentlich verschieden. Schlechtere Hsn. haben διείρηται. vgl. Schömann z. Isä. p. 468. — αὐτὴν kann man nach Spr. 61, 7, 1 erklären. Plat. Euthyphr. 2, a: οὐ δίκην αὐτὴν καλοῦσιν ἀλλὰ γραφήν. — οὔτ'. οὔδ' wünscht Bekker. — ἢ ξυνέθεντο, ἀποθιδόναι καὶ ἀποδέχεσθαι. Spr. 55, 4, 11.

§ 3. ἕξω. zu 1, 9, 3. — τὸν Μαντινικὸν 5, 33 ff. (Pp.) — Ἐπιδαύριον 5, 53 ff. (Ds.) — ἐγένοντο. zu 1, 58, 1. — πολέμιοι ἦσαν, καὶ μετὰ τὴν εἰρήνην. (Sch.) — δεχήμερον den man alle zehn Tage erneuerte. (Dodwell.) vgl. 5, 32, 4. 5. 6, 7, 4. 10, 2. — πολέμῳ, der später ὁ Δεκελειὸς genannt wurde. vgl. zu 1, 1, 1. — παρενεγκούσας, προσθε-

τι ἰσχυρισσάμενοι μόνον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν· αἰὲ γὰρ ἔγωγε μέ-4
 μνημαι, καὶ ἀρχομένου τοῦ πολέμου καὶ μέχρι οὐ ἐτελεύτησεν, προ-
 φερόμενον ὑπὸ πολλῶν ὅτι τρεῖς ἔννεα ἔτη δεῖο γενέσθαι αὐτόν. ἐπι-
 βίων δὲ διὰ παντὸς αὐτοῦ, αἰσθανόμενός τε τῇ ἡλικίᾳ καὶ προσέχων
 τὴν γνώμην, ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι· καὶ ξυνέβη μοι γεύγειν τὴν⁵
 ἔμμαντοῦ ἔτη εἴκοσι μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν καὶ γενομένῳ
 παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι, καὶ οὐχ ἦσσαν τοῖς Πελοποννησίων
 διὰ τὴν φυγὴν, καθ' ἥσυχίαν τι αὐτῶν μᾶλλον αἰσθεσθαι. τὴν οὖν
 μετὰ τὰ δέκα ἔτη διαφορὰν τε καὶ ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν καὶ τὰ ἔπειτα
 ὡς ἐπολεμήθη ἐξηγήσομαι.

Ἐπειδὴ γὰρ αἱ πεντηκοντούτεες σπονδαὶ ἐγένοντο καὶ ὕστερον αἰ²⁷
 ξυμμαχίαι, καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου πρεσβεΐαι, αἵπερ παρεκλή-
 θησαν ἐς αὐτά, ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος. καὶ οἱ μὲν ἄλλοις
 ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον, Κορίνθιοι δὲ ἐς Ἄργος τραπόμενοι πρῶτον λόγους
 ποιοῦνται πρὸς τινὰς τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων ὡς χρῆ, ἐπειδὴ Λα-
 κεδαιμόνιοι οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει τῆς Πελοποννήσου
 σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους τοὺς πρὶν ἐχθίστους πεποι-
 ηται, ὁρᾶν τοὺς Ἀργείους ὅπως σωθῆσεται ἡ Πελοπόννησος, καὶ ψη-
 φίσασθαι τὴν βουλομένην πόλιν τῶν Ἑλλήνων, ἣτις αὐτόνομός τε ἔστι
 καὶ δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας δίδωσι, πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιῆσθαι
 ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν, ἀποδείξαι δὲ ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐ-³

μένας. (Sch.) zu 5, 20, 1. Einen Ueberschuss von vierundzwanzig nach
 Vömel De in. b. Pel. p. 7. — ἀπὸ χρησμάτων, ὠρημένους ἀπὸ χρησμάτων. (Ds.)
 auf Prophezeiungen hin, auf P. gestützt. — ἐχυρῶς sicher, ein-
 treffend. (Va.) — ξυμβάν. Ar. Ri. 220: χρησμοὶ τε ξυμβαίνουσι καὶ τὸ Πυ-
 θιάκον. Abhängig von εὐρήσει.

§ 4. προφερόμενον. vgl. 7, 69, 3. Her. 5, 63, 1? Nach Passow so
 nur bei Spättern. — ἐπεβίων. zu 2, 65, 3. — αἰσθανόμενος. zu 1, 71, 4.
 — τῇ ἡλικίᾳ. Kr. Leben des Th. S. 9 f. Epikr. Nachtr. S. 14 ff. u. Ullrich Bei-
 träge S. 128 ff. — εἴσομαι. Spr. 38, 7, 5.

§ 5. γεύγειν. Kr. Leben des Th. S. 47 ff. — παρ' ἀμφοτέροις, τοῖς
 τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων. (Sch.) Man würde den Ge. erwarten.
 Aehnlich Xen. Oek. 4, 5: ἐξ ὀπόσων περ ἔθνῶν δασμοὺς λαμβάνει, τίταχε τῷ
 ἀρχοντι ἐκάστῳ εἰς ὀπόσους δεῖ διδόναι τροφὴν ἰππέας. Kr. z. Dion. p. 46. —
 τι. Spr. 51, 16, 10. — αἰσθεσθαι für αἰσθέσθαι mit drei der besten Hsn.
 Bk. vgl. Spr. § 40 u. d. W. — τά, die 5, 20, 3. 24, 2 erwähnten. (Blume Ani-
 madv. p. 10.) — ξύγχυσιν. zu 1, 146. — ὡς. zu 1, 1, 1.

C. 27. § 1. αἱ ξυμμαχίαι. Der Plural in sofern auch Bundesgenossen
 sie annahmen 5, 25, 1. 48. — καὶ αἱ. Hier fängt der Nachsatz an: kehrten
 auch die. (Hk.) Wenn nicht mit Kampe (Ueber das 5 Buch des Th. S. 52)
 καὶ vor οἱ μὲν zu streichen und dort der Nachsatz zu beginnen ist. — ἐς
 αὐτά zu den Verhandlungen darüber nach Sparta.

§ 2. πρῶτον gehört zum ganzen Gedanken: das erste was sie tha-
 ten war dass sie. Kr. Stud. 2 S. 179 f. — ἐν τέλει. zu 1, 10, 6. — ἀ-
 γαθῷ, συμφέροντι. (Sch.) — δίκας. vgl. 5, 79, 1. (Pp.) vgl. zu 1, 28, 1. —
 ἴσας καὶ ὁμοίας. zu 1, 27, 1. — ἀλλήλων. zu 1, 44, 1. — ὥστε. zu 1,
 28, 3. — ἐπιμαχεῖν. zu 1, 44, 1.

τοκράτορας, καὶ μὴ πρὸς τὸν δῆμον τοὺς λόγους εἶναι, τοῦ μὴ καταφανεῖς γίνεσθαι τοὺς μὴ πείσαντας τὸ πλῆθος· ἔφασαν δὲ πολλοὺς προσχωρήσεσθαι μίσει τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ οἱ μὲν Κορίνθιοι δι-
 28 δάξαντες ταῦτα ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες ἀκούσαντες ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἔς-τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον, ἐψηφίσαντο Ἀργεῖοι, καὶ ἄνδρας εἶλοντο δώδεκα πρὸς οὓς τὸν βουλόμενον τῶν Ἑλλήνων ξυμμαχίαν ποιῆσθαι πλὴν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· τούτων δὲ μηδετέροις ἐξεῖναι ἄνευ τοῦ δήμου τοῦ Ἀργείων σπείσασθαι. ἐδέξαντό τε ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι μᾶλλον ὀρώντες τόν τε τῶν Λακεδαιμονίων σφίσι πόλεμον ἐσόμενον, ἐπ' ἐξόδῳ γὰρ πρὸς αὐτοὺς αἱ σπονδαὶ ἦσαν, καὶ ἅμα ἐλπίσαντες τῆς Πελοποννήσου ἡγή-
 30 σεσθαι· κατὰ γὰρ τὸν χρόνον τοῦτον ἢ τε Λακεδαίμων μάλιστα δὴ κακῶς ἤκουσε καὶ ὑπερώφθη διὰ τὰς ξυμφορὰς, οἱ τε Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἐνσπονδοὶ ὄντες ἐκκαρπώσαμενοι. οἱ μὲν οὖν Ἀργεῖοι οὕτως
 29 ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεδέχοντο τοὺς ἐθέλοντας τῶν Ἑλλήνων, Μαντινῆς δ' αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν πρῶτοι προσεχώρησαν, δεδιότες τοὺς Λακεδαιμονίους. τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέρος τι τῆς Ἀρκαδίας

§ 3. ἀρχὴν in Ansehung der Macht. — αὐτοκράτορας, ἀνάθει-
 σιν τῶν ὄλων πραγμάτων ἔχοντας. (Sch.) zu 2, 65. 2. — τοὺς. zu 4, 118, 9.
 — τοῦ μὴ —, ἵνα μὴ φωραθῶσιν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων οἱ συνθέμενοι τοῖς Ἀργείοις. (Sch.) zu 1, 4, 2. — τοὺς μὴ πείσαντας, εἰὰ μὴ πείσωσι. (Sch.)
 Ueber den Artikel zu 3, 81, 3. Abgesandte die vor dem Volke der Argeier auftraten konnten nicht unbekannt bleiben und hatten persönliche Gefahren von Seiten der Lakedämonier zu befürchten, wenn die Verbindung mit Argos fehl-
 schlug. — προσχωρήσεσθαι, τοῖς Ἀργείοις. (Sch.)

C. 28. § 1. οἱ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων
 5, 27, 2. (Ba.) — ἀνήνεγκαν ἐς brachten an, vor. Kr. z. Her. 1, 157.
 — ἐψηφίσαντο nahmen die Vorschläge durch Beschluss an. — ποιῆσθαι, ἐψηφίσαντο, hier bloss in der Bedeutung beschliessen. (Pp.)
 Spr. 65, 11, 9. — μηδετέροις hängt von σπείσασθαι ab. (Va.) — ἐξεῖναι, ἐψηφίσαντο. (Hudson.) — ἄνευ. zu 1, 91, 4. — τοῦ Ἀ. für τῶν Ἀ. einige gute Hsn. Kr. Spr. 50, 8, 11.

§ 2. τε. zu 5, 11, 2. vgl. 6, 15, 1. — ἐπ' ἐξόδῳ, ἐπὶ τέλους. (Sch.)
 zu 5, 14, 3. — ἡγήσεσθαι, ἡγεμόνες εἶσεσθαι. (Sch.)

§ 3. μάλιστα δὴ, ὑπερβαλλόντως. (Sch.) zu 1, 1, 2. — ἤκουσε. ἤκουε?
 — ὑπερώφθη, ἐξουδενώθη. (Sch.) vgl. zu 7, 42, 3. — διὰ τὰς ξυμφορὰς
 5, 14, 2. (Pp.) — ἄριστα ἔσχον waren in den besten Zustand ge-
 langt; oder εἶχον? — τοῖς πᾶσιν in allen Dingen, Stücken, wie 7,
 50, 3. (Pp.) Kr. z. Her. 1, 1, 2. — ξυναράμενοι τοῦ. zu 2, 71, 2. — Ἀτ-
 τικοῦ gegen die Athener, wie 5, 31, 3. vgl. 1, 128, 2. 2, 95, 2. (5, 29, 1.)
 zu 1, 24, 4. — ἀμφοτέροις, τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις. (Sch.) —
 μᾶλλον vielmehr gehört zu ἐκκαρπώσαμενοι. (Ps.) — ἐκκαρπώσαμενοι,
 τοὺς καρποὺς καὶ τὰς προσόδους λαβόντες ἀπὸ τῆς γῆς ἀκεραίου. (Sch.) — ἐθέ-
 λοντας erg. προσχωρεῖν als Passiv zu προσδέχεσθαι. Spr. 55, 4, 11. vgl. 4,
 81, 1 u. Her. 8, 102, 1.

κατέστραπτο ὑπήκοον, ἔτι τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου ὄντος, καὶ ἐνόμιζον οὐ περιόψεσθαι σφᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους ὄρχειν, ἐπειδὴ καὶ σχολὴν ἤγον· ὥστε ἄσμενοι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους ἐτρέποντο, πόλιν τε μεγάλην νομίζοντες καὶ Λακεδαιμονίοις ἀεὶ διάφορον, δημοκρατουμένην τε ὥσπερ καὶ αὐτοί. ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινέων καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ἐς Θροῦν καθίστατο ὡς καὶ σφίσι ποιητέον τοῦτο, νομίσαν-
 3
 τες πλέον τέ τι εἰδότας μεταστῆναι αὐτοὺς καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἅμια δι' ὄργῆς ἔχοντες ἐν ἄλλοις τε καὶ ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀτ-
 τικαῖς ἐγγράπτο εὐορκον εἶναι προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν ὃ τι ἂν ἀμφοῖν τοῖν πολέοιν δοκῆ, Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις. τοῦτο γὰρ τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεθορῶβει καὶ ἐς ὑποψίαν καθίστη μὴ μετὰ Ἀθηναίων σφᾶς βούλωνται Λακεδαιμόνιοι δουλώσασθαι· δίκαιον γὰρ εἶναι πᾶσι τοῖς ξυμμάχοις γεγράφθαι τὴν μετάθεσιν. ὥστε φοβούμενοι οἱ πολλοὶ ὠρμηγτο πρὸς τοὺς Ἀργεῖους καὶ αὐτοὶ ἕκαστοι ξυμμαχίαν ποιῶσθαι.

Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι τὸν Θροῦν τοῦτον ἐν τῇ Πελοποννή-
 30
 σῳ καθεστῶτα καὶ τοὺς Κορινθίους διδασκάλους τε γενομένους καὶ αὐτοὺς μέλλοντας σπείσασθαι πρὸς τὸ Ἄργος, πέμπουσι πρέσβεις ἐς τὴν Κόρινθον, βουλόμενοι προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον, καὶ ἠτιῶντο τὴν τε ἐσῆ-

C. 29. § 1. μέρος τι, wohl ἡ Παρρασικὴ 5, 33, 1. (Hk.) — κατέστραπτο. Spr. 52, 10, 11. — ὑπήκοον. Spr. 57, 4, 2.

§ 2. περιόψεσθαι σφᾶς, ἐπιτρέψαι τοῖς Μαντινεῦσιν. (Sch.) zu 1, 35, 3. — ὄρχειν, τῶν κατεστραμμένων. (Sch.) — ἐπειδὴ καὶ sowohl aus andern Gründen als auch weil. Spr. 69, 32, 17. — ἤγον, οἱ Λακεδαιμόνιοι. (Sch.) — ὥσπερ καὶ αὐτοί, ἐδημοκρατοῦντο. vgl. 5, 44, 1. 7, 55, 2. Xen. Cyr. 8, 4, 21: τῶ εὔθειναι πρὸς τὸν Ἄργος, ὥσπερ καὶ ἐγὼ νῦν, ἀδειπνος ἂν συναρμόζοι. vgl. Spr. 62, 4, 1. — Θροῦν. zu 4, 66, 2. — τοῦτο, τὸ προσελθεῖν τοῖς Ἀργείοις. (Sch.)

§ 3. πλέον τι εἰδότας, wie 7, 49, 4. (Bl.) 6, 90, 1. (Pr.) wo es gleichfalls die Kunde herrschsüchtiger Absichten bezeichnet. — τε. zu 5, 11, 2. — μεταστῆναι. zu 1, 107, 4. — δι' ὄργῆς. zu 2, 60, 3. — ἐν ἄλλοις in andern Dingen, in Bezug auf dieselben. zu 2, 18, 3. — Ἀττικαῖς mit den Athenern, wie 5, 36, 2. Ἀθηναίων 5, 30, 2. 4. 40, 2. 3 u. zu 1, 35, 1; mit πρὸς 5, 40, 2. 46, 5. — εὐορκον 5, 18, 10. 23, 5. (Wasse.)

§ 4. γράμμα Vertragsbestimmung. Passows Lex. u. d. W. — διαθορῶβειν wird noch aus Spätern angeführt. — μὴ. zu 2, 13, 1. — εἶναι, ἐνόμιζον aus ὑποψίαν. (Hk.) Spr. 65, 11, 7. Der Inf. entspricht dem ἦν Spr. 53, 2, 7. — πᾶσι γεγράφθαι τὴν μετάθεσιν die Erlaubniss zu Aenderungen allen garantirt worden wäre. (Va.) — πρὸς τοὺς Ἀργεῖους gehört zu ξυμμαχίαν ποιῶσθαι. (Dr.) Anders jedoch Haase p. 110, wie auch 2, 59, 1.

C. 30. § 1. διδασκάλους. Aeschin. 1, 172: τοιούτων εἰσηγητῆς αὐτῶ καὶ διδασκαλὸς ἔργων ἐγένετο. vgl. Aeschyl. Sieben 555 u. Eum. 554. (Bl.) — προκαταλαβεῖν verhüten, vorbeugen. (Va.) zu 3, 3, 2. — τὸ μέλλον die beabsichtigte Verbindung mit Argos. (Sch.) — ἠτιῶντο machten ihnen Vorwürfe über. (Sch.) vgl. 1, 123, 1. 133. — ἐσῆγησιν Angabe, Anstiftung. (Ps.) So das Verbum 3, 20, 1. 4, 76, 2. vgl. 6, 99, 2. 7, 73, 1.

αγῆσιν τοῦ παντός καὶ εἰ Ἀργείοις, σφῶν ἀποστάντες, ξύμμαχοι ἔσονται, παραβήσεσθαι τε ἔφασαν αὐτοὺς τοὺς ὄρκους, καὶ ἤδη ἀδικεῖν ὅτι οὐ δέχονται τὰς Ἀθηναίων σπονδάς, εἰρημένον κύριον εἶναι ὃ τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσῃται, ἣν μὴ τι θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾗ. Κορίνθιοι δὲ παρόντων σφίσι τῶν ξυμμάχων, ὅσοι οὐδ' αὐτοὶ ἐδέξαντο τὰς σπονδάς — παρεκάλεσαν δὲ αὐτοὺς αὐτοὶ πρότερον — ἀντέλεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἃ μὲν ἠδικοῦντο, οὐ δηλοῦντες ἀντικρυς, ὅτι οὔτε Σόλλιον σφίσιν ἀπέλαβον παρ' Ἀθηναίων οὔτε Ἀνακτόριον, εἴ τέ τι ἄλλο ἐνόμιζον ἐλασσοῦσθαι, πρόσχημα δὲ ποιούμενοι αὐτοὺς ἐπὶ Θράκης μὴ προδώσειν· ὁμοῦσαι γὰρ αὐτοῖς ὄρκους ἰδίᾳ τε, ὅτε μετὰ Ποτιδαιατῶν τὸ πρῶτον ἀφίσταντο, καὶ ἄλλους ὕστερον. οὐκ οὐκον παραβαίνειν τοὺς τῶν ξυμμάχων ὄρκους ἔφασαν οὐκ ἐσιόντες ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς· θεῶν γὰρ πίστεις ὁμόσαντες ἐκείνοις οὐκ εἰς εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτούς. εἰρησθαι δ' ὅτι ἣν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾗ· φαίνεσθαι οὖν σφίσι κώλυμα θεῖον τοῦτο. καὶ περὶ μὲν τῶν παλαιῶν ὄρκων τσαῦτα εἶπον, περὶ δὲ τῆς Ἀργείων ξυμμαχίας μετὰ τῶν φίλων βουλευσάμενοι ποιήσειν ὃ τι ἂν δίκαιον ᾗ. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, ἔτυχον δὲ παρόντες ἐν Κορίνθῳ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, οἳ ἐκέλευον τοὺς Κορινθίους

Xen. Hier. 9, 10: ὁ ἀγαθὸν τι εἰσηγούμενος οὐκ ἀπίμητος ἔσται. Das Substantiv wohl nur bei Spätern, wie Dion C. 38, 1.

§ 2. καὶ εἰ, καὶ ἡτιῶντο εἰ für den Fall dass. (Sch.) Spr. 65, 5, 7. vgl. 4, 85, 2. — σφῶν, τῶν Λακεδαιμονίων. (Sch.) — τὰς Ἀθηναίων σπ. zu 1, 35, 1. vgl. 5, 30, 4. 40, 2. 3. Mit πρὸς 5, (40, 2.) 46, 5. — εἰρημένον, ὀρισθέντος. (Sch.) Spr. 56, 9, 5. vgl. zu 1, 125. — κύριον, κεκυρωμένον, βέβαιον. (Sch.) Zu beziehen ist dies auf den peloponnesischen Bundesvertrag. vgl. 5, 47, 10. — τὸ πλῆθος. zu 1, 125.

§ 3. Σόλλιον. Σόλλιον viele u. gute Hsn.; doch vgl. 3, 95, 1, wo alle Σόλλιον oder Σόλιον haben. — ἀπέλαβον, οἱ Κορίνθιοι. (Sch.) Vielmehr οἱ Λακεδαιμόνιοι, wie 5, 35, 5, wegen σφίσιν. Spr. 51, 2, 3. vgl. jedoch zu 2, 65, 9. — εἴ τε. zu 1, 35, 2. — τι. zu 4, 58. — πρόσχημα. zu 1, 96, 1. — προδώσειν. Spr. 61, 6, 8.

§ 4. ὕστερον. κοινῇ entbehre ich ungern. — οὐκ οὐκον — ἔφασαν sie verletzten also nicht, erklärten sie, die eidliche Verpflichtung gegen ihre Verbündeten, insbesondere die Lakedämonier als Hegemonen. (Va.) — ἐσιέναι so noch 5, 35, 2. 40, 2. 46, 2. 4. ἐσθλθον 5, 48. Bei Andern wohl nicht so. — θεῶν πίστεις, θεῶν ὄρκους ἐπὶ πίστει. (Sch.) Aehnlich ὄρκοι θεῶν Xen. An. 2, 5, 7. 3, 1, 22. 2, 10. — ἐκείνοις den Verbündeten in Thrake. (Va.)

§ 5. ὅτι, κύριον ἔσται ὃ τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσῃται. aus § 2. (Hk.) Thuk. schrieb wohl: ὃ τι δ' εἰρησθαι — ἢ, φαίνεσθαι σφίσιν. Spr. 51, 13, 13. — τῶν παλαιῶν ὄρκων, τῶν πρὸς τοὺς ἐπὶ Θράκης. (Sch.) Vielmehr τῶν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. (Bl.) Ich möchte beide verstehen. — Ἀργείων. Ἀργείας mehrere u. einige gute Hsn. vgl. jedoch 3, 86, 1. 5, 11, 2. 25, 1. 32, 5. 44, 1. 45, 1. 46, 2. 78. 82, 4. 8, 6, 1. (6, 38, 2.) vgl. zu 5, 29, 3. — ποιήσειν, εἶπον. (Va.)

ἵεναι ἐς τὴν Ξυμμαχίαν καὶ μὴ μέλλειν· οἱ δὲ ἐς τὸν ὕστερον Ξύλλογον αὐτοῖς τὸν παρὰ σφίσι προεῖπον ἤκειν.

Ἦλθε δὲ καὶ Ἡλείων πρεσβεία εὐθύς καὶ ἐποίησαντο πρὸς Κο-31 ρινθίους Ξυμμαχίαν πρῶτον, ἔπειτα ἐκείθεν ἐς Ἄργος ἐλθόντες, καθάπερ προεῖρητο, Ἀργείων Ξύμμαχοι ἐγένοντο. διαφερόμενοι γὰρ ἐ-2 τύγχανον τοῖς Λακεδαιμονίοις περὶ Λεπρέου. πολέμου γὰρ γενομένου ποτὲ πρὸς Ἀρκάδων τινὰς Λεπρεάταις καὶ Ἡλείων παρακληθέντων ὑπὸ Λεπρεατῶν ἐς Ξυμμαχίαν ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς καταλυσάντων τὸν πόλεμον, Ἡλεῖοι τὴν γῆν νεμομένοις αὐτοῖς τοῖς Λεπρεάταις τάλαντον ἔτάξαν τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. καὶ μέχρι τοῦ Ἄττι-3 κοῦ πολέμου ἀπέφερον, ἔπειτα παυσάμενων διὰ πρόφασιν τοῦ πολέμου οἱ Ἡλεῖοι ἐπηνάγκαζον· οἱ δ' ἐτράποντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ δίκης Λακεδαιμονίοις ἐπιτροπείσης ὑποτοπήσαντες οἱ Ἡλεῖοι μὴ ἴσον ἔξωιν ἀνέντες τὴν ἐπιτροπὴν Λεπρεατῶν τὴν γῆν ἔτεμον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐδὲν ἤσσον ἐδίκασαν αὐτονόμους εἶναι Λεπρεάτας καὶ ἀδικεῖν Ἡλείους, καὶ ὡς οὐκ ἐμμεινάντων τῇ ἐπιτροπῇ φρουρὰν ὀπλιτῶν ἐσέπεμψαν ἐς Λέπρεον. οἱ δὲ Ἡλεῖοι, νομίζοντες πόλιν σφῶν ἀφροστηκυῖαν δέξασθαι τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὴν Ξυνθήκην προφέροντες ἐν ἧ εἴρητο, ἃ ἔχοντες ἐς τὸν Ἀττικὸν πόλεμον καθίσταντο

§ 6. ἵεναι ἐς τὴν ξ. zu 3, 91, 1. vgl. jedoch zu 1, 78, 2. — σφίσι, τοῖς Κορινθίοις. (Sch.) — ἤκειν, τοὺς Κορινθίους. (Sch.)

C. 31. § 1. ἐποίησαντο. ἐποίησατο mehrere Hsn. — καθάπερ προεῖρητο wie vorher bestimmt war, wohl daheim, erg. ἵεναι. Auf 5, 28, 1 kann es sich nicht wohl beziehen.

§ 2. παρακληθέντων. Spr. 47, 4, 2. — ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς, ἐπὶ τῷ καρποῦσθαι τὸ ἡμισιν τῆς γῆς. (Sch.) Arr. An. 2, 1, 4: κατεῖναι ἐπὶ τοῖς ἡμίσεισι τῶν τότε ὄντων. Ueber ἐπὶ 5, 4, 2. Her. 4, 159, 1 u. Spr. 68, 41, 8; über γῆς 47, 28, 9. — καταλυσάντων für καὶ λυσάντων zwei Hsn., wie ich conjicirt hatte: wenn sie beigelegt hätten. Λύειν πόλεμον hat Thuk. nie gesagt, und wer sonst? — νεμομένοις. zu 1, 2, 1. — αὐτοῖς. αὐτοί? Sonst nämlich gingen die Vorschläge von den Besteuernten aus. zu 1, 99, 3. Oder ist τοῖς Λεπρεάταις zu streichen? — τάλαντον. τάλαντα ε' Bl.

§ 3. διὰ πρόφασιν. προφάσει 3, 86, 2. — ἐπηνάγκαζον, ἀποφέρειν. (Sch.) hielten sie dazu an. Spr. 55, 4, 11. — ἐπιτρέπειν δίκην, δίαυταν, wie ἐπιτροπή sind die eig. Ausdrücke in dieser Sache. vgl. 4, 83, 2, Sch. zu 1, 28, 2, Harpokr. in ἐπιτροπή u. Bud. comm. p. 150. (Dr.) vgl. 7, 18, 4. Ueber den Da. Spr. 52, 3, 5. — ἴσον, τὸ δίκαιον. (Sch.) zu 4, 59, 3. — ἀνέντες τὴν ἐπιτροπὴν, παυσάμενοι τοῦ ἐπιτρέψαι τὴν δίκην Λακεδαιμονίοις. (Sch.) Sonst scheint die Phrase nicht vorzukommen. (Bl.) vgl. 8, 63, 3. οὐκ ἐμμειναντες τῇ ἐπιτροπῇ § 4.

§ 4. οὐδὲν ἤσσον nichtsdestoweniger (Va.), obgleich die Eleer die schiedsrichterliche Entscheidung aufgegeben hatten. — Ξυνθήκην. Es musste also vor dem Anfange des Krieges darüber unter den Peloponnesiern ein besonderer Vertrag [zur Garantie] geschlossen sein. (Pp.) Sonderbar jedoch dass nicht auch die Korinthier 5, 30, 3 sich darauf beriefen. (Bl.) — προφέροντες. zu 3, 64, 2. — τινές Jegliche. Spr. 51, 16, 7? Statthast

τινες, ταῦτα ἔχοντας καὶ ἐξελθεῖν, ὡς οὐκ ἴσον ἔχοντες ἀφίστανται πρὸς τοὺς Ἀργείους, καὶ τὴν ἔνυμμαχίαν, ὥσπερ προείρητο, καὶ οὗτοι ἐποίησαντο. ἐγένοντο δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι εὐθὺς μετ' ἐκείνους καὶ οἱ ἐπὶ Θοράκης Χαλκιδῆς Ἀργείων ἔνυμμαχοι. Βοιωτοὶ δὲ καὶ Μεγαρῆς τὸ αὐτὸ λέγοντες ἡσύχαζον, περιορῶμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ νομίζοντες σφίσι τὴν Ἀργείων δημοκρατίαν, αὐτοῖς ὀλιγαρχουμένοις, ἦσσαν ἔνυμφορον εἶναι τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.

32 Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου Σκιωναίους μὲν Ἀθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες ἀπέκτειναν τοὺς ἡβῶντας, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν καὶ τὴν γῆν Πλαταιῶσιν ἔδωσαν νέμεσθαι, Δηλίου δὲ κατήγαγον πάλιν ἐς Δῆλον, ἐνθνυμούμενοι τὰς τε ἐν ταῖς μάχαις ἔνυμφορὰς καὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ χρήσαντος. καὶ Φωκῆς καὶ Λοκροὶ ἤρξαντο πολεμεῖν. καὶ Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι, ἤδη ἔνυμμαχοι ὄντες, ἔρχονται ἐς Τεγέαν ἀποστήσαντες Λακεδαιμονίων, ὀρῶντες μέγα μέρος ὄν, καὶ εἰ σφίσι προσγένοιτο, νομίζοντες ἅπασαν ἂν ἔχειν Πελοπόννησον. ὡς δὲ οὐδὲν ἂν ἔφασαν ἐναντιωθῆναι οἱ Τεγεᾶται Λακεδαιμονίοις, οἱ Κορίνθιοι μέχρι τούτου προθύμως πράσσοντες ἀνείσαν τῆς φιλονεικίας καὶ ὠρῶδησαν μὴ οὐδεὶς σφίσιν ἔτι τῶν ἄλλων προσχωρῆ. ὅμως δὲ ἐλθόντες ἐς τοὺς Βοιωτοὺς ἐδέοντο σφῶν τε καὶ Ἀργείων γίγνεσθαι ἔνυμμάχους καὶ τᾶλλα κοινῇ πράσσειν· τὰς τε δεχημέρους ἐπισπονδάς, αἱ ἦσαν Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς πρὸς ἀλλήλους

wäre οἴτινες. zu 5, 18, 10. — ἐξελθεῖν, τοῦ πολέμου. (Sch.) — προείρητο, den hier nicht wieder erwähnten Gesandten § 1.

§ 5. τὸ αὐτὸ λέγοντες, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες. (Sch.) eben die Sprache führend (Hl.), wie die Korinthier u. A., über die Lakedaemonier sich beschwerend. — περιορῶμενοι vernachlässigt Va. Spr. 52, 10, 11: doch unpassend; mit Aufmerksamkeit und Achtung behandelt Ds.; aber 4, 124, 4 ist doch verschieden und das Wort sonst von Thuk. nicht passiv gebraucht. vgl. Haase p. 106. Ansprechend streicht Dobree ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων und verbindet ἡσύχαζον περιορῶμενοι. vgl. zu 4, 71, 1. Haase vermuthet τὰ ἀπό für ὑπό. vgl. 1, 127, 1. 7, 77, 4. 8, 51, 2. 48, 2. 56, 2. 5, 37, 3 u. Pflugk zu Eur. Her. 23. — αὐτοῖς da sie selbst.

C. 32. § 1. παῖδας. zu 1, 89, 3. — ἀπέκτειναν. vgl. 4, 122. (Pp) — νέμεσθαι. zu 1, 2, 1. vgl. Böckh Staatsh. 1 S. 559. — ἐνθνυμούμενοι τὰς τε — καὶ τοῦ. Spr. 47, 11, 1. — ταῖς μάχαις, bei Delion und Amphipolis. (Pp.)

§ 2. Τεγέαν. Τεγέαν accentuirt man gew. hier u. 5, 62, 1. 64, 1. 2. 74, 1. 76, 1. Doch s. Göttling Accentlehre p. 128. (Pp.) — ἀποστήσαντες, τὴν Τεγέαν. — μέγα μέρος, τῆς Πελοποννήσου. (Sch.) Ueber μέρος zu 2, 20, 2. — ὄν. Spr. 63, 6 A. — προσγένοιτο, προσκλιθεῖν. (Sch.) vgl. 2, 87, 4. 6, 6, 1. — ἅπασαν ohne Artikel, wie 7, 15, 1. Her. 2, 91, 2. Spr. 50, 11, 9.

§ 3. ἀνείσαν τῆς. Spr. 47, 13. vgl. 7, 43, 7. Ar. Frie. 318: τῆς βοῆς ἀνήσειε. Her. 9, 33: μετίεσαν τῆς χρησιμοσύνης. — φιλονεικίας. zu 1, 41, 3. — ἐς. Spr. 68, 21, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 4, 11. vgl. 5, 64, 3.

§ 4. ἐπισπονδάς, ein ἀπαξ εἰρημένον (Bl.); über ἐπι — nach — Spr.

οὐ πολλῶ ὕστερον γενόμενα τούτων τῶν πεντηκονταετιδῶν σπονδῶν, ἐκέλευον οἱ Κορίνθιοι τοὺς Βοιωτοὺς ἀκολουθήσαντας Ἀθήναζε καὶ σφίσι ποιῆσαι, ὡσπερ Βοιωτοὶ εἶχον, μὴ δεχομένων δὲ Ἀθηναίων ἀπειπεῖν τὴν ἐκεχειρίαν καὶ τὸ λοιπὸν μὴ σπένδεσθαι ἄνευ αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ δεομένων τῶν Κορινθίων περὶ μὲν τῆς Ἀργείων ξυμμα-⁵χίας ἐπισχεῖν αὐτοὺς ἐκέλευον, ἐλθόντες δὲ Ἀθήναζε μετὰ Κορινθίων οὐχ εὗροντο τὰς δεχημέρους σπονδάς, ἀλλ' ἀπεκρίναντο οἱ Ἀθηναῖοι Κορινθίοις εἶναι σπονδάς, εἶπερ Λακεδαιμονίων εἰσὶ ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ μὲν οὖν οὐδὲν μᾶλλον ἀπειπὸν τὰς δεχημέρους, ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων ξυνθέσθαι σφίσι. Κορινθίοις δὲ ἀνακωχῇ ἄσπονδος ἦν πρὸς Ἀθηναίους.

Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦ αὐτοῦ θέρους πανδημεὶ ἐστράτευσαν, Πλει-³³στοάνακτος τοῦ Πανσανίου, Λακεδαιμονίων βασιλέως, ἡγουμένου, τῆς Ἀρκαδίας ἐς Παρρασίους, Μαντινέων ὑπηκόους ὄντας, κατὰ στάσιν ἐπικαλεσαμένων σφᾶς, ἅμα δὲ καὶ τὸ ἐν Κυψέλοις τεῖχος ἀναιρήσοντες, ἦν δύνωνται, ὃ ετείχισαν Μαντινῆς καὶ αὐτοὶ ἐφρούρουν, ἐν τῇ Παρρασικῇ κείμενον ἐπὶ τῇ Σικρίτιδι τῆς Λακωνικῆς. καὶ οἱ μὲν Λα-²κεδαιμόνιοι τὴν γῆν τῶν Παρρασίων ἐδήρουν, οἱ δὲ Μαντινῆς τὴν πόλιν Ἀργείοις φύλαξι παραδόντες αὐτοὶ τὴν ξυμμαχίαν ἐφρούρουν. ἀδύνατοι δ' ὄντες διασωῶσαι τό τε ἐν Κυψέλοις τεῖχος καὶ τὰς ἐν Παρρασίοις πόλεις ἀπῆλθον. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοὺς τε Παρρασίους αὐτόνομους ποιήσαντες καὶ τὸ τεῖχος καθελόντες ἀνεχώρησαν ἐπ' οἶκον.

Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους ἤδη ἡκόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ Θράκης³⁴ μετὰ Βρασίδου ἐξεληθόντων στρατιωτῶν, οὓς ὁ Κλεαρίδας μετὰ τὰς σπονδάς ἐκόμισεν, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐψηφίσαντο τοὺς μὲν μετὰ Βρασίδου Εἰλωτας μαχεσαμένους ἐλευθέρους εἶναι καὶ οἰκεῖν ὅπου ἂν βού-

68, 46, 17. vgl. zu 5, 22, 2. — τούτων verdächtigt Dobree; doch s. Spr. 50, 11, 21 u. Kr. zu Xen. An. 7, 5, 3. — αὐτῶν für σφῶν. zu 1, 95, 2.

§ 5. ξυμμαχίας, das zu schliessende. — ἐπισχεῖν abwarten. (Va.) mit περί auch 8, 5, 2. (Pp.) vgl. Her. 8, 5, 1. 23. — εὗροντο. Spr. 52, 10, 1. vgl. 1, 31, 2. 58, 1. — ἀξιούντων, ἀπειπεῖν τὰς δεχημέρους σπονδάς. (Ps.) — αἰτιωμένων. ἠτιῶντο οἱ Κορίνθιοι δηλονότι τοὺς Βοιωτοὺς ὅτι συνέθεντο αὐτοῖς ἀπειπεῖν τὰς πρὸς Ἀθηναίους σπονδάς. (Sch.) Va. u. Hl. lassen ξυνθέσθαι von ἀξιούντων abhängen. Für einen Vertrag schliessen ohne nähere Bestimmung findet sich συντίθεσθαι auch sonst. vgl. Lex. Xen. — ἄσπονδος nicht durch einen förmlichen Vertrag begründet, wohl auch nicht verabredet.

C. 33. § 1. τῆς Ἀρκαδίας. Spr. 47, 5, 5. — ἐπικαλεσαμένων, τῶν Παρρασίων. (Sch.) — κείμενον ἐπὶ τῇ Σ., ἐπιτετειχισμένον ὡστε βλάπτειν τὴν Σικρίτην. (Sch.) vgl. (zu) 5, 51, 1. 8, 60, 1.

§ 2. τὴν πόλιν ihre (eigne) Stadt. (Hl.) — τὴν ξυμμαχίαν das Land, die Plätze der Verbündeten. vgl. 4, 118, 3; das parrhasische Gebiet. (Sch.) u. zu 3, 92, 3.

C. 34. § 1. τῶν ἀπό. Spr. 50, 8, 14. — μετὰ, τῶν μετὰ Kr. Bruchst. — τοὺς μετὰ Β. Εἰλωτας 4, 80, 3. — μαχεσαμένους. Spr. 50, 10, 3. —

λωνται, καὶ ὕστερον οὐ πολλῶν αὐτοὺς μετὰ τῶν νεοδαμωδῶν ἐς Ἀέπρεον κατέστησαν, κείμενον ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἡλείας, ὄντες ἤδη διάφοροι Ἡλείοις· τοὺς δ' ἐκ τῆς νήσου ληφθέντας σφῶν καὶ τὰ ὄπλα παραδόντας, δέισαντες μὴ τι διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἐλασσωθήσεσθαι καὶ ὄντες ἐπίτιμοι νεωτερίσωσιν, ἤδη καὶ ἀρχὰς τινὰς ἔχοντας ἀτίμους ἐποίησαν, ἀτιμίαν δὲ τοιάνδε ὥστε μῆτε ἄρχειν μῆτε πριαμένους τι ἢ πωλοῦντας κυρίους εἶναι. ὕστερον δὲ αὖθις χρόνῳ ἐπίτιμοι ἐγένοντο.

35 Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους καὶ Θύσσον τὴν ἐν τῇ Ἐθρῶ Δικτιδιῆς εἶλον, Ἀθηναίων οὖσαν ζύμμαχον·

Καὶ τὸ θέρος τοῦτο πᾶν ἐπιμιξία μὲν ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις, ὑπώπτενον δὲ ἀλλήλους εὐθύς μετὰ τὰς σπονδὰς οἱ τε Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ἀπόδοσιν. τὴν γὰρ Ἀμφίπολιν πρότεροι λαχόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποδιδόναι καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἀποδεδώκεσαν, οὐδὲ τοὺς ἐπὶ Θοράκης παρεῖχον ξυμμάχους τὰς σπονδὰς δεχομένους οὐδὲ Βοιωτοὺς οὐδὲ Κορινθίους, λέγοντες αἰεὶ ὡς μετ' Ἀθηναίων τούτους, ἦν μὴ θέλωσι, κοινῇ ἀναγκάσουσιν· χρόνους τε προὔθεντο ἄνευ ξυγγραφῆς ἐν οἷς 33 ἄλλοι τοὺς μὴ ἐσιόντας ἀμφοτέροις πολεμίους εἶναι. τούτων οὖν ὁρῶντες οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἔργῳ γιγνόμενον ὑπετόπτενον τοὺς Λακεδαιμόνιους μὴδὲν δίκαιον διανοεῖσθαι, ὥστε οὔτε Πύλον ἀπαιτούντων αὐτῶν ἀπέδιδον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ τῆς νήσου δεσμώτας μετεμέλοντο ἀπο-

νεοδαμωδῶν. vgl. 7, 58, 3. Heloten die schon einige Zeit frei gewesen nach Müller Dor. 2 S. 45. Ueber die Betonung des Ge. Göttling Acc. S. 327. — ἐπὶ τῆς. zu 1, 60, 2. — Λακωνικῆς. zu 1, 25, 1.

§ 2. τοὺς ἐκ. zu 5, 15, 1. — νομίσαντες καὶ ὄντες indem sie glaubten und wenn sie wären. Spr. 56, 14, 1. — ἐλασσωθήσεσθαι auch Dem. 21, 66; ἐλασσώσεσθαι unten 5, 104. 105, 2. — τινὰς, ἐπίους, auf die ἀτίμους bezogen. (Va.) — ἀτιμίαν ist an ἀτίμους anzuschliessen, wie δουλείαν an δούλους 5, 9, 7. — πριαμένους — κυρίους εἶναι noch auf eine rechtsgültige Art etwas kaufen oder verkaufen könnten. (Hl.)

C. 35. § 1. ἐπιμιξία. Spr. 44, 3, 5. So ὁμιλία Isokr. 15, 48. Plat. Rep. 611, e. — τῇ Ἐθρῶ. τῷ Ἐθρῶ schlechte Hsn. vgl. 4, 109, 1. 5, 3, 4. Vielleicht jedoch war das Wort Fem. als Bezeichnung der Landschaft. (Hk) — Δικτιδιῆς. Διῆς Gatterer, Ἐθρῶ ἀκτῆ Didot, gegen 5, 82, 1? οἱ Χαλκιδῆς Pp. vgl. Böckh Staatsh. 2 S. 682. 691. — ὑπώπτενον ἀλλήλους. vgl. 8, 39, 2 u. zu 4, 51. — οὐκ ἀπόδοσιν. zu 1, 137, 4.

§ 2. πρότεροι. zu 5, 21, 1. — τὰ ἄλλα. τᾶλλα eine Hs. — παρεῖχον δεχομένους bewirkten die Annahme Va.; ἀπεδείκνον Ds. Ungewöhnlich ist die Verbindung mit dem Particip. — προὔθεντο, ἔταξαν. (Sch.) — ἄνευ ξυγγραφῆς, συμφωνίας γεγραμμένης. (Sch.) — ἐσιόντας, εἰς τὰς σπονδὰς. (Sch.)

§ 3. ὑπετόπτενον. zu 2, 5, 3. — αὐτῶν fehlt in schlechten Hsn.; Eine

δεδωκότες, τὰ τε ἄλλα χωρία εἶχον, μένοντες ἕως σφίσι κακέϊνοι ποιή-
σειαν τὰ εἰρημένα. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὰ μὲν δυνατὰ ἔφασαν πεποιη-
4 κέναι· τοὺς γὰρ παρὰ σφίσι δεσμώτας ὄντας Ἀθηναίων ἀποδοῦναι
καὶ τοὺς ἐπὶ Θράκης στρατιώτας ἀπαγαγεῖν καὶ εἴ του ἄλλου ἐγκρα-
τεῖς ἦσαν· Ἀμφιπόλεως δὲ οὐκ ἔφασαν κρατεῖν ὥστε παραδοῦναι,
Βοιωτοὺς δὲ πειράσασθαι καὶ Κορινθίους ἐς τὰς σπονδὰς ἔξαγαγεῖν⁵
καὶ Πάνακτον ἀπολαβεῖν καὶ Ἀθηναίων ὅσοι ἦσαν ἐν Βοιωτοῖς αἰ-
χμάλωτοι κομιεῖν. Πύλον μὲντοι ἠξίουσιν σφίσιν ἀποδοῦναι· εἰ δὲ μή,
Μεσσηνίους γε καὶ τοὺς Εἰλωτας ἔξαγαγεῖν, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ τοὺς
ἀπὸ Θράκης, Ἀθηναίους δὲ φρουρεῖν τὸ χωρίον αὐτούς, εἰ βούλονται.
πολλάκις δὲ καὶ πολλῶν λόγων γενομένων ἐν τῷ θέρει τούτῳ ἔπεισαν⁶
τοὺς Ἀθηναίους ὥστε ἔξαγαγεῖν ἐκ Πύλου Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἄλ-
λους Εἰλωτάς [τε καὶ] ὅσοι ἠντομολήκεσαν ἐκ τῆς Λακωνικῆς· καὶ κα-
τόκισαν αὐτοὺς ἐν Κρανίοις τῆς Κεφαλληνίας· τὸ μὲν οὖν θέρος τοῦτο
ἡσυχία ἦν καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους.

Τοῦ δ' ἐπιγυνομένου χειμῶνος — ἔτυχον γὰρ ἔφοροι ἕτεροι καὶ³⁶
οὐκ ἐφ' ὧν αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο ἄρχοντες ἤδη καὶ τινες αὐτῶν καὶ
ἐναντίοι σπονδαῖς — ἐλθουσῶν πρεσβειῶν ἀπὸ τῆς ξυμμαχίδος καὶ
παρόντων Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων καὶ πολλὰ ἐν ἄλ-
λήλοις εἰπόντων καὶ οὐδὲν ξυμβάντων, ὡς ἀπήεσαν ἐπ' οἴκου, τοῖς
Βοιωτοῖς καὶ Κορινθίοις Κλεόβουλος καὶ Ξενόρῃς, οὗτοι οἵπερ τῶν
ἐφόρων ἐβούλοντο μάλιστα διυλῶσαι τὰς σπονδὰς, λόγους ποιοῦνται
ιδίους, παραιοῦντες ὅτι μάλιστα ταῦτά τε γινώσκειν καὶ πειρᾶσθαι
Βοιωτούς, Ἀργείων γενομένους πρῶτον αὐτοὺς ξυμμάχους, αὐθις μετὰ
Βοιωτῶν Ἀργείους Λακεδαιμονίοις ποιῆσαι ξυμμάχους· οὕτω γὰρ ἦκιστ'²
ἂν ἀναγκασθῆναι Βοιωτοὺς ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν· ἐλέσθαι

αὐτοί. — τὰ τε ἄλλα, χωρία 5, 18, 6. — εἰρημένα, τεταγμένα. (Sch.) erg.
ποιεῖν. Kr. zu Xen. An. 4, 1, 14.

§ 4. καὶ εἴ του und aus andern Orten deren sie etwa. Spr. 60, 10, 1. Doch kann man diesen Satz auch, καὶ τοὺς — ἀπαγαγεῖν als διὰ μέσου genommen, an ἀποδοῦναι anschliessen.

§ 5. ἀπολαβεῖν von den Böotern (5, 3, 4) für die Athener zurück-
zu erhalten. vgl. 5, 30, 3. — κομιεῖν für κομίσαι. zu 1, 27, 2. — γε καὶ für
τε καὶ Reiske b. Abr. p. 519. — ὥσπερ καὶ αὐτοί, ἐξήγαγον. Spr. 62, 4, 1.

§ 6. ὥστε. zu 2, 2, 4. — τε καὶ streicht Kr. Sollte hier noch auf häus-
liche Sklaven Lakonikas hingewiesen werden, so müsste ὅσοι für ὅσοι ἄλλοι
stehen: die andern, nämlich Heloten und so viele sonst. vgl. 6,
71, 2. Doch so nur bei καί, wohl nie bei τε καί. — ἔφοδοι. zu 1, 6, 1.

C. 36. § 1. ἐναντίοι σπονδαῖς Verträgen mit Athen abgeneigt.
Kr. zu Xen. An. 2, 3, 7. (Pp.) — ξυμμαχίδος. zu 1, 110, 2. — ἐν. zu
4, 25, 6. — οὐδέν. zu 2, 5, 4. — ἀπήεσαν, οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Κορινθιοί.
(Sch.) — οὗτοι οἵπερ, wie Her. 7, 170, 3. 8, 124, 2. — ταῦτά für πάντα
Hl. u. Reiske: gleichgesinnt zu sein, dieselben Interessen zu verfolgen.
(Bd.) — αὐτοὺς selbst. — αὐθις. zu 6, 90, 1. 7, 42, 5.

§ 2. ἦκιστ' ἂν für ἦκιστα Pp. u. Elmsley. — ἐλέσθαι — γενέσθαι

γὰρ Λακεδαιμονίους πρὸ τῆς Ἀθηναίων ἔχθρας καὶ διαλύσεως τῶν
 3σπονδῶν Ἀργείους σφίσι φίλους καὶ ξυμμάχους γενέσθαι. τὸ γὰρ
 Ἀργος αἰὲν ἠπίσταντο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι
 φίλιον γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἔξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾶω ἂν
 εἶναι. τὸ μὲντοι Πάνακτον ἐδέοντο Βοιωτοὺς ὅπως παραδῶσι Λακε-
 37δαιμονίοις, ἵνα αὐτ' αὐτοῦ Πύλον, ἣν δύνωνται, ἀπολαβόντες ῥᾶον κα-
 ταΐστωσιν Ἀθηναίους ἐς πόλεμον. καὶ οἱ μὲν Βοιωτοὶ καὶ Κορίνθιοι
 ταῦτα ἐπεσταλμένοι ἀπὸ τε τοῦ Ξενάρου καὶ Κλεοβούλου καὶ ὅσοι
 φίλοι ἦσαν αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων ὥστε ἀπαγγεῖλαι ἐπὶ τὰ κοινά,
 ἐκάτεροι ἀνεχώρουν. Ἀργείων δὲ δύο ἄνδρες τῆς ἀρχῆς τῆς μεγίστης
 ἐπετήρουν ἀπιόντας αὐτοὺς καθ' ὁδὸν καὶ ξυγγενόμενοι ἐς λόγους ἤλ-
 2θον, εἴ πως οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξύμμαχοι γένοιτο ὥσπερ Κορίνθιοι καὶ
 Ἡλεῖοι καὶ Μαντινῆς· νομίζειν γὰρ ἂν τούτου προχωρήσαντος ῥαδίως
 ἦδη καὶ πολεμεῖν καὶ σπένδεσθαι καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰ βούλιν-
 3το, κοινῶ λόγῳ χρωμένους, καὶ εἴ τινα πρὸς ἄλλον δεῖοι. τοῖς δὲ τῶν
 Βοιωτῶν πρέσβεσιν ἀκούουσιν ἤρεσκεν· κατὰ τύχην γὰρ ἐδέοντο τού-
 4των ὦνπερ καὶ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος αὐτοῖς φίλοι ἐπεστάλκεσαν.
 καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἄνδρες ὡς ἤσθοντο αὐτοὺς δεχομένους τὸν λόγον,
 εἰπόντες ὅτι πρέσβεις πέμψουσιν ἐς Βοιωτοὺς ἀπῆλθον. ἀγριόμενοι δὲ

denn die Lakedämonier würden der Feindschaft mit den Athenern und der Brechung des Vertrages die Freundschaft und Bundesgenossenschaft mit den Argeiern vorziehen, d. h. wenn sie diese erlangten, so würden sie es nicht achten darüber mit den Athenern zu brechen. (Ps. u. Bd.) Das ἂν aus dem vorigen Satze kann auch hier gedacht werden. Kr. zu Xen. An. 4, 6, 13.

§ 3. καλῶς, βεβαίως. (Sch.) auf anständige Weise, ohne dafür das kynurische Gebiet hinzugeben. (Arn.) Ein Sch. verbindet es mit ἠπίσταντο. vgl. Kr. zu Dion. p. 296. Doch wäre das Hyperbaton hart. Dobree vermuthet κάλλως, eine doch nicht prosaische Krasis: καὶ ἄλλως Kr. Bruchst.; πάντως? vgl. 5, 41, 3. — ἡγούμενοι will man auf ἠπίσταντο (Κλεόβουλος καὶ Ξενάρου) beziehen und dabei alle Lakedämonier gedacht wissen; hier sehr hart. Es könnte gesetzt sein als ob ὡς ἐπεθύμουν οἱ Λακ. vorherginge; passender wäre jedoch ἡγουμένους. (Kr. Bruchst.) vgl. Stud. 2 p. 293 f. — ἐδέοντο Βοιωτοὺς ὅπως, ἐδέοντο Βοιωτοὺς οὕτω ποιῆσαι ὅπως. (Sch.) Sommer in Jahns Jahrb. 24, 2 S. 133 verglich Soph. Aj. 557: δεῖ σ' ὅπως, unzureichend: ich vermuthe ἡτοῦντο.

C. 37. § 1. ἐπεσταλμένοι. ἀντὶ τοῦ τούτων ἐντεταλμένων αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἐφόρων. (Sch.) Spr. 52, 4, 1. Doch wird dies Wort selbst sonst nicht leicht so im Passiv vorkommen. — κοινά Staats-Behörden. vgl. 5, 28, 2 u. Xen. An. 5, 6, 27. — τῆς μεγίστης, τῶν ἀρχυνῶν vermuthlich 7, 47, 11. (Bl.)

§ 2. ἄνδρες τῆς. Spr. 47, 9. — κοινῶ λόγῳ χρωμένους, ὁμοφρονοῦντας δηλονότι Ἀργείους τε καὶ Κορινθίους καὶ Βοιωτούς. (Sch.) vgl. zu 4, 64, 2. — εἴ τινα πρὸς ἄλλον. zu 1, 3, 4.

§ 3. οἱ ἐκ τῆς Α., οἱ περὶ τὸν Κλεόβουλον δηλονότι. (Sch.) — αὐτοῖς, τοῖς τῶν Βοιωτῶν πρέσβεσι καὶ τοῖς Κορινθίοις. (Sch.) Abhängig von ἐπεστάλκεσαν. (Va.)

οἱ Βοιωτοὶ ἀπήγγειλαν τοῖς βοιωτάρχαις τὰ τε ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Ξυγγενομένων Ἀργείων· καὶ οἱ βοιωτάρχαι ἠρέσκοντό τε καὶ πολλῶ προθυμότεροι ἦσαν, ὅτι ἀμφοτέρωθεν Ξυνεβεβῆκει αὐτοῖς τοὺς τε φίλους τῶν Λακεδαιμονίων τῶν αὐτῶν δεῖσθαι καὶ τοὺς Ἀργείους [ἐς] τὰ ὁμοῖα σπεύδειν. καὶ οὐ πολλῶ ὕστερον πρέσβεις παρῆσαν Ἀργείων τὰ εἰρημμένα προκαλούμενοι· καὶ αὐτοὺς ἀπέπεμψαν ἐπαινέσαντες τοὺς λόγους οἱ βοιωτάρχαι καὶ πρέσβεις ὑποσχόμενοι ἀποστελεῖν περὶ τῆς Ξυμμαχίας ἐς Ἄργος.

Ἐν δὲ τούτῳ ἐδόκει πρῶτον τοῖς βοιωτάρχαις καὶ Κορινθίοις καὶ 38 Μεγαρέῦσι καὶ τοῖς ἀπὸ Θοράκης πρέσβεσιν ὁμόσαι ὄρκους ἀλλήλοις ἢ μὴν ἐν τε τῷ παρατυχόντι ἀμυνεῖν τῷ δεομένῳ καὶ μὴ πολεμήσειν τῷ μηδὲ Ξυμβῆσασθαι ἄνευ κοινῆς γνώμης, καὶ οὕτως ἤδη τοὺς Βοιω-2 τοὺς καὶ Μεγαρέας, τὸ γὰρ αὐτὸ ἐποιοῦν, πρὸς τοὺς Ἀργείους σπένδεσθαι. πρὶν δὲ τοὺς ὄρκους γενέσθαι οἱ βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, αἵπερ ἅπαν τὸ κῆρος ἔχουσιν, καὶ παρήγουν γενέσθαι ὄρκους ταῖς πόλεσιν, ὅσαι βούλονται ἐπ' ὠφελίᾳ σφίσι Ξυνομνύναι. οἱ δ' ἐν ταῖς βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ὄντες οὐ προς-3 δέχονται τὸν λόγον, δεδιότες μὴ ἐναντία Λακεδαιμονίοις ποιήσωσι, τοῖς ἐκείνῳ ἀφαστῶσι Κορινθίοις Ξυνομνύντες· οὐ γὰρ εἶπον αὐτοῖς οἱ 4 βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος, ὅτι τῶν τε ἐφόρων Κλεόβουλος καὶ Ξενάργης καὶ οἱ φίλοι παραινοῦσιν Ἀργείων πρῶτον καὶ Κορινθίων γενομένους Ξυμμάχους ὕστερον μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων γίνεσθαι,

§ 4. τὰ ἐκ τῆς Α. die aus L. mitgegebenen Aufträge 5, 36, 1 ff. vgl. 5, 38, 4. — τὰ ἀπό. zu 5, 31, 5. — τοὺς φίλους τῶν ihre Freunde aus der Zahl der. (Ps.) zu 5, 67, 3. — τῶν αὐτῶν, Verbindung der Bōoter mit den Argeiern. (Pp.) — ἐς τὰ ὁμοῖα σπεύδειν auf ähnliche Zwecke hinstreben, eodem properare Ps. Das ἐς verdächtigt Kr. Bruchst. Spr. 46, 6, 3.

§ 5. τὰ εἰρημμένα προκαλούμενοι zur Annahme der Vorschläge § 1 auffordernd. vgl. zu 4, 20, 1 mit 2, 72, 3 u. 73, 1. (Dr.)

C. 38. § 1. ἐν τῷ π. zu 3, 82, 7. — ἀμυνεῖν für ἀμύνειν Bekker. — τῷ δεομένῳ dem von ihnen der Hülfe bedürfe. (Va.) Ueber den Singular zu 4, 92, 5. vgl. 5, 39, 2. 80, 1.

§ 2. τὸ αὐτὸ ἐποιοῦν, ἤγουν τὴν κοινὴν πράξιν ἐποίησαν. (Sch.) sie handelten einstimmig. (Hl.) Das ἐποιοῦν durch ἐπρασσον zu erklären ist unstatthaft. Mir scheint die Stelle verfälscht. Va.: idem ii inter se ipsi fecerant. Ungenügend ἐπόθουν für ἐποιοῦν Kr. Bruchst. — σπένδεσθαι von ἐδόκει regiert. (Va.) — ταῖς den bekanntlich bestehenden. So οἱ ὀγδοήκοντα und οἱ ἑξακόσιοι 5, 47, 11. (Blume Animadv. p. 10.) — ὠφελία, συμμαχία. (Sch.) vgl. § 1 u. zu 1, 3, 2. — σφίσι gehört zu Ξυνομνύναι. (Ps.) — Ξυνομνύναι. zu 1, 71, 4.

§ 3. ἀφαστῶσι, in sofern sie mit den Argeiern, den Feinden Spartas, sich verbündet hatten. (Ds.)

§ 4. μετὰ τῶν Α. γίνεσθαι. Pp. hält für passender mit Va. Ξυμμάχους zu ergänzen als mit Ds. den Ausdruck für sich zu nehmen, wie μετὰ

οιόμενοι τὴν βουλὴν, κὰν μὴ εἴπωσιν, οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι ἢ ἂ σφίσι προδιαγνόντες παραινοῦσιν. ὡς δὲ ἀντέστη τὸ πρᾶγμα, οἱ μὲν Κορίνθιοι καὶ οἱ ἀπὸ Θοράκης πρέσβεις ἀπρακτοὶ ἀπῆλθον, οἱ δὲ βοιωτάρχαι μέλλοντες πρότερον, εἰ ταῦτα ἔπεισαν, καὶ τὴν ξυμμαχίαν πειράσεσθαι πρὸς Ἀργεῖους ποιεῖν, οὐκέτι ἐσήνεγκαν περὶ Ἀργείων ἐς τὰς βουλάς, οὐδὲ ἐς τὸ Ἄργος τοὺς πρέσβεις οὐς ὑπέσχοντο ἐπεμπον, ἀμέλεια δέ τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων.

39 Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ Μηκύβερον Ὀλύνθιοι Ἀθηναίων φρουρούντων ἐπιδοραμόντες εἶλον.

Μετὰ δὲ ταῦτα — ἐγίγνοντο γὰρ αἰεὶ λόγοι τοῖς [τε] Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις περὶ ὧν εἶχον ἀλλήλων — ἐλπίζοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰ Πάνακτον Ἀθηναῖοι παρὰ Βοιωτῶν ἀπολάβοιεν, κομίσασθαι ἂν αὐτοὶ Πύλον, ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτοὺς πρεσβευόμενοι καὶ ἐδέοντο σφίσι Πάνακτόν τε καὶ τοὺς Ἀθηναίων δεσμώτας παραδοῦναι, εἴν' ἀντ' αὐτῶν Πύλον κομίσωνται. οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφρασαν ἀποδώσειν, ἢν μὴ σφίσι ξυμμαχίαν ἰδίαν ποιήσωνται ὡσπερ Ἀθηναίοις. Λακεδαιμόνιοι δέ, εἰδότες μὲν ὅτι ἀδικήσουσιν Ἀθηναίους, εἰρημένον ἄνευ ἀλλήλων μῆτε σπένδεσθαι τῷ μῆτε πολεμεῖν, βουλόμενοι δὲ τὸ Πάνακτον παραλαβεῖν ὡς τὴν Πύλον ἀντ' αὐτοῦ κομιούμενοι καὶ ἅμα τῶν ξυγγέαι σπενδόντων τὰς σπονδὰς προθυμονμένων τὰ ἐς Βοιωτούς, ἐποιήσαντο τὴν ξυμμαχίαν τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη καὶ πρὸς

τινος εἶναι. vgl. zu 4, 125, 1. Ich ziehe dieses vor. — σφίσιν. σφεῖς Bk. Es schwebt hier das Subject von ψηφιεῖσθαι als Hauptsubject vor. vgl. 4, 113, 2. (Arn.) Arndt De pron. refl. I p. 34 bezieht σφίσι zu προδιαγνόντες gefügt auf die Böotarchen: quae ipsi secum antea deliberata (σφίσι προδιαγνόντες) suasissent. Ich billige σφεῖς.

§ 5. ἀντέστη, ἄλλως ἀπέβη, ἐκωλύθη. (Sch.) vgl. 5, 4, 5. — καὶ vor τὴν gehört zum ganzen Satze, insbesondere zu πρὸς Ἀργεῖους. vgl. § 1. (Pp.) — ἐσήνεγκαν stellten einen Antrag. Spr. 52, 1, 2. Mit einem Ac. 8, 67, 1. 2. vgl. Her. 3, 80, 4. 82, 1. — οὓς, πέμπειν. Spr. 55, 4, 11. — ὑπέσχοντο 5, 37, 4. (Ds.)

C. 39. § 1. Ἀ. φρουρούντων. zu 1, 89, 2. — τε scheint verdächtig. (Kampe obs. cr. p. 8.) — ἀλλήλων von ἄ in ὧν regiert. Spr. 47, 9, 5.

§ 2. ἰδίαν auch 5, 40, 1. separatim Va. an beiden Stellen, ἰδίαι 5, 42, 3. — εἰρημένον — πολεμεῖν. Diese Bedingung, auch 5, 46, 2 erwähnt, dürfte C. 23 ausgefallen sein. — τὸ II. auch 5, 40, 1. 2 u. 42, 1, Plut. Alk. 14, ἢ Πάνακτιος Plut. Nik. 10. (Dr.). ὁ II. Menander bei Harpokr. u. Suid. (Wasse.) vgl. Phot. p. 274. (Pp.) — συγγέαι ὄρκους Eur. Hipp. 1063, νόμιμα Her. 7, 136, τὰς ψήφους Isae. 5, 18. (Valck. z. Eur. Hipp. 1062.) So συγγεῖν τὰ νόμιμα Ant. 4, α, 1. 6. 4, β, 7, τὸν θεσμόν Dem. 23, 62, τὰ σύμβολα 21, 173. vgl. zu 1, 146. — τὰ ἐς für τὰς ἐς die besten Hsn.: die Verbindung mit. So προθυμήθη τὴν ξύμβασιν 5, 17, 1. (Pp.) 5, 46, 1: ἐπισχόντας τὰ πρὸς Ἀργεῖους. (Arn.) Spr. 46, 6, 3. — ἦδη καὶ καὶ ἦδη? Sonst freilich καὶ πρὸς ἕαρ ἦδη. vgl. (zu) 4, 135, 1. 5, 81, 2 u. 8, 108, 1. — καὶ πρὸς ἕαρ. ὄντος ergängt Gb. Vielmehr: sie machten ein Bündniss am Ende des Win-

ἔαρ· καὶ τὸ Πάνακτον εὐθύς καθηρεῖτο. καὶ ἐνδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

Ἄμα δὲ τῷ ἤρῳ εὐθύς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Ἄργεῖοι, ὡς 40 οἱ τε πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν οὓς ἔφασαν πέμψειν οὐχ ἦκον, τὸ τε Πάνακτον ἤσθοντο καθαιρούμενον καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγενημένην τοῖς Βοιωτοῖς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔδεισαν μὴ μονοθῶσι καὶ ἐς Λακεδαιμονίους πᾶσα ἡ ξυμμαχία χωρήσῃ· τοὺς γὰρ Βοιωτούς 2 ὥντο πεπεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τὸ τε Πάνακτον καθελεῖν καὶ ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς ἐσιέναι, τοὺς τε Ἀθηναίους εἰδέναι ταῦτα, ὥστε οὐδὲ πρὸς Ἀθηναίους ἔτι σφίσι εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι, πρότερον ἐλπίζοντες ἐκ τῶν διαφορῶν, εἰ μὴ μένειαν αὐτοῖς αἱ πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδαί, τοῖς γοῦν Ἀθηναίοις ξύμμαχοι ἔσσεσθαι. ἀ- 3 ποροῦντες οὖν ταῦτα οἱ Ἄργεῖοι καὶ φοβούμενοι μὴ Λακεδαιμονίους καὶ Τεγεάταις, Βοιωτοῖς καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμῶσιν, πρότερον οὐ δεχόμενοι τὰς Λακεδαιμονίων σπονδὰς, ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοποννήσου ἠγήσεσθαι, ἔπεμπον ὡς ἐδύναντο τάχιστα ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις Εὐστροφον καὶ Αἴσωνα, οἱ ἐδόκουν προσφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι, ἠγούμενοι ἐκ τῶν παρόντων κράτιστα πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς ποιησάμενοι, ὅπῃ ἂν ξυγχωρῆ, ἡσυχίαν ἔχειν. καὶ 41

ters und gegen den Frühling zu. (Pp.?) Va. verbindet es mit dem Folgenden. — καθηρεῖτο, ὑπὸ Βοιωτῶν. (Sch.)

C. 40. § 1. ἔφασαν 5, 37, 4. (Pp.) — ἦκον Kr. Bruchst. ἔκοντο oder ἦκοντο die Hsn. Das — το ist aus dem folgenden τό entstanden. Spr. § 40 u. ἰκνέομαι. Auch Thuk. gebraucht das Simplex ἰκνεῖσθαι in der eig. Bedeutung nirgends. vgl. zu 1, 99, 3.

§ 2. ὥστε οὐδέ. ὥστε οὐ mit dem Inf. auch 8, 76, 6, Eur. Phön. 1358, Hel. 108, Plat. Apol. 26, d, Lys. 21, 18, Isokr. 12, 255, Isä. 11, 27, Dem. 9, 48. 18, 283. (Pp.) — ἐκ τῶν wegen der zwischen Athen und Sparta bestehenden. (Bl.) — αὐτοῖς aus der Seele des Schriftstellers auf die Argeier bezogen. vgl. zu 1, 95, 2. — εἶναι, ἐξεῖναι. zu 4, 98, 5.

§ 3. ἀποροῦντες ταῦτα. So ἀπορεῖν τι Xen. Hell. 6, 1, 4 und selbst ἀπορεῖν τὴν ἐξαγωγήν Her. 4, 179, 2, τὴν ἔλασιν 3, 4, 2, ἀπορῶ τὴν αἰτίαν Aristot. Thierg. 7. (St. u. Bl.) Spr. 46, 5, 4. vgl. 6, 3 u. 48, 15, 7. — Τεγεάταις καὶ B. Kr. — ἐν φρονήματι ὄντες, διανοίᾳ ἐπηρμένη ἐλπίζοντες. (Ps.) Ungewöhnlich so. — αὐτοῖς, τοῖς Λακεδαιμονίοις. — ἠγούμενοι ἡσυχίαν ἔχειν entschlossen sich ruhig zu verhalten. (Hl.) vgl. Spr. 55, 3, 15. Zw. 2, 42, 3. Zwar könnte man mit dem Sch. κράτιστα als Prädicat fassen; doch scheint der Plural nicht eben so wie bei εἶναι auch bei ἠγεῖσθαι und ähnlichen Verben üblich zu sein. (Pp.) S. jedoch 3, 16, 2 u. 8, 56, 5. (Bö.) u. vgl. dial. Synt. 44, 3, 9. — ἐκ τῶν παρόντων. zu 3, 29, 2. — ὅπῃ ἂν ξυγχωρῆ, καθὼς ἂν συγχωρῆ ὁ καιρός. (Sch.) So gefasst erscheint es mit dem Vorhergehenden verbunden pleonastisch nach ἐκ τῶν παρόντων (?), mit dem Folgenden unpassend (Ba.: wie man sich darüber vereinigen könne); also ξυγχωρεῖ impersonal, ein nicht erwiesener Gebrauch. (Pp.) Statthaft wäre ἐγχωρεῖ.

οὐκ ἀφικόμενοι αὐτῶν λόγους ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐφ' ᾧ ἂν σφίσι αἱ σπονδαὶ γίνοντο. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι ἠξίουσαν δίκης ἐπιτροπὴν [σφίσι] γενέσθαι ἢ ἐς πόλιν τινα ἢ ἰδιώτην περὶ τῆς Κνωσοῦς γῆς, ἣς αἰεὶ πέρι διαφέρονται, μεθορίας οὔσης — ἔχει δὲ ἐν αὐτῇ Θυρέαν καὶ Ἀνθήνην πόλιν, νέμονται δ' αὐτὴν Λακεδαιμόνιοι — ἔπειτα δ' οὐκ ἐόντων Λακεδαιμονίων μεμνησθαι περὶ αὐτῆς, ἀλλ' εἰ βούλονται σπένδεσθαι ὡσπερ πρότερον, ἐτοῖμοι εἶναι, οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις τάδε ὁμῶς ἐπηγάγοντο τοὺς Λακεδαιμονίους ξυγχωρῆσαι, ἐν μὲν τῷ παρόντι σπονδὰς ποιήσασθαι ἔτη πεντήκοντα, ἐξεῖναι δ' ὁποτεροισὺν προκαλεσαμένοις, μήτε νόσον οὔσης μήτε πολέμον Λακεδαίμονι καὶ Ἀργεῖ, διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης, ὡσπερ καὶ πρότερόν ποτε, ὅτε αὐτοὶ ἐκάτεροι ἠξίωσαν νικᾶν, διώκειν δὲ μὴ ἐξεῖναι περαιτέρω τῶν πρὸς Ἀργος καὶ Λακεδαίμονα ὄρων. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει μωρία εἶναι ταῦτα, ἔπειτα — ἐπεθύμουν γὰρ τὸ Ἀργος πάντως φίλιον ἔχειν — ξυνεχώρησαν ἐφ' οἷς ἠξίουσαν καὶ ξυνεγράψαντο. ἐκέλευον δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὶν τέλος τι αὐτῶν ἔχειν, ἐς τὸ Ἀργος πρῶτον ἐπαναχωρήσαντας αὐτοὺς δεῖξαι τῷ πλήθει, καὶ ἣν ἀρέσκοντα ἦ, ἦκειν ἐς τὰ Ἰακίνθια τοὺς ὄρκους ποιησομένους. καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν· ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ οἱ Ἀργεῖοι ταῦτα ἐπρασσον, οἱ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων Ἀνδρομένης καὶ Φαίδιμος καὶ Ἀντιμενίδας, οὓς ἔδει τὸ Πάνακτον καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς παρὰ Βοιωτῶν παραλαβόντας Ἀθηναίοις ἀποδοῦναι, τὸ μὲν Πάνακτον ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν αὐτῶν καθηρημένον εὖρον, ἐπὶ προφάσει ὡς ἦσάν ποτε Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς ἐκ διαφορᾶς περὶ

C. 41. § 1. αὐτῶν, τῶν Ἀργείων. (Sch.) — δίκης ἐπιτροπὴν. Schömann Antiq. jur. publ. Gr. 6, 2. (Pp.) — ᾧ für ὅτω. (Pp.) zu 8, 50, 5. — σφίσι, von Va. nicht übersetzt, dürfte aus der vorigen Zeile eingefälscht sein. — μεθορία. zu 2, 27, 2. — νέμονται, τὴν νομὴν καὶ τὸ κέρδος ἔχουσιν. (Sch.) zu 1, 2, 1.

§ 2. ἀλλ', λεγόντων aus ἐόντων. (Va.) — ἐτοῖμοι, der No., weil im Vorhergehenden ὡς οὐκ εἶων ἀλλ' ἔλεγον enthalten ist. zu 8, 48, 6. — ἐπηγάγοντο gewannen, vermochten. vgl. 5, 45, 1. — ὁποτεροισὺν. Spr. 60, 10, 2. — προκαλεσαμένοις, die Andern zum Kampfe. (Ae. Ps.) — Ἀργεῖ. Dass die Dative mit οὔσης zu verbinden seien, nicht mit διαμάχεσθαι sah schon Va. — πρότερόν ποτε, im Zeitalter des Krösos, um 555 v. Ch. G. (Bd.) Her. 1, 82. — αὐτοὶ ἐκάτεροι. zu 1, 105, 4.

§ 3. ταῦτα. Spr. 61, 7, 4. — φίλιον für φίλον einige schlechte Hsn. vgl. jedoch Kr. z. Dion. p. 296. — ἐφ' οἷς ἠξίουσαν, ἐπὶ τούτοις ἐφ' οἷς οἱ Ἀργεῖοι συγχωρεῖν ἠξίουσαν τοὺς Λακεδαιμονίους. — ξυνεγράψαντο, συνθήκην ἔγγραφον δεδώκασι. (Sch.) — τέλος ἔχειν, κύριον εἶναι. (Pp.) vgl. zu 4, 118, 7. — δεῖξαι, τὴν συγγραφὴν. (Sch.) zu übergeben. Kr. zu Xen. An. 1, 6, 3. — ἀρέσκοντα ἦ. zu 1, 38, 2.

C. 42. § 1. Ἀνδρομένης für Ἀνδρομέδης hier u. § 2 die besten Hsn.

§ 2. ἐπὶ προφάσει. zu 3, 75, 3. — ἐκ διαφορᾶς. zu 4, 83, 3. —

αὐτοῦ ὄρκοι παλαιοὶ μηδετέρους οἰκεῖν τὸ χωρίον ἀλλὰ κοινῇ νέμειν, τοὺς δ' ἄνδρας οὓς εἶχον αἰχμαλώτους Βοιωτοὶ Ἀθηναίων, παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν Ἀνδρομένην ἐκόμισαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἀπέδοσαν, τοῦ τε Πανάκτου τὴν καθαιρέσειν ἔλεγον αὐτοῖς, νομίζοντες καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι· πολέμιον γὰρ οὐκέτι ἐν αὐτῷ Ἀθηναίοις οἰκῆσειν οὐδένα. λεγομένων δὲ τούτων οἱ Ἀθηναῖοι δεινὰ ἐποιοῦν, νομίζοντες, 3 ἀδικεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦ τε Πανάκτου τῇ καθαιρέσει, ὃ ἔδει ὀρθὸν παραδοῦναι, καὶ πυνθανόμενοι ὅτι καὶ Βοιωτοῖς ἰδίᾳ ξυμμαχίαν πεποιήνται, φάσκοντες πρότερον κοινῇ τοὺς μὴ δεχομένους τὰς σπονδὰς προσαναγκάσειν. τὰ τε ἄλλα ἐσχόπουν ὅσα ἐξελελοίπεσαν τῆς ξυνθήκης καὶ ἐνόμιζον ἐξηπατῆσθαι, ὥστε χαλεπῶς [πρὸς] τοὺς πρέσβεις ἀποκρινάμενοι ἀπέπεμψαν.

Κατὰ τοιαύτην δὴ διαφορὰν ὄντων τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς 43 Ἀθηναίους οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις αὖ βουλόμενοι λῦσαι τὰς σπονδὰς εὐθὺς ἐνέκειντο. ἦσαν δὲ ἄλλοι τε καὶ Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἀνὴρ ἡλικία μὲν ὧν ἐτι τότε νέος ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει, ἀξιώματι δὲ προγόνων τιμώμενος· ᾧ ἔδοκει μὲν καὶ ἄμεινον εἶναι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους μᾶλλον χωρεῖν, οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ φρονήματι φιλονεικῶν ἠγναντιοῦτο, ὅτι Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου καὶ Λάχηςτος ἐπράξαν τὰς σπονδὰς, αὐτὸν κατὰ τε τὴν νεότητα ὑπεριδόντες καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν προξενίαν ποτὲ οὔσαν οὐ τιμήσαντες, ἦν τοῦ πάππου ἀπειπόντος αὐτὸς τοὺς ἐκ τῆς

νέμειν beweiden. (Sch.) — καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι auch dies, die Ueberlassung des geschleiften Ortes, sei zurückgeben.

§ 3. *δεινὰ ἐποιοῦν, ἰδιωπάθουν.* (Sch.) So auch das Activ, z. B. Andok. 1, 63. (Bd.) vgl. Kr. z. Her. 2, 124, 11. [Dem.] 25, 60: *αἰτωμένους καὶ δεινὰ ποιῶντος τὰνθρώπων.* — *ὀρθὸν* auch 5, 46, 2, *ἔστω* Plut. Alc. 14. vgl. Nic. 10. (Gh.) u. Her. 9, 13. (Bl.) — καὶ πυνθανόμενοι. Da dies καὶ dem τε nach τοῦ entspricht, so müsste es concinner heissen: καὶ ὅτι, ὡσπερ ἐπυνθάνοντο. — *ἰδίᾳ, ἄνευ τῶν Ἀθηναίων.* (Sch.) — *φάσκοντες* 5, 35, 2. (Ds.) — *ἐξελελοίπεσαν, (οὐκ) ἐποίησαν, ἔασαντες τὴν συνθήκην.* (Sch.) vgl. 5, 35, 2. (Pr.) — *ξυνθήκης* hängt von ὅσα ab. — *πρὸς*, von Va. nicht anerkannt, wird zu streichen sein.

C. 43. § 1. οἱ gehört zu βουλόμενοι; anders Haase p. 95. — αὖ ihrerseits, wie Kleobulos und Xenares zu Sparta. (Arn.) — *ἡλικία*, etwa dreissig Jahre alt. Krüger zu Clintons F. H. unter 423, 2. — *ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει* nach dem in andern Städten üblichen Massstabe. (Hl.) zu 4, 84, 2. — *ἀξιώματι προγόνων, εὐγενείᾳ.* (Sch.)

§ 2. καὶ vor ἄμεινον bezeichnet den Gegensatz zu dem zweiten Grunde. — οὐ μέντοι ἀλλὰ doch nicht dies allein war es sondern. (Bl.) Plat. Phäd. 62, b: *λόξιεν οὕτω γ' εἶναι ἄλογον· οὐ μέντοι ἀλλ' ἔσως ἔχει τινα λόγον.* (Hoogeween De part. p. 476.) Viel häufiger so οὐ μὴν ἀλλὰ. Spr. 67, 14, 2. — *φρονήματι, ὄγκω, ἐπάρσει.* (Sch.) aus verletztem Stolze (vgl. 4, 64, 1) widerstrebte er eifrig sich anstrengend. — *αὐτόν*, ein betontes ihn. vgl. Spr. 51, 1, 3. — καὶ κατὰ und gemäss, wie er es danach erwarten konnte. (Va.) — *τοῦ πάππου, Ἀλκιβιάδου τοῦ παλαιοῦ.* Heindorf zu Plat. Euthyd. 10. vgl. 6, 89, 1.

3 νήσου αὐτῶν αἰχμαλώτους θεραπεύων διανοεῖτο ἀνανεώσασθαι. παν-
 ταχόθεν τε νομίζων ἐλασσοῦσθαι τό τε πρῶτον ἀντεῖπεν, οὐ βεβαίους
 φάσκων εἶναι Λακεδαιμονίους, ἀλλ' ἵνα Ἀργεῖους σφίσι σπεισάμενοι
 ἐξέλωσι καὶ αὐθις ἐπ' Ἀθηναίους μόνους ἴωσι, τούτου ἕνεκα σπένδε-
 σθαι αὐτούς· καὶ τότε, ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ ἐγγεγένητο, πέμπει εὐθύς ἐς
 Ἄργος ἰδίᾳ, κελεύων ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν προκαλουμένους
 ἦκειν μετὰ Μαντινέων καὶ Ἡλείων, ὡς καιροῦ ὄντος καὶ αὐτὸς ξυμ-
 44 πράξων τὰ μάλιστα. οἱ δὲ Ἀργεῖοι ἀκούσαντες τῆς τε ἀγγελίας καὶ
 ἐπειδὴ ἔγνωσαν οὐ μετ' Ἀθηναίων πραχθεῖσαν τὴν τῶν Βοιωτῶν
 ξυμμαχίαν, ἀλλ' ἐς διαφορὰν μεγάλην καθεστῶτας αὐτοὺς πρὸς τοὺς
 Λακεδαιμονίους, τῶν μὲν ἐν Λακεδαίμονι πρέσβειων, οἱ σφίσι περὶ
 τῶν σπονδῶν ἔτυχον ἀπόντες, ἡμέλουν, πρὸς δὲ τοὺς Ἀθηναίους μᾶλ-
 λον τὴν γνώμην εἶχον, νομίζοντες πόλιν τε σφίσι φιλίαν ἀπὸ παλαιοῦ
 καὶ δημοκρατουμένην, ὥσπερ καὶ αὐτοί, καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχουσαν
 τὴν κατὰ θάλασσαν ξυμπολεμήσειν σφίσιν, ἣν καθιστῶνται ἐς πόλε-
 2 μον. ἔπεμπον οὖν εὐθύς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ξυμ-
 μαχίας· ἔξυνεπρεσβεύοντο δὲ καὶ οἱ Ἡλεῖοι καὶ Μαντινῆς. ἀφίκοντο
 δὲ καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις κατὰ τάχος, δοκοῦντες ἐπιτήδειοι εἶναι
 τοῖς Ἀθηναίοις, Φιλοχαρίδας καὶ Λέων καὶ Ἐνδιος, δείσαντες μὴ τὴν
 τε ξυμμαχίαν ὀργιζόμενοι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους ποιήσονται καὶ ἅμα
 Πύλον ἀπαιτήσοντες ἀντὶ Πανάκτου καὶ περὶ τῆς Βοιωτῶν ξυμμαχίας
 45 ἀπολογησόμενοι ὡς οὐκ ἐπὶ κακῶ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο. καὶ λέ-
 γοντες ἐν τῇ βουλῇ περὶ τε τούτων καὶ ὡς αὐτοκράτορες ἤκουσι περὶ
 πάντων ξυμβῆναι τῶν διαφορῶν, τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβουν μὴ καὶ ἦν
 ἐς τὸν δῆμον ταῦτα λέγωσιν, ἐπαγάγονται τὸ πλῆθος καὶ ἀπωσθῆ ἡ

§ 3. πανταχόθεν. zu 8, 2, 3. — ἐλασσοῦσθαι zurückgesetzt zu sein. — τό τε. Es entspricht καὶ τότε. (Ps.) Zu beziehen ist dies auf die Verhandlungen des funfzigjährigen Vertrages. (Dr.) — βεβαίους zuverlässig, treu. (St.) vgl. 2, 102, 1. 3, 11, 1. (Dr.) 7, 77, 6. 8, 21, 2. — σφίσι, τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.) — ἐξέλωσι überwältigten. zu 3, 113, 4. (Dr.) vgl. 8, 46, 4. — τούτου ἕνεκα steht eben so nach ἵνα Xen. An. 2, 3, 13. — προκαλουμένους ist das Fu. — ἐπὶ τὴν ξ. gehört zu προκαλουμένους. — ὡς ὄντος καὶ ξυμπράξων. Spr. 56, 14, 2.

C. 44. § 1. τε. zu 5, 11, 2. — καὶ ἐπειδὴ. Spr. 59, 2, 4. vgl. 5, 55, 3 u. 58, 1. — μετ' Ἀ. mit Genehmigung der A. (Abr. u. Hl.) zu 3, 66, 1. vgl. 4, 104, 2. — τὴν τῶν B. die von den Lakedämoniern mit den B. geschlossene 5, 39, 2. (Hk.) — σφίσι, τοῖς Ἀργείοις. (Sch.) — τὴν γνώμην εἶχον. zu 3, 25, 2. — ἀπὸ παλαιοῦ noch 1, 2, 3. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου 2, 15, 1. 4. — ὥσπερ καὶ αὐτοί. zu 5, 29, 2.

§ 2. περὶ τῆς über die beabsichtigte. — δείσαντες, auf die Gesandten bezogen was von allen Lak. gilt. (Pp.) wie Xen An. 5, 5, 7. — τὴν τε als ob etwa folgen sollte τὴν τε Πύλον ἀντὶ Πανάκτου οὐκ ἀποδιδῶσιν ἀπαιτοῦσιν αὐτοῖς. (Hk.)

C. 45. § 1. ξυμβῆναι. Spr. 55, 3, 3. zu 4, 81, 1. — καὶ ἦν. ἦν καὶ Pp., auch mir eingefallen. — ἐπαγάγονται, καταπέισσωσι. (Sch.)

Ἀργείων ξυμμαχία. μηχανᾶται δὲ πρὸς αὐτοὺς τοιόνδε τι ὁ Ἀλκιβιάδης· τοὺς Λακεδαιμονίους πείθει, πίστιν αὐτοῖς δούς, ἣν μὴ ὁμολογήσωσιν ἐν τῷ δήμῳ αὐτοκράτορες ἦκειν, Πύλον τε αὐτοῖς ἀποδώσειν — πείσειν γὰρ αὐτὸς Ἀθηναίους, ὥσπερ καὶ νῦν ἀντιλέγειν — καὶ τᾶλλα ξυναλλάξειν. βουλόμενος δὲ αὐτοὺς Νικίου τε ἀποστήσαι ταῦτα εἴπραττε καὶ ὅπως ἐν τῷ δήμῳ διαβαλὼν αὐτοὺς ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐν νῷ ἔχουσιν οὐδὲ λέγούσιν οὐδέποτε ταῦτά, τοὺς Ἀργείους καὶ Ἡλείους καὶ Μαντιέας ξυμμάχους ποιήσῃ. καὶ ἐγένετο οὕτως. ἐπειδὴ γὰρ ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες καὶ ἐπερωτώμενοι οὐκ ἔφασαν, ὥσπερ ἐν τῇ βουλῇ, αὐτοκράτορες ἦκειν, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ἠνείχοντο, ἀλλὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου πολλῷ μᾶλλον ἢ πρότερον καταβοῶντος τῶν Λακεδαιμονίων ἐσήκονόν τε καὶ ἐτοῖμοι ἦσαν εὐθὺς παραγαγόντες τοὺς Ἀργείους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ξυμμάχους ποιῆσθαι· σεισμοῦ δὲ γενομένου πρὶν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία αὕτη ἀνεβλήθη.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐκκλησίᾳ ὁ Νικίας, καίπερ τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν ἠπατημένων καὶ αὐτὸς ἐξηπατημένος περὶ τοῦ μὴ αὐτοκράτορας ὁμολογήσαι ἦκειν, ὅμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφη χρῆναι φίλους μᾶλλον γίνεσθαι, καὶ ἐπισχόντας τὰ πρὸς Ἀργείους πέμψαι ἔτι ὡς αὐτοὺς καὶ εἰδέναι ὅ τι διανοοῦνται, λέγων ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῶ,

§ 2. δέ. δῆ Kr. — τοιόνδε τι. Kr. zu Xen. An. 4, 7, 10 lat. Ausg. — πίστιν, ὄρκον βέβαιον. (Sch.) So hat es auch Plut. Alk. 14 u. Nic. 10 gefasst. (Pp.) — μὴ ὁμολογήσωσιν, μὴ φανερώς εἴπωσιν. (Sch.) vgl. Spr. 67, 1, 5. — ἀποδώσειν bewirken dass wiedergegeben werde. (Ba.) — πείσειν. Spr. 65, 11, 9. — καὶ νῦν. καί gehört nicht zu νῦν sondern zum ganzen Satze: er werde eben so gut auch das bewirken als er jetzt widerspreche und durch Widerspruch es verhindere. vgl. Spr. 69, 32, 13. — ἀντιλέγειν. Spr. 55, 4, 9.

§ 3. Νικίου, ἦγουν τῆς φιλίας τοῦ Νικίου. (Sch.) — εἴπραττε. ἐπρασσε Hk., wohl richtig. — καὶ ὅπως. Spr. 59, 2, 4. — ἀληθὲς könnte wohl Glossem von ὑγιές sein, was Plut. Alk. 14 hat; sincerum Va. (Kr. Bruchst.) vgl. zu 3, 75, 3. — οὐδέποτε ταῦτά. zu 4, 50, 1.

§ 4. ἐς. Spr. 68, 24, 2. — καταβοῶντος. Kr. z. Her. 6, 85, 1. — παραγαγόντες. zu 3, 68, 1. — σεισμοῦ — ἀνεβλήθη. zu 3, 89, 1. Ver-spottet von Ar. Ach. 170. Ekkl. 791. (Bl.)

C. 46. § 1. τῇ ὑστεραίᾳ die am folgenden Tage gehaltene. (Ps.) zu 1, 44, 1. — ἠπατημένων καὶ ἠπατημένος. Spr. 56, 14, 2. — τὰ πρὸς Ἀργείους, ἦγουν τὴν συμμαχίαν τῶν Ἀργείων. (Sch.) zu 2, 76, 1 u. 5, 39, 2. — αὐτοὺς, τοὺς Λακεδαιμονίους. (Sch.) — εἰδέναι. Spr. 38, 7, 5. — λέγων ἀναβάλλεσθαι aufzuschieben heissend. (Arn.) vgl. Spr. 56, 3, 13. Doch vgl. Kr. z. Arr. 7, 23, 7. Man kann auch erklären: äussernd dass aufgeschoben werde (Spr. 52, 10, 11) und dass mithin die Beschleunigung des Krieges nicht zu betreiben sei. — ἐν τῷ σφετέρῳ καλῶ unter für sie, die Athener, ehrenvollen Verhältnissen. vgl. 6, 11, 5 u. 85, 3. Freilich möchte man wegen εὐ ἐστώτων § 2 καλόν lieber günstig, glücklich erklären. vgl. 5, 59, 4. 60, 2, wenn nur ἀπρεπές, wie Hl. angenommen, unglücklich heissen könnte. Nun aber wird an die Schmach des Unglücks zu denken sein. vgl. 5, 28, 3.

2 ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι· σφίσι μὲν γὰρ εὖ ἐστῶτων τῶν πραγμάτων ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἄριστον εἶναι διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν, ἐκείνοις δὲ δυστυχοῦσιν ὅτι τάχιστα εὖρημα εἶναι διακινδυνεύσαι. ἐπεισέ τε πέμψαι πρέσβεις, ὧν καὶ αὐτὸς ἦν, κελεύσοντας Λακεδαιμονίους, εἴ τι δίκαιον διανοοῦνται, Πάνακτόν τε ὄρθον ἀποδιδόναι καὶ Ἀμφίπολιν, καὶ τὴν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν ἀνεῖναι, ἣν μὴ ἐς τὰς σπονδὰς εἰσίοσι, καθάπερ εἶρητο ἀνευ' ἀλλήλων μηδενὶ ξυμβαίνειν. εἰπεῖν τε ἐκέλεον ὅτι καὶ σφεῖς, εἰ ἐβούλοντο ἀδικεῖν, ἤδη ἂν Ἀργεῖους ξυμμάχους πεποιῆσθαι, ὡς παρεῖναι γ' αὐτοὺς αὐτοῦ τούτου ἔνεκα. εἴ τέ τι ἄλλο ἐνεχάλοιν, πάντα ἐπιστείλαντες ἀπέπεμψαν τοὺς περὶ τὸν Νικίαν πρέσβεις. καὶ ἀφικομένων αὐτῶν καὶ ἀπαγγειλάντων τὰ τε ἄλλα καὶ τέλος εἰπόντων ὅτι εἰ μὴ τὴν ξυμμαχίαν ἀνήσουσι Βοιωτοῖς μὴ ἐσιοῦσιν ἐς τὰς σπονδὰς, ποιήσονται καὶ αὐτοὶ Ἀργεῖους καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν ξυμμάχους, τὴν μὲν ξυμμαχίαν οἱ Λακεδαιμόνιοι Βοιωτοῖς οὐκ ἔφασαν ἀνήσειν, ἐπικρατούντων τῶν περὶ τὸν Ξενάρη τὸν ἔφορον ταῦτα γίνεσθαι, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν, τοὺς δὲ ὄρκους δεομένου Νικίου ἀνενεώσαντο· ἐφοβεῖτο γὰρ μὴ πάντα ἀτελεῖ ἔχων ἀπέλθῃ καὶ διαβληθῆ, ὅπερ καὶ ἐγένετο, αἴτιος δοκιῶν εἶναι τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδῶν. ἀναχωρήσαντός τε αὐτοῦ ὡς ἤκουσαν οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος πεπραγμένον, εὐθὺς δὲ ὄργῃς εἶχον, καὶ νομίζοντες ἀδικεῖσθαι, ἔτυχον γὰρ παρόντες οἱ Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, παραγαγόντος Ἀλκιβιάδου, ἐποίησαντο σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς τήνδε.

47 “Σπονδὰς ἐποίησαντο ἑκατὸν Ἀθηναῖοι ἔτη καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαν-

§ 2. εὖ ἐστῶτων, εὖ φερομένων. (Sch.) Kr. z. Her. 1, 155, 2. — ὡς. Spr. 49, 10. Noch eben so 4, 14, 3. 62, 3. — ἐπὶ πλεῖστον, hier von der Zeit, wie 6, 54, 5. Spr. 43, 4, 8. — διασώσασθαι ohne sie durch erneuerten Krieg aufs Spiel zu setzen. — εὖρημα. Zeune u. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 18 gr. Ausgabe. — ὧν. Spr. 47, 9, 2. — εἶρητο. zu 5, 39, 2.

§ 3. ὅτι. Spr. 55, 4, 10. — σφεῖς bei ὅτι wie 5, 65, 6 u. Xen. An. 7, 5, 9; öfter beim Inf. (ohne ὅτι). Der No. wie 4, 114, 5. — ἂν πεποιῆσθαι gemacht haben würden (Ps.), ἐπεποίητο ἂν. Spr. 54, 6, 6. — ὡς wie, denn. Spr. 55, 4, 9. — πάντα. Spr. 58, 4, 5. — τοὺς περὶ. Spr. 50, 5, 6.

§ 4. τὰ τε. zu 5, 11, 2 — Βοιωτοῖς mit ξυμμαχίαν zu verbinden (vgl. § 2, wo der Ge. u. zu 5, 5, 1) scheint doch die Stellung zu widerstreben. (Arn.) Es ist also wohl ein Dativ des Interesses. (Dr.) — μὴ ἐσιοῦσιν ἐς τὰς σπονδὰς im Fall diese dem funzigjährigen Frieden nicht beiträten. (Hl.) — ἐπικρατεῖν ταῦτα γίνεσθαι es durchsetzen dass dies geschah. (Ps.) vgl. 6, 74, 2. (Pp.) — τὸν Ξενάρη τόν. Spr. 50, 7, 9. vgl. 6, 81. — γνώμης. zu 1, 113, 2.

§ 5. πάντα ἀτελεῖ ἔχων, παντάπασι ἀπρακτος. (Gb.) — ἐκ τῆς Α. π. dass er von L. dort Ausgerichtetes mitbringe. vgl. 5, 83, 1. — δι' ὄργῃς εἶχον, τὸ πρᾶγμα? Sonst mit e. persönlichen Object 2, 37, 2. 64, 1. 5, 29, 3.

C. 47. § 1. Ἀθηναῖοι. Einschlebung zwischen Zahlen. zu 3, 87, 2.

τινῆς καὶ Ἡλείοι ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν Ξυμμάχων ὧν ἄρχουσιν
 ἐκάτεροι ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.
 ὄπλα [δὲ] μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ, μήτε Ἀργείους καὶ Ἡλεί-
 οὺς καὶ Μαντινέας καὶ τοὺς Ξυμμάχους ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς Ξυμ-
 μάχους ὧν ἄρχουσιν Ἀθηναῖοι μήτε Ἀθηναίους καὶ τοὺς Ξυμμάχους
 ἐπὶ Ἀργείους καὶ Ἡλείους καὶ Μαντινέας καὶ τοὺς Ξυμμάχους τέχνη
 μηδὲ μηχανῇ μηδεμιᾶ. κατὰ τὰδε Ξυμμάχους εἶναι Ἀθηναίους καὶ³
 Ἀργείους καὶ Ἡλείους καὶ Μαντινέας ἑκατὸν ἔτη· ἦν πολέμιοι ἴωσιν
 ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀθηναίων, βοηθεῖν Ἀργείους καὶ Ἡλείους καὶ Μαν-
 τινέας Ἀθήναζε, καθ' ὃ τι ἂν ἐπαγγέλλωσιν Ἀθηναῖοι, τρόπῳ ὁποῖω
 ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν· ἦν δὲ δηλώσαντες οἴχων-⁴
 ται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι καὶ
 Ἡλείοις καὶ Ἀθηναίοις καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν τῶν πόλεων
 τούτων· καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν
 μηδεμιᾶ τῶν πόλεων, ἦν μὴ ἀπάσαις δοκῇ. βοηθεῖν δὲ καὶ Ἀθηναί-⁵
 οὺς ἐς Ἄργος καὶ Μαντινίαν καὶ Ἡλιν, ἦν πολέμιοι ἴωσιν ἐπὶ τὴν
 γῆν τὴν Ἡλείων ἢ τὴν Μαντινέων ἢ τὴν Ἀργείων, καθ' ὃ τι ἂν ἐ-
 παγγέλλωσιν αἱ πόλεις αὗται, τρόπῳ ὁποῖω ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ
 κατὰ τὸ δυνατόν· ἦν δὲ δηλώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην⁶
 τὴν πόλιν Ἀθηναίοις καὶ Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσι καὶ Ἡλείοις καὶ
 κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν τούτων τῶν πόλεων· καταλύειν δὲ μὴ ἐξ-
 εῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν, ἦν μὴ ἀπάσαις δοκῇ ταῖς
 πόλεσιν. ὄπλα δὲ μὴ ἔαν ἔχοντας διέναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς⁷
 σφετέρους αὐτῶν καὶ τῶν Ξυμμάχων ὧν ἂν ἄρχωσιν ἕκαστοι [μηδὲ
 κατὰ θάλασσαν], ἦν μὴ ψηφισαμένων τῶν πόλεων ἀπασῶν τὴν δίο-
 δον εἶναι, Ἀθηναίων καὶ Ἀργείων καὶ Μαντινέων καὶ Ἡλείων. τοῖς⁸
 δὲ βοηθοῦσιν ἢ πόλις ἢ πέμπουσα παρεχέτω μέζροι μὲν τριάκοντα

Hier, um die Athener als die eine Partei zu scheiden. — ἐκάτεροι, die A-
 thener und als zweite Partei die Argeier etc. (Ds.)

§ 2. δὲ fehlt in Einer Hs., vielleicht aus § 7 (oder 5, 18, 2?) entstan-
 den. zu 5, 23, 1. — πημονῇ. zu 5, 18, 2. — μηδέ. zu 5, 18, 2.

§ 3. τὰδε τε τὰδε oder δὲ τὰδε zwei schlechte Hsn. τὰδε δὲ, worauf
 eine Hs. führt, hall' ich für nöthig. — εἶναι. zu 5, 18, 1. — ἐπαγγέλλω-
 σιν, ζητῶσιν. (Sch.) entbieten. vgl. § 5. 8. 6, 56, 1. Her. 1, 70, 1. 77, 2.
 u. zu 3, 16, 3.

§ 3. τρόπῳ — δυνατόν. zu 5, 23, 1.

§ 4. ταύτην τὴν πόλιν. zu 5, 23, 2.

§ 7. μηδὲ κατὰ θάλασσαν wird zu streichen sein, da sonst 5, 56, 2
 ungeschödig wäre. Auch ist es an sich verkehrt. — ἦν μὴ erg. δίσωσιν. (Pp.)
 Vielmehr ἴωσιν. Allein diese Ergänzung, nach εἰ μὴ nicht eben selten (Spr.
 65. 5, 12), wäre nach ἦν μὴ ungewöhnlich. Doch führt Pp. Dem. 24, 45 f u.
 Athen. 14, 20 an, aus Gesetzen. Also wohl ein antiker Gebrauch. — δίο-
 δον, eig. nur auf γῆς beziehbar, bezogen doch später die Argeier auch auf
 θάλασσαν 5, 56, 2.

ημερῶν σῆτον, ἐπὴν ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν τὴν ἐπαγγείλασαν βοηθεῖν, καὶ ἀπιούσι κατὰ ταῦτά· ἦν δὲ πλεονα βούλωνται χρόνον τῇ στρατιᾷ χρῆσθαι, ἢ πόλις ἢ μεταπεμψαμένη διδότω σῆτον, τῷ μὲν ὀπλίτῃ καὶ ψιλῷ καὶ τοξότη τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγινάιους τῆς ἡμέρας ἐκάστης, τῷ 9δ' ἰππεῖ δραχμὴν Αἰγινάιαν. ἢ δὲ πόλις ἢ μεταπεμψαμένη τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω, ὅταν ἐν τῇ αὐτῆς ὁ πόλεμος ᾖ· ἦν δὲ ποι δόξῃ ταῖς πόλεσι κοινῇ στρατεύεσθαι, τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι πάσαις ταῖς πόλεσιν. ὁμόσαι δὲ τὰς σπονδὰς Ἀθηναίους μὲν ὑπὲρ τε σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων, Ἀργεῖοι δὲ καὶ Μαντινῆς καὶ Ἡλεῖοι καὶ οἱ 10 ξύμμαχοι τούτων κατὰ πόλεις ὁμνύντων. ὁμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὄρκον ἕκαστοι τὸν μέγιστον κατὰ ἱερῶν τελείων. ὁ δὲ ὄρκος ἔστω ὅδε· “ἐμμενῶ τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀδύλως καὶ οὐ παραβήσομαι τέχνη οὐδὲ μηχανῇ οὐδεμιᾶ.” ὁμνύντων δὲ Ἀθήνησι μὲν ἡ βουλή καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί, ἔξορκούντων δὲ οἱ 11 πρυτάνεις· ἐν Ἀργεῖ δὲ ἡ βουλή καὶ οἱ ὀγδοήκοντα καὶ οἱ ἀρτῦναι, ἔξορκούντων δὲ οἱ ὀγδοήκοντα· ἐν δὲ Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοὶ καὶ ἡ βουλή καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί, ἔξορκούντων δὲ οἱ θεωροὶ καὶ οἱ πολέμαρχοι· ἐν δὲ Ἡλίδι οἱ δημιουργοὶ [καὶ οἱ τὰ τέλη ἔχοντες] καὶ οἱ ἔξα- 12 κόσιοι, ἔξορκούντων δὲ οἱ δημιουργοὶ καὶ οἱ θεσμοφύλακες. ἀνανεοῦσθαι δὲ τοὺς ὄρκους Ἀθηναίους μὲν ἰόντας ἐς Ἡλιν καὶ ἐς Μαντί-

§ 8. ἐπὴν seit, von wo an. vgl. zu 1, 6, 2. Diese Form findet sich auch 8, 58, 4 u. 5, gleichfalls nur in einem Document, ferner bei Ar. Vögel 983. 1355, Lys. 1175, Xen. Kyr. 3, 2, 1, An. 2, 4, 3. (Pp.) Spr. 69, 26. — ἔλθῃ, ἢ βοήθεια aus βοηθοῦσιν. (Ps.) — κατὰ ταῦτά, σῆτον παρεχίτω. (Pp.) — τῷ jedem. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 21. — τρεῖς, also fünf attische. Denn die äginetische Drachme betrug zehn attische Obolen. Poll. 9, 76. 86. (Arn.) vgl. Böckh Metrol. S. 82. 84.

§ 9. αὐτῆς Kr., αὐτῆς Dr. u. Reiske b. Abr. p. 529. αὐτῇ die Hsn.

§ 10. κατὰ auf — herab d. h. bei, wie Andok. 1, 98 u. Ar. Frösche 101. Spr. 68, 24, 1. — ἱερῶν τελείων. Ausgewachsene und überhaupt mangellose Opferthiere darzubringen war bei allen Opfern üblich. Hier also sind wohl vollständige Opfer gemeint, wie Hekatomben, die der kleine Sch. zu Il. α. 65 τελείας θυσίας nennt. vgl. Gräv. zu Luc. Philops. p. 341. (Dr.) Für die erste Erklärung (ausgewachsene) vergleicht Arn. Her. 1, 183, 1, wo τὰ τέλεα τῶν προβάτων und γαλαθηνά entgegengesetzt sind; Bl. Plat. Ges. 834, c. Ael. V. G. 7, 13 u. a. — ἐμμενῶ für ἐμμένω Fr. Port. zu 5, 18, 9. — ἔξορκούντων es sollen vereiden. (Ps.) — ἐνδημοὶ ἀρχαί stehen den ὑπερ-ορίοις entgegen Aesch. 1, 21. (Dr.) vgl. Aristot. Pol. 3, 9, 8. (Arn.)

§ 11. οἱ ὀγδ. die bekannte Behörde der. zu 5, 38, 2. — οἱ δημιουργοί. zu 1, 56. Von diesen und den im Folgenden erwähnten Obrigkeiten ist wenig oder nichts bekannt. — οἱ ἀρτῦναι für αἱ ἀρτ. Dr. Denn dass es mehrere Behörden dieses Namens gegeben ist kaum denkbar. (Pp.) — τέλη. zu 4, 118, 7. vgl. Böckh Corp. inscr. 1 p. 31. Doch zweifle ich ob der Ausdruck je irgendwo speciell Name einer bestimmten Behörde gewesen sei und halte ihn hier für ein Glossem von δημιουργοί. Auch findet sich τὰ τέλη ἔχειν sonst wenigstens bei Thuk. nicht und vielleicht nirgends.

νειαν καὶ ἐς Ἄργος τριάκοντα ἡμέραις πρὸ Ὀλυμπίων, Ἀργείους δὲ καὶ Ἡλείους καὶ Μαντινέας ἰόντας Ἀθήναζε δέκα ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων τῶν μεγάλων. τὰς δὲ ξυνθήκας τὰς περὶ τῶν σπονδῶν καὶ¹³ τῶν ὄρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας ἀναγράψαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ Ἀθηναίους μὲν ἐν πόλει, Ἀργείους δὲ ἐν ἀγορᾷ ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ, Μαντινέας δὲ ἐν τοῦ Διὸς τῷ ἱερῷ ἐν τῇ ἀγορᾷ· καταθέντων δὲ καὶ Ὀλυμπίασι στήλην χαλκῆν κοινῇ Ὀλυμπίοις τοῖς νυνί. ἐὰν δέ τι δοκῇ ἄμεινον εἶναι ταῖς πόλεσι ταύταις προσθεῖναι πρὸς τοῖς ξυγκειμένους, ὅ τι [δ'] ἂν δόξῃ ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις κοινῇ βουλευομέναις, τοῦτο κύριον εἶναι.“

Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ αἱ ξυμμαχίαι αὐταὶ ἐγένοντο, καὶ αἱ τῶν⁴⁸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων οὐκ ἀπείρητο τούτου ἕνεκα οὐδ' ὑφ' ἐτέρων. Κορίνθιοι δέ, Ἀργείων ὄντες ξύμμαχοι, οὐκ ἐσῆλθον ἐς αὐτάς, ἀλλὰ καὶ γενομένης πρὸ τούτου Ἡλείοις καὶ Ἀργείοις καὶ Μαντινεῖσι ξυμμαχίας τοῖς αὐτοῖς πολεμεῖν καὶ εἰρήνην ἄγειν, οὐ ξυνώμοσαν, ἀρκεῖν δ' ἔφασαν σφίσι τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν ἀλλήλοισι βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενί. οἱ μὲν Κορίνθιοι οὕτως ἀπέστησαν τῶν ξυμμάχων καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους πάλιν τὴν γνώμην εἶχον.

Ὀλύμπια δ' ἐγένετο τοῦ θέρους τούτου οἷς Ἀνδροσθένης Ἀρκάς⁴⁹ παγκράτιον τὸ πρῶτον ἐνίκα· καὶ Λακεδαιμόνιοι τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ Ἡλείων ἐρχθησαν ὥστε μὴ θύειν μηδ' ἀγωνίζεσθαι, οὐκ ἐκτίνοντες τὴν δίκην αὐτοῖς ἦν ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἡλεῖοι κατεδικάσαντο αὐτῶν, φάσκοντες σφῶν ἐπὶ Φύρκον τε τεῖχος ὄπλα ἐπενεγεῖν καὶ ἐς Λέπρεον

§ 12. Ὀλυμπίων. Ideler Chron. 1 S. 366 f. — Παναθηναῖα τὰ μεγάλα wurden am 28 Hekatombäon gefeiert. Clinton F. H. p. 324 s. Ueber die Sache vgl. Böckh Staatsh. 2 S. 7 (166 der ersten Ausg.).

§ 13. πόλει. zu 5, 18, 10. — ἐν τοῦ. zu καὶ ἐν 1, 9, 3. — ἀγορᾷ. Spr. 50, 2, 15. — καταθεῖναι für στήσαι στήλην 5, 18, 10. 23, 5 ungewöhnlich. (Pp.) — δ' verdächtigt mit Recht Bk.; Va. las es nicht. vgl. zu 5, 23, 5. — προσθεῖναι. zu 5, 18, 1.

C. 48. ξυμμαχίαι. zu 5, 27, 1. — αὐταὶ für οὕτως Kr. Bruchst. vgl. 8, 59 u. zu 3, 28, 2. — οὐδ' ὑφ' ἐτέρων. zu 2, 67, 5. — ξυμμαχίας, die oben nicht erwähnt ist. (Pp.) — πολεμεῖν — βοηθεῖν. zu 1, 44, 1 E. — μὲν. Spr. 59, 1, 11. vgl. 4, 32, 1. 5, 67, 3.

C. 49. § 1. οἷς. zu 3, 8. — ἐν τῷ. ἔκτω einige Hsn. u. der Sch. Doch steht ἐν ähnlich 7, 11, 1. (Arn.) 1, 77, 1: ἐν τοῖς ὁμοίοις νόμοις ποιήσαντες τὰς κρίσεις φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. Isä. 6, 4: ἐν μιᾷ ψήφῳ καὶ ἐνὶ ἀγῶνι οἶται ἀδελφούς καταστήσειν ἐκείνῳ τοὺς οὐδὲν αὐτῷ προσήκοντας. Ant. 5, 59: σύ με ἐν ἀφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι. eb. 85: οὐ προκαταγνώσεσθέ μου ἐν τῷδε τῷ λόγῳ τὸν φόνον. Ar. Plut. 647: ἐν τοῖς λεγομένοις εἶσει ταχύ. Lys. 13, 12: Κλεοφῶντα ἀπέκτειναν ἐν τῇ προσάσει ταύτῃ. — σφῶν für σφᾶς Gō., Dobree u. Bk. wahrscheinlich von Abschreibern geändert, die nicht sahen dass der Ge. von Φύρκον τεῖχος abhängt, wie αὐτῶν von Λέπρεον. zu 3, 102, 1. „vgl. 8, 96, 2:

αὐτῶν ὀπλίτας ἐν ταῖς Ὀλυμπιακαῖς σπονδαῖς ἐσπέμψαι. ἡ δὲ καταδίκη δισχίλιαί μναῖ ἦσαν, κατὰ τὸν ὀπλίτην ἕκαστον δύο μναῖ, ὥσπερ ὁ νόμος ἔχει. Λακεδαιμόνιοι δὲ πρέσβεις πέμψαντες ἀντέλεγον μὴ δικάως σφῶν καταδικασθαι, λέγοντες μὴ ἐπηγγέλθαι πω ἐς Λακεδαίμονα τὰς σπονδάς, ὅτ' ἐσέπεμψαν τοὺς ὀπλίτας. Ἡλεῖοι δὲ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐκεχειρίαν ἤδη ἔφασαν εἶναι — πρώτοις γὰρ σφίσι αὐτοῖς ἐπαγγέλλουσιν — καὶ ἡσυχάζόντων σφῶν καὶ οὐ προσδεχομένων, ὡς ἐν σπονδαῖς, αὐτοὺς λαθεῖν ἀδικήσαντας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὑπελάμβανον οὐ χρεῶν εἶναι αὐτοὺς ἐπαγγεῖλαι ἔτι ἐς Λακεδαίμονα, εἰ ἀδικεῖν γε ἤδη ἐνόμιζον αὐτούς, ἀλλ' οὐχ ὡς νομίζοντας τοῦτο δοῦσαι, καὶ ὄπλα οὐδαμῶσε ἔτι αὐτοῖς ἐπενεγκεῖν. Ἡλεῖοι δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου εἶχοντο, ὡς μὲν οὐκ ἀδικοῦσι μὴ ἂν πεισθῆναι, εἰ δὲ βούλονται σφίσι Λέπρεον ἀποδοῦναι, τό τε αὐτῶν μέρος ἀφιέναι τοῦ ἀργυρίου καὶ ὅτι τῷ θεῷ γίγνεται αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν. ὡς δ' οὐκ ἐσῆκονον, αὐτίς τάδε ἤξιον, Λέπρεον μὲν μὴ ἀποδοῦναι, εἰ μὴ βούλονται, ἀναβάντας δὲ ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, ἐπειδὴ προθυμοῦνται χοῦσθαι τῷ ἱερῷ, ἀπομόσαι ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἢ μὴν ἀποδώσειν ὕστερον τὴν καταδίκην. ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἤθελον, Λακεδαιμόνιοι μὲν εἶργοντο τοῦ ἱεροῦ [θυσίας καὶ ἀγώνων] καὶ οἴκοι ἔθνον,

εὐθὺς σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν.“ (Gö.) — ἐς Λέπρεον 5, 31, 4. — αὐτῶν für αὐτῶν Bekker. — σπονδαῖς. Plut. Lyk. 23: ἡ Ὀλυμπιακὴ ἐκεχειρία.

§ 2. μναῖ. Spr. 60, 2, 2. Zwei Minen waren im Peloponnes das Lösegeld für einen Gefangenen. Her. 6, 79. Erschienen die 1000 Hopliten als Gefangene des beleidigten Gottes? (Arn.) — ἦσαν. Spr. 63, 6. — καταδικασθαι, erg. τὴν καταδίκην, oder nach Spr. 61, 5. 6. vgl. 52, 4, 4.

§ 3. τὴν — εἶναι erklärten dass der Stillstand, der bei ihnen angekündigt zu werden pflege, bei ihnen schon statt gefunden. (Pp.) — αὐτοῖς für αὐτοῖς Bekker. — ὑπελάμβανον, ἀντέλεγον, ἐκ διαδοχῆς ἀπεκρίνοντο. (Sch.) Lys. 13, 82: εἰ τῇ ἐπὶ Φυλῆν ὁδῷ ἀπολογία χρῆται, ὑπολαμβάνειν χρῆ εἰ Ἄντιος αὐτῷ ἐγένετο αἴτιος μὴ ἀποθανεῖν. — οὐ χρεῶν — αὐτούς es würde überflüssig gewesen sein die Abkündigung noch in Lakedämon vorzunehmen, wenn sie, die Eleer, wirklich geglaubt dass sie, die Lakedämonier, sich bereits vergangen hätten. (Hl.) Haase p. 55 verbindet ἤδη (schon damals) mit ἐνόμιζον. — οὐχ ὡς νομίζοντας nicht als hätten sie, die Eleer, es geglaubt, sondern als hätten sie es nicht geglaubt. vgl. Spr. 67, 10, 4. — τοῦτο, τὸ ἐπαγγεῖλαι. — καὶ ὄπλα — ἐπενεγκεῖν und sie, die Lakedämonier, hätten auch von der Zeit an nach keiner Seite hin Feindseligkeiten unternommen. (Hl.)

§ 4. εἶχετο bestanden auf. Her. 7, 5, 1: τοιούτου λόγου εἶχετο. 7, 6, 1: τῶν αὐτέων λόγων ἐχόμενος. — μὴ. Spr. 68, 7, 4. — ἂν πεισθῆναι als ob ἔλεγον vorherginge: sie, die Eleer, erklärten dass sie sich nicht überreden liessen dass sie, die Lakedämonier, nicht Unrecht gethan. (Ps.) — αὐτῶν für αὐτῶν Bekker. — ἀφιέναι erg. ἔφασαν aus λόγου εἶχοντο. — γίγνεται, ὀφείλεται. (Sch.)

C. 50. § 1. ἀναβάντας für ἀναβάντες Bekker gegen alle Hsn. nach Pp. — ἀπομόσαι, κυρῶσαι δι' ὄρκου. (Sch.)

§ 2. θυσίας nimmt man als Apposition; allein es ist wohl ein Ge. der

οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐθειώρουν πλὴν Λεπρεατῶν. ὁμῶς δὲ οἱ Ἡλεῖοι, δεδιότες μὴ βία θύσωσι, ξὺν ὅπλοις τῶν νεωτέρων φυλακὴν εἶχον· ἦλθον δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς, χίλιοι ἑκατέρων, καὶ Ἀθηναίων ἱππῆς, οἱ ἐν Ἀργεὶ ὑπέμενον τὴν ἑορτὴν. δέος δ' ἐγένετο τῆς³ πανηγύρεϊ μέγα μὴ ξὺν ὅπλοις ἔλθωσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ καὶ Αἰχας ὁ Ἀρκεσιλάου, Λακεδαιμόνιος, ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἔλαβεν, ὅτι νικῶντος τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα ἀνέδησε τὸν ἠνίοχον, βουλόμενος δηλῶσαι ὅτι ἑαυτοῦ ἦν τὸ ἄρμα· ὥστε πολλῶ δὴ μᾶλλον ἐπεφύβηντο πάντες καὶ ἐδόκει τι νέον ἕσσεσθαι. οἱ μὲντοι Λακεδαιμόνιοι ἠσύχασάν τε καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς οὕτω διήλθεν. ἐς δὲ Κόρινθον μετὰ τὰ Ὀλύμπια Ἀργεῖοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀγίκοντο δεησόμενοι αὐτῶν παρὰ σφᾶς ἐλθεῖν. καὶ Λακεδαιμονίων πρέσβεις ἔτυχον παρόντες, καὶ πολλῶν λόγων γενομένων τέλος οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλὰ σεισμοῦ γενομένου διελύθησαν ἕκαστοι ἐπ' οἴκου. καὶ τὸ θῆρος ἐτελεύτα.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Ἡρακλειώταις τοῖς ἐν Τραχίνι⁵¹ μάχῃ ἐγένετο πρὸς Αἰνιᾶνας καὶ Δόλοπας καὶ Μηλιέας καὶ Θεσσαλῶν τινας. προσοικοῦντα γὰρ τὰ ἔθνη ταῦτα τῇ πόλει πολέμια ἦν· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλη τινὲ γῆ ἢ τῇ τούτων τὸ χωρίον ἐτειχίσθη. καὶ εὐθύς² τε καθισταμένη τῇ πόλει ἠναντιοῦντο, ἐς ὅσον ἐδύναντο φθείροντες, καὶ τότε τῇ μάχῃ ἐνίκησαν τοὺς Ἡρακλειώτας, καὶ Ξενάρης ὁ Κνίδιος, Λακεδαιμόνιος, ἄρχων αὐτῶν, ἀπέθανεν, διεφθάρησαν δὲ καὶ ἄλλοι

Relation: sie wurden vom Heiligthum rücksichtlich der Opfer ausgeschlossen. Doch ist *θύσας καὶ ἀγῶνων* vielleicht ein Glossem aus 5, 49, 1. — *ἐθειώρουν, τῆς θεωρίας μετέχον.* (Sch.) — *αὐτοῖς.* Spr. 48, 9, 1. — *Ἀργεῖοι* hat wohl den Namen eines näher liegenden Ortes verdrängt. (Kr. Bruchst.)

§ 3. *ὑπό.* Spr. 52, 3, 3. — *ῥαβδούχων*, den Kampfrichtern, *Ἕλληνοδίκαι* Paus. 6, 2, 1. vgl. Schol. zu Ar. Frie. 733. (Br.) Andre, wie Valck. z. Her. 8, 59, verstehen Lictoren als Diener der Hellanodiken. Doch vgl. die Erkl. zu Plat. Prot. 338, a. — *ζεύγους, ἄρματος.* (Sch.) Gespann. — *δημοσίου* Gemeinwesen, ohne Artikel, wie 6, 34, 3. (zw. 5.) vgl. 5, 18, 6. 7 u. Aristot. Pol. 2, 5, 4. — *κατὰ — ἀγωνίσεως, διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι Λακεδαιμονίοις ἀγωνίζεσθαι.* (Sch.) Ueber *οὐ* zu 1, 137, 4. — *ἀγωνίσεις* findet sich noch bei Prokopios öfter. (Abr.) — *ἀγῶνα* Kampfplatz, wie Od. 9, 260. (Ps.) So *μάχῃ* Xen. An. 2, 2, 6 u. *δρόμος* 4, 8, 26. — *ἀνέδησε, ἐστειφάνωσε.* (Sch.) — *ἦν.* Spr. 54, 6, 3.

§ 4. *αὐτοῖς, τοῖς Λακεδαιμονίοις.* (Sch.) in Bezug auf sie, ungestört von ihnen. (Pr.) Arn. bezieht es auf *πάντες.* — *τέλος* zuletzt, nicht bloss gleich nach *καὶ* oder vor *δέ.* vgl. 2, 100, 4. 7, 44, 7. 8, 56, 5.

C. 51. § 1. *ἐπ' ἄλλη τινὲ γῆ, ἐπὶ βλάβῃ ἄλλης τινὸς γῆς.* (Sch.) zu 3, 92, 3 u. 5, 33, 1.

§ 2. *ἠναντιοῦντο* 3, 92, 1. 93, 2. (Dr.) — *ὁ Κνίδιος* der Sohn des Knidis. Hl. Der Name ist wohl verfälscht. (Palmer.) *Κινάδωνος?*

τῶν Ἡρακλειωτῶν. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ δωδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

52 Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθύς ἀρχομένου τὴν Ἡράκλειαν, ὡς μετὰ τὴν μάχην κακῶς ἐφθείρετο, Βοιωτοὶ παρέλαβον, καὶ Ἥγησιπίδαν τὸν Λακεδαιμόνιον ὡς οὐ καλῶς ἄρχοντα ἐξέπεμψαν. δεισαντες δὲ παρέλαβον τὸ χωρίον μὴ Λακεδαιμονίων τὰ κατὰ Πελοπόννησον θορυβουμένων Ἀθηναῖοι λάβωσιν. Λακεδαιμόνιοι μέντοι ὠργίζοντο αὐτοῖς.

2 Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων, Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων ξυμπρασσόντων ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον μετ' ὀλίγων Ἀθηναίων ὀπλιτῶν καὶ τοξοτῶν καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων παραλαβὼν τὰ τε ἄλλα ξυγκαθίστη περὶ τὴν ξυμμαχίαν διαπορευόμενος Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ καὶ Πατρέας τε τείχη καθεῖναι ἔπεισεν ἐς θάλασσαν καὶ αὐτὸς ἕτερον διανοεῖτο τειχίσαι ἐπὶ τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαικῷ. Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυώνιοι καὶ οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν βοηθήσαντες διεκώλυσαν.

53 Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἐπιδαυρίοις καὶ Ἀργείοις πόλεμος ἐγένετο, προφάσει μὲν περὶ τοῦ θύματος τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθαίεως, ὃ δέον ἀπαγαγεῖν οὐκ ἀπέπεμπον ὑπὲρ βοταμίων Ἐπιδαυρίοι· κυριώτατοι δὲ

C. 52. § 1. τόν. zu 3, 25, 1. — δεισαντες δὴ τό ohne παρέλαβον? So las vielleicht Va. Sonst würde gestellt sein: παρέλαβον δὲ τὸ χ. δεισαντες. Die Fälschung mochte der nicht gefasste Ac. veranlassen, über den Kr. zu Xen. An. 3, 5, 18. — τὰ κατὰ in Bezug auf die Angelegenheiten in. zu 3, 6, 2.

§ 2. μετ' ὀλίγων καὶ παραλαβῶν. zu και 1, 26, 3. — αὐτόθεν, ἀπὸ Πελοποννήσου. (Sch.) vgl. zu 3, 7, 3. — ξυμμάχων, τινὰς δηλονότι. (Sch.) — τείχη, μακρά. Kr. Stud. 1 S. 169 A. 2. — καθεῖναι. zu 4, 103, 4. — ἦν. Spr. 53, 2, 7. — ἕτερον. ἕτερα würde man erwarten. vgl. jedoch zu 4, 69, 2. Pp. denkt an ein Castell wegen ἐπὶ τῷ, wobei doch auch die andre Erklärung statthaft scheint. — ἐν βλάβῃ nachtheilig. Plat. Rep. 373: ἰατρῶν ἐν χρείαις ἐσόμεθα οὕτω διαιτώμενοι. And. 2, 22: πάνν ἄν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο. Aehnlich ἐν διαβολῇ, ἐν ἐγκλήματι γίνεσθαι Lys. 19, 34 u. Dem. 18, 251. — τειχισθὲν, τὸ Ῥίον, wohl nicht auch auf Paträ zu beziehen. — βοηθεῖν heisst hei Her. u. Thuk. öfter ausziehen zur Abwehr vgl. 8, 55, 1, besonders mit ἐπὶ τινὰς und ἐπὶ oder ἐς π. zu 8, 11, 1.

C. 53. § 1. προφάσει. πρόφασιν Dobree; vgl. zu 3, 111, 1. Der Gebrauch dieses absoluten Ac. oder Da. ist sonst bei Attikern nicht eben sehr gewöhnlich. — μέν. Dem entspricht ἰδοῦκε δέ. (Bl.) — Πυθαίεως für Πυθίεως Wesseling zu Diod. 12, 78; Πυθαίεως Valckenaer Epist. ad Roev. p. 74; Πυθαίεως Dobree. — ἀπαγαγεῖν abführen, entrichten. (Ba.) Als Schuldiges. So φόρον, δασμὸν ἀπάγειν Ar. We. 707, Ach. 643, Xen. Kyr. 2, 4, 12 (§ 14 ἀποδιδόναι) u. 3, 1, 10. Eben so ἀποπέμπειν. (Bl.) Spr. 68, 46, 6. — κυριώτατοι. Spr. 49, 7, 1. vgl. 2, 62, 2 u. 4, 18, 1. — βοταμίων Weide, pascua Va. Hutgeld Böckh Staatsh. 1 S. 415. παραβοταμίων einige Hsn.: am Flusse gelegene Ländereien, als Neutrum. (Pp.) βοταμίων will G. Hermann im Philol. 1 p. 370: „Neglexerant Epidaurii victimam mittere pro conservando sibi jure communium sacrorum. Eadem ratio intercedebat inter Asinaeos et Hermionenses, ut docet Corpus Inscr. p. 593 inscr. 1193.“

τοῦ ἱεροῦ ἦσαν Ἀργεῖοι· ἐδόκει δὲ καὶ ἄνευ τῆς αἰτίας τὴν Ἐπίδαν-²
 ρον τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ καὶ τοῖς Ἀργείοις προσλαβεῖν, ἣν δύνωνται, τῆς
 τε Κορίνθου ἕνεκα ἡσυχίας καὶ ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι
 τὴν βοήθειαν ἢ Σκύλλαιον περιπλεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. παρεσκευάζοντο
 οὖν οἱ Ἀργεῖοι ὡς αὐτοὶ ἐς τὴν Ἐπίδανρον διὰ τοῦ θύματος τὴν ἔς-
 πράξιν ἐσβαλοῦντες. ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ τοὺς⁵⁴
 αὐτοὺς χρόνους πανδημῆ ἐς Λεῦκτρα τῆς ἑαυτῶν μεθορίας πρὸς τὸ
 Λύκαιον, Ἐγιδος τοῦ Ἀρχιδάμου βασιλέως ἡγουμένου· ἧδε δὲ οὐ-
 δείς ὅποι στρατεύουσιν, οἷδὲ αἱ πόλεις ἔξ ὧν ἐπέμφθησαν. ὡς δ' αὐ-²
 τοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προῦχώρει, αὐτοὶ τε ἀπῆλθον ἐπ' οἴ-
 κου καὶ τοῖς ξυμμάχοις περιήγγειλαν μετὰ τὸν μέλλοντα, Καρνεῖος
 δ' ἦν μῆν, ἱερομήνια Δωριεῦσι, παρασκευάζεσθαι ὡς στρατευσομένους.
 Ἀργεῖοι δ' ἀναχωρησάντων αὐτῶν τοῦ πρὸ τοῦ Καρνείου μηνὸς ἔξελ-³
 θόντες τετράδι φθίνοντος καὶ ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην, πάντα τὸν
 χρόνον ἐσέβαλλον ἐς τὴν Ἐπίδανριαν καὶ ἐδήρουν. Ἐπίδαυριοι δὲ τοὺς
 ξυμμάχους ἐπεκαλοῦντο· ὧν τινες οἱ μὲν τὸν μῆνα προῦφασίσαντο,
 οἱ δὲ καὶ ἐς μεθορίαν τῆς Ἐπίδαυρίας ἐλθόντες ἡσύχαζον. καὶ κα-⁵⁵
 θ' ὄν χρόνον ἐν τῇ Ἐπίδαυρῳ οἱ Ἀργεῖοι ἦσαν, ἐς Μαντίνειαν πρε-
 σβεῖται ἀπὸ τῶν πόλεων ξυνηῆλθον Ἀθηναίων παρακαλεσάντων. καὶ

§ 2. ἄνευ τῆς αἰτίας ohne die angegebene Beschuldigung. — ἕνεκα ἡσυχίας, um es durch eine drohendere Stellung in Ruhe zu halten. (Hl.) — βραχυτέραν, διὰ βραχέος (βραχυτέρου) διαστήματος. (Sch.) — ἔσεσθαι. Ueber die harte Verbindung zu βλέπειν 4, 3, 3. — ἢ περιπλεῖν. zu 4, 66, 2. — τοῖς Ἀθηναίοις gehört zu βραχυτέραν ἔσεσθαι. (Hk.)

C. 54. § 1. αἱ πόλεις, αἱ Λακωνικαί. (Sch.) — ἐπέμφθησαν Leute, Truppen dazu geschickt waren. (Va.)

§ 2. διαβατήρια, τὰ ἱερὰ (τὰ) εἰς διάβασιν. (Sch. zu 5, 55, 3.) Hier wohl Opfer für den Uebergang nicht über einen Fluss sondern über die Grenze. (Hl.) — προῦχώρει, καλὰ ἦν. (Sch.) Kr. z. Xen. An. 6, 2, 21. — τὸν μέλλοντα, μῆνα δηλονότι. (Sch.) — Καρνεῖος, der dem attischen Metageitnion entsprach. Corsini F. A. 2 p. 452 s. — ἱερομήνια. ἱερομήνια einig Hsn. vgl. zu 3, 56, 1. 65, 1. τοῦ γὰρ Καρνείου πολλὰς ἔχοντος ἱερὰς ἡμέρας ἢ καὶ πάσας ἱερὰς μᾶλλον οὐκ ἐστρατεύοντο. (Sch.)

§ 3. μηνὸς gehört zu dem ersten τοῦ. Gemeint ist der lakonische Ἐκατομβεύς. vgl. Ideler Chron. 1 S. 363. — ἄγοντες vorrückend Va., obgleich sie feierten Ps., wobei καὶ für καίπερ doch kaum erträglich wäre. — πάντα τὸν χρόνον, während der Festtage der Lakedämonier. (Hk.) Mit dem Vorhergehenden verbindet diese Worte Bk. Keine Erklärung genügt; ich vermute eine Lücke. — ἐσέβαλλον für ἐσέβαλον wenige Hsn. Der Ao. ist aus 5, 55, 2 entstanden, wo er passt. — τινες οἱ μὲν für οἱ μὲν τινες Abr. Diese Erklärung scheint mir unstatthaft, vielmehr τινές auf beide Sätze sich zu beziehen, bezeichnend dass dieselben doch nicht alle Bundesgenossen umfassen, indem zu denken ist: manche kamen wohl auch. Aehnlich zu erklären sind denn wohl auch die sonst noch angeführten Stellen, 7, 86, 4? Plat. Gorg. 499, c, Prot. 343, d, Rep. 463, b, 560, a. — οἱ δὲ καὶ andre aber auch. Spr. 50, 1, 9. — ἡσύχαζον, wohl um noch andre Verbündete zu erwarten. (Bl.)

C. 55. § 1. ἐν τῇ im Gebiet von. (Ps.) — τῶν, den eingeladenen. —

γυνομένων λόγων Εὐφαιμίδας ὁ Κορίνθιος οὐκ ἔφη τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις ὁμολογεῖν· σφέεις μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης ξυγκαθῆσθαι, τοὺς δ' Ἐπιδαυρίους καὶ τοὺς ξυμμάχους καὶ τοὺς Ἀργείους μεθ' ὅπλων ἀντιτετάχθαι· διαλύσαι οὖν πρῶτον χρῆναι ἀφ' ἑκατέρων ἔλθόντας τὰ στρατόπεδα καὶ οὕτω πάλιν λέγειν περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ πεισθέντες ὄρχοντο καὶ τοὺς Ἀργείους ἀπήγαγον ἐκ τῆς Ἐπιδαυρίας. ὕστερον δὲ ἐς τὸ αὐτὸ ξυνελθόντες οὐδ' ὡς ἐδυνήθησαν ξυμβῆναι, ἀλλ' οἱ Ἀργεῖοι πάλιν ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν ἐσέβαλον καὶ ἐδήρουν. ἔξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς Καρύας, καὶ ὡς οὐδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο, ἐπανεχώρησαν. Ἀργεῖοι δέ, τεμόντες τῆς Ἐπιδαυρίας ὡς τὸ τρίτον μέρος, ἀπῆλθον ἐπ' οἶκον. καὶ Ἀθηναίων αὐτοῖς χίλιοι ἐβοήθησαν ὀπλίται καὶ Ἀλκιβιάδης στρατηγός· πυνθόμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἔξεστρατεῦσθαι καὶ ὡς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει, ἀπῆλθον. καὶ τὸ θέρος οὕτω διήλθεν.

56 Τοῦ δ' ἐπιγυνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι λαθόντες Ἀθηναίους φρουρούς τε τριακοσίους καὶ Ἀγησιππίδαν ἄρχοντα κατὰ θάλασσαν ἐς Ἐπίδαυρον ἐσέπεμψαν. Ἀργεῖοι δ' ἔλθόντες παρ' Ἀθηναίους ἐπεκάλουν ὅτι, γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς διὰ τῆς ἑαυτῶν ἐκάστους μὴ εἶναι πολεμίους διέναι, ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλευσαι· καὶ εἰ μὴ κάκεινοι ἐς Πύλον κομοῦσιν ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς Μεσσηνίους καὶ Εἰλιώτας, ἀδικήσεσθαι αὐτοί. Ἀθηναῖοι δὲ Ἀλκιβιάδου πεί-

ὁμολογεῖν und ὁμολογεῖσθαι, das Medium, stehen oft so, wie Dem. 18, 14. (Pr.) — ξυγκαθῆσθαι von Berathenden, wie Xen. An. 5, 7, 21. Hell. 2, 4, 23. 7, 3, 5. (Bl.)

§ 2. ἀφ' ἑκατέρων ἔλθόντας von beiden Parteien, von Seiten der Staaten die es mit Argos wie derer die es mit Epidauros hielten, hingegangene Männer. (A. Ps. u. Hk.) vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 14. — ὄρχοντο, οἱ πρέσβεις δηλονότι. (Sch.) Vorher würde man freilich πεισθέντων erwarten. Doch vgl. Spr. 56, 9, 2 u. Xen. An. 2, 2, 8. — τὸ αὐτό. zu 3, 91, 2. — ὡς. zu 1, 44, 2. — ξυμβῆναι. zu 4, 81, 1.

§ 3. τὰ διαβατήρια. zu 5, 54, 2. 116, 1. — ἐγένετο, κατὰ δηλονότι. (Sch.) Kr. zu Xen. An. 2, 2, 3. — ὡς τό. Spr. 69, 63, 5. — πυνθόμενοι will Ps., δὲ streichend, mit ἐβοήθησαν verbinden und so übersetzt Va. — ἔξεστρατεῦσθαι den Feldzug beendigt hätten erklären Enekel u. A.; Einige suchen diese Bedeutung in ἔξ, Andere im Perfect; letzteres schwerlich mit Recht; für jenes könnte man vergleichen auswirthschaften, aushandeln etc. Da jedoch das Wort sonst nirgends so vorkommt, so wird wohl das δὲ zu streichen sein. — καὶ ὡς. zu 5, 44, 1. Nur ist freilich dieser Fall härter, da das Particip und der Satz nicht gleichartige Gedanken enthalten. Vielleicht ist καὶ aus καὶ ὡς οὐδ' § 3 A. entstanden, wie Aehnliches nicht selten vorkommt.

C. 56. § 1. ἐς, wie in ἐς Ἴλιον 1, 12, 2. Spr. 68, 21, 3.

§ 2. γεγραμμένον. zu 1, 125. Ueber die Sache 5, 47, 7. — ἐν ταῖς σπ. 5, 47, 7. — ἀδικήσεσθαι lautet das passive Fu. regelmässig, wie 6, 87, 4. Iphig. A. 1437, Isokr. 2, 16, Plat. Gorg. 509, Xen. Kyr. 3, 2, 18, Dem. 20, 164. 21, 30. 220. 23, 115. — αὐτοί sie, betont, die Argeier nämlich. Spr. 51, 1, 3.

σαντος τῇ μὲν Λακωνικῇ στήλῃ ὑπέγραψαν ὅτι οὐκ ἐνέμειναν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς ὄρκοις, ἐς δὲ Πύλον ἐκόμισαν τοὺς ἐκ Κρανίων Εἰλωτας ληΐζεσθαι, τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον. τὸν δὲ χειμῶνα τοῦτον πολεμοῦντων Ἀργείων καὶ Ἐπιδαυρίων μάχη μὲν οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέδραι δὲ καὶ καταδρομαί, ἐν αἷς ὡς τύχοιεν ἑκατέρωθεν τινὲς διεφθείροντο· καὶ τελευτιῶντος τοῦ χειμῶνος πρὸς ἕαρ ἤδη κλίμακας ἔχοντες οἱ Ἀργεῖοι ἦλθον ἐπὶ τὴν Ἐπίδαυρον, ὡς ἐρήμιον οὐσης διὰ τὸν πόλεμον βία αἰρήσοντες· καὶ ἄπρακτοι ἀπῆλθον. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους μεσοῦντος Λακεδαιμόνιοι, ὡς αὐτοῖς οἱ τε Ἐπιδάυριοι ξύμμαχοι ὄντες ἐταλαιπώρουν καὶ τὰλλα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὰ μὲν ἀφεστήκει τὰ δ' οὐ καλῶς εἶχε, νομίσαντες, εἰ μὴ προκαταλήφονται ἐν τάχει, ἐπὶ πλεον χωρήσεσθαι αὐτά, ἐστράτευον αὐτοῖ καὶ οἱ Εἰλωτες πανδημεῖ ἐπ' Ἄργος· ἠγάετο δὲ Ἄγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. ξυνεστράτευον δ' αὐτοῖς Τεγεᾶται καὶ ὅσοι ἄλλοι Ἀρχάδων Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἦσαν. οἱ δ' ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου ξύμμαχοι καὶ οἱ ἐξωθεν ἐς Φλιοῦντα ξυνελέγοντο, Βοιωτοὶ μὲν πεντακισχίλιοι ὀπλίται καὶ τοσοῦτοι ψιλοὶ καὶ ἰππῆς πεντακόσιοι καὶ ἄμιπποι ἴσοι, Κορίνθιοι δὲ δισχιλίοι ὀπλίται, οἱ δ' ἄλλοι ὡς ἕκαστοι, Φλιασίοι δὲ πανστρατιαῖ, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων ἦν [τὸ στράτευμα].

§ 3. Λακωνικῇ, ἣν ἔστησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἔχουσαν τὰς Λακωνικὰς σπονδάς. (Sch.) Gemeint ist die 5, 18, 10. — ὑπέγραψαν. Ar. Lys. 513: ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι. (Kr. z. Dion. p. 351.) Bei entschiedenem Bruche pflegte man τὰς στήλας καθαιρεῖν. Kr. zu Arr. An 2, 1, 4. — Κρανίων 5, 35, 6. — ληΐζεσθαι, ὥστε ληΐζεσθαι. (Sch.) Spr. 55, 3, 20.

§ 4. ἐκ παρασκευῆς, ἤγουν ἐκ γανερῆς παρατάξεως. (Sch.) Etwas verschieden 4, 94, 1. — τύχοιεν. zu 5, 20, 2.

§ 5. πρὸς ἕαρ. zu 4, 135. — ἐρήμιον. Man erwartete die Truppen zum Schutz von Ortschaften und Festen gegen Befehdungen derselben versendet zu finden. (Arn.) — βία. καὶ βία?

C. 57. § 1. τὰλλα die übrigen Staaten. vgl. 5. 59. 1. Kr. zu ταῦτα Xen. An. 1, 7, 9. — προκαταλήφονται vorbauen würden. Einige gute Hsn. καταλήφονται. vgl. jedoch 3, 2, 2. 3, 2, 46, 4. 6, 18, 3; mit einem Ac. 1, 57, 3. 5, 30, 1. — τὰ μὲν, Ἥλις καὶ Μαντινεία. (Sch.) — ἐπὶ πλεον χωρήσεσθαι würde weiter um sich greifen. (Hl.) — αὐτά, τὸ ἀποστῆναι καὶ τὸ μὴ καλῶς ἔχειν.

§ 2. ὅσοι ἄλλοι 5, 67, 2. (Pp.) — οἱ ἐξωθεν, Πελοποννήσου δηλονότι. (Sch.) — ἄμιπποι Fusssoldaten die, jeder einem Reiter zugetheilt, nach Erfordern ihn zu Fuss begleiteten oder sich auf dessen Pferd schwangen. Die Erkl. zu Xen. Hell. 7, 5, 23. „vgl. Caes. b. g. 1, 48. b. c. 3, 84.“ (Arn.) — οἱ ἄλλοι 5, 58, 4. — ὡς wie d. h. mit solchen oder solchen Truppen. mehr oder minder zahlreich. — ἐκείνων, τῶν Φλιασίων. Kr. z. Xen. An. 1, 2, 15. — τὸ στράτευμα verdächtigt Kr. Bruchst. zu 5, 67, 3.

- 58 Ἀργεῖοι δὲ προαισθόμενοι το τε πρῶτον τὴν παρασκευὴν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν Φλιοῦντα βουλόμενοι τοῖς ἄλλοις προσμίξαι ἐχώρουν, τότε δὴ ἔξεστράτευσαν καὶ αὐτοί· ἐβοήθησαν δ' αὐτοῖς καὶ Μαντινῆς ἔχοντες τοὺς σφετέρους ξυμμάχους καὶ Ἡλείων ἄριστοι ὀπλίται. καὶ προϊόντες ἀπαντῶσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Μεθυδρίῳ τῆς Ἀρκαδίας καὶ καταλαμβάνουσιν ἑκάτεροι λόφον. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι ὡς μεμονωμένοις τοῖς Λακεδαιμονίοις παρεσκευάζοντο μάχεσθαι, ὁ δὲ Ἅγισ τῆς νυκτὸς ἀναστήσας τὸν στρατὸν καὶ λαθῶν ζέπορεύετο ἐς Φλιοῦντα παρὰ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους. καὶ οἱ Ἀργεῖοι αἰσθόμενοι ἅμα ἐὼ ἐχώρουν πρῶτον μὲν ἐς Ἄργος, ἔπειτα ἣ προσεδέχοντο τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ξυμμάχων καταβήσεσθαι, τὴν κατὰ Νεμέαν ὁδόν. Ἅγισ δὲ ταύτην μὲν ἦν προσεδέχοντο οὐκ ἐτρέπετο, παραγγείλας δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀρχάσι καὶ Ἐπιδαυριοῖς ἄλλην ἐχώρησε χαλεπὴν καὶ κατέβη ἐς τὸ Ἀργεῖον πεδίον· καὶ Κορινθιοὶ καὶ Πελληνῆς καὶ Φλιάσιοι ὄρθιον ἐτέραν ἐπορεύοντο· τοῖς δὲ Βοιωτοῖς καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Σικωνίοις εἶρητο τὴν ἐπὶ Νεμέας ὁδὸν καταβαίνειν, ἣ οἱ Ἀργεῖοι ἐκάθηντο, ὅπως, εἰ οἱ Ἀργεῖοι ἐπὶ σφᾶς ἰόντες ἐς τὸ πεδίον βοηθοῖεν, ἐφεπόμενοι τοῖς ἵπποις χρῶντο.
- 59 Καὶ ὁ μὲν οὕτω διατάξας καὶ ἐσβαλὼν ἐς τὸ πεδίον ἐδήλον Σάμινθόν τε καὶ ἄλλα· οἱ δὲ Ἀργεῖοι γρόντες ἐβοήθουν ἡμέρας ἤδη ἐκ τῆς Νεμέας, καὶ περιτυχόντες τῶ Φλιασίων καὶ Κορινθίων στρατοπέδῳ τῶν μὲν Φλιασίων ὀλίγους ἀπέκτειναν, ὑπὸ δὲ τῶν Κορινθίων αὐτοὶ οὐ πολλῶ πλείους διεφθάρησαν. καὶ οἱ Βοιωτοὶ καὶ οἱ Μεγαρῆς καὶ οἱ Σικωνῖοι ἐχώρουν, ὡσπερ εἶρητο αὐτοῖς, ἐπὶ τῆς Νεμέας καὶ τοὺς Ἀργεῖους οὐκέτι κατέλαβον, ἀλλὰ καταβάντες, ὡς ἐώρων τὰ ἑαυτῶν δηρούμενα, ἐς μάχην παρετάσσοντο. ἀντιπαρασκευάζοντο δὲ καὶ

C. 58. § 1. τό τε für τότε Hl. — καὶ ἐπειδὴ. zu 5, 44, 1.

§ 2. μεμονωμένοις, ἐρήμοις συμμάχων. (Sch.)

§ 3. ἐς Ἄργος nach Argos zu. (Bl.) — μετὰ τῶν ξυμμάχων steht in einigen guten Hsn. vor τοὺς Λακ., dadurch mir verdächtig. — κατὰ nach — zu, neben ἐπὶ 7, 80, 2. — ἦν erg. τρέψεσθαι. Spr. 55, 4, 11. — παραγγείλας nachdem er die Befehle dazu ertheilt hatte. Spr. 52, 1, 2. 60, 7, 4. vgl. 5, 72, 1. — Ἀργεῖον für Ἀργείων? nach Thuk. Weise, wie in Θριάσιον πεδίον 2, 19, 2. 20, 2. 21, 1. (Dobree.) vgl. 2, 102, 2. (Pp., der ungebührig Μαιάνδρου πεδίον dagegen anführt.)

§ 4. ὄρθιον. ὄρθριον die besten Hsn., wofür ὄρθριοι zu sagen wäre. (Ba.) Als Adj. zweier Endungen steht ὄρθιος auch Eur. Hel. 632. vgl. Plut. Alex. 33? — ἐκάθηντο. καθήντο oder κάθηντο die besten Hsn. Aber sonst ist die erste Form bei Thuk. sicher 3, 97, 2. 4, 44, 3. 5, 6, 4. — σφᾶς, τοὺς περὶ τὸν Ἄγιν. (Dobree.) zu 3, 111, 2.

C. 59. § 1. ἡμέρας ἤδη. zu 1, 30, 4. — αὐτοὶ οὐ πολλῶ πλείους sie selbst in nicht viel grösserer Zahl. vgl. 5, 115, 1. Liv. 21, 29: victi amplius ducenti ceciderunt. (Arn.) Aehnlich 5, 67, 3.

§ 2. καταβάντες, οἱ Ἀργεῖοι. (Sch.)

οἱ Λακεδαιμόνιοι. ἐν μέσῳ δὲ ἀπειλημμένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ πεδίου οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον τῆς πόλεως καὶ οἱ μετ' αὐτῶν, καθύπερθεν δὲ Κορίνθιοι καὶ Φλιάσιοι καὶ Πελληνῆς, τὸ δὲ πρὸς Νεμέας Βοιωτοὶ καὶ Σικυώνιοι καὶ Μεγαροῆς. ἵπποι δὲ αὐτοῖς οὐ παρῆσαν· οὐ γὰρ πω οἱ Ἀθηναῖοι μόνοι τῶν ξυμμάχων ἦκον. τὸ μὲν οὖν πλήθος τῶν Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων οὐχ οὕτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον, ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι καὶ τοὺς Λακεδαιμόνιους ἀπειληφέναι ἐν τῇ αὐτῶν τε καὶ πρὸς τῇ πόλει. τῶν δὲ Ἀργείων δύο ἄνδρες, Θράσυλλός τε, τῶν πέντε στρατηγῶν εἷς ὢν, καὶ Ἀλκίφρων, πρόξενος Λακεδαιμονίων, ἤδη τῶν στρατοπέδων ὅσον οὐ ξυνιόντων προσελθόντες Ἄγιδι διελεγέσθην μὴ ποιεῖν μάχην· ἐτοίμους γὰρ εἶναι Ἀργεῖους δίκας δοῦναι καὶ δέξασθαι ἴσας καὶ ὁμοίας, εἴ τι ἐπικαλοῦσιν Ἀργείοις Λακεδαιμόνιοι, καὶ τὸ λοιπὸν εἰρήνην ἄγειν σπονδὰς ποιησαμένους. καὶ οἱ μὲν ταῦτα εἰπόντες τῶν Ἀργείων ἀφ' ἑαυ-60 τῶν καὶ οὐ τοῦ πλήθους κλεύσαντος εἶπον· καὶ ὁ Ἄγης δεξάμενος τοὺς λόγους αὐτός, καὶ οὐ μετὰ τῶν πλειόνων οὐδὲ αὐτός βουλευσάμενος ἀλλ' ἢ ἐνὶ ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξυστρατευομένων, σπένδεται τέσσαρας μῆνας ἐν οἷς ἔδει ἐπιτελέσαι αὐτοὺς τὰ ρηθέντα. καὶ ἀπήγαγε τὸν στρατὸν εὐθύς, οὐδενὶ φράσας τῶν ἄλλων ξυμμάχων.

§ 3. καθύπερθεν für καθύπερθε mehrere Hsn. So auch ὑπερθεν vor einem Consonanten Xen. Mem. 1, 4, 11. vgl. Lobeck zu Soph. Aj. 441. — τὸ πρὸς an der Seite nach. vgl. 4, 108, 1. 6, 2, 3. Kr. zu Xen. An. 6, 2, 3. Ueber den Ge. zu 1, 62, 1. vgl. Her. 4, 33, 1. 7, 126. 176, 2. 8, 130, 2.

§ 4. οὐχ οὕτω nicht so gar, nicht eben. vgl. 2, 11, 4 u. Ullrich Beitr. z. Krit. 3 S. 8. Nahe läge οὐδ' οὕτω: obgleich sie eingeschlossen und ohne Reiterei waren. vgl. Kr. zu Xen. An. 4, 8, 3. — ἐν καλῷ. zu 5, 46, 1. — ἐδόκει mit dem No. u. dann dem Ae. c. inf., wie Xen. An. 1, 4, 18. 3, 1, 11. Doch kann nach καί auch τὸ πλήθος als Subject gedacht werden. — ἡ μάχη. zu 3, 105, 4.

§ 5. Θράσυλλος. Θρασύλος einige Hsn. vgl. Schömann z. Isä. p. 354 u. Götting Acc. S. 186. — τῶν bezeichnet wohl dass sie überhaupt jährlich fünf Strategen hatten. vgl. 6, 72, 2. Arn. vergleicht dazu die πέντε λόχους 5, 72, 3. Die heimische Benennung war wohl λοχαγοί. Kr. zu Xen. An. 5, 10, 11. — ξυνιόντων. zu 4, 94, 2. — προσελθόντες für προσελθόντε viele und gute Hsn. — ποιεῖν, von διελεγέσθην, in sofern es ein εἶπον, ἐκέλευσαν enthält, regiert; eine bei διαλεγέσθαι sonst nicht leicht vorkommende Construction. Spr. 55, 3, 13. Ueber das Activ zu 2, 86, 4 u. Spr. 52, 8, 1.

C. 60. § 1. μὲν steht mit Bezug auf die Missbilligung der übrigen Argeier § 4. — ἀφ' ἑαυτῶν. Spr. 68, 16, 7. — αὐτός allein. (Ps.) auf eigne Hand. — οὐδ' αὐτός auch er nicht, wie auch die beiden Argeier nicht. — ἀλλ' ἢ. Spr. 69, 4, 6. Gebraucht als ob πλειόνων ohne τῶν vorherginge. „So ἡ Soph. Antig. 313 u. Oed. K. 795: ἐν τῷ λέγειν κατ' ἄν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.“ (Matth. Gr. § 266.) vgl. 6, 10, 1. Eur. Hipp. 471: τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις.

§ 2. ξυμμάχων dürfte zu streichen sein. Denn auch die Spartiaten und sie vorzugsweise kamen hier in Betracht. Oder schrieb Thuk. ξυναρχόν-

οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι εἶποντο μὲν ὡς ἡγεῖτο διὰ τὸν νόμον, ἐν αἰτία δ' εἶχον κατ' ἀλλήλους πολλῇ τὸν Ἄγιν, νομίζοντες ἐν καλῷ παρατυχὸν σφίσι ξυμβαλεῖν καὶ πανταχόθεν αὐτῶν ἀποκεκλημένων καὶ ὑπὸ ἰππέων καὶ πεζῶν οὐδὲν δρᾶσαντες ἄξιον τῆς παρασκευῆς ἀπέναι. στρατόπεδον γὰρ δὴ τοῦτο κάλλιστον Ἑλληνικὸν τῶν μέχρι τοῦδε ξυνηῆθεν· ὠφθη δὲ μάλιστα ἕως ἔτι ἦν ἀθρόον ἐν Νεμέᾳ, ἐν ᾧ Λακεδαιμόνιοι τε πανστρατιᾷ ἦσαν καὶ Ἀρκάδες καὶ Βοιωτοὶ καὶ Κορίνθιοι καὶ Σικυώνιοι καὶ Πελληνῆς καὶ Φλιάσιοι καὶ Μεγαροῆς, καὶ οὗτοι πάντες λογάδες ἀφ' ἐκάστων, ἀξιόμαχοι δοκοῦντες εἶναι οὐ τῇ Ἀργείων μόνον ξυμμαχίᾳ ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ ἔτι προσγενομένη. τὸ μὲν οὖν στρατόπεδον οὕτως ἐν αἰτία ἔχοντες τὸν Ἄγιν ἀνεχώρουν τε καὶ διελύθησαν ἐπ' οἶκον ἕκαστοι· Ἀργεῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔτι ἐν πολλῷ πλείονι αἰτία εἶχον τοὺς σπεισαμένους ἄνευ τοῦ πλήθους, νομίζοντες κάκεινοι μὴ ἂν σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχὸν Λακεδαιμόνιους διαπεφευγῆναι· πρὸς τε γὰρ τῇ σφετέρᾳ πόλει καὶ μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων τὸν ἀγῶνα ἂν γίγνεσθαι. τὸν τε Θράσυλλον ἀναχωρήσαντες ἐν τῷ Χαράδρῳ, οὐπερ τὰς ἀπὸ στρατιᾶς δίκας πρὶν ἐσιέναι κρίνουσιν, ἤρξαντο λεύειν. ὁ δὲ καταφυγὼν ἐπὶ τὸν βωμὸν περιγίγνεται· τὰ μέντοι χρήματα ἐδήμευσαν αὐτοῦ.

των? (ξυμβούλων?) — διὰ τὸν νόμον 5, 66, 2. vgl. 63, 3. (Hk.) — ἐν αἰτία. zu 1, 35, 2. — παρατυχόν. παρασχόν § 4. zu 1, 76, 3. — αὐτῶν, τῶν Ἀργείων, die man als Hauptbegriff, auch durch ξυμβαλεῖν angeregt, leicht denken kann.

§ 3. τοῦτο. zu κίνησις 1, 1, 2. — κάλλιστον. Auch schöner als das bei Platäa? Den Worten nach doch wohl. Denn dass nur von einem hellenischen Heere gegen Hellenen die Rede sei (Ds.) wird durch nichts angedeutet. Pp. urgirt dass κάλλιστον, nicht μέγιστον gesagt sei. — τῶν μέχρι τοῦδε. zu ἀξιολογώτατον τῶν 1, 1, 1. — ἐν Ν. in N. und der Umgegend. Ζητεῖται πῶς τριχῇ διαιρεθέντος τοῦ τῶν Πελοποννησίων στρατεύματος εἰς Φλιοῦντα καὶ ἐνὸς μόνου μέρους τὴν ἐπὶ Νεμέαν ἰόντος, τῶν δὲ ἄλλων ἄλλαις χρησαμένων ὁδοῖς καὶ οὐδαμοῦ συμμειξαντων ἐξη ἀθρόους αὐτοὺς ὡφθαι περὶ Νεμέαν. Μηποτε δὲ μετὰ τὴς σπονδᾶς ἀναχωροῦντα τὰ τρία μέρη ὀπίσω ἐπὶ Φλιοῦντα ἐν Νεμέᾳ πάντα ἐγένετο· εὐπορος γὰρ ἦδε ἢ ὁδός· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐγγύθεν πάντας ἤξαι ἐπὶ τὴν μάχην προσδεχόμενοι προσηνίων εἰς τὴν Νεμέαν. (Sch.) — ἐν ᾧ auf welchem Puncte; bei der temporalen Bedeutung müsste παρῆσαν für ἦσαν folgen. — καὶ ἄν für καὶ Bk. Man löse auf: καὶ ἄλλῃ ἂν ἀξιόμαχοι ἐδόκουν εἶναι, εἰ προσεγένετο. Spr. 69, 7, 1.

§ 4. οὕτως ziehe ich zum Vorhergehenden d. h. zum ganzen Gedanken, wie Xen. An. 3, 1, 10. Kr. De auth. p. 62. — μὴ ἂν — παρασχόν da sich ihnen nie eine schönere, günstigere Gelegenheit hätte darbieten können. (Ps.) zu 1, 120, 3; über μὴ zu 1, 76, 1 und über ἂν Spr. 54, 6, 6. Doch hätte man hier gern noch einen Inf. wie etwa κρατεῖν.

§ 5. ἂν γίγνεσθαι. Spr. 54, 6, 6. vgl. eb. 10, 3. — ἀπὸ στρατιᾶς. ἀπὸ στρατείας zwei schlechte, ἀποστρατείας zwei gute Hsn. vgl. zu 1, 3, 4. — ἐσιέναι, in die Stadt. (Va.) — τὸν den dort befindlichen. — περιγίγνεται, σώζεται. (Sch.) vgl. 8, 95, 4 etc.

Μετὰ δὲ τοῦτο Ἀθηναίων βοηθησάντων χιλίων ὀπλιτῶν καὶ τρια-61
 κοσίων ἰπέων, ὧν ἐστρατήγουν Λάχης καὶ Νικόστρατος, οἱ Ἀργεῖοι
 — ὅμως γὰρ τὰς σπονδὰς ὤκνον ἄλλοι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους
 — ἀπιέναι ἐκέλευον αὐτοὺς καὶ πρὸς τὸν δῆμον οὐ προσῆγον βουλο-
 μένους χρηματίσαι, πρὶν [ῆ] Μαντινῆς καὶ Ἡλεῖοι, ἔτι γὰρ παρῆσαν,
 κατηνάγκασαν δεόμενοι. καὶ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι, Ἀλκιβιάδου πρεσβευ-3
 τοῦ παρόντος, ἐν τε τοῖς Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις ταῦτα, ὅτι οὐκ ὀρ-
 θῶς αἱ σπονδαὶ ἄνευ τῶν ἄλλων ξυμμάχων καὶ γένοιτο, καὶ νῦν, ἐν
 καιρῷ γὰρ παρεῖναι σφεῖς, ἄπτεσθαι χρῆναι τοῦ πολέμου. καὶ πείσαν-3
 τες ἐκ τῶν λόγων τοὺς ξυμμάχους εὐθύς ἐχώρουν ἐπὶ Ὀρχομενὸν τὸν
 Ἀρκαδικὸν πάντες πλὴν Ἀργείων· οὗτοι δὲ ὅμως καὶ πεισθέντες ὑπε-
 λείποντο πρῶτον, ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ οὗτοι ἦλθον. καὶ προσκαθε-
 ζόμενοι τὸν Ὀρχομενὸν πάντες ἐπολιόρκουν καὶ προσβολὰς ἐποιούντο,
 βουλόμενοι ἄλλως τε προσγενέσθαι σφίσι καὶ ὁμηροὶ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας
 ἦσαν αὐτόθι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι. οἱ δὲ Ὀρχομενοὶ δέισαν-4
 τες τὴν τε τοῦ τείχους ἀσθένειαν καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος καὶ ὡς
 οὐδεὶς αὐτοῖς ἐβόηθει, μὴ προαπόλωνται, ξυνέβησαν ὥστε ξύμμαχοί
 τε εἶναι καὶ ὁμήρους σφῶν τε αὐτῶν δοῦναι Μαντινεῦσι καὶ οὓς κατέ-
 φεντο Λακεδαιμόνιοι παραδοῦναι. μετὰ δὲ τοῦτο ἔχοντες ἤδη τὸν Ὀρ-62
 χομενὸν ἐβουλεύοντο οἱ ξύμμαχοι ἐφ' ὅ τι χρὴ πρῶτον εἶναι τῶν λοι-

C. 61. § 1. ὅμως, obgleich unzufrieden damit. (Ps.) vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 2, 17 lat. A. — χρηματίσαι. zu 1, 87, 4. — πρὶν ἢ spricht Elmsl. zu Eur. Med. 179 den attischen Dichtern ab; auch dem Thuk. Reisig zum Oed. K. comm. cr. 36; wohl mit Recht; s. jedoch Heim. zu Elmsl. Med. 1024. (Pp.) Vielleicht ist πρὶν δὴ zu schreiben. vgl. 1, 118, 2. 132, 6. 3, 29, 1. 104, 7. 7, 39, 2. 71, 4. Das blosse πρὶν mit dem Indicativ nur 1, 51, 1. 2, 65, 2. 8, 105, 2. (Haase p. 88.) Auch 3, 101, 2 u. 5, 10, 9.

§ 2. παρόντος bei der Volksversammlung. Erwarten möchte man παρελθόντος oder προηγοῦντος. Pp. vermuthet dass δι' ausgefallen sei. vgl. Kr. z. Her. 7, 203. — οὐκ ὀρθῶς, gegen 5, 47, 6. (Bl.) — καὶ γένοιτο schon, auch nur geschlossen seien (Spr. 69, 32, 19), geschweige denn gehalten würden. — χρῆναι. Spr. 65, 11, 6.

§ 3. πείσαντες, οἱ Ἀθηναῖοι, obgleich ἐχώρουν πάντες folgt. (Hk.) Spr. 56, 9, 1. — ἐκ τῶν λόγων. Luk. Kat. 26: ἐκ τοῦ λόγου δεῖξω. Opfer 3: καταδυσώπησεν αὐτὸν ἐκ τῶν λόγων. Plut. Rom. 14: πεπεισμένον ἐκ τινων λογίων. (Dr.) — ὅμως. Falsch stand vor ὅμως ein Komma. Der Sinn: auch überredet dennoch, wie Soph. Oed. K. 666: ὅμως δὲ κάμου μὴ παρόντας οἶδ' ὅτι τοῦμόν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς. vgl. Reisig enarr. 659 u. Spr. 55, 13, 3. — ἔπειτα ὕστερον. ἔπειτα μεθῦστερον Hym. Dem. 205. (Werfer Act. Mon. 1 p. 268.) — ἄλλως τε sowohl aus andern Gründen. — καὶ ἦσαν. Auch hier ist dem Participle ein selbständiger Satz angefügt. Spr. 59, 2, 4. Doch ist die Stelle gerade in dieser Weise ungewöhnlich. — ζεῖμενοι, κατακειμένοι. (Abr.) Spr. 38, 5, 3. Doch dürfte man κατακειμένοι erwarten. zu 3, 28, 3. 4, 57, 4.

§ 4. καὶ ὡς, καὶ δέισαντες, ὡς. — προαπόλωνται, bevor sie Hülfe erhielten. (Ps.) — Μαντινεῦσι. vgl. 5, 77, 1. (Hk.) — οὓς, Parrhasier meint Didot. vgl. 5, 33, 2.

πῶν. καὶ Ἡλεῖοι μὲν ἐπὶ Λέπρεον ἐκέλευον, Μαντινῆς δὲ ἐπὶ Τεγέαν· καὶ προσέθεντο οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς Μαντινεῦσιν. καὶ οἱ μὲν Ἡλεῖοι ὀργισθέντες, ὅτι οὐκ ἐπὶ Λέπρεον ἐψηφίσαντο, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, οἱ δὲ ἄλλοι ζυμμάχοι παρεσκευάζοντο ἐν τῇ Μαντινεῖα ὡς ἐπὶ Τεγέαν ἰόντες. καὶ τινες αὐτοῖς καὶ αὐτῶν Τεγεατῶν ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδουσιν τὰ πράγματα.

63 Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν ἔξ Ἀργους τὰς τετραμήνους σπονδὰς ποιησάμενοι, ἄγιν ἐν μεγάλῃ αἰτία εἶχον οὐ χειρωσάμενον σφίσιν Ἀργος, παρασχὸν καλῶς ὡς οὐπω πρότερον [αὐτοὶ ἐνόμιζον]. ἀθρόους γὰρ τοσοῦτους ζυμμάχους καὶ τοιούτους οὐ ῥάδιον εἶναι λαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ Ὀρχομενοῦ ἠγγέλλετο ἐαλωκέναι, πολλῶ δὴ μᾶλλον ἐχαλέπαινον καὶ ἐβούλευον εὐθύς ὑπ' ὀργῆς παρὰ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτῶν ὡς χρητὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ κατασκάψαι καὶ δέκα μυριάσι δραχμῶν ζημιῶσαι. ὁ δὲ παρητεῖτο μηδὲν τούτων δοῦν· ἔργω γὰρ ἀγαθῶ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας στρατευσάμενος, ἢ τότε ποιεῖν αὐτοὺς ὅτι βούλονται. οἱ δὲ τὴν μὲν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφήν ἐπέσχον, νόμιον δὲ ἔθεντο ἐν τῷ παρόντι ὅς οὐπω πρότερον ἐγένετο αὐτοῖς· δέκα γὰρ ἄνδρας Σπαρτιατῶν προσεῖλοντο αὐτῷ ζυμβούλους, ἄνευ ὧν μὴ κύριον εἶναι ἀπάγειν στρατιὰν ἐκ τῆς πόλεως. ἐν τούτῳ δ' ἀφικνεῖται αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγέας ὅτι, εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν Τεγέα πρὸς Ἀργεῖους καὶ τοὺς ζυμμάχους καὶ ὅσον οὐκ ἀφέστηκεν. ἐνταῦθα δὴ βοήθεια τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Εἰλώτων πανδημεὶ ὀξεῖα καὶ οἷα οὐπω πρότερον. ἐχώρου δὲ ἐς Ὀρέσθειον τῆς Μαιναλίας· καὶ τοῖς μὲν Ἀρχάδων σφετέροις οὔσι ζυμμάχοις προεῖπον ἀθροισθεῖ-

C. 62. § 1. ἐπὶ Λ., εἶναι wie auch § 2. (Va.) — προσέθεντο, συνῆλθον τῇ γνώμῃ. (Sch.) vgl. zu 6, 50, 1.

§ 2. ἐνεδίδουσιν. zu 4, 76, 2.

C. 63. § 1. ἔξ aus dem Gebiete von. — σφίσιν. zu 4, 28, 4. — αὐτοὶ ἐνόμιζον könnte fehlen und muss wohl.

§ 2. ἐαλωκέναι. Spr. 61, 6, 8. — ἐβούλευον. zu 4, 41, 1. — παρὰ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτῶν 1, 132, 5. (Hudson.)

§ 3. ῥύσεσθαι. λύσεσθαι will Dobree. vgl. ἀπολύεσθαι 5, 75, 2. 8, 87, 1. ἔγκλημα λῦσαι 1, 42, 3. Freilich ist das Wort mehr poetisch und findet sich sonst bei Thuk. nicht, wohl aber bei spätern Geschichtschreibern. (Pp.) Oester auch bei Her., hier vielleicht als der von Agis selbst gebrauchte Ausdruck. vgl. zu ἄτρακτος 4, 40, 2. Der Sch. erklärt: ἀπολύειν; wieder gut machen Schneider; ἀνάληψις 5, 65, 2. — ἢ. zu 1, 78, 3. — ποιεῖν. zu 4, 50, 3. — ἐπέσχον. zu 2, 76, 1. — τῷ παρόντι, τῷ τότε καιρῷ, ὅτε ὠργίζοντο. (Sch.) diesem Anlasse. — μὴ κύριον εἶναι erg. βασιλέα ὁ νόμος ἐκέλευε. „vgl. 2, 24, 2.“ (Pp.) — πόλεως. πολεμίας Lindau Spicil. p. 10 u. Haase p. 89.

C. 64. § 1. γίγνεται. Spr. 52, 8, 1. — Ὀρέσθειον für Ὀρέστειον hier u. § 2 die besten Hsn. vgl. 4, 134, 1. Einen Orestheus als Gründer erwähnt Paus. 8, 3, 1. Doch leitet schon Eur. Or. 1647 den Ort vom Orestes ab.

§ 2. Ἀρχάδων, ἐκ τῶν Ἀ. (Sch.) zu τῶν Ἀθηναίων 1, 126, 6. — κατὰ

σιν ἵεναι κατὰ πόδας αὐτῶν ἐς Τεγέαν, αὐτοὶ δὲ μέχρι μὲν τοῦ Ὀρεσθείου πάντες ἐλθόντες, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ἕκτον μέρος σφῶν αὐτῶν ἀποπέμψαντες ἐπ' οἴκου, ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερόν τε καὶ τὸ νεώτερον ἦν, ὥστε τὰ οἴκοι μρουρεῖν, τῷ λοιπῷ στρατεύματι ἀγικνοῦνται ἐς Τεγέαν. καὶ οὐ πολλῷ ἕστερον οἱ ξύμμαχοι ἀπ' Ἀρκάδιων παρήσαν. πέμπουσι³ δὲ καὶ ἐς τὴν Κόρινθον καὶ Βουιωτοὺς καὶ Φωκέας καὶ Λοκρούς, βοηθεῖν κελύοντες κατὰ τάχος ἐς Μαντινείαν. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἕξ ὀλίγου τε ἐγίνετο καὶ οὐ ῥάδιον ἦν μὴ ἀθρόοις καὶ ἀλλήλους περιμείνασι διελθεῖν τὴν πολεμίαν· ξυνέκληε γὰρ διὰ μέσον· ὅμως δὲ ἠπέιγοντο. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἀναλαβόντες τοὺς παρόντας Ἀρκάδιων ξυμμάχους ἐσέβαλον ἐς τὴν Μαντινικήν, καὶ στρατοπεδευσάμενοι πρὸς τῷ Ἡρακλείῳ ἐδήρουν τὴν γῆν.

Οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ὡς εἶδον αὐτούς, καταλαβόντες⁶⁵ χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσοδον παρετάξαντο ὡς ἐς μάχην. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι εὐθὺς αὐτοῖς ἐπήεσαν· καὶ μέχρι μὲν λίθου καὶ ἄκον-²τιου βολῆς ἐχώρησαν, ἔπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις Ἀγιδι ἐπεβόησεν, ὁρῶν πρὸς χωρίον καρτερόν ἰόντας σφῶς, ὅτι διανοεῖται κακὸν κακῷ ἰῦσθαι, δηλῶν τῆς ἕξ Ἀργεῶν ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκκιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι. ὁ δὲ, εἴτε καὶ διὰ τὸ³ ἐπιβόημα εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν ἐξαίφνης, πάλιν τὸ στρατεύμα κατὰ τάχος πρὶν ξυμμίξει ἀπῆγεν. καὶ ἀφικόμενος

πόδας. zu 3, 98, 2. — αὐτῶν für αὐτῶν Bk. — σφῶν αὐτῶν. Spr. 51, 2, 10. — τὸ πρεσβύτερον ohne Ergänzung des μέρος nach Spr. 43, 4, 17.

§ 3. οἱ ξύμμαχοι. οἱ ξ. οἱ? vgl. § 2 A. u. 4. — ἕξ ὀλίγου, ἐξαίφνης. (Sch.) zu 2, 11, 3. — ἐγίνετο, ἐλθεῖν. (Sch.) es, die Aufforderung, kam ihnen plötzlich. (Enekel u. Hl.) Spr. 61, 5, 6. — μὴ — περιμείνασι wofern sie nicht versammelt waren und einander erst abgewartet hatten (Va.) Spr. 67, 8 u. 9. — ξυνέκληε, ἀπέκλειε. (Sch.) Der Sinn ist wohl: es lag, zusammenhängend, ununterbrochen. Oder schrieb Thuk. etwas Anderes? — διὰ μέσον, ἐν μέσῳ οὔσα. (Sch.) Dion C. 55, 20: πολλὴ γῆ διὰ μέσον ἐστίν. Her. 1, 104: τὸ διὰ μέσον ἔθνος. vgl. Dion. Arch. 11, 16 u. Plut. Pel. 16.

C. 65. § 2. σφῶς. Spr. 58, 4, 3. — κακόν, den Vertrag 5, 60, 1. Die Redensart ist sprüchwörtlich. Soph. b. Stob 4, 37: ἐνωῦθα μένοι πάντα τῶν θρώπων νοσεῖ, κακῶς ὅταν θέλωσιν ἰᾶσθαι κακά. vgl. Lob. zu Soph. Aj. 362. — ἐπαιτίου zum Vorwurf gemacht. (Sch.) Der Ge. hängt von ἀνάληψιν ab. — ἀνάληψιν, θεραπείαν, κατόρθωσιν. (Sch.) vgl. zu 5, 63, 3. — βουλομένην bezwecke. Das Wort, bei Thuk. sonst nicht so von Sachen, hier nur weil gedacht wird: er wolle mit seinem unzeitigen Eifer den Rückzug wieder gut machen.

§ 3. εἴτε καὶ — εἴτε καὶ. zu 6, 60, 2. — ἐπιβόημα scheint sonst nicht vorzukommen. — αὐτῷ ihm von selbst. Spr. 51, 6, 8. — ἢ κατὰ τὸ αὐτό verdächtigt Dobree. ἢ καὶ τὸ αὐτό Kampe z. fünften B. S. 52: oder auch eben derselbe Gedanke. Nach der gew. La. ist wohl zu erklären: als dem angefangenen Verfahren Gemässes. Der Sch.: ἤπερ τὸ αὐτό.

πρὸς τὴν Τεγεᾶτιν τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν ἐς τὴν Μαντινικὴν, περὶ ουπερὸς ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος ὁποτέρωσε ἂν ἐσπίπτη Μαντινῆς καὶ Τεγεᾶται πολεμοῦσιν. ἐβούλετο δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν, ἐπειδὴν πύθωνται, καταβιβάσαι, τοὺς Ἀργεῖους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν μάχην ποιῆσθαι. καὶ ὁ μὲν τὴν ἡμέραν ταύτην μείνας αὐτοῦ περὶ τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν· οἱ δ' Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὸ μὲν προῶτον καταπλαγέντες τῇ ἑξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ αὐτῶν ἀναχωρήσει οὐκ εἶχον ὅ τι εἰκάσωσιν· εἴτ' ἐπειδὴ ἀναχωροῦντες ἐκείνοι τε ἀπέκρουσαν καὶ σφεῖς ἠσύχαζον καὶ οὐκ ἐπηκολούθουν, ἐνταῦθα τοὺς ἑαυτῶν στρατηγούς αὐθις ἐν αἰτία εἶχον τότε πρότερον καλῶς ληφθέντας πρὸς Ἀργεῖ Λακεδαιμονίους ἀφεθῆναι, καὶ νῦν ὅτι ἀποδιδράσκοντας οὐδεὶς ἐπιδιώκει, ἀλλὰ καθ' ἠσυχίαν οἱ γμὲν σῶζονται σφεῖς δὲ προδίδονται. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐθορυβήθησαν μὲν τὸ παραντίκα, ὕστερον δὲ ἀπάγουσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου καὶ

— ἐξέτρεπεν, μετωχίτευν. (Sch.) — δόξαν. Spr. 56, 9, 5. — τὰ πολλὰ kann hier wegen ὡς nur mehrentheils heissen. Spr. 69, 63, 5. Pp. verdächtigt das τά. — ὁποτέρωσε ἂν ἐσπίπτη, εἰς ὁποῖραν (ἂν) πόλιν ῥέη. (Sch.) — πολεμοῦσιν, ἀλλήλοις δηλονότι. (Sch.)

§ 4. ἐβούλετο — ξυμμάχους er wollte die auf dem Hügel befindlichen, die Argeier und ihre Verbündeten, von dem Hügel, indem (wenn) sie gegen die Ableitung des Wassers, sobald sie davon vernommen, heranzögen, was er erwartete, herabzukommen nöthigen. (Ps.) Kr. Stud. 2 S. 180 f. Ueber τοὺς ἀπὸ Spr. 50, 8, 14. Doch könnte τοὺς auch nach der A. zu 3, 81, 3 erklärt werden. — τοῦ λόφου bezieht sich auf das χωρίον ἐρυμνόν § 1. — καταβιβάσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνάγκην αὐτοῖς τοῦ καταβῆναι παρασχέιν. (Sch.) — τοὺς Ἀργεῖους. Spr. 57, 7. — τήν. zu 3, 105, 4.

§ 5. ἐξέτρεπεν, τὸ ὕδωρ. zu 1, 114, 2. — ἑξ ὀλίγου bei geringer Entfernung. vgl. § 1. (A. Ps.) Mit Bezug auf μέγρι μὲν λίθου etc. § 2, wie αἰφνιδίῳ auf κατὰ τάχος § 3. (Abr.) — αἰφνιδίῳ fehlt in einer Hs. Als Glossem zu ἑξ ὀλίγου verdächtigt es Dr. vgl. zu 2, 11, 3. „So erklärt der Schol. ἑξ ὀλίγου 5. 64, 3 durch ἐξαίφνης; eben so δι' ὀλίγου 5, 66, 1.“ (Hk.) — εἰκάσωσιν. zu 2, 4, 4. — εἴτ'. ἐπειτ'? Denn εἴτ' ἐπειδὴ ist mir sonst woher nicht erinnerlich; mehrfach findet sich ἐπειτ' ἐπειδὴ. zu 8, 67, 2. Auch steht sonst bei Thuk. regelmässig so ἐπειτα. Kr. z. Dion. p. 94. Εἴτα hat er vielleicht nie gebraucht. Denn auch 4, 58, 1 u. 8, 44, 2 vermuth' ich ἐπειτα.

§ 6. ἀπέκρουσαν, ἑαυτοὺς δηλονότι. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν πλοῖζομένων καὶ οὐκέτι ὄρωμένων λέγεται. (Sch.) Zu ergänzen ist vielmehr αὐτοὺς, τοὺς Ἀργεῖους. Wie man nämlich von Schiffenden sagt ἀποκρῦναι γῆν, wenn sie das Land nicht mehr sehen können, so auch von Menschen. Luk. Wahre Gesch. 2, 38: ἐφένγομεν. ἐπεὶ δ' ἀπέκρυσμεν αὐτοὺς, ἰώμεθα τοὺς τραυματίας. (Dr.) vgl. Plat. Prot. 338, a u. dort Heindorf. (Gö.) — σφεῖς, οἱ Ἀργεῖοι. (Sch.) für αὐτοὶ ist ausser der or. obl. ungewöhnlich. (Pp.) Spr. 51, 1, 3. Dieser No. ist überhaupt nicht so gar häufig. — ἐν αἰτία εἶχον, ἐμμέμοντο. (Sch.) zu 1, 35, 2. — τὸ πρότερον gehört zu ἀφεθῆναι. — καλῶς ληφθέντας, εὐκαιρῶς καὶ βεβαίως ἀποληφθέντας. (Sch.) — ἀφεθῆναι. Spr. 50, 6, 6. — νῦν ὅτι. Spr. 54, 17, 7. Das ὅτι heisst hier weil. — οἱ μὲν, οἱ Λακεδαιμόνιοι. (Sch.) — σφεῖς, οἱ Ἀργεῖοι. (Sch.)

προελθόντες εἰς τὸ ὀμαλὸν ἐστρατοπεδεύσαντο ὡς ἰόντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Τῇ δ' ὑστεραία οἱ τε Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ξυνετάξαντο, ὡς⁶⁶ ἐμελλον μαχεῖσθαι, ἣν περιτύχωσιν· οἱ τε Λακεδαιμόνιοι ἀπὸ τοῦ ὕδατος πρὸς τὸ Ἡράκλειον πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον ἰόντες ὄρωσι δι' ὀλίγου τοὺς ἐναντίους ἐν τάξει τε ἤδη πάντας καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου προελθούσας. μάλιστα δὲ Λακεδαιμόνιοι, εἰς ὃ ἐμέμνητο, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐξεπλάγησαν. διὰ βραχείας γὰρ μελλήσεως ἢ παρασκευῆς αὐτοῖς ἐγένετο, καὶ εὐθὺς ὑπὸ σπουδῆς καθίσταντο εἰς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, Ἀγιδος τοῦ βασιλέως ἕκαστα ἐξηγουμένου κατὰ τὸν νόμον. βασιλέως γὰρ ἄγοντος ὑπ' ἐκείνου πάντα ἄρχεται, καὶ τοῖς μὲν πολεμομάχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκείνοι δὲ τοῖς πεντηκοντήροισιν, αὐτοῖς δ' οὗτοι τοῖς ἐνωμοτάρχαις καὶ οὗτοι τῇ ἐνωμοτία. καὶ αἱ παραγγέλσεις, ἣν τι βούλωνται, κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι καὶ ταχεῖαι ἐπέρχονται· σχεδὸν γὰρ τι πᾶν πλὴν ὀλίγου τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει. τότε δὲ κέρως μὲν εὐώνυμον Σκιριῶ⁶⁷

C. 66. § 1. περιτύχωσιν, τοῖς Λακεδαιμονίοις. (Sch.) — ὄρωσι. Es wird wohl ὡς ὄρωσι zu lesen und vor μάλιστα nur ein Komma zu setzen sein, um die Rede angemessen zu machen. (Kr. Bruchst.) Gebilligt von Kampe p. 45. Denn μάλιστα δὲ mit einigen Hsn. genügt nicht und wäre ungehörig gestellt. Λακεδαιμόνιοι wiederholt ist eben nicht anstößig. — δι' ὀλίγον. zu 2, 89, 7. — εἰς ὃ ἐμέμνητο, μετὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων μνήμην. (Sch.) Das εἰς ὃ für ἕως ist eig. Herodoteisch. Dial. Synt. 54, 16, 2. — ἐξεπλάγησαν. ἐξεγάνησαν zeigten sich nie in einem glänzenden Lichte Kampe eb. Doch dies kann ἐγκαίνεσθαι schlechtweg wohl nicht bezeichnen.

§ 2. διὰ βραχείας. Vorher vermisse ich den Gedanken: Hier aber zeigte sich die Vortrefflichkeit ihrer militärischen Verfassung. (Kr. Bruchst.) — παρασκευῆ, ἐφόπλις. (Sch.) — ὑπὸ σπουδῆς, σπουδῆ, κατὰ σπουδῆν, wie 3, 33, 3. 8, 107, 1. (Pp.) — κόσμον, σύνταξιν. (Sch.) — τὸν ἑαυτῶν die bei ihnen gewöhnliche. (Hl.) — ἕκαστα ἐξ. zu 3, 55, 2. — ὑπ' ἀπ' Dobree, erklärend, wie auch Haase: Alles geht von ihm aus. Bei der Bedeutung regiert werden sagte man in der That wohl nur: πάντα ἄρχομαι. vgl. Xen. Ag. 2, 16, nicht πάντα ἄρχεται ὑπ' ἐμοῦ. Indess scheint doch der Begriff des Anfangens hier auch nicht recht an seiner Stelle und ich vermute daher ἄρχονται.

§ 3. πεντηκοντήρ auch Xen. An. 3, 4, 21, während Xen. sonst πεντηκοστήρ gebraucht. (Kr. Ind. ad Xen. An.) — παραγγέλσεις mündlich durch die Officiere (nicht durch Heroldsruf) mitgetheilte Befehle. Kr. zu Xen. An. 4, 1, 5. Unterschieden sind sie hier von allgemeinen Verfügungen, τὸ δέον § 2. — βούλωνται. δέονται? — κατὰ τὰ αὐτὰ in derselben Reihenfolge, vom Könige an die Polemarchen etc. (Ps.) — χωροῦσι. Eur. Iph. T. 1358: λόγοι ἐχώρουν. Her. 1, 122, 2: ἐντεῦθεν ἢ γὰρ αὐτὴ κεχώρηκε. (Passows Lex.) — ταχεῖαι. Spr. 57, 5, 4. — ἐπέρχονται gehen hin durch die Truppentheile. — σχεδὸν τι. zu 3, 68, 3. — ὀλίγου eines geringen Theiles. Spr. 43, 4, 17. — τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου, ἢ ἐπιμέλεια τῶν γινομένων. (Sch.) vgl. zu 5, 102.

C. 67. § 1. κέρως εὐώνυμον als linker Flügel. (Pp.) Anders Diod.

ται αὐτοῖς καθίσταντο, αἰεὶ ταύτην τὴν τάξιν μόνοι Λακεδαιμονίων ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἔχοντες· παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ Θράκης Βρασιδέιοι στρατιῶται καὶ νεοδαμῶδεις μετ' αὐτῶν· ἔπειτ' ἤδη Λακεδαιμόνιοι αὐτοὶ ἐξῆς καθίστασαν τοὺς λόχους καὶ παρ' αὐτοὺς Ἀρκάδιον Ἡραιῆς, μετὰ δὲ τούτους Μαινάλιοι, καὶ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρα Τεγεᾶται καὶ Λακεδαιμονίων ὀλίγοι, τὸ ἔσχατον ἔχοντες, καὶ οἱ ἰππῆς αὐτῶν ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρα. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὕτως ἐτάξαντο· οἱ δ' ἐναντίοι [αὐτοῖς] δεξιὸν μὲν κέρας Μαντινῆς εἶχον, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων τὸ ἔργον ἐγίνετο, παρὰ δ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδιον ἦσαν, ἔπειτα Ἀργεῖον οἱ χίλιοι λογάδες, οἷς ἡ πόλις ἐκ πολλοῦ ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσία παρεῖχεν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῶν οἱ ἄλλοι Ἀργεῖοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν, Κλεωναῖοι καὶ Ὀρνεᾶται, ἔπειτα Ἀθηναῖοι ἔσχατοι τὸ εὐώνυμον κέρας ἔχοντες καὶ ἰππῆς μετ' αὐτῶν οἱ οἰκεῖοι.

68 Τάξις μὲν ἦδε καὶ παρυσκενὴ ἀμφοτέρων ἦν, τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων μεῖζον ἐφάνη. ἀριθμὸν δὲ γράψαι, ἢ καθ' ἑκάστους ἐκατέρων ἢ ξύμπαντας, οὐκ ἂν ἐδυνάμην ἀκριβῶς· τὸ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων πλῆθος διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν ἠγνοεῖτο, τῶν

15, 32 und Andere. — Σχιριῖται, offenbar Fussvolk, nicht Reiter. (Abr.) — μόνοι Λ. allein unter den L. (Ps.) Obgleich ursprünglich Arkader, wurden sie doch jetzt (5, 33, 1) zu Lakonika gerechnet. (Clinton F. H. p. 403.) — ἐπὶ σφῶν αὐτῶν. Spr. 68, 40, 6. — αὐτοῖς. Wegen des Da. ist wohl nicht καθίσταντο zu denken, sondern ἦσαν zu ergänzen. zu 1, 48, 3. (Pp.) — οἱ ἐπὶ Θράκης die in Thrake gewesener. Erwarten würde man οἱ ἀπὸ Θ., wie Haase p. 61 lesen will. vgl. 5, 34, 1. 35, 5. Allein der Ausdruck war den Truppen geblieben auch als er nicht mehr passte. vgl. zu 1, 89, 1.

§ 2. Τεγεᾶται. Ueber deren Ansprüche auf diesen Flügel Her. 9, 26. (Bl.)

§ 3. μὲν. zu 5, 48. — αὐτοῖς. Einen Da. hat Thuk. wohl nie so dem ἐναντίοι beigefügt. — Μαντινῆς. Spr. 57, 8. — ἔργον dürfte Glossem sein. vgl. 4, 28, 4. 5, 64, 3 u. zu 5, 57, 2 E. — παρὰ. Spr. 68, 36, 1. — ἦσαν dürfte zu streichen sein. zu 1, 48, 3. Dann ist παρὰ mit dem Ac. (sonst αὐτοῖς) minder anstössig, indem auch ἔστασαν vorschweben könnte. vgl. Xen. An. 1, 8, 5. — οἱ ξύμμαχοι Ἀρκάδιον ihre Verbündeten aus Arkadien. (Pp.) Spr. 47, 9. vgl. 5, 37, 4 u. über die Sache 5, 81, 1. — οἱ χίλιοι λογάδες. vgl. 5, 72, 2. 73, 4 u. 5. Ein stehendes Heer in Miniatur, erlesen aus Jünglingen der reichern Classen, und daher später Handhabe der Aristokratie. vgl. Diod. 12, 80. Plut. Alk. 15, Paus. 2, 20, 1. Aristot. Pol. 5, 3, 5. (Arn.) — ἄσκησιν παρεῖχε, ἦσκε αὐτοῖς, ἢ, ὡς τινες, ἐξουσίαν παρεῖχε τοῦ ἀσκεῖν αὐτοῖς. (Sch.) Plut. Pel. 18: οἷς ἡ πόλις ἄσκησιν καὶ διαίταν ἐν τῇ Καδμείᾳ στρατοπεδουμένοις παρεῖχεν. vgl. Diod. 12, 75: ἀπολύσαντες αὐτοὺς καὶ τῆς ἄλλης λειτουργίας καὶ τροφῆς δημοσίας χορηγοῦντες προσέταξαν γυμνάζεσθαι συνεχεῖς μελέτας. (Sintenis zu Plut. Them. p. LXVIII.) — τῶν ἐς τὸν πόλεμον, τῶν πολεμικῶν. (Sch.)

C. 68. § 1. καθ' ἑκάστους ἐκατέρων nach den einzelnen Völkerschaften beider Theile, von jeder besonders. — ἂν ἐδυνάμην, εἰ ἐπεχείρουν. Spr. 54, 3, 10. Auch ohne ἂν hätte er ἐδυνάμην, nicht δύναμαι gesagt. zu ξυνέγραψε 1, 1, 1. — διὰ — κρυπτόν, διὰ τὸ ἔθος εἶναι Λακε-

δ' αὖ διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πλήθη ἠπιστεῖτο. ἐκ2
 μέντοι τοιοῦδε λογισμοῦ ἕξεστί τω σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων τότε
 παραγενόμενον πλῆθος. λόχοι μὲν γὰρ ἐμάχοντο ἐπὶ ἄνευ Σκιριτῶν,
 ὄντων ἑξακοσίων, ἐν δὲ ἐκάστῳ λόχῳ πεντηκοστίες ἦσαν τέσσαρες καὶ
 ἐν τῇ πεντηκοστῷ ἐνωμοτίαι τέσσαρες. τῆς τε ἐνωμοτίας ἐμάχοντο ἐν3
 τῷ πρώτῳ ζυγῷ τέσσαρες· ἐπὶ δὲ βάρους ἐτάξαντο μὲν οὐ πάντες
 ὁμοίως, ἀλλ' ὡς λοχαγὸς ἕκαστος ἐβούλετο, ἐπὶ πᾶν δὲ κατέστησαν
 ἐπὶ ὀκτώ. παρὰ δὲ ἅπαν πλὴν Σκιριτῶν τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες
 πεντήκοντα ἄνδρες ἢ πρώτη τάξις ἦν.

Ἐπεὶ δὲ ξυνιέναι ἔμελλον ἤδη, ἐνταῦθα καὶ παραινέσεις καθ' ἐκά-69
 στους ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατηγῶν τοιαῦδε ἐγίνοντο, Μαντινεῦσι μὲν
 ὅτι ὑπὲρ τε πατρίδος ἢ μάχῃ ἔσται καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας,
 τὴν μὲν μὴ πειρασαμένους ἀφαιρεθῆναι, τῆς δὲ μὴ αὐθις πειραῖσθαι·
 Ἀργείοις δέ, ὑπὲρ τῆς τε παλαιᾶς ἡγεμονίας καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ2
 ποτὲ ἰσομοιρίας μὴ διὰ παντὸς στερισκομένους ἀνέχεσθαι καὶ ἄνδρας
 ἅμα ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι·
 τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, καλὸν εἶναι μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων

δαιμονίους πάντα κρύφα πράττειν. (Sch.) — τῶν δ' αὖ die Anzahl der an-
 dern Völkerschaften auf beiden Seiten. — ἀνθρώπειον. zu 1, 37, 3. —
 κομπῶδες. vgl. 6, 17, 4. Das seltene Wort kann Bl. nur aus Spätern nach-
 weisen. — ἐς τὰ. Spr. 50, 9, 9. — πλήθη verdächtigt Kr. Bruchst. Denn
 nicht bloss auf die Massen erstreckt sich die Prahlerei. Vgl. jedoch 6, 17, 4.
 Nach 17, 4: Dann ist τὸ πλῆθος aus dem Vorigen zu ergänzen.

§ 3 ζυγῶν Glied, vorzugsweise das erste: in der Front. vgl. Arr.
 Takt. p. 24. — βάρους. Raphel. ad Arr. exp. 1, 2, 4. — ἐπὶ πᾶν. zu 2, 51, 1.
 — ἐπὶ ὀκτώ acht Mann hoch. Spr. 68, 40, 6. Dieselbe Tiefe Xen. An.
 7, 1, 23. Hell. 3, 2, 16. — ἐβούλετο. Einige Willkür war gestattet, in sofern
 von den folgenden Gliedern der Enomotie einzelne vielleicht weniger als vier
 Mann enthalten konnten. — παρὰ ἅπαν die ganze Front hin. vgl. 4,
 35, 2. — ἄνδρες. Spr. 60, 2, 3.

C. 69. § 1. ξυνιέναι, ἀλλήλοις τὰ στρατεύματα. (Sch.) zu 4, 94, 2. —
 ὅτι nicht weil, sondern dass, zu παραινέσεις Mahnungen gehörig, wie
 (neben dem Inf.) § 2. — ἀρχῆς, über ihre Bundesgenossen ὧν ἄρχουσιν 5,
 47, 1. (Ds.) vgl. 5, 29, 1. — δουλεία Abhängigkeit von Sparta. zu 2,
 63, 1. — τὴν μὲν, τὴν ἀρχὴν. (Sch.) — μὴ πειρασαμένους ἀφαιρεθῆ-
 ναι, μὴ ἀφαιρεθῆναι πειρασαμένοις. (Sch.) Ueber den Ae. Spr. 52, 4, 6. „Zum
 Part. erg. τῆς ἀρχῆς.“ (Ps) Es gehört also μὴ bloss zu ἀφαιρεθῆναι, wobei
 es freilich eig. nach πειρασαμένοις stehen sollte. Spr. 67, 8, 4. vgl. Her. 4,
 125, 2: ἐς τοὺς Ἀγαθύροους οὐκ ἐν ἀπέπαινας ἀπικνέοντο. Der Dativ steht
 in Bezug auf ein bei ἔσται zu denkendes αὐτοῖς. Ueber den Inf. hier u. ἀνέ-
 χεσθαι § 2 Spr. 61, 6, 9. vgl. zu 5, 101. 6, 69, 4.

§ 2. δέ, erg. παραινέσεις ἐγίνοντο ὅτι ἢ μάχῃ ἔσται. — ἡγεμονίας,
 unter den Pelopiden. Her. 7, 148 f. vgl. Diod. 12, 75. (Hk.) — ἰσομοιρία
 mit den Lakedämoniern, nach der Einwanderung der Herakliden und Dorier.
 Gleichen Einfluss, gleiches Ansehen erklären Arn. u. Bl. mit Bezug
 auf die Her. 1, 82 erwähnte Zeit. — διὰ παντός für immer. (Ps.) —
 ἀστυγείτονας. zu κατὰ τὸ ὅμορον 6, 88, 1. — τοῖς δὲ Ἀ., παραινέσεις

ἀγωνιζομένους μηδενὸς λείπεσθαι, καὶ ὅτι ἐν Πελοποννήσῳ Λακεδαιμονίους νικήσαντες τὴν τε ἀρχὴν βεβαιότεραν καὶ μείζω ἔξουσιν, καὶ οὐ μὴ ποτέ τις αὐτοῖς ἄλλος ἐς τὴν γῆν ἔλθῃ. τοῖς μὲν Ἀργείοις καὶ ξυμμαχοῖς τοιαῦτα παρηγνέθη, Λακεδαιμόνιοι δὲ καθ' ἑκάστους τε καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων ἐν σφίσι αὐτοῖς ὧν ἠπίσταντο τὴν παρακέλευσιν τῆς μνήμης ἀγαθοῖς οὖσιν ἐποιοῦντο, εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσαν ἢ λόγων δι' ὀλίγου καλῶς ῥηθεῖσαν 70 παραίνεσιν. καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν, Ἀργεῖοι μὲν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες, Λακεδαιμόνιοι δὲ βραδέως καὶ ὑπὸ ἀλλητῶν πολλῶν νόμῳ ἐγκαθεστώτων, οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλ' ἵνα ὀμαλῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες προέλθοιεν καὶ μὴ διασπασθεῖν αὐτοῖς ἡ τάξις, ὅπερ φιλεῖ τὰ μεγάλα στρατόπεδα ἐν ταῖς προσόδοις ποιεῖν.

ἐγίνοντο. vgl. zu ὅτι § 1. — λείπεσθαι. zu 1, 10, 4. — οὐ μὴ ἔλθῃ. Spr. 53, 7, 6. Der Satz ist wie ein frei stehender ausgedrückt, für den ὅτι nur als Anführungszeichen gilt.

§ 3. Λακεδαιμόνιοι δέ. Kr. Bruchst. vermisst καὶ οἱ ξύμμαχοι, ohne welches auch der Gegensatz καθ' ἑκάστους τε καὶ ἐν σφίσι αὐτοῖς keine rechte Beziehung hat. Doch ist hier und im Folgenden wohl noch Mehreres gefälscht. Kampe z. fünften B. S. 49 f. schlägt, Besseres wünschend, einstweilen vor: δὲ καθ' ἑκάστους τε τῶν ξυμμαχῶν καὶ ἐν σφίσι αὐτοῖς τῶν πολεμικῶν νόμων ὧν ἠπίσταντο. Vielleicht ist τε καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων nach βραδέως 5, 70, 1 zu versetzen. — νόμων. νόμους πολεμικοὺς λέγει τὰ ἄσματα ἀπερ ἦσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι μέλλοντες μάχεσθαι ἦν δὲ προτροπικά. (Sch.) Aber doch nur zum Angriffe, von dem erst C. 70 gesprochen wird. Auch wäre zu Reden Musik ein schlechtgewähltes Accompagnement. Es wird also der Sinn sein: mit, nach den kriegerischen Bräuchen eines jeden Volkes. — ἐν σφίσι — ἐποιοῦντο. Man construiren: ἐν σφίσι αὐτοῖς, ἀγαθοῖς οὖσιν, ἐποιοῦντο τὴν παρακέλευσιν τῆς μνήμης (d. h. τοῦ μεμνηθῆσαι) ἐκείνων ὧν ἠπίσταντο (d. h. τῆς μελέτης αὐτῶν). (Hk., Dobree u. Pp.) Ueber ἐν σφίσι αὐτοῖς zu 4, 25, 6. Ich zweifele ob die Stelle unverfälscht ist. Vielleicht schrieb Thuk. ἀγαθοῖς ἀγαθὴν οὔσαν, wobei παρακέλευσιν auch zu ἐποιοῦντο zu denken: von dem wovon sie wussten, dass die Ermahnung zur Erinnerung daran (vgl. 8, 76, 2 u. zu 4, 59, 3), dessen eingedenk zu sein, Tapferen dienlich sei, machten sie dieselbe, sprachen sie aus. (Kr. Bruchst.) Kampe eb. will ὡς ἀγαθοῖς ἱκανὴν οὔσαν. Genügen möchte ἀρκουσαν. — εἰδότες. Den Gedanken erläutert Xen. Cyr. 3, 3, 50 ff. (Kr. z. Dion. p. 4.) — ἐκ πολλοῦ. Spr. 43, 4, 8. — δι' ὀλίγου. zu 4, 95, 1.

C. 70. ξύνοδος. zu 6, 69, 3. — ἐντόνως, ἰσχυρῶς. (Sch.) Xen. Hell. 2, 4, 23: ἐντόνως ἔλεγον. — ὀργῇ. zu 7, 68, 1. — χωροῦντες. Spr. 56, 9, 4. — ὑπό. Spr. 68, 43, 1. Xen. Hell. 2, 2, 23: τὰ τεῖχη κατέσκαπτον ὑπ' ἀλλητρίδων. „Die ἀλληταί waren eine Kaste nach Her. 6, 60.“ (Arn.) — νόμῳ. νόμον die besten Hsn., ὁμοῦ einige; νόμον wohl durch die falsche Erklärung von νόμων 5, 69, 3 veranlasst; νόμῳ ist zu ἐγκαθεστώτων nicht wohl entbehrlich. — τοῦ θείου χάριν des religiösen Cultus halber. (Ps.) vgl. Gell. 1, 11, 1: non ex aliquo ritu religionum neque rei divinae gratia. (Hudson.) — ὀμαλῶς, ἡρεμαίως. (Sch.) gleichmässig, im Gleichschritt? und die gerade Linie erhaltend. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 14. — μετὰ ῥυθμοῦ. ἐν ῥυθμῷ Xen. An. 5, 4, 14. πρὸς ῥυθμόν Diod. 5, 34. — προσόδοις Anrücken zum Kampfe. Kr. Her. 7, 212. — ποιεῖν thun. leiden. vgl. 5, 71, 1. u. Ar. Plut. 1204: καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτῶν τάναντία αὐταὶ ποιοῦσιν. (Dr.)

Ξυνιόντων δ' ἔτι Ἄγις ὁ βασιλεὺς τοιόνδε ἔβουλεύσατο δρᾶσαι.⁷¹
 τὰ στρατόπεδα ποιῆ μὲν καὶ ἅπαντα τοῦτο· ἐπὶ τὰ δεξιὰ κέρατα αὐ-
 τῶν ἐν ταῖς ξυνόδοις μᾶλλον ἔξωθεῖται, καὶ περιέσχουσι κατὰ τὸ τῶν
 ἐναντίων εὐώνυμον ἀμφοτέροι τῶ δεξιῶ, διὰ τὸ φοβουμένους προστέλ-
 λειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον ὡς μάλιστα τῇ τοῦ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένον
 ἀσπίδι καὶ νομίζειν τὴν πυκνότητα τῆς ξυγκλήσεως εὐσκεπαστότατον
 εἶναι· καὶ ἡγεῖται μὲν τῆς αἰτίας ταύτης ὁ πρωτοστάτης τοῦ δεξιοῦ²
 κέρως, προθυμούμενος ἔξαλλάττειν αἰὲ τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύ-
 μνωσιν, ἔπονται δὲ διὰ τὸν αὐτὸν φόβον καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ τότε περι-
 ἔσχον μὲν οἱ Μαντινῆς πολὺ τῶ κέρα τῶν Σκιριτῶν, ἔτι δὲ πλέον οἱ
 Λακεδαιμόνιοι καὶ Τεγεᾶται τῶν Ἀθηναίων, ὅσω μείζον τὸ στράτευμα
 εἶχον. δείσας δὲ Ἄγις μὴ σφῶν κυκλωθῆ τὸ εὐώνυμον καὶ νομίσας³
 ἄγαν περιέχειν τοὺς Μαντινέας τοῖς μὲν Σκιρίταις καὶ Βρασιδείοις
 ἐσήμηρην ἐπέξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν ἔξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν, ἐς δὲ
 τὸ διάκερον τοῦτο παρήγγελλεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως δύο λόχους τῶν

C. 71. § 1. τοιόνδε. zu 4, 67, 2. — ἔβουλεύσατο. zu 2, 74, 1. — ποιῆ μὲν. Es entspricht καὶ τότε § 2. (Ba.) zu 5, 1, 1. — τοῦτο. Spr. 51, 7, 3. vgl. 6, 92, 4. — κέρατα. Thuk. sagt sonst nur κέρως, κέρα, κέρα. (Pr. Var. zu 7, 6.) Spr. 18, 9, 1. Vielleicht zu streichen. — αὐτῶν für αὐτῶν Ba. Spr. 47, 9, 18 u. 50, 9, 8 vgl zu 4, 43, 3. — περιέσχουσι reichen hinaus. (Hl.) vgl. § 2. 3 u. zu 3, 107, 3. — ἔξωθεῖται drängen sich fort, steht zu ποιῆ epexegetisch. Spr. 59, 1, 5. — προστέλλειν vorschieben, nach der Rechten hin. Andre wollen προσστέλλειν. Kampe eb. verlangt ὑποστέλλειν. Doch „vgl. Dion C. 40, 23: ταῖς τῶν παραστατῶν ἀσπίσιν τὰς γυμνώσεις σφῶν προστέλλειν.“ (Pr.) — τὰ γυμνὰ. zu 3, 23, 4. — ξυγκλήσεως des Schliessens an den Nebenmann rechts. Ael. Takt. 11: τεταγμένος ὁ ἀνὴρ κατέχει πῆχεις τέσσαρας, πεπυκνωμένος δὲ κατέχει πῆχεις δύο, συνησπικῶς δὲ κατέχει πῆχυν. ὁ δὲ συνασπισμὸς γίνεται πρὸς τὸ τὴν πολεμίων ἔφοδον πετραγμένως ὑποσῆναι. vgl. Arr. Tak. p. 32 s. — εὐσκεπαστότερον? So las vielleicht der Sch., hinzufügend: ἤπερ τὸ διεστάναι ἀπ' ἀλλήλων. Das Wort wird noch aus Dion C. 49, 30 angeführt. Ueber das Neu. Spr. 43, 4, 13.

§ 2. ἡγεῖται τῆς αἰτίας ταύτης der erste Veranlasser dazu ist. — πρωτοστάτης Flügelmann. (Hl.) Poll. 1, 127. (Hudson.) Sonst der vorderste einer Reihe. Arr. Takt. p. 20. — ἔξαλλάττειν — γύμνωσιν, μὴ κατὰ δόρον τοῦ ἐναντίου ἔχειν τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος. (Sch.) Seine Blösse, die rechte Seite, den Feinden zu entziehen. vgl. Herm. zu Eur. Phö. 1415. Mit τι haben das Wort alle Hss. mit σσ Hk. u. A. Γύμνωσις wird noch aus Spätern angeführt. — καὶ τότε und so auch damals. vgl. 7, 29, 4 u. zu 4, 67, 5. — περιέσχον τῶν Σ. überflügelten die S. vgl. § 1 u. 3. 3, 108, 1. 5, 73, 1. 8, 104, 3. Ueber den Ge. vgl. Spr. 47, 19. Doch findet sich περιέχειν selbst mit dem Ge. so vielleicht sonst nirgends. — τῶ κέρα mit ihrem Flügel. zu 3, 108, 1.

§ 3. σφῶν. zu 3, 111, 2. — ἐπέξαγαγόντας ἐπ — gegen die Feinde (Ba.), die Mantineer, ἐξ — aus ihrer dormaligen Stellung. vgl. 2, 21, 3. „7, 52, 2. ἐπέξαγωγή τοῦ κέρως 8, 105, 3.“ (Hk.) 8, 104, 3. (Bl.) — ἔξισῶσαι, τὸ εὐώνυμον. Pr. nimmt es intransitiv, wie 6, 87, 5. Ueber den Inf. bei σημαίνειν Kr. z. Her. 5, 35, 1. 6, 78. — τὸ διάκερον, τὸ ἐν μέσῳ κερὸν. (Sch.) vgl. 5, 72, 2 u. 4, 135, 1. — λόχους hängt von ἔχουσι ab. (Kr. z. Dion. p.

πολεμάρχων Ἴππονοΐδα καὶ Ἀριστοκλεῖ ἔχουσι παρελθεῖν καὶ ἐσβαλόν-
 τας πληρῶσαι, νομίζων τῷ θ' ἑαυτῶν δεξιῶ ἔτι περιουσίαν ἔσεσθαι
 72 καὶ τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας βεβαιότερον τετάξεσθαι. ξυνέβη οὖν
 αὐτῷ, ἅτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι, τὸν τε
 Ἀριστοκλέα καὶ τὸν Ἴππονοΐδαν μὴ θελῆσαι παρελθεῖν, ἀλλὰ καὶ διὰ
 τοῦτο τὸ αἰτίαμα ὕστερον φεύγειν ἐκ Σπάρτης, δόξαντας μαλακισθῆ-
 ναι, καὶ τοὺς πολεμίους φθάσαι τῇ προσμιξίει, καὶ κελεύσαντος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς Σκιρίτας ὡς οὐ παρηλθόν οἱ λόχοι, πάλιν αὖ σφίσι προσμι-
 2 ξαι μὴ δυναθῆναι ἔτι μηδὲ τούτους ξυγκλῆσαι. ἀλλὰ μάλιστα δὴ
 κατὰ πάντα τῇ ἐμπειρίᾳ Λακεδαιμόνιοι ἐλασσωθέντες τότε τῇ ἀνδρίᾳ
 ἔδειξαν οὐχ ἦσσαν περιγενόμενοι. ἐπειδὴ γὰρ ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο τοῖς
 ἐναντίοις, τὸ μὲν τῶν Μαντινέων δεξιὸν τρέπει αὐτῶν τοὺς Σκιρίτας
 καὶ τοὺς Βρασιδεῖους, καὶ ἐσπεσόντες οἱ Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι
 αὐτῶν καὶ τῶν Ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες κατὰ τὸ διάκενον καὶ οὐ
 ξυγκλησθὲν τοὺς Λακεδαιμονίους διέφθειρον καὶ κυκλωσάμενοι ἔτρεψαν

290 u. Stud. 2 S. 157.) zu 3. 26, 1. — τῶν πολεμάρχων hängt von den Eigennamen ab. Spr. 47, 9, 1. — ἐσβαλόντας eingerückt. — πληρῶσαι, τὸ διάκενον δηλονότι. (Sch.) — ἑαυτῶν. Spr. 58, 4, 3. — βεβαιότερον τετάξεσθαι, ἐν ἀσφαλείᾳ ἔσεσθαι, ὡς ἂν μὴ δυνάμενον κυκλωθῆναι. (Sch.)

C. 72. § 1. ἐξ ὀλίγου. zn 2, 11, 3. — ἀλλὰ — μαλακισθῆναι, eine beiläufig erwähnte Thatsache aus späterer Zeit, dem Gedanken nach parenthetisch, der Construction nach an ξυνέβη (ohne αὐτῷ, „wie 1, 95, 3.“ Arn.) angefügt. (Ba.) Die Insubordination mochte als eine Art Feigheit (μαλακισθῆναι) erscheinen. Ein ähnlicher Ungehorsam Her. 9, 53 ff. — φθάσαι τῇ προσμιξίει ist eine mir nicht bekannte Construction. Vielleicht ist τῇ προσμιξίει, ein bei Frühern wohl sonst nicht vorkommendes Wort, als Glossem zu streichen. — αὐτοῦ, τοῦ Ἄγιδος. (Sch.) — ἐπὶ streicht Kampe S. 47, ein Komma nach προσμιξίει setzend, womit er τοὺς Σκιρίτας als Subjectsaccusativ, von ξυνέβη abhängig, verbindet. — ἐπὶ τοὺς Σκιρίτας kann der Stellung nach nicht füglich anders als mit κελεύσαντος verbunden werden (Spr. 62, 3, 2): und als die beiden Lochen, nachdem er sie an die Stelle der Skiriten beordert hatte, nicht hinkamen, geschah es dass sie wiederum zu ihnen, denen um den Agis (Spr. 58, 4, 3), zu stoßen nicht mehr vermochten und diese nicht zusammenschlossen. Anders Pp., der nach αὐτοῦ mit Ba. und vor μὴ interpungirt: und als er, da jene Lochen nicht zu den Skiriten kamen, diesen, den Skiriten, befahl wieder an sie, die um den Agis, heranzurücken, geschah es dass auch diese nicht wieder sich anschliesse n und die Schlachtlinie ausfüllen konnten. — τούτους, die Skiriten. (Pp.) — ξυγκλῆσαι intransitiv, wiewohl etwas verschieden, auch 4, 35, 1. (Pp.)

§ 2. τῇ ἐμπειρίᾳ an Erfahrung, weil sie πανδημεῖ zugleich mit den Heloten ausgezogen waren 5, 64, 1. Brasidas wenigstens vor der Schlacht bei Amphipolis auf seine Truppen nicht besonders gerechnet hatte 5, 8, 1, während die Feinde erlesene Truppen besaßen. Vgl. 5, 67, 3. (Hk.) Unzureichend; ich vermünthe ἀπορία. (Kr. Bruchst.) Dies billigt Kampe S. 47. — ἔδειξαν περιγενόμενοι. Spr. 56, 7, 5. Kampe will, wie Pp., ἂν nach ἦσσαν einschieben. Man denke: sie zeigten durch den Erfolg etc. — ἐν χερσὶν. zu 4, 43, 2. — αὐτῶν τοὺς Σ. zu 4, 126, 3. — οἱ χ. λογάδες 5, 67, 3.

καὶ ἔξέωσαν ἐς τὰς ἀμάξας καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐπιτεταγμένων ἀπέκτεινάν τινας. καὶ ταύτῃ μὲν ἤσσω̄ντο οἱ Ἀλακεδαιμόνιοι· τῷ³ δ' ἄλλῳ στρατοπέδῳ, καὶ μάλιστα τῷ μέσῳ, ἠπερ ὁ βασιλεὺς Ἅγις ἦν καὶ περὶ αὐτὸν οἱ τριακόσιοι οἱ ἱππῆς καλούμενοι, προσπεσόντες τῶν [τε] Ἀργείων τοῖς πρεσβυτέροις καὶ πέντε λόχοις ὠνομασμένοις καὶ Κλεωναίοις καὶ Ὀρνεάταις καὶ Ἀθηναίων τοῖς παρατεταγμένοις ἔτρεψαν οὐδὲ ἐς χεῖρας τοὺς πολλοὺς ὑπομείναντας, ἀλλ' ὡς ἐπήεσαν οἱ Ἀλακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ἐνδόντας καὶ ἔστιν οὖς καὶ καταπατηθέντας τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν. ὡς δὲ ταύτῃ ἐνεδεδώκει τὸ τῶν Ἀρ-73 γείων καὶ ξυμμάχων στρατεύμα, παρερρήγνυντο ἤδη ἅμα καὶ ἐφ' ἐκάτερα, καὶ ἅμα τὸ δεξιὸν τῶν Ἀλακεδαιμονίων καὶ Τεγεατῶν ἐκνυλοῦτο τῷ περιέχοντι σφῶν τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς κίνδυνος περιεστῆκει, τῇ μὲν κνυλουμένους τῇ δὲ ἤδη ἠσσημένους. καὶ² μάλιστ' ἂν τοῦ στρατεύματος ἐταλαιπώρησαν, εἰ μὴ οἱ ἱππῆς παρόντες αὐτοῖς ὠφέλιμοι ἦσαν. καὶ ξυνέβη τὸν Ἅγιν, ὡς ἦσθετο τὸ εὐώνυμον σφῶν ποροῦν τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας καὶ τῶν Ἀργείων τοὺς χιλίους, παραγγεῖλαι παντὶ τῷ στρατεύματι χωρῆσαι ἐπὶ τὸ νικώμενον. καὶ γενομένου τούτου οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς παρῆλθε³

§ 3. ἱππῆς. οἱ ἱππῆς Kr. Bruchst. Spr. 50, 12, 3. Gebilligt von Pp. — καλούμενοι. Denn sie waren nur Ritter, nicht beritten nach Strabo 10 p. 481. (Larcher.) vgl. Hermann Die gr. Staatsalterth. § 29. (Pp.) — πέντε. τοῖς πέντε? — πέντε λόχοις. Sonst Πενιελόχοις, auch der Sch., wofür ὠνομασμένοις zu sprechen scheint. Bekannt ist von ihnen sonst nichts. — οὐδέ. zu 3, 57, 1. — ἐς für εἰς Hk. — ἐς χεῖρας ὑπομείνειν zum Handgemenge abwarten; ὑπομείνειν ὥστε ἐς χεῖρας δέχεσθαι wäre das Gewöhnliche. vgl. die Lex. unter χεῖρ. — τοὺς πολλούς. zu 3, 32, 1. — καταπατηθέντας — zertreten über der gar zu grossen Eilfertigkeit vom Feinde nicht erreicht zu werden. (Hl.) Für τοῦ jedoch will Arn. wohl richtig τῷ. — ἐγκατάληψις ist sehr selten.

C. 73. § 1. καὶ ξυμ. καὶ τῶν ξυμ.? nach dem, wie mich dünkt, constanten usus des Thuk. (Kampe p. 48.) — ἤδη — ἐκάτερα. ἤδη οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ θάτερα oder ἤδη ἅμα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι Kampe eb. — παρερρήγνυντο ἐφ' ἐκάτερα an beiden Seiten wurden sie (die übrige Schlachtlinie) durch Absprengen von der Hauptlinie entblösst, es entstand eine Lücke, sowohl bei den χιλίους § 2. vgl. 5, 67, 3 als bei den Athern. Arr. An. 1, 16, 1: ὡς τὸ μέσον ἐνεδεδώκει αὐτοῖς, παρερρήγνυντο δὴ καὶ τὰ ἐφ' ἐκάτερα τῆς ἵππου. vgl. eb. 2, 10, 4. 11, 1. Plut. Brut. 42: εἰς τὰ γυμνὰ καὶ παραρρηγνύμενα τῆς ἐναντίας γάλαγγος, ἣ τὸ δεξιὸν ἀπασπιάθη πρὸς τὴν δίωξιν, ὠσάμενοι. Dion. Arch. 3, 24: τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ῥωμαίων ἐπιλωμένον τῆς συμμαχίας παρερρήγνυντό τε καὶ σφόδρα ἐπόνει. vgl. eb. 9, 11. — ἤδη. δὴ ohne ἅμα Arr. An. 1, 16, 1 in der Reminiscenz; wohl beides richtig. Das ἅμα ist wohl ein Glossem zu καί. — καὶ ἐφ' ἐκάτερα. καὶ τὰ ἐφ' ἐκάτερα? wie bei Arrian; doch nicht nothwendig. Das καί wie bei ἀμφοτέρως 6, 80, 1. vgl. zu 4, 96, 4. — σφῶν auf das collective τὸ δεξιὸν bezogen: mit dem überflügelnden Theile von sich. Spr. 58, 4, 1. — περιεστῆκει. zu 3, 54, 3 u. 4, 34, 3.

§ 2. σφῶν. zu 3, 114, 2. — ἐπί, zur Hülfe. zu 5, 4, 5.

καὶ ἐξέκλινεν ἀπὸ σφῶν τὸ στράτευμα, καθ' ἡσυχίαν ἐσωθήσαν καὶ ἁτῶν Ἀργείων μετ' αὐτῶν τὸ ἡσσηθέν· οἱ δὲ Μαρτινῆς καὶ οἱ ξύμμαχοι καὶ τῶν Ἀργείων οἱ λογάδες οὐκέτι πρὸς τὸ ἐγκεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνώμην εἶχον, ἀλλ' ὁρῶντες τοὺς τε σφετέρους νεκρικημένους καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπιφερομένους ἐς φρυγὴν ἐτρόποντο. καὶ τῶν μὲν Μαρτινέων καὶ πλείους διεφθάρησαν, τῶν δὲ Ἀργείων λογάδων τὸ πολὺ ἐσωθή. ἡ μὲντοι φρυγὴ καὶ ἀποχώρησις οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ ἦν· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι μέχρι μὲν τοῦ τρέψαι χρονίους τὰς μάχας καὶ βεβαίους τῶ μένειν ποιοῦνται, τρέψαντες δὲ βραχείας καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ τὰς διώξεις.

74 Καὶ ἡ μὲν μάχη τοιαύτη καὶ ὅτι ἐγγύτατα τούτων ἐγένετο πλείστου δὴ χρόνου μεγίστη δὴ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελθοῦσα. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι προθέμενοι τῶν πολεμίων νεκρῶν τὰ ὄπλα τροπαῖον εὐθὺς ἵστασαν καὶ τοὺς νεκροὺς ἐσκύλευον καὶ τοὺς αὐτῶν ἀνείλοντο καὶ ἀπήγαγον ἐς Τεγέαν, οὐπερ ἐτάφησαν, καὶ τοὺς τῶν πολεμίων ὑποσπόνδους ἀπέδωσαν. ἀπέθανον δὲ Ἀργείων μὲν καὶ Ὀρνεατῶν καὶ Κλεωναίων ἑπτακόσιοι, Μαρτινέων δὲ διακόσιοι, καὶ Ἀθηναίων ξὺν Αἰγινήταις διακόσιοι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφό-

§ 3. σφῶν. zu 1, 30, 3. — καὶ τῶν. καὶ Ἀρχάδας καὶ τῶν?

§ 5. καὶ πλείους. οἱ πλείους einige schlechte Hsn. zu 3, 11, 1. 4, 10, 2. — τὸ πολὺ. zu 4, 113, 1. — βίαιος. zu 2, 33, 3. — χρονίους. zu 1. 12, 1. — τῶ μένειν durch Standhalten. — ἐπὶ πολὺ. Plut. Pel. 17: ἐγένετο οὐκ ἐπὶ πολὺν τόπον ἢ διώξεις.

C. 74. § 1. καὶ ὅτι. ἢ ὅτι, wie 7, 86, 4, vermuthet Dr. dort. — ἐγγύτατα. Spr. 62, 2, 4. — πλείστου δὴ für πλείστου δὲ die besten Hsn.; das folgende δὴ verdächtigt dabei Bekker; ich möchte das erste streichen. — χρόνου. Spr. 47, 2, 2. — ὑπό. ἀπό Kr. Bruchst. — ξυνελθοῦσα dem Ausdrucke nach auf μάχη, dem Begriffe nach auf die Truppen bezogen. (Ds.) Arn. u. Bl. vergleichen τῆς μάχης συνεστειώσης Her. 1, 74, 1. — τῶν νεκρῶν lässt Haase p. 7 s. von προ — abhängen, unter τὰ ὄπλα die der Lakedämonier denkend; mir nicht wahrscheinlich. Denn an einen erneuerten Angriff der Feinde war kaum zu denken. Auch kann προτίθεσθαι τινός τι nur gesagt werden wenn unmittelbarer Schutz beabsichtigt wird, wie πίπλον ὀμμάτων προτίεσθαι Eur. Iph. T. 1218. Wo ein blosses Hinstellen zu eventuellem Gebrauch bezeichnet würde, müsste gesagt werden wie Her. 9, 52: ἔθεντο πρὸ τοῦ ἰροῦ τὰ ὄπλα. Anstössig wäre mir auch die Stellung. Ausstellung der erbeuteten Waffen war sehr natürlich, wenn auch sonst wo nichts davon erwähnt wird. — ἵστασαν so 6, 70, 3. (Pp.) ἵστατο Xen. Hell. 7, 5, 13. In der Regel τροπαῖον ἔστησαν oder ἔστήσαντο, da man meist nicht eben die Verriichtung der Sache bezeichnen mag. — ἐσκύλευον. Das vorhergegangene Sammeln der feindlichen Waffen war eig. kein σκυλεύειν; dazu rechnete man nur was Einzelnen als Beute zufiel. Her. 9, 80, 1: ἀπὸ τῶν κειμένων νεκρῶν ἐσκύλευον ψελλία τε καὶ στρεπτοὺς καὶ τοὺς ἀκινάκας, ἰόντας χρυσέους, ἐπεὶ ἐσθητός γε ποικίλης λόγος ἐγίνετο οὐδὲ εἰς. Verboten war es den Lakedämoniern während der Schlacht. Herm. Alt. § 30 A. 1.

§ 2. Αἰγινήταις, attischen Ansiedlern 2, 27, 1. 7, 57, 2. (Arn.) vgl. Böckh Staatshaush. I S. 562 f. — ἀμφοτέρω 3, 61, 1. Androt. b. Schol. zu

τεροι. Λακεδαιμονίων δὲ οἱ μὲν ξύμμαχοι οὐκ ἐταλαιπώρησαν ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι· αὐτῶν δὲ χαλεπὸν μὲν ἦν τὴν ἀλήθειαν πυθέσθαι, ἐλέγοντο δὲ περὶ τριακοσίους ἀποθανεῖν.

Τῆς δὲ μάχης μελλούσης ἔσεσθαι καὶ Πλειστοάναξ ὁ ἕτερος βα-75 σιλεύς ἔχων τοὺς τε πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους ἐβοήθησεν, καὶ μέγροι μὲν Τεγέας ἀφίκετο, πυθόμενος δὲ τὴν νίκην ἀπεχώρησεν. καὶ τοὺς ἀπὸ Κορίνθου καὶ ἔξω Ἰσθμοῦ ξυμμάχους ἀπέστρεψαν πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ αὐτοὶ ἀναχωρήσαντες καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀφέντες, 2 Κάρνεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον ὄντα, τὴν ἑορτὴν ἤγον. καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν ἔς τε μαλακίαν διὰ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορὰν καὶ ἔς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτήτα ἐνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο, τύχη μὲν, ὡς ἐδόκουν, κακίζόμενοι, γνώμη δὲ οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες.

Τῇ δὲ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ξυνέβη τῆς μάχης ταύτης καὶ τοὺς Ἐπι-3 δαυρίους πανδημεὶ ἐσβαλεῖν ἔς τὴν Ἀργεῖαν ὡς ἐρῆμον οὔσαν καὶ τοὺς ὑπολοίπους φύλακας τῶν Ἀργείων ἐξελεθόντων διαφθεῖραι πολλούς. καὶ Ἠλείων τρισχιλίων ὀπλιτῶν βοηθησάντων Μαρτινεῦσιν ὄ-4 στερον τῆς μάχης καὶ Ἀθηναίων χιλίων πρὸς τοῖς προτέροις, ἐστρά-

Ar. Vö. 13. (Kr. z. Dion. p. 318.) — οὐκ ἐταλαιπώρησαν, οὐ κακῶς ἔσχον ἐν τῷ πολέμῳ. (Sch.) Der Ausdruck hier befremdender als 5, 73, 2. — καὶ ἀξ. τι eine auch (nur), eben der Rede werthe Anzahl. zu 4, 48, 5. vgl. 2, 54, 4. (Arn.) vgl. Her. 2, 85. — ἀπογενέσθαι. zu 2, 34, 1. — αὐτῶν sollte der betonten Stellung nach nur von περὶ τριακοσίους abhängen, ist aber in unbe- tonter Bedeutung auch bei πυθέσθαι zu denken: von ihnen selbst, von denen die Wahrheit zu erfahren etc. — περὶ. Spr. 60, 8, 1.

C. 75. § 1. ὁ ἕτερος. Nach dem Gesetze Her. 5, 75, 2 musste einer der Könige daheim bleiben. (Hudson.) vgl. Xen. Hell 5, 3, 10. — τοὺς τε πρεσβυτέρους καὶ νεωτέρους, die Agis 5, 64, 2 zurückgeschickt hatte. (Ds.) Ueber τέ zu 1, 7, 2. — τοὺς ξυμμάχους 5, 64, 3. (Ds.) — ἀπέστρεψαν für ἀπέτρεψαν die meisten Hsn. vgl. 4, 97, 2. (Dr.)

§ 2. ἐτύγχανον. zu 1, 58, 1. — ἤγον, ἐώρταζον. (Sch.) vgl. § 4. 4, 5, 1. 5, 76, 1. 82, 3. — ἔς in Bezug auf. vgl. 3, 88, 1. (Dr.) Spr. 68, 21, 8. — τῇ νήσῳ, Sphakteria. zu 5, 15, 1. — ἄλλην. Spr. 50, 4, 11. — βρα-δυτήτα. vgl. 1, 71, 3. (Hk.) — ὡς ἐδόκουν. Spr. 55, 4, 3. — τούτῳ. Spr. 61, 7, 1. — κακίζεσθαι scheint Thuk. nur für geschmäht werden ge- braucht zu haben, wie 1, 105, 5. 2, 21, 3. (Pp.) Das ist hier doch wenig passend. Auch aus Platon weist Ast neben zwei Stellen mit dieser Bedeu- tung von der andern (sieh schlecht beweisen) nur eine nach, Menex. 247, c. — οἱ αὐτοί, wie in früheren Zeiten.

§ 3. προτέρᾳ für προτεραιῶ die besten Hsn. So Ho. Il. 7, 5, Od. π, 50, Aristot. Polit. 5, 10, 2, Poll. 1, 65. (St.) Mehr bei Herbst S. 36 f. vgl. Herm. Vig. 61. — τῆς μάχης. Spr. 47, 27, 9. vgl. Her. 5, 56 u. Kr. zu Xen. An. 6, 2. 9. — ἐρῆμον, τοῦ στρατεύματος. (Sch.) — ἐξελεθόντων αὐτῶν διαφθεῖραι eine Anzahl zum Theil guter Hsn.; τῶν Ἀργείων ist dann mit φύλακας zu verbinden, während es bei der aufgenommenen La. Subject des abs. Ge. ist. Gemeint ist der Abzug nach Mantinea. Doch vermuth' ich ἐξε-λεθόντες. vgl. zu 6, 7, 2. — πολλούς. τοὺς πολλούς möchte man mit Dobree

τευσαν ἅπαντες οἱ ξύμμαχοι οὗτοι εὐθύς ἐπι... εως οὐκ εὐ-
 κεδαιμόνιοι Κάρνεια ἤγον, καὶ διελόμενοι τὴν πόλιν περιτείχιζον. καὶ
 οἱ μὲν ἄλλοι ἐξεπαύσαντο, Ἀθηναῖοι δέ, ὥσπερ προσετάχθησαν, τὴν
 ἄκραν τὸ Ἡραῖον εὐθύς ἐξειοργάσαντο. καὶ ἐν τούτῳ ξυγκαταλιπόντες
 ἅπαντες τῷ τειχίσματι φρουρὰν ἀνεχώρησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι. καὶ
 τὸ θέρους ἐτελεύτα.

76 Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου χειμῶνος ἀρχομένου εὐθύς οἱ Λακεδαιμό-
 νιοι, [ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἤγαγον,] ἐξεστράτευσαν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Τε-
 γέαν λόγους προὔπεμπον ἐς τὸ Ἄργος ξυμβατηρίους. ἦσαν δὲ αὐτοῖς
 πρότερόν τε ἄνδρες ἐπιτήδειοι καὶ βουλόμενοι τὸν δῆμον τὸν ἐν Ἄργει
 καταλῦσαι, καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη ἐγεγένητο, πολλῶ μᾶλλον ἐδύνατο πεί-
 θειν τοὺς πολλοὺς ἐς τὴν ὁμολογίαν. ἐβούλοντο δὲ πρῶτον σπονδὰς
 ποιήσαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους αὐθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν,
 καὶ οὕτως ἤδη τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι. καὶ ἀφικνεῖται, πρόξενος ὢν
 Ἀργείων, Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάου παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δύο λόγῳ
 φέρων ἐς τὸ Ἄργος, τὸν μὲν καθ' ὃ τι εἰ βούλονται πολεμεῖν, τὸν
 δ' ὡς εἰ εἰρήνην ἀγειν. καὶ γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας, ἔτυχε γὰρ

erwarten. vgl. Kr. z. Dion. p. 305. Allein es ist aufzulösen: πολλοὶ ἦσαν οἱ
 φύλακες οὓς διέφθειραν. Spr. 50, 11, 1. Nicht ganz ähnlich glaubt Pp. 7, 37, 3.

§ 4. διελόμενοι. zu 5, 114.

§ 5. ἐξεπαύσαντο, ἀπέλαμον τοῦ περιτείχιζεν. (Sch.) Ein seltenes
 Wort. — προσετάχθησαν. zu 1, 136, 2. — τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον. Spr.
 50, 7, 2. — ξυγκαταλείπειν φρουρὰν eine gemeinschaftliche Be-
 satzung zusammen zurücklassen. (Ba.) vgl. 5, 80, 3. Dies Verbum
 scheint sonst nicht vorzukommen.

C. 76. § 1. ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἤγαγον, dürfte von Jemand nach 5,
 75, 2 u. 4 eingefälscht sein. vgl. zu Καρνείος 5, 54, 2. Anstössig wäre der müs-
 sige Zusatz selbst bei der Annahme dass Thuk. den Winter mit der herbst-
 lichen Tag- und Nachtgleiche anfangen lasse, was auch Müller De in. b. pel.
 p. 11 annimmt. — λόγους Vorschläge. — ξυμβατήριος, auch § 3, fin-
 det sich wohl erst bei Spätern wieder, auch bei Dion C. 41, 47. — πρό-
 τερόν τε. Dem τέ entspricht καὶ vor ἐπειδὴ. — ἐπιτήδειοι. zu 1, 60, 2.
 — καὶ βουλόμενοι. οἱ βουλόμενοι Kr. Bruchst. — τὸν δῆμον, τὴν δημο-
 κρατίαν. (Sch.) vgl. 3, 81, 3. 5, 81, 2. 8, 54, 3. 65, 1. 68, 1. 4 u. zu 1,
 107, 3; daneben auch in dieser Verbindung δημοκρατία 8, 63, 2.

§ 2. ποιήσαντες. Spr. 52, 8, 1. So 8, 36, 2. vgl. zu 2, 29, 4. 86, 4.
 5, 32, 4. 38, 5. u. Elmsley zu Ar. Ach. 58. — ξυμμαχίαν erg. ποιεῖν oder
 καὶ vor οὕτως ist pleonastisch. (Ba.) Letzteres wird bei einem attischen Pro-
 saiker, zumal so, nicht statthaft sein; ersteres ist nicht hart, da auch bloss
 ξυμμαχίαν ἐβούλοντο gesagt werden konnte. vgl. 6, 82, 4. Da jedoch αὐθις
 ohne Conjunction anstössig ist, so dürfte das καὶ vor οὕτως wohl vor αὐθις
 zu stellen sein. vgl. 1, 112, 3. — λόγῳ Aufträge, Erklärungen. — καθ'
 ὃ τι erg. ἔσται, wie auch zu ὡς. (Hk.) Dobree will beide εἴ streichen. Wir
 sprächen wohl allenfalls ohne Ergänzung mit ähnlicher Kürze: den einen
 (dass) wie, wenn etc.

καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης παρών, οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις πράσσοντες, ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ τολμῶντες, ἔπεισαν τοὺς Ἀργείους προσδέξασθαι τὸν Ξυμβατήριον λόγον. ἔστι δὲ ὅδε.

“Καττάδε δοκεῖ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων Ξυμβαλέσθαι⁷⁷ ποττώς Ἀργείως, ἀποδιδόντας τῶς παῖδας τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ τῶς ἄνδρας τοῖς Μαιναλίοις, καὶ τῶς ἄνδρας τῶς ἐν Μαντινείᾳ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀποδιδόντας, καὶ ἐξ Ἐπιδαύρου ἐκβῶντας καὶ τὸ τεῖχος ἀναιροῦντας. αἱ δὲ κα μὴ εἴκωντι τοῖ Ἀθηναῖοι ἐξ Ἐπιδαύρου, πολεμίους εἶμεν τοῖς Ἀργείοις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων Ξυμμάχοις καὶ τοῖς τῶν Ἀργείων Ξυμμάχοις. καὶ αἴ τινα τοῖ Λακεδαιμόνιοι παῖδα ἔχωντι, ἀποδόμεν ταῖς πολίεσι πάσαις. περὶ δὲ τῷ σιῶ σύματος ἐμενλῆν τοῖς Ἐπιδαυρίοις ὄρκον, δόμεν δὲ αὐτοὺς

§ 3. τοῖς Λ. πράσσοντες. zu 3, 4, 4. — ἐκ τοῦ φανεροῦ. zu 4, 79, 2. — τολμῶντες. zu 2, 43, 1. vgl. 6, 56, 3. (Pp.)

C. 77. § 1. καττάδε, ἄωριστὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τάδε (Sch.) Spr. B. 2. § 8, 3, 9. — ἐκκλησίᾳ. ἄλιᾳ vermuthet Ahrens De dial. dor. p. 480. — Ξυμβαλέσθαι sich zu vergleichen, pacisci Va. vgl. § 4. Eine sehr seltene Bedeutung. (Bl.) — ποττώς, πρὸς τοὺς. Spr. B. 2 § 8, 3, 9. — παῖδας Kinder übersetzt man. vgl. 5, 61, 3. Vielleicht sind Sklaven gemeint. Bei der erstern Erklärung ist ἀποδιδόναι so wie 5, 45, 2 zu fassen. — τῶς ἄνδρας τοῖς Μ. Nirgends vorher erwähnt. — τῶς ἐν Μαντινείᾳ, die arkadischen Geisseln die von Orchomenos nach Mantinea gebracht waren 5, 61, 3 f. (Hobbes.) — Ἐπιδαύρου für — ρω hier und § 2 die meisten und besten Hsn. Gemeint ist das Gebiet von Ep. zu 5, 56, 1. „vgl. 5, 80, 3.“ (Pp.) — ἐκβῶντας, ἐκβαίνοντας. Spr. B. 2 § 39 in βάω. — τὸ τεῖχος, τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον 5, 75, 5. (Hk.) 80, 3. (Arn.) — ἀναιροῦντας. Uncontrahirt κοινανόντων 5, 79, 1; ἀναιρεῦντας möchte man vermuthen. (Pp.) ἀναιριόντας Ahrens; καταιρ-?

§ 2. κα. Spr. B. 2 § 2, 3, 4. — εἴκωντι, εἴκωσι, weichen, abziehen. Eb. § 33, 1, 7. — Ἀθηναῖοι. Ἀσαναῖοι Ahrens. Spr. B. 2 § 4, 3, 4. — ἐξ bei εἴκειν ist selten. (Bl.) Tyrt. 2, 12, 42: εἴκουσ' ἐκ χώρης. (Valck. zu Her. 2, 80.) — πολεμίως Ahrens. — εἶμεν die besten Hsn.; sonst ἤμεν, nicht schlechter. vgl. Matth. Spr. § 217 p. 505. (Pp.) Spr. B. 2 § 38, 2, 6. — ἔχωντι. ἔχοντι die meisten Hsn. Spr. B. 2 § 54, 12, 2. — ἀποδόμεν. Spr. 36, 1, 12. — πολίεσι. πολίεσσι hier eine, mehrere u. gute Hsn. 5, 79, 3. Spr. B. 2 § 18 5, 7. — σιῶ, θεοῦ. Spr. B. 2 § 4, 3, 4. — τῷ ist vielleicht nach σιῶ zuzufügen. Denn da von einem bestimmten Gotte die Rede ist, so bedarf auch σιῶ des Artikels. Ueber die Einschubung dieses Ge. zu περὶ 1, 139, 1, 6, 33, 1, 7, 31, 4. vgl. 1, 32, 2, 2, 13, 2. Valck. ad Adon. p. 284 wollte τῷ τῷ σιῶ gegen Spr. 50, 8, 11. — σύματος, θύματος; über die Sache vgl. 5, 53, 1. (Hl.) — ἐμενλῆν Bekker wie es scheint aus den besten Hsn., deren einige ἔμεν λῆν, αἱ μὲν λῆν u. Ἀ. haben, εἶμεν λῆν Hl., Reiske, Valckenaer. Hl. übersetzt: die Epidaurier sollen sich mit einem Eide verpflichten, welchen sie ihnen selbst abnehmen wollten. Bekker in der Ausg. von 1821 wünscht: αἱ μὲν λῆν τῶς Ἐπιδαυρίως, ὄρκον δόμεναι αὐτοῖς ὁμόσαι. Ahrens liest αἱ μὲν λῆν, τοῖς Ἐ. ὄρκον δόμεν' αἱ δὲ, αὐτῶς ὁμόσαι, wenn sie wollen, mögen sie (die Argeier) den E. einen Eid übertragen, wenn aber nicht, selbst schwören. Schwerlich richtig. — ἀπτοῖς αὐτοῖς einige H.

σομόσαι. τὰς δὲ πόλιας τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονόμους εἶμεν πάσας κατὰ πάτρια. αἱ δὲ κα τῶν ἐκτὸς Πελοποννήσου τις ἐπὶ τὰν Πελοπόννησον γὰν ἦν ἐπὶ κακῷ, ἀλέξέμεναι ἀμοθεῖ ἀβουλευσαμένους, ὅσα κα δικαιοτάτα δοκῆ τοῖς Πελοποννησίοις. ὅσοι δ' ἐκτὸς Πελοποννήσου τῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοί ἐντι, ἐν τῷ αὐτῷ ἔσοῦνται ἐν τῷπερ καὶ τοῖ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοῖ τῶν Ἀργείων ξύμμαχοί ἐντι, τὰν αὐτῶν ἔχοντες. ἐπιδείξαντας δὲ τοῖς ξυμμάχοις ξυμβαλέσθαι, αἱ κα αὐτοῖς δοκῆ. αἱ δὲ τι δοκῆ τοῖς ξυμμάχοις, οὐκαδ' ἀπιάλλην.“

78 Τοῦτον μὲν τὸν λόγον προσεδέξαντο πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ στράτευμα ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Τεγέας ἐπ' οἶκον· μετὰ δὲ τοῦτο ἐπιμυζίας οὔσης ἤδη παρ' ἀλλήλους, οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπράξαν αὐθις οἱ αὐτοὶ ἄνδρες ὥστε τὴν Μαντινέων καὶ τὴν Ἀθηναίων καὶ Ἡλείων ξυμμαχίαν ἀφέντας Ἀργεῖους σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ποιήσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ ἐγένοντο αἶδε.

79 “Καττάδε ἔδοξε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀργείοις σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν εἶμεν πεντήκοντα ἔτη ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, δίκας δίδοντας κατὰ πάτρια· ταὶ δὲ ἄλλαι πόλιες ταὶ ἐν Πελοποννήσῳ κοινανεόντων τῶν σπονδᾶν καὶ τῶν ξυμμαχιῶν αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλιες,

§ 3. αὐτονόμως Ahrens. — ἀλέξην Ahrens. — ἀμοθεῖ bestätigen Theognost. Ann. Ox. II, 165, 7 u. Phavorin. p. 103, 32 Dind. Da Hesych. μόθος durch σιάσις erklärt, so scheint es für ἀσασιάσις zu stehen. (Ahrens.) Die gew. La. ἀμόθῃ erklärt auch Lobeck z. Butt. ausführl. Spr. § 116, 22 durch ὁμοῦ. Didot vergleicht κοινῆ 5, 47, 9 u. ἄμα 80, 1. Pp. wünscht überall zu deuten: ubique vel quovis modo. — βουλευσαμένως Ahrens.

§ 4. ὅσοι Ahrens. — ἐντι, εἰσίν. Spr. B. 2 § 33, 2, 2. — ἐν τῷ αὐτῷ in demselben Vertragsverhältnisse. (Va.) vgl. 5, 79, 2. — ἔσοῦνται. ἔσοῦνται einige gute Hsn., ἔσιόνται Ahrens. — ἐπιδείξαντας nachdem die Lakedaemonier und Argeier den Vertrag vorgelegt, wolle man. (Ps.) — τι δοκῆ für τι καὶ (κα Hk.) ἄλλο δοκῆ die besten Hsn.; μὴ δοκῆ eine Hs. als Var. — ἀπιάλλην, ἀποπέμπειν. (Hesych.) ἐπιπέμπειν, στέλλειν. (Sch.) Herm. zu Ar. Wo. 1301. Ueber den eig. äolischen Infinitiv Spr. 2 B. § 33, 1, 8. Das Compositum ist sonst woher nicht nachgewiesen; über ἰέλλω s. die Lex. Ich denke nicht an die Heimsendung der Gesandten, sondern der von den Bundesgenossen etwa gemachten Erinnerungen und Ausstellungen.

C. 78. πρῶτον. zu 5, 27, 2. Ggs. μετὰ δὲ τοῦτο οὐ πολλῷ ὕστερον. — παρ'. zu ἐπὶ 1, 5, 1. — ἀφέντας, wie 1, 102, 3. 5, 115, 1.

C. 79. § 1. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. zu 5, 27, 2. Hier scheint von Streitigkeiten der Privaten die Rede zu sein. vgl. § 3. (Pp.) — δίδοντας für διδοῦσι als ob σπονδὰς ποιῆσθαι vorherginge. (Hk.) Ueber die Redensart zu 1, 28, 2. 5, 27, 2. — κοινανεόντων für κοινῶν ἐόντων Valckenaer ad Eur. Phoe. 196, κοινανεόντω Ahrens. vgl. p. 296. Ueber die Form Spr. B. 2 § 21 unter κοινῶν. — τῆς ξυμμαχίας Bekker. Doch vgl. 5, 27, 1 u. 48. (Pp.) Herbst S. 5 f. — αὐτοπόλιες. Vielleicht ein dorisches Wort, sonst wohl nirgends vorkommend. (Bl.) Aehnlich αὐτοτελείς καὶ αὐτόδικοι 5, 18, 1. (Pp.) αὐτοπολίται Xen. Hell. 5, 2, 14.

τὰν αὐτῶν ἔχοντες, κατὰ πάτρια δίκας διδόντες τὰς ἴσας καὶ ὁμοίας. οσοὶ δὲ ἔξω Πελοποννήσῳ Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοί ἐντι ἐν τοῖς αὐ-² τοῖς ἐσοῦνται τοῖσπερ καὶ τοῖ Λακεδαιμόνιοι· καὶ τοῖ τῶν Ἀργείων ξύμμαχοι ἐν τῷ αὐτῷ ἐσοῦνται τῷπερ καὶ τοῖ Ἀργεῖοι, τὰν αὐτῶν ἔχοντες. αἱ δὲ ποι στρατιᾶς δέη κοιναῖς, βουλευέσθαι Λακεδαιμονίως καὶ Ἀργεῖως ὅσα καὶ δικαιοτάτα κρίναντας τοῖς ξυμμάχοις. αἱ δὲ τινεὶ τῶν πολιῶν ἢ ἀμφίλογα, ἢ τῶν ἐντὸς ἢ τῶν ἐκτὸς Πελοποννήσου, αἴτε περὶ ὅρων αἴτε περὶ ἄλλου τινός, διακριθῆμεν. αἱ δὲ τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει ἐρίζοι, ἐς πόλιν ἐλθεῖν ἀντινα ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς πολίεσι δοκεῖοι. τοῖς δὲ ἔταις κατὰ πάτρια δικάζεσθαι.“

Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ ἡ ξυμμαχία αὕτη ἐγγεγένητο· καὶ ὁπόσα⁸⁰ ἀλλήλων πολέμῳ ἢ εἴ τι ἄλλο εἶχον, διελύσαντο. κοινῇ δὲ ἤδη τὰ πράγματα τιθέμενοι ἐψηφίσαντο κήρυκα καὶ πρεσβείαν παρ' Ἀθηναίων μὴ προσδέχεσθαι, ἣν μὴ ἐκ Πελοποννήσου ἐξίωσι τὰ τεῖχη ἐκλιπόντες, καὶ μὴ ξυμβαίνειν τῷ μηδὲ πολεμεῖν ἀλλ' ἢ ἅμα. καὶ τὰ τε² ἄλλα θυμῷ ἔφερον καὶ ἐς τὰ ἐπὶ Θοράκης χωρία καὶ ὡς Περδίκκαν ἐπεριψαν ἀμφοτέροι πρέσβεις καὶ ἀνέπεισαν Περδίκκαν ξυνομόσαι σφι-

§ 2. ὅσοι einige gute Hsn. — τοῖς αὐτοῖς. zu 5, 77, 4. — ἐσοῦνται einige gute Hsn., auch im Folgenden. — τοῖσπερ. Spr. 51, 11, 1. — δὲ ποι. Δέσποι zwei gute Hsn., δέ ποίς Ahrens. vgl. p. 367. Ueber ποί vgl. Xen. An. 5, 1, 8. — στρατιᾶς. στρατιᾶς A. Ps. — δέη. Δέοι Boissonnade. vgl. Böckh Corp. inserr. p. 29. (Pp.) — βουλευέσθαι und die Inf. § 3 hängen von ἔδοξε § 1 ab. (Pp.) — ὅσα καὶ erg. κρίναντι, wenn dies nicht vielmehr für κρίναντας herzustellen ist. (Pp.) Vgl. jedoch (über ὡς ἄν) Spr. 69, 7, 2 u. Kr. zu Xen. An. 5, 7, 22. „Gemeint sind die zu jeder Expedition erforderlichen Leistungen der einzelnen Staaten.“ (Hk.)

§ 3. ἢ ἀμφίλογα über irgend einen Besitz Streit statt fiude. — διακριθῆμεν es soll durch den Weg Rechts entschieden werden. (Ps.) Spr. B. 2 § 30, 2, 6. Arr. An. 1, 27, 4. ἐκέλευσεν ὑπὲρ τῆς χώρας διακριθῆναι. (Bl.) vgl. Lex. Dem. — πόλι Ahrens. Spr. B. 2 § 18, 5. — ἐρίζοι haderte, nicht über Besitz sondern z. B. über Beleidigungen, Beeinträchtigungen. — ἐς πόλιν — δοκοῖη so sollte man sich, um das Zerwürfniss entscheiden zu lassen, an eine Stadt wenden die man beiden streitenden Städten für gleich günstig, für unparteiisch, halte. (Va.) — ἄμω wird sonst regelmässig mit dem Dual des Namens verbunden. Spr. 44, 2, 2. — δοκεῖοι Pp. u. Bk. δοκεῖοι oder δοκεῖη die Hsn. — τοῖς ἔταις den Bürgern als Privatleuten, bourgeois. vgl. Böckh Corp. inserr. p. 31. Pp. vermuthet τοῖς ἔταις nach dem Sch.: τοὺς πολιτευομένους ἐν μιᾷ ἐκάστη πόλει δι' ἀλλήλων λύειν τὰ διάφορα. Denn der Sprachgebrauch schein nicht zu gestatten δικάζεσθαι, wofür Valckenaer δίκας ἔσεσθαι vermuthete, als Passiv zu erklären: solle Recht gesprochen werden. Uebrigens wird hie mit das Processiren bei den Gerichten eines andern Staates untersagt.

C. 30. § 1. αὕτη. zu 3, 28, 2. — ἄλλο. ἄλλως möchte man erwarten; doch s. Kr. z. Dion. p. 267 u. zu Xen. An. 3, 2, 32. (Pp.) — διελύσαντο verglichen sich über. (Ill.) vgl. 1, 140, 4. 145. — τιθέμενοι, διατιθέμενοι, οἰκονομοῦντες. (Sch.) zu 1, 25, 1. — τῷ. zu 5, 38, 1.

§ 2. ἔφερον verwalteten Ps.; vielmehr ertrugen, wie in βαρέως φέρειν. vgl. zu 1, 31, 1. — ἀμφοτέροι, Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι. (Sch.)

σιν. οὐ μέντοι εὐθύς γε ἀπέστη τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διανοεῖτο, ὅτι καὶ τοὺς Ἀργεῖους ἐώρα· ἦν δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ἀρχαῖον ἐξ Ἀργους. καὶ τοῖς Χαλκιδεῦσι τοὺς τε παλαιοὺς ὄρκους ἀνενεώσαντο καὶ ἄλλους βῶμοσαν. ἔπεμψαν δὲ καὶ παρὰ τοὺς Ἀθηναίους οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις, τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τεῖχος κελεύοντες ἐκλιπεῖν. οἱ δ' ὀρώντες ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντες τοὺς ξυμφύλακας ἔπεμψαν Δημοσθένην τοὺς σφετέρους ἐξάξοντα. ὁ δὲ ἀφικόμενος καὶ ἀγωνά τινα πρόφασιν γυμνικὸν ἐξω τοῦ φρουρίου ποιήσας, ὡς ἐξῆλθε τὸ ἄλλο φρουρικόν, ἀπέκλησε τὰς πύλας· καὶ ὕστερον Ἐπιδαυριοῖς ἀνανεωσάμενοι τὰς σπονδὰς ἀ-
81 τοὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέδοσαν τὸ τεῖχος. μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμμαχίας καὶ οἱ Μαντινῆς, τὸ μὲν πρῶτον ἀντέχοντες, ἔπειτ' οὐ δυνάμενοι ἄνευ τῶν Ἀργείων, ξυνέβησαν καὶ αὐτοὶ 2 τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφείσαν τῶν πόλεων. καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι, χίλιοι ἑκάτεροι, ξυστρατεύσαντες τὰ τ' ἐν Σικυῶνι ἐς ὀλίγους μᾶλλον κατέστησαν αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλθόντες καὶ μετ' ἐκαῖνα ξυναμφοτέροι ἤδη καὶ τὸν ἐν Ἀργεῖ δῆμον κατέλυσαν καὶ ὀλιγαρχία ἐπιτηδεῖα τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη. καὶ πρὸς ἕα ἤδη ταῦτα ἦν τοῦ χειμῶνος λήγοντος, καὶ τέταρτον καὶ δέκατον ἔτος τῶ πολέμῳ ἐτελεύτα.

— ξυνομόσαι. zu 1, 71, 4. — διανοεῖτο, ἀποστῆναι. (Sch.) zu 1, 1, 1 E. — ἐώρα, ἀποσιάντας. (Sch.) Spr. 56, 16 A. vgl. zu 1, 78, 3. — ἐξ Ἀργους 2, 99, 2. — Χαλκιδεῦσι. vgl. 5, 30, 4. Die Lakedämonier werden schon nach dem Abfalle 1, 58, 1 einen Vertrag mit ihnen geschlossen haben. (Pp.)

§ 3. τὸ ἐξ Ἐ. τεῖχος ἐκλιπεῖν. Her. 7, 37: ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐξ οὐρανοῦ ἔδρην. Oder auch: das in der Nähe von E. gelegene Castell. vgl. über ἐκ zu 1, 64, 1. 7, 31, 1. (Arn.) Jenes ist richtig. Spr. 50, 8, 14. Nicht anstößig ist dass der Ortsname die Landschaft mit umfasst. — τεῖχος. zu 5, 77, 1. — ὄντες für ὄντας Abr. Spr. 56, 7, 5. — ἐξάξοντα. Keine gemiedene Kakophonie. Lobeck Parall. p. 12. — πρόφασιν. zu 3, 111, 1. — ποιήσας. zu 2, 86, 4. — τὸ ἄλλο, die nicht attischen ξυμφύλακας. vgl. 5, 75, 4 f. — φρουρικόν für φρούριον nur einige schlechtere Hsn. Dieses scheint nicht wie praesidium auch Besatzungstruppen bezeichnet zu haben; jenes findet sich auch bei Dion C. 56, 42. (Dr. u. Pp.) Streichen wollte es Kr. Bruchst. — ἀπέκλησε τὰς πύλας sagt auch Xen. An. 7, 1, 12, 6, 24. (Bl.) — αὐτοὶ von selbst. (Ba.)

C. 81. § 1. ἐκ τῆς. Spr. 50, 9, 9. — τῆς ξυμμαχίας, τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) — ξυνέβησαν. vgl. Xen. Hell. 5, 2, 2. (Pp.) — τῶν πόλεων. vgl. 5, 33, 1 u. 2. 58, 1. 61, 3. 67, 3. (Arn.)

§ 2. Ἀργεῖοι ist nur zu ξυστρατεύσαντες und κατέστησαν, nicht auch zu ἐλθόντες Subject. Spr. 56, 9, 1. — χίλιοι. vgl. zu 5, 67, 3. (Arn.) Böckh Staatsh. 1 S. 392. — ἐς ὀλίγους zu einer oligarchischen Verfassung. zu 2, 37, 1. — μᾶλλον, ἢ πρότερον. (Ds.) Dies würde eine betontere Stellung des μᾶλλον erfordern. Der Ggs. ist also wohl: eine mehr oligarchische als demokratische Verfassung. vgl. 8, 53, 4. — ξυναμφοτέροι, wie schon Ps. wollte, für ξυναμφοτέρα einige (schlechte) Hsn. — κατέλυσαν, mit Hülfe der χίλιοι λογάδες. zu 5, 67, 3. — ἐπιτηδεῖα. zu 1, 19. — ἦν. zu 4, 135, 1.

Τοῦ δ' ἐπιγυνομένου θέρους Διῆς τε οἱ ἐν Ἀθῶ ἀπέστησαν Ἀ-82
 θηναίων πρὸς Χαλκιδέας, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐα οὐκ ἐπιτη-
 δείως πρότερον ἔχοντα καθίσταντο. καὶ Ἀργείων ὁ δῆμος, κατ' ὀλί-
 γον ξυνιστάμενός τε καὶ ἀναθαρσήσας, ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις, τηρή-
 σαντες αὐτὰς τὰς γυμνοπαιδίας τῶν Λακεδαιμονίων· καὶ μάχης γε-2
 νομένης ἐν τῇ πόλει ἐπεκράτησεν ὁ δῆμος, καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτεινε
 τοὺς δὲ ἐξήλασεν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἕως μὲν αὐτοὺς μετεπέμποντο
 οἱ φίλοι, οὐκ ἤλθον ἐκ πλείονος, ἀναβαλόμενοι δὲ τὰς γυμνοπαιδίας
 ἐβοήθουν. καὶ ἐν Τεγέᾳ πυθόμενοι ὅτι νενίκηνται οἱ ὀλίγοι προελθεῖν3
 μὲν οὐκέτι ἠθέλησαν δεομένων τῶν διαπεφευγόντων, ἀναχωρήσαντες δὲ
 ἐπ' οἴκου τὰς γυμνοπαιδίας ἤγον. καὶ ὕστερον ἐλθόντων πρέσβειων
 ἀπὸ τε τῶν ἐν τῇ πόλει [ἀγγέλων] καὶ τῶν ἐξω Ἀργείων, παρόντων
 τε τῶν ξυμμάχων καὶ ῥηθέντων πολλῶν ἀφ' ἑκατέρων ἔγνωσαν μὲν
 ἀδικεῖν τοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς Ἀργος, δια-
 τριβαὶ δὲ καὶ μελλήσεις ἐγίνοντο. ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀργείων ἐν τούτῳ,4
 φοβούμενος τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν
 πάλιν προσαγόμενός τε καὶ νομίζων μέγιστον ἂν σφᾶς ὠφελήσειν, τει-
 χίζει μακρὰ τεῖχη ἐς θάλασσαν, ὅπως, ἢν τῆς γῆς εἴργωνται, ἢ κατὰ
 θάλασσαν σφᾶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγῇ τῶν ἐπιτηδείων ὠφελῆ.
 ξυνήδεσαν δὲ τὸν τειχισμὸν καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τινὲς πόλεων.

C. 82. § 1. Διῆς für Δικυδῆς mehrere gute u. einige schlechte Hsn. vgl. Böckh Staatsh. 2 S. 682. — ἐπιτηδείως, συμπερόντως τοῖς Λακεδαιμονίοις. (Sch.) zu 1, 19. — κατ' ὀλίγον nach und nach Ba. So scheint Thuk. den Ausdruck nie gebraucht zu haben. vgl. zu 4, 10, 4. — ξυνιστάμενος. zu 2, 88, 1. So öfter von politischen Umtrieben, wie 8, 89, 2. vgl. 8, 66, 1. 2, 73, 3. Ar. Ri. 862: ἐπαυσα τοὺς ξυνωμότας· καὶ μ' οὐ λήθηεν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον. — ἀναθαρσήσας, ἀναλαβόντες αἴθις ἐλπίδας ἀγαθᾶς. (Sch.) Spr. 53, 5, 2. vgl. 58, 4, 1. — ἐπέθεντο. ἐπέθετο oder auch die Participia im Plural, wie 5, 60, 4, wäre regelmässig. (Pp.) Ich nehme die Participia appositiv. — τηρήσαντες nachdem sie abgewartet, womit nicht vereinbar Paus. 2, 20, 1. (Bl.) — αὐτὰς. zu 2, 3, 3. — τὰς γυμνοπαιδίας, im Anfange des Hekatombäon. Manso Sparta 1, 2 S. 213 f.

§ 2. οὐκ ἤλθον ἐκ πλείονος sie kamen längere Zeit nicht, blieben eine Zeit lang aus. (Va.) Die Stelle ist wohl verfälscht. zu 4, 42, 3. 103, 3. Kampe z. fünften B. S. 50 bessert: οὐκ ἤλθον, νῦν δ' ἐκπλαγέντες ἀναβαλόμενοι τὰς.

§ 3. δεομένων obgleich sie baten. (Sch.) — ἀγγέλων verdächtigen F. u. A. Ps., als Botschafter erklärt Hi. Vielleicht ist es hier zu streichen und vorher für πρέσβειων herzustellen. — ἀφ' ε. von beiden Seiten. zu 3, 36, 5. — διατριβὴ καὶ μελλήσεις verbindet auch Plut. Publ. 21. Mar. 15. vgl. Brut. 43.

§ 4. προσαγόμενος, οἰκειούμενος. (Sch.) Sonst gew. so mit einem persönlichen Ac.; ὀλίγους ἐς αἰλίαν 3, 32, 1. — μέγιστον. Spr. 46, 5, 7. vgl. zu 7, 24, 3 u. 8, 66, 4. — ἂν. zu 2, 80, 5. — μακρὰ τεῖχη. zu 5, 52, 2. — ἐπαγωγῇ scheint in diesem Sinne (über ἐπάγεσθαι so zu 1, 81, 1) sonst nicht vorzukommen. — ξυνήδεσαν. ξυνήδεσαν? Denn was soll jenes besagen? — τινὲς. Spr. 47, 9, 20 u. Kr. zu Xen. An. 2, 5, 33. Anders

καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι πανδημεῖ, καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες καὶ οἰκέται, ἐτείχιζον· καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίων αὐτοῖς ἤλθον τέκτονες καὶ λιθοργοί. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

83 Τοῦ δ' ἐπιγενομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι ὡς ἤσθοντο τειχιζόντων, ἐστράτευσαν ἐς τὸ Ἄργος αὐτοὶ τε καὶ οἱ ξύμμαχοι πλὴν Κορινθίων· ὑπῆρχε δὲ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρᾶσσόμενον. ἦγε δὲ τὴν στρατιάν Ἄγρις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς πόλεως δοκοῦντα προὔπαρχειν οὐ προὔχωρησεν ἔτι· τὰ δὲ οἰκοδομούμενα τείχη ἐλόντες καὶ καταβαλόντες καὶ Ὑσιᾶς, χωρίον τῆς Ἀργείας, λαβόντες καὶ τοὺς ἐλευθέρους ἅπαντας οὓς ἔλαβον ἀποκτείναντες ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. ἐστράτευσαν δὲ μετὰ τοῦτο καὶ Ἀργεῖοι ἐς τὴν Φλιασίαν καὶ δηρώσαντες ἀπῆλθον, ὅτι σφῶν τοὺς φρυγάδας ὑπέδέχοντο· οἱ γὰρ πολλοὶ αὐτῶν ἐνταῦθα κατώκηντο. κατέκλησαν δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Μακεδονίαν Ἀθηναῖοι, Περδίκκᾳ ἐπικαλοῦντες τὴν τε πρὸς Ἀργείους καὶ Λακεδαιμονίους γενομένην ξυνωμοσίαν καὶ ὅτι παρασκευασμένων αὐτῶν στρατιάν ἄγειν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θοράκης καὶ Ἀμφίπολις Νικίου τοῦ Νικηράτου στρατηγούντος εἴψευστο τὴν ξυμμαχίαν καὶ ἡ στρατιὰ μάλιστα διελύθη ἐκείνου ἀπάραντος· πολέμιος οὖν ἦν. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὗτος καὶ πέμπτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

oben 5, 25, 2. — καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες. Kr. z. Her. 1, 59, 3. — τέκτονες. Ueber ξύλα beim Mauerbau 6, 99, 1. (Bl.)

C. 83. § 1. ὑπῆρχε. Spr. 56, 3, 1. Mit ἐκ auch 7, 28, 3. — αὐτόθεν. Theokr. 25, 170: Ἄργεος ἐξ ἱεροῦ αὐτόθεν. (Valckenaer z. Her. 4, 134.) Her. 8, 64: αὐτόθεν ἐκ Σαλαμῖνος. Plut. Tib. Gr. 8: αὐτόθεν ἐξ Ἰταλίας. Ar. Ach. 116: οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθέρθ' αὐτόθεν. (Kr. z. Dion. p. 280.) vgl. zu 5, 22, 1. u. Herbst S. 58 ff.

§ 2. προὔπαρχειν vorbereitet zu sein, durch die πρᾶσσαντας αὐτοῖς. — οἰκοδομούμενα welche gebaut wurden.

§ 3. ὅτι bezieht sich auf δηρώσαντες, nicht auf ἀπῆλθον. — κατώκηντο. zu 1, 120, 2.

§ 4. κατέκλησαν. κατέκλεισαν Kr. Bruchst. vgl. zu 3, 85, 1. ἐγκατέκλεισαν Valck. z. Her. 6, 133. Κατακλείειν γῆν u. Ae. war den Griechen fremd, was freilich Böckh Staatsh. 1 S. 77 nicht glaubt. — καὶ stellt das Ereigniss bloss dem vorhergehenden entgegen. — Μακεδονίαν für Μακεδονίας eine Hs., Μακεδόνας Gō. So las wohl der Sch.: τοῦτέστι τῶν εἰσγαγωγίμων ἢ τῆς θαλάττης αὐτοὺς ἀπέκλεισαν. — Περδίκκᾳ ἐπικαλοῦντες für Περδίκκᾳ, ἐπικαλοῦντες Gō. — τὴν γενομένην 5, 80, 2. — ξυνωμοσίαν, ἐνορχον ξυμμαχίαν. (Sch.) zu 3, 64, 2. — καὶ ὅτι. Spr. 59, 2, 4. — εἴψευστο τὴν. zu 3, 66, 2. vgl. Her. 6, 32. — διελύθη. Es war also wohl, vermuthlich gegen das Ende des Winters, wirklich ein Heer hingeschickt. vgl. Böckh Staatsh. 2 S. 38. — ἀπάραντος, ἀπὸ τοῦ ἀναπισθέντος. (Sch.) Er scheint ἐπαρθέντος gelesen zu haben. zu 4, 26, 4? Ἀπαίρειν gebraucht Thuk. so nur von Schiffen. ἐποστάντος Pp. οὐ παρόντος Kr. vgl. 3, 6, 1. 4, 8, 2. 8, 2, 2. — οὗτος für οὕτως mehrere, z. Th. gute Hsn.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Ἀλκιβιάδης τε πλεύσας ἐς Ἀργος⁸⁴ ναυσὶν εἴκοσιν Ἀργείων τοὺς δοκοῦντας ἔτι ὑπόπτους εἶναι καὶ τὰ Λακεδαιμονίων φρονεῖν ἔλαβε, τριακοσίους ἄνδρας, καὶ κατέθεντο αὐτοὺς Ἀθηναῖοι ἐς τὰς ἐγγυὲς νήσους ὧν ἦρχον· καὶ ἐπὶ Μῆλον τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ναυσὶν ἑαυτῶν μὲν τριάκοντα, Χίαις δὲ ἕξ, Λεσβίαν δὲ δυοῖν, καὶ ὀπλίταις ἑαυτῶν μὲν διακοσίους καὶ χιλίους καὶ τοξόταις τριακοσίους καὶ ἵπποτοξόταις εἴκοσι, τῶν δὲ ξυμμάχων καὶ νησιωτῶν ὀπλίταις μάλιστα πεντακοσίους καὶ χιλίους. οἱ δὲ Μήλιοι Λακεδαιμονίων μὲν εἰσιν ἄποικοι, τῶν δ' Ἀθηναίων οὐκ ἤθελον ὑπακούειν, ὥσπερ οἱ ἄλλοι νησιῶται, ἀλλὰ τὸ μὲν προῶτον οὐδετέρων ὄντες ἠσύνχαζον, ἔπειτα, ὡς αὐτοὺς ἠνάγκαζον οἱ Ἀθηναῖοι δηροῦντες τὴν γῆν, ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. στρατοπεδευσάμενοι οὖν ἐς τὴν γῆν αὐτῶν τῇ παρασκευῇ ταύτῃ οἱ στρατηγοί, Κλεομήδης τε ὁ Λυκομήδους καὶ Τισίας ὁ Τισιμάχου, πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς γῆς, λόγους προῶτον ποιησομένους ἐπεμψαν πρέσβεις. οὓς οἱ Μήλιοι πρὸς μὲν τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον, ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν ἐκέλευον περὶ ὧν ἤκουσιν. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἔλεγον τοιαύτα.

„Ἐπειδὴ οὐ πρὸς τὸ πλῆθος οἱ λόγοι γίνονται, ὅπως δὴ μὴ ξυνε-⁸⁵χεῖ ῥήσει οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐς ἅπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν ἀπατηθῶσιν, γινώσκωμεν γὰρ ὅτι τοῦτο φρονεῖ ἡμῶν ἢ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή, ὑμεῖς οἱ καθήμενοι ἔτι ἀσφαλέστερον ποιήσατε. καθ' ἑ-²καστον γὰρ καὶ μηδ' ὑμεῖς ἐνὶ λόγῳ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτη-

C. 84. § 1. τε bezieht sich auf καὶ vor ἐπὶ § 2. — φρονεῖν. zu 3, 68, 2.

§ 2. Λεσβίαν. Λεσβίαις viele und gute Hsn. Spr. 44, 2, 3. Doch ist dies wohl durch Χίαις veranlasst. (Bl.) — καὶ νησιωτῶν. Spr. 69, 32, 2.

§ 3. οὐκ ἤθελον. vgl. 3, 91, 2. — οὐδετέρων neutral. Der Sch.: γράφεται μεθ' ἑτέρων; er wollte sagen οὐδὲ μεθ' ἑτέρων. Und dies oder ξύμμαχοι hinzugefügt erwartet man. (Pp.) zu 2, 67, 5; über den blossen Ge. 47, 6, 4. vgl. 3, 86, 1. Plut. Pyrrh. 31: τὴν πόλιν εἴαν μηδετέρου γενομένην.

§ 4. ἐς, sonst ἐν bei diesem Verbum, jenes das Hingekommen sein andeutend. — ταύτῃ, die durch ἐς πόλεμον κατέστησαν angedeutete.

C. 85. § 1. ὅπως δὴ eben, offenbar damit. — ῥήσεις, διεξοδικὸς λόγος. Tim. p. 228 u. dort Ruhnk. — ἐπαγωγὰ. zu 4, 88. — ἀνέλεγκτα Unwiderlegtes, nicht sogleich bei jedem einzelnen Punkte Abgelehntes. — ἐς ἅπαξ mit einem Male, im Ggs. zu einer Discussion. Spr. 66, 1, 3. — φρονεῖ bezweckt. (Sch.) Ungewöhnlich. Valek. z. Her. 4, 131. — ἡμῶν für ὑμῶν mit einer Hs. Reiske u. Kr. z. Dion. p. 172. — καθήμενοι. zu 5, 55, 1. — ἔτι. ὃ ἔτι will lieber G. Herm. Philol. 1 p. 370. So las vielleicht der Schol. vgl. Spr. 43, 4, 10.

§ 2. καὶ μηδ' ὑμεῖς und auch ihr nicht, wie wir es nicht sollen. — ἐνὶ λόγῳ, ξυνεχεῖ ῥήσει § 1. Falsch ἐν ὀλίγῳ die meisten und besten Hsn. (Kr. z. Dion. p. 172 s.) — ἐπιτηδείως gehörig, treffend, richtig. Her. 6, 97: οὐκ ἐπιτηδεῖα καταγρόντες κατ' ἐμοῦ. vgl. unten 8, 66, 2. — ὑπολαμ-

δειώς λέγεσθαι εὐθὺς ὑπολαμβάνοντες κρίνετε. καὶ πρῶτον, εἰ ἀρέσκει ὡς λέγομεν εἶπατε.“ οἱ δὲ τῶν Μηλίων ξύνεδροι ἀπεκρίναντο·

86 “Ἡ μὲν ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ’ ἡσυχίαν ἀλλήλους οὐ ψέγεται, τὰ δὲ τοῦ πολέμου, παρόντα ἤδη καὶ οὐ μέλλοντα, διαφέροντα αὐτοῦ φαίνεται. ὀρῶμεν γὰρ αὐτούς τε κριτὰς ἦκοντας ὑμᾶς τῶν λεχθησομένων καὶ τὴν τελευτὴν ἕξ αὐτοῦ κατὰ τὸ εἶκός περιγενομένοις μὲν τῷ δικαίῳ καὶ δι’ αὐτὸ μὴ ἐνδοῦσι πόλεμον ἡμῖν φέρουσαν, πεισθεῖσι δὲ δουλείαν.“

87 ΑΘ. Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιούμενοι ἢ ἄλλο τι ξυνήκετε ἢ ἐκ τῶν παρόντων καὶ ὧν ὀρᾶτε περὶ σωτηρίας βουλευσόντες τῇ πόλει, πανοίμεθ’ ἄν· εἰ δ’ ἐπὶ τοῦτο, λέγομεν ἄν.

88 ΜΗΛ. Εἶκός μὲν καὶ ξυγγνώμη ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι· ἢ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἦδε πάρεστιν καὶ ὁ λόγος ᾧ προκαλεῖσθε τρόπῳ, εἰ δοκεῖ, γιγνέσθω.

89 ΑΘ. Ἡμεῖς τοίνυν οὔτε αὐτοὶ μετ’ ὀνομάτων καλῶν, ὡς ἢ δικαίως τὸν Μῆδον καταλύσαντες ἄρχομεν ἢ ἀδικούμενοι τῶν ἐπεξερχό-

βάνοντες. zu 5, 49, 3. — κρίνετε sagt euer Gutachten darüber. (Hl.) über jeden einzelnen Punct, καθ’ ἕκαστον. — ὡς λέγομεν die vorgeschlagene Art zu verhandeln. — ξύνεδροι. zu 4, 22, 1.

C. 86. ἐπιείκεια, ἐγνωμοσύνη. (Sch.) Humanität. zu 4, 19, 2. vgl. 3, 40, 1. — τοῦ διδάσκειν die sich darin beweist dass man belehrt. — οὐ ψέγεται wird von uns nicht getadelt Hl.; ist nicht zu tadeln Va. Dion. Arch. 7, 28 p. 1375: ἡ ἰσομοιρία τῆς τύχης οὐ ψέγεται. (Kr. z. Dion. p. 173.) Plut. Geschwätz. 4: οὐ ψέγεται τῷ (l. τῷ) πίνειν, εἰ προσεῖη τῷ πίνειν τὸ σιωπᾶν. (Bl.) — τὰ τοῦ πολέμου die kriegerischen Anstalten. (Hl.) — αὐτοῦ, τῆς ἐπιείκειας τοῦ διδάσκειν καθ’ ἡσυχίαν. (So auch Dion.) Spr. 58, 3, 6. — ἕξ αὐτοῦ aus der Unterredung. — περιγενομένοις τῷ δικαίῳ wenn wir bei der Discussion in der Vertretung unseres Rechtes obgesiegt. — δι’ αὐτό. zu 1, 2, 1. — μὴ ἐνδοῦσι wenn wir nicht nachgeben, uns nicht unterwerfen. vgl. 4, 19, 3. 8, 54, 1.

C. 87. ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιούμενοι um argwöhnische Vermuthungen über das Bestehende in Betracht zu ziehen. — ἄλλο τι ἢ. Spr. 62, 3, 7. vgl. 3, 85, 2. — ξυνήκειν bei Thuk. nur hier, überhaupt selten, von Personen bei den Frühern sonst wohl nie. — ἐκ τῶν π. zu 3, 29, 2. — βουλευσόντες, wie 5, 111, 1. vgl. Zusätze zu 3, 42, 5.

C. 88. ξυγγνώμη — τρέπεσθαι. zu 4, 114, 5. Her. 1, 39: συγγνώμη περὶ ἐμὲ φυλακὴν ἔχειν. Spr. 61, 7, 5 u. Schäfer z. Dem. 5. p. 696. — ἐν τῷ τοιῷδε, zu 2, 36, 1. — καθεστῶτας Menschen die sich befinden. (Ps.) Spr. 55, 2, 6. vgl. Kr. z. Dion. p. 174 u. Stud. 2 S. 181. — δοκοῦντας milder für ὑπονοῦντας. (Kr. z. Dion. p. 174.) Doch erscheint das Wort so seltsam dass ich ὑπονοῦντας vermuthete. — καὶ vor περὶ als ob folgen sollte καὶ τὸν λόγον — ἐχέτω. vgl. zu 3, 39, 3. 6, 24, 1.

C. 89. §. 1. ὀνομάτων καλῶν, λέξεων εὐπρεπῶν. (Sch.) οὐ καλλιπεύμεθα 6, 83, 2. (Kr. z. Dion. p. 17 u. 175.) — τὸν Μ. καταλύσαντες, τὸν βάρβαρον μόνοι καθελόντες 6, 83, 2. vgl. 1, 69, 3. — ἐπεξερχόμεθα. zu

μεθα, λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν, οὐθ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν ἢ ὅτι Λακεδαιμονίων ἄποικοι ὄντες οὐ ξυνεστρατεύσατε ἢ ὡς ἡμᾶς οὐδὲν ἠδικήκατε λέγοντας οἴεσθαι πείσειν, τὰ δυνατὰ δ' ἐξ ὧν ἐκάτεροι ἀληθῶς² φρονοῦμεν διαπράσσεσθαι, ἐπισταμένους πρὸς εἰδότας ὅτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται, δυνατὰ δὲ οἱ προὔχοντες πρᾶσσοσι καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσιν.

ΜΗΛ. Ἡμεῖς μὲν δὴ νομίζομεν γε χρήσιμον — ἀνάγκη γάρ, 90 ἐπειδὴ ὑμεῖς οὕτω παρὰ τὸ δίκαιον τὸ ξυμμέρον λέγειν ὑπέθεσθε — μὴ καταλύειν ὑμᾶς τὸ κοινὸν ἀγαθόν, ἀλλὰ τῷ αἰεὶ ἐν κινδύνῳ γυγνομένῳ εἶναι τὰ εἰκότα [δίκαια] καὶ τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς πείσαντά τινα ὠφεληθῆναι. καὶ πρὸς ὑμῶν οὐχ ἦσσαν τοῦτο, ὅσῳ καὶ ἐπὶ μεγίστῃ τιμωρίᾳ σφαλέντες ἂν τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε.

3, 38, 1, — ἄπιστον nicht überzeugend. (Kr. ind. zu Dion.) Zu beziehen ist es wohl auf das verbundene λόγων μῆκος, also fast für ἀπίστων. — ἀξιοῦμεν — πείσειν. Man verbinde: ἀξιοῦμεν ὑμᾶς οἴεσθαι πείσειν (ἡμᾶς), λέγοντας ἢ ὅτι. (Sch.) — οὐ ξυνεστρατεύσατε, τοῖς Λακεδαιμονίοις. (Sch.) Man denke dabei ὅμως vor οὐ. (Ba.)

§. 2. τὰ δυνατὰ — διαπράσσεσθαι dass ihr euch zu dem was nach Massgabe dessen was wir beide wirklich denken möglich und thunlich ist versteht. (Hl.) Doch heisst διαπράσσεσθαι, von ἀξιοῦμεν abhängig, hier wohl: zu erlangen versuchen. — ἐπισταμένους πρὸς εἰδότας (ihr) wissende gegenüber (uns) wissenden. — δίκαια — κρίνεται Gerechtes wird in der menschlichen Erörterung (Kr. ind. z. Dion. in λόγος) nur bei den gleichen Zwangsmitteln (ὅταν ἴσην ἰσχὺν ἔχωσι Sch.) in Anschlag gebracht, gilt als Entscheidungsgrund. — ἀπό. zu 1, 91, 4. — πρᾶσσοσι, wie 5, 105, 1. vgl. 3, 71. u. a. (Herbst 8, 44 f.) Ueber die Sache „1, 76, 2.“ (Bl.) u. Kr. z. Dion. p. 176.

C. 90. ἡμεῖς μὲν δὴ für ἢ μὲν δὴ Pp., ἡμεῖς δὴ der Rand einer Hs. ἢ μὲν δέ, nach γέ ein Komma gesetzt und χρήσιμον (erg. ἐστίν als Nachsatz gedacht. G. Herm. Phil. 1 p. 370 s. — χρήσιμον. Es ist weder ἡμῖν noch ὑμῖν dabei zu denken, wie aus καὶ πρὸς ὑμῶν — hervorgeht (Sch. u. Pp.) — παρὰ τό mit Beseitigung des. (Ba.) — ὑπέθεσθε habt angeregt. (Ba.) Des Mediums wegen wohl: ihr habt als Basis festgestellt. Gestellt wünsch' ich es nach οὕτως, da sonst τὸ ξυμμέρον nach γάρ zu ergänzen kaum erträglich ist. — τὸ κοινὸν ἀγαθόν, τουτίεστι τὸ πρῶτος τοῖς ἀσθενεστέροις χρῆσθαι. (Sch.) Vielmehr ist die Befolgung des Rechtes und der Billigkeit hier das Gemeingut. (Abr.). — εἶναι gewährt werde. vgl. 3, 39, 6. (Dr.) Dobree nimmt εἶναι für ἐξεῖναι (zu 4, 8, 3) und lässt ὠφεληθῆναι davon abhängen, τὰ εἰκότα mit πείσαντα verbindend. Warum nicht mit ὠφεληθῆναι? — δίκαια streicht Herm. ebendas. als Glossem. — ἐντός für ἐκτός die besten Hsn. Der Sinn: δεῖ μᾶλλον τῆς γυλανθρωπίας ἢπερ τοῦ πρὸς ἀκριβειαν δίκαιον τυγχάνειν τοὺς ἤτανος. (Sch.) zu 4, 8, 3. — πείσαντα für πείσοντα F. Ps. u. zwei schlechte Hsn.: es ist nützlich dass Jemand auch etwas mehr als dem strengen Rechte gemäss ist Begünstigung erfahre, nachdem er seine Gegner überredet, sie ihm zu gewähren. So fehlt bei πείθειν oft das Object. Kr. zu Xen. An. 3, 1, 26. Hier steht das Wort mit Bezug auf die von den Meliern beabsichtigte Ueberredung der Athener; sonst könnte man πείσαντα (Kr. Bruchst.) vermuthen. — πρὸς ὑμῶν. zu 2, 86, 3. — ὅσῳ. zu 1, 68, 2. — ἐπὶ μεγίστῃ τιμωρίᾳ in Folge der, durch die grösste Strafe (gegen euch), mit παράδειγμα γένοισθε zu verbinden.

- 91 *ΑΘ.* Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἣν καὶ πανθῆ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν· οὐ γὰρ οἱ ἄρχοντες ἄλλων, ὥσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὗτοι δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν — ἔστι δὲ οὐ πρὸς Λακεδαιμόνιος ἡμῖν ὁ ἀγὼν — ἀλλ' ἦν οἱ ὑπήκοοί που τῶν ἀρξάντων αὐτοὶ ἐπιθέμενοι κρατήσωσιν. καὶ περὶ μὲν τούτου ἡμῖν ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι· ὡς δὲ ἐπ' ὠφελία τε πάρεσμεν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς καὶ ἐπισωτηρία νῦν τοὺς λόγους ἐροῦμεν τῆς ὑμετέρας πόλεως, ταῦτα δηλώσομεν, βουλόμενοι ἀπόνως μὲν ὑμῶν ἄρξαι, χρησίμως δ' ὑμᾶς ἀμφοτέροις σωθῆναι.
- 92 *ΜΗΛ.* Καὶ πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίῃ ἡμῖν δουλεῖσαι, ὥσπερ καὶ ὑμῖν ἄρξαι;
- 93 *ΑΘ.* Ὅτι ὑμῖν μὲν πρὸ τοῦ τὰ δεινότατα παθεῖν ὑπακοῦσαι ἂν γένοιτο, ἡμεῖς δὲ μὴ διαφθείραντες ὑμᾶς κερδαίνομεν ἂν.
- 94 *ΜΗΛ.* Ὅστε δὲ ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς φίλους μὲν εἶναι ἀντιπολεμίων, ξυμμάχους δὲ μηδετέρων, οὐκ ἂν δέξαισθε;

(Sch.) — *σγαλέντες*, wenn ihr überwunden worden. vgl. 2, 60, 2. (65, 4.) 6, 24, 2. 33, 6. 8. 86, 5. — *παράδειγμα*. zu 3, 39, 3. Vor schwebt: wenn ihr gegen uns hart verfaehret. „vgl. 3, 84, 3.“ (Bl.)

C. 91. § 1. *δέ*. vgl. 5, 106. Kr. zu Xen. An. 6, 4, 10. — *πανθῆ, καταλυθῆ*. (Sch.) vgl. 1, 81, 2. — *ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν*. Sehr ungewöhnlich. Eur. El. 831: *τί χρῆμ' ἀθυμῆς*; (Bl.) Aehnliches bei *ἀπορῶ* zu 5, 40, 3. Der Gedanke: wir fürchten nicht grausame Sieger zu finden. — *οὗτοι*. Spr. 51, 7, 5. Ullrich Beitr. zur Kritik 3 S. 8 zweifelt ob dieser Gebrauch sich sonst bei Thuk. finde und ist geneigt *οὗτω* zu lesen. Vgl. zu 5, 59, 4. Anderer Art sei das epanaleptische *οὗτος* 1, 80, 2. 4, 44, 3. 8, 61, 2. — *δεινοί. πάντες γὰρ οἱ ἄρχων εὐθότους ἐτέρων οὐ χαλεπῶς τοῖς νικηθεῖσι προσφέρονται*. (Sch.) Wenn nämlich die Besiegten selbst über Andere geherrscht haben. *Παρά τοῖς τωράννοις οὐ μισοῦνται τύραννοι*. (Dion. über Thuk. 39, 4.) — *οὐ πρὸς Λ.*, sondern für unsere Herrschaft. Pr. erklärt: Wir haben jetzt keinen Kampf gegen die L. — *νικηθεῖσιν*, (ἔστι — ἀγὼν,) für *νικηθεῖσιν*. ἔστι — ἀγὼν, — Hk. Anstössig bleibt *δέ*, wofür vielleicht *τε* zu lesen. — *ἀλλ' ἦν, ἀλλὰ δεινόν, ἦν*. (Sch. u. St.) Spr. 59, 2, 4. vgl. 5, 109. — *αὐτοί* von selbst. Ueber die Sache Zusätze zu 3, 40, 4.

§. 2. *ἀφείσθω* sei überlassen. vgl. Schömann z. Isä. p. 342. — *κινδυνεύεσθαι*. zu 1, 73, 2. — *τούς*. Spr. 50, 11, 1. — *ἀπόνως* ohne Erschwerung von eurer Seite. (St.) — *ἄρξαι* die Herrschaft erlangen. Spr. 53, 5, 2. vgl. 5, 97. vgl. Reg. unter *ἄρχων*. Eben so *δουλεῖσαι* unterthan werden 5, 92. 100 u. *ὑπακοῦσαι* 93. — *ἀμφοτέροις, καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν*. (Sch.)

C. 92. *ξυμβαίῃ*, wie 6, 34, 8. (Ps.) vgl. dort Kr. — *καί*. Spr. 69, 32, 13.

C. 93. *ἂν γένοιτο* zu Theil würde. (Ps.) Kr. z. Xen. An. 1, 9, 13. — *κερδαῖνοι ἂν*. vgl. 3, 46, 3 (Bl.)

C. 94. *δέ* nach *ὥστε* fehlt in den besten Hsn., ist jedoch nicht wohl entbehrlich: unter der Bedingung aber dass — würdet ihr uns nicht annehmen? (Ps.) würdet ihr das nicht annehmen? (Haase.) Oder man müsste mit Dr. erklären: also würdet ihr euch nicht gefallen lassen dass wir —. vgl. Luc. Todtengespr. 15, 3: *οὐκ ἂν δέξαιντο ἀνελεῖν*. Doch hat das *ὥστε*, wenn auch in der Frage nicht anstössig (Spr.

ΑΘ. Οὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμῶς βλάπτει ἢ ἔχθρα ὑμῶν ὅσον ἢ φι-95
λία μὲν ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖσος δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις
δηλούμενον.

ΜΗΛ. Σκοποῦσι δ' ὑμῶν οὕτως οἱ ὑπήκοοι τὸ εἰκός, ὥστε τοὺς 96
τε μὴ προσήκοντας καὶ ὅσοι ἀποικοὶ ὄντες οἱ πολλοὶ καὶ ἀποστάντες
τινὲς κεχείρωνται ἐς τὸ αὐτὸ τιθέασιν;

ΑΘ. Δικαιώματι γὰρ οὐδετέρους ἐλλείπειν ἡγοῦνται, κατὰ δύνα-97
μιν δὲ τοὺς μὲν περιγίγνεσθαι, ἡμῶς δὲ φόβῳ οὐκ ἐπιέναι· ὥστε ἔξω
καὶ τοῦ πλεόντων ἀρξῆαι καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν διὰ τὸ καταστραφῆναι
ἂν παράσχοιτε, ἄλλως τε καὶ νησιῶται ναυκρατόρων καὶ ἀσθενέστεροι
ἑτέρων ὄντες εἰ μὴ περιγένοισθε.

ΜΗΛ. Ἐν δ' ἐκείνῳ οὐ νομίζετε ἀσφάλειαν; — δεῖ γὰρ αὖ 98
καὶ ἐνταῦθα, ὥσπερ ὑμεῖς τῶν δικαίων λόγων ἡμῶς ἐκβιβάσαντες τῷ

65, 3, 4), in der Entgegnung etwas Ungefügendes. — *δέξαισθε* für *δέξοισθε*
Bekker. vgl. Herm. de part. ἄν 3, 7 p. 166.

C. 95. οὐ γὰρ nein; denn nicht. (Ps) Spr. 69, 14. 7. vgl. 5, 99. —
ἢ φιλία μὲν. ἢ φιλία, ἢ μὲν? So las vielleicht Va. Doch steht *φιλία* so
zwischen beiden Sätzen dass es leicht als doppelt gedacht vorschweben kann.
Ueber den Gedanken vgl. 3, 37, 2. 39, 5. (Kr. z. Dion. p. 178.) Gemeint ist
Freundschaft ohne Unterwerfung, Hass nach Unterjochung. Oderint,
dum metnant.

C. 96. *σκοποῦσι* — *τιθέασιν* erwägen eure Unterthanen das
Naturgemässe so dass sie die euch nichts Angehenden, nicht
Angehörigen, z. B. Colonisten Anderer, und alle die, grössten-
theils Colonisten von euch, und, zum Theil schon abgefallen,
überwältigt sind in dieselbe Kategorie setzen, aus denselben
Gesichtspuncte betrachten. (Sch.) — *οἱ πολλοί.* zu 3. 32, 1.]

C. 97. *δικαιώματι* an Rechtsgründen für ihre Sache. (St.)
zu 1, 41, 1. Haase p. 46 will *δικαιώματι* oder erklären: den Andern um
einen Rechtsgrund nachstehen. vgl. Plat. Men. 87, a: *ἐλλείπειν τοι-
οῦτω χωρίῳ.* u. dort Wex. — *γὰρ* ja wohl; denn. Spr. 69, 14. 7. — *οὐδε-
τέρους, οὔτε ἡμετέρους ἀποίκους ἀποστάντας οὔτε τοὺς μὴ προσήκοντας.* (Sch.) —
ἐλλείπειν steht wohl als mit *ἐλασσοῦσθαι* synonym mit dem Dativ: so
ἐλλιπῆ εἶναι προθυμία. τόλμη 6, 69, 2. (Pp) Sonst liesse sich *ἐλλιπῆς* ver-
muthen. (Kr. Bruchst.) — *κατὰ δύναμιν, δι' ἰσχύιν.* (Sch.) — *τοὺς μὲν,
τοὺς μὴ καταστραφέντας.* (Sch.) Wohl eig. *τοὺς μὴ προσήκοντας.* — *περιγί-
γνεσθαι, μένειν ἑλευθέρους.* (Sch.) — *ἔξω καὶ τοῦ* noch ausserdem
dass. Oder *ἔξω τοῦ καί?* (Kr. Bruchst.) zu 1, 9, 3. — *τὸ ἀσφαλὲς* Vor-
theile für unsere Sicherheit, wie *ἀσφάλεια* 5, 98. Sch.: *ἀσφάλεια* προσέ-
σται ὡς ἂν μὴ καταφρονουμένοις ὑπὸ τῶν συμμάχων. — *ἄλλως* — *περι-
γένοισθε* zumal wenn sich zeigt, dass ihr als Inselbewohner uns
als Seeherrschern und als schwächere denn Andere uns nicht
widerstehen könnet. (Enekel.) was denn für die zum Abfall Geneigten
eine neue Warnung sein wird. Doch für *ἀσθενέστεροι* erwart' ich *ἀσφαλέ-
στεροι.* — *μὴ* streicht Kampe. Ueber das fünfte Buch S. 51. (?) Es steckt
hier wohl ein grösserer Fehler, wie auch Arn. meint.

C. 98. *ἐκείνῳ* bezieht sich auf das folgende *ὅσοι γὰρ.* (Didot.) — *καὶ
ἐνταῦθα,* wie schon 5, 90. — *τῶν δικαίων λόγων* von den Gründen
des Rechtes. vgl. 1, 76, 2. — *ἐκβιβάσαντες, ἐκκρούσαντες.* (Sch.) zurück-

ὑμετέρῳ ξυμφόρῳ ὑπακούειν πείθετε, καὶ ἡμᾶς τὸ ἡμῖν χρήσιμον διδάσκοντας, εἰ τυγχάνει καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖνον, πειραῖσθαι πείθειν. — ὅσοι γὰρ νῦν μηδετέροις ξυμμαχοῦσιν, πῶς οὐ πολεμιώσεσθε αὐτούς, ὅταν ἐς τὰδε βλέψαντες ἠγήσωνται ποτε ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἤξειν; κὰν τούτῳ τί ἄλλο ἢ τοὺς μὲν ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε, τοὺς δὲ μηδὲ μελλήσαντας γενέσθαι ἄκοντας ἐπάγεσθε;

- 99 ΑΘ. Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῖν τούτους δεινότερους ὅσοι ἠπειροῦνται που ὄντες τῷ ἔλευθέρῳ πολλὴν τὴν διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσονται, ἀλλὰ τοὺς νησιώτας τε τοὺς ἀνάγκτους, ὡσπερ ὑμᾶς, καὶ τοὺς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους. οὔτοι γὰρ πλεῖστ' ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες σφᾶς τε αὐτούς καὶ ἡμᾶς ἐς προὔπτον κίνδυνον καταστήσειαν.
- 100 ΜΗΛ. Ἡ που ἄρα, εἰ τοσαύτην γε ὑμεῖς τε μὴ πανθῆναι ἀρχῆς καὶ οἱ δουλεύοντες ἤδη ἀπαλλαγῆναι τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται, ἡμῖν γε τοῖς ἔτι ἔλευθέροις πολλὴ κακότης καὶ δειλία μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπέξελεθεῖν.

weisen, bezogen auf 5, 89. — τῷ ὑμετέρῳ ξ. ὑπακούειν uns eurem Interesse fügen (Va.), diesem gemäss die Sache zu erörtern. Ungewöhnlich so. Ueber das Possessiv zu 4, 87, 2. — καὶ ἡμᾶς — es ist nöthig dass auch wir unser Interesse erörternd, wofern dasselbe mit dem eurigen zusammenfällt, dadurch euch zu überreden versuchen. (Va.) — ξυμβαῖνον. Spr. 56, 4, 4. Erg. χρήσιμον. (Ps.) — μηδετέροις, μήτε τοῖς Ἀθηναίοις μήτε τοῖς Λακεδαιμονίοις (Sch.) — πῶς οὐ π. wie ist es möglich dass ihr sie euch **nicht** verfeinden solltet? d. h. ihr werdet sie euch nothwendig verfeinden. — ἐν τούτῳ. zu (2, 8, 3.) 4, 14, 2. 7, 30, 2. — ἐς τὰδε, τὰ ἡμέτερα πάθη. (Sch.) — μεγαλύνετε, αὐξήσετε. (Sch.) durch die Bereitwilligkeit der Neutralen gegen euch Partei zu nehmen. — μελλήσαντας für μελλήσοντας Reiske bei Abr. p. 558. διανοηθέντας Sch. Wohl auch wegen μηδὲ nothwendig. — γενέσθαι. Spr. 53, 8, 4. vgl. Lob. z. Phryn. p. 745 s. (Pp.) — ἐπάγεσθε zieht sie euch als Feinde zu, über den Hals, wie noch 6, 10, 1.

C. 99. τῷ ἔλευθέρῳ wegen ihrer Freiheit, weil sie frei sind. (St.) vgl. 5, 106. — διαμέλλησιν Verzögerung, Lässigkeit. (St.) Sonst wo scheint das Wort nicht vorzukommen. — ἀλλὰ bezieht sich auf den Comparativ. (Matth. Gr. § 455,) Spr. 49, 2, 6. — τε τοὺς für τέ που Kr. Eruchst. — ἀνάγκτους die noch nicht von uns beherrscht werden. — τῷ ἀναγκαίῳ, τῇ ἀνάγκῃ, τῇ δουλείᾳ. (Sch.) durch den Druck. (Ba.) — πλεῖστα ἐπιτρέψαντες. Her. 3, 36, 1.: μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπίτροπε. (Arn.) — τῷ ἀλογίστῳ schlechte Berechnung ihrer Mittel zur Erhebung gegen uns.

C. 100. ἡ που ἄρα wirklich wohl demnach. (Hoogeween u. ἦπου 11.) ἡ τὰρα will Elmsley zu Eur. Her. 651. — πανθῆναι hängt von τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται ab, in sofern dies den Begriff des Anstrebens einschliesst. (Matth. §. 542, 1b, γ.) — ἀρχῆς, aus παύω ὑπὸ ἀρχῆς wie 3, 40, 4. vgl. 5, 16, 3. Anders 5, 91. — ἀπαλλαγῆναι, ὑπὲρ τοῦ ἀπ. τῆς ἑμετέρας ἀρχῆς. (Sch.) — παρακινδύνευσιν wird noch aus Dion. Arch. 1, 57 nachgewiesen, ἀποκινδύνευσιν unten 7, 76, 4, κινδύνευσιν steht wohl nirgends. — δειλία, ἂν εἶη. Spr. 62, 1, 3. — ἐπέξελεθεῖν, εἰς τέλος ἐργάσασθαι. (Sch.) zu 1, 70, 4.

ΑΘ. Οὐκ, ἦν γε σωφρόνως βουλευήσθε· οὐ γὰρ περὶ ἀνδρα-101
γαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν μὴ αἰσχύνῃν ὀφλεῖν, περὶ δὲ σω-
τηρίας μᾶλλον ἢ βουλὴ πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῶ μὴ ἀνθίστασθαι.

ΜΗΛ. Ἄλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολέμων ἔστιν ὅτε κοινοτέρας¹⁰²
τὰς τύχας λαμβάνοντα ἢ κατὰ τὸ διαφέρων ἑκατέρων πλῆθος. καὶ
ἡμῖν τὸ μὲν εἶξαι εὐθύς ἀνέλπιστον, μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ
στῆναι ἐλπίς ὀρθῶς.

ΑΘ. Ἐλπίς δέ, κινδύνου παραμύθιον οὔσα, τοὺς μὲν ἀπὸ περι-¹⁰³
ουσίας χρωμένους αὐτῇ, κὰν βλάβῃ, οὐ καθεῖλεν· τοῖς δ' ἐς ἅπαν τὸ
ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσι, δάπανος γὰρ φύσει, ἅμα τε γινώσκειται σφα-
λέντων καὶ ἐν ὅτῳ ἔτι φυλάσσεται τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν οὐκ ἔλλείπει.

C. 101. οὐκ, ἦν. zu 3, 66, 2. — ἀπὸ τοῦ ἴσου bei gleichen Mit-
teln. vgl. zu 1, 136, 3. 2, 89, 1. 5, 104. — ὀφλεῖν Bekker, ὀφλεῖν die Hsn.
wie Dem. 29, 34. 31, 12. 32, 26. 27. ὄφλων 24, 50. 55. 80. 81. 25, 65 u.
öfter bei demselben. (Pp.) vgl. Lob. zum Buttman u. ὄφλισκάνω. Die Begriffe
περὶ ἀνδραγαθίας und περὶ σωτηρίας sind proleptisch von den Infinitiven zu
den Substantiven gerückt, vgl. Spr. 61, 6, 9. — πολλῶ. Die ungewöhnliche
Stellung hebt den Begriff, wie in vielen Fällen.

C. 102. πολέμων für πολεμίων eine Hs. u. Va. wie 2, 11, 3; über
den Gedanken 1, 78, 2. (Kr. z. Dion. p. 178.) — κοινοτέρας gemein-
schaftlichere d. h. gleichmässiger den Einen wie den Andern betreffende,
mag er stark oder schwach sein. Lys. 2, 10: τὰς ἐν τῷ πολέμῳ τύχας κοινὰς
ἀπάντων ἀνθρώπων νομιζόντες. Plut. Nik. 27: κοινὰ αἱ τύχαι τοῦ πολέμου.
(Kr. eb.) ξυγὸς Ἐνυάλιος II. σ, 309. Mars communis. (Abr.) Bezogen auf ἀπὸ
τοῦ ἴσου 5, 101. (Dobree.) — ἢ κατὰ τὸ διαφέρων ἑκατέρων πλῆθος als
man nach der verschiedenen Macht beider Theile erwarten
sollte. vgl. Spr. 49, 4. Denn oft siegt der Schwächere. — εὐθύς gehört
zu εἶξαι. (Sch.) zu ἀνέλπιστον nach Bl. — μετὰ τοῦ δρωμένου bei kräf-
tigem Verfahren. (Ps.). Ueber μετὰ zu 1, 18, 7; über das Particip zu
1, 142, 4. τὸ δρώμενον selbst 5, 66, 3. 6, 16, 3. (Arr. An. 5, 7, 5. Takt.
p. 82.) τὸ τιμώμενον 2, 63, 1. — στῆναι ὀρθῶς sich aufrecht zu er-
halten. So στήναι ἐς ὀρθόν Soph. Oed. T. 50. (Bl.) Fremdartig scheint mir
das Adverbium; ich vermuthe ὀρθούς. Erg. ἡμᾶς. vgl. Xen. An. 4, 8, 20.

C. 103. κινδύνου für κινδύνῳ Sch. und einige Citate. Bei Plat. Rep. p. 329, e
ist der Da. ein persönlicher. Sonst ist der Ge. regelmässig, wie Plat. Ges.
p. 632, e: παραμύθια ποιήσασθαι τῆς ὁδοῦ. Den Da. hätte sich so höchstens
ein Dichter erlaubt. — ἀπὸ περιουσίας bei überflüssigen, sehr reich-
lichen Mitteln (Ps); über ἀπό zu 1, 91, 4, über περιουσία 1, 123, 2. ἐκ
περιουσίας νεῶν 7, 13, 1. 8, 45, 3. — οὐ καθεῖλε, οὐ κατέλυσε παντελῶς.
(Sch.) zu 1, 4. Hier fast dichterische Färbung. „Eur. Herk. 1396: τοὺς σθέν-
οντας καθαιροῦσιν τύχαι. vgl. [Simonides bei] Plat. Prot. 844, c“ (Bl.) Ueber
den Ao. Spr. 53, 10, 2. — ἐς ἅπαν völlig, ganz und gar. Raphel. zu
Arr. An. 4, 11, 15. (8.) — ἀναρριπτοῦσι aufs Spiel setzen. Men. 66:
δεδογμένον τὸ πρᾶγμ', ἀνερρίψθω κύβος. Dion. Areh. 3, 23 p. 475: τὸν ὑπὲρ
ἀπάντων ἀναρρίψαι κύβον. — δάπανος, δαπανηρία. (Sch.) Etwas ver-
schieden „Pind. Isth. 5, 57: δαπάναι ἐλπίδων.“ (Bl.) Gemeint sind die Ver-
luste die sie bringt. So wieder erst bei Spätern. — σφαλέντων. Spr. 47,
4, 3. — καὶ ἐν — ἔλλείπει und lässt denen die ihr zu viel vertraut, Alles
aufs Spiel gesetzt haben, nichts übrig in dessen Besitz man sich
künftig vor ihr, nachdem man sie als trüglich kennen gelernt

ὅδ' ἡμεῖς ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες μὴ βούλεισθε παθεῖν, μηδὲ ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς, οἷς παρὸν ἀνθρωπεύως ἔτι σώζεσθαι, ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλίπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται, μαντικὴν τε καὶ χρησμοὺς καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων λυμαίνεται.

104 ΜΗΛ. Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς, εἴ ἴστε, νομίζομεν πρὸς δύνάμιν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται, ἀγωνίζεσθαι· ὅμως δὲ πιστεύομεν τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τοῦ θεῖου μὴ ἐλασσωσεσθαι, ὅτι ὅσοι πρὸς οὐδὲν δικαίους ἰστάμεθα, τῆς δὲ δυνάμεως τῷ ἐλλείποντι τὴν Λακεδαιμονίων ἡμῶν ξυμμαχίαν προσέσεσθαι, ἀνάγκην ἔχουσαν, καὶ εἰ μὴ του ἄλλου, τῆς γε ξυγγενείας ἕνεκα καὶ αἰσχύνη βοηθεῖν. καὶ οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα.

105 ΑΘ. Τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἴομεθα λελείψεσθαι· οὐδὲν γὰρ ἔξω τῆς ἀνθρωπείας τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον νομίσειως τῶν δ' ἐς σαῶς αὐτοὺς βουλήσεως δικαιοῦμεν ἢ πράσσομεν. ἡγούμεθα γὰρ τό τε θεῖον δόξῃ, τὸ ἀνθρώπειον δὲ σαφῶς διὰ

hat, hüten könnte. (Kr. z. Dion. p. 179.) Καὶ verbindet οὐκ ἐλλείπει mit ἅμα τε γιγνώσκειται; über das Fu. Spr. 53, 7, 8. Für οὐκ ἐλλείπει vermuthet Bk. οὐκέτι λείπει; und allerdings findet sich ἐλλείπειν so nicht leicht. Aehnlich jedoch Soph. El. 736: ἴσθ' ἄν μόνον νιν ἐλλειμμένον. vgl. dort Herm. (Kr. Stud. 2. S. 181 ff.)

§. 2. ῥοπῆς, κινήσεως. (Sch.) Eur. Hipp. 1163: δέδορκε μέντοι φῶς ἐπὶ σμικρᾶς ῥοπῆς. (Bl.) vgl. die Lex. — ἀνθρωπεύως durch menschliche Mittel. (St.) — λυμαίνεται. Spr. 52, 1, 2. τοὺς ἀνθρώπους fñgt Dion. p. 914 hinzu.

C. 104. ἴστε ist Imperativ. (Ps.) — εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται, ἀγωνίζεσθαι ergänzen Andere, ἡ δύναμις καὶ ἡ τύχη Ds., bloss ἡ τύχη ich: wenn das Glück bei ungleichen Mitteln walten wird. — ἐκ. Spr. 68, 17, 9. vgl. zu 5, 112, 2. — ἐλασσωσεσθαι. zu 5, 34, 3. — ἴστασθαι πρὸς τινα hier wie bei Liban. ὑποθ. zu Dem. π. εἰρ. im feindlichen Sinne, sonst im freundlichen. (Pp.) — τῷ ἐλλείποντι, τῇ ἀσθενείᾳ. (Sch.). Der Dativ hängt von προσέσεσθαι ab. (Hk.) — ἡμῶν mit ξυμμαχίαν verbunden (Hk.) wäre müßig; ich ziehe es gleichfalls zu προσέσεσθαι. So zwei Dative Eur. Hel. 243: τί σοι παράσχω δήτι τῷ τεθνηκότι. — αἰσχύνη, δι' αἰσχύνην Dion. p. 914.

C. 105. §. 1. τὸ θεῖον. τοῦ θεῖου? (eben so § 2?) Oder man muss, freilich hart, erklären: πρὸς μὲν τὸ θεῖον τῆς πρὸς τοῦ θεῖου εὐμενείας in Bezug auf die Götter glauben wir dass wir rücksichtlich ihres Wohlwollens nicht im Nachtheil sein werden. Den Ge. wird man nach Spr. 47, 21 erklären müssen. (Kr. z. Dion. p. 180.) Aehnlich νικᾶν τοῦ κλήρου. Dem. 43, 31, vgl. 44, 12. — τῆς ἀνθρωπείας gehört sowohl zu νομίσειως als zu βουλήσεως. vgl. zu 2, 44, 1: wir begehnen weder noch thun wir etwas das im Widerspruch stände einerseits mit den menschlichen Religionsatzungen in den auf die Gottheit bezüglichen Dingen, andererseits mit den menschlichen Bestrebungen in dem was sie für sich selbst zu erringen trachten. (Kr. z. Dion. p. 180 s.) — νομίσειως εἶπε διὰ τα νενομισμένα. (Sch.) Poll. 5, 126: ἡ νόμισις τὸ ὄνομα σκληρόν. Auch Thuk. hat es nicht weiter gebraucht; bei Dion. C. 59, 9. Der Bedeutung Ansicht widerstrebt doch wohl das ἔς. — δόξῃ nach herkömmlicher Ansicht, org. οὐ ἂν κρατῇ ἄρχειν.

παντός ὑπὸ φύσει ἀναγκαίως οὗ ἂν κρατῆ ἄρχειν· καὶ ἡμεῖς οὔτε θέντες τὸν νόμον οὔτε κειμένῳ πρῶτοι χρῶμεθα, ὄντα δὲ παραλαβόντες καὶ ἐσόμενον ἐς αἰὲ καταλείποντες χρῶμεθα αὐτῷ, εἰδότες καὶ ὑμᾶς ἂν καὶ ἄλλους ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους δρωῦντας ἂν αὐτό. καὶ πρὸς μὲν τὸ θεῖον οὔτως ἐκ τοῦ εἰκότος οὐ φοβούμεθα ἐλασώσεσθαι· τῆς δὲ ἐς Λακεδαιμονίους δόξης, ἣν διὰ τὸ αἰσχρὸν δὴ βοηθήσειν ὑμῖν πιστεύετε αὐτούς, μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακόν οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς σφᾶς μὲν αὐτοὺς καὶ τὰ ἐπιχώρια νόμιμα πλεῖστα ἀρετῇ χρῶνται· πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους πολλὰ ἂν τις ἔχων εἰπεῖν ὡς προσφέρονται ξυνελὼν μάλιστ' ἂν δηλώσειεν ὅτι ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν τὰ μὲν ἡδέα καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέροντα δίκαια. καίτοι οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας νῦν ἀλόγου σωτηρίας ἢ τοιαύτη διάνοια.

ΜΗΛ. Ἡμεῖς δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἤδη καὶ μάλιστα πιστεύομεν¹⁰⁶ τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν, Μηλίους, ἀποίκους ὄντας, μὴ βουλήσεσθαι πρόδοντας τοῖς μὲν εὔνοις τῶν Ἑλλήνων ἀπίστους καταστήναι, τοῖς δὲ πολεμίοις ὠφελίμους.

(Ps.) Kr. z. Dion. p. 181 v. — τὸ ἀνθρώπειον. zu 4, 61, 4. — δέ für τε. Kr. Sonst stände τό τε ἀνθρ. — σαφῶς sichtbar, im Ggs. zu δόξη. — διὰ παντός. zu 1, 38, 1. (Bl.) — ὑπὸ φύσει ἀναγκαίως aus einem unwiderstehlichen Naturtriebe das Recht des Stärkern auszuüben.

§. 2. θέντες. Her. 7, 8, 1: οὗτ' αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόνδε ἐν ὑμῖν πθεῖς, παραδέξάμενός τε αὐτῷ χρῆσομαι. (Wasse.) — ἂν — ἂν. Spr. 69, 7, 3. — ἡμῖν. Spr. 48, 13, 8. — αὐτό bezieht sich auf χρῶμεθα αὐτῷ. zu 1, 69, 2. — ἐκ τοῦ εἰκότος. zu 4, 17, 4. — ἐλασώσεσθαι. Spr. 55, 3, 18. — τῆς δόξης hängt von τὸ ἄφρον ab. (Ba.) Mit ἐς: Hoffnung auf. Ungewöhnlich. vgl. zu 3, 14. — ἣν hängt von πιστεύετε ab, nach der Analogie von πίστιν πιστεύειν. (Ps.) ἢ will Reiske. — δὴ mit Zurückweisung auf αἰσχρὸν 5, 104. — τὸ ἀπειρόκακον. Nur noch bei Eur. Alk. 926: παρ' εὐτυχῆ σοι πότμον ἦλθεν ἀπορειακῶ τόδ' ἄλγος. (Bl.) An unserer Stelle bezieht sich das -κακον auf sittliche Schlechtigkeit, in sofern die Erfahrung lehrt dass die Menschen meist nach ihrem Vortheile, nicht nach dem Gebote der Ehre und des Rechtes handeln.

§ 3. πλεῖστα, zu 1, 3, 4. — πρὸς τοὺς ἄλλους, zu προσφέρονται gehörig, steht des Gegensatzes halber voran. — ἂν, auch das erste gehört zu δηλώσειεν. — ξυνελὼν. zu 1, 70, 5. — ὅτι bezieht sich auf ein in δηλώσειεν enthaltenes λέγων. — ὧν ἴσμεν, πάντων ἀνθρώπων ὧν ἴσμεν. (Sch.) zu 1, 18, 2. — πρὸς vortheilhaft. (St.) vgl. zu 2, 86, 3. — νῦν gehört wohl zum ganzen Satze d. h. zu οὐκ (ἔστιν). — ἀλόγου unwahrscheinlich. vgl. 6, 46, 2 u. zu 1, 32, 2. — ἢ. Spr. 50, 4, 6. — τοιαύτη wie die der Lakedämonier.

C. 106. ἢ δὴ. δὴ Kr. Bruchst. — καὶ μάλιστα. Spr. 69, 32, 18. — πιστεύομεν. Das Komma ist vielleicht hier zu setzen: wir aber haben eben in Bezug auf diesen Punct, das eigennütziges Verfahren der Lakedämonier, gerade am meisten Vertrauen, dass sie nämlich ihres Interesses wegen. Ueber den Da. vgl. 5, 99. Doch dürfte τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν ein Glossem sein.

- 107 **ΑΘ.** Οὐκ οἶσθε τὸ ξυμφέρον μὲν μετ' ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνου δραῖσθαι· ὁ Λακεδαιμόνιοι ἤκιστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τολμῶσιν.
- 108 **ΜΗΛ.** Ἀλλὰ καὶ τοὺς κινδύνους [τε] ἡμῶν ἔνεκα μᾶλλον ἡγούμεθ' ἂν ἐγχειρίσασθαι αὐτοὺς καὶ βεβαιοτέρους ἢ [ἐς] ἄλλους νομιεῖν, ὅσῳ πρὸς μὲν τὰ ἔργα τῆς Πελοποννήσου ἐγγυὲς κείμεθα, τῆς δὲ γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἐτέρων ἐσμέν.
- 109 **ΑΘ.** Τὸ δ' ἐχυρόν γε τοῖς ξυναγωνιουμένοις οὐ τὸ εὖνον τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλ' ἦν τῶν ἔργων τις δυνάμει πολὺ προύχῃ· ὁ Λακεδαιμόνιοι καὶ πλεῖον τι τῶν ἄλλων σκοποῦσιν. τῆς γοῦν οἰκείας παρασκευῆς ἀπιστία καὶ μετὰ ξυμμάχων πολλῶν τοῖς πέλας ἐπέρχονται, ὥστε οὐκ εἰκὸς ἐς νῆσόν γε αὐτοὺς ἡμῶν ναυκρατόρων ὄντων περαιωθῆναι.
- 110 **ΜΗΛ.** Οἱ δὲ καὶ ἄλλους ἂν ἔχοιεν πέμψαι· πολὺ δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, δι' οὗ τῶν κρατούντων ἀπορώτερος ἢ λῆψις ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων ἢ σωτηρία. καὶ εἰ τοῦδε σφάλλοιντο, τράποιντ' ἂν καὶ ἐς τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ξυμμάχων, ὅσους μὴ Βρασίδας ἐπῆλθεν· καὶ οὐ περὶ τῆς μὴ προσηκούσης μᾶλλον ἢ τῆς οἰκειότερας [ξυμμαχίδος τε καὶ γῆς] ὁ πόνος ὑμῖν ἔσται.

C. 107. οὐκ οἶσθε — εἶναι ihr glaubet also nicht dass der Nutzen mit der Sicherheit verbunden, nur was gefahrlos auch nützlich sei. (Pp.) *Συμφέρον μὲν τὸ μετ' ἀσφαλείας ἕκαστα πράττειν, τὸ δὲ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον διὰ κινδύνων περιγίγνεται.* (Sch.) — *δραῖσθαι.* δραῖσαι die besten Hsn. falsch. Hier als allgemeiner Gedanke zu fassen. — ὁ, μετὰ κινδύνου δραῖν. (Pp.)

C. 108. τε ist Ppn. und mir verdächtig. — *ἐγχειρίσασθαι, ἀναδέξασθαι.* (Sch.). Ein ungewöhnlicher Ausdruck. — *βεβαιοτέρους ἢ ἐς ἄλλους* für sichrere, weniger gefahrvolle Gefahren als die für Andere unternommenen erklärt Scholefield (vgl. 3, 39, 6), weder dem Sinne noch der Sprache angemessen. Ich möchte *ἐς* mit Dohree streichen und mit Hl. deuten: sie werden mehr auf uns, d. h. unsre Leistungen und unsere Treue, als auf Andere bauen. Sichtlich bezieht sich auf diese Stelle τὸ ἐχυρόν 5, 109. — ὅσῳ. Spr. 51, 10, 5, — *πρὸς τὰ ἔργα* in Bezug auf thatsächliche Leistungen. — *τῆς γνώμης τῷ ξυγγενεῖ* wegen der Verwandtschaftlichkeit der Gesinnung, in sofern diese in gemeinsamer Abstammung gegründet ist. (St.)

C. 109. τὸ ἐχυρόν die Zuverlässigkeit, das bauen Können auf die zur Hülfe Rufenden. vgl. zu 5, 108, Prädicat: über den Artikel Spr. 50, 4, 14. — *ἀλλ' ἦν.* Umschreibung des Subjects durch einen Satz. Spr. 60, 10, 1. vgl. zu 5, 91, 1. — *τις.* zu 5, 38, 1. — *τῶν ἔργων δυνάμει.* 1, 82, 2.: *ἢ ναυικοῦ ἢ χρημάτων δύναμιν.* vgl. 1, 25, 4. 6, 46, 2. — *καὶ πλεῖον.* zu 3, 11, 1. 4, 10, 2. — *πλεῖον τι.* zu 3, 67, 3. — *καὶ μετὰ* nicht nur mit dieser sondern auch mit. — *περαιωθῆναι.* zu *δουλεῦσαι* 1, 81, 2.

C. 110. ἄλλους, Verbündete die eine Flotte besitzen. — *πολύ.* zu 7, 13, 3. — *δι' οὗ* auf welchem. zu 1, 2, 1. — *τῶν κρατούντων* von Seiten der Seebeherrscher, für dieselben. (Sch.) zu 1, 18, 2. — *ἀπορώτερος.* zu 3, 89, 4. — *ἢ λῆψις, τὸ συλλαβεῖν αὐτοὺς, τοὺς βοηθοῦντας.* (Sch.) — *μῆ.* Spr. 67, 4, 2. — *ἐπῆλθε* hinkam, wie 8, 54, 3. (Arn.) — *περὶ τῆς*

ΑΘ. Τούτων μὲν καὶ πεπειραμένοις ἂν τι γένοιτο καὶ ὑμῶν, καὶ 111
οὐκ ἀνεπιστήμοσιν ὅτι οὐδ' ἀπὸ μιᾶς πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι
δι' ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν. ἐνθυμούμεθα δὲ ὅτι φήσαντες περὶ
σωτηρίας βουλευσέν οὐδὲν ἐν τοσοῦτῳ λόγῳ εἰρήκατε ὅ ἄνθρωποι ἂν
πιστεύσαντες νομίσαιεν σωθῆσεσθαι, ἀλλ' ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα ἐλ-2
πιζόμενα μέλλεται, τὰ δ' ὑπάρχοντα βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτετα-
γμένα περιγίγνεσθαι. πολλήν τε ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε, εἰ
μὴ μεταστησάμενοι ἔτι ἡμᾶς ἄλλο τι τῶνδε ὀωφρονέστερον γνώσεσθε.
οὐ γὰρ δὴ ἐπὶ γε τὴν ἐν τοῖς αἰσχροῖς καὶ προὔπτοις κινδύνους πλεῖστα
διαφθείρουσαν ἀνθρώπους αἰσχύνην τρέψεσθε. πολλοῖς γὰρ προορω-
μένοις ἔτι ἐς οἷα φέρονται τὸ αἰσχρὸν καλούμενον ὀνόματος ἐπαγωγῶ
δυνάμει ἐπεσπάσατο ἡσσηθεῖσι τοῦ ῥήματος ἔργῳ ξυμφοραῖς ἀνηκέ-
στοις ἐκόντας περιπεσεῖν καὶ αἰσχύνην αἰσχίῳ μετ' ἀνοίας ἢ τύχης

μὴ προσηκούσης um irgend ein euch nichts angehendes Land, nicht
bloss auf Melos zu beziehen, wobei οὐ stehen müsste. (Arn.) — ξυμμαχίδος
τε καὶ γῆς von Va. nicht übersetzt verdächtigen Arn. u. Pp. ξυμμαχίας τε καὶ
γῆς Haase p. 90 s. Allein καὶ γῆς so gestellt und ohne Zusatz wäre eine
ungeschickte Bezeichnung Attikas. Vielleicht nicht zu kühn wäre οἰκείας τε
καὶ ξυμ. γῆς. Für καὶ γῆς will Küppers Curae crit. p. 21 f. ἐκ καινῆς, wobei
τέ anstössig wäre.

C. 111. §. 1. τούτων — ὅτι von diesen Dingen (Einfällen in At-
tica) könnte wohl etwas geschehen auch für euch, in Bezug auch
auf euch, wie schon für Andere, als schon (καί) erfahren habende
und nicht unkundige dass, d. h. wenn auch etwas der Art geschehen
möchte, so habt doch auch ihr schon die Erfahrung gemacht und wisset
wohl dass. Kr. Rec. 1829 Stud. 2 S. 225 f. — φήσαντες 5, 88. — οὐδ'
ἀπὸ μιᾶς. Spr. 24, 2, 2; über die Sache 1, 105, 4. — ὅ. ὅτι? — νομί-
σαιεν. zu 3, 49, 3.

§ 2. ὑμῶν — μέλλεται eure kräftigsten Stützen, auf Hoff-
nungen beruhend, werden beabsichtigt, man geht damit um euch
zu unterstützen. (St.) Ueber das Passiv von μέλλω Kr. zu Xen. An. 3, 1, 47
lat. Ausg. Aehnlich Soph. Oed. K. 1628: πάλαι τὰπὸ σοῦ βραδύνεται. —
βραχέα περιγίγνεσθαι sind zu geringfügig als dass ihr glück-
lich davon kommen könntet. (St. u. Pp.) Ueber βραχέα mit dem Inf.
Spr. 49, 1. — πρὸς τὰ ἄ. gegenüber (verglichen mit) der euch ent-
gegen stehenden Macht. (Hk.) Mit βραχέα zu verbinden. vgl. 2, 35, 2, 8,
6, 4. — μεταστησάμενοι. zu 1, 79, 1. — ἔτι gehört zu γνώσεσθε. (Ps.)

§. 3. αἰσχροῖς. ἰσχάτοις Reiske; leichter wäre ἄχροις. (Kr. Bruchst.)
Der Sch. erklärt ποιμηκὸν αἰσχύνης, schmachbringende, wenn man sie
nicht bestehe (Ba), um die Unabhängigkeit zu behaupten; Hk.: thörichte,
in sofern Thorheit schimpflich ist. — πολλοῖς hängt von ἐπεσπάσατο ab,
welches in περιπεσεῖν das nähere Object hat: vielen zog das sogenannte
Schimpfliche es zu dass sie — hinein geriethen. (Dr.) — ἔτι.
ἤδη? — τὸ αἰσχρὸν κ. Die sog. Schande. (Ill.). — ἐπαγωγῶν, ἐπι-
σπασικῶν. (Sch.) verführerisch, in sofern es auf Erhaltung der Ehre
dringt. — ἐπεσπάσατο. Das Medium bedeutet wohl durch seine Kraft
zuziehen. (Pp.) — ἡσσηθεῖσι τοῦ ῥήματος überwältigt von dem
Worte Schande durch die Furcht vor demselben. vgl. § 4 u. zu 4, 37. —
ἔργῳ in der That, nicht bloss einem Worte oder der Idee nach. — ἢ τύ-

ἄπροσλαβεῖν. ὃ ὑμεῖς, ἦν εὖ βουλευήσθε, φυλαξέσθε, καὶ οὐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε πόλεώς τε τῆς μεγίστης ἤσσοῦσθαι μέτρια προκαλουμένης, ξυμμάχους γενέσθαι ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν ὑποτελεῖς, καὶ δοθείσης αἰρέσεως πολέμου πέρι καὶ ἀσφαλείας μὴ τὰ χεῖρω φιλονεικῆσαι· ὡς οἵτινες τοῖς μὲν ἴσοις μὴ εἴκουσι, τοῖς δὲ κρείσσοσι καλῶς προσφέρονται, πρὸς δὲ τοὺς ἴσσοις μέτριοί εἰσιν, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖντο. σκοπεῖτε οὖν καὶ μεταστάντων ἡμῶν καὶ ἐνθυμεῖσθε πολλάκις ὅτι περὶ πατρίδος βουλευέσθε, ἦν μιᾶς πέρι καὶ ἐς μίαν βουλὴν τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν ἔσται.

112 Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετεχώρησαν ἐκ τῶν λόγων· οἱ δὲ Μήλιοι κατὰ σφᾶς αὐτοὺς γενόμενοι, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε. “οὔτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν ἢ ἄπερ καὶ τὸ πρῶτον, ὧ Ἀθηναῖοι, οὔτ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἐπτακόσια ἔτη ἤδη ποικουμένης τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, ἀλλὰ τῇ τε μέχρι τοῦδε σωζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θεοῦ αὐτὴν καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ Λακεδαιμονίων τιμωρία πιστεύοντες πειρασόμεθα σώζεσθαι. προκα-

χης, ἢ μετὰ τύχης: sie gerathen in grössere Schmach durch Unverstand als durch Unglück. (Va.) Spr. 68, 9. Doch ist hier die Nichtwiederholung des *μετὰ* auffallend und wohl mit dem Sch. *τύχῃ* zu lesen. „Aehnlich ein Da. nach *μετὰ* 1, 59, 3.“ (Pp.) vgl. 5, 104 g. E. — *προσλαβεῖν*. zu 4, 61, 1.

§ 4. *πόλεώς τε*. Dem *τέ* entspricht *καὶ* vor *δοθείσης*. — *μέτρια*. Spr. 46, 5, 4. vgl. zu 4, 20, 1. — *ξυμμάχους γενέσθαι* ist Epexegetem zu *μέτρια προκαλουμένης*. Spr. 57, 10, 7. — *τὰ χεῖρω φιλονεικῆσαι* hartnäckig auf dem Schlechteren bestehen, auch für den Krieg entscheidend. „Plat. Prot. 360. e: *φιλονεικεῖν μοι δοκεῖς τὸ ἐμὲ εἶναι τὸν ἀποκρινόμενον*. Der Inf. hängt von *οὐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε* ab.“

§ 5. *ὡς* da. — *προσφέρονται, ὀμιλοῦσιν*. (Sch.) — *μεταστάντων ἡμῶν* auch nachdem wir abgetreten sind, wie Her. 8, 81. u. Xen. An. 2, 3, 21. vgl. zu 1, 79, 1. — *ἦν* — *ἔσται*. Der Gedanke muss wohl sein: ihr habt nur Ein Vaterland und diese Eine Berathung wird über dessen Wohl oder Wehe entscheiden. Aber die Worte sind eben so unerklärlich als ungenügend die Verbesserungsvorschläge. — *ἦν*. ἢ Ps., ἢ Hl. — *ἦν μιᾶς πέρι*. ἢ *μιᾶς ἐπὶ ῥοπῆς* Dobree, ἦν *ἐμᾶς περιποιῆσαι ἐς μίαν* Haase p. 91 s. — *ἐς* streicht Ritschl, bei Küppers p. 24. ἢ und ἴστε (als Ipv.) für *ἔσται* aufnehmend, „*ohnē ἂν* nach *κατορθώσασαν*?“ (Pp.). — *τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσασαν*. *τυχοῦσά τε καὶ μὴ κατορθώσασα* Pp. Ueber *τυχεῖν* zu 3, 39, 7; über *τε καὶ* zu 2, 35, 1. — *ἔσται*. ἴστε einige Hsn. u. Va., ἴσταται Dobree, ἴστατε Döderlein, ἂν *κάθησθε* und oben ἢ Hl. Kr.

C. 112. §. 1. *μετεχώρησαν, μετίστησαν* 5, 114, 5. (Pp.) vgl. die Lex. — *ἐκ τῶν λόγων* aus der Unterredung. (Va.) vgl. 5, 113. (Pp.) — *κατὰ σφᾶς αὐτοὺς γενόμενοι* allein zurückgeblieben. (Ps.) Spr. 68, 25, 4. — *παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον* Aehnliches wie sie den Athenern bei der Unterredung entgegnet hatten (F. Ps.); über *καὶ* zu 7, 70, 1: über das Ipf. Spr. 53, 2, 8.

§. 2. *ἐκ τοῦ θεοῦ* ist mit *σωζούσῃ* zu verbinden. (Va.) Spr. 50, 10, 2. Ueber *ἐκ* zu 5, 104. — *καὶ Λακεδαιμονίων*. Spr. 69, 32, 2. — *τιμωρία*. zu 1, 25, 1. — *προκαλούμεθα ὑμᾶς* heisst in Bezug auf *εἶναι*: wir

λούμεθα δὲ ὑμᾶς φίλοι μὲν εἶναι, πολέμιοι δὲ μηδετέροις, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν ἀναχωρῆσαι, σπονδὰς ποιησαμένους αἵτινες δοκοῦσιν ἐπιτήδευοι εἶναι ἀμφοτέροις.“

Οἱ μὲν δὴ Μήλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι. δια-113
λυόμενοι ἤδη ἐκ τῶν λόγων ἔφασαν· “ἀλλ’ οὖν μόνοι γε ἀπὸ τούτων τῶν βουλευμάτων, ὡς ἡμῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν ὀρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι ὡς γιγνόμενα ἤδη θεᾶσθε, καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τύχῃ καὶ ἐλπίσι πλεῖστον δὴ παραβεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες πλεῖστον καὶ σφαλῆσεσθε.“

Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐς τὸ στράτευμα. 114
οἱ δὲ στρατηγοὶ αὐτῶν, ὡς οὐδὲν ὑπήκουον οἱ Μήλιοι, πρὸς πόλεμον εὐθύς ἐτράποντο καὶ διελόμενοι κατὰ πόλεις περιετείχισαν κύκλῳ τοὺς Μηλίους. καὶ ὕστερον φυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων καταλιπόντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ. οἱ δὲ λειπόμενοι παραμένοντες ἐπολιόρκουν τὸ χωρίον.

Καὶ Ἀργεῖοι κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἐσβαλόντες ἐς τὴν Φλια- 115
σίαν καὶ λοχισθέντες ὑπὸ τε Φλιασίων καὶ τῶν σφετέρων φυγάδων διεφθάρησαν ὡς ὄγδοήκοντα. καὶ οἱ ἐκ τῆς Πύλου Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίων πολλὴν λείαν ἔλαβον· καὶ Λακεδαιμόνιοι δι’ αὐτὸ τὰς μὲν σπονδὰς οὐδ’ ὡς ἀφέντες ἐπολέμουν αὐτοῖς, ἐκήρυξαν δὲ εἴ τις βούλεται πρὸς σφῶν Ἀθηναίους ληΐζεσθαι. καὶ Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίῳν τινῶν διαφορῶν ἕνεκα τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δ’ ἄλλοι Πελοποννή-

bieten auch an (sein zu dürfen); in Bezug auf ἀναχωρῆσαι: wir fordern euch auf. Eben so zweierlei Infinitive nach προειπεῖν 1, 26, 3 u. Her. 2, 115, 3. — ἐπιτήδευοι. ἐπιτήδευαι? Denn ἡ ἐπιτήδευος findet sich bei Attikern wohl nie; geändert Eu. Tr. 514.

C. 113. διαλυόμενοι scheidend. (Ps.) vgl. Her. 8, 56 mit 7, 177. — ἀλλ’ οὖν doch in der That. Spr. 69, 52, 1. — ἀπό gemäss, danach zu urtheilen. Spr. 68, 16, 7. — ὡς δοκεῖτε. Spr. 55, 4, 3. — τὰ μέλλοντα die erwartete Hülfe. vgl. 5, 111, 1. (Ds.) Spr. 55, 4, 4. — σαφέστερα κρίνετε für sicherer haltet. (Va.) — τῷ βούλεσθαι weil ihr es herbeiwünschet. (Sch. u. Ps.) vgl. zu 3, 3, 1. — ἤδη ziel’ ich zu γίγνεται. vgl. 2, 61, 2. 3, 2, 2. 6, 33, 4. Verschieden 2, 42, 3. — παραβεβλημένοι, ἐπιτρούψαντες παραβόλως. (Sch.) — πλεῖστον. zu 3, 36, 2.

C. 114. ἐτράποντο, ἐτρέποντο die meisten Hsn., wofür Arn. καθίστη 2, 75, 1 vergleicht. — διελόμενοι, τὸ ἔργον, τὴν περιτείχισιν. (Ps.) vgl. 2, 78, 1. 5, 75, 4. — πόλεις 5, 84, 2. (Ds.) — σφῶν αὐτῶν. Spr. 51, 2, 10.

C. 115. § 1. Ἀργεῖοι für Ἀργείων. zu 5, 59, 1. — τὸν χρόνον τὸν αὐτόν. Ungewöhnliche Stellung, wie 7, 39, 1. Dem. 8, 14 u. Xen. Cyr. 4, 4, 10: χώραν τὴν αὐτὴν ἐργάσεσθε καὶ γυναιξὶ ταῖς αὐταῖς συνοικήσετε. (Pr.) Dort wird jedoch, wie 1, 140, 1, diese Stellung durch den Gegensatz mehr gerechtfertigt als hier. Spr. 50, 11, 15. vgl. zu 1, 2, 2 E. — Ἀθηναῖοι ist wohl zu streichen, da die Heloten 5, 56, 3 gemeint sind. (Kr. Bruchst.) — οὐδ’. Spr. 67, 8, 4. — εἴ τις. zu 4, 37. — πρὸς σφῶν aus ihrer Mitte.

§ 2. διαφορῶν für διαφορῶν Bekker. τὰ ἴδια διαφορὰ 2, 37, 1. vgl.

σίοι ἡσύχαζον. εἶλον δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν Ἀθηναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν προσβαλόντες νυκτός, καὶ ἄνδρας τε ἀπέκτειναν καὶ ἐσενεγκάμενοι σῖτόν τε καὶ ὅσα πλείστα ἐδύναντο χρήσιμα ἀναχωρήσαντες ἡσύχαζον· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἄμεινον τὴν φυλακὴν τὸ ἔπειτα παρεσκευάζοντο. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

- 116 Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι μελλήσαντες ἐς τὴν Ἀργείαν στρατεύειν, ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια [ἱερά] ἐν τοῖς ὁρίοις οὐκ ἐγίνετο, ἀνεχώρησαν. καὶ Ἀργεῖοι διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐν τῇ πόλει τινὰς ὑποτοπήσαντες τοὺς μὲν ξυνέλαβον, οἱ δ' αὐτοὺς καὶ 2διέφυγον. καὶ οἱ Μήλιοι περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αὖθις καθ' ἕτερόν τι τοῦ περιτειχίσματος εἶλον τῶν Ἀθηναίων, παρόντων οὐ πολλῶν τῶν φυλάκων. καὶ ἐλθούσης στρατιᾶς ὕστερον ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἄλλης, ὡς ταῦτα ἐγίνετο, ἧς ἦρχε Φιλοκράτης ὁ Δημέου, καὶ κατὰ κράτος ἤδη πολιορκούμενοι, γενομένης καὶ προδοσίας τινὸς ἀφ' ἐαυτῶν, ξυνεχώρησαν τοῖς Ἀθηναίοις ὥστ' ἐκείνους περὶ αὐτῶν βουλευῆσαι. οἱ δὲ ἀπέκτειναν Μηλίων ὅσους ἠβῶντας ἔλαβον, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν. τὸ δὲ χωρίον αὐτοὶ ὤκησαν, ἀποίκους ὕστερον πεντακοσίους πέμψαντες.

ΣΤ.

- 1 Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο αὖθις μείζονι παρασκευῇ τῆς μετὰ Λάχητος καὶ Εὐρυμέδοντος ἐπὶ Σικελίαν πλεύσαντες καταστρέψασθαι, εἰ δύναιτο, ἄπειροι οἱ πολλοὶ ὄντες τοῦ μεγέθους τῆς νήσου καὶ τῶν ἐνοικούντων τοῦ πλήθους καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρ-

auch zu 1, 68, 2. (Pp.) — ἀγορὰν Markt im Lager der Athener. (Dr.) vgl. 1, 62, 1. 3, 6, 2. (Arn.) — χρήσιμα für χρήμασι zwei Hsn. u. Va.

C. 116. § 1. μελλήσαντες. Spr. § 40 unter μέλλω. — ἱερά fügen Thuk. (5, 54, 2. 55, 3) u. Xen. sonst so nicht hinzu. — ἐγίνετο. zu 5, 55, 3. — μέλλησιν Vorhaben. (Ps.)

§ 2. καθ'· καί? — τοῦ περιτειχίσματος lässt Pp. sowohl von τὸ als partitiv von εἶλον abhängen; unstatthaft. Es scheint προσβαλόντες ausgefallen zu sein. (Kr. Bruchst.) — πολλῶν τῶν. Spr. 50, 11, 1. — ὡς ταῦτα ἐγίνετο verdächtig Pp. wegen der Stellung u. des Ipfs. — καὶ vor κατὰ verbindet ἐλθούσης und πολιορκούμενοι. zu 1, 65, 1. — ἀφ' ἐαυτῶν aus ihrer Mitte. — ἐκείνους, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) zu 4, 37. — βουλευῆσαι. ὁποῖον ἂν τι βούλωνται (3, 28, 1) oder Aehnliches (4, 37) dürfte ausgefallen sein. — ὤκησαν. zu 1, 8, 1. Mehrere Hsn. ὤκισαν.

C. 1. μείζονι τῆς. Spr. 47, 27, 1. — μετὰ Λάχητος 3, 86, 1. — Εὐρυμέδοντος 4, 2, 1. — καταστρέψασθαι, Σικελίαν. zu 1, 114, 2. —

βάρων, καὶ ὅτι οὐ πολλῶν τινι ὑποδέεστερον πόλεμον ἀνηροῦντο ἢ τὸν πρὸς Πελοποννησίους. Σικελίας γὰρ περίπλους μὲν ἔστιν ὀλκάδι οὐ πολλῶν τινι ἔλασσον ἢ ὀκτῶ ἡμερῶν καὶ τοσαύτη οὔσα ἐν εἴκοσι σταδίων μάλιστα μέτρῳ τῆς θαλάσσης διείργεται τὸ μὴ ἤπειρος εἶναι ὠκίσθη δὲ ἦδε τὸ ἀρχαῖον καὶ τοσαύτε ἔθνη ἔσχε τὰ ξύμπαντα. παλαιότατοι μὲν λέγονται ἐν μέρει τινὶ τῆς χώρας Κύκλωπες καὶ Λαιστρυγόνες οἰκῆσαι, ὧν ἐγὼ οὔτε γένος ἔχω εἰπεῖν οὔτε ὀπόθεν ἐσῆλθον ἢ ὅποι ἀπεχώρησαν· ἀρκείτω δὲ ὡς ποιηταῖς τε εἴρηται καὶ ὡς ἕκαστός πη γινώσκει περὶ αὐτῶν. Σικανοὶ δὲ μετ' αὐτοὺς πρῶτοι φαίνονται ἐνοικισάμενοι, ὡς μὲν αὐτοὶ φασι, καὶ πρότεροι διὰ τὸ ἀντόχθονες εἶναι, ὡς δὲ ἡ ἀλήθεια εὐρίσκεται, Ἰβήρες ὄντες καὶ ἀπὸ τοῦ Σικανοῦ ποταμοῦ τοῦ ἐν Ἰβηρίᾳ ὑπὸ Αἰγύων ἀναστάντες. καὶ ἀπ' αὐτῶν Σικανία τότε ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο, πρότερον Τρινακρία καλουμένη· οἰκοῦσι δὲ ἔτι καὶ νῦν τὰ πρὸς ἐσπέραν τὴν Σικελίαν. Ἰλίου δὲ ἀλισκομένου τῶν Τρωῶν τινὲς διαφυγόντες Ἀχαιοὺς πλοίοις ἀφικνοῦνται πρὸς τὴν Σικελίαν, καὶ ὄμοροι τοῖς Σικανοῖς οἰκῆσαντες ξύμπαντες μὲν Ἑλυμοὶ ἐκλήθησαν, πόλεις δ' αὐτῶν Ἔρουξ τε καὶ Ἐγεστα. προσξυνώκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ Φωκέων τινὲς τῶν ἀπὸ Τροίας τότε

καὶ ὅτι mit einem Genitiv, τοῦ πλήθους, verbunden, wie mit einem Dativ 6, 2, 6. 31, 6. vgl. Spr. 59, 2, 4. — Σικελίας. Σικελία? zu 2, 97, 1. — τινί. Spr. 51, 16, 4. „Herod. 1, 181, 1: οὐ πολλῶν τινὶ ἀσθενέστερον.“ (Bl.) — γὰρ, in sofern aus dem Umfange u. der Bevölkerung die Grösse des Krieges hervorgeht. — περίπλους. Quinct. institt. or. 1, 10, 40: Plurimum refert cujus sit formae ille circuitus; reprehensiq̄ue a geometris sunt historici qui magnitudines insularum satis significari navigationis ambitu crediderunt. Nam ut quaeque forma perfectissima, ita capacissima est. (Ac.) vgl. Pol. 9, 21. — ἔλασσον. Spr. 49, 2, 3. — ὀκτῶ ἡμερῶν. Spr. 47, 8, 1. Ueber die Sache Kr. z. Her. 4, 86, 1. — ἐν μέτρῳ, wie wir ähnlich sagen könnten: in einer Entfernung von — liegt. — τῆς θαλάσσης. 8, 95, 2: διέχει θαλάσσης μέτρον ἐξήκοντα σταδίου. (Pr.) μέτρον (τῆς) θαλάσσης auch bei Dion C. 59, 17. 26. vgl. zu 2, 86, 2. — εἶναι für οὔσα mit einer Hs. u. mehrern Nachahmungen zieht jetzt auch Pr. vor. vgl. zu 3, 1 u. Jacobs z. Ach. T. p. 727.

C. 2. § 1. ἦδε für ᾧδε die meisten und besten Hsn.: bevölkert wurde diese Insel schon in alten Zeiten. — ἔσχε erhielt. Spr. 53, 5, 1. — τὰ ξύμπαντα. Spr. 50, 11, 13. — παλαιότατοι. zu 1, 4, 1.

§ 2. ὡς. Schäfer zu Soph. Oed. K. 1124: καὶ σοὶ θεοὶ πόροισιν ὡς ἐγὼ θέλω. (Bl.) — πρῶτοι. Spr. 53, 5, 3. — ἐνοικισάμενοι. ἐνοικίσθη Her. 1, 68, 4. Sonst scheint das Wort in der guten attischen Prosa nicht vorzukommen. — Ἰβήρες, inconcinn; erwarten würde man ὕστεροι, Ἰβήρες. — ὑπό. Spr. 52, 3, 1. vgl. 1, 8, 2. 6, 2, 2. — Σικανοῦ π. sehr zweifelhaft ob der Sicoris, jetzt Segre. Hierüber und über andere der hier vorkommenden (zweifelhaften) Angaben Schlegels Werke B. 12 S. 471 f.

§ 3. τὰ πρὸς ἐσπέραν. zu 5, 59, 3. — ἀλισκομένου. zu 1, 23, 2. — διαφυγόντες glücklich durchgekommen. zu 4, 131, 2. — οἰκῆσαντες. Spr. 53, 5, 2. zu 1, 8, 1.

§ 4. τῶν ἀπό. Spr. 50, 8, 14. — ὡς μὲν — λέγεται gehört zu ἐπὶ

χειμῶνι ἐς Λιβύην πρῶτον, ἔπειτα ἐς Σικελίαν ἀπ' αὐτῆς κατενεχθέν-
τες. Σικελοὶ δ' ἐξ Ἰταλίας, ἐνταῦθα γὰρ ὄκουν, διέβησαν ἐς Σικε-
λίαν, φεύγοντες Ὀπικας, ὡς μὲν εἰκὸς καὶ λέγεται, ἐπὶ σχεδιῶν, τη-
ρήσαντες τὸν πορθμὸν κατιόντος τοῦ ἀνέμου, τάχα ἂν δὲ καὶ ἄλλως
ἔσπλευσαντες. εἰσὶ δὲ καὶ νῦν ἔτι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Σικελοί, καὶ ἡ
χώρα ἀπὸ Ἰταλοῦ βασιλείως τινὸς Σικελῶν, τοῦνομα τοῦτο ἔχοντος,
οὕτως Ἰταλία ἐπωνομάσθη. ἔλθόντες δὲ ἐς τὴν Σικελίαν στρατὸς πο-
λὺς τοὺς τε Σικανοὺς κρατοῦντες μάχῃ ἀνέστειλαν πρὸς τὰ μεσημβρινὰ
καὶ ἐσπέρια αὐτῆς καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν τὴν νῆσον ἐποίησαν
καλεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς γῆς ὄκησαν, ἔχοντες, ἐπεὶ διέβησαν,
ἔτη ἔγγυς τριακόσια πρὶν Ἑλλήνας ἐς Σικελίαν ἐλθεῖν· ἔτι δὲ καὶ
νῦν τὰ μέσα καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου ἔχουσιν. ὄκουν δὲ καὶ
Φοίνικες περὶ πᾶσαν μὲν τὴν Σικελίαν ἄκρος τε ἐπὶ τῇ θαλάσῃ
ἀπολαβόντες καὶ τὰ ἐπικείμενα νησιδία ἐμπορίας ἐνεκεν τῆς πρὸς τοὺς
Σικελούς· ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνες πολλοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπεισέπλεον,
ἐκλιπόντες τὰ πλείω Μοτύην καὶ Σολόεντα καὶ Πάνορμον ἔγγυς τῶν
Ἑλύμων ξυνοικήσαντες ἐνέμοντο, ξυμμαχία τε πίσυνοι τῇ τῶν Ἑλύ-
μων καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἐλάχιστον πλοῦν Καρχηδῶν Σικελίας ἀπέχει.
βάρβαροι μὲν οὖν τοσοῖδε Σικελίαν καὶ οὕτως ὄκησαν.

3 Ἑλλήνων δὲ πρῶτοι Χαλκιδῆς ἐξ Εὐβοίας πλεύσαντες μετὰ Θου-
κλέους οἰκιστοῦ Νάξου ὄκισαν καὶ Ἀπόλλωνος ἀρχηγέτου βωμόν, ὅστις

σχεδιῶν. (Hl.) Kr. zu Xen. An. 1, 6, 7. — τηρήσαντες, φυλάξαντες κατιόντα
τὸν ῥοῦν Dion. Arch. 1, 22. (Hudson.) — κατιόντος τοῦ ἄ. als der Wind
(vom Lande) her wehte. zu 2, 25, 3. — ἂν δέ, gestellt wie 6, 10, 2 u. ἂν
τε 2, 63, 2. Erg. διαβαῖεν, aber im Sinne der Vergangenheit. Poet. Synt. 54,
11, 3. vgl. Kr. De auth. p. 53.

§ 5. Ἰταλοῦ. Ein fabelhafter König. (Schlegels Werke B. 12 S. 454) —
οὕτως möchte ich, wenn nicht Ἰταλία mit zwei Hsn. u. Va. zu streichen
ist, lieber nach Spr. 56, 10, 3 erklären als Ἰταλία für ein Epexegetem halten;
vgl. jedoch Kr. zu Xen. An. 4, 8, 22. — στρατὸς πολὺς ist Apposition. (Ba.)
Nach griechischer Redeweise vielmehr Prädicat, wie οἱ Σικελοὶ ἦλθον πολλοί.
vgl. Spr. 50, 11, 1. — ἀνέστειλαν für ἀπέστειλαν Bekker; vom Zurück-
drängen des Meeres ἀποστέλλειν 3, 89, 3. Dagegen „Isokr. 12, 44: τοὺς βαρ-
βάρους ἀνέστειλαν ἀπὸ τῆς θαλάσσης.“ (Arn.) — ἐποίησαν καλεῖσθαι. Spr.
55, 3, 11. — ἔχοντες was sie besaßen. — ἐπεὶ seitdem. zu 1, 6, 2.

§ 6. περὶ in — umher. (Ba.) Spr. 68, 33, 1. — ἀπολαβόντες nach-
dem sie abgesondert besetzt hatten. zu 1, 7, 1. — νησιδία, die
Aegaten u. a. (Bl.) — ἐνεκεν. ἐνεκα, was nach Thom. M. Thuk. immer ge-
braucht hätte, einige, schlechte Hsn. — πολλοί. Spr. 50, 11, 1. — κατὰ
θάλασσαν, Ggs. zu § 4. (Pp.) — ἐπεισέπλεον. ἐπεσέπλεον nur eine Hs.
zu 2, 38, 1. — ξυνοικήσαντες. zu § 3. 6, 5, 2 u. 1, 8, 1. ξυνοικίσαντες
einige Hsn. — πίσυνοι. zu 2, 89, 4. — καὶ ὅτι. zu 6, 1. — πλοῦν Strecke
von Seefahrt. vgl. 4, 104, 3. 6, 49, 3. 97, 2. 7, 50, 2. — τοσοῖδε für το-
σοῦτοι auch 7, 58, 1. 59, 1.

C. 3. § 1. πρῶτοι. πρῶτον viele, auch gute Hsn.; aus πρῶτον θύουσι
entstanden. — ὄκισαν für ὄκησαν mehrere, auch gute Hsn. vgl. jedoch Kr.
Stud. 2 S. 129. Im J. 734 v. Ch. G. nach Clinton F. H. p. 264 s. — ἀρχη-

νῦν ἔξω τῆς πόλεως ἔστιν, ἰδρῦσαντο, ἐφ' ὧ, ὅταν ἐκ Σικελίας θεω-
ροὶ πλέωσι, πρῶτον θύουσι. Συρακούσας δὲ τοῦ ἐχομένου ἔτους Ἀρ-²
χίας τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκ Κορίνθου ὤκισεν, Σικελοὺς ἐξελάσας πρῶτον
ἐκ τῆς νήσου ἐν ἧ νῦν οὐκέτι περικλυζομένη ἢ πόλις ἢ ἐντός ἐστιν·
ὕστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω προστειχισθεῖσα πολυάνθρωπος ἐγένετο.
Θουκλῆς δὲ καὶ οἱ Χαλκιδῆς ἐκ Νάξου ὀρμηθέντες ἔτι πέμπτῳ μετὰ³
Συρακούσας οἰκισθεῖσας Λεοντίους τε πολέμῳ, τοὺς Σικελοὺς ἐξελά-
σαντες, οἰκίζουσι καὶ μετ' αὐτοὺς Κατάνην· οἰκιστὴν δὲ αὐτοὶ Κα-
ταναῖοι ἐποίησαντο Εὐάρχον. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Λάμις⁴
ἐκ Μεγάρων ἀποιχίαν ἄγων ἐς Σικελίαν ἀφίκετο, καὶ ὑπὲρ Πανταχίου
τε ποταμοῦ Τρώτιλόν τι ὄνομα χωρίον οἰκίσας καὶ ὕστερον αὐτόθεν
τοῖς Χαλκιδεῦσιν ἐς Λεοντίους ὀλίγον χρόνον ξυμπολιτεύσας καὶ ὑπὸ
αὐτῶν ἐκπεσὼν καὶ Θάψον οἰκίσας αὐτὸς μὲν ἀποθνήσκει, οἱ δ' ἄλλοι²
ἐκ τῆς Θάψου ἀναστάντες Ὑβλωνος βασιλέως Σικελοῦ προδόντος τὴν
χώραν καὶ καθηγησαμένου Μεγαρέας ὤκισαν τοὺς Ὑβλαίους κληθέν-
τας. καὶ ἔτη οἰκῆσαντες πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακόσια ὑπὸ
Γέλωνος, τυράννου Συρακοσίων, ἀνέστησαν ἐκ τῆς πόλεως καὶ χώρας.
πρὶν δὲ ἀναστῆναι, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν ἢ αὐτοὺς οἰκῆσαι, Πάμμυ-³

γέτου des Führers, Beschützers der Ansiedelung. vgl. Stob. 74, 61 u. Heind. zu Plat. Lys. 5. — ὅστις. Spr. 51, 8, 3.

§ 2. Συρακούσαι ist neuere Form, Συράκοσσαί ältere. Götting Acc. S. 144 u. z. Aristot. Pol. 293. — τοῦ ἐχομένου im nächsten, in der Regel so nur örtlich. — τῶν Ἡρακλειδῶν. Spr. 47, 9, 1. — νήσου, Ortygia, wiewohl meist nur Νάσος von den Doriern und Livius genannt. — περικλυζομένη sonst ohne, mit einem *s* subscr. Bekker. — ἐγένετο. Hier ist die ganze Stadt Subject. zu 1, 100, 3. Denn καὶ vor ἡ ἔξω hat nur auf προστειχισθεῖσα, nicht auf πολυάνθρωπος Bezug.

§ 3. οἰκισθεῖσας. Spr. 56, 10, 2. „οἰκισιν 6, 4, 3.“ (Pp.) vgl. 6, 4, 4. 5, 3. — αὐτοὶ für sich einen eigenen, nicht auch den Thukles als solchen anerkennend.

C. 4. § 1. Πανταχίου für Πανταγίου die besten Hsn. Doch heisst er bei Andern Πανταγίας. Ueber das Fehlen des Artikels Spr. 50, 7, 1. — Τρώτιλον. Πρώτιλον mehrere, z. Th. gute Hsn. — ἐς Λεοντίους, weil ξυμπολιτεύσας den Begriff μειοικήσας andeutet (Pp.), worauf auch αὐτόθεν sich bezieht.

§ 2. ἀναστάντες vertrieben, wahrscheinlich durch Sikeler, etwa Feinde des Hyblon. — τὴν χώραν. Das Gebiet von Thapsos oder von Megara? Dieses meint Bd. und erklärt προδοῦναι übergeben, was Bl. durch Polyb. 32, 13, 5. 36, 1, 1 ungenügend belegt. Auch Ullrich Beitr. z. Krit. 3 S. 10 nimmt προδόντος wie δόντος 5, 1, 2 und vergleicht Xen. Hell. 1, 5, 7: τὸν τε προσφειλόμενον [μισθὸν] ἀπέδωκε καὶ ἔτι μὲν πρὸς προέδωκεν. Eine mir unklare Aehnlichkeit. Richtiger wohl versteht Hl. jenes und deutet προδοῦναι Preis geben, aufgeben. vgl. 3, 55, 2. 5, 106. Der kleine Fürst scheint sich mit den Megarern als Führer (καθηγησαμένου) verbunden zu haben, weil mächtigere Nachbarn auch ihn bedrängten. — Μεγαρέας, wie Αἰνῶιοι § 3.

§ 3. ὕστερον ἢ mit dem Inf. ist selten. Schöm. z. Isä. p. 211. Ueber πρότερον ἢ zu 1, 69, 4. — αὐτούς. Es sind dieselben so lange sie von demselben Geschlechte sind. zu 1, 2, 2. Für αὐτούς eine wenig verbürgte Variante αὐτοί. Spr. 55, 2, 3. — οἰκῆσαι für οἰκίσαι fast alle Hsn., gebilligt

λον πέμψαντες ἐς Σελινοῦντα κτίζουσιν, καὶ ἐκ Μεγάρων τῆς μητροπόλεως οὐσης αὐτοῖς ἐπελθὼν ξυγκατόκισεν. Γέλαν δὲ Ἀντίφημος ἐκ Ῥόδου καὶ Ἐντιμος ἐκ Κρήτης ἐποίκους ἀγαγόντες κοινῇ ἔκτισαν ἔτει πέμπτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ μετὰ Συρακουσῶν οἴκισιν. καὶ τῇ μὲν πόλει ἀπὸ τοῦ Γέλα ποταμοῦ τοῦνομα ἐγένετο, τὸ δὲ χωρίον οὐ νῦν ἡ πόλις ἐστὶ καὶ ὃ πρῶτον ἐτεχνίσθη Λίνδιοι καλεῖται νόμιμα δὲ Ἐλωρικὰ ἐτέθη αὐτοῖς. ἔτεσι δὲ ἐγγύτατα ὀκτώ καὶ ἑκατὸν μετὰ τὴν σφετέραν οἴκισιν Γελῶσι Ἀκράγαντα ὤκισαν, τὴν μὲν πόλιν ἀπὸ τοῦ Ἀκράγαντος ποταμοῦ ὀνομάσαντες, οἰκιστὰς δὲ ποιήσαντες Ἀριστόνου καὶ Πυστίλον, νόμιμα δὲ τὰ Γελῶν δόντες. Ζάγκλη δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Κύμης τῆς ἐν Ὀπικίᾳ, Χαλκιδικῆς πόλεως, ληστῶν ἀφικόμενων ὤκισθη, ὕστερον δὲ καὶ ἀπὸ Χαλκίδος καὶ τῆς ἄλλης Εὐβοίας πλήθος ἐλθὼν ξυγκατενείμαντο τὴν γῆν· καὶ οἰκισταὶ Περιήρης καὶ Κραταιμένης ἐγένοντο αὐτῆς, ὁ μὲν ἀπὸ Κύμης, ὁ δὲ ἀπὸ Χαλκίδος. ὄνομα δὲ τὸ μὲν πρῶτον Ζάγκλη ἦν ὑπὸ τῶν Σικελῶν κληθεῖσα, ὅτι δρεπανοειδὲς τὴν ἰδέαν τὸ χωρίον ἐστὶ, τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσιν· ὕστερον δ' αὐτοὶ μὲν ὑπὸ Σαμίων καὶ ἄλλων Ἰώνων ἐκπίπτουσιν, οἱ Μήδους φεύγοντες προσέβαλον Σικελίᾳ, τοὺς δὲ Σαμίους Ἀναξίλας, Πηγίνων τύραννος, οὐ πολλῷ ὕστερον ἐκβαλὼν καὶ τὴν πόλιν αὐτὸς ξυμμίκτων ἀνθρώπων οἰκίσας Μεσσήνην ἀπὸ τῆς

von Dr. u. Pp. Denn sonst müsse οἰκισθῆναι stehen. Dagegen glaubt Ullrich eb. S. 10 f., von der Gründung einer hellenischen Stadt werde (nur) οἰκίζειν gesagt. Warum nicht auch von der Niederlassung οἰκῆσαι? — Πάμμιλον. Πάμμιλον einige gute Hsn., Πάμμηλον Reiske. Göttling Acc. S. 189 glaubt Πάμμιλος aus Πανόμιλος verkürzt. — ἐς vor Σελινοῦντα (Ἐλινοῦντα die besten Hsn.) verdächtigte Dr.; aber Σελινοῦντα ist proleptisch der Ort wo später Selinus stand. vgl. zu 1, 2, 3 E.; über die Ergänzung des Ac. zu κτίζουσι Spr. 60, 5, 5 u. zu 1, 114, 2. — καὶ ἐκ M. und zwar aus dem M. im eigentlichen Hellas. Ueber καὶ für ὅς vergleicht Hertlein Obs. in Xen. Hell. 1, 7, 4: ἐπιστολὴν ἐπεδείκνυε μαρτύριον, καὶ ἐπέμψαν etc. u. Plut. über die Klugheit der Thiere 19: κουρεύς τις θανμάσιόν τι χρῆμα πολυφώνου πίτιης ἐτιρεγε, καὶ ἀνθρώπου ῥήματα καὶ θηρείους φθόγγους ἀνταπεδίδου. — ἐπελθὼν, nach der 1, 24, 1 erwähnten Sitte. — ξυγκατόκισε half gründen; dass er auch aus seiner Vaterstadt Ansiedler dazu mitgebracht ist aus dem Worte nicht zu schliessen. — μετὰ Σ. οἴκησιν. Ueber das Fehlen des Artikels bei epochenmässigen Bestimmungen zu 1, 12, 2. — ἡ πόλις, ἀκρόπολις. zu 2, 15, 4. (Bl. u. Arn.) — καὶ ὁ. Spr. 60, 6, 4. — καλεῖται. καλοῦνται scheint eine Hs. gehabt zu haben.

§ 4. ἐγγύτατα, wie 6, 5, 3. Kr. zu Xen. An. 4, 2, 28.

§ 5. ἀπὸ von — aus, wie 6, 5, 2. Her. 7, 95: Ἴωνες οἱ ἀπ' Ἀθηνέων. — ξυγκατενείμαντο theilten mit ihnen. (Passow.) Ein seltenes Wort. — ὁ μὲν geht auf Κραταιμένης nach Paus. 4, 23, 3.

§ 6. ὄνομα. Spr. 46, 13 u. 52, 4, 6 u. zu 1, 122, 4. — τὴν ἰδέαν ist hinzugefügt, weil dieser Begriff in — εἰδὲς verwischt ist. vgl. Lobeck Paralipp. p. 537. — αὐτοί, die Kymäer und Chalkidier. (Arn.) — προσέβαλον legten an, wie 8, 12, 1. 14, 1. 33, 1. vgl. 101, 1 u. 6, 44, 2 u. Spr. 52, 2, 7.

C. 5. § 1. αὐτὸς für αὐτοῖς Dobree u. Bekker. — τὴν πόλιν ξυμμίκτων ἀνθρώπων οἰκίσας materialer Genitiv: ἡ πόλις ἦν ὤκισεν ἦν ξυμ-

ἑαυτοῦ τὸ ἀρχαῖον πατρίδος ἀντωνόμασεν. καὶ Ἰμέρα ἀπὸ Ζάγκλης ὤκισθη ὑπὸ Εὐκλείδου καὶ Σίμου καὶ Σάκωνος, καὶ Χαλκιδῆς μὲν οἱ πλεῖστοι ἦλθον. ἐς τὴν ἀποικίαν, ξυνώκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ ἐκ Συρακουσῶν φυγάδες στάσει νικηθέντες, οἱ Μυλητίδαι καλούμενοι· καὶ φωνὴ μὲν μεταξὺ τῆς τε Χαλκιδέων καὶ Δωρίδος ἐκράθη, νόμιμα δὲ τὰ Χαλκιδικὰ ἐκράτησεν. Ἄκροι δὲ καὶ Κασμέλαι ὑπὸ Συρακουσίων ὤκισθησαν, Ἄκροι μὲν ἑβδομήκοντα ἔτεσι μετὰ Συρακούσας, Κασμέλαι δ' ἐγγὺς εἴκοσι μετὰ Ἄκρας. καὶ Καμάρινα τὸ πρῶτον ὑπὸ Συρακουσίων ὤκισθη, ἔτεσιν ἐγγύτατα πέντε καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν μετὰ Συρακουσίων κτίσιν· οἰκισταὶ δὲ ἐγένοντο αὐτῆς Δάσκων καὶ Μενέκωλος. ἀναστάτων δὲ Καμαριναίων γενομένων πολέμῳ ὑπὸ Συρακουσίων δι' ἀπόστασιν, χρόνῳ Ἰπποκράτης ὕστερον, Γέλας τύραννος, λύτρα ἀνδρῶν Συρακουσίων αἰχμαλώτων λαβὼν τὴν γῆν τὴν Καμαριναίων αὐτὸς οἰκιστῆς γενόμενος κατώκισε Καμάρινα. καὶ αὖθις ὑπὸ Γέλωνος ἀνάστατος γενομένη τὸ τρίτον κατωκίσθη ὑπὸ Γελῶν.

Τοσαῦτα ἔθνη Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων Σικελίαν ὄκει καὶ ἐπὶ τοσῆνδε οὔσαν αὐτὴν οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύειν ὄρμηντο, ἐφιέμενοι μὲν τῇ ἀληθεστάτῃ προφάσει τῆς πάσης ἄρξιν, βοηθεῖν δὲ ἅμα εὐπρεπῶς βουλόμενοι τοῖς ἑαυτῶν ξυγγενέσι καὶ τοῖς προσγεγεννημένοις ξυμμάχοις, μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐξώρμησαν Ἐγεσταίων [τε] πρέσβεις παρόντες καὶ προθυμότερον ἐπικαλούμενοι. ὁμοροὶ γὰρ ὄντες τοῖς Σελιουντίοις ἐς πόλεμον καθέστασαν περὶ τε γαμικῶν τιῶν καὶ περὶ γῆς ἀμ-

μικτῶν ἀνθρώπων. Spr. 47, 8, 3. vgl. Dial. Synt. 47, 8, 3. — τὸ ἀρχαῖον für ἀρχαίαις oder ein wirkliches Adverbium beim Artikel ist ungew. (Pp.) Analog dem Falle wo eine Präposition (etwa κατά) zugefügt wäre. Spr. 50, 8, 13. vgl. 2, 16: ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας. — ἀντονομάζειν so nur noch bei Dion C. 293, 95. (Bl.)

§ 2. Χαλκιδεῖς μὲν οἱ πλεῖστοι ἦλθον die meisten welche kamen waren zwar Chalkidier. (Hl.) Spr. 50, 11, 1. — ξυνώκησαν. zu 6, 2, 6; einige Hsn. ξυνώκισαν. — στάσει νικηθέντες durch eine Gegenpartei besiegt. (Ps.) Her. 1, 150: στάσει ἐσωθέντες. — μεταξὺ ein Mittelding. Spr. 66, 1, 2. — Δωρίδος. zu 3, 112, 3.

§ 4. Ἰπποκράτης, der von 498 bis 491 regierte. Clinton F. H. p. 266 s. Ueber die ungew. Einschlebung Kr. Stud. 2 S. 169. — λύτρα als Lösegeld. Ov. Met. 2, 695: nilidam cape praemia vaccam. (Ba.) Widerspruch gegen Her. 7, 154. — Γελῶν für Γέλωνος Dodwell zu Ol. 79, 4.

C. 6. § 1. ὄρμηντο. Kr. z. Her. 6, 65, 1. — προφάσει. zu 1, 23, 5. — ἄρξιν. zu 1, 27, 2. — εὐπρεπῶς, εὐπροφασίστως. (Sch.) indem sie dies als anständigen Vorwand gebrauchten. zu 1, 37, 3. 4, 60, 1. — τοῖς ἑ. ξυγγενέσι, τοῖς Χαλκιδεῦσι. (Sch.) — τοῖς προσγεγεννημένοις den ausser den Stammverwandten Hinzugekommenen, wie den Akragantiniern 5, 4, 5. (Hk.)

§ 2. Ἐγεσταίων τέ. Das τέ steht als ob noch Anregungen Anderer, τῶν ξυναγορευόντων αὐτοῖς, folgen sollten. (Sommer.) Wohl ein blosses Hyperbaton des τέ, wenn dies nicht zu streichen ist. — προθυμότερον als in andern Angelegenheiten. Spr. 49, 6. — ἐς πόλεμον καθέστασαν auch 3,

φισθητήτου, καὶ οἱ Σελινούντιοι Συρακοσίους ἐπαγόμενοι ξυμμαχους καταίργον αὐτούς τῷ πολέμῳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ὥστε τὴν γενομένην ἐπὶ Δάχτηος καὶ τοῦ προτέρου πολέμου Λεοντίνων οἱ Ἐγεσταῖοι ξυμμαχίαν ἀναμιμνήσκοντες τοὺς Ἀθηναίους ἐδέοντο σφίσι ταῦς πέμψαντας ἐπαμῦναι, λέγοντες ἄλλα τε πολλὰ καὶ κεφάλαιον, εἰ Συρακόσιοι Λεοντίνους τε ἀναστήσαντες ἀτιμώρητοι γενήσονται καὶ τοὺς λοιποὺς ἔτι ξυμμάχους αὐτῶν διαφθείροντες αὐτοὶ τὴν ἅπασαν δύναμιν τῆς Σικελίας σχήσουσι, κίνδυνον εἶναι μὴ ποτε μεγάλη παρασκευῆ Δωριῆς τε Δωριεῦσι κατὰ τὸ ξυγγενές καὶ ἅμα ἄποικοι τοῖς ἐκπέμψασι Πελοποννησίοις βοηθήσαντες καὶ τὴν ἐκείνων δύναμιν ξυγκαθέλωσιν· σῶφρον δ' εἶναι μετὰ τῶν ὑπολοίπων ἔτι ξυμμάχων ἀντέχειν τοῖς Συρακοσίοις, ἄλλως τε καὶ χρήματα σφῶν παρεξόντων ἐς τὸν πόλεμον ἱκανά. ὧν ἀκούοντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν τε Ἐγεσταίων πολλάκις λεγόντων καὶ τῶν ξυναγορευόντων αὐτοῖς ἐψηφίσαντο πρέσβεις πέμψαι πρῶτον ἐς τὴν Ἐγεσταν περὶ τε τῶν χρημάτων σκευομένους εἰ ὑπάρχει, ὥσπερ φασίν, ἐν τῷ κοινῷ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα πρὸς τοὺς Σελιουντίους ἐν ὅτῳ ἔστιν εἰσομένους.

86, 1. κατέστησαν 1, 23, 5. 5, 23, 8. 84, 3. — ἀμφισθητήτου. ἀμφισθητήσιμον Lobeck Paralipp. p. 494, was die Attiker sonst gebrauchen. Thuk. hat sonst keins von beiden; „das erstere Dion. H. u. Paus.“ (Bl.) — ἐπαγόμενοι. ἐπαγαγόμενοι? — καταίργον. zu 4, 98, 4. Her. 6, 102: κατέργοντες πολλόν.

§ 3. ἐπί. Spr. 68, 40, 4. — προτέρου beziehe ich nicht mit Ullrich Beitr. z. Erkl. S. 13 auf den Archidamischen Krieg, sondern auf den früher in Sikilien geführten. — Λεοντίνων verbindet Va. mit πολέμου, wofür die Stellung mehr spricht. vgl. Spr. 47, 7, 5 u. zu 1, 24, 4; Bd. mit ξυμμαχίαν. Also wohl: Bündniss der Egestäer mit den Leontinern. Denn dass ein solches statt gefunden, scheinen die Worte τοὺς λοιποὺς ἔτι ξυμμάχους αὐτῶν vgl. § 4 anzudeuten. „Ueber die Einschlebung zu 3, 90, 3.“ (Bö.) — ἀναμιμνήσκοντες, um den frühern Vorgang zu einer abermaligen Intervention als Grund und selbst als Verpflichtung geltend zu machen. Ueber die Ac. Spr. 47, 11, 3. — πέμψαντας für πέμψαντες eine Hs. — κεφάλαιον als Hauptsache dass. — Λεοντίνους ἀναστήσαντες 5, 4, 2. — διαφθείροντες. διαφθείραντες Va. Aber σχήσουσι kann heissen: in Besitz nehmen werden. Spr. 53, 7. — τὴν ἅπασαν. Spr. 50, 11, 12. vgl. 6, 16, 6. — κίνδυνον μὴ. Kr. zu Xen. An. 4, 1, 6. — Δωριεῖς Δωριεῦσι, Συρακοῦσιοι τοῖς Πελοποννησίοις. (Sch.) — κατὰ τὸ ξυγγενές. zu 1, 6, 3. — τοῖς ἐκπέμψασι, τοῖς Κορινθίοις. (Sch.) — ἐκείνων, τῶν Ἀθηναίων. (Sch.)

§ 4. σφῶν, τῶν Ἐγεσταίων. (Sch.) — τόν, τὸν μέλλοντα. (Sch.) Spr. 50, 2, 2. — ἀκούειν mit einem Ge. sowohl der Sache als der Person verbunden ist selten, noch bei Dem. 18, 9. (zw. Plat. Gorg. 516, d.) vgl. Dial. Synt. 47, 10, 7. Hier jedoch könnte der folg. Ge. auch ein absoluter sein. — ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ist mit ἀκούοντες zu verbinden. (Va.) — τῶν ξυναγορευόντων αὐτοῖς, Alkibiades und dessen Anhänger. (Winsem.) — πέμψαι für πέμψαντες eine Hs. — κοινῷ öffentlicher Schatz. zu 1, 80, 3. — τὰ τοῦ πολέμου die Kriegsangelegenheiten. vgl. 6, 15, 3. Concinner wäre περὶ τοῦ πολέμου. (Hk.) — πρὸς τοὺς. τοῦ πρὸς Kr. Bruchst.

Καὶ οἱ μὲν πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀπεστάλησαν ἐς τὴν Σικε-7
 λναν· Μακεδαιμόνιοι δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ οἱ Ξύμμαχοι πλήν
 Κορινθίων στρατεύσαντες ἐς τὴν Ἀργείαν τῆς τε γῆς ἔτεμον οὐ πολ-
 λὴν καὶ σίτον ἀνεκομίσαντό τινα ζεύγη κομίσαντες, καὶ ἐς Ὀρνεὰς
 κατοικίσαντες τοὺς Ἀργείων φυγάδας καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς παρα-
 καταλιπόντες αὐτοῖς ὀλίγους, καὶ σπεισάμενοί τινα χρόνον ὥστε μὴ
 ἀδικεῖν Ὀρνεάτας καὶ Ἀργεῖους τὴν ἀλλήλων, ἀπεχώρησαν τῷ στρατῷ
 ἐπ' οἴκου. ἔλθόντων δὲ Ἀθηναίων οὐ πολλῶ ὕστερον ναυσὶ τριάκοντα
 καὶ ἑξακοσίους ὀπλίταις οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Ἀθηναίων πανστρατιᾶ
 ἔξιελθόντες τοὺς ἐν Ὀρνεαῖς μίαν ἡμέραν ἐπολιοῦρχουν· ὑπὸ δὲ νύκτα
 ἀνλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἀποθεν ἐκδιδράσκουσιν οἱ ἐκ τῶν Ὀρ-
 νεῶν. καὶ τῇ ὕστεραίᾳ οἱ Ἀργεῖοι, ὡς ἤσθοντο, κατασκίασαντες τὰς
 Ὀρνεὰς ἀνεχώρησαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὕστερον ταῖς ναυσὶν ἐπ' οἴκου.

Καὶ ἐς Μεθώνην τὴν ὄμορον Μακεδονία ἰππέας κατὰ θάλασσαν
 κομίσαντες Ἀθηναῖοι σφῶν τε αὐτῶν καὶ Μακεδόνων τοὺς παρὰ σφίσι
 φυγάδας ἐκακούργουν τὴν Περδίκκου. Μακεδαιμόνιοι δὲ πέμψαντες
 παρὰ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θοράκης, ἄγοντας πρὸς Ἀθηναίους δεχημέ-
 ρους σπονδὰς, ξυμπολεμεῖν ἐκέλευον Περδίκκα· οἱ δ' οὐκ ἤθελον. καὶ
 ὁ χειμὼν ἐτελεύτη καὶ ἔκτον καὶ δέκατον ἔτος ἐτελεύτη τῷ πολέμῳ
 τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Τοῦ δ' ἐπιγινομένου θέρους ἅμα ἦρι οἱ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις
 ἦγον ἐκ τῆς Σικελίας καὶ οἱ Ἐγισταῖοι μετ' αὐτῶν ἄγοντες ἑξήκοντα
 τάλαντα ἀσήμου ἀργυρίου ὡς ἐς ἑξήκοντα ναῦς μηνὸς μισθόν, ἧς ἔ-

Oder τοῦ πρὸς τοὺς. — ἐν ὅτῳ in welcher Lage. Spr. 43, 4, 22. vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 1, 15. — εἰσομένων. Spr. 38, 7, 5.

C. 7. § 1. τῆς γῆς. Spr. 47, 28, 9. — τινα zu ζεύγη gezogen wāro bedeutungslos; es ist also, wohl auch der Stellung wegen, mit σίτον zu verbinden. Manches was man hierher ziehen könnte ist doch verschieden, wie Dem. 6, 26: παρ' ἃ λογισμῶ βέλπισθ' ὀρῶσί τι πράξουσιν. — κατοικίσαντες zu einem ἐπιτείγισμα. — τοὺς Ἀ. φυγάδας 5, 83, 3. 116, 1. (Pp.) — τῆς ἄλλης im Gegensatze zu den Verbannten.

§ 2. τινὰ χρόνον auf, für eine gewisse Zeit. (Va.) So noch der Ac. bei σπένδεσθαι 2, 73, 2. 4, 63, 2. 5, 60, 1. (Her. 7, 148, 2.) bei σπονδὰς ποιεῖσθαι 5, 41, 2. 47, 1. εἶναι 5, 18, 2. 79, 1 vgl. 4, 118, 7 u. 8. 5, 47, 3. Spr. 46, 3. — τὴν ἀλλήλων. Spr. 51, 3 A. — ἔξιελθόντες für ἔξιελθόντων Va. u. A. Ps. Dies ist durch das vorhergehende ἔλθόντων entstanden. (vgl. 5, 75, 3?) — ἀποθεν. zu 4, 120, 2. — οἱ ἐκ. Spr. 50, 8, 14.

§ 3. ἀνεχώρησαν. Ueber die Stellung vgl. 1, 67, 3. Kr. z. Dion. p. 25 u. zu Xen. An. 7, 8, 16. — Μακεδόνων φυγάδας. vgl. 1, 59, 2, 95, 2 f. (Pp.)

§ 4. δεχημέρους alle zehn Tage erneuerte. zu 5, 26, 3.

C. 8. § 1. ἦγον. Kr. zu Xen. An. 2, 1, 9. — ὡς verbinde ich nicht mit μισθόν sondern mit dem Zahlworte. — ἐς für. vgl. 2, 65, 8. 8, 3, 1 u. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 27. Aehnlich wie ἐς τὸν πόλεμον 6, 6, 4. vgl. 4, 116, 2. — μηνός. Spr. 47, 8, 1. — μισθόν. Böckh Staatsh. 1 S. 382. (297.)

2μελλον δεήσεσθαι πέμπειν. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκκλησίαν ποιήσαντες καὶ ἀκούσαντες τῶν τε Ἐγεσταίων καὶ τῶν σφετέρων πρέσβειων τὰ τε ἄλλα ἐπαγωγὰ καὶ οὐκ ἀληθῆ καὶ περὶ τῶν χρημάτων ὡς εἶη ἐτοῖμα ἐν τε τοῖς ἱεροῖς πολλὰ καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς, ἐψηφίσαντο ναῦς ἐξήκοντα πέμπειν ἐς Σικελίαν καὶ στρατηγοὺς αὐτοκράτορας Ἀλκιβιάδην τε τὸν Κλεινίου καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου καὶ Λάμαχον τὸν Ξενοφάνους, βοηθοὺς μὲν Ἐγεσταίοις πρὸς Σελιουντίους, ξυγκατοικίσαι δὲ καὶ Λεοντίνους, ἣν τι περιγίγνηται αὐτοῖς τοῦ πολέμου, καὶ τᾶλλα τὰ ἐν τῇ 3Σικελίᾳ προᾶσαι ὅπῃ ἂν γιγνώσκωσιν ἄριστα Ἀθηναίοις. μετὰ δὲ τοῦτο ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἐκκλησία αὐθις ἐγένετο, καθ' ὃ τι χρὴ τὴν παρασκευὴν ταῖς ναυσὶ τάχιστα γίνεσθαι καὶ τοῖς στρατηγοῖς εἴ του προσδέοιντο ψηφισθῆναι ἐς τὸν ἔκπλον. καὶ ὁ Νικίας ἀκούσιος μὲν ἤρημένος ἄρχειν, νομίζων δὲ τὴν πόλιν οὐκ ὀρθῶς βεβουλευθῆναι, ἀλλὰ προφάσει βραχεία καὶ εὐπρεπεῖ τῆς Σικελίας ἀπάσης, μεγάλου ἔργου, ἐφίεσθαι, παρελθὼν ἀποτρέψαι ἐβούλετο καὶ παρήγει τοῖς Ἀθηναίοις τοιάδε.

9 “Ἡ μὲν ἐκκλησία περὶ παρασκευῆς τῆς ἡμετέρας ἦδε ξυνελέγη, καθ' ὃ τι χρὴ ἐς Σικελίαν ἐκπλεῖν· ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου ἔτι χρῆναι σκέψασθαι, εἰ ἄμεινόν ἐστιν ἐκπέμπειν τὰς ναῦς, καὶ μὴ οὕτω βραχεία βουλῇ περὶ μεγάλων πραγμάτων ἀνδράσιν ἀλλοφύλοις πειθομένους πόλεμον οὐ προσήκοντα ἄρασθαι. καίτοι ἔγωγε

§ 2. ποιήσαντες. zu 1, 67, 2. — ἐπαγωγὰ verlockend. zu 4, 88. Hier ist es Prädicat: τὰ ἄλλα ἃ ἔλεγον ἐπαγωγὰ ἦν. Spr. 50, 11, 1. — τοῖς κοινοῖς für τῶ κοινῶ die besten u. meisten Hsn. Die öffentlichen Gelder mochten sich an mehreren Orten befinden. „Eben so gebraucht den Plu. Polyb. 1, 59.“ (Pr.) — αὐτοκράτορας. vgl. 6, 26, 1. — βοηθοὺς Spr. 57, 4, 3. zu 4, 2, 2. — ξυγκατοικίσαι. Inf. der Absicht, wie 6. 69, 4. 5 u. Xen. Hell. 1, 1, 22, mit βοηθοὺς verbunden nach Spr. 59, 2, 3. vgl. 5, 2, 2 u. zu 4, 132, 3. — ἣν τι — πολέμου wenn ihnen etwas von dem Kriege übrig bliebe, d. h. wenn sie neben dem Hauptzwecke auch dazu die Mittel behielten; περιουσία γένηται τῇ νίκῃ. (Sch.) — ἄριστα für das beste, hier nicht Adv. zu 1, 126, 5.

§ 3. πέμπτῃ. Spr. 50, 2, 16. — καθότι wie (ausgerüstet), in Bezug auf den Begriff der Berathung der in ἐκκλησία liegt. (Ps.) — εἴ του was etwa. Denn der Satz ist Object und entspricht dem τὴν παρασκευὴν. Spr. 60, 10, 1. vgl. zu 5, 3, 3. — ἀκούσιος, wie ἄσμενος 6, 12, 2, ἄκων 34, 6. Spr. 57, 5, 2. — μὲν — δέ einerseits — andererseits. (Ba.) — προφάσει βραχεία καὶ εὐπρεπεῖ unter einem unerheblichen und bloss scheinbaren Vorwande. (Hl.) Der Da. wie 6, 79, 2. (Pr.) — τοιάδε, nicht τάδε, weil Thuk. die Rede nicht wortgetreu wiedergeben konnte, 5, 84, 4. 7, 10, 1. (Wasse.) vgl. 1, 139, 4. 4, 91, 1. 7, 60, 4 etc., wie (Dr.) zu 1, 31, 3.

C. 9. § 1. τῆς ἡμετέρας, der Strategen: ἀντὶ τοῦ πῶς χρὴ ἡμῖν τοῖς στρατηγοῖς τὴν παρασκευὴν ἀθροισθῆναι. (Sch.) — ἄμεινον. Spr. 49, 6. — καὶ μὴ, χρῆναι. (Va.) — οὕτω, wie ihr gethan habet. (Kampe Nic. or. expl. p. 8.) — ἀλλοφύλοις, τοῖς Ἐγεσταίοις. (Sch.) — οὐ, das προσήκοντα aufhebend. Spr. 67, 4, 1. vgl. 8, 3.

καὶ τιμῶμαι ἐκ τοῦ τοιούτου καὶ ἦσσαν ἐτέρων περὶ τῷ ἑμᾶντοῦ σώματι ὀρρωδῶ, νομίζων ὁμοίως ἀγαθὸν πολίτην εἶναι ὅς ἂν καὶ τοῦ σώματος τι καὶ τῆς οὐσίας προνοῆται· μάλιστα γὰρ ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ τὰ τῆς πόλεως δι' ἑαυτὸν βούλοιο ὀρθοῦσθαι. ὅμως δὲ οὔτε ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ διὰ τὸ προτιμᾶσθαι εἶπον παρὰ γνώμην οὔτε νῦν, ἀλλὰ ἦ ἂν γιγνώσκω βέλτιστα, ἐρῶ. καὶ πρὸς μὲν τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέροισι ἀσθε-³ νῆς ἂν μου ὁ λόγος εἴη, εἰ τὰ τε ὑπάρχοντα σώζειν παραιοίην καὶ μὴ τοῖς ἐτοίμοις περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μελλόντων κινδυνεύειν· ὡς δὲ οὔτε ἐν καιρῷ σπεύδετε οὔτε ῥάδιά ἐστι κατασχεῖν ἐφ' ἃ ὤρμησθε, ταῦτα διδάξω. φημὶ γὰρ ὑμᾶς πολεμίους πολλοὺς ἐνθάδε ὑπολιπόντας καὶ ἐτέροισι¹⁰ ἐπιθυμεῖν ἐκαῖσε πλεύσαντας δεῦρο ἐπαγαγέσθαι. καὶ οἴεσθε ἴσως τὰς γενομένας ὑμῖν σπονδὰς ἔχειν τι βέβαιον, αἱ ἡσυχάζόντων μὲν ὑμῶν ὀνόματι σπονδαὶ ἔσονται — οὔτω γὰρ ἐνθένδε τε ἄνδρες ἔπραξαν αὐτὰ καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων — σφαλέντων δέ που ἀξιοχρεῖο δυνάμει ταχέϊαν

§. 2. καίτοι. Der Zusammenhang: wenn aber ich Bedenklichkeiten anrege, so muss dies um so gewichtiger scheinen, da ich. — ἐκ τοῦ τοιούτου in Folge solch einer Unternehmung. vgl. 3, 47, 1. 51, 2 u. Spr. 50, 4, 6. — περὶ τῷ. Spr. 68, 32 A. vgl. zu 1, 60, 1. Plat. Phäd. 114, e: θεωρεῖν χρὴ περὶ τῆς αὐτοῦ ψυχῆς. vgl. Theät. 148. Dagegen And. 2, 7: οὐ περὶ ἑμοῦ μόνου ὀρρωδεῖν. — νομίζων wie wohl ich übrigens der Meinung bin. (Ps.) vgl. zu 1, 69, 4. — ὁμοίως. ὅμως Ba. — ὁμοίως ἀγαθόν in gleicher Weise gut (Ps.), nicht schlechter als der furchtlose. Bei Vielen galt Nikias für furchtsam; also hier wohl mit auch eine beiläufige Selbstvertheidigung. — δι' ἑαυτόν. Spr. 68, 23 A. — ὀρθοῦσθαι, εὐτυχεῖν. (Sch.) zu 2, 60, 2. vgl. 8, 64, 3. — ὅμως δέ, obgleich ich mich für den Krieg interessiren könnte. (Ba.). — οὔτε νῦν, παρὰ γνώμην ἐρῶ aus εἶπον. Umgekehrt Xen. An. 7, 7, 13: προεῶν ἄπερ αὐτῷ. Spr. 62, 4, 1. — ἀλλὰ ἦ. ἀλλ' ἦ ἢ Reiske. ἀλλ' ἦ ohne ἢ eine Hs. vgl. zu 6, 8, 2.

§. 3. πρὸς in Betracht. Spr. 68, 39, 6. — τοὺς τρόπους, geschil- dert 1, 70, 2 ff. — τοῖς ἐτοίμοις mit dem Vorhandenen, es aufs Spiel setzend. zu 1, 70, 3. u. zu 2, 65, 4. — ῥάδια statt ῥάδιον. Spr. 55, 3, 7. — κατασχεῖν, κησασθαι. (Sch.) Spr. 53, 5, 2. — ἐφ' ἃ wozu, was zu erlangen. vgl. 4, 18, 1. 6, 24, 2. 69, 5. 78, 4. 7, 15, 1. vgl. 3, 111, 1 u. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 2. — ὤρμησθε. zu 6, 78, 4.

C. 10. §. 1. δεῦρο. δεύτερον die meisten und besten Hsn., die aber auch vorher ὑμᾶς haben. Kampe p. 10 hilligt δεύτερον, erklärend: gleich nach her, vgl. 8, 22, 1 u. II. τ, 371. Diese Stellen sind etwas verschieden; δεῦρο steht im Ggs. zu den etwa nach Sikilien zu schickenden Feinden. — ἐπαγαγέσθαι euch auf den Hals zu ziehen. (Hl) zu 5, 98. Ueber die Zweideutigkeit Spr. 55, 4, 1. — ὀνόματι, μέχρις ὀνόματος, τουτέστιν οὐ βέβαιοι. (Sch.) Spr. 46, 4, 3. Mit dem Ggs. ἐργῷ 8, 89, 3 u. Dion C. 54, 24. — οὔτω, ὥστε μὴ βέβαιους αὐτὰς ταχέϊαν. (Sch.). — ἐνθένδε ἄνδρες Männer von hier. (Sch.) vgl. 6, 38, 1. Spr. 50, 8, 15. Gemeint ist Alki- biades mit seinem Anhang. — ἔπραξαν haben behandelt, durch man- cherlei Ränke. (Dr.) — αὐτὰ für αὐτάς die besten Hsn.. τὰ περὶ τὰς σπονδὰς. vgl. zu ἀληθῆ 3, 3, 1. (Schömann zu Isae. p. 443.) αὐτάς würde ἐπράξαν er- fordern. — ἐκ τῶν aus der Zahl der. Spr. 68, 17, 9. Gemeint sind vorzugsweise Kleobulos und Xenares 5, 36 ff. (Sch.) — σφαλέντων. Spr. 47, 4, 2 u. 8. — δέ που Das δέ haben nur einige schlechte Hsn. — τήν. Spr.

τὴν ἐπιχείρησιν ἡμῖν οἱ ἐχθροὶ ποιήσονται, οἷς πρῶτον μὲν διὰ ξυμφορῶν ἢ ξύμβασις καὶ ἐκ τοῦ αἰσχίονος ἢ ἡμῖν κατ' ἀνάγκην ἐγένετο, 2 ἔπειτα ἐν αὐτῇ ταύτῃ πολλὰ τὰ ἀμφισβητούμενα ἔχομεν. εἰσὶ δ' οὐ οὐδὲ ταύτην πω τὴν ὁμολογίαν ἐδέξαντο, καὶ οὐχ οἱ ἀσθενέστατοι· ἀλλ' οἱ μὲν ἀντικροὺς πολεμοῦσιν, οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ Λακεδαιμονίους ἔτι ἡσυχάζειν δεχημέροις σπονδαῖς καὶ αὐτοὶ κατέχονται. τάχα ἂν δ' ἴσως, εἰ δίχα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν, ὅπερ νῦν σπεύδομεν, καὶ πάνυ ἂν ξυνεπίθουτο μετὰ Σικελιωτῶν, οὓς πρὸ πολλῶν ἂν ἐτιμήσαντο ξυμμάχους γενέσθαι ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ. ὥστε χορὴ σκοπεῖν 3 τινὰ αὐτὰ καὶ μὴ μετεώρω τε πόλει ἀξιοῦν κινδυνεύειν καὶ ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι πρὶν ἢν ἔχομεν βεβαιωσώμεθα, εἰ Χαλκιδῆς γε οἱ ἐπὶ Θοράκης, ἔτη τοσαῦτα ἀφειστώτες ἀφ' ἡμῶν, ἔτι ἀχειρωτοὶ εἰσι καὶ ἄλλοι τινὲς κατὰ τὰς ἡπείρους ἐνδοιαστῶς ἀκροῶνται. ἡμεῖς δὲ Ἐγεσταίοις δὴ οὕσι ξυμμάχοις ὡς ἀδικουμένοις ὀξέως βοηθοῦμεν, ὑφ' ὧν δ' αὐτοὶ, πάλαι ἀφειστώτων, ἀδικούμεθα ἔτι, μέλλομεν ἀμύνεσθαι:

50, 11, 1. — *διὰ* auf Veranlassung. Spr. 68, 22, 4. — *ἐκ τοῦ αἰσχίονος* von einer schmachvolleren Lage aus. vgl. 1, 39, 1. *Αὐτοὶ γὰρ ἐδεήθησαν διὰ τὸ πταῖσαι.* (Sch.) vgl. 4, 117, 3. Ueber den Artikel zu 5, 60, 1. — *κατ' ἀνάγκην* nothgedrungen, eine Erläuterung des *ἐκ τοῦ αἰσχίονος.* zu 4, 63, 3. — *ἔπειτα* — *ἔχομεν*, dem relativen Satz ein selbständiger angefügt. Spr. 59, 2, 6. — *ἀμφισβητούμενα* 5, 35. (Hk.) u. 42, 3. (Pp.)

§. 2. *οὐχ οἱ ἀ.* die mächtigsten. zu 1, 5, 1. — *πολεμοῦσιν, Κορίνθιοι.* (Sch.) 5, 32, 5. (Ds.) Oder die Diktidier 5, 35, 1 und Perdikkas 5, 83, 4? — *οἱ δὲ καί.* Spr. 69, 32, 15. (Kr. Stud. 2, S. 227). — *καὶ διὰ τό. διὰ τὸ καί* Kampe p. 12, Anstoss nehmend an *καί* neben *καὶ αὐτοί.* — *δεχημέροις σπονδαῖς.* zu 5, 26, 3. — *καὶ αὐτοί,* wie die Lakedämonier *κατέχονται* (ohne *δεχημέροις σπονδαῖς*). zu 5, 26, 3. — *ἂν δ'* für *δ' ἂν* die besten Hsn. zu 6, 2, 4. — *ἴσως* neben *τάχα* auch 6, 34, 2. 78, 3 vgl. Wolf zu Dem. Lept. 15. (Pp.) — *δίχα, διηρημένων εἰς δύο μέρη.* (Sch.) einen Theil hier, einen in Sikilien. — *ὅπερ.* Spr. 46, 6, 3. vgl. 6, 79, 2 mit 1, 141, 5. 5, 16, 2 u. 6, 39, 2. — *καὶ πάνυ.* Spr. 69, 32, 18. — *ξυνεπίθουτο.* *ξυνεπιθεῖντο* nur schlechte Hsn. — *πρό.* Spr. 68, 15, 2. vgl. 3, 40, 6.

§ 3. *τινά* man, wir, wie 6, 11, 1. 48, 2. (Didot.) Spr. 51, 16, 8. — *αὐτὰ* diese Verhältnisse. zu 4, 64, 1. — *μετεώρω, τῆς πόλεως ἡμῶν οὐκ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὁρμοῦσης. μετενήκεται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν πλοίων τῶν μήπω ὠρμισμένων.* (Sch.) — *τε πόλει. τῇ πόλει* Kr. Bruchst., wofür einigermassen das Sch. spricht: *τῆς πόλεως ἡμῶν οὐκ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὁρμοῦσης.* (Pp.) vgl. 6, 47, 2. Ueber den Da. zu 2, 65, 4. — *πρὶν* ohne *ἂν.* Spr. 54, 17, 3. vgl. Reg. unter *πρὶν.* — *εἰ X. γε.* Ein Beweis scheint wenigstens darin zu liegen dass die Ch. Spr. 65, 5, 7. — *ἐπι.* Spr. 68, 40, 2. — *ἀφειστώτες* 1, 58, 1. (Pp.) — *ἡπείρους* festländische Gegenden. — *ἐνδοιαστῶς, οὐ βεβαίως.* (Sch.) vgl. 8, 87, 4. Her. 7, 174 u. *οἱ ἐνδοιάζοντες φίλοι* 6, 91, 4. vgl. zu 1, 122, 3. — *δῆ, δῆθεν.* (Sch.) Dagegen ist die Stellung, also: eben, gerade, mit Ironie. — *βοηθοῦμεν.* Spr. 53, 1, 9. — *ὑφ' ὧν.* Spr. 51, 13, 2. — *αὐτοί* für *αὐτῶν* Reiske. — *ἔτι,* sonst zu *μέλλομεν* gezogen, gehört wohl zu *ἀδικούμεθα* als Gegensatz zu *πάλαι,* wie vorher *ἔτι ἀχειρωτοὶ εἰσιν.* — *ἀμύνεσθαι;* Sonst steht hier ein Punct und nach *βοηθοῦμεν* ein Colon.

καίτοι τοὺς μὲν κατεργασάμενοι καὶ κατάσχοιμεν· τῶν δ' εἰ καὶ κρατῆ-11
 σαμεν, διὰ πολλοῦ γε καὶ πολλῶν ὄντων χαλεπῶς ἂν ἄρχειν δυναίμεθα.
 ἀνόητον δ' ἐπὶ τοιοῦτους ἵναί ὧν κρατήσας τε μὴ κατασχῆσει τις καὶ
 μὴ κατορθώσας μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσται. Σικε-2
 λιῶται δ' ἂν μοι δοκοῦσιν, ὡς γε νῦν ἔχουσι, καὶ ἔτι ἂν ἦσσαν δεινοὶ
 ἡμῖν γενέσθαι, εἰ ἄρξειαν αὐτῶν Συρακόσιοι, ὅπερ οἱ Ἐγεσταῖοι μά-
 λιστα ἡμᾶς ἐκφοβοῦσιν· νῦν μὲν γὰρ καὶ ἔλθοιεν ἴσως Λακεδαιμονίων
 ἕκαστοι χάριτι, ἐκείνως δ' οὐκ εἰκὸς ἀρχὴν ἐπὶ ἀρχὴν στρατεῦσαι· ὧ³
 γὰρ ἂν τρόπῳ τὴν ἡμετέραν μετὰ Πελοποννησίων ἀφέλωνται, εἰκὸς
 ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ τὴν σφετέραν διὰ τοῦ αὐτοῦ καθαιρεθῆναι. ἡμᾶς
 δ' ἂν οἱ ἐκεῖ Ἕλληνας μάλιστα μὲν ἐκπεπληγμένοι εἶεν, εἰ μὴ ἀγικοί-
 μεθα, ἔπειτα δὲ καὶ εἰ δεῖξαντες τὴν δύναμιν δι' ὀλίγου ἀπέλθοιμεν·
 εἰ δὲ σφαλείημέν τι, τάχιστ' ἂν ὑπεριδόντες μετὰ τῶν ἐνθάδε ἐπί-
 θοιντο. τὰ γὰρ διὰ πλείστου πάντες ἴσμεν θαναταζόμενα καὶ τὰ
 πείραν ἡκιστα τῆς δόξης δόντα. ὅπερ νῦν ὑμεῖς ὧ Ἀθηναῖοι ἐς Λακε-

C. 11. § 1. κατεργασάμενοι überwältigen, wie 4, 85, 2. 6, 39, 5. 86, 2. Her. 8, 100, 1. — τῶν δέ, τῶν Σικελιωτῶν. (Sch.) — διὰ πολλοῦ die weit entfernt. vgl. § 4. 3, 94, 4 u. zu 2, 29, 3. — ὧν ist zu beiden Verben Object, wie der Ge. 7, 5, 3 E. Spr. 60, 5, 2. — τε — καί. Spr. 69, 59, 1. Ueber die Verbindung des selbständigen Satzes mit dem relativen Spr. 59, 2, 6. vgl. Kr. zu Blumes Lyk. 3, 5. — ἐν τῷ ὁμοίῳ in der gleichen Lage. (Hl.) Spr. 43, 4, 4 u. 22. Ueber καί als Spr. 69, 32, 5. vgl. 6, 21, 2. ὁμοίως καὶ πρὶν 7, 28, 4. — ἔσται. Dann nämlich werden wir ausser den gemachten Opfern noch neue Feinde haben 6, 10, 1.

§ 2. ἂν — ἄν. Spr. 69, 7, 3. — καὶ ἔτι sogar noch. (Va.) οὔτε νῦν εἰσι δεινοί, καὶ ἔτι ἦτιον ἔσορται δεινοί. (Sch.) — ἄρξειαν die Herrschaft erlangt haben möchten. Spr. 53, 5, 2. vgl. zu 5, 91, 2. — ὅπερ ἡμᾶς ἐκφοβοῦσιν, wie ὃν φόβον ἡμᾶς ἐκφοβοῦσιν. Spr. 46, 11, 2. Ueber die Sache 6, 6, 3. — ἕκαστοι einzelne Staaten; oder ὡς ἕκαστοι? — ἐκείνως, ἦγον εἰ ἀρχθεῖεν ὑπὸ Συρακοσίων. (Sch.) zu 1, 77, 2. 3, 46, 2. — ἀρχὴν ἐπὶ ἀρχὴν eine herrschende Macht gegen die andere, die Syrakosier gegen die Athener. Spr. 50, 4, 9. — στρατεῦσαι. Spr. 53, 1, 10. vgl. zu 1, 81, 2.

§ 3. ἀφέλωνται. ἀφείλοντο? „Erg. ἡμᾶς. vgl. 8, 76, 3.“ (Pp.) Spr. 60, 7, 1. — τῶν αὐτῶν, τῶν Πελοποννησίων. (Sch.) — διὰ τοῦ αὐτοῦ, τρόπου. (Sch.) Nämlich als angebliche Befreier der Hellenen. (Pp.) διὰ τρόπου findet sich sonst bei Thuk. schwerlich und überhaupt wohl selten; τρόπου nicht zu ergänzen wäre unstatthaft, da man διὰ τούτου, διὰ τοῦ αὐτοῦ substantivirt so nicht sagte. Verschieden δὲ αὐτοῦ. 6, 15, 1. — ἡμᾶς. Spr. 46, 10, 1. μάλιστα μὲν am meisten, anders als es gewöhnlich steht. Spr. 65, 5, 12. zu 1, 32, 1 u. 6, 16, 5. — δεῖξαντες, ἐπιδείξαντες 6, 47, 2. (Ds.) — δι' ὀλίγου, τάχως. (Sch.) Passender verbindet Hl. es mit δεῖξαντες in der Nähe zeigen, um sie mehr als durch den blossen Ruf zu schrecken. zu 2. 89, 7. — ὑπεριδόντες, καταφρονήσαντες ἡμῶν. (Sch.) zu 5, 6, 3. 43, 2. von Sachen 4, 62, 2. 6, 18, 4. — ἐπίθοιντο. ἐπιθεῖντο schlechte Hsn.

§ 4. τὰ διὰ πλείστου das Entlegenste. vgl. 3, 94, 4 und zu 4, 115, 3. Spr. 50, 5, 8 u. 68, 22, 3. Tac. A. 1, 47: major e longinquo reverentia. (Didot.) Agric. 30: omne ignotum pro magnifico est. (Hk.) Liv. 28, 44: major ignotarum rerum est terror. (Pp.) — πείραν τῆς δόξης διδόναι Erprobung des Rufes gewähren, in wiefern demselben die wirkliche Macht entspricht. (vgl. Plut. Galba 20.) — ὅπερ will Ba., τὰ γὰρ — δόντα

δαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους πεπόνθατε, διὰ τὸ παρὰ γνώμην αὐτῶν
 πρὸς ἃ ἐφοβεῖσθε τὸ πρῶτον περιγεγενῆσθαι καταφρονήσαντες ἤδη καὶ
 5 Σικελίας ἐφίεσθε. χρὴ δὲ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι,
 ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας θαρσεῖν· μηδὲ Λακεδαιμονίους ἄλλο
 τι ἡγήσασθαι ἢ διὰ τὸ αἰσχροὺν σκοπεῖν ὅτω τρόπῳ ἔτι καὶ νῦν, ἣν δύ-
 νωνται, σφῆλαντες ἡμᾶς τὸ σφέτερον ἀπρεπὲς εὖ θήσονται, ὅσω καὶ περὶ
 πλείστου καὶ διὰ πλείστου δόξαν ἀρετῆς μελετῶσιν. ὥστε οὐ περὶ τῶν
 ἐν Σικελίᾳ Ἐγεσταιῶν ἡμῖν, ἀνδρῶν βαρβάρων, ὁ ἄγων, εἰ σωφρονοῦ-
 12 μεν, ἀλλ' ὅπως πόλιν δι' ὀλιγαρχίας ἐπιβουλεύουσιν ὀξέως φυλαξώμεθα.
 καὶ μεμνησθαι χρὴ ἡμᾶς ὅτι νεωστὶ ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου
 βραχὺ τι λελωθήκαμεν, ὥστε καὶ χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν ηὔξει-
 σθαι, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἡμῶν δίκαιον ἐνθάδε [εἶναι] ἀναλοῦν καὶ μὴ ὑπὲρ

parenthetisch denkend, auf ὑπεριδόντες ἂν ἐπίθωντο beziehen. Unleichtlich! Mir scheint ein Satz ausgefallen zu sein, etwa: Je mehr man frühere Ueberschätzung bemerkt, desto grössere Missachtung pflegt einzutreten. (Kr. Bruchst.) — ὅπερ ἐς Α. πεπόνθατε wie es euch in Bezug auf die L. ergangen ist. zu 4, 17, 3. vgl. 1, 80, 1. 6, 13, 2. 104, 4. — παρὰ γνώμην, παρ' ἐλπίδα. (Sch.) vgl. 4, 40, 1. 127, 1. — αὐτῶν hängt von περιγεγενῆσθαι ab. (Sch.) — πρὸς ἃ in Bezug auf das was. vgl. 6, 64, 3 u. Spr. 51, 13, 6. Doch kann man auch auflösen: πρὸς ταῦτα πρὸς ἃ. Spr. 51, 13, 7. vgl. Lyk. Leokr. 129: εἰς αὐτὸ τοῦτο τὴν τιμωρίαν τάξαντες εἰς ὃ μάλιστα φοβούμενοι τυγχάνου- σιν. Bezeichnet wird der Lakedämonier Ueberlegenheit im Landkriege. vgl. 1, 143, 4. 4, 12, 3. — ἐφίεσθε, expegetisch. Spr. 59, 1, 5. vgl. zu 2, 60, 3 u. Heindorf zu Plat. Phäd. 36. Die besten Hsn. haben ἐφίεσθαι, was, von Kampe S. 15 vertheidigt, sich doch nur hart an ὅπερ πεπόνθατε anschlies- sen liesse.

§ 5. πρὸς τὰς in Bezug auf, hier so viel als διὰ τὰς, wie 8, 2, 1. vgl. mit 5, 14, 2. — τύχας Unfälle, wie 1, 84, 3. — τὰς διανοίας, δηλονότι τῶν πολεμίων. (Sch.) Also: über die Pläne, Entwürfe der Feinde obsiegend, an Einsicht ihnen darin überlegen, unbesorgt, zu- versichtlich sein. vgl. 1, 84, 3. 140, 2. 144, 1 u. zu 6, 31, 1. — θαρ- σεῖν für θαρσεῖν Gō. nach Thuk. Weise. — μηδὲ — σκοπεῖν, μὴ νομίζετε [= ἡγήσασθε] Α. ἄλλο τι σκοπεῖν ἢ διὰ τὸ αἰσχροῦς ἐσπεῖσθαι σπεύδειν. (Sch.) — ἄλλο τι. Spr. 62, 3, 7. — ἔτι καὶ νῦν, dem Frieden zu Trotz. — ἀπρε- πές, ἀδοξίαν. (Sch.) vgl. 5, 46, 1. (Pp.) — εὖ θήσονται, ἀναμαχέσονται. (Sch.) wohl bestellen, abthun. zu 1, 75, 2. (76, 1.) Eig. ist hier eine Brachylogie für: τὰ ἐναντίων, ἀπρεπῆ ὄντα, εὖ θήσονται. — ὅσω da. Spr. 51, 10, 5 u. zu 1, 68, 2. — περὶ πλείστου, ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα. (Sch.) Spr. 68, 31, 5. — διὰ πλείστου, ἐν πλείστῳ χρόνῳ. (Sch.) vgl. zu 1, 77, 4. 4, 95, 1. — μελετῶσιν, θηρῶνται. (Sch.) anstreben. — δι' ὀλιγαρχίας unter einer Oligarchie. zu 4, 8, 6. 30, 1. Dem. 15, 19: οὐκ ἔστιν ὅπως, εἰ δι' ὀλιγαρχίας ἅπαντα σπασθήσεται, τὸν παρ' ὑμῖν δῆμον ἐάσουσιν. vgl. Ind. Dem. — ἐπιβουλεύουσιν, ἡμῖν δηλονότι. (Sch.) — ὀξέως gehört wohl zu φυλαξώμεθα. (Hl.) vgl. 6, 10, 3. — φυλαξώμεθα. φυλαξώμεθα eine Hs.

C. 12. § 1. λελωθήκαμεν. Soph. Aj. 61: τοῦδ' ἐλώφησεν πόνον. (Bl.) vgl. Lex. Plat. Ein (in der att. Prosa) ziemlich seltenes Wort, bei Thuk. nur noch und anders 2, 49, 2 u. 7, 77, 3. — τοῖς σώμασιν. vgl. 6, 26, 2. Der Artikel nur hier, wo eine bestimmte Hinweisung vorliegt, nicht bei χρήμασι, wo nicht bestimmte Gelder bezeichnet werden. (Kampe S. 15.) — εἶναι,

ἀνδρῶν φυγάδων τῶνδε ἐπικουρίας δεομένων, οἷς τό τε ψεύσασθαι καλῶς χρήσιμον καὶ τῷ τοῦ πέλας κινδύνῳ, αὐτῶν λόγους μόνον παρασχόμενους, ἢ κατορθώσαντας χάριν μὴ ἀξίαν εἶδέναι ἢ πταίσαντάς που τοὺς φίλους ξυναπολέσαι. εἴ τέ τις ἄρχην ἄσμενος αἰρεθεῖς² παραινεῖ ὑμῖν ἐκπλεῖν, τὸ ἑαυτοῦ μόνον σκοπῶν, ἄλλως τε καὶ νεώτερος ἔτι ὢν ἐς τὸ ἄρχην, ὅπως θανασθῆ μὲν ἀπὸ τῆς ἵπποτροφίας, διὰ δὲ πολυτέλειαν καὶ ὠφεληθῆ τι ἐκ τῆς ἄρχῆς, μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχητε τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδίᾳ ἐλλαμπρύνεσθαι, νομίσατε δὲ τοὺς τοιούτους τὰ μὲν δημόσια ἀδικεῖν τὰ δὲ ἴδια ἀναλοῦν, καὶ τὸ πρᾶγμα μέγα εἶναι καὶ μὴ οἷον νεωτέρως βουλευσασθαι τε καὶ ὀξέως μεταχειρίσαι. οὗς ἐγὼ ὁρῶν νῦν ἐνθάδε τῷ αὐτῷ ἀνδρὶ¹³

εἶναι. (Sch. u. Reiz z. Vig. 177 p 750.) vgl. 4, 24, 3. 5, 40, 2. 7, 11, 3. (Pp.) Unpassend; ich lasse es mit Hk. von *μεμῆσθαι* abhängen, aus dem etwa *νομίζεῖν* vorschwebte, ein Uebergang wie öfter. Bl. vernimmt *οἶμαι*. Es mit einigen Hsn. zu streichen wäre bedenklich. — *φυγάδων*. Mit Bezug auf die Leontiner. vgl. 6, 19 u. Plut. Nic. 12. — *τῶνδε*. Spr. 50, 11, 22. — *καλῶς*, *ἤτοι πιθανῶς*. (Sch.) zu 1, 5, 2. — *τοῦ πέλας*. Spr. 44, 1, 6 u. zu 1, 32, 3. — *κινδύνῳ* durch, mit Gefahr, auf *κατορθώσαντας* und *πταίσαντας* zu beziehen. (Ds.) vgl. § 2. — *αὐτῶν* Bekker. *αὐτῶν* für *αὐτοῦς* die besten Hsn. Der Sinn: von sich, aus ihren Mitteln. (Wex Ep. crit. p. 10?) — *ξυναπολέσαι* für *ξυναπολέσθαι* Reiske. Der Inf. hängt noch von *χρήσιμον* ab. Da dies aber in der gewöhnlichen Bedeutung nicht mehr passt, so erklärt es Ds. *ἐν χρήσει ὄν, σύνηθες* und Pp. meint dass es wenigstens zu *ξυναπολέσαι* in diesem Sinne zu denken sei. Doch diese Erklärung scheint weder dem Sprachgebrauche des Th. noch anderer Altiker gemäss zu sein. Es schwebte hier wohl allgemein aus *χρήσιμον* ein *οὐδὲν διαφέρει* vor. Oder ist *χρήσιμον* zu streichen und *οἷων τε* für *οἷς τό τε* zu lesen?

§ 2. εἴ τε. Spr. 69, 25, 2 u. zu 1, 35, 2. — *τις ταῦτα διὰ τὸν συστράτηγον Ἀλκιβιάδην*. (Sch.) — *ἄσμενος αἰρεθεῖς*. zu 6, 8, 3. — *ἄλλως τε* ist an *παραινεῖ* anzuschliessen. — *ἐς τό, ἀντι τοῦ ἢ ὥστε*. (Sch.) vgl. 7, 67, 3. — *ἵπποτροφίας*, mit der er als Strateg besonders glänzend zu prunken gedenkt. Ein doch auch ungeschickter Sinn. Die Deutung: um für die Zukunft Mittel zur Hippotrophie zu erwerben, sucht hier was im folg. Satze enthalten ist. Sonst vermuthete ich: *ἀπὸ τῆς στρατηγίας ὥσπερ ἀπὸ τῆς ἵπποτροφίας*. Ueber die Sache zu 6, 15, 2. — *διὰ δὲ π.*, d. h. zur Bestreitung seines Aufwandes. „Ueber diesen Athen. 12 p. 534.“ (Bl.) — *ὠφεληθῆ ἐκ*, wie Lys. 21, 18. 27, 7. Dem. 52, 11: *ἐκ τοῦ πράγματος (οὐδὲν) ζημιώσομαι*. — *ἐμπαράσχητε* gewähret; *ἐμ* — scheint hier in der Bedeutung wie in *ἐνεσι* syn. mit *ἐξεσι* zu stehen. „vgl. 7, 56. 3.“ (Pp.) — *ἐλλαμπρύνεσθαι, ἐναλαζονεύεσθαι*. (Sch.) vgl. 6, 16, 3 u. Lennep z. Phal. 88 p. 255. — *οἷον* geeigenschaftet [Jüngeren um]. vgl. Spr. 55, 3, 5. [Auf fällt jedoch der Da.] — *νεωτέρως* für *νεωτέρῳ* Kr.: mit jugendlicher Leidenschaft. Plat. Ges. 10 S. 907 m.: *προθυμία νεωτέρως εἰπεῖν ἡμῖν γέγονεν*. Der Da. ist sprachwidrig. — *βουλευσασθαι, περὶ αὐτοῦ*. (Sch.) — *μεταχειρίσαι*. zu 1, 13, 2.

C. 13. § 1. οὗς bezieht Wex eb. auf *τοιούτους* (den Alkibiades) und setzt nach *ἐγὼ* und *καθημένους* Kommata. Hart! Ba. u. Pp. erklären es durch *οἷους*. Ich vermuthe *ὡς*. Kr. zu Xen. An. 5, 8, 10. — *ἐγὼ*. Spr. 51, 1, 2. vgl. 6,

παρακελευστούς καθημένους φοβοῦμαι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἀντιπαρα-
κελεύομαι μὴ κατασχυνθῆναι, εἴ τώ τις παρακάθεται τῶνδε, ὅπως μὴ
δόξη, εἰ μὴ ψηφίζηται πολεμεῖν, μαλακὸς εἶναι, μηδ', ὅπερ ἂν αὐτοὶ
πάθοιεν, δυσέρωτας εἶναι τῶν ἀπόντων, γνόντας ὅτι ἐπιθυμία μὲν
ἐλάχιστα κατορθοῦνται προνοία δὲ πλείστα, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πατρί-
δος ὡς μέγιστον δὴ τῶν πρὶν κίνδυνον ἀναρριπτούσης ἀντιχειροτονεῖν
καὶ ψηφίσεσθαι τοὺς μὲν Σικελιώτας οἷσπερ νῦν ὄροις χρωμένους πρὸς
ἡμᾶς οὐ μεμπτοῖς, τῷ τε Ἰονίῳ κόλπῳ, παρὰ γῆν ἣν τις πλέη, καὶ
τῷ Σικελικῷ, διὰ πελάγους, τὰ αὐτῶν νεμομένους καθ' αὐτούς καὶ ξυμ-
φέρεσθαι. τοῖς δ' Ἐγεσταίοις ἰδίᾳ εἰπεῖν, ἐπειδὴ ἄνευ Ἀθηναίων καὶ
ξυνῆψαν πρὸς Σελιουντίους τὸ πρῶτον πόλεμον, μετὰ σφῶν αὐτῶν
καὶ καταλύεσθαι, καὶ τὸ λοιπὸν ξυμμάχους μὴ ποιῆσθαι, ὥσπερ εἰώ-
θαμεν, οἷς κακῶς μὲν πράξουσιν ἀμνηνοῦμεν, ὠφελίας δ' αὐτοῖς δεη-

34, 6 u. Kr. zu Xen. An. 5, 8, 23. — παρακελευστούς, παρακεκλημένους.
(Sch.) Dion C. 52, 15? Wohl εἰαῖροι des Alkibiades. Ueber den Accent Lo-
beck Parall. p. 489. παρακελευστιάς Reiske u. Kr. Bruchst., weil sonst ἀντιπα-
ρακελεύομαι beziehungslos ist, wesshalb Abr. παρακελευστούς activ deutete,
dies unstatthaft. — κατασχυνθῆναι aus Ehrgefühl scheu zu werden,
so dass sie gegen den Krieg zu stimmen nicht wagen, aus Furcht dass etc.
(St.) — τῶνδε lässt St. von τῷ abhängen, dies auf die Jüngern beziehend.
Wenn man τις nicht auf die Aeltern beziehe, scheine es, meint Pp., dass der
Singular δόξη nicht habe gesetzt werden können. vgl. jedoch Spr. 61, 4, 1.
Indess spricht für diese Erklärung τῶνδε, das nicht füglich auf die Aeltern
gehen kann. — ὅπως μὴ nach φοβεῖσθαι Xen. Mem. 2, 9, 2 u. Plat. Euthyphr.
4, e. Doch hier gehört es zu κατασχυνθῆναι. (Engelhardt zu Plat. Euthyphr.
4.) — δόξη. δόξει eine Hs. — εἰ μὴ für ἂν war hier, wie 6, 18, 7 (u. 8,
75, 3) zu geben. Kr. z. Dion. p. 274 s. vgl. zu 4, 46, 2. — μαλακὸς εἶναι,
indem er sich gegen das Unternehmen erklärt.

§ 2. αὐτοί, οἱ νεώτεροι. (Ps.) — τῶν ἀπόντων. Theop. bei Athen. 6,
261, a: τῶν μὲν ὑπαρχόντων ἡμέλων, τῶν δ' ἀπόντων ἐπεθύμουν. (Bl.) — ἐλά-
χιστα ist der Ac. So πλείστα ὀρθοῦσθαι 3, 30, 2. 42, 4. τὰ πλείω 3, 37, 5.
(Pp.) — κατορθοῦνται, οἱ ἄνθρωποι. (Ba.) Spr. 61, 4, 7. vgl. zu 2, 60, 2.
Gö. will κατορθοῦνται. Auch findet sich κατορθοῦσθαι bei Thuk. sonst nur pas-
siv. 2, 65, 4. 4, 76, 4. — τῶν πρὶν. Spr. 47, 28, 10 u. zu 1, 1, 1. — ἀ-
ναρριπτούσης. zu 4, 85, 2. — νῦν erg. χρωῖνται. — οὐ μεμπτοῖς über
die wir uns nicht beschweren dürfen, mit denen wir zufrieden sein
können. vgl. (7, 15, 1.) Her. 7, 48 u. Arr. An. 5, 25, 3. — παρὰ γῆν ἣν.
Vor παρὰ das Komma dachte schon St. vgl. 6, 18, 4. 49, 2 u. Spr. 54, 17, 7.
— τῷ Σικελικῷ, πόντῳ aus κόλπῳ. Ueber dessen Umfang Strabo 2, 5 p.
123. (Pp.) — διὰ πελάγους, ἣν τις πλέη. (St.) — τὰ αὐτῶν νεμομένους
im Genuss ihrer Besitzthümer. zu 1, 2, 1. — καθ' αὐτούς. zu 4,
65, 1. — ξυμφέρεσθαι ihre Angelegenheiten ausmachen. (St.) So
findet sich das Wort selten, doch Her. 1, 196 u. bei Dion C. 146, 23. 424,
11. (Bl.)

§ 3. εἰπεῖν hängt gleichfalls von ἀντιπαρακελεύομαι ab. — καὶ vor ξυνῆ-
ψαν entspricht dem καὶ vor καταλύεσθαι. Spr. 69, 32, 13. — τό für τόν eine
Hs. u. Va. — μετὰ σφῶν αὐτῶν auf ihre eigne Hand, ohne uns;
skoptisch. — οἷς ἀμνηνοῦμεν solche Menschen denen wir helfen müs-
sen. Spr. 53, 7, 7 u. 8. — ὠφελίας für ὠφελείας Bekker. — δ'. zu τε —
καὶ 6, 11, 1. — αὐτοί. zu 4, 61, 3.

θέντες οὐ τευξόμεθα. καὶ σὺ ᾧ πρότανι ταῦτα, εἶπερ ἡγεῖ σοι προσή-14
κιν κήδεσθαι τε τῆς πόλεως καὶ βούλει γενέσθαι πολίτης ἀγαθός,
ἐπιψήμιζε καὶ γνώμας προτίθει αὐθις Ἀθηναίοις, νομίσας, εἰ ὄρω-
δεῖς τὸ ἀναψηφίσει, τὸ μὲν λύειν τοὺς νόμους μὴ μετὰ τοσῶνδ' ἂν
μαρτύρων αἰτίαν σχεῖν, τῆς δὲ πόλεως βουλευσαμένης ἱατρὸς ἂν γενέ-
σθαι, καὶ τὸ καλῶς ἄρξαι τοῦτ' εἶναι, ὅς ἂν τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ
ὡς πλεῖστα ἢ ἑκὼν εἶναι μηδὲν βλάβηρ.“

Ὁ μὲν Νικίας τοιαῦτα εἶπεν, τῶν δὲ Ἀθηναίων παριόντες οἱ μὲν¹⁵
πλεῖστοι στρατεύειν παρήνουν καὶ τὰ ἐψηφισμένα μὴ λύειν, οἱ δὲ
τινες καὶ ἀντέλεγον. ἐνήγε δὲ προθυμότετα τὴν στρατείαν Ἀλκιβιά-
δης ὁ Κλεινίου, βουλόμενος τῶ τε Νικίᾳ ἐναντιοῦσθαι, ὧν καὶ ἐς
τᾶλλα διάφορος τὰ πολιτικά καὶ ὅτι αὐτοῦ διαβόλως ἐμνήσθη, καὶ μά-
λιστα στρατηγῆσαί τε ἐπιθυμῶν καὶ ἐλπίζων Σικελίαν τε δι' αὐτοῦ
καὶ Καρχηδόνα λήψεσθαι καὶ τὰ ἴδια ἅμα εὐτυχήσας χορήμασί τε καὶ
δόξῃ ὠφελήσειν. ὧν γὰρ ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν, ταῖς ἐπιθυ-²
μίαις μείζουσιν ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν ἐχρηῆτο ἐς τε τὰς ἵπ-
ποτροφίας καὶ τὰς ἄλλας δαπάνας· ὅπερ καὶ καθεῖλεν ἴσπερον τὴν

C. 14. ταῦτα darüber. Kr. zu Xen. An. 5, 4, 14. — κήδεσθαι τε.
z. τ. möchte man erwarten; doch s. zu 5, 11, 2. — ἐπιψήμιζε berufe
das Volk zur Abstimmung. vgl. 1, 87, 1. (Dr.) Auch hiezu gehört αὐθις.
(Kr. Hal. Rec. 1820.) — γνώμας προτίθει lege es zur Besprechung
vor. zu 1, 139, 3. — ἀναψηφίσει, αὐθις ἐπιψηφίσει. (Va.) — τὸ λύειν
ist Subjectsac. (St.) Dann würde aber doch zu erwarten sein αὐτὸς δὲ τῆς
πόλεως. Auch findet sich αἰτίαν ἔχειν (in der Prosa) wohl nur mit einem per-
sönlichen Subject. Daher denke ich ἔξεις τὸ λύειν αἰτίαν, τὸ λύειν σοι αἰτία
ἔσται. vgl. 4, 114, 5. „Plat. Lach. p. 190, e: ἐγὼ αἴτιος τὸ σὲ ἀποκρίνεσθαι.“
(Matth. Gr. § 543, 3.) — τοὺς νόμους. vgl. 3, 37, 3 u. Schoem. De com.
p. 128 s. — μὴ. Spr. 67, 7, 4. Dem Verbum entricht, wie 6, 29, 2. —
κακῶς vor βουλευσαμένης wird nach den besten Hsu. gestrichen. Vielleicht
lautete das Gesetz etwa: τῆς πόλεως βουλευσαμένης μὴ ἐξεῖναι ἀναψηφίζειν. --
ἱατρός, πύλι παρυσχῶν γάρμακον σωτηρίας Eur. Phō. 893. (Bl.) — ὅς ἂν.
Spr. 51, 13, 11 u. zu 2, 44, 1. 6, 16, 4. — ἑκὼν εἶναι. Spr. 55, 1, 1. vgl.
2, 89, 5. 7, 81, 3.

C. 15. § 1. μὲν. zu 1, 48, 2. — παριῶν vollkommen in demselben
Sinne wie sonst παρελθῶν auch 1, 67, 3. 139, 4. (Ullrich Beitr. z. Krit. 3 S.
6.) Hier und an den übrigen Stellen steht der Plural; das wirkliche Aufge-
tretensein eines Einzelnen hätte auch hier durch παρελθῶν bezeichnet wer-
den müssen. Anders οὐ παριῶν 8, 68, 2. Beides mit Unterschied 1, 67, 3.
— οἱ δέ τινες. Spr. 50, 1, 9. vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 15. — τῶ τε Ν.
τέ bezieht sich auf καὶ vor μάλιστα, gestellt als ob ἐπιθυμῶν nicht hinzuge-
fügt werden sollte. (Hk) zu 5, 11, 2. — τᾶλλα — τὰ πολιτικά. Spr. 50,
9, 2. vgl. 1, 90, 4. — διαβόλως, ἤγουν ἐπὶ διαβολῇ καὶ κατηγορίᾳ. (Sch.)
Dion C. 46, 1: καὶ πρὸς ἑὺ καὶ ἐμοῦ διαβόλως ἐμνημόνευσεν. (Bl.) So steht,
unserm schlecht machen entsprechend, (προ)διαβάλλειν 6, 75, 3. 83, 3,
διαβολή 87, 1. 90, 1. — ἐμνήσθη 6, 12, 2. — αὐτοῦ, τοῦ στρατηγῆσαι. (Ps.)
αὐτοῦ eine Hs. — τὰ ἴδια seinen Privatinteressen.

§ 2. ὑπό. Spr. 68, 43, 2. vgl. zu 1, 130, 1. — ἢ κατὰ. Spr. 49, 4.
vgl. 2, 50, 1. 7, 75, 4. — οὐσίαν, das (viel später) von Manchen, sehr über-
schätzt, auf 100 Talente veranschlagt wurde. Lys. 19, 53. — αἱ ἵπποτρο-

στῶν Ἀθηναίων πόλιν οὐχ ἥκιστα. φοβηθέντες γὰρ αὐτοῦ οἱ πολλοὶ τὸ μέγεθος τῆς τε κατὰ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίκαιαν καὶ τῆς διανοίας ὧν καθ' ἕνα ἕκαστον ἐν ὅτῳ γίγνοιτο ἔπρασσαν, ὡς τυραννίδος ἐπιθυμοῦντι πολέμοι καθέστασαν, καὶ δημοσίᾳ κράτιστα διαθέντι τὰ τοῦ πολέμου ἰδίᾳ ἕκαστοι τοῖς ἐπιτηδύμασιν αὐτοῦ ἀχθεσθέντες καὶ ἄλλοις ἐπιτρέψαντες οὐ διὰ μακροῦ ἔσφηλαν τὴν πόλιν. τότε δ' οὖν παρελθὼν τοῖς Ἀθηναίοις παρήγει τοιάδε.

16 “Καὶ προσήκει μοι μᾶλλον ἐτέρων ὢ Ἀθηναῖοι ἄρχειν — ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἄρξασθαι, ἐπειδὴ μὲν Νικίας καθήψατο — καὶ ἄξιός ἑμαυτοῦ νομίζω εἶναι. ὧν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι, τοῖς μὲν προγόνοις μου καὶ ἐμοὶ δόξαν φέρει ταῦτα, τῇ δὲ πατρίδι καὶ ὠφελίαν. οἱ γὰρ Ἕλληνες καὶ ὑπὲρ δυνάμιν μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπιάζε θεωρίας, πρότερον ἐλπίζοντες αὐτὴν καταπεπολεμηῆσθαι, διότι ἄρματα μὲν ἑπτὰ καθῆκα, ὅσα οὐδεὶς πω ἰδιώτης

φίαν τῶν μακρὰς οὐσίας κεκτημένων εἶσιν. Aristot. Pol. 6, 4, 3. vgl. Isokr. 16, 33, Dem. 13, 320. 42, 24 u. Sch. zu Pind. l. 3, 32. (Bl.) Ueber diese u. a. Luxusarten Plat. Lys. 205, c.

§ 3. τῆς τε — δίκαιαν, τὸ παρανόμως διατιᾶσθαι ἢ τὸ παρανόμως τῷ ἑαυτοῦ σώματι χρῆσθαι κατὰ τὰς διατριβὰς. (Sch.) — παρανομία Ueberhebung, wie 1, 132, 2. 6, 28, 2 u. Andok. g. Alk. 30. vgl. zu Ἰσον 6, 16, 4. Anders deutete es Plut. Alk. 6. — ἐς τὴν. Spr. 50, 9, 9. Eingeschoben 6, 28, 2. — ὧν hängt wie διανοίας von μέγεθος ab: seines Geistes hohes Streben in den Dingen die. Spr. 47, 9, 6. Her. 6, 2: ὑπέδνε τῶν Ἰώνων τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πρὸς Δαρκεῖον πολέμου. — καθ' ἕνα ἕκαστον jedes für sich, einzeln, stets so gestellt. Dem. 2, 24: σεσώκατε πολλάκις πάντας καὶ καθ' ἕνα αὐτῶν ἕκαστον ἐν μέρει. vgl. Kr. Stud. 2 S. 236. — ἐν ὅτῳ γίγνοιτο an welchem Geschäft, Unternehmen er als Leiter Theil nahm. — διαθέντι für διαθέναι nur eine Hs.; διαθέντος eine am Rande, was freilich correcter wäre, da dieser Da. neben τοῖς ἐπιτηδύμασι ungefügig mit ἀχθεσθέντες verbunden wird, wenn nicht εἴνοι oder Aehnliches nach πολέμου ausgefallen ist. Den Da. τοῖς ἐπιτηδύμασιν αὐτοῦ zu deuten: wegen seiner Lebensweise (Bö.) scheint unzulässig. — ἐπιτρέψαντες, τὰ τοῦ πολέμου. (Sch.) — διὰ μακροῦ nach langer Zwischenzeit, noch 6, 91, 2. Spr. 68, 22, 3. — τοῖς Ἀθηναίοις zwingt die Stellung mit παρελθὼν zu verbinden. vgl. 6, 19. 32, 3. 35. 72, 1.

C. 16. § 1. καὶ προσήκειν. zu 2, 60, 1. — ἐτέρων. Spr. 47, 27, 1 u. zu 1, 85, 2. Seine Ansprüche (προσήκει) entwickelt er § 1—5; seine Würdigkeit § 6. — ἐντεῦθεν. Spr. 47, 13, 9. — ἐπιβόητος, ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. Ammon. p. 42. Ein seltenes Wort, das Dion C. einige Male gebraucht. (Bl.) vgl. § 6. — ταῦτα. Spr. 51, 5, 1 E.

§ 2. μείζω für μεγάλην als ob τῆς δυνάμεως vorherginge. (Bl.) — τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ, διαπρέψαντος ἐμοῦ. (Sch.) Der Ausdruck ist ungewöhnlich; über ἐμός Spr. 51, 4, 7. vgl. 2, 61, 2. Er bezieht sich auch auf das Gefolge und den sonstigen Aufwand bei der Festschau, wahrscheinlich Ol. 89. — καταπεπολεμηῆσθαι. καταπεπολεμήσεσθαι? — ἄρματα. Dass vier Wörter hinter einander auf (ein kurzes) α endigen ist denn doch wohl nur zufällig, hier gewiss nicht kakophon. vgl. Lobeck Parall. p. 54. — καθῆκα. Lob. z Phryn. p. 398. (Gö.) Plut. Ages. 20: ἄρμα καθῆσαν Ὀλυμπιάσιν ἀγωνίσασθαι. vgl. Kr.

πρότερον, ἐνίκησα δὲ καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος ἐγενόμην καὶ τᾶλλα ἀξίως τῆς νίκης παρεσκευασάμην. νόμῳ μὲν γὰρ τιμῇ τὰ τοιαῦτα,³ ἐν δὲ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμις ἅμα ὑπονοεῖται. καὶ ὅσα αὖ ἐν τῇ πόλει χορηγίαις ἢ ἄλλῳ τῷ λαμπρύνομαι, τοῖς μὲν ἀστοῖς φθονεῖται φύσει, πρὸς δὲ τοῖς ξένους καὶ αὐτῇ ἰσχὺς φαίνεται. καὶ οὐκ ἄχρηστος ἦδ' ἡ ἀνοία ὅς ἂν τοῖς ἰδίῳις τέλεσι μὴ ἑαυτὸν μόνον ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὠφελῆ, οὐδέ γε ἄδικον ἐφ' ἑαυτῷ μέγα φρονοῦντα μὴ ἴσον εἶναι, ἐπεὶ καὶ ὁ κακῶς πρᾶσσων πρὸς οὐδένα τῆς ξυμφορᾶς ἰσομοιρεῖ. ἀλλ' ὥσπερ δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα, ἐν τῷ ὁμοίῳ τις ἀνεχέσθω καὶ ὑπὸ τῶν εὐπραγούντων ὑπερφρονούμενος, ἢ τὰ ἴσα νέμων τὰ ὁμοῖα ἀνταξιούτω. οἶδα δὲ τοὺς τοιούτους καὶ ὅσοι ἐν τινος λαμ-⁵πρότητι προέσχον ἐν μὲν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυπηροὺς ὄντας, τοῖς

zu Xen. An. 4, 8, 27. — ἐνίκησα, πρῶτος ἐγενόμην Isokr. 16, 34. Her. 6, 122: ἵππῳ νικήσας, τεθρίππῳ δὲ δεύτερος γενόμενος. — τέταρτος. τρίτος Isokr. u. Eur. bei Plut. Alk. 11. — ἀξίως. Isokr. eb.: ἐν ταῖς θυσίαις καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὴν ἐορτὴν δαπάναις ἀφειδῶς διέκειτο καὶ μεγαλοπρεπῶς. vgl. die Erkl. zu Athen. 1, 3 (C. 5).

§ 3. νόμῳ dem Herkommen nach. (Hl.?) — τιμῇ τὰ τ. Il. η, 97: λῶβῃ τίθε γ' ἔσσειται. Spr. 61, 7, 5. — τοῦ δρωμένου. zu 5, 102. — καὶ ὅσα αὖ. zu 1, 91, 4. — ἄλλῳ τῷ, ἐκουσίῳις ἐορτασίμοις ἀναλώμασι. (Sch.) Gymnasiarchien und Trierarchien erwähnt Isokr. 16, 35. — λαμπρύνομαι. vgl. 6, 12, 2. — αὐτῇ für αὐτῇ gute Hsn. Spr. 61, 7.

§ 4. ἦ δ' ἡ ἀνοία für ἡ δαίνοια Sch., Muret u. einige Hsn. vgl. 6, 17, 1. Der starke Ausdruck war vom Nikias zwar nicht öffentlich ausgesprochen, aber sonst gewiss vielfach vom Alkibiades ausgesagt. Εἰρωνεύεται ὁ Ἄ. λέγων ὅτι εἰ καὶ ἀνόητος φαίνομαι τισιν, ἀλλ' οὖν τῇ πόλει οὐκ ἄχρηστός ἐστί μου ἡ ἀνοία, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμος. (Sch.) — ὅς ἂν. zu 6, 14. — τέλεσι, δαπάναις. (Sch.) vgl. 4, 60, 2. — φρονοῦντα ist nicht Subject sondern zu dem aus dem Vorhergehenden zu denkenden Subject Apposition: dass er, eingebildet auf sich. Spr. 55, 2, 6. Daher habe ich nach ὠφελῆ nur ein Komma gesetzt. — πρὸς mit. Spr. 68, 39, 4. — πρὸς οὐδένα neben οὐδὲ πρὸς ἕνα. Spr. 24, 2, 2. Getrennt finden sich οὐδείς und μηδεῖς bei Thuk. so wohl nur 5, 111, 1; wohl nie bei Herodot u. den Tragikern; überall wohl nie die Plurale οὐδένας etc. — ἴσον ist Gegensatz der παρανομία 6, 15, 3. — ἰσομοιρεῖ (mit Bezug auf ἴσον) Gleichheit des Antheils hat, in sofern Niemand ihm von seinem Unglück etwas abnimmt, es ihm tragen hilft. (Va.) Dion. Arch. 7, 14: ἰσομοιρεῖν οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἀπέφαινον τοῖς πένησι τοὺς εὐπόρους. — προσαγορευόμεθα wir werden freundlich angeredet. (St.) also mittelbar für: wir werden geachtet. (Sch.) Weniger befremden würde προσηγορούμεθα. — ἐν τῷ ὁμοίῳ, ὁμοίως. Spr. 43, 4, 5 u. zu 4, 106, 1. — εὐπραγεῖν ist bei den Frühern selten. — ὑπερφρονούμενος. Spr. 56, 6, 1. Das Wort ist milder als καταφρονούμενος und stärker als ὑπερορώμενος. vgl. 3, 39, 5 u. 6, 68, 2. — τὰ ἴσα νέμων, indem er sich mit dem Unglücklichen oder Geringeren gleich stellt. (Sch.) — ἀνταξιούτω ver- lange gegentheilig von den Höhern oder Glücklichen für sich. Das Wort wohl nur hier.

§ 5. τοὺς τοιούτους, dem Alkibiades Aehnliche. — ἐν τινος, ἐν τινος πράγματος. (Sch.) — προέσχον, κρείττους ἐγένοντο. (Sch.) — ἐν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ in ihrem Zeitalter. (Hl.) Spr. 68, 25, 1 E. Diod. 3, 66: μέχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς βίου. Her. 6, 109: μνημόσυνα λιπέσθαι ἐς τὸν ἄπαντα ἀνθρώπων βίον. — λυπηροὺς lästig als sie verdunkelnde, ἐπειδὴ καὶ ὁ φθό-

ὁμοίοις μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυνόντας, τῶν δὲ ἔπειτα ἀνθρώπων προσποιήσιν τε ξυγγενείας τισὶ καὶ μὴ οὔσαν καταλιπόντας, καὶ ἧς ἂν ὧσι πατρίδος, ταύτη ἀύχῃσιν ὡς οὐ περὶ ἀλλοτρίων οὐδ' ἑαμαρτόντων, ἀλλ' ὡς περὶ σφετέρων τε καὶ καλὰ πραξάντων. ὧν ἐγὼ ὀρεγόμενος καὶ διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβοώμενος τὰ δημόσια σκοπεῖτε εἴ του χεῖρον μεταχειρίζω. Πελοποννήσου γὰρ τὰ δυνατώτατα ξυστήσας ἄνευ μεγάλου ὑμῖν κινδύνου καὶ δαπάνης Λακεδαιμονίους ἐς μίαν ἡμέραν κατέστησα ἐν Μαντινείᾳ περὶ τῶν ἀπάντων ἀγωνίσασθαι· ἐξ οὗ καὶ περιγενομένοι τῇ μάχῃ οὐδέπω καὶ νῦν βεβαίως 17 θαρσοῦσιν. καὶ ταῦτα ἢ ἐμὴ νεότης καὶ ἄνοια, παρὰ φύσιν δοκοῦσα εἶναι, ἐς τὴν Πελοποννησιῶν δύναμιν λόγοις τε πρόπεουσιν ὠμίλησε καὶ ὀργῇ πίστιν παρασχομένην ἔπεισεν. καὶ νῦν μὴ πεφόβησθε αὐτήν, ἀλλ' ἕως ἐγὼ τε εἴτι ἀκμάζω μετ' αὐτῆς καὶ ὁ Νικίας εὐτυχῆς δοκεῖ εἶναι, ἀποχρήσασθε τῇ ἑκατέρου ἡμῶν ὠφελείᾳ. καὶ τὸν ἐς τὴν Σι-

νος λύπη κατὰ τὸ γένος ἐστί. (Sch.) vgl. 2, 45, 1. (Pp.) — μὲν μάλιστα. Die gew. Stellung wäre μάλιστα μὲν ἐν τοῖς ὁμοίοις. Doch auch jene Stellung findet sich hin und wieder. Kr. zu Xen. An. 7, 7, 19 lat. Ausg. vgl. Soph. Phil. 1285. — ξυνόντας mit denen sie verkehren. (Ps.) Erg. λυπηροῦς ὄντας. (Sch.) — τῶν ἀνθρώπων hängt von τισὶ ab. (Haase Uebers.) — προσποιήσιν — καταλιπόντας Ansprüche auf Verwandtschaft, selbst wenn sie unbegründet sind, zurücklassen. — σφετέρων ihnen Angehörige. — καλὰ πράσσειν hier von glänzenden Thaten. Sonst anders. Kr. zu Xen. An. 6, 2, 8 lat. Ausg. — ἀύχῃσιν hat auch Thuk. nur hier; sonst findet es sich wohl nirgends.

§ 6. ὧν, καλῶν, nach solchem Ruhme. — ἐπιβοώμενος. zu § 1. — μεταχειρίζω. zu 1, 13, 2. — τὰ δυνατώτατα Argeier, Mantineer, Eleer 5, 46 ff. 52. — ξυστήσας. vgl. 6, 85, 3. Her. 6, 74: συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ. (Bl.) — ἐς μίαν ἢ. Spr. 68, 21, 10. vgl. 4, 89, 1. — κατέστησα, ἡνάγκασα. (Sch.) 5, 54 ff. — τῶν ἀπάντων. zu 6, 6, 3. — ἀγωνίσασθαι. Her. 5, 94: κρατήσας αὐτοῦ κατέστησε τύραννον εἶναι παῖδα τὸν ἐαυτοῦ νόθον. Isocr. 7, 37: τὴν ἐξ Ἀρείου πάγον βουλήν ἐπέστησαν ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας. — καὶ περιγενομένοι. Spr. 56, 13, 2. — καὶ könnte verdächtig scheinen als schon in οὐδέ enthalten. Xen. An. 7, 6, 35: πραγματευόμενος οὐδὲ νῦν πω πέπανμαι. Doch vgl. Plat. Hipp. 293, c: καὶ οὐδέπω καὶ τήμερον, φήσει, οἷός τ' εἶ.

C. 17. § 1. ταῦτα — ὠμίλησε diese Verhandlungen, d. h. so erfolgreiche, hat meine Jugend und meine, wie es scheint, wie ich beschuldigt werde, widernatürliche, alles Mass überschreitende, Unvernunft gegen die Macht der Peloponnesier mit angemessenen Worten geführt. Spr. 46, 5, 4. vgl. 2, 37, 3 u. Schoem. z. Isae. p. 412. — ὀργῇ mit Feuereifer, ardore. vgl. zu 1, 140, 1. 7, 68, 1, wie λόγοις, wegen der Stellung des τέ auf Alkibiades zu beziehen. — πίστιν Zuversicht bei mir und Andern. zu 1, 120, 4. — παρασχομένην. Das ι subscr. habe ich nach zwei guten Hsn. hinzugefügt. — ἔπεισεν, als Redner, wie 5, 61, 2. 5, 52, 2. — ἔπεισεν. — ἕως für ἐπίσειε καὶ νῦν μὴ πεφόβησθαι αὐτήν. ἀλλ' ἕως J. G. Schneider u. Bekker (nach Reiske?). — καὶ νῦν und so (demnach) auch jetzt. Spr. 69, 32, 8. vgl. 6, 36, 2. 83, 2. 89, 2. (7, 15, 1.) — αὐτήν, τὴν νεότητα ἢ τὴν ἄνοιαν. (Sch.) Richtig, weil auch μετ' αὐτῆς sich darauf bezieht. — εὐτυχῆς auch noch 5, 16, 1. 7, 77, 2. (Pp.) — ἀποχρήσασθε gebraucht reichlich. zu 1, 68, 4. — ἑκατέρου ὠφελείᾳ Nutzen von

κελίαν πλοῦν μὴ μεταγιγνώσκετε ὡς ἐπὶ μεγάλην δύναμιν ἐσόμενον. ὄχλοις τε γὰρ ξυμμίκτοις πολυανδροῦσιν αἱ πόλεις καὶ ῥαδίως ἔχουσι τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδοχάς. καὶ οὐδεὶς δι' αὐτὸ ὡς περὶ οἰκείας πατρίδος οὔτε τὰ περὶ τὸ σῶμα ὄπλοις ἐξήρτυται οὔτε τὰ ἐν τῇ χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς. ὅ τι δὲ ἕκαστος ἢ ἐκ τοῦ λέγων πείθειν οἶεται ἢ στασιάζων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ λαβῶν ἄλλην γῆν, μὴ κατορθώσας, οἰκήσειν, ταῦτα ἐτοιμάζεται. καὶ οὐκ εἰκὸς τὸν τοι-³ οὔτον ὄμιλον οὔτε λόγον μιᾷ γνώμῃ ἀκροᾶσθαι οὔτε ἐς τὰ ἔργα κοινῶς τρέπεσθαι. ταχὺ δ' ἂν ὡς ἕκαστοι, εἴ τι καθ' ἡδονὴν λέγοιτο, προσχωροῖεν, ἄλλως τε καὶ εἰ στασιάζουσιν, ὥσπερ πυνθανόμεθα. καὶ μὴν οὐδ' ὀπλῖται οὔτ' ἐκείνοις ὅσοι περ κομποῦνται, οὔτε οἱ ἄλλοι Ἑλ-

beiden, Brauchbarkeit beider. zu Δωριέων 1, 18, 2. Sonst pflegt der Ge. bei ὡφελία ein objectiver zu sein, zw. 3, 82, 5. — μεταγιγνώσκετε. zu 3, 40, 1. — ὡς als, deshalb weil.

§ 2. ξυμμίκτοις, also ohne Einheit der Gesinnung und der Interessen. vgl. § 3. — πολυανδροῦσιν. Ein sehr seltenes Wort, nachgebraucht von Dion C. u. Josephos. (Bl.) — αἱ πόλεις, τῆς Σικελίας. (Sch.) Eben so 7, 13, 2. 25, 7. 32, 1. — τὰς. Spr. 50, 11, 1. — ἐπιδοχάς, τὸ ἐγγράφειν ῥαδίως τοῖς πολιτείαις ξένους τε καὶ φυγάδας. (Sch.) Von Annahme ganz neuer Verfassungen erklärt es Gō. Doch ist das Wort, das erst bei Spättern wieder und anders vorkommt, so gebraucht mir anstössig und es könnte wohl vorher πολιτῶν ausgefallen sein; oder bloss zu denken? — δι' αὐτίο, διὰ τὰς μεταβολὰς καὶ τὰς ἐπιδοχὰς τῆς πολιτείας. (Sch.) vgl. zu 1, 2, 1. — ὡς περὶ. ὥσπερ die besten Hsn. Jenes ist gesetzt als ob ἀγωνιούμενοι vorschwebte. vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 2, 15. — τὰ ἐν muss mit St. für den No. genommen werden. (Dr.) Ueber die Stellung des οὔτε zu 3, 39, 3. vgl. zu 6, 37, 1. — νομίμοις, οὐ τὰς νομιζόμεναις ἀλλὰ τὰς ἱκαναῖς. οὕτω καὶ νόμιμον ῥήτορα τὸν ἱκανὸν καὶ νόμιμον ἀθλητὴν φαμεν. (Sch.) Aehnlich δίκαιος, justus, legitimus; doch μονίμοις Ds., auch mir eingefallen. — κατασκευαῖς. zu 1, 10, 2. — ὅ τι bezieht sich als Collectiv auf ταῦτα. Xen. Kyr. 1, 6, 11: ὅ τι δ' ἂν πρὸς τοῖς εἰρημένοις λαμβάνη τις, ταῦτα τιμὴν νομιοῦσι. (Pp.) Spr. 58, 4, 5. — στασιάζων steht variirt dem ἐκ τοῦ πείθειν entgegen. (Sch.) vgl. 7, 70, 4 u. Spr. 59, 2, 3. — λαβῶν — οἰκήσειν. Gefügiger wäre λαβεῖν — οἰκήσων. Allein die Stelle heisst: was jeder entweder durch Ueberredung mit Worten oder durch Bürgerfehde von dem Gemeingut erhalten habend, sich, wenn er unglücklich gewesen, in einem andern Lande anzusiedeln gemeint ist etc. d. h. womit er, nachdem er es — erhalten hat etc. (Sch. u. Ba.) Ueber das nur zu λαβῶν gehörige ὅ τι Spr. 51, 9, 2. — ἐτοιμάζεται schafft er sich an, aber mit dem Nebenbegriffe des leicht beweglichen, wegzuschaffenden Besitzthumes.

§ 3. τὸν τοιοῦτον. Spr. 50, 4, 6. — μιᾷ γνώμῃ, ὁμοουῦντας. (Sch.) vgl. 1, 122, 2. (Pp.) — κοινῶς, ὁμοφρονοῦντας. (Sch.) Doch etwas mehr. vgl. 2, 42, 2. 4, 61, 4. — ὡς ἕκαστοι. zu 1, 3, 4. — καθ' ἡδονὴν nach Behagen. zu 2, 37, 2. — προσχωροῖεν sie dürftest sich uns anschliessen ist sowohl zum Hauptsatze als zu ὡς ἕκαστοι zu denken. zu 1, 3, 4. vgl. zu 2, 21, 3. — ἄλλως τε καί. Spr. 69, 5. — πυνθανόμεθα. Spr. 53, 1, 2.

§ 4. ἐκείνοις, εἰσίν. — ὅσοιπερ κομποῦνται für ὅσοι περικομποῦνται die besten Hsn. „vgl: 5, 68, 1: διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ

ληγες διεφάνησαν τοσοῦτοι ὄντες ὅσους ἕκαστοι σφᾶς αὐτοὺς ἠρίθμουν, ἀλλὰ μέγιστον δὴ αὐτοὺς ἐψευσμένη ἢ Ἑλλάς μόλις ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ ἱκανῶς ὠπλίσθη. τὰ τε οὖν ἐκεῖ, ἔξ ὧν ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, 5 τοιαῦτα καὶ ἔτι εὐπορώτερα ἔσται· βαρβάρους τε γὰρ πολλοὺς ἔξομεν οἱ Συρακοσίων μίσει ξυνεπιθήσονται αὐτοῖς· καὶ τὰ ἐνθάδε οὐκ ἐπικωλύσει, ἣν ὑμεῖς ὀρθῶς βουλευήσθε. οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν τοὺς αὐτοὺς τούτους οὐσπερ νῦν φασὶ πολεμίους ἰπολιπόντας ἂν ἡμᾶς πλεῖν καὶ πρὸς ἔτι τὸν Μῆδον ἐχθρὸν ἔχοντες τὴν ἀρχὴν ἐκτήσαντο, οὐκ 6 ἄλλῳ τινὶ ἢ τῇ περιουσίᾳ τοῦ ναυτικοῦ ἰσχύοντες. καὶ νῦν οὔτε ἀνέλπιστοί πω μᾶλλον Πελοποννήσιοι ἐς ἡμᾶς ἐγένοντο, εἴ τε καὶ πάννυ ἔρρωνται, τὸ μὲν ἐς τὴν γῆν ἡμῶν ἐσβάλλειν, κἂν μὴ ἐκπλεύσωμεν,

οἰκεία πλήθη.“ (Arn.) — τοσοῦτοι, ὀπλίται. Doch können auch bloss Menschen gedacht werden, ungeachtet der Stellung des ὀπλίται. zu παράδειγμα 3, 39, 3. — ὅσους für ὅσοι, das aus dem vorhergehenden ὄσοι entstanden, einige Hsn. — μέγιστον. Spr. 46, 5, 7. zu 3, 36, 2. — αὐτοὺς ἐψευσμένη sie erlogen, erdichtet hat. Xen. An. 5, 6, 35: τὰ χρήματα ἃ ὑπέσχοτο Τιμασίῳ καὶ Θώρακι ἐψευσμένοι ἦσαν. (Pp.) vgl. zu 3, 66, 2. Ueber die geringe Wahrhaftigkeit der Hellenen s. Kr. Stud. 1 S. 78. — ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ ist nach der Auffassung des Thuk. gesagt. Denn die Athener konnten doch nicht daran denken auch die folgenden Begebenheiten mit dem sog. Archidamischen Kriege zusammenzufassen. Ja sie hatten jetzt eig. seit sechs Jahren Frieden. (Ullrich Beiträge z. Erkl. S. 57 f. u. 106.) — τὰ τε ἐκεῖ, entgegengesetzt καὶ τὰ ἐνθάδε. (Hl.) — ἔξ ὧν zu urtheilen nach dem was. Kr. zu Xen. An. 1, 9, 28. — ἀκοῇ αἰσθάνομαι. vgl. 6, 20, 1 u. zu 53, 3. Ueber das Pr. Spr. 53, 1, 2. — εὐπορώτερα, εὐκαταμηχανώτερα. (Sch.)

§ 5. βαρβάρους τε setzt voraus dass nach αὐτοῖς noch etwas über die Hellenen gesagt worden, vielleicht auch von den Karthagern. (Kr. Stud. 2 S. 132 u. 184.) vgl. 6, 38, 7. Hk. u. A. wollen bloss τέ tilgen. — ἔξομεν wir werden gewinnen. Spr. 53, 7. — ἐπικωλύειν, sehr selten, findet sich noch Xen. Oek. 8, 4 u. Soph. Phil. 1242. (Herm.) — φασί. Man könnte φησί vermuthen. vgl. 6, 10, 1. Bei φασί sind mit dem Sch. οἱ περὶ τὸν Νικίαν zu denken. vgl. 6, 37, 1. — τὴν ἀρχὴν, wie 6, 18, 2. Spr. 50, 2, 3.

§ 6. καὶ νῦν — ἐγένοντο und jetzt, wie jetzt die Sachen stehen (vgl. 1, 143, 4), haben die Lakedämonier nie weniger Hoffnung gegen uns gefasst. (St.) οὐδὲν μᾶλλον ἀηλιπίσασσι Πελοποννήσιοι τοῦ ἡμᾶς καταλῦσαι. (Sch.) Ἀνέλπιστος findet sich freilich auch activ 3, 30, 1. 8, 1, 2, wiewohl in verschiedener Weise. Der Einwand dass Thuk. das Wort nur von Sachen passiv gebrauche ist nicht erheblich, da nach dieser Erklärung bei Πελοποννήσιοι ein Angriff der Peloponnesier zu denken wäre. Eben so vereinzelt 4, 103, 4: ἀπροσδόχτος προσπεσών. Doch sinngemässer glaubte ich erklären zu dürfen: und so sind auch jetzt die P. nie weniger gegen uns zu erwarten, ein Angriff derselben gegen uns nie weniger zu fürchten, gewesen. (Kr. z. Dion. p. 267 s.) Einen ähnlichen Gedanken suchte auch Pp.'s Conjectur εὐέλπιστοι. — εἴ τε. Spr. 69, 25, 2. — ἔρρωνται Muth und Entschlossenheit haben. zu 2, 8, 1. 3. 4, 72, 1. 8, 78, 1. Allein der Indicativ ist offenbar unpassend. Daher vermuthete ich z. Dion. p. 267 s. 270, es sei als Coniunctiv zu nehmen, wo es denn nach der Analogie von μεμῶμαι ἔρρωνται zu accentuiren wäre. Dies oder ἔρρωντο wollte schon Abr. p. 580. — τὸ ἐσβάλλειν ist an ἱκανοί anzuschliessen. Spr. 46, 4, 4. Ueber den Artikel zu 2, 53, 2. — ἀντίπαλον gewachsen. zu 1, 122, 2.

ἱκανοὶ εἰσιν, τῷ δὲ ναυτικῷ οὐκ ἂν δύναιντο βλάπτειν· ὑπόλοιπον γὰρ ἡμῖν ἔστιν ἀντίπυλον ναυτικόν. ὥστε τί ἂν λέγοντες εἰκὸς ἢ αὐτοῖς¹⁸ ἀποκνοῖμεν ἢ πρὸς τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους σκηπτόμενοι μὴ βοηθοῖμεν; οἷς χρεῖων, ἐπειδὴ γε καὶ ξυνωμόσαμεν, ἐπαμύνειν, καὶ μὴ ἀντιτιθέναι ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνοι ἡμῖν. οὐ γὰρ ἵνα δεῦρο ἀντιβοηθῶσι προσεθέμεθα αὐτούς, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἐκεῖ ἐχθροῖς ἡμῶν λυπηροὶ ὄντες δεῦρο κωλύωσιν αὐτούς ἐπιέναι. τὴν τε ἀρχὴν οὕτως ἐκτησάμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ² ὅσοι δὴ ἄλλοι ἤρξαν, παραγιγνόμενοι προθύμως τοῖς ἀεὶ ἢ βαρβάροις ἢ Ἑλλησιν ἐπικαλουμένοις, ἐπεὶ εἴγε ἡσυχάζοιεν πάντες ἢ φυλοκρῖνοῖεν οἷς χρεῶν βοηθεῖν, βραχὺ ἂν τι προσκτιόμενοι αὐτῇ περὶ αὐτῆς ἂν ταύτης μᾶλλον κινδυνεύοιμεν. τὸν γὰρ προὔχοντι οὐ μόνον ἐπιόντα³ τις ἀμύνεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως μὴ ἐπεισι προκαταλαμβάνει. καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι ἐς ὅσον βουλόμεθα ἀρχεῖν, ἀλλ' ἀνάγκη, ἐπειδὴ περ ἐν τῷδε καθέσταμεν, τοῖς μὲν ἐπιβουλεύειν τοὺς δὲ μὴ ἀνιέναι, διὰ τὸ ἀρχθῆναι ἂν ὑφ' ἐτέρων αὐτοῖς κίνδυνον εἶναι, εἰ μὴ αὐτοῖ ἀλλων ἀρχοιμεν. καὶ οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ὑμῖν τοῖς⁴

C. 18. § 1. ἢ vor αὐτοῖ würde man vor λέγοντες erwarten, da dies dem σκηπτόμενοι entgegen steht. zu 6, 24, 1. Gedacht ist als Gegensatz: welche einleuchtende Gründe sind es durch die wir (uns selbst) von dem Unternehmen abzustehen überreden oder die wir bei den dortigen Bundesgenossen auch nur vorwenden könnten, um uns zu entschuldigen dass wir sie nicht unterstützen. — σκηπτόμενοι, προσασιζόμενοι. (Sch.) — μὴ, gegen Spr. 67, 2. Dem. 23, 75: πῶς ἂν δίκαια ταῦτα καὶ μὴ γένοιτο; Xen. Mem. 3, 4, 10: τί οὐ σκοποῦμεν πῶς ἂν αὐτῶν μὴ διαμαρτάνοιμεν; — ἐπειδὴ γε καί. Spr. 69, 32, 17. — ξυνωμόσαμεν uns eidlich mit ihnen verbunden haben. zu 1, 71, 4. vgl. Her. 7, 235 u. ξυνωμόται 7, 148. — ὅτι — ἡμῖν, ἐπήμυναν. Spr. 62, 4, 1. zu 3, 64, 1. — προσεθέμεθα, ξυμμάχους ἐποίησάμεθα. (Sch.) Valck. zu Her. 5, 69. (Bl.) — ἡμῶν. Spr. 47, 10.

§ 2. οὕτως —, παραγιγνόμενοι. Spr. 59, 1, 7. vgl. 3, 20, 3. — φυλοκρῖνοῖεν für φυλοκρῖνοῖεν die besten Hsn Bk. Anecd. p. 17: φυλοκρῖνεῖν κυρίως μὲν τὸ τὰς φυλὰς τὰς ἐν ταῖς πόλεσι διακρίνειν, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄλλο τι διατάττειν καὶ διακρίνειν. Hier mit Bezug auf die Stammverschiedenheit. (Gö.) Doch ist es mehr als zweifelhaft ob das Wort in der eig. Bedeutung je vorkommt. (Abr. u. Bl.) So dürfte denn auch jene Beziehung unsicher sein. (Kr.) vgl. Hesych. Etym. u. Poll. 8, 110. (Abr.) — αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ. — κινδυνεύοιμεν. Von dem allgemeinen Gedanken (κινδυνεύοιεν) geht er auf die zunächst berücksichtigten Athener über; eine nicht seltene Vermischung. vgl. das Register unter Uebergang u. Kr. zu Xen. An. 2, 4, 26.

§ 3. τὸν προὔχοντά τις, pluralisch. zu 2, 37, 1. 4, 92, 5. 5, 38, 1. — ὅπως μὴ für μὴ ὅπως Eine Hs. μὴ πῶς Hk.? ὅπως streicht Pp.? Spr. 54, 8, 5. — ἐπεισι. Spr. 38, 3, 3. — προκαταλαμβάνει nimmt ihn vorweg und verhütet es so. vgl. zu 1, 33, 3. — ταμιεύεσθαι abmessen. Kr. zu Xen. An. 2, 5, 18. — ἐν τῷδε auf dieser Stufe der Macht. Spr. 43, 4, 4. — ἀνιέναι die Herrschaft über sie aufzugeben. zu 1, 75, 2. — διὰ τὸ εἶναι, διὰ τὸ κινδυνεύειν ἂν ἀρχθῆναι ἡμᾶς ὑφ' ἐτέρων. (Sch.) Ueber den Ao. Spr. 53, 5, 2; über den Inf. ἀρχθῆναι 50, 6, 4 (vgl. 2, 8, 3); über ἂν 69, 7, 1; über αὐτοῖς uns selbst 51, 6, 4. vgl. zu 3, 54, 1.

§ 4. ἐκ τοῦ αὐτοῦ durch dasselbe Vorhalten. Spr. 43, 4, 23. — ἐπι-

ἄλλοις τὸ ἡσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὁμοῖον μεταλήψεσθε. λογιζόμενοι οὖν τάδε μᾶλλον ἀξήσειν, ἐπ' ἐκείνα ἦν ἴωμεν, ποιώμεθα τὸν πλοῦν, ἵνα Πελοποννησίων τε στορέσωμεν τὸ φρόνημα, εἰ δόξομεν ὑπεριδόντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν καὶ ἐπὶ Σικελίαν σπλεῦσαι, καὶ ἅμα ἢ τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐκεῖ προσγενομένων πάσης τῷ εἰκότι ἄρξομεν, ἢ κακώσομέν γε Συρακοσίους, ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ξύμμαχοι ὠφελησόμεθα. τὸ δὲ ἀσφαλές, καὶ μένειν, ἦν τι προχωρῆ, καὶ ἀπελθεῖν αἱ νῆες παρέξουσιν· νυνκράτορες γὰρ ἐσόμεθα καὶ ξυμπάντων Σικελιωτῶν. καὶ μὴ ὑμᾶς ἢ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη καὶ διάστασις τοῖς νέοις ἐς τοὺς πρεσβυτέρους ἀποτρέψη, τῷ δὲ εἰωθότι κόσμῳ, ὡσπερ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἅμα νέοι γεραιτέροις βουλευ-

σχεπτέον, ἐπιτηδευτίον. (Sch.) zu erzielen. — ἐπ' ἐκείνα ἦν. Spr. 54, 17, 7. — τοῖς ἄλλοις wie den Andern, den Lakedämoniern. Spr. 48, 13, 9. — ἐπιτηδεύματα politisches Verhalten. vgl. 1, 32, 2. — ἐς τὸ ὁμοῖον μεταλήψεσθε zu der gleichen Beschaffenheit umwandeln wollen. zu 1, 120, 3. — τάδε, τὰ ἐνταῦθα πράγματα. (Sch.) zu 1, 144, 6. — ἵνα II. τε als ob folgen sollte καὶ ἅμα ἄρξομεν, von ἵνα abhängig. (Matth. § 632, 4. p. 1529.) vgl. zu 1, 82, 2. u. Her. 4, 148. — στορέσωμεν, στορέσαι τὴν ὀργήν Aesch. Pro. 190. (Abr.) Lyk Leokr. 109: Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι χροσοφόρων Μήδων ἐιστόρεσαν δύναμιν. Nachahmungen bei Plut. Nik. 9. Ueber die Bosheit des Her. 6 etc. Aehnlich wohl Ar. Ritter 481: ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλῆα παραστορῶ. — ὑπεριδόντες — πλεῦσαι so viel als ὑπεριδεῖν (zu 6, 11, 3) ὥστε καὶ ἐπὶ Σ. πλεῦσαι. Nach ὑπεριδόντες folgte sonst noch καὶ οὐκ ἀγαπήσαντες nicht zufrieden mit, was jedoch die meisten und besten Hsn. auslassen. vgl. Heindorf zu Plat. Euthyd. 81.

§ 5. τῷ εἰκότι der Wahrscheinlichkeit nach. Bei Thuk. so nur hier und mir auch sonst woher nicht erinnerlich. Anders 2, 89, 4. — ἐν ᾧ, τῷ κακῶσαι Συρακοσίους. (Sch.) — ὠφελήσομαι passiv auch 7, 67, 3 steht bei den Attikern ziemlich eben so oft als ὠφελήθησομαι, z. Th. mit zweifelhafter La. — τὸ δ' ἀσφαλές was aber Sicherheit ist, gewährt. Spr. 57, 10, 12. Kr. z. Dion. p. 158. Pp. verbindet: παρέξουσι τὸ ἀσφαλές (τοῦ) μένειν, was wegen τὸ sprachwidrig ist. — προχωρῆ für προσχωρῆ Reiske, Valla und zwei (schlechte) Hsn. Nicht das Anschliessen Einzelner (προχωρεῖ *π*), sondern ein von Stattengehen überhaupt genügte. vgl. 2, 5, 1: εἴ τι ἄρα μὴ προχωρήσειεν. 1, 111, 1 u. 6, 74, 2: προὔχωρει οὐδέν. — παρέξουσιν· νυνκράτορες für παρέξουσιν· αἰτοκράτορες Valleknaer z. Her. 5, 36. vgl. Th. 5, 97, 109. — καὶ ξυμπάντων. Spr. 69, 32, 18 u. über den Ge. Spr. 47, 26, 8.

§ 6. ἢ Νικίου τῶν λ. ἂ. die Unthätigkeit empfehlenden Worte des Nikias. (St. u. Abr. p. 41.) Also nicht nach Spr. 47, 9, 8. — διάστασις, ἤτοι ἀντίστασις oder ἀντὶ τοῦ σιάσις. (Sch.) Active Bedeutung hat es wohl so wenig als ἀπόστασις 1, 122, 1. So könnte διαστασίασις stehen, was (vielleicht an einigen Stellen verdrängt) verloren gegangen ist. — τοῖς νέοις, weil auch ἢ Νικίου τῶν λόγων zu διάστασις gehört und also τῶν νέων unklar wäre: die durch Nikias Worte gesuchte Zwietracht für die Jünglinge gegen die Alten. (St.) Spr. 48, 12, 8. Kr. z. Dion. p. 328. — ἐς, wie bei ἔχθρα 2, 68, 5. vgl. zu 2, 65, 1. — ἀποτρέψη für ἀποστρέψη Kr. Rec. N. 3 Jan. 1828 (Stud. 2 S. 132) u. Pp. vgl. 6, 8, 3 u. 19. Ἀποστρέγειν wird in uncigentlicher Bedeutung wohl nirgends zu dulden sein. —

οντες ἐς τὰδε ἦσαν αὐτά, καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ πειραῶσθε προαγαγεῖν τὴν πόλιν, καὶ νομίζετε νεότητα μὲν καὶ γῆρας ἄνευ ἀλλήλων ἢ μηδὲν δύνασθαι, ὁμοῦ δὲ τό τε φαῦλον καὶ τὸ μέσον καὶ τὸ πάνυ ἀκριβές ἂν ξυγκραθὲν μάλιστ' ἂν ἰσχύειν, καὶ τὴν πόλιν, ἔάν μὲν ἡσυχάζῃ, τρίψεσθαι τε αὐτὴν περὶ αὐτὴν ὥσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ πάντων τὴν ἐπιστήμην ἐγγηράσεσθαι, ἀγωνιζομένην δὲ αὐτὴν προσλήψεσθαι τε τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὸ ἀμύνεσθαι οὐ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον ξύνηθες ἔξειν. παράπαν τε γινώσκω πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἂν μοι δοκεῖν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρεῖν, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλέστατα τούτους οἰκεῖν οἳ ἂν τοῖς παροῦσιν ἦθεσι καὶ νόμοις, ἦν καὶ χεῖρω ἢ, ἥμισυ διαφόρως πολιτεύωσιν.“

Τοιαῦτα μὲν ὁ Ἀλκιβιάδης εἶπεν· οἳ δ' Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἐκείνου τε καὶ τῶν Ἐγεσταίων καὶ Λεοντίνων φυγάδων, οἳ παρελθόντες

ἐς τὰδε zu der jetzigen Macht. zu 1, 144, 5. — νεοί ist eingeschoben, um durch die ungew. Stellung den Ggs. zu heben. — αὐτά, ihre Herrschaft. zu 1, 144, 5. — τῷ αὐτῷ τρόπῳ ist Erneuerung des τῷ εἰωθότι κόσμῳ, was mehr nur zu βουλευόντες als zu προαγαγεῖν passt. Aehnlich τὸν αὐτὸν τρόπον — οὕτω Dem. 20, 2. — προαγαγεῖν weiter führen, erheben. zu 1, 75, 2.

§ 7. φαῦλον in Bezug auf die Jugend (Ba.), wohl nicht ohne Ironie mit Rücksicht auf Nikias Aeusserungen. — τὸ πάνυ ἀκριβές von genau erwägender Berechnung der Alten. — ξυγκραθὲν. Eur. Aeol. 2: οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακά, ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις ὡς ἔχειν καλῶς. (Bl.) — ἔάν für ἂν Kr. zu 6, 13, 1. — τρίψεσθαι werde sich abnutzen, verzehren. (Va) vgl. zu 8, 46, 2. Dasselbe Fu. passiv 7, 42, 6. — περὶ αὐτὴν. 8, 46, 2: περὶ ἑαυτοῦ κατατροῦσαι τοὺς Ἕλληνας. vgl. zu 1, 69, 4. — ὥσπερ καὶ ἄλλο τι. vgl. 1, 142, 4. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 15. Man denke hinzu: ἀργὸν κείμενον. (Sch.) — πάντων, πάντων τῶν ἐπιτηθευμάτων. (Sch.) — ἐγγηράσεσθαι. So senescere civitatem otio Liv. 1, 22. vgl. Sal. Cat. 21. (Ba.) Das mediale Fu. γηράσεσθαι Ar. Ri. 1308. συγγηράσομαι Eur. Stob. 71, 5, γηράσω Plat. Rep. 393 c, Ges. 949, Simonides Frag. 1. — ἀγωνιζομένην — ἐμπειρίαν kämpfend aber, sich ühend im Kampfe, werde sie, die Geschicklichkeit, die Erfahrung, Uebung, noch dazu gewinnen, zu sich selbst. vgl. zu 4, 61, 1. — τὸ ἀμύνεσθαι ξύνηθες ἔξειν die Vertheidigung in Uebung haben. — οὐ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον ist wohl lieber mit ξύνηθες ἔξειν als mit ἀμύνεσθαι zu verbinden. (Sch. u. Ba.)

§ 8. παρὰ πᾶν überhaupt. (Va.) So 6, 80, 1. Anders 5, 68, 3. — γινώσκω δοκεῖν ich bin entschieden zu glauben. (Arn.) Immer hart. Vielleicht ist ἐμοί für μοί zu lesen und ἐμοί δοκεῖν nur auf τάχιστ' ἂν zu beziehen: meines Erachtens am schnellsten. Aesch. Pers. 242: ἀλλ' ἐμοί δοκεῖν ταχὺ εἶσθι πάντα νημερτῆ λόγον. vgl. Reiz z. Vig. n. 154. — ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ durch den Uebergang zur Unthätigkeit, ἀπραγμοσύνην ἀντὶ πολυπραγμοσύνης μεταλαμβάνουσαν. vgl. 6, 76, 4 u. zu 6, 87, 5. — ἀσφαλέστατα. vgl. 6, 92, 5 u. Dem. 23, 102: ὑμῖν ὑπάρχει μεγίστοις οὖσιν ἀσφαλῶς οἰκεῖν. — τοῖς ἦθεσι διαφόρως im Zwiespalt mit ihren Sitten. Isä. 1, 10: ᾧ ζῶν διάφορος ἦν. Spr. 48, 13, 4.

C. 19. τοιαῦτα μὲν. τοιαῦτα δὲ will Bekker, wohl richtig. vgl. zu 1, 43, 2. — Λεοντίνων. τῶν Λεοντίνων könnte man vermuthen, da φυγάδων nicht zu Ἐγεσταίων gehört. Aber man übersetze: und einige leontinische Ver-

ἐδέοντό τε καὶ τῶν ὀρκίων ὑπομιμνήσκοντες ἰκέτεον βοηθῆσαι σφίσι, πολλῶ μᾶλλον ἢ πρότερον ὠρμητο στρατεύειν. καὶ ὁ Νικίας γνοὺς ὅτι ἀπὸ μὲν τῶν αὐτῶν λόγων οὐκ ἂν ἔτι ἀποτρέψειεν, παρασκευῆς δὲ πλήθει, εἰ πολλὴν ἐπιτάξειεν, τάχ' ἂν μεταστήσειεν αὐτούς, παρελθὼν αὐτοῖς αὖθις ἔλεγε τοιάδε.

- 20 “Ἐπειδὴ πάντως ὀρῶ ὑμᾶς ὧ Ἀθηναῖοι ὠρμημένους στρατεύειν, ξυνεγχοὶ μὲν ταῦτα ὡς βουλόμεθα, ἐπὶ δὲ τῷ παρόντι ἂ γινώσκω σημανῶ. ἐπὶ γὰρ πόλεις, ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, μέλλομεν ἵεναι μεγάλας καὶ οὐδ' ὑπηκόους ἀλλήλων οὔτε δεομένας μεταβολῆς, ἧ ἂν ἐκ βιαίου τις δουλείας ἄσμενος ἐς ῥᾶω μετάστασιν χωροίη, οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν εἰκότως ἀντ' ἐλευθερίας προσδεξαμένης, τό 2 τε πλήθος ὡς ἐν μιᾷ νήσῳ πολλὰς [τὰς Ἑλληνίδας]. πλὴν γὰρ Νάξου καὶ Κατάνης, ἃς ἐλπίζω ἡμῖν κατὰ τὸ Λεοντίνων ξυγγενὲς προσέσεσθαι, ἄλλαι εἰσὶν ἑπτὰ αἰ παρεσκευασμέναι τοῖς πᾶσιν ὁμοιοτρόπως μάλιστα τῇ ἡμετέρᾳ δυνάμει, καὶ οὐχ ἥμιστα ἐπὶ ἃς μᾶλλον πλέομεν, 3 Σελινοῦς καὶ Συράκουσαι. πολλοὶ μὲν γὰρ ὀπλίται ἔνεισι καὶ τοξόται καὶ ἀκοντισταί, πολλαὶ δὲ τριήρεις καὶ ὄχλος ὁ πληρώσιον αὐτάς. χρή-

bannte. Der Ausdruck ist wie *φυγὰς Σάμιος* Xen. An. 1, 7, 5. — τῶν ὀρκίων, die sie einander bei dem Abschlusse des Bündnisses geleistet. (Ds.) — ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων, τοῖς αὐτοῖς χρώμενος λόγοις. (Sch.) Spr. 68, 16, 7. — μεταστήσειεν zu einer andern Ansicht brächte. — αὐτοῖς. zu 6, 15, 3.

C. 20. § 1. ξυνεγχοὶ es möge gedeihen, gelingen, der eig. Ausdruck in solchen Fällen. Dem. 9, 76: ὅτι ὑμῖν δοξεί, τοῦτ', ὧ πάντες θεοί, συνενέγχοι. vgl. eb. 3, 36. 4, 51. — ἐπὶ τῷ. zu 1, 70, 2. vgl. Schön. z. Isä. p. 238. — σημαίνειν von einem Redner auch 1, 72, 2. 2, 45, 2. 7, 66, 1. In der att. Prosa so nicht gewöhnlich. vgl. Kr. z. Her. 1, 75, 1. — ὑπηκόοι könnten durch den Köder der Befreiung von uns angelockt werden. — οὔτε. οὐδέ Bekker. — μεταβολῆς, Befreiung von Herrschern, ἐπὶ δεσπότιον μεταβολῆ 6, 76, 4. Anders 7, 55, 2. — δουλείας Abhängigkeit. zu 2, 63, 1. — ῥᾶω erleichterten. — μετάστασιν einen aus Umwälzung hervorgegangenen Zustand. zu 4, 74, 4. — οὐδ' ἂν. οὐτ' ἂν Benedict u. Bekker. — εἰκότως natürlicher Weise. (Hl.), wie man erwarten darf. — προσδεξαμένης für προσδεξιόμενης die besten Hsn. Spr. 54, 6, 6. zu 5, 15, 2. — ὡς ἐν. Spr. 69, 63, 6. vgl. Kr. zu Xen. An. 4, 3, 31. — πολλὰς schliesst sich an ἐπὶ πόλεις an. (Sch.) — τὰς Ἑλληνίδας könnte wohl als Glossem zu πόλεις hier eingeschlichen sein. (Kr. Bruchst.) Dass der Zusatz bedeuten könne: nur die hellenischen gerechnet, wäre einem Hellenen wohl nicht eingefallen.

§ 2. Λεοντίνων. Spr. 47, 7, 5. — προσέσεσθαι sich uns anschliessen werden. vgl. 5, 104. Oester analog προσγίγνεσθαι. — ἑπτὰ, Συράκουσαι, Σελινοῦς, Γέλα, Ἀκράγας, Μεσσήνη, Ἰμέρα, Καμάρια. (Sch.) — αἰ für καὶ Kr. So Va.? — τοῖς πᾶσιν in allen Dingen, wie 2, 11, 4. vgl. zu 5, 28, 3. — ὁμοιοτρόπως. vgl. 7, 55, 2. 8, 96, 4. Beispiele dieses Adv. führt Bl. aus Spättern an; bei echten Attikern findet sich vielleicht selbst das Adj. nicht weiter als bei Thuk. a. d. a. St. u. 1, 6, 4. 3, 10, 1. vgl. jetzt Keil z. Passows Lex. u. d. W. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 254. — ἐπὶ ἃς. Spr. 51, 13, 7. — μᾶλλον als gegen die übrigen.

ματά τ' ἔχουσι τὰ μὲν ἴδια, τὰ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐστὶ Σελινοῦν-
 τίοις. Συρακοσίοις δὲ καὶ ἀπὸ βαρβάρων τινῶν ἀπαρχὴ ἐσφέρεται. ᾧ
 δὲ μάλιστα ἡμῶν προέχουσιν, ἵππους τε πολλοὺς κέκτηνται καὶ σίτω
 οἰκείῳ καὶ οὐκ ἐπακτιῷ χρῶνται. πρὸς οὖν τοιαύτην δύναμιν οὐ ναυ-21
 τικῆς καὶ φαύλου στρατιᾶς μόνον δεῖ, ἀλλὰ καὶ πεζὸν πολὺν ξυμπλεῖν,
 εἶπερ βουλόμεθα ἄξιον τῆς διανοίας δρᾶν καὶ μὴ ὑπὸ ἰππέων πολλῶν
 εἴρωσθαι τῆς γῆς, ἄλλως τε καὶ εἰ ξυστῶσιν αἱ πόλεις φοβηθεῖσαι
 καὶ μὴ ἀντιπαράσχουσιν ἡμῖν φίλοι τινὲς γενόμενοι ἄλλοι ἢ Ἐγεσταῖοι
 ᾧ ἀμννούμεθα ἰππικόν· αἰσχρὸν δὲ βιασθέντας ἀπελθεῖν ἢ ὕστερον
 ἐπιμεταπέμπεσθαι, τὸ πρῶτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους· αὐτόθεν δὲ2
 παρασκευῇ ἀξιόχρεω ἐπιέναι, γρόντας ὅτι πολὺ τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας

§ 3. ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἤγουν κοινά. ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὰ κοινὰ χορή-
 ματα ἐν τοῖς ἱεροῖς ταμιεύειν. (Sch.) Aber auch die Schätze der Tempel selbst
 sind mit zu verstehen. Doch konnte τὰ δὲ κοινά vor τὰ δὲ καὶ leicht aus-
 fallen. Die κοινὰ hier nicht bestimmt erwähnt zu sehen wäre sehr auffallend. vgl.
 6, 6, 4. 8, 2. Bis hieher war so gestellt als sollte ἐστὶ τοῖς Σελινοῦντιοῖς nicht
 zugefügt werden. vgl. zu 5, 11, 2. — ἀπαρχὴ ἐσφέρεται. ἀπ' ἀρχῆς γέρε-
 ται die besten Hsn.: werden Gelder gesteuert wegen ihrer Herrschaft
 (Sch. u. Dr.), wobei man aber die Präposition verdächtigen möchte, um ἀρχῆς
 mit dem vorhergehenden ἀπό zu verbinden. Ba. erklärt ἀπ' ἀρχῆς von
 alter Zeit her, mit Bezug auf die nun angehäuften Schätze. Diese Bedeu-
 tung, die auch Böckh Staatshaush. 2 S. 624 annimmt, ist wohl unzulässig.
 Verschieden Pind. P. 8, 25. Eur. Phö. 1595. Für ἀπαρχὴ eine Tantieme
 von den Erzeugnissen vergleicht Bl. Plat. Ges. 7 p. 806 d: γεωργίαι ἐκ-
 θεδομένα δούλοισ ἀπαρχὴν τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀποτελοῦσιν. — ᾧ, ἐν ᾧ. (Sch.)
 Spr. 48, 15, 9. — ἵππους, τοῦθ' ἔσιν ὅτι ἵππους. Spr. 51, 13, 13. — οἰ-
 κείῳ, ἤγουν ἐκ τῆς οἰκείας γῆς. (Sch.) — οὐκ ἐπακτιῷ, während die Athener
 meist von Einfuhr lebten. vgl. 7, 28, 4. Dem. 18, 87: σίτω πάντων ἀνθρώπων
 πλείστῳ χρῶμεθ' ἐπιεσακτιῷ. (Pp.) eb. 20, 20. vgl. zu 4, 81, 1.

C. 21. § 1. φασίλος, zweier Endungen, wie auch Eu. Skyr. 2; häufiger
 dreier, wie 6, 31, 2. vgl. zu 4, 9, 1. Bezeichnen wird es auch hier die Qua-
 lität. vgl. 6, 31, 2. Denn mit den Seesoldaten nahm man es weniger genau. —
 ἀλλά, erg. δεῖ, das vorher: es bedarf, hier und zu ἐπιέναι § 2: es ist nö-
 thig bedeutet. (Abr.) Spr. 59, 2, 3. — ἄξιον ohne τι die besten Hsn. Spr.
 43, 4, 10. Dem. 20, 47: πῶς οὐχ ὑπέρδεινον ποιήσομεν. vgl. 4, 50, 3 u. Kr.
 zu Xen. An. 3, 2, 37. — τῆς γῆς wohl nicht: an der Landung, sondern:
 an der Fouragirung auf dem Lande. vgl. 7, 11, 3. (Bl.) vgl. 3. 86, 3.
 (Pp.) — εἰ ξυστῶσιν falls sie, wie zu erwarten ist, sich mit einander
 vereinigen sollten. Spr. 54, 12, 3. vgl. Herm. de part. ἄν p. 96 s. Dion.
 Arch. 8, 26: πάντα ὑπὸ θεοῦ συνίστασθαι γιλεῖ τὰ διάφορα. — ἀντιπαρά-
 σχουσιν gegen sie stellen, ἰππικόν. (Hl.) Ein sehr seltenes Wort. (Bl.)
 Doch auch Dem. 21, 123 u. bei Späteren. — ᾧ ἀμννούμεθα. Spr. 53, 7, 8.
 — ἢ ἐπιμεταπέμπεσθαι oder Truppen, namentlich Reiterei, nachkom-
 men zu lassen. (St.) Ein sehr seltenes Wort. (Bl.) vgl. 7, 7, 3. — ἀσκέ-
 πτως ohne Bedacht.

§ 2. αὐτόθεν, ἤγουν ἐκ τοῦ ἡμετέρου τόπου. (Sch.) vgl. 6, 22, 2. 3.
 Also im Gegensatz der von Sikelioten nicht mit Gewissheit zu erwartenden
 Hülfe; schon jetzt, sofort Va. u. Herm. z. Vig. 224, wie Xen. Hell. 2, 2,
 13. 3, 4, 20. 7. 5, 3 Für diese Erklärung macht Bonitz Beitr. z. Erkl. des
 Thuk. S. 32 den Ggs. des ὕστερον und μνηῶν οὐδὲ τεσσάρων geltend. — ἐπιέ-
 ναι, δεῖ aus § 1. — πολὺ weit zu 4, 15, 2. — ἡμετέρας αὐτῶν. Spr.

αὐτῶν μέλλομεν πλεῖν καὶ οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ στρατευσόμενοι καὶ εἰ ἐν τοῖς τῆδε [ὑπηκόοις ξύμμαχοι] ἦλθετε ἐπὶ τινα, ὅθεν ῥάδια αἱ κομιδαὶ ἐκ τῆς φιλίας ὧν προσέδει, ἀλλ' ἐς ἀλλοτρίαν πᾶσαν ἀπαρτήσαντες, ἐξ ἧς μηνῶν οὐδὲ τεσσάρων τῶν χειμερινῶν ἄγγελον ῥάδιον ἐλθεῖν.“

22 „Ὀπίστας τε οὖν πολλοὺς μοι δοκεῖ χοῖναι ἡμᾶς ἄγειν καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων, τῶν τε ὑπηκόων καὶ ἦν τινα ἐκ Πελοποννήσου δυνώμεθα ἢ πεῖσαι ἢ μισθῷ προσαγαγέσθαι, καὶ τοξότας πολλοὺς καὶ σφενδονήτας, ὅπως πρὸς τὸ ἐκείνων ἱππικὸν ἀντέχωσιν, ναυσί

51, 2, 10. Der Begriff des αὐτῶν ist hier ziemlich erloschen, wie 8, 25, 3. Lys. 13, 45. 28, 7. Isä. 7, 30. 8, 1. 10, 17. (Arndt De pron. refl. 1 p. 8) Doch auch sonst, und nicht bloss bei der dritten Person (σφετέρους αὐτῶν), eben so. vgl. 1, 82, 2. 2, 72, 2. Plat. Menex. 245, c: καὶ ναὺς καὶ τείχη ἔχοντες καὶ τὰς ἡμετέρας αὐτῶν ἀποικίας. Lys. 13, 97: τοῖς ἑμετέροις αὐτῶν φίλοις τιμωρηκότες ἔσεσθε. Isokr. 20, 22: ἐνσημανεῖσθε Λοχίτην τὴν ὀργὴν τὴν ἑμετέραν αὐτῶν. — καὶ στρατευσόμενοι schliesst sich dem πολὺ an. Spr. 59, 2, 3. Doch ist das καὶ vielleicht zu streichen und vorher πολὺ τι zu lesen. — ἐν τῷ ὁμοίῳ. zu 6, 11, 1. — στρατευσόμενοι. στρατεύσόμενοι die besten Hsn., von Herm. a. d. a. St. mit Abr. als Fut. ex. aufgefasst, was mir unzulässig scheint. — καὶ εἰ für καὶ οὐκ Gō. vgl. 6, 64, 2. καὶ ὅτε F. u. A Ps. Bloss οὐκ strich Herm. z. Vig. 224.; dass aber in solcher Verbindung die Conjunction fehlen könnte wüsste ich nicht zu erweisen. — τοῖς τῆδε. Spr. 50, 7, 2. — ὑπηκόοις ξύμμαχοι streicht Kr. — τινὰ für τινάς, der Singular massenhaft, wie 6, 22, 1. zu 2, 37, 1. — αἱ κομιδαί, αἱ πορίσεις. (Sch.) die Transporte. — ὧν προσέδει dessen was man nachträglich bedürfte. Ueber das Ipf. Spr. 53, 2, 7 E. — ἐς ἀλλοτρίαν πᾶσαν in ein völlig fremdes Land, aus (ἢ γῆ) πᾶσά ἐσαν ἀλλοτρία. Spr. 50, 11, 10. vgl. 6, 37, 3. Her. 1, 52: ἀνέθηκε σάκος τε χρούσειον πᾶν ὁμοίως καὶ αἰχμὴν στερεὴν πᾶσαν χρυσῆν. 9, 70, 2: τὴν γάτην τῶν ἵππων ἰούσαν χαλκῆν πᾶσαν Plat. Prot. p. 317. b: τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὁδὸν ἐλήλυθα. — ἀπαρτήσαντες. ἀπαρτήσαντες mehrere gute Hsn. Allein hier ist der Ao ungleich passender als oben: ihr werdet — Krieg führen, euch entfernt habend, ἀντὶ τοῦ ἀπαρτηθέντες, ἀπελθόντες καὶ πολὺ τῆς οἰκείας χωρισθέντες. (Sch.) Dem. 4, 12: οὐδὲ διδόντων τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι δύναισθ' ἂν, ἀπηρημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις. vgl. Diod. 3, 68 u. Lennep z. Phal. 50. An schliesst sich das Particip an στρατευσόμενοι: στρατεύσεσθε ἀπαρτήσαντες. Spr. 56, 14, 2. Entgegengesetzt wird es durch ἀλλά dem οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ. Spr. 59, 2, 3. — οὐδ' ἄγγελον verbindet Herm. Aber kaum bewähren dies Stellen wie Xen. An. 5, 6, 22. 7, 7, 10; und selbst wohl nicht Mem. 4, 6, 7: οὐδὲ μὰ Δι' ἔμοιγε πολλοστὸν μέρος αὐτῶν. Also vielleicht: sogar in vier Monaten nicht, οὐδὲ negativ wie καὶ bei Zahlen affirmativ. Spr. 69, 32, 18 u. Kr. Her. 1, 95, 1. Ueber die Sache Kr. Stud. S. 221. — τῶν χειμερινῶν. Her. 2, 63, 1: τοὺς χειμεριωτάτους μῆνας τέσσαρας. Eur. ungew. Bruchst. 96: ὁρθῶς Ἐὐριπίδης διορίζεται θέρους τέσσαρας μῆνας καὶ χειμῶνος ἵσους, φίλης δ' ὁπώρας διπύχους ἤρός τ' ἴσους. Dies war die populäre, nicht die Thukydidische Berechnung.

C. 22. § 1. ἡμῶν αὐτῶν. Spr. 51, 2, 10. — τῶν τε ὑπηκόων sowohl der (von den) unterworfenen, appositiv zu ξυμμάχων, vgl. 6, 43, 2. 69, 5. 7, 20, 2. 57, 3. (Dobree.) — καὶ ἦν. Spr. 60, 10, 1. — τινὰ. zu 6, 21, 2. — ἐκ II. z. B. der Argeier und Mantineer. (Ds.) — ἀντέχειν πρὸς τι wird noch aus Spätern angeführt; gew. ἀντέχειν τινί.

§ 2. ναυσί τε. ναυσὶ δὲ wünscht Bekker, ich auch. Es entspricht dem

τε καὶ πολὺ περιεῖναι, ἵνα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ῥᾶον ἐσκομιζόμεθα, τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον ἐν ὀλκίσι, πυροὺς καὶ πεφρυγμένους κριθάς, ἄγειν, καὶ σιτοποιούς ἐκ τῶν μυλώνων πρὸς μέρος ἡναγκασμένους ἐμίσθους, ἵνα, ἦν που ὑπὸ ἀπλοίας ἀπολαμβάνόμεθα, ἔχη ἡ στρατιὰ τὰ ἐπιτήδεια, πολλῆς γὰρ οὕσα οὐ πάσης ἔσται πόλεως ὑποδέξασθαι, τὰ τε ἄλλα ὅσον δυνατὸν ἐτοιμάσασθαι καὶ μὴ ἐπὶ ἑτέροις γίνεσθαι, μάλιστα δὲ χρήματα αὐτόθεν ὡς πλεῖστα ἔχειν. τὰ δὲ παρ' Ἑγεσταιῶν, ἃ λέγεται ἐκεῖ ἐτοιμα, νομίζατε καὶ λόγῳ ἂν μάλιστα ἐτοιμα εἶναι. ἦν γὰρ αὐτοὶ ἐλθόμεν ἐν-23 θένδε μὴ ἀντίπαλον μόνον παρασκευασάμενοι, πλήν γε πρὸς τὸ μάχιμον

ὀπλίτας τε. — καὶ πολὺ. Spr. 69, 32, 18. — περιεῖναι, δοκεῖ χρῆναι aus § 1. — ἵνα καὶ sowohl aus andern Gründen als auch damit. Spr. 69, 32, 17. — καὶ αὐτόθεν ist mit ἄγειν zu verbinden, weil ὁ καὶ αὐτόθεν σῖτος, ὁ καὶ μέγας ἀνὴρ ungriechisch ist. Es dürfte also das τὸν δὲ vorbereitend dem exexegetisch folgenden σῖτον vorausgeschickt sein, etwa wie Eur. bei Lyk. g. Leokr. 100, 42: ἄρξουσιν ἄλλων, τὴν δ' ἐγὼ σώσω πόλιν sie aber werde ich retten, die Stadt. vgl. 1, 68, 4. Ar. We. 1376: ὁ δ' ὀπισθεν οὐχὶ προκτός ἐστιν οὐτοσί. Her. 2, 86, 2: τὰ μὲν αὐτοῦ ἐξάγοντες, τὰ δὲ ἐγγέοντες φάρμακα. Dial. Synt. 50, 1, 7. Doch ist mir aus der att. Prosa Aehnliches nicht erinnerlich. Daher vermuthete ich: τὰ δὲ καὶ αὐτόθεν, σῖτον —; das σῖτον als Prädicat zu πυροὺς καὶ κριθάς gezogen. Thomas S. 643 f. will: τῶν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον ἐν ὀλκίσι. Allein der partitive Ge. wäre hier seltsam. — πεφρυγμένους κριθάς. κάγχρος vermuthet Pierson, weil Möris p. 213 sagt: κάγχρος Ἀτικῶς, κριθαὶ πεφρυγμέναι Ἑλληνικῶς, ohne etwas darauf zu geben. (Beck.) — πρὸς μέρος im Verhältniss zu der einzuschiffenden Menschenmenge Dr.; verhältnissmässig gleich viele aus jeder Mühle, ἐκ τῶν μυλώνων πρὸς μέρος, z. B. aus jeder zwei, Böckh Staatsh. d. Ath. 1, 23 p. 308 (395); Gut Dobree: im Verhältniss zu den in der Mühle befindlichen Sklaven, also z. B. einen von zehnen. vgl. Reiske Ind. Dem. u. πρὸς p. 437 Schäfer. — ἡναγκασμένους gepresste, indem man die Besitzer sie zu stellen zwang. Die Verbindung wie Plat. Apol. 36, e: τί πρέπει ἀνδρὶ πένητι εὐεργετῆ; Phaed. 87, b: περὶ ἀνθρώπου ἐγγάντου πρεσβύτου λέγει. — ἀπολαμβάνόμεθα. Her. 2, 115: ἐπ' ἀνέμων ἀπολαμφθέντες. vgl. Dorvill. z. Char. p. 363 u. Lex. Xen. s. v. — ἐπιτηδεια, βρώσιμα καὶ πόσιμα. (Sch.)

§ 3. πολλῆ οὕσα für πολλὴν οὖσαν durch Anticipation als Nominativ dem ἔσται angefügt. Spr. 61, 6, 8. So Matth. Gr. § 316, b. der eben so als Nominativ erklärt Soph. Oed. T. 393: καίτοι τό γ' ἀνιγμὸς οὐχὶ τοῦπίστευτος ἦν ἀνδρὸς διεπεῖν. vgl. noch OK. 752, Thuk. 2, 97, 2, [Plat.] Alk. β, 147, b. — ὑποδέξασθαι aufnehmen, auch die Lebensmittel beschaffend. „vgl. 6, 42.“ (Bl.) — ἐτοιμάσασθαι, δοκεῖ χρῆναι aus § 1. — ἐπὶ ἑτέροις. Spr. 68, 41, 9. — αὐτόθεν, ἦγον ἐκ τοῦ ἡμετέρου τόπου. (Sch.) — τὰ δὲ παρ' Ἑγεσταιῶν, παρ' Ἑγεσταιῶν δὲ τὰ παρ' Ἑγεσταιῶν. Spr. 50, 8, 14. — λόγῳ, ταῖς δ' ἀληθείαις οὖ. (Sch.) vgl. 6, 46, 1.

C. 23. § 1. αὐτοὶ im Gegensatz zu den Egestären u. A. — ἀντίπαλον eine gewachsene Macht. (Pp.) Spr. 46, 5, 7 u. zu 1, 3, 4. Doch wird diese Ausdrucksweise sonst wohl nicht ganz eben so vorkommen; regelmässig wäre ἀντίπαλα; dem ὑπερβάλλοντες entspräche mehr ἐντίπαλοι. — πλήν γε πρὸς τὸ — ὀπλιτικόν ausgenommen gegen die Hoplitenmacht. Denn eine Hoplitenmacht die den Sikelioten gewachsen hinüberzuführen musste man offenbar verzichten. (Sch. u. Ds.) vgl. 6, 37, 2. (Pp.) — τὸ μάχιμον die Kampffähigen, Combattanten, wie Xen. Kyr. 3, 4, 46. Spr. 43, 4, 17.

αὐτῶν τὸ ὀπλιτικόν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλοντες τοῖς πᾶσι, μόλις οὕτως οἶοι
 24 τε ἔσομεθα τῶν μὲν κρατεῖν τὰ δὲ καὶ διασῶσαι. πόλιν τε νομίσει χρῆ
 ἐν ἀλλοφύλοις καὶ πολεμίοις οἰκιοῦντας ἵεναι, οὓς πρέπει τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
 ἢ ἂν κατάσχωσιν εὐθὺς κρατεῖν τῆς γῆς ἢ εἰδέναι ὅτι, ἦν σφάλλονται,
 3 πάντα πολέμια ἔξουσιν. ὅπερ ἐγὼ φοβούμενος καὶ εἰδὼς πολλὰ μὲν ἡμᾶς
 δεῖον εὖ βουλευσασθαι, ἔτι δὲ πλείω εὐτυχεῖν, χαλεπὸν δὲ ἀνθρώ-
 πους ὄντας, ὅτι ἐλάχιστα τῇ τύχῃ παραδοὺς ἑμαυτὸν βούλομαι ἐκπεῖν,
 παρασκευῆ δὲ ἀπὸ τῶν εἰκότων ἀσφαλῆς [ἐκπεῦσαι]. ταῦτα γὰρ τῇ
 τε ξυμπάσῃ πόλει βεβαιότατα ἡγοῦμαι καὶ ἡμῖν τοῖς στρατευσομένοις
 σιωτήρια. εἰ δὲ τῷ ἄλλως δοκεῖ, παρήμι αὐτῷ τὴν ἀρχήν.“

24 Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα εἶπε, νομίζων τοὺς Ἀθηναίους τῷ πλήθει
 τῶν πραγμάτων ἢ ἀποτρέψειν ἢ εἰ ἀναγκάζοιτο στρατεύεσθαι, μάλιστα
 οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπεῦσαι· οἱ δὲ τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέ-
 θησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον ὠρμηγτο, καὶ

— τὸ ὀπλιτικόν ist hier eig. Adj. Spr. 50, 8, 6. — ὑπερβάλλοντες, παρα-
 σκευασάμενοι überlegen gerüstet, wie διαφέροντες 3, 39, 5. — τοῖς
 πᾶσι in allen Stücken. zu 6, 20, 2. — οὕτως auch so, selbst bei
 Ueberlegenheit. (Ill.) — τῶν μὲν, ἡγουν τῶν πολεμίων. (Sch.) Besser wird es
 als Neutrum gedacht. — τὰ δέ, die Herrschaft in der Heimath Hk.; wohl viel-
 mehr die verbündeten Sikelioten. — καὶ auch nur. Spr. 69, 32, 19.

§ 2. πόλιν — ihr müsset euch vorstellen als ob ihr [sie] eine
 neue Stadt zu gründen hinginget. (Ba.) Eben so wie dazu müsset ihr
 zu dem Angriffe gegen Syrakus mit Allem ausgestattet sein. vgl. 7, 75, 4.
 Doch vermisst Pp. bei dieser Erklärung ὡς, was doch nicht unentbehrlich
 scheint. Die κατοίσεις Λεοντίων 6, 33, 2. 77, 1 (vgl. 6, 3, 2) kann durch οἰ-
 κίζειν nicht bezeichnet werden. — κρατεῖν τῆς γῆς. Ggs. εἶργεσθαι 6, 21, 1,
 — οἰκιοῦντας für οἰκειοῦντας Hk., wie einige Hsn. corr.; andere οἰκιοῦντες. —
 οὓς bezieht sich auf das bei νομίσει vorschwebende αὐτοῦς, die Hingeschick-
 ten. Die Erg. ἡμᾶς würde κατάσχωμεν erfordern. Spr. 63, 1, 2. — εἰδέ-
 ναι überzeugt, gewärtig sein. Luc. Hermot. 36: πάντων ὁμοίως ἀκουστίον
 ἢ εἰδέναι ὅτι πρὸς χάριν δικάζειν δόξομεν. (Fritzsche ad Luc. p. 72 s.)

§ 3. εὖ fehlt in einigen u. den besten Hsn., scheint aber mir unentbehr-
 lich. — πλείω. Spr. 46, 5, 4. So εὐτυχεῖν ἅλλα 2, 61, 1. τὰ παρόντα, 4,
 17, 3, ἱκανὰ τοῖς πολεμίοις εὐτύχηται 7, 77, 3. Kr. z. Her. 3, 40, 1 u. 7, 190.
 — εὐτυχεῖν, um nämlich etwas auszurichten. vgl. zu 4, 10, 4. — χαλε-
 πὸν δέ, πολλὰ εὖ βουλευσασθαι καὶ ἔτι πλείω εὐτυχεῖν. — ἀνθρώπους ist
 Prädicat: Wesen die Menschen sind. Spr. 55, 2, 6. — ἀπὸ τῶν εἰ-
 κότων menschlichen Berechnungen nach, wie Plat. Ges. 941, e. 950,
 d. — ἐκπεῦσαι, von Va nicht übersetzt und aus ἀσφαλῶς ἐκπεῦσαι 6, 24, 1
 entstanden, streicht Kr. Rec. 1828 (Stud. 2 S. 137): auch Dobree ἀσφαλεῖ
 lesend. — παρήμι. Kr. zu Xen. An. 5, 7, 10: παρήμι, ἀρχέτω. vgl. Her.
 7, 161, 2. (Bl.).

C. 24. § 1. τῶν πραγμάτων der Erfordernisse. — ἢ ἀποτρέψαι,
 gestellt als ob etwa folgen sollte ἢ ἐκπεύσαντας ἀσφαλεῖς εἶεσθαι. vgl. 4, 27, 3.
 6, 18, 1. 8, (39, 2.) 46, 1. — μάλιστα. μάλιστ' ἂν Pp., Dobree u. Bekker.
 vgl. jedoch 3, 24, 1. 4, 52, 3 u. zu 1, 81, 2. — οὕτως. οὕτω γ' ? —
 τὸ ἐπιθυμοῦν, τὴν ἐπιθυμίαν. (Sch.) Spr. 43, 4, 28 u. zu 1, 90, 2. —
 ἐξηρέθησαν, ἐξέβαλον. (Sch.) Xen. An. 2, 5, 4: ὅπως ἐξέλοιμεν ἀλλήλων τὴν
 ἀπιστίαν. Ueber das Passiv Spr. 52, 4, 1. — ὀχλῶδες μὲν ἦτοι τὸ περισσελές
 καὶ ὀχληρὸν ἢ τὸ πολύ. (Sch.) Wohl das Trossvolle.

τοῦναντίον περιέστη αὐτῶ· ἐν τε γὰρ παραινέσαι ἔδοξε καὶ ἀσφάλεια νῦν δὲ καὶ πολλὴ ἔσεσθαι. καὶ ἔρωσ ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι τοῖς μὲν [γὰρ] πρεσβυτέροις ὡς ἢ καταστρεψομένοις ἐφ' ἃ ἔπλεον ἢ οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν, τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῆς τε ἀπούσης πόθῳ ὕψεως καὶ θεωρίας καὶ εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι· ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος καὶ στρατιώτης ἐν τε τῷ παρόντι ἀργύριον οἷσιν καὶ προσκτήσασθαι δύναμιν, ὅθεν αἰδίων μισθοφορὰν ὑπάρξειν. ὥστε διὰ τὴν ἄγαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμίαν, εἴ τῳ ἄρα καὶ μὴ ἤρρεσκεν, δεδιὼς μὴ ἀντιχειροτονῶν κακόνους δόξειεν εἶναι τῇ πόλει ἡσυχίαν ἦγεν. καὶ τέλος παρελθὼν τις τῶν Ἀθηναίων καὶ παρακαλέσας τὸν Νικίαν οὐκ ἔφη χρῆναι προφασίζεσθαι οὐδὲ διαμέλλειν, ἀλλ' ἐναντίον ἀπάντων ἤδη λέγειν ἦντινα αὐτῷ παρασκευὴν Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται. ὁ δὲ ἄκων μὲν εἶπεν ὅτι καὶ μετὰ τῶν ξυναρχόντων καθ' ἃ

§ 2. τοῦναντίον περιέστη αὐτῷ das Gegentheil von dem was er erwartete, Abwendung des Zuges, ergab sich für ihn. [Dem.] 13, 35: τοῦτο καὶ ὑμῖν περιέστηκε. — νῦν δὲ jetzt eben, hier so v. a. jetzt vollends, wesshalb Dobree νῦν γε oder νῦν γε δὲ vermuthete; „ähnlich jedoch Xen. Kyr. 4, 1, 23 u. Plat. Lach. 179, a.“ (Pp.) — καὶ πολλή. Spr. 69, 32, 18. — τοῖς πᾶσι. Bei ὁμοίως steht πάντες, da gerade hier kein Zusammenfassen der Gesammtheit gedacht wird, in der Regel ohne Artikel. zu 1, 5, 2. Mit demselben wird gedacht sein: alle Einzelnen in der Gesammtheit. vgl. 2, 49, 5. — ἐκπλεῦσαι. Spr. 50, 6, 6. — γὰρ würde man nicht vermessen; jetzt ist mit dem Sch. ἔρωσ ἐνέπεσε wiederholt zu denken. (Pp.) vgl. 6, 68, 4. Kr. Bruchst. streicht es. vgl. Stud. 2 S. 216. — ὡς. Spr. 69, 63, 3. — ἐφ' ἃ. zu 6, 9, 3. — ἢ καταστρεψομένοις ἢ σφαλεῖσαν. zu 4, 5, 1. Ueber ὡς σφαλεῖσαν Spr. 56, 9, 10. — ἔπλεον, ἐμείλλον πλεῖν. (Gb.) Spr. 53, 2, 2. — ἂν. γ' ἂν Kr. Bruchst. Sehr passend. (Pp.) — ἡλικία ist oft das dienstfähige Alter, ἡ στρατιωτικὴ Xen. Kyr. 6, 2, 37, ἡ στρατεύσιμος Hell. 6, 5, 12. στρατεύσιμα ἔτη Kyr. 1, 2, 4, vgl. Poll. 1, 177 u. 2, 11. — ἀπούσης, γῆς erg. der Sch., bei diesem Particij und dieser Verbindung kaum zulässig. Der Ausdruck ist nur etwas kühn: der Anblick des weit Entlegenen. — πόθῳ καὶ ὄντες. Spr. 59, 2, 3. — θεωρίας, ιστορίας. (Sch.) — εὐέλπιδες ὄντες als ob πλεῖν ἐβούλοντο, ἐπεθύμησαν vorherginge. (Abr.) vgl. zu 3, 36, 2.

§ 3. ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος. Aus εὐέλπιδες ὄντες schwebt ἦλπισαν vor. (Hk.) — καί. Spr. 69, 32, 3. — στρατιώτης ohne Artikel hier collectiv zu nehmen, wie miles (Spr. 44, 1, 2), ist kaum statthaft. Richtig der Sch.: ἦγουν τὸ στρατιωτικὸν πλῆθος, also ὁ στρατιώτης ὄμιλος militärische Masse. Spr. 57, 1, 2 Plut. Per. 12: τὸν θηρικὸν ὄχλον καὶ ἰδιώτην συντεταγμένον εἶχεν. Doch will Dobree καί streichen und στρατιώτης mit οἷσιν verbinden zu Ar. Plut. 314. — προσκτήσασθαι. Spr. 53, 6, 9. Herbst S. 16 u. Reg. unter Inf. 6 g. E. — ἀργύριον, als μισθὸς und σιτηρέσιον. — οἷσιν. zu 3, 17, 2. — ὅθεν ὑπάρξειν, wie 8, 72, 2. Spr. 55, 4, 9. — τῶν πλειόνων ist Neutrum. Spr. 50, 2, 8.

C. 25. § 1. τις, Demonstratos nach Plut. Nik. 12. (Bl.) vgl. Alk. 18. — τῶν Ἀθηναίων scheint missig; τῶν δημαγωγῶν Kr. Bruchst. — παρακαλέσας wandte sich an. (Hl.) — ψηφίσωνται. Spr. 54, 7, 1.

§ 2. εἶπεν ὅτι. εἶπε δ' ὅτι Kr. Bruchst., belobt von Pp. Herodi. 8, 6, 2: ἄκων μὲν ἔφερε δέ. Dion C. 54, 16: ἄκων μὲν εἶπε δ' οὐκ ἔτινα. 49, 1: ἄκων

ήσυχίαν μᾶλλον βουλευόσαιο, ὅσα μέντοι ἤδη δοκεῖν αὐτῶ, τριήρεσι μὲν οὐκ ἔλασσον ἢ ἑκατὸν πλευστέα εἶναι, αὐτῶν δ' Ἀθηναίων ἔσσεσθαι ὀπιταγωγούς ὅσαι ἂν δοκῶσι, καὶ ἄλλας ἐκ τῶν ξυμμάχων μεταπεμπτέας εἶναι, ὀπίταις δὲ τοῖς ξύμπασιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων πεντακισχιλίων μὲν οὐκ ἐλάσσοσιν, ἦν δὲ τι δύνωνται, καὶ πλείοσιν· τὴν δὲ ἄλλην παρασκευὴν ὡς κατὰ λόγον καὶ τοξοτῶν τῶν αὐτόθεν καὶ ἐκ Κρήτης καὶ σφειδονητῶν καὶ ἦν τι ἄλλο πρόπον δοκῆ 26 εἶναι, ἐτοιμασάμενοι ἄξιον. ἀκούσαντες δ' οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο εὐθὺς αὐτοκράτορας εἶναι καὶ περὶ στρατιᾶς πλήθους καὶ περὶ τοῦ παντός πλοῦ τοὺς στρατηγούς πρόσσειν ἢ ἂν αὐτοῖς δοκῆ ἄριστα εἶναι Ἀθηναίους. καὶ μετὰ ταῦτα ἡ παρασκευὴ ἐγίγνετο καὶ ἔς τε τοὺς ξυμμάχους ἔπεμπον καὶ αὐτόθεν καταλόγους ἐποιούντο. ἄρτι δ' ἀνελήφει ἡ πόλις ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς νόσου καὶ τοῦ ξυνεχοῦς πολέμου ἔς τε ἡλικίας πλήθος ἐπιγεγεννημένης καὶ ἔς χρημάτων ἄθροισιν διὰ τὴν ἐκεχειρίαν, ὥστε ῥᾶον πάντα ἐπορίζετο. καὶ οἱ μὲν ἐν παρασκευῇ ἦσαν.

27 Ἐν δὲ τούτῳ, ὅσοι Ἑρμαῖ ἦσαν λίθινοι ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀθηναίων — εἰσὶ δὲ κατὰ τὸ ἐπιχώριον, ἡ τετράγωνος ἐργασία, πολλοὶ καὶ ἐν ἰδίοις προθύροις καὶ ἐν ἱεροῖς — μιᾷ νυκτὶ οἱ πλείστοι περιεκόπησαν

μὲν ὑπέσχετο δ' οὐκ. Eur. Phön. 1421: ἄκων μὲν ἐξέτεινε δ' εἰς ἦπαρ ξίφος. vgl. Wyttenbach z. Jul. p. 196 Sch. Das blosse ἄκων μὲν Plut. Alk. 18 war hier nicht zu vergleichen. Nach dem Sch. entspräche dem μὲν erst μέντοι. — ὅσα δοκεῖν. Ar. Frieden 857: ὅσα γ' ὡδ' ἰδεῖν, τὰ νῦν τάδε πράττει. Wolken 434: ὅσ' ἑμαυτῶ σφειδοκῆσαι. (Reisig Comm. ad Soph. Oed. C. 147.) „Wespen 1288: ὅσον μόνον εἰδέναι.“ (Bl.) Zu erklären ist der Inf. aus Spr. 55, 3, 5. — ἔλασσον. Spr. 49, 2, 3. Das Adj. § 3. — πλευστέα. Spr. 44, 4, 2 u. zu 1, 88. — αὐτῶν ohne Artikel, wie 6, 30, 2. Spr. 50, 11, 16. zu 1, 27, 3. — εἶναι, αὐτῶν δ' Ἀ. ἔσσεσθαι. εἶναι αὐτῶν Ἀθηναίων, ὧν ἔσσεσθαι Kr. vgl. 6, 31, 3. 43, 1. Va. übersetzt Ἀττικαῖς nach εἶναι.

§ 3. δὲ τι. δ' ἔτι Abr. u. Dobree. — τι etwa, irgend. „7, 29, 1: τοὺς πολέμιους, ἦν τι δύνηται, ἀπ' αὐτῶν βλάψαι.“ (Abr.) vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 4, 23. — καὶ πλείοσιν mit noch mehrern. Spr. 69, 32, 18. zu 5, 73, 5. — ὡς wie bei Zahlwörtern. Spr. 69, 63, 5. — κατὰ λόγον nach Verhältniss. — τῶν αὐτόθεν 2, 13, 7. (Pp.) — Κρητῶν 6, 43, 2. — σφειδονητῶν, Ροδίων 6, 43, 2. (Pp.) — ἐτοιμασάμενοι bei εἶπε wie wenn εἶπον vorherginge. vgl. 6, 64, 5. 7, 43, 1 u. Spr. 58, 4, 3.

C. 26. § 2. καταλόγους ἐποιούντο, κατέλεγον. Spr. 52, 8, 1. — ἀνελήφει ἑαυτὴν, wie Isokr. 6, 40 u. 104: ἐν τῷ πολέμῳ προδυστυχήσασα πάλιν αὐτὰς ἀνέλαβον. Ueber die Sache Böckh Staatsh. 2 S. 477 ff. (537 ff.) — ἡλικίας junger, dienstfähiger Mannschaft, wie oft. vgl. 3, 67, 2. 7, 64, 2. 8, 1, 2. Lys. 2, 49 etc. — ἐπιγεγεννημένης, ἀνξηθείσης. (Sch.) Richtiger Hl.: wieder herangewachsen. — χρημάτων, 7000 Talente nach den Rechnern; doch s. Kr. Stud. 2 S. 253. — ἄθροισις findet sich sonst in der att. Prosa wohl nicht.

C. 27. § 1. κατὰ τὸ ἐπιχώριον nach Landesbrauch kann wegen der Stellung nicht mit ἡ τετράγωνος ἐργασία verbunden werden. — ἡ τετράγωνος ἐργασία eine auffallende, doch nicht zu verdächtigende Apposition: es sind diese, die bekannten viereckigen Figuren, zahlreich. — περιεκόπησαν wurden verstümmelt. (Hl.) — τὰ πρόσωπα. ἰστέον

τα πρόσωπα. καὶ τοὺς δράσαντας ἦδει οὐδείς, ἀλλὰ μεγάλοις μηνύτροις³ δημοσίᾳ οὗτοί τε ἐζητοῦντο, καὶ πρὸς ἔτι ἐψηφίσαντο, καὶ εἴ τις ἄλλο τι οἶδεν ἀσέβημα γεγενημένον, μηνύειν ἀδεῖως τὸν βουλόμενον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ δούλων. καὶ τὸ πρᾶγμα μειζόνως ἐλάμβανον· τοῦ τε γὰρ ἔκπλου οἰωνὸς ἐδόκει εἶναι καὶ ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ἅμα νεωτέρων πραγμάτων καὶ δήμου καταλύσεως γεγενῆσθαι. μηνύεται οὖν ἀπὸ μετοίκων τέ τινων²⁸ καὶ ἀκολούθων περὶ μὲν τῶν Ἑρμῶν οὐδέν, ἄλλων δὲ ἀγαλμάτων περι- κοπαί τινες πρότερον ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ οἴνου γεγενημέ- ναι, καὶ τὰ μυστήρια ἅμα ὡς ποιεῖται ἐν οἰκίαις ἐφ' ὕβρει, βων καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπητιῶντο. καὶ αὐτὰ ὑπολαμβάνοντες οἱ μάλιστα τῶν² Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι, ἐμποδῶν ὄντι σφίσι μὴ αὐτοῖς τοῦ δήμου βε- βαίως προεστάναι, καὶ νομίσαντες, εἰ αὐτὸν ἐξελάσειαν, πρῶτοι ἂν εἶναι, ἐμεγάλυνον καὶ ἐβόων ὡς ἐπὶ δήμον καταλύσει τὰ τε μυστικά καὶ ἢ τῶν Ἑρμῶν περικοπή γένοιτο καὶ οὐδέν εἴη αὐτῶν ὃ τι οὐ μετ' ἐκείνου ἐπράχθη, ἐπιλέγοντες τεκμήρια τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπι- τηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν. ὁ δ' ἐν τε τῷ παρόντι πρὸς τὰ²⁹ μὴνύματα ἀπελογεῖτο, καὶ ἐτοῖμος ἦν πρὶν ἐκπλεῖν κρίνεσθαι, εἴ τι τούτων εἰργασμένος ἦν — ἤδη γὰρ καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς ἐπεπόριστο

ὅτι Πανσανίας ἐν τῇ διαπεπονημένῃ αὐτῷ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγῇ τοὺς τραχίλους καὶ τὰ αἰδοῖα τοὺς Ἑρμᾶς περικοπήναι φησι καὶ τοὺς τοῦτο δράσαντας Ἑρμοκοπίδας καλεῖσθαι. (Sch.)

§ 2. μεγάλοις, hundred Minen nach Andok. 1, 40. vgl. 27. — μηνύ- τροις, δώροις ἐπὶ μηνύσει. (Sch.) — μειζόνως ἐλάμβανον nahmen es als etwas Wichtigeres auf. zu 3, 56, 2. — οἰωνός. Wahrscheinlich war der Unfug ein Manöver der Aristokratie, eben zu diesem Zwecke verübt. (Bl.) — ἐπί, wie 6, 60, 1. vgl. 28, 1. Der vollere Ausdruck wäre ἀπὸ ξυνω- μοσίας ἐπὶ νεωτέροις πράγμασι, wie Plut. Alk. 18 u. 20 spricht. Denn wegen kann ἐπί hier wohl nicht heissen. — ξυνωμοσία mit dem Ge. ist unge- wöhnlich, erklärbar, weil man ξυνομύναι τι sagte, wie auch τὸ πρᾶγμα ξυνο- μώμοται Ar. Lys 1007. vgl. Spr. 47, 7, 2.

C. 28. § 1. ἀπό. Spr. 52, 5, 1. zu 3, 36, 5 u. zu 6, 45, 1. vgl. Herbst S. 50. — ἀκολούθων, ἦγουν δούλων. (Sch.) pedissequorum, die eben als solche dabei gewesen sein mochten. (Dr.) θεράποντα nennt Andok. 1, 12. — μετ' οἴνου in der Trunkenheit. Lys. 4, 7: μετ' οἴνου ἐλθόντες. vgl. παροι- νία. — μυστήρια ποιεῖν von verspottender Nachahmung, wie And. 1, 11 u. Lys. 14, 42. μυστηρίων ἀπομιμήσεις Plut. Alk. 19. vgl. 22. — ἐφ' ὕβρει zur Verhöhnung durch freche Handlungen. Meier der att. Proc. S. 320 ff. — ὄν, beider Verbrechen.

§ 2. ὑπολαμβάνοντες, προσδεχόμενοι αὐτὰ ὥστε πιστεύειν. (Sch.) er- greifend. (Pp.) — ἐμποδῶν. Spr. 66, 1, 5. — μὴ αὐτοῖς dass nicht sie, sondern er. Spr. 51, 6, 4 u. 67, 12, 3. — καὶ νομίσαντες ist mit ὑπολαμβάνοντες zu verbinden; über den Ao. Spr. 53, 5, 2. — ἐμεγάλυνον, ἦγουν εἰς μέγεθος ἤρον τὸ ἔγκλημα. (Sch.) — ἐπιλέγοντες, ἦγουν ἐπιβοῶντες ἐκείνω. (Sch.) Es heisst dazu, zum Beleg, sagend. — οὐ δημοτικὴν, ἦγουν τὴν ἐξω τοῦ ἔθους τῆς δημοκρατίας. (Sch.) — παρανομίαν. zu 6, 15, 3.

C. 29. § 1. τὰ τῆς die Erfordernisse der, wie 5, 65, 2. — εἴ τι εἰρ-

— καὶ εἰ μὲν τούτων τι εἴργαστο, δίκην δοῦναι, εἰ δ' ἀπολυθείη, ἄρ-
 2 χεῖν. καὶ ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος πέρι αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι,
 ἀλλ' ἤδη ἀποκτείνειν, εἰ ἀδικῆ, καὶ ὅτι σωφρονέστερον εἶη μὴ μετὰ
 τοιαύτης αἰτίας, πρὶν διαγνώσι, πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ τοσοῦτω στρατεύ-
 3 ματι. οἱ δ' ἔχθροί, δεδιότες τό τε στρατεύμα μὴ εὖνον ἔχῃ, ἦν
 ἤδη ἀγωνίζηται, ὃ τε δῆμος μὴ μαλακίζηται, θεραπεύων, ὅτι δι' ἐκεῖ-
 νον οἱ τ' Ἀργεῖοι ξυνεστράτευον καὶ τῶν Μαντινέων τινές, ἀπέτρεπον
 καὶ ἀπέσπευδον, ἄλλους ῥήτορας ἐνιέντες, οἱ ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν
 αὐτὸν καὶ μὴ κατασχεῖν τὴν ἀναγωγὴν, ἐλθόντα δὲ κρίνεσθαι ἐν ἡμέ-
 ραις ῥηταῖς, βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς, ἦν ἔμελλον ῥᾶον αὐτοῦ
 ἀπόντος ποιεῖν, μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι. καὶ ἔδοξε
 πλεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην.

- 30 Μετὰ δὲ ταῦτα θέρους μεσοῦντος ἤδη ἡ ἀναγωγὴ ἐγένετο ἐς
 τὴν Σικελίαν. τῶν μὲν οὖν ξυμμάχων τοῖς πλείστοις καὶ τοῖς σιτα-
 γωγοῖς ὀλκάσι καὶ τοῖς πλοίοις καὶ ὄση ἄλλη παρασκευὴ ξυνείπετο
 πρότερον εἶρητο ἐς Κέρκυραν ξυλλέγεσθαι, ὡς ἐκεῖθεν ἀθρόοις ἐπὶ
 2 ἄκρην Ἰαπυγίαν τὸν Ἴόνιον διαβαλοῦσιν· αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι καὶ εἴ τι-
 νες τῶν ξυμμάχων παρῆσαν ἐς τὸν Πειραιᾶ καταβάντες ἐν ἡμέρα
 ῥητῇ ἅμα ἔω ἐπλήρουν τὰς ναῦς ὡς ἀναξόμενοι. ξυγκατέβη δὲ καὶ ὁ
 ἄλλος ὄμιλος ἅπας, ὡς εἰπεῖν, ὁ ἐν τῇ πόλει καὶ ἀστῶν καὶ ξένων,

γαστο. Der Ind. mit Bezug auf die positive Beschuldigung. Lys. 3, 33: τὸ
 παιδίον μηνῶσαι ἱκανὸν ἦν εἴ τι ἐγὼ ἐξημέρατον. — ἄρχεῖν, στρατηγεῖν.

§ 2. αὐτοῦ ist mir verdächtig, vielleicht aus § 3 zugefügt. — ἀποδέ-
 χεσθαι, δέχεσθαι ὡς βεβαίας. (Sch.) — πρὶν διαγνώσι. zu 6, 10, 3. —
 ἐπί. Spr. 68, 41, 4.

§ 3. ἔχῃ. ἦ der Sch. — ἀγωνίζηται, vor Gericht, wie noch 8, 68, 2:
 τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἐν δῆμῳ ὠγελεῖν. — ὃ τε δῆμος.
 τὸν τε δῆμον ist nicht gesagt (Spr. 61, 6, 5), um die Verbindung mit θερα-
 πεύων zu verhüten. — μαλακίζηται, περὶ τὴν κρίσιν ἀμβλύτερος γένηται
 Plut. Alk. 19. vgl. zu 3, 40, 6. (Dr.) — θεραπεύων ὅτι indem es sich
 ihm deshalb gefällig bewiese weil. — τινές 6, 43, 2. (Pp.) — ἀπέ-
 τρεπον lehnten sein Begehren ab. — ἀπέσπευδον, ἦγον ἀπερρίπτουν
 μετὰ σπουδῆς. (Sch.) vgl. Kr. z. Her. 6, 109, 3. — ἐνιέντες anstiftend.
 (Va.) „Nachgebraucht von Dion C. 203, 25“ (Bl.); bei Attikern sonst schwer-
 lich so vorkommend, nur ähnlich ἐγκέλευστος Xen. An. 1, 3, 13. vgl. dort Kr. zu
 7, 6, 41 lat. A. — ἔλεγον πλεῖν αὐτόν. Spr. 55, 3, 13 u. zu 1, 28, 3. —
 ἀναγωγὴν, ἀγωγὴν die besten Hsn. doch s. zu 4, 29, 1. 6, 30, 1. 32, 1,
 Dem. 49, 6. 45. 53, 5 u. Pol. 1, 46, 7. 10. — ἐλθόντα heimgekehrt. zu
 1, 117, 2. — ἐν. zu 4, 76, 3. — ἐκ. Spr. 68, 17, 7. — διαβολῆς. zu 6, 15, 1.

C. 30. § 1. ἐς τὴν. Spr. 50, 9, 9. — τοῖς πλοίοις, τοῖς μικροῖς, ἃ
 δὴ καὶ λεπτὰ ἄλλοθι εἶπεν. (Sch.) zu 7, 40, 5. Entgegengesetzt den ναυσίῳ
 2, 84, 1. 4, 116, 1. 6, 65, 3; den ὀλκάσιν 6, 30, 1. 44, 1. 7, 7, 3. 23, 2. —
 καὶ ὄση. Spr. 51, 13, 5. — ἄκρην Ἰαπυγίαν. Spr. 50, 7, 2. — τὸν Ἴό-
 νιον. Spr. 43, 3, 2. vgl. 6, 34, 4. 104, 2. 7, 33, 3. (Pp.) — διαβαλοῦσιν,
 διαπεραιωσομένοις. (Sch.) vgl. 6, 44, 1. Kr. z. Her. 9, 114.

§ 2. καὶ εἴ τινες. Spr. 60, 10, 1. — ἅμα ἔω ist auch mit καταβάν-
 τες zu verbinden. (Kist.) — ὡς εἰπεῖν. Spr. 55, 1, 2 u. zu 1, 1, 2.

οἱ μὲν ἐπιχώριοι τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἕκαστοι προπέμποντες, οἱ μὲν³
 ἑταίρους οἱ δὲ ξυγγενεῖς οἱ δὲ νείεις, καὶ μετ' ἑλπίδος τε ἅμα ἴοντες
 καὶ ὀλοφυρμῶν, τὰ μὲν ὡς κτήσονται, τοὺς δ' εἴ ποτε ὄψονται, ἐνθυ-
 μούμενοι ὅσον πλοῦν ἐκ τῆς σφετέρας ὑπεστέλλοντο. καὶ ἐν τῷ πα-³¹
 ρόντι καιρῷ, ὡς ἤδη ἔμελλον μετὰ κινδύνων ἀλλήλους ἀπολιπεῖν, μᾶλ-
 λον αὐτοὺς ἐσῆει τὰ δεινὰ ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν· ὁμῶς δὲ τῇ πα-
 ρούσῃ ῥώμῃ, διὰ τὸ πλῆθος ἐκάστων ὧν ἐώρων, τῇ ὄψει ἀνεθάρσουν.
 οἱ δὲ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος κατὰ θεῖαν ἤκεν ὡς ἐπ' ἀξιοχρεῶν καὶ
 ἄπιστον διάνοιαν. παρασκευὴ γὰρ αὕτη πρώτη ἐκπλεύσασα μᾶς πό-
 λεως δυνάμει Ἑλληνικῇ πολυτελεστάτῃ δὴ καὶ εὐπρεπεστάτῃ τῶν ἐς
 ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο. ἀριθμῷ δὲ νεῶν καὶ ὀπλιτῶν καὶ ἡ ἐς²
 Ἐπίδαυρον μετὰ Περιοκλέους καὶ ἡ αὐτῇ ἐς Ποτίδαιαν μετὰ Ἀγνίως
 οὐκ ἐλάσσων ἦν· τετρακίς γὰρ χίλιοι ὀπλιῖται αὐτῶν Ἀθηναίων καὶ
 τριακόσιοι ἵππῆς καὶ τριήρεις ἑκατὸν καὶ Λεσβίων καὶ Χίων πεντή-
 κοντα καὶ ξύμμαχοι ἔτι πολλοὶ ξυνέπλευσαν· ἀλλὰ ἐπὶ τε βραχεῖ πλῶ
 ὠρμήθησαν καὶ παρασκευῇ φάυλῃ· οὗτος δὲ ὁ στόλος ὡς χρόνιός τε³

§ 3. οἱ μὲν ἐπιχώριοι. Es entspricht οἱ δὲ ξένοι 6, 31, 1. (Abr.) vgl. Kr. z. Dion. p. 31. — καὶ — τε. Spr. 69, 32, 11. — τὰ μὲν, τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν. (Sch.) — ὡς ist an ἑλπίδος angefügt. — εἴ ποτε ὄψονται ob sie jemals wiedersehen würden, an ὀλοφυρμῶν anzuschliessen, was den Begriff der Ungewissheit mitenthält. (Ps.) — πλοῦν. Spr. 46, 5.

C. 31. § 1. μετὰ κινδύνων unter (bevorstehenden) Gefahren. zu 1, 18, 7 u. Kr. Stud. 2 S. 146. — αὐτοὺς ἐσῆει. Spr. 48, 11, 4. — ἡ ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν, von Cobet Var. lectt. p. 291 verdächtigt, vertheidigt Herbst S. 54 ff. — ἐκάστων ist Neutrum. — τῇ ὄψει ἀνεθάρσουν, wie 4, 34, 1. vgl. 6, 49, 1. (Kr. z. Dion. p. 135.) — κατὰ θεῖαν. zu 5, 7, 2. — ὡς ἐπὶ — διάνοιαν um was nur eine bedeutende und nicht ausführbare Idee (vgl. zu 6, 11, 5) schien verwirklicht zu sehen. Der Sch.: μῖζόν τι τῆς ὑπολήψεως. — παρασκευὴ αὕτη ἐγένετο, αὕτη (ἡ παρασκευὴ) ἐγένετο παρασκευή. Spr. 61, 7. zu 1, 1, 2 u. 98, 2. — πρώτη — Ἑλληνικῇ nimmt Ps. zusammen: die zuerst aus Einem Staate mit einer griechischen Macht auszog. Besser St.: sie zuerst von allen bis auf diese Zeit zog aus Einer Stadt mit einer griechischen Macht am kostspieligsten und prächtigsten gerüstet aus. Doch bleibt πρώτη anstössig; ἡ πρώτη Dobree: die zuerst. Spr 57, 5, 3. Ich vermuthete πολυτελεστάτῃ und ἐκπρεπεστάτῃ als Dative und verbinde τῶν mit πρώτη: sie wurde, zeigte sich, in sofern sie mit der kostspieligsten und prächtigsten Hellenenmacht Eines Staates ausgezogen als die erste unter allen die bis zu dieser Zeit aufgestellt worden. Denn z. B. bei Salamis waren die Geschwader vieler Staaten vereinigt gewesen. Selten so erscheinen ἐς oder μέχρι bis beim Artikel. Her. 5, 114: ἐποίουν ταῦτα καὶ τὸ μέχρι ἐμεῦ.

§ 2. ἡ ἐς Ἐπίδαυρον 2, 56, 1. — ἡ αὐτῇ 2, 58, 1. — πολλοί. Und doch werden sie 2, 56, 1 nicht erwähnt. Vielleicht ἄλλοι. (Kr. Buchst.) 2, 40, 1: καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις. Pp. bezieht es auf τετρακίς — Ἀθηναίων. — ἐπὶ zum Behuf Spr. 68, 41, 7. — παρασκευῇ ist nicht auch an ἐπὶ anzuschliessen. (Ba.)

§ 3. ὁ στόλος, ὠρμήθη denkt Hk. Dies passt aber hier nicht recht.

ἑσόμενος καὶ κατ' ἀμφοτέρα, οὐ ἂν δέη, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ αμα ἔξαρθυθεῖς, τὸ μὲν ναυτικὸν μεγάλας δαπάναις τῶν τε τριηράρχων καὶ τῆς πόλεως ἐκπονηθέν, τοῦ μὲν δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἐκάστῳ δίδόντος καὶ ναῦς παρασχόντος κενὰς ἐξήκοντα μὲν ταχείας τεσσαράκοντα δὲ ὀπλιταγωγούς καὶ ὑπηρεσίας ταύταις τὰς κρατίστιας, τῶν δὲ τριηράρχων ἐπιφορὰς τε πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ διδόντων τοῖς θρανίταις τῶν ναυτῶν καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τὰλλα σημεῖοις καὶ κατασκευαῖς πολυτελέσι χρησαμένων, καὶ ἐς τὰ μακρότατα προθυμηθέντος ἑνὸς ἐκάστου ὅπως αὐτῷ τινὲ εὐπρεπεία τε ἢ ναῦς μάλιστα προσέξει καὶ τῷ ταχυνναυτεῖν, τὸ δὲ πεζὸν καταλόγοις τε χρηστοῖς ἐκκριθὲν καὶ ὀπλων καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα σκευῶν μεγάλῃ σπουδῇ

Die Rede scheint vielmehr durch Zwischengedanken anakoluthisch geworden zu sein, gewissermassen aufgenommen § 6 καὶ ὁ στόλος. vgl. Thomas 1 S. 649 f. Zu χρόνιος heisst στόλος Expedition, zu ἔξαρθυθεῖς Rüstung. Aehnlich στρατιά 1, 9, 3. — κατ' ἀμφοτέρα, für See- und Landunternehmungen. vgl. 7, 50, 2. — οὐ ἂν δέη *intra* (ratione) *opus ei fuisset* Ps.; wegen des Singulars und auch sonst unpassend; οὐ heisst hier wohl wo: je nachdem man irgendwo des Einen oder des Andern bedürfte. Pp. erklärt: *quocunque opus est*. — τὸ μὲν ναυτικόν. Dem entspricht τὸ δὲ πεζόν § 4. — ἐκπονηθέν. ἤγουν ἀπαρτισθέν, μετὰ πορισμοῦ συστειθέν. (Sch.) — δραχμὴν, sonst gew. nur drei Obolen. Böckh Staatsh. 1 S. 382. — ναύτη. Hier scheinen auch die Ruderer zu den ναύταις gerechnet zu werden. (Manso Sparta 2 S. 457 f.) — κενὰς, ohne Takelwerk u. dgl. was die Trierarchen zu beschaffen hatten. Böckh 1 S. 713. 720. Anders 1, 27, 3. — ὀπλιταγωγούς. Böckh 1 S. 386 ff. vgl. zu 1, 116, 1. — ὑπηρεσίαι sind ὁ κυβερνήτης, ὁ κελουστής etc. vgl. m. Anm. zu Dem. 50, 7. (Dobree.) Thomas p. 658 f. 680 versteht die Matrosen, welche die Bedienung am Steuer, am Takelwerk, die Aufsicht über die Ruderer etc. gehabt, vgl. Poll. 1, 95 ff. Böckh 1 S. 386 f. vgl. zu 1, 143, 1. — τῶν δέ für τῶν Hl., wie auch der Sch. las, bestätigt von zwei Hsn. — ἐπιφορὰς, ἐκ τῶν ἰδίων ἐπιδόσεις. (Sch.) Zuschüsse. vgl. Papes u. Passows Lex. u. Böckh Staatsb. 2 S. 634. — ἐκ δημοσίου, ohne Artikel wie ἐν δημοσίῳ 5, 18, 6, ἐν κοινῷ 1, 80, 3. (Pp.) vgl. zu 5, 50, 3. — οἱ θρανῖται μετὰ μακροτέρων κωπῶν ἐρέττοντες πλείονα κόπον ἔχουσι τῶν ἄλλων. διὰ τοῦτο τούτοις μόνοις (?) ἐπιδόσεις ἐποιοῦντο οἱ τριηράρχοι, οἳ γὰρ δὲ πᾶσι τοῖς ἐρέταις. (Sch.) vgl. Böckh 1 S. 386. — τῶν ναυτῶν. Spr. 47, 9. — καὶ ταῖς und den übrigen. Spr. 69, 32, 2. — τὰλλα im Uebrigen. (Ps.) — σημεῖοις, σημεῖα λέγει τὰς ἔξωθεν καταγραφὰς τῶν τριήρων. (Sch.) Ar. Frösche 933: ἱππαλεκτροῦν σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν ἐνεγέγραπτο. (Bl.) Von den σημεῖοις, παρασήμοις, ἐπισήμοις, Abbildungen von Göttern, Heroen, Thieren etc., gleichsam Wappen der Schiffe, wurden diese benannt. Ruhnken de tutelis et ins. nav. p. 5 u. 42. — κατασκευαῖς Geräthschaften zur Ausstattung des Schiffes. vgl. zu 2, 97, 3. — χρησαμένων schafften sich an. zu 1, 6, 3. — ἐς τὰ μακρότατα, ἐπὶ τὸ πλείστον. (Sch.) aufs äusserste. (Hk.) Ungewöhnlich; über ἐς τὰ μέγιστα zu 4, 86, 4. — αὐτῷ τινὲ man (jeder) selbst. zu 1, 40, 4.

§ 4. καταλόγοις χρηστοῖς durch gewissenhafte Aushebungen der Tüchtigsten. Dacs es sonst dabei oft frevelhaft hergegangen rügt Ar. Ritter 1369 ff. u. Frieden 1179 f. Aehnlich der Sch.: ἀκριβέσιν, ἀληθείσιν, βεβασανισμένοις. — ὀπλων — σπουδῇ, eine etwas ungewöhnliche Verbindung; etwas verschieden doch σπουδαῖ λόγων Eur. Hek. 132. — σκευῶν Anzug. (Ps.)

πρὸς ἀλλήλους ἀμιλληθέν. Ξυρέβη δὲ πρὸς τε σφᾶς αὐτοὺς ἅμα ἔριν γενέσθαι, ᾧ τις ἕκαστος προσετάχθη, καὶ ἐς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἔξουσίας ἢ ἐπὶ πολεμί-
 ονσ παρασκευήν. εἰ γάρ τις ἐλογίσατο τὴν τε τῆς πόλεως ἀνύλωσιν
 [δημοσίαν] καὶ τῶν στρατενομένων τὴν ἰδίαν, τῆς μὲν πόλεως ὅσα τε
 ἤδη προσετιτελέκει καὶ ἃ ἔχοντας τοὺς στρατηγοὺς ἀπέστειλλεν, τῶν
 δὲ ἰδιωτῶν ἃ τε περὶ τὸ σῶμά τις καὶ τριήραρχος ἐς τὴν ναῦν ἀνα-
 λώκει καὶ ὅσα ἔτι ἐμελλεν ἀναλώσειν, χωρὶς δ' ἃ εἰκὸς ἦν καὶ ἄνευ
 τοῦ ἐκ τοῦ δημοσίου μισθοῦ πάντα τινὰ παρασκευάσασθαι ἐφόδιον ὡς
 ἐπὶ χρόνιον στρατείαν, καὶ ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης ἢ
 ἔμπορος ἔχων ἐπλεῖ, πολλὰ ἂν τάλαντα εὐρέθη ἐκ τῆς πόλεως τὰ
 πάντα ἐξαγόμενα. καὶ ὁ στόλος οὐχ ἦσσαν τόλμης τε θάμβει καὶ
 ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο ἢ στρατιᾶς πρὸς οὓς ἐπήεσαν

vgl. 1, 130, 1. — ἀμιλληθέν. Dieser Ao. scheint bei den Attikern nur
 activ zu stehen, wie Plat. Ges. 968, b, Eur. Hik. 195, Hel. 165. *87, Kykl. 628,
 ἔξαμιλλήσασθαι Hel. 1471. — ᾧ τις ἕκαστος προσετάχθη in jedem Dinge
 dem ein jeder vorgesetzt war. (Sch.) vgl. 7, 70, 3. (Pp.) Dort steht
 ἐν ᾧ. wie ich auch hier wünschte. Spr. 51, 13, 7. Dass man τις ἕκαστος wie
 ἕκαστός τις gesagt ist mir nicht erinnerlich. Zw. 7, 75, 5. Einstweilen halt'
 ich ἕκαστος für ein Glossem zu τις. Nicht übersetzt hat es Va. (Kr. Bruchst.)
 Thomas 1 S. 661 u. Küppers curae. critt. p. 24 wollen εἰς ἕκαστος. Allein
 jeder Einzelne passt hier nicht. vgl. 1, 77, 4. 2, 60, 3. 6, 31, 3. 41, 1.
 7, 69, 2. 8, 89, 4. — ἐς τοὺς vor den, mit ἐπίδειξιν zu verbinden. vgl.
 Spr. 68, 21, 6. Luc. Traum 3: πρὸς τοὺς ἡλικιώτας ἐπίδειξιν. (Fritzsche ad
 Luc. p. 240.) — εἰκάσθη ἐπίδειξις schien gleich einer Ausstellung,
 einem Schaugepränge. vgl. 1, 10, 3; mit εἶναι Xen. An. 1, 6, 1. — ἔξου-
 σία Macht. zu 3, 45, 3.

§ 5. δημοσίαν, was Va. nicht übersetzt, verdächtigt Kr. Rec. Jan.
 1828 (Stud. 2 S. 137 vgl. 78); so auch Pp. vgl. Franke Quaestt. Aeschin. p.
 15. Doch s. Spr. 50, 9, 8. Indess wäre dies bei Thuk. die einzige Stelle der
 Art. Denn 6, 46, 3 sind καὶ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ Φοινικικῶν καὶ Ἑλληνίδων
 appositiv zu nehmen. vgl. 5, 77, 3. 8, 28, 4, auch an diesen Stellen zwei
 Begriffe. Thomas S. 662 will τὴν δημοσίαν. — προσετιτελέκει. προτετέλεκε
 Dr. u. Reiske. Indess könnte dies wohl heissen: auf die Sache, den Zug,
 verwendet hatte. So, jedoch zw., προσαναλίσκειν Xen. An. 6, 2, 8, wie
 hier der Sch. erklärt. — τις ein Jeder. (Va.) — τριήραρχος collectiv,
 wie Xen. An. 7, 6, 7: θαρκεῖον ἕκαστος οἴσει τοῦ μηνὸς ὑμῶν, λοχαγὸς δὲ τὸ
 διπλοῦν, στρατηγὸς δὲ τὸ τετραπλοῦν. vgl. Kr. zu 3, 5, 7 u. Spr. 44, 1, 2. —
 χωρὶς ausserdem. zu 1, 61, 3. — τοῦ ἐκ τοῦ für τοῦ ἐκ die besten Hsn.
 — χρόνιον. zu 1, 12, 1. — στρατείαν. στρατιάν viele und einige gute Hsn.
 — μεταβολῇ, ὠνήσεως δή. (Sch.) Umsatz. „Sauppe zu Xen. Mem. 3, 7, 6.“
 (Pp.) Das Substantiv scheint sonst so nicht vorzukommen. (Bl.) Ueber die
 Sache vgl. 7, 13, 3. — τὰ πάντα im Ganzen. Spr. 50, 11, 13 u. zu 1, 100, 1.

§ 6. τόλμης θάμβει, ἐκπληξιν παρασχὼν διὰ τὴν τόλμαν. (Sch.) durch
 das Erstaunliche, die staunenswürdige Kühnheit des Wagnisses, Un-
 ternehmens. Θάμβος von Thuk. nur hier, von Platon in dem poetischen Phädr.
 254, c gebraucht, ist dichterisch; hin und wieder bei Spätern, besonders bei
 Plutarch, wie Cäs. 32: θάμβει τόλμης. — στρατιᾶς — ὑπερβολῇ, στρατιᾶς
 ὑπερβολῇ τούτων πρὸς οὓς ἐπήεσαν, Ueberlegenheit an Truppen über

ὑπερβολῆ, καὶ ὅτι μέγιστος ἤδη διάπλους ἀπὸ τῆς οἰκείας καὶ ἐπὶ μεγίστη ἐλπίδι τῶν μελλόντων πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ἐπεχειρήθη.

32 Ἐπειδὴ δὲ αἱ νῆες πλήρεις ἦσαν καὶ ἐσέκειτο πάντα ἤδη ὅσα ἔχοντες ἔμελλον ἀνάξεσθαι, τῇ μὲν σάλπιγγι σιωπὴ ὑπεσημάνθη, εὐχὰς δὲ τὰς νομιζομένας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς οὐ κατὰ γαῖαν ἐκάστην, ξύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος ἐποιοῦντο, κρατῆρός τε κεράσαντες παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα καὶ ἐκπώμασι χρυσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς οἱ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἄρχοντες σπένδοντες. Ξυνεπέυχοντο δὲ καὶ ὁ ἄλλος ὄμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς τῶν τε πολιτῶν καὶ εἴ τις ἄλλος εὖνους παρῆν σφίσιν. παιωνίσαντες δὲ καὶ τελείωσαντες τὰς σπονδὰς ἀνήγοντο, καὶ ἐπὶ κέρως τὸ πρῶτον ἐκπλεύσαντες ἄμιλλαν ἤδη μέχρι Αἰγίνης ἐποιοῦντο. καὶ οἱ μὲν ἐς Κέρκυραν, ἔνθα περ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν ξυμμάχων ξυνελέγετο, ἠπείγοντο ἀφικέσθαι.

3 Ἐς δὲ τὰς Συρακούσας ἠγγέλλετο μὲν πολλαχόθεν τὰ περὶ τοῦ ἐπίπλου, οὐ μέντοι ἐπιστεύετο ἐπὶ πολὺν χρόνον οὐδέν, ἀλλὰ καὶ γενομένης ἐκκλησίας ἐλέχθησαν τοιοῦδε λόγοι ἀπὸ τε ἄλλων, τῶν μὲν πι-

die etc. zu 2, 65, 7. Spr. 51, 13, 4 vgl. Dem. 22, 52: *τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποίησατο ἐκείνων τῆς αὐτοῦ βδελυρίας.* vgl. Kr. De auth. p. 26, 71 u. zu 3, 12, 2. — *μέγιστος, οὐ χρόνον, ἀλλὰ τόπον.* (Sch.) — *ἤδη.* δὴ Ba. u. Bk. vgl. jedoch 7, 55, 2. — *ἐλπίδι τῶν μ.,* wie 8, 81, 2. vgl. zu 2, 89, 8. — *πρὸς τὰ ὑπάρχοντα* in Vergleich gegen das Gegenwärtige, nach Massgabe des Gegenwärtigen, mit Bezug entweder auf die Grösse der jetzigen Herrschaft der Athener oder auf die Zurüstungen die sie damals vor Augen hatten. (Hl.) Letzteres meinen Dr. u. A. Mir scheint *ὑπάρχοντα* nur die erstere Deutung zu gestatten, auch 6, 33, 3; *μειζονα ἐλπίζαντες τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως.* (Sch.) „Ueber *πρός* vgl. 5, 9, 3. u. 4, 39, 2.“ (Dr.) Spr. 68, 39, 5.

C. 32. § 1. *ἐσέκειτο, ἐπιτέθειτο.* (Sch.) Ppf. Ps. zu *ἐπίθεσθαι.* Spr. 38, 5, 3. vgl. 52, 10, 11. Ueblicher ist freilich *ἐπίθεσθαι*, wiewohl bei Thuk. keiner dieser Ausdrücke weiter vorkommt. Doch findet sich *ἐπίθεσθαι* auch bei Xen. Hell. 1, 6, 20, wo Brodäus auch *ἐπ.* vermuthet, was Schneidern ohne Grund grundlos schien. — *ὑπεσημάνθη.* ὑπ- fast so v. a. *προ-*. (Abr.) — *ὑπὸ κήρυκος,* indem ein Herold die Worte vorsagte. (Hk.) vgl. Pflugk z. Eur. Alc. 737. (Fp) Spr. 68, 43, 1. — *οἱ ἄρχοντες* die Officiere. Kr. Ind. zu Xen. An. in v. Diese Nominative bilden eine Apposition. Spr. 56, 9, 1 u. zu 1, 49, 3. — *σπένδοντες.* Aehnliches bei Arr. An. 1, 11, 6. 6, 3, 1. 19, 5 u. bei A.

§ 2. *ὁ ἐκ τῆς γῆς,* wegen der Beziehung auf die Flotte, den Standpunct des Betrachtenden. vgl. 7, 71, 1 u. Spr. 50, 8, 17. — *καὶ εἴ τις.* Spr. 60, 10, 1. vgl. zu 5, 3, 3. — *σφίσιν.* zu 1, 20, 1. — *ἐπὶ κέρως* in langem Zuge. zu 2, 90, 3. vgl. 6, 50, 3 u. 8, 104, 1. — *ἄμιλλαν ἐποιοῦντο* wetteiferten im Schiffe. (Va.) *τῶν τριήρων ἄμιλλαν γινομένην* Her. 7, 44. *τριήρων ἄμιλλαι* Isokr. 9, 1, *ἀνθαμιλλᾶσθαι ἐς τὴν γῆν* Xen. Hell. 6, 2, 28. (Bl.) — *ἤδη* demnächst. zu 2, 35, 3. vgl. 6, 51, 2.

§ 3. *ἐπὶ.* Spr. 68, 42, 1. — *καὶ* gehört nur zu *γενομένης ἐκκλησίας:* nachdem auch eine Volksversammlung gehalten worden. — *τοιοῖδε,* wie die folgenden des Hermokrates und Athenagoras. (Hk.) — *ἐλέχθησαν* — *ἄλλων,* gestellt als ob *καὶ ἀπὸ Ἐρμοκράτους* (ohne Verbum) folgen

στευόντων τὰ περὶ τῆς στρατιᾶς τῆς τῶν Ἀθηναίων, τῶν δὲ τὰ ἐναντία λεγόντων, καὶ Ἑρμοκράτης ὁ Ἑρμιωνος παρελθὼν αὐτοῖς, ὡς σαφῶς οἰόμενος εἰδέναι τὰ περὶ αὐτῶν, ἔλεγε καὶ παρήγει τοιάδε.

“Ἀπιστα μὲν ἴσως, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τινές, δόξω ὑμῖν περὶ τοῦ³³ ἐπίπλου τῆς ἀληθείας λέγειν, καὶ γινώσκω ὅτι οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι ἢ λέγοντες ἢ ἀπαγγέλλοντες οὐ μόνον οὐ πείθουσιν ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν εἶναι· ὅμως δὲ οὐ καταγοβηθεὶς ἐπισχῆσω κινδυνευούσης τῆς πόλεως, πείθων γε ἑμαυτὸν σαφέστερόν τι ἑτέρου εἰδὼς λέγειν. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐφ’ ἡμᾶς, ὃ πᾶν θαναμάζετε, πολλῆ³ στρατιᾶ ὠρμηται καὶ ναυτικῆ καὶ πεζῆ, πρόφασιν μὲν Ἑγεσταίων ξυμμαχία καὶ Λεοντίνων κατοικίσει, τὸ δὲ ἀληθὲς Σικελίας ἐπιθυμία, μάλιστα δὲ τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἡγούμενοι, εἰ ταύτην σχοῖεν, ῥαδίως καὶ τᾶλλα ἔξω. ὡς οὖν ἐν τάχει παρεσομένων, ὁρᾶτε ἀπὸ τῶν³ ὑπαρχόντων ὅτιω τρόπῳ κάλλιστα ἀμυνεῖσθε αὐτούς, καὶ μῆτε καταφρονήσαντες ἄφρακτοι ληφθήσεσθε μῆτε ἀπιστήσαντες τοῦ ξύμπαντος ἀμελήσετε. εἰ δὲ τῷ καὶ πιστά, τὴν τόλμαν αὐτῶν καὶ δύναμιν μὴ ἐκπλαγῆ⁴. οὔτε γὰρ βλάπτειν ἡμᾶς πλείω οἰοί τ’ ἔσονται ἢ πάσχειν, οὔθ’ ὅτι μεγάλῳ στόλῳ ἐπέρχονται, ἀνωφελεῖς, ἀλλὰ πρὸς τε τοὺς ἄλλους Σικελιώτας

sollte. zu 1, 129, 1. — ἀπό. Spr. 52, 5, 1 u. vgl. zu 3, 36, 5. — στρατιᾶς für στρατίας die besten Hsn. zu 1, 3, 4. — παρελθὼν αὐτοῖς. zu 6, 15, 3. — ὡς οἰόμενος verbindet Pp. vgl. 7, 40, 2. Es heisst das ὡς dann eig. wie, mit der Haltung eines Mannes der. Nur ähnlich 4, 114, 4.

C. 33. § 1. τὰ περὶ τοῦ. Kr. zu Xen. An. 2, 5, 37. „vgl. 8, 14, 2.“ (Pp.) — περὶ — τῆς ἀληθείας. Spr. 47, 9, 19 u. zu 5, 77, 2. — ὅτι. Spr. 56, 7, 12. — λέγοντες, etwa als Vermuthungen, bloss auf Gründe gestützt. — οὐ καταγοβηθεὶς ἐπισχῆσω. Spr. 67, 8, 4. Der Sinn: ich werde nicht aus Furcht vor dem Vorwurfe der Unvernunft zurückhalten, schweigen. (Sch.) — πείθω ἑμαυτὸν ist häufig, wie Andok. 1, 70, Isokr. 5, 22, Dem. 5, 3. 19, 99. 23, 19. 24, 6, Aesch. 1, 45, Xen. Oek. 20, 15. vgl. Lex. Plat. u. πείθω. Spr. 52, 10, 9.

§ 2. πεζῆ Bk. aus einer Hs. für πεζικῆ was Thom. M. für ποιητικώτερον erklärt und Bekker auch nach einer guten Hs. 7, 7, 2. 16, 1 geändert hat. — πρόφασιν vorgeblich. Spr. 46, 3, 5. zu 3, 111, 1. — ξυμμαχία wegen der Verbindung, κατοικίσει zur Wiederherstellung. (Ba.) Ueber den Da., der auch bei κατοικίσει eig. caussal ist: wegen, vgl. Spr. 48, 15, 5. Ueber dies Wort vgl. 6, 77, 1. So bezeichnet κατοικίσειν mit einem persönlichen Object das Ansiedeln, namentlich auch zurückgeführter Verbannter, wie 6, 48, 2. (79, 1.) 84, 2. ἐς τὴν ἑαυτῶν 6, 50, 3. ἐς τὴν οἰκίαν 6, 63, 3. Ggs. ἐξοικίσειν, ἀναστάτους ποιεῖν 6, 76, 2. — τὸ δ’ ἀληθὲς in Wahrheit, bei Spätern öfter, wie Diod. 23, 2. Dion. Arch. 15, 9. Plut. Pyrrh. 23, am häufigsten bei Dion C. — σχοῖεν erlangt, unterworfen hätten.

§ 3. ὡς in der Voraussetzung dass, wie 4, 123, 4. Spr. 56, 12, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 6. — ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ist mit ἀμυνεῖσθε zu verbinden: wie ihr mit den vorhandenen Mitteln. vgl. zu 7, 76. „Die Stellung wie 3, 39, 1. (2) 6, 36, 1.“ (Pp.) — κάλλιστα, ἡγουν ἀνδρικώτατα καὶ ἡρωικώτατα. (Sch.) — ἄφρακτοι ungerüstet. vgl. 3, 39, 2.

§ 4. εἴ τῷ καὶ. zu 3, 46, 1. — πιστά, τὰ τῆς ἐφόδου τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) δόξω λέγειν aus § 1 ergänzt Ps., zu entfernt: ἴσιν Ba. vgl. Spr. 43, 4, 13 u. 62, 1, 4. — πλείω. Spr. 46, 5, 5. vgl. zu 8, 66, 4. — ἀνωφελεῖς

πολὺ ἄμεινον — μᾶλλον γὰρ ἐθελήσουσιν ἐκπλαγέντες ἡμῖν ξυμμαχεῖν —
 5 καὶ ἦν ἄρα ἢ κατεργασώμεθα αὐτοὺς ἢ ἀπράκτους ὡν ἐφίενται ἀπώ-
 σωμεν — οὐ γὰρ δὴ μὴ τύχασί γε ὧν προσδέχονται φοβοῦμαι —
 κάλλιστον δὴ ἔργων ἡμῖν ξυμβήσεται καὶ οὐκ ἀνέλπιστον ἔμοιγε. ὀλίγοι
 γὰρ δὴ στόλοι μεγάλοι ἢ Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων πολὺ ἀπὸ τῆς ἐαν-
 6 τῶν ἀπάραντες κατώρθωσαν. οὔτε γὰρ πλείους τῶν ἐνοικούντων καὶ
 ἀστυγαιτόνων ἔρχονται — πάντα γὰρ ὑπὸ δέους ξυνίσταται — ἦν τε
 δι' ἀπορίαν τῶν ἐπιτηδείων ἐν ἀλλοτρίᾳ γῆ σφαλῶσιν, τοῖς ἐπιβου-
 λευθεῖσιν ὄνομα, καὶ περὶ σφίσιν αὐτοῖς τὰ πλείω παιίσωσιν, ὅμως
 καταλείπουσιν. ὅπερ καὶ Ἀθηναῖοι αὐτοὶ οὗτοι, τοῦ Μήδου παρὰ
 λόγον πολλὰ σφαλέντος, ἐπὶ τῷ ὀνόματι ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἦει ηὔξήθησαν,
 καὶ ἡμῖν οὐκ ἀνέλπιστον τὸ τοιοῦτο ξυμβῆναι.“

34 “Θαροσῦντες οὖν τὰ τε αὐτοῦ παρασκευαζώμεθα καὶ ἐς τοὺς Σι-
 κελοὺς πέμποντες τοὺς μὲν μᾶλλον βεβαιωσώμεθα, τοῖς δὲ φιλίαν καὶ
 ξυμμαχίαν πειρώμεθα ποιῆσθαι, ἐς τε τὴν ἄλλην Σικελίαν πέμπωμεν
 πρέσβεις, δηλοῦντες ὡς κοινὸς ὁ κίνδυνος, καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν, ὅπως
 2 ἢ ξυμμαχίαν ποιῶμεθα ἡμῖν ἢ μὴ δέχωνται Ἀθηναίους. δοκεῖ δέ
 μοι καὶ ἐς Καρχηδόνα ἄμεινον εἶναι πέμψαι· οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐ-
 τοῖς, ἀλλ' αἰεὶ διὰ φόβου εἰσὶ μὴ ποτε Ἀθηναῖοι αὐτοῖς ἐπὶ τὴν πόλιν

schädlich, gefährlich. (Ba.) Aehnlich ξυμφορώτατοι u. ὠφέλιον 8, 96, 4, ὠφέλησαν 8, 66, 4. Unnöthig also ἀνωγαλές. (Dobree.) vgl. zu 6, 84, 3. Ueber die μείωσις zu 2, 91, 3. — ἄμεινον als wenn sie mit geringer Macht kämen.

§ 5. ἦν ἄρα. Spr. 69, 8 A. — κατεργασώμεθα. zu 6, 11, 1. — ἀπράκτους activ. wie immer bei Thuk. an sechzehn Stellen. — γε gar. — ὧν προσδέχονται, τοῦ ἐλεῖν ἡμᾶς. (Sch.) zu 4, 104, 2. — ἔργων für ἔργον mehrere gute Hsn. Doch ist diese Ausdrucksweise dem Th. wohl fremd. (Hk.) Indess s. zu 2, 42, 3. — ἀπάραντες. zu 5, 83, 4.

§ 6. ξυνίσταται. zu 4, 78, 5. vgl. 6, 37, 3. 7, 15, 1. (Bl.) — ἦν τε, entspricht dem οὔτε. Sonst so οὔτε — εἴ τε. zu 1, 35, 2. — αὐτοῖς. αὐτοὶ Kr. Stud. 2 S. 132. Der Sch.: αὐτὸς περὶ ἐνωτῷ παιίσας. vgl. zu 1, 69, 4. — τὰ. Spr. 50, 2, 8. — παιίσωσιν. παιίσωσιν mehrere der besten Hsn. Ueber den Ausdruck zu 4, 18, 3. — ὅπερ als ob ἐπαθον folgen sollte. (Gö.) vgl. zu 4, 125, 1. — παρὰ λόγον, παρὰ δόξαν. (Sch.) wider Berechnung. vgl. 1, 65, 1. 140, 2. 2, 64, 2. 91, 3. 4. 26, 3. 55, 4. 65, 4. 7, 71, 6. Gzs. κατὰ λόγον 3, 39, 4. — ἐπὶ τῷ ὀνόματι auf den Namen, in Folge der Meinung. (Hl.) Dion C. 77, 9? Der blosse Da. 6, 80, 4.

C. 34. § 1. τὰ αὐτοῦ, ἔργων τὰ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. (Sch.) vgl. 2, 38. — βεβαιωσώμεθα, βεβαίους φίλους ποιήσωμεν. (Sch.) zu 4, 70, 3. — τοῖς δέ. τοῖς αὐτονομίοις 6, 88. (Pp.) — τὴν ἄλλην Σ. τὴν ἐπὶ Ἑλλήνων οἰκουμένην. (Sch.) τοὺς Σικελιώτας. (Pp.) — ξυμμαχίαν ποιῶμεθα für ξυμμίχους αὐτοὺς ποιῶμεθα, ungewöhnlich. (Dr.) Thuk. schrieb wohl ξυμμαχίας π. vgl. zu 5, 79, 1. — ἡμῖν für ἡμῖν αὐτοῖς wie σφίσιν für σφίσιν αὐτοῖς. (Pp.) Spr. 51, 2, 1 u. Arndt De pron. refl. 2 p. 14. — δέχωνται, οἱ Ἰταλιῶται aus Ἰταλίαν. (Hk.) Spr. 58, 4, 2.

§ 2. ἄμεινον. Spr. 49, 6. vgl. 6, 9, 1. — ἀνέλπιστον, ἄφοβον. (Sch.) zu 1, 1, 1. — διὰ φόβου εἰσὶ, φοβοῦνται. (Sch.) vgl. 6, 59, 2. Her. 1,

ἔλθωσιν, ὥστε τάχ' ἂν ἴσως νομίσαντες, εἰ τάδε προήσονται, καὶ σφεῖς ἐν πόλει εἶναι, ἐθελήσειαν ἡμῖν ἦτοι κρύφα γε ἢ φανερώς ἢ ἐξ ἑνός γέ του τρόπου ἄμυναι. δυνατοὶ δ' εἰσὶ μάλιστα τῶν νῦν, βουλευθέντες· χρυ-3 σὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται, ὅθεν ὃ τε πόλεμος καὶ τἄλλα εὐπορεῖ. πέμπωμεν δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα καὶ ἐς Κόρινθον, δεόμενοι δεῦρο κατὰ τάχος βοηθεῖν καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον κινεῖν. ὃ δὲ μάλιστα ἐγὼ τε νομίζω ἐπίκαιρον ὑμεῖς τε διὰ τὸ ξύνηθες ἤσυχον ἦμιστ' ἂν ὀξέως πείθοισθε, ὅμως εἰρήσεται. Σικελιωταὶ γὰρ εἰ θέλομεν ξίμπαντες, εἰ δὲ μή, ὅτι πλεῖστοι μεθ' ἡμῶν, καθελκίσαντες ἅπαν τὸ ὑπάρχον ναυτικὸν μετὰ δυοῖν μηνῶν τροφῆς ἀπαντῆσαι Ἀθηναίοις ἐς Τάραντα καὶ ἄκραν Ἰαπυγίαν, καὶ δῆλον ποιῆσαι αὐτοῖς ὅτι οὐ περὶ τῆς Σικελίας πρότερον ἔσται ὁ ἀγὼν ἢ τοῦ ἐκείνους περαιωθῆναι τὸν Ἰόνιον, μάλιστα ἂν αὐτοὺς ἐκπλήξαιμεν καὶ ἐς λογισμὸν καταστήσαιμεν ὅτι ὀρμώμεθα μὲν ἐκ φιλίας χώρας φύλακες — ὑποδέχεται γὰρ ἡμᾶς Τάρας — τὸ δὲ πέλαγος αὐτοῖς

206, 1: δὲ ἡσυχίης εἶναι. Spr. 68, 22, 2. — τάχ' ἂν ἴσως. zu 6, 10, 2. — τὰ δε. τὰ καθ' ἡμᾶς. (Sch.) — ἦτοι — γε. zu 2, 40, 2. — κρύφα. λάθρα τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) Ueber das ausser bei Thuk. seltene Wort zu 1, 67, 2. — ἐξ ähnlich 8, 66, 2. ἐκ τοῦ τρόπου τούτου Isä. 2, 12. μηδ' ἐξ ἑνός τρόπου Isokr. 5, 3. Dem. 14, 10. Viel häufiger ἐκ παντὸς τρόπου, wie 6, 92, 3. Andok. 3, 16. Lys. 16, 1 etc. — του für τινός auch in der Stellung des Artikels, wie 7, 77, 6. Ar. Plat. 674. — ἐξ, wie 6, 92, 3. Das nächst vorhergehende ἢ verdächtigt Ba. und schon der Sch.: παρὰ γὰρ τὸ κρύφα ἢ φανερώς ἀπαμῦναι τρίτον οὐδὲν ἔστιν.

§ 3. ὅθεν — εὐπορεῖ. καὶ ἐν πολέμῳ δύναιμι ἔχει μεγίστην καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις τὰ χρήματα. (Sch.) reichliche Mittel findet. Eine kühne Sprechweise. Personificirt wird der Krieg auch 1, 122, 1. 2, 36, 3. 6, 41, 2. vgl. 3, 82, 2: ὁ πόλεμος ὑφελὼν τὴν εὐπορίαν βίαιος διδάσκαλος. — τὸν ἐκεῖ, nicht für ἐκεῖ τὸν, da der Krieg dort mehr nur rastete als beendet war. vgl. 6, 36, 3. 73 u. 88, 9. — κινεῖν an-, aufzuregen. vgl. 6, 36, 2.

§ 4. τε — τε. vgl. zu 4, 36, 3 u. Xen. An. 2, 5, 41. — νομίζω ἐπίκαιρον. Spr. 55, 4, 4. — διὰ τὸ ξυνεχὲς ἤσυχον, διὰ τὸ σύνηθες ἡμῖν εἶναι τὸ ἡσυχάζειν. (Sch.) vgl. 6, 55, 4 u. zu 1, 37, 3. — πείθοισθε. Auch hiezu gehört ὅ. (Ps) — Σικελιωταὶ wir Sikelioten, sonst mit dem Artikel. Spr. 50, 8, 4. — θέλομεν. vielleicht ἐθέλομεν. (Pp.) Spr. 40 unter ἐθέλω u. zu 2, 51, 3 — καθελκίσαντες, ins Meer, wie 2, 93, 2. 3, 94, 3 u. 6, 50, 3. vgl. zu 6, 44, 3. — δυοῖν μηνῶν. Spr. 47, 8, 1. — ὀξέως bereitwillig. zu 2, 11, 6. — περὶ τῆς Σικελίας um, bei S. Passender wäre περὶ τῆς Σικελίας. (Dr.) Doch gebrauchte vielleicht auch die att. Prosa περὶ mit dem Dativ ähnlich. Plat. Prot. 314, a: ὄρα μὴ περὶ τοῖς γελιάτοις κυβεύης καὶ κινδυνεύης. (Pp.) Allein dies ist sprichwörtlich, aus der antiken Sprache erhalten. Aehnlich noch Ant. 2, 6: ἀνάγκη κινδυνεύοντα περὶ αὐτῶ καὶ πού τι καὶ ἐξαμαρτεῖν. vgl. zu 6, 9, 2. Indess hab' ich doch τῆς Σικελίας geschrieben. Denn die Sprache gestattet nicht mit der Ein Mal gesetzten Präposition zwei verschiedene Casus zu verbinden; und von ἀγῶν kann der Ge. nicht abhängen. vgl. Kr. z. Her. 4, 122. — ὀρμώμεθα μὲν. Man könnte ἡμῶς vermissen; aber dann müsst' ἐκείνοις δὲ τὸ πέλαγος folgen. (Ba.) Anders Kr. zu Xen. An. 3, 4, 41. vgl. besonders oben 3, 56, 2. — ἐκ φιλίας χώρας. τῶν Ταραντίνων. (Dr.) — φύλακες als Wächter für unser Land. (Sch.) Spr. 57, 3. Dem. 1, 28: οἱ ἐν ἡλικίᾳ τὴν τοῦ πολεμῆν ἐμπειρίαν κτησάμενοι φοβεροὶ φύλακες τῆς οἰκείας γίνονται. (Bl.) — ὑποδέχεται. Spr. 53,

πολὺ περαιουῖσθαι μετὰ πάσης τῆς παρασκευῆς, χαλεπὸν δὲ διὰ πλοῦ μῆκος ἐν τάξει μεῖναι, καὶ ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη βραδεία τε καὶ κατ' ὀλίγον προσπίπτουσα. εἰ δ' αὖ τῷ ταχυναυτοῦντι ἀθροωτέρῳ κουφίσαντες προσβάλοιεν, εἰ μὲν κώπαις χροῖσαιντο, ἐπιθοίμεθ' ἂν κεκηγκόσιν, εἰ δὲ μὴ δοκοίη, ἔστι καὶ ὑποχωρῆσαι ἡμῖν ἐς Τάραντα· οἱ δὲ μετ' ὀλίγων ἐφοδίων ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ περαιωθέντες ἀποροῖεν ἂν κατὰ χωρία ἐρῆμα, καὶ ἢ μένοντες πολιορκοῖντο ἂν ἢ περῶμενοι παραπλεῖν τὴν τε ἄλλην παρασκευὴν ἀπολίποιεν ἂν καὶ τὰ τῶν πόλεων οὐκ ἂν βέβαια ἔχοντες, εἰ ὑποδέξοιντο, ἀθυμοῖεν. ὥστ' ἔγωγε τούτῳ τῷ λογισμῷ ἡγοῦμαι ἀποκληρομένους αὐτούς οὐδ' ἂν ἀπᾶραι ἀπὸ Κερκύρας, ἀλλ' ἢ διαβουλευσαμένους καὶ κατασκοπαῖς χρωμένους, ὅποσοι τ' ἔσμεν καὶ ἐν ᾧ χωρίῳ, ἔξωσθῆναι ἂν τῇ ὥρᾳ ἐς χειμῶνα, ἢ καταπλαγέντας τῷ ἀδοκῆτῳ καταλῦσαι ἂν τὸν πλοῦν, ἄλλως τε καὶ τοῦ ἐμπειροτάτου

1, 6. vgl. 4, 95, 2. — πολὺ περαιουῖσθαι. Spr. 55, 3, 7. — διὰ πλοῦ μῆκος ohne Artikel, wie Plat. Rep. 444, e: ἐς ἀρετῆς κτῆσιν. Symp. 196, b: περὶ ἀρετῆς ἔρωτος. vgl. Kr. z. Dion. p. 168. — εὐεπίθετος, εὐεπιχείρητος. (Sch.) εὐκολος εἰς ἐπιθέσειν. (Thom. M.) — εἴη, ἢ παρασκευή. (Sch.) so v. a. ἢ δύναμις αὐτῶν. (Sch.) — βραδεία ist prædicativ mit προσπίπτουσα zu verbinden: langsam anfallend. (Hl.) Spr. 57, 5, 2. — κατ' ὀλίγον für κατὰ λόγον einige Hsn. u. der Sch.: οὐκ ἀθρόα, einem geringen Theile nach. zu 4, 10, 4.

§ 5. τῷ ταχυναυτοῦντι mit dem schnellsegelnden Theile der Flotte. (Ps.) Spr. 43, 4, 17. Das Wort hat auch Polyb. 1, 25, 3. — ἀθροωτέρῳ, ὄντι, γενομένῳ (Pp.) Gegensätzlicher wäre ἀθροωτέροι. (Kr. Bruchst.) — κουφίσαντες, ἦτοι κοῦφοι ὄντες ἢ καταλιπόντες ὀπίσω τὴν [πᾶσαν] παρασκευὴν (Sch.) nachdem sie (die Schnellsegler) gelichtet, die gepäckartige Belastung auf Frachtschiffe gebracht. — εἰ μὲν. Zwei Bedingungssätze bei einem Nachsatze: wenn sie angriffen, so würden wir, falls sie. Spr. 54, 12, 8. — μὴ δοκοίη, ἐπιτίθεσθαι. (Ps.) Als Gegensatz würde man erwarten: εἰ δὲ ἰστίοις; aber dies und noch Anderes umfasst der gewählte Ausdruck. — καὶ ὑποχωρῆσαι wie anzugreifen so auch. — ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ, die sie nämlich κουφίσαντες erwarten würden (ὡς). — ἀποροῖεν ἂν, τῶν ἐπιτηδείων. (Sch.) — πολιορκοῖντο ἂν würden durch unsere auflauernden Schiffe von Zufuhr abgeschnitten werden. — παραπλεῖν, längs der italischen Küste. — τὴν ἄλλην. Spr. 50, 4, 11. — παρασκευὴν gepäckartige Belastung, Werkzeuge aller Art etc. wie 6, 37, 3. — τὰ τῶν — ἔχοντες, οὐκ εἰδότες βεβαίως εἰ αἱ πόλεις. (Sch.) zu 3, 82, 3. — ὑποδέξοιντο, αὐτοῦς. (Sch.) — ἀθυμοῖεν. Auch hiezu gehört das ἂν nach ἀπολίποιεν. Spr. 69, 7, 4. Denn das nach οὐκ stehende hieher zu ziehen gestattet die Stellung schwerlich.

§ 6. τούτῳ τῷ λογισμῷ, mit Bezug auf ἐς λογισμὸν καταστήσοιμεν § 4 gesagt, ist mit ἀποκληρομένους zu verbinden: durch diese Berechnung zurückgehalten. (Ps.) — ἀποκληρομένους für ἀποκλεισμένους Bekker. — ἔξωσθῆναι ἕως χειμῶν ἐπέπεσε sagt Appian. 1, 773. (Bl.) Her. 1, 31, 2: ἐκκληρόμενοι τῇ ὥρᾳ. exclusus Caes. b. g. 7, 11. (Arn.) — ἔξωσθῆναι ἂν τῇ ὥρᾳ ἐς χειμῶνα sie würden durch den Zeitverlauf in den Winter gedrängt werden, unter den erwähnten Zögerungen würde sie der Winter überraschen. — τῷ ἀδοκῆτῳ. zu § 8. Ausser den dort angeführten Stellen hat Thuk. das Wort noch 6, 47, 2, 7, 29, 4, 43, 6, ἀδοκῆτως

τῶν στρατηγῶν, ὡς ἐγὼ ἀκούω, ἄκοντος ἡγουμένου καὶ ἀσμένου ἂν πρόφασιν λαβόντος, εἴ τι ἀξιόχρεων ἀφ' ἡμῶν ὀφθείη. ἀγγελλοῖμεθα δ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι ἐπὶ τὸ πλεῖον τῶν δ' ἀνθρώπων πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ αἱ γνώμαι ἴστανται καὶ τοὺς προεπιχειροῦντας ἢ τοῖς γε ἐπιχειροῦσι προδηλοῦντας ὅτι ἀμυνοῦνται μᾶλλον πεφόβηται, ἰσοκινδύνους ἡγούμενοι. ὅπερ ἂν νῦν Ἀθηναῖοι πάθοιεν. ἐπέρχονται γὰρ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀμυνομένοις, δικαίως κατεγνωκότες ὅτι αὐτοὺς οὐ μετὰ Λακεδαιμονίων ἐφθείρομεν· εἰ δ' ἴδοιεν παρὰ γνώμην τολμήσαντας, τῷ ἀδοκῆτως μᾶλλον ἂν καταπλαγεῖεν ἢ τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δυνάμει. πείθεσθε οὖν, μάλιστα μὲν ταῦτα τολμήσαντες, εἰ δὲ μή, ὅτι τάχιστα τᾶλλα ἐς τὸν πόλεμον ἐτοιμάζειν, καὶ παραστῆναι παντὶ τὸ μὲν καταφρονεῖν τοὺς

8, 45, 5. 4, 17, 3. Sonst scheint es der alt. Prosa fremd; öfter haben es die Tragiker u. die Späteren. — ἐγὼ. zu 6, 13, 1. — ἄκοντος. Spr. 57, 5, 2. Gemeint ist Nikias. (Sch.) — ἀξιόχρεων, ἀξιόμαχον, βέβαιον, πιστὸν εἰς ἀξιομαχίαν. (Sch.) — ἀφ' ἡμῶν, wie 7, 13, 3. vgl. 4, 126, 5.

§ 7. ἀγγελλοῖμεθα ἂν ἐπὶ τὸ πλεῖον wir, unsere Rüstungen, würden vergrössert (rücksichtlich der Anzahl) berichtet werden. So ἐπὶ τὸ πλεον διηγησάμενος 6, 54, 1. vgl. Plat. Ges. 697, b: ἐπὶ πλεον εἰπέιν. Wie ἐπὶ πλεον an diesen Stellen den Ac., so vertritt es an unserer den Nominativ des Prädicats. Mithin ist die Construction wie Eur. Hek. 591: ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος. Xen. Hell. 6, 4, 21: πρότερον ὀφθείης ἢ ἀγγελθείς ὅπη πορευόιτο. — εὖ οἶδ' ὅτι schliesst Bk. hier, § 8 u. 6, 38, 1 in Parenthesen ein. vgl. Xen. Hell. 6, 1, 4. Sogar dem Satze nachgestellt findet sich diese Formel Ar. The. 12, Lys. 154, (Frö. 601), Plut. 183. 838. 889. vgl. Wo. 1175, We. 1348. — πρὸς. zu 1, 140, 1: πρὸς τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρέπονται. — ἴστανται richten sich, wie Segel nach dem Winde. (Ba.) vgl. zu 4, 56, 4. — προεπιχειρεῖν findet sich erst bei Späteren wieder. (Bl.) — τοὺς — προδηλοῦντας die welche dem Angriffe zuvorkommen, wie wir es sollten, oder wenigstens doch den Angreifenden voraus zu erkennen geben. (Hl.) Ueber den Gedanken vgl. 4, 92, 5. — ἰσοκινδύνους, ἦτοι ἐν ὁμοίῳ κινδύνῳ καταστήσοντας ἢ ἰσοπαλεῖς. (Sch.) der Gefahr gewachsen meint Ba. Eig. ist doch wohl die erste Erklärung des Sch. die richtige, d. h. nicht in grösserer Gefahr schwebend als sie. Dass dies Wort sehr selten und nur von Dion C. nachgebraucht sei bemerkt Bl. 41, 55: ἀπ' ἀντιπάλου πλεονεξίας καὶ ἰσόρροποι ἀλλήλοις καὶ ἰσοκινδύνοι ἐγίνοντο. — ὅπερ, τὸ πεφοβῆσθαι. (Ba.) — δικαίως wollten einige griechische Erklärer zu ἐπέρχονται ziehen, also doch wohl als Epiphonem für sich nehmen. Spr. 66, 1, 8. — κατεγνωκότες uns abschätzig beurtheilend. (Ps.) Ungew. so.

§ 8. παρὰ γνώμην, παρὰ τὴν δόξαν αὐτῶν. (Sch.) — τολμήσαντας, θαρρήσαντας. (Sch.) Spr. 52, 1, 2 u. zu 2, 43, 1. — τῷ ἀδοκῆτῳ, τῷ ἀπροδοκῆτους ἡμᾶς αὐτοῖς ἀντιτάξασθαι. (Sch.) vgl. § 6. 4, 36, 2. 5, 10, 7. „τῷ οὐκ εἰκότι 2, 89, 4.“ (Bl.) — τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς die der Wirklichkeit gemässe. vgl. 6, 47, 2. — μάλιστα μὲν. Spr. 65, 5, 12 u. zu 1, 32, 1. — ταῦτα, τὸ ἀντιεξορμῆσαι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) Es hängt aber wohl von ἐτοιμάζειν ab. Schömann Obs. p. 15 wollte ταῦτα mit πείθεσθε verbinden und τολμήσαντες epexegetisch nehmen, wobei denn auch ἐτοιμάζειν mit Pp. imperativisch zu nehmen wäre. Doch steckt hier wohl ein Fehler. — τᾶλλα, was nöthig auch wenn sie ihnen nicht entgegen zögen. — παραστῆναι παντὶ es glaube Jeder. zu 4, 61, 2 u. über den Inf. Spr. 53, 1, 5. So auch Malth. Gr. § 546, b. Den Inf. von πείθεσθαι abhängen zu

ἐπιόντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δείκνυσθαι, τὸ δ' ἤδη, τὰς μετὰ φόβου παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας νομίσαντας, ὡς ἐπὶ κινδύνου πράσσειν χρησιμώτατον ἂν ξυμβῆναι. οἱ δὲ ἄνδρες καὶ ἐπέρχονται καὶ ἐν πλῶν εὖ οἶδ' ὅτι ἤδη εἰσὶ καὶ ὅσον οὐπω πάρεσιμιν.“

35 Καὶ ὁ μὲν Ἑρμοκράτης τοσαῦτα εἶπεν, τῶν δὲ Συρακοσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν ὡς οὐδενὶ ἂν τρόπῳ ἔλθοιεν οἱ Ἀθηναῖοι οὐδ' ἀληθῆ ἔστιν ἃ λέγει, τοῖς δέ, εἰ καὶ ἔλθοιεν, τί ἂν δράσειαν αὐτοὺς ὅ τι οὐκ ἂν μείζον ἀντιπάθοιεν. ἄλλοι δὲ καὶ πάνυ καταφρονούντες ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα. ὀλίγον δ' ἦν τὸ πιστεῦν τῷ Ἑρμοκράτει καὶ φοβούμενον τὸ μέλλον. παρελθὼν δ' αὐτοῖς Ἀθηναγόρας, ὃς δῆμον τε προστάτης ἦν καὶ ἐν τῷ παρόντι πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς, ἔλεγε τοιαῦτα.

36 “Τοὺς μὲν Ἀθηναίους ὅστις μὴ βούλεται οὕτω κακῶς φρονῆσαι καὶ ὑποχειρίους ἡμῖν γενέσθαι ἐνθάδε ἐλθόντας, ἢ δειλός ἐστιν ἢ τῇ πόλει οὐκ εὖνους· τοὺς δ' ἀγγέλλοντας τὰ τοιαῦτα καὶ περιγόβους ἑμᾶς ποιοῦντας τῆς μὲν τόλμης οὐ θαυμάζω, τῆς δὲ ἀξυνεσίας, εἰ μὴ οἶ-

lassen wäre zu hart. — καταφρονεῖν τοὺς, wie 8, 82, 1. Spr. 47, 24, 3. So noch Eur. Bacch. 503. (Matthiä.) — ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ in der Stärke der Gegenanstalten meint Hl. vgl. 2, 41, 1. 4, 67, 1. Allein ἀλκῇ fordert die Erklärung: in der Kraft der Handlungen, der Leistungen. Ueber die Stellung zu καὶ ἐν 1, 9, 3; über den Gedanken 2, 11, 3 u. Her. 7, 49, 3. — ἤδη sofort (vgl. 6, 80, 5. 90, 1. 91, 1. 93, 3) gehört zu πράσσειν. — ὡς ἐπὶ κινδύνου wie bei obschwebender Gefahr. „Xen. ἱππρ. 4, 5: ἐπὶ κινδύνων ἐλαύνειν.“ (Bl.) Aehnlich ἐφ' ἡσυχίας Dem. 45, 14, öfter ἐπὶ σχολῆς u. A. vgl. Haase p. 64 s. — ξυμβῆναι. Plat. Rep. 329, d: καὶ γῆρας καὶ νεότης χαλεπῇ τῷ τοιοῦτῳ ξυμβαίνει. Spr. 56, 4, 4. — οἱ ἄνδρες, die Feinde. vgl. 5, 10, 5 u. zu 4, 27, 4. — ὅσον οὐπω. Spr. 67, 14, 4 u. zu 1, 36, 2.

C. 35. οἱ μὲν, ἐρίζοντες, ἐριστικῶς λέγοντες. (Pp.) Spr. 56, 9, 3. Noch härter Eur. Phön. 1462: ἦν δ' ἔρις στρατηλείαις, οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην θαρσί. — τοῖς δέ. ἐδόκει schien ergänzt A. Ps., der οἱ δέ vorschlägt, ἦν ἔρις Abr. — αὐτοὺς, τοὺς Συρακοσίους, also für σφᾶς. (Pp.) zu 5, 32, 4. — ὅ τι. ὅτου Kr. Stud. 2 S. 132: ohne dass sie etwas Grösseres als dies dagegen erlitten. Jenes hiesse: ohne dass sie dieses, dasselbe, gesteigert, in höherem Grade, dagegen erlitten. — ἐς γέλωτα. Ar. Wesp. 1260: κατ' ἐς γέλωτα τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας. Her. 7, 105: Ἐέρξης ἐς γέλωτα ἔτρεψε. (Bl.) — τὸ π. Spr. 50, 11, 1. — δῆμου προστάτης steht oft von dem bedeutendsten Demagogen, ohne ein Amt zu bezeichnen. zu 3, 70, 2. vgl. 3, 75, 2. 4, 46, 3. mit 3, 82, 1. 8, 89, 4. — πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς, δυνάμενος πείθειν τοὺς πολλοὺς. (Sch.) vgl. 3, 36, 5. 4, 21, 3.

C. 36. § 1. τοὺς μὲν Ἀ. wegen des Ggs. zu τοὺς δ' ἀγγέλλοντας dem Relativ vorangestellt. (Ba.) zu 6, 33, 3. Den Hexameter bemerkt Pp. Verse lassen sich bei allen Schriftstellern nachweisen, ohne Anstoss, wenn sie sich nicht als solche aufdrängen. — κακῶς φρονῆσαι auf thörichte Entschliessungen fallen. (Hl.) Spr. 53, 5, 2. — καὶ — γενέσθαι giebt an worin das κακῶς φρονῆσαι bestehe. Für καὶ wäre ὥστε üblicher. In familiärer Sprache wir ähnlich, z. B. ich bin nicht so thöricht und —. (Ba.) Doch weist das οὕτω wohl vielmehr auf die Rede des Hermokrates zurück: so thöricht werden hieher zu kommen und etc. — τόλμης. Spr. 47, 21. Der

ονται ἔνδηλοι εἶναι. οἱ γὰρ δεδιότες ἰδίᾳ τι βούλονται τὴν πόλιν ἐς
 ἔκπληξιν καθιστάναι, ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπηλυγά-
 ζονται. καὶ νῦν αὐταὶ αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται· οὐκ ἀπὸ ταύτο-
 μάτου, ἐκ δὲ ἀνδρῶν οἵπερ αἰεὶ τάδε κινουσι ξύγκεινται. ὑμεῖς δὲ ἦν
 εὐβουλεύησθε, οὐκ ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι σκοποῦντες λογιῶσθε τὰ
 εἰκότα, ἀλλ' ἐξ ὧν ἂν ἄνθρωποι δεινοὶ καὶ πολλῶν ἐμπειροί, ὥσπερ ἐγὼ
 Ἀθηναίους ἀξιοῦ, δράσειαν. οὐ γὰρ αὐτοὺς εἰκὸς Πελοποννησίους τε
 ὑπολιπόντας καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένους ἐπ'
 ἄλλον πόλεμον οὐκ ἐλάσσω ἐκόντας ἐλθεῖν, ἐπὶ ἔγωγε ἀγαπᾶν οἶομαι
 αὐτοὺς ὅτι οὐχ ἡμεῖς ἐπ' ἐκείνους ἐρχόμεθα, πόλεις τοσαῦται καὶ
 οὕτω μεγάλαι. εἰ δὲ δὴ, ὥσπερ λέγονται, ἐλθοιεν, ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι³⁷
 Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμῆσαι ὅσω κατὰ πάντα ἄμεινον ἐξήρτηται,
 τὴν δὲ ἡμετέραν πόλιν αὐτὴν τῆς νῦν στρατιᾶς, ὡς φασιν, ἐπιούσης,
 καὶ εἰ δις τοσαύτη ἐλθοί, πολὺ κρείσσω εἶναι, οἷς γ' ἐπίσταμαι οὐδ' ²

Gedanke ist burlesk: sie sind nicht tapfer, aber dumm; dem plebe-
 jischen Redner gemäss. Oder bezieht sich τόλμης auf die Keckheit mit einem
 solchen Gerüchte das Volk einschüchtern zu wollen? — ἔνδηλοι rücksicht-
 lich ihrer selbstischen Zwecke. vgl. 4, 41, 3.

§ 2. ἐς ἔκπληξιν καθιστάναι, ἐς φόβον ἐμβαλεῖν [ἐμβάλλειν]. (Sch.)
 vgl. zu 4, 75, 2. — τὸ σφέτερον ihr Interesse oder ihre Gesinnung.
 Besser jedoch τὸν σφέτερον der Sch., Erotian u. Va. (Ba.) — ἐπηλυγάζονται,
 ἐπικρύπτονται. (Sch.) beschatten, verdecken. Dr. u. Ruhken z. Tim. p.
 117. — καὶ νῦν. zu 6, 17, 1. — τοῦτο δύνανται haben den Gehalt,
 es ist so viel daran. Sonst bezieht sich dieser Ausdruck regelmässig auf die
 Tendenz (Ind. Plat. u. Dem.), die hier durch οἵπερ κινουσι beiläufig angedeutet
 wird. vgl. Stallbaum z. Plat. Rep. p. 377, c. Zu τοῦτο ist der folgende Satz
 Epexegetem. Spr. 59, 1, 5. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 4, 34 u. Pp. z. Kyr. 1, 6, 19.
 — ἀπὸ ταύτομάτου, ἐξ ἀλόγου συμπτώματος. (Sch.) Spr. 68, 16, 11. Aesch.
 1, 127: ἀψευδῆς τις ἀπὸ ταύτομάτου πλανᾶται γῆμη κατὰ τὴν πόλιν. 2, 145:
 γῆμη ἐστὶν ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προτάσεως λέγη
 τιὰ ὡς γεγενημένην πράξιν. (Bl.) — ἐκ. Spr. 68, 17, 9. Plat. Rep. 364, b:
 δύναμις ἐκ θεῶν ποριζομένη. Anders Schömann z. Isä. p. 349. — τὰ δὲ un-
 sere Verhältnisse. — ξύγκεινται sind gemacht, nämlich αἱ ἀγγελίαι.
 vgl. zu 1, 22, 3.

§ 3. ἐξ ὧν. zu 1, 1, 2. — δεινοί, σκετοί, φόβητοι. (Sch.) Aristot. Ἠθ.
 μεγ. 1, 34: τῆς δεινότητος καὶ τοῦ δεινοῦ (ἐστὶ) σκίρασθαι ἐκ πόνων ἂν ἕκαστον
 γένοιτο τῶν πρακτικῶν (πρακτικῶν?) καὶ τὸ ταῦτα πορίσασθαι. — ὥσπερ ἀξιοῦ,
 δεινοὺς καὶ πολλῶν ἐμπειροὺς εἶναι, wenn nicht οἶονσπερ ἀ. erg. δοῦν zu lesen
 ist. (Kr. Bruchst.) vgl. 3, 14. — πολλῶν. πολέμων Lennep z. Phal. 35. Isokr.
 12, 90: ἄνδρα δεινὸν καὶ πολλῶν ἐμπειρον. (Bl.) — καταλελυμένους ἀπὸ
 τοῦ καταλελυτότης. (Sch.) Ohne Object 1, 81, 2. 4, 18, 3. 5, 15, 2. 17, 3. 8.
 58, 5. Her. 7, 146: καταλυσάμενοι τὰς ἔχθρας. vgl. eb. 6. — ἐκείνους, ein
 betontes sic. zu 5, 57, 2. vgl. zu 4, 37.

C. 37. § 1. ὥσπερ λέγονται. Spr. 55, 4, 2. — διαπολεμῆσαι,
 διενεγκεῖν τὸν πόλεμον, περιγενέσθαι διὰ τοῦ πολέμου. (Sch.) — κατὰ πάντα
 auch 5, 72, 2. 6, 49, 2. 7, 58, 4. 87, 6. — ἄμεινον, τῆς Πελοποννήσου. (Sch.)
 — αὐτὴν allein. Spr. 51, 6, 7. — τῆς νῦν στρατιᾶς ἐπιούσης. Ein
 Hyperbaton. (Ba.) zu 1, 11, 3. Der Ge. hängt von κρείσσω ab. (Va.) — φα-
 σιν. zu 6, 17, 5. — δις τοσαύτη noch ein Mal so gross, wie Isokr.

ἵππους ἀκολουθήσοντας οὐδ' αὐτόθεν πορισθησομένους εἰ μὴ ὀλίγους
τινὰς παρ' Ἑγεσταιῶν, οὐθ' ὀπλίτας ἰσοπληθεῖς τοῖς ἡμετέροις ἐπὶ
νεῶν γε ἔλθοντας· μέγα γὰρ τὸ καὶ αὐταῖς ταῖς ναυσὶ κούραις τοσοῦ-
τον πλοῦν δεῦρο κομισθῆναι, τὴν τε ἄλλην παρασκευὴν ὅσῃν δεῖ ἐπὶ
πόλιν τοσῆνδε πορισθῆναι, οὐκ ὀλίγην οὔσαν. ὥστε [παρὰ τοσοῦτον
γιννώσκω] μόλις ἂν μοι δοκοῦσιν, εἰ πόλιν ἑτέραν τοσαύτην ὅσαι Συρά-
κουσαί εἰσιν ἔλθοιεν ἔχοντες καὶ ὁμορον οἰκήσαντες τὸν πόλεμον ποι-
οῖντο, οὐκ ἂν παντάπασι διαφθαρήναι, ἧ πού γε δὴ ἐν πάσῃ πολεμίᾳ
Σικελία — ξυστήσεται γάρ — στρατοπέδῳ τε ἐκ νεῶν ἰδρυθέντι καὶ ἐκ
σκηνιδίων καὶ ἀναγκαίας παρασκευῆς οὐκ ἐπὶ πολὺ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων

4, 108, Plat. Ges. 677. Nur dichterisch ist *δὲς τόσος*, bei Dem. 24, 217 jetzt *δὲς ὅσος*. Soust *ἔτερος τοσοῦτος*, das aber auch wie § 3 eben so gross, viel bedeuten kann. vgl. Kr. Stud. 2 S. 251. So *πολλάκις τοσοῦτος* Plat. Rep. p. 330, b.

§ 2. οἷς bezieht sich auf *στραπᾶς*. Spr. 58, 4, 1. — γε. Spr. 69, 15, 1. vgl. 3, 39, 6. 4, 61, 1. 6, 79, 1. 8, 76, 5. — ἵππους. Die dreissig 6, 43, 2 sind nicht der Rede werth. — οὐθ' für οὐδ' Hk. — αὐτόθεν, ἐκ τῆς Σικελίας. (Sch.) — ὀπλίτας, ἀκολουθήσοντας. (Pp.) Das οὐδὲ αὐτόθεν πορισθησομένους ist gleichsam *διὰ μέσον*. — ἰσοπληθεῖς, ein nicht häufiges Wort. — ἔλθοντας abgegangen, da sie abgegangen sein werden. vgl. 4, 85, 4 E. (Pp.) — καὶ αὐταῖς sogar bloss mit. (Ps.) — κούραις wenn sie unbepackt sind (Ps.), weiter nichts als die Schiffmannschaft führen. (Ds.) vgl. zu 1, 49, 4 u. 6, 34, 5. — πλοῦν wie 6, 30, 3. — παρασκευὴν erg. *κομισθῆναι* hier in passiver Bedeutung: es ist gross, schwer, dass sie transportirt werde. Abr. nahm *μέγα* — *κομισθῆναι* als Parenthese und liess *τὴν τε* — *οὔσαν* von *ἐπίσταμαι* abhängen, wogegen wenigstens *τε οὐκ* nicht spräche. vgl. zu 1, 5, 2.

§ 3. ὥστε ist mit *δοκοῦσιν* zu verbinden. (Sch.) — *παρὰ τοσοῦτον γιννώσκω*, *παρὰ τοσοῦτον διαφέρωμι τοῖς τὰ ἔτερα διαγγέλλουσι*. (Sch.) Arn. erklärt: so sehr, so fest urtheile ich, und vergleicht *παρὰ τοσοῦτον νικηθεῖς*. Aber in solchen Formeln heisst doch *παρὰ* eig. um. Ich zweifle an der Richtigkeit der La. Die neuerdings gemachten Verbesserungsvorschläge sind unbrauchbar, auch von Velsens *δίχα γιννώσκω*. — *ἑτέραν τοσαύτην*. zu § 1. — ὁμορον. ὁμοροι eine Hs., wie ich vermuthet hatte. vgl. 6, 2, 3. — οἰκήσαντες. zu 6, 2, 3. — οὐκ ἂν παντάπασι διαφθαρήναι völli-ger Vernichtung entgehen. (Ps.) — ἧ που γε δὴ geschweige denn. zu 1, 142, 1. — πάσῃ. zu 6, 21, 2. — ξυστήσεται γάρ, erg. ἡ Σικελία, nach Reiske und Ba. in Parenthese gesetzt. — *στρατοπέδῳ τε* und in einem Lager, angeschlossen an *ἐν πάσῃ πολεμίᾳ Σικελία*, beides dem *διαφθαρήναι* anzufügen. (Didot.) Der Dativ ist auch durch mit übersetzbar. Spr. 48, 15, 18; und so könnte auch *στρατοπέδῳ τε καὶ ἐξιόντες* verbunden werden. Spr. 59, 2, 3. — *ἐκ νεῶν ἰδρυθέντι* das von Schiffen aus errichtet ist; Andre: das aus Schiffen besteht. — καὶ ἐκ — *παρασκευῆς*. Dass dies nicht mit *ἐκ νεῶν*, sondern mit *ἐξιόντες* zu verbinden sei verräth die Wiederholung des *ἐκ*. — *σκηνιδίων*, das Deminutiv (nur hier) verächtlich. — *ἀναγκαίας*, οὐ τῆς ἐκ περιουσίας ἀλλὰ τῆς οὐδὲ αὐτάρκους. (Sch.) nothdürftig. zu 5, 8, 2. — *παρασκευῆς*. vgl. 7, 55, 2 u. zu 4, 94, 1. — ὑπό, *εἰργόμενοι τῆς γῆς ὑπό*. (Sch.) vor, wie 7, 78, 4. (Pp.) Spr. 68, 43, 3. — τὸ δὲ ξύμπαν. Spr. 46, 3, 3. vgl. 1, 145, 3, 92, 3. 4, 63, 2. (zw. 64, 2.) Für *δέ* wird Haase hier, wie 7, 77, 7, *τέ* vermuthen. vgl. zu 3, 82, 5. — οὐδ'

ἰπέων ἐξιόντες. τὸ δὲ ξύμπαν οὐδ' ἂν κρατῆσαι αὐτοὺς τῆς γῆς ἡγοῦμαι· τοσοῦτω τὴν ἡμετέραν παρασκευὴν κρείσσω νομίζω.“

“Ἀλλὰ ταῦτα, ὡσπερ ἐγὼ λέγω, οἱ τε Ἀθηναῖοι γιγνώσκοντες τὰ σφέτερα αὐτῶν εὖ οἶδ' ὅτι σώζουσι καὶ ἐνθένδε ἄνδρες οὔτε ὄντα οὔτε ἂν γενόμενα λογοποιῶσιν, οὓς ἐγὼ οὐ νῦν πρῶτον ἀλλ' ἀεὶ ἐπίσταμαι ἦτοι λόγοις γε τοιοῖσδε καὶ ἔτι τούτων κακουροτέροις ἢ ἔργοις βουλομένους καταπλήξαντας τὸ ὑμέτερον πλῆθος αὐτοῖς τῆς πόλεως ἄρχειν. καὶ δέδοικα μέντοι μὴ ποτε πολλὰ πειρῶντες καὶ κατορθώσωσιν· ἡμεῖς δὲ κακοί, πρὶν ἐν τῷ παθεῖν ὤμεν, προφυλάξασθαι τε καὶ αἰσθόμενοι ἐπεξελεθεῖν. τοιγάρτοι δι' αὐτὰ ἡ πόλις ἡμῶν ὀλιγάκις μὲν ἡσυχάζει, στάσεις δὲ πολλὰς καὶ ἀγῶνας οὐ πρὸς τοὺς πολεμίους πλείονας ἢ πρὸς αὐτὴν ἀναιρεῖται, τυραννίδας δὲ ἔστιν ὅτε καὶ δυναστείας ἀδίκους. ὧν ἐγὼ πειράσομαι, ἦν γε ὑμεῖς ἐθέλητε ἐπεσθαι, μὴ ποτε ἐφ' ἡμῶν τι περιθεῖν γενέσθαι, ὑμᾶς μὲν τοὺς πολλοὺς πείθων, τοὺς δὲ τὰ τοιαῦτα μηχανωμένους κολάζων, μὴ μόνον αὐτοαἰῶρους, χαλεπὸν γὰρ ἐπιτυγχάνειν, ἀλλὰ καὶ ὧν βούλονται μὲν δύνανται δ' οὐ — τὸν γὰρ ἐχθρὸν οὐχ ὧν δρᾶ μόνον ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας προαμύνεσθαι χροῆ, εἶπερ

ἂν — ἡγοῦμαι, οὐδ' ἂν ἀποβῆναι αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν νομίζω δυνήσεσθαι. (Sch.) vgl. jedoch zu 6, 23, 2. syn. κατέχειν 3, 6, 2. Gegen diese Erklärung (Didots), meint Pp., spreche οὐκ ἐπὶ — ἐξιόντες, was schon diesen Gedanken enthalte. Indess macht das ἐπὶ πολὺ einen wesentlichen Unterschied und die Phrase kann die von dem Schol. gesuchte Bedeutung nicht haben.

C. 38. § 1. ταῦτα gehört bloss zu γιγνώσκοντες. vgl. zu σωτήρα τε 5, 11, 2. — ἐνθένδε ἄνδρες, von der Gegenpartei, wie 6, 10, 1. — σώζουσι suchen (bloss) zu erhalten. — οὔτε ἂν γενόμενα, οὐχ οἶά τε γενέσθαι. (Sch.) Spr. 69, 7, 1. — λογοποιῶσιν, ψευδέσι λόγοις συντιθέασιν. (Sch.) Theophr. Char. 7: ἡ λογοποιία ἐστὶ σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων ὧν βούλεται ὁ λογοποιῶν. (Bl.) — αὐτοὺς selbst.

§ 2. καὶ — μέντοι. Spr. 69, 36 A. — δέ, γάρ. zu 1, 77, 2. (Pp.) — κακοί. διὰ κακίαν ἀδύνατοί ἐσμεν. (Sch.) ungeschickt. Her. 6, 108, 2: τιμωρεῖν οὐ κακοί. Soph. Oed. T. 545: μανθάνειν ἐγὼ κακὸς σοῦ. Spr. 55, 3, 3. — πρὶν ὤμεν. zu 6, 10, 3. Andre setzen vor ἡμεῖς ein Komma und denken ὤμεν zwei Mal. — ἐπεξελεθεῖν, αἰτοῖς. (Sch.) verfolgen. 3, 38, 1: ὁ παθὼν τῷ θράσαντι ἐπεξέρχεται. — πολλὰς. πολλάκις Kr. Bruchst. — τυραννίδας δέ. τυραννίδας τε Kr. Bruchst. — δυναστείας, ὀλίγων ἀνδρῶν 3, 62, 2. vgl. dort Kr.

§ 3. περιθεῖν γενέσθαι. Spr. 56, 6, 3 u. zu 1, 35, 3. — ἐφ' ἡμῶν zu unsrer Zeit. Spr. 68, 40, 4. — ὑμᾶς τοὺς πολλοὺς, τὸ ὑμέτερον πλῆθος. (St.) Spr. 50, 8, 2. Dem. 8, 1: ὑμᾶς τοὺς πολλοὺς δεῖ ἂν τῇ πόλει νομίζετε συμχεῖν, ταῦτα καὶ ψηφίζεσθαι καὶ πράττειν. (Pp.) — αὐτοαἰῶρους, ἐπ' αὐτοαἰῶρων λαμβάνων. χαλεπὸν γὰρ ἐπ' αὐτοαἰῶρων ἔχειν αὐτοὺς. (Sch.) — ἐπιτυγχάνειν sie darauf zu betreffen. (Ill.) — καὶ ὧν hängt von κολάζων ab: für das was. (Sch.) Spr. 47, 21 u. zu 2, 74, 2. — τὸν ἐχθρὸν. Der Singular collectiv, wie noch 3, 40, 5. „Eur. Tein. 9: τὸ δὲ στρατηγεῖν τοῦτ' ἐγὼ κρίνω καλῶς, γνῶναι τὸν ἐχθρὸν ἢ μάλισθ' ἀλώσιμος.“ (Bl.) So auch bei Thuk. ὁ πολέμιος. zu 2, 41, 2. — ὧν δρᾶ — τῆς διανοίας προαμύνεσθαι im Voraus von — abwehren Passow; vielmehr: sich in Rücksicht auf (vgl. zu 1, 96, 1) — vorher hüten, synonym mit προφυλάττεσθαι, wie 3, 12, 2. — εἶπερ — προπείεσται wenn anders auch wer sich

καὶ μὴ προφυλαζόμενος τις προπαίσεται — τοὺς δ' αὖ ὀλίγους τὰ μὲν ἐλέγχων τὰ δὲ φυλάσσων, τὰ δὲ καὶ διδάσκων· μάλιστα γὰρ δοκῶ ἂν μοι οὕτως ἀποτρέπειν τῆς κακοουρίας. καὶ δῆτα, ὃ πολλάκις ἐσκεπάσθη, τί καὶ βούλεσθε, ὦ νεώτεροι; πότερον ἄρχειν ἤδη; ἀλλ' οὐκ ἔννομον· ὁ δὲ νόμος ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς μᾶλλον ἢ δυναμένους ἐτέθη ἀτιμάζειν. ἀλλὰ δὴ μὴ μετὰ πολλῶν ἰσονομεῖσθαι; καὶ πῶς 39 δίκαιον τοὺς αὐτοὺς μὴ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι; γήσει τις δημοκρατίαν οὔτε ξυνετόν οὔτ' ἴσον εἶναι, τοὺς δ' ἔχοντας τὰ χρήματα καὶ ἄρχειν ἄριστα βελτίστους. ἐγὼ δὲ γῆμι πρῶτα μὲν δῆμον ξύμπαν ὠνομάσθαι, ὀλιγαρχίαν δὲ μέρος, ἔπειτα φύλακας μὲν ἀρίστους εἶναι χρημάτων τοὺς πλουσίους, βουλευῶσαι δ' ἂν βέλτιστα τοὺς ξυνετοίς, κρῖναι δ' ἂν ἀκούσαντας ἄριστα τοὺς πολλούς, καὶ ταῦτα ὁμοίως καὶ κατὰ μέρος καὶ ξύμπαντα ἐν δημοκρατίᾳ ἰσομοιρεῖν. ὀλιγαρχία δὲ τῶν μὲν

nicht vorher gehütet hat vorher zu leiden erwarten muss, also synonym mit ἐπιπερ καί. (Va.) — τοὺς ὀλίγους die Oligarchen. Spr. 50, 4, 12. — ἐλέγχων, ἤγουν φανερώς δεικνύων. (Sch.) Ueber den doppelten Ac. Spr. 46, 11, 2. Plat. Lys. 222: τοῦτό γε φόμεθα ἐξελέγξαι ἡμᾶς αὐτούς. Dem. 45, 5: οὗτος πάντα ἐξελεγχθήσεται.

§ 4. καὶ δῆτα, angefangen als sollte ein affirmativer Satz folgen. vgl. Ar. Ach. 68. 142. Xen. Oek. 11, 4. Plat. Prot. 310. Euthyphr. 11 etc. Denn sonst müsste δῆτα nach βούλεσθε stehen. — ὁ. Spr. 51, 13, 13. — τί καί. Spr. 69, 32, 16. — ὦ νεώτεροι. Die jungen Adlichen waren in allen Zeiten die heftigsten Gegner der Macht und Interessen der Gemeinen. (Arn.) Denn was wären sie ohne Privilegien? — ἤδη, vor dem nach dem Gesetze erforderlichen Alter. 6, 12, 2: νεώτερος ἔτι ὢν ἐς τὸ ἄρχειν. (Bl.) — ὁ νόμος, ὁ εἶργων τῆς ἀρχῆς τοὺς νεωτέρους. (Sch.) — δύνασθαι, ἄρχειν, διὰ τὴν ἡλικίαν. (Sch.) — ἀτιμάζειν um zurückzusetzen, nicht auch von ἐκ regiert, sondern von ἐτέθη. (Ba.) Eben so hart als die Ergänzung des τοῦ oder ἐκ τοῦ. Reiske vermuthet ἀτιμάζων, wie in dem Sch. steht; ich: ἐτέθη ἢ δυναμένους ἀτιμάζει. — ἀλλὰ oder. Spr. 69, 4, 4. vgl. 1, 80, 3. — ἰσονομεῖσθαι, ἰσότημοι εἶναι. (Sch.) Das Wort scheint sonst nicht vorzukommen; doch ξισονομεῖσθαι bei Hesych. 1 p. 842. (Bl.) An schliesst sich dies noch an τί καὶ βούλεσθε; (Sch.) — τοὺς αὐτούς, τοὺς ἴσους καὶ ὁμοίους, τοὺς ἐν ἴσῳ ὄντας. (Hk.) Nämlich Bürger.

C. 39. § 1. γήσει kenn' ich in dieser Formel nur noch aus Jos. B. I. 3, 8, 5. Sonst ἔρεῖ τις. (Bl.) — ξυνετόν. zu 3, 37, 1. So schon Otanes bei Her. 3, 81, 1: ὁμίλου ἀρχηίου οὐδέν ἐστι ἀξυνειώτερον οὔτε ὑβριστότερον. — οὔτ' ἴσον, als Gleichheit der Ungleichen. Plin. Ep. 9, 5, 3: nihil est ipsa aequalitate inaequalius. vgl. eb. 2, 12, 5. — τὰ χρήματα ist mir der Stellung wegen verdächtig. vgl. Spr. 52, 1, 2. — ἄρχειν ἄριστα βελτίστους seien am besten zu regieren die geschicktesten. (Va.) Spr. 55, 3, 3. — ξύμπαν eine, die ganze Masse der Bürger. (Va.) vgl. 6, 89, 5. — βουλευῶσαι. Zusätze zu 3, 42, 5. — κρῖναι. Plin. Ep. 7, 17, 10: Quibus singulis iudicii parum, omnibus plurimum. Aristot. Pol. 3, 10, 5: κρινεῖ ἄμεινον ὄχλος πολλὰ ἢ εἰς ὅσους οὖν. Ἐπι μᾶλλον ἀδιάφορον τὸ πολὺν καθάπερ ἕδωρ τὸ πλεῖον, οὕτω καὶ τὸ πλῆθος τῶν ὀλίγων ἀδιαφορώτερον. τοῦ δὲ ἐνός ὑπ' ὀργῆς κριτηθέντος ἢ ἑνός ἐτέρου πάθους τοιούτου ἀναγκαῖον διεφθάρθαι τὴν κρίσιν. — ταῦτα — ἰσομοιρεῖν und diese Menschenklassen (Spr. 43, 4, 15) haben sowohl nach den einzelnen Theilen als im

κινδύνων τοῖς πολλοῖς μεταδίδωσιν, τῶν δ' ὠφελίμων οὐ πλεονεκτεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ξύμπαν ἀφελομένη ἔχει· ἃ ὑμῶν οἳ τε δυνάμενοι καὶ οἳ νέοι προθυμοῦνται, ἀδύνατα ἐν μεγάλῃ πόλει κατασχεῖν. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, ὃ πάντων ἀξυνετώτατοι, εἰ μὴ μανθάνετε κακὰ σπεύδοντες, ἢ ἀμαθέστατοί ἐστε ὧν ἐγὼ οἶδα Ἑλλήνων ἢ ἀδικιώτατοι, εἰ εἰδότες τολμᾶτε· ἀλλ' ἦτοι μαθόντες γε ἢ μεταγνόντες τὸ τῆς πόλεως ξύμ-40 πασι κοινὸν αὔξετε, ἡγησάμενοι τοῦτο μὲν ἂν καὶ ἴσον καὶ πλεόν οἱ ἀγαθοὶ ὑμῶν [ἦπερ τὸ τῆς πόλεως πλήθος] μετασχεῖν, εἰ δ' ἄλλα βουλήσεσθε, καὶ τοῦ παντός κινδυνεῦσαι στερηθῆναι· καὶ τῶν τοιῶν-2 δε ἀγγελιῶν ὡς πρὸς αἰσθομένους καὶ μὴ ἐπιτρέποντας ἀπαλλάγητε. ἢ γὰρ πόλις ἦδε, καὶ εἰ ἔρχονται Ἀθηναῖοι, ἀμνηεῖται αὐτοὺς ἀξίως αὐτῆς, καὶ στρατηγοὶ εἰσιν ἡμῖν οἳ σκέπονται αὐτά· καὶ εἰ μὴ τι αὐτῶν ἀληθές ἐστιν, ὥσπερ οὐκ οἶομαι, οὐ πρὸς τὰς ὑμετέρας ἀγγε-

Ganzen in der Demokratie Gleichheit der Rechte. (Sch.) Ueber die Sache vgl. Her. 3, 80, 4. (Bl.) — μέρη. τὰ μέρη einige gute Hsn.

§ 2. καὶ ξύμπαν. Spr. 69, 32, 18. vgl. über ἀλλά ohne zugehöriges καὶ 69, 4, 3. — ἀφελομένη ἔχει. Spr. 56, 3, 6. — ἃ, τὸ πλεονεκτεῖν καὶ τὸ ξύμπαν ἀφελομένους ἔχειν. Ueber den Ac. Spr. 46, 6, 3 u. zu 5, 47, 1. — οἳ δυνάμενοι, οἳ ὀλιγαρχικοί. (Sch.) Sonst auch οἳ δυνατοί. Kr. zu Dion. p. 270. vgl. Spr. 52, 1, 2. — ἀδύνατα κατασχεῖν. Spr. 53, 3, 7 u. über den Ao. 53, 5, 2. — ἔτι καὶ νῦν bezieht sich dem Gedanken nach auf ἦτοι — αὔξετε 6, 40, 1. (Hobbes u. Dobree.) Diesem Satze ist der nachfolgende εἰ μὴ — τολμᾶτε nach griechischer Weise coordinirt, da er ihm eigentlich subordinirt sein müsste: ἀλλ' ἐπειδὴ — τολμᾶτε, ἔτι καὶ νῦν ἦτοι —. Spr. 65, 10 A. u. zu ἡμῖν δέ 3, 40, 1. vgl. zu τίθειαι 1, 6, 4. — ἀξυνετώτατοι bezeichnet den Mangel an Geistesschärfe (zu 1, 75, 1), ἀμαθέστατοι den Mangel an Belehrung und Bildung, hier auch Unbelehrbarkeit. vgl. Buttman zu Plat. Men. 27. Im Folgenden würde die Concinnität etwa erfordern: εἰ μὲν μὴ μανθάνετε κ. σπ., ἀμαθέστατοί ἐστε, εἰ δὲ μανθάνετε (ἴστε καὶ ὁμῶς τολμᾶτε), ἀδικιώτατοι. — κακὰ. Spr. 46, 6, 3. — σπεύδοντες. Spr. 56, 7, 5.

C. 40. § 1. μεταγνόντες mit Bezug auf ἀδικιώτατοι: lasst ab von euren ungerechten Bestrebungen. — τὸ κοινόν, τὸ κοινῶς ὠφέλιμον. (Sch.) — ἡγησάμενοι. Spr. 53, 5, 2. vgl. 1, 39, 2. — τοῦτο μετασχεῖν. Spr. 47, 15, 1. Aufzulösen: τοῦτο ὃ μετέσχομεν ἴσον καὶ πλεόν ἐστίν. Spr. 57, 3, 7. Ueber den Ac. eb. 47, 15, 1; Ao. eb. 53, 5, 1. — οἳ ἀγαθοὶ epithetisch zu dem in ἡγησάμενοι liegenden ὑμεῖς (Spr. 50, 8, 3) als Subject des Infinitivs. Spr. 55, 2, 1. — ἦπερ τὸ τῆς πόλεως πλήθος wird schon durch ἦπερ verdächtigt. Dial. Synt. 69. 36. Τὸ τῆς πόλεως πλήθος hat Thuk. nie gesagt; anders 3, 47, 1. — τοῦ παντός, durch Verbannung. — κινδυνεῦσαι. Man denke noch ἂν aus dem Vorigen. Spr. 69, 7, 4.

§ 2. τοιῶνδε 36, 1 f. — ὡς πρὸς, indem τῶν ἀγγελιῶν ἀπαλλάγητε ein μὴ ἀπαγγεῖλητε μὴ λέξητε enthält. — ἐπιτρέποντας, die Nachrichten und was man durch sie zu erreichen strebt. — ἀπαλλάγητε lasset ab. Ar. Plut. 316: τῶν σκωμιᾶτων ἀπαλλαγέντες. (Dr.) — ἔρχονται. Spr. 53, 1, 8. Plat. Phädr. 241 f.: τὸν ποταμὸν τοῦτον διαβὰς ἀπέρχομαι. vgl. Xen. An. 7, 1, 31. — στρατηγοὶ, πεντεκαίδεκα 6, 72, 2. — εἰ μὴ — ἔστιν, εἰ μὴ ἔρχονται Ἀθηναῖοι. (Sch. u. Hk) vgl. § 3. Für μὴ τι erwartet Arn. μηδέν. Doch τι αὐτῶν heisst: Manches (Jedes) davon, wie 5, 26, 5. 6, 90, 3. 92, 1. vgl. 6, 47, 2. — οὐκ οἶομαι ich bezweifle dass sie kommen werden; οὐν für οὐκ Franz z. Iys p. 258.

λίαν καταπλαγεῖσα καὶ ἐλομένη ὑμᾶς ἄρχοντας ἀνθαίρετον δουλίαν ἐπιβαλεῖται, αὐτὴ δ' ἐφ' αὐτῆς σκοποῦσα τοὺς τε λόγους ἀφ' ὑμῶν ὡς ἔργα δυναμένους κρινεῖ καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἐλευθερίαν οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀκούειν ἀφαιρεθήσεται, ἐκ δὲ τοῦ ἔργῳ φυλασσομένη μὴ ἐπιτρέπειν πειράσεται σώζειν.“

41 Τοιαῦτα μὲν Ἀθηναγόρας εἶπεν, τῶν δὲ στρατηγῶν εἷς ἀναστὰς ἄλλον μὲν οὐδένα ἔτι εἶασε παρελθεῖν, αὐτὸς δὲ πρὸς τὰ παρόντα ἔλεξε τοιαῦτα. “διαβολὰς μὲν οὐ σῶφρον οὔτε λέγειν τινὰς ἐς ἀλλήλους οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι, πρὸς δὲ τὰ ἐσαγγελλόμενα μᾶλλον ὁρᾶν, ὅπως εἷς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα πόλις καλιῶς τοὺς ἐπιόντας παραιοκενασόμεθα ἀμύνεσθαι. καὶ ἦν ἄρα μηδὲν δεήσῃ, οὐδεμίαν βλάβη τοῦ τε τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι καὶ ἵπποις καὶ ὄπλοις καὶ τοῖς ἄλλοις οἷς ὁ πόλεμος ἀγάλλεται — τὴν δὲ ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἐξομεν — καὶ τῶν πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν ἅμα ἔς τε κατασκοπήν καὶ ἦν τι ἄλλο φαίνεται ἐπιτήδειον. τὰ δὲ καὶ ἐπιμεμελήμεθα ἤδη καὶ ὅ τι ἂν αἰσθώμεθα ἐς ὑμᾶς οἴσομεν.“ καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ στρατηγοῦ διελύθησαν ἐκ τοῦ ξυλλόγου.

42 Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἤδη ἐν τῇ Κερκύρᾳ αὐτοὶ τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅπαντες ἦσαν. καὶ πρῶτον μὲν ἐπεξέτασιν τοῦ στρατεύματος καὶ ξύν-

§ 3. αὐτῆ. Spr. 51, 2, 12. — ἐφ' αὐτῆς. Spr. 68, 40, 6. — ἀφ' ὑμῶν. zu 1, 37, 1; über die Nichtwiederholung des τοὺς Spr. 50, 9, 9 u. Kr. Stud. 2 S. 78. vgl. 3, 46, 2? — ὡς gehört zu ἔργα. Spr. 57, 3, 2. — ἔργα thatsächliche Versuche gegen eure Freiheit. — δυναμένους, ἴσα ἔργois δύνασθαι. (Sch.) — ἐκ δὲ — ἐπιτρέπειν dadurch dass sie thatsächlich sich hütend euch nicht gewähren lässt, nicht gestattet eure Bestrebungen durchzusetzen. (Ps.) zu 1, 71, 1.

C. 41. § 1. οὐδένα εἶασε. Die Strategen hatten also die Leitung der Volksversammlung. — πρὸς in Bezug auf. (Va.) vgl. 3, 43, 3. 44, 3. 54, 1. 4, 126, 1. 6, 9, 3. — τινὰς. τινὰ möchte man erwarten. vgl. zu 3, 36, 4. — πρὸς auf. Plat. Ges. 693, b: πρὸς ταῦτα βλέποντα δεῖ νομοθετεῖν.

§ 2. βλάβη τοῦ. Aehnlich ἐκατέρου ὠφελία 6, 17, 1. — δεήσῃ, ἀμύνεσθαι. — τοῦ τε. τοῦ γε Abr. τέ ist auf καὶ vor τῶν πρὸς zu beziehen. (Ds.) — ἀγάλλεται prunkt, kühn vom Kriege. vgl. zu 6, 34, 3. — τὴν δ' — ἐξομεν parenthetisch. (Ds.) Sonst stand nach ἀγάλλεται ein Punct und man verband also τῶν διαπομπῶν mit ἐπιμέλειαν. — διαπομπῶν der Gesandtschaften nach verschiedenen Orten (vgl. 6, 34, 1), abhängig von βλάβη. Das Wort wird noch aus App. Bürgerkr. 3, 71 angeführt. — ἦν τι ἄλλο, ἐς ἄλλο τι ὃ ἂν. — τὰ δὲ. Xen. Mem. 2, 9, 4: τὰ τοιαῦτα πάντα ἐπεμελεῖτο. Spr. 47, 11, 4. — ἐπιμεμελήμεθα ein seltenes Perf. Spr. § 40 unter μέλει. — ἐς ὑμᾶς οἴσομεν werden wir vor euch bringen, zur Berathung. Oder ἀνοῖσομεν? zu 5, 28, 1. Verschieden ist doch „Aesch. Cho. 648: πρὸς οὐσπερ ἦκω καὶ γέρω καινοὺς λόγους.“ (Abr.) — διελύθησαν ἐκ verschieden aus. Kr. z. Her. 8, 56.

C. 42. ἅπαντες vereinigt beide. — ἐπεξέτασιν eine zweite Musterung. (Ps.) Eine Nachmusterung, in Bezug auf frühere mit milderer Genauigkeit vorgenommene, vielleicht nur theilweise. Das Wort scheint sonst

ταξιν, ὡσπερ ἔμελλον ὀρμιεῖσθαι τε καὶ στρατοπεδεύεσθαι, οἱ στρατηγοὶ ἐποίησαντο, καὶ τρία μέρη νείμαντες ἐν ἐκάστῳ ἐκλήρωσαν, ἵνα μήτε ἅμα πλείοντες ἀπορῶσιν ὕδατος καὶ λιμένων καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἐν ταῖς καταγωγαῖς, πρὸς τε τὰλλα εὐκοσμότεροι καὶ ῥάους ἄρχεν ὦσι, κατὰ τέλη στρατηγῶ προστεταγμένοι· ἔπειτα δὲ προὔπεμψαν καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν τρεῖς ναῦς, εἰσομένους αἰτινας σφῶς τῶν πόλεων δέξονται. καὶ εἶρητο αὐταῖς προαπαντῶν, ὅπως ἐπιστάμενοι καταπλέωσιν. μετὰ δὲ ταῦτα τοσῆδε ἤδη τῇ παρασκευῇ Ἀθη-13 ναῖοι ἄραντες ἐκ τῆς Κερκύρας ἐς τὴν Σικελίαν ἐπεραιοῦντο, τριήρεσι μὲν ταῖς πάσαις τέσσαρσι καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ δυοῖν Ῥοδίῳν πεντηκοντόροισιν — τούτων Ἀττικάι μὲν ἦσαν ἑκατόν, ὧν αἱ μὲν ἐξήκοντα ταχῆται αἱ δ' ἄλλαι στρατιώτιδες, τὸ δὲ ἄλλο ναυτικὸν Χίων καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων — ὀπλίταις δὲ τοῖς ξύμμασιν ἑκατὸν καὶ πεντακισχιλίους — καὶ τούτων Ἀθηναίων μὲν αὐτῶν ἦσαν πεντακόσιοι μὲν καὶ χίλιοι ἐκ καταλόγου, ἑπτακόσιοι δὲ θῆτες ἐπιβάται τῶν νεῶν, ξύμμαχοι δὲ οἱ ἄλλοι ξυνεστράτευον, οἱ μὲν τῶν ὑπηκόων, οἱ δ' Ἀργείων, πεντακόσιοι, καὶ Μαντινέων καὶ μισθοφόρων, πεντήκοντα καὶ διακόσιοι — τοξόταις δὲ τοῖς πᾶσιν ὀγδοήκοντα καὶ τετρακοσίους —

nicht vorzukommen. — ξύνταξιν Anordnung. — στρατοπεδεύεσθαι. στρατοπεδεύεσθαι Kr. Bruchst. vgl. jedoch Schneider zu Plat. Rep. 342, a.“ (Pp) u. Herbst S. 17. — τρία μέρη in drei Theile. Spr. 46, 14. — ἐν für ἐν Reiske u. Valckenaer zu Her. 7, 49. — ἐκλήρωσαν loosten zu, wie üblich war. vgl. 6, 62, 1. 8, 30, 1. (Kr. z. Dion. p. 279.) — ἅμα πλείοντες für ἀναπλείοντες St. u. Valckenaer nach Va. Eine Gl. ὁμοῦ. — καταγωγαῖς Landungen. (Kuhn z. Poll. 1, 99.) — εὐκοσμότεροι, εὐτακίστεροι. (Sch.) — κατὰ τέλη, κατὰ τάξεις. (Sch.) zu 1, 48, 2. — προστεταγμένοι zuge-theilt. zu 5, 8, 3. — προαπαντῶν, πρὸ σιόλω. (Sch.) vgl. 6, 46, 1 u. zu 4, 92, 5.

C. 43. § 1. τοσῆδε mit dem Artikel nach Spr. 57, 3, 5. Mit einer folgenden Apposition, wie τοσῆδε Her. 1, 195. vgl. dort Kr. u. zu 5, 49, 3. Aehnlich ὅδε oben 2, 9, 1. — ταῖς πάσαις. Spr. 50, 11, 13. — Ῥοδίῳν. Ῥοδίαν eine Hs. u. eine verbessert. Doch Ῥοδίους ναῦς Memnon bei Phot. Bibl. 2 p. 224 col. 2. (Pp.) Indess sind bei den attischen Prosaikern die von Eigennamen gebildeten Adjectiva auf ιος gew. dreier Endungen. vgl. Spr. 58, 1, 3. — αἱ μὲν, weil der Gegensatz αἱ ἄλλαι die Bestimmung giebt. Spr. 50, 4, 10. vgl zu 1, 116, 1. — στρατιώτιδες, στρατιώτας τοὺς πεζομαχήσοντας ἰκόνσαι. (Sch.) Auch ὀπλιταγωγοὶ 6, 31, 3. (Dr.) zu 1, 116, 1. — εἰσομένους. Ein zweiter Grund 6, 44, 4. 46, 1. (Pp.) — Χίων, ἦν ναυτικὸν Χίων.

§ 2. τούτων Ἀθηναίων ἦσαν unter diesen waren von den Athenern. — ἐκ καταλόγου. Böckh Staatsh. 1 S. 650. — θῆτες. Eb. vgl. S. 361. 387. 390. — ξύμμαχοι δὲ οἱ ἄλλοι ξυνεστράτευον, οἱ δὲ ἄλλοι οἱ ξυνεστράτευον ξύμμαχοι ἦσαν. Spr. 50, 11, 1. — τῶν ὑπηκόων aus der Zahl der Unterthanen, von ξύμμαχοι regiert. Spr. 47, 9. Eben so οἱ δὲ Ἀ. die andern aus der Zahl der A. Nach ὑπηκόων ist wohl πενήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ διαχιλίοι ausgefallen. Denn es ist nicht wahrscheinlich dass Thuk. nur diese Zahl nicht erwähnt habe. — Μαντινῆς καὶ ἄλλοι Ἀρχα-

καὶ τούτων Κρήτες οἱ ὀγδοήκοντα ἦσαν — καὶ σφενδονήταις Ῥοδίων ἑπτακοσίοις καὶ Μεγαρεῦσι ψιλοῖς φηγάσιν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν καὶ ἰπαγωγῶ μῦ, τριάκοντα ἀγούση ἰππέας.

44 Τοσαύτη ἢ πρώτη παρασκευὴ πρὸς τὸν πόλεμον διέπλει, τούτοις δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἄγουσαι ὀλκάδες μὲν τριάκοντα σιταγωγοί, καὶ τοὺς σιτοποιοὺς ἔχουσαι καὶ λιθολόγους καὶ τέκτονας καὶ ὅσα ἐς τειχισμὸν ἐργαλεῖα, πλοῖα δὲ ἑκατὸν, ἃ ἔξ ἀνάγκης μετὰ τῶν ὀλκάδων ξυνέπλει· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πλοῖα καὶ ὀλκάδες ἐκούσιοι ξυνηκολούθουν τῇ στρατιᾷ ἐμπορίας ἕνεκα· ἃ τότε πάντα ἐκ τῆς Κερκύρας ξυνδιέβαλλε τὸν Ἴόνιον κόλπον. καὶ προσβαλοῦσα ἢ πᾶσα παρασκευὴ πρὸς τε ἄκραν Ἰαπυγίαν καὶ πρὸς Τάραντα καὶ ὡς ἕκαστοι εὐπόρησαν, παρεκομίζοντο τὴν Ἰταλίαν, τῶν μὲν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄσται, ὕδατι δὲ καὶ ὄρμῳ, Τάραντος δὲ καὶ Δοκρῶν οὐδὲ τούτοις, ἕως ἀφίκοντο ἐς Ῥήγιον, τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον. καὶ ἐνταῦθα ἤδη ἠθροίζοντο, καὶ ἔξω τῆς πόλεως, ὡς αὐτοὺς εἴσω οὐκ ἐδέχοντο, στρατόπεδόν τε κατεσκευάσαντο ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ, οὗ αὐτοῖς καὶ ἀγορὰν παρεῖχον καὶ τὰς ναῦς ἀνελκύναντες ἠσύχασαν. καὶ πρὸς [τε] τοὺς Ῥηγίους λόγους ἐποίησαντο, ἀξιοῦντες Χαλκιδέας ὄντας Χαλ-

δων μισθοφόροι 7, 37, 8. Ueber καὶ zu 1, 80, 2. — οἱ ὀγδοήκοντα. Spr. 50, 2, 8.

C. 44. § 1. τοσαύτη. Spr. 57, 3, 5. Aehnlich τοιαύτη 4, 77, 1. — τούτοις, auf die in παρασκευὴ gedachten Menschen bezogen. (Ba.) Spr. 58, 4, 1. vgl. zu 5, 8, 1. — ὀλκάδες, διεπλεον. Sonst steht nach διεπλεῖ ein Punct, wobei auch hier ξυνηκολούθουν als Verbum (Hk.) oder ξυνέπλει zwei Mal zu denken wäre. — καὶ τοὺς. αἱ τοὺς? — ἃ fehlt in zwei Hsn., was Dr. billigt. — ἔξ ἀνάγκης, wahrscheinlich Privatleuten gehörige, von Staatswegen dazu gepresste, ἠναγκασμένα 6, 22, 2. (Dr.) — ἐκούσιος als Fe. findet sich etwa an einem Dutzend Stellen guter Attiker; einige weniger habe ich von ἐκουσία angemerkt. vgl. 7, 57, 7 u. 8, 27, 3. — ξυνδιέβαλλε, ξυνδιεπαιρώθη. (Sch.) In dieser Bedeutung wohl nur hier; über διαβάλλειν zu 6, 30, 1.

§ 2. ὡς ἕκαστοι εὐπόρησαν, durch καὶ an πρὸς Τάραντα angefügt. und andere anderswohin wie jegliche es bewerkstelligen konnten. (Va. u. St.) — εὐπόρησαν, προσβάλλειν. (Ds. u. Pp.) — παρεκομίζοντο, παραπλέοντες ἐκομίζοντο. (Sch.) Der Ac. wie bei παραπλεῖν 6, 47, 2. — ἀγορᾷ, ἀγορὰν παρεχουσῶν. (Jacobs.) vgl. 4, 103, 3. 6, 50, 1. 2. Xen. An. 7, 2, 6. Arr. An. 2, 25, 4. — ἕως ἀφίκοντο ist auf οὐ δεχομένων zu beziehen.

§ 3. ἤδη sodann, demnächst, nach ἐνταῦθα 4, 35, 1. 7, 44, 1; nach οὕτως 5, 38, 2. 76, 2. 6, 48, 2. 49, 3, nach ἔπειτα 8, 46, 4. vgl. 1, 118, 1. 5, 81, 2 u. zu 6, 32, 2. — ἐδέχοντο, οἱ πολῖται, οἱ Ῥηγῖνοι. — ἐν τῷ τῆς Ἀ. ἐν τῆς Ἀ. τῷ? vgl. 3, 81, 4. 96, 1. 5, 47, 13 bis vgl. 3, 70, 3; dagegen 3, 75, 2, vielleicht auch zu ändern. — ἱερῷ. zu 4, 90, 2. — παρεῖχον, οἱ Ῥηγῖνοι δηλονότι. (Sch.) — ἀνελκύναντες, ἤρουν ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ξηράν. (Sch.) vgl. 3, 89, 3. 6, 104, 3. 7, 1, 3 etc. u. zu 6, 34, 4. — πρὸς τε. Thuk., meint Arn., habe angefangen als solle § 4 folgen καὶ πρὸς τὰ πράγματα ἐσχόπων. Sauppe Epist. crit. p. 87 will πρὸς δέ, an sich unpassend; auch müsste ein betonter Begriff vorhergehen, etwa καὶ πρὸς τοὺς Ῥηγίους δέ. Eher möchte das τέ mit zwei Hsn. zu streichen sein. — λόγους ἐποίησαντο unterhandelten, wie 2, 101, 1. 5, 41, 1.

κιδεῦσιν οὔσι Λιοντίνοις βοηθεῖν· οἱ δὲ οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἔφασαν ἔ-
σεσθαι, ἀλλ' ὃ τι ἂν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰταλιώταις ξυνδοκῇ, τοῦτο ποιή-
σαν. οἱ δὲ πρὸς τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πράγματα ἐσχόπουν ὅτω τρόπῳ
ἄριστα προσοίσονται· καὶ τὰς πρόπλους ναῦς ἐκ τῆς Ἐγέστης ἡμῖ
προσέμενον, βουλόμενοι εἰδέναι περὶ τῶν χρημάτων εἰ ἔστιν ἂ ἔλεγον
ἐν ταῖς Ἀθήναις οἱ ἄγγελοι.

Τοῖς δὲ Συρακοσίοις ἐν τούτῳ πολλαχόθεν τε ἤδη καὶ ἀπὸ τῶν⁴⁵
κατασκόπων συμφῆ ἠγγέλλετο ὅτι ἐν Ῥηγίῳ αἱ νῆές εἰσιν καὶ ὡς ἐπὶ
τούτοις παρεσκευάζοντο πάσῃ τῇ γνώμῃ καὶ οὐκέτι ἠπίστουν. καὶ ἔς²
τε τοὺς Σικελοὺς περιέπεμπον, ἔνθα μὲν φύλακας, πρὸς δὲ τοὺς πρέ-
σβεις, καὶ ἔς τὰ περιπόλια τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρουρὰς ἐσεκρήμιζον, τὰ τε
ἐν τῇ πόλει ὄπλων ἐξετάσει καὶ ἵππων ἐσχόπουν εἰ ἐντελῆ ἔστιν, καὶ
τᾶλλα ὡς ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ καὶ ὅσον οὐ παρόντι καθίσταντο.

Αἱ δ' ἐκ τῆς Ἐγέστης τρεῖς νῆες αἱ πρόπλοι παραγίγνονται τοῖς⁴⁶
Ἀθηναίοις ἔς τὸ Ῥήγιον, ἀγγέλλουσαι ὅτι τᾶλλα μὲν οὐκ ἔστι χρή-
ματα ἂ ὑπέσχοντο, τριάκοντα δὲ τάλαντα μόνα φαίνεται. καὶ οἱ στρα-
τηγοὶ εὐθὺς ἐν ἀδυμῖᾳ ἦσαν, ὅτι αὐτοῖς τοῦτό τε πρῶτον ἀντεκεκρού-
κει καὶ οἱ Ῥηγῖνοι οὐκ ἐθελήσαντες ξυστρατεύειν, οὓς πρῶτον ἤρξαντο
πέθειν καὶ εἰκὸς ἦν μάλιστα, Λιοντίνων τε ξυγγενεῖς ὄντας καὶ σφί-

§ 4. οὐδὲ μεθ' ἑτέρων. οὔτε μετὰ τῶν Ἀθηναίων οὔτε μετὰ τῶν Συ-
ρακουσίων. (Sch.) Spr. 24, 2, 2 u. zu 2, 67, 5. — πρὸς τὰ — προσοίσον-
ται wie sie sich in Bezug auf die — benehmen sollten. vgl. 5, 105,
3 u. zu 4, 18, 2. — πρόπλους vorausgeschickte. vgl. Mor. zu Isokr.
Paneg. 26 § 92. (Pp.) Das Wort ist auch Xen. Hell. 5, 1, 27 wieder herzu-
stellen. Gemeint sind die 6, 42 erwähnten. vgl. 6, 46, 1. (Bl.) Dion C. 50, 9.
App. Bürg. 5, 85, 87, 98. ναῦς ἐπίπλους Pol. 1, 50, 6. — Ἰταλιώταις. Spr.
41, 9, 5. — περὶ. Spr. 61, 6, 4. — τῶν χρημάτων 6, 6, 4, 8, 2. — ἔστιν.
ὑπάρχει 6, 6, 4. (Pp.) vgl. 6, 46, 1. — ἔλεγον gesagt hatten, ὑπέσχοντο
6, 46, 1. zu παρεσκευάζοντο 2, 23, 1.

C. 45. § 1. ἀπό. zu 6, 28, 1. — σαφῆ. Soph. El. 1223: ἔκμαθ' εἰ σα-
φῆ λέγω. So wohl auch eb. 41: ὅπως ἂν εἰδῶς ἡμῖν ἀγγείλης σαφῆ. (Bl.) —
ὡς ἐπὶ τούτοις wie auf den Grund, in Folge dieser Thatsachen,
„in der Voraussetzung dass dieselben eingetreten seien. Aehnlich § 2.“ (Arn.)
vgl. 7, 73, 3 u. zu 1, 65, 1? — γνώμῃ Eifer. (Va.)

§ 2. ἐνθα, εἰς πινας. (Sch.) ἔς τὰ Kr. Bruchst. Wenigstens wird ἐνθα
sonst so nicht leicht vorkommen. — πρὸς δὲ τοὺς an andere Sikeler aber.
Spr. 50, 1, 13. — περιπόλια für περιπλοια nur einige schlechte Hsn., doch
richtig. zu 3, 99. — ἐντελῆ im gehörigen Zustande. — ὡς ἐπὶ ταχεῖ,
ὡς ἐν συντόμῳ ἱσομένῳ. (Sch.) vgl. 4, 55, 2. Dion C. 51, 6: ὡς ἐπὶ ταχεῖ πο-
λέμῳ παρεσκευάζοντο. — ὅσον οὐ fast. zu 1, 36, 2.

C. 46. § 1. αἱ ἐκ die aus — zurückkehrenden, wie 8, 89, 1. zu 3, 5,
1. — αἱ πρόπλοι 6, 44, 4. — ἀντεκεκρούκει, παρὰ γνώμην ἀπηντήκει.
ἀποβεβήκει. (Sch.) Dem. 18, 198: ἀντέκρουσέ τι καὶ γέγονε οἶον οὐκ ἔδει. (Bl.)
Das uns hart klingende Perf. haben auch Plat. Phädr. 228, e, Dem. 21, 206,
33, 7, 37, 15. — καὶ οἱ Ῥηγῖνοι, ἀντεκεκρούκεσαν. (Va.) — οὐκ ἐθελή-
σαντες. Spr. 50, 11, 3 u. 56, 10, 2. vgl. 6, 80, 2 u. zu 1, 2, 2. — ἤρξαντο
unternommen hatten. (Va.) — εἰκὸς ἦν, ξυστρατεύειν δηλονότι τοῖς Ἀθη-
ναίοις. (Sch.) πέθειν erg. Va., ich ἐθέλησαι, ἐθέλειν.

2σιν αὐτὸν ἐπιτηδείους. καὶ τῷ μὲν Νικίᾳ προσδεχομένῳ ἦν τὰ παρὰ τῶν Ἑγεσταιῶν, τοῖν δὲ ἑτέροις καὶ ἀλογώτερα. οἱ δὲ Ἑγεσταῖοι τοιόνδε τι ἐξετεχνήσαντο τότε ὅτι οἱ πρῶτοι πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἦλθον αὐτοῖς ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων. ἐς τε τὸ ἐν Ἐρυκίερον τῆς Ἀφροδίτης ἀγαθόντες αὐτοὺς ἐπέδειξαν τὰ ἀναθήματα, γιάλας τε καὶ οἰνοχόας καὶ θυμιατήρια καὶ ἄλλην κατασκευὴν οὐκ ὀλίγην, ἃ ὄντα ἀοργρᾷ πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρείχετο· καὶ ἰδίᾳ ξενίσαις ποιούμενοι τῶν τριηριτῶν τὰ τε ἐξ αὐτῆς Ἑγέστης ἐκπώματα καὶ χρυσᾶ καὶ ἀοργρᾷ ἑυλλέξαντες καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐγγύς πόλεων καὶ Φοινικικῶν καὶ Ἑλληνίδων αἰτησάμενοι ἐσέφερον ἐς τὰς ἐστιάσεις ὡς οἰκεῖα ἕκαστοι. καὶ πάντων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς αὐτοῖς χρωμένον καὶ πανταχοῦ πολλῶν φαινομένων μεγάλην τὴν ἐκπλήξιν τοῖς ἐκ τῶν τριήρων Ἀθηναίοις παρείχεν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας διεθρόθησαν ὡς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν.

Καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ τε ἀπατηθέντες καὶ τοὺς ἄλλους τότε πείσαντες, ἐπειδὴ διῆλθεν ὁ λόγος ὅτι οὐκ εἶη ἐν τῇ Ἑγέστη τὰ χρήματα, 47πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν· οἱ δὲ στρατηγοὶ πρὸς τὰ παρόντα ἐβουλεύοντο, καὶ Νικίου μὲν ἦν γνώμη πλεῖν ἐπὶ Σελινοῦντα πάσῃ τῇ στρατιᾷ, ἐφ' ὅπερ μάλιστα ἐπέμφθησαν, καὶ ἦν μὲν παρέχουσι χρήματα παντὶ τῷ στρατεύματι Ἑγεσταῖοι, πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι, εἰ δὲ μή, ταῖς ἐξήκοντα ναυσίν, ὅσας περ ἤτήσαντο, ἀξιοῦν

§ 2. Νικίᾳ 6, 22, 3. (Ds.) — προσδεχομένῳ ἦν. Spr. 48, 6, 4. vgl. 2, 60, 1 u. Kr. z. Arr. 1, 22, 1. — τὰ παρὰ τῶν Ἑ. das von Eggesta her über das dort Befundene Gemeldete. zu 6, 22, 3. — τοῖν ἑτέροις, Ἀλκιβιάδῃ καὶ Λαμάχῳ. (Sch.) — καὶ ἀλογώτερα. ἐπι μᾶλλον παρὰ γνώμην. (Jacobs.) Ueber καὶ Spr. 69, 32, 18. — ἐκτεχνῆσαι scheint sonst nicht vorzukommen. — τότε 6, 8, 1. (Ds.) — οἱ πρῶτοι πρ. 6, 6, 4. 8, 2. (Hk.) — αὐτοῖς ist zu fassen wie 6, 34, 2. Spr. 48, 9, 1. vgl. 3, 5, 3. — ἐς τε. Dem 3 entspricht das καὶ vor ἰδίᾳ. (Pp.) — κατασκευὴ Geräthe. zu 2, 97, 3. vgl. Koraes zu Plut. Dion 15 (auch bei Schäfer). — πολλῷ — παρείχετο, ὀλίγα τῇ δυνάμει ὄντα μεγάλην φαντασίαν παρείχε. (Sch.) — πλείω, τῆς δυνάμεως. (Jacobs.) — ἀπο bei. Spr. 68, 16, 7. vgl. 1, 49, 5. 5, 103, 1. — δυνάμεως Betrag. zu 5, 20, 3 u. 109.

§ 3. ξενίσαις. τραχύ nach Poll. 6, 7 u. ein dem Thuk. eigenthümliches Wort. Lobeck z. Phryn. p. 351. — χρυσᾶ, ohne Artikel. zu 6, 31, 5. — αἰτησάμενοι. χορησάμενοι (liehen sich). τὸ δὲ αἰτήσαντες ἀντὶ τοῦ λαβόντες ἀνευ τοῦ μέλλειν ἀποδώσειν. (Sch.) Spr. 52, 10, 5. — ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ meistens theils. zu 1, 12, 1. — τοῖς ἐκ. Spr. 50, 8, 16. vgl. 6, 46, 1. — παρείχε, ταῦτα. Spr. 47, 4, 2. (Ds.) Wenn nicht παρείχον zu lesen ist.

§ 4. διεθρόθησαν verbreiteten das Gerücht, bei Thuk. nur noch 8, 91, 1. bei Xen. nur Hell. 1, 6, 4. Auch θροῦς ist nicht allgemein üblich, bei Thuk. 4, 66, 2. 5, 7, 1. 29, 2. 30, 1. 8, 79, 1. vgl. Lex. Xen. — διῆλθεν ὁ λόγος. Kr. zu Xen. An. 1, 4, 7 lat. Ausg. — τὰ die verheissenen. — ὑπό. Plat. Apol. 38, c: ὄνομα ξέτε καὶ αἰτίαν ὑπὸ τῶν βουλομένων λισσορεῖν τὴν πόλιν. (Jacobs.) Spr. 52, 3, 3. — πρὸς, wie 6, 47, 1. vgl. Spr. 68, 39, 5 u. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 19.

C. 47. § 1. γνώμη. zu 2, 12, 2. — ἐφ' ὅπερ wozu. zu 1, 59. Kr. z. Dion. p. LVI u. Stud. 2 S. 183. — ὅσας περ 6, 8, 1. (Ds.)

διδόναι αὐτοὺς τροφήν, καὶ παραμείναντας Σελινουντίους ἢ βία ἢ² ξυμβάσει διαλλάξαι αὐτοῖς, καὶ οὕτω, παραπλεύσαντας τὰς ἄλλας πόλεις καὶ ἐπιδείξαντας μὲν τὴν δύναμιν τῆς Ἀθηναίων πόλεως, δηλώσαντας δὲ τὴν ἐς τοὺς φίλους καὶ ξυμμάχους προθυμίαν, ἀποπλεῖν οἴκαδε, ἣν μὴ τι δι' ὀλίγου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδοκίμου ἢ Λιοντίους οἰοί τε ὡσιν ὠφέλησαι ἢ τῶν ἄλλων τινὰ πόλεων προσαγαγέσθαι, καὶ τῇ πόλει δαπανῶντας τὰ οἰκεία μὴ κινδυνεύειν. Ἀλκιβιάδης δὲ οὐκ ἔφη⁴⁸ χρῆναι τοσαύτῃ δυνάμει ἐκπλεύσαντας ἀσχυρῶς καὶ ἀπράκτως ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἐς τε τὰς πόλεις ἐπικηρουκείεσθαι πλήν Σελινούντος καὶ Συρακουσῶν τὰς ἄλλας, καὶ πειρᾶσθαι καὶ τοὺς Σικελοὺς τοὺς μὲν ἀμιστάναι ἀπὸ τῶν Συρακοσίων τοὺς δὲ φίλους ποιῆσθαι, ἵνα σῖτον καὶ στρατιὰν ἔχωσι, πρῶτον δὲ πείθειν Μεσσηρίους — ἐν πόρῳ γάρ² μάλιστα καὶ προσβολῇ εἶναι αὐτοὺς τῆς Σικελίας, καὶ λιμένα καὶ ἐφόρμησιν τῇ στρατιᾷ ἰκανωτάτην εἶσθαι —· προσαγαγομένους δὲ τὰς πόλεις, εἰδότες μεθ' ὧν τις πολεμήσει, οὕτως ἤδη Συρακούσας καὶ Σελινούντι ἐπιχειρεῖν, ἣν μὴ οἱ μὲν Ἐγεσταίοις ξυμβαίνωσιν, οἱ δὲ Λιοντίους ἐῷσι κατοικίξιν. Λάμαχος δὲ ἄντικρος ἔφη χρῆναι⁴⁹ πλεῖν ἐπὶ Συρακούσας καὶ πρὸς τῇ πόλει ὡς τάχιστα τὴν μάχην ποιῆσθαι, ἕως ἔτι ἀπαράσκευοί τ' εἰσὶ καὶ μάλιστα ἐκπεπληγμένοι. τὸ γὰρ πρῶτον πᾶν στρατεύμα δεινότατον εἶναι· ἣν δὲ χρονίση πρὶν ἐς

§ 2. παραμείναντας, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) — αὐτοῖς, τοῖς Ἐγεσταίοις. (Sch.) — παραπλεῖν. mit dem Ac. wie 6, 62, 2. 104, 3. 7, 56, 1. Spr. 46, 6, 8. — ἐπιδείξαντες. vgl. 6, 11, 3. (Ds.) — δι' ὀλίγου, διὰ ταχέων. (Sch.) zu 1, 77, 4 u. 4, 95, 1. — ἀπὸ. zu 6, 34, 8. — τῇ πόλει gehört zu κινδυνεύειν. (Sch.) zu 6, 9, 3. — οἰκεία, im Gegensatze zu dem Vermögen der Egestäer. — κινδυνεύειν hängt gleichfalls noch von ἣν γνώμη ab. (Gö.)

C. 48. § 1. ἀπράκτως. ἀπράκτους Pp. u. Kr. Bruchst. vgl. 1, 111, 1. 3, 113, 3. 4, 22, 3. 61, 5. 99, 5, 38, 5. 56, 5. 6, 85, 3. 86, 4. Spr. 57, 5. vgl. 59, 2, 3 u. zu ἀπαράσκευοι 3, 4, 1. Das Adv. gebraucht Thuk. sonst weder so noch überhaupt irgendwie. — ἐπικηρουκείεσθαι mit ἐς hat Thuk. nur hier; mit πρὸς bei einem persönlichen Object 4, 108, 3. 7, 49, 1. 8, 70, 2; mit ὡς 7, 48, 3; häufiger mit dem Dativ. — τὰς ἄλλας würde man nach πόλεις erwarten; ähnlich nach πλήν — steht τῶν ἄλλων 5, 17, 3. wie οἱ λοιποὶ nach ὅσοι μὴ — 5, 10, 10. (Bö.) — ἔχωσι, ἀπὸ τούτων τῶν πόλεων. (Sch.) οἱ Ἀθηναῖοι. — πείθειν. Spr. 53, 1, 7.

§ 2. πόρῳ, περαιώσει. (Sch.) zu 1, 120, 2. — προσβολῇ. zu 4, 1, 1. — ἐφόρμησιν. ἐφόρμισιν einige Hsn.; dieses: Ankerplatz dabei, scheint jedoch sonst nicht vorzukommen; jenes: Standort um von demselben aus Angriffe gegen die Feinde zu unternehmen. zu 2, 89, 7. — μεθ' ὧν, τίνες ἔξουσι συμμάχους. (Sch.) — τις. zu 6, 10, 3. vgl. 3, 55, 2. — ἦδη. zu 6, 44, 3. — οἱ μὲν, die Selinuntier. Spr. 50, 1, 2. — Ἐγεσταίοις ξυμβαίνωσιν sich mit den E. aussöhnten. vgl. 3, 52, 1. 4, 128, 4. 5, 80, 1. 81, 1. 8, 98, 2. — κατοικίξιν, τοὺς Ἀθηναίους als Subject.

C. 49. § 1. ἄντικρος geradezu, zu πλεῖν gehörig. (Hl.) vgl. zu 2, 4, 3. — τὴν μάχην die zu erwartende Schlacht. zu 3, 105, 4. vgl. 4, 68, 5. 5, 65, 4. 8, 103, 2. — εἰσὶ, οἱ Συρακοῖοι. Spr. 58, 4, 2. — χρονίξιν noch 8, 16, 3 u. Plat. Phädr. p. 255, b; in der att. Prosa sonst wohl

ὄψιν ἐλθεῖν, τῇ γνώμῃ ἀναθαρσοῦντας ἀνθρώπους καὶ τῇ ὄψει κατα-
 φρονεῖν μᾶλλον. αἰγνίδιοι δὲ ἦν προσπέσωσιν, ἕως ἔτι περιδεεῖς προς-
 δέχονται, μάλιστα ἂν σφᾶς περιγενέσθαι καὶ κατὰ πάντα ἂν αὐτοὺς
 ἐκροβῆσαι, τῇ τε ὄψει — πλείστοι γὰρ ἂν νῦν φανῆναι — καὶ τῇ
 προσδοκίᾳ ὧν πείσονται, μάλιστα δ' ἂν τῷ αὐτίκα κινδύνῳ τῆς μάχης.
 εἰκὸς δὲ εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς πολλοὺς ἀποληφθῆναι ἕξω διὰ τὸ
 ἀπιστεῖν σφᾶς μὴ ἦξειν, καὶ ἐσκομιζομένων αὐτῶν τὴν στρατιὰν οὐκ
 ἀπορήσειν χρημάτων, ἦν πρὸς τῇ πόλει κρατοῦσα καθέζηται. τοὺς τε
 ἄλλους Σικελιώτας οὕτως ἤδη μᾶλλον καὶ ἐκείνοις οὐ ξυμμαχήσειν καὶ
 σφίσι προσιέναι καὶ οὐ διαμελλήσειν περισκοποῦντας ὁπότεροι κρατή-
 σουσιν. ναύσταθμον δὲ ἐπαναχωρήσαντας καὶ ἐφορμηθέντας Μέγαρα
 ἔφη χρῆναι ποιῆσθαι, ἃ ἦν ἐρῆμα, ἀπέχοντα Συρακουσῶν οὔτε πλοῦν
 πολὺν οὔτε ὁδόν.

nicht. — ἀνθρώπους würde ich lieber entbehren. Spr. 55, 2, 6. — καὶ τῇ
 ὄψει auch beim Anblick Va. u A. Allein dabei vermisst man ἐν. Kr.
 Spr. 48, 2, 6. (Pp.) Es wird also τῇ γνώμῃ καὶ τῇ ὄψει ἀναθαρσοῦντας zu
 verbinden sein. vgl. zu 4, 34, 1. Kr. z. Dion. p. 135. Indess könnte man τῇ
 ὄψει allenfalls dynamisch fassen: durch den Anblick verachten.

§ 2. αἰγνίδιοι. αἰγνίδιον die besten Hsn.; gegen den Sprachgebrauch.
 zu 4, 75, 3. Vielleicht verführte die falsche La. dieser Stelle Spätere αἰγνί-
 διον adverbial zu gebrauchen. zu 4, 112, 1. vgl. App. Pun. 8, 97, Mak. 9,
 9, 5, Syr. 19, Plut. II. τῆς Ῥωμ. τύχης 10. Πολιτ. παραγγ. 12. Stob. 105, 62.
 — προσδέχονται, οἱ Συρακόσιοι. (Ps.) — σφᾶς. σφᾶς Bekker, vielleicht
 weil der No. πλείστοι folgt. Auf ein singulares Subject bezogen steht σφᾶς
 öfter. zu 3, 111, 2. — κατὰ πάντα. zu 6, 37, 1. — αὐτοὺς, τοὺς Συρα-
 κουσίους. (Sch.) — πλείστοι. zu ἐτοιμασάμενοι 6, 25, 3. vgl. zu οὐ σφᾶς 4,
 114, 5. — μάλιστα — μάχης. ἀπὸ κοινῶν τὸ ἐκροβῆσαι αὐτοὺς τῷ προσδο-
 κῆσαι αὐτίκα ἐν κινδύνῳ διαμαγήσεσθαι. (Sch.) — ἀποληφθῆναι. ἀπολει-
 φθῆναι einige Hsn., wofür eher ὑπολειφθῆναι zu erwarten wäre. (Pp.) Ueber
 jenes zu 2, 4, 4. Nicht nöthig ist καὶ ἐν für καὶ ἐν. vgl. Spr. 53, 1, 10 u.
 zu δουλεῦσαι 1, 81, 2. — ἕξω verdächtigt Kr. Bruchst. Doch vgl. 1, 134, 2.
 Pp. will lieber ἐν τοῖς ἀγροῖς streichen. — μὴ. Spr. 67, 12, 3 u. zu 1, 10, 1.
 — ἐσκομιζομένων αὐτῶν während (wenn gleich Hl.) sie ihre
 Habe hinein brächten. vgl. 2, 18, 3. (Arn.) Ich verbinde dies als dem
 καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς entsprechend mit dem Vorbergehenden (vgl. über die Ver-
 bindung Spr. 59, 2, 3), setze nach αὐτῶν ein Kolon und lese dann: τὴν στρα-
 τιὰν δ' οὐκ —. (Kr. Bruchst.)

§ 3. ἤδη μᾶλλον. zu 1, 3, 2. — προσιέναι würden sich zuwen-
 den, wie 1, 39, 3. 40, 4. 4, 85, 3. 6, 91, 4. Bestimmter und häufiger προς-
 χωρεῖν. — περισκοποῦντας. vgl. 4, 71, 1. — ἐφορμηθέντας nachdem
 sie sich dorthin, nach Megara, gewendet; ἐφορμισθέντας Schäfer Ind.
 ad Pors. Advers. p. 345, dem auch Pp. folgt, obschon er bemerkt dass Thuk.
 sonst nur den Ao. ὀρμίσσασθαι gebraucht. Auch Arn. billigt in der dritten Ausg.
 ἐφορμισθέντας, da der Sinn sein müsse: Wenn sie von der Schaustellung
 ihrer Macht vor Syrakus zurückgekehrt seien und ihre Schiffe ans
 Land gebracht hätten, müssten sie Megara zur Hauptstation der
 Flotte machen. — ἐρῆμα 6, 4, 2. (Hk.) — ἀπέχοντα — ὁδόν, οὔτε
 κατὰ γῆν οὔτε διὰ θαλάσσης πολὺ ἀπέχοντα. (Sch.) zu 6, 2, 6. — πολὺν. Kr.
 zu An. 4, 7, 14: ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα. Unten 6, 97, 2: οὔτε πλοῦν οὔτε
 ὁδόν πολλὴν ἀπέχει.

Λάμαχος μὲν ταῦτα εἰπὼν ὁμῶς προσέθειτο καὶ αὐτὸς τῇ Ἀλκι-50
 βιάδου γνώμῃ. μετὰ δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης τῇ αὐτοῦ νηϊ διαπλεύσας
 εἰς Μεσσηνίην καὶ λόγους ποιησάμενος περὶ ξυμμαχίας πρὸς αὐτούς,
 ὡς οὐκ ἔπειθεν ἄλλ' ἀπεκρίναντο πόλει μὲν ἂν οὐδέξασθαι, ἀγορὰν
 δ' ἔξω παρέξω, ἀπέπλει εἰς τὸ Ῥήγιον. καὶ εὐθὺς ξυμπληρώσαντες
 ἐξήκοντα ναῦς ἐκ πασῶν οἱ στρατηγοὶ καὶ τὰ ἐπιτήδεια λαβόντες πα-
 ρέπλειον εἰς Νάξον, τὴν ἄλλην στρατιὰν ἐν Ῥηγίῳ καταλιπόντες καὶ
 ἓνα σφῶν αὐτῶν. Νάξίων δὲ δεξαμένων τῇ πόλει παρέπλειον εἰς Κα-
 τάνην. καὶ ὡς αὐτούς οἱ Καταναῖοι οὐκ ἐδέχοντο — ἐνήσαν γὰρ αὐ-3
 τόθι ἄνδρες τὰ Συρακοσίων βουλόμενοι —, ἐκομίσθησαν ἐπὶ τὸν Τη-
 ρίαν ποταμὸν, καὶ ἀνλισάμενοι τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ Συρακούσας ἔπλειον,
 ἐπὶ κέρως ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς· δέκα δὲ τῶν νεῶν προὔπεμψαν
 εἰς τὸν μέγαν λιμένα πλεῦσαι τε καὶ κατασκέψασθαι εἴ τι ναυτικόν
 ἔστι καθειλκυσμένον, καὶ κηρῶσαι ἀπὸ τῶν νεῶν προσπλεύσαντας ὅτι
 Ἀθηναῖοι ἤκουσι Λεοντίνοους εἰς τὴν ἑαυτῶν κατοικιοῦντες κατὰ ξυμ-
 μιχίαν καὶ ξυγγένειαν· τοὺς οὖν ὄντας ἐν Συρακούσαις Λεοντινῶν
 ὡς παρὰ φίλους καὶ εὐεργέτας Ἀθηναίους ἀδειῶς ἀπιέναι. ἐπεὶ δ' ἐ-
 κηρύχθη καὶ κατεσκέψαντο τὴν τε πόλιν καὶ τοὺς λιμένας καὶ τὰ περὶ
 τὴν χώραν ἐξ ἧς αὐτοῖς ὀρωμιένοις πολεμητέα ἦν, ἀπέπλευσαν πά-
 λιν εἰς Κατάνην. καὶ ἐκκλησίας γενομένης τὴν μὲν στρατιὰν οὐκ ἐδέ-51
 χοντο οἱ Καταναῖοι, τοὺς δὲ στρατηγούς ἐσελθόντας ἐκέλευον εἴ τι
 βούλονται εἰπεῖν. καὶ λέγοντος τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει

C. 50. § 1. ὁμῶς. Spr. 56, 13, 3 u. Schäfer z. Plut. V p. 121. — προσέ-
 θετο stimmte bei. zu 1, 20, 4 u. 5, 62, 1. — καὶ vor αὐτὸς fehlt in den
 besten Hsn. — τῇ αὐτοῦ. Wohl sein eignes. vgl. 6, 60, 5. So hatte sein
 Vater eine Triere gestellt bei Herod. 8, 17 u. Plut. Alk. 1. (Bl.) — ἂν
 οὐ. Spr. 69, 7, 5. vgl. Aesch. Hik. 363, Soph. Oed. K. 951, Eur. Med. 575,
 Or. 621, Tro. 416, Ar. Frö. 96, Ly. 825, Plut. 501, Wo. 1384, Dem. 19, 9,
 Xen. An. 2, 3, 18.

§ 2. ξυμπληρώσαντες bezieht Bl. auf das Zusammenbringen aus
 den drei Abtheilungen 6, 42; aus der ganzen Zahl Va. — ἓνα. Welchen?
 wusste Thuk. wohl nicht.

§ 3. βουλόμενοι, φρονοῦντες. (Sch.) Ungewöhnlich. Dion C. 46, 32:
 τὰ τοῦ Ἀντωνίου βουλόμενοι. vgl. zu 6, 74, 2. — ἐπὶ κέρως. zu 6, 32, 2.
 Hk. u. Bk. verbinden es mit ἔπλειον. Aber dann ist ἔχοντες nicht recht erklär-
 lich; hingegen ἐπὶ κέρως ἔχοντες hat seinen Gegensatz in προὔπεμψαν. — τὰς
 ἄλλας, πλὴν τῶν δέκα. (Sch.) Spr. 50, 4, 10. — τὸν μέγαν λιμένα, τῶν
 Συρακουσῶν δηλονότι. (Sch.) — πλεῦσαι. Spr. 55, 3, 20 u. zu 6, 8, 2. —
 προσπλεύσαντας, πρὸς τὴν πόλιν. (Ps.) Erg. τοὺς ἐν ταῖς ναυσίν. — ἑαυ-
 τῶν, τῶν Λεοντινῶν. Spr. 51, 2, 6. — ξυμμαχίαν παλαιάν 3, 86, 2. —
 ξυγγένειαν wegen ξυμμαχίαν für das bei Thuk. übliche κατὰ τὸ ξυγγενές.
 zu 1, 6, 3.

§ 4. Ἀθηναίους für Ἀθηναίων eine schlechte Hs. u. Va. vgl. Kr. z.
 Di. u. p. 259. (Pr.) Spr. 68, 8. — τοὺς λιμένας, τὸν μέγαν (Reg. u. Συρα-
 κουσαι); τὸν ἐλάσσω 7, 22, 1. Troglitorum portum erwähnt Liv. 25, 23. —
 πολεμητέα. Spr. 44, 4, 2 u. zu 1, 88.

C. 51. § 1. βούλονται. Spr. 65, 11, 3 u. Kr. zu Xen. An. 2, 1, 14 lat.

πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τετραμμένων οἱ στρατιῶται πυλίδα τινὰ ἐνωχοδομημένην κακῶς ἔλαθον διελόντες καὶ ἐσελθόντες ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν. τῶν δὲ Καταναίων οἱ μὲν τὰ τῶν Συρακοσίων φρονοῦντες, ὡς εἶδον τὸ στρατεύμα ἔνδον, εὐθύς περιδιεῖς γενόμενοι ὑπεξῆλθον οὐ πολλοί τινες, οἱ δὲ ἄλλοι ἐψηφίσαντό τε ξυμμαχίαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα ἐκέλευον ἐκ Ῥηγίου κομίζειν. μετὰ δὲ τοῦτο διαπλεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὸ Ῥήγιον πάσῃ ἤδη τῇ στρατιᾷ ἄραγτες ἐς τὴν Κατάνην, ἐπειδὴ ἀφίκοντο, κατεσκευάζοντο τὸ στρατόπεδον.

52 Ἐσηγγέλλετο δὲ αὐτοῖς ἐκ τε Καμαρίνης ὡς εἰ ἔλθοιεν, προσχωροῖεν ἄν καὶ ὅτι Συρακοῖοι πληροῦσι ναυτικόν. ἀπάσῃ οὖν τῇ στρατιᾷ παρέπλευσαν πρῶτον μὲν ἐπὶ Συρακούσας· καὶ ὡς οὐδὲν εὖρον ναυτικόν πληρούμενον, παρεκομίζοντο αὐθις ἐπὶ Καμαρίνης καὶ σχόντες ἐς τὸν αἰγιαλὸν ἐπεκηρυκεύοντο. οἱ δ' οὐκ ἐδέχοντο, λέγοντες σφίσι τὰ ὅργια εἶναι μῆ νηὶ καταπλεόντων Ἀθηναίων δέχεσθαι, ἣν μὴ αὐτοὶ πλείους μεταπέμψωσιν. ἄπρακτοι δὲ γενόμενοι ἀπέπλεον· καὶ ἀποβάντες κατὰ τι τῆς Συρακοσίας καὶ ἀρπαγὴν ποιησάμενοι καὶ τῶν Συρακοσίων ἱππέων βοηθησάντων καὶ τῶν ψιλῶν τινὰς ἐσκεδα-

53 σμένους διαφθειρόντων ἀπεκομίσθησαν ἐς Κατάνην. καὶ καταλαμβάνουσι τὴν Σαλαμινίαν ναῦν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἤκουσαν ἐπὶ τε Ἀλκιβιάδην, ὡς κελεύσοντας ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογία ὧν ἡ πόλις ἐνεκόλει, καὶ ἐπὶ ἄλλους τινὰς τῶν στρατιωτῶν τῶν μετ' αὐτοῦ, μεμνηνυμένων περὶ

Ausg. — ἐνωχοδομημένην, τῷ τείχει, eingesetzt. (Ill.) — κακῶς, ἀτέχνως, σαθρῶς. (Sch.) — ἠγόραζον, ἐν τῇ ἀγορᾷ διέτριβον. (Sch.) Andere: kauften. vgl. Luc. Tox. 57. — ἐς τὴν πόλιν gehört zu ἐσελθόντες. Kr z. Dion p. 319.

§ 2. φρονοῦντες. zu 3, 68, 2. — τινες. zu 6, 94, 3. wo es vorangeht. — διαπλεύσαντες für πλεύσαντες aus einer guten Hs. Bekker. — πάσῃ ἤδη schon mit dem ganzen. nicht, wie 6, 50, 2, bloss mit einem Theile.

C. 52. § 1. ἐκ τε Καμαρίνης. Es folgt καὶ οὐ Συρακοῖοι statt καὶ ἐκ Συρακοσίων οὐ. (Pr.?) — πληροῦσι, ναυτῶν. (Sch.) — παρεκομίζοντο αὐθις schifften sie wiederum, wie auf dem Wege bis dahin, längs der Küste hin. (Hk.) — σχόντες. zu 1, 110, 2.

§ 2. τὰ ὅργια der geschlossene Vertrag bestimme (vgl zu 6, 19), wohl mit Bezug auf 4, 65, 2. Hk. bezieht die Stelle auf τὴν γενομένην ἐπὶ Ἀάχχιος ξυμμαχίαν 6, 6, 3. vgl. 3, 86. 6, 75, 2. 79, 1. 82, 1. — μῆνις nur wenn sie mit Einem. (Ps.) vgl. 2, 7, 2. — καταπλεόντων. Spr. 47, 4, 2. — ἣν μὴ, πλείοσι δὲ μὴ. ἣν μὴ. — μεταπέμψωσι. Spr. 52, 10, 6 u. zu 1, 112, 1. — ἄπρακτοι. zu 1, 111, 1. — γενόμενοι, οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) Der Ausdruck wie 2, 59, 1. 4 89, 2. vgl. zu 3. 30, 1. — τι ein Punet, Ort, wie Xen. An. 1, 10, 16. 2 4 4. Spr. 43, 4, 2 — ἀρπαγὴν ποιησάμενοι, wie 7, 29, 2. — ποιησάμενοι καὶ βοηθησάντων. Spr. 56, 14, 2.

C. 53. § 1. ναῦν möchte man mit einer (schlechten) Hs. entfernt wünschen, da sonst in der Regel bloss ἡ Σαλαμινία gesagt wird. (Dr.) vgl. 6, 61, 4. u. die St. zu 3, 33, 1. ἡ Πάραλος ναῦς 8, 74, 1. — κελεύσοντες, τοὺς ἐν τῇ Σαλαμινίᾳ πλείοντες. (A. Ps.) Spr. 58, 4, 1. — μεμνηνυμένων, αὐτῶν, auf τινὰς bezogen. — μεμνηνυμένων περὶ (denunciirt) τῶν μυστη-

τῶν μυστηρίων ὡς ἀσεβούντων, τῶν δὲ καὶ περὶ τῶν Ἑρμῶν. οἷα γὰρ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἡ στρατιὰ ἀπέπλευσεν, οὐδὲν ἤσσαν ζήτησιν ἐποιοῦντο τῶν περὶ τὰ μυστήρια καὶ τῶν περὶ τοὺς Ἑρμῆς δρασθέντων, καὶ οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μηνυτὰς ἀλλὰ πάντα ὑπόπτως ἀποδεχόμενοι, διὰ πονηρῶν ἀνθρώπων πίστιν πάνυ χρηστοὺς τῶν πολιτῶν ξυλλαμβάνοντες κατέδουν, χρησιμώτερον ἡγούμενοι εἶναι βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εὔρεῖν ἢ διὰ μηνυτοῦ πονηρίαν τινὰ καὶ χρηστὸν δοκοῦντα εἶναι αἰτιαθέντα ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν. ἐπιστάμενος γὰρ ὁ δῆμος ἀκοῇ τὴν Πεισιστράτου καὶ τῶν παίδων τυραννίδα χαλεπὴν τελευτῶσαν γενομένην καὶ πρὸς ἔτι οὐδ' ὑφ' ἑαυτῶν καὶ Ἀρμοδίου καταλυθεῖσαν ἀλλ' ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ἐφοβεῖτο αἰεὶ καὶ πάντα ὑπόπτως ἐλάμβανεν.

Τὸ γὰρ Ἀριστογείτονος καὶ Ἀρμοδίου τόλμημα δι' ἔρωτικὴν ξυν-54 τυχίαν ἐπεχειρήθη, ἣν ἐγὼ ἐπὶ πλέον διηγησάμενος ἀποφανῶ οὔτε τοὺς ἄλλους οὔτε αὐτοὺς Ἀθηναίους περὶ τῶν σφετέρων τυραννῶν οὐδὲ περὶ τοῦ γενομένου ἀκριβὲς οὐδὲν λέγοντας. Πεισιστράτου γὰρ γηραιοῦ τελευτήσαντος ἐν τῇ τυραννίδι οὐχ Ἴππαρχος, ὥσπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, ἀλλ' Ἴππίας πρεσβύτατος ὧν ἔσχε τὴν ἀρχήν. γενομένου δὲ Ἀρμοδίου ὥρα ἡλικίας λαμπροῦ Ἀριστογείτων, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, μέ-

ρίων da sie wegen der Mysterien angegeben waren. (Abr.) Eine Art Prolepsis. Spr. 61, 6, 4. — ἀσεβούντων mit einer Art Perfectbedeutung, wie ἀδικεῖν. Spr. 53, 1, 3. — τῶν δέ. Spr. 50, 1, 12. — καί. Spr. 69, 32, 15.

§ 2. οὐ δοκιμάζοντες, οὐ διακρίνοντες πότερον ψεύδονται ἢ ἀληθεύουσιν. (Sch.) — πάντα für πάντας die besten Hsn. — ὑπόπτως. ἀνυπόπτως Lindau; ὁμοίως πᾶσι πιστεύοντες Sch. (Pp.) Mit Verdacht gegen die Denuncianten. — ἀποδεχόμενοι aufnehmend, deutend. (Pp.) Gehör gebend, darauf eingehend, wie 3, 3, 1. 6, 29, 2. 41, 1. vgl. 1, 44, 1. So 6, 53, 3: πάντα ὑπόπτως λαμβάνειν. — ἀνθρώπων πίστιν. Plat. Phädr. 275, a: διὰ πίστιν γραφῆς. Spr. 47, 7, 5.

§ 3. βασανίσαι genau zu untersuchen. (Va.) — ἀνέλεγκτον ohne Untersuchung. (Ps.) ungeprüft: διὰ τὸ μὴ πιστεῦσαι τοῖς πονηροῖς μηνυταῖς τοὺς ἐν αἰτίᾳ γενομένους ἀπολύσαι ἀνεξετάστως. (Sch.) — ἀκοῇ, ἐξ ἀκοῆς. (Sch.) vgl. 6, 60, 1. 4, 126, 3. ἀκοῇ εἰδέναι 1, 4, 1. 6, 55, 1. 7, 87, 5. Ant. 5, 74. vgl. 75, νομίσει Th. 4, 81, 2. — ὑφ' ἑαυτῶν, ὑπ' Ἀθηναίων κοινῇ. (Sch.) Spr. 58, 4, 1. — τελευτῶσαν zuletzt. Spr. 56, 8, 5. — ἐλάμβανεν, ἀπεδέχετο § 2. vgl. zu 3, 56, 2 u. Kr. Stud. 2 S. 238. Ueber die Sache z. Dion. p. 364 s.

C. 54. § 1. δι' ἔρωτικὴν ξυντυχίαν, δι' ἔρωτος σύμβασιν. (Sch.) vgl. zu 1, 33, 1. — ἐπὶ πλέον διηγησάμενος, μακροτέρᾳ διηγήσει χρησάμενος. (Sch.) zu 6, 34, 7.

§ 2. γηραιοῦ aus γηραιὸς ἐτελεύτησεν. Spr. 57, 3. Er starb 527 v. Ch. G. nach Clinton. — ἀκριβὲς οὐδέν. Kr Stud. 1 S. 78. — ἔσχε erhielt. Spr. 53, 5, 2. — ὥρα gemäss der Zeit. — λαμπροῦ, ἐπιφανεστάτου. (Sch.) — ἀνὴρ τῶν ἀστῶν. (Sch.) Plut. Cam. 25: τῶν μέσων κατὰ γένος πολιτῶν. (Bl.) Mit Bezug auf Vermögen versteht den Ausdruck Dr. vgl. Aristot. Pol. 4, 9, 10. 10, 4 u. Plut. Sol. 1: οὐσία καὶ δυνάμει μέσος τῶν πολιτῶν, οἰκίας δὲ πρώτης κατὰ γένος. wo doch mit auch politische Bedeutsamkeit in Anschlag

3ος πολίτης, ξραστής ὃν εἶχεν αὐτόν. πειραθεῖς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου καὶ οὐ πεισθεῖς καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. ὁ δὲ ξρωτικῶς περιαλήσας καὶ φοβηθεῖς τὴν Ἰππάρχου δύναμιν μὴ βία προσαγάγηται αὐτὸν ἐπιβουλεύει εὐθὺς ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως κατάλυσιν τῇ τυραννίδι. καὶ ἐν τούτῳ ὁ Ἰππάρχος ὡς αὐθις πειράσας οὐδὲν μᾶλλον ἔπειθε τὸν Ἀρμόδιον, βίαιον μὲν οὐδὲν ἐβούλετο δοῦναι, ἐν τρόπῳ δὲ τιμὴ ἀφανεῖ ὡς οὐ διὰ τοῦτο δὴ παρεσκευάζετο προπηλακιῶν αὐτόν. οὐδὲ γὰρ τὴν ἄλλην ἀρχὴν ἐπαχθῆς ἦν ἐς τοὺς πολλοὺς, ἀλλ' ἀνεπιφθόνως κατεστήσατο· καὶ ἐπέτηδενσαν ἐπὶ πλεῖστον δὴ τύραννοι οὗτοι ἀρετὴν καὶ ξύνεσιν, καὶ Ἀθηναίους εἰκοστὴν μόνον πρᾶσσόμενοι τῶν γιγνομένων τὴν τε πόλιν αὐτῶν καλῶς διεκόσμησαν καὶ τοὺς πολέμους διέφερον καὶ ἐς τὰ ἱερά

kommt. „Μέσος ἀνὴρ Μῆδος Her. 1, 107.“ (Bl.) — εἶχεν. Diog. L. 2, 75: ἔχω αὐτὰ, ἀλλ' οὐκ ἔχομαι. Ter. Andr. 1, 1, 58: quis Chrysidem habuit. (Wasse.) vgl. dort Ruhnkens.

§ 3. πειραθεῖς, ξρωτικὴν πείραν δεξιόμενος. (Sch.) So πειρᾶν γυναῖκα, τὸ λόγους περὶ συνοσίας προσφέρειν, καὶ πειραθῆναι τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. Suid. vgl. Ruhnkens zu Tim. p. 210. — ξρωτικῶς nach der Weise Verliebter. (Ps.) — περιαλήσας, περιπαθῆς γερονός. (Sch.) von heftigem Schmerze ergriffen. (Ps.) zu 4, 14, 2. — ἐπιβουλεύειν mit dem Ac. auch 3, 109, 3. 7, 51, 1. 8, 60, 1; „τινὲ θάνατον Her. 3, 122, 1. 8, 132, 1.“ (Bl.) vgl. Wytttenbach z. Jul. p. 185. — ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως, ὡς κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ δύναμιν ἦν γὰρ μέσος πολίτης. (Sch.) so weit er es seinem Range nach vermochte; über ὡς Spr. 69, 63, 6; über ἀπό. 68, 16, 7. vgl. zu 1, 91, 4, über ἀξίωσις zu 1, 69, 2.

§ 4. τρόπῳ für τόπῳ Levesque u. Kr. Bruchst., da die Sache öffentlich geschah 6, 56, 1. zu 1, 8, 3. Nachahmend Dion C. 43, 13: ἐν τρόπῳ δὴ τιμὴ ἀφανεῖ ἐπιξήρει. (Pp.) Plut. Arat. 52: ἐν ἀδήλω τρόπῳ τοῦτο πράξει. — ὡς οὐ διὰ τοῦτο, ὡς δι' ἄλλην τιὰ αἰτίαν καὶ οὐ διὰ τὸ μὴ τυχεῖν αὐτοῦ. (Sch.) — δὴ angeblich. Spr. 69, 17, 2. — προπηλακιῶν. zu 2, 18, 1. Sonst gew. mit ὡς. Jacobs z. Ach. T. p. 413. — οὐδὲ γὰρ denn auch hier wollte er nicht offenbar ungerecht handeln, wie er auch nicht. — ἀνεπιφθόνως, οὐ μισήσας. (Sch.) — κατεστήσατο, τὴν ἀρχὴν. (Hl.)

§ 5. ἐπὶ πλεῖστον hier von der Zeit. (Sch.) Spr. 43, 4, 8. zu 5, 46, 2. — δὴ zeigt an dass eine Vergleichung mit andern Tyrannen gemeint ist. zu 1, 1, 2. — τύραννοι οὗτοι als Tyrannen, von Tyrannen haben diese. Spr. 50, 11, 22. Her. 5, 20, 1: γυναῖκας ταύτας ἀπειε. Der Sinn: keine andere Tyrannen haben so lange als diese. Doch gebrauchte man τύραννος wohl auch, wie βασιλεύς, ohne Artikel. vgl. Xen. Hier. 8, 10 u. Plat. Rep. 569, b? — ἀρετὴν, δικαιοσύνην. (Sch.) Diese kommt hier freilich vorzugsweise, aber doch nicht allein in Betracht. — τὴν εἰκοστὴν. Böckh Staatsh. 1 S. 444. — τῶν γιγνομένων vom Ertrage, z. B. des Ackerbaues. Dem. 18, 145: ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων οὐδέν. Xen. Mem. 2, 9, 4: σῖτον ἢ ἔλαιον ἢ οἶνον ἢ ἔρια ἢ ἄλλο τι τῶν ἐν ἀγρῷ γινομένων χρησίμων (l. χρήσιμων) πρὸς τὸν βίον. vgl. Her. 1, 160, 2. — αὐτῶν von πόλεως regiert wäre nichtig, allenfalls passend nur αὐτοῖς; ich nehme es als Ge. des Preises: dafür, für diese gesteuerten Gelder. Spr. 47, 17, 3. — διέφερον, διήννον. (Sch.) führten durch. (Ba.) zu 1, 11, 2. — ἐς τὰ ἱερά, weil dabei ein vorhergehendes Hinbewegen zu den Tempeln vorschwebt. Lys. 6, 5: θύειν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν. (Abr.) vgl. Schömann z. Isä. p. 314.

ἔθνον. τὰ δὲ ἄλλα αὐτῇ ἢ πόλις τοῖς πρὶν καίμοις ἐχρήτο, 6
 πλὴν καθ' ὅσον αἰεὶ τινα ἐπεμέλοντο σφῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἶναι.
 καὶ ἄλλοι τε αὐτῶν ἤρξαν τὴν ἐνιαυσίαν Ἀθηναίους ἀρχὴν καὶ Πει-
 σίστρατος ὁ Ἰππίου τοῦ τυραννεύσαντος υἱός, τοῦ πάππου ἔχων τοῦ-
 νομα, ὃς τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀρχῶν ἀνέθηκε
 καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίῳ. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προς-7
 οικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μείζον μῆκος [τοῦ βωμοῦ] ἡ-
 γάνισε τοῦπίγραμμά· τοῦ δ' ἐν Πυθίῳ ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν ἀμυ-
 δροῖς γράμμασι λέγον τάδε·

μνημια τόδ' ἦς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ἰππίου υἱός

Θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

ὅτι δὲ πρεσβύτατος ὢν Ἰππίας ἤρξεν, εἰδὼς μὲν καὶ ἀκοῇ ἀκριβέστε-55
 ρον ἄλλων ἰσχυρίζομαι, γνοίη δ' ἂν τις καὶ αὐτῷ τούτῳ· παῖδες γὰρ
 αὐτῷ μόνῳ φαίνονται τῶν γνησίων ἀδελφῶν γενόμενοι, ὡς ὁ τε βωμὸς
 σημαίνει καὶ ἡ στήλη ἢ περὶ τῆς τῶν τυράννων ἀδικίας, ἢ ἐν τῇ Ἀθη-
 ναίων ἀκροπόλει σταθεῖσα, ἐν ἣ Θεσσαλοῦ μὲν οὐδ' Ἰππάρχου οὐδεὶς 2
 παῖς γέγραπται, Ἰππίου δὲ πέντε, οἳ αὐτῷ ἐκ Μυρρίνης τῆς Καλλίου
 τοῦ Ὑπερεχίδου θυγατρὸς ἐγένοντο· εἰκὸς γὰρ ἦν τὸν πρεσβύτατον
 πρῶτον γῆμαι. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ πρῶτος γέγραπται μετὰ τὸν
 πατέρα, οὐδὲ τοῦτο ἀπεικόντως διὰ τὸ πρεσβεύειν τε ἀπ' αὐτοῦ καὶ

§ 6. αὐτῇ im Gegensatz zu den Tyrannen: nicht diese sondern die
 Stadt selbst handhabte die Gesetze. Selfgovernment. — πλὴν κα-
 θ' ὅσον ausser in wiefern auch 6, 82, 2. 88, 1. (Bl.) — καίμοις.
 Spr. 38, 5, 3. — τινα ἐπεμέλοντο εἶναι. Xen. Mem. 4, 7, 1: αὐτάρχεις
 αὐτοὺς εἶναι ἐπεμελείο. (Pp.) Eine sehr seltene Sprechweise. — ἐνιαυσίαν
 für ἐνιαύσιον die besten Hsn., obschon dies Adj. zweier Endungen ist 4, 117,
 1. 5. 1, 1. 15, 2; dreier Her. 4, 180, Eur. Hipp. 37, Hik. 407, Plat. Ges. 779,
 e u. Xen. Ag. 2, 1. — Ἀθηναίους. Spr. 47, 20, 2 u. zu 1, 93, 2. — ὃς
 verdächtigt Bekker; wohl richtig, wenn auch Πεισίστρατος sich an ἤρξαν an-
 schliessen könnte. Indess dabei würde man ὃς καὶ erwarten. — τῶν. τὸν
 τῶν Ba. — Πύθιος hiess auch der im Pythion verehrte Gott und daher ἐν
 Πυθίῳ. Spr. 43, 3, 6. Plat. Gorg. 472, a: οὗ ἔστιν ἐν Πυθίῳ τοῦτο τὸ καλὸν
 ἀνάθημα. Schömann z. Isä. p. 311.

§ 7. τῷ μὲν ist mit προσοικοδομήσας zu verbinden. — τοῦ βωμοῦ
 würde man nicht vermissen. (Kr. Bruchst.) Nach Ahr. es mit τοῦπίγραμμά zu
 verbinden widerstrebt die betonte Stellung. — δῆλόν ἐστι, τοῦπίγραμμά.

C. 55. § 1. πρεσβύτατος von den Söhnen des Peisistratos. — ἰσχυ-
 ρίζομαι versichere, sonst gew. δυσχυρίζομαι. Plat. Rep. 533, a: ὅτι τοι-
 οὔτων κ' ἰδεῖν ἰσχυροῦσιν. vgl. dort Schneider. — τούτῳ, τῷ ἡρητισμένῳ.
 (Sch.) zu 5, 71, 1. — μόνῳ. μόνον die besten Hsn., hier schwerlich zu
 rechtfertigen. — ἢ περὶ für περὶ Bekker. Kr. Stud. 2 S. 78. Doch könnte
 auch das erste ἢ gestrichen werden.

§ 2. οὐδέ. Spr. 69, 50 E. — Μυρρίνης. Μυρρίνης Pp. — ἦν. Spr.
 53, 2, 4. — αὐτῇ für πρώτῃ eine Variante u. Va: in ipso titulari lapide. —
 ἀπεικόντως. ἀπεικόντως ist doch wohl nach Thom. M. u. Phav. zu lesen.
 vgl. 1, 73, 1. 2, 8, 1 u. 8, 68, 4. Ueber die Redeweise Spr. 66, 1, 8. —
 πρεσβεύειν, πρεσβύτατος εἶναι. (Sch.) — ἀπ' αὐτοῦ nächst ihm, dem
 Peisistratos. (Ill.) — τυραννεύσαι Tyrann geworden sein. Spr. 53, 5, 2.

στρανηνεῦσαι. οὐ μὴν οὐδ' ἂν κατασχεῖν μοι δοκεῖ ποτε Ἰππίας τὸ
 πυραρχοῦμα ῥαδίως τὴν τυραννίδα, εἰ Ἰππάρχος μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ ὦν
 ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ ἀνθημερόν καθίστατο· ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πρότερον
 ξύνηθες τοῖς μὲν πολίταις φοβερόν, ἐς δὲ τοὺς ἐπικούρους ἀκριβές,
 πολλῶ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατέκράτησε, καὶ οὐχ ὡς ἀδελφὸς
 νεώτερος ὢν ἠπόρησεν ἐν ᾧ οὐ πρότερον ξυνεχῶς ὠμιλήκει, τῇ ἀρχῇ.
 Ἰππάρχῳ δὲ ξυνέβη τοῦ πάθους τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα καὶ τὴν
 δόξαν τῆς τυραννίδος ἐς τὰ ἔπειτα προσλαβεῖν.

56 Τὸν δ' οὖν Ἀρμόδιον ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν, ὥσπερ διανοεῖτο,
 προὑπηλύκισεν· ἀδελφὴν γὰρ αὐτοῦ κόρην, ἐπαγγείλαντες ἦκειν κα-
 τοῦν οἴσουσαν ἐν πομπῇ τινι, ἀπήλασαν, λέγοντες οὐδὲ ἐπαγγεῖλαι τὴν
 ἀρχὴν διὰ τὸ μὴ ἀξιῖν εἶναι. χαλεπῶς δὲ ἐνεγκόντος τοῦ Ἀρμοδίου
 πολλῶ δὴ μᾶλλον δι' ἐκεῖνον καὶ ὁ Ἀριστογείτων παρωξύνετο. καὶ
 αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πρὸς τοὺς ξυνεπιθησομένους τῷ ἔργῳ ἐπέπρακτο,
 περιέμενον δὲ Παναθηναία τὰ μεγάλα, ἐν ἧ μόνον ἡμέρᾳ οὐχ ὑπο-
 πτον ἐγίνετο ἐν ὀπλοῖς τῶν πολιτῶν τοὺς τὴν πομπὴν πέμψοντας

§ 3. οὐ μὴν οὐδέ. zu 2, 97, 5. — καθίστατο, ἀρχων. (Hk.) vgl. 8, 90, 2.

§ 4. καὶ vor διὰ entspricht dem καὶ vor οὐχ. (Hk.) — διὰ τὸ — ἀ-
 κριβές, διὰ τὸ ἐκ μακροῦ χρόνου τοῖς μὲν πολίταις συνήθειαν ἐμπεποιηκῆναι
 τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν. τοῖς δὲ δορυφόροις τοῦ φυλάττειν ἐπιμελῶς αὐτόν. (Sch.)
 Ueber das auch zu ἀκριβές gehörige σύνηθες zu 6, 34, 4. — ἀκριβές ver-
 steht Va. von sorgsamer Haltung und Pflege; besser Hl. von stren-
 ger Zucht. Also Discipline und pünctliche Subordination. — ἐπικούρους
 Trabanten, natürlich Soldtruppen. vgl. 6, 58, 2 u. Her. 1, 64. — τῷ πε-
 ριόντι τοῦ ἀσφαλοῦς, τῇ περιουσίᾳ τῆς ἀσφαλείας. (Ba.) zu 5, 7, 2. Ueber
 den Artikel τῷ Spr. 50, 11, 1. — κατέκράτησε gewann die Oberhand
 über die Verschworenen. — ἐν ᾧ. ἐν πράγματι ᾧ, das ἐν an ἠπόρησεν, ᾧ an
 ὠμιλεῖν angefügt: er bewies sich nicht unentschieden und un-
 sicher in der Herrschaft, wie in einer Sache mit der er nicht
 früher vertraut geworden. (Ps.) Spr. 51, 13, 7. Plat. Prot. 313, a: ὁ
 περὶ πλείονος ἡγῆ, τὴν ψυχὴν. vgl. dort Heindorf. Ueber ὠμιλεῖν vgl. 6, 70, 1
 u. Her. 7, 214: τῇ χώρῃ πολλὰ ὠμιληκόσ. — τοῦ πάθους τῇ δυστυχίᾳ, διὰ
 τὴν συμπεσοῦσαν αὐτῷ δυστυχίαν. (Sch.) zu 4, 65, 4. — ὀνομασθέντα, ὀνο-
 μαστὸν γενόμενον. (Sch.) Ueber den Ac. Spr. 55, 2-7. vgl. 7, 57, 9. — τὴν
 δόξαν τῆς τυραννίδος den Ruf der von ihm geführten Tyrannis, ὑπο-
 ληθῆναι ὅτι ἐτυράνησεν. (Sch.) — ἐς τὰ ἔπειτα in Bezug auf die fol-
 genden Zeiten, in welchem Sinne ich doch ἐς τὸ ἔ. erwarte. vgl. 4, 18, 3.
 64, 3. — προσλαβεῖν gewinnen. zu 6, 18, 7.

C. 56. § 1. δ' οὖν, zurückweisend auf 6, 54, 4. vgl. Kr. Stud. 2 S.
 128. — ἀπαρνηθέντα, ἀρνησάμενον ὀμιλεῖσαι τῷ περὶόντι. (Sch.) nachdem
 er abgelehnt hatte. Den medialen Aorist hat von attischen Prosaikern
 nur Aesch. 2, 69, 3, 224. — πείρασιν, ein sehr seltenes Wort, noch aus
 Dion C. angeführt. — ὥσπερ. zu ὡς 6, 2, 4. — ἀδελφὴν — κόρην. Spr.
 57, 1, 1. — ἐπαγγείλαντες, προστάξαντες. (Sch.) Subject ist Ἰππίας καὶ
 Ἰππάρχος. (Ba.) — κατοῦν. vgl. die Lex. unter κατοῦρός u. Perizon. z. Ael.
 V. G. 11, 8. — τὴν ἀρχὴν. Spr. 46, 3, 2. vgl. 4, 98, 1.

§ 2. Παναθηναία. zu 5, 47, 12. — ἐν ὀπλοῖς, μετ' ἀσπίδος καὶ δό-
 ρατος 6, 58, 2. (Hudson.) — τὴν πομπὴν. Spr. 46, 5, 2. Ueber die Phrase
 Jacobitz zu Luk. Jup. Trag. 22. — πέμψοντας für πέμψαντας einige Hsn.

ἀθρόους γενέσθαι· καὶ ἔδει ἄρξαι μὲν αὐτούς, ξυνεπαμύνειν δὲ εὐθύς τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους ἐκείνους· ἦσαν δὲ οὐ πολλοὶ οἱ ξυνομομοκότες ἀσφαλείας ἔνεκα· ἤλιπον γὰρ καὶ τοὺς μὴ προειδότας, εἰ καὶ ὀποσιοῦν τολμήσειαν, ἐκ τοῦ παραχοῆμα ἔχοντάς γε ὄπλα ἐθειλήσειν σφᾶς αὐτοὺς ξυνελευθεροῦν. καὶ ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτή, Ἰππίας μὲν⁵⁷ ἔξω ἐν τῷ Κεραμεικῷ καλουμένῳ μετὰ τῶν δορυφόρων διεκόσμει ὡς ἕκαστα ἐχρῆν τῆς πομπῆς προΐέναι, ὁ δὲ Ἀρμόδιος καὶ ὁ Ἀριστογεΐτων ἔχοντες ἤδη τὰ ἐγχειρίδια ἐς τὸ ἔργον προήεσαν. καὶ ὡς εἰδόντες τινα τῶν ξυνωμοτῶν σφίσι διαλεγόμενον οἰκείως τῷ Ἰππία, ἦν δὲ πᾶσιν εὐπρόσодος ὁ Ἰππίας, ἔδεισαν καὶ ἐνόμισαν μεμηνῦσθαι τε καὶ ὅσον οὐκ ἤδη ξυλληφθήσεσθαι. τὸν λυπήσαντα οὖν σφᾶς καὶ δι' ὄνπερ πάντα ἐκινδύνεον ἐβούλοντο πρότερον, εἰ δύναντο, προτιμωρήσεσθαι, καὶ ὥσπερ εἶχον ὤρμησαν εἴσω τῶν πυλῶν, καὶ περιέτρυχον τῶν³ Ἰππάρχῳ παρὰ τὸ Λειωκόριον καλούμενον, καὶ εὐθύς ἀπερισκέπτως προσπεσόντες καὶ ὡς ἂν μάλιστα δι' ὀργῆς ὁ μὲν ἐρωτικῆς, ὁ δὲ ὑβρισμῆνος, ἔτυπον καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτόν. καὶ ὁ μὲν τοὺς δορυφόρους τὸ αὐτίκα διαφεύγει, ὁ Ἀριστογεΐτων, ξυνδραμόντος τοῦ ὄχλου καὶ ὑστερον ληφθεὶς οὐ ῥαδίως διέτέθη· Ἀρμόδιος δὲ αὐτοῦ παραχοῆμα

§ 3. αὐτούς, Harmodios und Aristogeiton, betont wegen des Gegensatzes. Spr. 51, 6, 3. — ξυνεπαμύνειν, ein seltenes Wort, noch aus Aprian nachgewiesen. — τὰ πρὸς die Angriffe gegen; der Ac. τὰ hängt von ξυνεπαμύνειν ab. Spr. 46, 5, 4 u. zu 4, 83, 4. — ἐκείνους, τοὺς ξυνεπιθησομένους τῷ ἔργῳ. (Ba.) — ἀσφαλείας. Je mehr Theilnehmer, desto eher findet sich ein Verräther. — ἔνεκα für οὖνεκα einige Hsn. Dass Thuk. gerade an dieser einen Stelle οὖνεκα geschrieben ist denn doch nicht wahrscheinlich, wenn gleich es jetzt noch an einzelnen Stellen attischer Prosaiker aufgenommen ist. — καὶ ὀποσιοῦν wie viele, d. h. wie wenige, auch immer. Spr. 51, 15, 3 u. zu 1, 77, 2. — τολμήσειαν das Unternehmen angefangen hätten. zu 2, 43, 4.

C. 57. § 1. ἔξω, τῆς πόλεως. (Sch.) ἐν τῷ ἔξω K.?

§ 2. σφίσι. Spr. 48, 12, 5. — οἰκείως, φιλικῶς. (Sch.) — ὁ Ἰππίας ist wiederholt, damit man nicht auch hier τινά als Subject denke. — τὸν λυπήσαντα, τὸν Ἰππάρχον. (Sch.) — πάντα. Spr. 46, 5, 4, vgl. 6, 78, 4. — πρότερον προ- pleonastisch, wie Aehnliches öfter. zu 1, 23, 4 u. 29, 1. — προτιμωρήσεσθαι für προτιμωρήσασθαι die besten Hsn. Spr. 53, 7, 10 u. zu 1, 27, 2.

§ 3. ὥσπερ εἶχον stehenden Fusses. zu 3, 30, 1. — τῶν πυλῶν, des Dipylon. — παρὰ. περί Arn. u. eine Hs. vgl. jedoch 8, 102, 2 u. Spr. 68, 36, 3. — καὶ εὐθύς für εὐθύς eine Hs., εὐθύς δ' F. Ps. — ἀπερισκέπτως. zu 4, 10, 1. — ὡς ἂν, περιπέσοιν. Spr. 69, 7, 2 u. Kr. zu Xen. An. 5, 7, 22 lat. Ausg. — ὁ δὲ fügt das Particip dem Ge. au. Spr. 59, 2, 3. — ὑβρισμῆνος weil beschimpft. — ὁ μὲν — ὁ Ἀριστογεΐτων. Spr. 50, 1, 11. vgl. 2, 29, 2. 7, 86, 2. 8, 42, 2. (Bö.) — οὐ ῥαδίως, χαλεπῶς, οὐκ ἐνόλως ἀνγρέθη. (Sch.) κακῶς Hesych. u. Phot. Aehnlich Diod. Excerpt. Peirese. p. 537 Wess. u. Exc. Vat. p. 36, 25 Dind. vgl. Dion Chrys. 1 p. 468 R.: μηδὲ ῥαδίου γε θανάτου τυχεῖν. (Hertlein Ms.) — διετέθη, ἀνγρέθη. (Sch.) wurde zugerichtet.

58 ἀπόλλυται. ἀγγελθέντος δὲ Ἰππία ἐς τὸν Κεραμεικόν, οὐκ ἐπὶ τὸ γενόμενον ἀλλ' ἐπὶ τοὺς πομπέας τοὺς ὀπλίτας πρότερον ἢ αἰσθῆσθαι αὐτούς, ἀποθνήσκοντας, εὐθύς ἐχώρησε, καὶ ἀδήλως τῇ ὄψει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφορὰν ἐκέλευσεν αὐτούς, δεῖξας τι χωρίον, ἀπελθεῖν ἐς αὐτὸ ἄνευ τῶν ὄπλων. καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν οἰόμενοι τι εἶναι αὐτόν, ὃ δὲ τοῖς ἐπικούροις φράσας τὰ ὄπλα ὑπολαβεῖν ἐξελέγετο εὐθύς οὕτως ἐπητιᾶτο καὶ εἴ τις εὐρέθη ἐγχειρίδιον ἔχων· μετὰ γὰρ ἀσπίδος καὶ δόρατος εἰώθεσαν τὰς πομπὰς ποιεῖν.

59 Τσιούτω μὲν τρόπῳ δι' ἐρωτικὴν λύπην ἢ τε ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἢ ἀλόγιστος τόλμα ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιθεοῦς Ἀρμολίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐγένετο. τοῖς δ' Ἀθηναίοις χαλεπωτέρα μετὰ τοῦτο ἢ τυραννὶς κατέστη, καὶ ὁ Ἰππίας διὰ φόβου ἤδη μᾶλλον ὢν τῶν τε πολιτῶν πολλοὺς ἔκτεινε καὶ πρὸς τὰ ἔξω ἅμα διεσκοπεῖτο εἴ ποθεν ἀσφάλειάν τινα ὁρώη μεταβολῆς γενομένης ὑπάρχουσάν οἱ. Ἰππόκλου γοῦν τοῦ Λαιμψακηνοῦ τυράννου Λιαντίδῃ τῷ παιδί θυγατέρα ἑαυτοῦ μετὰ ταῦτα Ἀρχεδίκην, Ἀθηναῖος ὢν Λαιμψακηνῶ, ἔδωκεν, αἰσθανόμενος αὐτούς μέγα παρὰ βασιλεῖ Λαρεῖῳ δύνασθαι. καὶ αὐτῆς σῆμα ἐν Λαιμψάκῳ ἐστὶν ἐπίγραμμα ἔχον τόδε·

C. 58. § 1. ἀγγελθέντος. Spr. 47, 4, 4 u. zu 1, 74, 1. — τὸ γενόμενον, τὸν γενόμενον φόνον. (Sch.) — τοὺς πομπέας τοὺς ὀπλίτας die schwer bewaffneten Geleiter. Spr. 57, 1, 3. Πομπείας scheint sonst nach Homer nicht vorzukommen. — πρότερον ἢ αἰσθῆσθαι. zu 1, 69, 4. vgl. 7, 63, 1. 8, 45, 5. — ἀδήλως, ὥστε ἀδηλος εἶναι. (Ba.) Spr. 66, 1, 9. — τῇ ὄψει gehört zu ἀδήλως; τὴν ὄψιν vermuthet Bl.; Arn. will τὴν ὄψιν zu πλασάμενος denken. Doch kann das Verbum auch ohne Object heissen: seine Haltung, sein Wesen verstellen. Dem. 45, 68: τοῖς πεπλασμένοις ὀκνήσειεν ἂν τις προσελθεῖν. mit dem Ggs. ἀπλῶς ὡς πεφύκασι βαδίζειν. — πρὸς τὴν ξυμφορὰν gehört nicht bloss zu πλασάμενος, sondern zu ἀδήλως πλασάμενος: unbemerkbar in seinen Zügen verstellte er sich bezüglich des Vorfalles, ἀσύγγυτον τὴν ἑαυτοῦ ὄψιν τηρήσας καὶ μὴ ὑπεμφαίνουσαν τεκμήριον τοῦ πάθους. (Sch.) — δεῖξας. zu 1, 87, 2.

§ 2. ἀνεχώρησαν gingen zurück von den Waffen. — ὑπολαβεῖν, ὑφαρπάσαι. (Sch.) — καὶ εἴ τις. zu 6, 32, 2. — μετὰ γὰρ denn nur mit. (Hl.) — ἀσπίδος. Spr. 44, 1, 7 u. zu 2, 70, 2. — ποιεῖν. πέμπειν eine Hs. u. d. Zeile, von Pp. gebilligt, da man ποιῆσθαι erwarten würde.

C. 59. § 1. ἐκ τοῦ παραχρῆμα περιθεοῦς wegen der plötzlich entstandenen Besorgniss dass sie verrathen seien. „vgl. 8, 1, 5.“ (Bl.)

§ 2. χαλεπωτέρα. vgl. Her. 6, 123. (Bl.) — διὰ φόβου ὢν. zu 6, 34, 2. — ἀσφάλειαν Sicherung, Schutzmittel. (St.) Sicherheitsort. (Sch. u. Hl.) — μεταβολῆς γενομένης bei eingetretener Umwälzung. (St.)

§ 3. γοῦν. δ' οὖν Kr. Bruchst. Hertlein Ms. erklärt: dies, τὸ πρὸς τὰ ἔξω διασκοπεῖσθαι etc., lässt sich wenigstens daraus schliessen dass er etc. vgl. Ullrich Beitr. z. Krit. 2 S. 19. — παιδί. Spr. 47, 5, 4. — Ἀθηναῖος ὢν. So spricht der athenische Stolz sich öfter aus. Valckenaer z. Her. 7, 161. — αἰσθανόμενος — δύνασθαι. zu 5, 4, 5. — αὐτούς er und die Seinigen. Spr. 58, 4, 3 u. Kr. zu Xen. An. 1, 10, 4. — μέγα. Spr. 46, 5, 6. — ἐπίγραμμα, des Simonides nach Aristot. Rhet. 1, 9, 31. (Hudson.)

ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ

4

Ἰππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνας,

ἧ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὔσα τυράννων

παίδων τ' οὐκ ἤρθη ροῦν ἐς ἀτασθαλίην.

τυραννέουσας δὲ ἔτη τρία Ἰππίας ἔτι Ἀθηναίων καὶ πανθεὶς ἐν τῷ τετάρτῳ ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀλκμαιωνιδῶν τῶν φευγόντων ἐχώρει ὑπόσπονδος ἐς τε Σίγειον καὶ παρ' Αἰαντίδην ἐς Λάμψακον, ἐκεῖθεν δὲ ὡς βασιλέα Δαρεῖον, ὅθεν καὶ ὀρμώμενος ἐς Μαραθῶνα ὕστερον ἔτει εἰκοστῷ, ἤδη γέρον ὢν, μετὰ Μήδων ἐστράτευσεν.

Ὡν ἐνθυμούμενος ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων καὶ μιμνησκόμενος⁶⁰ ὅσα ἀκοῇ περὶ αὐτῶν ἠπίστατο χαλεπὸς ἦν τότε καὶ ὑπόπτῃς ἐς τοὺς περὶ τῶν μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας, καὶ πάντα αὐτοῖς ἐδόκει ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ καὶ τυραννικῇ πεπερᾶσθαι. καὶ ὡς αὐτῶν διὰ τὸ τοιοῦτον ὀργιζομένων πολλοὶ τε καὶ ἀξιόλογοι ἄνθρωποι ἤδη ἐν τῷ δεσποτικῷ ἦσαν καὶ οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο, ἀλλὰ καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερόν τε καὶ πλείους ἔτι ξυλλαμβάνειν, ἐνταῦθα ἀναπέιθεται εἰς τῶν δεδεμένων, ὅσπερ ἐδόκει αἰτιώτατος εἶναι, ὑπὸ τῶν ξυνδεσποτικῶν τινος εἶτε ἄρα καὶ τὰ ὄντα μὴνῦσαι εἶτε καὶ οὐ· ἐπ' ἀμφοτέρω γὰρ εἰκάζεται, τὸ δὲ σαφές οὐδεὶς οὔτε τότε οὔτε

§ 4. τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ unter seinen Zeitgenossen. Spr. 47, 23, 13 u. 68, 40, 4. — Ἰππίου eine Tochter des Hippias. Dial. 47, 5, 4. — Ἀρχεδίκη wird der Name Dem. 44, 9 geschrieben. — ἀδελφῶν. Bekannt ist nur Einer, Peisistratos 6, 54, 6. (Hk.) — ἤρθη. Aesch. Ag. 575: ἧ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἰρεσθαι κέαρ. (Bl.)

§ 5. ἔτι, ἤγουν μετὰ τὸν χρόνον τοῦ Ἰππάρχου. (Sch.) — ὑπὸ Α. καὶ Α. Her. 5, 55 ff. — ὑπόσπονδος, τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι. (Sch.) Die Bedingung Her. 5, 65, 1. — ἐς Σίγειον. vgl. Her. 5, 94 f. (Arn.)

§ 60. § 1. ὢν. zu 1, 42, 1. Hier wird 6, 53, 3 wieder aufgenommen. (Pr.) — ὁ δῆμος ὁ. Spr. 50, 8, 11. — μιμνησκόμενος auch [Plat.] Axiochl. p. 368, a. Oefter findet sich das Präsens u. Impf. in Compositen. — ὑπόπτῃς. Ael. v. G. 4, 18: ὑπόπτῃς ὢν ἐς πάντας ὁ Διονύσιος. (Dr.) Das Wort ist selten, im Chor Soph. Phil. 136; bei Xen. von Pferden. vgl. die Lex. — ἐς. zu 4, 51. — ἐπί. zu 6, 28, 2.

§ 2. τὸ τοιοῦτον. vgl. 6, 33, 6. — οὐκ ἐν παύλῃ, οὐδεμία ἀπόπαυσις τοῦ συλλαμβάνειν τοὺς ἀνδρας καὶ ζήτησιν ποιῆσθαι τῶν γενομένων. (Sch.) Die Ausdrucksweise ist mir sonst woher nicht erinnerlich, doch wohl erträglich. — ἐν παύλῃ. ἀνάπαντα Reiske und Toup. — ἐφαίνετο, τὸ προᾶγμα. Spr. 61, 5, 6 u. zu 1, 6, 4. 137, 4. — ἐπεδίδοσαν ἐς. vgl. die Lex. u. d. W. — πλείους. τὸ πλείους? da das vorige τό hart auch für den Inf. gelten würde und den blossen Infinitiv mit ἐπεδίδοσαν zu verbinden sprachwidrig wäre. — ἐνταῦθα. Spr. 65, 9, 1. vgl. Xen. An. 2, 6, 3. 3, 4, 25. — εἰς, der Redner Andokides — τινος, Namens Charmides nach Andok. 1, 48, Timaeos nach Plut. Alk. 21. — εἶτε ἄρα. Plat. Phäd. 70, c: σκεπτόμεθα αὐτὸ τῆδε πῆ, εἶτε ἄρα ἐν Αἴδου εἰσὶν αἱ ψυχαὶ εἶτε καὶ οὐ. — καί. Spr. 69, 32, 13. vgl. 5, 65, 3. — τὰ ist mir verdächtig. — οὐ, οὐκ ὄντα. — ἐπ' ἀμφοτέρω εἰκάζεται für beide Meinungen werden Vermuthungen aufgestellt. vgl. zu 1, 83, 2. So ἐπ' ἀμφοτέρω λέγεσθαι bei Her. 2, 125, 2. 3, 87. —

ὑστερον ἔχει εἰπεῖν περὶ τῶν δρασαντων τὸ ἔργον. λέγων δὲ ἔπεισεν αὐτὸν ὡς χρή, εἰ μὴ καὶ δέδρακεν, αὐτὸν τε ἄδειαν ποιησάμενον σῶσαι καὶ τὴν πόλιν τῆς παρουσίας ὑποψίας παῦσαι· βεβαιωτέραν γὰρ αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας ἢ ἀρνηθέντι διὰ δίκης ἐλθεῖν. καὶ ὁ μὲν αὐτὸς τε καθ' ἑαυτοῦ καὶ κατ' ἄλλων μηνύει τὸ τῶν Ἑρμῶν· ὁ δὲ δῆμος [ὁ τῶν Ἀθηναίων] ἄσμενος λαβῶν, ὡς ᾤετο, τὸ σαφές καὶ δεινὸν ποιούμενοι πρότερον, εἰ τοὺς ἐπιβουλευόντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἴσονται, τὸν μὲν μηνυτὴν εὐθύς καὶ τοὺς ἄλλους μετ' αὐτοῦ ὅσων μὴ κατηγορήκει ἔλυσαν, τοὺς δὲ κατατιαιθέοντας κρίσεις ποιήσαντες τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, ὅσοι ξυνελήφθησαν, τῶν δὲ διαφυγόντων θάνατον καταγνόντες ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. κὰν τούτῳ οἱ μὲν παθόντες ἄδηλον ἦν εἰ ἀδίκως ἐτετιμώρητο, ἢ μέντοι ἄλλη πόλις ἐν τῷ παρόντι περιφανῶς ὠφέλητο.

61 Περὶ δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐναγόντων τῶν ἐχθρῶν, οἵπερ καὶ πρὶν ἐκπλεῖν αὐτὸν ἐπέθεντο, χαλεπῶς οἱ Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον· καὶ ἐπειδὴ τὸ τῶν Ἑρμῶν ᾤοντο σαφές ἔχειν, πολὺ δὴ μᾶλλον καὶ τὰ μυστικά, ὧν ἐπαίτιος ἦν, μετὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνωμοσίας ἐπὶ τῷ

οὔτε τότε, εἶχεν εἰπεῖν. Spr. 62, 4, 2 u. zu 1, 86, 2. — λέγων δὲ, ὁ συνδεσμιώτης. (Sch.) durch die Vorstellung aber. — εἰ μὴ καὶ, ungewöhnliche Stellung für εἰ καὶ μὴ, wie eine Hs. hat. Dion. Arch. 8, 30: εἰ μὴ καὶ τοσαῦτα. vgl. Schwebel z. Onosand. p. 22. (Bl.) vgl. zu 3, 46, 1. vgl. zu 2, 11, 4. — ἄδειαν ποιησάμενον nachdem er sich Strafflosigkeit verschafft hätte. (Ps.) die dem Angeber wenn er nicht trog, gewährt wurde. Sluiter Lectt. And. p. 57. — παῖσαι τὰς ὑποψίας Xen. An. 2, 5, 2. (Bl.)

§ 3. μετ' ἀδείας, ἄδειαν ποιησάμενος. vgl. Fritzsche ad Luc. p. 138. — δικά. Spr. 68, 22, 2. — ἐλθεῖν für ἐλθόντι als ob ἀσφαλέστερον vorherginge. Spr. 69, 30, 2 u. zu 4, 66, 2. vgl. 5, 53, 2. — τὸ τῶν Ἑ. den Vorfall mit den H., die Verstümmelung der H., wie 6, 61, 1. — ἄσμενος. ἀσμένως Kr. Stud. 2 S. 238. zu 3, 56, 2. Plut. Kleom. 35: τοῦτο ἀσμένως ἔλαβεν. — ὡς ᾤετο gehört zu τὸ σαφές. (Ba.) vgl. 6, 61, 1 u. Kr. zu Xen. An. 1, 6, 7. — ποιούμενοι, ἡγούμενοι. zu 1, 102, 3. Ueber den Plu. Spr. 58, 4, 1. vgl. 4, 106, 2. 6, 61, 2 u. Kr. De auth. p. 30 s.

§ 4. μὴ. Spr. 68, 4, 2. — ἐπανεῖπον, τουτίσιν ὑπέσχοντο καὶ ἐκήρυξαν. (Sch.) Sonst wo habe ich das Wort nicht gefunden. (Bl.) Das Pr. dazu ἐπαναγορεύειν hat Ar. Vö. 1072: ἐπαναγορεύεται, ἦν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν τάλαντον. — ἀργύριον, ein Talent. — εἰ ἀδίκως ob sie nicht mit Unrecht. Spr. 65, 1, 8 u. Kr. zu Xen. An. 3, 2, 22 lat. Ausg. — ὠφέλητο. οὐ γὰρ ὑπώπτεον ἐπὶ ἀλλήλους. (Sch.)

C. 61. § 1. ἐναγόντων. zu 1, 67, 2. 8, 26, 1. — χαλεπῶς ἐλάμβανον nahmen es mit Gehässigkeit auf. zu 3, 56, 2 u. Stud. 2 S. 238. — σαφές. σαφῶς einige Hsn. — μετὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνωμοσίας unter denselben Beweggründen und unter, wegen, der Verschwörung; über λόγος zu 1, 102, 3; über μετὰ zu 1, 18, 7. vgl. 6, 28, 1: περιχοπαί μετὰ παιδιᾶς καὶ οἶνον γεγεννημένοι. „Der Artikel mit Bezug auf die Erwähnung 6, 60, 1.“ (Hk.) — καὶ τῆς. κατὰ τῆς Küppers p. 24 s. Wenn etwas zu ändern wäre, so würde ich lieber καὶ streichen. — ἐπὶ τῷ

δήμῳ ἀπ' ἐκείνου ἐδόκει πραχθῆναι. καὶ γὰρ τις καὶ στρατιὰ Λακε-
 δαιμονίων οὐ πολλὴ ἔτυχε κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν ᾧ περὶ ταῦτα
 ἐθορυβοῦντο, μέχρι Ἰσθμοῦ παρελθοῦσα, πρὸς Βοιωτοὺς τι πράσσον-
 τες. ἐδόκει οὖν ἐκείνου πράξαντος καὶ οὐ Βοιωτῶν ἔνεκα ἀπὸ ξυνθή-
 ματος ἦμειν, καὶ εἰ μὴ ἔφθασαν δὴ αὐτοὶ κατὰ τὸ μήνυμα ξυλλα-
 βόντες τοὺς ἄνδρας, προδοθῆναι ἂν ἡ πόλις. καὶ τινα μίαν νύκτα καὶ 3
 κατέδαρθον ἐν Θησείῳ τῷ ἐν πόλει ἐν ὄπλοις. οἳ τε ξένοι τοῦ Ἀλκι-
 βιάδου οἱ ἐν Ἀργεὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπωπτεύθησαν τῷ δήμῳ
 ἐπιτίθεσθαι, καὶ τοὺς ὁμήρους τῶν Ἀργείων τοὺς ἐν ταῖς νήσοις κει-
 μένους οἱ Ἀθηναῖοι τότε παρέδωσαν τῷ Ἀργείων δήμῳ διὰ ταῦτα δια-
 χρήσασθαι. πανταχόθεν τε περιεστήκει ὑποψία ἐς τὸν Ἀλκιβιάδην.
 ὥστε βουλόμενοι αὐτὸν ἐς κρίσιν ἀγαγόντες ἀποκτεῖναι πέμπουσιν οὕτω 4
 τὴν Σαλαμινίαν ναῦν ἐς τὴν Σικελίαν ἐπὶ τε ἐκεῖνον καὶ ὧν περὶ ἄλ-
 λων ἐμεμήνητο. εἶρητο δὲ προεπεῖν αὐτῷ ἀπολογησομένῳ ἀκολουθεῖν,
 ξυλλαμβάνειν δὲ μὴ, θεραπεύοντες τὸ τε πρὸς τοὺς ἐν τῇ Σικελίᾳ

δῆμῳ, ἐπὶ δήμῳ καταλύσει 6, 28, 2. (Gb.) Ar. Ri. 236: ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνό-
 μνυτον. (Hertlein Ms.) Kr. z. Dion. p. 364 s. 15. — ἀπ' ἐκ. zu 1, 17, 1.

§ 2. καὶ γὰρ καὶ auch 4, 108, 3. 6, 103, 4. 8, 64, 2, Her. 6, 108, 1.
 7, 236, 1, Lys. 29, 9. 11, Plat. Prot. 314, a, 317, b, Xen. An. 2, 2, 15,
 Mem. 2, 1, 3, wo es zw., u. Dem. 19, 267. vgl. Spr. 69, 32, 21. — στρατιὰ
 A. Ueber die Furcht vor demselben Kr. z. Dion. p. 365. 383. — πρὸς Βοι-
 ωτοὺς τι πράσσοντες mit den Boeotern (gegen die Athener) irgend
 etwas betreibend. (Va.) Aber was? und wie mit einem Heere? „So
 noch πράσσειν πρὸς τινα 3, 28, 2. 4, 68, 3. 74, 1. 103, 3. 114, 3.“ (Dr.) —
 ἀπὸ ξυνθήματος nach einer Verabredung. zu 4, 67, 5. — δῆ wähn-
 ten sie.

§ 3. τινα nicht: ungefähr, wie 3, 68, 2, sondern: eine nicht nä-
 her bestimmbare. Verschieden ist Soph. OT. 246f. — κατέδαρθον sie
 schliefen dort wie in einem Allarmhause, um sogleich auf Erforderu ver-
 sammelt und bewaffnet ausrücken zu können. — ἐν πόλει. Spr. 50,
 2, 15. — ἐν ὄπλοις. Die Schilde und Speere waren, wie in einem Lager,
 auf einem freien Raume des τέμενος aufgestellt, während die Männer nahe zur
 Hand in einigen der heiligen Gebäude oder auf dem Boden ruhten. (Arn.) vgl.
 zu 1, 111, 1. — ὑπωπτεύθησαν. 3, 43, 1: ὑποπιέται τις κέρδους ἔνεκα λέ-
 γειν. — ἐπιτίθεσθαι Angriffe zu betreiben. Spr. 53, 1, 6. ἂν zuge-
 fügt wünscht Pp. Doch vgl. Spr. 53, 1, 6. — τοὺς ὁμήρους 5, 84, 1. —
 κειμένους. zu 5, 61, 3. — διαχρήσεσθαι die besten Hsn. — παντα-
 χόθεν, wegen des zu Athen verübten Unfuges, wegen Erscheinung der La-
 kedämonier, wegen der Nachrichten von Argos. (Ds.) — περιέστη ohne Ob-
 ject. zu 7, 70, 6. — ἐς ist an ὑποψία anzuschliessen. vgl. 6, 60, 1 u. zu 4,
 27, 3. Nicht für die Verbindung mit περιεστήκει spricht 7, 18, 4. vgl. zu 7, 70, 6.

§ 4. οὕτω. Spr. 56, 12, 4. — ναῦν. zu 6, 53, 1. — ἐπὶ ἐκεῖνον.
 Spr. 68, 42, 2. — ὧν περὶ, ἐπὶ τούτους περὶ ὧν. Spr. 51, 13, 5 u. 7. —
 θεραπεύοντες Sorge tragend für (vgl. 1, 19. 4, 67. 3. 5, 11, 2 u. 7,
 70, 3); der No. als ob εἰρήκεσαν vorherginge. Spr. 56, 9, 4. „vgl. 5, 70, 1.“
 (Arn.) — τό τε. Pp. zweifelt ob zu construiren sei θεραπεύοντες τὸ μὴ θορυ-
 βεῖν πρὸς — oder θεραπεύοντες μὴ θορυβεῖν τὸ πρὸς —. Im letzteren Falle
 wäre τὸ πρὸς τοὺς für τὰ ἐν τοῖς kaum erträglich; aber auch im erstern ist
 es unpassend. Also ist τὸ πρὸς τοὺς ἐν Σ. mit dem Sch. (?) für sich zu neh-

στρατιώτας τε σφετέρους καὶ πολεμίους μὴ θορυβεῖν, καὶ οὐχ ἥμιστοι τοὺς Μαντινάας καὶ Ἀργείους βουλόμενοι παραμεῖναι, δι' ἐκείνου νομιζόντες πεισθῆναι σφᾶς ξυστρατεύειν. καὶ ὁ μὲν ἔχων τὴν ἑαυτοῦ ναῦν καὶ οἱ ξυνδιαβεβλημένοι ἀπέπλεον μετὰ τῆς Σαλαμίνιας ἐκ τῆς Σικελίας ὡς ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐν Θουρίαις, οὐκέτι ξυνείποντο, ἀλλ' ἀπελθόντες ἀπὸ τῆς νεῶς οὐ φανεροὶ ἦσαν, δείσαντες ἐπὶ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι. οἱ δ' ἐκ τῆς Σαλαμίνιας τέως μὲν ἐζήτουν τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, ὡς δ' οὐδαμοῦ φανεροὶ ἦσαν, ὄχοντο ἀποπλέοντες. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἤδη φυγὰς ὦν οὐ πολὺ ὕστερον ἐπὶ πλοίου ἐπεραιώθη ἐς Πελοπόννησον ἐκ τῆς Θουρίας· οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐρήμη δίκη θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' ἐκείνου.

62 Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ λοιποὶ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐν τῇ Σικελίᾳ, δύο μέρη ποιήσαντες τοῦ στρατεύματος καὶ λαχῶν ἐκάτερος, ἔπλεον ξύμπαντι ἐπὶ Σελινούντος καὶ Ἐγέστης, βουλόμενοι μὲν εἶδέναι τὰ χρήματα εἰ δώσουσιν οἱ Ἐγεσταῖοι, κατασκέμασθαι δὲ καὶ τῶν Σελινουντίων τὰ πράγματα καὶ τὰ διάφορα μαθεῖν τὰ πρὸς Ἐγεσταίους. 2 παραπλέοντες δ' ἐν ἀριστερᾷ τὴν Σικελίαν, τὸ μέρος τὸ πρὸς τὸν Τυρσηνικὸν κόλπον, ἔσχον ἐς Ἰμέραν, ἥπερ μόνη ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς

men, das τό von θεραπεύοντες regiert: sie schonten das Verhältniss zu denen in S.; τέ steht hier als sollte βουλόμενοι nicht folgen. zu 5, 11, 2. — πρὸς gestrichen wäre die Rede bei Weitem üblicher. (Pp.) — στρατιώτας τε nehme ich als Apposition zu τοῖς ἐν τῇ Σ. zu 3, 92, 4. — μὴ θορυβεῖν, ὥστε μηδένα θόρυβον συλληφθέντος τοῦ Ἀλκιβιάδου μήτε ἀπὸ τῶν Ἀπικῶν στρατιωτῶν ἀγανακτούντων γενέσθαι μήτε ἀπὸ τῶν πολεμίων καταφρονησάντων. (Sch.) Spr. 61, 6, 9. vgl. 7, 70, 3. — σφᾶς σφίσι Lindau, Kr. Rec. 1828 (Stud. 2. S. 132) u. Dobree. Gö. verdächtigt πεισθῆναι σφᾶς, was in zwei Hsn. fehlt, vgl. auch Arndt de pron. refl. 1 p. 34.

§ 5. οὐ φανεροὶ verschwunden, wie nur noch [Dem.] 49, 19. (Bl.) vgl. ἀγανίξιν. — τό, was wie sie wussten ihnen bevorstand, vgl. zu 2, 53, 2. Philem. 83, 1: ἄν ὀκνήσῃ τὸ μανθάνειν, ἀνεπικούρητον σεαυτοῦ τὸν βίον λήσει ποιῶν. — ἐπὶ διαβολῇ, προδιαβεβλημένοι. (Sch.) Pp. meint ἐπὶ könne hier nicht nach heissen. Warum nicht wie unser auf? Andok. 1, 30: σωθῆναι ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ.

§ 6. οἱ ἐκ. zu 6, 46, 3. — τέως μὲν. zu 5, 71. — πλοίου, φορηγικοῦ 6, 88, 10. — Θουρία ist wohl hier nicht das Gebiet, welches 7, 35, 1 ἢ Θουρίας γῆ heisst, sondern die Stadt, die nach Steph. Byz. Θουρία (auch auf einer Münze), Θούριον und Θούριοι genannt wurde, vgl. 6, 104, 2. (Arn.) — ἐρήμη δίκη ἐστὶν ὅταν μὴ παρόντων ἀμφοτέρων τῶν προσόντων ὁ δικαστὴς τὴν ψῆφον ἐνέγκῃ κατὰ τοῦ ἀπόντος. Bekker Anecd. 1 p. 245. Contumacialverfahren.

C. 62. § 1. λαχῶν. zu 6, 42. — ἐκάτερος. Spr. 56, 9, 2. — ξύμπαντι für ξὺν παντί Kr. vgl. 3, 95, 1. Das ξὺν scheint Thuk. so nie hinzugefügt zu haben. — τὰ χρήματα, die dreissig Talente 6, 46, 1. — τὰ διάφορα 6, 6, 2.

§ 2. ἐν ἀριστερᾷ. λαβόντες ist 7, 1, 1 zugefügt. — τὴν Σικελίαν. τῆς Σικελίας Reiske, was mit μέρος zu verbinden wäre, dies noch von παρα-

Σικελίας Ἑλλάς πόλις ἔσθ'· καὶ ὡς οὐκ ἐδέχοντο αὐτοὺς, παρεκομίζοντο. καὶ ἐν τῷ παραπλάω αἰροῦσιν Ὑκκαρα, πόλισμα Σικανικὸν μὲν β' Ἐγεσταιοῖς δὲ πολέμιον· ἦν δὲ παραθαλασσίδιον. καὶ ἀνδραποδίσαντες τὴν πόλιν παρέδωσαν Ἐγεσταιοῖς, παρεγένοντο γὰρ αὐτῶν ἰππῆς, αὐτοὶ δὲ πάλιν τῷ μὲν πεζῷ ἐχώρουν διὰ τῶν Σικελῶν ἕως ἀφίχοντο ἐς Κατάνην, αἱ δὲ νῆες περιέπλευσαν τὰ ἀνδράποδα ἄγουσαι. Νιζίας δὲ εὐθύς ἔξ Ὑκκάρων ἐπὶ Ἐγέστης παραπλεύσας καὶ τᾶλλα χρηματίσας καὶ λαβῶν τάλαντα τριάκοντα παρῆν ἐς τὸ στρατεύμα· καὶ τὰνδράποδα ἀπέδωσαν καὶ ἐγένοντο ἔξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα. καὶ ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς ξυμμάχους περιέπλευσαν, στρατιὰν κελεύοντες πέμπειν· τῇ τε ἡμισείᾳ τῆς ἑαυτῶν ἤλθον ἐπὶ Ὑβλαν τὴν Γελεᾶτιν, πολεμίαν οὖσαν, καὶ οὐχ εἶλον. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου χειμῶνος εὐθύς τὴν ἔφοδον οἱ Ἀθηναῖοι⁶³ ἐπὶ Συρακούσας παρεσκευάζοντο, οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ αὐτοὶ ὡς ἐπ' ἐκείνους ἰόντες. ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὸν πρῶτον φόβον καὶ τὴν προσδοκίαν οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ εὐθύς ἐπέκειντο, κατὰ τε [τὴν] ἡμέραν ἐκάστην προοῖοῦσαν ἀνεθάρσουν μᾶλλον καὶ ἐπειδὴ πλείοντες τὰ τε ἐπ' ἐκεῖνα τῆς Σικελίας πολὺ ἀπὸ σφῶν ἐφαίνοντο καὶ πρὸς τὴν Ὑβλαν ἐλθόντες καὶ πειράσαντες οὐχ εἶλον βίαν, ἔτι πλέον κατεφρόνησαν καὶ

πλείν regiert. — Ἑλλάς πόλις auch Her. 5, 93, 7, 22, 115. Ἑλλάς γλώσσα eb. 6, 98, 2, 8, 135, 2, 9, 16, 1. (Lex. Her.) Bei Xen. u. A. Ἑλληνίς. — ἐδέχοντο, οἱ Ἱμεραῖοι. (Sch.) Spr. 58, 4, 1. vgl. 50, 5, 3.

§ 3. παραθαλασσίδιος wird noch aus Dion G. 54, 9 angeführt; über ἐπιθαλασσίδιος mehrere Stellen hier bei Abr. — αὐτῶν. Spr. 47, 9.

§ 4. εὐθύς, bevor sie nach Katane zogen. (Dobree.) — χρηματίσειν verhandeln. zu 1, 87, 4. — παρεῖναι ἐς noch 6, 88, 10, 5, 70, 1. (Gö.) Kr. zu Xen. An. 1, 1, 2. — ἀπέδωσαν lieferten sie ab, damit sie zum gemeinsamen Vortheil verkauft würden? vgl. 7, 85, 2. (Arn.) ἀπέδωσαν Bk. Spr. 52, 10, 6. Erg. οἱ Ἀθηναῖοι. — ἐγένοντο es kamen heraus als Ertrag. Kr. zu Xen. An. 5, 3, 4. Ueber den Plu. zu 1, 58, 1. — ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς für ἐς τοὺς τῶν Σικελῶν Kr. Rec. 1828 (Stud. 2 S. 132). vgl. 7, 32, 1 u. Spr. 47, 9, 19. Ueber den Ge. zu 5, 67, 3. So nie eingeschoben. — τῇ ἡμισείᾳ τῆς. Spr. 47, 28, 9.

C. 63. § 1. ὡς ἰόντες erg. παρεσκευάζοντο. vgl. zu 5, 62, 2. Ueber die Stellung Kr. z. Dion. p. 25. — πρὸς, κατὰ. (Ba.) Diese Erklärung passt nur zu προσδοκίαν; πρὸς τὸν πρῶτον φόβον wird wohl heissen: auf die erste Furcht, d. h. mit Benutzung derselben. vgl. 6, 49, 1. — τὴν nach τε ist mir verdächtig. vgl. 2, 85, 3. κατ' ἔτος ἕκαστον 1, 56, 1, 2, 31, 3, 3, 58, 3, 4, 66, 1. Verdächtig ist 2, 42, 2. Wo Thuk. sonst den Artikel bei ἕκαστος zufügt (1, 22, 2, 3, 50, 3, 82, 2, 5, 47, 8, 49, 2, 6, 31, 3) ist eine bestimmte Hinweisung sichtbar.

§ 2. πλείοντες τὰ wie πλείν τὴν θάλασσαν. Spr. 46, 6, 3. Pp. vermutet παραπλέοντες, Reiske wollte ἐς τε τὰ für τὰ τε, Dobree τε ἐς τὰ περὶ ἐκεῖνα, Arn. τότε ἐς τὰ περὶ ἐκεῖνα. — τὰ ἐπ' ἐκεῖνα die jenseitigen Gegenden, Küsten. „Her. 3, 115: θάλασσά ἐστι τὰ ἐπ' ἐκεῖνα τῆς Εὐρώπης.“ (Bl.) Spr. 43, 4, 3 u. Kr. zu Xen. An. 5, 4, 3 lat. Ausg. — πολὺ ἀπὸ weit entfernt von. vgl. 6, 68, 3. — πειράσαντες. zu 1, 61, 3. — ἐπειδὴ für ἐπειδὴ γὰρ

ἤξιουν τοὺς στρατηγούς, οἷον δὴ ὄχλος φιλεῖ θαρσύνεσθαι ποιεῖν, ἄγειν
 3σφῶς ἐπὶ Κατάνην, ἐπειδὴ οὐκ ἐκείνοι ἐφ' ἑαυτοὺς ἔρχονται. ἰππῆς
 τε προσελαύνοντες αἰεὶ κατάσκοποι τῶν Συρακοσίων πρὸς τὸ στρατεύμα
 τῶν Ἀθηναίων ἐφύβοριζον ἄλλα τε καὶ εἰ ξυνοικήσοντες σφίσι αὐτοῖς
 6μᾶλλον ἤκοιεν ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ ἢ Λεοντίους ἐς τὴν οἰκίαν κατοικιοῦν-
 61τες. ἃ γινώσκοντες οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων καὶ βουλόμενοι αὐ-
 τοὺς ἄγειν πανδημεὶ ἐκ τῆς πολέως οὐ πλεῖστον, αὐτοὶ δὲ ταῖς ναυ-
 σὶν ἐν τοσοῦτῳ ὑπὸ νύκτα παραπλεύσαντες στρατόπεδον καταλαβεῖν
 2ἐν ἐπιτηδείῳ καθ' ἡσυχίαν, εἰδότες οὐκ ἀν' ὁμοίως δυνηθέντες [καὶ]
 εἰ ἐκ τῶν νεῶν πρὸς παρεσκευασμένους ἐκβιβάζοιεν ἢ κατὰ γῆν ἰόντες
 γνωσθείησαν — τοὺς γὰρ ἂν ψιλοὺς τοὺς σφῶν καὶ τὸν ὄχλον τῶν
 Συρακοσίων τοὺς ἰππέας, πολλοὺς ὄντας, σφίσι δ' οὐ παρόντων ἰπ-
 3πέων, βλάπτειν ἂν μεγάλα, οὕτω δὲ λήψεσθαι χωρίον ὅθεν ὑπὸ τῶν
 3ἰππέων οὐ βλάψονται ἄξια λόγου· ἐδίδασκον δ' αὐτοὺς περὶ τοῦ πρὸς
 τῷ Ὀλυμπείῳ χωρίου, ὅπερ καὶ κατέλαβον, Συρακοσίων φυγάδες οἱ
 ξυνείποντο — τοιόνδε τι οὖν πρὸς ἃ ἐβούλοντο οἱ στρατηγοὶ μηχαν-
 4νῶνται. πέμπουσιν ἄνδρα σφίσι μὲν πιστόν, τοῖς δὲ τῶν Συρακοσίων
 στρατηγοῖς τῇ δοκῆσει οὐχ ἡσσον ἐπιτήδειον· ἦν δὲ Καταναῖος ὁ
 ἀνὴρ καὶ ἀπ' ἀνδρῶν ἐκ τῆς Κατάνης ἦκειν ἔφη ὧν ἐκείνοι τὰ ὀνό-

die besten Hsn. — οὐκ ἐκείνοι. Spr. 67, 10, 1. Ueber die Pron. Arndt De pron. refl. 1 p. 44. 47.

§ 3. τῶν Συρ. Ueber die Entfernung des Ge. von ἰππῆς, eine beson-
 ders bei Thuk. häufige Weise, vgl. Reg. u. Genitiv 2, f u. Kr. z. Dion. p. 120. —
 ἐφύβοριζεν kömmt (zufällig) sonst in der att. Prosa wohl nicht vor. —
 καὶ εἰ. καὶ ἐφύβοριζον εἰ d. h. ἐφύβορίζοντες ἔλεγον, ἡρώτων εἰ. Spr. 59, 2, 4.
 — αὐτοῖς. αὐτοῖ Bk. doch s. Kr. z. Dion. p. 340. vgl. 1, 19. (Pp.) Spr. 51,
 2, 7.

C. 64. § 1. ἄγειν, ποιῆσαι προελθεῖν. (Sch.) — ἐν τοσοῦτῳ, nicht ἐν
 τοῦτῳ, weil angedeutet wird: hinreichende Zeit zu gewinnen um in der-
 selben. Doch ist diese Formel sehr selten, zw. bei Xen. Kyr. 2, 2, 4. —
 ἐπιτηδείῳ. zu 2, 81, 3. vgl. 6, 66, 1.

§ 2. ἄν. Spr. 54, 6, 6. — δυνηθέντες, στρατόπεδον καταλαβεῖν. (Sch.)
 Spr. 56, 7, 5. — καὶ εἰ ἐκ. εἰ ἐκ oder ἢ εἰ ἐκ Reiske; καὶ ignoriren der
 Sch. und Va. — γνωσθείησαν. Spr. 30, 9, 2 u. zu 1, 38, 1. — τοὺς ψι-
 λοὺς καὶ τὸν ὄχλον sind die Objectsac. (Sch.) — τοὺς vor σφῶν ist hier
 gegen den sonstigen Gebrauch des Thuk. hinzugefügt. zu 1, 25, 2. Auch
 passt es nicht recht. Spr. 50, 8, 11. — Συρακοσίων hängt von τοὺς ἰππέας
 ab. (Sch.) — δ' οὐ παρόντων. Spr. 56, 14, 2. — βλάπτειν, abhängig von
 einem aus εἰδότες vorschwebenden ἐνόμιζον. vgl. Reg. u. Ergänzung u. Spr.
 65, 11, 7. — ἄν. Spr. 69, 7, 3. — οὕτω δέ, auf die § 1 angegebene Weise
 aber glaubten sie. (Hl.) — ὅθεν kurz für ὅθεν ἐπιχειροῦντες. — βλάψον-
 ται passiv, wie 1, 81, 2. Spr. 39, 11 A. — ἄξια. zu 6, 33, 4.

§ 3. αὐτοὺς, τοὺς στρατηγούς. (Sch.) — τοιόνδε τι. zu 3, 97, 1. —
 οὖν. Spr. 69, 52, 3 u. zu 3, 95, 1. — πρὸς ἃ, πρὸς ταῦτα ἃ in Bezug auf
 das was, πρὸς τὸ καταλαβεῖν στρατόπεδον. (Sch.) vgl. zu 6, 11, 4. — οἱ
 στρατηγοὶ schon § 1, der Zwischensätze wegen wiederholt.

§ 4. τῇ δοκῆσει dem Anschein nach; ein der gew. Prosa fremdes
 Wort. zu 2, 35, 2. Der Da. wie 3, 45, 1. — ἐπιτήδειον. zu 1, 60, 2. —

ματα ἐγίγνωσκον καὶ ἠπίσταντο ἐν τῇ πόλει ἔτι ὑπολοίπους ὄντας τῶν σφίσι ἐννόων. ἔλεγε δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἀλλίξεσθαι ἀπὸ τῶν ὄπλων ἐν τῇ πόλει, καὶ εἰ βούλονται ἐκεῖνοι πανδημεὶ ἐν ἡμέρᾳ ῥητῆ ἅμα ἐφ' ἐπὶ τὸ στράτευμα ἐλθεῖν, αὐτοὶ μὲν ἀποκλήσειν αὐτοὺς παρὰ σφίσι καὶ τὰς ναῦς ἐμπρήσειν, ἐκείνους δὲ ῥαδίως τὸ στράτευμα προσβαλόντας τῷ σταυρώματι αἰρήσειν· εἶναι δὲ ταῦτα τοὺς ξυνδράσσοντας πολλοὺς Καταναίων, καὶ ἠτοιμάσθαι ἤδη, ἀφ' ὧν αὐτὸς ἤκειν.

Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Συρακοσίων, μετὰ τοῦ καὶ ἐς τὰ ἄλλα⁶⁵ θαρσεῖν καὶ εἶναι ἐν διανοίᾳ καὶ ἄνευ τούτων ἰέναι [παρεσκευάσθαι] ἐπὶ Κατάνην, ἐπίστευσάν τε τῷ ἀνθρώπῳ πολλῶ ἀπερισκεπτότερον καὶ εὐθὺς ἡμέραν ξυνθέμενοι ἢ παρέσονται ἀπέστειλαν αὐτόν, καὶ αὐτοὶ — ἤδη γὰρ καὶ τῶν Ξυμμάχων Σελινούντιοι καὶ ἄλλοι τινὲς παρῆσαν — προῖπον πανδημεὶ πᾶσιν ἐξιέναι Συρακοσίοις. ἐπεὶ δὲ ἐτοῖμα αὐτοῖς καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν καὶ αἱ ἡμέραι ἐν αἷς ξυνέθεντο ἤξιεν ἐγγὺς ἦσαν, πορευόμενοι ἐπὶ Κατάνης ἠύλισαντο ἐπὶ τῷ Συμναίθῳ ποταμῷ ἐν τῇ Λεοντίνῃ. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὡς ἤσθοντο αὐ-³ τοὺς προσιώντας, ἀναλαβόντες τὸ τε στράτευμα ἅπαν τὸ ἑαυτῶν καὶ ὅσοι Σικελῶν αὐτοῖς ἢ ἄλλος τις προσεληλύθει καὶ ἐπιβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα, ὑπὸ νύκτα ἔπλεον ἐπὶ τὰς Συρακούσας. καὶ⁴

ἠπίσταντο, αὐτούς, nach griechischer Weise für οἷς aus ὦν. Spr. 60, 6, 2. — ἐννόων für ἐννων. Die aufgelösten Formen sind auch in der att. Prosa nicht selten. Lob. z. Phryn. p. 142.

§ 5. ἀπὸ τῶν ὄπλων entfernt von den Waffen, dem Lager. zu 1, 111, 1. — ἐκεῖνοι, οἱ Συρακοσίοι. (Sch.) — ἐν ἡ. ῥητῆ. zu 4, 76, 3. — αὐτοὶ sie, die Katanäer; über den No. zu 6, 25, 3. — αὐτούς für τοὺς die besten Hsn. — παρὰ σφίσι, in der Stadt. (Hl.) — τὸ στράτευμα verdächtigen Bl. u. Pp. — τῷ σταυρώματι. Andere u. gute Hsn. τῷ στρατεύματι. Dies selbst ein Glossem gab zu der Verbesserung σταυρώματι den Anlass. vgl. 6, 100, 2. (Thomas 2 S. 32.) Arn. billigt στρατεύματι und will vorher τὸ στράτευμα streichen. vgl. 6, 63, 3. — αἰρήσειν würden überwältigen. — ταῦτα τοὺς. Spr. 50, 10, 1 und hier Pp. — ξυνδράσων scheint in der att. Prosa sonst nicht vorzukommen. — ἠτοιμάσθαι, ταῦτα. zu 1, 46, 1. vgl. 7, 62, 1. — ἀφ' ὧν auf τοὺς ξυνδράσσοντας bezogen. Der Satz vorher steht διὰ μέσον. vgl. zu 1, 102, 2 u. 6, 68, 4. — ἤκειν. Spr. 55, 4, 9.

C. 65. § 1. μετὰ τοῦ ausserdem dass. (Ba.) wie Dem. 5, 5 — εἰναι ἐν διανοίᾳ, διανοεῖσθαι. (Sch.) Sonst woher kenn' ich die Phrase nicht. (Bl.) — παρεσκευάσθαι verdächtigen Acacius u. Dobree, wie auch ich es schon längst als Glossem von ἠτοιμάσθαι 6, 64, 5 angemerkt. Haase p. 57 will es nach θαρσεῖν stellen. — ἀπερισκεπτότερον als es ohne die Zuversicht und das Vorhaben der Fall gewesen wäre. (Hl. u. Ba.)

§ 2. ἤδη γὰρ giebt den Grund an warum alle Syrakosier ausziehen konnten, indem die Selinuntier als Besatzung zurückblieben. — ἄλλοι 6, 67, 3. (Pp.) — ἐτοῖμα αὐτοῖς würde man vor ἦν erwarten. (Ba.) — τὰ. zu 6, 29, 1. — αἱ ἡμέραι, weil den Marsch mitgerechnet mehrere Tage erfordert wurden. (Gö.)

§ 3. ὅσοι, πάντας ὅσοι. Spr. 51, 13, 2. — ἢ ἄλλος τις. ἢ εἰ ἄλλος τις würden wir erwarten. zu 4, 128, 3. — πλοῖα. zu 6, 30, 1.

οἱ τε Ἀθηναῖοι ἅμα ἔω ἐξέβαινον ἐς τὸ κατὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον ὡς τὸ στρατόπεδον καταληψόμενοι, καὶ οἱ ἰππῆς οἱ Συρακοσίων πρῶτοι προσελάσαντες ἐς τὴν Κατάνην καὶ αἰσθόμενοι ὅτι τὸ στράτευμα ἅπαν ἀνήκται ἀποστρέψαντες ἀγγέλλουσι τοῖς πεζοῖς, καὶ ξύμπαντες ἤδη βδύποτρεπόμενοι ἐβοήθουν ἐπὶ τὴν πόλιν. ἐν τούτῳ δ' οἱ Ἀθηναῖοι, μακροῦς οὔσης τῆς ὁδοῦ αὐτοῖς, καθ' ἡσυχίαν καθῖσαν τὸ στράτευμα ἐς χωρίον ἐπιτήδειον καὶ ἐν ᾧ μάχης τε ἄρξιν ἐμελλον ὅποτε βούλοιντο καὶ οἱ ἰππῆς τῶν Συρακοσίων ἤμισι ἂν αὐτοὺς καὶ ἐν τῷ ἔργῳ καὶ πρὸ αὐτοῦ λυπήσειν· τῇ μὲν γὰρ ταίρια τε καὶ οἰκία ἔργον καὶ δένδρα καὶ λίμνη, παρὰ δὲ τὸ κρημνοί. καὶ τὰ ἐγγὺς δένδρα κόψαντες καὶ κατενεγκόντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν παρὰ τε τὰς ναῦς σταύρωμα ἐπήξαν καὶ ἐπὶ τῷ Δάσκωνι ἔρυμά τε, ἧ εὐεφοδώτατον ἦν τοῖς πολεμίοις, λίθοις λογάδην καὶ ξύλοις διὰ ταχέων ὠρθωσαν καὶ τὴν στοῦ Ἀνάπου γέφυραν ἔλυσαν. παρασκευαζομένων δὲ ἐκ μὲν τῆς πόλεως οὐδεὶς ἔξιὼν ἐκώλυν, πρῶτοι δὲ οἱ ἰππῆς τῶν Συρακοσίων προσεβοήθησαν, ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ τὸ πεζὸν ἅπαν ξυνελέγη. καὶ προσῆλθον μὲν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων τὸ πρῶτον,

§ 4. ἐς τό für ἐς τὸν eine Hs. Zu diesem τόπον zu ergänzen verbietet der Sprachgebrauch (Spr. 43, 3, 2); μέγαν λιμένα mit einigen Hsn. u. Va. hinzugefügt würde mit ἐκβαίνειν nicht stimmen. Das Neu. so 6, 66, 1. 75, 1. vgl. 6, 64, 3: περὶ τοῦ πρὸς τῷ Ὀλυμπιεῖῳ χωρίου. (Dr.) Spr. 43, 4, 2 u. 50, 5, 12. — τό vor στρατόπεδον ist aus den besten Hsn. hinzugefügt. Es weist auf 6, 64, 1 zurück. (Benedict.) vgl. jedoch zu 2, 81, 3. — ἀνήκται, ἀνέπλευσαν. (Sch.) — ἤδη. zu 6, 44, 3. — ἀποστρέπόμενοι. ἀποτραπόμενοι eine (schlechte) Hs.

C. 66. § 1. αὐτοῖς, τοῖς Συρακοσίοις. (Hl.) — καθῖσαν. καθῆσαν vermuthet hier u. 7, 82, 3 Götting Accentl. S. 48, was ich so nicht gebraucht wüsste. vgl. Spr. § 40 unter ἴσω. — ἐπιτήδειον, ἀρμόδιον ἐνστρατοπεδεύσασθαι. (Sch.) — ἄρξιν ἐμελλον anfangen konnten. (Va.) — ἐν λυπήσειν. vgl. zu 2, 80, 5 u. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 18. — τῇ μὲν. Spr. 50, 1, 16. — παρὰ δὲ τό neben einer andern Strecke; über die Stellung Spr. 50, 1, 14. „vgl. 3, 61, 1. 32, 7.“ (Arn.)

§ 2. ἔρυμά τε. ἔρυμά τι Kr. Bruchst. — εὐεφοδώτατον. εφοδώτατον die besten Hsn. Aber dies kann wohl so wenig als ἀνοδος, κἀνοδος, πάροδος Adjectiv sein. (Didot.) Daher vermuthet Bk. εἰσοδώτατον. Dass dies oder εὐεφοδώτατον keinesweges widersinnig sei, wie Abresch meint, zeigt Xen. Hell. 6, 5, 24, wo ebenfalls dem δυσμβολώτατος das folgende εὑπροσοδώτατος nicht widerspricht. Der Superlativ sagt hier viel weniger als der Positiv: noch am leichtesten zugänglich. (Hertlein Ms.) Mehrfachen Bedenken unterliegt was man für εφοδώτατον anführt, wie Polyän 1, 49, 3, wo ἐπὶ vor τὸν ausgefallen ist, vgl. Xen. An. 3, 4, 41, oder gar εφορμος 3, 76. — λογάδην, ἐπιλέκτοις. (Sch.) zu 4, 4, 1. vgl. Spr. 50, 8, 19.

§ 3. παρασκευαζομένων, αὐτῶν. Spr. 47, 4, 3. — οὐδεὶς für οὐθεις nur einige schlechte Hsn. — ἐκώλυν. ἐκώλυε τὸ πρῶτον? Wenigstens ist so etwas zu denken. — προσεβοήθησαν zogen dahin. vgl. 2, 25, 3. 4, 8, 24, 3. 55, 1. — ἔπειτα δ' ὕστερον sodann später. zu 2, 9, 1. — ἀντιπροϊέναι dürfte nicht oft vorkommen; andre Hsn. ἀντιπροήεσαν. Lex. Xen.

ἔπειτα δέ, ὡς οὐκ ἀντιπροήεσαν αὐτοῖς, ἀναχωρήσαντες καὶ διαβάντες τὴν Ἐλωρινὴν ὁδὸν ἠγλίσαντο.

Τῇ δ' ὑστεραία οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι παρεσκευάζοντο ὡς⁶⁷ εἰς μάχην καὶ ξυνετάξαντο ὧδε. δεξιὸν μὲν κέρας Ἀργεῖοι εἶχον καὶ Μαρτινῆς, Ἀθηναῖοι δὲ τὸ μέσον, τὸ δὲ ἄλλο οἱ Ξύμμαχοι οἱ ἄλλοι. καὶ τὸ μὲν ἡμῖν αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν, τετα-² γμῆνον ἐπὶ ὀκτώ, τὸ δὲ ἡμῖν ἐπὶ ταῖς εὐναῖς ἐν πλαισίῳ, ἐπὶ ὀκτώ καὶ τοῦτο τεταγμῆνον· οἷς εἶρητο, ἧ ἂν τοῦ στρατεύματός τι πορῆ μάλιστα, ἐγορῶντας παραγίγνεσθαι. καὶ τοὺς σκευοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτάκτων ἐποίησαντο. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἔταξαν τοὺς μὲν ὀπλίτας³ εἴκοσι ἑκατάδεκα, ὄντας πανδημεῖ Συρακοσίους καὶ ὅσοι Ξύμμαχοι παρῆσαν — ἐβοηθήσαν δὲ αὐτοῖς Σελινούντιοι μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ Γελώων ἱππῆς, τὸ ξύμπαν εἰς διακοσίους, καὶ Καμαριναίων ἱππῆς ὅσον εἴκοσι καὶ τοξόται ὡς πενήκοντα — τοὺς δὲ ἱππέας ἐπετάξαντο⁴ ἐπὶ τῷ δεξιῷ, οὐκ ἔλασσον ὄντας ἢ διακοσίους καὶ χιλίους, παρὰ δ' αὐτοῖς καὶ τοὺς ἀκοντιστάς. μέλλουσι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις προτέροις ἐπιχειρήσειν ὁ Νικίας κατὰ τε ἔθνη, ἐπιπαριῶν ἕκαστα, καὶ ξύμψασι τοιάδε παρεκελεύετο.

“Πολλῇ μὲν παραινέσει ὧ ἄνδρες τί δεῖ χρῆσθαι, οἱ πάρεσμεν⁶⁸ ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα; αὐτῇ γὰρ ἢ παρασκευῆ ἰκανωτέρα μοι δοκεῖ εἶναι θάρσος παρυσχεῖν ἢ καλῶς λεχθέντες λόγοι μετὰ ἀσθενοῦς στρα-

C. 67. § 1. δεξιὸν κέρας steht gewöhnlicher mit dem Artikel als ohne ihn, wie noch 2, 90, 1. 4. 93, 4. 5, 67, 3. vgl. Spr. 50, 2, 13. Nio ohne ihn erscheint bei Thuk. εὐώνυμον κέρας, ausser prädicativ 5, 67, 1. — τὸ ἄλλο die übrige Schlachtlinie. zu 3, 107, 4.

§ 2. ἐν τῷ πρόσθεν vorn, eine Strecke vorans, wie 7, 78, 3. 81, 3. — ἦν. Hier ist ein Komma gesetzt nach Fritzsche Quaest. Luc. p. 85. — ἐπὶ ὀκτώ. zu 4, 94, 1. vgl. zu 4, 93, 4. — ἐπὶ ταῖς εὐναῖς am Lager Va., bei dem Schifflager III. — ἐν πλαισίῳ, ἐν σχήματι τετραγώνῳ. (Sch.) vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 2, 36 lat. Ausg. — καὶ τοῦτο gleichfalls. (Va.) vgl. 7, 57, 8 u. Spr. 51, 7, 12. — οἷς. Spr. 58, 4, 1. — μάλιστα verband schon Va. mit πορῆ, nicht mit ἐγορῶντας. — ἐγορῶντας im Auge habend. Kr. zu Xen. An. 6, 1, 14. — ἐντὸς ἐποίησαντο stellten sie in die Mitte des πλαισίου. vgl. zu 2, 83, 4. Ueber dies Verfahren Kr. z. Xen. An. 3, 3, 36. „vgl. oben 4, 125, 2.“ (Arn.) — τῶν ἐπιτάκτων, τῶν ὀπισθεν ἐπιταγμῆνων παρὰ ταῖς εὐναῖς. (Sch.) Betont ist nach einigen guten Handschriften; die meisten ἐπιτακτῶν. vgl. Lobeck Parall. p. 491.

§ 3. πανδημεῖ Σ. die S. mit der gesammten kriegsfähigen Volks- masse. vgl. 6, 68, 2 u. Clinton Fasti Hell. p. 417, g. — μάλιστα mit der grössten Anzahl. — τὸ ξύμπαν die Gesammtmasse der Selinuntier und Geloer.

§ 4. ἐπετάξουντο stellten sie nach dem andern Theile der Linie auf: nach, aber nicht hinter sondern neben. — προτέροις. Spr. 57, 5, 3. — κατὰ ἔθνη. Spr. 60, 8, 4. — ἐπιπαριῶν zu den Abtheilungen längs denselben gehend. zu 4, 94, 2.

C. 68. § 1. οἷ da wir, aber auf ein vorschwebendes ἡμῶς bezüglich. — τὸν αὐτὸν im Gegensatze zu den verschiedenen Völkerschaften. (Ba) — καλῶς. vgl. 5, 69, 3.

2τοπέδου. ὅπου γὰρ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς καὶ Ἀθηναῖοι καὶ νησιω-
 τῶν οἱ προῶτοί ἐσμεν, πῶς οὐ χορὴ μετὰ τοιῶνδε καὶ τοσῶνδε ξυμμά-
 χων πάντα τινὰ μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχειν, ἄλλως τε καὶ
 πρὸς ἄνδρας πανδημεῖ τε ἀμυνομένους καὶ οὐκ ἀπολέκτους ὥσπερ καὶ
 ἡμᾶς. καὶ πρὸς ἔτι Σικελιώτας, οἱ ὑπερφρονοῦσι μὲν ἡμᾶς ὑπομενοῦσι
 3δ' οὐ, διὰ τὸ τὴν ἐπιστήμην τῆς τέλμης ἥσσω ἔχειν. παραστήτω δέ
 τινι καὶ τότε, πολὺ τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν εἶναι καὶ πρὸς γῆ
 οὐδεμιᾶ φίλια, ἥντινα μὴ αὐτοὶ μαχόμενοι κτήσεσθε. καὶ τούναντίον
 ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς ἢ οἱ πολέμοι σφίσιν αὐτοῖς εὖ οἶδ' ὅτι παρακε-
 4λεύονται· οἱ μὲν γὰρ ὅτι περὶ πατρίδος ἔσται ὁ ἀγὼν, ἐγὼ δὲ ὅτι οὐκ
 ἐν πατρίδι, ἐξ ἧς κρατεῖν δεῖ ἢ μὴ ῥαδίως ἀποχωρεῖν· οἱ γὰρ ἰππῆς
 πολλοὶ ἐπικείσονται. τῆς τε οὖν ὑμετέρας αὐτῶν ἀξίας μνησθέντες
 ἐπέλθετε τοῖς ἐναντίοις προθύμως καὶ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην καὶ ἀ-
 πορίαν φοβηρωτέραν ἠγησάμενοι τῶν πολεμίων.“

69 Ὁ μὲν Νικίας τοιαῦτα παρακελευσάμενος ἐπῆγε τὸ στρατόπεδον
 εὐθύς, οἱ δὲ Συρακόσιοι ἀπροσδόκητοι μὲν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἦσαν
 ὡς ἤδη μαχομένοι, καὶ τινες αὐτοῖς ἐγγὺς τῆς πόλεως οὔσης καὶ
 ἀπεληλύθεισαν· οἱ δὲ καὶ διὰ σπουδῆς προσβοηθοῦντες δρόμῳ ὑστέ-

§ 2. πάντα τινὰ. Spr. 51, 16, 11 u. zu 3, 13, 6. — πρὸς ἄνδρας.
 Vor schwebt ἴοντες auf πάντα τινὰ bezogen. Spr. 69, 5 A. u. zu 7, 75, 6. —
 πανδημεῖ, also nicht mit erlesener Mannschaft, οὐκ ἀπολέκτους. (Bl.) — ἀ-
 μυνομένους. ἀμυνομένοις könnte man vermuthen; doch vgl. Spr. 53, 1, 6.
 — ὥσπερ καὶ ἡμᾶς. Spr. 62, 4, 3. vgl. 1, 69, 4 u. über καὶ Spr. 69, 32,
 13. — ὑπερφρονοῦσιν ἡμᾶς. Spr. 47, 23, 1. vgl. 3, 39, 5.

§ 3. παραστήτω, δεδόχθω. (Sch.) zu 4, 61, 2. — πολὺ. zu 6, 63, 2.
 — τῆς ἡμετέρας αὐτῶν. Spr. 51, 2, 10. Reflexiv ausschliessend, wie gew.,
 z. B. 6, 83, 2. 88, 7? (Arndt De pron. refl. 1 p. 8.) — εἶναι, αὐτόν, ἡμᾶς.
 (Va.) — ἥντινα μὴ wofern ihr nicht ein solches. (St.) Spr. 67, 4, 2.
 — ὑπομιμνήσκω ohne ἐγώ, weil hier der Ggs. noch nicht gedacht wird,
 wie 3, 56, 2. vgl. zu 6, 34, 4. — σφίσιν αὐτοῖς. zu 4, 25, 6.

§ 4. οἱ μὲν γὰρ, παρακελεύονται. Spr. 69, 14, 5. — πατρίδος ohne
 Artikel, wie 6, 69, 4. 7, 61, 1. Spr. 50, 3, 8. — οὐκ ἐν πατρίδι so viel
 als ἐν πολεμίᾳ. Spr. 67, 1, 4. Kr. Stud. 2 S. 176. ἐν οὐ πατρίδι Dobree. In-
 dess ähnlich findet sich οὐκ ἐν καιρῷ, οὐκ εἰς μακράν etc. Spr. 67, 10, 4. —
 ἐξ streicht Reiske. — ἐξ ἧς gehört dem Gedanken nach, für den κρατεῖν δεῖ
 ἢ gleichsam διὰ μέσου stehen, zu ἀποχωρεῖν. (St.) vgl. zu 6, 64, 5. — πολ-
 λοί. Spr. 50, 11, 1. — ἠγησάμενοι ist mit μνησθέντες verbunden und ἐ-
 πέλθετε zwischengestellt. vgl. 4, 90, 2. 6, 83, 1 u. zu 1, 19. Ueber den Ao.
 Spr. 53, 5, 2. — τῶν, ἢ τοῖς. Spr. 47, 27, 1.

C. 69. § 1. ἐπῆγε, κατὰ τῶν πολεμίων δηλονότι. (Sch.) — ἀπροσδό-
 κητος activ auch 2, 33, 3. 93, 3. 4, 72, 2. 7, 29, 2. 39, 2: passiv 2, 5, 2.
 61, 3. 91, 3. 3, 39, 4. 4, 103, 4. 7, 46. 8, 23, 2. Die Verbindung mit ὡς
 und dem Particip kenn' ich sonst woher nicht. — καὶ τινες — καί. Spr.
 69, 32, 20 u. zu 1, 75, 2. — ἀπεληλύθεισαν für ἐπεληλύθεισαν Ps. Reiske
 u. zwei Hsn. — οἱ δὲ beziehen der Sch. u. A. auf τινές: diese aber, also,
 was schon das καὶ nicht gestattet. vgl. Spr. 50, 1, 4 u. 69, 32, 15. Diesen
 Gedanken gäbe οἱ δὲ, was Va. vielleicht hatte. Allein es ist gar wohl denk-
 bar dass einige (τινές) ganz fortgegangen, Andere auch (οἱ δὲ καί) bloss

ρίζον μὲν, ὡς δὲ ἕκαστός πη τοῖς πλείοσι προσμίξειεν καθίσταντο. οὐ γὰρ δὴ προθυμῶ ἔλλιπεῖς ἦσαν οὐδὲ τόλμη οὐτ' ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ οὐτ' ἐν ταῖς ἄλλαις, ἀλλὰ τῇ μὲν ἀνδρεία οὐχ ἦσσους ἐς ὅσον ἢ ἐπιστήμη ἀντέχοι, τῷ δὲ ἔλλείποντι αὐτῆς καὶ τὴν βούλησιν ἄγοντες προὔδιδον. ὁμοίως δὲ οὐκ ἂν οἰόμενοι σφίσι τοὺς Ἀθηναίους πρότερον ἐπελθεῖν καὶ διὰ τάχους ἀναγκαζόμενοι ἀμύνασθαι ἀναλαβόντες τὰ ὄπλα εὐθὺς ἀντεπήσαν. καὶ πρῶτον μὲν αὐτῶν ἑκατέρων οἱ τε λιθοβόλοι καὶ σφενδονῆται καὶ τόξοι προὔμαχοντο καὶ τροπὰς οἴας εἰκὸς ψιλὸς ἀλλήλων ἐποίουν· ἔπειτα δὲ μάντις τε σφάγια προὔφερον τὰ νομιζόμενα καὶ σαλπικται ξύνοδον ἐπώτρυνον τοῖς ὀπίταις, οἱ δ' ἐχώρον, Συρακόσιοι μὲν περὶ τε πατρίδος μαχοῦμενοι καὶ τῆς ἰδίας ἕκαστος τὸ μὲν αὐτίκα σωτηρίας τὸ δὲ μέλλον ἐλευθερίας, τῶν δ' ἐναντίων Ἀθηναῖοι μὲν περὶ τε τῆς ἀλλοτρίας οἰκείαν σχεῖν καὶ τὴν οἰκείαν μὴ βλάψαι ἠσώμενοι, Ἀργεῖοι δὲ καὶ τῶν ξυμμάχων οἷς αὐτόνομοι ξυγκτήσασθαι τε ἐκείνοις ἐφ' ἃ ἦλθον καὶ τὴν ὑπάρχουσαν σφίσι πατρίδα νικήσαντες πάλιν ἐπιδεῖν· τὸ δ' ὑπήκοον τῶν ξυμμά-

weit entfernt waren, so dass sie sich zwar verspäteten, aber doch noch eintreten konnten.

§ 2. ἔλλιπεῖς, ἤγουν ἦτους τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) vgl. 4, 63, 1. — οὐχ ἠσσους. Wäre hier ἦσαν zu denken, so müsste etwa folgen: ταύτης oder τῆς ἐπιστήμης δὲ τῷ ἔλλείποντι. Demnach ist zu verbinden οὐχ ἠσσους (ὄντις) — τῷ ἔλλείποντι προὔδιδον; μὲν aber und δὲ stehen in zusammenhängender Construction. Spr. 69, 16, 4. — ὅσον ἀντέχοι so weit vorhielt, ausreichte. — ἐπιστήμη, πολεμική. (Sch.) — τῷ ἔλλείποντι, τῇ ἔλλειψει. (Sch.) vgl. zu 5, 97. — τὴν βούλησιν προὔδιδον verriethen ihren Willen, leisteten nicht ihm Entsprechendes. Ein kühner Ausdruck (παρὰ κενδονεμένον). „vgl. jedoch Schömann z. Plut. Kleom. 38.“ (Fr.) — ἄγοντες bei βούλησιν bildet ein Oxymoron. (Ba.)

§ 3. ὁμοίως δὲ weist zurück auf ἀπροσδόκητοι μὲν, das hier durch οὐκ ἂν — ἐπελθεῖν erneuert wird. Denn ὁμοίως nach Spr. 56, 13, 3 zu erklären dürfte das δὲ nicht gestatten. — λιθοβόλοι. οἱ ἐκ χειρὸς τοῖς λίθοις βάλλοντες Diod. 17, 68: die aus freier Hand Steine werfen. vgl. Arrian Takt. p. 12. 95 u. Kr. zu Xen. An. 5, 2, 14. — εἰκὸς, ποιεῖν aus ἐποίουν. Spr. 55, 4, 11. „vgl. 4, 26, 2.“ (Bö.) — ἀλλήλων. Spr. 47, 9, 5. — σφάγια προὔφερον, ἐμπροσθεν τῆς στρατιᾶς ἐσαγιάζοντο. (Sch.) — τὰ νομιζόμενα, τὰ κατ' ἔθος νόμιμον γινόμενα. (Sch.) — ξύνοδον ἐπώτρυνον, παρώρων πρὸς τὸ ξυμμιξαι. (Sch.) Die ganze Redensart (mit dem Da.) ist ungewöhnlich. (Bl.) Verschieden ist Od. γ, 152. Ξύνοδος eben so 3, 107, 3, 5, 70, 71, 1.

§ 4. τῆς ἰδίας. Ueber die Stellung zu 2, 44, 1. — τὸ αὐτίκα. Spr. 50, 5, 13. vgl. 4, 107, 1. — τὸ δὲ. ἐς δὲ τό? So ἐς τὸ μέλλον 3, 44, 2. 48. Wo bloss τὸ μέλλον? — περὶ τῆς αἰ., μαχοῦμενοι. (Matth. § 589, γ.) — σχεῖν. Spr. 61, 6, 9 u. zu 5, 69, 1. — ἠσώμενοι, διὰ τοῦ ἠτηθῆναι. (Sch.) Spr. 53, 1, 3.

§ 5. ξυγκτήσασθαι ist an μαχοῦμενοι § 4 anzuschliessen. Spr. 55, 13, 16. — ἐκείνοις, τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.) — ἐφ' ἃ. zu 6, 9, 3. — ἐπιδεῖν. vgl. 7, 61, 1. — τὸ ὑπήκοον. Spr. 43, 4, 17. So auch Dion C. 47, 22. Herodi. 1, 2, 8: γαλῆ πως αἰεὶ τὸ ὑπήκοον ἐῆλε τῆς τοῦ ἄρχοντος γνώμης

χων μέγιστον μὲν περὶ τῆς αὐτίκα ἀνελπίστου σωτηρίας, ἣν μὴ κρα-
 τῶσι, τὸ πρόθυμον εἶχον, ἔπειτα δὲ ἐν παρέργῳ καὶ εἴ τι ἄλλο ξυγκα-
 70ταστρεψαμένοις ῥᾶον αὐτοῖς ὑπακούσεται. γενομένης δ' ἐν χερσὶ τῆς
 μάχης ἐπὶ πολὺ ἀντεῖχον ἀλλήλοις, καὶ ξυνέβη βροντάς τε ἅμα τινὰς
 γενέσθαι καὶ ἀστραπὰς καὶ ὕδωρ πολὺ, ὥστε τοῖς μὲν πρῶτον μαχο-
 μένοις καὶ ἐλάχιστα πολέμῳ ὠμίληκόσι καὶ τοῦτο ξυνεπιλαβέσθαι τοῦ
 2 φόβου, τοῖς δ' ἐμπειροτέροις τὰ μὲν γινόμενα καὶ ὥρα ἔτους περαί-
 νεσθαι δοκεῖν, τοὺς δὲ ἀνθεστῶτας πολὺ μείζω ἔκπληξιν μὴ νικωμέ-
 νους παρέχειν. ὡσαμένων δὲ τῶν Ἀργείων πρῶτον τὸ εἰῶνυμον κέρας
 τῶν Συρακοσίων καὶ μετ' αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων τὸ κατὰ σφᾶς αἰ-
 82 τοὺς παρερρήγνυτο ἤδη καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα τῶν Συρακοσίων καὶ
 83 εἰς φυγὴν κατέστη. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν οὐκ ἐδίωξαν οἱ Ἀθηναῖοι —
 οἱ γὰρ ἰππῆς τῶν Συρακοσίων πολλοὶ ὄντες καὶ ἀήσθητοι εἶργον καὶ
 ἐσβαλόντες ἐς τοὺς ὀπλίτας αὐτῶν εἴ τινας προδιώκοντας ἴδοιεν, ἀνέ-
 στελλον — ἐπακολουθήσαντες δὲ ἀθροοὶ ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε πάλιν ἐπα-
 4νεχώρουν καὶ τροπαῖον ἴστασαν. οἱ δὲ Συρακοσῖοι ἀθροισθέντες ἐς
 τὴν Ἐλωρινὴν ὁδὸν καὶ ὡς ἐκ τῶν παρόντων ξυνταξάμενοι ἐς τε τὸ
 Ὀλυμπιεῖον ὁμῶς σφῶν αὐτῶν παρέπεμψαν φυλακὴν, δεισαντες μὴ
 οἱ Ἀθηναῖοι τῶν χρημάτων ἃ ἦν αὐτόθι κινήσωσι, καὶ οἱ λοιποὶ

βιοῦν. — μέγιστον. Spr. 57, 10, 12 u. zu 1, 142, 1. — τὸ πρόθυμον
 ἔχειν auch Eur. Iph. T. 989, παρέχεσθαι 4, 85, 2. (Bl.) — καὶ εἰ, καὶ περὶ
 τούτου τὸ πρόθυμον εἶχον εἰ. — ξυγκαταστρεψαμένοις wenn sie, die
 Bundesgenossen, ihnen, den Athenern, hätten unterwerfen helfen. (Ba.)
 ξυγκαταστρεψάμενοι eine Hs. — ὑπακούσεται. τὸ ὑπήκουον als Subject zu
 nehmen ist für unthunlich erklärt worden, weil vorher die Plurale κρατῶσι und
 εἶχον gesetzt seien; allein s. 7, 34, 2: ὁ πεζός, ἐκατέρωθεν προσβεβηθηκότες,
 — παρετάκτο. Aehnliches bei Pp. 1, 1 p. 96. (Hertlein Ms.) ὑπακουσθήσεται
 ahnete Ds. Der Sch.: ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι προότερον τῶν συναγωνισαμένων ἄρ-
 χοιεν. τούτο γὰρ ἐστὶ τὸ ῥαδίως ὑπακούσονται. Bö. will ὑπακούειν ἔσται.

C. 70. § 1. ἐν χερσὶ, ἐκ χειρὸς μαχομένων μετὰ τὸ παύσασθαι τοὺς λι-
 θοβόλους καὶ τοὺς σφενδονήτας. (Sch.) — ὕδωρ. Spr. 61, 4, 4. — ὠμίλη-
 κόσι. πλείστα πολέμοις ὀμιλεῖν auch Plut. Luc. 28. (Pp.) zu 6, 55, 4. — ξυνε-
 πιλαβέσθαι, αἴτιον τοῦ φόβου γενέσθαι. (Sch.) Wohl eig.: Theil nehmen
 an, nämlich befördernd. Mit einem persönlichen Subject 1, 115, 2. 3, 74, 1.
 8, 26, 1. 92, 6 u. zu 3, 36, 2. Arn. vergleicht Milton Parad. lost 6, 656: their
 armour help'd their harm.

§ 2. ὥρα ἔτους der Jahreszeit gemäss; anders 2, 52, 1. — δο-
 κεῖν hängt der Fügung nach von ὥστε, dem Sinne nach von ξυνέβη ab. —
 σφᾶς. Spr. 51, 2, 6. — παρερρήγνυτο. zu 5, 73, 1. — τὸ κατὰ die ent-
 gegen Stehenden. Kr. zu Xen. 1, 8, 21. — κατέστη. zu 4, 68, 1.

§ 3. ἐπὶ πολὺ. zu 5, 73, 5. — αὐτῶν, τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) — προ-
 διώκειν vorwärts verfolgen „auch Xen. An. 3, 3, 10. Selten.“ (Bl.)
 — ἀνέστελλον trieben sie zurück. zu 3, 98, 1. — ὅσον so weit als,
 wie Xen. An. 3, 3, 15. — ἴστασαν. zu 5, 74, 1.

§ 4. ἐκ τῶν παρόντων. Spr. 68, 17, 10 u. zu 3, 29, 2. Mit ὡς noch
 4, 17, 1. vgl. zu 2, 3, 3. — ὁμῶς, obgleich besiegt. (Bl. u. Arn.) zu 5, 61, 1.
 — σφῶν αὐτῶν aus ihrer eigenen Mitte. Spr. 47, 9. — τῶν χρημά-
 των. Spr. 47, 15, 3. — κινήσωσι angegriffen. zu 1, 143, 1.

ἐπανεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς μὲν τὸ ἱερόν οὐκ⁷¹ ἦλθον, Ξυγχομίσαντες δὲ τοὺς ξυυτῶν νεκροὺς καὶ ἐπὶ πυρὰν ἐπιθέντες ἠλίσαντο αὐτοῦ. τῇ δ' ὑστεραία τοῖς μὲν Συρακοσίοις ἀπέδοσαν ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς — ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ τῶν Ξυμμάχων περὶ ἑξήκοντα καὶ διακοσίους — τῶν δὲ σφετέρων τὰ ὄσῳ ξυνέλεξαν — ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ τῶν Ξυμμάχων ὡς πεντήκοντα — καὶ τὰ τῶν πολεμίων σκῦλα ἔχοντες ἀπέπλευσαν ἐς Κατάνην· χειμῶν τε γὰρ ἦν² καὶ τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιῆσθαι οὐπω ἐδόκει δυνατὸν εἶναι, πρὶν ἂν ἰππέας τε μεταπέμψωσιν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῶν αὐτόθεν Ξυμμάχων ἀγείρωσιν, ὅπως μὴ παντάπασιν ἵπποκρατεῖνται, καὶ χρήματα δὲ ἅμα αὐτόθεν τε ξυλλέξωνται καὶ παρ' Ἀθηναίων ἔλθῃ, τῶν τε πόλεων τινες προσαγάγονται, ἃς ἠλιπιζον μετὰ τὴν μάχην μᾶλλον σφῶν ὑπακούσεσθαι, (καὶ) τὰ τε ἄλλα καὶ σῖτον καὶ ὄσων δέοι παρασκευάζονται ὡς ἐς τὸ ἔαρ ἐπιχειρήσοντες ταῖς Συρακοσίαις.

Καὶ οἱ μὲν ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Νάξον καὶ Κα⁷² τάνην διαχειμάσοντες, Συρακοσῖοι δὲ τοὺς σφετέρους αὐτῶν νεκροὺς θάψαντες ἐκκλησίαν ἐποιοῦν. καὶ παρελθὼν αὐτοῖς Ἐρμοκράτης ὁ Ἐρμιωνος, ἀνὴρ καὶ ἐς τᾶλλα ξύνεσιν οὐδενὸς λειπόμενος καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρία τε ἱκανὸς γενόμενος καὶ ἀνδρία ἐπιφανής, ἐθάρσυνέ τε καὶ οὐκ εἶα τῷ γεγεννημένῳ ἐνδιδόναι· τὴν μὲν γὰρ γνώμην αὐ² τῶν οὐχ ἠσσησθαι, τὴν δὲ ἀταξίαν βλάψαι. οὐ μέντοι τοσοῦτόν γε λειψθῆναι ὅσον εἰκὸς εἶναι, ἄλλως τε (καὶ) τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλήνων

C. 71. § 1. Ξυγχομίσαντες. Eben so Plut. Ag. 19, *συνενεγχεῖν* Xen. An. 6, 2, 9. (Dr.) vgl. Lyk. 45. — *περὶ*. Spr. 60, 8, 1. — *ξυνέλεξαν*, damit sie nach Athen zurückgebracht (im Kerameikos) bestattet würden. (Dr.) vgl. 2, 34, 3. (Hk.) Aesch. Ag. 423: *ἀντὶ γωτῶν τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκάστου δόμου δ' αἰκινεῖται*. (Bö.)

§ 2. αὐτόθεν (das erste): vom Olympieion oder von dem grossen Hafen aus. (Hk.) — *μεταπέμψωσιν*. zu 1, 112, 1. — *ἵπποκρατεῖν* findet sich noch bei Spätern; das Passiv vielleicht noch bei Synesios. (Bl.) *Ἀναλογ δημοκρατεῖσθαι*. — *καὶ* — *δέ*. zu 1, 132, 4. — *ἔλθῃ, χρήματα*. Kr. zu Xen. An. 4, 8, 24. — *καὶ τὰ* für *τά* Kr. — *καὶ ὄσων*. zu 3, 2, 1. — *ἐς*. zu 4, 89, 1.

C. 72. § 1. Κατάνην καὶ Νάξον sollte eig. stehen. vgl. 6, 74, 1 u. 2. zu 3, 29, 1. (Pr.) — *ἐποιοῦν*. zu 1, 67, 2. — *αὐτοῖς*. zu 6, 15, 3. — *ξύνεσιν*. vgl. Her. 7, 86: *ἤλαυνον καμήλους ταχυτήια οὐ λειπομένας ἵππων*. mit der Var. *ταχυτήια*. — *οὐδενὸς λειπόμενος*. Spr. 47, 19 u. zu 1, 10, 2. — *οὐκ εἶα*. Spr. 67, 1, 2. vgl. 1, 127, 2. — *τῷ γεγεννημένῳ* wegen des Geschehenen. Spr. 48, 15, 5. vgl. zu 3, 98, 4 u. Her. 1, 118: *τῷ πεπονημένῳ ἔκαυνον μεγάλως*. — *ἐνδιδόναι* sich schwach zeigen, wie 7, 66, 3. vgl. zu 2, 12, 1.

§ 2. ἠσσησθαι. Spr. 65, 11, 7. 8, 66, 3: *ἠσσησῶντο ταῖς γνώμαις*. „2, 87, 2: *τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθέν*.“ (Bl.) — *λειψθῆναι, ἠτηθῆναι*. (Sch.) — *ὅσον, λειψθῆναι*. Spr. 55, 4, 11. — *εἶναι*. Spr. 55, 4, 9. — *ἄλλως τε*. Bei Thuk. sonst immer vollständig *ἄλλως τε καὶ*. (Hk.) vgl. Herm. z. Vig. 232 u. Butt. zu Plat. Men. 20. (Pr.) *καὶ*, was ich mit Haase p. 113 für

ἐμπειρία, ἰδιώτας, ὡς εἰπεῖν, χειροτέχναις, ἀνταγωνισαμένους. μέγα δὲ βλάψαι καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατηγῶν καὶ τὴν πολυαρχίαν — ἦσαν γὰρ πεντεκαίδεκα οἱ στρατηγοὶ αὐτοῖς — τῶν τε πολλῶν τὴν ἀξύντακτον ἀναρχίαν. ἦν δὲ ὀλίγοι τε στρατηγοὶ γένωνται ἐμπειροὶ καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ παρασκευάσωσι τὸ ὀπλιτικόν, οἷς τε ὄπλα μὴ ἔστιν ἐκπορίζοντες, ὅπως ὡς πλεῖστοι ἔσονται, καὶ τῇ ἄλλῃ μελέτῃ προσαναγκάζοντες, [ἔφη] κατὰ τὸ εἰκὸς κρατήσῃν σφᾶς τῶν ἐναντίων, ἀνδρίας μὲν σφίσις ὑπαρχούσης, εὐταξίας δ' ἐς τὰ ἔργα προσγενομένης· ἐπιδώσειν γὰρ ἀμφοτέρω αὐτά, τὴν μὲν μετὰ κινδύνων μελετωμένην, τὴν δ' εὐψυχίαν αὐτὴν ἑαυτῆς μετὰ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐπιστήμης θαρσαλιωτέραν ἔσεσθαι. τοὺς τε στρατηγοὺς καὶ ὀλίγους καὶ αὐτοκράτορας χοῖναι ἐλέσθαι καὶ ὁμόσαι αὐτοῖς τὸ ὄρχιον ἢ μὴν εἶσεν ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἐπίστωνται· οὕτω γὰρ ἅ τε κρύπτεσθαι δεῖ μᾶλλον ἂν στέγασθαι καὶ τᾶλλα κατὰ κόσμον καὶ ἀπροφασίστως παρὰ τὸν ἀστυνόμον ἀκούσαντες ἐψηφίσαντό τε πάντα ὡς ἐκέλευε καὶ στρατηγὸν αὐτόν τε εἶλοντο τὸν Ἐρμοκράτην καὶ Ἡρακλείδην τὸν Λυσιμάχου καὶ Σικανὸν τὸν Ἐξηκέστου, τούτους τρεῖς, καὶ ἐς τὴν Κόρινθον καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρόσβεις ἀπέ-

nothwendig halte, hat eine Hs. u. eine unter der Zeile. — ἐμπειρία ist mit πρώτοις zu verbinden. (Sch.) — ὡς εἰπεῖν fast möchte man sagen, zu χειροτέχναις gehörig. zu 1, 1, 2. — χειροτέχναις für χειροτέχναις St. u. eine Hs. corr.: als Laien gegen Soldaten von Handwerk. „vgl. Dion C. 50, 16.“ (Bl.) — πεντεκαίδεκα οἱ. Spr. 50, 11, 1. — οἱ. vgl. § 4 u. zu τῶν. 5, 59, 5. — ἀξύντακτον ἀναρχίαν der Ordnung und Subordination sich entziehende Zügellosigkeit.

§ 3. προσαναγκάζειν mit dem Da. ist sehr selten. (Bl.) — ἔφη, durch die betonte Stellung verdächtig. möcht' ich streichen. — προσγενομένης wenn sie würde hinzugekommen sein, verbunden mit ὑπαρχούσης da sie vorhanden sei. Spr. 56; 14, 1.

§ 4. αὐτά. Spr. 58, 3, 5. — τὴν μὲν, τὴν εὐταξίαν. (Sch.) vgl. 1, 84, 3. — μετὰ κινδύνων. zu 1, 18, 7. — εὐψυχίαν für ἀνδρίαν wie in ähnlicher Weise ἀμαθίς für ἀπαιδέυτους Dem. 20, 119. — αὐτὴν ἑαυτῆς. Spr. 11, 2, 12; über den Ge. Spr. 49, 3. — μετὰ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐπιστήμης, μετὰ τοῦ πεποιθέναι τῇ ἐπιστήμῃ. (Sch.) Veget. 1: scientia rei bellicae nutrit audaciam. Nemo facere metuit quod se bene fecisse confidit. (Ac.) vgl. 2, 40, 4 E.? — ἔσεσθαι statt ἔσομένην. Aehnlich Her. 6, 134, 1: Μιλτιάδῃ ἐλθεῖν ἐς λόγους γυναικα, εἰσοῦσαν μὲν Παρίην γένος, ὄνομα δὲ οἱ εἶναι Τιμοῦν. Etwas verschieden die Stellen oben zu 4, 3, 3. Gleichartig die Uebergänge vom Particip. z. Indicativ. vgl. Kr. z. Her. 6, 134, 1. Spr. 59, 2, 5 u. Dal. Synt. eb. A. 4. — τοὺς στρατηγοὺς. Der Artikel wie § 2 aus: οἱ στρατηγοὶ ὀλίγοι αἰροῦνται. — τό den üblichen. (Arn.) Aber das war er offenbar nicht. Also: folgenden. Spr. 50, 2, 7. — ὄρχιον, im Sing. bei Attikern selten. Kr. z. Her. 1, 141, 3. — ὅπῃ auf welche Weise, so gut als. — δεῖ. δεῖν Kr. Bruchst. — στέγασθαι so ist mehr poetisch. In demselben Gedanken Xen. An. 5, 9, 18: εἴ τι δεῖοι λανθάνειν μᾶλλον ἂν κρύπτεσθαι. — ἀπροφασίστως. zu 2, 8, 8.

C. 73. ἐκέλευε. zu 1, 72, 2. — τούτους τρεῖς nur diese drei, im

στειλαν, ὅπως ξυμμαχία τε αὐτοῖς παραγένηται καὶ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον βεβαιότερον πείθωσι ποιῆσθαι ἐκ τοῦ προφανοῦς ὑπὲρ σφῶν τοὺς Λακεδαιμονίους, ἵνα ἢ ἀπὸ τῆς Σικελίας ἀπαγάγωσιν αὐτοὺς ἢ πρὸς τὸ ἐν Σικελίᾳ στράτευμα ἤσσον ὠφελίαν ἄλλην ἐπιπέμψωσιν.

Τὸ δ' ἐν τῇ Κατάνῃ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων ἐπλευσεν εὐθύς⁷⁴ ἐπὶ Μεσσήνην ὡς προδοθησομένην. καὶ ἃ μὲν ἐπράσσετο οὐκ ἐγένετο. Ἀλκιβιάδης γὰρ ὅτ' ἀπήει ἐκ τῆς ἀρχῆς ἤδη μετέπεμψτος, ἐπιστάμενος ὅτι φεύξειτο, μὴνύει τοῖς τῶν Συρακοσίων φίλοις τοῖς ἐν τῇ Μεσσήνῃ ξυνειδῶς τὸ μέλλον· οἱ δὲ τοὺς τε ἄνδρας διέφθειραν⁷⁵ πρότερον, καὶ τότε στασιάζοντες καὶ ἐν ὅπλοις ὄντες ἐπεκράτουν μὴ δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους οἱ ταῦτα βουλόμενοι. ἡμέρας δὲ μείναντες περὶ τρεῖς καὶ δέκα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς ἐχειμιάζοντο καὶ τὰ ἐπιτήδεια οὐκ εἶχον καὶ προὔχωρει οὐδέν, ἀπελθόντες ἐς Νάξον καὶ σταύρωμα περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι αὐτοῦ διεχείμαζον· καὶ τριήρη ἀπέστειλαν ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τε χρήματα καὶ ἱππέας, ὅπως ἅμα τῷ ἦρι παραγένωνται.

Ἐτείχιζον δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἐν τῷ χειμῶνι πρὸς τε τῇ πόλει,⁷⁵ τὸν Τεμενίτην ἐντὸς ποιησάμενοι, τεῖχος παρὰ πᾶν τὸ πρὸς τὰς Ἐπιπολάς ὁρῶν, ὅπως μὴ δὲ ἐλάσσονος εὐαποτείχιστοι ὦσιν, ἣν ἄρα

Gegensätze zu den fünfzehn 6, 72, 2. — ξυμμαχία Bundestruppen. (Ps.) Xen. Hell. 4, 3, 24: ξυμμαχίαν ἐπεμπον Ἐναγόρα. 6, 1, 13: ἱκανὴν πέμπειν συμμαχίαν ὡς ἐμοὶ πολεμῖν. — τὸν πόλεμον. zu 6, 34, 3. — βεβαιότερον entschiedener. vgl. 6, 91, 5. 8, 24, 4; vom Frieden 4, 19, 2. 6, 36, 3. Unten σαφέστερον, φανερώτερον ποιῆσθαι (zu 6, 88, 9), das ἐκ τοῦ προφανοῦς mit umfassend. — ἐκ τοῦ προφανοῦς. Spr. 43, 4, 5 u. zu 3, 43, 2. — ἀπαγάγωσιν, wie 1, 109, 1. So ἀποσπᾶν Xen. Hell. 1, 3, 17. — ὠφελίαν Hülfsstruppen. vgl. 1, 26, 1. 6, 80, 1. 88, 9. 93, 2, wo synonym τιμωρία. Sonst so nicht üblich. — ἐπιπέμψειν noch dazu schicken, nachsenden, wie 7, 13, 1. Spr. 68, 46, 17.

C. 74. § 1. ἃ μὲν ἐπράσσετο, καὶ τῆς προδοσίας δηλονότι. (Sch.) Dem entspricht ἡμέρας δὲ § 2. (Arn.) — τὸ μέλλον den Anschlag Messene durch Verrath zu erobern. (Ps.)

§ 2. τοὺς ἄνδρας, τοὺς ὑπόπιους ὡς προδιδόντας. (Sch.) — πρότερον vor der Ausführung. — ἐπεκράτουν μὴ δέχεσθαι. zu 5, 46, 4. — οἱ ταῦτα βουλόμενοι, οἱ μὴ βουλόμενοι δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) Ueber den Plural ταῦτα Spr. 44, 4, 3; über den Ausdruck 2, 79, 2. 4, 78, 3. Oder auch οἱ τὰ τῶν Συρακοσίων βουλόμενοι. vgl. 6, 30, 3. Ueber die Verbindung dieses Subjects mit dem umfassenderen στασιάζοντες Spr. 56, 9, 1. Oder ist nach στασιάζοντες ein Komma zu setzen? Jetzt halt' ich καὶ τότε für eingefälscht. — περὶ. Spr. 68, 4, 2. — προὔχωρει οὐδέν zu 6, 18, 5. — Θραύκας vor καὶ σταύρωμα ist schon von Fr. Ps. verdächtig; ἀθραύκτως vermuthet Thomas 2 S. 14 f.

C. 75. § 1. ἐντὸς in die Ringmauer, diese um ihn fortziehend. zu 5, 2, 2. — ποιησάμενοι. ποιησόμενοι Kr. Bruchst. — παρὰ — ὁρῶν längs der ganzen nach Epipolä zu gelegenen Strecke. (Va.) vgl. 6, 97, 4. 101, 1 u. zu 2, 55, 1. — δὲ ἐλάσσονος bei einem geringe-

σφάλλωνται, καὶ τὰ Μέγαρα φρούριον καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπίῳ ἄλλο· καὶ τὴν θάλασσαν προεσταύρωσαν πανταχῇ ἢ ἀποβάσεις ἦσαν. καὶ τοὺς Ἀθηναίους εἰδότες ἐν τῇ Νάξῳ χειμάζοντας ἐστράτευσαν πανδημεὶ ἐπὶ τὴν Κατάνην, καὶ τῆς τε γῆς αὐτῶν ἔτεμον καὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων σκηρὰς καὶ τὸ στρατόπεδον ἐμπρόσσαντες ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ πυνθανόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἐς τὴν Καμάριναν κατὰ τὴν ἐπὶ Λάχηςτος γενομένην ξυμμαχίαν πρεσβεύεσθαι, εἴ πως προσαζγάγοιντο αὐτούς, ἀντεπρεσβεύοντο καὶ αὐτοί· ἦσαν γὰρ ὑποπτοὶ αὐτοῖς οἱ Καμαριναῖοι μὴ προθύμως σφίσι μῆτ' ἐπὶ τὴν πρώτην μάχην πέμψαι ἢ ἐπεμψαν, ἐς τε τὸ λοιπὸν μὴ οὐκέτι βούλωνται ἀμύνειν, ὁρῶντες τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῇ μάχῃ εὖ πράξαντας, προσχωρῶσι δ' αὐτοῖς κατὰ τὴν προτέραν φιλίαν πεισθέντες. ἀφικομένων οὖν ἐκ μὲν Συρακουσῶν Ἐρμοκράτους καὶ ἄλλων ἐς τὴν Καμάριναν, ἀπὸ δὲ τῶν Ἀθηναίων Εὐφῆμου μεθ' ἑτέρων, ὁ Ἐρμοκράτης ξυλλόγου γενομένου τῶν Καμαριναίων βουλόμενος προδιαβαλεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἔλεγε τοιάδε.

76 “Οὐ τὴν παροῦσαν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, ὃ Καμαριναῖοι μὴ αὐτὴν καταπλαγῆτε δείσαντες ἐπρεσβενσάμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς μέλλοντας ἀπ' αὐτῶν λόγους, πρὶν τι καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, μὴ ὑμᾶς πείσωσιν. ἤκουσι γὰρ ἐς τὴν Σικελίαν προφάσει μὲν ἢ πυνθάνεσθε, ἡδικοῦσα δὲ ἦν πάντες ὑπονοοῦμεν· καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ Λεοντίνους

ren Raume, Umfange. vgl. 7, 4, 5 u. zu 2, 29, 3. — τὰ Μέγαρα, ἐτείχιζον. vgl. Reg. u. Verbum. — φρούριον, ὥστε εἶναι φρούριον. (Pp.) vgl. zu 2, 32. — προεσταύρωσαν. zu 4, 9, 1. — πανταχῇ, ausgenommen doch 6, 97, 1. (Pp.) — ἀποβάσεις Landungsplätze. vgl. 4, 8, 5. 13, 1.

§ 2. ἐπὶ Λάχηςτος, ἀντὶ τοῦ ἄρχοντος Λάχηςτος. (Sch.) zu 6, 6, 3. Ueber die Sache vgl. 3, 86, 2. (Hk.) — εἰ. Spr. 65, 1, 10. — ἀντιπρεσβεύεσθαι, ein seltenes Wort. vgl. Pape. (?) — καὶ αὐτοί. zu 5, 6, 3.

§ 3. τὴν πρώτην 6, 67, 3. — πέμψαι ἢ ἐπεμψαν. Kr. z. Her. 2, 49, 1. — μὴ οὐκέτι. Spr. 54, 8, 9 u. 10. vgl. zu 2, 13, 1. — ἐν τῇ μάχῃ verdächtigt Kr. Bruchst. — προσχωρῶσι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ μῆ. (Sch.) — κατὰ ist mit προσχωρῶσι zu verbinden. — ξυλλόγου. zu 2, 22, 1.

C. 76. § 1. δύναμιν hängt von δείσαντες ab. Spr. 61, 6, 6. Einmal an diese Fügung gewöhnt behielt man sie auch bei wenn das Verbum nach dem abhängigen Satze folgt, wie 2, 62, 1. Ar. Plut. 56: σὺ σαυτὸν ὅστις εἰ φράσον. vgl. Wolken 961. 1115 u. Frösche 907. — ἀπ' αὐτῶν ist mit λόγους zu verbinden. (Ba.) ἀπὸ κοινοῦ τὸ δείσαντες, ἵνα ἢ δείσαντες τὴν τῶν Ἀθηναίων περὶ τοὺς λόγους δεινότητα. (Sch.) — καὶ ἡμῶν auch von uns, wie von ihnen. Das πρὶν — ἀκοῦσαι meint Ba. nach Va. u. A., müsse erst nach μῆ gedacht werden. Indess man kann dieser Härte entgehen: die von ihnen noch bevor ihr auch uns angehört vorzutragenden Worte. Aber μέλλοντας ist anstössig und wohl zu streichen. Denn mit μέλλοντας haben wir einen Ausdruck dem Aehnliches ich nicht nachzuweisen wüsste. Ueber τοὺς ἀπ' αὐτῶν λόγους vgl. zu 1, 37, 1. — προφάσει. zu 3, 111, 1. vgl. 6, 79, 2. — διανοίᾳ, νόῳ Her. 2, 100, 2. (Pp.) — ἦν, ohne Assimilation. Spr. 51, 10, 1 u. zu 1, 50, 1.

βούλεισθαι κατοικίσαι, ἀλλ' ἡμᾶς μᾶλλον ἔξοικίσαι. οὐ γὰρ δὴ εὐλογον τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν, τὰς δὲ ἐνθάδε κατοικίζειν, καὶ Λεοντίων μὲν, Χαλκιδέων, ὄντων κατὰ τὸ ξυγγενὲς κήλεισθαι, Χαλκιδέας δὲ τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ, ὧν οἶδε ἄποικοί εἰσι, δουλωσαμένους ἔχειν. τῇ δὲ αὐτῇ ἰδέᾳ ἐκεῖνά τε ἔσχον καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶνται.³ ἡγεμόνες γὰρ γενόμενοι ἐκόντων τῶν τε Ἰώνων καὶ ὅσοι ἀπὸ σφῶν ἦσαν ξύμμαχοι ὡς ἐπὶ τοῦ Μήδου τιμωρία, τοὺς μὲν λειποστρατίαν, τοὺς δ' ἐπ' ἀλλήλους στρατεύειν, τοῖς δ' ὡς ἐκάστοις τινὰ [εἶχον] αἰτίαν εὐπρεπῆ ἐπενεγκόντες κατεστρέψαντο. καὶ οὐ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἄρα οὔτε οὔτοι τῶν Ἑλλήνων οὔθ' οἱ Ἕλληνας τῆς ἑαυτῶν τῷ Μήδῳ ἀντέστησαν, περὶ δὲ οἱ μὲν σφίσιν ἀλλὰ μὴ ἐκείνῳ καταδουλώσεως, οἱ δ' ἐπὶ δεσπότου μεταβολῇ οὐκ ἀξυνετωτέρου κακοξυνετω-

§ 2. εὐλογον Raison, Consequenz. zu 4, 61, 5. vgl. 6, 84, 3. 85, 1. — τὰς ἐκεῖ πόλεις, wie Aegina, Skione. — δουλωσαμένους. Spr. 42, 10, 1. Ueber das Wort zu 1, 98, 2. — ἔχειν. Spr. 56, 3, 6. vgl. 1, 29, 3. 6, 39, 2 mit 4, 113, 2.

§ 3. ἰδέᾳ, τρόπῳ, διανοίᾳ. (Sch.) Kr. z. Her. 6, 100, 1. — ἐκεῖνα die Herrschaft im eigentlichen Hellas. vgl. zu 1, 144, 5. — ἔσχον. Spr. 53, 2, 1 u. Reg. u. ἔχειν. — πειρῶνται, σχεῖν. Spr. 55, 4, 11. — ἐκόντων τῶν, wie 1, 93, 1. Spr. 50, 11, 1. — καὶ ὅσοι und aller die sonst. Spr. 51, 13, 5. vgl. zu 6, 71, 2 E. 88, 7. vgl. 1, 95, 1. — ἀπὸ σφῶν ἦσαν, ἄποικοί ἦσαν αὐτῶν. (Sch.) vgl. 2, 15, 3 u. 7, 57, 4. (Pp. u. Arn.) zu 6, 4, 5. Dabei aber vermisst man die Erwähnung der nicht stammverwandten Bundesgenossen; vielleicht ἄλλοι σφῶν ἦσαν. (Kr. Bruchst.) vgl. jedoch 6, 82, 3. (Hk.) Dagegen 6, 77, 1. Anstössig bleibt auch der Ausdruck ὅσοι ἀπὸ σφῶν ἦσαν ξύμμαχοι. — σφῶν, τῶν Ἀθηναίων. — ξύμμαχοι gehört zu ὅσοι: so viel Verbündete als? (Ps.) — λειποστρατίαν für λιποστρατίαν einige Hsn. vgl. zu 1, 99, 1. — ὡς scheinbar, angeblich. Spr. 69, 63, 4. — τοὺς μὲν hängt, wie τοὺς δέ, von κατεστρέψαντο ab und zu ἐπενεγκόντες ist αὐτοῖς zu denken. (Ps.) — ἐπ' ἀλλήλους, wie die Samier und Milesier 1, 115. (Pp.) — στρατεύειν hängt wie λειποστρατίαν von ἐπενεγκόντες ab, oder vielmehr von αἰτίαν ἐπενεγκόντες, so viel als αἰμασάμενοι. Spr. 50, 6, 6. Ein ähnlicher Wechsel 6, 80, 5. — τοῖς δ' für τοὺς δέ, da hier ὡς ἐκάστοις einwirkt. (Abr.) vgl. 6, 77, 2 u. Kr. z. Dion. p. 119. Ueber die Sache 1, 99. — εἶχον, ἐπιφέρειν aus ἐπενεγκόντες. Doch dürfte es zu streichen sein. (Kr. Bruchst.) zu 1, 3, 4. — εὐπρεπῆ, πιθανῆν. (Sch.) zu 1, 37, 3.

§ 4. ἄρα ist ähnlich gestellt Lyk. 78: ῥᾶδιον ἔσται παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν. — τῶν. τῆς τῶν? vgl. 6, 83, 2. — περὶ ist ungewöhnlich hart von καταδουλώσεως getrennt; ohne Anstoss wenn δὲ τῆς folgte. Nicht vergleichbar 2, 44, 1. Angefangen ist als sollte (ohne ἐπὶ) μεταβολῆς folgen. Concinner wäre ἀλλ' οἱ μὲν περὶ τῆς σφίσι μὴ ἐκείνῳ δέ. — οἱ μὲν —, Ἀθηναῖοι μὲν περὶ τοῦ ἑαυτοῖς ἀλλὰ μὴ τῷ Μήδῳ καταδουλωθῆναι τοὺς Ἕλληνας. (Sch.) — σφίσιν. Spr. 48, 12, 4. — καταδουλώσεως passt nur zu σφίσιν, bei ἐκείνῳ schwebt καταδουλωθῆναι vor. vgl. jedoch Plat. Ges. 776, d: ἐλάττω ἢ Ἡρακλειωτῶν δουλεία τῆς τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως ἔριν ἂν ἔχοι. Ueber das Wort noch zu 3, 10, 2; bei Thuk. auch 5, 27, 2. 7, 66, 2; sonst selten. — οἱ δ' —, οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνας ὑπὲρ τοῦ μεταλλάξαι δεσπότην. (Sch.) μεταβολή heisst hier das Erlangen durch Wechsel. vgl. zu 6, 18, 8. Plut. Timol. 12: μετ' ἐλπίδων χρησίων καὶ φιλανθρωπῶν ὑποσχέσεων εἰς μεταβολὴν δεσπότου καινοῦ τιθασεόμενοι. (Kr. z. Dion. p. LV.) — οὐκ ἀξυνετωτέρου

77τέρου δέ. ἀλλ' οὐ γὰρ δὴ τὴν τῶν Ἀθηναίων εὐκατηγόρητον οὖσαν πόλιν νῦν ἤκομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ, πολὺ δὲ μᾶλλον ἡμᾶς αὐτοὺς αἰτιασόμενοι ὅτι ἔχοντες παραδείγματα τῶν τ' ἐκεῖ Ἑλλήνων ὡς ἐδουλώθησαν, οὐκ ἀμύνοντες σοφίσιν αὐτοῖς, καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς ταυτὰ παρόντα σοφίσματα, Λεοντίνων τε ξυγγενῶν κατοικίσεις καὶ Ἑγεσταίων ξυμμάχων ἐπικουρίας, οὐ ξυστραφέντες βουλόμεθα προθυμότερον δεῖξαι αὐτοῖς ὅτι οὐκ Ἴωνες τάδε εἰσὶν οὐδ' Ἑλλησπόντιοι καὶ νησιῶται, οἱ δεσπότην ἢ Μῆδον ἢ ἓνα γέ τινα αἰεὶ μεταβάλλοντες δουλοῦνται, ἀλλὰ Δωριῆς ἐλεύθεροι ἀπ' αὐτονόμου τῆς Πελοποννήσου τὴν Σικελίαν οἰκοῦντες. ἢ μένομεν ἕως ἂν ἕκαστοι κατὰ πόλεις ληφθῶμεν, εἰδότες ὅτι ταύτῃ μόνον ἄλωτοί ἐσμεν καὶ ὄρῳντες αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτο τὸ εἶδος τρεπομένους ὥστε τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διστάσαι, τοὺς δὲ ξυμμάχων ἐλπίδι ἐκπολεμοῦν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δὲ ὡς ἕκάστοις τι προσηγῆς λέγοντες δύνανται κακουργεῖν; καὶ οἰόμεθα

nicht unkluger für verschmitzter; eine Litotes. vgl. zu ἀξύμφορον 2, 91, 3. — κακοξυννιωτέρου, πανουργοτέρου. (Sch.) schlau zum Unglück der Bundesgenossen Hl. Ein der Paronomasie und des nachhaltigen Eindrucks halber gebildetes Wort.

C. 77. § 1. ἀλλ' οὐ γὰρ δὴ ἤκομεν doch wir sind ja gewiss nicht gekommen, indem ἀλλά das Vorhergehende beseitigt, γὰρ den Uebergang zu etwas Anderem begründet. Spr. 69, 14, 4. — ἐν εἰδόσιν. zu 1, 69, 3. — παραδείγματα τῶν warnende Beispiele (zu 3, 39, 3) an den; eine Anticipation. Spr. 61, 6, 4. — ἐκεῖ. ἐκεῖσε die besten Hsn., was doch erst bei Spätern für ἐκεῖ üblich ist. Markland zu Max. Tyr. 4, 5 und dagegen Lobeck z. Phryn. p. 44. (Kr. z. Dion. p. 199.) Bei Attikern wird überhaupt ἐκεῖσε für ἐκεῖ nicht zu dulden sein. — σοφίσιν αὐτοῖς. zu 4, 25, 6. vgl. 6, 68, 3 u. 7, 44, 4. — ταυτὰ für ταῦτα einige Hsn. vgl. jedoch Plut. Alex. 74: ταῦτα ἐκεῖνα σοφίσματα τῶν Ἀριστοτέλους. Timol. 12: ταῦτα πά- λιν ἤκειν πρὸς αὐτοὺς σοφίσματα καὶ δελεάσματα. — παρόντα, ungefähr als ob ὄρῳντες statt ἔχοντες παραδείγματα vorherginge. (Kr. z. Dion. p. 199.) — σοφίσματα Vorspiegelungen. (Ill.) — κατοικίσεις, ἐπικουρίας. Der Plural weil die Gattungen von Sophismen zu bezeichnen sind. (Ba.) Dinge wie —. Ueber κατοικίσεις zu 6, 23, 2. — Ἑγεσταίων ἐπικουρίας. Spr. 47, 7, 5. — ξυστραφέντες sonst in militärischem Sinne, hier allgemein von Verbindung, ἤγουν συνταχθέντες. (Sch.) vgl. 6, 91, 1. vgl. Pass. Lex. Eindringlicher wird die Rede, wenn wir hier einen etwas anakoluthischen Uebergang zur Frage annehmen. — τάδε. Spr. 61, 7, 6. vgl. Kr. z. Dion. p. 22. — εἰσὶν. Spr. 63, 6. — μεταβάλλοντες δουλοῦνται durch Wechsel erhaltend sich in Knechtschaft bringen lassen. (Ba.) vgl. zu 6 18, 8 u. Stallbaum zu Plat. Phädr. 241, a: μεταβαλὼν ἄλλον ἄρχοντα. — Δωριῆς. zu 1, 124, 1.

§ 2. μένομεν. Spr. 53, 1, 9. — ταύτῃ, τῷ κατὰ πόλεις δηλονότι ληφθῆναι ἰδίᾳ ἕκαστοι. (Sch.) — εἶδος Art von Politik, wie 8, 56, 2. Ar. Plut. 317: ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθε. (Bl.) vgl. zu 3, 62, 2. — διστάσαι trennen, verfeinden. zu 4, 61, 1 u. 8, 96, 3. — τοῖς δὲ für τοὺς δὲ, dem nächsten ὡς ἕκάστοις assimiliert, wie dieses dem λέγοντες angefügt ist, wo wir ὡς ἕκάστοις mit κακουργεῖν verbunden erwarten würden. Aehnlich A. Ps.: τοῖς δὲ λέγοντίς τι προσηγῆς, ὡς ἕκάστοις λέγειν δύνανται, κακουργεῖν. vgl. zu 6, 77, 3. Spr. 60, 5, 2 u. Kr. de auth. An. p. 28. — προσηγῆς Verlocken-

τοῦ ἀποθεν ξυνοίκου προαπολλυμένου οὐ καὶ ἐς αὐτόν τινα ἤξειν τὸ δεινόν, πρὸ δὲ αὐτοῦ μᾶλλον τὸν πάσχοντα καθ' αὐτὸν δυστυχεῖν.“

“Καὶ εἴ τῳ ἄρα παρέστηκε τὸν μὲν Συρακόσιον, ἑαυτὸν δ' οὐδ' 78 πολέμιον εἶναι τῷ Ἀθηναίῳ καὶ δεινὸν ἡγεῖται ὑπὲρ γε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν, ἐνθυμηθήτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἅμα ἐν τῇ ἐμῇ μαχούμενος, τοσοῦτω δὲ καὶ ἀσφαλέστερον ὅσῳ οὐ προδιεφθαρμένου ἑμοῦ, ἔχων δὲ ξύμμαχον ἐμὲ καὶ οὐκ ἐρῆμος ἀγωνιέται· τὸν τε Ἀθηναῖον μὴ τὴν τοῦ Συρακοσίου ἐχθραν κολάσασθαι, τῇ δ' ἐμῇ προφάσει τὴν ἐκείνου φιλίαν οὐχ ἡσσον βεβαιώσασθαι βούλεσθαι. εἴ τὲ τις φθονεῖ μὲν ἢ καὶ φοβεῖται — ἀμ-

des, sonst in der att. Prosa wohl nirgends. — ἀποθεν. zu 4, 120, 2. — ξυνοίκου. Spr. 44, 1, 2 u. 6. — ἐς in das Gebiet. — αὐτόν τινα. zu 6, 31, 3. Auffallend bei einer Präposition. Man könnte αὐτόν τιμι oder ἔξειν εἰνε ἐς vermuthen. vgl. 4, 10, 3: τὸν πολέμιον δεινότερον ἔξομεν. 6, 23, 2: πάντα πολέμια ἔξουσιν. Doch ist αὐτός τις zu selten, um darüber abzusprechen. — ἤξειν. 1, 120, 2: καὶν μέχρι σῆων τὸ δεινὸν προελθεῖν. (Bl.) — πρὸ αὐτοῦ vor ihm. (Va.) Ueber die Stellung vor τὸν Spr. 50, 10, 1. — καθ' αὐτόν für sich, allein. (Ps.) Aristot. Eth. Nik. 9, 9, 3: οὐδεὶς ἔλοιθ' ἂν καθ' αὐτόν τὰ πάντ' ἔχειν ἀγαθά. (Arn.)

C. 78. § 1. παρέστηκε gew. mit δόξα oder wenigstens mit τοῦτο (ὡς κατηγορῶ) Lys. 12, 62; doch auch impersonal, wie Thuk. 6, 34, 8 u. Plat. Phäd. p. 58, e. (Heindorf.) Mit τότε und dem Inf. 6, 68, 3; impersonal mit ὡς und dem Indicativ 4, 61, 2, 95, 1. — τὸν Συρακόσιον. Spr. 44, 1, 4. vgl. § 2. 6, 84, 3 mit 4, 64, 2 u. Kr. z. Dion. p. 229. — οὐ. Spr. 67, 10, 2. — τῆς ἐμῆς erg. χώρας, nur mittelbar πόλεως. — ἐν ἴσῳ gleichmässig. vgl. 1, 133, 2, 53, 3. 60, 4. 61, 3. 4, 65, 4. 6, 87, 3; über δέ Spr. 49, 2, 6. Mit δέ jedoch ungewöhnlich. vgl. Men. Stob. 97, 2. Ueber die Ergänzung des περὶ Spr. 68, 9. — μαχούμενος. zu ἐνθυμηταί 1, 120, 4. — ὅσῳ. Spr. 51, 10, 5 u. zu 1, 68, 2. — οὐ προδιεφθαρμένου ἑμοῦ, ἔχων δὲ ξύμμαχον ἐμὲ ἀγωνιέται er wird ohne dass ich vorher vernichtet bin, sondern indem er mich zum Verbündeten hat, kämpfen. (Va.) Ueber die Verbindung ungleichartiger Participia Spr. 56, 14, 2. Es ist als ob da stände ὄντως δὲ ξυμμάχου αὐτῷ. — ἑμοῦ, τοῦ Συρακοσίου δηλονότι. (Sch.) Das ich gebraucht der Gesandte als Repräsentant des Staates. So ἐμός § 2 u. 3. vgl. zu 1, 137, 4. — καὶ οὐκ ἐρῆμον und zwar einen nicht allein stehenden, sondern noch von andern Verbündeten unterstützten. (Benedict.) Andre Hsn. ἐρῆμος. vgl. 3, 11, 1.

§ 2. τὸν τε, ἐνθυμηθήτω τε τὸν. (Va.) — τὴν τοῦ Συρακοσίου ἐχθραν die Feindschaft der Syrakosier gegen die Athener und deren Verbündete unter den Sikelioten. — κολάσασθαι, regiert von ἐνθυμηθήτω, in sofern dies ein νομιζέτω enthält. Ein ähnlicher Uebergang vom Particip zum Inf. 4, 27, 2. vgl. 6, 12, 1. Ueber das Medium Pp. zu Xen. Kyr. 1, 2, 7. (Pp.) — τῇ ἐμῇ προφάσει unter dem Vorwande dass es mir gelte. (Ps.) — ἐκείνου bezieht sich auf das in ἐνθυμηθήτω liegende Subject — φιλίαν. δουλειαν Reiske und Didot. — οὐχ. οὐς eine Anzahl guter Hsn. — οὐχ ἡσσον. Spr. 67, 1, 2 u. zu 1, 8, 1. — βεβαιώσασθαι sich, für sich befestigen, um ihre Symmachie zu vergrössern. zu 4, 70, 3. Also nur egoistische Bestrebungen nicht Interesse für die verbündeten Sikelioten. Pp. u. Dobree vermuthen βιάσασθαι. Ueber Haases Meinung s. man ihn selbst p. 93 ff. — εἴ τε. Spr. 69, 25, 2. — φθονεῖ, τοῖς Συρακοσίοις, ὁμοῦ δὲ δέ

φότερα γὰρ τάδε πάσχει τὰ μείζω —, διὰ δὲ αὐτὰ τὰς Συρακούσας
κακωθῆναι μὲν, ἵνα σωφρονισθῶμεν, βούλεται, περιγενέσθαι δὲ ἕνεκα
τῆς αὐτοῦ ἀσφαλείας, οὐκ ἀνθρωπίνης δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει·
30ὸν γὰρ οἶόν τε ἅμα τῆς τε ἐπιθυμίας καὶ τῆς τύχης τὸν αὐτὸν ὁμοίως
ταμίαν γενέσθαι. καὶ εἰ γνώμη ἀμάρτοι, τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ὀλοφρυ-
θεις τάχ' ἂν ἴσως καὶ τοῖς ξμοῖς ἀγαθοῖς ποτε βουληθείη ἀδθις φθο-
νῆσαι. ἀδύνατον δὲ προεμένω καὶ μὴ τοὺς αὐτοὺς κινδύνους, οὐ περὶ
τῶν ὀνομάτων ἀλλὰ περὶ τῶν ἔργων, ἐθελήσαντι προσλαβεῖν· λόγῳ
μὲν γὰρ τὴν ἡμετέραν δύναμιν σώζοι ἂν τις, ἔργῳ δὲ τὴν αὐτοῦ σω-
4τηρίαν. καὶ μάλιστα εἰκὸς ἦν ὑμᾶς, ὧ Καμαριναῖοι, ὁμόρους ὄντας
καὶ τὰ δεύτερα κινδυνεύοντας, προσοῦσθαι αὐτὰ καὶ μὴ μαλακῶς,
ὥσπερ νῦν, ξυμμαχεῖν, αὐτοὺς δὲ πρὸς ἡμᾶς μᾶλλον ἰόντας, ἅπερ, εἰ
ἐς τὴν Καμαριναίαν πρῶτον ἀφίκοντο οἱ Ἀθηναῖοι, δεόμενοι ἂν ἐπε-
καλεῖσθε, ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ νῦν παρακελευομένους, ὅπως μη-

δοικεν αὐτῶν τὸ μέγεθος. (Sch.) — τὰ δε, beneidet und gefürchtet zu werden.
(Sch.) — διὰ αὐτὰ. zu 1, 2, 1. — τὰ μείζω, οἱ μείζους. (Sch.) Spr. 43,
4, 16. — σωφρονισθῶμεν, ταπεινωθῶμεν. (Sch.) zu 3, 65, 2. — περι-
γενέσθαι, σωθῆναι. (Sch.) zu 5, 111, 2. — οὐκ ἀνθρωπίνης δυνάμεως,
οὐ δυνατῶν ἀνθρώποις. (Sch.) was nicht im Bereich menschlicher
Macht liegt, ihr nicht erreichbar ist. — βούλησιν ἐλπίζει hofft die
Erreichung eines Wunsches. vgl. Lobeck Parall p. 535. „vgl. 3, 39, 3:
ἐλπίσαντες ἐλάσω τῆς βουλήσεως.“ (Bl.)

§ 3. τῆς τύχης, ἡγουν τῆς ἐκβάσεως τῶν πραγμάτων. (Sch.) — ταμίαν.
vgl. zu 6, 18, 3; αὐτοκράτωρ 4, 64, 1. ll. δ, 84: Ζεὺς, ὅσι ἀνθρώπων ταμῆς πολέμοιο
τέτυκται. (Bl.) Die Begierde nämlich kann man auf etwas hinlenken, den Aus-
gang aber nicht beherrschen. — γνώμη, γνώμης? vgl. 1, 33, 3. 6, 92, 1.
Aber so auch neben σφαλῆναι γνώμης 4, 28, 4, γνώμη 4, 18, 1. (Pp.) So δια-
φυσθῆναι τῇ προνοίᾳ Pol. 11, 17, 1, τοῖς λογισμοῖς 16, 2, 5. vgl. Kr. z. Her.
1, 207, 5. 7. 9, 4 u. z. Arr. 1, 18, 7. Der Sch.: εἰ ὦν ἐπιθυμῆ, τούτων δια-
μάρτοι δυστυχίας. — ὀλοφρυθεις nehmen Enenkel und Ba. medial, wenn
gleich Thuk. 2, 46. 7, 30, 3. 8, 81, 2 ὀλοφύρασθαι formirt. (Pp.) Für die
passive Bedeutung spricht wohl auch der Dativ. — τάχ' ἂν ἴσως. zu 6,
10, 2. — ἀδύνατον dass er mich wieder in beneidenswerthen Umständen
sehe (Pp.) und vorkommenden Falls von mir Schutz erhalte. — προεμένω
wenn er mich jetzt Preis gegeben. zu 1, 120, 2. — οὐ περὶ — ἔργων.
διὰ μέσον κείται, ὡς ἄξιον ὄν ἀναδέχεσθαι κινδύνους οὐ πρὸς τὰ ὀνόματα ἀπο-
βλέποντας ἀλλὰ πρὸς τὰ ἔργα. (Sch.) Es schwebt bei περὶ wohl ein ἀγωνίζο-
μῆνος, διαφορομένους vor. vgl. 4, 63, 3. Doch genügt auch ὄντας ergänzt,
bezogen auf κινδύνους. So κινδυνεύειν περὶ τις 1, 33, 1. 6, 9, 3. 18, 2. —
ὀνομάτων, erklärt durch λόγῳ μὲν γάρ. (Sch.) — προσλαβεῖν sich zu-
ziehen. zu 4, 61, 1. — σωτηρίαν σώζειν, wie conservare salutem populi
Romani Cic. fam. 11, 7. (Bl.) Doch pikanter.

§ 4. ἦν. Spr. 53, 2, 7. Doch kann es sich auch auf die schon früher
anzustellende Erwägung beziehen: es ist recht, wie ihr bedenken musstet.
— τὰ δεύτερα, μεθ' ἡμᾶς εὐθύς. (Sch.) vgl. zu πάντα 6, 57, 2. — αὐτοὺς
— φαίνεσθαι. Die Wortfolge ist: αὐτοὺς δὲ (ὑμᾶς) μᾶλλον φαίνεσθαι παρα-
κελευομένους ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ νῦν ἅπερ, εἰ οἱ Ἀθηναῖοι πρῶτον ἀφίκοντο
ἐς τὴν Καμαριναίων, δεόμενοι ἂν ἐπεκαλεῖσθε. (Fr. Ps.) — ἅπερ für ἅπερ ἂν
die besten Hsn. Ueber den Ac. Spr. 47, 16, 7 u. zu 1, 32, 1 E. — ἐκ τοῦ
ὁμοίου gleichmässig. vgl. 6, 87, 5 u. zu 1, 143, 3. — ὅπως dass näm-

δὲν ἐνδῶσομεν, φαίνεσθαι. ἀλλ' οὐθ' ὑμεῖς νῦν γέ πω οὐθ' οἱ ἄλλοι ἐπὶ ταῦτα ὤρμησθε.“

“Δελία δὲ ἴσως τὸ δίκαιον πρὸς τε ἡμᾶς καὶ πρὸς τοὺς ἐπιόντας⁷⁹ θεραπεύετε, λέγοντες ξυμμαχίην εἶναι ὑμῖν πρὸς Ἀθηναίους· ἦν γε οὐκ ἐπὶ τοῖς φίλοις ἐποιήσασθε, τῶν δὲ ἐχθρῶν ἦν τις ἐφ' ὑμᾶς ἴη, καὶ τοῖς γε Ἀθηναίοις βοηθεῖν, ὅταν ὑπ' ἄλλων καὶ μὴ αὐτοὶ ὥσπερ νῦν τοὺς πέλας ἀδικῶσιν, ἐπεὶ οὐδ' οἱ Ῥηγῖνοι, ὄντες Χαλκιδικῆς, Χαλκιδικέας ὄντας Λεοντίους, ἐθέλουσι ξυγκατοικίζειν. καὶ δεινὸν εἰ ἐκεῖνοι² μὲν τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ δικαιώματος ὑποπτέοντες ἀλόγως σωφρονοῦσιν, ὑμεῖς δ' εὐλόγῳ προφάσει τοὺς μὲν φύσει πολεμίους βούλεσθε ὠφελεῖν, τοὺς δὲ ἐτι μᾶλλον φύσει ξυγγενεῖς μετὰ τῶν ἐχθρίστων διαφθεῖραι. ἀλλ' οὐ δίκαιον, ἀμύνειν δὲ καὶ μὴ φοβεῖσθαι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν· οὐ γὰρ ἦν ἡμεῖς ξυστῶμεν πάντες, δεινὴ ἔστιν, ἀλλ' ἦν, ὅπερ οὗτοι σπεύδουσι, τάναντία διαστῶμεν, ἐπεὶ οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς μόνους ἐλθόντες καὶ μάχῃ περιγεγόμενοι ἔπραξαν ἢ ἐβούλοντο,

lich. (Pr.) — ὅπως μὴ δὲν ἐνδῶσομεν, μὴ μαλακίζεσθαι. (Sch.) vgl. 3, 60. 7, 66, 3. — ἐπὶ ταῦτα, τὰ εἰρημένα, τουτέστι τὸ λόγῳ μὲν βοηθεῖν καὶ συμμαχεῖν τοῖς Συρακουσίοις, ἔργῳ δὲ ἐαυτῶ. (Sch.) — ὤρμησθε habt Anstalt gemacht. vgl. 6, 9, 3. 33, 2.

C. 79. § 1. τὸ δίκαιον θεραπεύετε, προβλήματι χρήσεσθε τῷ δικαίῳ δῆθεν, ἀξιοῦντες ὁμοίως ἡμῖν τε καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσφέρεσθαι. (Sch.) vgl. 3, 56, 2. — ἦν γε. zu 6, 37, 2. — ἐπὶ τοῖς, κατὰ τῶν. (Sch.) zur Benachtheilung der. Spr. 68, 41, 7. — τῶν ἐχθρῶν steht des Gegensatzes wegen vor ἦν τις. vgl. 1, 10, 2. (Pr.) 6, 18, 4 u. zu 4, 85, 3. vgl. Xen. An. 2, 4, 6. 4, 3, 6. 6, 2, 15. Spr. 54, 17, 7. — ἦν für den Fall dass. — βοηθεῖν hängt von ξυμμαχίαν ἐποιήσασθε ab. Spr. 50, 6, 6. vgl. zu 1, 44, 1. — ὑπ' ἄλλων, λείπει τὸ ἐπιόντων ἀδικῶνται. (Sch.) Das Passiv ist aus dem Activ zu ergänzen, hier freilich hart. vgl. 6, 88, 6? (Kr. Rec. 1820.) Vielleicht ist ἀδικῶνται ausgefallen. — τοὺς πέλας Andere. zu 1, 32, 1. — ἐπεὶ, was daraus hervorgeht dass. — οἱ Ῥηγῖνοι 6, 44, 3 f. — ξυγκατοικίζειν, ἡγουν τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.)

§ 2. τὸ ἔργον den Gehalt, den wirklichen Grund. vgl. Lobeck Parall. p. 526. — δικαιώματος Rechtsforderung, Rechtsgrund. zu 1, 41, 1. καλὸν δὲ δικαίωμα τὸ γάσκειν διὰ τὸ ξυγγενὲς τοῖς Χαλκιθεῦσι βοηθεῖν. (Sch.) — ὑποπτέοντες durchschauend. — ἀλόγως, ἀντὶ τοῦ παρὰ λόγον. (Sch.) Ohne Raison. (Arn.) vgl. 2, 65, 6. 5, 104. 6, 84, 3. 8, 27, 2. Also anders als man es nach ihrer Abstammung erwarten sollte. „Neben σωφρονεῖν ein Oxymoron.“ (Ba.) — εὐλόγῳ προφάσει, διὰ πρόφασιν πιθανήν. (Sch.) zu 6, 8, 3. 76, 2. Der plausible, bloss scheinbare Grund ist die Berufung auf die Bundesgenossenschaft mit Athen; ein Gegensatz liegt weniger in den Gedanken als in den Worten ἀλόγως und εὐλογος. — δὲ ἔτι. δὲ τι? Ueber τι μᾶλλον zu 1, 13, 1. 4, 21, 4. — ἔτι μᾶλλον, weil beide Dorier sind und zugleich Bewohner derselben Insel. (Ds.) — ἀμύνειν δέ. δίκαιον δὲ ἀμύνειν ἡμῖν, τοῖς φύσει ξυγγενέσιν. (Ps.) vgl. 6, 80, 1. — μὴ φοβεῖσθαι, als ob εἰκός statt δίκαιον vorherginge. (Ba.) Aehnlich χρή aus οὐκ ἐνδέχεται 1, 142, 4. — ξυστῶμεν. zu 6, 21, 1. 33, 6. 7, 33, 2. vgl. 6, 85, 3. — ὅπερ σπεύδουσι. zu 6, 10, 2. — τάναντία umgekehrt. vgl. 3, 67, 3. 7, 48, 4 u. Spr. 46, 3, 3. — διαστῶμεν. zu 4, 61, 1. — ἐπεὶ bezeichnet den Grund des οὐ δεινὴ ἔστιν. — ἐβούλοντο für ἠβούλοντο eine Hs. zu 2, 2, 3.

80 ἀπῆλθον δὲ διὰ τάχους. ὥστε οὐκ ἀθρόους γε ὄντας εἰκὸς ἀθυμεῖν, ἰέναι δὲ ἐς τὴν ξυμμαχίαν προθυμότερον, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ Πελοποννήσου παρεσομένης ὠφελίας, οἱ τῶνδε κρείσσους εἰσὶ τὸ παρὰ πᾶν τὰ πολέμια· καὶ μὴ ἐκείνην τὴν προμήθειαν δοκεῖν τῷ ἡμῖν μὲν ἴσῃ εἶναι ὑμῖν δὲ ἀσφαλῆ, τὸ μηδετέροις δὴ ὡς καὶ ἀμφοτέρων ὄντας ξυμμάχους βοηθεῖν. οὐ γὰρ ἔργῳ ἴσον ὥσπερ τῷ δικαιώματι 2 ἔστιν. εἰ γὰρ δι' ὑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας ὅ τε παθῶν σφαλῆσεται καὶ ὁ κρατῶν περιέσται, τί ἄλλο ἢ τῇ αὐτῇ ἀπουσίᾳ τοῖς μὲν οὐκ ἡμύνατε σωθῆναι, τοὺς δὲ οὐκ ἐκωλύσατε κακοὺς γενέσθαι; καίτοι κάλλιον τοῖς ἀδικουμένοις καὶ ἅμα ξυγγενέσι προσθεμένους τὴν τε κοινὴν ὠφελίαν τῇ Σικελίᾳ φυλάξαι καὶ τοὺς Ἀθηναίους φίλους δὴ 3 ὄντας μὴ ἔασαι ἀμαρτεῖν. ξυνελόντες τε λέγομεν οἱ Συρακόσιοι ἐκιδάσκειν μὲν οὐδὲν ἔργον εἶναι σαφῶς οὔτε ὑμᾶς οὔτε τοὺς ἄλλους περὶ ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γινώσκετε· δεόμεθα δέ, καὶ μαρτυρούμεθα

C. 80. § 1. ὄντας, ἡμᾶς. (Sch.) — ἰέναι ἐς. zu 5, 36, 2. vgl. zu 3, 91, 1. — ὠφελίας. zu 6, 73. — οἱ, Πελοποννήσιοι. So Μέγαρο οἱ 6, 94, 1. Κύπρος οἱ Her. 5, 49, 4. vgl. Böckh Inscr. 1 p. 109, a. Spr. 58, 4, 1. — παρὰ πᾶν schreib' ich wegen 5, 68, 3 getrennt. Ueber die Zufügung des τό, das doch 6, 18, 8 fehlt, vgl. Keil Pass. Lex. u. παράπαν. — τὰ πολέμια. zu 4, 80, 2. — καὶ μὴ, καὶ εἰκὸς μὴ. (Dr.) — τὴν verdächtigt Dobree. vgl. 6, 16, 3. — προμήθειαν oder προμηθίαν für προθυμίαν die besten Hsn. Den Artikel verdächtigt auch Ba. Allein man erkläre: jene bekannte d. h. vielfach angepriesene Vorsicht der Neutralität. — δοκεῖν τῷ für δοκεῖν, τῷ Dr. u. Reiske, regiert von εἰκὸς. — δὴ angeblich. Spr. 69, 17, 2. — καὶ ἀμφοτέρους. Spr. 69, 32, 18 u. Kr. zu Xen. An. 5, 5, 22. — τὸ βοηθεῖν ist Apposition zu ἐκείνην τὴν προμήθειαν. zu 1, 32, 3. — ὥσπερ τῷ δικαιώματι, ὥσπερ λεγόμενον δικαιοφανές ἔστιν. (Sch.)

§ 2. δι' ὑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας, διὰ τὸ ὑμᾶς μηδετέροις συμμαχεῖν. (Sch.) zu 6, 46, 1. — ὁ παθῶν, ὁ Συρακούσιος; ὁ κρατῶν, ὁ Ἀθηναῖος. (Sch.) Ueber das Präsens Spr. 53, 1, 3. — περιέσται, κρατήσῃ. (Sch.) — τί ἄλλο ἢ. Spr. 62, 3, 7. vgl. Reg. u. ἄλλος. — ἀπουσία, ἐκποδῶν ἀμφοτέροις σιάντες. (Sch.) Ggs. παρουσία 6, 86, 2. — τοῖς μὲν. Der Plural, da ὁ παθῶν wie ὁ κρατῶν collectiv ist. — ἡμύνατε. Die Aoriste anticipiren die Zukunft, wie sonst gewöhnlich das Perfect. Spr. 53, 3, 4. vgl. 1, 140, 5. — σωθῆναι. Der Infinitiv ist abnorm gebraucht, weil ἡμύνατε den Begriff: ihr habt bewirkt einschliesst. Spr. 55, 3, 11. — κακοὺς γενέσθαι, wie unten ἀμαρτεῖν mit Bezug auf τοὺς πέλας ἀδικεῖν § 1. Als τὸ δίκαιον θεραπεύοντες eb. müsstet ihr doch eure Freunde von einer Ungerechtigkeit abhalten. Höhnender Sarkasmus. — προσθεμένους dass ihr verbunden mit. vgl. 5, 62, 1 u. zu 3, 11, 3. — τὴν κοινὴν ὠφελίαν, τὴν ἐλευθερίαν τῶν Σικελιωτῶν. (Sch.) — φίλους δὴ ὄντας, προμασιζομένους εἶναι φίλους. (Sch.) Richtig wenn ὑμᾶς zu προμασιζομένους als Subject gedacht wird: die eurem Vorgeben nach.

§ 3. ξυνελόντες zusammenfassend. zu 1, 70, 5. — λέγομεν οἱ. Spr. 50, 8, 3. — οὐδὲν ἔργον, οὐ χαλεπὸν εἶναι. (Sch.) Lex. Xen. u. ἔργον 20. Arn. erklärt mit Ba. u. Ds.: nichts fördern. vgl. Her. 3, 127: ἔνθα σοφίης δέει, βίης ἔργον οὐδέν. Das würde τοῦ ἐκιδάσκειν erfordern. — δεόμεθα δέ. Concinner aber unkräftig wäre δεῖσθαι δέ. „Als Object schwebt vor: zu glauben dass, ὅτι.“ (Abr.) Bl. erklärt: wir bodienen uns der

ἄμα, εἰ μὴ πείσομεν, ὅτι ἐπιβουλευόμεθα μὲν ὑπὸ Ἰώνων ἀεὶ πολεμίων, προδιδόμεθα δὲ ὑπὸ ὑμῶν, Δωριῆς Δωριέων. καὶ εἰ καταστρέφονται ἡμῶν Ἀθηναῖοι, ταῖς μὲν ὑμετέροις γνώμαις κρατήσουσι, τῷ δ' αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται, καὶ τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινα ἄθλον ἢ τὸν τὴν νίκην παρασχόντα λήψονται· καὶ εἰ ἀπὸ ἡμεῖς περιεσόμεθα, τῆς αἰτίας τῶν κινδύνων οἱ αὐτοὶ τὴν τιμωρίαν ὑφέξετε. σκοπεῖτε οὖν καὶ αἰρεῖσθε ἤδη ἢ τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν ἢ καὶ περιγεγόμενοι μεθ' ἡμῶν τοῦσδε τε μὴ ἰσχυρῶς δεσπότας λαβεῖν καὶ τὴν πρὸς ἡμῶν ἔχθραν, μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην, διαφυγεῖν.“

Τοιαῦτα μὲν ὁ Ἐρμοκράτης εἶπεν, ὁ δ' Εὐρημος ὁ τῶν Ἀθη-81 ναίων πρεσβευτῆς μετ' αὐτὸν τοιάδε.

“Ἀφικόμεθα μὲν ἐπὶ τῆς πρότερον οὔσης ἔνυμαχίας ἀνανεώσει,82 τοῦ δὲ Συρακοσίου καθαραιμένου ἀνάγκη καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν ὡς εἰκότως ἔχομεν. τὸ μὲν οὖν μέγιστον μαρτύριον αὐτὸς εἶπεν, ὅτι οἱ Ἴωνες ἀεὶ ποτε πολέμιοι τοῖς Δωριεῦσιν εἰσιν. ἔχει δὲ καὶ οὕτως.2 ἡμεῖς γάρ, Ἴωνες ὄντες, Πελοποννησίοις, Δωριεῦσι καὶ πλείοσιν οὔσι καὶ παροικοῦσιν, ἔσχεψάμεθα ὅτιω τρόπιω ἤκιστα αὐτῶν ὑπακουσόμεθα,

Bitten. vgl. 3, 59. 2. — εἰ μὴ πείσομεν wenn wir euch nicht durch Gründe überzeugen sollten. — Δωριέων. Um dies mit Δωριῆς näher zu verbinden, ist ὑπό nicht wiederholt. (Ba.) Spr. 57, 10, 4.

§ 4. τῷ αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται, τιμῆς καὶ δόξης αὐτοὶ μόνοι τείξονται. (Sch.) vgl. zu 6, 33, 6. τιμηθήσομαι, was Thomas M. p. 852. (349 Kitzschl) missbilligt, steht noch Dem. 19, 223; allgemein üblich ist dafür bei den Attikern τιμήσομαι; dies auch oben 2, 87, 5. — ἄθλον, οἷον ἐπινίκιον. (Sch.) vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 1, 24. — τῆς αἰτίας für die Verschuldung, dadurch dass ihr uns nicht unterstützt habt. — τῶν der bestanden. Spr. 50, 2, 4.

§ 5. τὴν ἀκινδύνως δουλείαν ist um so eher erträglich, weil das Substantiv ein Verbale ist. Spr. 50, 8, 8 u. zu 4, 122, 3. vgl. Lex. Plat. u. ἀληθῶς. — ἢ καὶ λαβεῖν oder wählet (αἰρεῖσθε) möglicher Weise (ἂν) auch zu erhalten. (Arn.) Ueber den Inf. zu στρατεύειν 6, 76, 3. Beispiele des Inf. bei αἰρεῖσθαι 3, 59, 3. Xen. Ag. 2, 16. Mem. 2, 1, 13: πείθουσιν ἐλέσθαι δουλεύειν ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν τοῖς κρείττοσιν. — τὴν πρὸς ἡμῶν ἔχθραν das feindselige Verhältniss mit uns. „vgl. 2, 45, 1. 5, 105, 1. [?] Dem. 6, 3: συμβουλευεῖν διὰ τὴν πρὸς ὑμῶν ἀπέχθειαν ὀκνοῦντες.“ (Pp.) — μὴ ἂν. Spr. 67, 8, 3.

C. 81. ὁ Εὐρημος δ. Spr. 50, 7, 8. vgl. 5, 46, 4 u. Kr. De auth. p. 61.

C. 82. § 1. ἐπὶ τῆς. Spr. 47. 9, 19. vgl. Reg. u. Genitiv 2, f. — ἀνανεώσεις wird noch aus Polyb. u. Diod. nachgewiesen. — περὶ τῆς ἀρχῆς. Anticipation. Spr. 61, 6, 4. — μέγιστον. κατὰ τὸ μέγιστον ὑποσιζῆσαι χρή. (Sch.) Für die gewöhnliche Interpunction spricht 1, 73, 3: τεκμήριον μέγιστον. (Sch.) — εἶπεν 6. 80, 3. — ἀεὶ ποτε immerdar. zu 1, 13, 3. — ἔχει δὲ καὶ für καὶ ἔχει δέ. (Ba.) Aufs Folgende kann es nichtfügig gehen; vielmehr: er hat es gesagt und es verhält sich auch so. Kr. zu Xen. An. 2, 1, 31.

§ 2. πλείοσιν als wir. (Va.) — ἤκιστα. ἤκιστ' ἂν mehrere u. einige der besten Hsn., vielleicht aus § 3. (Pp.) — αἰτῶν pleonastisch, wie αὐτῶν 4, 93, 2. Der Ge. nach dem Dativ, da ὑπακοίειν beide Casus regiert. (Kr.

καὶ μετὰ τὰ Μηδικὰ γὰρ κτησάμενοι τῆς μὲν Λακεδαιμονίων ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἀπηλλάγημεν, οὐδὲν προσῆκον μᾶλλον τι ἐκείνους ἡμῶν ἢ καὶ ἡμᾶς ἐκείνοις ἐπιτάσσειν, πλὴν καθ' ὅσον ἐν τῷ παρόντι μεῖζον εἶσχυρον, αὐτοὶ δὲ τῶν ὑπὸ βασιλεῖ πρότερον ὄντων ἡγεμόνες καταστάντες οἰκοῦμεν, νομίσαντες ἡκιστ' ἂν ὑπὸ Πελοποννησίοις οὕτως εἶναι, δύναμιν ἔχοντες ἢ ἀμυνόμεθα, καὶ ὡς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν οὐδὲ ἐδίκως καταστρεψάμενοι τοὺς τε Ἴωνας καὶ νησιώτας, οὓς ξυγγενεῖς φασιν ὄντας ἡμᾶς Συρακόσιοι δεδουλώσθαι. ἦλθον γὰρ ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ' ἡμᾶς μετὰ τοῦ Μήδου καὶ οὐκ ἐτόλμησαν ἀποστάντες τὰ οἰκεῖα φθεῖραι, ὥσπερ ἡμεῖς ἐκλιπόντες τὴν πόλιν, δουλείαν δὲ αὐτοὶ τε ἐβούλοντο καὶ ἡμῶν τὸ αὐτὸ ἐπενεγκεῖν. ἀνθ' ὧν ἄξιοί τε ὄντες ἅμα ἄρχομεν, ὅτι τε ναυτικὸν πλεῖστόν [τε] καὶ προθυμίαν ἀπροφάσιστον παρεσχόμεθα ἐς τοὺς Ἕλληνας, καὶ διότι καὶ τῷ Μήδῳ ἐτοίμως τοῦτο δρῶντες οὗτοι ἡμᾶς ἔβλαπτον, ἅμα δὲ τῆς πρὸς Πελοποννησίους ἰσχύος ὀρεγόμενοι. καὶ οὐ καλλιεπούμεθα ὡς ἢ τὸν βάρβαρον μόνον καθελόντες εἰκότως ἄρχομεν, ἢ ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῇ τῶνδε μᾶλλον ἢ τῶν ξυμπάντων τε καὶ τῇ ἡμετέρᾳ αὐτῶν κινδυνεύσαντες.

z. Dion. p. 98.) — μετὰ τὰ Μηδικὰ gehört zu ἀπηλλάγημεν. (Va.) — οὐδὲν προσῆκον, wie 6, 84, 1. vgl. zu 3, 40, 4 u. Spr. 56, 9, 5. — μᾶλλον τι ist mit ἐπιτάσσειν zu verbinden, aber nicht als Object (Hk.), was jenes nicht sein kann, dieses nicht nöthig hat: Befehle geben. Spr. 53, 1, 2. vgl. 1, 140, 4. — πλὴν καθ' ὅσον. zu 6, 54, 6.

§ 3. ὄντων, Ἑλλήνων. (Sch.) — καταστάντες geworden, wie 1, 75, 1. vgl. zu 1, 6, 3. — οἰκοῦμεν leben. (Arn.) Spr. 52, 1, 1. οὐκ ἀδικοῦμεν Reiske. — ἀμυνόμεθα. ἀμυνόμεθα die besten Hsn. Spr. 53, 7, 8. — ἐς τὸ ἀκριβὲς, ἀκριβῶς. (Ba.) ὡς für ἐς Kr. Bruchst. Der Sch.: ὡς ἀληθῶς εἰπεῖν. So nachahmend Dion C. 46, 35. 51, 22: ὡς τὰκριβὲς εἰπεῖν. Spr. 55, 1, 2. — φασιν 6, 76, 3.

§ 4. ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ' ἡμᾶς. Spr. 68, 6 A. u. Kr. z. Dion p. 259 u. Herbst p. 31 f. — δουλείαν. δουλεύειν mit Reiske-wäre üblicher. Denn nur von Substantivirungen, wie τοῦτο, ταῦτα, ὅ, ἄ, τί, findet sich ein Ac. bei βούλεσθαι öfter. vgl. Herbst p. 32 f. — τὸ αὐτό, τὴν δουλείαν. Spr. 58, 3, 7.

C. 83. § 1. ἄξιοί τε ὄντες. Diesem entspricht ἅμα δὲ — ὀρεγόμενοι, der zweite Grund. (Ps.) Ueber τε — δέ Spr. 69, 16, 6; über die Stellung des ἄρχομεν hier u. § 2 zu 6, 68, 4. — τε vor καὶ streicht Kr. — διότι καὶ. Spr. 69, 32, 17. vgl. 4, 62, 3. 6, 87, 2. 89, 3. — τῷ Μήδῳ gehört zu δρῶντες. (Va.) Spr. 46, 12, 3. vgl. Plat. Ges. p. 713, d: οἷον δρῶμεν τοῖς ποιμνίοισι. Bei δρᾶν selten. — τοῦτο. τὸ βλάπτειν. — οὗτοι, οἱ τε Ἴωνες καὶ νησιῶται. — τῆς die erforderliche. (Pp.)

§ 2. οὐ καλλιεπούμεθα für οὐκ ἄλλο ἐπόμεθα einige Hsn. Jenes bei Plat. Apol. p. 17, b und Hipparch. p. 225, c.; ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων Ar. Thesm. 49. 60. (Valcken. diatr. p. 291.) κεκαλλιεπημένοι λόγοι Plat. Apol. 17, b. vgl. Aristot. Rhet. 3, 2. Doch steht es an unserer Stelle nicht vom Schmuck der Rede sondern von Beschönigung. vgl. 5, 89, 1: μετ' ὀνομάτων καλῶν ἐπεξεργόμεθα. (Kr. z. Dion. p. 165.) — μόνον. Kr. Hist. phil. Stud. S. 85. (Pp.) Kr. z. Dion. p. 175. — καθελόντες. zu 5, 89. — εἰκότως der Natur der Sache gemäss. — ἐπ' ἐλευθερίᾳ. Spr. 68, 41, 7. vgl. 1, 121, 4. —

παῖσι δὲ ἀνεπίφθονον τὴν προσήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι. καὶ νῦν τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας ἕνεκα καὶ ἐνθάδε παρόντες ὀρῶμεν καὶ ὑμῖν ταῦτα ξυμφέροντα. ἀποφαίνομεν δὲ ἐξ ὧν οἶδε τε διαβάλλουσι³ καὶ ὑμεῖς μάλιστα ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ὑπονοεῖτε, εἰδότες τοὺς περιδεῶς ὑποπτεύοντάς τι λόγου μὲν ἡδονῇ τὸ παραντίκα τερπομένους, τῇ δ' ἐγχειρήσει ὕστερον τὰ ξυμφέροντα πράσσοντας. τὴν τε γὰρ ἐκεῖ ἀρχὴν εἰρήκαμεν διὰ θεός ἔχειν καὶ τὰ ἐνθάδε διὰ τὸ αὐτὸ ἔχειν μετὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς καταστησόμενοι, καὶ οὐ δουλωσόμενοι, μὴ παθεῖν δὲ μᾶλλον τοῦτο κωλύσοντες.“

„Υπολάβη δὲ μηδεὶς ὡς οὐδὲν προσῆκον ὑμῶν κηδόμεθα, γνοὺς⁸⁴ ὅτι σωζομένων ὑμῶν καὶ διὰ τὸ μὴ ἀσθενεῖς ὑμᾶς ὄντας ἀντέχειν Συρακοσίοις ἦσσαν ἂν τούτων πεμψάντων τινὰ δύναμιν Πελοποννησίους ἡμεῖς βλαπτοίμεθα. καὶ ἐν τούτῳ προσήκετε ἤδη ἡμῖν τὰ μέ-²γιστα. διόπερ καὶ τοὺς Λεοντίλους εὐλογον κατοικίξεν, μὴ ὑπηκούς

τῶνδε, der Ioner etc. (Sch.) — ἀνεπίφθονον. zu 1, 75, 2. — τὴν προσήκουσαν seine eigene (St.), eig. die ihm zustehende, gebührende. vgl. 4, 92, 6. — καὶ νῦν. zu 6, 17, 1. — ταῦτα, τὸ ἡμᾶς παρεῖναι. Ueber den Plural Spr. 44, 4, 3. (Pr.) Der Sch.: ταῦτά ἐστιν ἡ διαβολὴ καθ' ἡμῶν λέγουσι Συρακοσίοι. ταῦτά Ba. u. eine Hs. Vielleicht schrieb Th. καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν ταῦτά, wie auch Bl. vorschlägt, bemerkend dass mehrere Hsn. ἡμῖν für ὑμῖν haben.

§ 3. ἀποφαίνομεν, τοῦτο. (St.) — ἐπὶ τὸ φοβερώτερον zu grös- sern Schreckbildern als es der Wirklichkeit gemäss ist. zu 1, 10, 4 u. 6, 34, 7. „So ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ἀγγέλλεσθαι Dion. Arch. 1, 57. Dion C. 47, 24.“ (Bl.) u. 41, 6. ἐπὶ τὸ μείζον 41, 21. — ὑπονοεῖτε. δευλιᾶτε ἐξ ὑπονοίας. (Sch.) — εἰδότες schliesst sich an ἀποφαίνομεν an. (St.) — λόγου μὲν —, κἄν ἐν τῷ παρόντι ὑπὸ τῶν τερπῶν λόγων ψυχαγωγηθῶσιν, ὅμως ὕστερον ἀκριβῶς ἐξετάξουσι καὶ ἀναλογίζονται ἕκαστα ὑπὲρ τοῦ τὰ συμφέροντα πράξεν. (Sch.) — τερπομένους, wie ihr an der lockenden Darstellung des Hermokrates einstweilen Behagen finden möget. — τῇ ἐγχειρήσει mit der That, wenn sie zum Werke schreiten. Bei Attikern scheint das Wort sonst nicht vorzukommen. — ἐκεῖ, im eigentlichen Hellas. — εἰρήκαμεν 6, 82, 2 oder 83, 1. (Pr.) An der ersten Stelle. — θεός λέγει τὸ πρὸς τῆς ἑαυτῶν ἀσφαλείας. ταύτης γὰρ ὀρεγόμενοι ὄρμησαν ἐπὶ τὸ ἀρχεῖν. (Sch.) Th. schrieb wohl διὰ θεούς. zu 6, 34, 2. — διὰ τὸ αὐτό aus demselben Grunde. Der Sch. ergänzt θεός, was aber hier wiederholt sein würde. — καταστησόμενοι. vgl. 6, 85, 3 u. zu 4, 107, 1. — τοῦτο, τὸ δουλωθῆναι.

C. 84. § 1. οὐδὲν προσῆκον, ἡμᾶς ὑμῶν κηδεσθαι. (Pr.) vgl. zu 2, 46. — διὰ τὸ ἀντέχειν wird durch καὶ mit σωζομένων ὑμῶν verbunden: bei eurer Rettung und deshalb weil ihr widersteht. Spr. 59, 2, 3. — ἦσσαν ἂν denkt Ps. so wohl zu πεμψάντων als zu βλαπτοίμεθα; doch kann jenes gefasst werden: dadurch dass sie schicken, eig. wenn sie geschickt haben würden. (Pr.) τουτίστιν οὐ πεμψάντων οὐκ ἂν βλαπτοίμεθα. (Sch.)

§ 2. προσήκετε gehöret ihr an, interessirt ihr. (Ps.) — τὰ μέγιστα aufs höchste, mit Bezug auf οὐδὲν προσῆκον. Spr. 46, 5, 4 u. 7. vgl. zu 1, 19. Phal. Br. 68: τὰ μέγιστα ὥττειρον αὐτόν, ἐρησθεῖεν ἂν. Doch ist die Phrase ungewöhnlich; von Verwandtschaft οἱ μάλιστα προσήκοντες Her.

ὡσπερ τοὺς ξυγγενεῖς αὐτῶν τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ, ἀλλ' ὡς δυνατωτάτους, ἵνα ἐκ τῆς σφετέρας ὁμοροὶ ὄντες τοῖσδε ὑπὲρ ἡμῶν λυπηροὶ ᾦσιν. 3 τὰ μὲν γὰρ ἐκεῖ καὶ αὐτοὶ ἀρκοῦμεν πρὸς τοὺς πολεμίους, καὶ ὁ Χαλκιδεύς, ὃν ἀλόγως ἡμᾶς φησι δουλωσαμένους τοὺς ἐνθάδε ἐλευθεροῦν, ξύμφορος ἡμῖν ἀπαράσκευος ὢν καὶ χρήματα μόνον φέρων, τὰ δὲ ἐνθάδε καὶ Λεοντῖνοι καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι ὅτι μάλιστα αὐτονομούμενοι. 85 ἀνδρὶ δὲ τυράννῳ ἢ πόλει ἀρχὴν ἐχούσῃ οὐδὲν ἄλογον ὅτι ξυμφέρον οὐδ' οἰκεῖον ὅτι μὴ πιστόν· πρὸς ἕκαστα δὲ δεῖ ἢ ἐχθρὸν ἢ φίλον μετὰ καιροῦ γίγνεσθαι. καὶ ἡμᾶς τοῦτο ὠφελεῖ ἐνθάδε, οὐκ ἦν τοὺς φίλους κακώσωμεν, ἀλλ' ἦν οἱ ἐχθροὶ διὰ τὴν τῶν φίλων ῥώμην ἀδύνατοι ᾦσιν. ἀπιστεῖν δὲ οὐ χρή· καὶ γὰρ τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους ὡς ἕκαστοι χρήσιμοι ἐξηγοῦμεθα, Χίους μὲν καὶ Μηθυμναίους νεῶν παροχῇ αὐτονόμους, τοὺς δὲ πολλοὺς χρημάτων βιαίτερον φορᾶ, ἄλλους δὲ καὶ πάνυ ἐλευθέρως ξυμμαχοῦντας, καίπερ νησιώτας ὄντας καὶ εὐλήπτους, διότι ἐν χωρίοις ἐπικαίροις εἰσὶ περὶ τὴν Πελοπόννησον. 3 ὥστε καὶ τὰνθάδε εἰκὸς πρὸς τὸ λυσιτελοῦν καί, ὃ λέγομεν, ἐς Συρα-

3, 24. — μὴ ὑπηκόους, μὴ ὡς ὑπηκόους. (A. Ps.) — ὡσπερ τοὺς, ὡσπερ εἰσὶν οἱ. (A. Ps.) Spr. 62, 4, 3 u. zu 1, 69, 4. — τοῖσδε, τοῖς Συρακοσίοις. (Ps.)

§ 3. τὰ ἐκεῖ, πρὸς τὸν ἐκεῖ πόλεμον. (Sch.) Eig. in Bezug auf die dortigen Verhältnisse. — καὶ αὐτοὶ schon selbst. (Ba.) — ὁ Χαλκιδεύς. zu 6, 78, 1. — ἀλόγως ohne Raison, d. h. hier ohne Consequenz. Mit Bezug auf οὐκ εἴλογον 6, 76, 2. vgl. zu 6, 79, 2. — φησί, Ἐρμοκράτης. Spr. 53, 1, 2. — ξύμφορος, persönlich, wie χρήσιμος 6, 85, 2, ὠφέλιμος 4, 44, 1, κρείτιων 3, 37, 3. vgl. Spr. 61, 5, 8 u. zu 6, 33, 4. — ἀπαράσκευος ὢν, namentlich ohne Flotte. — αὐτονομούμενοι erg. ξύμφοροι ἡμῖν εἰσιν.

C. 85. § 1. οὐδὲν ἄλογον hier wieder in Bezug auf politische Klugheit im Allgemeinen zu denken. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 326. — οἰκεῖον angehörig, mit Anspielung auf die Verwandtschaft der Chalkidier. (Bl.) — πρὸς ἕκαστα für πρὸς ἐκάστους nach Ds. Allein so würde doch πρὸς hier befremden; also doch wohl: in Bezug auf jegliche Vorkommnisse. — μετὰ καιροῦ, ἐν καιρῷ, ἐρμοστιμόμενον τοῖς παροῦσι καιροῖς. (Sch.) nach den Umständen. vgl. 8. 27, 2 u. zu 1, 36, 2. — τοῦτο, ἦν. Der Satz mit ἦν enthält das durch τοῦτο angekündigte Subject des ὠφελεῖ. Spr. 60, 10, 1.

§ 2. τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους. τοῖς ἐκεῖ ξυμμαχίοις die besten Hsn., was Pp. aufgenommen, weil ἐξηγεῖσθε sowohl des Da. (3, 55, 2) als des Ac. empfänglich sei. Wegen des Ac. in der Apposition zu hart. Ueber die Verbindung zu 1, 71, 4. — ὡς ἕκαστοι χρήσιμοι, ὡς χρήσιμοι ἡμῖν ἐκάστους ἐξηγεῖσθαι. vgl. zu 6, 84, 3. — νεῶν παροχῇ, ναυσὶ καὶ οὐ φόρῳ ὑπήκοοι 7, 57, 4. Der Ausdruck findet sich sonst so nirgends. vgl. Palm z. Pass. Lex. u. παροχή. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 331. 335. — χρημάτων βιαίτερον φορᾶ, χρήματα πρυσσόμενοι ἄκοντας. (Sch.) Βιαιότερον gehört zu ἐξηγοῦμεθα. — ἄλλους, wie die Zakynthier und Kephallenier 7, 57, 6. (Hk.) wohl auch die Aegineten 2, 27 und Kytherier 4, 54. — ἐλευθέρως in einem freien, unabhängigen Verhältnisse. Eine Hs. ἐλευθέρους. „vgl. 7, 63, 3: κοινωνοὶ μόνου ἐλευθέρως ἡμῖν τῆς ἀρχῆς ὄντες.“ (Pp.) vgl. 6, 78, 4. Ueber die Sache Kr. Stud. 1 S. 193.

§ 3. ὃ λέγομεν wie gesagt. vgl. 6, 83, 3 u. Spr. 51, 13, 13. — ἐς

κοσίους δέος καθίστασθαι. ἀρχῆς γὰρ ἐφίενται ὑμῶν καὶ βούλονται ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ἔνυστήσαντες ὑμῶν ὑπόπτω βία ἢ καὶ κατ' ἐρημίαν, ἀπράκτων ἡμῶν ἀπελθόντων, αὐτοὶ ἄρξαι τῆς Σικελίας. ἀνάγκη δέ, ἢν ἔνυστῆτε πρὸς αὐτούς· οὔτε γὰρ ἡμῖν ἔτι ἔσται ἰσχύς τοσαύτη ἐς ἔνυστᾶσα εὐμεταχείριστος, οὔθ' οἷδ' ἀσθενεῖς ἂν ἡμῶν μὴ παρόντων πρὸς ὑμῶν εἶεν.“

“Καὶ ὅτω ταῦτα μὴ δοκεῖ, αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει. τὸ γὰρ πρό-86
τερον ἡμῶν ἐπηγάγεσθε οὐκ ἄλλον τινα προσείοντες φόβον ἢ, εἰ πε-
ριοψόμεθα ὑμῶν ὑπὸ Συρακοσίοις γενέσθαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ κινδυνεύσο-
μεν. καὶ νῦν οὐ δίκαιον, ὡπερ καὶ ἡμῶν ἠξιοῦτε λόγῳ πείθειν, τῷ
αὐτῷ ἀπιστεῖν, οὔθ' ὅτι δυνάμει μείζονι πρὸς τὴν τῶνδε ἰσχύην πάρε-
σμεν ὑποπτεύεσθαι, πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖσδε ἀπιστεῖν. ἡμεῖς μὲν γε
οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ' ὑμῶν, εἴ τε καὶ γενόμενοι κακοὶ κα-
τεργασαίμεθα, ἀδύνατοι κατασχεῖν διὰ μῆκος τε πλοῦ καὶ ἀπορία φν-
λακῆς πόλεων μεγάλων καὶ τῇ παρασκευῇ ἠπειρωτίδων· οἶδε δὲ οὔ

Σ. δέος als Schreckmittel (3, 45, 3) gegen die S., welche, selbst be-
droht, die Athener der 6, 83, 3. 84, 1 f. u. 86, 1 erwähnten Furcht entho-
ben; δέος ἐς wie φόβος ἐς Xen. An. 1, 2, 18. Pp. lässt δέος noch von πρὸς
abhängen und erklärt mit Ba.: propter metum de Syracusanis, aus mehrern
Gründen unzulässig. — ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ὑπόπτω auf den Grund, unter
dem Vorwande unserer Verdächtigkeit, dass unsere Absichten gefähr-
lich seien. (Sch. u. Va.) zu 4, 87, 2. vgl. zu 6, 86, 4. — ἔνυστήσαντες. zu
6, 16, 6. — βία ἢ καὶ κατ' ἐρημίαν verbindet Hk. mit ἀπελθόντων. Der
Sch.: ἦτοι βίᾳ κρατήσαντες ὑμῶν ἢ μόνους ἀπολαβόντες ἡμῶν ἀπράκτων ἀπελ-
θόντων. — κατ' ἐρημίαν wegen Mangels an Bundesgenossen, Iso-
lirung. vgl. 1, 71, 4. — ἄρξαι. Spr. 53, 5, 2 u. zu 5, 91, 2. — ἀνάγκη,
τὸ ἄρξαι τοὺς Συρακοσίοις τῆς ὅλης Σικελίας. (Sch.) — ἔνυστῆτε πρὸς. zu
1, 1, 1. — ἐς ἔνυστᾶσα, ἀθρόα. (Sch.) — εὐμεταχείριστος leicht
zu behandeln und zu bewältigen. (Ac.) vgl. Plut. Pomp. 20 u. Dion. Arch.
8, 6. (Bl.) Ggs. δυσμεταχείριστος Her. 7, 236, 2. (Arn.)

C. 86. § 1. μῆ. Spr. 67, 4, 2. — ἐλέγχει, αὐτόν. (Ps.) — τὸ γὰρ
πρότερον 3, 86, 1. (Ds.) — προσείοντες, προσποιούντες, ἐπανατεινόμενοι.
(Sch.) An sich unbestimmt: vorschütteln; ob zum Schrecken oder zum
Locken ergiebt der hinzugefügte Begriff oder der Zusammenhang. Belege bei
Ruhnken z. Tim. p. 137 u. den Erkl. zu u. St. „Ael. V. G. 12, 23: γυμνὰ τὰ
ξίφη καὶ τὰ δόρατα προσείοντες, ὡσπερ οὖν ἢ φοβῆσαι δυνάμενοι ἢ τρωῶσαι.“
(Dr.) Eur. Herk. 1218: τί μοι προσείων χεῖρα σημείνεις φόνον. (Bl.) vgl. zu 5,
17, 2. — περιοψόμεθα γενέσθαι. zu 1, 35, 3. — ὅτι, weil bei ἢ noch
τοῦτον vorschwebt. Ueber die Stellung des ὅτι. Spr. 65, 1, 5 u. Kr. zu Xen.
An. 1, 6, 2. — μείζονι als τὸ πρότερον. Andere verbinden μείζονι πρὸς
nach Spr. 49, 2, 8; gegen § 2: μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας. — ὑποπτεύ-
εσθαι mit Argwohn betrachtet werden. vgl. 4, 86, 2. 6, 87, 1. 92, 1.

§ 2. ἡμεῖς, ἐσμέν. Spr. 62, 1, 5. — μὲν γε. zu 1, 40, 3. — ἐμμεῖ-
ναι, ἐν τῇ Σικελίᾳ. — μὴ μεθ' ὑμῶν ohne eure Hülfe. vgl. zu 3, 62, 3.
Soph. Aj. 951: οὐκ ἂν τάδ' ἔσται μὴ θεῶν μέγα. Spr. 67, 9 u. zu 4, 87, 3. —
εἴ τε. zu 3, 28, 1. — γενόμενοι κακοὶ, mit Bezug auf 6, 80, 2. — διὰ
μῆκος πλοῦ. zu 6, 34, 4. — ἀπορία — ἠπειρωτίδων, οὐ δυνάμενοι φν-
λάτειν πόλεις μεγάλας καὶ παρασκευῆν ἠπειρωτικὴν παρεσκευασμένας, τοῦτ' ἔστιν
ἰππεῦσι καὶ πεζῷ ἰσχυρούσας, αὐτοὶ ναυτικοὶ οὐκ. (Sch.) 1, 35, 4: ναυικῆς καὶ

στρατοπέδῳ πόλει δὲ μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας ἐποικοῦντες ὑμῖν αἰεὶ τε ἐπιβουλεύουσι καὶ ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἐκάστων, οὐκ ἀνιῶσιν 3— ἔδειξαν δὲ καὶ ἄλλα ἤδη καὶ τὰ ἐς Λεοντίου — καὶ νῦν τολμῶσιν ἐπὶ τοὺς ταῦτα κωλύοντας καὶ ἀνέχοντας τὴν Σικελίαν μέχρι τοῦδε μὴ ὑπ' αὐτοὺς εἶναι παρακαλεῖν ὑμᾶς ὡς ἀναισθήτους. πολὺ δὲ ἐπὶ ἀληθεστέραν γε σοτηρίαν ἡμεῖς ἀντιπαρακαλοῦμεν, δεόμενοι τὴν ὑπάρχουσαν ἀπ' ἀλλήλων ἀμφοτέροις μὴ προδιδόναι, νομίσει τε τοῖσδε μὲν καὶ ἀνευ ξυμμάχων αἰεὶ ἐφ' ὑμᾶς ἐτοιμῆν διὰ τὸ πλήθος εἶναι ὁδόν, ὑμῖν δ' οὐ πολλάκις παρασχῆσιν μετὰ τοσῆσδε ἐπικουρίας ἀμύνασθαι· ἦν εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἢ ἄπρακτον εἴσατε ἀπέλθειν ἢ καὶ σφαλεῖσαν, ἔτι βουλήσεσθε καὶ πολλοστὸν μόριον αὐτῆς ἰδεῖν, ὅτε οὐδὲν 87ἔτι περᾶν εἴ παραγενόμενον ὑμῖν. ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς ὦ Καμαριναῖοι ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπειθέσθε μήτε οἱ ἄλλοι· εἰρήξαμεν δ' ὑμῖν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ ὧν ὑποπιεζόμεθα καὶ ἔτι ἐν κεφαλαίοις ὑπομνήσαντες ἀξιόσομεν πείθειν. φαιρὸν γὰρ ἄρχειν μὲν τῶν ἐκαῖ, ἵνα μὴ ὑπακούωμεν ἄλλου, ἐλευθεροῦν δὲ τὰ ἐνθάδε, ὅπως μὴ ὑπ' αὐτῶν βλαπτώμεθα, πολλὰ δ' ἀναγκάζεσθαι πράσσειν, διότι καὶ πολλὰ

οὐκ ἡπειρωτῆδος τῆς ξυμμαχίας δεδομένης. (Dr.) Ueber den Da. neben einer Präposition zu 5, 111, 3. — πόλει — παρουσίας sondern mit einer Stadt die grösser ist als unsere anwesende Macht. (Sch. u. A. Ps.) Ein freilich harter Ausdruck. vgl. 4, 126, 2. — ἐποικοῦντες, ἐφεδρεύοντες. (Sch.) vgl. 7, 27, 3. Eine ungew. Bedeutung. — αἰεὶ τε. Es entspricht καὶ νῦν. (Bk.) — ἐκάστων zu irgend einem Unternehmen. (Abr.) — ἀνιῶσιν. zu 4, 123, 2. Oder erg. τὸν καιρὸν?

§ 3. ἔδειξαν ἄλλα ist gesagt wie ἔδειξαν δείγματα ἄλλα andre Proben. — τὰ ἐς ihr Verfahren gegen; ἐς ähnlich 2, 42, 2 u. zu 2, 65, 1. 68, 5. — ἀνέχοντας, κωλύοντας Bekker Anecd. p. 400. (Pp.) Wohl eig. aufrecht erhaltend. (St.) — ὑπ' αὐτοὺς εἶναι. Spr. 68, 45, 2. vgl. Herbst S. 27 f. — ἀναισθήτους. zu 1, 69, 3. — πολὺ. Spr. 49, 7, 7. vgl. 1, 35, 2. Kr. zu Xen. An. 3, 1, 22 lat. A. u. Heindorf zu Plat. Phäd. 126. — τὴν ὑπάρχουσαν ἀπ' ἀλλήλων die uns und euch von einander stattfindende, kommende, Rettung. vgl. 4, 126, 5.

§ 4. παρασχῆσιν es werde euch verstattet sein. zu 1, 120, 3. — τῷ ὑπόπτῳ mit Bezug auf ὑποπιεζεσθαι § 1. vgl. 6, 89, 1. Ueber den Da. zu 6, 72, 1. — ἔτι, ποτέ. (Sch.) vgl. Xen. Kyr. 4, 2, 10. (Pp.) So Thuk. 5, 103, 1. vgl. Seidler zu Eur. El. 636. — πολλοστὸν μόριον für πολλοσημόριον die besten Hsn. Dies haben erst Spätere. S. die Lex.

C. 87. § 1. ἀναπειθέσθε. zu 1, 84, 2. — οἱ ἄλλοι, ἀναπειθέσθων. — πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Spr. 50, 11, 11. Isokr. 15, 50: ἀκηρόατε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. vgl. Her. 8, 82. 9, 89, 1, Plat. Apol. 17. 20. 33, Lyk. 32, Dem. 23, 187. 32, 26. 39, 3. 45, 4. So schon (ohne Artikel) Il. ω, 407, Od. λ, 507, ρ, 122. Vereinzelt Soph. Tr. 453, εἰπέ πᾶν τᾶληθές. vgl. Her. 6, 69, 4. Plat. Symp. 217. — περὶ ὧν, περὶ τούτων ᾧ. Spr. 51, 13, 7. — ἀξιόσομεν πείθειν wir werden den Anspruch machen, erwarten, euch dadurch zu überreden. vgl. 4, 58 u. 7, 15, 2.

§ 2. ἄλλου. zu 4, 93, 2. — πολλὰ πράσσειν deutet hier milder die den Athenern oft vorgerückte πολυπραγμοσύνη an. vgl. § 3; über den Ausdruck Ar. Frösche 228. 749, Fric. 1058, Her. 5, 33 u. Valckenaer zu Eur. Hipp. 785.

φυλασσόμεθα, ζύμμαχοι δὲ καὶ νῦν καὶ πρότερον τοῖς ἐνθάδε ὑμῶν ἀδικουμένοις οὐκ ἄκλητοι παρακληθέντες δὲ ἦκειν. καὶ ὑμεῖς μὴθ' ὡς³ δικασταὶ γενόμενοι τῶν ἡμῖν ποιουμένων μὴθ' ὡς σωφρονισταί, ὃ χαλεπὸν ἤδη, ἀποτρέπειν πειρᾶσθε, καθ' ὅσον δέ τι ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης καὶ τρόπου τὸ αὐτὸ ξυμφέροι, τούτῳ ἀπολαβόντες χρήσασθε, καὶ νομίζετε μὴ πάντας ἐν ἴσῳ βλάπτειν αὐτά, πολὺ δὲ πλείους τῶν Ἑλλήνων καὶ ὠφελεῖν. ἐν παντὶ γὰρ πᾶς χωρίῳ, καὶ ἂν μὴ ὑπάρχομεν, ὃ τε οἰόμενος ἀδικήσεσθαι καὶ ὃ ἐπιβουλεύων διὰ τὸ ἐτοίμην ὑπεῖναι ἐλπίδα τῷ μὲν ἀντιτυχεῖν ἐπικουρίας ἀφ' ἡμῶν, τῷ δέ, εἰ ἤξομεν, μὴ ἀδεεῖς εἶναι κινδυνεύειν, ἀμφοτέροι ἀναγκάζονται ὁ μὲν ἄκων σωφρονεῖν, ὁ δ' ἀπραγμόνως σώζεσθαι. ταύτην οὖν τήν³ κοινήν τῷ τε δεομένῳ καὶ ὑμῖν νῦν παροῦσαν ἀσφάλειαν μὴ ἀπώ-

„Eur. Hik. 576: πράσσειν σὺ πόλλ' εἴωθας ἢ τε σὴ πόλις. τοίγαρ πονουσα πολλὰ πόλλ' εὐδαιμονεῖ.“ (Ac.) — πολλὰ φυλασσόμεθα vor Vielem uns hüten (müssen). (St.) vgl. 4, 11, 3. 61, 4. 6, 11, 5. 40, 3. (Dr.) πολλοὺς φοβεῖσθαι. (Sch.) — ὑμῶν. Spr. 47, 9, 11. vgl. 4, 125, 3. 5, 64, 2, zu 1, 126, 6 u. zu 4, 111, 2. — οὐκ ἄκλητοι παρακληθέντες δέ. Lobeck z. Soph. Aj. 239 u. Haase p. 59. vgl. 7, 44, 6.

§ 3. τῶν ποιουμένων. zu 3, 77, 2. — σωφρονισταί. zu 3, 65, 2. — ὃ χαλεπὸν ἤδη gehört zu ἀποτρέπειν. (Sch.) — πολυπραγμοσύνης. πολυπραγμονεῖν λέγει τὸ πολλοῖς ἐπιχειρεῖν καὶ πολλαχοῦ. (Sch.) ad multas res aggressionem earumque actionem Gell. N. A. 11, 16. (Ac.) — τὸ αὐτὸ bezieht sich auf π: in sofern euch gewisse Richtungen unserer Vielgeschäftigkeit und zugleich (τὸ αὐτὸ, idem zu 4, 17, 1) unseres Charakters, aus denen jene hervorgehen, zuträglich sind. — τούτῳ. τούτο? Kr. z. Dion. p. 119. — ἀπολαβόντες ausheben, herausnehmen. (Ba.) Plat. Rep. 392, c: ἀπολαβὼν μέρος τι πειράσομαι σοι ἐν τούτῳ δηλῶσαι ὃ βούλομαι. vgl. Lex. Plat. (Kr.) vgl. 1, 70, 5. (Bl.) Gemeint ist die bereitwillige Unterstützung Anderer. (Pp.) Oder vielmehr ganz unbestimmt, doch vorzugsweise, das § 4 Gesagte. — αὐτά diese Richtungen unsrer πολυπραγμοσύνη, bezogen auf π.

§ 4. πᾶς, der Paronomasie wegen eingeschoben. Kr. zu Xen. An. 5, 6, 2. — καὶ für καί Kr., nicht übel, da durch καί eine Steigerung zutrifft. (Pp.) — ὑπάρχομεν wir sind zur Hand. (Arn.) vgl. 2, 5, 2. Gedacht wird dabei im Gegensatz ihre dermalige Anwesenheit in Sikilien. — ἀδικήσεσθαι. zu 5, 56, 2. — ὑπεῖναι subesse mit der Vorstellung des Verborgenen, vielleicht auch dessen worauf man sich stützt. (Ba.) vgl. Pass. Lex. — ἐλπίδα Erwartung (προσδέχεσθαι Sch.), Hoffnung zu ἀντιτυχεῖν, Furcht zu κινδυνεύειν. (Abr.) vgl. zu 1, 4, 1 u. 7, 61, 1. — ἀντιτυχεῖν. ἀντι — gegen die Feinde. An Ersatz für die Beeinträchtigung des Gegners denkt Hk. Ueber den Inf. Spr. 50, 6, 6. — μὴ ἀδεεῖς εἶναι κινδυνεύειν in Gefahr zu schweben nicht ohne Sorge (nicht unbedroht) zu sein, so dass εἶναι von κινδυνεύειν abhängt, nicht umgekehrt. Reiske und Dobree vermutheten ἀδεεῖς. Dieser verglich Dem. 16, 22: οὐ γὰρ ἔγωγ' ἀδεεῖς τοῦθ' ὑπολαμβάνω τῇ πόλει. Κινδυνεύειν könnte wohl ein Glossem sein. Der Plural scheint mir, wenn auch ὁ μὲν, ὁ δέ sich auf ganze Classen beziehen, in einer solchen Verbindung doch sehr hart. Martins Hs. hat von neuerer Hand ἀδεῆ; ἀδεῖ wäre leichter. — ἀναγκάζονται heisst zu σώζεσθαι finden sich veranlasst, in die Lage versetzt. zu 4, 25, 1. — ὁ μὲν der letztere. Spr. 50, 1, 2. — ἀπραγμόνως, χωρὶς πόνου. (Sch.)

§ 5. τῷ τε. Man würde τε τῷ erwarten. (Arn.) Man kann auflösen:

σησθε, ἀλλ' ἐξισώσαντες τοῖς ἄλλοις μεθ' ἡμῶν τοῖς Συρακοσίοις, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ φυλάσσεσθαι αὐτούς, καὶ ἀντεπιβουλεῦσαι ποτε ἐκ τοῦ ὁμοίου μεταλάβετε.“

88 Τοιαῦτα δὲ ὁ Εὐφημος εἶπεν. οἱ δὲ Καμαριναῖοι ἐπεπόνθεσαν τοιόνδε. τοῖς μὲν Ἀθηναίοις εὖνοι ἦσαν, πλὴν καθ' ὅσον [εἰ] τὴν Σικελίαν ᾔνοντο αὐτούς δουλώσεσθαι, τοῖς δὲ Συρακοσίοις ἀεὶ κατὰ τὸ ὄμορον διάφοροι· δεδιότες δ' οὐχ ἦσσαν τοὺς Συρακοσίους, ἐγγυὲς ὄντας, μὴ καὶ ἄνευ σφῶν περιγένωνται, τό τε πρῶτον αὐτοῖς τοὺς ὀλίγους ἰππέας ἐπεμψαν καὶ τὸ λοιπὸν ἐδόκει αὐτοῖς ὑπουργεῖν μὲν τοῖς Συρακοσίοις μᾶλλον ἔργῳ, ὡς ἂν δύνωνται μετρωτάτα, ἐν δὲ τῷ παρόντι ἵνα μηδὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἔλασσον δοκῶσι νεῖμαι, ἐπειδὴ καὶ ἐπικρατέστεροι τῇ μάχῃ ἐγένοντο, λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις. καὶ οὕτω βουλευσάμενοι ἀπεκρίναντο, ἐπειδὴ τυγχάνει ἀμφοτέροις, οὔσι ξυμμάχοις σφῶν, πρὸς ἀλλήλους πόλεμος ὢν, εὖροχον δοκεῖν εἶναι σφίσιν ἐν τῷ παρόντι μηδ' ἑτέροις ἀμύνειν. καὶ οἱ πρέσβεις ἐκατέρων ἀπῆλθον.

Καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι τὰ καθ' ἑαυτούς ἐξηρτύοντο ἐς τὸν πόλεμον, οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐν τῇ Νάξῳ ἐστρατοπεδευμένοι τὰ πρὸς τοὺς Σι-

ἢ κοινῇ τῷ τε δεομένῳ καὶ ὑμῖν πάρεισιν. Spr. 50, 12, 1. — τῷ δεομένῳ jedem der ihrer bedarf. (Ps.) vgl. zu 5, 38, 1. — ἐξισώσαντες, ἐξισωθέντες καὶ ὁμοιωθέντες. (Sch.) Soph. El. 1194: μητρί δ' οὐδὲν ἐξισοῖ. (Abr.) vgl. Lobeck zu Soph. Aj. 268 p. 196 u. dagegen Reisig Conjectt. p. 152. — ἀντεπιβουλεῦσαι. τὸ προεπιβουλεῦσαι fñgt Kr. Bruchst. hinzu, so dass ἀντεπιβουλεῦσαι noch zu ἀντὶ τοῦ zu ziehen wäre. vgl. 1, 33, 4 u. 3, 12, 2. Nicht fehlen kann der Artikel. — ἐκ τοῦ ὁμοίου. zu 1, 143, 3. — μεταλάβετε nehmt tauschend an. Isokr. 7, 71: ἀντὶ τῆς πολιτείας τῆς οὕτω πολλὰ καὶ καλὰ διαπεπραγμένης ἑτέραν ὑμᾶς πείθω μεταλαβεῖν. Plat. Prot. 355: ἄλλο ὄνομα μεταίληθεν, ἀντὶ τῆς ἡδονῆς τὸ ἀγαθόν. vgl. Pol. 6, 57, 9.

C. 88. § 1. δέ. zu 1, 43, 2. — ἐπεπόνθεσαν, κατὰ ψυχὴν διετέθησαν. (Sch.) — τοιόνδε. zu 4, 67, 2. vgl. 5, 71, 1. — εἰ streicht Reiske. vgl. 6, 54, 6. 82, 2. Verschieden ist καθ' ὅ τι εἰ 5, 76, 2. (Pp.) Es ist wohl aus dem πλὴν εἰ des Sch. entstanden. (Hk.) — κατὰ τὸ ὄμορον. vgl. 1, 15, 2. 3. 5, 69, 2. solito inter accolae odio Tac. H. 5, 1. (Pp.)

§ 2. δεδιότες τοὺς Σ. μή. Spr. 61, 6, 5 u. zu 4, 1, 1. — τοὺς ὀλίγους die 6, 67, 3 erwähnten wenigen. (Ps.) καὶ τοξότας wird ausgefallen sein. (Kr. Bruchst.) — μᾶλλον als den Athenern. — ἔργῳ, ὡς. ἔργῳ δ' ὡς Kr. Bruchst. So Va. ἔργῳ, ὡς δ' ἂν Abr. Mit Bl. ἔργῳ ohne δέ zum Folgenden zu ziehen ist unstatthaft. — δοκῶσι νεῖμαι für δοκῶσιν εἶναι Dr. u. Valckenaer ad Eur. fragm. p. 77. Plat. Gorg. 492, c: πῶς οὐχ ἂν ἄθλιοι γεγονότες εἴησαν μηδὲν πλέον νέμοντες τοῖς φίλοις τοῖς αὐτῶν ἢ τοῖς ἐχθροῖς; (Bl.) Auch δοκῶσιν εὖνοι vermuthen Dr. u. Dobree. — ἐπικρατέστεροι, ein seltenes Wort, auch von Th. weiter nicht gebraucht, bei Dion C. öfter, auch 75, 6. — λόγῳ im Gegensatze zu ἔργῳ.

§ 3. μηδ' ἑτέροις für μηδετέροις einige Hsn. — δοκεῖν. δοκεῖ die besten Hsn.

§ 4. ἐν τῇ Νάξῳ 6, 74, 2. — τὰ πρὸς die Verhandlungen mit. Spr. 50, 5, 12. — τὰ καθ' ἑαυτούς. vgl. 1, 82, 2. (Bl.) — προσχωρή-
τονται. zu 1, 82, 5.

κελοὺς ἐπρασσον, ὅπως αὐτοῖς ὡς πλείστοι προσχωρησονται. καὶ οἷς μὲν πρὸς τὰ πεδία μᾶλλον τῶν Σικελῶν, ὑπήκοοι ὄντες τῶν Συρακοσίων, οὐ πολλοὶ ἀφεστήκεσαν· τῶν δὲ τὴν μεσόγειαν ἐχόντων αὐτόνομοι οὕσαι καὶ πρότερον αἰεὶ αἱ οἰκήσεις εὐθύς, πλὴν ὀλίγοι, μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἦσαν, καὶ οἷτόν τε κατεκόμιζον τῷ στρατεύματι καὶ εἰσὶν οἷ καὶ χρήματα. ἐπὶ δὲ τοὺς μὴ προσχωροῦντας οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύοντες τοὺς μὲν προσηνάγκαζον, τοὺς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν Συρακοσίων φρουρούς τε πεμπόντων καὶ βοηθούτων, ἀπεκωλίοντο. τὸν τε χειμῶνα μεθορμισάμενοι ἐκ τῆς Νάξου ἐς τὴν Κατάνην καὶ τὸ στρατόπεδον ὃ κατεκαύθη ὑπὸ τῶν Συρακοσίων αὐθις ἀνορθώσαντες διεχείμαζον. καὶ ἐπεμψαν μὲν ἐς Καρχηδόνα τριήρη περὶ φιλίας, εἰ δὲ ῥαινό τι ὠφελείσθαι, ἐπεμψαν δὲ καὶ ἐς Τυρσηλίαν, ἔστιν ὧν πόλεων ἐπαγγελλομένων καὶ αὐτῶν ξυμπολεμεῖν. περιήγγελον δὲ καὶ τοῖς Σικελοῖς καὶ ἐς τὴν Ἑγεσταν πέμψαντες ἐκέλευον ἵππους σφίσιν ὡς πλείστους πέμπειν, καὶ τᾶλλα ἐς τὸν περιτειχισμόν, πλινθία καὶ σίδηρον, ἡτοιμάζον, καὶ ὅσα ἔδει, ὡς ἅμα τῷ ἦρι ἐξόμενοι τοῦ πολέμου.

Οἱ δ' ἐς τὴν Κόρινθον καὶ Λακεδαίμονα τῶν Συρακοσίων ἀποσταλέντες πρέσβεις τοὺς τε Ἰταλιώτας ἅμα παραπλέοντες ἐπειρῶντο πείθειν μὴ περιορᾶν τὰ γινόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ ἐκείνοις ὁμοίως ἐπιβουλευόμενα, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ Κορίνθῳ ἐγένοντο, λόγους ἐποιοῦντο ἀξιοῦντες σφίσι κατα τὸ ξυγγενὲς βοηθεῖν. καὶ οἱ Κορίνθιοι, εὐθύς ψηφισάμενοι αὐτοὶ πρῶτοι ὥστε πάση προθυμίᾳ ἀμύνειν, καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ξυναπέστελλον αὐτοῖς πρέσβεις, ὅπως καὶ ἐκείνους ξυναναπέθοιεν τὸν τε αὐτοῦ πόλεμον σαφέστερον ποιείσθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐς τὴν Σικελίαν ὠφελίαν τινὰ πέμπειν.

§ 5. οἱ πρὸς τὰ πεδία die nach den Ebenen zu wohnenden. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 25. — μᾶλλον, ἢ ἐν τῇ μεσογειᾷ καὶ τοῖς ὄρεινοῖς. (Pp.) vgl. 7, 79, 3. Aehnlich zu deuten ist wohl μάλιστα Xen. An. 4, 8, 24. — οὐ πολλοὶ für οἱ πολλοὶ Canter. — μεσόγειαν für μεσόγειαν Martins Hs., gemäss dem Gebrauche des Th. vgl. 1, 100, 3. 120, 2. 2, 102, 1. 3, 95, 3. 7, 80, 3. — καὶ πρότερον schon früher. vgl. 8, 83, 1. — αἰεὶ αἰ für das blossе αἰ Bk. — οἰκήσεις Wohnstätten, wie 1, 6, 1. — ὀλίγοι. ὀλίγοι wäre doch gefügiger. — μετὰ. zu 4, 125, 1. — εἰσὶν οἷ. Spr. 61, 5, 1.

§ 6. τοὺς δὲ καὶ, προσαναγκάζειν. Spr. 55, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 118. — ἀπεκωλύοντο für ἀπεκώλυον Döderlein, Bekker u. Dobree.

§ 7. ἔστιν ὧν. Spr. 61, 5, 3. — καὶ αὐτῶν sogar selbst, aus freien Stücken. — ἐκέλευον ist vielleicht zu streichen. zu περιηγέλλουσα 1, 116, 1. — καὶ ὅσα und was sonst noch. zu 3, 2, 1. 6, 71, 2. 76, 3. — ἔδει, ἐτοιμάζειν. — ἐξόμενοι. zu 1, 49, 6.

§ 8. ἀποσταλέντες 6, 73. — ἐπιβουλευόμενα gegen sie angestiftet werde. Spr. 52, 4, 5. „vgl. 3, 96, 2.“ (Bl.)

§ 9. ὥστε, wie 5, 17, 3. 8, 79, 1. vgl. 7, 49, 1. 8, 20, 2. 63, 2. — ἐκείνους, τοὺς Λακεδαιμονίους. Spr. 58, 4, 1. — τὸν αὐτοῦ πόλεμον. zu 6, 34, 3. — σαφέστερον, ἐπιφανέστερον. (Sch) γανερῶτερον 6, 91, 4. vgl. 105, 1 u. zu 6, 73.

10 καὶ οἱ τε ἐκ τῆς Κορίνθου πρέσβεις παρήσαν ἐς τὴν Λακεδαίμονα
καὶ Ἀλκιβιάδης μετὰ τῶν ξυμφυγάδων, περαιοθεὶς τότε εὐθύς ἐπὶ
πλοίου φορτηγικοῦ ἐκ τῆς Θουρίας ἐς Κυλλήνην τῆς Ἠλείας πρώτον,
ἔπειτα ὕστερον ἐς τὴν Λακεδαίμονα αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων μετα-
11 πειμνάντων ὑπόσπονδος ἐλθὼν· ἐφοβείτο γὰρ αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ
τῶν Μαντινικῶν πράξιν. καὶ ξυνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμο-
νίων τοὺς τε Κορινθίους καὶ τοὺς Συρακοσίους τὰ αὐτὰ καὶ τὸν Ἀλ-
κιβιάδην δεομένους πείθειν τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ διανοουμένων
τῶν τε ἐφόρων καὶ τῶν ἐν τέλει ὄντων πρέσβεις πέμπειν ἐς Συρα-
κούσας κωλύοντας μὴ ξυμβαίνειν Ἀθηναίους, βοηθεῖν δὲ οὐ προθύμων
ὄντων παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ
ἐξώρμησε λέγων τοιαύτε.

89 “Αναγκαῖον περὶ τῆς ἐμῆς διαβολῆς πρώτον ἐς ὑμᾶς εἰπεῖν, ἵνα
μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπόπτῳ μου ἀκροάσησθε. τῶν δὲ ἐμῶν προ-
γόνων τὴν προξενίαν ὑμῶν κατὰ τι ἔγκλημα ἀπειπόντων αὐτὸς ἐγὼ
πάλιν ἀναλαμβάνων ἐθεράπευον ὑμᾶς ἄλλα τε καὶ περὶ τὴν ἐκ Πύλου
2 ξυμφοράν. καὶ διατελοῦντός μου προθύμιον ὑμεῖς πρὸς Ἀθηναίους
καταλλασσόμενοι τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐχθροῖς δύναμιν, δι’ ἐκείνων πράξαν-
τες, ἐμοὶ δὲ ἀτιμίαν περιέθετε. καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ὑπ’ ἐμοῦ πρὸς
τε τὰ Μαντινέων καὶ Ἀργείων τροπομένου καὶ ὅσα ἄλλα ἠναντιούμην.

§ 10. τότε εὐθύς 6, 61, 6. (Hk.) vgl. zu 1, 101, 2. — ἔπειτα ὕστε-
ρον. zu 6, 66, 3. — ὑπόσπονδος unter Ausbedingung sicheren Ge-
leites. (Hl.) Spr. 57, 5, 4. — περὶ τῶν. Spr. 68, 31, 1. Xen. An. 4, 6, 6:
τοῦτο πράξω περὶ Ὀρόντιου. — τῶν Μαντινικῶν, τοῦ Μαντινικοῦ πολέμου
5, 26, 3. vgl. 5, 43, 3. 61 ff. 6, 16, 6. 47, 1.

§ 11. τὰ αὐτὰ gehört sowohl zu δεομένους vgl. zu 6, 78, 4, als zu πεί-
θειν vgl. zu 4, 22, 1. — καὶ τῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν. (Ba.) Spr. 69, 32, 2.
vgl. Reg. καὶ 1 A. — ἐν τέλει Obrigkeiten. zu 1, 10, 6. — κωλύοντας
für κωλύοντας die besten Hsn.: als hindernde. vgl. 7, 25, 7 u. Kr. zu Xen.
An. 4, 5, 8. — παρώξυνε reizte sie gegen die Athener an; ἐξώρμησε trieb
sie zu einem Unternehmen an. (Ba.) vgl. 1, 67, 3. 84, 2.

C. 89. § 1. τῆς ἐμῆς διαβολῆς meiner persönlichen Verun-
glimpfung. (Hl.) zu Lakedämon. vgl. 6, 88, 10. (Ds.) vgl. 6, 90, 1 u. Spr.
47, 7, 8. — ἐς ὑμᾶς. Spr. 65, 21, 6. — χεῖρον, wie οὐδὲν χεῖρον εἰδότας
2, 43, 1. vgl. 6, 80, 3. 89, 5. — τὰ κοινὰ das über die Staatsinteres-
sen zu Sagende. — τῷ ὑπόπτῳ μου, ἤγουν διὰ τὸ ὑποπιεῖν (ὑμᾶς) με.
(Sch.) vgl. zu 6, 85, 3. — δὲ ἐμῶν für δ’ ἡμῶν Va. u. Reiske bei Abr. p.
649. Unpassend ist δέ (Ps.) und ἡμῶν hätte eine unregelmässige Stellung.
Spr. 47, 9, 12. vgl. Dial. Synt. 47, 9, 5. — προξενίαν. zu 5, 43, 2. —
ἀναλαμβάνων, ἀναλαμβάνειν ἐπιθυμῶν. (Ac. Ps.) Spr. 53, 1, 6. — ἄλλα
ist Ac., von ἐθεράπευον regiert. Spr. 46, 11, 2. — τὴν ἐκ Π. Spr. 50, 8, 17
u. zu 3, 102, 2. vgl. 7, 31, 1.

§ 2. διατελοῦντος ohne ὄντος: διατελῶ πρόθυμος (ὄν). Spr. 56, 5, 4
u. zu 1, 34, 2. — τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς, dem Nikias und Laches 5, 43, 2.
(Ds.) — περιέθετε. zu 4, 87, 4. Antiph. 5, 18: ὄνειδος ἐμοὶ περιέθεσαν.
Her. 3, 81, 2: τούτοισι περιθέωμεν τὸ κράτος. vgl. 1, 129, 2. 142, 3: τὴν ἐλευ-
θερίην ὑμῖν περιτίθημι. vgl. Thuk. 8, 43, 4. — τὰ Μαντινέων die Inte-
ressen, die Partei der M. Spr. 47, 5, 10. — ὅσα ἄλλα. Spr. 51, 10, 10.

ὑμῖν ἐβλάπτεσθε· καὶ νῦν, εἴ τις καὶ τότε ἐν τῷ πάσχειν οὐκ εἰκότως ὠργίζετό μοι, μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοποῶν ἀναπειθέσθω· ἢ εἴ τις, διότι καὶ τῷ δήμῳ προσεκέιμην μᾶλλον, χεῖρω με ἐνόμιζε, μηδ' οὕτως ἠγήσεται ὀρθῶς ἄχθεσθαι. τοῖς γὰρ τυράννοις αἰεὶ ποτε διάφοροί ἐσμεν, πᾶν δὲ τὸ ἐναντιούμενον τῷ δυναστεύοντι δῆμος ὠνόμασται· καὶ ἀπ' ἐκείνου ξυμπαρέμεινεν ἡ προστασία ἡμῖν τοῦ πλήθους. ἅμα δὲ τῆς πόλεως δημοκρατουμένης τὰ πολλὰ ἀνάγκη ἦν τοῖς παροῦσιν ἔπεσθαι. τῆς δὲ ὑπαρχούσης ἀκολασίας ἐπειρώμεθα μετριώτεροι ἐς τὰ πολιτικά εἶναι. ἄλλοι δ' ἦσαν καὶ ἐπὶ τῶν πάλαι καὶ νῦν οἱ ἐπὶ τὰ πονηρότερα ἐξῆγον, οἵπερ καὶ ἐμὲ ἐξήλασαν. ἡμεῖς δὲς τοῦ ξύμπαντος προέστημεν, δικαιοῦντες ἐν ᾧ σχήματι μεγίστη ἡ πόλις ἐτύγχανε καὶ ἐλευθερωτάτη οὕσα καὶ ὅπερ ἐδέξατό τις, τοῦτο ξυνδιασώζειν, ἐπεὶ δημοκρατίαν γε καὶ ἐγινώσκομεν οἱ φρονοῦντές τι, καὶ αὐτὸς οὐδενὸς ἂν χεῖρον, ὅσῳ καὶ λοιδορήσαιμι. ἀλλὰ περὶ ὁμο-

vgl. 46, 5, 4. Die Verbindung: ihr erlittet Schaden sowohl dadurch dass ich mich den Interessen der M. und A. zuwendete als darin worin ich sonst euch widerstrebte. (Ba.) Ueber καὶ Spr. 59, 2, 4. — ἄλλα, wie 5, 53 ff. (Ds.) — εἴ τις καί. zu 3, 46, 1. 6, 33, 4. — οὐκ εἰκότως unbilliger Weise, mit ὠργίζετο zu verbinden. (St.) Ueber οὐκ Spr. 67, 4, 1. — μετὰ τοῦ ἀληθοῦς, in sofern er meine Gründe euch zu zürnen als gewichtig anerkennt. — ἀναπειθέσθω, μειπειθέσθω. (Sch.) So auch an einigen Stellen bei Platon. (Bl.)

§ 3. διότι καί. nicht bloss weil ich euch schadete, sondern auch weil. (Pp.) zu 6, 83, 1. — τῷ δήμῳ προσεκέιμην. τὰ τοῦ δήμου ἐφρόνον. (Sch.) vgl. 8, 89, 3 mit 7, 50, 4 u. 1, 93, 5. „So ἀνδρὶ Her. 6, 61, 2. τῷ ὁμίῳ Dion. C. 254, 26.“ (Bl.) Gemeint ist nicht bloss die athenische sondern auch die argeische Demokratie. (Ds.) — μᾶλλον als dem aristokratischen Princip und den Interessen aristokratischer Staaten. — μηδ' οὕτως auch aus diesem Grunde nicht. vgl. Kr. zu Xen. An. 4, 8, 3. — ἐσμέν, ich und meine Familie, die Alkmaoniden, mit Bezug auf deren Antheil an Vertreibung der Pisistratiden — πᾶν τό. Spr. 50, 4, 1. — τῷ δυναστεύοντι ist Neutrum. (Pl.) also auch auf Oligarchie beziehbar. Spr. 43, 4, 17. — ἀπ' ἐκείνου, von jenem Tyrannenbasse. — προστασία. zu 2, 80, 3. — ἡμῖν den Alkmaoniden. (Ds.) — οἵπερ, namentlich Androkles 8, 65, 2. (Thirlwall.)

§ 4. τοῖς παροῦσιν ἔπεσθαι sich den bestehenden Verhältnissen zu fügen. (Va.) — τῆς ὑπαρχούσης ἀκολασίας μετριώτεροι gemässiger als die herrschende Zügellosigkeit der athenischen Demokratie es mit sich brachte. (Ba.) zu 4, 61, 3. — ἄλλοι, unstreitig Demagogen. — ἐπὶ τῶν πάλαι im Zeitalter der Vorfahren. (Ps.) Spr. 68, 40, 1. — ἐξῆγον. zu 3, 45, 3.

§ 5. τοῦ ξύμπαντος dem ganzen Staate (Ps.), im Gegensatze zu einzelnen Factionen. „vgl. 6, 39, 1.“ (Arn.) — δικαιοῦντες. Kr. z. Her. 1, 89, 1. — ἐν ᾧ — καὶ ὅπερ. Hier αὐτό für ὅπερ zu sagen (Spr. 60, 6, 2) war, weil der correlate demonstrative Satz erst folgt, nicht wohl zulässig. vgl. Spr. eb. A. 4 u. 2, 43, 3. — ὅπερ ἐδέξατό τις σχῆμα, τοῦτ' ἔστιν ἡνίκα πολιτείαν παρέλαβεν. (Sch.) vgl. Arr. An. 1, 9, 3. — φρονοῦντές τι. zu 5, 7, 2. — οὐδενὸς — λοιδορήσαιμι. Pp. ergänzt γινώσκοιμι zu ἔν und ein ἔν zu λοιδορήσαιμι: dürfte wohl ich nicht minder als irgend wer einsehen, je mehr ich schmähnen könnte, d. h. je gerechtern Grund ich zu schmähnen habe. Die Lücke, welche schon St. anerkannte, füllt der

λογουμένης ἀνοίας οὐδὲν ἂν καινὸν λέγοιτο· καὶ τὸ μεθιστάναι αὐτὴν οὐκ ἔδοκει ἡμῖν ἀσφαλὲς εἶναι ὑμῶν πολεμίων προσκαθημένων.“

90 “Καὶ τὰ μὲν ἐς τὰς ἐμὰς διαβολὰς τοιαῦτα ξυνέβη· περὶ δὲ ὧν ὑμῖν τε βουλευτέον καὶ ἐμοί, εἴ τι πλέον οἶδα, ἐσηγητέον, μάθετε ἤδη. ἐπλεύσαμεν ἐς Σικελίαν πρῶτον μὲν, εἰ δυναίμεθα, Σικελιώτας καταστρεψόμενοι, μετὰ δ' ἐκείνους αὐθις καὶ Ἰταλιώτας, ἔπειτα καὶ τῆς Καρχηδονίων ἀρχῆς καὶ αὐτῶν ἀποπειράσοντες. εἰ δὲ προχωρήσειε ταῦτα ἢ πάντα ἢ καὶ τὰ πλείω, ἤδη τῇ Πελοποννήσῳ ἐμέλλομεν ἐπιχειρήσειν, κομίσαντες ξύμπασαν μὲν τὴν ἐκεῖθεν προσγενομένην δύναμιν τῶν Ἑλλήνων, πολλοὺς δὲ βαρβάρους μισθωσάμενοι καὶ Ἰβήρας καὶ ἄλλους τῶν ἐκεῖ ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχιμωτάτους, τριήρεις τε πρὸς ταῖς ἡμετέραις πολλὰς ναυπηγήσάμενοι, ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἄφθονα, αἷς τὴν Πελοπόννησον πέριξ πολιορκοῦντες καὶ τῷ πεζῷ ἅμα ἐκ γῆς ἐφορμαῖς τῶν πόλεων τὰς μὲν βίβλαβόντες τὰς δ' ἐντειχισάμενοι, ῥαδίως ἠλπίζομεν καταπολεμήσειν καὶ μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ ξύμπαντος Ἑλληνικοῦ ἄρξειν. χρήματα δὲ καὶ

Sch. mit αὐτὸς ἂν ἐγὼ οὐδενὸς χεῖρον λοιδορήσαιμι αὐτήν, ὅσω καὶ μέγιστα ὑπ' αὐτῆς ἠδίκημαι. Va.: ipse quo majore injuria affectus sum, eo magis vitupero. Vielleicht ist bloss ἠδίκημαι ausgefallen. Kr. Stud. 2 S. 184 f. Ueber οὐδενὸς χεῖρον. Spr. 47, 27, 3. — ὁμολογουμένην ἀνοίαν τὴν δημοκρατίαν λέγει. (Sch.) — καὶ τό. καίτοι τό Kr. Bruchst. Arn. glaubt diesen Satz an δικαιούντες — ξυνδιασώζειν anschliessen zu können. — μεθιστάναι umwandeln, wie 8, 66, 1.

C. 90. § 1. ἐμὰς gegen mich. zu 6, 89, 1. — τὸ πλέον οἶδα. zu 5, 29, 3. vgl. 6, 91, 1. — ἐσηγητέον ist anzugeben. zu 3, 20, 1. — αὐθις demnächst. vgl. 6, 94, 2. Kr. z. Dion. p. 293 s. 26. vgl. zu 5, 36, 1. — τῆς ἀρχῆς, Sardinien, Corsika und vielleicht einige ihnen unterworfenen Städte Afrikas. (Arn.) — καὶ αὐτῶν und sie selbst, im Gegensatze zu den ihnen Unterwürfigen, ἀρχή. (Sch.) zu 5, 69, 1. καὶ Αἰγύτων oder καὶ Αἰγυπτίων Reiske. Ueber die Sache Böckh Staatsh. 1 S. 402 Anm.

§ 2. ἢ καὶ oder auch nur. Spr. 69, 32, 19. — ἤδη. zu 6, 34, 8. — ἐπιχειρήσειν. vgl. zu 4, 122, 1. — ἄλλους, Kelten, nach O. Müller Etrusker 1 S. 154. (Gö.) — βαρβάρων verdächtigt Bk. Indess ὁμολογουμένως νῦν zu μαχιμωτάτους zu beziehen finde ich eben nicht hart, da das βαρβάρων, nur eine Nebenbestimmung dieses Wortes, mit gesenkter Betonung zu sprechen ist. — μαχιμωτάτους. μαχιμωτάτων eine (schlechte) Hs. u. Pp.

§ 3. αἷς für οἷς Bk. nach Dr. u. Reiske. Vielleicht ist es zu streichen, da sonst nach τριήρεις für τέ wohl δέ, wie nur eine Hs. hat, stehen würde. (Kr. Bruchst.) — καὶ vor τῷ verbindet πολιορκοῦντες und λαβόντες. — πέριξ. 2, 7, 3: πέριξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμεῖν. — πολιορκοῦντες von einer Blockade, wie Her. 8, 28. — ἐκ γῆς ἐφορμαῖς Angriffe von der Landseite. (Dr.) Spr. 50, 8, 19. Das von Thuk. sonst nicht gebrauchte und überhaupt seltene Wort hat doch schon Homer Od. 22, 130: μία δ' οἴη γίγνεται ἐφορμή. (Bl.) — ἐντειχισάμενοι, περιτειχισάντες ἢ φρούρια ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν ἐπιτειχισάντες· ὃ καὶ μᾶλλον. (Sch.) Richtiger wohl das Erstere. Circumvallare Va. u. A. — καταπολεμήσειν, αὐτήν. vgl. 2, 7, 3. — καὶ τοῦ ξύμπαντος. vgl. zu 6, 18, 5. 39, 2 u. 7, 28, 2. mit dem Artikel 3, 68, 3. — τοῦ Ἑλληνικοῦ. Spr. 43, 4, 17 u. Reg. u. Ἑλληνικός. — ὥστε εὐπορώτε-

οἷτον, ὥστε εὐπορώτερον γίνεσθαι τι αὐτῶν, αὐτὰ τὰ προσγενόμενα ἐκεῖθεν χωρία ἔμελλε διαρκῆ ἄνευ τῆς ἐνθάδε προσόδου παρέξειν.“

“Τοιαῦτα μὲν περὶ τοῦ νῦν οἰχομένου στόλου παρὰ τοῦ τὰ ἀκρι-91 βέστατα εἰδότης ὡς διανοήθημεν ἀκηκόατε· καὶ ὅσοι ὑπόλοιποι στρατηγοί, ἢν δύνωνται, ὁμοίως αὐτὰ πράξουσιν. ὡς δέ, εἰ μὴ βοηθήσετε, οὐ περιέσται τάκεῖ, μάθετε ἤδη. Σικελιωῦται γὰρ ἀπειρότεροι μὲν εἰσιν, ὅμως δ' ἂν ξυστραφέντες ἀθρόοι καὶ νῦν ἔτι περιγένοιντο. Συρακόσιοι δὲ μόνοι μάχῃ τε ἤδη πανδημεὶ ἠσσημένοι καὶ ναυσὶν ἅμα² κατειργόμενοι ἀδύνατοι ἔσονται τῇ νῦν Ἀθηναίων ἐκεῖ παρασκευῇ ἀντίσχειν. καὶ εἰ αὕτη ἢ πόλις ληρθήσεται, ἔχεται καὶ ἡ πᾶσα Σικελία καὶ εὐθύς καὶ Ἰταλία· καὶ ὃν ἄρτι κίνδυνον ἐκεῖθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ μακροῦ ὑμῖν ἐπιπέσοι. ὥστε μὴ περὶ τῆς Σικελίας τις οἰέσθω³ μόνον βουλευεῖν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς Πελοποννήσου, εἰ μὴ ποιήσετε τάδε ἐν τάχει, στρατιάν τε ἐπὶ νεῶν πέμψετε τοιαύτην ἐκεῖσε οἵτινες αὐτερέται κομισθέντες καὶ ὀπλιτεύσουσιν εὐθύς, καὶ ὁ τῆς στρατιᾶς ἔτι χρησιμώτερον εἶναι νομίζω, ἄνδρα Σπαρτιάτην ἄρχοντα, ὡς ἂν τοὺς τε παρόντας ξυντάξῃ καὶ τοὺς μὴ θέλοντας προσαναγκάσῃ· οὕτω⁴ γὰρ οἱ τε ὑπάρχοντες ὑμῖν φίλοι θαρσέσουσι μᾶλλον καὶ οἱ ἐνδοιάζοντες ἀδεέστερον προσίασιν. καὶ τὰ ἐνθάδε χρῆ ἅμα φανερώτερον

ρον γίνεσθαι damit leichter ausgeführt würde. (Va.) vgl. 6, 92, 1. — εὐπόρως auch 8, 36, 1. vgl. Pass. Lex. u. εὐπορος g. E. — τι αὐτῶν jeder dieser Pläne. vgl. 6, 92, 1 u. zu 6, 40, 2. — τὰ προσγενόμενα ἐκεῖθεν χωρία für τὰ ἐκεῖ προσγενόμενα χωρία ἐκεῖθεν. Spr. 50, 8, 14.

C. 91. § 1. τὰ ἀκριβέστατα. Ohne Artikel § 5. vgl. 6, 93, 1. S. jedoch zu 1, 19. — ὅσοι. οἱ? Es waren ja doch nur zwei; ὡς οἱ Reiske u. eine Hs. — οὐ περιέσται, οὐ σωθήσεται. (Sch.) — ἀπ. μὲν εἰσίν, ὅμως δέ für καίπερ ἀπ. ὅμως. Kr. zu Xen. An. 6, 3, 30. — ξυστραφέντες. zu 6, 77, 1.

§ 2. ἀντίσχειν für ἀνισχεῖν Kr. zu 1, 7, 2. — ἔχεται wird eingenommen werden Va. Im Präsens liegt das Unausbleibliche. Spr. 53, 1, 8 u. zu 1, 121, 3. — κίνδυνον ἐκεῖθεν Gefahr die von dorthier droht. (Va.) Spr. 50, 8, 19. — διὰ μακροῦ. zu 6, 15, 3.

§ 3. ὥστε μὴ οἰέσθω. Spr. 65, 3, 1. vgl. 7, 63, 3. — βουλευεῖν. Zus. zu 3, 42, 5. — εἰ μὴ bezieht sich auf den im Vorhergehenden nur enthaltenen Gedanken: der bedroht sein wird. — πέμψετε, exexegetisch zu τάδε ποιήσετε. (Pp.) Spr. 59, 1, 5. — οἵτινες. Spr. 58, 4, 1. vgl. 3, 4, 4 u. Kr. zu Xen. An. 4, 1, 20. — αὐτερέται. zu 1, 10, 6. — καὶ ὀπλιτεύσουσιν nicht bloss als Ruderer sondern auch als Hopliten dienen können. Spr. 53, 7, 8. — τῆς στρατιᾶς als das Heer dessen Absendung ich eben empfohlen habe. — ὡς ἂν. Spr. 54, 8, 4. Doch erwartete ich in dieser Verbindung ὅς ohne ἂν mit dem Indicativ des Futurs. Spr. 53, 7, 7. vgl. Kr. Stud. 2 S. 185. — τοὺς παρόντας die sich zum Dienste gestellt haben werden. — ξυντάξῃ organisire. (Arn.) — θέλοντας, παρῆναι. (Ps.)

§ 4. ἐνδοιάζοντες. zu 1, 122, 3. — τά. zu 6, 84, 3. — ἐκπολεμεῖν Krieg anfangen, so dass ἐκ steht wie unser aus in ausschlagen für zuerst schlagen. Verschieden wäre da Xen. Hell. 5, 4, 20, wo es verfeinden

ἐκπολεμεῖν, ἵνα Συρακόσιοί τε νομίζοντες ὑμᾶς ἐπιμελεῖσθαι μᾶλλον ἀντέχωσι καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐαυτῶν ἦσσαν ἄλλην ἐπικουρίαν πέμπουσιν. τειχίζειν δὲ χρηρὴ Δεκέλειαν τῆς Ἀττικῆς, ὅπερ Ἀθηναῖοι μάλιστα αἰεὶ φοβοῦνται καὶ μόνου αὐτοῦ νομίζουσι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ οὐ διαπεπειρᾶσθαι. βεβαιότατα δ' ἂν τις οὕτω τοὺς πολεμίους βλάβῃ, εἰ ἂ μάλιστα δεδιότας αὐτοὺς αἰσθάνοιτο, ταῦτα σαφῶς πυνθανόμενος ἐπιφέρει· εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς ἀκριβέστατα ἐκάστους τὰ σφέτερα αὐτῶν εδεινὰ ἐπισταμένους φοβεῖσθαι. ἂ δ' ἐν τῇ ἐπιτειχίσει αὐτοὶ ὠφελούμενοι τοὺς ἐναντίους κωλύσετε, πολλὰ παρεῖς τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω. οἷς τε γὰρ ἡ χώρα κατεσκευάσται, τὰ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς τὰ μὲν ληφθέντα τὰ δ' αὐτόματα ἦξει· καὶ τὰς τοῦ Λαυρίου τῶν ἀργυρείων μετᾶλλων προσόδους καὶ ὅσα ἀπὸ γῆς καὶ δικαστηρίων νῦν ὠφελούνται, εὐθύς ἀποστερήσονται, μάλιστα δὲ τῆς ἀπὸ τῶν ξυμμάχων προσόδου, ἣσσαν διαφορομένης, οἱ τὰ παρ' ὑμῶν νομίσαντες ἤδη κατὰ κράτος πολεμεῖσθαι ὀλιγορήσουσιν.“

92 „Γίγνεσθαι δὲ τι αὐτῶν καὶ ἐν τάχει καὶ προθυμότερον ἐν ὑμῖν ἐστὶν ὃ Μακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ ὡς γε δυνατὰ — καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθαι οἶμαι γνώμης — πάντ' ἑαυτῶν· καὶ χείρων οὐδενὶ ἀξιώ δοκεῖν ὑμῶν εἶναι, εἰ τῇ ἑμαυτοῦ μετὰ τῶν πολεμιωτάτων φιλόπολις ποτε δοκῶν εἶναι νῦν ἐγκρατῶς ἐπέροχομαι, οὐδὲ ὑποπτεύεσθαι μὲν ἐς τὴν φυγα-

heissen soll. vgl. zu 8, 57, 1. Reiske bei Abr. will πολεμεῖν oder εἶ πολεμεῖν. — ἐπιμελεῖσθαι, σφῶν oder für die Sache. vgl. 7, 39, 2.

§ 5. Δεκέλειαν 7, 19, 2. — τῆς Ἀττικῆς. Spr. 47, 8, 5. — μόνου — διαπεπειρᾶσθαι dieses Bedrängniss, glauben sie, sei das einzige von den im Kriege vorkommenden was sie nicht erfahren, durchgemacht, hätten. (St.) — αὐτοῦ. Spr. 60, 6, 2. — ἐπιφέρειν δουλείαν τινί 3, 56, 2, πτωρίαν Plat. Ges. 943, d. (Bl.) — βεβαιότατα. zu 4, 62, 2.

§ 6. ἂ gehört zu ὠφελούμενοι. vgl. § 6. Spr. 51, 9, 2 u. 52, 4, 8. — ἐπιτειχίσει. zu 1, 122, 1. — κωλύσετε, ὠφελείσθαι. (Ps.) Spr. 55, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 118. — οἷς κατεσκευάσται womit ausgestattet ist. (St.) vgl. 8, 24, 3 u. Kr. zu Xen. An. 1, 9, 19. — ἦξει, namentlich Sklaven. vgl. 7, 27, 4. (Ds.) — ἀπὸ γῆς. Böckh Staatsh. 1 S. 416. — δικαστηρίων, πολεμίων αὐτοῖς ἰδρυμένων ἐν τῇ χώρῃ καὶ σχολῆν οὐ παρεχόντων δικάζεσθαι. (Sch.) Die Sache ist bedenklich und man könnte ἐργαστηρίων vermuthen. vgl. jedoch Böckh eb. 1 S. 461. — μάλιστα δέ, ἀποστερήσονται oder βλαφθήσονται A. Ps., der denn das Folgende als absoluten Genitiv nimmt. Richtiger nimmt Hertlein einen Wechsel der Construction an. Spr. 47, 13, 10. „vgl. Eur. Tro. 375 f.“ (Bl.) — διαφορομένης, πεμπομένης, διηνεκῶς γερομένης. (Sch.) Eine sonst nicht nachgewiesene Bedeutung. Arn. erklärt: nach Athen hinüberbringen, wofür Bl. 6, 100, 3 vergleicht. Ueber die Sache Böckh 1 S. 520. — τὰ. zu 3, 6, 2. — ἦδη endlich, mit Bezug auf früher Gewünschtes, wie 8, 2, 3. 46, 4. vgl. 5, 80, 1 u. zu 6, 44, 3. — πολεμεῖσθαι. Spr. 52, 3, 4. — ὀλιγορήσουσιν, τοῦ φέρειν τοὺς φόρους aus προσόδου oder (mit Ps.) τῶν Ἀθηναίων.

C. 92. § 1. ἐν ὑμῖν. Spr. 68, 12, 6. — καὶ οὐχ — γνώμης, nach ἑαυτῶν erwartet, steht hier um das δυνατὰ zu urgiren. — τῇ ἑμαυτοῦ. Spr. 43, 3, 4. — ἐγκρατῶς, καρτερῶς. (Sch.) Selten so; πολεμεῖν ἐγκρατῶς App. 1, 93 u. 96. (Bl.) ἀντέχεσθαι Plut. C. Gracch. 11. vgl. oben 1, 76, 1. — οὐδέ,

δικὴν προθυμίαν τὸν λόγον. φυγὰς τε γὰρ εἰμι τῆς τῶν ἔξελασάντων
 πονηρίας καὶ οὐ τῆς ὑμετέρας, ἣν πείθησθέ μοι, ὠφελίης· καὶ πο-
 λεμιώτεροι οὐχ οἱ τοὺς πολεμίους που βλάψαντες ὑμεῖς ἢ οἱ τοὺς
 φίλους ἀναγκάσαντες πολεμίους γενέσθαι. τό τε φίλοπολι οὐκ ἐν ᾧ
 ἀδικοῦμαι ἔχω, ἀλλ' ἐν ᾧ ἀσφαλῶς ἐπολιτεύθην. οὐδ' ἐπὶ πατρίδα
 οὔσαν ἔτι ἠγοῦμαι νῦν ἵεναι, πολὺ δὲ μᾶλλον τὴν οὐκ οὔσαν ἀνακτᾶ-
 σθαι. καὶ φίλοπολις οὗτος ὀρθῶς, οὐχ ὅς ἂν τὴν ἑαυτοῦ ἀδίκως
 ἀπολέσας μὴ ἐπίη, ἀλλ' ὅς ἂν ἐκ παντὸς τρόπον διὰ τὸ ἐπιθυμεῖν
 πειραθῆ ἂν αὐτὴν ἀναλαβεῖν. οὕτως ἐμοί γε ἀξιῶ ὑμᾶς καὶ ἐς κίνδυνον
 καὶ ἐς τυλαιπωρίαν πᾶσαν ἀδεῶς χρῆσθαι ᾧ Λακεδαιμόνιοι, γρόντας
 τοῦτον δὴ τὸν ὑφ' ἀπάντων προβαλλόμενον λόγον, ὡς εἰ πολέμιός γε
 ὢν σφόδρα ἔβλαπτον, κἂν φίλος ὢν ἱκανῶς ὠφελοίην, ὅσω τὰ μὲν
 Ἀθηναίων οἶδα τὰ δ' ὑμέτερα ἠκαζον· καὶ αὐτοὺς νῦν νομίσαντας

ἀξιῶ. (A. Ps.) — μου gehört zu λόγον. Spr. 47, 9, 15. — ἐς in Bezug
 auf, als läge eben nur sie zum Grunde. vgl. zu 5, 75, 2. — φυγαδικός
 findet sich erst bei Spätern wieder.

§ 2. φυγὰς τῆς ὑμετέρας ὠφελείας, τοῦτ' ἔστιν οὐ φεύγω τὸ ὠφελεῖν
 ὑμᾶς. (Sch.) Eine ähnliche Dilogie 3, 13, 2. Der Ge. bei φυγὰς auch 8, 6,
 1. Eu. Med. 706: Κρέων μ' ἐλαίνει φυγάδια γῆς Κορίνθιας. Plat. Alk. β, 142,
 α: φυγάδες τῆς πόλεως εἰσιν. Ar. An. 3, 22, 4: φυγὰς τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς πλα-
 νώμενος. vgl. Plut. Ant. 69. γῆς φυγαί II. τοῦ πρώτου ψυχροῦ. 20. — τέ ent-
 spricht dem καὶ vor πολεμιώτεροι. Denn καὶ οὐ kann einem τέ nicht ent-
 sprechen. — οἱ βλάψαντες ὑμεῖς, ungewöhnliche Stellung, durch den Ggs.
 veranlasst. Spr. 50, 8, 2. — ἢ οἱ. Eig. musste für ἢ οἱ folgen ἀλλ' οἱ oder
 καὶ οἱ τοὺς π. βλ., ὑμεῖς, οὐ πολεμιώτεροι ἢ gesagt werden. vgl. 4, 62, 1. (Pp.)
 Der Gedanke: οὐχ οὕτως ὑμᾶς ἠγοῦμαι πολεμίους ὡς Ἀθηναίους. ὑμεῖς μὲν
 γὰρ εἴ τι ἐβλάψατε, ἐχθροὶ ὄντες ἐλυπήσατε, οἱ δ' Ἀθηναῖοι φίλον ὄντα κατη-
 νύχασαν ἐχθρὸν γενέσθαι. (Sch.) — τοὺς φίλους für τὸν φίλον, andeutend
 dass sie auch an Andern so gethan. — ἐν ᾧ, νῦν ἠνίκα. (Sch.) wo, auch die
 Zeit mit andeutend. vgl. 7, 29, 4. vgl. zu 3, 39, 2. Ueber ἀδικοῦμαι 53, 1,
 3. — ἀλλ' ἐν ᾧ, ἀλλὰ τότε εἶχον ὅτε. Spr. 62, 4, 2. — ἐπολιτεύθην, activ
 wie Lys. 26, 5, Isokr. 5, 5, 7, 15. (Pp.) Aesch. 2, 176, Dem. 18, 207, passiv
 Xen. Mem. 4, 4, 16, Plat. Ges. 693, c.

§ 3. ἐπὶ πατρίδα οὔσαν, ἐπὶ γῆν ἢ πατρίς ἔστιν. — ἀπολέσας
 amissa patria Just. 8, 1, 7. (Bl.) — ἐκ παντὸς τρόπου. zu 6, 34, 2. —
 ἐπιθυμεῖν, αὐτῆς. (Va.)

§ 4. οὕτως so, demnach, wie 1, 76, 2. (Pp.) — ἐμοί γε. ἐμοί τε
 Bk. gegen die Hsn. Es entspräche καὶ αὐτοὺς § 5. Jenes ist zu erklären:
 mir wenigstens, wenn auch nicht allen Verbannten. — τοῦτον wird wohl
 hier das Folgende bezeichnen (vgl. 6, 55, 1 u. zu 5, 71, 1); denn wo es
 das Bekannte, Berühmte bedeutet pflegt es nachzustehen. Spr. 51, 7, 7.
 Auch wäre dann δὴ wohl nicht statthaft. — προβαλλόμενον ist wohl eig.
 vom Vorhalten der Waffen (Kr zu Xen. An. 1, 2, 17) übertragen. vgl. Spr.
 52, 10, 11. vgl. 1, 73, 2? 5, 16, 4? — ὡς εἰ ἔβλαπτον. Es steht die Er-
 wähnung des vorliegenden Falles statt des allgemeinen Gedankens ὡς ὅστις ἂν
 βλάβῃ — ὠφελοίη. — σφόδρα. Man könnte σφοδρά vermuthen, wie μεγάλη
 βλάπτειν üblich ist; doch ähnlich μάλιστα βλάπτειν Isokr. 10, 7, Xen. Hell. 1,
 6, 9, μᾶλλον ὠφελεῖν Isokr. 15, 47, μάλιστα ὠφελεῖν Eur. Rhes. 626, πλέον,
 πλείστον ὠφελεῖν Eur. Andr. 679. 681 u. Tem. 4. — ὅσω. Spr. 51, 10, 5 u.
 zu 1, 68, 2. — ἠκαζον mit Bezug auf die Verstecktheit der Lakedämonier:
 nur vermuthete, errieth, und euch dennoch schadete. vgl. 2, 54, 3.

περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων βουλευέσθαι μὴ ἀποκνεῖν τὴν ἐς τὴν Σικελίαν τε καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν στρατείαν, ἵνα τὰ τε ἐκεῖ βραχεῖ μορίῳ ξυμπαραγενόμενοι μεγάλα σώσητε καὶ Ἀθηναίων τὴν τε οὖσαν καὶ τὴν μέλλουσαν δύναμιν καθέλγητε, καὶ μετὰ ταῦτα αὐτοὶ τε ἀσφαλῶς οἰκῆτε καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος ἐκούσης καὶ οὐ βία κατ' εὐνοίαν δὲ ἡγήσθε.“

93 Ὁ μὲν Ἀλκιβιάδης τοσαῦτα εἶπεν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι διανοοίμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ πρότερον στρατεύειν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, μέλλοντες δ' ἔτι καὶ περιορῶμενοι, πολλῶ μᾶλλον ἐπερρώσθησαν διδάξαντος ταῦτα ἕκαστα αὐτοῦ καὶ νομίσαντες παρὰ τοῦ σαφέστατα εἰδότος ἀκηροκόνοι· ὥστε τῇ ἐπιτειχίσει τῆς Δεκελείας προσεῖχον ἤδη τὸν νοῦν καὶ τὸ παραντίκα καὶ τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ πέμπειν τινὰ τιμωρίαν. καὶ Γύλιππον τὸν Κλεανδρίδου προστάξαντες ἄρχοντα τοῖς Συρακοσίοις ἐκέλευον μετ' ἐκείνων καὶ τῶν Κορινθίων βουλευόμενον ποιεῖν ὅπῃ ἐκ 3 τῶν παρόντων μάλιστα καὶ τάχιστα τις ὠφέλεια ἦξει τοῖς ἐκεῖ. ὁ δὲ δύο μὲν ναῦς τοὺς Κορινθίους ἤδη ἐκέλευεν οἱ πέμπειν ἐς Ἀσίνην, τὰς δὲ λοιπὰς παρυσκευάζεσθαι ὅσας διανοοῦνται πέμπειν, καὶ ὅταν καιρὸς ᾗ, ἐτοίμας εἶναι πλεῖν. ταῦτα δὲ ξυνθέμενοι ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος.

4 Ἀφίκετο δὲ καὶ ἡ ἐκ τῆς Σικελίας τριήρης τῶν Ἀθηναίων ἣν ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ τε χρήματα καὶ ἰππέας. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἐψηφίσαντο τὴν τε τροφήν πέμπειν τῇ στρατιᾷ καὶ

§ 5. διαφερόντων fragliche Interessen, wie 1, 70, 1. — μὴ ἀποκνεῖν, ἀξιώ aus § 4. Ueber den Ac. zu 3, 20, 2. — ἵνα — σώσητε damit ihr die dortige Macht, mit einem geringen Theile der eurigen zur Hülfe gekommen, (als) eine grosse rettet. Pp. nimmt μεγάλη proleptisch nach Spr. 57, 4, 2. Doch ist das verschieden; gut übersetzt er: gross erhaltet. — καθέλγητε. zu 1, 4, 1. — οἰκῆτε. zu 6, 82, 3. — ἐκούσης — δέ. zu 6, 87, 2 E. — ἡγήσθε für ἡγήσησθε zwei Hsn. u. die Ald. u. Bas.

C. 93. § 1. μέλλοντες zögernd. (St.) — περιορῶμενοι abwartend. (Va.) vgl. 6, 103, 2. 4, 73, 1. 7, 33, 2. — ἐπερρώσθησαν wurden ermuthigt. vgl. 3, 6, 1. 4, 36, 2. 7, 2, 3. 7, 3. 17, 2. 8, 89, 1. 106, 4. (Kr. z. Dion. p. 271.) — διδάξαντος αὐτοῦ καὶ νομίσαντες. Spr. 56, 14, 2 u. zu 1, 65, 1.

§ 2. πέμπειν, διανοοῦντο aus προσεῖχον τὸν νοῦν. (Hk.) Oder der Da. τοῖς ἐν τῇ Σ. hängt von προσεῖχον τὸν νοῦν ab und der Infinitiv ist nach Spr. 61, 6, 3 zu erklären. (Arn.) — τιμωρίαν, βοήθειαν. (Sch.) zu 1, 25, 1. — προστάξαντες. zu 3, 26, 1. — τοῖς Συρακοσίοις für die S. Spr. 47, 20, 2. — μετ' ἐκείνων καὶ τῶν Κ. mit den Gesandten der Syrakosier und Korinthier die zu Sparta anwesend waren. (Hk.) vgl. 6, 88, 8 ff. (Pp.) — ὅπῃ. zu 1, 65, 2. — ἐκ τῶν παρόντων. zu 3, 29, 2. — μάλιστα. κάλλιστα eine gute Hs.

§ 3. πέμπειν könnte fehlen; doch vgl. Kr. z. Dion. p. 33. — ἀνεχώρουν, die Gesandten der Korinthier und Syrakosier. (Hk.) ἀπεχώρουν Pp.

§ 4. ἡ, die 6, 74, 2 abgeschickte. (Pp.) — τὴν τε τροφήν die Verpflegungsgelder. (Ds.) So immer bei Thuk., σιτηρέσιον findet sich erst

τοὺς ἰππέας. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ ἑβδομον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Ἄμα δὲ τῷ ἡρὶ εὐθύς ἀρχομένη τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ ἐν⁹⁴ τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι ἄρσαντες ἐκ τῆς Κατάνης παρέπλευσαν ἐπὶ Μεγάρων τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ, οὓς ἐπὶ Γέλωνος τοῦ τυράννου, ὥσπερ καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, ἀναστήσαντες Συρακόσιοι αὐτοὶ ἔχουσι τὴν γῆν. ἀποβάντες δὲ ἐδήλωσαν τοὺς τε ἄγρους καὶ ἐλθόντες ἐπὶ ἔρμα τι τῶν² Συρακοσίων καὶ οὐχ ἐλόντες αὐθις καὶ πεζῇ καὶ ναυσὶ παρακομισθέντες ἐπὶ τὸν Τηρίαν ποταμὸν τό τε πεδίον ἀναβάντες ἐδήρουν καὶ τὸν σῖτον ἐνεπίμπρασαν, καὶ τῶν Συρακοσίων περιτυχόντες τισὶν οὐ πολ-³λοῖς καὶ ἀποκτείναντες τέ τινας καὶ τροπαῖον στήσαντες ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὰς ναῦς. καὶ ἀποπλεύσαντες ἐς Κατάνην, ἐκεῖθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἐχώρουν ἐπὶ Κεντόριπα, Σικελῶν πόλισμα, καὶ προσαγαγόμενοι ὁμολογίᾳ ἀπήσαν, πιμπράντες ἅμα τὸν σῖτον τῶν τε Ἰησσαιῶν καὶ τῶν Ὑβλαίων. καὶ ἀφικόμενοι ἐς Κατάνην καταλαμβάνουσι τοὺς τε ἰππέας ἦκοντας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνευ τῶν ἵππων μετὰ σκευῆς, ὡς αὐτόθεν ἵππων πορισθησομένων καὶ ἵπποτοξότας τριάκοντα καὶ τάλαντα ἀργυρίου τριακόσια.

Τοῦ δ' αὐτοῦ ἡρος καὶ ἐπ' Ἄργος στρατεύσαντες Λακεδαιμόνιοι⁹⁵ μέχρι μὲν Κλεωνῶν ἦλθον, σεισμοῦ δὲ γενομένου ἀπεχώρησαν. καὶ Ἀργεῖοι μετὰ ταῦτα ἐσβαλόντες ἐς τὴν Θυρεάτιν, ὁμορον οὖσαν, λείαν τῶν Λακεδαιμονίων πολλὴν ἔλαβον, ἣ ἐπράθη τάλάντων οὐκ ἔλασον πέντε καὶ εἴκοσιν. καὶ ὁ Θεσπιέων δῆμος ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, οὐ πολὺ ὕστερον, ἐπιθέμενος τοῖς τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν οὐ κατέσχευεν, ἀλλὰ βοηθησάντων Θηβαίων οἱ μὲν ξυνηλήφθησαν οἱ δ' ἐξέπεσον Ἀθήναζε.

Καὶ οἱ Συρακόσιοι τοῦ αὐτοῦ θέρους, ὡς ἐπύθοντο τοὺς τε ἰπ-⁹⁶πέας ἦκοντας τοῖς Ἀθηναίοις καὶ μέλλοντας ἤδη ἐπὶ σφῶς ἵεναι, νο-

Xen. An. 5, 10, 4, σιαρχία erst bei Aristoteles. Der Artikel weist auf 6, 74, 2 zurück.

C. 94. § 1. τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ könnte Glossem sein. (Kr. Bruchst.) — οὓς. zu 6, 80, 1. — πρότερον 6, 4, 2. vgl. 49, 3. (Hk.)

§ 2. τοὺς τε für τε τοὺς Ba. In einigen Hsn. fehlt τε. — ἔρμα τι. vgl. 6, 75, 1. (Arn.) — αὐθις. zu 6, 90, 1. — Τηρίαν für Τηρείαν Hk. vgl. 6, 50, 3. — τό. τὸ τοῦ Τηρίου. (Pp.) zu 3, 98, 2.

§ 3. τισὶν οὐ πολλοῖς, wie 7, 1, 4 u. 8, 70, 2. (Pp.) Spr. 51, 16, 4. vgl. 6, 51, 2. — τοὺς ἰππέας. vgl. 6, 93, 4. (Pp.) — τῶν den erforderlichen. vgl. Xen. An. 7, 2, 8 u. Her. 4, 183, 2. — σκευῆς Reitzeug. Kr. zu Xen. An. 3, 3, 19. — τριακόσια. Böckh Staatsh. 2 S. 47.

C. 95. σεισμοῦ. zu 3, 89, 1. — λείαν. Kr. De auth. p. 29. — ἔλασον. Spr. 49, 2, 3. — τὰς ἀρχὰς die (höhern) Staatsämter. Kr. z. Dion. 269. — οὐ κατέσχευεν bemächtigte sich derselben nicht oder erlangte nicht was es wollte. (St.) vgl. 7, 66, 2. (Arn.) — Θηβαίων für Ἀθηναίων einige Hsn. vgl. 4, 133, 1. — ἐξέπεσον, ἐξελεθόντες ἔφυγον. (Sch.)

C. 96. § 1. μέλλοντας, τοὺς Ἀθηναίους. (Hl.) — ἐπύθοντες gleich, in-

μισαντες, εἰ μὴ τῶν Ἐπιπολῶν κρατήσωσιν οἱ Ἀθηναῖοι, χωρίου ἀποκρήμανου τε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐθύς κειμένου, οὐκ ἂν ῥαδίως σφᾶς, οὐδ' εἰ κρατοῖντο μάχῃ, ἀποτερισθῆναι, διανοοῦντο τὰς προσβάσεις αὐτῶν φυλάσσειν, ὅπως μὴ κατὰ ταῦτα λάθωσι σφᾶς ἀναβάντες οἱ πολέμοιοι· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη γε αὐτοὺς δυνηθῆναι. ἐξήρηται γὰρ τὸ ἄλλο χωρίον καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές τ' ἐστὶ καὶ ἐπιφανὲς πᾶν εἶσω· καὶ ὠνόμασται ὑπὸ τῶν Συρακοσίων διὰ τὸ ἐπιπολλῆς τοῦ ἄλλου εἶναι Ἐπιπολαί. καὶ οἱ μὲν ἐξελθόντες πανδημεὶ ἐς τὸν λειμῶνα παρὰ τὸν Ἄναπον ποταμὸν ἄμα τῇ ἡμέρᾳ — ἐτύγγανον γὰρ αὐτοῖς καὶ οἱ περὶ τὸν Ἐρμοκράτην στρατηγοὶ ἄρτι παρελιηφότες τὴν ἀρχὴν — ἐξέτασιν τε ὀπλων ἐποιοῦντο καὶ ἐξακοσίους λογάδας τῶν ὀπλιτῶν ἐξέκριναν πρότερον, ὧν ἦρχε Διόμιλος, φυγὰς ἐξ Ἄνδρου, ὅπως τῶν τε Ἐπιπολῶν εἴησαν φύλακες καὶ ἦν ἐς ἄλλο τι δέη, 97 ταχύ ξυνεστῶτες παραγίγνωνται. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταύτης τῆς νυκτὸς τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ ἐξητάζοντο, καὶ ἔλαθον αὐτοὺς παντὶ ἤδη τῷ στρατεύματι ἐκ τῆς Κατάνης σχόντες κατὰ τὸν Λέοντα καλούμενον, ὃς ἀπέχει τῶν Ἐπιπολῶν ἐξ ἧ ἑπτὰ σταδίου, καὶ τοὺς πεζοὺς ἀποβίβασαντες, ταῖς τε ναυσὶν ἐς τὴν Θάψον καθορμισάμενοι· ἐστὶ δὲ χερ-

dem der Betrachter als aus der Stadt kommend gedacht wird. vgl. 4, 118, 4. 7, 22, 3. 8, 90, 4 u. Ar. Frö. 126: ἀλλ' ὁ πλοῦς πολὺς. εὐθύς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεισιν πάνν ἄβυσσον. — σφᾶς, τοὺς Συρακοσίους. (Sch.) Auch hier hätte Bk. σφεῖς vermuthen können. (Pp.) zu 3, 111, 2. — προσβάσεις, ἐφόδους. (Sch.) vgl. 7, 43. 1. — αὐτῶν, τῶν Ἐπιπολῶν. (Ps.) — ταῦτα für ταύτας die besten Hsn vgl. 2, 69.

§ 2. δυνηθῆναι, ἐνόμιζον aus διανοοῦντο. vgl. 4, 3, 2. (Ps.) Spr. 65, 11, 7. Ueber die Ergänzung des ἀναβῆναι. Spr. 55, 4, 11. — ἐξήρηται, ὑψηλὸν ἐστὶ καὶ κρημνωδές. (Sch.) Die Erklärung passt nur auf ἐξήρηται. (Kr. Bruchst.) Der Sinn aber wird sein: die übrige Gegend schliesst sich an die steilen Anhöhen von Epipolä an, so dass sie von ihnen beherrscht wird. Bl. vergleicht Plut. Ant. 46: τὰ μεγάλα πεδία τῶν λόγων τούτων ἐξήρηται, was doch hier, wie Sulla 20, einen Ge. bei sich hat. — ἐπικλινές abgedacht. (Va.) — εἶσω nach innen zu. (Va.) ἐξωθεν 3, 10, 2, mit geändertem Standpuncte. (Pp.) — ἐπιπολλῆς ἐπάνω Möris, oberhalb, ist bei den ältern Schriftstellern Adverbium. Lob. z. Phryn. p. 126 s.

§ 3. παρὰ τόν. τὸν παρὰ τόν Kr. Bruchst. Die Präposition mit ἐποιοῦντο zu verbinden würde wegen der Parenthese hart sein; auch bedarf der vorhergehende Artikel einer Bestimmung. — τὸν Ἄναπον π., ἀπέχοντα τῆς πόλεως δέκα σταδίου Plut. Dion. 27. — οἱ περὶ τόν 6, 73. — ἐξέτασιν ὀπλων. zu 4, 74, 3. — ἐξακοσίους für ἑπτακοσίους Va. u. A. Ps. vgl. 6, 97, 3. 7, 43, 4. — τῶν τε Ἐ. — καὶ ἦν ἐς ἄ. τι. Spr. 59, 2, 4. vgl. 4, 69, 3. 128, 3. 6, 32, 2. — ταχύ gehört zu παραγίγνωνται. (Sch.) — ξυνεστῶτες, διὰ τὸ ξυνεστάναι. (Sch.) über den Ausdruck Kr. zu Xen. An. 7, 6, 26. — παραγίγνωνται neben εἴησαν. Spr. 54, 8, 3 u. zu 3, 22, 5.

C. 97. § 1. τῇ, ἢ τῇ Pp., οἱ Συρακοῖοι zu ἐξητάζοντο ergänzend. Dies billigend will von Velsen p. 22 ss. nach ἐξητάζοντο noch ἀνήγοντο einschieben. Ich glaube τῇ — καὶ aus einem Glossem entstanden. Dobree wollte ἀνήγοντο für ἐξητάζοντο. — ταῖς τε. ταῖς δέ Kr. Bruchst. vgl. jedoch 4, 23, 1. 7, 1, 5. 41, 2. (Pp.)

σόνησος μὲν ἐν στενωῷ προὔχουσα ἐς τὸ πέλαγος, τῆς δὲ Συρακοσίων πόλεως οὔτε πλοῦν οὔτε ὁδὸν πολλὴν ἀπέχει. καὶ ὁ μὲν ναυτικός στρατός τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ Θάψῳ διασταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν ἠσύχαζεν· ὁ δὲ πεζὸς ἐχώρει εὐθὺς δρόμῳ πρὸς τὰς Ἐπιπολάς καὶ φθάνει ἀναβάς κατὰ τὸν Εὐρύηλον πρὶν τοὺς Συρακοσίους αἰσθομένους ἐκ τοῦ λειμιῶνος καὶ τῆς ἐξετάσεως παραγενέσθαι. ἐβοήθουν δὲ οἱ τε ἄλλοι, ὡς ἕκαστος τάχους εἶχεν, καὶ οἱ περὶ τὸν Διόμιλον ἑξακόσιοι· στάδιοι δὲ πρὶν προσμῖξαι ἐκ τοῦ λειμιῶνος ἐγίνοντο αὐτοῖς οὐκ ἔλασσον ἢ πέντε καὶ ἑξοσιν. προσπεσόντες οὖν αὐτοῖς τοιούτῳ τρόπῳ ἀτακτότερον καὶ μάχῃ νικηθέντες οἱ Συρακόσιοι ἐπὶ ταῖς Ἐπιπολαῖς ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν· καὶ ὁ τε Διόμιλος ἀποθνήσκει καὶ τῶν ἄλλων ὡς τριακόσιοι. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖόν τε⁴ στήσαντες καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀποδόντες τοῖς Συρακοσίοις, πρὸς τὴν πόλιν αὐτὴν τῇ ὑστεραίᾳ ἐπικαταβάντες, ὡς οὐκ ἐπέξῃσαν αὐτοῖς, ἐπαναχωρήσαντες φρούριον ἐπὶ τῷ Λαβδάλῳ ὠκοδόμησαν, ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημοῖς τῶν Ἐπιπολῶν, ὁρῶν πρὸς τὰ Μέγαρα, ὅπως εἴη αὐτοῖς, ὁπότε προΐοιεν ἢ μαχοίμενοι ἢ τειχιοῦντες, τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασι ἀποθήκη.

Καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον αὐτοῖς ἦλθον ἐκ τε Ἐγέστης ἱππῆς τρια-98 κόσιοι καὶ Σικελῶν καὶ Νάξιων καὶ ἄλλων τινῶν ὡς ἑκατόν· καὶ Ἀθηναίων ὑπῆρχον πεντήκοντα καὶ διακόσιοι, οἷς ἵππους τοὺς μὲν παρ' Ἐγεσταίων καὶ Καταναίων ἔλαβον τοὺς δ' ἐπρίαντο, καὶ ξύμπαντες πεντήκοντα καὶ ἑξακόσιοι ἱππῆς ξυνελέγησαν. καὶ καταστή-²σαντες ἐν τῷ Λαβδάλῳ φυλακὴν ἐχώρουν πρὸς τὴν Συκῆν οἱ Ἀθηναῖοι, ἵνα περ καθεζόμενοι ἐτέλιζαν τὸν κύκλον διὰ τάχους. καὶ ἐκπλήξιν τοῖς Συρακοσίοις παρέσχον τῷ τάχει τῆς οἰκοδομίας· καὶ ἐ-

§ 2. ἐν στενωῷ ἰσθμῷ eben so 4, 113, 2. (Pr.) vgl. 4, 120, 3. (Hk.) Das ἐν heisst hier wohl: an. — προὔχουσα, wie 7, 4, 4. — πλοῦν. zu 6, 2, 6.

§ 3. τάχους. Spr. 47, 10, 5. — προσμῖξαι erkläre ich: herankommen. — ἐκ τοῦ λ. verbinde ich mit ἐγίνοντο. — ἐγίνοντο αὐτοῖς sie hatten zurückzulegen. (Hl.) vgl. 6, 99, 1. 101, 1. — αὐτοῖς, das zweite, geht auf die Athener, die schon bei προσμῖξαι vorschwebten. — τοιούτῳ τρόπῳ, in Eile und Verwirrung.

§ 4. ὑποσπόνδους. zu 1, 63, 3. — ἐπικαταβάντες. zu 4, 11, 1. vgl. 7, 23, 1. — ἄκροις ob: den äussersten oder höchsten, ist ungewiss. — ὁρῶν. zu 6, 75, 1. — προΐοιεν für προσίοιεν Fr. Ps. — χρήμασιu Güter, Gelder und Waaren. zu 3, 74, 2. — ἀποθήκηu Niederlage, ein ziemlich seltenes, bei Attikern sonst wohl nicht vorkommendes Wort.

C. 98. § 1. ξύμπαντες. zu 1, 107, 4. — ἱππῆς ist nach Va. u. einer Hs. hinzugefügt.

§ 2. ἵνα περ. zu 4, 48, 5. — ἐτέλιζαν vom Anfangen? Spr. 53, 5, 1. Ds. vermuthet ἐτείχιζον. — τὸν κύκλον die kreisförmige Belagerungsmauer, hier um Syke. (Didot.) vgl. 6, 99, 1. 3. 101, 1. 102, 1. 2. 3. Der Artikel ist hier deiktisch: die welche eben aufgeführt wurde. Arn.

ζπέξελθόντες μάχην διενσοῦντο ποιῆσθαι καὶ μὴ περιορᾶν. καὶ ἤδη ἀντιπαρατασσομένων ἀλλήλοις οἱ τῶν Συρακοσίων στρατηγοὶ ὡς ἐώρων σφίσι τὸ στράτευμα διεσπασμένον τε καὶ οὐ ῥαδίως ξυντασσόμενον, ἀνήγαγον πάλιν ἐς τὴν πόλιν πλὴν μέρους τινὸς τῶν ἰππέων· οὗτοι δὲ ὑπομένοντες ἐκώλυνον τοὺς Ἀθηναίους λιθοσορεῖν τε καὶ ἀποσκίδνασθαι μακροτέραν. καὶ τῶν Ἀθηναίων φυλὴ μία τῶν ὀπλιτῶν καὶ οἱ ἰππῆς μετ' αὐτῶν πάντες ἐτρέψαντο τοὺς τῶν Συρακοσίων ἰπέας προσβαλόντες, καὶ ἀπέκτεινάν τε τινας καὶ τροπαῖον τῆς ἵππομαχίας ἔστησαν.

99 Καὶ τῇ ὑστεραίᾳ οἱ μὲν ἐτειχίζον τῶν Ἀθηναίων τὸ πρὸς βορέαν τοῦ κύκλου τεῖχος, οἱ δὲ λίθους καὶ ξύλα ξυμφοροῦντες παρέβαλλον ἐπὶ τὸν Τρωγίλον καλούμενον, αἰὲ ἤπερ βραχύτατον ἐγίγνετο αὐτοῖς ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν τὸ ἀποτείχισμα. οἱ δὲ Συρακοσίοι οὐχ ἤκιστα Ἑρμοκράτους τῶν στρατηγῶν ἐσηγησαμένον μάχαις μὲν πανδημεὶ πρὸς Ἀθηναίους οὐκέτι ἐβούλοντο διακινδυνεύειν, ὑποτευχίζειν δὲ ἄμεινον ἐδόκει εἶναι ἢ ἐκεῖνοι ἐμελλον εἰσθῆναι τὸ τεῖχος, καὶ εἰ φθάσειαν, ἀποκλήσεις γίνεσθαι, καὶ ἅμα καὶ

denkt an ein kreisförmiges Werk vielleicht in der Mitte der Circumvallation. — μὴ περιορᾶν, τὴν οἰκοδομίαν.

§ 3. ἀντιπαρατασσομένων gehört zu ἐώρων, nicht zu ἀνήγαγον. — ῥαδίως, wie 7, 3, 2.

§ 4. λιθοσορεῖν scheint sonst nicht vorzukommen. — ἀποσκίδνασθαι, bei Thuk. so nur hier; σκεδάννυσθαι 2, 102, 3. vgl. Spr. 40 u. σκεδάννυμι. — μακροτέραν. Spr. 43, 3, 8. Für den seltenen Comparativ vgl. Arist. 1 p. 273: μακροτέραν ἀπογίγνεσθαι. Der Superlativ Xen. An. 7, 8, 20. — φυλὴ μία, ἐν τάγμα ἀπὸ φυλῆς μίας. (Sch.) Nach den bürgerlichen Stämmen wurden auch die Soldaten abgetheilt. vgl. Her. 6, 111, 1. Plut. Arist. 5. (Sigon. De rep. Ath. 5.) — τῆς ἵππομαχίας. Spr. 47, 7, 8. vgl. zu 2, 82.

C. 99. § 1. τοῦ κύκλου könnte von τὸ πρὸς βορέαν abhängen: die nördlich von der Circumvallation gelegene Mauer (zu 2, 96, 4); allein es kann auch partitiv stehen: von der Circumvallation die gegen Norden gelegene Mauer, was die Stellung nicht hindert. vgl. Ullrich Beitr. z. Krit. S. 23 f. — ξύλα, zu Thürmen? (Bl.) zu einem Pfahlwerk (vallum) vor der Mauer? (Pp.) — παρέβαλλον warfen neben einander, in einer Reihe. (Hl.) vgl. 7, 2, 5. 5, 1. Zw. 2, 77, 2. So παρώρουσον 6, 101, 1. Mehrere und gute Hsn. παρέβαλον, erklärlich wie ἐτείχισαν 6, 98, 2. — ἐπὶ τὸν Τρωγίλον bezieht sich auch auf ἐτείχίζον. (Arn.) — καλούμενον αἰεὶ, ἤπερ interpungiren Bk. u. Pp. — ἐγίγνετο, ἐμελλεν ἔσεσθαι. (Sch.) zu 6, 97, 3. — ἀποτείχισμα. zu 1, 64, 1. 3, 94, 2. vgl. Ullrich Beitr. z. Krit. S. 23.

§ 2. Ἑρμοκράτους τῶν στρατηγῶν da von den Strategen Hermokrates. Spr. 47, 9, 1. — ὑποτευχίζειν. οἱ Συρακοσίοι ὄρθιον τεῖχος διὰ μέσον τοῦ ἰσθμῶδους ὑπετείχίζον, κώλυμα ἐσόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ δύνασθαι διατειχίσαι. (Sch.) ἐγκάρσιον τεῖχος § 4.

§ 3. καὶ εἰ. καὶ εἰ Dobree. — φθάσειαν, ὑποτευχίσαντες. (A. Ps.) Arn. ergänzt ἐδόκουν. Pp. denkt: τὸ τεῖχος ἀγαγόντες οἱ Ἀθηναῖοι und zu ἀποκλήσεις: σφῶν, τῶν Συρακοσίων. — ἀπόκλησις noch 4, 85, 2 u. bei Spätern. — γίνεσθαι erg. ἄμεινον ἐδόκει εἶναι dass gemacht würden.

ἐν τούτῳ εἰ ἐπιβοηθοῖεν, μέρος ἀντιπέμπειν αὐτοὶ τῆς στρατιᾶς καὶ φθάνειν ἂν τοῖς σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους, ἐκείνους δὲ ἂν παυομένους τοῦ ἔργου πάντας ἂν πρὸς σφᾶς τρέπεσθαι. ἔτει-4
χιζον οὖν ἐξεληθόντες ἀπὸ τῆς σφετέρως πόλεως ἀρξάμενοι, κάτωθεν τοῦ κύκλου τῶν Ἀθηναίων ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες, τὰς τε ἐλάσας ἐκ-
κόπτοντες τοῦ τεμένους καὶ πύργους ξυλίνους καθιστάντες. αἱ δὲ νῆες τῶν Ἀθηναίων οὐπω ἐκ τῆς Θάψου περιεπεπλεύεσαν ἐς τὸν μέγαν λιμένα, ἀλλ' ἔτι οἱ Συρακόσιοι ἐκράτουν τῶν περὶ τὴν Θάλασσαν, κατὰ γῆν δ' ἐκ τῆς Θάψου οἱ Ἀθηναῖοι τὰ ἐπιτήδεια ἐπήγοντο.

Ἐπειδὴ δὲ τοῖς Συρακοσίοις ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν ὅσα τε ἔσταν-100
ρωθή καὶ ὠκοδομήθη τοῦ ὑποτειχίσματος, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτούς οὐκ ἤλθον κωλύσοντες, φοβούμενοι μὴ σφίσι δίχα γιγνομένοις ῥᾶον μάχωνται, καὶ ἅμα τὴν καθ' αὐτούς περιτείχισιν ἐπειγόμενοι, οἱ μὲν Συρακόσιοι φυλὴν μίαν καταλιπόντες φύλακα τοῦ οἰκοδομήματος ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς τε ὄχετούς αὐτῶν, οἱ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, διέφθειραν, καὶ τηρήσαντες τοὺς τε ἄλλους Συρακοσίους κατὰ σκηναὺς ὄντας ἐν μεσημβρία καὶ τινὰς καὶ ἐς τὴν πόλιν ἀποκεχωρηκότας καὶ τοὺς ἐν τῷ σταυρώματι ἀμελῶς φυλάσσοντας, τριακοσίους μὲν σφῶν αὐτῶν λογάδας καὶ τῶν ψιλῶν τινὰς ἐκλεκτοὺς ὀπλισμένους προὔταξαν θεῖν δρό-

— ἐπιβοηθοῖεν, οἱ Ἀθηναῖοι. — ἀντιπέμπειν *entgegenschicken*, in dieser Bedeutung nicht üblich. Auch giebt es kein ἀντιέναι, ἀντιέρχεσθαι. Nicht vor kommt freilich ἀντεπιπέμπειν, wohl aber die analogen Wörter ἀντεπιέναι, ἀντεπέρχεσθαι. — αὐτούς. αὐτοῖς Bk., αὐτοὶ Arn., jetzt zweifelnd. Aber ἐδόκει αὐτούς ἀντιπέμπειν ist vielleicht richtig. Kr. zu Xen. An. 1, 10, 17. — φθάνειν ἂν. φθάνειν αὐτοὶ eine gute Hs. Abhängig von ἐδόκουν oder ἐνόμιζον aus ἐδόκει. Spr. 65, 11, 7 u. zu 4, 3, 3. — τοῖς σταυροῖς mit ihren Pallisaden. — τὰς ἐφόδους, τὰ βᾶσιμα. (Sch.) die Stellen an denen die Feinde sie leicht angreifen könnten. (Arn.) vgl. zu 1, 6, 1. — ἂν — ἄν. Reg. u. ἄν F.

§ 4. κάτωθεν τοῦ unterhalb der. Spr. 66, 3, 4. vgl. 3, 68; 2. Die Localität ist sehr zweifelhaft. — τοῦ τεμένους, des Apollon Temenites. Gross schreibt es Gd. vgl. Steph. Byz.: Τέμενος τῆς Σικελίας ὑπὸ τὰς Ἐπιπολὰς πρὸς ταῖς Συρακοσίαις. Dagegen spricht hier der Artikel.

C. 100. § 1. τοῦ ὑποτειχίσματος, des 6, 99, 2 erwähnten. vgl. 6, 100, 3. — ὅσα τε als ob folgen sollte καὶ ὅσα ὠκοδομήθη. — δίχα. Spr. 62, 2, 4. vgl. zu 1, 64, 1. — τὴν περιτείχισιν ἐπειγόμενοι. Spr. 46, 6, 3. vgl. zu 3, 2, 2. — οἱ μὲν fängt den Nachsatz an. (Va. u. Ps.) — Συρακόσιοι las Va. nicht. — ὑπονομηδόν, διὰ ὑπονόμων καὶ σωλήρων. (Sch.) Rudera der Wasserleitung sind noch vorhanden. — ποτοῦ ὕδατος hängt von οἱ ab, in sofern dies die ὄχετούς vertritt. Spr. 47, 9, 5. vgl. eb. 8, 4. — τηρήσαντες — ὄντας. vgl. 1, 134, 2. 2, 83, 2. 8, 108, 3 u. Spr. 56, 7, 2. — τοὺς ἄλλους Σ. von der zurückgelassenen φυλῇ die übrigen ausgenommen τοὺς ἐν τῷ σταυρώματι. (Arn.) — σταύρωμα Verpallisadirung vor dem ὑποτειχίσμα; σταυροὶ 6, 99, 3. (Arn.) — ἐκλεκτός erscheint überall oxytonirt. (Lob. Parall. p. 495.) — ὀπλισμένους schwer bewaffnet. (Ds?) zu 4, 9, 1. — θεῖν δρόμῳ. zu 3, 111, 1. Ueber den Infinitiv Spr.

2μω ἔξαπιναίως πρὸς τὸ ὑποτείχισμα, ἢ δ' ἄλλη στρατιὰ δίχα, ἢ μὲν μετὰ τοῦ ἐτέρου στρατηγοῦ πρὸς τὴν πόλιν, εἰ ἐπιβοηθοῖεν, ἐχώρουν, ἢ δὲ μετὰ τοῦ ἐτέρου πρὸς τὸ σταύρωμα τὸ παρὰ τὴν πυλίδα. καὶ προσβαλόντες οἱ τριακόσιοι αἰροῦσι τὸ σταύρωμα· καὶ οἱ φύλακες αὐτὸ ἐκλιπόντες κατέφυγον εἰς τὸ προτείχισμα τὸ περὶ τὸν Τεμενίτην. 3καὶ αὐτοῖς ξυνεσέπεσον οἱ διώκοντες καὶ ἐντὸς γενόμενοι βία ἔξεκρούσθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν Συρακοσίων, καὶ τῶν Ἀργείων τινὲς αὐτόθι καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐ πολλοὶ διεφθάρησαν. καὶ ἐπαναχωρήσασα ἢ πᾶσα στρατιὰ τὴν τε ὑποτείχισιν καθεῖλον καὶ τὸ σταύρωμα ἀνέσπασαν καὶ διεφόρησαν τοὺς σταυροὺς παρ' ἑαυτοὺς καὶ τροπαῖον ἔστησαν.

101 Τῇ δ' ὕστερα ἀπὸ τοῦ κύκλου ἐτείχιζον οἱ Ἀθηναῖοι τὸν κρημνὸν τὸν ὑπὲρ τοῦ ἔλους, ὃς τῶν Ἐπιπολῶν ταύτῃ πρὸς τὸν μέγαν λιμένα ὄρεα καὶ ἦπερ αὐτοῖς βραχύτατον ἐγίγνετο καταβάσι διὰ τοῦ ὀμαλοῦ καὶ τοῦ ἔλους εἰς τὸν λιμένα τὸ περιτείχισμα. καὶ οἱ Συρακοσῖοι ἐν τούτῳ ἐξελθόντες καὶ αὐτοὶ ἀπεσταύρουν αὐθις ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως διὰ μέσον τοῦ ἔλους· καὶ τάφρον ἅμα παρώρουσον, ὅπως μὴ οἶόν τε ἢ τοῖς Ἀθηναίοις μέχρι τῆς θαλάσσης ἀποτείχισαι.

2οὶ δ', ἐπειδὴ τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν αὐτοῖς ἐξείργαστο, ἐπιχειροῦσιν αὐθις τῷ τῶν Συρακοσίων σταυρώματι καὶ τάφρῳ, τὰς μὲν ναῦς κελύσαντες περιπλεῦσαι ἐκ τῆς Θάψου εἰς τὸν μέγαν λιμένα τὸν τῶν Συρακοσίων, αὐτοὶ δὲ περὶ ὄρθρον καταβάντες ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν εἰς τὸ ὀμαλὸν καὶ διὰ τοῦ ἔλους, ἢ πηλῶδες ἦν καὶ στεριφώτατον, θύρας καὶ ξύλα πλατέα ἐπιθέντες καὶ ἐπ' αὐτῶν διαβαδίσαντες, αἰροῦσιν ἅμα ἔω τό τε σταύρωμα πλὴν ὀλίγου καὶ τὴν τάφρον, καὶ ὕστερον

55, 3, 20. vgl. Xen. An. 6, 3, 11: (τάξιν) τὴν μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐπέτρεψεν ἐφέπεσθαι, τὴν δ' ἐπὶ τῷ μέσῳ ἐχώρισεν ἐπεσθαι.

§ 2. ἐπιβοηθοῖεν, οἱ ἐκ τῆς πόλεως. — τὴν die den der Localität Kundigen bekannte. zu 3, 98, 2. — τὸ προτείχισμα. vgl. 6, 75, 1.

§ 3. ἐντὸς γίγνεσθαι auch Xen. An. 1, 10, 3. — τῶν Ἀ. τινὲς, die zugleich mit den 300 eingedrungen sein möchten. (Eng.) — τὴν ὑποτείχισιν das οἰκοδόμημα § 1 oder ἐγκάρσιον τεῖχος 6, 99, 4. (Didot.)

C. 101. § 1. ἀπὸ τοῦ κύκλου heisst wohl: von dem schon fertigen Theile der Belagerungsmauer aus. (Arn.) Wenn hier nicht ursprünglich ein Eigennamen stand. Anders Ullrich Beitr. z. Krit. 3 S. 23. — τῶν Ἐπιπολῶν hängt von ταύτῃ ab. — ὄρεα. zu 6, 75, 1. — καὶ ist Ba. anstössig. — ἦπερ — ἐγίγνετο. zu 6, 97, 3. Ueber das Relativ Spr. 60, 6, 4. — τοῦ ἔλους, τῆς Ἀσυμελείας λίμνης καλουμένης 7, 53, 2. (Leake.) — αὐθις, nachdem es niedergefallen war 6, 100, 3. (Ds.) — παρώρουσον. zu 6, 99, 1.

§ 2. τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν das an dem Felsen hin aufgeführte Werk? bis nach dem Felsen Arn. — αὐθις, wie 6, 100, 2. — τὸν τῶν Συρακοσίων ist wegen der Erwähnung von Thapsos hinzugefügt. — ὄρθρον. zu 3, 112, 2. — διὰ τοῦ ἔλους ist mit ἐπιθέντες zu verbinden. (Va.) Nicht sehr hart. — ἢ πηλῶδες wo es, die Localität, sumpfig war. Spr. 43, 4, 13. vgl. 7, 84, 3. — διαβαδίζειν findet sich (zufällig) erst bei Spättern wieder. — καὶ ὕστερον καὶ τό für καὶ τό eine Hs. u. Va.

καὶ το ὑπολειφθὲν εἶλον. καὶ μάχη ἐγένετο καὶ ἐν αὐτῇ ἐνίκων οἱ 3
 Ἀθηναῖοι· καὶ τῶν Συρακοσίων οἱ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχοντες πρὸς
 τὴν πόλιν ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ παρὰ τὸν ποταμόν. καὶ
 αὐτοὺς βουλόμενοι ἀποκλήσασθαι τῆς διαβάσεως οἱ τῶν Ἀθηναίων
 τριακόσιοι λογάδες δρόμῳ ἠπείγοντο πρὸς τὴν γέφυραν. δεισαντες δὲ 4
 οἱ Συρακόσιοι — ἦσαν γὰρ καὶ τῶν ἰππέων αὐτοῖς οἱ πολλοὶ ἐνταῦθα
 — ὁμόσε χωροῦσι τοῖς τριακοσίοις τούτοις, καὶ τρέπουσί τε αὐτοὺς
 καὶ ἐσβάλλουσιν ἐς τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων· καὶ προσπιέσόν-
 των αὐτῶν ξυνεφοβήθη καὶ ἡ πρώτη φυλὴ τοῦ κέρως. ἰδὼν δὲ ὅς
 Λάμαχος παρεβοήθει ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου τοῦ ἑαυτῶν μετὰ τοξοτῶν τε
 οὐ πολλῶν καὶ τοὺς Ἀργεῖους παραλαβὼν, καὶ ἐπιδιαβάς τάφρον τινὰ
 καὶ μονωθεὶς μετ' ὀλίγων τῶν ξυνδιαβάντων ἀποθνήσκει αὐτός τε καὶ
 πέντε ἢ ἕξ τῶν μετ' αὐτοῦ. καὶ τούτους μὲν οἱ Συρακόσιοι εὐθὺς
 κατὰ τάχος φθάνουσιν ἀρπάσαντες πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐς τὸ ἀσφαλές,
 αὐτοὶ δὲ ἐπιόντος ἤδη καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων
 ἀπεχώρουν. ἐν τούτῳ δὲ οἱ πρὸς τὴν πόλιν αὐτῶν τὸ πρῶτον κατα-102
 φυγόντες ὡς ἐώρων ταῦτα γιγνόμενα, αὐτοὶ τε πάλιν ἀπὸ τῆς πόλεως
 ἀναθαρσῆσαντες ἀντετάξαντο πρὸς τοὺς κατὰ σφᾶς Ἀθηναίους, καὶ
 μέρος τι αὐτῶν πέμπουσιν ἐπὶ τὸν κύκλον τὸν ἐπὶ ταῖς Ἐπιπολαῖς,
 ἠγούμενοι ἐρῆμον αἰρήσειν. καὶ τὸ μὲν δεκάπλεθρον προτείχισμα αὐ-2
 τῶν αἰροῦσι καὶ διεπόρθησαν, αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον Νικίας διεκώλυσεν
 — ἔνυχε γὰρ ἐν αὐτῷ δι' ἀσθένειαν ὑπολελειμμένος· — τὰς γὰρ μη-
 χανὰς καὶ ξύλα ὅσα πρὸ τοῦ τείχους ἦν καταβεβλημένα, ἐμπορῆσαι
 τοὺς ὑπηρέτας ἐκέλευσεν, ὡς ἔγνω ἀδυνάτους ἐσομένους ἐρημίᾳ ἀν-

§ 3. ἐν vor αὐτῇ ist Pp. anstössig. Gew. ist freilich nur μάχη νικᾶν. Doch eben so Xen. Hell. 1, 7, 9: οὐκ ἀνελόμενοι τοὺς νικῆσαντας ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. Lehnlich oben 6, 75, 3: ἐν τῇ μάχῃ εὐ πράξαι. Eine gute Hs. hat ἐν αὐτῇ nicht. — ἔφυγον. ἔφυγον eine Hs. — παρὰ längs. (Bd.)

§ 4. ἐσβάλλουσι. zu 2, 100, 3. — ξυνεφοβήθη. Ein seltenes Wort, von Dion C. nachgebraucht. (Bl.) — φυλὴ für φυλακή Dr. cohors Va.

§ 5. ἑαυτῶν. Spr. 58, 4, 3. vgl. 4, 29, 3. 5, 71, 3. 7, 3, 3. 53, 1 u. Kr. zu Xen. An. 2, 4, 41. — μετὰ — καὶ παραλαβὼν. Spr. 59, 2, 3 u. zu 1, 26, 3. — ἐπιδιαβαίνειν heisst: nach Jemand übergehen, im Ggs. zu διαβαίνειν Her. 4, 122. 6, 70, 1 u. (mit dem Da.) Xen. Hell. 5, 3, 4; hier jedoch wohl wie Arr. An. 2, 11, 2: „gegen die Feinde übergehen.“ (Abr.) — μονωθεὶς. Her. 6, 15: μετ' ὀλίγων ξυμμαχῶν μεμονωμένοι. (Abr.) — ἐς τὸ ἀσφαλές auch 4, 126, 6.

C. 102. § 1. αὐτῶν ist partitiv von οἱ καταφυγόντες regiert. (Ps.) — κατὰ. vgl. 6, 70, 2. 4, 134, 1 u. zu 1, 48, 3. — αὐτῶν für αὐτῶν Bk., suorum Va. — τὸν κύκλον 6, 98, 2. 99, 1. (Didot.)

§ 2. τὸ μὲν gehört eigentlich nur zu προτείχισμα: τὸ μὲν προτείχισμα δεκάπλεθρον ὄν. — αἰροῦσι καὶ διεπόρθησαν. Kr. De auth. p. 59 s. — διεκώλυσεν, αἰρεθῆναι καὶ διαπορθηθῆναι. (Ba.) Spr. 55, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 118. — ἐρημίᾳ wegen Entblössung; δι' ἐρημίαν ohne ἀνδρῶν 8, 71, 2. vgl. Kr. zu Arr. 5, 17, 5. Der Ge. wie bei ἐρῆμος. So ἐν ἐρημίᾳ ἰγίλων Xen. Mem. 2, 2, 14. vgl. Pass. Lex. u. ἐρημία.

σδρῶν ἄλλω τρόπῳ περιγενέσθαι. καὶ ξυνέβη οὕτως· οὐ γὰρ ἔτι προσῆλθον οἱ Συρακόσιοι διὰ τὸ πῦρ, ἀλλ' ἀπεχώρουν πάλιν. καὶ γὰρ πρὸς τε τὸν κύκλον βοήθεια ἤδη κάτωθεν τῶν Ἀθηναίων ἀποδιωξάντων τοὺς ἐκεῖ ἐπανήει, καὶ αἱ νῆες ἀμ' αὐτῶν ἐκ τῆς Θάψου, ὡσπερ εἴρητο, κατέπλεον ἐς τὸν μέγαν λιμένα. ἂ ὄρωντες οἱ ἄνωθεν κατὰ τάχος ἀπήεσαν καὶ ἡ ξύμπασα στρατιὰ τῶν Συρακοσίων ἐς τὴν πόλιν, νομίσαντες μὴ ἂν ἔτι ἀπὸ τῆς παρουσίας σφίσι δυνάμεως ἱκανοὶ γενέσθαι κωλύσαι τὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τειχισμόν.

103 Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωκαν τοῖς Συρακοσίοις καὶ τοὺς μετὰ Λαμιάχου καὶ αὐτὸν ἐκομίσαντο. καὶ παρόντος ἤδη σφίσι παντὸς τοῦ στρατεύματος καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ πεζοῦ, ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν καὶ τοῦ κρημνώδους ἀρξάμενοι ἀπετείχιζον μέχρι τῆς θαλάσσης τείχει διπλῶ τοὺς Συρακοσίους. τὰ δ' ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ ἐσήγετο ἐκ τῆς Ἰταλίας 2πανταχόθεν. ἦλθον δὲ καὶ τῶν Σικελῶν πολλοὶ ξύμμαχοι τοῖς Ἀθηναίοις, οἳ πρότερον περιεωρῶντο, καὶ ἐκ τῆς Τυρσηνίας νῆες πεντηκόντοροι τρεῖς. καὶ τὰλλα προὔχωρει αὐτοῖς ἐς ἐλπίδας. καὶ γὰρ οἱ Συρακόσιοι πολέμῳ μὲν οὐκέτι ἐνόμιζον ἂν περιγενέσθαι, ὡς αὐτοῖς 3οὐδὲ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ὠφελία οὐδεμία ἦκεν, τοὺς δὲ λόγους ἐν τε σφίσιν αὐτοῖς ἐποιοῦντο ξυμβατικούς καὶ πρὸς τὸν Νικίαν· οὗτος γὰρ δὴ μόνος εἶχε Λαμιάχου τεθνεώτος τὴν ἀρχήν. καὶ κύρωσις μὲν οὐδεμία ἐγίγνετο, οἷα δὲ εἰκὸς ἀνθρώπων ἀποροῦντων καὶ μᾶλλον ἢ πρὶν πολιορκουμένων, πολλὰ ἐλέγετο πρὸς τε ἐκεῖνον καὶ πλείω ἔτι 4κατὰ τὴν πόλιν. καὶ γὰρ τινα καὶ ὑποψίαν ὑπὸ τῶν παρόντων κακῶν ἐς ἀλλήλους εἶχον, καὶ τοὺς στρατηγούς τε ἐφ' ὧν αὐτοῖς ταῦτα ξυνέβη ἔπανσαν, ὡς ἢ δυστυχία ἢ προδοσία τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι, καὶ ἄλλους ἀνθείλοντο, Ἡρακλείδην καὶ Εὐκλέα καὶ Τελλίαν.

§ 3. ξυνέβη οὕτως dieses hatte die gehoffte Wirkung. (Hl.) περιγενέσθαι ergänzt Va.: ut servaretur. — καὶ γὰρ. Spr. 69, 32, 21. — ἀποδιωξάντων. ἀποδιωξόντων viele u. gute Hsn., womit das ἀπο — nicht recht stimmt. zu 3, 108, 2.

§ 4. εἴρητο geheissen war 6, 101, 2. (Pp) vgl. 4, 111, 2. 5, 10, 7. 8, 22, 1; öfter mit hinzugefügtem Dativ. — οἱ ἄνωθεν, ἄνωθεν οἱ ἄνω. Spr. 50, 8, 15. — ἀπήεσαν. ἐπήεσαν die besten Hsn. Ueber die Stellung Kr. z. Dion. p. 25. — μή. Spr. 67, 7, 4. — ἀπό. zu 1, 91, 4.

C. 103. § 1. καὶ αὐτὸν verdächtigt Kr. Bruchst. vgl. jedoch zu 4, 78, 4. — τείχει διπλῶ 7, 2, 4. vgl. 3, 21, 1.

§ 2. περιεωρῶντο. zu 6, 93, 1. — ἐς ἐλπίδας so dass sie Hoffnungen fassten. (Ps.) Ein ungewöhnlicher Ausdruck; ἐς ἐλπίδας καθίστη 8, 81, 2. — ὠφελία. zu 6, 73.

§ 3. τοὺς λόγους. Spr. 50, 11, 1. — ἐν σφίσιν αὐτοῖς. zu 6, 77, 1. — ξυμβατικούς. zu 8, 71, 1. — κύρωσις, βεβαίωσις. (Sch.) Ein seltenes Wort. vgl. Passows Lex. — οἷα δέ, erg. λέγεσθαι. vgl. zu 4, 26, 2. 6, 69, 3.

§ 4. ὑπό. Spr. 68, 43, 3. — ἐς. zu 6, 61, 3. — τέ entspricht dem καὶ vor ἄλλους.

Ἐν δὲ τούτῳ Γύλιππος ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Κορίν-104
 θου νῆες περὶ Λευκάδα ἤδη ἦσαν, βουλόμενοι ἐς τὴν Σικελίαν διὰ
 τάχους βοηθῆσαι. καὶ ὡς αὐτοῖς αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δειναὶ καὶ
 πᾶσαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐψευσμέναι ὡς ἤδη παντελῶς ἀποτετιγισμέναι αἱ
 Συράκουσαί εἰσιν, τῆς μὲν Σικελίας οὐκέτι ἐλπίδα οὐδεμίαν εἶχεν ὁ
 Γύλιππος, τὴν δὲ Ἰταλίαν βουλόμενος περιποιῆσαι αὐτὸς μὲν καὶ Πυ-2
 θὴν ὁ Κορίνθιος ναυσὶ δυοῖν μὲν Λακωνικαῖν δυοῖν δὲ Κορινθίαιν
 ὅτι τάχιστα ἐπειρωθῆσαν τὸν Ἴονιον ἐς Τάραντα, οἱ δὲ Κορίνθιοι
 πρὸς ταῖς σφετέραις δέκα Λευκαδίας δύο καὶ Ἀμπρακιωτίδας τρεῖς
 προσπληρώσαντες ὕστερον ἐμελλον πλεύσεισθαι. καὶ ὁ μὲν Γύλιππος3
 ἐκ τοῦ Τάραντος ἐς τὴν Θουρίαν πρῶτον πρεσβευσάμενος καὶ τὴν τοῦ
 πατρὸς ἀνανεωσάμενος πολιτείαν καὶ οὐ δυνάμενος αὐτοὺς προσαγαγέ-
 σθαι ἄρας παρέπλει τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμον κατὰ τὸν
 Τεριναῖον κόλπον, ὃς ἐκπνεῖ ταύτῃ μέγας κατὰ βορείαν ἐστηκώς, ἀπο-
 φέρεται ἐς τὸ πέλαγος, καὶ πάλιν χειμασθεὶς ἐς τὰ μάλιστα τῷ Τά-
 ραντι προσμίσγει· καὶ τὰς ναῦς ὅσαι ἐπόνησαν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος
 ἀνελκύσας ἐπεσκεύαζεν. ὁ δὲ Νικίας πυθόμενος αὐτὸν προσπλέοντα4
 ὑπερεῖδε τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, ὅπερ καὶ οἱ Θούριοι ἔπαθον, καὶ λη-
 στικώτερον ἔδοξε παρεσκευασμένους πλεῖν, καὶ οὐδεμίαν φυλακὴν πω
 ἐποιεῖτο.

Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτου τοῦ θέρους καὶ Λακεδαι-105
 μόνιοι ἐς τὸ Ἄργος ἐσέβαλον αὐτοὶ τε καὶ οἱ ξύμμαχοι καὶ τῆς γῆς
 τὴν πολλὴν ἐδήλωσαν, καὶ Ἀθηναῖοι Ἀργείοις τριάκοντα ναυσὶν ἐβοή-

C. 104. § 1. αἱ ἀπὸ τῆς Κ. νῆες 6, 93, 3. — αἱ ἀγγελίαι. Spr. 50, 11, 1. — ἐφοίτων. Von einer einzelnen Nachricht ἤλθε 1, 61, 1. 3, 33, 1; ἀμικνεῖτο 3, 33, 1. 5, 64, 1. 8, 15, 1; παραγίνεται 8, 41, 1; φοιῶσιν ἀγγελίαι u. Ae. bei Benseler zu Passows Lex. — ἐπὶ τὸ αὐτὸ zu derselben Angabe. vgl. 1, 79, 2. Der Sch: ψευδεῖς μὲν σύμφωνοι δέ. — τῆς Σικελίας ἐλπίδα. Spr. 47, 7, 6. vgl. Reg. u. ἐλπίς.

§ 2. περιποιῆσαι, σῶσαι. (Sch.) zu 2, 25, 2. — πρὸς ταῖς — προσπληρώσαντες. Aehnlich προσπληροῦν ἐν 7, 34, 1. (Fr.)

§ 3. πρεσβευσάμενος, πρεσβευτῆς ὢν αὐτός. (Sch.) zu 1, 31, 3. — πολιτείαν wird wegen ποτέ heissen: Leben als Bürger, mit dem Bürgerrechte. — παρέπλει τὴν. zu 6, 47, 2. — ἀρπασθεὶς für ἀναρπασθεὶς viele und gute Hsn. So Eur. Ky. 109: ἀνέμων θύελλαι δευρό μ' ἤρπασαν βίη. vgl. Aesch. Ag. 613. (Bl.) Dagegen ἀναρπάξασα θύελλα öfter bei Ho. — κατὰ gegenüber. (Arn.) — Τεριναῖον. Ταραντῖνον Pp. Gö hält κατὰ τὸν Τ. κόλπον für ein Glossem. — ἐκπνεῖ herweht. — μέγας. Spr. 57, 5, 1. — κατὰ βορείαν ἐστηκώς im Norden stehend, d. h. dauernd aus dem Norden kommend. Arr. An. 6, 21, 1: οἱ ἐπίσειοι ἀνεμοὶ τῆ ὥρας ἐκείνη κατὰ νότον μάλιστα ἀνεμον ἴστανται. — προσμίσγει, ἔλλιμενίζει. (Sch.) Nicht ganz genau. vgl. 7, 70, 2.

§ 4. ὑπερεῖδε, κατεφρόνησε. (Sch.) zu 5, 6, 3. — τὸ πλῆθος. zu 4, 10, 4. — ληστικώτερον. zu 1, 4, 1. — παρεσκευασμένους, τοὺς μετὰ Γυλίππον. Spr. 58, 4, 1 u. zu 1, 110, 2.

C. 105. § 1. ἐς τὸ Ἄ. in das Gebiet von A., wie § 3. zu 5, 56, 1.

θῆσαν, αἶπερ τὰς σπονδὰς φανερώτατα τὰς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους αὐτοῖς ἔλυσαν. πρότερον μὲν γὰρ ληστείας ἐκ Πύλου καὶ περὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μᾶλλον ἢ ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀποβαίνοντες μετὰ τε Ἀργείων καὶ Μαντινέων ξυνεπολέμου, καὶ πολλάκις Ἀργείων κελυόντων ὅσον σχόντας μόνον ξὺν ὅπλοις ἐς τὴν Λακωνικὴν καὶ τὸ ἐλάχιστον μετὰ σφῶν δηώσαντας ἀπελθεῖν οὐκ ἤθελον· τότε δὲ Πυθοδώρου καὶ Λαισποδίου καὶ Δημαράτου ἀρχόντων ἀποβάντες ἐς Ἐπίδαυρον τὴν Λιμηρὰν καὶ Πρασιάς καὶ ὅσα ἄλλα ἐδήλωσαν τῆς γῆς καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἤδη εὐπροφάσιστον μᾶλλον τὴν αἰτίαν ἐς τοὺς Ἀθηναίους τοῦ ἀμύνεσθαι ἐποίησαν. ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐκ τοῦ Ἄργους ταῖς ναυσὶ καὶ τῶν Λακεδαιμονίων οἱ Ἀργεῖοι ἐσβαλόντες ἐς τὴν Φλιασίαν τῆς τε γῆς αὐτῶν ἔτεμον καὶ ἀπέκτεινάν τινας, καὶ ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου.

— τῆς γῆς τὴν πολλήν. Spr. 47, 28, 9. vgl. 2, 56, 2. 8, 3, 1. — τὰς πρὸς für πρὸς eine gute Hs. Ueber die Sache Kr. z. Dion. S. 351, 7.

§ 2. ξυνεπολέμου für ἐπολέμου eine gute Hs. Ueber die Verbindung συν — μετὰ vgl. 8, 13, 1. 24, 5. 28, 1 u. Sintenis zu Plut. Cat. 9. (Pp.) — ὅσον eben? ist dem μόνον synonym, wie 8, 92, 9 u. in ὅσον οὐ. vgl. Arr. An. 4, 6, 2. Ueber ὅσα zu 1, 111, 1. — καὶ τὸ ἐλάχιστον. Spr. 69, 32, 19.

§ 3. Πρασιάς für Πρασιάν Va. u. eine gute Hs. So 2, 56, 3. 7, 18, 4 und von dem attischen Orte 8, 95, 1. Doch findet sich bei Andern auch der Singular. (Pp.) — ὅσα ἄλλα. ἄλλα ἅτα dieselbe Hs. Doch kann auch jenes von ἐς abhängen. (Pp.) — εὐπροφάσιστον, εὐέφορμον. (Sch.) wohl, füglich vorzuschützend Ba. — ἐς τοὺς Ἀ. vgl. 1, 66.

Druckfehler sind bis jetzt ausser einigen abgesprungenen Zeichen oben, wie S. 24 Z. 11 *ον* für *ον*, 45, 11 u. 131, 3 *αῦται* für *αῦται*, nur folgende bemerkt worden:

Im Text: 24, 4 l. 26 f. 6. 102, 10 setze man ein Kolon statt des Punctes.

In den Anmerkungen: 5, 6 l. *ἀντ*-. 5, 3 v. u. streiche man § 6 u. stelle die Zeile in § 4 vor *μάλιστα*. 10, 7 v. u. l. *ἐμοί* Kr., wie. 78, 8 f. v. u. betone man *παρακινδύνευσιν*. 112, 7 l. *ὄ*, *τι* für *ὄτι*. 114, 8 v. u. (Bl.) nach *ἵτους* ausgefallen.

Zu 5, 47, 7 war auch *τῆς γῆς* zu verdächtigen.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

Ε Υ Γ Γ Ρ Α Φ Η.

Mit.

erklärenden Anmerkungen

herausgegeben

von

K. W. Krüger.

Zweiten Bandes zweites Heft, siebentes und achttes Buch.

Zweite Auflage.

Das Recht zu einer englischen und französischen Uebersetzung
dieses Werkes behält der Verfasser sich vor.

Berlin.

K. W. Krüger's Verlagsbuchhandlung.

1861.

Alle rechtmässigen Exemplare dieses Werkes führen hier den Stempel
und die eigenhändige Namensunterschrift des Verfassers.

M. Kugel

Θ Ο Υ Κ Υ Δ Ι Δ Ο Υ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ζ'.

Ο δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Πυθῆν ἐκ τοῦ Τάραντος, ἐπεὶ ἐπεσκεύασαν¹ τὰς ναῦς, παρέπλευσαν ἐς Λοκροὺς τοὺς Ἐπιζεφυρίους· καὶ πυνθανόμενοι σαφέστερον ἤδη ὅτι οὐ παντελῶς πω ἀποτετεχισμένοι αἱ Συρακούσαι εἶσιν, ἀλλ' ἔτι οἷόν τε κατὰ τὰς Ἐπιπολὰς στρατιῶν ἀγικομένους ἐσελθεῖν, ἐβουλεύοντο εἴτ' ἐν δεξιᾷ λαβόντες τὴν Σικελίαν διακινδυνεύσωσιν ἐσπλεῦσαι, εἴτ' ἐν ἀριστερᾷ ἐς Ἰμέραν προῶτον πλεύσαντες καὶ αὐτούς τε ἐκείνους καὶ στρατιὰν ἄλλην προσλαβόντες, οὓς ἂν πείθωσι, κατὰ γῆν ἔλθωσιν. καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς Ἰμέρας πλεῖν,² ἄλλως τε καὶ τῶν Ἀττικῶν τεσσάρων νεῶν οὐπω παρουσιῶν ἐν τῷ Ῥηγίῳ ἕς ὁ Νικίας ὅμως πυνθανόμενος αὐτοὺς ἐν Λοκροῖς εἶναι ἀπέστειλεν. φθάσαντες δὲ τὴν φυλακὴν ταύτην περαιοῦνται διὰ τοῦ πορθμοῦ, καὶ σχόντες Ῥηγίῳ καὶ Μεσσήνῃ ἀγκιστρῶνται ἐς Ἰμέραν. ἐκεῖ δὲ ὄντες τοὺς τε Ἰμεραίους ἔπεισαν ξυμπολεμεῖν καὶ αὐτούς τε³ ἔπεσθαι καὶ τοῖς ἐκ τῶν νεῶν τῶν σφετέρων ναύταις ὅσοι μὴ εἶχον ὄπλα παρυσχεῖν — τὰς γὰρ ναῦς ἀνείλκυσαν ἐν Ἰμέρα — καὶ τοὺς Σελιουντίους πέμψαντες ἐκέλευον ἀπαντιῶν [παν]στρατιῶν ἕς τι χωρίον. πέμψειν δὲ τινα αὐτοῖς ὑπέσχοντο στρατιῶν οὐ πολλὴν καὶ οἱ Γελῶσι⁴ καὶ τῶν Σικελῶν τινες, οἳ πολὺ προθυμότερον προσχωρεῖν ἐτοῖμοι

C. 1. § 1. ἀγικομένους, σφῆς. — εἴτε διακινδυνεύσωσιν. Spr. 54, 7, 1. — ἐσπλεῦσαι, ἐς Συρακούσας oder ἐς τὸν λιμένα τῶν Συρακούσων. (Ps. u. Hk.) — ἐκείνους, τοὺς Ἰμεραίους δηλονότι. (Sch.) Spr. 58, 4, 1.

§ 2. ὅμως. τὸ ὅμως διὰ τοῦτο πρόσκειται ὅτι ἐν τῇ ἕκτη (104, 4) ὀλιγώρειν ἔφη τῆς φυλακῆς τοῦ καιάπλου. (Sch.) zu 5, 61, 1. — σχόντες Ῥηγίῳ. zu 3, 29, 1.

§ 3. τοὺς τε Ἰ. Dem entspricht καὶ τοῖς Σελιουντίους. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 9, 19. — τοῖς ἐκ in sofern sie aus den Schiffen gegangen jetzt am Lande befindlich waren. — γὰρ giebt an wesshalb die Matrosen nicht auf den Schiffen nöthig gewesen. — πέμψαντες. Spr. 60, 7, 4. vgl. 1, 91, 2. — πανστρατιῶν. στρατιῶν die meisten und besten Hsn.

§ 4. τινα αὐτοῖς. τιν' αὐτοῖς mehrere Hsn. Allein Thuk. hat sonst nirgends das α der Feminina und Masculina elidirt. (Pp.) Ueber τίς zu 6, 94, 3. — προθυμότερον. προθυμότεροι? und ἐτοῖμοι gestrichen? (Kr. Bruchst.) — προσχωρεῖν. zu 8, 31, 1.

ἦσαν τοῦ τε Ἀρχωνίδου νεωστὶ τεθνηκότος, ὃς τῶν ταύτῃ Σικελῶν βασιλεύων τινῶν καὶ ὢν οὐκ ἀδύνατος τοῖς Ἀθηναίοις φίλος ἦν, καὶ τοῦ Γυλίππου ἐκ Λακεδαιμόνος προθύμως δοκοῦντος ἦκειν. καὶ ὁ μὲν Γυλίππος ἀναλαβὼν τῶν τε σφετέρων ναυτῶν καὶ ἐπιβατιῶν τοὺς ὀπλισμένους, ἑπτακοσίους μάλιστα, Ἰμεραίους δὲ ὀπλίτας καὶ ψιλοὺς, ξυναμφοτέρους χιλίους, καὶ ἵππείας ἑκατόν, καὶ Σελιουντιῶν [τέ] τινὰς ψιλοὺς καὶ ἵππείας καὶ Γελῶν ὀλίγους, Σικελῶν τε ἐς χιλίους 2 τοὺς πάντας, ἐχώρει πρὸς τὰς Συρακούσας· οἱ δ' ἐκ τῆς Λευκάδος Κορινθιοὶ ταῖς τε ἄλλαις ναυσὶν ὡς εἶχον τάχους ἐβοήθουν καὶ Γόγγυλος, εἷς τῶν Κορινθίων ἀρχόντων, μιᾷ νηϊ τελευταῖος ὀρηθηθεὶς πρῶτος μὲν ἀφικνεῖται ἐς τὰς Συρακούσας, ὀλίγον δὲ πρὸ Γυλίππου, 2 καὶ καταλαβὼν αὐτοὺς περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πολέμου μέλλοντας ἐκκλησιάζειν διεκώλυσέ τε καὶ παρεθάρσυνε, λέγων ὅτι νῆές τε ἄλλαι εἴτι προσπλέουσι καὶ Γυλίππος ὁ Κλεανδρίδου Λακεδαιμονίων ἀποστειλάντων ἀρχων. καὶ οἱ μὲν Συρακοῖσι ἐπερρώσθησάν τε καὶ τῷ Γυλίππῳ εὐθύς πανστρατιᾷ ὡς ἀπαντησόμενοι ἐξῆλθον· ἤδη γὰρ καὶ ἐγγὺς ὄντα ἤσθάνοντο αὐτόν. ὁ δὲ Γέτα τό τε τείχος ἐν τῇ παρόδῳ τῶν Σικελῶν ἐλὼν καὶ ξυντάξάμενος ὡς ἐς μάχην ἀφικνεῖται πρὸς τὰς 4 Ἐπιπολάς· καὶ ἀναβάς κατὰ τὸν Εὐρύηλον, ἦπερ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον, ἐχώρει μετὰ τῶν Συρακοσίων ἐπὶ τὸ τείχος τῶν Ἀθηναίων. ἔτυχε δὲ κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ ἐλθὼν ἐν ᾧ ἑπτὰ μὲν ἢ ὀκτὼ σταδίων ἤδη ἐπετετέλεστο τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὸν μέγαν λιμένα διπλοῦν τείχος, πλην κατὰ βραχὺ τι τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν· τοῦτο

§ 5. τῶν τε. zu αἶ τε 1, 7, 2. — τῶν σφετέρων. Spr. 58, 4, 3. vgl. zu 5, 10, 6. — [τέ] hat Bekker aus einigen Hsn. zugefügt; doch anstössig. — τοὺς πάντας bezieht sich bloss auf die Sikeler. (Hk.) vielleicht desshalb weil sie aus mehreren Stämmen waren zugefügt. (Pp.) im Ganzen. Spr. 50, 11, 13.

C. 2. § 1. οἱ ἐκ. Spr. 50, 8, 14. vgl. 2, 31, 1; über die Sache 6, 104, 1. — τάχους. Spr. 47, 10, 5. — καὶ Γόγγυλος, als ob vorherginge τῶν Κορινθίων αἶ τε ἄλλαι νῆες. (Pp.) — τελευταῖος. zu 4, 38, 2.

§ 2. αὐτούς, τοὺς Συρακοσίους. (Sch.) — ἀποστειλάντων. zu 1, 89, 2.

§ 3. ἐπερρώσθησαν. zu 6, 93, 1. — ἤσθάνοντο, ἤκουον. (Sch.) vgl. 1, 26, 2. 2, 81, 1 etc. — Γέτα. Γέτας, Γέγας, andre Hsn., Ἰέτας Gö. u. Arn. „Doch vgl. Held zu Plut. Timol. 30.“ (Pp.) — τό τε. τότε Andere; τε τό Kr. Bruchst. Der Artikel wie 3, 103, 1? — τῶν Σικελῶν gehört zu τείχος.

§ 4. τὸ πρῶτον, ἀνέβησαν 6, 97, 2. (Hk.) Spr. 62, 4, 1. — ἔτυχε. ἐτύχανε eine gute Hs. — τοῦ καιροῦ für καιροῦ dieselbe. vgl. 7, 69, 3. So haben temporale Genitive der Art in der attischen Prosa gewöhnlich den Artikel. Spr. 47, 10, 4 u. Lobeck z. Phryn. p. 279. Doch Dem. 2, 8: καιροῦ μὲν δὴ πρὸς τοῦτο παρέστη Φιλίππῳ τὰ πράγματα. (Arn.) — ἑπτὰ μὲν. Dem entspricht τῷ δὲ ἄλλῳ § 5. (Pp.) — σταδίων hängt von τείχος ab. Spr. 47, 8, 1. — ἐπετετέλεστο, ἀπετετέλεστο eine Hs. — διπλοῦν τείχος 6, 103, 1. (Hk.) — τὸ πρὸς ist nicht an τείχος sondern an βραχὺ τι anzu-schiessen. (Va.) So folgt auf τίς der Artikel 8, 93, 1. Sauppe zu Xen. Mem. 2, 8, 3. (Pp.) vgl. 2, 89, 4 u. zu 1, 140, 6.

δ' ἔτι ᾠκοδόμου. τῷ δὲ ἄλλῳ τοῦ κύκλου πρὸς τὸν Τρώγιλον ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν λίθοι τε παραβεβλημένοι τῷ πλεόνι ἤδη-ῆσαν καὶ ἔστιν ἅ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξιοργασμένα κατελείπετο. παρὰ τοσοῦτον μὲν Συράκουσαι ἦλθον κινδύνου.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι αἰφνιδίως τοῦ τε Γυλίππου καὶ τῶν Συρακοσίων³ σφίσι ἐπιόντων ἐθορυβήθησαν μὲν τὸ πρῶτον, παρετάξαντο δέ. ὁ δὲ θέμενος τὰ ὄπλα ἐγγὺς κήρυκα προπέμπει αὐτοῖς λέγοντα, εἰ βούλονται ἐξιέναι ἐκ τῆς Σικελίας πέντε ἡμερῶν, λαβόντες τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἑτοῖμος εἶναι σπένδεσθαι. οἱ δ' ἐν ὀλιγορῖα τε ἐποιοῦντο καὶ² οὐδὲν ἀποκρινάμενοι ἀπέπεμψαν. καὶ μετὰ τοῦτο ἀντιπαρεσκευάζοντο ἀλλήλοις ὡς ἐς μάχην. καὶ ὁ Γύλιππος, ὄρων τοὺς Συρακοσίους ταρασσομένους καὶ οὐ ῥαδίως ξυντασσομένους, ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον. καὶ ὁ Νικίας οὐκ ἐπῆγε τοὺς Ἀθηναίους,³ ἀλλ' ἠσύχαζε πρὸς τῷ ἑαυτῶν τείχει. ὡς δ' ἔγνω ὁ Γύλιππος οὐ προσιόντας αὐτούς, ἀπήγαγε τὴν στρατιὰν ἐπὶ τὴν ἄκραν τὴν Τεμενῆτιν καλουμένην καὶ αὐτοῦ ἠύλισαντο. τῇ δ' ὕστεραίε ἄγων τὴν μὲν⁴ πλείστην τῆς στρατιᾶς παρέταξε πρὸς τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων, ὅπως μὴ ἐπιβοηθοῖεν ἄλλοσε, μέρος δέ τι πέμψας πρὸς τὸ φρούριον τὸ Λάβδαλον αἰρεῖ καὶ ὅσους ἔλαβεν ἐν αὐτῷ πάντας ἀπέκτεινεν. ἦν δὲ οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον. καὶ τριήρης τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ ἀλίσκεται τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἐφορμοῦσα τῷ μεγάλῳ λιμένι.

§ 5. τῷ ἄλλῳ -- τῷ πλεόνι für den grössern Theil des Restes. (Pp.) vgl. zu 1, 2, 3. — τοῦ κύκλου ist entweder aus dem Sch. eingefälscht oder bezeichnet hier die ganze Circumvallationsmauer der Athener. (Pp.) — κατελείπετο. κατελέλειπτο Cobet v. l. p. 254. Herbst S. 39 f. erklärt: als Gylippos ankam, wurde Einiges halb fertig, Anderes sogar ganz fertig verlassen, zurückgelassen. — παρὰ τοσοῦτον. zu 3, 49, 3. — μὲν. zu 2, 68, 5.

C. 3. § 1. αἰφνιδίως. zu 4, 75, 3. — σφίσι. zu 4, 61, 3. — τὸ πρῶτον für πρῶτον eine gute Hs. Spr. 46, 3, 2. — θέμενος. zu 2, 2, 4. — προπέμπει. zu 1, 29, 1. Doch haben einige Hsn. προστέμπει, was man in dieser Verbindung noch liest 3, 52, 2. 4, 114, 1. vgl. 2, 79, 2. 7, 35, 2. 8, 47, 2. — ἐξιέναι so 7, 47, 2. ἐκπλους 50, 3. — πέντε ἡμερῶν. Spr. 47, 2, 3. — ἑτοῖμος εἶναι, als ob λέγων vorherginge, mit Bezug auf das in προπέμπει liegende Hauptsubject. Doch ist λέγοντα, das 5, 41, 2 fehlt, wohl zu streichen, wie auch 3, 52, 2. vgl. 4, 37 u. 5, 115, 1.

§ 2. ἐν ὀλιγορῖα ἐποιοῦντο. zu 4, 5, 1. — ῥαδίως, wie 6, 98, 3. — οὐδὲν ἄπ., aus Verachtung. vgl. Plat. Nik. 19. (Bl.) — μᾶλλον mehr als es vorher darin stand. Oder wie 2, 96, 1? „in locum magis patentem.“ Valcken. z. Phal. p. XXI.

§ 3. ἑαυτῶν für ἑαυτοῦ eine gute Hs. Spr. 58, 4, 3 u. zu 6, 101, 5. — τὴν T. x. Spr. 50, 12, 3.

§ 4. τὴν πλείστην τῆς στρατιᾶς. Spr. 47, 28, 9. vgl. 1, 30, 3 u. zu 6, 105, 1. — τὸ φρούριον τὸ Λ. Spr. 50, 7, 3. vgl. zu 1, 46, 3 u. 4, 113, 2. — αἰρεῖ, erg. τὸ φρούριον τὸ Λ. zu ἐδήουν 1, 114, 2. — τὸ χωρίον könnte fehlen. zu ἀφανές 1, 63, 2. vgl. zu 6, 101, 2. — τῷ μεγάλῳ für τῷ eine gute Hs. u. Va.

4 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐτείχιζον οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι διὰ τῶν Ἐπιπολιῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀρξάμενοι ἄνω πρὸς τὸ ἐγκάρσιον τεῖχος ἀπλοῦν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ δύναιντο κωλύσαι, μηκέτι οἰοῖντο ὡς ἂν ἀποτείχισαι. καὶ οἱ τε Ἀθηναῖοι ἀναβεβήκεσαν ἤδη ἄνω, τὸ ἐπὶ θαλάσῃ τεῖχος ἐπιτέλεσαντες, καὶ ὁ Γύλιππος, ἣν γὰρ τι τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ τεύχους ἀσθενές, νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν ἐπήγει πρὸς αὐτό. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἔτυχον γὰρ ἔξω ἀνλιζόμενοι, ὡς ἴσθοντο, ἀντεπήγασαν· ὁ δὲ γνοὺς κατὰ τάχος ἀπήγαγε τοὺς σφετέρους πάλιν. ἐποικοδομήσαντες δὲ αὐτὸ οἱ Ἀθηναῖοι ὑψηλότερον αὐτοῖ μὲν ταύτῃ ἐφύλασσαν, τοὺς δὲ ἄλλους ξυμμάχους κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα ἤδη διέταξαν ἥπερ ἔμελλον ἕκαστοι φρουρεῖν.

4 Τῷ δὲ Νικίᾳ ἐδόκει τὸ Πλημμύριον καλούμενον τείχισαι· ἔστι δὲ ἄκρα ἀντιπέρας τῆς πόλεως, ἥπερ προὔχουσα τοῦ μεγάλου λιμένος τὸ στόμα στενὸν ποιεῖ, καὶ εἰ τεύχισθῆι, ῥᾶον αὐτῷ ἐφαίνετο ἢ ἔσχομιδῆ τῶν ἐπιτηδείων ἔσεσθαι· δι' ἐλάσσονος γὰρ πρὸς τῷ λιμένι [τῷ τῶν Συρακοσίων] ἐφορμήσειν σφᾶς, καὶ οὐχ ὡς περ νῦν ἐκ μυχοῦ τοῦ λιμένος τὰς ἐπαναγωγὰς ποιήσεσθαι, ἣν τι ναυτικῷ κινῶνται. προσεῖχέ

C. 4. § 1. ἀπό erklärt Ullrich Beitr. zur Kr. des Th. 3 S. 25 ff. durch entfernt von (vgl. jedoch zu 3, 51, 2), eine Erörterung der bezüglichlichen Mauern beifügend. Da mir so Vieles was über diese und andre Localitäten die Einen so, die Andern anders geurtheilt haben noch äusserst problematisch scheint, so dürfte es gerathen sein über solche Schwierigkeiten, deren Erörterung wenig fruchtbar ist, einstweilen hinwegzulesen. Meinen alten Wunsch für den Thuk. einen Spaziergang nach Syrakus zu machen hab' ich leider nicht ausführen können. — ἄνω nach oben zu gehört zu ἐτείχιζον. Doch glaubt Ullrich S. 27 man müsse es wegen διὰ τῶν Ἐ. durch oben erklären. — πρὸς τὸ ἐγκάρσιον ist mir verdächtig. vgl. 7, 11, 3. Dobree setzt vor τεῖχος ein Komma und vergleicht πρὸς ὄρθιον Xen. Hell. 2, 4, 15, πρὸς ὄρθιον u. πρὸς ἄναντες 5, 4, 54, πρὸς τὸ σιμόν 4, 3, 23. Diese Stellen sind doch verschieden. — ἐγκάρσιον τεῖχος 6, 99, 4. — ἀπλοῦν, τεῖχος. vgl. 7, 11, 3.

§ 2. τὸ ἐπὶ θαλάσῃ 7, 2, 4. — ἀσθενές erklärt sich durch ἐποικοδομήσαντες αὐτὸ ὑψηλότερον. (Hk.) — ἔξω, τοῦ τεύχους. (Sch.)

§ 3. τοὺς σφετέρους. zu 7, 4, 5. — ὑψηλότερον proleptisch. Spr. 57, 4, 2. — ἄλλους. Spr. 50, 4, 11. — ἤδη, wie § 6. vgl. 7, 6, 1.

§ 4. Πλημμύριον. Πλημύριον hier und an andern Stellen einige Hsn. — λιμένος hängt von στόμα ab. (Hl.) — στενόν 7, 59, 2. — ῥᾶον für ῥᾶων mehrere und gute Hsn. vgl. 7, 28, 1 u. Spr. 62, 2, 3. vgl. 4, 10, 3. (Arn.) — ἐσχομιδῆ nur noch 7, 24, 3.

§ 5. δι' ἐλάσσονος. zu 6, 75, 1. — τῷ λιμένι, doch wohl dem kleineren, οὗ ἦν καὶ τὸ νεώριον αὐτοῖς 7, 22, 2. — τῷ τῶν Συρακοσίων. Wozu dieser auch grammatisch anstössige Zusatz? Spr. 50, 8, 11. Vielleicht ist ἐλάσσονι vor τῶν ausgefallen oder τῷ συμκρῶ zu lesen. — σφᾶς. zu 3, 111, 2. — ἐπαναγωγὰς für ἐπαγωγὰς eine Hs. Dieses heisst Herbeiführung, wie τῶν ἐπιτηδείων, jenes Auslaufen, Anrücken. (Pp.) So jetzt noch 7, 34, 5. — κινῶνται, οἱ Συρακόσιοι. (Sch.) Ueber κινεῖσθαι 8, 100, 2. vgl. 5, 8, 1. (Didot.) Aehnlich 2, 81, 5. 5, 10, 4, 7, 50, 4. Spr. 52,

τε ἤδη μάλλον τῷ κατὰ θάλασσαν πολέμῳ, ὁρῶν τὰ ἐκ τῆς γῆς σφί-
σιν, ἐπειδὴ Γύλιππος ἦκεν, ἀνεπιστότερα ὄντα. διακομίσας οὖν στρα-
τιάν καὶ τὰς ναῦς ἐξετείχιζε τρία φρούρια· καὶ ἐν αὐτοῖς τὰ τε σκευή
τὰ πλείστα ἔκειτο καὶ τὰ πλοῖα ἤδη ἐκεῖ τὰ μεγάλα ὄρμηι καὶ αἰ-
ταχεῖα νῆες, ὥστε καὶ τῶν πληρωμάτων οὐχ ἥκιστα τότε πρῶτον
κάκωσις ἐγένετο· τῷ τε γὰρ ὕδατι σπανίῳ χρώμενοι καὶ οὐκ ἐγγύθεν
καὶ ἐπὶ φρυγανισμόν ἅμα ὁπότε ἐξέλθοιεν οἱ ναῦται, ὑπὸ τῶν ἰππέων
τῶν Συρακοσίων κρατούντων τῆς γῆς διεφθείροντο· τρίτον γὰρ μέρος
τῶν ἰππέων τοῖς Συρακοσίοις διὰ τοὺς ἐν τῷ Πλημμυρίῳ, ἵνα μὴ
κακοργίσοντες ἐξίοιεν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ Ὀλυμπίῳ πολέχρη ἐτετάχατο.
ἐπυρθάνετο δὲ καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Κορινθίων ναῦς προσπλεύσας ὁ
Νικίας· καὶ πέμπει ἐς φυλακὴν αὐτῶν εἴκοσι ναῦς, αἷς εἶρητο περὶ
τε Λοκρούς καὶ Ῥήγιον καὶ τὴν προσβολὴν τῆς Σικελίας ναυλοχεῖν
αὐτάς.

Ὁ δὲ Γύλιππος ἅμα μὲν ἐτείχιζε τὸ διὰ τῶν Ἐπιπολῶν τεῖχος,⁵
τοῖς λίθοις χρώμενος οὓς οἱ Ἀθηναῖοι προπαρεβάλλοντο σφίσιν, ἅμα
δὲ παρέτασεν ἐξάγων αἰὲ πρὸ τοῦ τειχίσματος τοὺς Συρακοσίους καὶ
τοὺς ξυμμάχους, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιπαρετάσσοντο. ἐπειδὴ δὲ ἔδοξε²
τῷ Γυλίππῳ καιρὸς εἶναι, ἤρχε τῆς ἐφόδου· καὶ ἐν χειρσὶ γενόμενοι
ἐμάχοντο μετὰ τῶν τειχισμάτων, ἢ τῆς ἵππου τῶν Συρακοσίων οὐ-
δεμίᾳ χρῆσις ἦν. καὶ νικηθέντων τῶν Συρακοσίων καὶ τῶν ξυμμά-
χων καὶ νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀνελομένων καὶ τῶν Ἀθηναίων τρο-
παῖον στησάντων ὁ μὲν Γύλιππος ξυγκαλέσας τὸ στρατεύμα οὐκ ἔφη
τὸ ἀμάρτημα ἐκείνων ἀλλ' ἑαυτοῦ γενέσθαι· τῆς γὰρ ἵππου καὶ τῶν³
ἀκοντιστῶν τὴν ὠφελίαν τῇ τάξει, ἐντὸς λίαν τῶν τειχῶν ποιήσας,

6, 1. — προσεῖχε. zu 1, 15, 1. — ἤδη μάλλον. zu 1, 3, 2. — τὰ ἐκ.
Spr. 50, 8, 17.

§ 6. στρατιάν ein Corps. — τῷ τε. Durch τε καὶ (ἐπὶ) werden
χρώμενοι und ὁπότε ἐξέλθοιεν verbunden. (Pp.) Spr. 59, 2, 3. — ἐγγύθεν
wird durch καὶ mit σπανίῳ verbunden. zu 3, 4, 1. — φρυγανισμόν noch 7,
13, 2 u. bei Spätern. vgl. zu 3, 111, 1. — γῆς. γῆς οἱ πολλοί eine gute Hs.
u. Va.

§ 7. ἐπὶ τῇ. zu 3, 78, 1. — τῇ ἐν der bei. (Pp.) — ἐτετάχατο. zu
3, 13, 4. — τὰς λοιπὰς 7, 2, 1. 7, 1. (Pp.) — ἐς φυλακὴν αὐτῶν um
ihnen aufzupassen. (Ps.) vgl. 7, 1, 2. 7, 4 u. 8, 80, 3. (Ba.) Doch kann
ἐς verdächtig scheinen. vgl. 2, 26. — τὴν προσβολὴν. zu 4, 4, 1. — ναυ-
λοχεῖν, ναῦς λοχᾶν καὶ ἐνεδρεῦεν. (Phot.) vgl. App. Bürg. 4, 82. (Arn.)
Sonst anders. — αὐτάς, τὰς Κορινθίων ναῦς. (Va. u. St.)

C. 5. § 1. τό, die 7, 4, 1 erwähnte. — προπαρεβάλλοντο. προ —
vorher, παρα — zu 6, 99, 1. Bei den Frühern scheint das Wort sonst
nicht vorzukommen. — σφίσιν. zu 2, 65, 9. Beim Medium wie 4, 28, 4.

§ 2. νεκρούς. zu 1, 54, 2. — ἐκείνων. Spr. 47, 6, 1.

§ 3. τῇ τάξει verbindet Pp. nach Matth. § 418, e A. vgl. 428, 2 mit
ἀφελέσθαι; ich mit ὠφελίαν, theils weil jene Construction aus attischen Pro-
saikern nicht belegt ist, theils der Stellung wegen. Kr. Stud. 2 S. 226. Warum
ὠφελία nicht ebenso wohl wie ὠφέλιμος den Da. gestatten soll ist mir unklar.

ἀφελέσθαι· νῦν οὖν αὖθις ἐπάξειν. καὶ διανοεῖσθαι οὕτως ἐκέλευεν αὐτοὺς ὡς τῇ μὲν παρασκευῇ οὐκ ἔλασσον ἔξοντας, τῇ δὲ γνώμῃ οὐκ ἀνεκτὸν ἐσόμενον, εἰ μὴ ἀξιώσουσι, Πελοποννήσιοί τε ὄντες καὶ Δωριῆς, Ἰώνων καὶ νησιωτῶν καὶ ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες ἔξεβλάσασθαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, αὖθις ἐπῆγεν αὐτούς. ὁ δὲ Νικίας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι νομίζοντες καὶ εἰ ἐκεῖνοι μὴ ἐθέλοιεν μάχης ἄρχειν, ἀναγκαῖον σφίσι εἶναι μὴ περιορᾶν παροικοδομούμενον τὸ τεῖχος — ἤδη γὰρ καὶ ὅσον οὐ παρεληλύθει τὴν τῶν Ἀθηναίων τοῦ τεύχους τελευτήν ἢ ἐκείνων τεύχεσις, καὶ εἰ προέλθοι, ταῦτόν ἤδη ἐποίει αὐτοῖς νικᾶν τε μαχομένοις διὰ παντός καὶ μηδὲ μάχεσθαι — ἀντεπήγασαν οὖν τοῖς Συρακοσίοις. καὶ ὁ Γύλιππος τοὺς μὲν ὀπλίτας ἔξω τῶν τευχῶν μᾶλλον [ἢ πρότερον] προεξαγαγὼν ξυνέμισγεν αὐτοῖς, τοὺς δ' ἰππέας καὶ τοὺς ἀκοντιστάς ἐκ πλαγίου τάξας τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν, ἣ τῶν τευχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐργασίαι ἔληγον. καὶ προσβαλόντες οἱ ἰππῆς ἐν τῇ μάχῃ τῷ εὐωνύμῳ κέρρα τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ κατ' αὐτοὺς ἦν, ἔτριψαν· καὶ δι' αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα νικηθὲν ὑπὸ τῶν Συρακοσίων κατηράχθη ἐς τὰ τευχίσματα. καὶ τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐφθασαν παροικοδομήσαντες [καὶ παρελθόντες τὴν τῶν Ἀθηναίων οἰκοδομίαν], ὥστε μηκέτι μήτε αὐτοὶ κωλύεσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐκείνους τε καὶ παντάπασιν ἀπεστερηκέναι, εἰ καὶ κρατοῖεν, μὴ ἂν ἔτι σφᾶς ἀποτειχίσει.

— ἐντός. zu 2, 83, 4. (Pp.) — ποιήσας, τὴν τάξιν. — ἐπάξειν, αὐτοὺς 7, 6, 1. — οὐκ ἔλασσον, τῶν Ἀθηναίων. zu 1, 105, 4. — ἐσόμενον, noch zu ὡς gehörig. Spr. 56, 9, 7. vgl. eb. 14, 2. — ἀξιώσουσι. zu 1, 74, 2. — Ἰώνων, verächtliche Benennung. vgl. Her. 4, 143, 2. 5, 69 u. Ar. Ach. 104. (Dobree 2 p. 186.) zu 1, 124, 1. — ξυγκλύδες ist häufig. vgl. Bl. und Schneider zu Plat. Rep. 3 p. 105. (Pp.) Ueber den Ge. zu ὦν 6, 11, 1. — ἐξεβλάσασθαι. zu 4, 35, 3.

C. 6. § 1. παροικοδομούμενον dass sie längs der ihrigen, bis über diese hinaus, gebaut werde. vgl. [2, 75, 2], 7, 6, 3. 11, 3. — παρεληλύθει, ὑπερβεβήκει. (Sch.) vgl. § 3. — προέλθοι, ἢ τεύχεσις. — ταῦτόν — νικᾶν τε so erwirkte es ihnen demnächst dasselbe, half ihnen, den Athenern, nichts (eben so wenig) sowohl wenn sie siegten. (Abr. u. Dobree.) Arist. 4 p. 53: τὸ αὐτὸ ποιούντων Διονίῳ μάχεσθαι τε καὶ πίνειν. vgl. 3 p. 659. (Abr.) Plut. Nik. 19: ὥστ' αὐτοῖς μηδὲν εἶναι πλέον κρατοῦσιν. vgl. § 3 u. 7, 11, 3. (Pp.) Ueber ποιεῖν zu 2, 89, 2; über ἤδη zu 7, 4, 3. — διὰ παντός. zu 1, 38, 1. — οὖν. zu 3, 95, 1 u. 6, 64, 3.

§ 2. ἢ πρότερον ist mir verdächtig. zu 1, 13, 1. — προεξαγαγῶν. προαγαγῶν die meisten u. besten Hsn. Jenes auch 7, 37, 1. 70, 1. [8, 25, 3.] (Kr. z. Dion. p. 25. 138.) — ἐκ πλαγίου, Ggs. κατὰ πρόσωπον und ὀπισθεν Xen. Cyr. 4, 1, 18. — κατ' αὐτούς. zu 1, 48, 3.

§ 3. δι' αὐτό. zu 1, 2, 1. — κατηράχθη. κατεράχθη die besten Hsn. Doch alle haben ἀπαράξομεν 7, 63, 1. vgl. die Erkl. zu Her. 9, 69. Dagegen Dem. 54, 8: ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον und unter 8, 96, 2: ξυρῆξουσιν. (Pp.) Kr. z. Arr. An. 5, 17, 2 lat. A. ἐσαράσσειν Her. 4, 128. 5, 116. — καὶ παρελθόντες, va. in einer Hs. fehlt, und τὴν τῶν Ἀ. οἰκοδομίαν verdächtig Bk. und auch Va. scheint es nicht gehabt zu haben, ein Glossem aus παρεληλύθει § 1? — καὶ παντάπασιν. Spr. 69, 32, 18. — ἀπεστερη-

Μετὰ δὲ τοῦτο αἶ τε τῶν Κορινθίων νῆες καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λευκαδίων ἐσέπλευσαν αἱ ὑπόλοιποι δώδεκα, λαθοῦσαι τὴν τῶν Ἀθηναίων φυλακὴν — ἤρχε δ' αὐτῶν Ἐρασιίδης Κορίνθιος — καὶ ξυνετείχισαν τὸ λοιπὸν τοῖς Συρακοσίοις μέχρι τοῦ ἐγκαρσίου τείχους. καὶ ὁ Γύλιππος ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ἐπὶ στρατιάν τε ὄχρετο, καὶ ναυτικὴν καὶ πεζὴν ξυλλέξων, καὶ τῶν πόλεων ἅμα προσαξόμενος εἴ τις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν ἢ παντάπασιν ἔτι ἀφροστήκει τοῦ πολέμου. πρὸς-3 σβεις τε ἄλλοι τῶν Συρακοσίων καὶ Κορινθίων ἐς Λακεδαίμονα καὶ Κόρινθον ἀπεστάλησαν, ὅπως στρατιὰ ἔτι περαιωθῆ τροπῶ ᾧ ἂν [ἐν ὀλκάσιν ἢ πλοίοις ἢ ἄλλως ὅπως ἂν] προχωρῆ, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπιμεταπεμπομένων. οἳ τε Συρακοσίοι ναυτικὸν ἐπλήρουν καὶ ἀνεπειρῶντο ὡς καὶ τούτῳ ἐπιχειρήσοντες, καὶ ἐς τᾶλλα πολὺ ἐπέρρωντο. ὁ δὲ Νικίας, αἰσθόμενος τοῦτο καὶ ὁρῶν καθ' ἡμέραν ἐπιδιδούσαν τήν8 τε τῶν πολεμίων ἰσχὺν καὶ τὴν σφετέραν ἀπορίαν, ἔπεμπε καὶ αὐτὸς ἐς τὰς Ἀθήνας ἀγγέλλων πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε καθ' ἕκαστα τῶν γιγνομένων, μάλιστα δὲ καὶ τότε, νομίζων ἐν δεινοῖς τε εἶναι καὶ εἰ μὴ ὡς τάχιστα ἢ σφᾶς μεταπέμψουσιν ἢ ἄλλους μὴ ὀλίγους ἀποστελοῦσιν, οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν. φοβούμενος δὲ μὴ οἱ πεμπόμενοι2 η κατα τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν ἢ καὶ μνήμης ἔλλιπεῖς γιγνόμενοι ἢ τῷ

κέναι μῆ. Spr. 67, 12, 3. — ἄν. Spr. 69, 7, 1. Direct: οὐκ ἂν ἀποτε-
χίσαιαν.

C. 7. § 1. αἶ τε. zu 1, 7, 2. Ueber die Sache vgl. 6, 93, 3. 104, 2, 7, 2, 1. — μέχρι. ἔτι Pp.

§ 2. πεζήν. zu 6, 33, 2. — ξυλλέξων streicht Cobet n. l. p. 67, auch das τέ weglassend z. Hyper. p. 62. — προσαξόμενος. zu 1, 99, 2. — εἴ τις. Spr. 60, 10, 1. vgl. (zu) 6, 8, 3. 30, 2. — ἀφροστήκει, wie 7, 18, 3. 8, 2, 1.

§ 3. ἄλλοι ausser denen 6, 73. (Ds.) — ἔτι, ausser den schon anwesenden. — τροπῶ steht so vor dem Relativ Antiplh. 6, 23: βασιανίζειν τροπῶ ὁποῖω βούλοιο. — ᾧ ἂν, προχωρῆ, das also doppelt zu denken ist. (Hk.) vgl. Hermann de part. ἄν p. 191. Doch verdächtigt Schäfer zum Dem. 1 p. 815 ἐν ὀλκάσιν — ὅπως ἂν und auch Bekker hat diese Worte jetzt eingeschlossen. Zwei Erklärungen bei Matth. Gr. 483 u. 600 E. — προχωρῆ. zu 1, 74, 4. — ὡς. Spr. 56, 12, 2. — ἐπιμεταπεμπομένων. zu 6, 21, 1. Nikias hatte in dieser Zeit wohl öfter Verstärkung verlangt. vgl. 7, 8, 1. — ἀνεπειρῶντο, ἐμελέτων. (Sch.) vgl. 7, 12, 3. 51, 2, Her. 6, 12, 3, Kallix. b. Athen. p. 204, b. (Bl.) vgl. Dem. 51, 6, Pol. 5, 2, 4. 10, 20, 6. 26, 7, 8. vgl. 1, 59, 12 u. Wesseling z. Diod. 13, 8. — πολὺ. zu 3, 82, 3.

C. 8. § 1. καθ' ἡμέραν. zu 1, 2, 1. — ἐπιδιδούσαν. Spr. 52, 2, 9. — τὴν σφετέραν. Spr. 58, 4, 3 u. zu 5, 10, 6. — ἀγγέλλων für ἀγγέλλοντας mehrere und gute Hsn. — τότε, ἔπεμπε, hier von der Vorbereitung. (Pp.) Spr. 53, 2, 1. — νομίζων streicht Cobet Hyper. p. 61. Dabei müsste man das Folgende auch (unpassend) zu ἀγγέλλων πολλάκις ziehen. — εἰ μὴ für ἢν μὴ einige Hsn. — μεταπέμψουσιν. zu 1, 112, 1. So und ἀποστελοῦσιν für μεταπέμψουσιν und ἀποστέλλουσιν viele und gute Hsn.

§ 2. κατὰ τοῦ für κατὰ τὴν τοῦ viele und die besten Hsn. — ἀδυνασία auch 8, 8, 3, Her. 3, 79, 1. 7, 172, 2, der 8, 111, 2 auch das üblichere ἀδυναμία hat. — μνήμης für γνώμης eine gute Hs. u. Va. „Letzteres ist aus

ὄχλῳ πρὸς χάριν τι λέγοντες οὐ τὰ ἔντα ἀπαγγέλλωσιν, ἔγραψεν ἐπιστολήν, νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν μαθόντις τοὺς Ἀθηναίους βουλευσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας. καὶ οἱ μὲν ὄχοντο φέροντες, οὓς ἀπέστειλε, τὰ γραμματα καὶ ὅσα ἔδει αὐτοὺς εἰπεῖν· ὁ δὲ τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς μᾶλλον ἢδη ἔχων ἢ δι' ἐκουσίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο.

9 Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει τελευτῶντι καὶ Εὐετίων, στρατηγὸς Ἀθηναίων, μετὰ Περδίκκου στρατεύσας ἐπ' Ἀμφίπολιν Θραξί πολλοὺς τὴν μὲν πόλιν οὐχ εἶλεν, ἐς δὲ τὸν Στρομόνα περικομίσας τριήρεις ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐπολιόρκει ὁρμώμενος ἐξ Ἰμεραίου. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

10 Τοῦ δ' ἐπίγυρομένου χειμῶνος ἦγοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ τοῦ Νικίου ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἶρητο αὐτοῖς εἶπον καὶ εἴ τίς τι ἐπηρώτα ἀπεκρίνοντο καὶ τὴν ἐπιστολήν ἀπέδωσαν. ὁ δὲ γραμματεὺς ὁ τῆς πόλεως παρελθὼν ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις δηλοῦσαν τοιαύδε.

11 “Τὰ μὲν πρότερον πραχθέντα ὡς Ἀθηναῖαι ἐν ἄλλαις [πολλαῖς] ἐπιστολαῖς ἴστε· νῦν δὲ καιρὸς οὐχ ἦσσαν μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἔσμεν βουλευσασθαι. κρατησάντων γὰρ ἡμῶν μάχαις ταῖς πλείοσι Συρακοσίους, ἐφ' οὓς ἐπέμφθημεν, καὶ τὰ τεῖχη οἰκοδομησαμένων ἐν οἷσπερ νῦν ἔσμεν ἦλθε Γύλιππος Λακεδαιμόνιος στρατιὰν ἔχων ἐκ τε Πελο-

γνώμην entstanden.“ (Pp.) — πρὸς χάριν. zu 3, 42, 5. — οὐ. Spr. 54, 8, 9. — ἐν τῷ ἀγγέλῳ in dem Boten, d. h. durch Schuld desselben. (St) Aesch. Cho. 762: ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτός ὀρθοῦται λόγος. (Abr.) vgl. Her. 8, 100, 3. (Arn.)

§ 3. οὓς ἀπέστειλε steht nicht attributiv, sondern expegetisch zu οἱ μὲν, wie οἱ μὲν — οἱ ἀποσταλέντες. (Pp.) Dies, schon von Ill. verdächtigt, und καὶ ὅσα — εἰπεῖν streicht Cobet Hyper. p. 61. — δὲ τὰ κατὰ. δὲ κατὰ einige Hsn. — διὰ φυλακῆς unter (defensiven) Vorsichtsmassregeln. zu 2, 81, 3. vgl. zu 1, 17, 1. 2, 22, 1. „Dion C. 47, 36: διὰ φυλακῆς μᾶλλον ἢ διὰ κινδύνων τὸ στρατόπεδον ἐποιοῦντο.“ (Bl.) — μᾶλλον hat nur eine gute Hs. u. Va., ἢ δι' einige, Sch. u. Va. Zu διὰ κινδύνων ist wieder ἔχων zu denken. vgl. zu 2, 22, 1. (Bl.) Pp. verbindet es instrumental mit ἐπεμελεῖτο. — ἐκουσίων, ἀθαιρέτων 1, 144, 1. 8, 27, 3. ἐθειλούσιος κίνδυνος Xen. An. 6, 3, 14. (Bl.)

C. 9. καὶ gehört zum ganzen Gedanken: es geschah auch dies. vgl. 4, 54, 2. — Περδίκκου. Wie er mit den Athenern wieder ausgesöhnt worden hat Thuk. nicht erzählt. — Θραξί. Spr. 48, 15, 18. Söldner Athens wie 4, 129, 2 u. Xen. Hell. 1, 3, 10. (Kr. z. Dion. p. 347.) vgl. das Reg. u. Θραξί. — ὁρμώμενος. zu 1, 64, 2. —

C. 10. ἀπὸ γλώσσης mündlich. Her. 1, 123, 2: ἐντελέμενος ἀπὸ γλώσσης. (Gh.) — ὁ ist wiederholt wegen des Ggs. zu andern Schreibern. (Arn.) „Nachweisungen über diese bei K. F. Hermann Staatalt. 127, 17.“ (Pp.) Am ausführlichsten Böckh Staatsh. 1 S. 253 ff, besonders 259 f. (Eng.)

C. 11. § 1. πολλαῖς hat Bekker nach einer Hs. u. Va. verdächtigt. — ἐν ἐπιστολαῖς ἴστε kurz für ἐν ἐπιστολαῖς ἠγγελλμένα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἴστε. Dem. 44, 60: μεμαθήκατε ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις. Ἐπιστολαί sind hier wohl wegen 7, 8, 2 (mündliche) Botschafter. — οὐχ ἦσσαν, ἢ πρότερον δηλονότι. (Sch.) — ἐν ᾧ in welcher (gefährvollen) Lage. Spr. 43, 4, 4 u.

πορνήσου καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὦν. καὶ μάχῃ τῇ μὲν²
 πρώτη νικᾶται ἐφ' ἡμῶν, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἰππεῦσί τε πολλοῖς καὶ ἀ-
 κοντισταῖς βιασθέντες ἀνεχωρήσαμεν ἐς τὰ τείχη. νῦν οὖν ἡμεῖς μὲν
 παυσάμενοι τοῦ περιτειχισμοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων ἡσυχάζο-
 μεν — οὐδὲ γὰρ ξυμπάσῃ τῇ στρατιᾷ δυναίμεθ' ἂν χρήσασθαι ἀπα-
 ναλωκνίας τῆς φυλακῆς τῶν τειχῶν μέρος τι τοῦ ὀπλιτικοῦ — οἱ δὲ³
 παροφθορομήκασιν ἡμῖν τεῖχος ἀπλοῦν, ὥστε μὴ εἶναι εἰς περιτειχίσει
 αὐτούς, ἣν μὴ τις τὸ παρατείχισμα τοῦτο πολλῇ στρατιᾷ ἐπιελθὼν
 ἔλῃ. ξυμβέβηκέ τε πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους αὐτοὺς μᾶλλον,
 ὅσα γε κατὰ γῆν, τοῦτο πάσχεν· οὐδὲ γὰρ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ
 τοὺς ἰππέας ἐξερχόμεθα. πεπόμφασιν δὲ καὶ ἐς Πελοπόννησον πρό-¹²
 σβεις ἐπὶ ἄλλην στρατιάν καὶ ἐς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις Γ'ύλιππος οἴχε-
 ται, τὰς μὲν καὶ πείσων ξυμπολεμεῖν ὅσαι νῦν ἡσυχάζουσιν, ἀπὸ δὲ
 τῶν εἰς καὶ στρατιάν πεζὴν καὶ ναυτικοῦ παρασκευήν, ἣν δύνηται,
 ἄξων. διαροοῦνται γάρ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, τῷ τε πεζῶν ἄμα τῶν²
 τειχῶν ἡμῶν πειρᾶν καὶ ταῖς ναυσὶ κατὰ θάλασσαν. καὶ δεινὸν μη-
 δενὶ ὑμῶν δόξῃ εἶναι ὅτι κατὰ θάλασσαν. τὸ γὰρ ναυτικὸν ἡμῶν,
 ἧπερ κάκεῖνοι πυνθάνονται, τὸ μὲν πρῶτον ἤγμαξε καὶ τῶν νειῶν τῇ
 ξηρότητι καὶ τῶν πληρωμάτων τῇ σωτηρίᾳ· νῦν δὲ αἶ τε νῆες διά-
 βροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι, καὶ τὰ πληρώματα ἐ-
 φθαρται. τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψῦξαι διὰ τὸ³

22. vgl. 7, 14, 2 u. Kr. zu Xen. An. 3, 1, 15. — ἔστιν ὦν. Spr. 61, 5, 3. vgl. 3, 92, 4. 6, 88, 7.

§ 2. νικᾶται. Spr. 53, 1, 3: — ὑστεραία, wie Her. 9, 3: ἡ βασι-
 λείος αἴρεσις ἐς τὴν ὑστεραίην τοῦ Μαρδοκίου ἐπιστρατήην δεκάμηρος ἐγένετο,
 wo aber Bekker ὑστερὴν aufgenommen hat. Hier heisst es wohl: in der am
 folgenden Tage gelieferten. Herbst S. 34. — περιτειχισμός wird
 noch aus Plut. Nik. 19 angeführt. — οὐδὲ γὰρ. Spr. 69, 32, 21. — χρή-
 σασθαι. χρήσεσθαι die besten Hsn. — ἀπανάλωξε nimmt weg, erfor-
 dert, sonst woher mir so nicht bekannt.

§ 3. εἶναι möglich sein. zu 4, 8, 3. — ἣν μὴ τις hat Thuk. nur
 hier. (Haase p. 3.) — ὅσα. Spr. 62, 1, 4. vgl. zu 4, 48, 5. — κατὰ γῆν,
 ἐπεὶ ἐν γε τῷ κατὰ θάλατταν ἐπεκράτιον οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) — τῆς χώρας
 hängt von πολὺ ab: über eine grosse Strecke des L. Spr. 43, 4, 8 u.
 zu 2, 76, 3.

C. 12. § 1. τὰς μὲν καί. So nach den Hsn. auch Xen. Hell. 4, 1, 15:
 θῆραι αἱ μὲν καὶ ἐν περιτοργμείοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἐν ἀναπεπταμένοισι
 τόποις. — ἀπὸ δὲ τῶν. Spr. 50, 1, 14.

§ 2. ἐγὼ zu 6, 13, 1. — πυνθάνομαι, wie § 2. vgl. Spr. 53, 1, 2.
 — πειρᾶν. zu 1, 61, 3. — ὅτι, διαροοῦνται πειρᾶν. (Ps.) — ἧπερ. andre
 Hsn. ὅπερ. — σωτηρία Unversehrtheit. (Va.) — κατὰ θ., πειρᾶν δια-
 ροοῦνται. — διάβροχοι von der Nässe angegriffen. (H.) — θαλασ-
 σεύουσαι, ἐν θαλάττῃ οἶσαι. (Sch.) Wieder erst bei den Spätern. — ἐφθαρ-
 ται erklärt 7, 13, 2. (Pp.)

§ 3. τὰς μὲν. Ggs. τὰ δὲ 7, 13, 2. (Pp.) — ἀνελκύσαντας, ἡμᾶς.
 Spr. 55, 2, 6. — διαψῦξαι, διαζαθᾶραι. (Sch.) Es scheint dasselbe zu
 sein was ἀποξηρᾶναι. (St.) So bei Luc. Charon 23, (Dr.) ἀναψύχειν τὰς ναῦς

ἀντιπάλους τῷ πλήθει καὶ ἔτι πλείους τὰς τῶν πολεμίων οὔσας αἰεὶ προσδοκίαν παρέχειν ὡς ἐπιπλεύσονται· φανεραὶ δ' εἰσὶν ἀναπειρώμεναι καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπ' ἐκείνοις καὶ ἀπόξηρᾶναι τὰς σφετέρους μᾶλλον ἐξουσία· οὐ γὰρ ἐφορμοῦσιν ἄλλοις. ἡμῖν δ' ἐκ πολλῆς ἂν περιουσίας νεῶν μόλις τοῦτο ὑπῆρχε καὶ μὴ ἀναγκαζομένοις, ὥσπερ νῦν, πάσαις φυλάσσειν· εἰ γὰρ ἀφαιρήσομέν τι καὶ βραχὺ τῆς τηρήσεως, τὰ ἐπιτήδεια οὐχ ἔξομεν, παρὰ τὴν ἐκείνων πόλιν χαλεπῶς καὶ νῦν ἔξομοιζόμενοι. τὰ δὲ πληρώματα διὰ τόδε ἐφθάρη τε ἡμῖν καὶ ἔτι νῦν φθείρεται, τῶν ναυτῶν [τῶν] μὲν διὰ φρουγανισμόν καὶ ἀρπαγὴν καὶ ὑδρείαν μακρὰν ὑπὸ τῶν ἰπέων ἀπολλυμένων· οἱ δὲ θεράποντες, ἐπειδὴ ἐς ἀντίπαλα καθιστήκαμεν, αὐτομολοῦσι, καὶ οἱ ξένοι οἱ μὲν ἀναγκαστοὶ ἐσβάντες εὐθύς κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν, οἱ δ' ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ τὸ πρῶτον ἐπαρθέντες καὶ οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι, ἐπειδὴ παρὰ γνώμην ναυτικόν τε δὴ καὶ τᾶλλα ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνθεστῶτα ὀρώσιν, οἱ μὲν ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται, οἱ δ' ὡς ἕκαστοι δύνανται· πολλὴ δ' ἡ Σικελία· εἰσὶ δ' οἱ καί, αὐτοὶ ἐμπορενόμενοι, ἀνδράποδα Ὑκκαρικὰ ἀντεμβιβάσαι

Her. 7, 59. (Abr.) Ueber den Accent Lobeck Parall. p. 410. — ἀντιπάλους gewachsen. zu 2, 89, 4. — ἔτι für ἐπί eine Hs. u. Va.; die meisten und besten ὅτι. — ἀναπειρώμεναι für ἀποπειρώμεναι eine gute Hs. — ἐκείνοις. ἐκείνους mehrere der besten Hsn. Spr. 63, 41, 1 u. zu 2, 84, 2. — ἀπόξηρᾶναι ἐξουσία. Spr. 50, 4, 4. — σφετέρους. Spr. 51, 4, 4. vgl. zu 1, 97, 1. 7, 23, 4. — μᾶλλον in höherem Grade, „major commoditas.“ Valck. z. Phal. p. XXI.

C. 13. § 1. τοῦτο, τὸ διαψῦξαι. — καὶ μὴ auch wenn wir nicht. (Ps.) — εἰ ἀφαιρήσομεν, dadurch dass wir Schiffe aufs Land ziehen. (Ds.) — καὶ βρ. auch nur. Spr. 69, 32, 19.

§ 2. διὰ τόδε, sonst διὰ τοῦτο. vgl. 1, 97, 2. — καὶ ἔτι νῦν, gestellt wie bei Athen. 11, 476, b, καὶ ἔτι σήμερον [Aeschin.] Briefe 10, 8. Aehnlich Her. 1, 92, 2: καὶ ἔτι ἐς ἐμέ, während es sonst bei demselben immer heisst ἐτι καὶ ἐς ἐμέ. (Hertlein Ms.) Einige Hsn. καὶ νῦν ἔτι. vgl. 2, 15, 4. 99, 4. 6, 2, 5. 91, 1. Kr. Bruchst. verdächtigt das νῦν. — ναυτῶν τῶν μὲν. ναυτῶν μὲν Pp. — ἀρπαγὴν μακρὰν, διὰ τὸ ἐπὶ πολλοῦ διαστήματος ἐφ' ἀρπαγὴν ἐξίεναι. (Sch.) — οἱ δὲ θεράποντες. Uebergang vom Particip zum Verbum finitum (Ba.), wie 7, 15, 2. 47, 2. (Kr. z. Dion. p. 264.) — ἐς ἀντίπαλα ins Gleichgewicht. (Hl.) εἰς ἀντίπαλον καθιστάναι Dion C. 147, 69 u. Plut. Eigenlob 5. (Bl.) u. Per. 11. vgl. zu 4, 117, 3. — ἀναγκαστοὶ prädicativ: durch Zwang. Spr. 57, 5, 2. vgl. 7, 58, 4. — τὰς πόλεις, τῶν Σικελῶν. (Sch.) zu 6, 17, 2. vgl. 5, 54, 1. An Sikilien muss Jeder hier zunächst denken. — ἀποχωροῦσιν. ἀπεχώρον eine gute Hs., was Pp. wegen εὐθύς vorzieht.

§ 3. ἐπαρθέντες, ἐσβῆναι. (Bl.) vielmehr ἐσβάντες aus ἐπαρθέντες ἐσέβησαν. — τε δὴ auch 4, 40, 1. 63, 2. (Dobree 1 p. 111.) — ἐπ' αὐτομολίας προφάσει kann man nach Belieben erklären, nämlich gar nicht. Wahrscheinlich stand hier ein ungewöhnliches Wort, αὐτομαχίας, αὐτοτολμίας. (Kr. Bruchst.) — ὡς wie etwa sonst. — πολλή, ἔγουν εὐρέχωρος. (Sch.) wie 5, 110. Plat. Phaed. 73, a: πολλὴ ἢ Ἑλλάς. vgl. dort Heindorf. — οἱ καί. Spr. 69, 32, 15. — αὐτοὶ für αὐτοῦ eine sehr gute Hs. — ἐμπορενόμενοι Handel treibend. (Hl.) vgl. 6, 31, 5. (Arn.) — Ὑκκαρικά. vgl. 6, 62, 3. — ὑπέρ.

ὑπὲρ σφῶν πείσαντες τοὺς τριηράρχους τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῆρηται. ἐπισταμένοις δ' ὑμῖν γράφω ὅτι βρουχεῖα ἀκμὴ πληρώ-14
ματος καὶ ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἔξορμιῶντές τε ναῦν καὶ ξυνέχοντες
τὴν εἰρεσίαν. τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον τό τε μὴ οἶόν τε εἶναι
ταῦτα ἔμοι κωλύσαι τῷ στρατηγῷ — χαλεπαὶ γὰρ αἱ ὑμέτεραι φύ-
σεις ἄρξαι — καὶ ὅτι οὐδ' ὀπόθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς ἔχομεν,
ὃ τοῖς πολεμίοις πολλαχόθεν ὑπάρχει, ἀλλ' ἀνάγκη ἀφ' ὧν ἔχοντες
ἦλθομεν τὰ τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα γίγνεσθαι· αἱ γὰρ νῦν οὐσαιε
πόλεις ξύμμαχοι ἀδύνατοι, Νάξος καὶ Κατάνη. εἰ δὲ προσγενήσεται
ἐν ἔτι τοῖς πολεμίοις, ὥστε τὰ τρέφοντα ἡμᾶς χωρία τῆς Ἰταλίας,
ὀρώωντα ἐν ᾧ τ' ἔσμεν καὶ ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων, πρὸς ἐκείνους
χωρῆσαι, διαπεπολεμήσεται αὐτοῖς ἀμαχεὶ ἐκπολιορρηθέντων ἡμῶν
[ὁ πόλεμος].“

Noch mehr pleonastisch Xen. An. 3, 1, 38: ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων ἀντικατεστά-
θησαν. — τὴν ἀκρίβειαν den gehörigen Zustand. So ἀκριβέσιστα πλη-
ρώματα Arr. An. 2, 21, 9. ἀκριβῶς ὠπλισμένοι Tak. p. 18.

C. 14. § 1. βρουχεῖα ἀκμὴ πληρώματος, οὐ πολλῶ χρόνῳ ἀκμάζει
ἢ ναυτικὴ δύναμις. (Sch.) vgl. 7, 12, 2. (Arn.) Ba. erklärt: tenue et exiguum
numero (nobis) esse robur rei navalis, als ob ἡ ἀκμὴ τοῦ πλ. da stände.
„Die ἀκμὴ steht der Schwäche entgegen.“ (Voemel de ἀκμῇ p. 9.) — ἔξορ-
μῶντες von seinem Standorte aus in Bewegung setzend. (Dr.) —
ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν das Rudern (die Rudermannschaft) in
Ordnung haltend, leitend. (Ps.) vgl. Passows Lex. u. συνέχιν. „Ἐιρεσία
ist keine poetische Form. Steph. Thes. vgl. παρεξιρεσία 7, 34, 4.“ (Pp.) —
ἀπορώτατον, μεῖζονα πάντων τῶν εἰρημένων ἀπορίαν ἔχει. (Sch.) — τό τε.
Dem entspricht καὶ ὅτι. Spr. 59, 2, 4. — οἶόν τε εἶναι ἔμοι. Plat. Parm. 160,
e: εἶναι τῷ ἐνὶ οὐχ οἶόν τε, εἴπερ γε μὴ ἔστιν. — ταῦτα bezieht sich nicht
bloss auf die zunächst sondern auch auf die C. 13, 2 u. 3 erwähnten Uebel-
stände. (Pp.) — ἔμοι τῷ στρ. Spr. 50, 8, 8. — χαλεπαὶ ἄρξαι. Spr. 53,
3, 7. — ὀπόθεν. Spr. 51, 13, 8. vgl. Xen. An. 2, 4, 5. 3, 5, 3. 5, 10, 4. —
ἐπιπληρωσόμεθα, ἀναπληρώσομεν τὰ πληρώματα. (Sch.) Spr. 53, 7, 8.
ἐπι — nach, dazu, wie unser nachfüllen. Sonst nur und anders bei
Spätern das Activ. — ἀφ' ὧν, ἀπὸ τούτων ἅ, von, mit den Mitteln,
Mannschaften, mit denen. — τὰ τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα γί-
γνεσθαι sowohl unsere vorhandenen Mittel als das was uns
verloren geht hergenommen werde; d. h. wie wir von unserer mit-
gebrachten Macht, gleichsam dem Capital, diese Verluste bestreiten müssen,
so muss uns das Uebrigbleibende ohne Ersatz für dieselben zum Dienste aus-
reichen. (So ungefähr Ill.) Ueber τὰ τε zu αἱ τε 1, 7, 2.

§ 2. ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων. ὑμᾶς μὴ ἐπιβοηθούντας würde man
erwarten; allein der Ge. ist mit ὀρώωντα verbunden (Spr. 56, 14, 2) und τέ
versetzt, wie in den Stellen bei Kr zu Xen. An. 1, 2, 21. — διαπεπολε-
μήσεται für διαπολεμήσεται einige Hs., debellatum est Va. Spr. 53, 9, 3. —
ἐκπολιορρηθέντων, bezogen auf 7, 11, 3: αὐτοὺς τοῦτο πάσχειν. (Bö.) —
ὁ πόλεμος hatte Va. nicht; auch wohl nicht der Sch.: κατεργασθήσεται αὐ-
τοῖς, διαπολεμήσεται ὁ πόλεμος. So steht das Wort auch 7, 25, 7 ohne Sub-
ject. vgl. Spr. 61, 5, 6. (Kr. Bruchst.) Auch Cobet v. l. p. 117 eingefallen.
Mit ὁ πόλεμος: der Krieg wird durchgeführt sein; ohne dies: es ist
aus mit dem Kriege.

- 3 “Τούτων ἐγὼ ἡδίω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μὲν-
 τοι χρησιμώτερά γε, εἰ δεῖ σαφῶς εἰδότας τὰ ἐνθάδε βουλευσασθαι.
 καὶ ἅμα τὰς φύσεις ἐπιστάμενος ὑμῶν, βουλομένων μὲν τὰ ἡδίστα
 ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον, ἦν τι ὑμῖν ἀπ’ αὐτῶν μὴ ὁμοῖον ἐκ-
 15βῆ, ἀσφαλέστερον ἡγησάμην τὸ ἀληθὲς δηλωσαι. καὶ νῦν ὡς ἐφ’ ἃ
 μὲν ἤλθομεν τὸ πρῶτον καὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων ὑμῖν
 μὴ μεμπτῶν γεγενημένων, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε· ἐπειδὴ δὲ Σικελία
 τε ἅπασα ξυνίσταται καὶ ἐκ Πελοποννήσου ἄλλη στρατιὰ προσδόκιμος,
 αὐτοὶ βουλευέσθε ἤδη ὡς τῶν γ’ ἐνθάδε μηδὲ τοῖς παροῦσιν ἀνταρ-
 χούντων, ἀλλ’ ἢ τούτους μεταπέμπειν δέον ἢ ἄλλην στρατιὰν μὴ ἐ-
 λάσσω ἐπιπέμπειν καὶ πεζὴν καὶ ναυτικὴν, καὶ χρήματα μὴ ὀλίγα,
 ἐμοὶ δὲ διάδοχόν τινα, ὡς ἀδύνατός εἰμι διὰ νόσον νεφερῶν παραμέ-
 20νειν. ἀξιῶ δ’ ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν· καὶ γὰρ ὅτ’ ἐροώμην πολλὰ
 ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα. ὅ τι δὲ μέλλετε, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς
 καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράσσετε, ὡς τῶν πολεμίων τὰ μὲν ἐν Σικελίᾳ
 δι’ ὀλίγον ποριουμένων, τὰ δ’ ἐκ Πελοποννήσου σχολυίτερον μὲν, ὅμως
 δ’, ἦν μὴ προσέχητε τὴν γνώμην, τὰ μὲν λήσουσιν ὑμᾶς ὥσπερ καὶ
 πρότερον, τὰ δὲ φθήσονται.”
- 16 Ἡ μὲν τοῦ Νικίου ἐπιστολὴ τοσαῦτα ἐδήλου, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀ-
 κούσαντες αὐτῆς τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς, ἀλλ’ αὐτῷ,
 ἕως ἂν ἕτεροι ξυνώροντες αἰρεθέντες ἀφίκωνται, τῶν αὐτοῦ ἐκεῖ δύο

§ 3. ὑμᾶς vor εἰδότας, ein Glossem, fehlt in einigen guten Hsn. zu 1, 78, 3. vgl. 2, 61, 1. — ὁμοῖον den angenehmen Worten Entsprechendes (Bl.). „vgl. 2, 54, 3.“ (Pp.) — ἡγησάμην. Spr. 53, 10, 1.

C. 15. § 1. ὡς. Kr. zu Xen. 1, 3, 6 (lat. A.) — ἐφ’ ἃ, ταῦτα ἐφ’ ἃ in Bezug auf das wozu, zu dessen Ausführung, das ταῦτα als Ac. an μὴ μεμπτός angeschlossen. (St.) — μεμπτῶν. zu 6, 13, 2. — Σικελία ἅπασα. Spr. 50, 11, 9. vgl. 5, 32, 2. — ξυνίσταται. zu 6, 21, 1 u. 33, 6. — αὐτοί, wie ich vermuthet hatte, eine sehr gute Hs. für das mit προσδόκιμος verbundene αὐτοῖς, was Va. nicht ausdrückt. — τοῖς παροῦσιν, πρὸς τοὺς ἐνθάδε πολεμίους. (Sch.) Doch ist es das Neutrum. — ἀνταρχούντων für ἀνταρχούντων einige gute Hsn. u. Va., πρὸς τὰ παρόντα ἀντέχειν δυναμένων der Sch. — δέον durch ἀλλά mit ἀνταρχούντων verbunden. Spr. 56, 14, 2. — ἐπιπέμπειν. zu 6, 73, 1. — ὡς denn. Soph. Phil. 53: δεῖ σ’ ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει. Heraklides bei Athen. p. 532, e: μάλα συχνούς ἐδείπνισε Χάρης Ἀθηναίων τόθ’, ὡς γενναῖος ἦν. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 9, 30. vgl. 32.

§ 2. ἀξιῶ, ἀξιός εἰμι. (Sch.) ich glaube zu verdienen. zu 6, 87, 1. — ὑμῶν. Kr. zu Xen. An. 1, 4, 15. — μέλλετε, πράσσειν. Spr. 55, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 118. — ἐς ἀναβολὰς. Her. 8, 21: οὐκ ἐς ἀναβολὰς ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν. (Bl.) vgl. Pflugk zu Eur. Hel. 1297. (Hertlein.) — σχολυίτερον, ποριουμένων. (Bl.) Pp. will das Verbum lieber aus dem Folgenden denken; hier doch hart. — λήσουσι — φθήσονται, ποριούμενοι, οἱ πολέμιοι. Spr. 56, 16 A. u. Kr. z. Dion. p. 118. Dabei ein Uebergang zum Verbum finitum. vgl. zu 7, 13, 2.

C. 16. § 1. παρέλυσαν, ἀπήλλαξαν, μετέστησαν. (Phot.) vgl. 8, 54, 2 u. die Lex. — ἐκεῖ dürfte Glossem sein. Doch vergleicht Pp. Soph. Oed. K.

προσείλοντο, Μένανδρον καὶ Εὐθύδημον, ὅπως μὴ μόνος ἐν ἀσθενείᾳ
 ταλαιπωροῖη, στρατιὰν δὲ ἄλλην ἐψηγίσαντο πέμπειν ναυτικὴν καὶ
 πεζὴν Ἀθηναίων τε ἐκ καταλόγου καὶ τῶν ξυμμάχων. καὶ ξυνάροχον-2
 τας αὐτῷ εἶλοντο Δημοσθένην τε τὸν Ἀλκισθένης καὶ Εὐθυμέδοντα
 τὸν Θουκλέους. καὶ τὸν μὲν Εὐθυμέδοντα εὐθύς περὶ ἡλίου τροπὰς
 τὰς χειμερινὰς ἀποπέμπουσιν ἐς τὴν Σικελίαν μετὰ δέκα νεῶν, ἄγοντα
 εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἅμα ἀγγελοῦντα ταῖς ἐκεῖ
 ὅτι ἤξει βοήθεια καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται· ὁ δὲ Δημοσθένης ὑπο-17
 μένων παρεσκευάζετο τὸν ἔκπλον ὡς ἅμα τῷ ἦρι ποιησόμενος, στρα-
 τιὰν τε ἐπαγγέλλων ἐς τοὺς ξυμμάχους καὶ χρήματα αὐτόθεν καὶ
 ναῦς καὶ ὀπλίτας ἐτοιμάζων. πέμπουσιν δὲ καὶ περὶ τὴν Πελοπόννη-
 σον οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς, ὅπως φυλάσσοιεν μηδένα ἀπὸ Κορίνθου
 καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐς τὴν Σικελίαν περαιουῖσθαι. οἱ γὰρ Κορίν-2
 θιοι, ὡς αὐτοῖς οἱ πρόσβεις ἦγον καὶ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίω ἠγγελ-
 λον, νομίσαντες οὐκ ἄκαιρον καὶ τὴν προτέραν πέμψιν τῶν νεῶν ποι-
 ῆσασθαι, πολλῶ μᾶλλον ἐπέροοντο, καὶ ἐν ὀλκάσι παρεσκευάζοντο
 αὐτοὶ τε ἀποστελοῦντες ὀπλίτας ἐς τὴν Σικελίαν καὶ ἐκ τῆς ἄλλης
 Πελοποννήσου οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ πέμψοντες. ναῦς τε3
 οἱ Κορίνθιοι πέντε καὶ εἴκοσιν ἐπλήρουν, ὅπως ναυμαχίας τε ἀποπει-
 ράσωσι πρὸς τὴν ἐν τῇ Ναυπάκτῳ φυλακῆν, καὶ τὰς ὀλκάδας αὐτῶν
 ἦσσαν οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι κωλύοιεν ἀπαίρειν, πρὸς τὴν
 σφετέραν ἀντίταξιν τῶν τριήρων τὴν φυλακῆν ποιούμενοι.

78: τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ. Bei Herod. αὐτοῦ ταύτῃ und αὐτοῦ τῆδε. Kr. dort zu 5, 19. Verschiedenartiges bei Dobree 2 p. 149. — ταλαιπωροῖη belästigt würde. (Hl.)

§ 2. καὶ ἑκατόν bietet eine sehr gute Hs. u. Va. vgl. jedoch Böckh Staatsh. 1 S. 401. „Indess ist es nicht glaublich dass Thuk. die kleinere Summe angeführt und die grössere verschwiegen hätte.“ (Eng.)

C. 17. § 1. ὡς ποιησόμενος. zu 3, 15, 1. — στρατιὰν ἐπαγγέλλων wie imperare milites, auch 8, 108, 3. (Arn.) zu 3, 16, 3. — ἐς, weil ἐπαγγέλλων ein πέμψας enthält. (Pp.) — χρήματα. vgl. Böckh C. inserr. 1 p. 208. — αὐτόθεν, aus Attika. — φυλάσσοιεν μηδένα περαιουῖσθαι. zu 3, 23, 1.

§ 2. βελτίω. Eur. Hek. 423: ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ. vgl. dort Pflugk u. Spr. 56, 7, 4. — πέμψιν. Ein seltenes Wort, bei Thuk. nur hier, bei Her. 8, 54, Dion C. 44, 41. 54, 24. — παρεσκευάζοντο ἀποστελοῦντες. zu 2, 18, 1. 91, 1. — ἐς τὴν Σικελίαν für ἐν τῇ Σικελίᾳ eine sehr gute Hs.; letzteres ist aus dem Anf. dieses § wiederholt. — τῷ αὐτῷ τρόπῳ ist hinzugefügt als wäre vorher gestellt καὶ αὐτοὶ τε παρεσκευάζοντο ἐν ὀλκάσιν ἀποστελοῦντες. (Pp.)

§ 3. περιάσωσι — κωλύοιεν. zu ἦ καὶ β. 3, 22, 5. — φυλακῆν, wohl die zwanzig Schiffe 7, 19, 5. 31, 3, obschon Thuk. die Sache nicht so klar wie er sollte erzählt hat. (Hl. zu 7, 31.) Zwanzig dort auch sonst 2, 69. 80, 3. (Arn.) — αὐτῶν für σῶν, obgleich σφετέραν folgt. „Notabilis locus.“ (Dobree 1 p. 123.) zu 1, 95, 2. — σφετέραν, τῶν Κορινθίων. zu 2, 61, 2. vgl. Haase p. 8 s. 11. 12.

18 Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὥσπερ τε προεδέδοκτο αὐτοῖς καὶ τῶν Συρακοσίων καὶ Κορινθίων ἐναγόντων, ἐπειδὴ ἐπυνθάνοντο τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν² ἐς τὴν Σικελίαν, ὅπως δὴ ἐσβολῆς γενομένης διακωλυθῆ. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης προσκείμενος ἐδίδασκε τὴν Δεκέλειαν τειχίζειν καὶ μὴ ἀνιέναι τὸν πόλεμον. μάλιστα δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγγένητό τις ῥώμη, διότι τοὺς Ἀθηναίους ἐνόμιζον διπλοῦν τὸν πόλεμον ἔχοντας, πρὸς τε σφᾶς καὶ Σικελιώτας, εὐκαθαιρετωτέρους ἕσεσθαι, καὶ ὅτι τὰς σπονδὰς³ προτέρους λελυκέναι ἠγοῦντο αὐτούς· ἐν γὰρ τῷ προτέρῳ πολέμῳ σφέτερον τὸ παρανόμημα μᾶλλον γενέσθαι, ὅτι τε ἐς Πλάταιαν ἦλθον Θηβαῖοι ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρημένον ἐν ταῖς πρότερον ξυνθήκαις ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν, ἣν δίκας ἐθέλωσι δίδόναι, αὐτοὶ οὐχ ὑπήκουον ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Ἀθηναίων. καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως δυστυχεῖν τε ἐνόμιζον καὶ ἐνεθυμοῦντο τὴν τε περὶ Πύλον ξυμφορὰν καὶ εἴ τις ἄλλη αὐτοῖς γένοιτο. ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς τριάκοντα ναυσὶν⁴ ἕξ Ἄργους ὀρμώμενοι Ἐπιδαύρου τέ τι καὶ Πρασιῶν καὶ ἄλλα ἐδήωσαν καὶ ἐκ Πύλον ἅμα ἐλήστευον, καὶ ὁσάκις περὶ τοῦ διαφοραὶ γένοιτο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβητουμένων, ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἤθελον ἐπιτρέπειν, τότε δὴ οἱ Λακε-

C. 18. § 1. καὶ τὴν, zurückweisend auf 6, 93, 1. (Pp.) — προεδέδοκτο 6, 93, 2. — καὶ ἐναγόντων. Man würde καὶ ἐνῆγον erwarten. vgl. Spr. 59, 2, 4. — ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. zu 2, 86, 4. — πυνθάνεσθαι mit dem Ac. findet sich so bei Thuk. öfter, wie 1, 28, 1. 31, 2. 3, 26, 3. 5, 75, 1. vgl. Kr. zu Arr. An. 5, 2, 2. — ἐς τὴν. τὴν ἐς könnte man vermuthen; doch vgl. zu ἐκ 1, 18, 3. — ἐσβολῆς, τῶν Λακεδαιμονίων ἐς τὴν Ἀττικὴν. (Sch.)

§ 2. ἐδίδασκε τειχίζειν regte sie an dass sie befestigen sollten. vgl. 4, 46, 3. 83, 2. Ar. Vögel 550: διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι. Spr. 55, 3, 11. — ἀνιέναι. ἀνείναι eine sehr gute Hs. — ῥώμη Ermuthigung. vgl. 7, 42, 3. 4, 29, 2 u. zu 2, 8, 1. — πρὸς. Erwarten möchte man τὸν τε πρὸς καὶ τὸν πρὸς Σ. doch vgl. zu δημοσίαν 6, 31, 5. — εὐκαθαιρετωτέρους, εὐχειροτέρους. (Sch.) vgl. zu καθῆρει 1, 4. Das Wort findet sich noch bei Dion C. 47, 37.

§ 3. παρανόμημα wird noch aus Pol. u. Spättern angeführt. — τε bieten zwei gute Hsn. So auch ὅτι τε 6, 83, 1. — ἐν σπονδαῖς, οὐσῶν σπονδῶν. (Sch.) 2, 2, 1. — εἰρημένον. zu 1, 125, 1. — ἐν ταῖς πρ. ξυνθήκαις, im dreissigjährigen Vertrage. vgl. 1, 140, 3. 145. — πρότερον. zu 1, 23, 1. — δίκας. zu 1, 28, 2. — ἐθέλωσι für θέλωσι eine Hs. zu 2, 51, 3. — καὶ ἐνεθυμοῦντο und sie erwogen, daher ableitend. — εἴ τις. zu 7, 7, 2. — γένοιτο, iterativ. Der Optativ: „what had ever happened. vgl. S, 66, 2 u. Eur. Med. 1216.“ (Dobree 1 p. 118.) Eine Hs. ἐγένετο, eine andere ἐγεγόνει; und γένοιτο könnte aus § 4 entstanden sein.

§ 4. ἕξ Ἄργους fügt eine gute Hs. hinzu; ex agro Va. „vgl. 6, 105, 3.“ (Arn.) — ταῖς τριάκοντα ναυσὶ erwähnt 6, 103, 1. (Bd.) — ὀρμώμενοι. ὄρμημένοι Kr. Bruchst. — τέ τι für τι eine gute Hs. — ἐλήστευον für ἐλησιεύοντο eine sehr gute Hs. Das Medium scheint man nicht gebraucht zu haben. (Pp.) — ἐπιτρέπειν. zu 5, 31, 3. — τὸ αὐτό. Spr. 51, 5, 1. — Verschiedenes zu 4, 17, 1. — περιέσιγη. zu 4, 12, 3.

δαιμόνιοι νομίσαντες τὸ παρανόμημα, ὅπερ καὶ σφίσι πρότερον ἡμάρτητο, αὐθις ἐς τοὺς Ἀθηναίους τὸ αὐτὸ περιεστάναι, πρόθυμοι ἦσαν ἐς τὸν πόλεμον. καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ σίδηρόν τε περιήγγελλον κατὰ τοὺς ξυμμάχους καὶ τᾶλλα ἐργαλεῖα ἡτοιμάζον ἐς τὸν ἐπιχεισμόν, καὶ τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ ἄμια ὡς ἀποπέμψοντες ἐν ταῖς ὀλκάσιν ἐπικουρίαν αὐτοῖ τε ἐπόριζον καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους προσηνάγκαζον. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ ὄγδοον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε ὄν Θουκυδίδης ξυγγράφειν.

Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου ἤρος εὐθύς ἀρχομένου πρωίτατα δὴ οἱ Λα-19 κεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσέβαλον· ἡγήτο δὲ Ἄγρις ὁ Ἀρχιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ πρῶτον μὲν τῆς χώρας τὰ περὶ τὸ πεδίον ἐδήλωσαν, ἔπειτα Δεκέλειαν ἐτείχιζον, κατὰ πόλεις διελόμενοι τὸ ἔργον. ἀπέχει δὲ ἡ Δεκέλεια σταδίους μάλιστα τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως εἴκοσι καὶ ἑκατὸν [παραπλήσιον δὲ καὶ οὐ πολλῶ πλέον καὶ] ἐπὶ τῆς Βοιωτίας. ἐπὶ δὲ τῷ πεδίῳ καὶ τῆς χώρας τοῖς κρατίστοις [ἐς τὸ κακουργεῖν] ὠκοδομεῖτο τὸ τεῖχος, ἐπιφανὲς μέγροι τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐτείχιζον, οἱ δ' ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἀπέστελλον περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ταῖς ὀλκάσι τοὺς ὀπλίτας ἐς τὴν Σικελίαν, Λακεδαιμόνιοι μὲν τῶν τε Εἰλιώτων ἐπιλεξάμενοι τοὺς βελτίστους καὶ τῶν νεοδαμωδῶν, ξυναμφοτέρων ἐς ἑξακοσίους ὀπλίτας, καὶ Ἐκκριτον Σπαρτιάτην ἄρχοντα, Βοιωτοὶ δὲ τριακοσίους ὀπλίτας, ὧν ἤρχον Ἐένων τε καὶ Νίκων, Θηβαῖοι, καὶ Ἠγήσανδρος, Θεσπιεύς. οὗτοι μὲν οὖν ἐν τοῖς πρῶτοι ὀρμήσαντες ἀπὸ τοῦ Ταινάρου τῆς Λακωνικῆς ἐς τὸ πέλαγος ἀφῆκαν· μετὰ δὲ τούτους Κορίνθιοι οὐ πολλῶ ὕστερον πεντακοσίους

§ 5. περιήγγελλον. zu 2, 85, 2. — τᾶλλα. Spr. 50, 4, 11. vgl. 2, 14. — τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ gehört wohl auch zu ἐπόριζον, wofür eine Hs. ἐπορίζοντο. (Pp.) — προσηνάγκαζον. zu 4, 87, 1.

C. 19. § 1. πρωίτατα für πρωιαίτατα die besten Hsn. und Thomas M., der die Formation πρωίτερος, ἰτατος für besser erklärt als πρωιαίτερος und αἰτατος. vgl. 8, 101, 2. (Dr.) Auch Xen. An. 3, 4, 1 haben drei der besten Hsn. πρωίτερον. (Pp.) vgl. 7, 39, 1. — περὶ. Spr. 68, 33, 1 u. zu 1, 5, 3. — ἔπειτα ohne δέ. zu 1, 98, 1. — διελόμενοι. zu 5, 114.

§ 2. παραπλήσιον δὲ καὶ οὐ πολλῶ πλέον καὶ scheinen aus Glossemen zu μάλιστα entstanden. Bei stimmt Driessen p. 30, der auch 3, 17, 1: παραπλήσιαι — πολέμον streicht. Zu erklären versucht beide Stellen Kampf Quaestt. 1 p. 20 s. Pp. vermuthet μέιον für πλέον. — ἐπὶ. ἀπό zwei Hsn. und Va. — τοῖς κρατίστοις den fruchtbarsten, einträglichsten Theilen. „vgl. 1, 2, 2.“ (Bl.) — ἐς τὸ κακουργεῖν halt' ich für Glossem zu ἐπὶ τῷ. Spr. 68, 41, 7. vgl. zu 3, 92, 3. 5, 33, 1.

§ 3. ἀπέστελλον. zu 2, 85, 2. vgl. 7, 20, 2. — ταῖς ὀλκάσι kann instrumental erklärt werden, wie § 5; doch ἐν ὀλκάσι 7, 7, 3. 17, 2. (Kr. Bruchst.) — τοὺς ὀπλίτας, die 7, 17, 2 erwähnten. — τῶν vor Νεοδαμωδῶν fehlt in den besten Hsn. — ἐς hat nur eine gute Hs.

§ 4. πρώτοις. πρώτοι Reiz de incl. acc. p. 20 u. Dobree 1 p. 117. vgl. zu 4, 105, 1. — ἀφῆκαν stachen in See. Her. 7, 193: ἐντιῦθεν ἔμελλον

όπλίτας, τοὺς μὲν ἔξ αὐτῆς Κορίνθου, τοὺς δὲ προσμισθωσάμενοι Ἀρχάδων, καὶ ἄρχοντα Ἀλέξαρχον, Κορίνθιον, προστάξαντες ἀπέπεμψαν. ἀπέστειλαν δὲ καὶ Σικυώνιοι διακοσίους όπλίτας όμοῦ τοῖς Κορινθίοις, ἃν ἤρχε Σαργεύς Σικυώνιος. αἱ δὲ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες τῶν Κορινθίων αἱ τοῦ χειμῶνος πληρωθεῖσαι ἀνθρώρουν ταῖς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ εἴκοσιν Ἀττικάις, ἕως περ αὐτοῖς οὔτοι οἱ όπλίται ταῖς όλκάσιν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν, οὔπερ ἕνεκα καὶ τὸ πρῶτον ἐπληρώθησαν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς όλκάδας μᾶλλον ἢ πρὸς τὰς τριήρεις τὸν νοῦν ἔχωσιν.

20 Ἐν δὲ τούτῳ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὅμα τῆς Δεκελείας τῷ τειχισμῷ καὶ τοῦ ἥρος εὐθὺς ἀρχομένου περὶ τε Πελοπόννησον ναῦς τριάκοντα ἔστειλαν καὶ Χαρικλέα τὸν Ἀπολλοδώρου ἄρχοντα, ᾧ εἶρητο καὶ ἐς Ἄργος ἀφικομένην κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παρακαλεῖν Ἀργείων [τε] όπλίτας ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ τὸν Δημοσθένην ἐς τὴν Σικελίαν, ὥσπερ ἔμελλον, ἀπέσπελλον ἐξήκοντα μὲν ναυσὶν Ἀθηναίων καὶ πέντε Χίαις, όπλίταις δὲ ἐκ καταλόγου Ἀθηναίων διακοσίοις καὶ χιλίοις, καὶ νησιωτῶν ὅσοις ἕκασταχόθεν οἷόν τ' ἦν πλείστοις χρῆσασθαι, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ξυμμάχων τῶν ὑπηκόων, εἴ ποθὲν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον, ξυμπορίσαντες. εἶρητο δ' αὐτῷ πρῶτον μετὰ τοῦ Χαρικλέους ὅμα περιπλέοντα ξυστρατεύεσθαι περὶ τὴν Λακωνικὴν. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἐς τὴν Ἄγιαν πλεύσας τοῦ στρατεύματός τε εἴ τι ὑπελείπετο περιέμενε καὶ τὸν Χαρικλέα τοὺς Ἀργείους παραλαβεῖν.

21 Ἐν δὲ τῇ Σικελίᾳ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτου τοῦ ἥρος καὶ

ἐς τὸ πέλαγος ἀγῆσειν· ἐπὶ τούτου δὲ τῷ χώρῳ ὄνομα γέγονε Ἀγίται. (Abr.) vgl. Arr. An. 5, 7, 3. Ueber die Form Spr. 36, 8, 1. — Ἀρχάδων aus der Zahl der A. Spr. 47, 9. — καὶ vor ἄρχοντα verbindet dieses mit όπλίτας; προστάξαντες steht für sich. zu 3, 26, 1.

§ 5. Σικυώνιοι, ἀναγκαστοὶ 7, 58, 4. — ἤρχε Σαργεύς. ἤρχεν Ἀργεύς? — αἱ die 7, 17, 3. 31, 3. — ἀνθρώρουν. zu 2, 86, 3. — εἴκοσιν. εἴκοσι ταῖς? — ἕως περ auch bei Dem. 54, 3. Plat. Men. 97 c. (Arn.) Protag. 325, a, Apol. 29, d, Phaedr. 243, c. — αὐτοῖς οὔτοι für αὐτοῖς eine gute Hs.; die übrigen οὔτοι oder αὐτοῖς. Für αὐτοῖς 3, 98, 1. 6, 34, 2. 105, 1. 7, 25, 4. (39, 2.) (Dr.) — πρῶτον für πρότερον zu 1, 59. — μὴ μᾶλλον. zu 1, 91, 1.

C. 20. § 1. καὶ οἱ Ἀ. auch die A., wie die Peloponnesier, feierten nicht, indem sie etc.; über das nächste καὶ Spr. 59, 2, 3. — περὶ τε für περὶ zwei Hsn. Es entspricht καὶ τὸν Δημοσθένην, wobei denn τε nach Ἀργείων mit Reiske, Dobree 1 p. 123 u. A. zu streichen ist. — κατὰ τὸ ξ. zu 1, 107, 4. — παρακαλεῖν. παραλαβεῖν Kr. vgl. 7, 26, 1 etc. — χρῆσασθαι. zu 1, 6, 3.

§ 2. ἔμελλον. 7, 17, 1. — Χίαις neben Ἀθηναίων. Kr. zu Arr. An. 2, 20, 2 lat. A. — ὅσοις. Spr. 49, 10, 4. — καὶ ξυμπορίσαντες. zu 1, 26, 3. Das Verbum wird nur noch aus Spätern angeführt.

§ 3. περιπλέοντα. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 1 u. Lobeck zu Soph. Aj. 1006. — εἴ nachgestellt. zu 1, 10, 2. vgl. zu 6, 79, 1. — παραλαβεῖν, ἀπὸ κοινῶ τὸ περιέμενεν. (Sch.)

ὁ Γύλιππος ἦκεν ἐς τὰς Συρακούσας, ἄγων ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν ἔπεισε στρατιὰν ὄσσην ἑκασταχόθεν πλείστην ἐδύνατο. καὶ Ξυγκαλέσας τοὺς Συρακοσίους ἔφη χρῆναι πληροῦν ναῦς ὡς δύνανται πλείστας καὶ ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν· ἐλπίζειν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσασθαι. Ξυνανέπειθε δὲ καὶ ὁ Ἐρμοκράτης οὐχ ἦκιστα τοῦ ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, λέγων οὐδ' ἐκείνους πάτριον τὴν ἐμπειρίαν οὐδ' αἰδιον τῆς θαλάσσης ἔχειν, ἀλλ' ἠπειρώτας μᾶλλον τῶν Συρακοσίων ὄντας καὶ ἀναγκασθέντας ὑπὸ Μήδων ναυτικούς γενέσθαι. καὶ πρὸς 3 ἄνδρας τολμηροὺς, οἷους καὶ Ἀθηναίους, τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους [ἄν] αὐτοῖς φαίνεσθαι· τῷ γὰρ ἐκείνοι τοὺς πέλας, οὐ δύναμι ἐστιν ὅτε προὔχοντες, τῷ δὲ θράσει ἐπιχειροῦντες καταφοβοῦσιν, καὶ σφᾶς ἂν τὸ αὐτὸ ὁμοίως τοῖς ἐναντίοις ὑποσχεῖν. καὶ Συρακοσίους 4 εὖ εἰδέναι ἔφη τῷ τολμηῆσαι ἀπροσδοκῆτως πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντιστῆναι πλέον τι διὰ τὸ τοιοῦτον ἐκπλαγέντων αὐτῶν περιγενησομένων ἢ Ἀθηναίους τῇ ἐπιστήμῃ τὴν Συρακοσίων ἀπειρίαν βλάψοντας. ἵνα οὖν ἐκέλευεν ἐς τὴν πῆραν τοῦ ναυτικοῦ καὶ μὴ ἀποκνεῖν. καὶ οἱ μὲν Συρακοσίοι, τοῦ τε Γυλίππου καὶ Ἐρμοκράτους καὶ εἴ του ἄλλου πειθόντων, ὠρμηγτό τε ἐς τὴν ναυμαχίαν καὶ τὰς ναῦς ἐπλήρουν· ὁ δὲ Γύλιππος ἐπειδὴ παρεσκευάσατο τὸ ναυτικόν, ἀγαγὼν 22 ὑπὸ νύκτα πᾶσαν τὴν στρατιὰν τὴν πεζὴν αὐτὸς μὲν τοῖς ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τείχεσι κατὰ γῆν ἐμελλε προσβαλεῖν, αἱ δὲ τριήρεις τῶν Συρα-

C. 21. § 1. ἦκεν kehrte zurück. zu 6, 8, 1. — ἀπόπειραν λαμβάνειν auch Pol. 27, 4, 2 und bei einem Byzantiner; mit ποιῆσθαι Her. 8, 9. (Bl.) Das Substantiv findet sich bei Attikern sonst wohl nicht.

§ 2. ἀπ' αὐτοῦ, τοῦ ναυμαχεῖν. (Sch.) zu 1, 68, 1. Ueber ἀπό vgl. 4, 21, 4. — κατεργάσασθαι. Spr. 53, 1, 10 u. Index u. Infinitiv 6. — Ξυνανέπειθε. Ξυνέπειθε die meisten Hsn. Jenes hat Thuk. noch 6, 88, 9, dieses doch andre gute Schriftsteller. (Dr.) — τοῦ vor ταῖς ναυσὶ fehlt in mehreren Hsn., freilich schlechtern; vielleicht τό? (Kr. Bruchst.) Arn. erklärt τοῦ wie τοῦ ἵνα 1, 4. — ἐπιχειρήσειν. zu 1, 27, 2. ἐπιχειρῆσαι ohne τό oder ἐπιχειρήσειν Dobree. vgl. 5, 91, 1, dies auch mir eingefallen. — πρὸς. Plat. Menex. 241, d: ἐπιχειρεῖν πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. (Abr.) vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 1, 8. — πάτριον. Kr. zu Arr. An. 7, 23, 4. — ὄντας καί. zu 1, 1, 1.

§ 3. πρὸς ἄνδρας ist mit ἀντιτολμῶντας zu verbinden. (Ps.) — οἷους. Spr. 62, 4, 3 u. zu 1, 69, 4. — ἀντιτολμῶντας. zu 2, 89, 4. — ἄν fehlt in vielen und guten Hsn. — ἔστιν ὅτε. zu 1, 25, 4. — τῷ mit ihrer. Spr. 50, 2, 3. — σφᾶς für αὐτοὺς ἐκείνους nach Dobree 1 p. 123; σφεῖς will Bekker. zu 3, 111, 2. — τὸ αὐτό, θράσος καὶ τόλμαν. — ὑποσχεῖν darbiehen. (Ba.) Eine ungewöhnliche Verbindung.

§ 4. τῷ τολμηῆσαι ἀντιστῆναι gehört zu περιγενησομένους. — πλέον τι für πλέον eine gute Hs. zu 3, 67, 3. — περιγενησομένους hängt von εἰδέναι ab.

§ 5. εἴ του ἄλλου. Soph. Aj. 487: ἔξέμν πατρὸς εἶπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλοῦτι Φρυγῶν. (Fr.) Spr. 60, 10, 2 u. Kr. zu Arr. An. 3, 22, 2.

C. 22. § 1. παρεσκευάσατο. παρεσκευάαστο zwei Hsn. — αὐτὸς μὲν

κοσίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος πέντε μὲν καὶ τριάκοντα ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπέπλεον, αἱ δὲ πέντε καὶ τεσσαράκοντα, ἐκ τοῦ ἐλάσσονος, οὗ ἦν καὶ τὸ νεώριον αὐτοῖς, περιέπλεον, βουλόμενοι πρὸς τὰς ἐντὸς προσμίξαι καὶ ἅμα ἐπιπλεῖν τῷ Πλημμυρίῳ, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβῶνται. οἱ δ' Ἀθηναῖοι διὰ τάχους ἀντιπληρώσαντες ἐξήκοντα ναῦς ταῖς μὲν πέντε καὶ εἴκοσι πρὸς τὰς πέντε καὶ τριάκοντα τῶν Συρακοσίων τὰς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ἐνανμάχουν, ταῖς 3δ' ἐπιλοίποις ἀπλήντων ἐπὶ τὰς ἐκ τοῦ νεωρίου περιπλεούσας. καὶ εὐθύς πρὸ τοῦ στόματος τοῦ μεγάλου λιμένος ἐνανμάχουν, καὶ ἀντεῖχον ἀλλήλοις ἐπὶ πολὺ, οἱ μὲν βιάσασθαι βουλόμενοι τὸν ἔσπλον, οἱ δὲ κωλύειν.

23 Ἐν τούτῳ δ' ὁ Γύλιππος τῶν ἐν τῷ Πλημμυρίῳ Ἀθηναίων πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπικαταβάντων καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τὴν γνῶμην προσεχόντων φθάνει προσπεσὼν ἅμα τῇ ἐν αἰφνιδίῳ τοῖς τείχεσι, καὶ αἰρεῖ τὸ μέγιστον πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐλάσσω δύο, οὐχ ὑπομεινάντων τῶν φυλάκων, ὡς εἶδον τὸ μέγιστον ῥαδίως ληφθέν. καὶ ἐκ μὲν τοῦ πρώτου ἀλόγτος χαλεπῶς οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι καὶ ἐς τὰ πλοῖα καὶ ὀγκάδα τινὰ κατέφυγον, ἐς τὸ στρατόπεδον ἐξεκομίζοντο· τῶν γὰρ Συρακοσίων ταῖς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυσὶ κρατούντων [τῇ ναυμαχίᾳ] 3υπὸ τριήρους μιᾶς καὶ εὐ πλειούσης ἐπεδιώκοντο· ἐπειδὴ δὲ τὰ δύο τειχίσματα ἠλίσκετο, ἐν τούτῳ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἐτύγχανον ἤδη νικώμενοι καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν φεύγοντες ῥᾶον παρέπλευσαν. αἱ γὰρ τῶν Συρακοσίων αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι βιασάμεναι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς οὐδενὶ κόσμῳ ἐσέπλεον καὶ ταραχθεῖσαι περὶ

würde man vor ἀγαγῶν erwarten. Doch vgl. 2, 52, 3 u. zu παράδειγμα 3, 39, 3. — ἀπὸ ξ. zu 4, 67, 5.

§ 2. αἱ δὲ πέντε die andern aber, fünf, so dass die Zahl hier appositiv steht. (Hk.) vgl. 8, 15, 2. zu 4, 13, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 3. Blume Animadvv. p. 12 s. will nach Ba. ohne Komma das αἱ πέντε καὶ τεσ. als bestimm- baren Theil der gedachten Summe (80) deuten und wie ταῖς § 2 erklären. — καὶ vor περιέπλεον ist mit einer guten Hs. u. Va. gestrichen. — περιέ- πλεον, um die νῆσος 6, 3, 2. — πρὸς τὰς ἐντὸς προσμίξαι, ταῖς ἰδίαις ταῖς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι συμμίξαι. (Sch.) — ταῖς μὲν. Ueber den Artikel Spr. 50, 2, 8. (Kr. z. Dion. p. LXI.) zu 1, 116, 1 u. Blume p. 14. — οἱ μὲν, οἱ Συρακούσιοι. (Sch.)

C. 23. § 1. ἐπικαταβάντων. ἐπι — gegen. (Abr.) zu 4, 41, 1. — αἰφνιδίως, αἰφνίδιος προσπίπτει 6, 49, 2. vgl. zu 4, 75, 3. Doch findet sich das Adv. auch 4, 96, 4. 5, 8, 3. 9, 5. 7, 3, 1. vgl. 2, 53, 1. — πρῶ- τον. zu 1, 32, 1.

§ 2. πρώτου. Spr. 50, 12, 1. vgl. 57, 5, 3. — τὰ πλοῖα 7, 4, 6. (Pp.) — τὸ στρατόπεδον das Schiffslager in einer Bucht des grossen Hafens mit drei Festen verbunden 7, 4, 6. vgl. 53, 1 u. 3. (Gö.) In der Nähe war das Landlager. — γὰρ erläutert das χαλεπῶς. — τῇ ναυμαχίᾳ ver- dächtigt Kr. Bruchst. Anders zwei Da. zu 1, 116, 1.

§ 3. οἱ ἐξ αὐτῶν, τῶν τειχισμάτων. (Sch.) — αἱ — αἱ. Spr. 50, 9, 1. — ναυμαχοῦσαι. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3 u. zu 1, 11, 3 E. vgl. 8, 53, 1. — ναῦς fehlt in einer Hs. — οὐδενὶ κόσμῳ. zu 2, 52, 1.

ἀλλήλας παρέδοσαν τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις· ταύτας τε γὰρ ἔτρεψαν⁴ καὶ ὑφ' ὧν τὸ πρῶτον ἐνικῶντο ἐν τῷ λιμένι. καὶ ἔνδεκα μὲν ναῦς τῶν Συρακοσίων κατέδυσαν καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτειναν, πλὴν ὅσον ἐκ τριῶν νεῶν, οὓς ἐξώγησαν· τῶν δὲ σφετέρων τρεῖς νῆες διεφθάρησαν. τὰ δὲ ναύαγια ἀνεγκύσαντες τῶν Συρακοσίων, καὶ τροπιῖον ἐν τῷ νησιδίῳ στήσαντες τῷ πρὸ τοῦ Πλημμυρίου, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον.

Οἱ δὲ Συρακοσίοι κατα μὲν τὴν ναυμαχίαν οὕτως ἐπεπράγεσαν,²⁴ τὰ δ' ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τείχη εἶχον καὶ τροπαῖα ἔστησαν αὐτῶν τρία. καὶ τὸ μὲν ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν τοῖν ὕστερον ληφθέντων κατέβαλον, τὰ δὲ δύο ἐπισκευάσαντες ἐφρούρουν. ἄνθρωποι δ' ἐν τῶν² τειχῶν τῇ ἀλώσει ἀπέθανον καὶ ἐξωγήθησαν πολλοὶ καὶ χρήματα πολλὰ τὰ ξύμπαντα ἐάλω· ἅτε γὰρ ταμιεῖον χρωμένον τῶν Ἀθηναίων τοῖς τείχεσι πολλὰ μὲν ἐμπόρων χρήματα καὶ σῖτος ἐνῆν, πολλὰ δὲ καὶ τριηράρων, ἐπεὶ καὶ ἰστία τεσσαράκοντα τριήρων καὶ τὰλλα σκευὴ ἐγκατελήφθη καὶ τριήρεις ἀνελευσμέναι τρεῖς. μέγιστόν τε καὶ ἐν³ τοῖς πρῶτον ἐκάκωσε τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων ἢ τοῦ Πλημμυρίου λῆψις· οὐ γὰρ ἔτι οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων — οἱ γὰρ Συρακοσίοι ναυσὶν αὐτόθι ἐφοροῦντες ἐκόλυνον καὶ διὰ μάχης ἤδη ἐγίνοντο οἱ ἔσχομιδαί — ἐς τε τὰλλα κατάπληξιν παρέσχε καὶ ἀθυρίαν τῷ στρατεύματι.

Μετὰ δὲ τοῦτο ναῦς τε ἐκπέμπουσι δώδεκα οἱ Συρακοσίοι καὶ²⁵ Ἀγάθορχον ἐπ' αὐτῶν, Συρακόσιον, ἄρχοντα. καὶ αὐτῶν μία μὲν ἐς Πελοπόννησον ὄχαιτο πρέσβεις ἄγουσα, ὅπως τὰ τε σφέτερα φράσωσιν

§ 4. ἔτρεψαν, οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) — καὶ ὑφ' ὧν. Spr. 51, 13, 5. — πλὴν ὅσον ausser wie viel von Mannschaft, erg. ἦν. zu 4, 48, 5. — οὓς. Spr. 58, 4, 1. — ἐκ steht mit Bezug auf das Hinbringen zu den Athenern. — σφετέρων, als ob τρεῖς ναῦς ἀπώλειαν folgte. vgl. zu 7, 12, 3. — τῷ νησιδίῳ, am Eingange des grossen Hafens, jetzt isola del Castelluccio. (Bd.)

C. 24. § 1. οὕτως ἐπεπράγεσαν, οὕτως ἐδυστήγησαν. (Sch.) Spr. 46, 5, 11. — αὐτῶν, τῶν τειχέων. (Ds.) wegen Eroberung der Festen. Spr. 47, 7, 3 u. zu 2, 82. — τὰ δύο. Spr. 50, 2, 8.

§ 2. ἐν τῶν. zu καὶ ἐν 1, 9, 3. — τὰ ξύμπαντα. Spr. 50, 11, 13. vgl. 6, 2, 1. 7, 30, 3. — ἅτε für ὥστε eine Hs. Dagegen Lobeck z. Phryn. p. 427. — χρήματα Waaren. zu 3, 74, 2. — ἐπεὶ. zu 1, 12, 1.

§ 3. μέγιστον hängt von ἐκάκωσεν ab. (Bd.) So μέγιστον ἐβλαψε 7, 44, 6, μέγα βεβλάσθαι Xen. Kyr. 5, 3, 30. (Pr.) zu 5, 82, 4 u. Plut. Ant. 68: μέγιστον βλαβεῖς. — τε für δὲ eine gute Hs. — ἐν τοῖς. zu 1, 6, 2. — οἱ ἔσπλοι τῆς ἐπαγωγῆς die Einfahrt der Zufuhr der d. h. der zuzuführenden. So scheint ἐπαγωγὴ sonst nicht vorzukommen. vgl. zu 1, 81, 1. Pr. will τῆς ἐπαγωγῆς streichen. vgl. zu ἔσπλειν 2, 93, 3. — ἔσχομιδαί, ἔσαυγαί τῶν ἐπιτηδείων. (Sch.) — παρέσχε, ἢ τοῦ Πλημμυρίου λῆψις.

C. 25. § 1. Συρακόσιον, interpingirt nach Kr. z. Dion. p. 303. — ὅπως für ὅπερ eine gute Hs. Spr. 53, 7, 7. vgl. Herm. de part. ἄν 2, 12 p. 130. Oder man müsste φράσωσιν, wie Martins Hs. u. als Verbesserung zwei andre haben, und ἐποιρνοῦσι lesen. Kr. Stud. 2 S. 49 u. 185. Keine

ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον ἔτι μᾶλλον ἐποτρύνωσι γίγνε-
 2σθαι· αἱ δ' ἑνδεκα νῆες πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐπλευσαν, πυνθανόμενοι
 πλοῖα τοῖς Ἀθηναίοις γέμοντα χρημάτων προσπλεῖν. καὶ τῶν τε
 πλοίων ἐπιτυχοῦσαι τὰ πολλὰ διέφθειραν καὶ ξύλα ναυπηγήσιμα ἐν
 3τῇ Καυλωνιάτιδι κατέκασαν, ἃ τοῖς Ἀθηναίοις ἐτοῖμα ἦν. ἕς τε
 Δοκρούς μετὰ ταῦτα ἦλθον, καὶ ὄρμουσῶν αὐτῶν κατέπλευσε μία τῶν
 ὀλκάδων τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου ἄγουσα Θεσπιέων ὀπλίτας· καὶ ἀνα-
 λαβόντες αὐτοὺς οἱ Συρακόσιοι ἐπὶ τὰς ναῦς παρέπλεον ἐπ' οἴκον.
 φυλάξαντες δ' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναυσὶ πρὸς τοῖς Μεγάρους
 μίαν μὲν ναῦν λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν, τὰς δ' ἄλλας οὐκ ἐδυ-
 νήθησαν, ἀλλ' ἀποφεύγουσιν ἐς τὰς Συρακούσας.

4 Ἐγένετο δὲ καὶ περὶ τῶν σταυρῶν ἀκροβολισμὸς ἐν τῷ λιμένι,
 οὓς οἱ Συρακόσιοι πρὸ τῶν παλαιῶν νεωσοίκων κατέπηξαν ἐν τῇ θα-
 λάσσει, ὅπως αὐτοῖς αἱ νῆες ἐντὸς ὀρμουῖεν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιπλέον-
 τες μὴ βλάπτειν ἐμβάλλοντες. προσαγαγόντες γὰρ ναῦν μυριοφόρον
 αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, πύργους τε ξυλίλους ἔχουσιν καὶ παραφράγματα,
 ἕκ τε τῶν ἀκάτων ὤνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυροὺς καὶ ἀνέκλων καὶ
 5κατακολυμβῶντες ἐξέπριον. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἀπὸ τῶν νεωσοίκων ἔ-
 βαλλον· οἱ δ' ἐκ τῆς ὀλκάδος ἀντέβαλλον, καὶ τέλος τοὺς πολλοὺς τῶν

Beachtung verdient Bäumlein über die gr. Modi S. 193. Denn Isokr. 4, 44 ist nach Spr. 54, 7, 2 zu erklären. Eine wirkliche Auctorität ist Dobree, der I p. 121 es für kaum zweifelhaft erklärt dass nach οἴπερ das Futur stehen müsste. Doch ich bin es schon gewohnt dass H. Pp. sich gegen meine wohl-erwogenen Ansichten nach guter deutscher Weise länger als zwanzig Jahre tapfer sperrt, wie z. B. auch gegen die Erklärung zu 4, 36, 3. — ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ, wie § 7, mit μεγάλας Xen. An. 1, 4, 17. vgl. oben 1, 74, 3 u. zu 4, 70, 3.

§ 2. αἱ ἑνδεκα die übrigen eilf. (Ps.) Spr. 50, 2, 8 u. zu 1, 116, 1. — πυνθανόμενοι für πυνθανόμεναι eine Hs. zu εἰδότες 1, 110, 2. Ich wüsste nicht dass ein Grieche αἱ νῆες πυνθάνονται oder Aehnliches gesagt. — χρημάτων, Nahrungsmittel und Kriegsbedarf. — πλοίων ἐπιτυχοῦσαι. zu 3, 3, 4.

§ 3. τῶν ὀλκάδων 7, 19, 3 f. — φυλάξαντες αὐτοὺς, τηρήσαντες καιρὸν εἰς τὸ ἐπιθέσθαι αὐτοῖς. (Sch.) — ἐδυνήθησαν, λαμβάνειν. Spr. 53, 4, 11 u. zu 3, 11, 3.

§ 4. περὶ um, über. vgl. 6, 16, 6. 8, 52, 2. — ἐν τῷ λιμένι, in dem grossen. — σταυρῶν. σταυρωμάτων eine gute Hs. — τῶν παλαιῶν. Die neuen waren in dem kleinen Hafen 7, 22, 2. — προσαγαγόντες, τοῖς σταυρώμασι δηλονότι. (Sch.) — μυριοφόρον. μυριαμφόρον Hl. u. Lobeck z. Phryn. S. 662. Der Sch.: μεγάλην, δυναμένην δέξασθαι μυρίον φόρον. Arn. vertheidigt jenes und erklärt: ein Schiff das eine Last von 10000 Talenten tragen konnte (das Talent als Masseinheit genommen). vgl. 4, 118, 5. Her. 1, 194, 2. 2, 96, 2. — παραφράγματα, παραπετάσματα. (Sch.) hölzerne Brustwehren. vgl. Schn. zu Xen. Hell. 1, 6, 19. (Pp.) vgl. 4, 115, 2. (Dr.) — ἐκ von — aus. — ὤνευον wanden herauf. (Hl.) Sonst scheint ὀνεύειν nur bei Grammatikern vorzukommen. — ἀνέκλων. zu 2, 76, 3.

σταυροῶν ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. χαλεπωτάτη δ' ἦν τῆς σταυρώσεως ἢ κούριος· ἦσαν γὰρ τῶν σταυροῶν οὓς οὐχ ὑπερέχοντας τῆς θαλάσσης κατέπηξαν, ὥστε δεινὸν ἦν προσπλευῖσαι, μὴ οὐ προιδῶν τις ὥσπερ περὶ ἔρμα περιβάλῃ τὴν ναῦν. ἀλλὰ καὶ τούτους κολυμβηταὶ δυόμενοι ἐξέπριον μισθοῦ. ὁμως δ' αὐθις οἱ Συρακόσιοι ἐσταύρωσαν. πολλά δὲ καὶ ἄλλα πρὸς ἀλλήλους, οἷον εἰκὸς τῶν στρατοπέδων ἐγγυὲς ὄντων καὶ ἀντιτεταγμένων, ἐμηχανῶντο καὶ ἀκροβολισμοῖς καὶ πείραις παντοίαις ἐχρῶντο.

Ἐπεμψαν δὲ καὶ ἐς τὰς πόλεις πρέσβεις οἱ Συρακόσιοι Κορινθίων καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λακεδαιμονίων, ἀγγέλλοντας τὴν τε τοῦ Πλημυρίου λῆψιν καὶ τῆς ναυμαχίας πέρι ὡς οὐ τῇ τῶν πολεμίων ἰσχύϊ μᾶλλον ἢ τῇ σφετέρᾳ ταραχῇ ἠόσηθεῖεν, τὰ τε ἄλλα αὐτῶν δηλώσοντας ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ καὶ ἀξιῶσοντας ἔμβοηθεῖν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων προσδοκίμων ὄντων ἄλλη στρατιᾶ, καὶ ἦν φθάσωσιν αὐτοῖς πρότερον διαφθείραντες τὸ παρὸν στράτευμα αὐτῶν, διαπεπολεμησόμενον. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ ταῦτ' ἔπρασσον.

Ὁ δὲ Δημοσθένης, ἐπεὶ ξυνελέγη αὐτῶν τὸ στράτευμα ὃ ἔδει ἔχον-26 τα ἐς τὴν Σικελίαν βοηθεῖν, ἄρας ἐκ τῆς Αἰγίνης καὶ πλεύσας πρὸς τὴν Πελοπόννησον τῷ τε Χαρικλεῖ καὶ ταῖς τριάκοντα ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων ξυμμίσγει, καὶ παραλαβόντες τῶν Ἀργείων ὀπλίτας ἐπὶ τὰς ναῦς ἔπλεον ἐς τὴν Λακωνικὴν, καὶ πρῶτον μὲν τῆς Ἐπιδαύρου τι τῆς2 Ἀμιηρᾶς ἐδήλωσαν, ἔπειτα σχόντες ἐς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, ἐνθα τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδήλωσαν καὶ εἰτέχισαν ἰσθμῶδες τι χωρίον, ἵνα δὴ οἱ τε Εἰλωτες

§ 5. χαλεπωτάτη. zu δεινότατον 2, 51, 2. — τῆς σταυρώσεως von der Verpfählung, den Pfählen. Ueber den Ge. Spr. 47, 28, 9. — ἦσαν οὓς wie ἐνήσαν οὓς 8, 66, 4. Sonst sagt Thuk. ἔσιν οὓς, οἷς, ὦν. (Haase p. 72 s.) — δεινόν zugleich mit dem Inf. und μή, wie Xen. An. 1, 3, 17. vgl. dort Kr. — ἔρμα Klippe. vgl. Her. 7, 183. (Bl.) — μισθοῦ. Spr. 47, 17, 3.

§ 6. ἐσταύρωσαν, σταυροὺς κατέπηξαν. (Sch.)

§ 7. τὰς πόλεις, die sikelischen. (Ps.) zu 6, 17, 2. — Κορινθίων aus der Zahl der anwesenden Korinthier. (Ps.) Spr. 47, 9. vgl. Index u. Genitiv 2, e. „Fremde schickten sie als mehr unparteiische Zeugen.“ (Ba.) — ἀγγέλλοντας für ἀγγελοῦντας die besten Hsn. zu 6, 88, 11. — αὐτῶν andrerseits fehlt in mehreren Hsn. — ἐπ' αὐτούς, τοὺς πολεμίους, die Athener. (Gö.) — ὡς — στρατιᾶ da auch die Athener mit einem andern Heere erwartet würden, d. h. die Ankunft eines neuen Heeres der A. (Ba.) — διαπεπολεμησόμενον für διαπολεμησόμενον eine gute Hs. u. Va. zu 7, 14, 2. Dagegen bemerkt Veitch (Ms.) dass die Griechen der classischen Periode sonst niemals das Participle des reduplicirten Futurs gebraucht. Das ist doch wohl nur eine (begreifliche) Zufälligkeit. Hier ist diese Form nothwendig. Die Verbindung wie αὐταρχούντων u. δέον 7, 15, 1.

C 26. § 1. ὁ δὲ Δ. vgl. 7, 20, 2. — ταῖς τριάκοντα 7, 20, 1.

§ 2. Κυθήρων hängt von καταντικρὺ, Λακωνικῆς von τὰ καταντικρὺ ab:

τῶν Λακεδαιμονίων αὐτόσε αὐτομολῶσι καὶ ἅμα λησταὶ ἐξ αὐτοῦ, ὡςπερ ἐκ τῆς Πύλου, ἀρπαγὴν ποιῶνται. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης εὐθύς ἐπειδὴ ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον παρέπλει ἐπὶ τῆς Κερκύρας, ὅπως καὶ τῶν ἐκεῖθεν ξυμμάχων παραλαβὼν τὸν ἐς τὴν Σικελίαν πλοῦν ὅτι τάχιστα ποιῆται· ὁ δὲ Χαρικλῆς περιμείνας ἕως τὸ χωρίον ἐξετείχισε καὶ καταλιπὼν φυλακὴν αὐτοῦ ἀπεκομίζετο καὶ αὐτὸς ὕστερον ταῖς τριάκοντα ναυσὶν ἐπ' οἴκου καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἅμα.

27 Ἀφίκοντο δὲ καὶ τῶν Θρακῶν τῶν μαχαιοφόρων τοῦ Διακοῦ γένους ἐς τὰς Ἀθήνας πελτασταὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους τούτου τριακόσιοι καὶ χίλιοι, οὓς ἔδει τῷ Δημοσθένει ἐς τὴν Σικελίαν ξυμπλεῖν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον ἦγον, διανοοῦντο αὐτοὺς πάλιν, ὅθεν ἦλθον, ἐς 2Θράκην ἀποπέμπειν. τὸ γὰρ ἔχειν πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον αὐτοὺς πολυτελὲς ἐφαίνετο· δραχμὴν γὰρ τῆς ἡμέρας ἕκαστος ἐλάμβανεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ Δεκέλεια τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ πάσης τῆς στρατιᾶς, ἐν τῷ θέρει τούτῳ τειχισθεῖσα, ὕστερον δὲ φρουραῖς ἀπὸ τῶν πόλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιούσαις τῇ χώρᾳ ἐπωκέιτο, πολλὰ ἔβλαπτε τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐν τοῖς πρώτοις χρημάτων τ' ὀλέθρῳ 3καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσε τὰ πράγματα. πρότερον μὲν γὰρ βρα-

bei den Kythera gegenüber liegenden Theilen Lakonikas. — ἅμα hat nur eine gute Hs.

§ 3. ξυγκατέλαβε, σὺν τῷ Χαρικλεῖ. (Ds.) — παρέπλει für ἐπέπλει zwei Hsn., ἐπιπαρέπλει eine gute; ἀπέπλει Reiske. vgl. 7, 31, 1. Verschieden ist doch ἐπιπλεῖν 1, 51, 1 u. 3, 76. — τῶν ἐκεῖθεν. Spr. 50, 8, 15 u. zu 1, 62, 3. — ἕως. ὡς die besten Hsn., wobei das nächste καὶ zu streichen wäre. — ἐξετείχισεν, εἰς τέλος ἤγαγεν. (Sch.) vgl. 4, 4, 1. 45, 3. 7, 4, 6.

C. 27. § 1. τῶν vor Θρακῶν fehlt in zwei Hsn. vgl. zu 7, 9. — τῶν μαχαιοφόρων 2, 96, 2. — τοῦ Δ. γένους hängt von Θρακῶν ab. Spr. 47, 9. — τοῦ αὐτοῦ θέρους τούτου für ἐν τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ eine gute Hs. Dies wohl aus § 2 entstanden. — ὕστερον zu spät, nach Demosthenes Abfahrt. (Sch.) vgl. 7, 29, 1 u. zu 2, 80, 4.

§ 2. πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δ. πόλεμον gegen die von D. aus unternommenen Befehdungen. (Va.) Später ὁ Δεκελικὸς πόλεμος. Kr. z. Dion. p. 246 u. Ullrich Beitr. z. Erkl. S. 8. 12. 15. 31. 41 u. Add. p. VII bis. — πολυτελές, πολυδάπανον, δαπανηρόν, πολλὰ τελοῦν. (Sch.) vgl. 7, 28, 1. — δραχμὴν. Böckh Staatsh. 1 S. 378 f. u. 589. — τειχισθεῖσα, τῇ χώρᾳ ἐπωκέιτο, was freilich passender zum zweiten als zum ersten Satze erscheint, bei dem nur vorschwebt: von dem ganzen bei Dekelea gelagerten Heere wurde das Land beföhdet. — ἀπό für ὑπό eine gute Hs., wie ich vermuthet hatte. — χρόνου. χρόνῳ Ba. bloss κατὰ διαδοχὴν 7, 28, 2. 4, 8, 7. (Pp.) — ἐπιούσαις. κατεχομένη erwartet man, dem τειχισθεῖσα entsprechend, zugefügt. Die Unregelmässigkeit beseitigt ein Komma nach στρατιᾶς gesetzt. — τῇ χώρᾳ ist mit ἐπωκέιτο zu verbinden. vgl. 6, 86, 2. (Arn.) Denn zu ἐπιούσαις gezogen wäre es matt. — πρώτοις. πρώτον eine Hs. u. Hk. vgl. zu 4, 105, 1. πρώτη will Dobree 1 p. 117. — ὀλέθρῳ, das ich auf Güter bezogen von guten Schriftstellern nicht gebraucht wüsste, scheint Glossem zu φθορᾷ; Va. hatte es wohl nicht. (Kr. Bruchst. p. 52.) Nichts beweist ἀπώλλυντο 7, 18, 4. Oder ist κτηνῶν für χρημάτων zu lesen? Dion. Arch. 7, 1: κτηνῶν ὀλέθρῳ, neben βοσκημάτων φθορᾷ eb. 7, 68. — φθορᾷ bezieht sich auf die Einbusse an

χειῖαι γιγνόμεναι αἱ ἐσβολαὶ τὸν ἄλλον χρόνον τῆς γῆς ἀπολαύειν οὐκ ἐκώλουν· τότε δὲ ξυνεχῶς ἐπικαθημένων καὶ ὅτε μὲν καὶ πλεόντων ἐπιόντων, ὅτε δ' ἐξ ἀνάγκης τῆς ἴσης φρουρᾶς καταθειούσης τε τὴν χώραν καὶ ληστείας ποιουμένης, βασιλέως τε παρόντος τοῦ τῶν Λακεδαιμονίων Ἄγιδος, ὃς οὐκ ἐκ παρέργου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο, μεγάλα οἱ Ἀθηναῖοι ἐβλύπτοντο. τῆς τε γὰρ χώρας ἀπάσης ἐστέρηντο καὶ ἄνδραπόδων πλεόν ἢ δύο μυριάδες ἠντομολήκεσαν, καὶ τούτων τὸ πολὺ μέρος χειροτέχναι, πρόβατά τε πάντα ἀπωλώλει καὶ ὑποζύγια· ἵπποι τε, ὄσημέραι ἐξελαυνόντων τῶν ἵππέων, πρὸς τε τὴν Δεκελείαν καταδρομὰς ποιουμένων καὶ κατὰ τὴν χώραν φυλασσόντων, οἱ μὲν ἀπεχωλοῦντο ἐν γῆ ἀποκρότῳ τε καὶ ξυνεχῶς ταλαιπωροῦντες, οἱ δ' ἐπιτρούσκοντο. ἢ τε τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδῇ ἐκ τῆς Εὐβοίας, πρότερον²⁸ ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ κατὰ γῆν διὰ τῆς Δεκελείας θῦσσον οὔσα, περὶ Σούνιον κατὰ θάλασσαν πολυτελής ἐγίγνετο· τῶν τε πάντων ὁμοίως ἐπακτῶν ἐδεῖτο ἡ πόλις, καὶ ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι φρούριον κατέστη. πρὸς² γὰρ τῇ ἐπάλλξει τὴν μὲν ἡμέραν κατὰ διαδοχὴν οἱ Ἀθηναῖοι φυλάσσοντες, τὴν δὲ νύκτα καὶ ξύμπαντες πλὴν τῶν ἵππέων οἱ μὲν ἐφ' ὅπλοις ποιούμενοι οἱ δ' ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος ἐτα-

Sklaven § 4. (Dr.) Mit wohl auch auf den anstrengenden und aufreibenden Dienst. 7, 28, 2. (III.)

§ 3. ἐπικαθημένων, αὐτῶν, τῶν πολεμίων. (Va.) — ὅτε. Spr. 25, 10, 12. — ἐξ ἀνάγκης gedrängt durch die Nothwendigkeit (Ps. u. A.) sich Lebensmittel zu verschaffen. (Pp.) auf eine unwidertreibliche Art III. — τῆς ἴσης verbindet man mit φρουρᾶς und erklärt nach dem Sch. τῆς τεταγμένης die ordentliche, gewöhnliche. Dagegen Ps. τῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλήθους αἰεὶ ξυνεστῶσης. Vielleicht: indem mit gleicher Bedrängniß für die Athener nur eine Besatzungsschaar einfiel. Haase p. V hält die Ia. für verfälscht. — ἐκ παρέργου. zu 1, 142, 4.

§ 4. χώρας, τῆς καρπίμου. (Sch.) — τό bietet eine gute Hs. — ἀπωλώλει für ἀπολώλει einige gute Hsn. zu 4, 133, 1. vgl. Spr. 28, 6, 2. — πάντα hat hier eine gute Hs, die andern vor ἀπωλώλει. — ὑποζύγια. ζεύγη eine gute Hs. — ὄσημέραι. Spr. 51, 13, 15. vgl. 8, 64, 2. — ἀπεχωλοῦντο. So Xen. Hell. 7, 2, 19. vgl. Oek. 11, 17. Dafür τὰ σκέλεα διεφθέρησαν Her. 8, 28. (Bl.) — ἀποκρότῳ, τραχείᾳ. (Suid.) vgl. Xen. π. ἱπ. 7, 15, wo die Hsn. ἐπίκροτος bieten. vgl. Passows Lex. — τε καὶ verbindet ἐν γῆ ἀποκρότῳ und ξυνεχῶς, beide zu ταλαιπωροῦντες gehörig. (Ps.) Spr. 59, 2, 3 u. zu 1, 52, 2.

C. 28. § 1. παρακομιδῇ. zu 5, 5, 1. — γῆν für γῆς Schäfer u. eine Hs. Kr. zu Xen. An. 5, 6, 5. — θῦσσον. θάσσω die besten Hsn. zu 7, 4, 4. — περὶ Σούνιον 8, 4, 1. — ἐπακτῶν, εἰσαγωγίμων ἐξ ἄλλοδαπῆς. (Sch.) zu 6, 20, 3 Der Ge. ist Prädicat: πάντα ὧν ἐδεῖτο ἐπακτᾶ ἦν. Spr. 57, 3, 3. „Plat. Rep. 405, b: αἰσχρὸν δοκεῖ τὸ ἐπακτῶ παρ' ἄλλων τῷ δικαίῳ ἀναγκάζεσθαι χρῆσθαι.“ (Arn.)

§ 2. ἐπάλλξει. zu 2, 13, 5. — καὶ ξύμπαντες. Spr. 69, 32, 18 u. zu 6, 90, 3. — ἐφ' ὅπλοις bei den Waffen, an den Lagerorten, wie 8, 69, 1 u. 2. vgl. zu 1, 111, 1. — ποιούμενοι. που eine Hs., πονούμενοι Bl. Uebers. u. Kr. Bruchst. Ba. u. zweifelnd Dobree ergänzen φυλακὴν ans φυλάσσοντες. vgl. zu 1, 90, 2. Doch ist vielleicht νύκτα ποιῆσθαι eine Nacht

λαιπωροῦντο. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπίεξεν ὅτι δύο πολέμους ἅμα εἶχον, καὶ ἐς φιλονεικίαν καθέστασαν τοιαύτην ἣν πρὶν γενέσθαι ἠπίστησεν ἂν τις ἀκούσας. τὸ γὰρ αὐτοὺς πολιορκουμένους ἐπιτειχισμῷ ὑπὸ Πελοποννησίων μηδ' ὡς ἀποσιῆναι ἐκ Σικελίας, ἀλλ' ἐκεῖ Συρακούσας τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀντιπολιορκεῖν, πόλιν οὐδὲν ἐλάσσω αὐτὴν γε καθ' αὐτὴν τῆς Ἀθηναίων, καὶ τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἑλλησι τῆς δυνάμεως καὶ τόλμης, ὅσον κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου οἱ μὲν ἐνιαυτόν, οἱ δὲ δύο, οἱ δὲ τριῶν γε ἔτῶν οὐδεὶς πλείω χρόνον ἐνόμιζον περιοίσειν αὐτοῖς, εἰ οἱ Πελοποννήσιοι ἐσβάλοιεν ἐς τὴν χώραν, ὥστε ἔπει ἐπτακαίδεκάτῳ μετὰ τὴν πρώτην ἐσβολὴν ἦλθον ἐς Σικελίαν, ἤδη τῷ πολέμῳ κατὰ πάντα τετραχωμένοι, καὶ πόλεμον οὐδὲν ἐλάσσω ἄπροσανεῖλοντο τοῦ πρότερον ὑπάρχοντος ἐκ Πελοποννήσου. δι' ἃ καὶ τότε ὑπὸ τε τῆς Δεκελείας πολλὰ βλαπτούσης καὶ τῶν ἄλλων ἀναλωμάτων μεγάλων προσπιπτόντων ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασιν. καὶ

hinbringen nicht unstatthaft. vgl. Abr. — δύο, den dekelischen und den sikelischen. (Sch.) — ἐς φ. καθέστασαν, wie 8, 76, 1. vgl. zu 4, 96, 4.

§ 3. τὸ γὰρ — ἀποσιῆναι, ἠπίστησεν ἂν τις ἀκούσας ἀπὸ κοινοῦ. (Sch.) Gegen diese Erklärung zu 1, 25, 3. Als Ausruf nimmt den Infinitiv Koraes. vgl. Spr. 53, 1, 6. Aehnlich Dobree, Heindorf zu Plat. Phaed. 110 p. 187 vergleichend. Allein dem widerstrebt der Gedanke, der eben so wenig an sich einem Ausrufe angemessen wäre als die Länge des Perioden ihn dazu eignet. Auch zweifle ich ob γὰρ für diese Sprechweise eben so passend sei als δέ. Denn Plat. Phaed. 99, b ist zweifelhaft. Es scheint hier ein Mangel in der Rede zu sein, den wohl der Schriftsteller selbst verschuldet hat. Er mochte vergessen hinzuzufügen was ihm beim Anfange der Rede etwa vorschwebte: das schien aller Berechnung nach unmöglich zu sein. (Aehnlich Arn.) — αὐτούς selbst. (Va.) — ἀντιπολιορκεῖν kommt sonst wohl nicht vor. — ἐλάσσω eine gute Hs., ἐλάσσονα die übrigen gegen Thuk. Weise, wiewohl man ἐχθίονα findet 4, 86, 4. πλείονα 4, 128, 1, πλέονα 4, 82. 5, 47, 8. (Pr.) — αὐτὴν γε für αὐτὴν τε Il. u. eine Hs. — καθ' αὐτὴν, im Ggs. zu den Stadtgebieten, bei Athen ganz Attika. — τῆς für τῶν eine gute Hs. u. der Sch. — Ἀθηναίων für Ἀθηνῶν die besten Hsn. Spr. 50, 7, 7. — παράλογον. zu 1, 78, 1. — ὅσον in wiefern (Hk.) bezieht sich eben so wie ὥστε auf τοσοῦτον, und kann also nicht parenthetisch, wie auch Dobree wollte, genommen werden: eine so grosse Berechnungswidrigkeit dass (ὥστε), während (ὅσον). — οἱ δέ — οὐδεὶς. Spr. 53, 4, 5. vgl. 57, 8. — ἔτῶν hängt von χρόνον ab. (Pr.) — περιοίσειν ausdauern werde. (Dr.) Eine ungewöhnliche Bedeutung, von Dion C. einige Male nachgeahmt. (Bl.) — ἐπτακαίδεκάτῳ. ἐξδύμῳ καὶ δεκάτῳ Kr. Bruchst. zu 4, 101, 1. Ueber die Berechnung vgl. Vömel de in. b. Pel. p. 8 u. E. Müller de in. b. P. p. 34. — τετραχωμένοι. τετραμένοι will hier u. 4, 60, 2 Cobet n. l. p. 148 s. — ὑπάρχοντος ἐκ. zu 5, 83, 1.

§ 4. καὶ τῶν. Dieser Genitiv kann unabhängig von ὑπό absolut genommen werden. Spr. 59, 2, 3. — μεγάλων ist Prädicat. Spr. 50, 11, 1. — προσπιπτόντων, συμβαινόντων. (Sch.) zu 1, 84, 3. — ἀδύνατοι τοῖς χρήμασιν, ἤγουν ἐνδεεῖς χρημάτων. (Sch.) Die sonst nicht vorkommende Ausdrucksweise scheint nach ἀδύνατος τῷ σώματι gebildet. (Bl.) Doch findet sich z. B. χρημάτων δυνάμει δυνατώτεροι 1, 25, 4 und δυνάμενος τοῖς χρήμασιν Lys. 6, 48. Der Artikel steht wohl possessiv. vgl. 7, 29, 1. — τὴν εἰ-

τὴν εἰκοστὴν ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν, πλείω νομίζοντες ἂν σφίσι χρήματα οὕτω προσιέναι. αἱ μὲν γὰρ δαπάναι οὐχ ὁμοίως καὶ πρὶν ἀλλὰ πολλῷ μείζους καθέστασαν, ὅσῳ καὶ μείζων ὁ πόλεμος ἦν, αἱ δὲ πρόσοδοι ἀπώλλυντο.

Τοὺς οὖν Θραῖκας τοὺς τῷ Δημοσθένει ὑστερήσαντας διὰ τὴν²⁹ παροῦσαν ἀπορίαν τῶν χρημάτων οὐ βουλόμενοι δαπανᾶν εὐθὺς ἀπέπεμπον, προστάξαντες κομίσαι αὐτοὺς Διτρέφει καὶ εἰπόντες ἅμα ἐν τῷ παράπλῳ, ἐπορεύοντο γὰρ δι' Εὐρώπου, καὶ τοὺς πολεμίους, ἦν τι δύνηται, ἀπ' αὐτῶν βλάψαι. ὁ δὲ ἔς τε τὴν Τάναγραν ἀπεβίβασεν² αὐτοὺς καὶ ἀρπαγὴν τινα ἐποίησατο διὰ τάχους, καὶ ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀφ' ἑσπέρας διέπλευσε τὸν Εὐροπον καὶ ἀποβιβάσας ἐς τὴν Βοιωτίαν ἤγεν αὐτοὺς ἐπὶ Μυκαλησσόν. καὶ τὴν μὲν νύκτα λαθῶν πρὸς τῷ Ἑρμαίῳ ἠγλίσατο — ἀπέχει δὲ τῆς Μυκαλησσοῦ ἑκαίδεκα μάλιστα σταδίους — ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πόλει προσέκειτο, οὕσῃ οὐ μεγάλη, καὶ αἰρεῖ, ἀφυλάκτοις τε ἐπιπεσὼν καὶ ἀπροσδοκῆτοις μὴ ἂν ποτέ τινα σφίσι ἀπὸ θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβάντα ἐπιθέσθαι, τοῦ τείχους ἀσθενοῦς ὄντος καὶ ἔστιν ἧ καὶ πεπτωκότος, τοῦ δὲ βραχέος ὑποδομημένου καὶ πυλῶν ἅμα διὰ τὴν ἄδειαν ἀνεωγμένων. ἔπεσον³ τες δὲ οἱ Θραῖκες ἐς τὴν Μυκαλησσὸν τὰς τε οἰκίας καὶ τὰ ἱερὰ ἐπόρθουν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφόρνεον, φειδόμενοι οὔτε πρεσβυτέρας οὔτε νεωτέρας ἡλικίας, ἀλλὰ πάντας ἐξῆς, ὅτῳ ἐντύχοιεν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες, καὶ πρὸς ἔτι καὶ ὑποζύγια καὶ ὅσα ἄλλα ἔμψυχα ἴδοιεν· τὸ γὰρ γένος τὸ τῶν Θρακῶν, ὁμοῖα τοῖς μάλιστα τοῦ⁴

κοστήν. Böckh St. 2 S. 588. — τῶν κατὰ θάλασσαν von der Aus- und Einfuhr zur See in den Staaten der unterwürfigen Bundesgenossen. (Böckh eb. 1 S. 440. vgl. 432 Anm.) — ὑπό, κατά. (Sch.) — ἐποίησαν richteten ein, setzten fest. — ὁμοίως καί. zu 6, 11, 1. — ἦν· αἱ δὲ interpretation man; allein ὅσῳ afficirt auch diesen Satz: und je mehr. (III.) Kr. z. Lyk. 3, 5 (bei Blume) findet hier einen selbständigen Satz mit einem relativen verbunden.

C. 29. § 1. τῷ Δ. für den D., um noch mit ihm zu gehen. vgl. 7, 27, 1. (Arn.) — ἀπέπεμπον. zu ἀπέστειλλον 2, 85, 2. — προστάξαντες. zu 5, 8, 3. — Διτρέφει. Sonst auch Διοτρέφης geschrieben. Kr. z. Dion. p. 317. — ἅμα verbinde ich mit εἰπόντες. — ἦν τι. zu 6, 25, 3. — ἀπ' αὐτῶν, δι' αὐτῶν. (Sch.) eig. von — aus. — βλάψαι. Spr. 55, 3, 13.

§ 2. ἔς τε für ἐς eine gute Hs. Dem τέ entspricht das καὶ vor ἐκ. — διέπλευσε. διαπλεύσας c. gute Hs. — ἀφ' ἑσπέρας. Kr. zu Xen. An. 6, 1, 23. — προσέκειτο, πλησιάσας ἐπέκειτο. (Sch.) vgl. 5, 9, 5. — οὐ hat nur eine gute Hs. — μὴ. Spr. 67, 12, 3. — τινα. τινας einige und ἐπαναβάντα mehrere Hsn. vgl. jedoch zu 2, 27, 1. — βραχέος ist prädicativ: niedrig, bis zu einer geringen Höhe, aufgebaut. vgl. 2, 76, 2 u. Hom. II. γ, 633: τείχος ἐδέσμητο χθαμαλώτατον. (Bl.) — πυλῶν, πυλών. (Sch.)

§ 3. ἐξῆς. zu 1, 20, 1. — ὅτῳ. Spr. 58, 4, 5.

§ 4. ὁμοῖα. zu 1, 25, 4. — τοῖς μάλιστα erg. φονικοῖς. vgl. Hem-

βαρβαρικῶν, ἐν ᾧ ἂν θαρσύνῃ, φοβικώτατόν ἐστιν. καὶ τότε ἄλλη τε
 ταραχὴ οὐκ ὀλίγη καὶ ἰδέα πᾶσα καθεστήκει ὀλέθρου, καὶ ἐπιπεσόντες
 διδασκαλείῳ παιδῶν, ὅπερ μέγιστον ἦν αὐτόθι καὶ ἄρτι ἔτυχον οἱ παῖ-
 δες ἐσεληλυθότες, κατέκοψαν πάντας· καὶ ξυμφορὰ τῇ πόλει πάση
 οὐδεμιᾶς ἦσσαν [μᾶλλον ἐτέρας] ἀδόκητός τε ἐπέπεσεν αὕτη καὶ δεινή.
 30οὶ δὲ Θηβαῖοι αἰσθόμενοι ἐβοήθουν, καὶ καταλαβόντες προκεχωρηκό-
 τας ἤδη τοὺς Θραῦκας οὐ πολὺ τῆν τε λείαν ἀφείλοντο καὶ αὐτοὺς
 φοβήσαντες καταδιώκουσιν ἐπὶ τὸν Εὐροῖπον καὶ τὴν θάλασσαν, οὗ αὐ-
 2τοῖς τὰ πλοῖα ἂ ἤγαγεν ὤρμει. καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐσβά-
 σει τοὺς πλείστους, οὕτε ἐπισταμένους νεῖν, τῶν τε ἐν τοῖς πλοίοις,
 ὡς ἐώρων τὰ ἐν τῇ γῆ, ὀρμισάντων ἔξω τοξεύματος τὰ πλοῖα, ἐπεὶ
 ἐν γε τῇ ἄλλῃ ἀναχωρήσει οὐκ ἀτόπως οἱ Θραῦκες πρὸς τὸ τῶν Θη-
 βαίων ἱππικόν, ὅπερ πρῶτον προσέκειτο, προεκθέντες τε καὶ ξυστρε-
 φόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει τὴν φυλακὴν ἐποιούντο, καὶ ὀλίγοι αὐτῶν
 ἐν τούτῳ διεφθάρησαν. μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ δι' ἀρπα-
 γῆν ἐγκαταληφθὲν ἀπώλετο. οἱ δὲ ξύμπαντες τῶν Θραυκῶν πεντήκον-
 τα καὶ διακόσιοι ἀπὸ τριακοσίων καὶ χιλίων ἀπέθανον. διέφθειραν δὲ
 καὶ τῶν Θηβαίων καὶ τῶν ἄλλων οἱ ξυνεβοήθησαν ἐς εἴκοσι μάλιστα
 ἱπέας τε καὶ ὀπλίτας ὁμοῦ καὶ Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφών-
 δαν· τῶν δὲ Μυκαλησίων μέρος τι ἀπαναλώθη. τὰ μὲν κατὰ τὴν
 Μυκαλησσὸν πάθει χρησαμένων οὐδενὸς ὡς ἐπὶ μεγέθει τῶν κατὰ
 τὸν πόλεμον ἦσσαν ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ τοιαῦτα ξυνέβη.

sterh. z. Luc. Traum 2. (Abr.) — ἐν ᾧ wann. zu 6, 92, 2. — καὶ τότε.
 zu 5, 71, 2. — ἄλλη τε. Es entspricht καὶ ἐπιπεσόντες. — παίδων Kna-
 ben. Die Alten hatten wohl nicht Töchter- sondern nur Söhneschulen.
 [Dies eben so richtig (!) wie das aristokratelnde Töchterschulen.] — καὶ ἄρτι,
 καὶ ἐς δ' ἄρτι. Spr. 60, 6, 2 u. Index u. Satz. — ξυμφορὰ αὕτη Spr. 61,
 7 u. zu κίνησις 1, 1, 2. — ἦσσαν für ἦσσαν einige Hsn.; über die Sprech-
 weise Spr. 47, 27, 3. — μᾶλλον ἐτέρας ist Glossem. (Hl.) Das μᾶλλον
 will auch Dobree nach einigen Hsn. (nebst ἐτέρας) streichen. — ἀδόκητος.
 zu 6, 34, 6. 8.

C. 30. § 2. τοὺς πλείστους, nicht der Thraker überhaupt (vgl. § 3),
 sondern: die meisten der ihnen Getödteten fielen beim Einschiffen. (Abr.) Im
 Ggs. zu ὀλίγοι αὐτῶν ἐν τούτῳ διεφθάρησαν. zu 4, 44, 2. (Arn.) — οὕτε —
 τε verbindet verschiedene Casus. Spr. 56, 14, 2. — ὀρμισάντων. ἀνορ-
 μισάντων eine Hs. u. der Rand des St. retraherent Va. — τοξεύματος für
 τοῦ ζεύγματος einige Hsn., der Sch. u. Va. — ἐπεὶ denn. — οὐκ ἀτόπως,
 οὐκ ἀκόσμως. (Sch.) — προεκθέντες aus Reih' und Glied vorstür-
 zend. (Campe.) Her. 9, 63: προεξάσσοντες κατ' ἓνα καὶ δέκα καὶ πλεονές
 τε καὶ ἐλάσσονες συστρεφόμενοι ἐπέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιήτας. (Bl.) vgl. zu ἐπελ-
 θεῖν 4, 32, 4. — ἐν τούτῳ dabei, bei dieser Art des Rückzuges. vgl. zu
 2, 8, 3. „Oder in dieser Zeit?“ (Pp.)

§ 3. οἱ ξύμπαντες. Spr. 50, 11, 13. — ἐς εἴκοσι. Spr. 60, 8, 1. —
 Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφώνδαν von den Thebaeern den
 Skirphondas, einen der Boeotarchen. Spr. 47, 9 u. A. 1. Ueber die
 Sache 4, 91, 2. — μέρος τι. zu 1, 23, 3. — χρησαμένων, τῶν Μυκαλησ-
 σίων δηλονότι. (Sch.) χρησαμένην wollte Reiske. — ὡς ἐπὶ μεγέθει im Ver-

Ὁ δὲ Δημοσθένης τότε ἀποπλέων ἐπὶ τῆς Κερκύρας μετὰ τὴν³¹
ἐκ τῆς Λακωνικῆς τείχισιν, ὀλκάδα ὀρμοῦσαν ἐν Φειᾷ τῇ Ἡλείων,
ἐν ἣ οἱ Κορίνθιοι ὀπλίται ἐς τὴν Σικελίαν ἔμελλον περαιοῦσθαι, αὐ-
τὴν μὲν διαφθείρει, οἱ δ' ἄνδρες ἀποφυγόντες ὕστερον λαβόντες ἄλλην
ἔπλεον. καὶ μετὰ τοῦτο ἀρμυρόμενος ὁ Δημοσθένης ἐς τὴν Ζάκυνθον
καὶ Κεφαλληνίαν ὀπλίτας τε παρέλαβε καὶ ἐκ τῆς Ναυπάκτου τῶν
Μεσσηνίων μετεπέμψατο, καὶ ἐς τὴν ἀντιπέρας ἡπειρον τῆς Ἰακωνα-²
νίας διέβη, ἐς Ἀλυζίαν τε καὶ Ἀνακτόριον, ὃ αὐτοὶ εἶχον. ὄντι δ'
αὐτῷ περὶ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ἀπαντᾷ ἐκ τῆς Σικελίας ἀποπλέων,
ὃς τότε τοῦ χειμῶνος τὰ χροῖματα ἄγων τῇ στρατιᾷ ἀπεπέμφθη, καὶ
ἀγγέλλει τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι πύθοιτο κατὰ πλοῦν ἤδη ὢν τὸ Πλημ-
μύριον ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἐαλωκός. ἀμικνεῖται δὲ καὶ Κόνων παρ'³
αὐτοῦς, ὃς ἦρχε Ναυπάκτου, ἀγγέλλων ὅτι αἱ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες
τῶν Κορινθίων αἱ σφίσιν ἀνθορομοῦσαι οὔτε καταλύουσι τὸν πόλεμον
ναυμαχεῖν τε μέλλουσιν· πέμπειν οὖν ἐκέλευεν αὐτοὺς ναῦς, ὡς οὐχ
ικανὰς οὔσας δυοῖν δεούσας εἴκοσι τὰς ἑαυτῶν πρὸς τὰς ἐκείνων πέντε
καὶ εἴκοσι ναυμαχεῖν. τῷ μὲν οὖν Κόνωνι δέκα ναῦς ὁ Δημοσθένης
καὶ ὁ Εὐρυμέδων τὰς ἄριστα σφίσι πλεούσας ἀφ' ὧν αὐτοὶ εἶχον ξυμ-
πέμπουσι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ· αὐτοὶ δὲ τὰ περὶ τῆς στρατιᾶς⁴
τὸν ξύλλογον ἠτοιμάζοντο, Εὐρυμέδων μὲν ἐς τὴν Κέρκυραν πλεύσας
καὶ πεντεκαίδεκά [τε] ναῦς πληροῦν κελεύσας αὐτοὺς καὶ ὀπλίτας κα-
ταλεγόμενος — ξυνῆρχε γὰρ ἤδη Δημοσθένει ἀποτραπόμενος, ὡσπερ

gleich zu der Grösse der Stadt. (Ps.) Spr. 69, 63, 5. „ὡς πρὸς τὸ μέ-
γεθος τῆς πόλεως 3, 113, 4.“ (Pp.) Doch wird hier wohl τοῦ πάθους zu den-
ken sein wegen ἐπί, das sich dem ὀλογοῦσθαι anschliesst — μέν. zu 2, 68, 5.

C. 31. § 1. τότε 7, 26, 3. — ἐπὶ für ἐκ Dodwell, einige Hsn. u. Va.
— μετὰ τὴν ἐκ τῆς Λακωνικῆς τείχισιν, ἐκ τῆς Λ. ἀποπλέων μετὰ τὴν
ἐν τῇ Λακωνικῇ τείχισιν. (Ba.) vgl. zu 6, 89, 1 [u. 5, 80, 3?] — τῇ Ἡλείων.
Spr. 47, 5, 8. — λαβῶν nach Ἡλείων (eine Hs. εὐρών) ist nach den meisten
Hsn. gestrichen. — οἱ Κορίνθιοι ὀπλίται 7, 19, 5. vgl. 17, 2. — τῶν
Μεσσηνίων. Spr. 47, 15, 3.

§ 2. αὐτοί, ἦγον οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) vgl. zu 1, 100, 3. — περὶ
ταῦτα, ἦγον περὶ τὸ συλλέγειν δύναμιν. (Sch.) Spr. 68, 33, 2. in diesen
Gegenden Va. u. A. — ἀποπλέων, weil er den Zweck seiner Sendung
erfüllt hatte. — τότε weist auf 7, 16, 2 zurück. (Hk.) vgl. zu 1, 101, 2. —
ἀπεπέμφθη, von Athen. — κατὰ πλοῦν. zu 3, 32, 1. — ἐαλωκός 7, 23, 1.

§ 3. Κόνων. Kr. z. Dion. p. 349. — αἱ πέντε καὶ εἴκοσι 7, 19, 5.
vgl. 17, 3. 34, 1. — σφίσιν. Spr. 58, 4, 3. vgl. Index u. Pronomina g. E.
— καταλύουσι τὸν πόλεμον ungewöhnlich für: vom Kriege nicht
ablassen. (A. Ps.) — ὡς. Spr. 56, 9, 4. — δυοῖν δεούσας. Vollständig
εἴκοσι 7, 17, 1. 19, 5. Zwei mochten zu nicht erwähnten, weil nicht er-
wähnenswerthen, Zwecken versandt sein.

§ 4. περὶ. Spr. 47, 9, 19. Ueber τὰ περὶ mit dem Ac. vgl. 1, 110, 1.
2, 6, 2. — ναῦς τε πεντεκαίδεκα erwart' ich gestellt oder τε mit Reiske
nach mehreren Hsn. gestrichen. — αὐτοῦς. Spr. 58, 4, 1. vgl. 1, 136, 1. —
ἀποτραπόμενος, von der Heimfahrt. (Ps.) — ἦρεθῃ, ξυνάρχειν αὐτῷ. (Sch.)
vgl. 7, 16, 2.

καὶ ἠρέθη — Δημοσθένης δ' ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἀκαρνανίαν χωρίων σφενδονήτας τε καὶ ἀκοντιστὰς ξυναγείρων.

32 Οἱ δ' ἐκ τῶν Συρακουσῶν τότε μετὰ τὴν τοῦ Πλημμυρίου ἄλωσιν πρέσβεις οἰχόμενοι ἐς τὰς πόλεις ἐπειδὴ ἔπεισάν τε καὶ ξυναγείραντες ἐμελλόν ἄξιν τὸν στρατόν, ὁ Νικίας προπυθόμενος πέμπει ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας καὶ σφίσι ξυμμάχους, Κεντόριπὰς τε καὶ Ἀλικυαίους καὶ ἄλλους, ὅπως μὴ διαφήσουσι τοὺς πολέμιους ἀλλὰ ξυστραφέντες κωλύσουσι διελθεῖν· ἄλλη γὰρ αὐτοὺς οὐδὲ 2 πειράσειν· Ἀκραγαντινοὶ γὰρ οὐκ ἐδίδοσαν διὰ τῆς ἑαυτῶν ὁδόν. πορευομένων δ' ἤδη τῶν Σικελιωτῶν οἱ Σικελοί, καθάπερ ἐδέοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνέδραν τινὰ [τριχῆ] ποιησάμενοι ἀφυλάκτοις τε καὶ ἔξαιφνης ἐπιγερόμενοι διέφθειραν ἐς ὀκτακοσίους μάλιστα καὶ τοὺς πρέσβεις πλὴν ἑνὸς τοῦ Κορινθίου πάντας· οὗτος δὲ τοὺς διαφυγόντας, 33 ἐς πεντακοσίους καὶ χιλίους, ἐκόμισεν ἐς τὰς Συρακούσας. καὶ περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ οἱ Καμαριναῖοι ἀφικνοῦνται αὐτοῖς βοηθοῦντες, πεντακόσιοι μὲν ὀπλίται, τριακόσιοι δὲ ἀκοντισταὶ καὶ τόξοται τριακόσιοι. ἐπεμψαν δὲ καὶ οἱ Γελῶοι ναυτικόν τε ἐς πέντε ναῦς καὶ ἀκοντιστὰς τετρακοσίους καὶ ἵππείας διακοσίους. σχεδὸν γὰρ τι ἤδη πᾶσα ἢ Σικελία πλὴν Ἀκραγαντινῶν — οὗτοι δ' οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἦσαν — οἱ δ' ἄλλοι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους μετὰ τῶν Συρακουσίων οἱ πρότερον περιορῶμενοι ξυστάντες ἐβοήθουν.

Καὶ οἱ μὲν Συρακοῖοι, ὡς αὐτοῖς τὸ ἐν τοῖς Σικελοῖς πάθος ἐγένετο, ἐπέσχον τὸ εὐθέως τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρεῖν· ὁ δὲ Δημοσθένης

C. 32. § 1. τότε 7, 25, 7. vgl. zu 4, 46, 1. (Arn.) — οἰχόμενοι, gestellt wie ναυμαχοῦσαι 7, 23, 3. vgl. zu 5, 5, 1. — τὰς πόλεις, namentlich Selinus und Himera. (Arn.) — σφίσι haben nur zwei Hsn. — Κεντόριπας hier als Name der Einwohner. vgl. Lobeck Parall. p. 292. 304. — Ἀλικυαίους. Ἀγυρναίους Cluver Sic. Ant. p. 309. 314. — διαφήσουσι. διαφρήσουσι [Bk. u.] Dobree, διήσουσι Pp. u. Arn. vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 2, 23. — πειράσειν für πειράσεσθαι. zu 2, 72, 3. 4, 9, 3. — τῆς ἑαυτῶν, χώρας. Xen. An. 4, 8, 6: ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἔρχονται. vgl. zu 6, 92, 1.

§ 2. τριχῆ fehlt in sehr vielen und guten Hsn. — ἀφυλάκτοις τε καὶ ἔξαιφνης. Spr. 59, 2, 3 u. zu 3, 4, 1.

C. 33. § 1. αὐτοῖς ist der Stellung wegen mit ἀφικνοῦνται zu verbinden. — ναυτικὸν ἐς πέντε ναῦς, ἤγουν λαὸν πέντε νεῶν. (Sch.) ein Geschwader von ungefähr fünf Schiffen Va., doch ἐς nicht ausdrückend. Der Sch. u. Andie erklären: Mannschaft, Ruderer für etc., wofür Pp. unzureichend 7, 48, 5 anführt.

§ 2. σχεδὸν τι. Spr. 51, 16, 5 u. zu 3, 68, 3. — ἢ Σικελία, vorzugsweise die Sikelioten. — οὐδὲ μεθ' ἑτέρων. zu 2, 67, 5. — οἱ δ' ἄλλοι erneuert mit Rücksicht auf die Parenthese den Begriff ἢ Σικελία. vgl. 8, 29, 2 u. besonders 8, 70, 1. — περιορῶμενοι. zu 6, 93, 1. — ξυστάντες. zu 6, 79, 2. — ἐπέσχον τὸ für ἐπέσχοντο einige Hsn. u. Dr. Soph. Ph. 881: ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν μὴδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν. (Abr.) Dem. 21, 12: τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε. (Arn.) Das Medium gebraucht Th. nie. (Pp.) zu 2, 76, 1.

καὶ Εὐρυμέδων, ἐτοίμης ἤδη τῆς στρατιᾶς οὐσης ἕκ τε τῆς Κερκύρας καὶ ἀπὸ τῆς ἠλείρου, ἐπειραυόθησαν ξυμπύσῃ τῇ στρατιᾷ τὸν Ἴονιον ἐπ' ἄκραν Ἰαπυγίαν· καὶ ὀρηθηθέντες αὐτόθεν κατίσχουσιν ἐς τὰς Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίας, καὶ ἀκοντιστάς τε τινὰς τῶν Ἰαπύγων πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν τοῦ Μεσσαπίου ἔθρους ἀναβιβάζονται ἐπὶ τὰς ραῦς, καὶ τῷ Ἄρτα, ὅσπερ καὶ τοὺς ἀκοντιστάς, δυνάστης ὄν, παρέσχεν. αὐτοῖς, ἀνανεωσάμενοί τινα παλαιὰν γιλίαν ἀφικνοῦνται ἐς Μεταπόντιον τῆς Ἰταλίας. καὶ τοὺς Μεταποντίους πείσαντες κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν ἀκοντιστάς τε ξυμπέμπειν τριακοσίους καὶ τριήρεις δύο καὶ ἀναλαμβάνοντες ταῦτα παρέπλευσαν ἐς Θουρίαν. καὶ καταλαμβάνουσι νεωστὶ στάσει τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἐναντίους ἐκπεπτωκότας· καὶ βουλόμενοι τὴν στρατιὰν αὐτόθι πᾶσαν ἀθροίσαντες εἴ τις ὑπελέλειπτο ἐξετάσαι καὶ τοὺς Θουρίους πείσαι σφίσι ξυστρατεύειν τε ὡς προθυμώτατα καὶ ἐπειδὴ περ ἐν τούτῳ τύχης εἰσί, τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους τοῖς Ἀθηναίοις νομίζειν, περιέμενον ἐν τῇ Θουρίᾳ καὶ ἐπρασσον ταῦτα.

Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ ἐν ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσίν, οἵπερ τῶν ὀκτάδων ἕνεκα τῆς ἐς Σικελίαν κομιδῆς ἀνθρώρουν πρὸς τὰς ἐν Ναυπιάτῳ ραῦς, παρασκευασάμενοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ καὶ προσπληρώσαντες ἔτι ραῦς, ὥστε ὀλίγω ἐλύσσοις εἶναι αὐτοῖς τῶν Ἀττικῶν νεῶν, ὀρμίζονται κατὰ Ἐρινεὸν τῆς Ἀχαΐας ἐν τῇ Ῥυπικῇ. καὶ αὐτοῖς τοῦ χωρίου μηναιοῦς ὄντος ἐφ' ᾧ ὄρμουν ὁ μὲν πεζὸς ἐκατέρωθεν προσβεβοηθηκὸς τῶν τε Κορινθίων καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων ἐπὶ ταῖς προανεχούσαις ἄκραις παρετάκτο, αἱ δὲ νῆες τὸ μεταξὺ εἶχον ἐμφράξασαι· ἤρχε δὲ τοῦ ναυτικοῦ Πολυάνθης, Κορίνθιος. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Ναυπιάκτου τριάκοντα ναυσὶ καὶ τρισίν, ἤρχε δ' αὐτῶν Δίφιλος, ἐπέπλευσαν αὐ-

§ 3. ἕκ τε für ἕκ zwei gute Hsn. Nicht τῆς ἕκ. Kr. Stud. 2 S. 78. — νήσους I. zu 1, 30, 1.

§ 4. Μεσσαπίου. Μεσαπίου einige Hsn. zu 1, 101, 2. — παρέσχε für παρέσχετο die besten Hsn.

§ 5. ἀναλαμβάνοντες. παραλαμβάνοντες wäre passender. vgl. zu Arr. An. 4, 16, 3. — Θουρίαν, hier wohl die Stadt. zu 6, 61, 1. (Arr.)

§ 6. εἴ τις. εἴ τι? vgl. 7, 20, 3. — εἴ τις ὑπελέλειπτο gehört zu ἀθροίσαντες, nicht zu ἐξετάσαι. (Ds.) — ἐπειδήπερ εἰσί, dass sie nämlich entschieden gegen die Feinde der Athener gehandelt hätten. (Kist.) — τύχης. Spr. 47, 10, 3. — τοὺς αὐτοὺς — νομίζειν. zu 1, 44, 1.

C. 34. § 1. καὶ οἱ vor περὶ ist mit Dobree u. einer guten Hs. weggelassen. — τὰς ἐν Ν. ραῦς. Kr. z. Dion. p. 311. — τῶν ὀκτάδων hängt von κομιδῆς ab. vgl. 7, 17, 3. — ὡς ἐπὶ. zu 1, 48, 1.

§ 2. αὐτοῖς gehört zu παρετάκτο. (Ba.) — προσβεβοηθηκὸς für προσβεβοηθηκότες eine gute Hs. zu 6, 69, 5. — τῶν αὐτόθεν. zu 3, 7, 3. Gemeint sind wohl Andere als die Achaeer. vgl. 2, 9, 1 u. 3, 92, 4. — προανεχούσαις für ἀνεχούσαις dieselbe Hs. Sonst noch bei Spätern. Hier vielleicht eine Dittographie, da sonst προέχειν oder ἀνέχειν so üblich ist.

§ 3. τριάκοντα καὶ τρισίν. vgl. 7, 31, 3. 4. Vielleicht hatte Diphilos

τοῖς. καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσύχαζον, ἔπειτα ἀρθέντος αὐτοῖς τοῦ σημείου, ἐπεὶ καιρὸς ἐδόκει εἶναι, ὤρμησαν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐνανμάχον. καὶ χρόνον ἀντιῆχον πολὺν ἀλλήλοις. καὶ τῶν μὲν Κορινθίων τρεῖς νῆες διαφθείρονται, τῶν δ' Ἀθηναίων κατέδν μὲν οὐδεμία ἀπλῶς, ἐπὶ δέ τινες ἄπλοι ἐγένοντο ἀντίπρωροι ἐμβαλλόμεναι καὶ ἀναρραγεῖσαι τὰς παρεξαιρεσίας ὑπὸ τῶν Κορινθίων νειῶν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο παχυτέρας τὰς ἐπωτίδας ἐχουσῶν. ναυμαχήσαντες δὲ ὑντίπαλα μὲν καὶ ὡς αὐτοὺς ἐκατέρους ἀξιοῦν νικᾶν, ὁμως δὲ τῶν ναυαγίων κρατησάντων τῶν Ἀθηναίων διὰ τε τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπωσην αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος καὶ διὰ τὴν τῶν Κορινθίων οὐκέτι ἐπαναγωγὴν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ δίωξις οὐδεμία ἐγένετο, οὐδ' ἄνδρες οὐδετέρων ἐάλωσαν· οἱ μὲν γὰρ Κορίνθιοι καὶ Πελοποννήσιοι πρὸς τῆ γῆ ναυμαχοῦντες ῥαδίως καὶ διεσώζοντο, τῶν δὲ Ἀθηναίων οὐδεμία κατέδν ναῦς. ἀποπλευσάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὴν Νάυπακτον οἱ Κορίνθιοι εὐθύς τροπαῖον ἔστησαν ὡς νικῶντες, ὅτι πλείους τῶν ἐναντίων ναῦς ἄπλους ἐποίησαν, καὶ νομίσαντες δι' αὐτὸ οὐχ ἡσῶσθαι δι' ὅπερ οὐδ' οἱ ἕτεροι νικᾶν· οἱ τε γὰρ Κορίνθιοι ἡγήσαντο κρατεῖν εἰ μὴ καὶ πολὺ ἐκρατοῦντο, οἱ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσῶσθαι

noch einige Schiffe zugeführt und den Konon abgelöst. — ναυσί. zu ἔπει 1, 87, 4. — τοῦ σημείου. zu 1, 49, 1. — πολὺν verdächtigt Kr. Bruchst.

§ 4. τινές. Spr. 51, 16, 4. vgl. 8, 100, 5. — ἄπλοι, ἀχρεῖοι πρὸς πλεῦσιν. (Sch.) vgl. § 6 u. 60, 2. — ἀντίπρωροι. ἀντιπρώροις Kr. Bruchst. vgl. zu 7, 36, 3. — ἐμβαλλόμεναι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν πολεμίων νεῶν τυπόμεναι. (Sch.) Noch so das Passiv 7, 70, 6. vgl. 4, 14, 1. — ἀναρραγεῖσαι, ἀντὶ τοῦ τραθεῖσαι· ἐτρώθησαν δὲ ὑπὸ τῶν ἐπωτίδων. (Sch.) Dion C. 49, 3: τὰς παρεξαιρεσίας αὐτῶν ἀναρρηγνύντες ἐπίτρωσκον. — παρεξαιρεσία ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν πρόραν (τὸ?) πρὸ τῶν κωπῶν, ὡς ἂν εἴποι τις τὸ πάρεξ τῆς εἰρεσίας. (Sch.) zu 4, 12, 1. — ἐπωτίδες εἰσὶ τὰ ἐκατέρωθεν πρόρας ἐξέχοντα ξύλα. (Sch. u. ders. zu 7, 36, 2.) Sturmbalken Passow. Sie ragten wie Ohren an beiden Seiten des Vordertheils hervor und dienten theils zum Angriff, theils dazu den Stoss der feindlichen Schiffsschnäbel abzuwehren. vgl. 7, 36, 2. 62, 3, Eur. Iph. T. 1350. (Auch von App. Syr. 26 u. Bürg. 5, 107. 119 erwähnt. Hertlein Ms.) vgl. Bl.

§ 5. ναυμαχήσαντες ἀντίπαλα wie ἀγχώματα 7, 71, 4. Spr. 46, 5, 4. — αὐτοὺς ἐκατέρους für αὐτοὶ ἐκάτεροι. Spr. 55, 3, 3 und Lob. z. Phryn. p. 750. Ueber den Ausdruck zu 1, 105, 4. — τοῦ ἀνέμου durch den Wind: über die zwei Ge. Spr. 47, 9, 7 u. Index u. Genitiv 2, f. — ἄπωση ist ein ungewöhnliches Wort. (Ba.) — αὐτῶν, τῶν ναυαγίων. — οὐκέτι nicht nochmals, δευτέραν. (Sch.) zu 4, 44, 1, und über die Verbindung mit einem Substantiv zu 1, 137, 4. — ἐπαναγωγὴν für ἐπαγωγὴν einige gute Hsn. ἀνάπλευσιν. (Sch.) zu 7, 4, 5. — διεκρίθησαν. zu 4, 25, 7.

§ 6 καὶ vor διεσώζοντο haben viele und gute Hsn.: auch, aus eben diesem Grunde, weil sie nahe an der Küste kämpften. (Pp.) — ῥαδίως verdächtigt Benedict. — δι' αὐτό aus eben dem Grunde, zu νομίσαντες gehörig. (Ba.) zu 1, 2, 1. — οἱ ἕτεροι. zu 3, 73 u. Kr. Stud. 2 S. 67. — νικᾶν, ἐνόμιζον. (Sch.)

§ 7. οἷ τε — οἷ τ'. Kr. z. Dion. p. 39. — καὶ πολὺ für πολὺ zwei

ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων. ἀποπλευσάντων δὲ τῶν Πελοποννησίων καὶ τοῦ πεζοῦ διαλυθέντος οἱ Ἀθηναῖοι ἔστησαν τροπαῖον καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ ὡς νικήσαντες, ἀπέχον τοῦ Ἐρινεοῦ, ἐν ᾧ οἱ Κορίνθιοι ὄρμουν, ὡς εἴκοσι σταδίους. καὶ ἡ μὲν ναυμαχία οὕτως ἐτελεῦτα.

Ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμέδων, ἐπειδὴ ξυστρατεύειν αὐτοῖς³⁵ οἱ Θούριοι παρεσκευάσθησαν ἐπιτακοσίοις μὲν ὀπλίταις τριακοσίοις δὲ ἀκοντισταῖς, τὰς μὲν νῆς πυραπλεῖν ἐκέλευον ἐπὶ τῆς Κροτωνιάτιδος, αὐτοὶ δὲ τὸν πεζὸν πάντι ἐξετάσαντες πρῶτον ἐπὶ τῷ Συβάρει ποταμῷ ἦγον διὰ τῆς Θουριάδος γῆς. καὶ ὡς ἐγένοντο ἐπὶ τῷ Ὑλίᾳ ποταμῷ καὶ αὐτοῖς οἱ Κροτωνιάται προσπέμψαντες εἶπον οὐκ ἂν σφίσι βουλομένοις εἶναι διὰ τῆς γῆς σφῶν τὸν στρατὸν ἵεναι, ἐπικαταβάντες ἠῦλίσαντο πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ὑλίου· καὶ αἱ νῆες αὐτοῖς ἐς τὸ αὐτὸ ἀπήντων. τῇ δ' ὕστεραίᾳ ἀναβιβασάμενοι παρέπλεον, ἴσχυοντες πρὸς ταῖς πόλεις πλὴν Λοκρῶν, ἕως ἀφίκοντο ἐπὶ Πέτρων τῆς Ῥηγίνης.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι ἐν τούτῳ πυνθανόμενοι αὐτῶν τὸν ἐπίπλουν³⁶ αὐθις ταῖς ναυσὶν ἀποπειρᾶσαι ἐβούλοντο καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ τοῦ πεζοῦ, ἣνπερ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, πρὶν ἐλθεῖν αὐτούς, φθάσαι βουλόμενοι ξυνέλεγον. παρεσκευάσαντο δὲ τό τε ἄλλο ναυτικὸν ὡς ἐκ τῆς² προτέρας ναυμαχίας τι πλέον ἐνεῖδον σχήσοντες, καὶ τὰς προῦρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον στεριωτέρας ἐποίησαν, καὶ τὰς ἐπιωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς προῦραις παχείας, καὶ ἀντηρίδας ἀπ' αὐτῶν ὑπέ-

gute Hsn. Spr. 69, 32, 18 u. zu 1, 23, 4. — ὅτι οὐ für εἰ μὴ eine gute Hs.; über πολὺ Spr. 48, 15, 13.

C. 35. § 1. παρεσκευάσθησαν dazu bestimmt, vermocht waren. (Hl.) zu 3, 36, 4. Mit dem Inf. so nicht gewöhnlich. vgl. 3, 3, 2. Nicht selten jedoch das Medium, wie 1, 27, 2. 89, 3. 115, 5. 4, 79, 1. 5, 58, 2. 83, 4. 6, 41, 1. — ἐξετάσαντες, ἀκριβῶς ἀριθμήσαντες. (Sch.)

§ 2. προσπέμψαντες. προπέμψαντες A. Ps. zu 7, 3, 1. — βουλομένοις εἶναι. Spr. 48, 6, 4 u. zu 2, 3, 2. — ἐπικαταβάντες. ἐπι — hin, κατα — nach der Küste. zu 4, 11, 1. — ἠῦλίσαντο πρὸς τὴν θ. Xen. Hell. 2, 2, 8: πρὸς τὴν πόλιν ἑσρατοπέθευεν. Hier könnte man freilich πρὸς mit ἐπικαταβάντες verbinden. vgl. zu ἐς 5, 84, 4 u. „ἐς τὴν πόλιν 6, 51, 1.“ (Bö.) — ἐς τὸ αὐτό. zu 3, 91, 2. vgl. 5, 55, 2. 7, 36, 6. — ἀναβιβασάμενοι, τὸν στρατὸν. (Pp.) — [πρός verdächtigt Pp.]

C. 36. § 1. αὐθις, wie 7, 22, 2 f. 23, 3 f. — τῇ ἄλλῃ. Spr. 50, 4, 11. — τοῦ. τῇ τοῦ ist nicht nothwendig. — ξυνέλεγον versammelt hatten. (Va.) Spr. 53, 2, 8 u. zu 2, 23, 1.

§ 2. παρεσκευάσαντο τό τε ἄλλο ναυτικὸν sie hatten bei ihrem ganzen Seewesen solche Einrichtungen getroffen. (Hl.) Das ἄλλο steht im Gegensatze zu der Einrichtung der Vordertheile. (Pp.) — ὡς in solcher Weise bei der. (St.) — ἐκ τῆς in Folge ihrer Erfahrungen bei der. — πλέον σχήσοντες, τοῦτ' ἐστὶ πλεονεκτήσοντες. (Sch.) Ggs. § 3. vgl. Zus. zu 3, 43, 3. u. Her. 4, 3, 1. — ἐνεῖδον eingesehen hatten, wie 7, 62, 1. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 15. Dies Compositum mit dem Particip ist nicht gewöhnlich. — ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον verkürzten. (Va.) Ein ungewöhnlicher Ausdruck; ähnlich jedoch 8, 86, 5. (Bl.) — ὑπέτειναν

τειναν πρὸς τοὺς τοίχους ὡς ἔξ πήγεις ἐντός τε καὶ ἔξωθεν, ὥπερ τρόπῳ καὶ οἱ Κορίνθιοι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ ναῦς ἐπισκευασάμενοι πρόφραθεν ἐνανμάχου. ἐνόμισαν γὰρ οἱ Συρακόσιοι πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς οὐχ ὁμοίως ἀντιενανηγημένας, ἀλλὰ λεπτὰ τὰ πρόφραθεν ἐχούσας διὰ τὸ μὴ ἀντιπρόφροις μᾶλλον αὐτοὺς ἢ ἐκ περίπλου ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι, οὐκ ἔλασσον σχήσειν, καὶ τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῷ πολλαῖς ναυσὶν οὔσαν, 4 πρὸς ἑαυτῶν ἔσεσθαι· ἀντίπρωροι γὰρ ταῖς ἐμβολαῖς χρώμενοι ἀναορῆξεν τὰ πρόφραθεν αὐτοῖς, στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παίοντες τοῖς ἐμβόλοις. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις οὐκ ἔσεσθαι σφῶν ἐν στενοχωρίᾳ οὔτε περίπλου οὔτε διέκπλου, ὥπερ τῆς τέχνης μάβλιστα ἐπίστευον· αὐτοὶ γὰρ κατὰ τὸ δυνατόν τὸ μὲν οὐ δώσειν, διεκπλεῖν, τὸ δὲ τὴν στενοχωρίαν κωλύσειν ὥστε μὴ περιπλεῖν. τῇ τε πρότερον ἀμαθία τῶν κυβερνητῶν δοκούση εἶναι, τὸ ἀντίπρωρον ξυγ-

für προὔτειναν nach Pp. — ἐντός τε καὶ ἔξωθεν verbindet Hl. nicht mit ὑπέτειναν πρὸς τοὺς τοίχους, sondern mit (ὑπέτειναν) ὡς ἐπὶ ἔξ πήγεις. Die Wiederhalte seien durch eine Oeffnung in die Stirnwand des Schiffes hineingegangen und hätten sich dort etwa an einen Pfeiler in einem Winkel angeschlossen, dessen Schenkel ausser dem Schiffe an die schrägen an beiden Seiten des Schiffes befestigten und vorne zusammenlaufenden Sturnbalken (ἐπωτίδας) befestigt gewesen und dieselben folglich unterstützt hätten. vgl. Pol. 8, 6, 6. Dobree übersetzt: and for the length of six cubits (from the prow) they supported these cheeks (ἐπωτίδας) by a set of spars (ἀντήριδας) that went from the cheeks to the ship's side both inside and outside the ship. — πρόφραθεν. Spr. 41, 12, 16. Es gehört zu ἐπισκευασάμενοι. (Sch. u. Ps.)

§ 3. ἀντιενανηγηῖσθαι noch 7, 62, 3, sonst wohl nirgends. — λεπτά, ἤγουν ἀσθενῆ. (Sch.) — ἀντιπρόφροις. ἀντιπρόφρους Pp. Vielmehr wird § 4 auch ἀντιπρόφροις mit Reiske zu lesen sein: mit Angriffen bei denen Vordertheil gegen Vordertheil gekehrt ist, wie 7, 40, 4. Das angreifende Schiff ist immer ἀντίπρωρος, sucht aber das feindliche von der Seite zu fassen. — περίπλου. ἢ διέκπλου scheint ausgefallen. (Kr. Bruchst.) vgl. § 4. 2, 84, 1 u. 3, 78, 1. — οὐκ ἐν. Spr. 67, 10, 4. οὐκ ἐν πλείονι χρόνῳ τριῶν μηνῶν Plut. Pomp. 28. ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ Thuk. 2, 49, 2, Dion. Arch. 6, 29, Luc. Esel 28, Plut. Tröst. des A. 17. vgl. zu 3, 67, 1. — πολλῷ. Spr. 43, 4, 2. — πρὸς ἑαυτῶν, λυσιστῆ αὐτοῖς δῆ. (Sch.) zu 2, 86, 3.

§ 4. αὐτοῖς, τοῖς Ἀθ. αὐτοὶ ohne Komma wegen τοῖς δὲ Ἀθ. Dobree. — κοῖλα καὶ ἀσθενῆ, substantivirte Neutra, wie τὰ πρόφραθεν (λεπτά ὄντα). — παίοντες für παρήγοντες eine gute Hs., incurrentes Va. — ἐμβόλοις. ἐμβολος χάλκωμα περιεθειμένον κατὰ πρόφραν ταῖς ναυσίν. (Sch.) vgl. Passows Lex. Gemeint sind die Schiffsschnäbel der Syrakosier. — σφῶν, τῶν Συρακουσίων. (Sch.) — ἐν στενοχωρίᾳ, im grossen Hafen. — τῆς τέχνης ist wohl ein (falsches) Glossem, auch durch die Stellung verdächtig. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 13.

§ 5. αὐτοὶ—. Ueber die Stellung zu παράδειγμα 3, 39, 3. 7, 41, 2 u. Index u. μέν. — διεκπλεῖν ist Epexegetem zu τὸ μέν. (Ps.) Spr. 57, 10, 1. Dies und ὥστε μὴ περιπλεῖν verdächtig Cobet. Hyper. p. 61. Anstoss nahm schon Abr. — δοκούση. Spr. 50, 12, 2. — ξυγκρούσαι. ξυγκρούσει die meisten Hsn. Mir ist auch bei jener La. zwar nicht der Sinn aber doch

κροῦσαι, μάλιστα ἂν αὐτοὶ χροῦσασθαι· πλεῖστον γὰρ ἐν αὐτῷ σχήσειν· τὴν γὰρ ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις ἔξωθουμένοις ἄλλοσε ἢ ἐς τὴν γῆν, καὶ ταύτην δι' ὀλίγον καὶ ἐς ὀλίγον, κατ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ ἑαυτῶν — τοῦ δ' ἄλλου λιμένος αὐτοὶ κρατήσειν — καὶ ἔξιμμερομένους αὐτούς, ἣν πη βιάζονται, ἐς ὀλίγον τε καὶ πάντας ἐς τὸ αὐτό, προσπίπτοντας ἀλλήλοις ταράξεσθαι — ὅπερ καὶ ἐβλαπτε μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἀπάσαις ταῖς ναυμαχίαις, οὐκ οὔσης αὐτοῖς ἐς πάντα τὸν λιμένα [τῆς] ἀνακρούσεως, ὥσπερ τοῖς Συρακοσίοις — περιπλεῖσαι δὲ ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους τε καὶ ἀνάκρουσιν, οὐ δυνήσεσθαι αὐτούς, ἄλλως τε καὶ τοῦ Πλημμυρίου πολεμίου τε αὐτοῖς ἐσομένου καὶ τοῦ στόματος οὐ μεγάλου ὄντος τοῦ λιμένος.

Τοιαῦτα οἱ Συρακοσίοι προὐς τὴν ἑαυτῶν ἐπιστήμην τε καὶ δίνα-37 μιν ἐπινοήσαντες καὶ ἅμα τεθαροσηκότες μᾶλλον ἤδη ἀπὸ τῆς προτέρας ναυμαχίας ἐπεχείρουν τῷ τε πεζῷ ἅμα καὶ ταῖς ναυσίν. καὶ τὸν μὲν πεζὸν ὀλίγω πρότερον τὸν ἐκ τῆς πόλεως Ἰύλιππος προέξαγαγὼν προσῆγε τῷ τείχει τῶν Ἀθηναίων, καθ' ὅσον προὐς τὴν πόλιν αὐτοῦ ἑώρα· καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίου, οἱ τε ὀπλίται ὅσοι ἐκεῖ ἦσαν και2

die Fügung undentlich. Eher würde ich erwarten τῷ ἀντίπροωοι ξυγκροῦσαι. (Kr. Bruchst.) Ex conjecturis Krügeriana maxime placet. (Pp.) — πλεῖστον. πλεῖον oder vielmehr πλέον Kr. Bruchst. Da auch πλεῖον Thukydidisch ist, so scheint er πλέον desshalb lieber zu wollen, weil dies in der Form πλέον ἔχειν regelmässig ist. (Pp.) Nicht übel Va.: am meisten dadurch überlegen zu sein. Doch wüsste ich den Superlativ in diesem Sinne sonst nicht gebraucht. — ἀνάκρουσις ἐν ναυμαχίαις ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ πρύμναν κροῦεσθαι. (Sch.) vgl. zu 1, 50, 4. (5.) u. 7, 40, 1. — ἔξωθουμένοις. zu 2, 90, 4. — καὶ ταύτην bezieht Bd. auf ἀνάκρουσιν. Allein da würde man καὶ ταῦτα erwarten. (?) Jenes ist also vielmehr auf das nähere γῆν zu beziehen. (Pp.) Indess ἐς ὀλίγον kann nur mit einem Begriffe der Bewegung verbunden werden. So § 6: οὐκ οὔσης ἐς πάντα τὸν λιμένα ἀνακρούσεως. vgl. zu 2, 84, 1. — δι' ὀλίγον in einem geringen Zwischenraume von dem Kampfplatze bis zur Küste. (Ps. u. Dobree.) zu 2, 89, 7. — τοῦ δ' — κρατήσειν sind parenthetisch zu nehmen. (Dobree.)

§ 6. αὐτούς, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) — ἐς ὀλίγον auf einen beschränkten Raum hin, erklärt durch κατ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ ἑαυτῶν. (Ps.) vgl. § 5 u. 2, 84, 1. — ταράξεσθαι. Spr. § 40 unter ταράσσω. — τῆς fehlt in vielen, auch guten Hsn. zu 1, 102, 1.

§ 7. εὐρυχ. zu 2, 83, 2. — ἐπίπλευσις scheint sonst nicht vorzukommen. — πολεμίου. Das τέ würde man vor πολεμίου erwarten. Doch vgl. Index u. τέ.

C. 37. § 1. πρὸς gemäss, pro ratione Dobree. vgl. 5, 9, 3. (Arn.) ex Va. Spr. 68, 39, 5. — τεθαροσηκότες für τεθαροσηκότες eine gute Hs. zu 1, 69, 3. — ἐπεχείρουν, τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι σὺν τῷ πεζῷ. (Sch.) — τὸν ἐκ τῆς πόλεως. Entgegen stehen οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπίου. (Pp.) — αὐτοῦ, τοῦ τείχους, hängt von καθ' ὅσον ab: κατὰ τὸ τοῦτο ὅσον αὐτοῦ. vgl. 4, 18, 2. (Abr.) Beide Stellen sind verschieden; diese nach Spr. 51, 13, 6 zu erklären. — ἑώρα. zu 2, 55.

§ 2. οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀ. 7, 4, 7. — γυμνητεία für γυμνητία mehrere u. einige sehr gute Hsn. Das Wort kommt (anders) nur noch bei einem Spä-

οἱ ἰππῆς καὶ ἡ γυμνητεία τῶν Συρακοσίων ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα προσήει
 τῷ τείχει· αἱ δὲ νῆες μετὰ τοῦτο εὐθὺς ἐπεξέπλεον τῶν Συρακοσίων
 3 καὶ ξυμμάχων. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον αὐτοὺς οἰόμενοι τῷ πεζῷ
 μόνῳ πειράσειν, ὀρῶντες δὲ καὶ τὰς ναῦς ἐπιφερομένας ἄφνω ἐθορυ-
 βοῦντο, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὰ τείχη καὶ πρὸ τῶν τειχῶν τοῖς προσιοῦσιν
 ἀντιπαρετάσσοντο, οἱ δὲ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπείου καὶ τῶν ἔξω
 κατὰ τάχος χωροῦντας ἰππέας τε πολλοὺς καὶ ἀκοντιστάς ἀντεπεξή-
 σαν, ἄλλοι δὲ τὰς ναῦς ἐπλήρουν καὶ ἅμα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν παρεβοή-
 θουν, καὶ ἐπειδὴ πλήρεις ἦσαν, ἀντανῆγον πέντε καὶ ἑβδομήκοντα
 38 ναῦς· καὶ τῶν Συρακοσίων ἦσαν ὀγδοήκοντα μάλιστα. τῆς δὲ ἡμέρας
 ἐπὶ πολὺ προσπλέοντες καὶ ἀνακρουόμενοι καὶ πειράσαντες ἀλλήλων
 καὶ οὐδέτεροι δυνάμενοι ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν, εἰ μὴ ναῦν μίαν
 ἢ δύο τῶν Ἀθηναίων [οἱ] Συρακόσιοι καταδύσαντες, διεκρίθησαν· καὶ
 ὁ πεζὸς ἅμα ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀπήλθεν.

2 Τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν Συρακόσιοι ἠσύχαζον, οὐδὲν δηλοῦντες
 ὁποῖόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν· ὁ δὲ Νικίας ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς
 ναυμαχίας γενόμενα καὶ ἐλπίζων αὐτοὺς αὐθις ἐπιχειρήσειν τοὺς τε
 τριηράρχους ἠνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἴ τις τι ἐπεπονήκει,
 καὶ ὀγκάδας προώρμισε πρὸ τοῦ σφετέρου σταυρώματος, ὃ αὐτοῖς πρὸ
 3 τῶν νεῶν ἀντὶ λιμένος κληστοῦ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐπεπήγει. διαλειπού-
 σας δὲ τὰς ὀγκάδας ὅσον δύο πλέθρα ἀπ' ἀλλήλων κατέστησεν, ὅπως
 εἴ τις βιάζοιτο ναῦς, εἴη κατάφενξις ἀσφαλῆς καὶ πάλιν καθ' ἡσυχίαν

tern vor. — ἐκ τοῦ ἐπὶ θ. Spr. 43, 4, 3 u. zu 1, 87, 2. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 4, 3. — προσήει bloss nach γυμνητεία gerichtet, das noch dazu nur Apposition ist. (Pp.) Spr. 63, 4. vgl. 7, 44, 1. — ἐπεξέπλεον für ἐξέπλεον eine gute Hs. Es fehlt in den Lexiken. Doch steht auch ἐπέκπλους 8, 20, 1. (Pp.)

§ 3. ἐπὶ τὰ τείχη mit Andeutung des Hinaufgehens. Matth. 586, c. (Pp.) Eine in der Prosa ziemlich beschränkte Sprechweise. — τὰ ἔξω im Ggs. zu ἐκ τῆς πόλεως § 1. — πολλούς, ὄντας. Kr. zu Xen. An. 1, 10, 2. Nach § 2 vermiss' ich hier καὶ ὀπίστας. — ναῦς, das letzte. ναυσίν Bk. u. Dobree. So ἀνάγειν ναῦς 8, 95, 2 und oft Her., wie 7, 100, 8, 57, 70, 76, 2, 79, 1. (Arn.) — ὀγδοήκοντα auch 7, 22, 1. Die eilf versenkten 7, 23, 4 waren also durch andre ersetzt. (Pp.)

C. 38. § 1. τῆς ἡμέρας ἐπὶ πολὺ, wie 7, 39, 1. (Pp.) zu 7, 11, 3. — οὐδέτεροι. Spr. 56, 9, 1. — παραλαβεῖν, κτήσασθαι. (Sch.) abge- winnen. (Ba.) Her. 7, 211: οὐδὲν ἰδυνέατο παραλαβεῖν τῆς ἐσόδου. (Arn.) — οἱ fehlt in vielen, auch guten Hsn. — καταδύσαντες erg. ἄξιόν τι λόγου παρέλαβον. (Pp.) Wohl bloss παρέλαβον. — διεκρίθησαν. zu 4, 14, 3.

§ 2. ὁποῖόν τι τὸ μέλλον, ὁποῖόν τι ἐστὶ τὸ μέλλον ὄ. (Matth. § 472, 4 Anm.) Spr. 57, 3, 5. — τὰ τῆς ναυμαχίας verdächtigt Kr. Bruchst. pari eventu fuisse pugnatum Va. vgl. 5, 8, 1, nur scheinbar verschieden. — ἐπε- πονήκει, ἦγουν ἐπεπόνθει καταγυῖα. (Sch.) — προορμίζειν vorn an- kern lassen, scheint sonst nicht vorzukommen. — σφετέρου. zu 5, 10, 6. vgl. 7, 39, 2.

§ 3. διαλειπούσας für διαλιπούσας der Sch. u. St. Spr. 52, 2, 11. — βιάζοιτο. zu 4, 10, 3. — κατάφενξις noch 7, 41, 1. vgl. zu 3, 23, 5.

ἔκπλους. παρασκευαζόμενοι δὲ ταῦτα ὄλην τὴν ἡμέραν διετέλεσαν οἱ Ἀθηναῖοι μέχρι νυκτός.

Τῇ δ' ὑστεραία οἱ Συρακόσιοι τῆς μὲν ὥρας προώτερον, τῇ δ' 39 ἐπιχειρήσει τῇ αὐτῇ τοῦ τε πεζοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ προσέμισγον τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἀντικυτασιάντας ταῖς ναυσὶ τὸν αὐτὸν τρόπον αὐθις ἐπὶ πολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας περὶόμενοι ἀλλήλων, πρὶν δὲ Ἀρίστων² ὁ Πυρρίχου, Κορίνθιος, ἄριστος ὢν κυβερνήτης τῶν μετὰ Συρακοσίω, πείθει τοὺς σφετέρους τοῦ ναυτικοῦ ἄρχοντας, πέμψαντας ὡς τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐπιμελομένους, κελύειν ὅτι τάχιστα τὴν ἀγορὰν [τῶν πωλουμένων] μεταναστήσαντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσαι, καὶ ὅσα τις ἔχει ἐδώδιμα, πάντας ἐκεῖσε φέροντας ἀναγκάσαι πωλεῖν, ὅπως αὐτοῦ ἐκβιβάσαντες τοὺς ναύτας εὐθὺς παρὰ τὰς ναῦς ἀριστοποιήσονται, καὶ δι' ὀλίγου αὐθις καὶ αὐθημερὸν ἀπροσδοκῆτοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσιν. καὶ οἱ μὲν πεισθέντες ἐπέμψαν ἄγγελον καὶ ἡ ἀγορὰ⁴⁰ παρεσκευάσθη, καὶ οἱ Συρακόσιοι ἔξαίφνης πρῦμναν κρουσάμενοι πάλιν πρὸς τὴν πόλιν ἔπλευσαν καὶ εὐθὺς ἐκβάντες αὐτοῦ ἄριστον ἐποιῶντο· οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομίσαντες αὐτοὺς ὡς ἠσσημένους σφῶν πρὸς² τὴν πόλιν ἀνακρούσασθαι καθ' ἡσυχίαν ἐκβάντες τά τε ἄλλα διεπράσσοιτο καὶ τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον, ὡς τῆς γε ἡμέρας ταύτης οὐκέτι οἰόμενοι ἂν ναυμαχῆσαι. ἔξαίφνης δ' οἱ Συρακόσιοι πληρώσαντες τὰς ναῦς ἐπέπλεον αὐθις· οἱ δὲ διὰ πολλοῦ θορύβου καὶ ἄσιτοι οἱ πλείους³ οὐδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες μόλις ποτὲ ἀντανήγοντο. καὶ χρόνον μὲν τινα ἀπέσχοντο ἀλλήλων φυλασσόμενοι· ἔπειτ' οὐκ ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὸ σφῶν αὐτῶν διαμέλλοντας κόπω ἀλίσκεσθαι ἀλλ' ἐπιχειρεῖν ὅτι

C. 39. § 1. τῆς ὥρας, wie ὑπὲ τῆς ὥρας. (Pp.) Spr. 47, 10, 4. — τῇ αὐτῇ. zu 5, 115, 1.

§ 2. πρὶν δὲ. zu 5, 61, 1. — Ἀρίστων — ἄριστος. zu 3, 70, 3. — σφετέρους, wie 7, 8, 1. — τοὺς ἐν. τοὺς τῶν ἐν Kr. 4, 2, 2: τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι. — ἀγορὰν. zu 1, 62, 1. — τῶν πωλουμένων oder Aehnliches wüsst' ich nie so zugefügt. Xen. An. 5, 10, 8: τὴν ἀγορὰν εἴσω ἀνσκευάσαν. vgl. zu 1, 62, 1. — μεταστήσαντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσαι für παρὰ τὴν θάλασσαν μεταστῆσαι κομίσαντας der Sch. u. einige Hsn. Παρὰ kann bei leblosen Dingen in Prosa nicht für ἐπὶ stehen. Spr. 68, 36, 1. Vielleicht ist ἐπὶ oder παρὰ τὴν θάλασσαν zu streichen und μεταστῆσαι κομίσαντας das Richtige. vgl. Kr. z. Dion. p. 290. „Denn in der hier erforderlichen Bedeutung scheint μετασιάναι nie vorzukommen, wohl aber μεθισάναι, wie Pol. 2, 17, 11.“ (Bl.) — αὐτοῦ für αὐτοῖς A. Ps. — ἀριστοποιήσονται, sie, die Befehlshaber, aber ihre Leute mit gedacht. vgl. 8, 95, 2 Anf. (Arn.)

C. 40. § 1. κρουσάμενοι. Poll. 1, 125: τὸ μὲν ἐς ἐμβολὴν ὑπαγαγεῖν εἰς τοῦτ' ἔσω τὴν ναῦν ἀνακρούσασθαι. τὸ δὲ εἰς γυγὴν πρῦμναν κρούσασθαι. (Hk.) Doch § 2 steht ἀνακρούσασθαι als gleichbedeutend. (Pp.) zu 7, 36, 5 u. 1, 50, 5.

§ 2. σφῶν gehört zu ἠσσημένους. (Dobree 1 p. 123.) — καθ' ἡσυχίαν. zu 1, 74, 4. 2, 93, 2. — ὡς οἰόμενοι. zu 6, 32, 3.

§ 3. διὰ θορύβου καὶ ἄσιτοι. Spr. 59, 2, 3. — μόλις für μόγις eine oder einige Hsn. zu 1, 12, 3. — διαμέλλοντας. Spr. 55, 2, 7. — ἀλίσκεσθαι ist ungewöhnlich. (Bl.) κατίσχεσθαι? Aesch. Eum. 67: ἀλοῦσαι

κτάχιστα, καὶ ἐπιφερόμενοι ἐκ παρακελεύσεως ἐνανμάχουν. οἱ δὲ Συρακοῖοι δεξάμενοι καὶ ταῖς ναυσὶν ἀντιπρόροις χρώμενοι, ὥσπερ διηροήθησαν, τῶν ἐμβόλων τῇ παρασκευῇ ἀνεροήγγυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπὶ πολὺ τῆς παρεξαιρεσίας καὶ οἱ ἀπὸ τῶν καταστροφώτων αὐτοῖς ἀκοντίζοντες μεγάλα ἔβλαπτον τοὺς Ἀθηναίους, πολὺ δ' ἔτι μείζω οἱ ἐν τοῖς λεπτοῖς πλοίοις περιπλέοντες τῶν Συρακοσίων καὶ ἔς τε τοὺς ταρσοὺς ὑποπίπτοντες τῶν πολεμίων νεῶν καὶ ἔς τὰ πλάγια παραπλέοντες καὶ ἔξ αὐτῶν ἔς τοὺς ναύτας ἀκοντίζοντες. τέλος δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ κατὰ κράτος ναυμαχοῦντες οἱ Συρακοῖοι ἐνίκησαν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τραπόμενοι διὰ τῶν ὀλκᾶδων τὴν κατάφευξιν ἐποιοῦντο ἔς τὸν ἑαυτῶν ὄρμον. αἱ δὲ τῶν Συρακοσίων νῆες μέχρι μὲν τῶν ὀλκᾶδων ἐπεδίωκον· ἔπειτ' αὐτοὺς αἱ κραιῖαι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων καὶ ἀπὸ τῶν ὀλκᾶδων δελφίνοφόροι ἠρμέναι ἐκώλυον. δύο δὲ νῆες τῶν

ὑπὼ ist jetzt anders unterpungirt. — ἐκ. zu 1, 72, 2. ἐκ παρακελεύσεως auch bei Dion C. 53, 21.

§ 4. ταῖς für ταῖς τε mehrere Hsn. — ὥσπερ δ. 7, 36, 4. — ἐμβόλων für ἐμβολῶν Abr. u. Dobree. Doch dieses kann, wenn auch nicht durch 7, 36, 4, so doch durch 2, 76, 3 vertheidigt werden. (Dobree u. Pp.) Kaum. — παρεξαιρεσίας. zu 4, 12, 1. — αὐτοῖς. Spr. 48, 12, 1.

§ 5. λεπτοῖς. zu 2, 83, 4; den Trieren entgegengesetzt [Dem.] 17, 27. — ἔς τοὺς ταρσοὺς ὑποπίπτοντες, ὑποδύμενοι ὑπὸ τοὺς ταρσοὺς. (Sch.) Eben so Dion C. 50, 32. Aehnlich wie εἰσιπίτειν, ἐμπίπτειν. — ταρσοὺς das gesammte Ruderwerk mit Ausschluss der Stüerruder. Böckh Urkunden über das Seewesen S. 112 f. (Pp.) — ἔς τὰ πλάγια παραπλέοντες ist ein von dem Vorigen verschiedenes Manöver, dies zum Behuf des Schiessens. — καὶ vor ἔς verdächtigt Pp. — αὐτῶν, τῶν πλοίων. (Ps.) Ba. will es lieber auf τὰ πλάγια beziehen. — ἔς τοὺς. Spr. 47, 14, 1. Durch die hinlänglich weiten Ruderlöcher. vgl. Her. 5, 33, 2. (Arn.)

C. 41. § 1. κατὰ κράτος verbindet der Sch. mit ἐνίκησαν. vgl. 2, 87, 2. Doch auch κατὰ κράτος προσβάλλειν 4, 131, 1, ἐπικείσθαι 8, 1, 3. πολεμῆν 1, 118, 3. 2, 54, 3. vgl. 4, 23, 2. 6, 91, 6. Und die Verbindung mit ναυμαχοῦντες ist hier natürlicher. — διὰ τῶν ὀλκᾶδων 7, 38, 2 f. — κραιῖαι, wohl Stangen die über die Schiffe hinausgelehnt und etwa mit einem Schwengel versehen waren, um die Delphine herabzuschellen. (Hl.) Liv. 38, 5: tollonibus libramenta plumbi incutiebant. (Ba.) Ueber den Accent Loheck Paralip. p. 356. — ὑπὲρ. αἱ ὑπὲρ Kr. Bruchst. — τῶν ἔσπλων den Einfahrtslücken zwischen den Lastschiffen. (Ac.) — ἀπό ist mit ἠρμέναι zu verbinden. (Va.) vgl. Arr. An. 4, 29, 2. — δελφίνοφόροι. ἐκ τῶν κραιῶν δελφίνες ἦσαν ἠρημέναι μολίβδινοι, ὥστε ἐμβάλλεσθαι ταῖς προσπλευούσαις πολεμίαις ναυσὶν· οἱ ἐμπίπτοντες αὐταῖς δίοκοτον τοῖδαμος αὐτῶν καὶ κατέδυν. (Sch.) (δελφίς) σιδηροῦν κατασεύασμα ἢ μολίβδινον εἰς δελφίνα ἐσχηματισμένον· τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κραιῖας τοῦ ἰστοῦ αἱ ναυμαχοῦσαι ἠγίσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων καὶ κατέδυντο. (Sch. Ar. Ritter 759.) „Die Gestalt eines Delphins bezieht sich wohl auf den gespaltenen breiten und scharfen Schwanz desselben; und dieser war vermuthlich von Eisen mit einer schneidenden Schärfe. Um aber dieser Gattung einer doppelten Axt den nöthigen Schwung und Nachdruck durch die vermehrte Schwere zu geben, so war sie vielleicht in eine Masse von Blei gelöthet, welche den übrigen Körper des Delphins vorstellte. Dieses Instrument nun ward von der Höhe herunter gestürzt und spaltete das worauf es fiel.“ (Hl.) vgl. Saumaise z. Sol. 402 u. Scheffer de mil. nav. 2, 5. — ἠρμέναι. zu ναυμαχοῦσαι 7, 23, 3.

Συρακοσίων ἐπαιρόμεναι τῇ νίκη προσέμιζαν αὐτῶν ἐγγὺς καὶ διεφθάρησαν, καὶ ἡ ἑτέρα αὐτοῖς ἀνδράσιν ἕλω. καταδύσαντες δ' οἱ Συρακοσίοι τῶν Ἀθηναίων ἑπτὰ ναῦς καὶ κατατρουματίσαντες πολλὰς, ἀνδρας τε τοῖς μὲν ζωγραφίσαντες τοὺς δὲ ἀποκτείναντες ἀπεχώρησαν, καὶ τροπαῖά τε ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν ἔστησαν καὶ τὴν ἐλπίδα ἤδη ἐχρῶν εἶχον ταῖς μὲν ναυσὶ καὶ πολὺ κρείσσους εἶναι, ἐδόκουν δὲ καὶ τὸν πεζὸν χειρώσεσθαι.

Καὶ οἱ μὲν ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφοτέρα παρεσκευάζοντο αὐθις, ἐν τούτῳ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμέδων ἔχοντες τὴν ἀπὸ τῶν⁴² Ἀθηναίων βοήθειαν παραγίγνονται, ναῦς τε τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα μάλιστα ξὺν ταῖς ξενικαῖς καὶ ὀπλίτας περὶ πεντακισχιλίους ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, ἀκοντιστάς τε βαρβάρους καὶ Ἑλλήνας οὐκ ὀλίγους καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν ἱκανήν. καὶ τοῖς μὲν Συρακοσίοις καὶ ξυμμάχοις κατάπληξις ἐν τῷ αὐ-²τίκῃ οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, εἰ πέρως μηδὲν ἔσται σφίσι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κινδύνου, ὀρῶντες οὐτε διὰ τὴν Δεκέλειαν τειχιζομένην οὐδὲν ἦσσαν στρατὸν ἴσον καὶ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ ἐπεληλυθότα, τὴν τε τῶν Ἀθηναίων δύναμιν πανταχόσε πολλὴν φαινομένην· τῷ δὲ προτέρῳ³ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων ὡς ἐκ κακῶν ῥώμη τις ἐγγένητο. ὁ δὲ Δημοσθένης ἰδὼν ὡς εἶχε τὰ πράγματα καὶ νομίσας οὐχ οἷόν τ' εἶναι διατρέβειν οὐδὲ παθεῖν ὅπερ ὁ Νικίας ἐπαθεν — ἀμφικόμενος γὰρ τὸ πρῶτον ὁ Νικίας φοβερός, ὡς οὐκ εὐθὺς προσέκειτο ταῖς Συρακούσαις ἀλλ' ἐν Κατάνῃ διεχείμαζεν, ὑπερώφθη τε καὶ ἔφθασεν αὐτὸν ἐκ τῆς

§ 2. ἑτέρα ohne ἡ Va. Doch würde Thuk. ein anderes vielmehr durch ἄλλη ausgedrückt haben. Daher wird διεφθάρησαν nicht von völliger Vernichtung zu verstehen sein. vgl. zu 1, 29, 3. 4, 36, 3. — κατατρουματίσαντες. zu 4, 14, 1. — καὶ vor πολὺ mehrere Hsn. zu 1, 25, 4. — τροπαῖα τῶν ναυμαχιῶν. Spr. 47, 7, 3 u. zu 2, 82. — ταῖς μὲν gestellt als ob ohne ἐδόκουν καὶ bloss τὸν δὲ πεζὸν folgen sollte. (Hk.) zu 7, 36, 5 A. — τὸν πεζόν. zu 1, 47, 2 u. z. Her. 7, 41, 1. — καὶ' ἀμφοτέρα, τῷ τε πεζῷ καὶ τῷ ναυικῷ. (A. Ps.) zu 7, 42, 6 E.

C. 42. § 1. Ἀθηναίων. Ἀθηνῶν Bekker. zu 2, 86, 4. — τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα, 65 — 10 + 1 + 15 + 2 = 73 nach 7, 20, 2. 31, 2. 3 u. 4. 33, 5. (Arn.) — μάλιστα fehlt in einigen guten Hsn. — ταῖς ξενικαῖς 7, 20, 2. 31, 4. 33, 5.

§ 2. εἰ. Spr. 65, 5, 7. — πέρως τοῦ ἀπαλλαγῆναι endliches Gelingen zur Befreiung. Dem. 40, 40: τί ἂν ἦν πέρως ἡμῖν τοῦ διαλυθῆναι; „Her. 2, 139, 1: τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς ὧδε ἔλεγον γενέσθαι.“ (Arn.) Eben so ὀλέθρου πείρατα bei Homer. Passows Lex. u. πείρας 3. vgl. zu 2, 49, 4. Lobeck Parall. p. 534 u. Heindorf zu Plat. Phaed. 104. — ὀρῶντες. zu 3, 36, 2. — διὰ τὴν A. als ob etwa ein Verbum wie gehindert worden etc. folgen sollte. — ἴσον καὶ παραπλήσιον. Lobeck Parall. p. 62. vgl. zu 1, 27, 1. — ἐπεληλυθότα. zu 1, 54, 4.

§ 3. ὡς ἐκ κακῶν wie es nach Unfällen möglich war. (Ba.) vgl. über ὡς Spr. 69, 63, 4; über ἐκ 68, 17, 7. — ῥώμη. zu 7, 18, 2. — νομίσας. zu 1, 124, 2. — οὐχ οἷόν τε εἶναι es sei nicht statthaft, man dürfe nicht. (Ps.) — ὑπερώφθη, ἦγουν κατεφρονήθη. (Sch.)

4 Πειλοποννήσου στρατιᾶ ὁ Γύλιππος ἀφικόμενος, ἦν οὐδ' ἂν μετέπειμψαν οἱ Συρακόσιοι, εἰ ἐκείνος εὐθύς ἐπέκειτο· ἱκανοὶ γὰρ αὐτοὶ οἰόμενοι εἶναι ἅμα τ' ἂν ἔμαθον ἤσους ὄντες καὶ ἀποτετειχισμένοι ἂν ἦσαν, 5 ὥστε μὴδ' εἰ μετέπειμψαν ἔτι ὁμοίως ἂν αὐτοὺς ὠφελεῖν — ταῦτα οὖν ἀνασκοπῶν ὁ Δημοσθένης καὶ γινώσκων ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν τῷ παρόντι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότατός ἐστι τοῖς ἐναντίοις, ἐβούλετο ὅτι τάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρουσίᾳ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει. καὶ ὁρῶν τὸ παρατειχισμα τῶν Συρακοσίων, ᾧ ἐκόλυσαν περιτειχίσαι σφᾶς τοὺς Ἀθηναίους, ἀπλοῦν [τε] ὄν καὶ εἰ κρατήσεί τις τῶν τε Ἐπιπολῶν τῆς ἀναβάσεως καὶ αὐθις τοῦ ἐν αὐταῖς στρατοπέδου, ῥαδίως ἂν αὐτὸ ληφθῆν — οὐδὲ γὰρ ἵπομεῖναι ἂν σφᾶς οὐδένα — ἠπέιγετο ἐπιθέσθαι τῇ πείρᾳ, καὶ [οἱ] ξυτομωτάτην ἠγείτο διαπολέμῃσιν· ἢ γὰρ κατορθώσας ἔξειν Συρακούσας ἢ ἀπάξειν τὴν στρατιάν καὶ οὐ τρίψεσθαι ἄλλως Ἀθηναίους τε τοὺς ξυστρατευομένους καὶ τὴν ξύμπασαν πόλιν. πρῶτον μὲν οὖν τὴν τε γῆν ἐξεληθόντες τῶν Συρακοσίων ἔτεμον οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τὸν Ἄναπον καὶ τῷ στρατεύματι ἐπεκράτουν, ὥσπερ τὸ πρῶτον, τῷ τε πεζῷ καὶ ταῖς ναυσίν — οὐδὲ γὰρ καθ' ἕτερα οἱ Συρακόσιοι ἀντεπεξήεσαν ὅτι μὴ τοῖς ἵππεῦσι 43 καὶ ἀκοντισταῖς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπείου· — ἔπειτα μηχαναῖς ἔδοξε τῷ Δημοσθένει πρότερον ἀποπειρᾶσαι τοῦ παρατειχίσματος. ὡς δὲ αὐτῷ προσαγαγόντι κατεκαύθησάν τε ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἀπὸ τοῦ τείχους

§ 4. μὴδ' εἰ. Spr. 65, 5, 17.

§ 5. ταῦτα οὖν ἀνασκοπῶν erneuert die Begriffe ἰδῶν καὶ νομίσας
 § 3. Spr. 65, 9, 2 u. Kr. z. Arr. An. 1, 3, 6 lat. A. Ueber οὖν zu 3, 95, 1. — μάλιστα δεινότατος vorzugsweise in hohem Grade furchtbar. Kr. zu Xen. An. 7, 2, 22. — ἐστι. ἔσται Kr. zu Xen. An. 7, 2, 22 kl. A. — ὅτι τάχος für ὅτι τάχιστα ist mehr poetisch, auch bei Th. nur hier vorkommend. vgl. Kr. z. Her. 5, 106, 4. — ἀποχρήσασθαι. zu 1, 68, 4. — τῇ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει der Schreck vor dem Heere. (St.) Spr. 47, 7, 5. — τὸ παρατειχισμα 7, 4, 1. 5, 1. 7, 1. — σφᾶς. Spr. 58, 4, 3 u. zu 1, 62, 2. — [τε] fehlt in einer sehr guten Hs. — κρατήσείε für ἐπικρατήσείε viele und gute Hsn. Letzteres wird mehr von persönlichen Objecten gesagt. Verschieden ist doch 1, 2, 1. — τῶν Ἐπιπολῶν τῆς ἀναβάσεως, κατὰ τὸν Εὐρύηλον 6, 97, 2. 7, 43, 3. — αὐθις sodann. Kr. z. Dion. p. 293. (Pr.) zu 6, 90, 1. — τοῦ στρατοπέδου, eig. τρία 7, 43, 4. — αὐτό, τὸ παρατειχισμα. (Sch.) — ὑπομεῖναι, ἐνόμιζεν aus ὁρῶν. (Ps.) Spr. 65, 11, 7. — οὐδεῖς steht wie τις (zu 2, 37, 1) oft collectiv, wie auch μηδεῖς 1, 35, 4. vgl. Dem. 1, 19. 18, 304. — οἱ fehlt in vielen und guten Hsn. — διαπολέμῃσιν mit dem Artikel wäre Subject; ohne ihn gehört es dem Prädicat an. vgl. 7, 86, 1. 8, 81, 1. Das Wort findet Poll. 9, 142 mit Recht hart (βιαιότερον), da es wohl nur hier, das Simplex nie, καταπολέμῃσι nur bei einem Spättern vorkommt.

§ 6. τρίψεσθαι für τρίβεσθαι einige gute Hsn. zu 6, 18, 7. — ἄλλως, ἡγουν ἀπράκτως. (Sch.) zu 1, 109, 2. — τε τοὺς. τε καὶ τοὺς einige andere Hsn. — οὐδὲ καθ' ἕτερα, weder zu Wasser noch zu Lande, wie κατ' ἀμφοτέρω 7, 41, 3. vgl. zu 2, 67, 5. — ὅτι μὴ. zu 4, 26, 2.

ἀμυνομένων αἱ μηχαναὶ καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ πολλαχῆ προσβάλλοντες ἀπεκρούοντο, οὐκέτι ἐδόκει διατρίβειν, ἀλλὰ πείσας τὸν τε Νικίαν καὶ τοὺς ἄλλους ξυνάρχοντας, ὡς ἐπενόει, καὶ τὴν ἐπιχείρησιν τῶν Ἐπιπολῶν ἐποιεῖτο. καὶ ἡμέρας μὲν ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν προς-2 ελθόντας τε καὶ ἀναβάντας, παραγγείλας δὲ πέντε ἡμερῶν σιτία καὶ τοῖς λιθολόγους καὶ τέκτονας πάντας λαβῶν καὶ ἄλλην παρασκευὴν [τοξευμάτων τε καὶ] ὅσα ἔδει, ἣν κρατῶσι, ταχίζοντας ἔχειν, αὐτὸς μὲν ἀπὸ πρώτου ὑπνου καὶ Εὐρυμέδων καὶ Μένανδρος ἀναλαβὼν τὴν πᾶσαν στρατιὰν ἐχώρει πρὸς τὰς Ἐπιπολάς, Νικίας δ' ἐν τοῖς τείχεσιν ὑπελείπετο. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο πρὸς αὐταῖς ἤδη κατὰ τὸν Εὐρῶηλον,³ ἥπερ καὶ ἡ προτέρα στρατιὰ τὸ πρῶτον ἀνέβη, λανθάνουσί τε τοὺς φύλακας τῶν Συρακοσίων καὶ προσβάντες τὸ τείχισμα ὃ ἦν αὐτόθι τῶν Συρακοσίων αἰροῦσι καὶ ἄνδρας τῶν φυλάκων ἀποκτείνουσιν. οἱ δὲ πλείους διαφυγόντες εὐθύς πρὸς τὰ στρατόπεδα, ἃ ἦν ἐπὶ τῶν Ἐπιπολῶν τρία, ἐν μὲν τῶν Συρακοσίων, ἐν δὲ τῶν ἄλλων Σικελιωτῶν, ἐν δὲ τῶν ξυμμάχων, ἀγγέλλουσι τὴν ἔφοδον καὶ τοῖς ἑξακοσίοις τῶν Συρακοσίων, οἱ καὶ πρῶτοι κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῶν Ἐπιπολῶν φύλακες ἦσαν, ἔφραζον. οἱ δ' ἐβοήθουν τ' εὐθύς καὶ αὐτοῖς ὁ Δημοσθένης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐντυχόντες ἀμυνομένους προθύμως ἔτρεψαν. καὶ αὐτοὶ μὲν εὐθύς ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθαι, ὅπως τῇ παρούσῃ ὀρμῇ τοῦ περαινεσθαι ὧν ἕνεκα ἦλθον μὴ βραδεῖς γένωνται. ἄλλοι δὲ τὸ ἀπὸ τῆς πρώτης παρτείχισμα τῶν Συρακοσίων, οὐχ ὑπομενόντων

C. 43. § 1. τοὺς ἄλλους § 2 u. 7, 16, 1. — καὶ vor τὴν boten viele u. gute Hsn. vgl. zu 2, 93, 3. — τὴν ἐπιχείρησιν τῶν Ἐ. Spr. 47, 7, 5. vgl. 1, 33, 3.

§ 2. ἀδύνατα, ἀδύνατον viele u. gute Hsn. zu 1, 1, 2. — προσελθόντας, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) — πέντε ἡμερῶν σιτία. Spr. 47, 8, 1 u. zu 1, 48, 1. — παρασκευήν, Maschinen, eiserne Werkzeuge etc. (Ba.) — τοξευμάτων. Hier erwart' ich ein oder kein anderes Wort. — ἔδει, λαθεῖν. Spr. 55, 4, 11. vgl. 4, 3, 1. 5, 2. — ἀπό, wie de, von — an. So ἀφ' ἐσπέρας 3, 112, 2. — ἀναλαβῶν dem Hauptsubject angefügt. Spr. 63, 4. — τὴν πᾶσαν, was eben zu dieser Expedition bestimmt war. Pp. vermuthet τὴν πολλήν. — ὑπελείπετο für υπελείπειτο eine sehr gute Hs.

§ 3. ἤδη vor κατὰ boten eine gute Hs. u. Va. — ἥπερ 6, 97, 2. — ὃ ἦν αὐτόθι τῶν Σ. Spr. 47, 9, 5. — ἄνδρας τῶν φυλάκων wie ἀνὴρ τῶν ἀσπῶν 6, 54, 2. 8, 71, 3. Spr. 47, 9. vgl. 7, 68, 2 u. Haase p. 100.

§ 4. ἃ ἦν τρία. Spr. 47, 28, 4. vgl. 4, 113, 2. — ἐν προτείχισμασιν nach τρία ist mit vielen u. guten Hsn. gestrichen. — τῶν ξυμμάχων, der aus Hellas. (Ds.) — πρῶτοι 6, 96, 3.

§ 5. ὀρμῇ τοῦ περαινεσθαι Streben auszuführen. Der Dativ wäre passender wenn folgte: etwas leisteten. vgl. 4, 34, 1. Dohree vermuthet τό für τοῦ: ut praesenti studio celeriter conficerent. vgl. τὸ ἐπιβουλεύσασθαι 3, 82, 4. (?) — τό will Gö. nach πρώτης. — μὴ βραδεῖς γένωνται, μὴ ὑστέρωσιν. (Sch.)? — ἀπὸ τῆς πρώτης, ὀρμῆς δηλονότι. (Sch.) zu 1, 77, 2. Kr. z. Dion. p. 302 nimmt ein Hyperbaton an; Bd. erklärt: den zunächst gelegenen, zuerst erreichbaren Theil des syrakosischen

ἑτῶν φυλάκων, ἤρουν τε καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπέσυρον. οἱ δὲ Συρακοῦσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι καὶ ὁ Γύλιππος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐβοήθουν, ἐκ τῶν προτειχισμάτων, καὶ ἀδοκίμου τοῦ τολμήματος ἐν νυκτὶ σφίσι γενομένου προσέβαλλόν τε τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπεπληγμένοι καὶ βιασθέντες τύπ' αὐτῶν τὸ πρῶτον ὑπεχώρησαν. προϊόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν ἀταξίᾳ μᾶλλον ἤδη ὡς κεκρατηκότων καὶ βουλομένων διὰ παντὸς τοῦ μήπω μεμαχημένου τῶν ἐναντίων ὡς τάχιστα διελθεῖν, ἵνα μὴ ἀνέντων σφῶν τῆς ἐφόδου αὐθις ξυστραφῶσιν, οἱ Βοιωτοὶ πρῶτοι αὐτοῖς ἀντέσχον, καὶ προσβαλόντες ἔτρεψάν τε καὶ ἐς φυγὴν κατέστησαν.

44 Καὶ ἐνταῦθα ἤδη ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορία ἐγίνοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἣν οὐδὲ πνθῆσθαι ῥάδιον ἦν οὐδ' ἀφ' ἑτέρων ὅτι τροπῶν ἕκαστα ξυνηνέχθη. ἐν μὲν γὰρ ἡμέρα σαφέστερα μὲν, ὅμως δὲ οὐδὲ ταῦτα οἱ παραγερόμενοι πάντα πλὴν τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος μόλις οἶδεν· ἐν δὲ νυκτομαχίᾳ, ἣ μόνη δὴ στρατοπέδων μεγάλων ἐν γε τῷδε τῷ πολέμῳ ἐγένετο, πῶς ἂν τις σαφῶς τι ἦδει; ἦν μὲν γὰρ σελήνη λαμπρά, ἑώρων δὲ οὕτως ἀλλήλους ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν, τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι. ὀπλιῆται δὲ ἀμφοτέρων οὐκ ὀλίγοι ἐν στενοχωρίᾳ ἀνεστρέφοντο. καὶ τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν ἤδη ἐνικῶντο, οἱ δ' ἔτι τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀήσθητοι ἐχώρουν. πολὺ δὲ καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος αὐτοῖς τὸ μὲν ἄρτι

Festungswerkes. — παρατειχισμα. προτειχισμα Dunbar. — ἀποσύρειν scheint sonst so nicht vorzukommen.

§ 6. προσέβαλλον. προσέβαλον einige Hsn.

§ 7. τοῦ μήπω μεμαχημένου den Theil der noch nicht gekämpft hatte (Ac.), wie τὸ μαχόμενον 4, 96, 3. (Pp.) Spr. 43, 4, 17 u. Index u. Particip 3. — διελθεῖν durchdringen. (Va.) — ἀνέντων τῆς. Spr. 47, 13 u. zu 5, 32, 3. — ξυστραφῶσιν, οἱ Συρακοῦσιοι. (Sch.) — κατέστησαν. zu 4, 68, 1.

C. 44. § 1. ἤδη. zu 6, 44, 3. — ἦν. Anticipation (Spr. 61, 6), als ob ἕκαστα nicht hinzugefügt werden sollte. (Arn.) vgl. zu 7, 18, 1. — οὐδ' ἀφ' ἑτέρων. zu 2, 67, 5. Ein Beleg dass Th. von beiden Parteien Erkundigungen eingezogen. (Ba.) — ξυνηνέχθη sich begab, so bei Her. zuweilen, von Attikern fast nur Thuk. 1, 23, 1. 8, 83, 1. 84, 1. — ἐν bei, in einer Schlacht bei. — σαφέστερα gehört zu οἶδεν. (Va.) σαφέστερον? — οὐδὲ ταῦτα. οὐδ' ἐνταῦθα Kr. Bruchst. — τὸ καθ' ἑαυτὸν was in seiner Umgebung vorgeht. Dion C. 47, 45: (οὐδὲν) πλὴν τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἔγνω. vgl. zu 3, 108, 2. — οἶδεν, dem nähern ἕκαστος angefügt. (Ba.) Spr. 63, 1, 3.

§ 2. ἐν γε. Spr. 69, 15, 2. — ἦδει für εἶδει die besten Hsn.: wie hätte Jemand erkennen sollen? εἶδει gab Jemand der den (schon mit ἦ aufangenden) Uebergang vom allgemeinen Satze zu dem vorliegenden Falle anstößig fand. vgl. zu 6, 92, 4 u. Kr. zu Xen. An. 2, 4, 26. — ἐν σελήνῃ. Achill. T. 3, 2: ἑωρῶμεν ἑαυτοὺς ὡς ἐν σελήνῃ. Ueber πρὸς τὴν σελήνην s. Fassung u. d. W. — εἰκὸς würden wir doppelt erfordern: ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς· εἰκὸς γάρ. — ὄψιν, θέαμα, mit dem Ge., wie auch sonst hin und wieder. Lobeck Parall. p. 512. — τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι die Erkennung des Befreundeten angezweifelt wurde, unsicher war. (Ba.) — ἀνεστρέφοντο. Kr. zu Arr. An. 3, 11, 9 lat. A.

§ 3. ἐφόδῳ, ὄρμῃ. (Sch.) — προσανιέναι noch dazu hinange-

ἀναβεβήκει, τὸ δ' ἔτι προσανήει, ὥστ' οὐκ ἠπίσταντο πρὸς ὃ τι χρὴ χωρῆσαι. ἤδη γὰρ τὰ πρόσθεν, τῆς τροπῆς γεγενημένης, ἐτετάρακτο πάντα καὶ χαλεπὰ ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς διαγνῶναι. οἱ τε γὰρ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξίμμαχοι κρατοῦντες παρεκλεύοντό τε, κραυγῇ οὐκ ὀλίγη χρώμενοι, ἀδύνατον ὄν ἐν νυκτὶ ἄλλω τῷ σημεῖναι, καὶ ἅμα τοὺς προσφερομένους ἐδέχοντο, οἱ τε Ἀθηναῖοι ἐζήτουν τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ πᾶν τὸ ἐξ ἐναντίας, καὶ εἰ φίλιον εἶη τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων, πολέμιον ἐνόμιζον, καὶ τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πυκνοῖς χρώμενοι διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλω τῷ γνωρίσαι σφίσι τε αὐτοῖς θόρον πολὺν παρεῖχον, ἅμα πάντες ἐρωτῶντες, καὶ τοῖς πολεμίοις σαφῆς αὐτὸ κατέστησαν· τὸ δ' ἐκείνων οὐχ ὁμοίως ἠπίσταντο διὰ τὸ κρατοῦντας αὐτοὺς καὶ μὴ διασπασμένους ἦσσαν ἀγροῖσθαι, ὥστ' εἰ μὲν ἐντύχοιέν τισι κρείσσους ὄντες τῶν πολεμίων, διέφευγον αὐτούς, ἅτε ἐκείνων ἐπιστάμενοι τὸ ξύνθημα, εἰ δ' αὐτοὶ μὴ ἀποκρίνοιτο, διεφθείροντο. μέγιστον δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα ἐβλαψε καὶ ὁ παιωνισμός· ἀπὸ γὰρ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὢν ἀπορίαν παρεῖχεν. οἱ τε γὰρ Ἀργεῖοι καὶ οἱ Κερκυραῖοι καὶ ὅσον Δωρικὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν, ὁπότε παιωνίσειαν, φόρον παρεῖχε τοῖς Ἀθηναίοις, οἱ τε πολέμοι ὁμοίως. ὥστε

hen, wird auch aus Dion C. angeführt. — ὃ τι welchem Trupp. Es local zu nehmen ist sprachwidrig. — τὰ πρόσθεν die vorderen Theile des Heeres. (Ac.) — ὑπὸ τῆς βοῆς, διὰ τὴν βοήν. (Sch) — χαλεπὰ διαγνῶναι. Spr. 55, 3, 7.

§ 4. οἱ τε. vgl. § 7 u. zu 7, 34, 7. — ὄν. Spr. 56, 9, 7. — τοὺς προσφερομένους ἐδέχοντο hielten den Angriff der Andringenden aus. (St.) — οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ νεωστὶ ἀναβεβήκεισαν. (Dobree.) — σφᾶς αὐτούς. Spr. 51, 2, 16. vgl. zu 4, 25, 6 u. Arndt de pron. refl. 1 p. 11. — πᾶν τό. Spr. 50, 4, 1 u. 11, 11. — ἐξ ἐναντίας für ἐναντίον eine gute u. zwei andere Hsn. nebst dem Sch., wie 4, 33, 2. 35, 2. (Bk) — τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων, nämlich von denen die bereits flüchtig wieder umkehrten. (Hl.) Also mit φίλιον zu verbinden. vgl. zu 5, 37, 4. 6, 43, 2. Andre fügen es zu τὸ ἐξ ἐναντίας.

§ 5. τοῖς ἐρωτήμασι πυκνοῖς. Spr. 50, 11, 1. πυκνά könnte auch stehen. zu 1, 3, 4 E. — ξύνθημα λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῶ τῶν οὐκείων διδόμενος. Etym. M. (Hudson.) Tac. H. 3, 22: crebris interrogationibus notum pugnae signum. vgl. Lips. mil. Rom. 4 ult. (Dr.) — ἄλλω τῷ, der Dativ wie bei γινώσκω 1, 8, 1. 6, 55, 1, Xen. Kyr. 4, 2, 16 etc. — γνωρίσαι, ἀλλήλους.

§ 6. τῶν πολεμίων hängt von πσίν ab. (Sch.) — διέφευγον, οἱ πολέμοι. (Sch.) — ἐκείνων, τῶν Ἀθηναίων. (Va.) zu 1, 132, 6. — εἰ δ' αὐτοί. αὐτοὶ δ' εἰ würd' ich erwarten. — αὐτοί, κρείσσοισιν ἐντύχοιες. (Dobree.) — ἀποκρίνοιτο für ὑποκρίνοιτο eine gute Hs. Doch bezeugen auch Grammatiker dass Th. wie Her. dieses für jenes gebraucht. „Object ist τὸ τῶν Συρακοσίων ξύνθημα.“ (Dobree.) — μέγιστον. zu 7, 24, 3. Ueber den Pleonasmus zu 6, 87, 2. „vgl. 7, 85, 3.“ (Dobree.) — ἐβλαψε καὶ für ἐβλαψεν viele, auch gute Hsn. — παιωνισμός. zu 1, 50, 4. (5.)

§ 7. παρεῖχε, τὸ παιωνίσειαι. (Ps.) — οἱ πολέμοι, ὁπότε παιωνίσειαν,

τέλος ξυμπεσόντες αὐτοῖς κατὰ πολλὰ τοῦ στρατοπέδου, ἐπεὶ ἀπαξ ἐταράχθησαν, φίλοι τε φίλοις καὶ πολῖται πολίταις, οὐ μόνον ἐς φόβον κατέστησαν, ἀλλὰ καὶ ἐς χεῖρας ἀλλήλοις ἐλθόντες μόλις ἀπελύοντο. ⁸καὶ διωκόμενοι κατὰ τε τῶν κρημνῶν [οἱ] πολλοὶ ῥίπτοντες ἑαυτοὺς ἀπώλλυντο, στενῆς οὔσης τῆς ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν πάλιν καταβάσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸ ὄμαλόν οἱ σωζόμενοι ἄνωθεν καταβαῖεν, οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν καὶ ὅσοι ἦσαν τῶν προτέρων στρατιωτῶν ἐμπειρία μᾶλλον τῆς χώρας ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγγανον, οἱ δὲ ὕστερον ἦκοντες εἰσὶν οἱ διαμαρτόντες τῶν ὁδῶν κατὰ τὴν χώραν ἐπλανήθησαν· οὗς, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, οἱ ἰππῆς τῶν Συρακοσίων περιελάσαντες διέφθειραν.

45 Τῇ δ' ὕστεραία οἱ μὲν Συρακόσιοι δύο τροπαῖα ἔστησαν, ἐπὶ τε ταῖς Ἐπιπολαῖς ἢ ἢ πρόσβασις καὶ κατὰ τὸ χωρίον ἢ οἱ Βοιωτοὶ πρῶτον ἀντέστησαν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἐκομίσαντο. ἀπέθανον δὲ οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, ὅπλα μέντοι ἔτι πλείω ἢ κατὰ τοὺς νεκροὺς ἐλήφθη· οἱ γὰρ κατὰ τῶν κρημνῶν βιασθέντες ἄλλεσθαι ψιλοὶ ἄνευ τῶν ἀσπίδων οἱ μὲν ἀπώλλυντο οἱ δ' ἐσώθησαν.

46 Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Συρακόσιοι ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκῆτῳ εὐπραγία πάλιν αὖ ἀναρρωσθέντες, ὥσπερ καὶ πρότερον, ἐς μὲν Ἀκράγαντα στασιάζοντα πεντεκαίδεκα ναυσὶ Σικανὸν ἀπέστειλαν, ὅπως ὑπαγάγοιτο

φόβον παρῆχον. (Sch.) — αὐτοῖς für αὐτοῖς Bekker. — φίλοι — πολίταις gehören zu ξυμπεσόντες αὐτοῖς. (Va.) — κατέστησαν. zu 4, 96, 4.

§ 8. ἀπό bei εἶναι auch Xen. An. 2, 4, 13. — οἱ vor πολλοὶ dürfte aus οἱ μὲν πολλοὶ entstanden sein. (Kr. Bruchst.) multi Va. — τῆς πάλιν καταβάσεως. vgl. 7, 62, 3. Spr. 50, 8, 8. vgl. 9, 6. „So πάλιν αὐτόμολοι Xen. Hell. 7, 3, 10.“ (Bl.) — καταβαῖεν für καταβαίνοισιν eine gute u. zwei andere Hsn., der Sch u. Va. — οἱ μὲν fehlt in mehreren, z. Th. guten Hsn. — ἐμπειρία μᾶλλον weil sie mehr als die übrigen kundig waren. (Va.) Doch wird μᾶλλον wohl zu διεφύγγανον gehören. zu νῦν 2, 44, 1. — διεφύγγανον. φυγγάνω Aesch. Prom. 511, Soph. El. 132, ἀποφυγγάνειν Dem. 23, 74, διαφυγγάνω Aeschin. 3, 10 u. Arr. An. 4, 4, 6. ἐφυγγάνω Aesch. Prom. 523, καταφυγγάνω Aeschin. 3, 208 u. Her. 6, 16. (Abr. u. Kr.) — εἰσὶν οἱ appositiv wie ἔμοι. — διέφθειραν. διέφθειρον mehrere gute Hsn.

C. 45. ἢ ἢ. zu 4, 103, 1. — ἢ πρόσβασις der Zugang. (St.) Erg. ἦν. Spr. 62, 1, 4 u. 6. — πρῶτον für πρῶτοι mehrere u. gute Hsn. wie Va. Dies war 7, 43, 7 das Richtige. Spr. 57, 5, 3. — οὐκ ὀλίγοι, 2000 nach Plut. Nik. 21. vgl. Diod. 13, 11. (Hudson.) — ὅπλα, ἀσπίδες wie Xen. Hell. 2, 4, 25. (Dr.) Vielleicht war die Zahl der Geblienen nur nach der Summe der erbeuteten Schilde berechnet. — πλείω ἢ κατὰ. Spr. 49, 4 u. zu 6, 15, 2. — ἄνευ verdächtigt Hk., auch τῶν ἀσπίδων Cobet Hyper. p. 59. — ἀπώλλυντο. ἀπώλοντο Cob. eb.

C. 46. πάλιν αὖ. Spr. 69, 12 A. — ἀναρρωσθέντες wieder er-muthigt. Sonst (anders) bei Späteren. vgl. zu 2, 8, 1. — ὥσπερ καὶ πρό-τερον 7, 41, 2, mir verdächtig. — ὑπαγάγοιτο unterwerfe Ps.; ge-

τὴν πόλιν, εἰ δύναιτο· Γύλιππος δὲ κατὰ γῆν ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ἴχθετο αὐθις, ἄξων στρατιὰν ἔτι, ὡς ἐν ἐλπίδι ὦν καὶ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων αἰρήσειν βία, ἐπειδὴ τὰ ἐν ταῖς Ἐπιπολαῖς οὕτω ξυνέβη. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐν τούτῳ ἐβουλευόντιο πρὸς τε τὴν⁴⁷ γεγενημένην ξυμφορὰν καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀρρωστίαν. τοῖς τε γὰρ ἐπιχειρήμασιν ἐώρων οὐ κατορθοῦντες καὶ τοὺς στρατιώτας ἀχθομένους τῇ μονῇ· νόσω τε γὰρ ἐπιέζοντο² κατ' ἀμφοτέρα, τῆς τε ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ταύτης οὔσης ἐν ἧ' ἀσθενοῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα καὶ τὸ ζωρίον ἅμα ἐν ᾧ ἐστρατοπεδεύοντο ἐλῶδες καὶ χαλεπὸν ἦν, τὰ τε ἄλλα [ὅτι] ἀνέλπιστα αὐτοῖς ἐφαίνετο. τῷ οὖν Δημοσθένει οὐκ ἐδόκει ἔτι χοῖναι μένειν, ἀλλ' ἄπερ καὶ διαροηθεῖς ἐς τὰς Ἐπιπολάς διακινδυνεύσαι, ἐπειδὴ ἐσφαλτο, ἀπιέναι ἐψηφίζετο καὶ μὴ διατρίβειν, ἕως ἔτι τὸ πέλαγος οἷόν τε περαισιῦσθαι καὶ τοῦ στρατεύματος ταῖς γοῦν ἐπελθούσαις ναυσὶ κρατεῖν. καὶ τῇ πό-³λει ὠφελιμώτερον ἔφη εἶναι πρὸς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ σφῶν ἐπιτειχίζοντας τὸν πόλεμον ποιῆσθαι ἢ Συρακοσίους, οὓς οὐκέτι ῥάδιον εἶναι χειρώσασθαι· οὐδ' αὖ ἄλλως χρήματα πολλὰ δαπανῶντας εἰκὸς εἶναι προσκαθῆσθαι.

Καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης τοιαῦτα ἐγίνωσκεν· ὁ δὲ Νικίας ἐνόμιζε⁴⁸ μὲν καὶ αὐτὸς πονηρὰ σφῶν τὰ πράγματα εἶναι, τῷ δὲ λόγῳ οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ ἀσθενῆ ἀποδεικνύειν, οὐδ' ἐμφανῶς σφῶν ψηφίζομένους

winne? Ungewöhnlich so; vgl. jedoch Kr. zu Xen. An. 2, 4, 3. — αὐθις, wie schon 7, 7, 2. — ἔτι, ausser dem schon erhaltenen. — ἐν ἐλπίδι. zu 4, 70, 3.

C. 47. § 1. πρὸς in Bezug auf. zu 1, 71, 4. vgl. 4, 87, 4. 6, 46, 4. (47, 1.) — ἀρρωστίαν Entmuthigung. (Ds.) Gegensatz von ῥώμη. zu 2, 8, 1. vgl. 3. 15 u. 8, 83, 1.

§ 2. νόσω τε. Dem entspricht τὰ τε ἄλλα. (Matth. 622 p. 1528.) — κατ' ἀμφοτέρα aus (folgenden) zwei Gründen. vgl. 8, 65, 2. — τῆς ὥρας. μετοπώρου γὰρ ἦν ἡ ἀρχή Plut. Nik. 22. (Huds.) zu 7, 50, 4. — οὔσης — καὶ ἦν. zu 1, 57, 2. 82, 2. — ἀνθρωποι. Spr. 50, 3, 6. zu 1, 41, 3 u. z. Dion. p. 110. — χαλεπὸν grave, ungesund. Hes. ε. καὶ ἡ. 557: μεις χαλεπώτατος οὔτος χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις. (Bl.) — ὅτι wollte Reiske streichen (auch fehlt es in zwei Hsn.) oder ἀνελπιδότατα lesen; ich: ἐφαίνετο, τῷ (γοῦν) Δημοσθένει. — διακινδυνεύσαι, ἔφη aus ἐδόκει. vgl. 4, 3, 2. (Arn.) Spr. 65, 11, 7. Pp. ergänzt das ἔφη aus ἐψηφίζετο. Der Inf. könnte auch von ἐψηφίζετο abhängen. — ἐς, wie 3, 36, 2. (Pp.) Spr. 68, 21, 4. — ἀπιέναι für διεξιέναι eine gute u. zwei andere Hsn.; die meisten ἐξιέναι. „vgl. 7, 48, 6.“ (Bk.) — τοῦ στρατεύματος ist der partitive Ge. und κρατεῖν steht absolut (Hk.): wenigstens mit dem Theile des Heeres der aus den hinzugekommenen Schiffen bestände die Oberhand zu behaupten. Ich wünsche mit Reiske ein andres Wort, doch nicht τοῦ περαιώματος.

§ 3. ἐπιτειχίζοντας, Dekeleia. — ἢ Συρακοσίους, ἢ πρὸς Σ. (Sch.) Spr. 68, 9. vgl. Pp. — οὓς εἶναι. Spr. 55, 4, 9. — οὐδ' αὖ. zu 4, 87, 3.

C. 48. § 1. πονηρὰ. πόνηρα Andre. vgl. Göttling. Acc. S. 304 f. — σφῶν. Spr. 50, 11, 20 u. zu 1, 25, 2. vgl. zu 1, 32, 3. 144, 1. — ἀσθενῆ

μετὰ πολλῶν τὴν ἀναχώρησιν τοῖς πολεμίοις καταγγέλλοντας γίνεσθαι·
 βλαθεῖν γὰρ ἄν, ὅποτε βούλοιντο, τοῦτο ποιοῦντες πολλῶ ἦσσαν. τὸ
 δέ τι καὶ τὰ τῶν πολεμίων ἀφ' ὧν ἐπὶ πλεον ἢ οἱ ἄλλοι ἠσθάνετο
 αὐτῶν ἐλπίδος τι ἔτι παρεῖχε πονηρότερα τῶν σφετέρων ἔσεσθαι, ἦν
 καρτεροῦσι προσκαθήμενοι· χρημάτων γὰρ ἀπορία αὐτοὺς ἐκτροχώ-
 σειν, ἄλλως τε καὶ ἐπὶ πλεον ἦδη ταῖς ὑπαρχούσαις ναυσὶ θαλασσο-
 κροατούντων. καὶ ἦν γὰρ τι καὶ ἐν ταῖς Συρακούσαις βουλόμενον τοῖς
 Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι, ἐπεκηρυκεύετο ὡς αὐτὸν καὶ οὐκ
 εἶα ἀπανίστασθαι. ἃ ἐπιστάμενος τῷ μὲν ἔργῳ ἔτι ἐπ' ἀμφοτέρω ἔχων
 καὶ διασκοπῶν ἀνείχε, τῷ δ' ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν
 τὴν στρατιάν. εὖ γὰρ εἶδέναι ὅτι Ἀθηναῖοι σφῶν ταῦτα οὐκ ἀποδέ-
 ξονται, ὥστε μὴ αὐτῶν ψηφισαμένων ἀπελθεῖν. καὶ γὰρ οὐ τοὺς αὐ-
 τοὺς ψηφιεῖσθαι τε περὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τὰ πράγματα ὥσπερ καὶ
 αὐτοὶ ὀρῶντας καὶ οὐκ ἄλλων ἐπιτιμῆσει ἀκούσαντας γνώσεσθαι, ἀλλ'
 ἔξ ὧν ἄν τις εὖ λέγων διαβάλλοι, ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι. τῶν

ἀποδεικνύουσι. Spr. 53, 7, 4. — μετὰ πολλῶν ist wohl ein Glossem zu
 ἐμφανῶς. Denn von einer Zuziehung der Taxiarchen und Trierarchen finden
 wir keine Spur. — καταγγέλλοντας γίνεσθαι. zu 3, 30, 1. — ποιοῦν-
 τες. zu 6, 25, 3 E. Doch ist auch das τοῦτο ποιοῦντες, von Va. nicht über-
 setzt, mir verdächtig.

§ 2. τὸ θεῖ τι καὶ. zu 1, 107, 3. — ἀφ' ὧν, ἀπὸ τούτων ἃ vermöge
 dessen was. (Hl) vgl. Spr. 68, 16, 8. — αὐτῶν hängt von dem in ἀφ'
 ὧν enthaltenen ἃ ab. Spr. 47, 10, 2. — προσκαθήμενοι. Spr. 56, 6, 1.
 — αὐτοὺς, τοὺς Συρακοσίους, ist Objectsaccusativ. (Va.) Das Subject würde
 hier gar nicht oder im No. ausgedrückt worden sein. — ἐπὶ πλεον in grös-
 serer Ausdehnung als vorher, latius Va. vgl. Her. 5, 51, 2. — θαλασσο-
 κροατούντων, σφῶν, τῶν Ἀθηναίων. (Va.) Ueber den Ge. zu διαβαλλόν-
 των 2, 83, 3. vgl. 5, 31, 2.

§ 3. καὶ ἦν γὰρ. zu 1, 31, 2. — βουλόμενον, wie 7, 49, 1. (Abr.)
 Spr. 43, 3, 17. — ἐνδοῦναι. zu 4, 76, 2. — ἐπεκηρυκεύετο hier vom
 Schicken geheimer Sendlinge, διάγγελοι 7, 73, 4 (Ps.), wie 7, 49, 1. (Dr.)
 8, 44, 1. (Pp.) vgl. Her. 1, 60. Subject ist τὸ βουλόμενον. vgl. zu 1, 72, 1.
 — ὡς. zu 6, 48, 1. — ἀπανίστασθαι. zu 1, 61, 2. — ἐπ' ἀμφοτέρω
 ἔχων nach beiden Seiten geneigt, hin und her schwankend. (St.) νοῦν
 ergänzt Ba.: durch διακείμενος erklärt ἔχων Arn. vgl. Her. 6, 49: ἐπὶ στίσι
 ἔχοντας δεδωκέναι? — διασκοπῶν, διστάζων. (Sch.) — ἀνείχε, οὐδεμιᾷ
 προσετίθετο γνώμη. (Sch.) Also intransitiv. Dion C. 68, 12: ἐν διασκοπῶν
 ὃ ἢ πράξῃ ἀνείχε. (Pp.) vgl. Spr. 52, 2, 3 u. zu 2, 13, 3. — σφῶν. Spr.
 47, 10, 10. — ἀποδέξονται. zu 3, 57, 1. — αὐτῶν Spr. 51, 6, 3.

§ 4. τοὺς αὐτοὺς ist unklar; vielleicht τοὺς αὐτοῦ (Kr. Bruchst.): nicht die
 dort, in Sikilien, befindlichen, würden über sie, das Heer, beschlies-
 sen und, während sie die Lage der Dinge wie sie selbst, die Feld-
 herren, sähen, nicht aber durch Ausstellungen Anderer vernommen
 hätten, ein Urtheil darüber fällen. Oder ist ἐγνώσθαι für γνώσεσθαι zu
 lesen.— αὐτῶν verdächtigt Bk.; doch s. Spr. 51, 2, 7 und Arndt de pron. refl. 1
 p. 30. — ὥσπερ καὶ αὐτοὶ. Spr. 62, 4, 1 u. zu 5, 29, 2. — ἐπιτιμῆσις,
 ein seltenes Wort, gebraucht auch Arr. An. 5, 7, 5 und Luci. 3, 164. (Bl.)
 Dreimal Diod. 3, 1. — ἄν. Spr. 54, 15, 4. (Pp.) — εὖ, πιθανῶς. (Sch.) vgl.
 3, 38, 3. (Dr.) εὖ διαβαλόν 3, 42, 2. βούλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ Iph. A. 378.

τε παρόντων στρατιωτῶν πολλοὺς καὶ τοὺς πλείους ἔφη οἱ νῦν βοῶ-
σαν ὡς ἐν δειοῖς ὄντες, ἐκεῖσε ἀγικομένους τὰναντία βοήσεσθαι ὡς
ὑπὸ χρημάτων καταπροδόντες οἱ στρατηγοὶ ἀπῆλθον. οὐκ οὖν βούλε-
σθαι αὐτὸς γε, ἐπιστάμενος τὰς Ἀθηναίων φύσεις, ἐπ' αἰσχρᾷ τε αἰ-
τία καὶ ἀδίκῳ ὑπ' Ἀθηναίων ἀπολέσθαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων
εἰ δεῖ, κινδυνεύσας τοῦτο παθεῖν ἰδίᾳ. τὰ τε Συρακοσίων ἔφη ὁμοῦς
εἶ ἤσσω τῶν σφετέρων εἶναι. [καὶ] χρήμασι γὰρ αὐτοὺς ξενοτροφοῦν-
τας καὶ ἐν περιπολίοις ἅμα ἀναλίσκοντας καὶ κινετικὸν πολὺ ἔτι ἐν-
αντὸν ἤδη βόσκοντας τὰ μὲν ἀπορεῖν τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσασιν· δισχί-
λιά τε γὰρ τάλαντα ἤδη ἀναλωκέναί καὶ ἔτι πολλὰ προσοφείλειν, ἦν
τε καὶ ὅτιοῦν ἐκλίπωσι τῆς νῦν παρασκευῆς τῷ μὴ δίδοναι τροφήν,
φθειρεῖσθαι αὐτῶν τὰ πράγματα, ἐπικουρικὰ μᾶλλον ἢ δι' ἀνάγκης,
ὥσπερ τὰ σφέτερα, ὄντα. τρίβειν οὖν ἔφη χοῦναι προσκαθημένους,
καὶ μὴ χρήμασιν, ὡς πολὺν χρειόσους εἰσί, νικηθέντας ἀπέναί.

(Dobree 2 p. 83.) διαβαλὼν εἰ Her. 5, 50. (Abr.) — τούτων ist, da nicht
εἶ sondern ἐξ ὧν vorhergeht, epanaleptisch (Spr. 51, 11, 2), nicht correlativ.
So Isokr. 8, 32: τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ, τούτοις κτώμεθα καὶ τὰς
ἄλλας ὠφελείας. vgl. Lys. 20, 30: ὧν ὁ πατὴρ διαβάλλεται εἰς ὑμᾶς οὐ δικαίως,
τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα ἀπολέσθαι vgl. zu 3, 64, 1. — καὶ τοὺς die ja so-
gar. (B.) vgl. 7, 68, 2. 7, 80, 3. (Pp.) — ὑπό. Spr. 68, 43, 3. — κατα-
προδόντες objectlos: als Verräther. Spr. 52, 1, 2. So οἱ προδιδόντες 2,
5, 4. 4, 103, 2. 104, 2.

§ 5. εἰ δεῖ. zu 2, 74, 1. Eur. Phö. 895: τὸ μέλλον, εἰ χρῆ, πείσομαι.
(Dobree.) — ἰδίᾳ für seine Person. (Arn.) Doch damit wurde dem
Heere nicht geholfen; vielleicht ἤδη. (Kr. Bruchst.) — ὁμοῦς, so schlecht es
auch mit ihnen selbst stände, doch. (Ps.) zu 5, 61, 1. — καὶ — γὰρ. zu
1, 77, 1. καὶ fehlt in vielen Hsn. — χρήμασι gehört zu ξενοτροφοῦντας. —
ἐν in, innerhalb, verschieden ἀναλίσκων εἰς auf. — περιπολίοις. zu
3, 99. — ἔτι überdies. (Ps.) vgl. 6, 31, 2. 7, 7, 3. 46. Sonst könnte man
ἐπί vermuthen. — βόσκων. Her. 6, 39: πεντακοσίους βόσκων ἐπικούρους. (Bl.)
Hier minder verächtlich als Ar. Ritter 256. 1258. (Dr.) vgl. Thesm. 449 u.
öfter, Eur. Her. 826, Phaeth. 9, Her. 1, 44, Arr. An. 7, 8, 6, Luc. Pseudol. 25.
In der alt. Prosa wird es von Menschen sonst eben nicht gebraucht. — τὰ
μὲν ἀπορεῖν. zu 5, 40, 3. — ἔτι noch, künftl. zu 6, 86, 4.

§ 6. τε γὰρ für γὰρ zwei gute Hsn. — προσοφείλειν noch dazu
schuldig sein, an rückständigen Zahlungen für Geräthe, Sold etc. (Bl.) vgl.
Kaempf Quaestl. 3 p. 6. — ἦν τε. Kr. z. Dion. p. 268. — καὶ ὅτιοῦν. Spr. 52,
45, 3. — τῆς νῦν παρασκευῆς ist wohl Glossem zu ὅτιοῦν; Va. hat es
nicht. (Kr. Br.) — φθειρεῖσθαι. Spr. § 40 u. φθείρειν. — δι' ἀνάγκης
z wangs pflichtige. (Sch.) — τρίβειν, διατρίβειν καὶ πατέλλειν. (Sch.)
Dem. 23, 173: τριβόντων τούτων καὶ οὐδὲν δίκαιον ὑμῖν ἐξελόντων πράξαι.
(Bl.) — χρήμασι zieht Benedict zu χρειόσους, das Komma nach μὴ setzend.
So übersetzte Ill., als Subject zu εἰσί richtig οἱ Ἀθηναῖοι denkend. Zu νικη-
θέντας könnte man χρήμασι nicht füglich auch denken; es müsste jenes auf
die Niederlage der Athener bezogen werden. Pp. will: durch die Grösse
der aufzuwendenden Summen besiegt. — ὡς. ὃ eine gute und einige schlechte
Hsn., was Pp. mit Hk. billigt. vgl. 1, 80, 3: ἀλλὰ τοῖς χρήμασιν; ἀλλὰ πολλῶ
ἔτι πλέον τούτου ἐλλείπομεν. Allein der Gedanke ist dann nicht recht gehörig.
Eng. giebt aus einigen Hsn. ὧν, χρήμασιν mit χρειόσους verbindend. Allein
das in dem Relativ enthaltene τούτων könnte man weder zu νικηθέντες ziehen,

49 Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα λέγων ἰσχυρίζετο, αἰσθόμενος τὰ ἐν ταῖς Συρακούσαις ἀκριβῶς, καὶ τὴν τῶν χρημάτων ἀπορίαν καὶ ὅτι ἦν αὐτόθι [που] τὸ βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίνεσθαι τὰ πράγματα καὶ ἐπικηρυκευόμενον πρὸς αὐτὸν ὥστε μὴ ἀπανίστασθαι, καὶ ἅμα ταῖς γοῦν ναυσὶν ἢ πρότερον θαρσῆσει κρατηθεῖς. ὁ δὲ Δημοσθένης περὶ μὲν τοῦ προσκαθῆσθαι οὐδ' ὅπως οὖν ἐνεδέχετο· εἰ δὲ δεῖ μὴ ἀπάγειν τὴν στρατιὰν ἄνευ Ἀθηναίων ψηφίσματος ἀλλὰ τρῖβειν αὐτούς, ἔφη χοῆναι ἢ ἐς τὴν Θάψον ἀναστάντας τοῦτο ποιεῖν ἢ ἐς τὴν Κατάνην, ὅθεν τῷ τε πεζῷ ἐπὶ πολλὰ τῆς χώρας ἐπιόντες θρέφονται πορθοῦντες τὰ τῶν πολεμίων καὶ ἐκείνους βλάψουσι, ταῖς τε ναυσὶν ἐν πελάγει καὶ οὐκ ἐν στενοχωρίᾳ, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων μᾶλλον ἔστι, τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ, ἐν ἣ τὰ τε τῆς ἐμπειρίας χρήσιμα σφῶν ἔσται καὶ ἀναχωρήσεις καὶ ἐπίπλους οὐκ ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ ὀρμώμενοί τε καὶ καταίροντες ἔξουσιν. τό τε ξύμπαν εἰπεῖν, οὐδενὶ τρόπῳ οἱ ἔφη ἀρέσκειν ἐν τῷ αὐτῷ ἔτι μένειν, ἀλλ' ὅτι τάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι· καὶ ὁ Εὐρουμέδων αὐτῷ ταῦτα ξυνηγόρευεν. ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ Νικίου ὄνος τις καὶ μέλλη-

da dies bei Thuk. und wohl überhaupt in der Prosa, den Ge. nicht gestattet (Dial. 47, 19, 1), noch auch zu ἀπιέναι, da bei ἀπέρχεσθαι und ähnlichen Verben ein persönlicher Genitiv nicht leicht ohne die Präposition stehen dürfte.

C. 49. § 1. ἰσχυρίζετο. zu 3, 44, 2. — που fehlt in vielen und guten Hsn. Es ist unpassend und wohl aus der letzten Sylbe eines über αὐτόθι geschriebenen αὐτοῦ entstanden. — τό, weil es schon 7, 48, 3 erwähnt ist. (Pp.) Bl. u. Arn. wollen π. — ὥστε. zu 7, 86, 6. — μὴ μῆδ' viele und gute Hsn. — [καὶ ἅμα μᾶλλον ταῖς γοῦν ναυσὶ θαρσῶν ἢ πρότερον ἐθάρσθησε κρατηθεῖς will De Velsen p. 46.] — γοῦν. γ' ἂν gute Hsn. — ἢ. ἢ Ba., τῆ Reiske. θαρσῶν ἢ eine gute Hs. — θαρσῆσει, ἐθάρσθησε zwei gute Hsn., θαρσῆσας eine. θαρσῆσας νῦν δηλονότι μᾶλλον ἢ πρότερον κρατηθεῖς καὶ νικηθεῖς. (Sch.) — κρατηθεῖς. κρατηθεῖς Ba., Reiske u. Dobree. fretus classe tunc magis quam antea quum victus esset Va. III. nimmt θαρσῆσει für das (sonst nicht vorkommende) Substantiv: weil er von dem Vertrauen auf die Flotte mehr als je zuvor eingenommen war. Noch Unzulässigeres bieten Matth. § 359 A. 1 u. Andere.

§ 2. οὐδ' ὅπως οὖν. zu 1, 77, 2. — ἐνεδέχετο. zu 3, 31, 2. — ψηφίσματος ist vielleicht zu streichen. (Ba. u. Kr.) injussu civitatis Va. vgl. zu 1, 91, 4. — αὐτούς. αὐτοῦ? — ἐς. zu 1, 87, 2. — θρέφονται für τρέφονται einige Hsn. und Schäfers Ausg.

§ 3. ἐν πελάγει auf offener, freier See, wie 7, 62, 2. vgl. 36, 7. — ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ pleonastisch nach ἐν πελάγει καί, das doch deshalb nicht zu verdächtigen ist — χρήσιμα ist Prädicat. (Sch.) — σφῶν hängt von ἐμπειρίας ab. (Sch.) zu 1, 25, 2. — ἔσται. Nach ἔσται fügt Vat., einige a. Hsn. u. Va. ὡπερ νῦν hinzu. — ἐπίπλους, im Plu. auch 4, 11, 2. 8, 27, 4. (30, 2.) 38, 3. 44, 3. 100, 2. — ἐκ βραχέος. zu 3, 92, 3. — καταίροντας. zu 1, 37, 2.

§ 4. τό τε ξύμπαν εἰπεῖν. Spr. 55, 1, 2. vgl. 1, 138, 4 u. zu 6, 37, 3. — ἐν τῷ αὐτῷ. zu 4, 35, 1. — ἀλλ', ἀρέσκειν οἱ. (Va.) — ἦδη, ἐξανίστασθαι, was also zweimal zu denken ist. (Hk.) Haase p. 58 will ἐξανίστασθαι nach ἦδη stellen, Pp. wünscht μέλλοντας. — μέλλησις hat Thuk. öfter, Andre

σις ἐνεγένετο καὶ ἅμα ὑπόνοια μὴ τι καὶ πλεον εἰδῶς ὁ Νικίας ἰσχυρίζεται. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τούτῳ τῷ τρόπῳ διεμέλλησαν τε καὶ κατὰ χώραν ἔμενον.

Ὁ δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Σικανὸς ἐν τούτῳ παρήσαν ἐς τὰς Συρα-50
κούσας, ὁ μὲν Σικανὸς ἀμαρτῶν τοῦ Ἀκράγαντος — ἐν Γέλα γὰρ ὄν-
τος αὐτοῦ ἔτι ἢ τοῖς Συρακοσίοις στάσις ἐς γίλια ἔξεπεπτώκει — ὁ
δὲ Γύλιππος ἄλλην τε στρατιὰν πολλήν ἔχων ἦλθεν ἀπὸ τῆς Σικελίας
καὶ τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἤρος ἐν ταῖς ὀλκάσιν ὀπλίτας ἀ-
ποσταλέντας, ἀφικομένους ἀπὸ τῆς Λιβύης ἐς Σελινοῦντα· ἀπενεχθέν-2
τες γὰρ ἐς Λιβύην καὶ δόντων Κυρηναίων τριήρεις δύο καὶ τοῦ πλοῦ
ἡγεμόνας καὶ ἐν τῷ παράπλῳ Εὐεσπερίταις πολιορκουμένοις ὑπὸ Λι-
βύων ἔσυμμιχθήσαντες καὶ νικήσαντες τοὺς Λίβυς καὶ αὐτόθεν παρα-
πλεύσαντες ἐς Νέαν πόλιν, Καρχηδονιακὸν ἐμπόριον, ὅθεν πρὸς Σικε-
λίαν ἐλάχιστον δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦν ἀπέχει, καὶ ἀπ' αὐτοῦ
περρωθέντες ἀφίκοντο ἐς Σελινοῦντα. καὶ οἱ μὲν Συρακοῖσι εὐθὺς
αὐτῶν ἐλθόντων πυρροσκιεζάζοντο ὡς ἐπιθησόμενοι καὶ ἀμφότερα αὐ-
θις τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ· οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρα-3
τηγοί, ὀρώντες στρατιῶν τε ἄλλην προσγεγενημένην αὐτοῖς καὶ τὰ
ἑαυτῶν ἅμα οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωροῦντα ἀλλὰ καθ' ἡμέραν τοῖς πᾶσι
χαλεπώτερον ἴσχυοντα, μάλιστα δὲ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀνθρώπων πεζό-

sellen. — ἐνεγένετο. γένετο mehrere u. gute Hsn. zu 1, 113, 1. — μὴ. Spr. 54, 8, 10 u. zu 2, 13, 1. — καὶ πλεον. zu 6, 25, 3. — εἰδῶς. zu 5, 29, 3. — ἰσχυρίζεται beharre. (St.) vgl. 4, 23, 1. 68, 6. (Dr.) — διεμέλλησαν. zu 1, 71, 1.

C. 50. § 1. Γύλιππος 7, 46. — ἢ τοῖς Σ. στάσις die für die S. wirkende Partei. (Ac. u. Dobree.) Der Da. commodi. (Pp.) Spr. 48, 12, 1. — ἐς verdächtigt Ba., γίλια billigend, was die besten Hsn. für γίλιαν haben. Wenig Ansprechendes bietet Ullrich Beitr. zur Erkl. S. 176 f. Vielleicht steckt hier ein Ortsname, etwa Phintia — τοῦ ἤρος 7, 17, 2. (Ds.) — ἀποσταλέντας. Spr. 50, 10, 3 u. zu 7, 23, 3. vgl. 52, 2.

§ 2. ἀπενεχθέντες. ἀπενεχθέντων viele und gute Hsn., wegen καὶ δόντων hincincorrigirt. Spr. 56, 14, 2. Anders Kr. z. Dion. p. 371. — τοῦ πλοῦ ἡγεμόνας Lotsen. (Abr.) — πρὸς Σικελίαν ist wohl aus dem Sch. eingeflickt und Σελινοῦς nach πλοῦν ausgefallen. (Kr. Bruchst.) περ Σικελία giebt Bö. — Λίβυς. Sonst Λίβυας. Kr. z. Arr. An. 3, 30, 8 lat. A. — δύο für δυοῖν viele und gute Hsn. Zur Erklärung denke man πλοῦν zweimal (wie στόμα 7, 59, 2): ἐλάχιστον πλοῦν ἀπέχει πλοῦν δύο ἡμερῶν die kürzeste Fahrt die es entfernt ist ist eine Fahrt von zwei Tagen. vgl. Spr. 47, 8, 3 u. zu 2, 97, 1. 4, 104, 3 u. 6, 2, 6. — πλοῦν für πλοῦς Dobree (vgl. 6, 49, 3) u. eine gute Hs. — ἀπέχει weiss ich so wenig als Pp. u. Arn. impersonal gebraucht für: es ist eine Entfernung. — καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ ist 7, 41, 2 E. nicht zugefügt. Doch ein ähnliches Epexegetem 7, 59, 1.

§ 3. ἐπὶ τὸ βέλτιον. Din. 1, 65: ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐλθεῖν. vgl. Lex. Xen. βελτίων 6. — τοῖς πᾶσι, κατὰ πάντα. (Sch.) zu 5, 28, 3. 6, 20, 2. — καθ' ἢ. zu 1, 2, 1. — ἴσχειν so (wie ἔχειν) mit einem Adv. bei Thuk. nur hier und auch sonst selten. vgl. Passow u. d.

μενα, μετεμέλοντό τε πρότερον οὐκ ἀναστάντες, καὶ ὡς αὐτοῖς οὐδὲ ὁ Νικίας ἔτι ὁμοίως ἠγαντιοῦτο ἀλλ' ἢ μὴ φανερῶς γε ἀξιῶν ψηφίζεσθαι, προεῖπον ὡς ἠδύνατο ἀδηλότατα ἐκπλοῦν ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἅπασιν καὶ παρασκευάσασθαι ὅτιαν τις σημήνη. καὶ μελλόντων αὐτῶν, ἐπειδὴ ἔτοῖμα ἦν, ἀποπλεῖν ἢ σελήνη ἐκλείπει· ἐτύγγανε γὰρ πανσέληνος οὐσα. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οἳ τε πλείους ἐπισχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγούς, ἐνθύμιον ποιούμενοι, καὶ ὁ Νικίας, ἦν γὰρ τι καὶ ἄγαν θειασμῶ τε καὶ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος, οὐδ' ἂν διαβουλευσασθαι ἔτι ἔφη, πρὶν, ὡς οἱ μάντις ἐξηγοῦντο, τρεῖς ἐννέα ἡμέρας μείναι, ὅπως ἂν πρότερον κινήθῃ. καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις μελλήσασιν διὰ τοῦτο ἡ μονὴ ἐγεγένητο.

51 Οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ αὐτοὶ τοῦτο πυθόμενοι πολλῶ μᾶλλον ἐγγεγερομένοι ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ αὐτῶν κατεγνω-

W. 2 E. — ἀναστάντες. Spr. 56, 6, 4. — ἀλλ' ἢ. Spr. 69, 4, 6 u. Index u. ἀλλά. ἄλλο εἶ, ein μὴ vor ψηφίζεσθαι einschiebend, die besten Hsn. — παρασκευάσασθαι. παρασκευάσθαι Abr. εὐτρεπεῖς εἶναι Plut. Nik. 22. (Pp.) Auch mir eingefallen. — τις. Spr. 51, 16, 7. Gemeint sind die bezüglichen Befehlshaber. Ohne τις wäre ὁ σαλπικτής Subject. — σημήνη. Drei η hinter einander finden sich öfter. Lobeck Parall. p. 22.

§ 4. ἔτοῖμα ἦν. zu 2, 3, 3. — ἐκλείπει, am 27 Aug. nach 8 (bez. 10½) Uhr Abends nach Heis die Finstern. des pel. Kr. S. 11. — πανσέληνος. πασσίληνος Bk. — ἐνθύμιον ποιούμενοι, ἐκλογισάμενοι, κατὰ νοῦν σχόντες τὸ τῆς σελήνης. (Sch.) Her. 8, 54: ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο ἐμπρόησαντι τὸ ἐξόν. Eur. Herk. 722: σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον. (Bl.) vgl. Her. 2, 175, 3. Soph. Oed. T. 739, Eur. Ion 1347, Antiph. 2, γ, 10, 3, α, 2, δ, 9, Dion C. (39, 11, 44, 17.) 58, 6. App. Mak. 1, Syr. 43, Bürg. 5, 133. — καὶ ἄγαν, wie 4, 63, 3. „ἄγαν nach u auch 7, 63, 2.“ (Bö.) Spr. 69, 32, 18. — θειασμῶ, εὐχῆ καὶ μαντεῖα. (Sch.) Wohl nur noch (anders) bei Dion. Arch. 7, 68. „So θειάζειν 8, 1.“ (Pp.) — τῷ τοιούτῳ προσκείμενος, τῷ τοιούτῳ γησὶν εἶδει τοῦ θειασμοῦ προσέχων, τῷ παραφυλάττειν τὰς ἐκλείψεις καὶ τὰ οὐράνια. (Sch.) zu 1, 93, 5 u. 6, 89, 3. Aristot. Pol. 5, 9, 15: ἡπίον φοβοῦνται, ἐὰν δεισιδαίμονα νομίζωσιν εἶναι τὸν ἄρχοντα καὶ φοροῦν τῶν θιῶν. Unsre Soldaten kümmern sich nicht um die Orthodoxie ihrer Befehlshaber, ja sie verspotten die Heuler in Uniform. Vernünftig Quintilian instiit. 1, 10, 47. — πρὶν μείναι. Spr. 54, 17, 6 u. zu 1, 39, 2. — ὡς für ἄς viele und gute Hsn. ἄς ὡς eine. — ἐξηγοῦντο. Der eigentliche Ausdruck von Zeichendeutern. Hemsterhuys z. Poll. 8, 124 u. Casaub. zu Theophr. Char. 17. (Dr.) — τρεῖς ἐννέα, eine heilige Zahl. vgl. 5, 26, 4 u. So. Oed. K. 483. (Bl.) Schwer bedrängt hielt man so lange nicht aus. vgl. Clinton F. H. 413. — τρεῖς. τρεῖς einige Hsn.; und ἐννέα verdächtigte schon Dodwell. Indess dass sie später nicht wirklich sieben und zwanzig Tage blieben ist kein genügender Grund, da der Drang der Umstände sie zwang früher abzumarschiren. (Arn.) — ὅπως ist an διαβουλευσασθαι anzuschliessen. (Sch.) Spr. 54, 6, 6. — ἡ μονή. zu 1, 131, 1.

C. 51. § 1. αὐτοὶ. ὁ Γύλιππος? καὶ αὐτοὶ hat hier keine rechte Beziehung. — ἐγγεγερομένοι. ἐπηρομένοι eine sehr gute u. einige schlechtere Hsn. Jenes, hier minder ausdrucksvoll, findet sich bei Thuk. nie, dieses oft ähnlich. zu 2, 41, 2. — ἀνιέναι, wie 6, 48, 3. (Abr.) — τὰ τῶν Ἀ., ἀπὸ τοῦ τοῦς Ἀθηναίους, γένειν δηλονότι. (Sch.) — κατεγνωκότων. zu 3, 45, 1. —

κότων ἤδη μηκέτι κρεισσόνων εἶναι σφῶν μήτε [ταῖς] ναυσὶ μήτε τῷ πεζῷ — οὐ γὰρ ἂν τὸν ἔκπλουν ἐπιβουλεῦσαι — καὶ ἅμα οὐ βουλό-
 μνοι αὐτοὺς ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας καθεζομένους χαλεπωτέρους
 εἶναι προσπολεμεῖν, ἀλλ' αὐτοῦ ὡς τάχιστα καὶ ἐν ᾧ σφίσι ξυμφέρει
 ἀναγκάσαι αὐτοὺς ναυμαχεῖν. τὰς οὖν ναῦς ἐπλήρουν καὶ ἀνεπειρῶντο²
 ἡμέρας ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἰκαναὶ εἶναι. ἐπειδὴ δὲ καιρὸς ἦν, τῇ μὲν
 προτέρᾳ πρὸς τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων προσέβαλλον, καὶ ἐπέξελθόν-
 τος μέρους τινὸς οὐ πολλοῦ καὶ τῶν ὀπλιτῶν καὶ τῶν ἵππέων κατὰ
 τινὰς πύλας ἀπολαμβάνουσί τε τῶν ὀπλιτῶν τινὰς καὶ τρεψάμενοι κα-
 ταδιώκουσιν· οὔσης δὲ στενῆς τῆς ἐσόδου οἱ Ἀθηναῖοι ἵππους τε ἐβδο-
 μήκοντα ἀπολλύουσι καὶ τῶν ὀπλιτῶν οὐ πολλούς. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ⁵²
 ἡμέρᾳ ἀπεχώρησεν ἡ στρατιὰ τῶν Συρακοσίων· τῇ δ' ὑστεραία ταῖς
 τε ναυσὶν ἐκπλέουσιν, οὔσαις ἕξ καὶ ἐβδομήκοντα, καὶ τῷ πεζῷ ἅμα
 πρὸς τὰ τεῖχη ἐχώρουν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἀνταπῆγον ναυσὶν ἕξ καὶ
 ὀγδοήκοντα καὶ προσμίζαντες ἐνανμάχουν· καὶ τὸν Εὐρυμέδοντα, ἔχον-²
 τα τὸ δεξιὸν κέρασ τῶν Ἀθηναίων καὶ βουλόμενοι περικλήσασθαι τὰς
 ναῦς τῶν ἐναντίων καὶ ἐπέξαγαγόντα τῷ πλῶ πρὸς τὴν γῆν μᾶλλον,
 νικήσαντες οἱ Συρακοσῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὸ μέσον πρῶτον τῶν Ἀθη-
 ναίων ἀπολαμβάνουσι κάκεινον ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῶ τοῦ λιμένος καὶ
 αὐτόν τε διαφθείρουσι καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ ναῦς ἐπισπομένας· ἔπειτα
 δὲ καὶ τὰς πάσας ἤδη ναῦς τῶν Ἀθηναίων κατεδιώκόν τε καὶ ἐξεώ-
 θουν ἐς τὴν γῆν.

Ὁ δὲ Γύλιππος, ὀρῶν τὰς ναῦς τῶν πολεμίων νικωμένας καὶ ἔξω⁵³
 τῶν σταυρωμάτων καὶ τοῦ ἐαυτῶν στρατοπέδου καταφερομένας, βου-

κρεισσόνων. Spr. 55, 2, 5. — σφῶν, τῶν Συρακοσίων. (Sch.) als sie. — ταῖς fehlt in vielen u. guten Hsn.; τῷ nur in zweien. — οὐ γὰρ ἂν denn sonst. Spr. 54, 12, 9. — ἂν ἐπιβουλεῦσαι. Spr. 54, 6, 6; über den Ac. zu 6, 54, 3; über den Inf. Spr. 65, 11, 7 u. Index u. Ergänzung. — καὶ βουλόμενοι mit ὡς κατεγνωκότων verbunden. Spr. 56, 14, 2. — ἄλλοσέ ποι 7, 49, 2. — προσπολεμεῖν. Spr. 55, 3, 7.

§ 2. ἀνεπειρῶντο für ἀνεπαύοντο nur einige Hsn. u. der Sch. — προτέρᾳ für προτεραιία viele u. gute Hsn. Letzteres ist unpassend, da hier noch kein anderer Tag bezeichnet ist. Der Gegensatz τῇ δὲ ὑστεραία 7, 52, 1. vgl. Herbst S. 36. — πύλας, in einer Verschanzung der Athener. (Hk.) — ἐσόδου für ἐφόδου eine gute u. einige a. Hsn.: der Eingang zu der Verschanzung der Athener. (Pp.) — ἀπολλύουσι. ἀπολλάσσει eine Hs. zu 4, 25, 3. Ueber die Sache 7, 54.

C. 52. § 1. ἀντανῆγον ναυσὶν. ναῦς steht 7, 37, 3. vgl. 3, 16, 1. Doch intransitiv 8, 38, 3. 83, 1. 104, 1.

§ 2. ἐπέξαγαγόντα. ἐξάγοντα die meisten Hsn.; ἐπεξάγοντα eine gute. vgl. zu 5, 71, 3. — τῷ πλῶ. zu 1, 55, 3. — πρῶτον τῶν Ἀ. τῶν Ἀ. πρῶτον eine sehr gute Hs. — καὶ μυχῶ streicht Bothe. — μετ' αὐτοῦ. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 9. vgl. Spr. 48, 7, 12 u. 7, 57, 8. — ἐπισπομένας. zu ναυμαχοῦσαι 7, 23, 3. — ἤδη nach einer guten Hs. hier, sonst vor ναῦς; eingeschoben wie 8, 26, 1. 56, 5. (Pp.)

C. 53. § 1. τῶν σταυρωμάτων. τοῦ σταυρώματος 7, 38, 2. (Pp.) — καταφερομένας. zu 7, 71, 5. — βουλόμενος mit dem blossen Inf. und

λόμιμος διαφθείρειν τοὺς ἐκβαίνοντας καὶ τὰς ναῦς ῥᾶον τοὺς Συρακοσίους ἀφέλλκειν τῆς γῆς, φιλίας οὐσης, παρεβόηθει ἐπὶ τὴν χηλὴν μέρους τι ἔχων τῆς στρατιᾶς. καὶ αὐτοὺς οἱ Τυρσηνοὶ — οὗτοι γὰρ ἐφύλασσον τοῖς Ἀθηναίοις ταύτη — ὀρῶντες ἀτάκτως προσφερομένους ἐπεκβοηθήσαντες καὶ προσπεσόντες τοῖς πρώτοις τρέπουσι καὶ ἐσβάλλουσι ἐς τὴν λίμνην τὴν Λυσιμέλειαν καλουμένην. ὕστερον δὲ πλείονος ἤδη τοῦ στρατεύματος παρόντος τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιβοηθήσαντες καὶ δεισαντες περὶ ταῖς ναυσὶν ἐς μάχην τε κατέστησαν πρὸς αὐτοὺς καὶ νικήσαντες ἐπεδίωξαν, καὶ ὀπίτας τε οὐ πολλοὺς ἀπέκτειναν καὶ τὰς ναῦς τὰς μὲν πολλὰς διέσωσαν τε καὶ ξυνήγαγον κατὰ τὸ στρατόπεδον, δυοῖν δὲ δεούσας εἴκοσιν οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔλαβον αὐτῶν καὶ τοὺς ἄνδρας πάντας ἀπέκτειναν. καὶ ἐπὶ τὰς λοιπὰς, ἐμπροῆσαι βουλόμενοι, ὀγκάδα παλαιὰν κληματίδων καὶ δαδὸς γεμίσαντες, ἦν γὰρ ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους ὁ ἄνεμος οὐριος, ἀφείσαν τὴν ναῦν πῦρ ἐμβαλόντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δεισαντες περὶ ταῖς ναυσὶν ἀντεμηχανήσαντό τε σβεστήρια κωλύματα καὶ παύσαντες τὴν φλόγα καὶ τὸ μὴ προσελθεῖν ἐγγὺς τὴν ὀγκάδα τοῦ κινδύνου ἀπηλλάγησαν. μετὰ δὲ τοῦτο Συρακόσιοι μὲν τῆς τε ναυμαχίας τροπαῖον ἔστησαν καὶ τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως τῶν ὀπλιτῶν, ὅθεν καὶ τοὺς ἵππους ἔλαβον, Ἀθηναῖοι δὲ ἧς τε οἱ Τυρσηνοὶ τροπῆς ἐποιήσαντο τῶν πεζῶν ἐς τὴν λίμνην καὶ ἧς αὐτοὶ τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ.

55 Γεγενημένης δὲ τῆς νίκης τοῖς Συρακοσίοις λαμπρᾶς ἤδη καὶ τοῦ

mit dem Acc. u. inf. wie δοκεῖν 4, 3, 3. vgl. 8, 27, 1. — φιλίας von Befreundeten besetzt. (Va.) Ggs. πολεμίας 7, 62, 4. — χηλὴν. zu 1, 63, 1.

§ 2. ταύτη fehlt in vielen u. guten Hsn.; zu ἐφύλασσον statt zu ὀρῶντες zog es schon Va. — ἐπεκβοηθεῖν noch 8, 55, 3, sonst vielleicht nirgends. — τὴν, das zweite gehört zu καλουμένην. Spr. 50, 12, 3. vgl. 7, 80, 3.

§ 3. τοῦ. Spr. 50, 11, 1. — καὶ δεισαντες. Ueber καὶ zu 1, 1, 1. — περὶ ταῖς. zu 1, 60, 1. — δυοῖν δὲ für δυοῖν eine gute u. drei a. Hsn. wie Va. Spr. 24, 2, 9. — εἴκοσιν οἱ für εἴκοσιν ἄς οἱ eine gute Hs. u. Va.

§ 4. κληματίδες αἱ ἐκ τῶν κλημάτων θέσμαι Hesych. vgl. Jungerm. zu Poll. 7, 109. (Dr.) — δαδὰ, der Sing. collectiv, wie Pol. 1, 45, 12. (Bl.) vgl. zu κέραμος 2, 4, 1. — κωλύματα ist wohl eingefälscht; machinamenta ad ignem restinguendum Va. Oder προκαλύματα? (Kr. Bruchst.) vgl. Arr. An. 2, 19, 4. (Bl.) Dion. Arch. 3, 56: ἐμηχανῶντο ὅσα σβεστήρια τοῦ πυρὸς ἦν. — μὴ weil παύσαντες ein Verhindern bezeichnet. Spr. 68, 12, 4.

C. 54. οἱ vor Συρακόσιοι ist mit einer sehr guten Hs. gestrichen, weil dies sonst eine zu starke Betonung erhielte. Spr. 68, 5, 4. — τῆς ἄνω wird wohl aus einem Glossem (τῆς ἄνω ῥηθείσης) entstanden sein. — τῆς ἀπολήψεως 7, 51, 2. — Ἀθηναῖοι δὲ, τροπαῖον ἔστησαν. zu 1, 19. vgl. Index u. Verbum g. E. — καὶ ἧς, καὶ τροπαῖον ἐστήσαντο ἧς. Spr. 47, 7, 3 u. zu 2, 92, 3.

C. 55. § 1. λαμπρᾶς ist Prädicat: ἡ νίκη ἢ ἐνίκησαν ἐγένετο λαμπρὰ νίκη. (Pr.) Spr. 61, 7. λαμπρῶς, wie 1, 49, 6? (Kr. Bruchst.) Doch vgl. Luc.

ναυτικοῦ — πρότερον μὲν γὰρ ἐφοβοῦντο τὰς μετὰ τοῦ Δημοσθένους
 ναῦς ἐπελθούσας — οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν καὶ
 ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν, πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς στρατιᾶς ὁ με-
 τάμελος. πόλεσι γὰρ ταύταις μόναις ἤδη ὁμοιοτρόποις ἐπελθόντες, δη-
 μοκρατουμέναις τε, ὥσπερ καὶ αὐτοί, καὶ ναῦς καὶ ἵππους καὶ μεγέθη
 ἔχούσαις, οὐ δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν οὐτ' ἐκ πολιτείας τι μεταβολῆς τὸ
 διάφορον αὐτοῖς, ᾧ προσήγοντο ἄν, οὐτ' ἐκ παρασκευῆς πολλῶν κρείσ-
 σους [όντας], σφιλλόμενοι δὲ τὰ πλείω, τὰ τε πρὸ αὐτῶν ἠπόρουν καὶ
 ἐπειδὴ γε καὶ ταῖς ναυσὶν ἐκρατήθησαν, ὃ οὐκ ἂν ᾔοντο, πολλῶν δὴ
 μᾶλλον ἔτι. οἱ δὲ Συρακόσιοι τὸν τε λιμένα εὐθύς παρέπλεον ἀδεῶς⁵⁶
 καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ διανοοῦντο κλῆσειν, ὅπως μηκέτι, μηδ' εἰ βούλοιντο,
 λάθοιεν αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκπλεύσαντες. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῖ
 σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐκείνους
 κωλύσωσι, νομίζοντες, ὅπερ ἦν, ἀπὸ τε τῶν παρόντων πολὺ σφῶν κα-

w. Gesch. 1, 17. (Pr.) — μέν. Spr. 69, 35, 2. — ἐπελθούσας. Spr. 50,
 10, 3. — ἐν παντὶ ἀθυμίας in völliger Entmuthigung. Plat. Rep.
 579, b: ἐν παντὶ κακοῦ εἶη. vgl. Spr. 47, 10, 3. — στρατιᾶς. στρατείας Ps.
 doch s. zu 1, 3, 4. Ueber den Ge. Spr. 47, 25, 1. — μετάμελος Reue,
 erst von Spättern nachgebraucht, wie Dion C. 38, 31.

§ 2. πόλεσι ταύταις μόναις. Spr. 61, 7, 1. — ἦδη gehört zum
 ganzen Satze: jetzt, wie früher noch nie. zu 6, 31, 6. 91, 6. Ueber die
 Sache vgl. 8, 96, 4. Kr. z. Dion. p. 254. — ὥσπερ καὶ αὐτοί. zu 5, 29, 2.
 — ναῦς καὶ ἵππους καὶ μεγέθη. ναυσὶ καὶ ἵπποις καὶ μεγέθει viele
 und gute Hsn., wobei mit Dr. ἰσχυρούσαις für ἔχούσαις zu lesen wäre. vgl. 1,
 2, 1. — μεγέθη ist kein seltener Plural. vgl. Ar. Frösche 1057, Plat. Prot.
 356, Kriti. 145, Ges. 860, b. 861, e u. Dial. 46, 5, 1. Doch bemerkt Pp. dass
 sich sonst auch von der Grösse mehrerer Dinge nur der Singular finde, wie
 1, 2, 1. — ἐκ gehört zu μεταβολῆς. (Sch.) — ἐκ μεταβολῆς vermittelt
 einer Umwandlung in Demokratie. — τὸ διάφορον ὃ αὐτοῖς ἐδύνατο
 ἐπενεγκεῖν οὐδὲν ἦν. vgl. zu 1, 140, 6 u. 4, 27, 3; über die Sache 6, 17, 2.
 — προσήγοντο ἄν, εἰ ἐδύνατο τοῦτο ἐπενεγκεῖν. Spr. 54, 12, 9. vgl. 10, 3.
 Ueber προσάγεσθαι zu 1, 99, 2. 5, 82, 4. — ἐκ παρασκευῆς. zu 6, 37, 3. —
 κρείσσους. λείπει τὸ ὄντες. (Sch.) Dies ὄντες schieben hier einige Hsn. ein,
 woher Bk. ὄντας aufgenommen hat, mir unklar; κρείσσονος las, durch μείζονος
 erklärend, ein Sch. u. Va. Dies scheint mir richtig (Kr. Bruchst.) und δυνά-
 μενοι ἐπενεγκεῖν hier wieder zu denken in dem Sinne: ihnen nichts an-
 zuhaben vermögend. Denn προσάγεσθαι zu ergänzen und κρείσσους für
 den Ac. zu nehmen duldet weder die Sprache noch die Sache. — σφάλλε-
 σθαι τὰ πλείω auch 1, 69, 4. vgl. 6, 33, 6. πολλά 4, 18, 3. πὶ 1, 140, 2.
 6, 11, 3. 8, 32, 3. vgl. 2, 87, 1. πλείστον 5, 113. Spr. 46, 5, 4 u. 6. Ueber
 den Artikel Spr. 50, 4, 12. vgl. eb. 2, 8. — τὰ πρὸ αὐτῶν vor der letzten
 Seeschlacht. vgl. 1, 1, 2. — ἄν ᾔοντο. Spr. 54, 3, 10. — ἔτι erg. ἠπόρουν.
 (Dr.) zu 1, 19. Sonst war ἠθύμων zugefügt, was in den besten Hsn. fehlt.

C. 56. § 1. διανοοῦντο κλῆσειν. zu 1, 27, 2. — μηδ' εἰ. Spr. 65,
 5, 17. — κωλύσωσι, σωθῆναι. Spr. 55, 4, 11 u. z. Dion. p. 118. — ἀλλὰ
 καὶ ὅπως. Spr. 59, 2, 4. — ἀπὸ τῶν παρόντων nach dem gegen-
 wärtigen Stande der Dinge. Spr. 68, 16, 8. Sonst bei Th. immer ἐκ

θυπέρτερα τὰ πράγματα εἶναι, καὶ εἰ δύναιντο κρατῆσαι Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ξυμμάχων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καλὸν σφίσιν² εὐθὺς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι· τοῖς τε γὰρ ἄλλους Ἕλληνας εὐθὺς τοὺς μὲν ἐλευθεροῦσθαι τοὺς δὲ φόβου ἀπολύεσθαι — οὐ γὰρ ἔτι δυνατὴν εἶσεσθαι τὴν ὑπόλοιπον Ἀθηναίων δύναμιν τὸν ὕστερον ἐπενεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν — καὶ αὐτοὶ δόξαντες αὐτῶν αἴτιοι εἶναι ὑπὸ τε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ τῶν ἔπειτα πολὺ³ θαυμασθήσεσθαι. καὶ ἦν δὲ ἄξιος ὁ ἀγὼν κατὰ τε ταῦτα καὶ ὅτι οὐχὶ Ἀθηναίων μόνον περιεγίγνοντο, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων, καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὐτὸ μόνον ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ξυμβοηθησάντων σφίσιν, ἡγεμόνες τε γενόμενοι μετὰ Κορινθίων καὶ Λακεδαιμονίων καὶ τὴν σφετέραν πόλιν ἐμπαρασχόντες προκινδυνεῦσαί τε καὶ τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες. ἔθνη γὰρ πλεῖστα δὴ ἐπὶ μίαν πόλιν ταύτην ξυνηλθε, πλήν γε δὴ τοῦ ξύμπαντος λόγου τοῦ ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρὸς τὴν Ἀθηναίων τε πόλιν καὶ Λακεδαιμονίων.

τῶν π. vgl. jedoch 2, 77, 1. — καθυπέρτερα. zu 5, 14, 1. — ἐς τοὺς. Spr. 68, 21, 6.

§ 2. τοὺς τε. Dem entspricht καὶ αὐτοί. (Pp.) — ἐλευθεροῦσθαι. Die Präsentia bezeichnen hier sofortiges Eintreten. Wie hier bei εὐθὺς, so bei αὐτίκα Soph. Oed. K. 323: αὐδ' ἢ αὐτίκ' ἔξεισιν μαθεῖν, wo man jedoch wie Xen. Symp. 4, 7 αὐτίκα auch zum Infinitiv ziehen kann. — καὶ αὐτοί — θαυμασθήσεσθαι, gleichfalls von νομίζοντες § 1 abhängig. Spr. 55, 2, 1. — καὶ ὑπό für καὶ die besten Hsn. So wird die Präposition wiederholt bei καὶ 7, 62, 1. 8, 75, 1; bei τε-καὶ 1, 97, 2. 105, 3. 7, 65. 8, 97, 3. (Pp.)

§ 3. καὶ ἦν δὲ und wirklich auch war. zu 1, 132, 4. — περιεγίγνοντο ohne ἄν weil der Gedanke als eine, wenn auch fingirte, Thatsache vorschwebt. — ἄλλων. Spr. 50, 4, 11. — πολλῶν ξυμμάχων, ξυμμάχων πολλῶν ἔντων. — μόνον, περιεγίγνοντο, und nicht allein wurden dann sie Sieger. (St.) Aber das verringerte ja den Ruhm der Syrakosier; auch ist μόνον für μόνοι anstössig. Erklärbar scheint die Stelle nicht; geholfen würde ihr durch Streichen der Worte καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὐτὸ μόνον ἀλλὰ καί. Leichter wäre freilich bloss αὐτοὶ in αὐτό zu ändern (Kr. Bruchst.), erg. ἐγίνετο, ἀλλὰ καὶ — περιεγίγνοντο; doch hart. — ἐμπαρασχόντες προκινδυνεῦσαι. Dion. Arch. 3, 12 p. 441: τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς προκινδυνεῦσαι τῶν κοινῶν παρέσχον. (Bl.) Ueber ἐμπαρέχειν, das erst bei Späteren wieder vorkommt, zu 6, 12, 2. — προκινδυνεῦσαι. zu 1, 73, 3. — τε ist mir verdächtig. — τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες, ἐπὶ μέγα ἐν τῷ ναυτικῷ προκόψαντες. (Sch.) in Ansehung des Seewesens um ein Bedeutendes gefördert. vgl. zu 4, 60, 2. Pp. nimmt προκόψαντες transitiv, weil die Vortheile welche sie Andern gebracht angeführt würden. — μέρος verdächtigt Kr. Bruchst. Verschieden ist was Pp. vergleicht μέρος μετέχειν, zugebend dass sonst nur προζόπτειν οὐδέν, πολύ, τί u. Ae. vorkomme.

§ 4. γὰρ bezieht sich auf τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων, nicht auch auf τῶν ξυμβοηθησάντων σφίσιν. — ἐπὶ nach. (Hl.) — μίαν. zu 3, 39, 1. vgl. 1, 80, 2. — ταύτην. ταῦτα Kr. Bruchst., wie vielleicht der Sch. las. — πλήν τοῦ ausgenommen die, das πλεῖστα beschränkend. — λόγου, ἀριθμοῦ. (Sch.) λόγου τοῦ πρὸς das Verhältniss welches statt fand zu. (Pp.) Kaum erträglich. Vielleicht ὄχλου τοῦ — πρὸς (Kr. Bruchst.) die Gesammtmasse die gegen — aufboten wurde. vgl. 7, 75, 5. Arn. erklärt nach

Τοσοῖδε γὰρ ἐκάτεροι ἐπὶ Σικελίᾳ τε καὶ περὶ Σικελίας, τοῖς μὲν⁵⁷
 ξυγκτησόμενοι τὴν χώραν ἐλθόντες τοῖς δὲ ξυνδιασώσοντες, ἐπὶ Συ-
 ρακούσαις ἐπολέμησαν, οὐ κατὰ δίκην τι μᾶλλον οὐδὲ κατὰ ξυγγένειαν
 μετ' ἀλλήλων στάντες, ἀλλ' ὡς ἕκαστος τῆς ξυντυχίας ἢ κατὰ τὸ ξυμ-
 φέρον ἢ ἀνάγκη ἔσχεν. Ἀθηναῖοι μὲν αὐτοί, Ἴωνες ἐπὶ Δωριέας,²
 Συρακοσίους, ἐκόντες ἦλθον, καὶ αὐτοῖς τῇ αὐτῇ φωνῇ καὶ νομίμοις
 ἔτι χρώμενοι Ἀθήνιοι καὶ Ἰμβριοι καὶ Αἰγινήται, οἳ τότε Αἰγίαν εἶ-
 χον, καὶ ἔτι Ἐστιαῖς οἳ ἐν Εὐβοίᾳ Ἐστιαίαν οἰκοῦντες, ἄποικοι ὄντες,
 ξυνεστράτευσαν. τῶν δ' ἄλλων οἳ μὲν ὑπήκοοι, οἳ δ' ἀπὸ ξυμμαχίας³
 αὐτόνομοι, εἰσὶ δὲ καὶ οἳ μισθοφόροι ξυνεστράτευσον. καὶ τῶν μὲν
 ὑπηκόων καὶ φόρου ὑποτελῶν Ἑρετριῆς καὶ Χαλκιδῆς καὶ Στυρῆς καὶ
 Καρύστιοι ἀπ' Εὐβοίας ἦσαν, ἀπὸ δὲ νήσων Κεῖοι καὶ Ἄνδριοι καὶ
 Τήνιοι, ἐκ δ' Ἰωνίας Μιλήσιοι καὶ Σάμιοι καὶ Χῖοι. τούτων Χῖοι οὐχ⁴
 ὑποτελεῖς ὄντες φόρου, ναῦς δὲ παρέχοντες αὐτόνομοι ξυνέσποντο. καὶ

dem Sch.: die sich an Athen und L. anschloss. vgl. 3, 11, 3: πρὸς
 ὃ ἢ χρὴ σιῆσαι. vgl. zu 4, 56, 4.

C. 57. § 1. Σικελίᾳ für Σικελίαν Kr. Bruchst.: um den Besitz Si-
 keliens. vgl. 8, 54, 3. Spr. 68, 41, 7. — ξυγκτησόμενοι schliesst sich
 an ἐλθόντες an: ἦλθον ξυγκτησόμενοι. zu 1, 18, 3. Das Wort noch 6, 69, 4
 u. aus Aristoteles angeführt. — Συρακούσαις für Συρακούσας Ba. Spr. 68,
 41, 2. Arn. erklärt ἐπολέμησαν durch ἐς πόλεμον oder μετὰ πολέμου ἦλθον.
 — ἐπολέμησαν. zu 1, 124, 3. — τι μᾶλλον. zu 1, 13, 1 u. 4, 21, 4. vgl.
 2, 22, 1. 8, 109, 2. — κατὰ ξυγγένειαν. zu 1, 6, 3. — στάντες. zu 1,
 33, 3. — ἕκαστος für ἐκάστοις, von einer Hs. bestätigt, Kr., der auch τῆς in
 τις ändern wollte, zum Dion. p. 122. vgl. zu Xen. An. 6, 4, 12. Zwei Hsn. ἕκαστοι.
 Den Artikel gebrauchten bei ἔχειν und einem Adverbium mit dem Genitiv die
 frühern Schriftsteller nicht leicht ohne Deixis. — ἀνάγκη für ἀνάγκης meh-
 rere Hsn., zum Theil ohne ἢ. ἐξ ἀνάγκης Sch. Ueber die Verbindung zu 5,
 111, 3 g. E. u. 6, 86, 2. — ἔσχεν für ἔσχεον die besten Hsn. Der Sinn: wie
 ein Jeder rücksichtlich des Zusammentreffens, seiner Theilnahme
 am Kampfe für die Einen oder die Andern, sei es einem Interesse ge-
 mäss oder durch ein Zwangsverhältniss, bestimmt war. Für die
 La. ὡς ἐκάστοις τῆς — ἔσχεν führt Arn. an Her. 7, 188, 2: τοῖσι οὕτω εἶχε ὄρ-
 μου. Wenn nur auch hier das Imperfect stände und τῆς fehlte.

§ 2. ἐκόντες hat Va. nicht übersetzt; ἐπιόντες Kr. Bruchst. Doch kann
 es im Gegensatz der Gezwungenen gedacht werden. vgl. § 5. 7 u. 9. —
 αὐτοῖς gehört zu τῇ αὐτῇ. (Hl.) Spr. 48, 13, 8. Doch könnte es auch für
 sie heissen. — ἔτι überdies, zu ἦλθον gehörig. — τότε 2, 27, 1. — ξυν-
 εστράτευσαν zogen mit ins Feld; ξυνεστράτευσον § 3 kriegten mit. —
 οἳ ἐν. οἳ τὴν ἐν? Oder Ἐστιαίαν οἰκοῦντες gestrichen. (Kr. Bruchst.) Pp.
 möchte auch οἳ ἐν Εὐβοίᾳ verdächtigen.

§ 3. ἀπό verbindet schon Va. mit αὐτόνομοι; zufolge Matth. § 573 E.;
 ich mit ξυνεστράτευσον. — δὲ καὶ οἳ für δ' οἳ καὶ eine Anzahl auch guter
 Hsu. So hat Xen. Hell. 4, 8, 19 die beste ἦσαν δὲ καὶ οἳ für ἦσαν δὲ οἳ καὶ.
 (Pp.) Eben so Ael. v. G. 12, 23. vgl. zu 2, 49, 5. — ἀπ'. zu 6, 76, 3. —
 ἀπὸ νήσων. Spr. 50, 2, 15 u. Kr. z. Her. 8, 108, 2. — Τήνιοι für Τήσιοι
 Valckenaer z. Her. 7, 95 u. eine gute Hs.

§ 4. τούτων asyndetisch wie 2, 9, 3. 6, 43, 1. — φόρου hat eine gute
 Hs. nach Χῖοι. vgl. zu 1, 19. — ναῦς παρέχοντες. zu 6, 85, 2. — τὸ πλεῖστον

τὸ πλεῖστον Ἴωνες ὄντες οὗτοι πάντες καὶ ἀπ' Ἀθηναίων πλὴν Καρουστίων — οὗτοι δ' εἰσὶ Δρύοπες — ὑπήκοοι δ' ὄντες καὶ ἀνάγκη ὁμῶς Ἴωνές γε ἐπὶ Δωριέας ἠκολούθουν. πρὸς δ' αὐτοῖς Αἰολῆς, Μηθυμναῖοι μὲν ναυσὶ καὶ οὐ φόρῳ ὑπήκοοι, Τενέδιοι δὲ καὶ Αἰνιοὶ ὑποτελεῖς. οὗτοι δὲ Αἰολῆς Αἰολεῦσι τοῖς κτίσασι Βοιωτοῖς τοῖς μετὰ Συρακοσίων κατ' ἀνάγκην ἐμάχοντο, Πλαταιῆς δὲ καταντικρὺ Βοιωτοῖς Βοιωτοῖς μόνον εἰκότως κατὰ τὸ ἔχθος. Ῥόδιοι δὲ καὶ Κυθήριοι, Δωριῆς ἀμφοτέρω, οἱ μὲν Λακεδαιμονίων ἄποικοι, Κυθήριοι, ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς ἅμα Γυλίππῳ μετ' Ἀθηναίων ὅπλα ἔφερον, Ῥόδιοι δέ, Ἀργεῖοι γένος, Συρακοσίοις μὲν Δωριεῦσι Γελώοις δὲ καὶ ἀποίοις ἑαυτῶν οὔσι, μετὰ Συρακοσίων στρατενομένοις, ἠναγκάζοντο πολεμεῖν. 6 τῶν τε περὶ Πελοπόννησον νησιωτῶν Κεφαλλῆνες μὲν καὶ Ζακύνθιοι αὐτόνομοι μὲν, κατὰ δὲ τὸ νησιωτικὸν μᾶλλον κατειργόμενοι, ὅτι θαλάσσης ἐκράτουν οἱ Ἀθηναῖοι, ξυνείποντο. Κερκυραῖοι δὲ οὐ μόνον Δωριῆς ἀλλὰ καὶ Κορινθιοὶ σαφῶς ἐπὶ Κορινθίους τε καὶ Συρακοσίους, τῶν μὲν ἄποικοι ὄντες τῶν δὲ ξυγγενεῖς, ἀνάγκη μὲν ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλῆσει δὲ κατὰ ἔχθος τὸ Κορινθίων οὐχ ἦσσαν εἶποντο. 7 καὶ οἱ Μεσσηῖοι νῦν καλούμενοι ἐκ Ναυπάκτου καὶ ἐκ Πύλου, τότε

der Hauptmasse nach, da z. B. den Styern, wie den Bewohnern der Kykladen, auch Menschen andern Stammes untermischt waren. (Pp.) — πάντα bei πλεῖστον, wie plerique omnes, auch Xen. Cyr. 6, 2, 28: τὰ ἐφθὰ πάντα μεθ' ὕδατος τὰ πλεῖστα ἐσκεύασται. (Schäfer z. Dem. 4 p. 657.) — Ἀθηναίων. Ἀθηνῶν Bk. u. Dobree. zu 2, 15, 3 u. 6, 76, 3 u. Her. 8, 46: ἔθνος ἰὸν Ἴωνικὸν ἀπὸ Ἀθηνέων, wo Wesseling's Aenderung Ἀθηναίων jetzt aufgenommen ist. — ὁμῶς Ἴωνές γε doch wenigstens als Joner, und in sofern mit Stammfeindschaft, wenn auch aus Zwang. (Ba.) — γε für τε Bd. u. eine gute Hs. Doch könnte hier wohl die Erwähnung der Naxier und der Chersonesiten ausgefallen sein. (Kr. Bruchst.) Ueber die nicht erwähnten Ephesier Kr. z. Dion. p. 338 s., Myusier und Priener p. 343, Karer etc. p. 343 ss. — πρὸς δ' erwart' ich hier ohne αὐτοῖς.

§ 5. τοῖς μετὰ für μετὰ Lindau. — καταντικρὺ gegenüber. (St.) auf der Gegenseite, wie bei Homer ἀντικρὺ μάχεσθαι. Sonst so nicht üblich. — Βοιωτοῖς, ἐμάχοντο. — εἰκότως natürlich, nämlich aus Feindschaft. Sonst könnte man ἐκόντες vermuthen. — κατὰ τό für κατ' oder κατὰ Vat. u. einige andere Hsn. — οἱ μὲν — Κυθήριοι. Spr. 50, 1, 11 u. zu 6, 57, 3. — ἅμα ist mir anstößig, in solcher Verbindung nur (μετὰ oder) σύν üblich. — ἔφερον. ἐπέφερον eine sehr gute Hs. vgl. 5, 49, 3? — καὶ ἀποίοις nicht bloss Doriern sondern auch Colonisten.

§ 6. τῶν τε. τῶν δὲ eine sehr gute Hs. — κατὰ τὸ νησιωτικὸν vermöge ihrer Lage als Insulaner. (Ba.) — μᾶλλον als die Bewohner des Festlandes. (Ps.) — σαφῶς anerkannter Massen, gehört zu Κορινθιοι. (Va.) — ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς. ἔλεγον, φησίν, ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθεῖν, ἢ εὐπρεπῆς ἀπολογισμὸς αὐτοῖς ἦ. (Sch.) zu 1, 37, 3. Beschönigung bedurfte der Kampf gegen die Mutter- und Schwesterstadt. — βουλῆσει mit Willen, nicht ungerne. — ἔχθος τό. zu 1, 103, 2. 5, 16, 6.

§ 7. νῦν würde man vor Μεσσηῖοι erwarten. vgl. 1, 2, 1 u. 2. 2, 99, 4. Doch auch 2, 29, 2: τῆς Φωκίδος νῦν καλουμένης. (Pp.) Voranstehend ist νῦν betonter. vgl. 1, 12, 2. — νῦν καλούμενοι jetzt nur sogenannte, ohne wirklich aus Messenien zu sein. — ἐκ N. für ἐν Ναυπάκτῳ eine gute

ὑπ' Ἀθηναίων ἐχομένης, ἐς τὸν πόλεμον παρελήφθησαν. καὶ ἔτι Μεγαρέων φρυγάδες οὐ πολλοὶ Μεγαρεῦσι Σελιουντίοις [οὔσι] κατὰ Ξυμοφορὰν ἐμάχοντο. τῶν δὲ ἄλλων ἐκούσιος μᾶλλον ἢ στρατεία ἐγίνετο ἤδη. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ οὐ τῆς Ξυμμαχίας ἔνεκα μᾶλλον ἢ τῆς Λακεδαιμονίων τε ἔχθρας καὶ τῆς παρηντίκα ἔκαστοι ἰδίας ὠφελίας Δωριῆς ἐπὶ Δωριέας μετὰ Ἀθηναίων Ἰώνων ἠκολούθουν, Μαντινῆς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀρκαδῶν μισθοφόροι ἐπὶ τοὺς αἰὶ πολεμίους σφίσιν ἀποδεικνυμένους εἰωθότες ἵεναι, καὶ τότε τοὺς μετὰ Κορινθίων ἐλθόντας Ἀρκαδάς οὐδὲν ἤσσαν διὰ κέρδος ἠγούμενοι πολεμίους, Κρηῆτες δὲ καὶ Αἰτωλοὶ μισθῶ καὶ οὔτοι πεισθέντες· Ξυνέβη δὲ τοῖς Κρησὶ τὴν Γέ-9 λαν Ῥοδίους Ξυγκτίσαντας μὴ Ξυν τοῖς ἀποίκους ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἐποίκους ἐλόντας μετὰ μισθοῦ ἐλθεῖν. καὶ Ἀκαρνάνων τινὲς ἅμα μὲν κέρδει, τὸ δὲ πλεόν Δημοσθένους φίλια καὶ Ἀθηναίων εὐνοία Ξύμμαχοι ὄν-10 τες ἐπεκούρησαν, καὶ οἶδε μὲν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ ὀριζόμενοι Ἰταλιωτῶν δὲ Θούριοι καὶ Μεταπόντιοι ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις τότε στασιωτικῶν καιρῶν κατελημμένων Ξυνεστράτενον καὶ Σικελιωτῶν Νάξιοι καὶ Κα-

Hs. u. Va. von 1550, der auch das folgende καὶ nicht hat. Dies gestrichen und etwa noch οἱ nach καλούμενοι eingeschoben wäre der Sinn: diejenigen Messenier die jetzt die Messenier aus N. heissen. (Kr. Bruchst.) — οὐ πολλοὶ 6, 43, 2. — παρελήφθησαν. zu 1, 111, 1. — Μεγαρεῦσι ist Prädicat zu Σελιουντίοις (Ps.), vorangestellt um den Gegensatz dass Megarer gegen Megarer gekämpft zu verschärfen. Doch ist die Stellung so zu hart und οὔσι wohl zu streichen. vgl. § 2 u. 5. — Ξυμοφορὰν ἄρτι τὴν φυγὴν λέγει. (Sch.) — ἐκούσιος. zu 6, 44, 1. — ἤδη. zu 6, 32, 2. vgl. zu 2, 96, 3.

§ 8. γὰρ hat nur eine gute Hs. — ἔκαστοι, jede einzelne Stadt. „Eingeschoben wie 6, 69, 4. 7, 70, 7.“ (Bö.) vgl. 1, 7, 1. — ὠφελίας haben nur Va., zwei gute Hsn. u. zwei am Rande. — μετὰ. zu 7, 52, 2. — αἰεὶ jedes Mal gehört zu ἀποδεικνυμένους. (St.) zu 1, 2, 1. — πολεμίους ist Prädicat. Spr. 50, 12, 1. — ἵεναι. Erg. ἠκολούθουν. Das Particip bezeichnet den Beweggrund. — εἰωθότες ἵεναι für ἵεναι εἰωθότες eine gute Hs. — οὐδὲν ἤσσαν als die nicht stammverwandten. (St.) — πολεμίους, ἠκολούθουν, was auch nach πεισθέντες zu denken ist.

§ 9. τοῖς Κρησὶ — Ξυγκτίσαντας. Spr. 55, 2, 7. „vgl. 6, 55, 4 u. 7, 40, 3.“ (Dr.) Ueber die Sache 6, 4, 3. — ἐποίκους für ἀποίκους eine gute Hs. zu 2, 27, 1. — ἐλόντας für ἄγοντας Va., A. Ps. u. eine gute Hs. — μετὰ könnte man verdächtigen. zu 5, 6, 2 u. 7, 25, 5 E. Doch vgl. Plat. Theät. 161, d: διδάσκαλος ἀξιοῦσθαι μετὰ μεγάλων μισθῶν. — κέρδει Gewinn halber. zu 1, 123, 2. — τὸ δὲ πλεόν. zu 1, 90, 1. vgl. 8, 47, 2. — οἶδε, wie 7, 59, 1. zu 1, 2, 3 u. Index u. ὅδε. — ὀριζόμενοι schliesse ich an ἐπεκούρησαν an. vgl. 7, 58, 1; Bk. an Ξυνεστράτενον.

§ 10. ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις in solchen, zur Theilnahme an fremden Kriegen nöthigenden, Drangsalen. (St.) Mein Zweifel an der Zulässigkeit der Verbindung des ἐν mit κατελημμένων wünschte ich doch nicht bloss durch ἀπολαμβάνεσθαι ἐν κακῶ u. Ae. (Heindorf zu Plat. Gorg. 163) beseitigt. — τότε 7, 33, 5 f. (Kr. Rec. 27.) — κατελημμένων. κατελημμένοι eine Hs. u. Reiske: doch kann jenes abs. Ge. sein; erg. τῶν Θουρίων καὶ Μεταποντίων. (Hl.) Spr. 47, 4, 3. Indess mag der Ge., wie oft, dem vorhergehenden Ge. seinen Ursprung verdanken. Doch könnte man auch

ταναῖοι, βαρβάρων δὲ Ἑγεσταῖοι, οἵπερ ἐπηγάγοντο, καὶ Σικελῶν τὸ πλεόν καὶ τῶν ἔξω Σικελίας Τυρσηγῶν τέ τινες κατὰ διαφορὰν Συρακοσίων καὶ Ἰάπυγες μισθοφόροι.

58 Τοσάδε μὲν μετὰ Ἀθηναίων ἔθνη ἐστράτευον· Συρακοσίοις δὲ ἀντεβροήθησαν Καμαριναῖοι μὲν ὁμοροὶ ὄντες καὶ Γελῶοι οἰκοῦντες μετ' αὐτούς, ἔπειτα Ἀκραγαντίνων ἡσυχάζοντων ἐν τῷ ἐπ' ἐκεῖνα ἰδρυμένοι Σελινούντιοι, καὶ οἷδε μὲν τῆς Σικελίας τὸ πρὸς Λιβύην μέρος τετραμμένον νεμόμενοι· Ἰμεραῖοι δ' ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν Τυρσηγικὸν πόντον μορίου, ἐν ᾧ καὶ μόνοι Ἕλληνες οἰκοῦσιν, οὔτοι δὲ καὶ ἔξ αὐτοῦ μόνοι, ἐβροήθησαν. καὶ Ἕλληνικὰ μὲν ἔθνη τῶν ἐν Σικελίᾳ τοσάδε, Δωριῆς τε καὶ [οἱ] αὐτόνομοι πάντες, ξυνεμάχουν, βαρβάρων δὲ 3 Σικελῶν μόνοι, ὅσοι μὴ ἀφέστασαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· τῶν δ' ἔξω Σικελίας Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι μὲν ἡγεμόνα Σπαρτιάτην παρεχόμενοι, νεοδαμῶδεις δὲ τοὺς ἄλλους καὶ Εἴλωτας — δύναται δὲ τὸ νεοδαμῶδες ἐλεύθερον ἦδη εἶναι —, Κορινθιοὶ δὲ καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶ μόνοι παραγεγόμενοι καὶ Λευκάδιοι καὶ Ἀμπρακιῶται κατὰ τὸ ξυγγενές, 4 ἐκ δὲ Ἀρκαδίας μισθοφόροι ὑπὸ Κορινθίων ἀποσταλέντες καὶ Σικωνῆοι ἀναγκαστοὶ στρατεύοντες καὶ τῶν ἔξω Πελοποννήσου Βοιωτοί. πρὸς δὲ τοὺς ἐπελθόντας τούτους οἱ Σικελιῶται αὐτοὶ πληθὸς πλεόν 5 κατὰ πάντα παρέσχοντο, ἅτε μεγάλας πόλεις οἰκοῦντες· καὶ γὰρ ὀπλῆται πολλοὶ καὶ νῆες καὶ ἵπποι καὶ ὁ ἄλλος ὁμίλος ἄφθονος ξυνελέγη. καὶ πρὸς ἅπαντας αὐτίς, ὡς εἰπεῖν, τοὺς ἄλλους Συρακοσίοι αὐτοὶ πλειῶ ἐπορίσαντο διὰ μέγεθός τε πόλεως καὶ ὅτι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ

κατεληγόντων vermuthen. zu 2, 18, 1. Dann würde durch den Ge. das τοιαύταις näher erklärt. — Σικελῶν für Σικελιωτῶν zwei Hsn. u. Va., wie schon Valekenauer z. Phal. p. XXIV. — Συρακοσίων. Spr. 47, 7, 6.

C. 58. § 1. τοσάδε. zu 6, 2, 6. — μὲν. zu 2, 68, 5. — ἐστράτευον zu ὑπέσχοντο 1, 58, 1. — μετ' αὐτούς, räumlich. — ἡσυχάζοντων waren parteilos. (Va.) vgl. 7, 32, 2. 33, 2. (Pp.) — ἐν τῷ ἐπ' ἐκεῖνα jenseits Akragas. Spr. 43, 4, 3. vgl. 7, 64, 1. 8, 104, 4. — τετραμμένον. zu 1, 11, 3 E. — μόνοι E. sie die einzigen Hellenen sind die dort. vgl. 6, 62, 2. — οἰκοῦσιν· οὔτοι — αὐτοῦ μόνοι ἐβροήθησαν interpergirt man.

§ 2. οἱ αὐτόνομοι. αὐτόνομοι οἱ Reiske; streichen will das οἱ Pp. mit Bk. — ἀφέστασαν 6, 88, 5 f. (Bö.) vgl. 6, 94, 3. 7, 1, 4. (Pp.)

§ 3. τοὺς ἄλλους. οἱ ἄλλοι οὓς παρέσχον Νεοδαμῶδεις ἦσαν. Spr. 50, 11, 1. — δύναται bedeutet, wie 6, 40, 3. (Hl.) Antiphanes 74, 7: τί δύναται τὸ θεῖον; Diphilos 39: ὁ κονδύταλις οὗτος τί δύναται καὶ τί ἔστιν; — νεοδαμῶδες. zu 5, 34, 1. — μόνοι die einzigen die zugleich mit Schiffen und mit Landtruppen herbeigekommen. (Hk.)

§ 4. ἀναγκαστοί. zu 7, 13, 2. Ueber die Sache 5, 81, 2. — πρὸς im Verhältniss zu. (Ba.) vgl. § 5. — κατὰ πάντα in allen Truppengattungen. zu 6, 37, 1.

§ 5. ὁ vor ἄλλος hat nur eine gute Hs. — ἄφθονος. Spr. 50, 11, 1. — ὡς εἰπεῖν. zu 1, 1, 2. — τε. τῆς oder τε τῆς? wie 2, 38. vgl. 1, 110, 1. Oder fehlt der Artikel weil auch bei μέγεθος, wie in διὰ μήκος πλοῦ 6, 86, 2? vgl. 34, 4. — καὶ ὅτι. Spr. 59, 2, 3.

ἦσαν. καὶ αἱ μὲν ἐκυτέρων ἐπικουραὶ τοσαύτε ξυνελέγησαν, καὶ τότε⁵⁹
ἤδη πᾶσαι ἀμφοτέροις παρῆσαν καὶ οὐκέτι οὐδὲν οὐδετέροις ἐπῆλθεν.

Οἱ τε οὖν Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι εἰκότως ἐνόμισαν καλὸν
ἀγώνισμα σφίσιν εἶναι ἐπὶ τῇ γεγενημένῃ νίκῃ τῆς ναυμαχίας ἐλεῖν
τε τὸ στρατόπεδον ἅπαν τῶν Ἀθηναίων, τοσοῦτον ὄν, καὶ μηδὲ καθ'
ἕτερα αὐτούς, μήτε διὰ θαλάσσης μήτε τῷ πεζῷ, διαφυγεῖν. ἔκληρον²
οὖν τὸν τε λιμένα εὐθύς τὸν μέγαν, ἔχοντα τὸ στόμα ὀκτὼ σταδίων
μάλιστα, τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις, ἐπ' ἀγκυρῶν ὀρ-
μίζοντες, καὶ τάλλα, ἣν ἔτι ναυμαχεῖν οἱ Ἀθηναῖοι τολμήσωσι, πα-
ρσκευάζοντο, καὶ ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις⁶⁰
τὴν τε ἀπόκλησιν ὀρθῶσι καὶ τὴν ἄλλην διάνοιαν αὐτῶν ἀσθομένοις
βουλευτέα ἐδόκει. καὶ ξυνελθόντες οἱ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι
πρὸς τὴν παροῦσαν ἀπορίαν τῶν τε ἄλλων καὶ ὅτι τὰ ἐπιτήδεια οὔτε
αὐτίκα ἔτι εἶχον — προπέμψαντες γὰρ ἐς Κατάνην ὡς ἐκπλευσόμενοι
ἀπεῖπον μὴ ἐπάγειν — οὔτε τὸ λοιπὸν ἐμελλον ἐξεῖν, εἰ μὴ ναυκρα-
τήσουσιν, ἐβουλευσαντο τὰ μὲν τεῖχη τὰ ἄνω ἐκλιπεῖν, πρὸς δ' αὐταῖς²
ταῖς ναυσὶν ἀπολαβόντες διατειχίσματι ὅσον οἶόν τ' ἐλάχιστον τοῖς τε
σκεύεσι καὶ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἱκανὸν γενέσθαι, τοῦτο μὲν φρουρεῖν, ἀπὸ

C. 59. § 1. αἱ μὲν — ξυνελέγησαν für τοσαύτε ἦσαν αἱ ἐκατέρων
ἐπικουραὶ αἱ ξυνελέγησαν. Spr. 50, 11, 1. — τε οὖν. δ' οὖν? als Rückwei-
sung auf 7, 56, 1 ff. vgl. Index u. οὖν. Pp. hält δ' οὖν nur für nothwendig,
wenn καὶ οἱ ξύμμαχοι mit einer Anzahl von Hsn. gestrichen wird. Indess
wäre τέ — καὶ auf einander bezogen hier kaum statthaft. — καὶ οἱ ξύμμα-
χοι lassen die meisten Hsn. aus. — ἀγώνισμα. ἀγῶνα viele u. gute Hsn.
vgl. zu 7, 86, 2. — ἕτερα. ἐλάτερα die meisten Hsn., unzulässig. (Kr. z. Dion.
p. 168.) Denn der Sinn würde sein: nicht einmal auf beiden Elemen-
ten. vgl. zu 2, 67, 5. — διὰ. zu 1, 2, 1. — διαφυγεῖν man würde noch
εἶν erwarten; doch ist es nicht nöthig: und dass nicht entkomme.

§ 2. ἔκληρον begannen zu verschliessen, was sie nach Diod. 14,
13 in drei Tagen ausführten. (Arn.) — σταδίωv. Spr. 47, 8, 3. vgl. 7, 50,
2 u. Kr. zu Xen. An. 4, 5, 25. — πλαγίαις mit queer gestellten. (Hl.),
die Seiten, nicht die Vordertheile, den Feinden zugekehrt. (Ba.) — ὀλίγον
οὐδέν. zu 2, 8, 1. — ἐς οὐδέν in Bezug auf keinen Punct, wie 7,
87, 6. vgl. 8, 15, 3. (Dr.)

C. 60. § 1. ἀπόκλησιν. zu 6, 99, 3. — βουλευτέα. zu 1, 88. — οἱ
ταξίαρχοι. νῦν διὰ τὸ ἄπορον καὶ τοὺς στρατηγοὺς οἱ ταξίαρχοι συνήγαγον,
καθ' αὐτοὺς πρότερον βουλευόμενοι. (Sch.) — πρὸς ist wohl an ἐβουλευσαντο
anzufügen (was Pp. billigt). vgl. zu 7, 47, 1. — τῶν τε ἄλλων καὶ ὅτι.
Spr. 59, 2, 4. — ἐπάγειν ihnen Lebensmittel zuzuführen. zu 1, 81, 1. —
ἐβουλευσαντο. zu 2, 74, 1. — τὰ ἄνω 7, 2, 4, beim Tempel des Herakles
nach Plut. Nik. 24, in dem später sog. Neapolis. (Arn.)

§ 2. διατειχίσματι für διατειχισμά τι eine gute Hs. u. Va. vgl. zu 3,
34, 2. — ὅσον — γενέσθαι ist Object zu ἀπολαβόντες: so viel Raum
als in der geringsten Ausdehnung hinreichend werden mochte.
— ἀσθενοῦσιν für ἀσθενέσιν eine gute Hs. Von Kranken wird bei guten
Schriftstellern nur jenes gebraucht. (Bl.) Doch s. 7, 75, 2. (Bö.) — γενέ-
σθαι hängt von οἶόν τε ab. — φρουρεῖν hängt, wie die folgenden Infinitive,

δὲ τοῦ ἄλλου πεζοῦ τὰς ναῦς ἀπάσας, ὅσαι ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλωότεραι, πάντα τινὰ ἐσβιβάζοντες πληρῶσαι, καὶ διανουμαχήσαντες, ἦν μὲν κωῶσιν, ἐς Κατάνην κομίζεσθαι, ἦν δὲ μή, ἐμπρόησαντες τὰς ναῦς πεζῇ ξυντάξιμένοι ἀποχωρεῖν ἢ ἂν τάχιστα μέλλωσί τινος χωρίου ἢ βαρβαρικοῦ ἢ Ἑλληνικοῦ φιλίου ἀντιλήψεσθαι. καὶ οἱ μὲν, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ταῦτα, καὶ ἐποίησαν· ἔκ τε γὰρ τῶν ἄνω τειχῶν ὑποκατέβησαν καὶ τὰς ναῦς ἐπλήρωσαν πάσας, ἀναγκάσαντες ἐσβαίνειν ὅστις καὶ ὅπως οὖν ἔδοκει ἡλικίας μετέχων ἐπιτήδειος εἶναι. καὶ ξυνηπληρώθησαν νῆες αἱ πᾶσαι δέκα μάλιστα καὶ ἑκατόν· τοξότας τε ἐπ' αὐτὰς πολλοὺς καὶ ἀκοντιστὰς τῶν τε Ἀκαρνάνων καὶ τῶν ἄλλων ξένων ἐσεβίβαζον καὶ τᾶλλα ὡς οἶόν τ' ἦν ἔξ ἀναγκαίου τε καὶ τοιαύτης 4διανοίας ἐπορίσαντο. ὁ δὲ Νικίας, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ ἐτοῖμα ἦν, ὄρων τοὺς στρατιώτας τῷ τε παρὰ τὸ εἰωθὸς πολὺ ταῖς ναυσὶ κρατηθῆναι ἀθυμοῦντας καὶ διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδείων σπάνιν ὡς τάχιστα βουλομένους διακινδυνεύειν, ξυγκαλέσας ἅπαντας παρεκελεύσατό τε πρῶτον καὶ ἔλεξε τοιαύδε.

61 “Ἄνδρες στρατιῶται Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων, ὁ μὲν ἀγὼν ὁ μέλλων ὁμοίως κοινὸς ἅπασιν ἔσται περὶ τε σωτηρίας καὶ πατρίδος ἐκάστοις οὐχ ἦσσαν ἢ τοῖς πολεμίοις· ἦν γὰρ κρατήσωμεν νῦν ταῖς ναυσίν, ἔστι τῷ τὴν ὑπάρχουσάν που οἰκείαν πόλιν ἐπιδεῖν. ἀθυμεῖν δὲ οὐ χρὴ οὐδὲ πάσχειν ὅπερ οἱ ἀπειρότατοι τῶν ἀνθρώπων, οἱ τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες ἔπειτα διὰ παντὸς τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς ἔχουσιν. ἀλλ' ὅσοι τε Ἀθη-

von ἐβουλεύσαντο ab. (Va.) — ἀπάσας für πάσας eine gute Hs. Pp. billigt πάσας wegen ὅσαι. — δυναταὶ dienstfähig. — ἀπλωότεραι weniger seefähig. (Kist.) Spr. 23, 2, 4 u. Lobeck z. Phryn. p. 143. — πάντα τινὰ. zu 3, 13, 6. — ἀντιλήψεσθαι. zu 3, 22, 5.

§ 3. ὡς — καὶ. zu 2, 93, 3. — ὑποκατέβησαν sie gingen nach und nach hinab, in guter Ordnung. vgl. Her. 2, 15, 2. (Arn.) Xen. An. 7, 4, 11. Hell. 4, 6, 8. 11. (Bl.) — καὶ ὅπως οὖν. zu 1, 77, 2. — ἡλικίας, νεότητος. (Sch.) zu 6, 24, 2. — αἱ πᾶσαι. Spr. 50, 11, 13. — ἐπ'. ἐς eine (schlechte) Hs., wie ich vermuthet hatte. Denn nur ἐς scheint bei ἐσβιβάζειν und ἐμβιβάζειν üblich zu sein. — ἔξ ἀναγκαίου von einer bedrängten Lage aus. (St.) Pp. vermisst dabei den Artikel; ich nicht. Ba. u. A. verbinden; aus einer bedrängten und einer solchen Gesinnung!! — τοιαύτης, die nahe an Verzweiflung grenzte.

§ 4. καὶ nach ὄρων ist mit einer guten Hs. gestrichen. Arn. erklärt es: auch die Soldaten wie die Befehlshaber. — πολὺ, λίαν. (Sch.) Spr. 48, 15, 13.

C. 61. § 1. ἄλλων. Spr. 50, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 139. — πατρίδος. zu 6, 68, 4. — ἐκάστοις. ἐκάστῳ eine gute Hs. u. Va. — τῷ. Spr. 51, 16, 10. — πόλιν. πάλιν eine Hs. Dies oder πόλιν πάλιν empfiehlt 6, 69, 5. Doch vgl. Xen. An. 3. 2, 39: τοὺς οἰκείους ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν. (Pp.) — πάσχειν. zu 4, 17, 3. — ἐλπίδα. zu 1, 1, 1 u. zu 2, 85, 3. vgl. 6, 87, 4. — φόβου, κακοῦ, δεινοῦ. (Ba.) Vielmehr ist die Erwartung der Furcht so v. a. das was die Furcht, der Fürchtende, erwartet. So πενίας ἐλπίς 2, 42, 3. Dr.

ναίων πάρεστε, πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειροι ὄντες, καὶ ὅσοι τῶν
 ξυμμάχων, ξυστρατενόμενοι αἰεί, μνήσθητε τῶν ἐν τοῖς πολέμοις πα-
 ραλόγων, καὶ τὸ τῆς τύχης κἄν μεθ' ἡμῶν ἐλπίσαντες στήναι καὶ
 ὡς ἀναμαχοῦμενοι ἀξίως τοῦδε τοῦ πλήθους, ὅσον αὐτοῖ ὑμῶν αὐτῶν
 ἐφορᾶτε, παρασκευάζεσθε. ἂ δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος⁶²
 στενότητι πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι καὶ πρὸς τὴν
 ἐκείνων ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων παρασκευήν, οἷς πρότερον ἐβλαπτό-
 μεθα, πάντα καὶ ἡμῖν νῦν ἐκ τῶν παρόντων μετὰ τῶν κυβερνητῶν
 ἐσκεμμένα ἠτοίμασται. καὶ γὰρ τοξόται πολλοὶ καὶ ἀκοντισταὶ ἐπι-²
 βήσονται καὶ ὄχλος, ᾧ ναυμαχίαν μὲν ποιοῦμενοι ἐν πελάγει οὐκ ἂν
 ἐχρώμεθα διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν
 νεῶν, ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένη ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχία πρόσ-
 μορου ἔσται. εὖρηται δ' ἡμῖν ὅσα χρῆ ἀντιναυπηγεῖσθαι, καὶ πρὸς³
 τὰς τῶν ἐπωτίδων αὐτοῖς παχύτητας, ᾧπερ δὴ μάλιστα ἐβλαπτόμεθα,

vergleicht Luc. Tyrannem. 11: τίς ἐλπίς τοῦ γόβου; — ὁμοίαν. προσδοκῶσιν ὁμοίως (ὁμοία) ταῖς γεγενημέναις συμφοραῖς τὰ μέλλοντα. (Sch.)

§ 2. ξυμμάχων, πάρεστε. — παραλόγων. zu 1, 78, 1. — τὸ τῆς τύχης. Spr. 47, 5, 10. vgl. 4, 18, 2 u. 4, 56, 1. τὸ τῆς ξυμφορᾶς 3, 59, 1. Ggs. τὸ τῆς ἐπιστήμης 7, 62, 2. — ἐλπίσαντες indem ihr die Hoffnung gefasst habt. zu 1, 107, 3. — στήναι. zu 3, 11, 3 u. 4, 56, 4. — καὶ ὡς verdächtigt Pr.; es verbindet ἐλπίσαντες und ὡς ἀναμαχοῦμενοι so v. a. καὶ προσδοκῶντες ἀναμαχεῖσθαι. vgl. Spr. 56, 14, 1. — ἀναμαχοῦμενοι durch einen neuen Kampf die erlittene Niederlage wieder gut machen. Heindorf zu Plat. Hipp. M. 15 u. Wesseling zu Her. 5, 121. — ὑμῶν αὐτῶν. Spr. 47, 9, 5. vgl. 2, 45, 1. 67, 4.

C. 62. § 1. ἀρωγὰ, mehr dichterisch. (Ba.) Ebenfalls nur an einer Stelle bei Plat. Prot. 334, b. — ἐνείδομεν. zu 7, 36, 2. — ἐπὶ τῇ Behufs der, gegen die. Spr. 68, 41, 7. „H. δ, 235: οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεισι πατήρ Ζεὺς ἔσσει' ἀρωγός.“ (Bl.) — ὄχλος Gedränge; Masse kann es in der Prosa wohl nur von belebten Wesen heißen. vgl. 1, 49, 2, wo πλήθος daneben steht. — ἔσεσθαι hängt von μέλλοντα ab. (Ba.) — οἷς bezieht sich auf ὄχλον und παρασκευήν. (Pr.) Spr. 58, 2 (3), 5. — πρότερον 7, 40, 5. — καὶ ἡμῖν, wie von den Syrakosiern (ihren Strategen). — ἐκ τῶν παρόντων. zu 3, 29, 2.

§ 2. ἐν πελάγει. zu 7, 49, 3. — διὰ τὸ βλάπτειν ἂν weil sie behindern, stören würde; das folgende τό ist Objectsac. (Ps.) — ἐν δὲ — ἔσται, ἐν δὲ τῇ νῦν κατὰ ἀνάγκην ἀπὸ νεῶν γενησομένη πεζομαχία ἐπιτηδία ἔσται. (Sch.) vgl. 1, 49, 1. Doch ist ἐνθάδε örtlich; über πρόσμορος zu 1, 125. Zum Neutrum Pl. denke ich ταῦτα mit A. Ps.; für πρόσμορον erg. χρῆσθαι nimmt es Matth. § 437, 4. — ἀπό. zu 4, 10, 4. vgl. Haase p. 33.

§ 3. ἡμῖν. Va. scheint noch ἄλλα τε gelesen zu haben. (Pr.) — χρῆ. μὴ die meisten u. besten Hsn. — χρῆ. χρῆν Gō. — ἀντιναυπηγεῖσθαι. ἀντιναυπηγήσαι einige Hsn., [vielleicht auch die Martinsehe] u. d. Sch. Allein Thuk. hat ναυπηγεῖν nirgends, das Medium zwei Mal. (Pr.) 1, 31, 1. 6, 90, 3. Das Ps. 7, 36, 3 ist nach Spr. 52, 10, 11 erklärbar. Doch findet sich das Activ, wiewohl selten, neben dem Med. Plat. Alk. α p. 107. — αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ τῶν Συρακουσίων. (Sch.) Spr. 47, 12, 1. „Eingeschoben wie ὑμᾶς 1, 68, 1 u. Ae.“ (Bö.) — ᾧπερ. Spr. 58, 3, 6. — δὴ bot nur eine gute Hs.

χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαί, αἱ σχήσουσι τὴν πάλιν ἀνάκρουσιν τῆς προσ-
 4πεσοῦσης νεώς, ἣν τὰ ἐπὶ τούτοις οἱ ἐπιβάται ὑπουργῶσιν. ἐς τοῦτο
 γὰρ δὴ ἤναγκάσμεθα ὥστε πεζομαχεῖν ἀπὸ τῶν νεῶν, καὶ τὸ μῆτ'
 αὐτούς ἀνακρούεσθαι μῆτ' ἐκείνους ἔαν ὠφέλιμον φαίνεται, ἄλλως τε
 63καὶ τῆς γῆς, πλὴν ὅσον ἂν ὁ πεζὸς ἡμῶν ἐπέχη, πολεμίας οὔσης. ὧν
 χρῆ μεμνημένους διαμάχεσθαι ὅσον ἂν δύνησθε καὶ μὴ ἔξωθεισθαι
 ἐς αὐτήν, ἀλλὰ ξυμπεσοῦσης νηϊ νεὼς μὴ πρότερον ἀξιούν ἀπολύεσθαι
 ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστροφώματος ὀπλίτας ἀπαράξητε. καὶ
 ταῦτα τοῖς ὀπλίταις οὐχ ἦσσαν τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσω τῶν
 ἄνωθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο ὑπάρχει δ' ἡμῖν ἔτι νῦν γε τὰ πλείω
 2τῶ πεζῶ ἐπικρατεῖν. τοῖς δὲ ναύταις παραινῶ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῶδε
 καὶ δέομαι μὴ ἐκπεπληχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν, τὴν τε παρα-
 σκευὴν ἀπὸ τῶν καταστροφώματων βελτίω νῦν ἔχοντας καὶ τὰς ναῦς
 πλείους, ἐκείνην τε τὴν ἡδονὴν ἐνθυμεῖσθαι ὡς ἀξία ἐστὶ διασώσασθαι
 οἱ τέως Ἀθηναῖοι νομιζόμενοι καὶ μὴ ὄντες ὑμῶν τῆς τε φωνῆς τῆ

— χειρῶν σιδηρῶν. vgl. 4, 25, 2. — ἐπιβολαί, ἔργον ἀντιλαβαὶ εὐρηται ἡμῖν. (Sch.) Eben so bei Spätern. (Bl.) — τὴν πάλιν. zu 7, 44, 8. — τῆς νεὼς je des beliebigen Schiffes, wie 7, 65. vgl. Spr. 50, 2, 4. — τὰ ἐπὶ τούτοις was demnächst erforderlich ist (Ps.), auf die feindlichen Schiffe übersetzen und zu kämpfen. (Ba.) quae his consentanea sunt St. vgl. zu 1, 65, 1. — ὑπουργεῖν mit dem Ac. wie Soph. Phil. 15 τὰ λοιπὰ ὑπηρετεῖν.

§ 4. ἐς τοῦτο ἤναγκάσμεθα. Gewöhnlicher wäre ἐς τοῦτο ἀνάγκης ἀφίγμεθα. — ἔαν, ἀνακρούεσθαι. Spr. 55, 4, 11 u. zu 1, 70, 5. — ἐπέχη. zu 1, 48, 2 u. 2, 77, 2. — πολεμίας. zu φιλίας 7, 53, 1.

C. 63. § 1. Διαμάχεσθαι ausdauernd bis zur Entscheidung kämpfen. vgl. 5, 41, 2. — μὴ πρότερον ἢ vereinzelt für μὴ πρότερον πρὶν ἂν mit dem Coniunctiv ist herodotisch. Dial. 54, 17, 9. — ἀξιούν für ἀξιον eine gute Hs. u. a wie Va. sich dazu verstehen. — ἢ für ἦν μὴ mehrere z. Th. sehr gute Hsn. Doch vgl. zu 2, 24, 2. — τοὺς ἀπό. Spr. 50, 8, 14. — ἀπαράξητε, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν θάλατταν καταβάλητε. (Sch.) Her. 8, 90: τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς καταδυσάσης νεὸς βάλλοντες ἀπήραξαν. (Bl.) zu 7, 6, 3. — τῶν ναυτῶν. zu 1, 85, 2. — ὅσω. zu 1, 82, 4. — τῶν ἄνωθεν der von oben her kämpfenden Epibaten. (St.) Aehnlich ἀπό § 2. — μᾶλλον gehört nicht zu ὅσω sondern bezeichnet: vielmehr als der Matrosen. — ὑπάρχει. zu κεκλήσθαι 5, 9, 7. — ἡμῖν für ὑμῖν Bekker aus Hsn.? — νῦν γε. zu 1, 69, 2? — τὰ πλείω ἐπικρατεῖν. zu 4, 19, 2.

§ 2. ἐν τῷ αὐτῷ τῶδε, ἐν τῷ παραινεῖν. (Sch.) Für τῶδε wäre τούτω regelmässiger. zu 7, 57, 9. — τι ἄγαν. zu 7, 50, 4. — ἀπό. ἐπὶ 7, 62, 1. (Pp.) Aber ἀπό bezeichnet mit die vom Verdeck ausgehende Wirksamkeit. Spr. 50, 8, 17. vgl. 2, 4, 1. 7, 40, 4. 70, 3 u. bes. eb. § 5. ἐπὶ 7, 62, 1. — πλείους, ἦτοι τῶν πολεμίων νεῶν ἢ νῦν πλείους ἢ περὶ πρότερον. (Sch.) Letzteres, wegen νῦν. — ἐκείνην — διασώσασθαι. ἐνθυμεῖσθαι τε ἀξίον ἐσθαι ὅτι δεῖ διαφυλάξασθαι τὴν ἡδονήν. ἡδονήν δὲ λέγει ἦν ἐπιφέρει, ἐπὶ τῷ θανάμαζεσθαι τε κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὸ ὠφελείσθαι, ἐν τε τῷ μὴ ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ καὶ ἐν τῷ φοβεροὶ τοῖς ὑπὸ χεῖρας φαίνεσθαι. (Sch.) Ueber die Anticipation Spr. 61, 6, 2 u. zu 1, 1, 1; über ἀξία für ἀξιον Spr. 55, 3, 7; über das Med. 52, 10, 2. — οἱ. τούτους οἱ. Spr. 51, 13, 2. (ὅτι οἱ wollte Reiske.) Vor schwebt hier ὑμᾶς und daher ἐθανμάζεσθε nach οἱ. Spr. 63, 1, 2. — Ἀθηναῖοι νομιζόμενοι. τοὺς μετιόκους λέγει. (Sch.) Wohl mochten auch

ἐπιστήμη καὶ τῶν τρόπων τῇ μιμήσει ἐθαυμάζεσθε κατὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας οὐκ ἔλασσον κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι, ἔς τε τὸ φοβερὸν τοῖς ὑπηκόοις καὶ τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι [πολὺ πλεῖον], μετείχετε. ὥστε κοινοιοὶ μόνου ἐλευθέρως ἡμῖν τῆς ἀρχῆς ὄντες δι-
καίως αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδετε, καταφρονήσαντες δὲ Κορινθίων τε, οὓς πολλάκις νενικήκατε, καὶ Σικελιωτῶν, ὧν οὐδ' ἀντιστῆναι οὐ-
δεῖς, ἕως ἡγμαζε τὸ ναυτικόν, ἡμῖν ἠξίωσεν, ἀμύνασθε αὐτοὺς καὶ
δειξάτε ὅτι καὶ μετ' ἀσθενείας καὶ ξυμφορῶν ἢ ὑμετέρα ἐπιστήμη
κρείσσων ἐστὶν ἑτέρας εὐτυχοῦσης ῥώμης. τοὺς τε Ἀθηναίους ὑμῶν⁶⁴
πάλιν αὖ καὶ τάδε ὑπομιμνήσκω, ὅτι οὔτε ναῦς ἐν τοῖς νεωσοίκοις ἄλ-
λας ὁμοίας ταῖσδε οὔτε ὀπλιτῶν ἡλικίαν ὑπελίπετε, εἴ τε ξυμβῆσεται
τι ἄλλο ἢ τὸ κρατεῖν ὑμῖν, τοὺς τ' ἐνθάδε πολεμίους εὐθὺς ἐπ' ἐκεῖνα
πλευσομένους καὶ τοὺς ἐκεῖ ὑπολοίπους ἡμῶν ἀδυνάτους ἐσομένους
τοὺς τ' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐπελθόντις ἀμύνασθαι. καὶ οἱ μὲν ἂν ὑπὸ
Συρακοσίοις εὐθὺς γίγνοισθε, οἷς αὐτοὶ ἴστε οἷα γνώμη ἐπήλθετε, οἱ
δ' ἐκεῖ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις. ὥστε ἐν ἐνὶ τῷδε ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀγῶνι

Manche der Bundesgenossen attische Sprache und Sitte affectiren. — ὑμῶν hängt von οἱ ab. (Va.) Spr. 47, 28, 2. — τῇ wegen der. vgl. 4, 85, 2. — ὠφελεῖσθαι, ἡγουν κερδαίνειν. (Sch.) mit Bezug auf den Handel der Metoiken. — ἔς τε. ἔς δέ Reiske. — τὸ φοβερὸν τοῖς den Respect bei den. (Va.) — μὴ fehlt in den meisten Hsn.; Va. hat es. Doch ist es entbehrlich: in Bezug auf das Beleidigtwerden, in wiefern es statt fand oder nicht. Aehnlich δύναμις vom Mangel der Macht Xen. An. 1, 6, 7 u. dort Kr. — πολὺ πλεῖον (πλεον eine gute und zwei andre Hsn.) ist wohl ein Glossem zu οὐκ ἔλασσον, wie vermuthlich auch ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον zu οὐδ' ἤσσον 4, 114, 4. Bei einem Ggs. wäre δέ statt τέ erforderlich, wie Reiske conjicirte. Aber für die Worte gäbe es keine leidliche Erklärung.

§ 3. ἐλευθέρως. zu 6, 85, 2. — δικαίως αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδετε gerechter Weise müsset ihr sie nicht verrathen. Aehnlich Arn.: „δικαίως ist synonym mit ὡς τὸ δίκαιον βούλεται.“ Ueber den Imperativ nach ὥστε zu 6, 91, 3. Doch ist die La. unsicher; ἂν nach δικαίως nur mit einigen Hsn. weggelassen; μὴ fehlt in zweien; einige haben καταπροδοίητε für die ehemalige La. καταπροδίδοιτε, die mit μὴ unvereinbar ist. — καταφρονήσαντες nachdem ihr Verachtung gefasst habet. Spr. 53, 5, 2 u. zu 8, 25, 3. — ἡγμαζε. zu 7, 14, 1. — ἡμῖν ziehe ich zu ἀντιστῆναι. — ἠξίωσεν sich unterfing. (Va.) — ἀσθενείας. ἀρρωστία 7, 47, 1. (Bl.) — ἑτέρας für ἑτέρων. (Ba.) vgl. 5, 26, 5 u. 7, 17, 3. (Kr. z. Dion. p. 45 f.) — ῥώμης. zu 5, 14, 1.

C. 64. § 1. ὑμῶν, wie τοῖς Μακεδόσιν αὐτῶν 4, 126, 3. vgl. 6, 62, 3. — ἡλικίαν, ἄλλην ὁμοίαν τῆσδε. vgl. zu 3, 67, 2 u. 6, 24, 2. — εἴ τε. zu 3, 28, 1. — ξυμβῆσεται τι ἄλλο. εὐφημότατα ἠνίξαστο τὴν ἦταν. (Sch.) vgl. Lobeck zu Soph. Aj. 516. Ueber die Construction zu 4, 79, 2. — τοὺς τ' — ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὑπομιμνήσκω. (Sch.) Also ein Wechsel der Construction. Spr. 56, 7, 1 u. 12. — ἐπ' ἐκεῖνα, nach unserm Lande. (A. Ps.) vgl. Her. 8, 50: ἡκέ τε ἐς Ἀθήνας καὶ πάντα ἐκεῖνα ἐδῆρον. — αὐτοῦ, in Hellas.

§ 2. οἱ μὲν appositiv zu dem in γίγνοισθε liegenden ὑμεῖς = ὑμεῖς (ὑμῶν) οἱ μὲν. Spr. 50, 8, 3. vgl. eb. 4, 6. — ὑπὸ Σ. ἐπὶ Σ? Denn hier ist nur von Gefangenschaft die Rede. Spr. 68, 41, 9 u. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 4. — ἀμφοτέρων ist wohl das Neu.: für eure eigne Freiheit und Athens

καθεστῶτες καρτερήσατε, εἶπερ ποτέ, καὶ ἐνθυμεῖσθε καθ' ἑκάστους τε καὶ ξύμπαντες ὅτι οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν ὑμῶν νῦν ἐσόμενοι καὶ πεζοὶ τοῖς Ἀθηναίοις εἰσὶ καὶ νῆες καὶ ἡ ὑπόλοιπος πόλις καὶ τὸ μέγα ὄνομα τῶν Ἀθηναίων, περὶ ὧν, εἴ τις τι ἕτερος ἕτερον προφέρει ἢ ἐπιστήμη ἢ εὐψυχία, οὐκ ἔν ἐν ἄλλῳ μᾶλλον καιρῷ ἀποδειξάμενος αὐτὸς τε αὐτῷ ὠφέλιμος γένοιτο καὶ τοῖς ξύμπασι σωτήριος.“

65 Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα παρακελευσάμενος εὐθὺς ἐκέλευε πληροῦν τὰς ναῦς. τῷ δὲ Γυλίππῳ καὶ τοῖς Συρακοσίοις παρῆν μὲν αἰσθάνεσθαι, ὁρῶσι καὶ αὐτὴν τὴν παρασκευὴν, ὅτι ναυμαχήσουσιν οἱ Ἀθηναῖοι, προηγγέλθη δ' αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν, καὶ πρὸς τε τᾶλλα ἐξηγιώσαντο ὡς ἕκαστα καὶ πρὸς τοῦτο· τὰς γὰρ πρῶρας καὶ τῆς νεῶς ἄνω ἐπὶ πολὺν κατεβύρσωσαν, ὅπως ἔν ἀπολισθάνου καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἢ χεῖρ ἐπιβαλλομένη. καὶ ἐπειδὴ ἑτοῖμα πάντα ἦν, παρεκελεύσαντο ἑκείνοις οἳ τε στρατηγοὶ καὶ Γύλιππος καὶ ἔλεξαν τοιαύδε.

66 “Ὅτι μὲν καλὰ τὰ προειργασμένα καὶ ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται, ὃ Συρακοσῖοι καὶ ξύμμαχοι, οἳ τε πολλοὶ δοκεῖτε ἡμῖν εἶδέναι — οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτως αὐτῶν προθύμους ἀντελάβεσθε —, καὶ εἴ τις μὴ ἐπὶ ὅσον δεῖ ἡσθηται, σηματοῦμεν. Ἀθηναίους γὰρ ἐς τὴν χώραν τήνδε ἐλθόντας πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς Σικελίας καταδουλώσει,

Unabhängigkeit. — εἶπερ ποτέ. Spr. 65, 5, 11. — καθ' ἑκάστους. Spr. 60, 8, 4. — πεζοί. Ich wünsche πεζός. Denn Thuk. gebraucht fast immer den Singular, den Plu. 6, 65, 4. 97, 1. (Dobree.) Noch öfter. S. Betant u. d. W. Doch wird hier πεζός richtig sein: ihre Infanterie. — ἡ vor ὑπόλοιπος fehlt in den besten Hsn. — περὶ ὧν im Kampfe dafür, zu ἀποδειξάμενος gehörig. (Ba.) — προφέρει. zu 1, 93, 2 u. 2, 89, 2. — ἔν ἀποδειξάμενος. zu 5, 15, 2. Als Object denke man: dies, ὅν προφέρει (Hl.)

C. 65. ἡ ἐπιβολὴ als beabsichtigt. (Hk.) zu τὴν 2, 86, 3. ἡ ἐπιβολὴ mehrere Hsn. — πρὸς τοῦτο, πρὸς τὴν ἀντιλαβὴν τῶν σιδηρῶν χειρῶν. (Sch.) — τῆς νεῶς. zu 7, 62, 3. So ὁ ἀσχός Xen. An. 3, 5, 11. — ἄνω. τὰ ἄνω eine Hs. u. Va. Doch kann der Ge. von πολὺ abhängen. (Pp.) zu 7, 11, 3. — κατεβύρσωσαν, βύρσας προσηλόντες πρὸς τὰ τεγίσματα (?) τῶν νεῶν. Poll. 1, 120. Das Wort wird noch aus Plutarch angeführt. — ὅπως ἔν mit dem Optativ finden sich bei Her. öfter, selten in der attischen Prosa. Herm. de part. ἄν 3, 4 p. 151 ss. Verschieden 7, 50, 4. — ἀπολισθάνειν findet sich bei Spätern wieder. — πάντα hat nur der Vat. hier, die übrigen vor ἑτοῖμα. Es könnte also verdächtig scheinen. zu 2, 3, 3. Doch vgl. 6, 65, 2. 7, 60, 4. — οἱ στρατηγοί, die der Syrakosier. vgl. 7, 69, 1. (Va)

C. 66. § 1. καλὰ erg. ἔσταν, wie 4, 126, 1. (Pp) 5, 10, 2. Spr. 62, 1, 4. — τὰ προειργασμένα, ἡ προγεγενημένη νίκη. (Sch.) — ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων, καλὰ ἔσταν τὰ μέλλοντα ὑπὲρ ὧν. Spr. 50, 11, 1. — οἳ. Spr. 50, 8, 3. — οὐδὲ γὰρ ἔν. Spr. 54, 12, 9. — αὐτῶν an diese Dinge, die Vorbereitungen zum Kampfe. — ἐπὶ ὅσον, ἐπὶ τοσοῦτον ἔφ' ὅσον. Spr. 51, 13, 7. — σηματοῦμεν. zu 6, 20, 1.

§ 2. Ἀθηναίους hängt von ὑποστάντες ab (zu 2, 61, 3), gehört jedoch dem Sinne nach auch zu νενικήκατε. Spr. 46, 11, 1 u. 60, 5, 2. — ἔπειτ'.

ἔπειτ', εἰ κατορθώσεται, καὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ ἀρχὴν τὴν ἤδη μεγίστην τῶν τε πρὶν Ἑλλήνων καὶ τῶν νῦν κεκτημένους πρῶτοι ἀνθρώπων ὑποστάντες τῷ ναυτικῷ, ὥπερ πάντα κατέσχον, τὰς μὲν νενικήκατε ἤδη ναυμαχίας, τὴν δ' ἐκ τοῦ εἰκότος νῦν νικήσετε. ἄνδρες γὰρ ἐπειδὴν ᾧ ἀξιοῦσι προὔχειν κολουθῶσι, τό3 γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ εἰ μὴδ' ᾧήθησαν τὸ πρῶτον, καὶ τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ ἀρχήματος σφαλ-λόμενοι καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδοῦσιν· ὁ νῦν Ἀθηναίους εἰκὸς πεπονθέναι. ἡμῶν δὲ τὸ τε ὑπάρχον πρότερον, ὥπερ καὶ ἀντι-67 πιστήμονες ἔτι ὄντες ἀπετολήσασιν, βεβαιώτερον νῦν, καὶ τῆς δοκῆ-σεως προσγεγενημένης αὐτῷ [τῷ] κρατίστους εἶναι, εἰ τοὺς κρατίστους ἐνικήσασιν, διπλασία ἐκάστου ἢ ἐλπίς· τὰ δὲ πολλὰ πρὸς τὰς ἐπιχει-ρήσεις ἢ μεγίστη ἐλπίς μεγίστην καὶ τὴν προθυμίαν παρέχεται. τὰ2 τε τῆς ἀντιμιήσεως αὐτῶν τῆς παροσκευῆς ἡμῶν τῷ μὲν ἡμετέρῳ τρόπῳ ξυνήθη τέ ἔστι καὶ οὐκ ἀνάρμοστοι πρὸς ἕκαστον αὐτῶν ἐσθ-μεθα· οἱ δ', ἐπειδὴν πολλοὶ μὲν ὀπλῖται ἐπὶ τῶν καταστροφμάτων παρὰ τὸ καθεστηχὸς ὦσι, πολλοὶ δὲ καὶ ἀκοντισταί, χειρσαῖοι, ὡς

ἔπειτα. δε eine gute Hs. zu 1, 18, 6. — τῆς Πελοποννήσου hängt noch von καταδουλώσει ab. (Va.) Spr. 50, 1, 22 u. 68, 9. τε fügt hier eine gute Hs. hinzu. — καὶ vor ἀρχὴν verbindet ἐλθόντας und κεκτημένους. (Ps.) — ἔδη bietet nur eine gute Hs. — μεγίστην τῶν πρὶν. zu τῶν προγεγενημένων 1, 1, 1. — κατέσχον. zu 6, 95. vgl. zu 4, 92, 5. — ἐκ τοῦ εἰκότος. zu 4, 17, 4.

§ 3. ᾧ. τούτῳ ᾧ um das worin. Der Dativ bei κολουεῖν wie bei βλέπειν 4, 73, 4. Spr. 48, 15, 9. — κολουθῶσι für κολουσθῶσι mit einigen Hsn. Bekker. vgl. Spr. 40 unter κολουῶ. Erklärt wird es vom Sch. λαττωθῶσιν. — τῆς δόξης, τοῦ φρονήματος. (Sch.) zu 5, 9, 4. — αὐτὸ ἑαυτοῦ. Spr. 51, 2, 12 u. über den Ge. 49, 3. Mit folgendem ἢ wie Her. 2, 25, 3 u. 8, 86. — ἢ εἰ, ἢ ἂν ἢν εἰ. Spr. 54, 12, 11. — ᾧήθησαν, προὔχειν. (Bl.) — τὸ πρῶτον, καὶ ἀρχάς. (Sch.) Spr. 46, 3, 2. — τῷ παρ' ἐλπίδα durch das Unverhoffte des Begegnisses. zu 2, 89, 3 u. 4, 62, 2 — τοῦ ἀρχήματος ist nach St. u. Ps. mit σφαλόμενοι zu verbinden: in ihrer kecken Zuversicht sich täuschend, spe ob quam animos attollunt excidentes. (Kr. Stud. 2 S. 134.) Ueber das Wort zu 2, 62, 5. vgl. 7, 75, 6. — καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδοῦσιν sie zeigen sich sogar wider den Gehalt ihrer Macht schwach, schwächer als sie es danach nöthig hätten. (Hl. u. Kr. eb.) zu 6, 72, 1. τὰς ψυχὰς ἐνδιδοῦσαι Diod. 17, 21.

C. 67. § 1. ἡμῶν. ἐμῶν die meisten u. besten Hsn. — τὸ ὑπάρχον πρότερον unser früherer Muth. (Ps.) Allein ihn kann der Ausdruck nicht füglich bezeichnen. Also wohl: unsere frühere Macht. — ᾧπερ mit welcher Macht. — νῦν, ἔστιν. (Ba.) Doch will Pp. mit einigen Hsn. das nächste καὶ und ἢ vor ἐλπίς streichen. — τό streicht Reiske (vgl. 4, 55, 3); τοῦ will Kr. Bruchst. Was als ähnlich angeführt wird ist verschieden oder unsicher. „vgl. jedoch Soph. Ant. 235: τῆς ἐλπίδος γὰρ ἐρχομαι δεδραγμένος τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο.“ (Pp.) — τοὺς κρατίστους die Tüchtigsten im Seewesen. — τὰ πολλὰ. zu 4, 56, 1.

§ 2. ἀντιμιήσις wohl sonst nirgends. — ἀνάρμοστοι unge- wandt. — ἕκαστον für τὴν ἐκάστην Vat.; τὴν fehlt noch in zwei Hsn. — καθεστηχός die übliche Weise. zu 1, 98, 2. — χειρσαῖοι ὡς εἰπεῖν

εἰπεῖν, Ἀκαρνᾶνες τε καὶ ἄλλοι ἐπὶ ναῦς ἀναβάντες, οἱ οὐδ' ὅπως καθεζομένους χορὴ τὸ βέλος ἀφείναι εὐρήσουσιν, πῶς οὐ σφαλοῦσί τε τὰς ναῦς καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς πάντες, οὐκ ἐν τῷ αὐτῶν τρόπῳ κινούμενοι, ταράσσονται; ἐπεὶ καὶ τῷ πλήθει τῶν νεῶν οὐκ ὠφελήσονται, εἴ τις καὶ τόδε ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἴσασιν ναυμαχήσει, πεφόβηται· ἐν ὀλίγῳ γὰρ πολλαὶ ἀγοότεραι μὲν ἐς τὸ δοῦν τι ὧν βούλονται ἔσονται, ῥῆσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν παρεσκευάσται. τὸ δ' ἀληθέστατον γινώτε ἕξ ὧν ἡμεῖς οἴομεθα σαφῶς πεπύσθαι· ὑπερβαλλόντων γὰρ αὐτοῖς τῶν κακῶν καὶ βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρουσίας ἀπορίας ἐς ἀπόνοϊαν καθεστήκασιν, οὐ παρασκευῆς πίστει μᾶλλον ἢ τύχης ἀποκινδυνεύσει οὕτως ὅπως δύνανται, ἴν' ἢ βιασάμενοι ἐκπλεύσωσιν ἢ κατὰ γῆν μετὰ τοῦτο τὴν ἀποχώρησιν ποιῶνται, ὡς τῶν γε παρόντων οὐκ ἔδ᾿ ἂν πράξαντες χεῖρον. πρὸς οὖν ἀτάξίαν τε τοιαύτην καὶ τύχην ἀνδρῶν ἑαυτὴν παραδεδωκυῖαν πολεμιωτάτων ὀργῇ προσμιζόμεν, καὶ νομίσωμεν ἅμα μὲν νομιμώτατον εἶναι πρὸς τοὺς ἐναντίους οἱ ἂν ὡς

so zu reden blosser Landgeschöpfe. (Hl.) τοὺς ἀπίρους θαλάσσης λέγει. (Sch.) Eur. Andr. 457: ναύτην ἐθῆκεν ἀντὶ χειραίου κακόν. (Bl.) Ggs. θαλάσσιοι. zu 1, 7, 2. — ὅπως ist wohl nicht mit καθεζομένους sondern mit χορὴ τὸ βέλος ἀφείναι zu verbinden. (Ba.) vgl. Curt. 7, 9, 7. 9. — καθεζομένους in einer sitzenden, ruhigen, Stellung, bei der es ihnen an freiem Spielraum gebricht, den sie auf dem Lande zu haben gewohnt sind. (Ba.) — σφαλοῦσι werden sie in Gefahr bringen. (St.) σφάλειν ναῦς kenne ich nur noch aus Plut. Them. u. Polyæn. 3, 14, 3. (Bl.) — ἐν σφίσιν αὐτοῖς. zu 4, 25, 6. — ταράσσονται. Spr. 40 unter ταρασσω.

§ 3. ἐπεὶ denn bezieht sich auf σφαλοῦσι. vgl. zu 1, 12, 1. — ἐν ὀλίγῳ. zu 2, 84, 2. 4, 55, 4. — ἐς τό. zu 6, 12, 2. — ἐς τό, das zweite, würde nach der gewöhnlichen Sprechweise fehlen müssen. Spr. 55, 3, 7. 8. — ἀφ' ὧν für ἀπὸ τούτων ἄ, nicht gewöhnlich, da ἄ der Nominativ wäre. Spr. 51, 10, 3. Ueber ἀπό zu 1, 74, 3.

§ 4. ὑπερβαλλόντων. zu 2, 35, 3. — καὶ βιαζόμενοι. Spr. 56, 14, 2. — ἐς ἀπόνοϊαν κ. erklärt Arn.: ἀπονενομημένων ἀνθρώπων ἐπιχειροῦσιν. Schwerlich zulässig. — τύχης ἀποκινδυνεύσει. zu 5, 100. διακινδυνεύσαι σπεύδοντες ἐπὶ τῇ τύχῃ τὸ μέλλον ποιῶνται Sch., der ἀποκινδυνεύσαι vor sich haben mochte, was Dr. wohl mit Recht billigt. Der Inf. hinge von ἐς ἀπόνοϊαν καθεστήκασιν ab. Spr. 55, 3, 16. Die Erklärung des (sonst nicht vorkommenden) ἀποκινδυνεύσει: ihr Glück riskierend (Kist. u. Arn.) ist mir nicht begreiflich. Möglich dass hier etwas ausgefallen ist. — τῶν παρόντων, ἢ τὰ παρόντα ἔστιν. (St.) Spr. 47, 27, 2. — πράξαντες für πράξοντες Dobree 1 p. 107 u. zwei Hsn. zu ἐνδεζομένους 5, 15, 2 u. 7, 64, 2. — χεῖρον. χείρω 7, 71, 1. Spr. 46, 5, 11.

C. 68. § 1. πρὸς gegenüber. — ὀργῇ. Zorn empfiehlt in einem solchen Falle auch Scipio bei Liv. 24, 41. (Ba.) vgl. 5, 70 u. zu 6, 17, 1. — νομίσωμεν wir wollen die Ansicht fassen. zu 7, 42, 3. — πρὸς τοὺς ἐναντίους gehört zu ἀποπλῆσαι. (Hl.) Anders Dobree: first, that it is perfectly justifiable conduct towards an enemy, when one thinks fit, by way of punishing an assailant, to satiate etc. — οἱ ἂν bezieht sich auf νομιμώτατον: es sei vollkommen rechtmässig wer (wenn man) gegen die Feinde. vgl. 2, 44, 1. Spr. 51, 13, 11. —

ἐπὶ τιμωρίᾳ τοῦ προσπεσόντος δικαιώσωσιν ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, ἅμα δ' ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐγγενησόμενον ἡμῖν, τὸ λεγόμενον ποῦ ἡδιστον εἶναι. ὡς δ' ἐχθροὶ καὶ ἐχθιστοὶ, πάντες ἴστε,² οἱ γ' ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἔλθον δουλωσόμενοι, ἐν ᾧ, εἰ κατώρθωσαν, ἀνδράσι μὲν ἂν τὰ ἄλγιστα προσέθεσαν, παισὶ δὲ καὶ γυναιξὶ τὰ ἀπρεπέστατα, πόλει δὲ τῇ πάσῃ τὴν αἰσχίστην ἐπὶ κλησιν. ἀνθ' ὧν μὴ μαλακισθῆναί τινα πρέπει, μηδὲ τὸ ἀκινδύνως ἀπελθεῖν αὐτοὺς κέρδος νομίσαι. τοῦτο μὲν γὰρ καὶ ἐὰν κρατήσωσιν ὁμοίως δρᾶσουσιν· τὸ δὲ προξάντων ἐκ τοῦ εἰκότος ἂ βουλόμεθα τούσδε τε κολασθῆναι καὶ τῇ πάσῃ Σικελίᾳ καρπομένη καὶ πρὶν ἐλευθερίαν βεβαιοτέραν παραδοῦναι καλὸς ὁ ἀγὼν. καὶ κινδύνων οὗτοι σπανιώτατοι οἱ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες πλεῖστα διὰ τὸ εὐτυχῆσαι ὠφελῶσιν.“

Καὶ οἱ μὲν τῶν Συρακοσίων στρατηγοὶ καὶ Γύλιππος τοιαῦτα⁶⁹ καὶ αὐτοὶ τοῖς σφετέροις στρατιώταις παρακελευσάμενοι ἀντεπλήρουν τὰς ραῦς εὐθὺς ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἤσθάνοντο. ὁ δὲ Νικίας² ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένος καὶ ὄρων οἷος ὁ κίνδυνος καὶ ὡς ἐγγὺς ἤδη ἦν, ἐπειδὴ καὶ ὅσον οὐκ ἔμελλον ἀνάγεσθαι, καὶ νομίσας,

ἐπὶ τιμωρίᾳ zur Bestrafung. — τοῦ προσπεσόντος des Angreifers. (Hl.) — δικαιώσωσιν. zu 1, 140, 2. — ἀποπλῆσαι. Aehnlich ἐκπιμπλά-
ναι 3, 82, 8. (Pp.) vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 8. — τῆς γνώμης. zu 1, 90,
2. — τὸ θυμούμενον auch Eur. Hek. 299 (Bl.) u. Antiph. 2, γ, 3. (Dobrec.)
zu 1, 36, 1. — ἐγγενησόμενον dass es vergönnt sein werde. Kr. z.
Her. 1, 132, 1. Eine gute Hs. ἐγγ., auch dies so üblich. vgl. Pape u. d. W.
Ab hängt es von νομίσωμεν. (Matthiä § 632, 5 E.) vgl. Xen. An. 6, 4, 24.
(Pp.) Dem. 14, 9: ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν τῇ πόλει, τὸν δ' ἀ-
γῶνα ἥδιον ἂν συμβάιντα. vgl. Dial. 56, 4, 4. — καὶ vor τό ist mit Reiske,
Kr. Bruchst., Va. u. einer Hs. gestrichen. — τὸ λεγόμενον. Spr. 57, 10, 12.
— ποῦ ja, wohl.

§ 2. καί. zu 7, 48, 4. — ἐχθιστοὶ, εἰσίν. (Va.) Spr. 62, 1, 4. — οἱ
γε, οἱ Ἀθηναῖοι. (Va.) — ἐν ᾧ, ἐν ᾧ δουλώσασθαι ἡμᾶς. (Sch.) — τὰ ἄλ-
γιστα, den Tod. — προσέθεσαν. zu 3, 82, 8. — τὰ ἀπρεπέστατα, τοὺς
ἀνδραποδισμούς. (Sch.) — τὴν αἰσχίστην ἐπὶ κλησιν, τὴν δουλείαν. (Sch.)
— μὴ neben τινά, nicht μηδένα, weil jeder Begriff, besonders das μὴ, selb-
ständig hervorzuheben ist. vgl. zu 1, 126, 1. 2, 15, 1. — μαλακισθῆναι.
zu 2, 42, 3. — ἀκινδύνως ohne weitere Gefahr für uns. — κέρδος
νομίσαι. Spr. 55, 4, 4. vgl. 3, 33, 3. 8, 66, 2. „ἡγεῖσθαι 2, 44, 3.“ (Bl.)

§ 3. προξάντων. ἡμῶν fñgt eine Hs. hinzu, aus einer falschen Erklä-
rung, die, hier sehr hart, allgemein ist. Es ist αὐτῶν zu ergänzen (Spr. 47,
4, 3) und der Sinn: wenn sie, wie es sich erwarten lässt, ein
Schicksal haben wie wir es wünschen; über πράτειν τι Spr. 46, 5,
11 u. zu 5, 9, 7. — τὸ κολασθῆναι, angefangen als sollte folgen καλὸς
ἀγὼν ohne ὁ, dessen Hinzufñgung die Entfernung veranlasste. — καὶ πρὶν.
ἦν καὶ πρὶν? — ἐλευθερίαν hängt von καρπομένη ab und ist zu βεβαιο-
τέραν wieder zu ergänzen. (A. Ps.) — ἀγὼν. zu 2, 89, 8. — ὠφελῶσι für
ὠφελούσι eine gute Hs.

C. 69. § 1. καὶ αὐτοί, wie Nikias. — ἤσθάνοντο, πληροῦντας τὰς
ραῦς. (Sch.) Spr. 56, 16, 1. vgl. zu 1, 78, 3.

§ 2. ὅσον οὐκ. zu 1, 36, 2. — πάσχουσιν, οἱ ἄνθρωποι δηλονότι.

ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, πάντα τε ἔργῳ ἔτι σφίσι
 ἐνδεᾶ εἶναι καὶ λόγῳ αὐτοῖς οὐκ ἰκανὰ εἰρησθαι, αὐθις τῶν τρι-
 γάρχων ἕνα ἔκιστον ἀνεκάλει, πατρόθεν τε ἐπονομάζων καὶ αὐτοὺς
 ὄνομαστί καὶ φυλῆν, ἀξιῶν τό τε καθ' ἑαυτόν, ᾧ ὑπῆρχε λαμπρότη-
 τός τι, μὴ προδιδόμηναι τινὰ καὶ τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ὧν ἐπιφανεῖς ἦ-
 σαν οἱ πρόγονοι μὴ ἀφανίζεσθαι, πατρίδος τε τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπο-
 μιμνήσκων καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου πᾶσιν ἔς τὴν δίαίταν ἔξου-
 σίας, ἄλλα τε λέγων ὅσα ἐν τῷ τοιοῦτῳ ἤδη τοῦ καιροῦ ὄντες ἄνθρω-
 ποι, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν τινὶ ἀρχαιολογεῖν φυλαξάμενοι, εἴποιεν ἄν, καὶ
 ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια ἔς τε γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ θεοὺς πα-
 τρώους προφερόμενα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ ἐκπλήξει ὠφέλιμα νομί-
 ζοντες ἐπιβοῶνται. καὶ ὁ μὲν οὐκ ἰκανὰ μᾶλλον ἢ ἀναγκαῖα νομίσας
 παρηγήσθαι, ἀποχωρήσας ἤγε τὸν πεζὸν πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ πα-
 ρέταξεν ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐδύνατο, ὅπως ὅτι μεγίστη τοῖς ἐν ταῖς ναυ-

(Sch.) Spr. 61, 4, 7. — τοῖς. Der Artikel wie in ὁ μακρὸς χρόνος etc. Her. 1, 32, 1. Soph. OK. 1215: πολλὰ μὲν αἱ μακρὰ ἡμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἔγγυτιώω. — πάντα τε ἔργῳ. Concinner wäre ἔργῳ τε πάντα. Jenes steht als ob der Ggs. λόγῳ nicht folgen sollte. — ἐνδεᾶ. Arr. Tak. p. 105: ὅπου τὸ (1. τι) ἐνδεῆς κατιμανθάνοι, ἐκείνο εἶτω (1. ἴστω) καὶ θεραπεύοι. — λόγῳ wie 2, 46. — αὐτοῖς, τοῖς στρατηγοῖς. zu 1, 95, 2. Auf die Truppen bezogen wäre der blosse Da. unpassend. — πατρόθεν. Hom. Il. x, 68: πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον. (Sch.) vgl. Polyb. 11, 15, 1, Arr. An. 2, 7, 7. 10, 2 u. Schömann z. Isae. p. 271. — φυλῆν ohne Artikel. Spr. 50, 3, 8. Ueber φυλή zu 6, 98, 4.

§ 3. τὸ καθ' ἑαυτόν, τὴν οἰκίαν ἀρετὴν. (Sch.) vgl. 2, 60, 2. Das ἑαυτόν bezieht sich auf τινά. — τι. zu 4, 130, 1. — ὧν. ἐκείνους ὧν. (Sch.) Spr. 51, 13, 2. — ἀνεπιτάκτου, αὐτεξουσίου. (Sch.) Ein seltenes Wort, nachgebraucht von Dion Cass. 1347, 3. (Bl.) vgl. 2, 37, 2. 39, 2. 3, 37, 1. Ggs. 2, 39, 2. vgl. zu 2, 37, 2. — ἔς. zu 2, 40, 4. — ἄλλα τε. Das τε schliesst an das Vorhergehende an. — ἐν τῷ τ. zu 3, 81, 4. — ὄντες. ὄντος viele Hsn. vgl. Spr. 47, 10, 3. vgl. zu 7, 2, 4 u. Xen. An. 1, 7, 5. — πρὸς in Bezug auf. Spr. 68, 39, 5. Ueblicher würd' es fehlen. — τὸ δοκεῖν, μὴ δόξωσι τοῖς ἀχροαταῖς. (Sch.) — ἀρχαιολογεῖν Veraltetes sagen, wie es etwa in der heroischen Zeit angebracht gewesen wäre. Wieder findet sich das Wort bei Spätern. — φυλαξάμενοι, τι αὐτῶν εἰπεῖν. (Sch.) Eigentlich λέγειν aus λέγων. — ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια für alle Fälle der Art Aehnliches, was man unter solchen Umständen überall gleichmässig ans Herz zu legen pflegt. (Hl.) Doch ist παραπλήσια wohl Prädicat zu προφερόμενα, dieses nicht Apposition zu jenem; und das Ganze Apposition zu ὅσα — εἴποιεν ἄν, indem das καὶ vor ὑπὲρ nicht und heisst, sondern zu ἀπάντων zu ziehen ist: ἃ καὶ ὑπὲρ ἀπάντων παραπλήσια προφέρεται. zu 4, 14, 4. — ἔς γυναῖκας in Bezug auf die Weiber, Berücksichtigung derselben empfehlend. vgl. Spr. 68, 21, 7. — προφερόμενα. zu 3, 64, 2. — ἀλλ' — ἐπιβοῶνται steht dem οὐ φυλαξάμενοι εἴποιεν ἄν entgegen, aber nicht dem Particip das Verbum finitum, da ja auch hier ein Particip, νομίζοντες dem φυλαξάμενοι, entspricht. Sehr kunstreich bringen Arr. u. Pp. in die regelmässige Stelle allerlei Unregelmässigkeiten, wie weiland in 4, 36, 3. — ἐπὶ bei. — ἐπιβοῶνται. zu 3, 59, 2.

§ 4. ὡς ἐπὶ. zu 1, 63, 1. — ἐπὶ πλεῖστον. Spr. 43, 4, 8 u. 68, 42, 1.

σὶν ὠφελία ἐς τὸ θαρσεῖν γίγνοιτο· ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ Μένανδρος καὶ Εὐθύδημος — οὗτοι γὰρ ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐπέβησαν — ἄραντες ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου εὐθύς ἐπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος καὶ τὸν παραλειφθέντα διέκπλουν, βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω.

Προεξαγαγόμενοι δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξυμμαχοὶ ναυσὶ παρα-70 πλησίαις τὸν ἀριθμὸν καὶ πρότερον κατὰ τε τὸν ἔκπλουν μέρει αὐτῶν ἐφύλασσον καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλω λιμένα, ὅπως πανταχόθεν ἅμα προσπίπτειεν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὁ πιζὸς ἅμα αὐτοῖς παραβοηθῆ ἤπειρ καὶ αἱ νῆες κατίσχοιεν. ἤρχον δὲ τοῦ ναυτικοῦ τοῖς Συρακο-2 σίοις Σικανὸς μὲν καὶ Ἀγάθαρχος, κέρας ἑκάτερος τοῦ παντός ἔχων, Πυθὴν δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μέσον. ἐπειδὴ δ' οἱ [ἄλλοι] Ἀθηναῖοι προσέμισγον τῷ ζεύγματι, τῇ μὲν πρώτῃ ὀύμη ἐπιπλέοντες ἐκράτουσιν τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ καὶ ἐπειρῶντο λύειν τὰς κλήσεις· μετὰ δὲ τοῦτο πανταχόθεν σφίσι τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων ἐπιφερομένων οὐ πρὸς τῷ ζεύγματι ἔτι μόνον ἢ ναυμαχία ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν λιμένα ἐγίγνετο, καὶ ἦν καρτερὰ καὶ οἷα οὐχ ἔτερα τῶν προτέρων.

— Εὐθύδημος. Εὐδδημος die meisten Hsn. — στρατηγοὶ als Feldherren. (Hl) Spr. 57, 3. vgl. 6, 34, 4. — τὸ ζεῦγμα die Versperrung, gebildet von τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις 7, 59, 2, ähnlich einer Schiffbrücke, welche die Griechen Zeugma nennen. vgl. Lips. Poliorc. 2 E. (Dr.) — καὶ vor τὸν möcht' ich streichen und den folg. Ac. mit βιάσασθαι verbinden. — παραλειφθέντα. περιλειφθέντα Bk. ὁ παρελείπειτο ὥστε μὴ ἐξῆχθαι. (Sch.) Allein davon ist 7, 59, 2 nichts gesagt. Daher ist wohl mit einer Hs. und Va. καταληφθέντα zu lesen, wofür auch die ehemalige La. καταλειφθέντα spricht. (Pp.) — διέκπλουν. ἔκπλουν Pp. vgl. zu 1, 49, 2; δὴ ἔκπλουν Arn., wogegen Bl. Her. 4, 179 u. 7, 36, 2 anführt. — βιάσασθαι. zu 4, 9, 4.

С. 70. § 1. προεξαγαγόμενοι. προεξαναγόμενοι Dionys. u. Jacobs. Vom Fussvolk προεξάγειν 7, [6, 3.] 37, 1; nicht eben so von Schiffen προεξάγεσθαι. (Kr. z. Dion. p. 138.) προ —, πρότερον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) Wenn προεξανάγεσθαι sonst nicht vorkommt, so ist das kein erheblicher Einwand, da ἐξάγειν, εἶσθαι sich öfter findet. — παραπλησίαις καί, wie 5, 112, 1 u. 7, 71, 6. (Dr.) Spr. 69, 32, 5. — τὸν ἀριθμὸν. Spr. 46, 4, 2. — πρότερον 7, 52, 1. (Kr. eb.) — κύκλω ist eingeschoben wie ἄνω 2, 83, 1. — προσπίπτειεν καὶ παραβοηθῆ. Spr. 54, 8, 2. vgl. zu 3, 22, 5. Zu παραβοηθῆ denke man: wenn syrakosische Schiffe an die Küste gedrängt wurden. Dion. hat παρεβοήθει, was Arn. fordert. — ἅμα αὐτοῖς für αἰτοῖς ἅμα eine gute Hs. Vielleicht ist ἅμα zu streichen.

§ 2. τὸ μέσον, ἔχοντες, wobei aber nicht mehr klar vorschwebt dass ἤρχον das Verbum ist, sondern etwa ἔστασαν. zu 1, 48, 3. — ἄλλοι ist aus vielen und guten Hsn. hinzugefügt. Spr. 50, 4, 11. vgl. Kr. z. Dion. p. 138 s. — πρὸς αὐτῷ. Spr. 50, 10, 2 u. Kr. z. Dion. p. 139. Gemeint sind die zur Deckung des ζεῦγμα aufgestellten Kriegsschiffe § 1. — τὰς κλήσεις die Versperrung durch die festgeankerten Fahrzeuge 7, 59, 2. Bl. versteht die Haltmittel (fastenings) durch welche die Schiffe verbunden worden. — σφίσι, τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.) Als ob οἱ Ἀθηναῖοι ἐνανμάχων folgte. (Blume p. 18 s.) vgl. zu 4, 113, 2. — προτέρων für πρότερον viele und gute Hsn. vgl. jedoch zu 1, 23, 1.

3πολλή μὲν γὰρ ἑκατέροις προθυμία ἀπὸ τῶν ναυτῶν ἐς τὸ ἐπιπλεῖν
 ὁπότε κελευσθεῖη ἐγίγνετο, πολλή δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν
 καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους· οἱ τ' ἐπιβάται ἐθεράπευον, ὅτε προς-
 πέσοι ναῦς νηΐ, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς ἄλλης
 4τέχνης· πᾶς τέ τις ἐν ᾧ προσετέτακτο αὐτὸς ἕκαστος ἠπέιγετο πρῶτος
 4φαινέσθαι. ξυμπεσουσῶν δὲ ἐν ὀλίγῳ πολλῶν νεῶν — πλείσται γὰρ
 δὴ αὐταὶ ἐν ἐλαχίστῳ ἐνανμάχθησαν· βραχὺ γὰρ ἀπέλιπον ξυναμφό-
 5τεραι διακόσιαι γενέσθαι — αἱ μὲν ἐμβολαὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνα-
 κρούσεις καὶ διέκπλους ὀλίγαι ἐγίγνοντο, αἱ δὲ προσβολαί, ὡς τύχοι
 ναῦς νηΐ προσπεσοῦσα ἢ διὰ τὸ φεύγειν ἢ ἄλλῃ ἐπιπλέουσα, πυκνό-
 5τεραι ἦσαν. καὶ ὅσον μὲν χρόνον προσφέροίτο ναῦς οἱ ἀπὸ τῶν κατα-
 6στρωμάτων τοῖς ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόμως ἐπ' αὐ-
 τὴν ἐχρῶντο· ἐπειδὴ δὲ προσμύξειαν, οἱ ἐπιβάται ἐς χεῖρας ἰόντες
 6ἐπειρῶντο ταῖς ἀλλήλων ναυσὶν ἐπιβαίνειν. ξυνετύχανέ τε πολλαχοῦ
 διὰ τὴν στενοχωρίαν τὰ μὲν ἄλλοις ἐμβεβληκέναι τὰ δ' αὐτοὺς ἐμβε-
 βληῖσθαι, δύο τε περὶ μίαν καὶ ἔστιν ἢ καὶ πλείους ναῦς κατ' ἀνάγκην
 ξυνηρητῆσθαι, καὶ τοῖς κυβερνήταις τῶν μὲν φυλακὴν τῶν δ' ἐπιβου-
 λήν, μὴ καθ' ἐν ἑκάστον κατὰ πολλὰ δὲ πανταχόθεν, περιεστάναι, καὶ

§ 3. ἀπό. zu 4, 108, 5. — ἡ ἀντιτέχνησις. Der Artikel steht hier weil auf die ἀντιτέχνησις als eine in allen Seeschlachten vorgekommene hingewiesen wird. Kr. de auth. p. 43. Das Subst. wird noch aus Dion. Hal. (?) angeführt. — ἀγωνισμὸς findet sich noch bei Spätern. — ἐθεράπευον, ἐπεμελοῦντο καὶ ἠγωνίζοντο. (Sch.) zu 6, 61, 4. Mit dem Inf. so noch bei Spätern. Passow u. d. W. 2, b. — τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος das vom Verdeck aus zu Leistende. (St.) — πᾶς τις. Spr. 51, 16, 11. — ἐν ᾧ, ἐν τούτῳ ᾧ. Spr. 51, 13, 6. — πρῶτος, ἀπὸ τοῦ ἔξοχος. (Sch.)

§ 4. βραχὺ ἀπέλιπον, ungewöhnlich für ὀλίγον ἐδέξαν. vgl. Kr. z. Her. 7, 9, 2. — διακόσιαι, etwa 110 athenische 7, 60, 3, etwa 76 syrakosische 6, 52, 1 u. 70, 1. — γενέσθαι. Spr. 55, 3, 4. — ἐμβολαί sind Angriffe welche die Schiffe mit den Vordertheilen auf einander machen; προσβολαί solche die man machte um zu entern. (Hl. u. Ba.) Doch erklärt Jacobs letzteres zufällige Angriffe, welche Bedeutung das Wort durch das hinzugefügte ὡς τύχοι — ἐπιπλέουσα so wie durch die Ausnahme der ἐμβολαί erhält. (Pp.) — διέκπλους ohne Artikel. Spr. 58, 3, 1. vgl. 7, 71, 1 u. Kr. z. Dion. p. 140. — φεύγειν. φυγεῖν gute Hsn. Der Gegensatz ist hier wie 6, 17, 2: ἢ ἐκ τοῦ λέγων πείθειν ἢ στασιάζων. (Arn.) Spr. 59, 2, 3.

§ 5. οἱ ἀπό. Spr. 50, 8, 17. — ἀκοντίοις. zu 4, 94, 1. — ἀφθόμως. ἀφθόμως? zu 7, 58, 5. — ἀλλήλων. Spr. 51, 3 A. — ἐπιβαίνειν gew. mit dem Ge. So noch Pind. N. 3, 20. (Matth. Gr. 402, 5, a.) vgl. Kr. zu Arr. An. 5, 1, 3.

§ 6. ἐμβεβληῖσθαι. zu 7, 34, 4. — κατ' ἀνάγκην im Gedränge. — ξυνηρητῆσθαι, συμπελέχθαι. (Sch.) — τῶν μὲν φυλακὴν Wahrung gegen die einen. — μὴ καθ' ἐν ἑκάστον, κατὰ πολλὰ δέ, nicht in Bezug auf einzelne Punkte, Gegenstände, sondern auf viele. (St.) — περιεστάναι eintreten. So περιέστηκε κίνδυνος 4, 34, 3. 5, 73, 1. 8, 15, 1, δεινόν 4, 10, 1, φόβος 8, 1, 2, ὑποψία 6, 61, 3 u. über den Da.

τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ πολλῶν [τῶν] νεῶν ξυμπιπτουσῶν ἐκπληξίν τε ἅμα καὶ ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελευσταὶ φθέγγονται παρῆχειν. πολλή γὰρ δὴ ἡ παρακέλευσις καὶ βοή ἀφ' ἑκατέρων τοῖς κελευσταῖς κατά τε τὴν τέχνην καὶ πρὸς τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν ἐγίγνετο, τοῖς μὲν Ἀθηναίοις βιάζεσθαι τε τὸν ἔκπλον ἐπιβοῶντες καὶ περὶ τῆς ἐς τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν, εἴ ποτε καὶ αὖθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι, τοῖς δὲ Συρακοσίοις καὶ ξυμμάχοις καλὸν εἶναι κωλύσαι τε αὐτοὺς διαφυγεῖν καὶ τὴν οἰκειάν ἑκάστους πατρίδα νικήσαντας ἐπαυξῆσαι. καὶ οἱ στρατηγοὶ [πρὸς] ἔτι ἑκατέρων, εἴ τινα που ὀρθῶεν μὴ κατ' ἀνάγκην πρύμναν κρουόμενον, ἀνακαλοῦντες ὀνομαστί τὸν τριήραρχον ἠρώτων οἱ μὲν Ἀθηναῖοι εἰ τὴν πολεμιωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἤδη τῆς οὐ δι' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης ἠγούμενοι ὑποχωροῦσιν, οἱ δὲ Συρακοσίοι, εἰ οὖς σαφῶς ἴσασι προθυμουμένους Ἀθηναίους παντὶ τρόπῳ διαφυγεῖν, τούτοις αὐτοὶ φεύγοντας φεύγουσιν. ὁ τ' ἐκ τῆς γῆς πεζὸς ἀμφοτέρων ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε, φιλονεικῶν μὲν ὁ αὐτόθεν περὶ

zu 1, 76, 3; über den Ac. 3, 54, 3. — τὸν κτύπον μέγαν. Spr. 50, 11, 1. vgl. 7, 71, 1 u. zu 1, 49, 4. — ἀπὸ — gehört nicht bloss zu μέγαν, sondern zu περιεσιάναι τὸν κτύπον. — τῶν fehlt in vielen u. den besten Hsn. — ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς, [τὸ?] μὴ δύνασθαι ἀκούειν. (Sch.)

§ 7. ἡ hat nur eine (gute) Hs. — ἀφ' ἑκατέρων. So ἀπό bei γίγνεσθαι 8, 14, 2. 93, 3. vgl. 7, 86, 4. — κατά τε für κατὰ eine gute Hs. und Dion. — τὴν τέχνην λέγει τὴν ἰδίαν, τὴν κελευσικὴν. (Sch.) — βιάζεσθαι, μετὰ βίας καὶ ἰσχύος ποιῆσθαι. (Sch.) Spr. 46, 6, 3. vgl. 4, 10, 5. Ueber den Inf. Spr. 55, 3, 13 u. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 12. — ἐπιβοῶντες gehört zu τοῖς κελευσταῖς, als ob οἱ κελευσταὶ παρεκελεύοντο vorherginge. (Sch.) zu 3, 36, 2. — περὶ τῆς, als ob ἀγωνίσασθαι folgen sollte. zu 6, 17, 2. vgl. 6, 78, 3. 7, 64, 2. — σωτηρία ἐς glückliche Rückkehr nach. (Va.) — εἴ ποτε. Spr. 65, 5, 11. vgl. 4, 20, 1. 55, 3. 7, 64, 2. — καὶ wie in der Formel εἴ τις καὶ ἄλλος. Spr. 69, 32, 14. vgl. Kr. Index z. Dion. u. ἄλλος. — αὖθις künftigh, wie 2, 48, 2. vgl. 1, 22, 3. 4, 55, 4. — ἀντιλαβέσθαι, etwa τοῦ ἔργου. Spr. 53, 1, 2. — ἑκάστους. zu 7, 57, 8.

§ 8. πρὸς (ἔτι) von dem καὶ getrennt ist sehr auffallend. Beim Thuk. wenigstens wüsst' ich keine ähnliche Stelle. Es wird also Glossem zu εἶπε sein. zu 7, 48, 5. — μὴ κατ' ἀνάγκην ohne dringenden Grund. (Va.) zu 4, 63, 3. — ὀλίγου. ὀλίγου πόνου eine gute Hs. wohl aus der Erklärung des Sch. vgl. zu 1, 77, 4. — κεκτημένης passiv. Spr. 40 unter κτάομαι. — ὑποχωροῦσιν für ἀποχωροῦσιν eine gute Hs. zu 2, 79, 5. „vgl. 1, 54, 4. 3, 78, 2.“ (Pp.) — Ἀθηναίους. Spr. 51, 12 A. u. Dial. 57, 10, 2. — φεύγοντας ist des Gegensatzes halber noehmals ausgedrückt. (Jacobs.)

C. 71. § 1. ὁ ἐκ. zu 6, 32, 2. — ἰσορρόπου, ἰσοπαλοῦς. (Sch.) — ἀγῶνα, ἀγωνίαν. — ξύστασιν Aufregung. Eur. Hipp. 983: πάτερ, μένος μὲν ξύστασις τε σῶν φρενῶν δεινὴ. (Jacobs.) Eigentlich ist das Wort gleichfalls vom Kriegswesen entlehnt. Kr. z. Dion. p. 142. Im eig. Sinne Plut. Dem. 16 u. (neben σύνταξις) Ages. 15. Uncig. ἡθῶν Dion. Rhet. 10, 18. τῆς ψυχῆς Dion C. 43, 37. „49, 9: ἀντιπάλου ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης ἰσορρόπῳ καὶ αἰτοὶ νοσιάσει τῆς γνώμης συνείχοντο.“ (Pp.) vgl. zu 5, 9, 4. — ὁ αὐτόθεν, ὁ Συρακοσῖος στρατός. (Sch.) Ueber den Ausdruck zu 3, 7, 3; über die Ap-

τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ, δεδιότες δὲ οἱ ἐπελθόντες μὴ τῶν παρόντων
 2 ἔτι χεῖρω πράξωσιν. πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς
 τὰς ναῦς ὃ τε φόβος ἦν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ λοικῶς καὶ διὰ τὸ
 ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο
 ἔχειν. δι' ὀλίγου γὰρ οὔσης τῆς θέας καὶ οὐ πάντων ἅμα ἐς τὸ αὐτὸ
 σκοποῦντων, εἰ μὲν τινες ἴδοιεν πῆ τους σφετέρους ἐπικρατοῦντας,
 ἀνεθάρσησάν τε ἂν καὶ πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερεῆσαι σφᾶς τῆς
 3 σωτηρίας ἐτρέποντο, οἱ δ' ἐπὶ τὸ ἠσώμενον βλέπαντες ὀλοφυρμῶ τε
 ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο καὶ ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὄψεως καὶ τὴν
 γνώμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ ἐδουλοῦντο· ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς ἀντί-
 παλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἀμίλλ-
 λης καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυναπονεύοντες
 ἐν τοῖς χαλεπώτατα διῆγον· αἰεὶ γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλ-
 4 λυντο. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων, ἕως ἀγχώμαλα
 ἐνανμάχουν, πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή, νικῶντες, κρατού-

position Spr. 56, 9, 1 u. zu 1, 49, 3. — *περὶ τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ, ὑπὲρ τοῦ νικῆσαι κατὰ κράτος.* (Sch.) Ueber τοῦ zu 4, 17, 3 u. 30, 3. — *οἱ ἐπελθόντες* die zum Angriff Gekommenen, die Athener und ihre Bundesgenossen. vgl. 5, 109. 7, 55, 2. 64, 2. — *χεῖρω πράξωσιν.* zu 5, 9, 7. *χεῖρον* 7, 67, 4.

§ 2. *πάντων — ναῦς, πάσης τῆς ἐλπίδος αὐτοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν οὔσης.* (Sch.) Πάντα sind wohl eigentlich alle ihre Mittel. (Va.) Rettungsmittel. So ἀνακείσθαι ἐς Her. 1, 97, 1. 3, 31, 2. vgl. über ἐς Spr. 68, 21, 4 u. Lobeck zu Soph. Aj. 80. — *λοικῶς. οὐδενὶ ἄλλῳ λοικῶς* Arr. An. 6, 3, 3. οὐδενὶ τῶν πρόσθεν ἀγῶνων λοικῶς eb. 5, 17, 3. — *διὰ τό.* Dass τό nicht für τοῦτο stehen könne zeigt Kr. z. Dion. p. 143 f. Bks. Vorschlag δι' αὐτό, von einer Hs. bestätigt, genügt zwar der Sprache, aber nicht dem Gedanken. Ba. wollte (nach dem Sch.?) ἀνώμαλον verdoppelt lesen; aber wahrscheinlich ist mehr ausgefallen. Kr. Stud. 2 S. 186 f. Dies glaubt auch Arn., der jedoch genügsamer nur verlangt: *διὰ τὸ ἀνώμαλον τῶν ξυμβαίνόντων περὶ τὴν μάχην ἀνώμαλον καὶ τὴν.* „vgl. ἀνωμαλία τῶν συμβαινόντων Diod. 20, 51.“ (Bö.) — *δι' ὀλίγου, σύνεγγυς.* (Sch.) zu 2, 89, 7. — *ἀνεθάρσησαν ἂν.* Spr. 53, 10, 3. — *ἀνάκλησις* scheint erst bei Spätern wieder vorzukommen. — *στερεῆσαι.* Spr. 50, 6, 6.

§ 3. *τὸ ἠσώμενον.* Spr. 43, 4, 17. — *ἀπό* gehört zu τῆς ὄψεως. vgl. zu 2, 13, 2. — *ἐδουλοῦντο.* zu 4, 34, 1. — *καὶ* steht bei ἄλλοι wie bei οἱ δέ. vgl. § 5. (Kr. z. Dion. p. 145.) Spr. 69, 32, 15 u. Stud. 2 S. 226 f. — *ἀντίπαλόν τι, ἰσόρροπόν που ναυμαχίαν.* (Sch.) zu 2, 89, 4. — *διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἀμίλλης, γενομένης θηλονόου ἀκρίτως τῆς ἀμίλλης.* (Sch.) wegen des entscheidungslos Fortdauernden des Kampfes. — *τοῖς σώμασιν — ξυναπονεύοντες, συνεξομοιοῦντες τὰ σώματα τῇ περὶ τῶν γιγνομένων προσδοκίᾳ ἀπένεον τῷ σώματι τῆδε κίκείσε.* (Sch.) Das Verbum findet sich bei Spätern wieder. *Τοῖς σώμασιν* ist dynamisch: mit. (Ba.) — *ἴσα, Ac.* vom Verbum regiert. Spr. 46, 5, 4. — *τῇ δόξῃ* ihrer Auffassung. — *ἐν τοῖς.* zu 1, 6, 2. — *παρ' ὀλίγον, μόνον οὐκ.* (Sch.) um Weniges, es fehlte wenig dass. Schömann zu Plut. Kle. 27, 3 E.

§ 4. *τῶν Ἀθηναίων* ist mir verdächtig; erträglich wäre es mit ἀκοῦσαι verbunden. — *ἀγχώμαλα.* zu 3, 49, 1 u. 4, 134, 2. Ueber den Ac. zu 7, 34, 5. — *ὀλοφυρμός.* Der Nominativ ist regelmässig Aesch. Pers. 411: θάλασσα δ' οὐκεί' ἦν ἰδεῖν ναυαγίων πλήθουσα. (Jacobs.) Eigentlich wohl eine

μενοι, ἄλλα ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι. παραπλήσια δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἔπασχον, πρὶν γε δὴ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι ἐπὶ πολὺ ἀντισχοῦσης τῆς ναυμαχίας ἔτρεψάν τε τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐπικείμενοι λαμπρῶς, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῶ χρώμενοι, κατεδίωκον ἐς τὴν γῆν. τότε δὲ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς ἄλλος ἄλλη, ὅσοι μὴ μετέωροὶ ἐάλωσαν, κατενεχθέντες ἐξέπεσον ἐς τὸ στρατόπεδον· ὁ δὲ πεζὸς οὐκέτι διαφόρως ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς οἰμωγῇ τε καὶ στόνῳ πάντες, δυσανασχετοῦντες τὰ γιννόμενα, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς ναῦς παρεβοήθουν, οἱ δὲ πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους ἐς φυλακὴν, ἄλλοι δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι ἤδη περὶ σφᾶς αὐτοὺς [καὶ] ὄπη σωθήσονται διεσκόπουν. ἦν τε βὲν ἐν τῷ παραντίκῳ οὐδεμιᾶς δὴ τῶν Ξυμπισῶν ἐλάσσων ἐκπληξίς. παραπλήσιά τε πεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ· διαφθαρεῖσῶν γὰρ τῶν νεῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις προσαπώλλυντο αὐτοῖς καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβηκότες, καὶ τότε τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι, ἦν μὴ τι παρὰ λόγον γίγνηται.

Anticipation. Spr. 61, 6, 8 u. zu 6, 22, 3. Ueblicher ist es den Begriff der hier bei ἔστιν als Subject erscheint als Object des Infinitivs zu setzen, wie Xen. An. 1, 5, 3: τὰς ὀπίσθας ἔστι λαμβάνειν. 1, 9, 13: ἦν ἰδεῖν ὀφθαλμῶν στερομένους ἀνθρώπους. — βοή wünscht Elmsley zu Eur. Her. 833 vor ὀλοφυρμός gestellt. — ἄλλα. Ueber das Asyndeton Spr. 59, 1, 1 u. Kr. z. Dion. p. 145. — πολυειδῆ. Spr. 46, 5, 6. — αὐτοῖς, τοῖς πεζοῖς τοῖς ἐν τῇ γῇ διαταγμένοις, von παραπλήσια regiert. (Va. u. A. Ps.) — πρὶν γε δὴ, wie 1, 132, 6. vgl. zu 5, 61, 1 u. Spr. 54, 17, 6. — λαμπρῶς. zu 1, 49, 6. 2, 7, 1. — διακελευσμός wird noch aus Josephos angeführt.

§ 5. τότε δὲ für τότε δὴ wohl nur wenige Hsn. — ἄλλος. ἄλλοι? weil jedes einzelne Schiff mit seiner Bemannung zu denken ist. — κατενεχθέντες, ἤγουν πρὸς τὴν γῆν ἐλθόντες. (Sch.) vgl. 7, 53, 1. Gewöhnlich: durch Stürme verschlagen werden. zu 1, 137, 2. — ἐξέπεσον, ἐκ τῶν νεῶν. (Pr.) — οὐκέτι διαφόρως nicht mehr sich verschiedenartig äussernd, wie § 3. „Es gehört zu παρεβοήθουν.“ (Pr.) — ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς, sonst μιᾶ ὀρμῆ. vgl. Passow u. ὀρμή(?). Das ἀπὸ gebraucht Thuk. oft ungewöhnlich. — δυσανασχετεῖν ist nach Poll. 3, 130 ein Gebilde des Thuk., bei ihm nur hier, öfter bei den Spätern. Ueber den Ac. Spr. 48, 8, 1. vgl. 46, 4, 4. — ἐπί. zu 8, 11, 1. — τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους 7, 60, 2. (Pr.) — ἄλλοι δὲ καί. zu § 3. — περὶ mit dem Ac. bezeichnet hier das Object dem die Beschäftigung gilt. 4, 51: μηδὲν περὶ σφᾶς νεώτερον βουλευοῖεν. Aristot. Nikom. Eth. 6, 5, 1: δοκεῖ φρονίμου ἀνδρὸς εἶναι τὸ δύνασθαι καλῶς βουλευσασθαι περὶ τὰ αὐτῷ ἀγαθὰ καὶ συμμέρονα. Wohl nicht hierher gehört Her. 2, 18, 1. — καὶ ὄπη. Spr. 59, 2, 4. Das καί, von Va. nicht übersetzt, verächtigt Kr. z. Dion. p. 145 s.

§ 6. οὐδεμιᾶς. Spr. 47, 27, 3 u. zu 2, 94, 1. — παραπλήσια καί. zu 7, 70, 1. — διαφθαρεῖσῶν. zu 1, 29, 3. — προσαπώλλυντο. zu 4, 36, 3. — οἱ ἐν. Spr. 68, 12, 2 u. zu 4, 14, 1. — διαβεβηκότες. zu κατεσχηκός 1, 11, 3. — καὶ τότε. Spr. 69, 32, 8. — παρὰ λόγον für παράλογον Dion. Thuk. gebraucht παράλογος nie als Adjectiv. vgl. zu 1, 65, 1. (Kr. z. Dion. p. 267.)

72 Γενομένης δ' ἰσχυροῦς τῆς ναυμαχίας καὶ πολλῶν νεῶν ἀμφοτέ-
 ροις καὶ ἀνθρώπων ἀπολομένων οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι ἐπι-
 κρατήσαντες τὰ τε ναύαγια καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο καὶ ἀποπλεύ-
 2σαντες πρὸς τὴν πόλιν τροπαῖον ἔστησαν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὑπὸ μεγέ-
 θους τῶν παρόντων κακῶν νεκρῶν μὲν πέρι ἢ ναυαγίων οὐδ' ἐπενόουν
 αἰτῆσαι ἀναίρεσιν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐβουλεύοντο εὐθὺς ἀναχωρεῖν. Αἰ-
 μοσθένης δὲ Νικία προσελθὼν γνώμην ἐποιεῖτο πληρώσαντας ἔτι τὰς
 λοιπὰς τῶν νεῶν βιάσασθαι, ἣν δύνωνται, ἅμα ἔω τὸν ἔκπλου, λέγων
 ὅτι πλείους ἔτι αἱ λοιπαὶ εἰσι νῆες χρήσιμαί σφίσι ἢ τοῖς πολεμίοις·
 3ἦσαν γὰρ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις περίλοιποι ὡς ἑξήκοντα, τοῖς δ' ἐναν-
 τίοις ἐλάσσους ἢ πενήκοντα. καὶ ξυγχωροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ
 καὶ βουλομένων πληροῦν αὐτῶν οἱ ναῦται οὐκ ἤθελον ἐσβαίνειν διὰ
 τὸ καταπεπληχθῆναι τῇ ἡσση καὶ μὴ ἂν ἔτι οἴεσθαι κρατῆσαι. καὶ οἱ
 μὲν ὡς κατὰ γῆν ἀναχωρήσοντες ἤδη ξύμπαντες τὴν γνώμην εἶχον,
 73 Ἐρμοκράτης δὲ ὁ Συρακόσιος ὑπονοήσας αὐτῶν τὴν διάνοιαν καὶ νο-
 μίσας δεινὸν εἶναι εἰ τοσαύτη στρατιὰ κατὰ γῆν ὑποχωρήσασα καὶ
 καθεζομένη ποι τῆς Σικελίας βουλήσεται αὐθις σφίσι τὸν πόλεμον
 ποιεῖσθαι, ἐσηγεῖται ἐλθὼν τοῖς ἐν τέλει οὖσιν ὡς οὐ χρεῶν ἀποχω-
 ρῆσαι τῆς νυκτὸς αὐτοὺς περιδεῖν, λέγων ταῦτα καὶ ἂν αὐτῷ ἐδόκει,
 ἀλλὰ ἐξελθόντας ἤδη πάντας Συρακοσίους καὶ τοὺς ξυμμάχους τὰς
 τε ὁδοὺς ἀποικοδομῆσαι καὶ τὰ στενόπορα τῶν χωρίων προφθάσαντας
 2φυλάσσειν. οἱ δὲ ξυνεγίγνωσκον μὲν καὶ αὐτοὶ οὐχ ἦσσαν ταῦτα ἐκεί-

C. 72. § 1. νεῶν, attische funfzig, syrakosische sechsundzwanzig, nach § 3. vgl. zu 7, 70, 4. Etwas abweichend Diod. 13, 17 — ἀμφοτέροις. zu 4, 134, 2.

§ 2. νεκρῶν πέρι. Anticipation mit hinzugefügter Präposition, wie 5, 63, 2. Spr. 61, 6, 8. — αἰτῆσαι ἀναίρεσιν ist nur auf νεκρῶν beziehbar. — ἐβουλεύοντο. ἐβούλοντο eine gute Hs. vgl. jedoch zu 2, 74, 1. und 5, 8, 3. — γνώμην ἐπ. zu 1, 128, 5. — πλείους in grösserer Zahl. — χρήσιμαί. χρήσιμοι einige schlechte Hsn. vgl. 8, 76, 5, Xen. Mem. 3, 8, 8, Dem. 14, 2 u. vorherrschend bei Platon; χρησίμη Charm. 165, Dem. 15, 12, Isae. 6, 30 u. wohl stets bei Isokrates.

§ 3. ὡς ἀναχωρήσοντες. Aehnlich Plat. Ges. 755, b: μηκέτι τὴν τηλικαύτην ἀρχὴν ὡς ἄρξων διανοηθήτω.

C. 73. § 1. ἐσηγεῖται. zu 3, 20, 1. — ἐλθὼν hingegangen. Der Da. hängt von ἐσηγεῖται ab. Spr. 48, 10, 1. — ἐν τέλει. zu 1, 10, 6. — περιδεῖν. zu 1, 35, 3. — καὶ ἂν für ἂν καὶ einige Hsn. u. wohl auch Va., andere καὶ ἂν καί. Ba. wollte καὶ αὐτοῖς, Dobree καὶ ἂν oder ἂν καὶ Γυλιππῷ ἐδόκει oder αὐτῷ τῷ Γ. Die zweite Vermuthung Dobree's halt' ich jetzt für richtig. Eben so ist ja wohl auch 7, 51, 1 Γυλιππος durch αὐτὸς verdrängt. Für ταῦτα ist vielleicht ταῦτά oder τὰ αὐτά herzustellen. Oder ist der Sinn: und was ihm schien dass man dagegen thun müsse? — ἀποικοδομῆσαι, ἀποφράξαι διὰ πνος οἰκοδομῆς. (Sch.) — προφθάσαντας. διαλαβόντας eine gute Hs. Vielleicht sind beide La. zu verbinden. Das erstere noch 3, 69, 2, 7, 73, 3. 8, 51, 1; dieses bei Thuk. sonst nirgends.

§ 2. ξυνεγίγνωσκον, τὰ αὐτὰ ἐγίγνωσκον, τοιτέστιν ὁμογνώμονες ἦσαν αὐτῷ. (Sch.) vgl. 2, 60, 3. 8, 24, 5. Ueber den Pleonasmus mit καὶ αὐτοὶ

νου καὶ ἐδόκει ποιητέα εἶναι, τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἄρτι ἄσμενον ἀπὸ ναυμαχίας τε μεγάλης ἀναπεπαιγμένους καὶ ἅμα ἐφορτῆς οὐσης — ἔτυχε γὰρ αὐτοῖς Ἡρακλεῖ ταύτην τὴν ἡμέραν θυσίᾳ οὐσα — οὐ δοκεῖν ἂν ῥαδίως ἐφελῆσαι ὑπακοῦσαι· ὑπὸ γὰρ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης πρὸς πόσον τετράρθαι τοὺς πολλοὺς ἐν τῇ ἐφορτῇ καὶ πάντῃ μᾶλλον ἐλπίζειν ἂν σφῶν πείθεσθαι αὐτοὺς ἢ ὄπλα λαβόντας ἐν τῷ παρόντι ἐξελεῖν. ὡς δὲ τοῖς ἄρχουσι ταῦτα λογιζομένοις ἐφαίνεται ὅτι ἄπορα καὶ οὐκέτι ἔπειθεν αὐτοὺς ὁ Ἑρμοκράτης, αὐτὸς ἐπὶ τούτοις τάδε μηχανᾶται, δεδιὼς μὴ οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἡσυχίαν προσηθάσωσιν ἐν τῇ νυκτὶ διελθόντες τὰ χαλεπώτατα τῶν χωρίων. πέμπει τῶν ἐταίρων τινὰς τῶν ἑαυτοῦ μετὰ ἰππέων πρὸς τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ἡνίκα ξυνεσκόταζεν, οἱ προσελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἐμελλεν ἀκούσεσθαι καὶ ἀνακαλεσάμενοί τινας ὡς ὄντες τῶν Ἀθηναίων ἐπιτήδαιοι — ἦσαν γὰρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι τῶν ἐνδοθεν — ἐκέλευον φράζειν Νικίᾳ μὴ ἀπάγειν τῆς νυκτὸς τὸ στρατεύμα ὡς Συρακοσίων τὰς ὁδοὺς γυλασσόντων, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν τῆς ἡμέρας παρασκευασάμενον ἀποχωρεῖν. καὶ οἱ μὲν εἰπόντες ἀπῆλθον, καὶ οἱ ἀκούσαντες διήγγειλαν τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων· οἱ δὲ πρὸς τὸ ἄγγελμα⁷⁴ ἐπέσχον τὴν νύκτα, νομίσαντες οὐκ ἀπάτην εἶναι. καὶ ἐπειδὴ καὶ ὡς οὐκ εὐθὺς ὤρμησαν, ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν περιμει-

zu 5, 6, 3. — ἀπό νου, nach. — ἀναπεπαιγμένους. Das Pr. erfordert Pr. πεπαιγμένους eine gute Hs. — ἀναπεπαιγμένους καὶ οὐσης. Spr. 56, 14, 2. — δοκεῖν, ἐπίγνωσκον aus ξυνεπίγνωσκον. (Abr.) zu 2, 46. — ὑπὸ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης ob dem Erfreulichem des Sieges oder ob der Freude über den Sieg. (Ba.) Wohl das Letztere (vgl. 2, 51, 4), da περιχαρῆς objectiv nicht leicht vorkommt. So auch πρὸς εὐπάθειαν ἐκ τοῦ περιχαροῦς τραπόμενοι Plut. Cam. 20. Ueber den Ge. Spr. 47, 7, 5. — πάντα. zu 2, 21, 4. — σφῶν πείθεσθαι. Iph. A. 726: τί χοῦμα; πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι σέθεν. vgl. Schweighäuser zu Her. 1, 126, 3. Doch ist diese Construction den Attikern sonst fremd. [Dion C. 38, 43.] — ἐξελεῖν hängt von πείθεσθαι ab. zu 3, 48.

§ 3. οὐκέτι für οὐκ die besten Hsn., andeutend dass Hermokrates mit fortgesetztem Dringen nichts ausgerichtet. (Hk.) vgl. zu 1, 91, 2. Doch ist es etwas seltsam und ἔτι könnte wohl aus ἐπ — entstanden sein. — ἐπειθεν redete zu. Spr. 53, 1, 7. — ἐπὶ τούτοις darauf. (Ps.) zum Behuf dieser Dinge. (Hk.) Wohl jenes. zu 6, 45, 1. — μηχανᾶται· δεδιὼς — χωρίων, πέμπει interpungirte man vor Bekker. Ueber das Asyndeton zu 2, 75, 4. vgl. 6, 64, 3.

§ 4. ἐξ ὅσου ähnlich wie ἐνθεν oder ὅθεν für ἐκεῖσε ἐνθεν oder ὅθεν. Spr. 51, 13, 9. — διάγγελος findet sich noch (anders) bei Spätern. Lex. bei Herm. de em. rat. p. 327: ἐξάγγελος ὁ τὰ ἔσωθεν τοῖς ἐξω διαγγέλλον, ὃν Θουκυδίδης διάγγελον εἶπεν. — τῶν ἐνδοθεν ist Neutrum. (Sch.) über ἐνδοθεν Spr. 50, 8, 15.

C. 74. § 1. ἄγγελμα wird noch aus Eur. u. Spätern angeführt. — ἐπέσχον. Spr. 52, 3, 2. — καὶ ὡς auch so, wie sie doch nach der erhaltenen Mahnung gesollt hätten. — οὐκ gehört bloss zu εὐθὺς. Unpassen-

ναι, ὅπως ξυσκενάσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρησιμώτατα, καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα καταλιπεῖν, ἀναλαβόντες δὲ αὐτὰ ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια ἀφορμαῖσθαι. Συρακόσιοι δὲ καὶ Γύλιππος τῷ μὲν περὶ προεξελθόντες τὰς τε ὁδοὺς τὰς κατὰ τὴν χώραν, ἢ εἰκὸς ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἰέναι, ἀπεφράγγνυσαν καὶ τῶν ῥείθρων καὶ ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσον καὶ ἐς ὑποδοχὴν τοῦ στρατεύματος ὡς κωλύσοντες ἢ ἐδόκει ἐτάσσοντο· ταῖς δὲ ναυσὶ προσπλεύσαντες τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀφείλκον· ἐνέπρησαν δὲ τινὰς ὀλίγας, ὥσπερ διανοήθησαν, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τὰς δ' ἄλλας καθ' ἡσυχίαν οὐδενὸς κωλύοντος ὡς ἐκάστην ποι ἐκπεπτωκυῖαν ἀναδησάμενοι ἐκόμιζον ἐς τὴν πόλιν.

75 Μετὰ δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐδόκει τῷ Νικίᾳ καὶ τῷ Δημοσθένει ἱκανῶς παρεσκευάσθαι, καὶ ἡ ἀνάστασις ἤδη τοῦ στρατεύματος τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγίνετο. δεινὸν οὖν ἦν οὐ καθ' ἓν μόνον τῶν πραγμάτων, ὅτι τὰς τε ναῦς ἀπολωλεκότες πάσας ἀπεχώρουν καὶ ἀντὶ μεγάλης ἐλπίδος καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπολείψει τοῦ στρατοπέδου ξυνέβαινε τῇ τε ὄψει ἐκάστῳ ἀλγυνὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι. τῶν τε γὰρ νεκρῶν ἀτάφων ὄντων, ὁπότε τις ἴδοι τινὰ τῶν ἐπιτηδείων κείμενον, ἐς λύπην μετὰ φόβου καθίστατο, καὶ οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι τραυματῖαι τε καὶ ἀσθενεῖς

der wäre οὐδ' ὡς εὐθύς. — ὡς. Spr. 69, 63, 4. — ἐκ τῶν δ. Spr. 68, 17, 10. vgl. zu 2, 3, 3. 4, 51. — ἀναλαβόντες für ἀναλαβόντας viele u. gute Hsn., als ob ἐγνώσαν oder ἐψηφίσαντο vorherginge. (Hk.) vgl. Spr. 45, 1, 3 u. zu 3, 36, 2. — αὐτὰ ὅσα gerade so viel als. (Va.?) Spr. 51, 5, 5.

§ 2. προεξέρχεσθαι findet sich noch bei Pol. u. Spätern. — ἀπεφράγγνυσαν. Spr. 40 unter φράγγνυμι, das der alt. Prosa sonst fremd ist. — τῶν vor ποταμῶν ist mit Bk. nach einer guten Hs. gestrichen. — ὑποδοχή hier ungewöhnlich im feindlichen Sinne; im freundlichen 1, 139, 2.

§ 3. τινὰς. Spr. 51, 16, 4. vgl. 3, 7, 3 u. 4, 46, 3 110, 2. — ὥσπερ διανοήθησαν 7, 60, 2. (Pr.) — ὡς ἐκάστην. zu 1, 3, 4. — ἐκπεπτωκυῖαν. zu 2, 92, 2. — ἀναδησάμενοι, ἤγουν ἐξαρτήσαντες τῶν ἐαυτῶν νεῶν. (Sch.) zu 1, 50, 1. — ἐκόμιζον, οἱ Συρακόσιοι.

C. 75. § 1. παρεσκευάσθαι. zu 1, 46, 1. — καὶ ἡ. zu 2, 93, 3. — οὐ καθ' ἓν μόνον τῶν πραγμάτων auf mehr als eine Weise, aus mehr als einer Ursache Ba., so dass als Subject noch ἡ ἀνάστασις zu denken wäre; wobei doch der Ge. nicht recht gehörig scheint. („Her. 5, 78: δηλοῖ οὐ κατ' ἓν μόνον ἀλλὰ πανταχῇ ἢ ἰσηγορίῃ ὡς ἔστι χρῆμα σπουδαῖον.“ Classen.) Besser nimmt Jacobs den ganzen Ausdruck als Subject: nicht bloss eine Einzelheit der Vorgänge, die Gesammterscheinung dass sie etc. vgl. Spr. 60, 8, 4. Haase p. 29 s. denkt οὐ — ἀπεχώρουν als Subject. — πάσας. περὶ oder πάσας περὶ Reiske. — ἀντὶ statt der Erfüllung einer. — κινδυνεύοντες, da hier αὐτοὶ Hauptbegriff ist. vgl. Spr. 63, 4, 2. — αἰσθέσθαι. αἰσθῆσθαι Bk. nach einigen Hsn. zu 2, 93, 2.

§ 2. κείμενον todt da liegend. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 27. — μετὰ φόβου mit Grauen. (Hl.) vor der göttlichen Strafe wegen nicht gewährter Bestattung? Wohl nur vor dem ihm selbst Bevorstehenden. — οἱ ζῶντες — ἀσθενεῖς die welche verwundet oder krank lebend zurück blieben. Spr. 50, 12, 1. vgl. zu 2, 5, 2. Ueber ἀσθενεῖς zu 7, 60, 2.

πολὺ τῶν τεθνεώτων τοῖς ζῶσι λυπηρότεροι ἦσαν καὶ τῶν ἀπολωλότων ἀθλιώτεροι. πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι ἐς³ ἀπορίαν καθίστασαν, ἄγειν τε σφᾶς ἀξιοῦντες καὶ ἓνα ἕκαστον ἐπιβωόμενοι, εἴ τινά πού τις ἴδοι ἢ ἐταίρων ἢ οἰκείων, τῶν τε ξυσκήνων ἤδη ἀπιόντων ἐκκρεμαννύμενοι καὶ ἐπακολουθοῦντες ἐς ὅσον δύναντο, εἴ τῳ δὲ προλίποι ἢ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ [ὀλίγων] ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ὑπολειπόμενοι, ὥστε δάκρυσι πᾶν τὸ στρατεύμα⁴ πλησθὲν καὶ ἀπορία τοιαύτη μὴ ῥαδίως ἀφορμᾶσθαι, καίπερ ἐκ πολεμίας τε καὶ μείζω ἢ κατὰ δάκρυα τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ δεδιότας μὴ πάθωσιν. κατήφειά τε τις ἅμα καὶ κατὰμεμψις σφῶν αὐτῶν πολλὴ ἦν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ πόλει ἐκπεπολιορημένῃ ἐόκεσαν ὑποφευγούσῃ, καὶ ταύτῃ οὐ μικρᾶ· μυριάδες γὰρ⁵ τοῦ ξύμπαντος ὄχλου οὐκ ἐλάσσους τεσσάρων ἅμα ἐπορεύοντο. καὶ τούτων οἱ τε ἄλλοι ἔφερον πάντες ὃ τι τις ἐδύνατο [ἕκαστος] χρήσιμον καὶ οἱ ὀπλίται καὶ οἱ ἰππῆς παρὰ τὸ εἰωθὸς αὐτοὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν σιτία ὑπὸ τοῖς ὅπλοις, οἱ μὲν ἀπορία ἀκολουθῶν οἱ δὲ ἀπιστία· ἀπην-⁶τομολήκεσαν γὰρ πύλαι τε καὶ οἱ πλείστοι παραχρηῆμα. ἔφερον δὲ

§ 3. ἀντιβολία wird noch aus Eupol. u. Spättern angeführt; ἀντιβόλησις bei Platon. — καθίστασαν. zu 4, 75, 2. „Erg. αὐτούς, τοὺς ἀποχωροῦντας.“ (Pp) — ἐπιβωόμενοι. zu 3, 59, 2. — ἐκκρεμαννύμενοι. Eur. Herk. 520: δεῦρ' ὧ τέχν' ἐκκρήμασθε πατρῶων πέπλων. vgl. 627. (Didot.) — ἐς vor ὅσον hat nur eine gute Hs.: — τῳ. Der Da. bei προλείπειν findet sich sonst in der guten Prosa vielleicht nicht. vgl. Eur. Or. 818. — προλίποι für προλείποι zwei gute Hsn. Ungew. in intr. Bed. vgl. Passow u. d. W. 3. Dem. 18, 302: ὦν ἐνέλειπε τῇ πόλει, ταῦτα προσθεῖναι. — ῥώμη Geisteskraft. vgl. 4, 29, 2 u. zu 2, 43, 3. — ὀλίγων. πολλῶν übersetzt Va. συχῶν vermuthet Pp. Ich möcht' es streichen. — ἐπιθειασμῶν, θείων ἐπικλησιῶν. (Sch.) zu 2, 75, 1. — ὑπολειπόμενοι für ἀπολειπόμενοι Bk. mit einer guten Hs. Ueber den Plural bei τις Spr. 58, 4, 5.

§ 4. δάκρυσι. Spr. 19, 2 u. B. 2 § 21 unter δάκρυ. — μὴ ῥαδίως. zu 2, 16. — καίπερ. Spr. 56, 13, 2. — ἐκ πολεμίας, ἀφορμωμένους. (Pp.) — μείζω ἢ κατὰ δάκρυα. Her. 3, 14: μίζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν. (Wasse.) Spr. 49, 4 u. zu 6, 15, 2. 7, 45. — πεπονθότας. Spr. 58, 4, 1. — περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ, περὶ τῶν μελλόντων. (Sch.) Spr. 61, 6, 4. — μὴ für μὴ π eine gute Hs. — κατήφεια. Ein poetisches Wort, von spättern Mischprosaikern bei Plut. Lyk. 11 u. öfter, wie auch bei A. — κατὰμεμψις Geringschätzung. vgl. 7, 77, 1. (Hk.) zu 2, 41, 2. — οὐδὲν ἄλλο ἢ. Spr. 62, 3, 7. — μικρᾶ für σμικρᾶ eine Hs. zu 4, 13, 3.

§ 5. μυριάδες —. Böckh Staatsh. 1 S. 372. vgl. Kr. z. Dion. p. 309 s. — ὄχλου. Spr. 47, 8. vgl. 3, 87, 2 u. Plut. Ages. 31: μυριάδας ἐπὶ τοῦ σύμπαντος ὄχλου συνεισβαλεῖν. Aehnliches bei Kr. z. Her. 7, 184, 3. vgl. eb. 7, 20. — ἔφερον πάντες für πάντες ἔφερον eine gute Hs. — ἕκαστος für κατὰ τό eine gute Hs. Mir scheint es Glossem zu τις. (Kr. Bruchst.) Denn man sagte wohl ἕκαστός τις, aber schwerlich τις — ἕκαστος. vgl. zu 6, 31, 4. — ἀκολουθῶν, ὑπηρετῶν. (Sch.) Eben so von einem Packträger Isae. 5, 11; sonst gew. nur von Sklaven, die ihren Herren folgen. Ueber die Sache vgl. 3, 17, 2 u. Böckh Staatsh. 1 S. 377.

§ 6. ἀπαντομολεῖν scheint sonst nicht vorzukommen. — παραχρηῆμα, ἐν τῷ τότε παρόντι. (Sch.) erg. ἀπηντομόλου. Spr. 62, 4, 2. — ἔφερον —

οὐδὲ ταῦτα ἱκανά· οἷτος γὰρ οὐκέτι ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. καὶ μὴν ἢ ἄλλη αἰκία καὶ ἢ ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν, οὐδ' ὡς ῥαδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ οἷας λαμπρότητος καὶ ἀνχήμετος τοῦ πρώτου ἐς οἷαν τελευτήν καὶ ταπεινότητα ἀφῆκτο. μέγιστον γὰρ δὴ τὸ διάφορον τοῦτο Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, οἷς ἀντὶ μὲν τοῦ ἄλλους δουλωσομένους ἦκειν αὐτοὺς τοῦτο μᾶλλον δεδιότας μὴ πύθωσι ξυνέβη ἀπιέναι, ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπισημίσμασιν ἀγορμαῖσθαι, πεζοὺς τε ἀντὶ ναυβατῶν πορευομένους καὶ ὀπλιτικῷ προσέχοντας μᾶλλον ἢ ναυτικῷ. ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου πάντι ταῦτα αὐτοῖς οἷστα ἐφαίνετο.

76 Ὅρων δὲ ὁ Νικίας τὸ στρατεύμα ἀθυμοῦν καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ὄν, ἐπιπαριῶν ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐθάρσυνέ τε καὶ παρεμυθεῖτο, βοῆ τε χρώμενος ἔτι μᾶλλον ἐκάστοις καθ' οὖς γίγνοιτο ὑπὸ

ἱκανά, οὐδὲ ταῦτα ἢ ἔφερον ἱκανὰ ἦν. Spr. 57, 3, 6. — ἦν haben mehrere gute Hsn. — καὶ ἢ für καὶ mehrere Hsn. Beides streichend will Dobree lesen: ἰσομοιρία τῶν κακῶν ἔχουσα, wie vielleicht Va. las. Pp. übersetzt: die Gemeinschaftlichkeit der Leiden, obgleich sie sonst einige Erleichterung hat, gewährt. vgl. zu 1, 9, 1. Der Sch.: καὶ τὸ κοινωρῆν πάντας ἐπ' ἴσης τῶν κακῶν καὶ οἷον ἴσου μέρους ἕκαστον αὐτῶν μετέχειν. — ἰσομοιρία κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν, τῆς τύχης Dion. Arch. 7, 19 u. 28. Bei Attikern scheint das Wort sonst nicht vorzukommen. — τὸ μετὰ πολλῶν in der Erwägung dass man mit Vielen leide, die Gemeinsamkeit mit Vielen. Kr. Stud. 2 S. 153 f. Spr. 50, 3, 12. Es ist Object und κούφισιν Prädicat. Spr. 57, 3, 1. Das τὸ nimmt Dobree für τὸ λεγόμενον: illud scilicet pervulgatum, hoc sibi cum multis aliis accidere. — κούφισις wird noch aus Spätern angeführt. — ῥαδία. Spr. 55, 4, 4. — ἄλλως τε καί, ἐνθυμουμένοις. (Ba.) Spr. 51, 13, 17. vgl. 3, 55, 2. 6, 68, 2? — ἐς οἷαν. Spr. 51, 14, 1. vgl. 5, 7, 1. — ἀφῆκτο, τὸ στρατεύμα δηλονότι. (Sch.) Oder vielmehr τὸ στρατοπέδον. (Pp.) τὸ πρᾶγμα denkt Hk. zu 1, 6, 4 u. Spr. 61, 5, 6. vgl. Kr. z. Her. 3, 71, 1.

§ 7. τό, wie 7, 55, 2. — διάφορον Umschlag. (Ps. u. Hl.) — τῷ vor Ἑλληνικῷ, auch von Dobree verdächtigt, hat Bk. gegen die Hsn. gestrichen, wie schon alte Erklärer wollten; τῷ Pp. vgl. 7, 77, 6: τοῦ γελίου. — οἷς. Spr. 58, 4, 1. — αὐτοὺς folgt eben so auf einen Da. bezogen 3, 84, 3: ἀπασιν ἐλπίς ὑπόκειται σφαλῆσι καὶ αὐτοὺς διασώζεσθαι. And. 1, 12: ἐδοξε τοῖς πρυτάνεσι τοὺς μὲν ἀνοήτους μεταστήσασθαι αὐτοὺς δ' ἰέναι. (Arndt de pron. refl. 2 p. 39.) — δουλωσομένους für δουλωσομένους eine Hs. — εὐχῆς — ἐξέπλεον 6, 32, 1. 2. (Hudson.) — παιάνων. παιώνων mehrere, auch gute Hsn. — πάλιν zurück gehört zu ἀγορμαῖσθαι. (Hl.) — τούτων hängt von ἐναντίοις ab. (Ps.) Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 1. — ἐπισημίσμασιν, οἷωνίσμασιν. Hesych. (Dr.) Noch aus Josephos angeführt. — πεζοὺς τε für πεζοὺς δὲ eine gute Hs. — ναυβατῶν, ναυτῆς ἢ ἐπιβάτης. (Sch.) zu 1, 121, 2. — προσέχοντας für προσχόντας eine gute Hs. — ἐπικρεμαμένου. zu 1, 18, 4.

C. 76. ἐπιπαριῶν. zu 4, 94, 2. — ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐκ τῶν δυνατῶν. (Sch.) vgl. 8, 1, 4. (Pp.) Es gehört zu den folgenden Verben. vgl. zu 6, 33, 3 u. 70, 4. — ἔτι μᾶλλον als 7, 60, 4. 69, 3 f. (Arn.) — ἐκά-

προθυμίας καὶ βουλόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον γεγωνίσκων ὠφελεῖν τι.
 “καὶ ἐκ τῶν παρόντων ὧ Ἀθηναῖοι καὶ ξύμμαχοι ἐλπίδα χρῆ ἔχουσιν” 77
 ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινότερων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν· μηδὲ καταμέμφε-
 σθαι ὑμᾶς ἄγαν αὐτοὺς μήτε ταῖς ξυμφοραῖς μήτε ταῖς παρὰ τὴν
 ἀξίαν νῦν κακοπαθείαις. καὶ γὰρ τοι οὐδενὸς ὑμῶν οὔτε ῥώμη προφέ-
 ρων — ἀλλ’ ὁραῖτε δὴ ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου — οὐτ’ εὐτυχία
 δοκῶν που ὑστερός του εἶναι κατὰ τε τὸν ἴδιον βίον καὶ ἐς τὰ ἄλλα,
 νῦν ἐν τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φανλοτάτοις αἰωροῦμαι· καίτοι πολλὰ
 μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ
 ἀνεπίφθονα. ἀνθ’ ὧν ἡ μὲν ἐλπίς ὅμως θρασεῖα τοῦ μέλλοντος, αἰς
 δὲ ξυμφοραὶ οὐ κατ’ ἀξίαν δὴ φοβοῦσιν. τάχα δ’ ἂν καὶ λωφῆσειαν·
 ἱκανὰ γὰρ τοῖς τε πολεμίοις εὐτύχηται καὶ εἴ τι θεῶν ἐπίφθονοι
 ἐστρατεύσαμεν, ἀποχρώντως δὴ τετιμωρήμεθα. ἦλθον γὰρ που καὶ
 ἄλλοι τινὲς ἤδη ἐφ’ ἑτέροισι καὶ ἀνθρώπεια δρούσαντες ἀνεκτὰ ἔπαθον.
 καὶ ἡμᾶς εἰκὸς νῦν τὰ τε ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν ἡπιώτερα ἔξειν —
 οἴκτου γὰρ ἀπ’ αὐτῶν ἀξιότεροι ἤδη ἐσμὲν ἢ φθόνου — καὶ ὁρῶντες

στοις, πρὸς ἐκάστους. (Ba.) — γεγωνίσκειν ist poetisch. Spr. B. 2 § 39 u. d. W. Dagegen Cobet n. l. p. 8 s. — τι eine gute Hs., die übrigen ετι zum folgenden C. gezogen.

C. 77. § 1. ἐκ τῶν παρόντων. zu 3, 29, 2. — ἤδη. εἰ δὴ Bothe. Das Asyndeton rechtfertigt sich durch die Aufgeregtheit des Redenden. Spr. 59, 1, 5. (Pr.) — τοιῶνδε erg. ἐκ. Die Präposition pflegt in solchem Falle meistens nicht zweimal gesetzt zu werden, was erhellt aus 1, 36, 2. 73, 2. 3, 44, 2. 5, 110. 111, 3. 6, 34, 4. 83, 2. 7, 57, 8. 8, 96, 2. Dem. 19, 84. Zweimal Thuk. 4, 19, 3. (Ullrich Beitr. z. Krit. 2 S. 15.) — καταμέμφεσθαι für καταμέμψασθαι eine gute Hs. vgl. 8, 106, 2. — ταῖς ξυμφοραῖς der Niederlagen halber. (Kr. z. Dion. p. LV.) Ueber den Da. Spr. 48, 15, 6. vgl. 1, 84, 2. zu 3, 98, 4 u. zu χρώμενοι 4, 65, 4. — παρὰ τὴν ἀξίαν wider Verdienst. (Wasse.) wider Verschulden. vgl. § 3.

§ 2. οὐδενός. Spr. 47, 19. — προφέρων. zu 7, 64, 2. — διάκειμαι zugerichtet bin, gewöhnlicher von geistigen Zuständen. — ὑπό. Spr. 52, 3, 2. — εὐτυχία 6, 17, 1. — ὑστερός του, wie οὐδενός ὑστερος 1, 91, 4. — κατὰ τε für κατὰ eine gute Hs. u. der Schol. — ἐς τὰ ἄλλα, in Ansehung meiner politischen Bedeutsamkeit. — φανλοτάτοις, ἀγενεῖσιν. (Sch.) — αἰωροῦμαι schwebe. vgl. Her. 8, 100, 1. — νόμιμα positive Religionsgebräuche. — ἐς θεοὺς δεδιήτημαι, εἰς θεῶν τιμὴν ἐπετήδευσα. (Sch.) — ἀνεπίφθονα. zu 1, 76, 1.

§ 3. ὅμως, obgleich ich in so grosser Gefahr schwebe wie die Unbedeutendsten. (Matthiä Gr. § 623.) — θρασεῖα für θαρσεῖα einige Hsn. — τοῦ μέλλοντος. zu 8, 81, 2. — οὐ κατ’ ἀξίαν δὴ, ἀλλὰ μειζόνως. (Sch.) Vielmehr μειζόνως. Gut nur Hl.: schrecken mich nicht so wie sie sonst wohl sollten. — λωφῆσειαν. zu 2, 49, 2 u. 6, 12, 1. — εὐτύχηται, ἤγουν μετ’ εὐτυχίας κατώρθωται. (Sch.) Spr. 52, 3, 4. — δὴ. ἤδη eine gute Hs. — τετιμωρήμεθα. Spr. 52, 10, 11.

§ 4. τὰ τε. Es entspricht καὶ ὁρῶντες. (Hk.) vgl. zu 5, 11, 2. — τὰ ἀπό. vgl. zu 8, 51, 2 u. Haase p. 108. — θεοῦ. θεῖον Kr. Bruchst.; ὁ θεός sagt Thuk. nur von einem bestimmten Gotte, z. B. dem Apollon. „vgl. 5, 104. 105, 1 u. 2. 112, 2.“ (Pr.) — ἡπιώτερα. zu 2, 59, 2. — ἀπ’ αὐτῶν, in Folge

ὕμᾱς αἰτοὺς οἷοι ὀπλίται ἅμα καὶ ὅσοι ξυντεταγμένοι χωρεῖτε μὴ καταπέληχθε ἄγαν, λογίζεσθε δὲ ὅτι αὐτοὶ τε πόλις εὐθύς ἐστε ὅποι ἂν καθέξησθε καὶ ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ οὐτ' ἂν ἐπιόντας δέξαιτο ῥαδίως οὐτ' ἂν ἰδρυνθέντας που ἔξαναστήσειεν. τὴν δὲ πορείαν ὡστ' ἀσφαλῆ καὶ εὐτακτον εἶναι αὐτοὶ φυλάξατε, μὴ ἄλλο τι ἡγησάμενος ἕκαστος ἢ ἐν ᾧ ἂν ἀναγκασθῆ χωρίῳ μάχεσθαι, τοῦτο καὶ πατρίδα καὶ τεῖχος κρατήσας ἔξεν. σπουδῆ δὲ ὁμοίως καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐστὶ τῆς ὁδοῦ — τὰ γὰρ ἐπιτήδεια βραχέα ἔχομεν — καὶ ἦν ἀντιλαβώμεθά του φιλίου χωρίου τῶν Σικελῶν — οὗτοι γὰρ ἡμῖν διὰ τὸ Συρακοσίων δέος ἔτι βέβαιοί εἰσιν — ἤδη νομίζετε ἐν τῷ ἐχρῶ εἶναι. προπέεμπται δ' ὡς αὐτοὺς καὶ ἀπαντᾶν εἰρημένον καὶ τοιτῖα ἄλλα κομίζειν. τό τε ξύμπαν γνῶτε, ᾧ ἄνδρες στρατιῶται, ἀναγκαῖόν τε ὄν ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίνεσθαι ὡς μὴ ὄντος χωρίου ἐγγυὲς ὅποι ἂν μαλακισθέντες σωθείητε, καὶ ἦν νῦν διαφύγητε τοὺς πολεμίους, οἳ τε ἄλλοι τευξόμενοι ὧν ἐπιθυμεῖτε που ἐπιδεῖν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς πόλεως καίπερ πεπτωκυῖαν ἐπαυροθώσοντες· ἄνδρες γὰρ πόλις καὶ οὐ τεῖχη οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί.“

78 Ὁ μὲν Νικίας τοιάδε παρακελευόμενος ἅμα ἐπῆει τὸ στρατεύμα καὶ εἶ πη ὀρώη διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν, ξυνάγων καὶ καθιστάς, καὶ ὁ Δημοσθένης οὐδὲν ἤσσον, τοῖς καθ' ἑαυτὸν τοιαυτὰ τε καὶ παραπλήσια λέγων. τὸ δὲ ἐχώρει ἐν πλαισίῳ τεταγμένον, [πρῶτον μὲν ἡγούμενον] τὸ Νικίου, ἐφεπόμενον δὲ τὸ Δημοσθένους· τοὺς

unserer Leiden. Va. u. A. erklären ἀπὸ τῶν θεῶν. — οἷοι. Spr. 61, 6, 2. — καταπέληχθε. καταπεπλήχθαι einige Hsn. u. Va., was billigend Ps. ὀρῶντας vorschlug.

§ 5. δέξαιτο. zu 7, 44, 4. — ἂν vor ἀναγκασθῆ hat nur eine gute Hs.

§ 6. βραχέα. zu 1, 14, 3. — ἀντιλαβώμεθα. zu 3, 22, 5. — του für τοῦ Va. zu 6, 34, 2. — Συρακοσίων. Spr. 47, 7, 1. — ἐχρῶ, ἀσφαλεῖ. (Sch.) — προπέεμπται für προπέεμπτε eine Hs. — εἰρημένον in dem ihnen angesagt, geheissen ist sowohl etc. zu 1, 125, 1. — ἄλλα. ἅμα Reiske; pariter Va. Oder καὶ ἄλλα? (Kr. Bruchst.) Das blossе ἄλλα stände im Gegensatze zu dem noch Vorhandenen.

§ 7. τό τε für τὸ δέ eine gute Hs. zu 6, 37, 3. — οἱ ἄλλοι, wie οἱ πολλοί 7, 66, 1. — τε ὄν καὶ τευξόμενοι, an γνῶτε angefügt. Spr. 56, 7, 5 u. 14, 2. — σωθείητε. διασωθείητε eine gute Hs. — ἐπιδεῖν. zu 7, 61, 1. — ἄνδρες. Eur. Phrix. 12: αἱ γὰρ πόλεις εἰσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία. vgl. App. Pun. 8, 89, „Luc. Anach. 20 u. Valck. diatr. p. 217.“ (Dobree.) (Wunder) zu Soph. Oed. T. 56 u. Bl. hier.

C. 78. § 1. ἅμα gehört zu παρακελευόμενος. (Hk.) Spr. 56, 10, 3. — ἐπῆει. Eur. Phoe. 698: Καθμειῶν πύλας γύλακας τ' ἐπῆλθον. — καὶ vor εἶ verbindet παρακελευόμενος mit ξυνάγων. vgl. zu 1, 19. — οὐδὲν ἤσσον, ἐπῆει τὸ στρατεύμα. (Hl.) — καθ' ἑαυτὸν. zu 3, 108, 2. — τὸ δέ ist substantivirtes Neutrum. Spr. 43, 4, 17. vgl. 3, 108, 2. — πλαισίῳ. zu 6, 67, 2. — πρῶτον μὲν ἡγούμενον hat eine gute Hs. u. eine andre. — τὸ Νικίου für τοῦ Νικίου mehrere u. gute Hsn. Spr. 50, 1, 11. Ueber die Entfernung der Apposition zu 4, 90, 1. vgl. 3, 104, 2. — τὸ Δημοσθένους,

δὲ σκενοφόρους καὶ τὸν πλείστον ὄχλον ἐντὸς εἶχον οἱ ὀπλίται. καὶ ἐπειδὴ τε ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ Ἀνάπου ποταμοῦ, εὖρον ἐπ' αὐτῷ παρατεταγμένους τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων, καὶ τρεψάμενοι αὐτοὺς καὶ κρατήσαντες τοῦ πόρου ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν· οἱ δὲ Συρακόσιοι παριππεύοντές τε προσέκειντο καὶ ἐσακοντίζοντες οἱ ψилоί. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ προελθόντες σταδίους ὡς τεσσαράκοντα ἠυλίσαντο πρὸς λόφῳ τινὶ οἱ Ἀθηναῖοι· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πρῶ ἐπορεύοντο³ καὶ προῆλθον ὡς ἑξοσι σταδίους, καὶ κατέβησαν ἐς χωρίον ἀπεδόν τι καὶ αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο, βουλόμενοι ἔκ τε τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι ἐδώδιμον — ὠκεῖτο γὰρ ὁ χῶρος — καὶ ὕδωρ μετὰ σφῶν αὐτῶν φέρεσθαι αὐτόθεν· ἐν γὰρ τῷ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια, ἧ ἔμελλον ἰέναι, οὐκ ἄφθορον ἦν. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἐν τούτῳ προελθόντες τὴν δίοδον τὴν ἐν τῷ πρόσθεν ἀπειτείχιζον· ἦν δὲ λόφος καρτερός καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ χαράδρα κρημνώδης, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀκραῖον λέπας.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι προήεσαν, καὶ οἱ τῶν Συρακοσίων⁴ καὶ ξυμμάχων αὐτοὺς ἰππῆς καὶ ἀκοντισταί, ὄντες πολλοί, ἐκατέρωθεν ἐκώλυνον καὶ ἐσηκόντιζόν τε καὶ παρίππευον. καὶ χρόνον μὲν πολλὸν ἐμάχοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπειτα ἀνεχώρησαν πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ὁμοίως εἶχον· οὐ γὰρ ἔτι ἀποχωρεῖν οἶόν τ' ἦν ὑπὸ τῶν ἰππέων. πρῶ δὲ ἄραντες ἐπορεύοντο αὐ⁷⁹θις καὶ ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν τὸν ἀποτετειχισμένον καὶ εὖρον πρὸ ἑαυτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀποτειχίσματος τὴν πεζὴν στρατιὰν παρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων· στενὸν γὰρ ἦν τὸ χωρίον.

das wohl ein eignes *πλαίσιον* bildete. Nicht glaubt dies Ba. — *πλείστον*. *ψιλόν* Kr. Bruchst. vgl. Xen. An. 3, 2, 36. vgl. jedoch zu 3, 1. — *ἐντὸς* innerhalb des *πλαίσιον*, wie Xen. An. 3, 2, 36. (Dr.)

§ 2. *ἐπειδὴ τε*. Zu entsprechen scheint *οἱ δὲ* § 3. (Hk.) Wenn *τέ* nicht zu streichen ist; *γε* will (unpassend) Sauppe epist. cr. p. 87. — *τῇ* dem bekannten. (Bl.) vgl. Index u. Artikel 3. — *διαβάσει* Uebergangsort. Kr. zu Xen. An. 1, 5, 12. — *τῶν Συρ.* Spr. 47, 15, 3. — *παριππεύοντες* längs der Marschecolonne hinreitend, wie § 4. Oft so bei Arrian. — *προσέκειντο οἱ ἰππῆς καὶ* mochte man erwarten. Doch ist der Zusatz entbehrlich. — *ψилоί, ἀκοντισταί*. Kr. ind. z. Xen. An. u. d. W. lat. A.

§ 3. *πρῶ* für *πρωί* Bekker. zu 4, 6, 2. — *ἄπεδον, ὀμαλόν, ὀμόπεδον*, ὡς καὶ *ἄλογος ἢ ὀμόλογος*. (Sch.) Spr. 42, 1, 6. Oester bei Her. und Späteren. — *στάδια*. Sonst sagt Thuk. nur *σταδίους*. (Phot.) Der No. Pl. scheint bei ihm nicht vorzukommen.

§ 4. *αὐτοὺς* eingeschoben wie *ὕμᾱς* 1, 68, 1. — *ἐκατέρωθεν* für *ἐκίτεροι* zu *ὄντες* gezogen, eine gute Hs., eine schlechtere u. Va. — *ἀποχωρεῖν, ἀποσπίδασθαι ἀπὸ τοῦ στρατεύματος*. (Sch.) Eben nach Lebensmitteln. (Bl.) — *ὑπό*. zu 6, 37, 3.

C. 79. § 1. *ἐβιάσαντο, μετὰ βίας ἐπειράσαντο*. (A. Ps.) Eine in dieser Bedeutung nicht leicht vorkommende Construction. (Pp.) Mir ist *ἐλθεῖν* anstößig; Va. übersetzt es nicht. „Dasselbe Glossem Ev. Luc. 16, 16.“ (Bl.) vgl. jedoch 4, 29, 4. — *οὐκ ἐπ'*. zu *οὐκ ἐν* 7, 36, 3. — *ἐπ' ὀ. ἀσπίδων*, von der Tiefe. (Dr.) zu 4, 93, 4.

καὶ προσβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐτειχομάχουν καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ πολ-
 λῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος — δικροῦντο γὰρ ῥῆον οἱ ἄνωθεν
 — καὶ οὐ δύναμειοι βιάσασθαι ἀπεχώρουν πάλιν καὶ ἀνεπαύοντο.
 ἔτυχον δὲ καὶ βρονταὶ τινες ἅμα γενόμεναι καὶ ὕδωρ, οἷα τοῦ ἔτους
 πρὸς μετόπωρον ἤδη ὄντος φιλεῖ γίνεσθαι· ἀφ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι
 μᾶλλον ἔτι ἠθύμον καὶ ἐνόμιζον ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὀλέθρῳ καὶ ταῦτα
 πάντα γίνεσθαι. ἀναπανομένων δ' αὐτῶν ὁ Ἰύλιππος καὶ οἱ Συρα-
 κόσιοι πέμπουσι μέρος τι τῆς στρατιᾶς ἀποτειχοῦντας αὐτῶν ἐκ τοῦ ὀπι-
 σθεν αὐτοὺς ἢ προεληλύθεισαν· ἀντιπέμψαντες δὲ κακεῖνοι σφῶν αὐ-
 τῶν τινὰς διεκόλυσαν. καὶ μετὰ τοῦτο πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἀναχωρή-
 σαντες πρὸς τὸ πεδίον μᾶλλον οἱ Ἀθηναῖοι ἠύλισαντο. τῇ δ' ὕστε-
 ραῖα προῦχώρουν, καὶ οἱ Συρακόσιοι προσέβαλλον τε πανταχῇ αὐτοῖς
 κύκλῳ καὶ πολλοὺς κατετραυμάτιζον, καὶ εἰ μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι,
 ὑπέχώρουν, εἰ δ' ἀναχωροῖεν, ἐπέκειντο, καὶ μάλιστα τοῖς ὑστάτοις
 προσπίπτοντες, εἴ πως κατὰ βραχὺν τρεψάμενοι πᾶν τὸ στράτευμα
 φοβήσιν. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν τοιούτῳ τρόπῳ ἀντείχον οἱ Ἀθηναῖοι,
 ἔπειτα προελθόντες πέντε ἢ ἕξ σταδίους ἀνεπαύοντο ἐν τῷ πεδίῳ·
 ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἀπ' αὐτῶν ἐς τὸ ἐαυτῶν στρατόπεδον.

80 Τῆς δὲ νυκτὸς τῷ Νικίᾳ καὶ Δημοσθένει ἐδόκει, ἐπειδὴ κακῶς
 σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε τῶν τε ἐπιτηδείων πάντων ἀπορία ἤδη καὶ
 κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοὶ ἐν πολλαῖς προσβολαῖς τῶν πολε-
 μίων γεγενημέναις, πυρὰ καύσαντας ὡς πλεῖστα ἀπάγειν τὴν στρατιάν,
 μηκέτι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἢ διανοήθησαν, ἀλλὰ τούραντίον ἢ οἱ Συρα-
 κόσιοι ἐτήρουν, πρὸς τὴν θάλασσαν. ἦν δὲ ἡ ἑξήμισσα ὁδὸς αὕτη

§ 2. ἐτειχομάχουν. zu 1, 102, 1. vgl. 8, 103, 1. — ἐπάντης scheint sonst nicht vorzukommen. — δικροῦντο ἀπὸ τοῦ ἐξικροῦντο βάλλοντες. (Sch.) Ein seltenes Compositum, das z. B. Thuk. nur hier, Xen. nie gebraucht hat. — οἱ ἄνωθεν. Spr. 50, 8, 15. — ἀπεχώρουν für ἀνεχώρουν eine gute Hs. — ἔτυχον δέ. ἔτυχον γὰρ eine gute Hs. u. vielleicht auch Va. — ὕδωρ. Spr. 62, 4, 4. — πρὸς gegen, wie 5, 81, 2. — φιλεῖ γίνεσθαι. ἐκ περιουσίας τοῦτο προσέροπται. (Sch.) Es könnte freilich Glossem sein. Spr. 56, 12, 2.

§ 3. ἀποτειχοῦντας. Spr. 58, 4, 1. ἀποτειχοῦντες einige gute Hsn. — αὐτῶν hat nur eine gute Hs.: wie vorn 7. 78, 3. — ἀντιπέμπειν ihrerseits schicken. zu 6, 99, 3. — τοῦτο für ταῦτα eine gute Hs. — μᾶλλον. zu 6, 88, 5. vgl. 7, 52, 2. — πανταχῇ κύκλῳ. zu 3, 68, 2. — ὑπέχώρουν. zu 2, 79, 5 u. 7, 70, 8.

§ 4. καὶ μάλιστα erg. ἐπέκειντο. (Ba.) — εἴ πως. Spr. 65, 1, 10. — κατὰ βραχὺν. zu 4, 96, 3. — φοβήσιν. zu ἐνδοῖεν 2, 12, 1. — ἐν τῷ, ἐν ἐν τῷ. (Pp.)

C. 80. § 1. τε fehlt in einer guten Hs. — ἀπορία für ἀπορία Kist. u. Va., ἀπορία eine gute Hs.; über τέ zu 5, 41, 2. — καὶ κατατ. giebt allerdings neben ἀπορία einen zweiten Grund an; doch sind Stellen wie 1, 110, 1 (καὶ ἅμα) nicht ganz ähnlich; ähnlicher 5, 60, 3 (καὶ ἦσαν). — καύσαντας für καύσαντες mehrere gute Hsn. Dieses ist wohl aus § 2 entstanden. — ἢ οἱ. ἢ ἢ οἱ? doch s. zu 3, 22, 4. — ἐτήρουν aufpassten. (Hl.) Lys. 3, 34: οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν οὐ μόνον οἷόν τ' ἦν λαβεῖν. vgl. zu 6, 100, 1.

οὐκ ἐπὶ Κατάνης τῷ στρατεύματι, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τῆς Σικελίας τὸ πρὸς Καμάριναν καὶ Γέλαν καὶ τὰς ταύτη πόλεις καὶ Ἑλληνίδας καὶ βαρβάρους. καύσαντες οὖν πυρὰ πολλὰ ἐχώρουν ἐν τῇ νυκτί. καὶ αὐτοῖς, οἷον φιλεῖ καὶ πᾶσι στρατοπέδοις, μάλιστα δὲ τοῖς μεγίστοις φόβοι καὶ δείματα ἐγγίγνεσθαι, ἄλλως τε καὶ ἐν νυκτί τε καὶ διὰ πολεμίας καὶ ἀπὸ πολεμίων οὐ πολὺ ἀπεχόντων ἰοῦσιν, ἐμπίπτει ταραχὴ· καὶ τὸ μὲν Νικίου στρατεύμα, ὡσπερ ἠγείτο, ξυν-3 ἐμένε τε καὶ προὔλαβε πολλῶ, τὸ δὲ Δημοσθένους, τὸ ἥμισυ μάλιστα καὶ τὸ πλεον, ἀπεσπάσθη τε καὶ ἀτακτότερον ἐχώρει. ἅμω δὲ τῇ ἔω ἀφικνουῦνται ὅμως πρὸς τὴν Θάλασσαν, καὶ ἐσβάντες ἐς τὴν ὁδὸν τὴν Ἑλωρινὴν καλουμένην ἐπορεύοντο, ὅπως ἐπειδὴ γένοιτο ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Κακυπάρει, παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν ἄνω διὰ μεσογείας· ἤλπιζον γὰρ καὶ τοὺς Σικελοὺς ταύτη, οὓς μετέπεμψαν, ἀπαντήσεσθαι. ἐπειδὴ δ' ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ποταμῷ, εὗρον καὶ ἐνταῦθα φυλακὴν τινα τῶν Συρακοσίων ἀποτερίζουσάν τε καὶ ἀποσταυροῦσαν τὸν πόρον. καὶ βιασάμενοι αὐτὴν διέβησάν τε τὸν ποταμὸν καὶ ἐχώρουν αὐθις πρὸς ἄλλον ποταμὸν, τὸν Ἐρινεόν· ταύτη γὰρ οἱ ἠγεμόνες ἐκέλευον. ἐν τούτῳ δ' οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὡς ἦ τε ἡμέρῃ ἐγένετο81 καὶ ἐγνώσαν τοὺς Ἀθηναίους ἀπεληλυθότας, ἐν αἰτία τε οἱ πολλοὶ τὸν Γύλιππον εἶχον ἐκόντα ἀφεῖναι τοὺς Ἀθηναίους καὶ κατὰ τάχος διώκοντες, ἢ οὐ χαλεπῶς ἠσθάνοντο κειρωρηκότας, καταλαμβάνουσι περὶ ἀρίστου ὥραν. καὶ ὡς προσέμειξαν τοῖς μετὰ τοῦ Δημοσθένους,2 ὑστέροις τ' οὔσι καὶ σχολαίτερον καὶ ἀτακτότερον χωροῦσιν, ὡς τῆς

§ 2. Κατάνης, wohin sie früher (7, 49, 2. 60, 2) gewollt hatten. — κατὰ nach — zu. Spr. 68, 25, 1 u. zu 5, 58, 3. — μέρος fehlt in einer guten Hs. — οἷον — ἐγγίγνεσθαι. zu 4, 125, 1. — φόβοι im Plu. auch Xen. An. 4, 1, 23, Plat. Symp. 207, e, Phaed. 66, Ges. 870, Isokr. 2, 26, Lykurg 37. 43; δέη Lys. 6, 20. vgl. Spr. 44, 3, 4. Ueber die πανικά Kr. zu Xen. An. 2, 2, 19. — ἀπό streichen Reiske und Dobree. Ullrich Beitr. z. Kr. 3 S. 28 erklärt: wenn sie von nicht weit entfernten Feinden wegziehen.

§ 3. ὡσπερ, ὅπερ oder ὅσπερ Dobree 4 p. 69; doch vgl. 7, 81, 2 u. zu 5, 6, 1. — ξυνέμενε blieb zusammen. (St.) — προὔλαβε gewann einen Vorsprung. (Hl.) vgl. 4, 33, 3. — πολλῶ um eine ansehnliche Strecke. Spr. 48, 15, 9. Aehnlich προέχειν ἡμέρῃ καὶ νυκτί 3, 49, 1. — τὸ δέ, τοῦ δέ? Spr. 47, 28, 3. — καὶ τό. zu καὶ τοὺς 7, 48, 4. — τό vor πλεον fehlt in einer guten Hs.; doch vgl. zu καὶ τοὺς 7, 48, 4. (Pp.) Spr. 50, 2, 8. — τὴν Ἑ. κ. zu 7, 53, 2. vgl. 6, 66, 3. — ἐπί für παρὰ eine gute Hs. „vgl. unten u. 7, 84 2 u. Kr. Lex. zu Xen. An. u. γίγνεσθαι g, β. — τῷ ποταμῷ τῷ, wie 7, 82, 3. (Pp.) Spr. 50, 7, 1. — μετέπεμψαν. μετεπέμψαντο eine gute Hs. zu 1, 112, 1. vgl. Herbst S. 39. — τε hat nur eine gute Hs. — ταύτη, χωρεῖν. Spr. 55, 4, 11.

C. 81. § 1. ἡ ἡμέρῃ der eben erwähnte Tag. vgl. 7, 80, 3. Sonst gebraucht auch Thuk. die Redensart immer ohne Artikel. — ἀφεῖναι, weil ἐν αἰτία εἶχον so viel ist als ἠιῶντο. Anders 2, 59, 1. (Ba.) Spr. 50, 6, 6.

§ 2. καὶ ὡς Vat., καὶ ὡσπερ die meisten Hsn. — οὔσι, ἰοῦσι? — ὡς τῆς.

νικτὸς τότε ξυνεταράχθησαν, εὐθύς προσπεσόντες ἐμάχοντο, καὶ οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων ἐκκλοῦντό τε ῥᾶον αὐτούς, δίχα δὴ ὄντας, καὶ ξυνῆγον ἐς ταυτό. τὸ δὲ Νικίου στρατεύμα ἀπεῖχεν ἐν τῷ πρόσθεν καὶ πεντήκοντι σταδίοις· θᾶσσόν τε γὰρ ὁ Νικίας ἦγε, νομίζων οὐ τὸ ὑπομένειν ἐν τῷ τοιούτῳ ἐκόντας εἶναι καὶ μάχεσθαι σωτηρίαν, ἀλλὰ τὸ ὡς τάχιστα ὑποχωρεῖν, τοσαῦτα μαχομένους ὅσα ἀναγκάζονται. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐτύγγανέ τε τὰ πλείω ἐν πόνῳ ξυνεχεστέρω ὢν διὰ τὸ ὑστέρω ἀναχωροῦντι αὐτῷ πρώτῳ ἐπικεῖσθαι τοὺς πολεμίους καὶ τότε γνοὺς τοὺς Συρακοσίους διώκοντας οὐ προὐχώρει μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσειτο, ἕως ἐνδιατριβῶν κκλοῦνταί τε ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐν πολλῷ θορύβῳ αὐτὸς τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ [Ἀθηναῖοι] ἤσαν· ἀνειληθέντες γὰρ ἐς τι χωρίον ᾧ κύκλιον μὲν τειχίον περιῆν, ὁδὸς δὲ ἔνθεν τε καὶ ἐνθεν, ἐλάας δὲ οὐκ ὀλίγας εἶχεν, ἐβάλλοντο περισταδόν. τοιαύταις δὲ προσβολαῖς καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχαις οἱ Συρακοσίοι εἰκότως ἐχρῶντο· τὸ γὰρ ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους

zu ὡσπερ 7, 80, 3. — τῆς der 7, 80, 2 erwähnten. — τότε, wie 7, 31, 2. (Arn.) auf 7, 80, 3. vgl. zu 1, 101, 2. — ῥᾶον als wenn sie geordnet gewesen wären. — δίχα δὴ ὄντας, ἦγον κειχωρισμένους ἀπὸ τῶν μετὰ Νικίου. (Sch.) Es ist wohl nur auf die Trennung der Truppen des Demosthenes zu beziehen. vgl. Spr. 62, 2, 4. — δὴ. ἦδη eine gute Hs. u. Va. — ξυνῆγον trieben sie zusammen. (Va.) vgl. 2, 84, 1. (Bl.) — ἐς ταυτό, ἐς ὀλίγον χωρίον. (Sch.) Kr. zu Xen. An. 1, 8, 14.

§ 3. ἐκατόν, sonst sachwidrig nach πρόσθεν zugefügt, fehlt in vielen, auch guten Hsn. καὶ in einigen; doch über dieses Spr. 69, 32, 18 u. zu 1, 44, 1. — θᾶσσόν τε. Dem τέ entspricht ὁ δὲ § 4. (Hk.) θᾶσσόν τι vermuthet Dobree, vgl. ὄσον τι 7, 84, 1. — ἐν τῷ τοιούτῳ bei einer Lage wie die gegenwärtige. Spr. 50, 4, 6 u. zu 3, 81, 4. — ἐκόντας εἶναι. zu 6, 14. — σωτηρίαν. σωτήριον? So, nur falsch accentuirt, Val. Xen. Mem. 3, 3, 10: τὸ πείθεσθαι σοι κάλλιον τε καὶ σωτηριώτερον αὐτοῖς ἔσται. Für nicht nachweislich halt' ich eben so das Substantiv. — τοσαῦτα. Plat. Alk. α, 107, d: τοῦτοις δεῖ προσπαλαίειν τοσαῦτα ὅσα ἄμεινον. Spr. 46, 5, 4 u. zu 4, 126, 3. — ὅσα erg. μάχεσθαι. Spr. 55, 4, 11. Dobree vermuthet ὅσ' ἂν ἀναγκάζονται oder ὅσα ἀναγκάζονται.

§ 4. τε will Dobree lieber hier als das nach πόνῳ streichen. — πόνῳ für πόνῳ τε eine gute Hs. — ὑστέρω. Spr. 57, 5, 3. — καὶ ἐν für καὶ dieselbe. — Ἀθηναῖοι ist überflüssig und unrichtig, da es nicht bloss Athener waren.

§ 5. ἀνειληθέντες zurückgedrängt. Arr. An. 4, 5, 8: ἀνείλουν ἐς τὸν ποταμόν. (Arn.) συνειληθέντες vermuthete Lob. z. Phryn. p. 29; συστραγέντες erklärt der Sch. — ἐνθεν τε. τε fehlt in einigen schlechten Hsn. und gewöhnlich sagte man ἐνθεν καὶ ἐνθεν. (Pp.) Doch ἐνθεν τε καὶ ἐνθεν auch Plat. Kriti. 117, c u. 118, d. (Hertlein Ms.) — ἐνθεν erg. ἦν aus περιῆν. Spr. 62, 4, 1 u. zu 2, 46. — εἶχεν. Spr. 59, 2, 6. — τε nach ἐβάλλοντο ist mit einer guten Hs. gestrichen. — περισταδόν auch Her. 7, 225 u. Arr. An. 5, 17, 3. (Bl.) vgl. dort Kr. u. Spitzner zu Il. ν, 551. — ξυσταδόν, ἦγον ἐκ τοῦ πλησίον. (Sch.) Herodi. 6, 7, 19: πρὸς τὴν συσταδὸν μάχην. (Bl.) συστάδην Pol. 3, 73, 8. 13, 3, 7. 16, 4, 13. Diod. 11, 7: συστάδην οὔσης τῆς μάχης. Ueber die Verbindung ohne Artikel Spr. 50, 8, 19. vgl. Index u. Adverbium. 4, 38, 4: ἡ μάχη οὐ σταδία ἦν.

ἀπονενοημένους οὐ πρὸς ἐκείνων μᾶλλον ἢν ἔτι ἢ πρὸς τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἅμα φειδῶ τέ τις ἐγίγνετο ἐπ' εὐπραγία ἤδη σαιφεῖ μὴ προαναλωθῆναι τῷ καὶ ἐνόμιζον καὶ ὡς ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ καταδαμασάμενοι λήψεσθαι αὐτούς. ἐπειδὴ γοῦν δι' ἡμέρας βάλλοντες πανταχόθεν τοὺς 82 Ἀθηναίους καὶ Ξυμμαχούς ἐώρων ἤδη τεταλαιπωρημένους τοῖς τε τραύμασι καὶ τῇ ἄλλῃ κακώσει, κήρυγμα ποιῶνται Γύλιππος καὶ Συρακόσιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι προῶτον μὲν, τῶν νησιωτῶν εἴ τις βούλεται, ἐπ' ἐλευθερία ὡς σφᾶς ἀπιέναι· καὶ ἀπεχώρησάν τινες πόλεις οὐ πολλάί. ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς μετὰ 2 Δημοσθένους ὁμολογία γίγνεται ὥστε ὅπλα τε παραδοῦναι καὶ μὴ ἀποθανεῖν μηδὲνα μήτε βιαίως μήτε δεσμοῖς μήτε τῆς ἀναγκαιοτάτης ἐνδείᾳ δουίτης. καὶ παρέδωκαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτοὺς ἔξαισχί- 3 λιοι, καὶ τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας, καὶ ἐπέπλησαν ἀσπίδας τέσσαρας. καὶ τούτους μὲν εὐθὺς ἀπεκόμιζον ἐς τὴν πόλιν· Νικίας δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἑρινεὸν καὶ διαβάς πρὸς μετέωρόν τι καθῆσε τὴν στρατιάν.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι τῇ ὕστεραία καταλαβόντες αὐτὸν ἔλεγον ὅτι οἱ 83 μετὰ Δημοσθένους παραδεδώκοιεν σφᾶς αὐτούς, κελεύοντες κάκεινον

§ 6. ἀπονενοημένους. Xen. Hell. 7, 5, 12: τοῖς ἀπονενοημένοις οὐδεὶς ἂν ὑποσταίῃ. (Bl.) — φειδῶ. ἐφειδίτο αὐτός τις ἑαυτοῦ ὥστε μὴ προαναλωθῆναι. Sch., der τῷ (manchem der Syrakosier) richtig mit φειδῶ τις ἐγένεο zu verbinden scheint. (Pp.) Das Wort dürfte sonst nur bei Dichtern und Spätern vorkommen. — ἐγίγνετο für ἐγένετο eine gute Hs. — προαναλωθῆναι vor dem Genuss ihrer Vortheile aufgerieben würden. (H) — καὶ ὡς, χωρὶς τοῦ αὐτοὶ κινδυνεύσαι καὶ προαναλωθῆναι. (Sch.) — ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ, ἡγούν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῆς μάχης. (Sch.) zu 1, 109, 1. — καταδαμασάμενοι, poetisch. Spr. B. 2 § 39 unter δάμνημι.

C. 82. § 1. γοῦν. δ' οὖν Dobree, auch mir eingefallen. — προῶτον μὲν, gestellt als ob folgen sollte: ἔπειτα εἰ ὁμολογίαν ποιῆσθαι etc. vgl. zu 3, 39, 3. — τῶν νησιωτῶν εἰ. zu 1, 10, 2 A. — ἐπ' ἐλευθερία, unter der Bedingung dass sie nicht ἀνδράποδα werden sollten. Spr. 68, 41, 7. — ἀπιέναι. Spr. 55, 3, 13. Doch ist es wohl, die Kommata nach μὲν und βούλεται gestrichen, mit κήρυγμα ποιῶνται zu verbinden. vgl. zu ἐτοῖμος εἶναι 7, 3, 1. — τινες πόλεις, πόλεων τινῶν ἄνδρες. Ueber πνές zu 6, 94, 3. vgl. 4, 72, 3.

§ 2. ἔπειτα ὕστερον. zu 2, 9, 1. — ὥστε. zu 1, 28, 3. — ὅπλα ohne Artikel ist hier auffallend, wenn nicht καὶ χρήματα ausgefallen ist. vgl. § 3.

§ 3. οἱ πάντες. Spr. 50, 11, 12 u. zu 1, 100, 1. — ὑπτίας von Schilden auch Ar. Ach. 583, Ly. 185 u. Xen. Hell. 5, 4, 18. vgl. Plut. Timol. 11: τὴν χεῖρα νῦν μὲν ὑπτιάν, νῦν δὲ πρηνῆ προτεινάς. — τέσσαρας. Nicht mehr? Vielleicht hat das (müssige) ἀσπίδας eine Zahl verdrängt: εἴκοσι καί? — ταύτῃ für αὐτῇ Dobree u. eine gute Hs. — ἀφικνοῦνται vor ἐπὶ dieselbe, nach αὐτοῦ die übrigen Hsn. — Ἑρινεόν, den Demosthenes nicht erreichte, schon am Kakyparis gefangen 7, 80, 3. (Arn.)

C. 83. § 1. παραδεδώκοιεν. zu 2, 48, 1. — κελεύοντες gehört zu

τὸ αὐτὸ δρᾶν· ὁ δ' ἀπιστῶν σπένδεται ἰπέα πέμψαι σκεψόμενον. ὡς δ' οἰχόμενος ἀπήγγειλε [πάλιν] παραδεδωκότας, ἐπικηρουκεύεται Γυλίππῳ καὶ Συρακοσίοις εἶναι ἐτοῖμος ὑπὲρ Ἀθηναίων ξυμβῆναι, ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα Συρακοσίοι ἐς τὸν πόλεμον, ταῦτ' ἀποδοῦναι, ὥστε 2 τὴν μετ' αὐτοῦ στρατιὰν ἀφεῖναι αὐτούς· μέχρι οὗ δ' ἂν τὰ χρήματα ἀποδοθῆ, ἄνδρας δώσειν Ἀθηναίων ὁμήρους, ἕνα κατὰ τάλαντον. οἱ δὲ Συρακοσίοι καὶ Γύλιππος οὐ προσεδέχοντο τοὺς λόγους, ἀλλὰ προσπεσόντες καὶ περιστάντες πανταχόθεν ἔβαλλον καὶ τούτους μέχρι ὀψέ. εἶχον δὲ καὶ οὗτοι πονήρως σίτου τε καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἀπο3 ρία. ὁμως δὲ τῆς νυκτὸς φυλάζαντες τὸ ἡσυχάζον ἔμελλον πορεύεσθαι. καὶ ἀναλαμβάνουσί [τε] τὰ ὄπλα καὶ οἱ Συρακοσίοι αἰσθάνονται καὶ ἐπαιώνισαν. γνόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οὐ λανθάνουσι κατέθεντο 84 πάλιν πλὴν τριακοσίων μάλιστα ἀνδρῶν· οὗτοι δὲ διὰ τῶν φυλάκων βιασάμενοι ἐχώρουν τῆς νυκτὸς ἢ ἐδύναντο. Νικίας δ' ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο ἤγε τὴν στρατιάν· οἱ δὲ Συρακοσίοι καὶ οἱ ξύμμαχοι προσέκειντο τὸν αὐτὸν τρόπον πανταχόθεν βάλλοντές τε καὶ κατακοντίζοντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἠπείγοντο πρὸς τὸν Ἀσσίναρον ποταμόν, ἅμα μὲν βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς ἰπέων τε πολλῶν καὶ τοῦ ἄλλου ὄχλου οἰόμενοι ῥᾶόν τι σφίσιν ἔσεσθαι, ἣν διαβῶσι τὸν ποταμόν, ἅμα δ' ὑπὸ τῆς ταλαιπωρίας καὶ τοῦ πιεῖν ἐπιθυμία. ὡς δὲ γίνονται ἐπ' αὐτῷ, ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τέ τις διαβῆναι αὐτὸς πρῶτος βουλόμενος καὶ οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι χαλεπήν ἤδη τὴν διάβασιν ἐποιοῦν· ἀθροοὶ γὰρ ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν

Συρακοσίοι. (Va.) — πέμψαι. zu ἀποχωρεῖν 3, 109, 2. — δ' δ' ὁ? — πάλιν findet sich sonst auch bei Thuk. nicht dem ἀπαγγέλλειν beigefügt. — παραδεδωκότας, τοὺς μετὰ Δ. σφᾶς αὐτούς. Spr. 56, 7, 3.

§ 2. οὗ δ' ἂν. δ' οὗ ἂν eine gute Hs. — ἕνα κατὰ τάλαντον. Denn ein Talent ungefähr war das Lösegeld eines Freien. Dorvill. z. Char. p. 286. (Gö.) — καὶ τούτους wie früher die Truppen des Demosthenes. (Ba.) — μέχρι ὀψέ. zu 3, 108, 3. — πονήρως. zu 7, 48, 1. „Dieselbe Phrase Xen. Kyg. 7, 5, 75.“ (Bl.) — ἄλλων fehlt in vielen und den besten Hsn.; Va. las es. Vielleicht ἄλλων τῶν. Ohne ἄλλων nach Spr. 69, 32, 2 zu erklären?

§ 3. τὸ ἡσυχάζον die Stille, Ruhe. Spr. 43, 4, 28. — πορεύεσθαι für πορεύεσθαι mehrere Hsn. — τε ist mir verdächtig. — κατέθεντο, τὰ ὄπλα. (Sch.) — οὗτοι. Ueber sie 7, 85, 2. (Pp.) — βιασάμενοι, διεκθόντες σὺν βίᾳ. (Sch.)

C. 84. § 1. ἅμα μὲν gehört wenigstens der Sache nach zu οἰόμενοι, wofür βιαζόμενοι — ὄχλου den Grund angiebt. Pp. übersetzt: quia urgebantur, quum — sperarent. — οἰόμενοι. οἰόμενοι δὲ eine Hs. — ἔτι ἔτιον halt' ich für das Adverbium. Aehnlich εὖ γίνεταί τι Xen. An. 1, 7, 5. vgl. Spr. u. Di. 62, 2, 3. (2.) — ὑπό neben dem Da. zu 5, 111, 3. vgl. 6, 86, 2. Beides einem Particip angefügt. Spr. 59, 2, 3.

§ 2. οὐδενὶ κ. zu 2, 52, 1. — πᾶς τις. Spr. 51, 16, 11 u. zu 3, 13, 6. Durch τε — καὶ werden πᾶς τις βουλόμενος und οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι verbunden. Wie konnte man hier einen Wechsel der Structur finden?

ἐπέπιπτόν τε ἀλλήλοις καὶ κατεπάτου, περὶ τε τοῖς δορατίοις καὶ σκεύεσιν οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον. ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τὸ τοῦ ποταμοῦ παραστάντες οἱ Συρακόσιοι, ἦν δὲ κρημνῶδες, ἔβαλλον ἄνωθεν τοὺς Ἀθηναίους, πίνοντάς τε τοὺς πολλοὺς ἀσμένους καὶ ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ ἐν σφίσι ἀυτοῖς ταρρασομένους. οἱ τε Πελοποννήσιοι ἐπικαταβάντες τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ μάλιστα ἔσφαζον. καὶ τὸ ὕδωρ εὐθὺς διέφθαρτο, ἀλλ' οὐδὲν ἴσσον ἐπίνετό τε ὁμοῦ τῷ πηλῷ ἡματωμένον καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς. τέλος δὲ νεκρῶν τε πολλῶν ἐπ' ἀλλήλοις ἤδη καμμένων ἐν τῷ ποταμῷ καὶ διεφθαρμένου τοῦ στρατεύματος τοῦ μὲν κατὰ τὸν ποταμόν, τοῦ δὲ καί, εἴ τι διαφύγοι, ὑπὸ τῶν ἰππέων, Νικίας Ἰνλίππῳ ἑαυτὸν παραδίδωσι, πιστεύσας μᾶλλον αὐτῷ ἢ τοῖς Συρακοσίοις· καὶ ἑαυτῷ μὲν χρῆσθαι ἐκέλευεν ἐκείνόν τε καὶ Λακεδαιμονίους ὅτι βούλονται, τοῖς δὲ ἄλλους στρατιώτας παύσασθαι φρονέοντας. καὶ ὁ Ἰνλίππος μετὰ τοῦτο ζωγραεῖν ἤδη ἐκέλευεν· καὶ τοὺς τε λοιπούς, ὅσους μὴ ἀπεκρύψαντο, πολλοὶ δὲ οὔτοι ἐγένοντο, ξυνεκόμισαν ζῶντας, καὶ ἐπὶ τοὺς τριακοσίους, οἱ [τὴν φυλακὴν] διεξῆλθον τῆς νυκτός, πέμψαντες τοὺς διωζομένους ξυνέλαβον. τὸ μὲν οὖν ἀθροισθὲν τοῦ στρα-

— περὶ an, durchbohrt. (Bl.) Luc. ῥητ. διδ. 3: πολλὰ τραύματα λαμβάνοντες περὶ τραχείαις ταῖς πέτραις. Plut. Sulla 18: κατὰ πρᾶνοὺς φερόμενοι τοῖς δόρασι περιέπιπτον αὐτοὶ τοῖς ἑαυτῶν. (Jacobs.) — ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον, ἀντὶ τοῦ ἐμπλεκόμενοι κατέπιπτον. (Sch.) Dies ist auf σκεύεσι wie διεφθείροντο auf δορατίοις zu beziehen. (Arn.) Das ἐμπαλ. ist selten. vgl. Lobeck Pathol. prol. p. 88. — κατέρρεον wurden stromabwärts fortgerissen. (Ps.)

§ 3. ἐς τὰ ἐπὶ θ. zu 1, 87, 2. „Da dies einen Begriff bildet, so ist die Stellung des τέ natürlich.“ (Arn.) — κρημνῶδες. zu 6, 101, 2. — τοὺς πολλοὺς. zu 3, 32, 1. — κοίλῳ mit abschüssigen Ufern. (Hl.) Polyb. 22, 20, 4: ἐγεγύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμὸν, τελείως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον. (Jacobs.) Wie Kaltwasser erklärt auch Nitzsch z. Od. Th. 3 S. 9 κοῖλος ποταμός von einem tiefgehenden, leeren, mit seichem Wasser sein Bett nicht füllenden Strome. Gewiss richtig. Plut. Cam. 3: οἱ δὲ ποταμοὶ πάντες ὡσπερ αἰεὶ κοῖλοι καὶ ταπεινοὶ διὰ θέρους ἐρρήθησαν. vgl. de Is. et. Os. 39, Plat. Quaestt. 7, 8 u. Athen. 9, 388, 3, welche Stelle Pape unter κοῖλος unrichtig versteht. (Hertlein Ms.) vgl. Kr. zu Arr. An. 6, 18, 4 lat. A. — ἐν σφίσι ἀυτοῖς. zu 7, 67, 2. — σφάζειν, wie bei den Tragikern und Herodot mag auch die ältere attische Prosa für σφάτιον gebraucht haben. — περιμάχητον λέγεται τὸ περιμίμιον, περὶ οὗ τινες ἀλλήλοις διαμάχονται, ἵνα τούτου κρατῶσι καὶ τοῦτο κιώνται. (Sch.) Ar. Thesm. 319. (Gram.)

C. 85. § 1. πολλῶν, 18000 nach Diod. 13, 19. (Wasse.) Wohl viel weniger. vgl. § 3. — τοῦ δὲ καί. Spr. 69, 32, 15. vgl. Kr. Stud. 2 S. 227. — ὅτι βούλονται. zu 2, 4, 4. Ueber die Chronologie vgl. Müller de in. b. Pel. p. 12 s. u. 28, nach dem die Athener sich nicht vor dem 14 September ergaben.

§ 2. ἀπεκρύψαντο, οἱ Συρακοῖσιοι. (Sch.) verbargen für sich. (Pp.) um sie als Sklaven zu behalten oder zu verkaufen oder gegen Lösegeld frei zu lassen. — τοὺς τριακοσίους 7, 83, 3. (Pp.) — τὴν φυλακὴν ist an sich nicht recht passend und der Ac. in diesem Sinne bei διεξῆλθον unzulässig. — τοὺς διωξ. Spr. 50, 4, 3. — ξυνέλαβον. Spr. 60, 5, 5 u. zu

3τεύματος ἐς τὸ κοινὸν οὐ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπὲν πολὺ, καὶ
 διεπλήσθη πᾶσα Σικελία αὐτῶν, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ὥσπερ τῶν
 μετὰ Δημοσθένους ληφθέντων. μέρος δέ τι οὐκ ὀλίγον καὶ ἀπέθανεν·
 πλείστος γὰρ δὴ φόνος οὗτος καὶ οἰδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ [Σικε-
 4λικῷ] πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις προσβολαῖς ταῖς
 κατὰ τὴν πορείαν συχναῖς γενομέναις οὐκ ὀλίγοι ἐτεθνήκεσαν. πολλοὶ
 δὲ ἕμῳ καὶ διέφυγον, οἱ μὲν καὶ παραντίκα, οἱ δὲ καὶ δουλεύσαντες
 καὶ διαδιδράσκοντες ὕστερον· τούτοις δ' ἦν ἀναχώρησις ἐς Κατάνην.
 86 Ξυναθροισθέντες δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τῶν τε αἰχμα-
 λώτων ὅσους ἐδύνατο πλείστους καὶ τὰ σκῦλα ἀναλαβόντες ἀνεχώ-
 ρησαν ἐς τὴν πόλιν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμ-
 μάχων ὀπόσους ἔλαβον κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην
 εἶναι νομίσαντες τήρησιν, Νικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην ἄκοντος τοῦ
 2Γυλίππου ἀπέσφαξαν. ὁ γὰρ Γυλίππος καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμιζεν
 οἱ εἶναι ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατήγους κομίσει Λακεδαιμο-
 νίοις. ξυνέβαινε δὲ τὸν μὲν πολεμιώτατον αὐτοῖς εἶναι, Δημοσθένην,
 διὰ τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ Πύλῳ, τὸν δὲ διὰ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδειότατον·
 3τοὺς γὰρ ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας τῶν Λακεδαιμονίων ὁ Νικίας προὔθυ-
 μήθη, σπονδὰς πείσας τοὺς Ἀθηναίους ποιήσασθαι, ὥστε ἀφεθῆναι.
 ἀνθ' ὧν οἱ τε Λακεδαιμόνιοι ἦσαν αὐτῷ προσφιλεῖς καὶ κείνος οὐχ ἦ-
 4κιστα διὰ τοῦτο πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν. ἀλλὰ τῶν

ἐδῆον 1, 114, 2. — ἐς τὸ κοινόν zu der Masse die der Gesamt-
 heit gehörte. — οὐ πολὺ. Denn von den mehr als 7000 (vgl. 7, 87, 4)
 waren 6000 mit Demosthenes gefangen 7, 82, 3.

§ 3. διεπλήσθη für κατεπλήσθη viele und die besten Hsn.; δια — be-
 zieht sich auf die Vertheilung. Das Wort ist selten. vgl. die Lex. — πᾶσα.
 zu 3, 4, 2. — ἀπό. zu 4, 67, 5. — οὐκ ὀλίγον. Nach Plut. Nik. 27 wären
 viel mehr geblieben als gefangen. vgl. zu § 1 u. zu 7, 87, 4. — οἰδενὸς
 ἐλάσσων. zu 2, 94, 1. vgl. 8, 86, 3. Ueber den Pleonasmus zu 7, 44, 6.
 — Σικελικῷ streichen Dobree u. Kr. Bruchst. Denn die sonstigen Verluste
 im sikelischen Kriege waren mit diesem wenig vergleichbar und das Aeusserste
 was Thuk. mit Recht sagen konnte hat er unstreitig auch sagen wollen.

§ 4. οἱ μὲν καὶ. zu 7, 12, 1. — δουλεύσαντες Sklaven gewor-
 den. Spr. 53, 5, 2. — καὶ διαδιδράσκοντες. Spr. 56, 14, 1. — ἀνα-
 χώρησις ἐς Κ. Ein Beispiel Lys. 20, 24. (Hertlein Ms.)

C. 86. § 1. ἀναλαβόντες. λαβόντες mehrere und gute Hsn. — τὴν
 vor τήρησιν ist mit vielen und guten Hsn. gestrichen. vgl. zu διαπολέμησιν 7,
 42, 5. (Arn.) — τήρησιν, φυλακῆν. (Sch.) — ἄκοντος. Spr. 47, 4, 6. —
 τοῦ hat nur eine gute Hs.

§ 2. ἀγώνισμα, ἔπαθλον Suid. zu Ar. Frö. 284: λαβεῖν ἀγώνισμα' αἰξίον
 τι τῆς ὕδοῦ. Das Wort bezeichnet überhaupt ruhmvolle Bestrebungen und
 Leistungen. vgl. 7, 56, 1. 59, 1. 8, 17, 2. Synonym mit δόξα 3, 82, 7.
 (Dr.) vgl. 8, 12, 2. — Δημοσθένην. Spr. 50, 1, 11 u. zu 6, 57, 3. —
 τῇ νήσῳ, Sphacteria. zu 4, 24, 2. 53, 4.

§ 3. τοὺς ἐκ τῆς νήσου. zu 5, 15, 1. Der Ac. gehört zu ἀφεθῆναι.
 — σπονδὰς 5, 18. vgl. 5, 16, 3. — ὥστε gehört zu προὔθυμήθη. (Sch.)
 vgl. zu 1, 119. — διὰ τοῦτο hat nur eine gute Hs., entbehrlich nach ἀνθ'
 ὧν, aber verdeutlichend.

Συρακοσίων τινές, ὡς ἐλέγετο, οἱ μὲν δείσαντες, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐκεκοινολόγηντο, μὴ βασανιζόμενος διὰ τὸ τοιοῦτο ταραχὴν σφίσι ἐν εὐπραγίᾳ ποιήσῃ, ἄλλοι δέ, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Κορίνθιοι, μὴ χρήμασι δὴ πείσας τινάς, ὅτι πλούσιος ἦν, ἀποδοῶ καὶ αἰθίς σφίσι κείνῳ τὸν ἀπ' αὐτοῦ γένηται, πείσαντες τοὺς ξυμμάχους ἀπέκτειναν αὐτόν. καὶ ὁ μὲν τοιαύτη ἦ ὅτι ἐγγύτατα τούτων αἰτία ἐτεθνήκει, ἥκιστα δὲ ἄξιός ὢν τῶν γ' ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν. τοὺς δ' ἐν ταῖς 87 λιθοτομίαις οἱ Συρακόσιοι χαλεπῶς τοὺς πρώτους χρόνους μετεχείρισαν. ἐν γὰρ κοίλῳ χωρίῳ ὄντας καὶ ὀλίγῳ πολλοὺς οἱ τε ἥλιοι τὸ πρῶτον καὶ τὸ πνίγος ἔτι ἐλύπει διὰ τὸ ἀστέγαστον, καὶ αἱ νύκτες ἐπιγιγνώμεναι τούναντίον μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον· πάντα τε ποιούντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ πρὸς ἔτι τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυννενημένων, οἱ ἔκ τε τῶν τραυμάτων καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπέ-

§ 4. ὡς ἐλέγετο, nicht ὡς ἐλέγοντο, weil hier weniger die Personen als die Thatsache in Betracht zu ziehen. Spr. 55, 4, 2 u. 3. — οἱ μὲν nach πινές. zu 5, 54, 3. Genauer gestellt wäre δείσαντες οἱ μιν. — ἐκεκοινολόγηντο nach 7, 48, 3. 49, 1. 73, 4. — διὰ τὸ τοιοῦτο, um eine solche Angabe über die verrätherischen Syrakosier zu erpressen, mit βασανιζόμενος zu verbinden. — δὴ hat nur eine gute Hs., mit der τέ nach πείσαντες gestrichen ist. — πλούσιος. Böckh Staatsb. 1 S. 628 f. — ἀπ' αὐτοῦ. zu 7, 70, 7. — ἦ ὅτι. zu 5, 74, 1. — ἐγγύτατα ist hier adjectivisch: ἡ ἐγγὺς αἰτία. Spr. 50, 8, 19. vgl. 1, 122, 3. 4, 31, 3 u. 7, 81, 5 E. — ἐπ' ἐμοῦ zu meiner Zeit. Kr. z. Her. 1, 5, 2. — ἐς τοῦτο δ. zu 1, 49, 6. — πᾶσαν ἐς ἀρετὴν ist aus mehreren Hsn. hinzugefügt. Der Sinn: wegen seiner völligen, allseitigen, den in Bezug auf Tugend bestehenden sittlichen Ansichten (zu 6, 69, 3) gemässen Bestrebungen, namentlich rücksichtlich der Religiosität und Gesetzmässigkeit. (Pp.?) Aehnlich ἐς τὸ θεῖον νόμισις 5, 105, 1. (Didot.) — ἐς τὸ θεῖον nach νενομισμένην ist mit vielen und den besten Hsn. gestrichen.

C. 87. § 1. μετεχείρισαν, περιεῖπον. (Sch.) zu 4, 13, 2. — καὶ ὀλίγῳ und (verhältnissmässig) beschränktem ist aus einer guten Hs. zugefügt. — οἱ ἥλιοι im Plural von der Sonnenhitze auch bei Ael. v. Ge. 13, 1 u. Dion. Per. 40. (Dr.) vgl. Aristot. π ζώων ἰστ. 8, 9. u. Spr. 44, 3, 6. „So ψύχη, θάλλη, καύματα.“ (Jacobs.) — τὸ πρῶτον steht wohl im Gegensatze zu der spätern, winterlichen Jahreszeit. — πνίγος stickende Hitze. (Jacobs.) — ἔτι überdies. zu 7, 49, 5. — ἀστέγαστον Obdachlosigkeit. Ein seltenes Wort. — τούναντίον im Ggs. zu οἱ ἥλιοι καὶ τὸ πνίγος. — μετοπωριναί. Spr. 50, 11, 1. — μεταβολῇ. Her. 2, 77, 1: ἐν τῆσι μεταβολῆσι τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίνονται τῶν τε ἄλλων πάντων καὶ δὴ καὶ τῶν ὠρέων μάλιστα. vgl. Aristot. Probl. 1, 1, 15 u. 27. — ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον. Ungewöhnlich; doch ähnlich Arr. An. 4, 8, 2: ἐς τὸ βαρβαρικώτερον νεωτέριστο. 7, 13, 3: μὴ τι νεωτερισθεῖη ἐς ἕβριν. (Bl.)

§ 2. πάντα ποιούντων. διὰ τὸ δύσσημον ἀπεισιώπησεν αὐτὰ ὀνομασὶ εἰπεῖν. βούλεται δὲ λέγειν ἰὰ ὑποχωρηματι, ἅπερ οἱ ἰατροὶ σὺβάλα καὶ ἀποπαιήματα εἰῶθασι καλεῖν. (Sch.) vgl. 4, 97, 3. (Hk.) u. Plut. Art. 16. (Bl.) — ἐν τῷ αὐτῷ. zu 4, 35, 1. — τὸ τοιοῦτον ähnlicher Krankheits-

θνήσκον, καὶ ὄσμαι ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί, καὶ λιμῶ ἅμα καὶ δίψει ἐπιέ-
 ζοντο· ἐδίδοσαν γὰρ αὐτῶν ἐκάστῳ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας κοτύλην ὕδατος
 καὶ δύο κοτύλας σίτου. ἄλλα τε ὅσα εἰκὸς ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ἐμπε-
 πτωκότας κακοπαθῆσαι, οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἐπεγένετο αὐτοῖς. καὶ ἡμέρας
 μὲν ἑβδομήκοντά τινες οὕτω διηγήθησαν ἀθροοί· ἔπειτα πλὴν Ἀθη-
 ναίων καὶ εἴ τινες Σικελιωτῶν ἢ Ἰταλιωτῶν ξυνεστράτευσαν, τοὺς ἄλ-
 λους ἀπέδοντο. ἐλήφθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες, ἀκριβεία μὲν χαλεπὸν
 ἐξείπειν, ὅμως δὲ οὐκ ἐλάσσους ἑπτακισχίλιον. ξυνέβη τε ἔργον τοῦτο
 [Ἑλληνικὸν] τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι, δοκεῖν
 δ' ἔμοιγε καὶ ὧν ἀκοῇ Ἑλληνικῶν ἴσμεν, καὶ τοῖς τε κρατήσασι λαμ-
 πρότατον καὶ τοῖς διαφθαρεῖσι δυστυχεστάτον· κατὰ πάντα γὰρ πάν-
 τως νικηθέντες καὶ οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες πανωλεθρία
 δὴ τὸ λεγόμενον καὶ πεζὸς καὶ νῆες καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἀπώλετο, καὶ
 ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐπ' οἴκου ἀπενόστησαν. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Σικε-
 λίαν γενόμενα.

gründe. — ἀνεκτός als Fem. schon II. 11, 610 u. bei Simonides bei Stob. 3
 p. 63 Gaisf. (Pp.) vgl. Lobeck Paralipp. p. 482. — λιμῶ. vgl. Dem. 20, 42.
 (Hertlein Ms.) — δίψει. zu 2, 49, 3.

§ 3. ἐδίδοσαν, täglich. zu 4, 16, 2. — ἐπὶ für einen Zeitraum von.
 Spr. 68, 42, 1. „Nach dieser Zeit verkaufte man wahrscheinlich auch die
 nicht schon nach etwa siebenzig Tagen Verkauften § 4.“ (Arn.) — κοτύλη
 war ein Viertel Choinix. Ein sehr karges Mass. vgl. zu 4, 16, 2. — ἄλλα
 τε ὅσα für ὅσα τε ἄλλα. Spr. 51, 10, 10. — ἐν. Spr. 68, 12, 2. u. zu
 4, 14, 1 u. 7, 71, 6. — οὐδὲν ὅ τι οὐ. Spr. 51, 10, 11 u. 67, 14, 1.

§ 4. τινάς. Spr. 51, 16, 4. vgl. Index u. τις. — τοὺς ἄλλους. zu 6,
 48, 1. — δὲ οἱ. δὲ καὶ οἱ eine gute Hs. — οἱ ξύμπαντες; die Schaar des
 Demosthenes eingerechnet. zu 7, 85, 2. — μὲν obgleich. zu 6, 91, 1. —
 ἑπτακισχίλιον. So auch Diod. 13, 19.

§ 5. Ἑλληνικὸν ist müßig und mir etwas verdächtig. (Arn.) Mir sehr;
 entstanden aus Ἑλληνικῶν. — δοκεῖν. Spr. 33, 1, 3. vgl. 8, 64, 3.

§ 6. κατὰ π. zu 6, 37, 1. — πάντα πάντως. vgl. 8, 1, 2. Mehr
 Beispiele dieser Paronomasie bei Lobeck Parall. p. 57 f. — ὀλίγον οὐδὲν
 ἐς οὐδὲν, ἐν παντὶ πράγματι μεγάλως. (Sch.) zu 7, 59, 2. vgl. 2, 8, 1. —
 κακοπαθήσαντες für κακοπαθησάντων weil das Subject mit πεζὸς zusam-
 menfällt und selbst bei νῆες auch ναῦται wenigstens mit gedacht werden. —
 πανωλεθρία. πανώλεθρον κακόν Her. 6, 85, 2. Das Substantiv, was nach dem
 τὸ λεγόμενον ein sehr übliches scheinen dürfte, findet sich erst bei Spä-
 tern wieder; das Adj. so bei Her. und att. Dichtern. — τὸ λεγόμενον. Spr.
 57, 10, 12. — ἀπώλετο. zu οἶδεν 7, 44, 1. Ueber den Gesamtverlust
 Böckh Staatsh. 1 S. 372 f. u. Kr. z. Dion. p. 309, 4. — ἀπονοστεῖν noch bei
 Xen. An. 3, 5, 16, sonst in der altischen Prosa wohl nicht; noch weniger
 ὑπονοστεῖν 3, 89, 2. — μὲν. zu 2, 68, 5. vgl. 7, 2, 5. 30, 3. 58, 1. — περὶ.
 zu 1, 5, 3. — γενόμενα erg. ἦν. zu 2, 54, 4 u. 4, 41, 4.

H.

Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἠγγέλθη, ἐπὶ πολὺ μὲν ἠπίστον καὶ τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαπεφευγῶσι καὶ σαφῶς ἀγγέλλουσι, μὴ οὕτω γε ἄγαν πανσυδὶ διεφθάρθαι· ἐπειδὴ δὲ ἔγνωσαν, χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλον, ὥσπερ οὐκ αὐτοὶ ψηφισάμενοι, ὠργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησμολόγοις τε καὶ μάντεσι καὶ ὀπόσοι τι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήφονται Σικελίαν. πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει τε καὶ ἐπεριεστήκει ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις μεγίστη δῆ. ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ ἡ πόλις ὀπλιτῶν τε πολλῶν καὶ ἰπέων καὶ ἡλικίας οἷαν οὐχ ἑτέραν ἑώρων ὑπάρχουσαν ἐβαρύνοντο· ἅμα δὲ ναῦς οὐχ ὀρῶντες ἐν τοῖς νεωσοίκοις ἱκανὰς οὐδὲ χρήματα ἐν τῷ κοινῷ οὐδ' ὑπηρεσίας ταῖς ναυσὶν ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθῆσεσθαι, τοὺς τε ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίους εὐθύς σφίσιν ἐνόμιζον τῷ ναυτικῷ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλευσεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας, καὶ τοὺς αὐτόθεν πολεμίους τότε δὴ καὶ διπλασίως πάντα παρεσκευασμένους κατὰ κράτος ἤδη καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἐπικεῖσεσθαι καὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν μετ' αὐτῶν ἀπο-

C. 1. § 1. ἠγγέλθη, τὰ περὶ Σικελίαν γενόμενα. (Bl.) — τοῖς πάνυ den angesehensten (und also zuverlässigsten). (St.) So οἱ πάνυ στρατηγοὶ 8, 89, 2. vgl. Xen. Mem. 3, 5, 1. (Kr. Stud. 2 S. 72.) u. Hermann de ell. et pleon. p. 122. — σαφῶς als zuverlässig. zu 1, 91, 1. Zuerst von einem unglücklichen Barbier gemeldet. Plut. π. ἀθολ. 13. — μὴ schliesst sich an ἠπίστον an. vgl. zu 1, 10, 1. — γε ἄγαν für γε ἄν eine gute Hs. So 1, 75, 1; μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως. (Bekker.) Die Steigerung des πανσυδὶ ist eben so wenig anstössig als neben einem Aeussersten ein Alleräusserstes. vgl. Spr. 23, 7, 7. Arn. vertheidigt γε ἄν. vgl. zu 2, 102, 5. — πανσυδὶ für πανσυδεῖ die besten Hsn., πασσυδὶ eine Hs. Dies erklärt Phot. 401, 14 für richtig, der es noch bei Pherekrates fand und durch παντελῶς erklärt. Oefter findet sich das Wort bei Dionys. Hal. u. Dion. C. — τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τὸν ἔκπλον. So συμπροθυμεῖσθαι ταῦτα Xen. Cyr. 6, 1, 19. (Bl.) vgl. zu 5, 17, 1. — τῶν ῥητόρων. Kr. z. Dion. p. 272, 2. — χρησμολόγοις. zu 2, 8, 2. vgl. Kr. eb. A. 3. — καὶ ὀπόσοι und allen die sonst. zu 6, 88, 7. Spr. 51, 13, 5. — θειάσαντες, θεῖά τινα φεγεξάμενοι. (Sch.) Wieder findet es sich bei Spätern. vgl. die Lex. u. zu 7, 50, 4. — ἐπήλπισαν, εἰς ἐλπίδας ἐνέβαλον. (Sch.) App. Mithr. 68: περὶ τῆς Ἀσίας αὐτὸν ἐπελπίζοντες. (Arn.) vgl. die Lex.

§ 2. περιεστήκει. zu 4, 34, 3. vgl. zu 3, 54, 3. — ἐπί. Spr. 68, 41, 6. — ἰδίᾳ ἕκαστος, ἀνδρῶν ξυγγενῶν schwebt aus dem Folgenden vor. (Hk. u. Ds.) — ἡλικίας zu 3, 67, 2. u. 7, 64, 1. — ἐν τῷ κοινῷ. zu 1, 80, 3. — ὑπηρεσίας. zu 1, 143, 1. — ἀνέλπιστοι. zu 6, 17, 6.

§ 3. σφίσιν. Spr. 48, 4, 1. Verschieden σφῶν 8, 96, 2. — τοσοῦτον, wie πολὺ 2, 93, 1. — καὶ διπλασίως. zu καὶ δὲ 1, 44, 1. — σφῶν, τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) — μετ' αὐτῶν, ἐπικεῖσεσθαι.

4στάντας. ὁμως δὲ ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐδόκει χρῆναι μὴ ἐνδιδόναι, ἀλλὰ παρασκευάζεσθαι καὶ ναυτικόν, ὅθεν ἂν δύνωνται ξύλα ξυμπορισσόμενους καὶ χρήματα, καὶ τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι καὶ μάλιστα τὴν Εὐβοίαν, τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν τι ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι καὶ ἀρχὴν τινα προεσβυτέρων ἀνδρῶν ἐλέσθαι, οἵτινες περὶ 5τῶν παρόντων, ὡς ἂν καιρὸς ἦ, προβουλευσούσιν. πάντι τε πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεῆς, ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν, ἐτοῖμοι ἦσαν ἐντακτεῖν. καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐποιοῦν ταῦτα, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

2 Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν εὐθύς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐπηρμένοι ἦσαν, οἱ μὲν μηδετέρων ὄντες ξύμμαχοι ὡς ἦν τις καὶ μὴ παρακαλῆσφᾶς, οὐκ ἀποστατέον ἔτι τοῦ πολέμου εἶη, ἀλλ' ἐθέλοντι ἴτεον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, νομίσαντες κἂν ἐπὶ σφᾶς ἕκαστοι ἐλθεῖν αὐτούς, εἰ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ κατώρθωσαν, καὶ ἅμα [ἡγούμενοι] βραχὺν ἔσεσθαι 2τὸν λοιπὸν πόλεμον, οὗ μετασχεῖν καλὸν εἶναι· οἱ δ' αὖ τῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ξυμπροθυμηθέντες ἐπὶ πλέον [ἢ πρὶν] ἀπαλλάξεσθαι διὰ τάχους πολλῆς ταλαιπωρίας. μάλιστα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἐτοῖμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι, διὰ τὸ

§ 4. ὡς ἐκ τῶν ὑ. zu 7, 76. — ἐνδιδόναι. zu 6, 72, 1. — παρασκευάζεσθαι würde man nach ναυτικόν erwarten. Doch vermisse ich vielmehr καὶ πῆζόν. — ὅθεν ἂν δύνωνται gehört zu ξυμπορισσόμενους. (Ps.) vgl. 7, 20, 2. — ξύλα. Kr. z. Dion. p. 274, 14 u. zu 4, 108, 1. — ξυμπορ. wie 8, 4. zu 7, 20, 2. — τὰ τῶν ξυμμάχων. zu 2, 13, 2. vgl. 8, 4. — ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι. zu 3, 3, 3. — τῶν κατὰ τὴν πόλιν τι. z. B. den Aufwand bei Festen, Opfern, Spielen. (Dr.) — ἐς εὐτέλειαν. 8, 4: ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν. (Dr.) 8, 86, 5: ἐς εὐτέλειαν ξυντίμηται. (Abr.) — σωφρονίσαι ermässigen, beschränken. — προβουλευσούσιν als Comité vorberathen sollten, ehe die Angelegenheiten andern Behörden und dem Volke vorgetragen würden. (A. Ps.) vgl. Aristot. Pol. 4, 11, 9. 12, 8, Ar. Ach. 755, Lys. 421. 467. 609 u. Kr. z. Dion. p. 273. 375. „vgl. Hermann gr. Staatsalt. 54, 5 u. 166, 11.“ (Pp.)

§ 5. πάντα ἐντακτεῖν in Allem fügsam zu sein. Spr. 46, 5, 4. — πρὸς. zu 6, 11, 5. 8, 39, 2. — τὸ π. περιδεῆς. zu 6, 59, 1. — ὅπερ φ. δ. ποιεῖν. zu 2, 65, 2. — δῆμος. zu 1, 107, 3. — ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καί. zu 2, 93, 3.

C. 2. § 1. τὴν ἐκ. zu 3, 102, 2. — ἐπηρμένοι, ὑπερηγανεύόμενοι, καὶ ἀντὶ τοῦ πρόχρηροι καὶ ἐντροπεῖς. (Zon. p. 835.) zu 2, 11, 2. — μηδετέρων, ἡγουν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων. (Sch.) Ueber μὴ Spr. 67, 8. — ὡς in der Meinung dass. Spr. 65, 8, 1. — ἦν τις καὶ μὴ. zu 5, 26, 2. „vgl. zu 3, 46, 1 u. 1, 140, 2.“ (Pp.) — ἀποστατέον. vgl. 7, 7, 2. — ἐθέλοντι Th. nur hier und Spätere. — νομίσαντας. zu 1, 124, 2. — κἂν ἐλθεῖν, aus κἂν ἦλθον. Spr. 69, 7, 1, 4. — ἡγούμενοι haben nicht eine gute Hs. u. Va. — εἶναι. Spr. 55, 4, 9.

§ 2. ξύμμαχοι erg. ἐπηρμένοι ἦσαν, wovon das folgende Particip den Grund angiebt. — ἐπὶ πλέον mehr zu 5, 14, 1. vgl. zu 2, 51, 4. — ἢ πρὶν ist wohl ein Glossem. — ἀπαλλάξεσθαι. zu ξυμπροπέμψειν 1, 27, 2. — διὰ τάχους. zu 1, 63, 2. — αὐτῶν gehört zu ἀφίστασθαι. (Ps.) —

ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα καὶ μηδ' ὑπολείπειν λόγον αὐτοῖς ὡς τό γ' ἐπιὸν θέρος οἷοί τ' ἔσονται περιγενέσθαι. ἡ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις πᾶσι τε τούτοις ἐθάρσει καὶ μάλιστα ὅτι οἱ ἐκ τῆς Σικελίας αὐτοῖς ξύμμαχοι πολλῇ δυνάμει, κατ' ἀνάγκην ἤδη τοῦ ναυτικοῦ προσγεγενημένου, ἅμα τῷ ἦρι, ὡς εἰκός, παρέσεσθαι ἔμελλον. πανταχόθεν δ' εὐέλπιδες ὄντες ἀπροσασίστως ἄπτεσθαι διεννοῦντο τοῦ πολέμου, λογιζόμενοι καλῶς τελευτήσαντος αὐτοῦ κινδύνων τε τοιούτων ἀπηλλάχθαι ἂν τὸ λοιπὸν οἶος καὶ ὁ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων περιέστη ἂν αὐτούς, εἰ τὸ Σικελικὸν προσέλαβον, καὶ καθελόντες ἐκείνους αὐτοὶ τῆς πάσης Ἑλλάδος ἤδη ἀσφαλῶς ἠγήσεσθαι. εὐθύς οὖν Ἄγις μὲν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ ὀρμηθεὶς στρατῷ τιμ ἐκ Δεκελείας τὰ τε τῶν ξυμμάχων ἠργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυτικόν, καὶ τραπόμενος ἐπὶ τοῦ Μηλιέως κόλπου Οἰταίων τε κατὰ τὴν παλαιὰν ἔχθραν τῆς λείας τὴν πολλὴν ἀπολαβῶν χρήματα ἐπράξατο καὶ Ἀχαιοὺς τοὺς Φθιώτας καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ Θεσσαλῶν ἑπηκόους μεμφομένων καὶ ἀκόντων τῶν Θεσσαλῶν ὀμήρους τέ τινας ἠνάγκασε δοῦναι καὶ χρήματα, καὶ κατέθετο τοὺς ὀμήρους ἐς Κόρινθον, ἔς τε τὴν

ὀργῶντες. zu 2, 21, 3. „Ueber den Gedanken vgl. 4, 108, 3.“ (Arn.) — ὑπολείπειν λόγον die Möglichkeit der Behauptung einräumen. vgl. 8, 24, 4: οὐδ' αὐτοὺς ἀντιλέγοντας ἔτι. Aehnlich steht ὑπολείπειν λόγον bei Antiph. 3, β, 4. (vgl. 5, 16.) Andok. 3, 18, Isokr. 4, 146, Isac. 1, 33. vgl. ἀντιλογία 2, 87, 2 u. Kr. z. Dion. p. 274 s. u. p LXs. — αὐτοῖς kann, obgleich hier eingeschoben, doch mit παρέσεσθαι verbunden werden. zu αὐτοῦς 7, 78, 4. — κατ' ἀνάγκην ἤδη gehört zu προσγεγενημένου: da sie nothgedrungen auch zu einer Flotte gekommen seien. (Ps.) zu 4, 63, 3. Aehnlich Arn. Allein bei dieser Verbindung hätte κατ' ἀνάγκην ἤδη eine zu betonte Stellung und erschiene auch an sich als unpassend. Es wird also mit παρέσεσθαι zu verbinden und an eine moralische Verpflichtung zu denken sein, als Dank für die geleistete Hilfe. Ueber ἤδη zu 6, 91, 6. — τοῦ ναυτικοῦ verstehe auch ich von der sikelischen Flotte, die doch erst durch den Krieg gegen Syrakus eigentlich ins Leben gerufen war. Hinzugekommen war die Flotte zur Landmacht. Schwerlich ist an eventuelle Zwangsmassregeln durch die lakonische Flotte zu denken. Doch will so Ullrich Beitr. z. Kr. 3 S. 14—19. Gegen ihn auch Campe Rec. S. 178.

§ 3. πανταχόθεν. vgl. 2, 59, 2. 3, 53, 3. 5, 43, 3 u. zu 1, 124, 1. — ἀπροσασίστως, ἄνευ τῆς [του?] προάσεως. (Sch.) vgl. 1, 49, 5. 3, 82, 5. 6, 72, 4. 83, 1. — ἀπηλλάχθαι ἂν. zu 2, 102, 5. — τὸ Σικελικόν. Spr. 43, 4, 17 u. zu 5, 3, 4. — ἤδη. zu 6, 91, 6.

C. 3. § 1. ἠργυρολόγησεν. zu 2, 69. — ἐς τὸ ναυτικόν zur Anschaffung einer Flotte Va. Vielmehr: zur Erhaltung der Flotte. zu 6, 8, 1. — Μηλιέως. Μηλιῶς mehrere, auch gute Hsn. — Οἰταίων hängt von τῆς λείας ab. — κατὰ τὴν παλαιὰν ἔχθραν 3, 92, 1. (Bl.) — λεία Vieh, in antikem Sinne. (H. Müller.) So stehen Xen. Hell. 1, 3, 2 λεία und χρήματα synonym. (Arn.) vgl. die Lex. u. λῆις. Ueber den Ge. zu 6, 105, 1. — ἀπολαβῶν intercept. Oder ὑπολαβῶν? — χρήματα, als Lösegeld für das Geraubte. (Bl.) — τοὺς ἄλλους. vgl. Schömann Antiq. jur. publ. Gr. 6, 19, 2. (Pp.) — μεμφομένων, δηλαδὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις. (Sch.) wegen der Erpressung. Eine gute Hs. u. Va. μεμφομένους. Spr. 56, 14, 2. — ἀκόντων. Spr. 47, 4, 6. — τῶν hat nur eine gute Hs. — ἔς τε τὴν, Ακωνικήν.

3 ξυμμαχίαν ἐπειρᾶτο προσάγειν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν πρόσταξιν ταῖς πόλεσιν ἑκατὸν νεῶν τῆς ναυπηγίας ἐποιούντο, καὶ ἑαυτοῖς μὲν καὶ Βοιωτοῖς πέντε καὶ εἴκοσιν ἑκατέροις ἔταξαν, Φωκεῦσι δὲ καὶ Λοκροῖς πεντεκαίδεκα καὶ Κορινθίοις πεντεκαίδεκα, Ἀρκάσι δὲ καὶ Πελληγεῦσι καὶ Σικωνίοις δέκα, Μεγαρεῦσι δὲ καὶ Τροιζηνίοις καὶ Ἐπιδαυριοῖς καὶ Ἐρμιονεῦσι δέκα· τὰ τε ἄλλα παρεσκευάζοντο ὡς εὐθὺς πρὸς τὸ ἔαρ ἐξόμενοι τοῦ πολέμου.

4 Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ διενεόθησαν, ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ τὴν τε ναυπηγίαν, ξύλα ξυμπορισάμενοι, καὶ Σούριον τειχίσαντες, ὅπως αὐτοῖς ἀσφάλεια ταῖς σιταγωγοῖς ναυσὶν εἴη τοῦ περίπλου, καὶ τό τε ἐν τῇ Λακωνικῇ τείχισμα ἐκλιπόντες ὃ ἐνωκοδόμησαν παραπλέοντες ἐς Σικελίαν καὶ τᾶλλα, εἴ τί που ἐδόκει ἀρχοῖον ἀναλίσκεσθαι, ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν, μάλιστα δὲ τὰ τῶν ξυμμαχῶν διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσονται.

5 Πρασσόντων δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων καὶ ὄντων οὐδὲν ἄλλο ἢ ὥσπερ ἀρχομένων ἐν κατασκευῇ τοῦ πολέμου, πρῶτοι Εὐβοῆς ὡς Ἄγιν περὶ ἀποστάσεως [τῶν Ἀθηναίων] ἐπρεσβεύσαντο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ. ὁ δὲ προσδεξάμενος τοὺς λόγους αὐτῶν μεταπέμπεται ἐκ Λακεδαίμονος Ἀλκαμένην τὸν Σθενελαΐδου καὶ Μέλανθον ἄρχοντας ὡς ἐς τὴν Εὐ-

(Pp.) — προσάγειν, die Thessaler oder deren ὑπηκόους? Wohl diese. (Ds.) προσάγεσθαι? zu 1, 99, 2 u. so stets bei Th. und wohl auch sonst.

§ 3. τὴν πρ., ἢ πρόσταξις ἦν ἐποιούντο ἦν. Spr. 50, 11, 1. — πρὸς-ταξιν, wie προστάσειν Her. 7, 21; bei Thuk. sonst so weder dieses noch jenes. — ἐξόμενοι. zu 1, 49, 6.

C. 4. ὥσπερ διενεόθησαν 8, 1, 4. (Pp.) — αὐτῷ aus einer guten Hs. u. Va. — τειχίσαντες und ἐκλιπόντες erklärt Pp. durch τῷ τειχίσει, τῷ ἐκλιπεῖν als dem τὴν τε ναυπηγίαν entsprechend. Kaum statthaft. Ich ver-
 muthe dass nach ναυπηγίαν etwa καὶ τᾶλλα ausgefallen ist. — ὅπως — πε-
 ρίπλου. vgl. 7, 28, 1. (Didot.) — τὸ ἐν τῇ Λ. τείχισμα 7, 26, 2. 31, 1. (Dr.) — τᾶλλα für τὰ ἄλλα eine gute Hs. — τί που für πού τι eine gute Hs. „vgl. 8, 69, 3.“ (Pp.) — ξυστελλόμενοι ἀντὶ τοῦ συνάγοντες. (Sch.) zu 8, 1, 4. Xen. π. πόρων 4, 3: εἰς μεῖον τι συστελλόμενος. Dem. 18, 246: ταῦθ' ὡς εἰς ἐλάχιστον συστῆλαι. (Bl.)

C. 5. § 1. ὄντων — πολέμου während sie nichts anders, in keiner andern Lage (vgl. 4, 120, 3. Bl.), als mit einer, wenn man anfängt, oder zur Zeit wo sie anfangen, stattfindenden Einrichtung beschäftigt waren. Ueber οὐδὲν ἄλλο ἢ Spr. 62, 3, 7; über εἶναι ἐν zu 2, 80, 2. Dobree will das ἀρχομένων streichen. Παρασκευῆ wäre hier kaum passend, da die ganze Art und Weise wie sie sich zu dem Kriege in Verfassung gesetzt, den Gang und die Führung desselben gleichsam begründet, zu bezeichnen ist. vgl. zu 2, 78, 3 u. „Isokr. 6, 87: τὸν πόλεμον εἰς ἅπαντι τὸν χρόνον κατασκευάζοντες.“ (Arn.) Doch haben zwei schlechte Hsn. παρασκευῆ, was Arn. vorzieht. — τῶν Ἀ. von den A. Spr. 47, 25, 1. Da jedoch sonst der Ge. bei ἀπόστασις so nicht üblich ist, so wird er hier zu streichen sein. Auch hat ihn eine Hs. bloss am R. und Va. von 1550 nicht übersetzt. — Ἀλκαμένην. Ἀλκαμένη hier (u. § 2) die besten Hsn. ausser einer. vgl. 8, 8, 2. 10, 1. 3. (Dr.) zu 3, 107, 2. — Σθενελαΐδου. Σθενελαΐδα Cobet v. l. p. 369 u. n. l. p. 339. Doch Thuk. gebraucht oft die gew. Form. vgl. Herbst S. 63 f.

βοιαν· οἱ δ' ἦλθον ἔχοντες τῶν νεοδαμωδῶν ὡς τριακοσίους καὶ παρε-
σκεύαζεν αὐτοῖς τὴν διάβασιν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ Λέσβιοι ἦλθον βου-
2 λόμενοι καὶ αὐτοὶ ἀποστῆναι· καὶ ξυμπρασσόντων αὐτοῖς τῶν Βοιω-
τῶν ἀναπεύθεται Ἔργις ὥστε Εὐβοίας μὲν πέρι ἐπισχεῖν, τοῖς δὲ Λε-
σβίοις παρεσκεύαζε τὴν ἀπόστασιν, Ἀλκαμένην [τε] ἄρμοστήν διδούς,
ὅς ἐς Εὐβοίαν πλεῖν ἔμελλε, καὶ δέκα μὲν Βοιωτοὶ ναῦς ὑπέσχοντο
δέκα δὲ Ἔργις. καὶ ταῦτα ἄνευ τῆς Λακεδαιμονίων πόλεως ἐπράσσετο·
ὁ γὰρ Ἔργις ὅσον χρόνον ἦν περὶ Δεκέλειαν ἔχων τὴν μεθ' ἑαυτοῦ³
δύναμιν, κύριος ἦν καὶ ἀποστέλλειν εἴ ποί τινα ἐβούλετο στρατιὰν καὶ
ξυναγείρειν καὶ χρήματα πρᾶσσειν, καὶ πολὺ μᾶλλον, ὡς εἶπεῖν, κατὰ
τοῦτον τὸν καιρὸν αὐτοῦ οἱ ξίμμαχοι ὑπήκουον ἢ τῶν ἐν τῇ πόλει
Λακεδαιμονίων· δύναμιν γὰρ ἔχων εὐθὺς ἕκασταχόσε δεινὸς παρῆν.
καὶ ὁ μὲν τοῖς Λεσβίοις ἔπρασσε, Χῖοι δὲ καὶ Ἐρυθραῖοι ἀποστῆναι
καὶ αὐτοὶ ἐτοιμοὶ ὄντες πρὸς μὲν Ἔργιν οὐκ ἐτρόποντο, ἐς δὲ τὴν Λα-
κεδαίμονα. καὶ παρὰ Τισσαφέρους, ὅς βασιλεῖ Δαρείῳ τῷ Ἀρτα-
ξέρξου στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω, πρεσβευτῆς ἅμα μετ' αὐτῶν παρῆν·
ἐπήγετο γὰρ καὶ ὁ Τισσαφέρους τοὺς Πελοποννησίους καὶ ὑπίσχεῖτο
τροφὴν παρέξειν. ὑπὸ βασιλέως γὰρ νεωστὶ ἐτύγχανε πεπραγμένος⁵
τοὺς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς φόρους, οὓς δι' Ἀθηναίους ἀπὸ τῶν Ἑλ-
ληνίδων πόλεων οὐ δυνάμενος πρᾶσσεσθαι ἐπωφείλησεν· τοὺς τε οὖν
φόρους μᾶλλον ἐνόμιζε κομιεῖσθαι κακώσας τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἅμα
βασιλεῖ ξυμμάχους Λακεδαιμονίους ποιῆσειν καὶ Ἀμόργην τὸν Πισ-

— ἀρχοντας ὡς ἐς. So ἐς 8, 9, 2. vgl. 8, 7, 2. — τῶν νεοδαμωδῶν. zu 5, 34, 1. — τὴν διάβασιν, εἰς τὴν Εὐβοίαν δηλονότι. (Sch.)

§ 2. τῶν Βοιωτῶν, als Stammverwandte 3, 2, 2. 8, 100, 3. (Pp.) — ὥστε. zu 2, 2, 4. — ἐπισχεῖν. zu 5, 32, 5. — παρεσκεύαζε. Uebergang zum unabhängigen Satze. zu οὐ μέντοι 2, 47, 2. — Ἀλκαμένην τε. Das τε zu erklären scheint man annehmen zu müssen dass διδούς fast pleonastisch stehe. Auch diesen Ac. zieh' ich zu παρεσκεύαζεν. (Kr. z. Dion. p. 290.) Arn. meint es sei gesetzt als solle folgen καὶ ναῦς δέκα μὲν αὐτὸς ὑποσχόμενος. — ἄρμοστήν. zu 4, 132, 3 u. Kr. z. Dion. p. 280, 52. — ὑπέσχοντο, τοῖς Λεσβίοις δηλονότι. (Sch.) — ἄνευ. zu 1, 91, 4.

§ 3. εἶ. Spr. 60, 10, 1. — ποι, ἀποστέλλειν. (Kr. z. Dion. p. 286.) — πρᾶσσειν. zu 1, 99, 1. — ὡς εἶπεῖν. zu 1, 1, 2. — αὐτοῦ, zu ὑπήκουον gehörig, erhält hier stehend die durch den Ggs. τῶν ἐν τῇ π. Α. nothwendige Betonung. — εὐθὺς für αὐτὸς eine gute Hs. u. Va.

§ 4. τοῖς für die zu 3, 4, 4 u. 4, 106, 2. — ἔπρασσε, ἤγουν συνέπρατι. (Sch.) — Χῖοι, deren Oligarchen. vgl. 9, 3. 14, 2. (Pp.) — στρατηγός, κάρανος. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 2. — τῶν κάτω der Küstenbewohner Kleinasiens. vgl. 1, 137, 3 u. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 2 gr. Ausg. — ἐπήγετο. zu 2, 2, 2.

§ 5. πεπραγμένος ἀντὶ τοῦ ἀπητημένος. (Sch.) Ps. des Mediums. Spr. 52, 10, 11. Dion C. 66, 8: οὐ μόνον οὐδὲν εὔροντο, ἀλλὰ καὶ προσεπράσσαντο χρήματα. Ueber den Ac. Spr. 52, 4, 6. — ἐποφείλειν noch schulden findet sich erst bei Spättern wieder. Ueber die Sache Kr. Stud. 1 S. 96 f. — τὸν vor Πισσοῦθρου ist zu streichen oder nach dem Namen ein Komma zu setzen. (Pp.) Auch die gewöhnliche Verbindung ist statthaft. Spr. 50, 9, 8.

σούθρου υἷον νόθον, ἀφροστώτα περὶ Καρίαν, ὡσπερ αὐτῷ προσέταξε βασιλείς, ἢ ζῶντα ἄξειν ἢ ἀποκτεῖναι.

6 Οἱ μὲν οὖν Χίοι καὶ Τισσαφέρους κοινῇ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔπρασον, Καλλίγειτος δὲ ὁ Λαοφῶντος, Μεγαρέυς, καὶ Τιμαγόρας ὁ Ἀθηναγόρου, Κυζικηνός, φυγάδες τῆς ἑαυτῶν ἀμφοτέρου παρὰ Φαρναβάζου τῷ Φαρνάκου κατοικοῦντες, ἀφικνοῦνται περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐς τὴν Λακεδαίμονα πέμψαντος Φαρναβάζου, ὅπως ναῦς κομίσειαν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ αὐτός, εἰ δύναιτο, ἄπερ ὁ Τισσαφέρους προὔθυμεῖτο, τὰς τ' ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ πόλεις ἀποστήσειε τῶν Ἀθηναίων διὰ τοὺς φόρους καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ βασιλεῖ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων ποιήσειεν. πρᾶσσόντων δὲ ταῦτα χωρὶς ἑκατέρων, τῶν τε ἀπὸ τοῦ Φαρναβάζου καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ Τισσαφέρους, πολλὴ ἄμιλλα ἐγένετο τῶν ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ὅπως οἱ μὲν ἐς τὴν Ἰωνίαν καὶ Χίον οἱ δ' ἐς τὸν Ἑλλήσποντον πρότερον ναῦς καὶ στρατιὰν πείσουσι πέμπειν. 3οὶ μὲντοι Λακεδαιμόνιοι τὰ τῶν Χίων καὶ Τισσαφέρους παρὰ πολὺ προσεδέξαντο μᾶλλον· ξυνέπρασε γὰρ αὐτοῖς καὶ Ἀλκιβιάδης, Ἐνδίω ἐφορεύοντι πατρικὸς ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὢν, ὄθεν καὶ τοῦνομα Λακωνικὸν ἢ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν ξενίαν ἔσχεν· Ἐνδιος γὰρ Ἀλκιβιάδου ἐκαλεῖτο. ὁμως δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι πρῶτον κατάσκοπον ἐς τὴν

— ἀφροστώτα. Kr. z. Dion. p. 353. — περὶ. zu 1, 5, 3. — ἀποκτεῖναι für ἀποκτείναν eine gute Hs. Spr. 53, 1, 10. vgl. zu προσκλήσασθαι 6, 24, 3 u. Herbst S. 17 f.

C. 6. § 1. κατὰ τὸ αὐτό, ἤγουν ὁμογνωμονοῦντες. (Sch.) Aehnlich κατὰ ταῦτα λέγειν Her. 1, 1, 2. 6, 53, 1. — φυγάδες τῆς ἑαυτῶν. zu 6, 92, 2. — Φαρνάκου. zu 1, 129, 1. — πέμψαντος Φ. vgl. 5, 4, 1 u. zu 8, 28, 5. — ἄπερ προὔθυμεῖτο. zu 5, 17, 1. Für ὁ erwart' ich καί. — διὰ ταχέων vor ποιήσειε ist mit den besten Hsn. ausgelassen; einige διὰ τὰ τῶν Χίων. — τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, der Λασχυλίτις σατραπεία. Kr. z. Dion. p. 353, 17 u. de auth. p. 7, 26. — διὰ τοὺς φ. wegen Erhaltung der. vgl. 8, 5, 5. — ἀφ' ἑαυτοῦ hier durch seine Vermittelung. (Ps.) Oder ἐφ' ἑαυτοῦ?

§ 2. ἀπό. Xen. An. 7, 2, 29; ἔξω εἰσὶν ἀπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ πιστότατος ἐκάστω. vgl. eb. 7, 6, 2: ὁ στρατηγὸς ὁ ὑπὸ τοῦ στρατεύματος. — τῶν ἐν. αὐτῶν ἐν? Denn οἱ ἐν Λ. würde die Lakedaemonier bezeichnen. vgl. 5, 43, 1. (Haase p. 95 s.) Oder ὄντων ἐν?

§ 3. τὰ τῶν die Aufforderungen der. Anders 8, 9, 2. — παρὰ πολὺ um Vieles, wie 1, 29, 3. 2, 89, 3. vgl. 7, 71, 3. Spr. 68, 36, 5. — πατρικός von den Vorfahren (προγόνων) her. vgl. 7, 69, 3. (Dr.) — ἐς τὰ μάλιστα, ὑπερβαλλόντως. (Sch.) vgl. 6, 104, 3 u. zu 1, 92. — τοῦνομα. Spr. 50, 14, 1. vgl. 1, 10, 7. (Pp.) — αὐτῶν, der Mitglieder dieser Familie. (Ds.) — κατὰ τὴν ξενίαν ist wohl Glossem zu ὄθεν. — ἔσχεν erhielt. Spr. 53, 5, 1. vgl. Index u. ἔχειν. — γὰρ belegt das Λακωνικόν. — Ἀλκιβιάδου Sohn des Α. Spr. 47, 6, 11. — ἐκαλεῖτο. Her. 6, 88: Νικόδρομος, Κροΐθου καλεόμενος. 7, 143, 1: τῷ οὔνομα μὲν ἦν Θεμιστοκλῆς, παῖς δὲ Νεοκλέος ἐκαλεῖτο. Eur. Aeg. 2: τίς ἔσθ' ὁ γύσας; τοῦ κελήρυξαι πατρός; vgl. Soph. Tr. 1105. 1158, Bruchst. 107 u. Spr. 47, 6, 11. Es war also καλεῖν der eigentliche Ausdruck vom Beisetzen des Vaternamens. Dass aber

Χίον πέμψαντες Φρῶνιν, ἄνδρα περίοικον, εἰ αἶ τε νῆες αὐτοῖς εἰσὶν ὅσας περ ἔλεγον καὶ τᾶλλα ἢ πόλις ἰκανή ἐστι πρὸς τὴν λεγομένην δόξαν, ἀπαγγείλαντος αὐτοῖς ὡς εἶη ταῦτα ἀληθῆ ἅπερ ἤκουον, τοὺς τε Χίους καὶ τοὺς Ἐρυθραίους εὐθὺς ξυμμάχους ἐποίησαντο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς ἐψηφίσαντο αὐτοῖς πέμπειν, ὡς ἐκεῖ οὐκ ἔλασσον ἢ ἑξήκοντα ἀφ' ὧν οἱ Χῖοι ἔλεγον ὑπαρχουσῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον⁵ δέκα τούτων αὐτοῖ ἐμείλλον πέμψειν καὶ Μελαγκρίδαν, ὃς αὐτοῖς ναύαρχος ἦν· ἔπειτα σεισμοῦ γενομένου ἀντὶ τοῦ Μελαγκρίδου Χαλκιδέα ἔπεμπον καὶ ἀντὶ τῶν δέκα νεῶν πέντε παρεσκευάζοντο ἐν τῇ Λακωνικῇ. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα καὶ ἐνὸς δέον εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

¹ Ἀμα δὲ τῷ ἡρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς ἐπειγομένων τῶν⁷ Χίων ἀποστεῖλαι τὰς ναῦς καὶ διδιότων μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πρᾶσσόμενα αἰσθῶνται, πάντες γὰρ κρύφα αὐτῶν ἐπρεσβεύοντο, ἀποπέμπουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἄνδρας Σπαρτιάτας ἐς Κόρινθον τρεῖς, ὅπως ἀπὸ² τῆς ἐτέρας θαλάσσης ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν πρὸς Ἀθήνας ὑπερνεγκόντες τὰς ναῦς τὸν Ἰσθμὸν κελύσωσι πλεῖν ἐς Χίον πάσας, καὶ ἄς ὁ Ἅγις παρεσκευάζεν ἐς τὴν Λέσβον καὶ τὰς ἄλλας· ἦσαν δὲ αἱ ξύμ-

eine stereotype Folge der Namen Endios und Alkibiades stattgefunden (Arn.) mag ich nicht verbürgen.

§ 4. ὁμῶς, obgleich für die Chier gewonnen. — εἰ οὐ, an κατάσχοπον, so v. a. κατασκευόμενον, angefügt. (Va.) — αὐτοῖς, τοῖς Χίοις. (Sch.) Spr. 58, 4, 1. — πρὸς. Spr. 68, 39, 5 u. zu 5, 111, 2. Ueber die Sache 8, 24, 4. 45, 4. — ἀπαγγείλαντος, αὐτοῦ. vgl. 3, 92, 4. (Dr.) Spr. 47, 4, 3. — ἐκεῖ wird sich mit auch auf die Erythraeer beziehen. Kr. z. Dion. p. 287, 4 u. Stud. 2 S. 227 f. — ἀφ' ὧν, ἀπὸ τούτων ἤ. (Hk.) nach dem was. Spr. 68, 16, 3. vgl. 4, 126, 3 u. Kr. z. Dion. p. 288.

§ 5. τούτων, τῶν τεσσαράκοντα. (Sch.) — αὐτοῖ für αὐτοῖς viele u. gute Hsn. Der Gegensatz: dreissig sollten von ihren Bundesgenossen zugefügt werden. (Hk.) Kr. z. Dion. p. 288. — πέμψειν für πέμπειν eine gute Hs. — σεισμοῦ. zu 3, 89, 1. θεῖον ἠγησόμενοι Xen. Hell. 3, 2, 24. — Χαλκιδέα, nur als Harmosten. Denn Nauarch wurde später Astyocho 8, 20, 1, während Chalkideus noch lebte 8, 24, 1. (Kr. eb.) — ἔπεμπον bestimmten zu schicken. vgl. 8, 12, 2. (Pr.) vgl. jedoch zu ἀπέστειλλον 7, 19, 3. — δέον. δέοντος eine gute u. mehrere schlechte Hsn. gegen Spr. 24, 2, 9. Dass ἐνὸς δέοντος etc. ungriechisch und Xen. Hell. 1, 1, 5 δεύσαις zu lesen sei hat zuerst Kr. in den Berl. Jahrb. für wissenschaftl. Kritik Jan. 1829 S. 29 bemerkt.

C. 7. § 1. ἄμα δὲ τῷ ἡρι haben nur eine gute Hs. u. Va. — τοῦ für τοῦ δ' Bk. — εὐθὺς sogleich, mit dem Eintritt des Frühlings, wie 4, 52, 1. vgl. 2, 47, 1. 5, 52, 1. (Gö. u. Pp.) — ἐπειγομένων ἀντὶ τοῦ ἐπειγόντων. (Sch.) 8, 9, 1. 82, 2 ist der Begriff selbstthätiger Mitwirkung klarer. So auch 6, 100, 1. (Arn.) vgl. zu 3, 2, 2. Das Activ hat Thuk. nirgends. — καὶ δεδιότων. Ueber καὶ zu 1, 1, 1. — κρύφα. zu 1, 67, 2. — ἐς Κόρινθον hat eine gute Hs. vor ἄνδρας.

§ 2. ὑπερνεγκόντας für ὑπερνεγκόντες vier Hsn. Erg. αὐτούς, τοὺς ξυμμάχους. (Kr. z. Dion. p. 289, 8.) Ueber den Ausdruck zu 3, 15. vgl. 8,

8 πασαι τῶν ξυμμαχικῶν νῆες αὐτόθι μιᾶς δέουσαι τεσσαράκοντα. ὁ μὲν οὖν Καλλίγειτος καὶ Τιμαγόρους ὑπὲρ τοῦ Φαρναβάζου οὐκ ἐκοινοῦντο τὸν στόλον ἐς τὴν Χίον οὐδὲ τὰ χρήματα ἐδίδουσαν ἃ ἦλθον ἔχοντες ἐς τὴν ἀποστολήν, πέντε καὶ εἴκοσι τάλαντα, ἀλλ' ὕστερον ἐφ' ἑαυτῶν 2 διενουῶντο ἄλλω στόλῳ πλεῖν· ὁ δὲ Ἄγρις ἐπειδὴ ἐώρα τοὺς Λακεδαιμονίους ἐς τὴν Χίον πρῶτον ὠρμημένους, οὐδ' αὐτὸς ἄλλο τι ἐγίνωσκεν, ἀλλὰ ξυνελθόντες ἐς Κόρινθον οἱ ξύμμαχοι ἐβουλεύοντο, καὶ ἔδοξε πρῶτον ἐς Χίον αὐτοῖς πλεῖν ἄρχοντα ἔχοντας Χαλκιδέα, ὅς ἐν τῇ Λακωνικῇ τὰς πέντε ναῦς παρεσκευάζεν, ἔπειτ' ἐς Λέσβον καὶ Ἄλ- 3 κκαμένην ἄρχοντα, ὅνπερ καὶ Ἄγρις διενουεῖτο, τὸ τελευταῖον δὲ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφικέσθαι — προσετέτακτο δὲ ἐς αὐτὸν ἄρχων Κλέαρχος ὁ Ραμφίου — διαφέρειν δὲ τὸν Ἰσθμὸν τὰς ἡμισείας τῶν νεῶν πρῶτον καὶ εὐθὺς ταύτας ἀποπλεῖν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀφορμιωμένας τὸν νοῦν μᾶλλον ἔχωσιν ἢ τὰς ὕστερον ἐπιδιαφερομένας. καὶ γὰρ τὸν πλοῦν ταύτῃ ἐκ τοῦ προφανοῦς ἐποιούντο, καταφρονήσαντες τῶν Ἀθηναίων ἀδυνασίαν, ὅτι ναυτικὸν οὐδὲν αὐτῶν πολὺ πω

8, 3. Ueber die Sache Kr. eb. p. 289 s. u 299. — ξυμμαχικῶν. ξυμμαχίδων? wie 8, 23, 5. Doch s. Xen. Cyr. 3, 3, 12: ἐδιδασκεν ἢ ἕκαστον ἰσχυρὸν ἦν τῶν συμμαχικῶν. (Kr. eb. 239, 9.) Wie nämlich von ναυτικὸν Flotte, so steht auch von ξυμμαχικὸν Bundescontingent der Plural. Spr. 43, 4, 18. Gut bemerkt Pp. dass von ξυμμαχίς der Ge. hier anstössig wäre für ξυμμαχίδες. vgl. 8, 23, 5. — μιᾶς δέουσαι τεσσ. Kr. z. Dion. p. 289.

C. 8. § 1. ὑπὲρ im Namen. (Ac. u. Dr.) — ἐκοινοῦντο für ἐκοινωνοῦντο nur eine Hs. Doch wäre von diesem wohl nur ἐκοινωνοῦν τοῦ στόλου sprachgemäss. (vgl. Pp.) Jenes steht von gemeinsamer Theilnahme an etwas, wie Eur. b. Stob. 69, 19: κεκοινωνοῦνται φόγον ταῖς οὐ κακαῖσιν αἰ κακαῖ. Jon 608: κοινομένη τὰς συμφορὰς σοι πρόσθεν ἀπολαχοῦσα νῦν αὐτὴ καθ' αὐτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς. „Aehnlich ξυκοινοῦσθαι 8, 75, 3.“ (Arn.) — τὸν στόλον ἐς. zu ἐκ 1, 18, 3. — ἃ ἦλθον ἔχοντες. zu 1, 9, 1. — ἀποστολήν, τοῦ στόλου τῶν νεῶν 8, 9, 3. (Bl.) Sonst noch bei Spätern. — ἐφ' ἑαυτῶν, καθ' ἑαυτούς. (Sch.) Spr. 68, 40, 6. — ἄλλω 8, 39, 1. (Pp.)

§ 2. αὐτοῖς für αὐτοῖς mehrere, auch gute Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 289, 4. — τὰς, die 8, 6, 5 erwähnten. — παρεσκευάζεν für παρεσκευάσεν zwei gute Hsn. — καὶ Ἀ. ἄρχοντα, ἔχοντας. (Sch.) und zwar den A. zum Befehlshaber habend. Das καὶ fehlt in einer schlechten Hs. Vielleicht ist hier etwas ausgefallen. — διενουεῖτο, πλεῖν dass er schiffen solle. Spr. 55, 4, 11. vgl. Kr. z. Dion. p. 413.

§ 3. τό fehlt in einer guten Hs. Keins von beiden gebraucht Thuk. so. Denn 3, 56, 1 gehört nicht hieher. (Pp.) Bei Andern beides. vgl. Passows Lex. in τελευταῖος. Mit τό auch Isokr. 16, 40. — ἀφικέσθαι, was Va. nicht übersetzt, würde man nicht vermessen. (Kr. z. Dion. p. 290, 12.) — προσετέτακτο. zu 1, 136, 2. — ἐς αὐτόν. zu 8, 5, 1. — τὰς ἡμισείας, in der That mehr, 21 von den neun und dreissig § 2. ἡμισείας für ἡμίσεας eine gute Hs. — τὸν νοῦν μᾶλλον für μᾶλλον τὸν νοῦν eine gute Hs. Pp. vergleicht dagegen 7, 19, 5, unzureichend. — ἢ τὰς, ἢ πρὸς τὰς. zu 7, 47, 3. — ἐπιδιαφερομένους für διαφ. eine gute Hs.: ἐπι — nach den schon übergeschafften. Sonst kommt dies Compositum nicht vor. — ἐκ τοῦ προφανοῦς. zu 3, 43, 2. vgl. 8, 68, 1. — ἐποιούντο, ποιεῖσθαι διενουῶντο. (Sch.) — καταφρονήσαντες τῶν Ἀ. ἀδυνασίαν, φρονήσαντες ἀδυνασίαν κατὰ τῶν

ἐφαίνετο. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ διεκόμισαν εὐθύς μίαν καὶ εἴκοσι ναῦς. οἱ δὲ Κορίνθιοι ἐπειγομένων αὐτῶν τὸν πλοῦν οὐ προεθυμήθησαν θῆσαν ξυμπλεῖν πρὶν τὰ Ἴσθμια, ἃ τότε ἦν, διεορτάσωσιν. Ἄγεις δὲ αὐτοῖς ἐτοῖμος ἦν ἐκείνους μὲν μὴ λύνειν δὴ τὰς Ἴσθμιάδας σπονδάς, ἑαυτοῦ δὲ τὸν στόλον ἴδιον ποιήσασθαι. οὐ ξυγχωρῶντων δὲ τῶν Κορινθίων ἀλλὰ διατριβῆς ἐγγιγνομένης οἱ Ἀθηναῖοι ἤσθοντο τὰ τῶν Χίων μᾶλλον καὶ πέμψαντες ἓνα τῶν στρατηγῶν Ἀριστοκράτην ἐπητιῶντο αὐτούς, καὶ ἀρνούμενων τῶν Χίων τὸ πιστόν ναῦς σφίσι ξυμπέμπειν ἐκέλευον ἐς τὸ ξυμμαχικόν· οἱ δ' ἐπέμψαν ἑπτὰ. αἴτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν οἱ μὲν πολλοὶ τῶν Χίων οὐκ εἰδότες τὰ πρασσόμενα, οἱ δ' ὀλίγοι καὶ ξυνειδότες τό τε πλῆθος οὐ βουλόμενοί πω πολέμιον ἔχειν, πρὶν τι καὶ ἰσχυρόν λάβωσι, καὶ τοὺς Πελοποννησίους οὐκέτι προσδεχόμενοι ἤξιεν, ὅτι διέτριβον.

Ἐν δὲ τούτῳ τὰ Ἴσθμια ἐγίνετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπηγγέλησαν γάρ, ἐθεώρουν ἐς αὐτά, καὶ κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν Χίων ἐφάνη. καὶ ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, παρεσκευάζοντο εὐθύς, ὅπως μὴ λήσουσιν αὐτοὺς αἱ νῆες ἐκ τῶν Κεγχρειῶν ἀφορηθεῖσαι. οἱ δὲ μετὰ τὴν ἐορτὴν ἀνήγοντο μιᾷ καὶ εἴκοσι ναυσὶν ἐς τὴν Χίον, ἄρχοντα

Α. (Ba.) vgl. Her. 8, 10, 1? Spr. 47, 24, 1. Ueber den Ao. zu 7, 63, 3. — ἀδυνασίαν. zu 7, 8, 2. — καί. zu 2, 93, 3.

C. 9. § 1. προεθυμήθησαν. προῦθ. eine Hs. — πρὶν ohne ἂν. Spr. 54, 17, 3. vgl. Ind. u. πρὶν. — ἐτοῖμος ἦν, συγγνώμην εἶχεν. (Sch.) Es ist mehr in Bezug auf den Hauptbegriff ποιήσασθαι als auf den Nebengedanken λύνειν gesetzt. Spr. 69, 16, 3. — δὴ demnach, ihrer Erklärung gemäss. (Arn.) — σπονδάς. zu 5, 49, 1. vgl. 8, 10, 1. — ἑαυτοῦ ποιήσασθαι. ποιήσασθαι τὸν στόλον ὡς στόλον ἑαυτοῦ ἴδιον. Doch kann der Sinn auch sein: den Zug zu seinem eigenen zu machen, sich persönlich anzueignen. Soph. Antig. 546: μή μοι θάνης σὺ κοινὰ μηδ' ἢ μὴ θίγεις ποιοῦ σεαυτῆς. Dem. 23, 114: τὴν χώραν ἐποιεῖθ' ἑαυτοῦ. vgl. Spr. 47, 6, 11. Bei einer solchen Aneignung konnte die Korinthier kein Vorwurf treffen wegen Verletzung des Festfriedens.

§ 2. ἤσθοντο. ἤσθάνοντο eine gute Hs. — μᾶλλον. zu 1, 3, 2. — τὸ πιστόν ist Apposition zu ναῦς: Schiffe als Garantie. (St.) Der Artikel bezeichnet die gehörige, erforderliche. Spr. 50, 2, 4. — ἐς τὸ ξυμμαχικόν verbindet Dr. mit τὸ πιστόν. vgl. 3, 11, 1: πιστόν ἐς ξυμμαχίαν. Für ξυμμαχία stehe τὸ ξυμμαχικόν auch 3, 91, 1 u. Her. 9, 106, 3. Doch widerstrebt die Stellung; auch wäre das müssig. Besser Hl.: zu der vereinigten (verbündeten) Seemacht schicken.

§ 3. αἴτιον —. zu 4, 26, 3 u. 65, 4. — καὶ vor ξυνειδότες hat nur eine gute Hs. — ἰσχυρόν. zu 3, 6, 1.

C. 10. § 1. ἐπηγγέλησαν, αἱ σπονδαὶ δηλονότι. (Sch.) αἱ σπονδαὶ fügen nach γάρ hinzu eine gute Hs. u. Va. Als Subject denkt St. οἱ Ἀθηναῖοι, Ps. τὰ Ἴσθμια. vgl. 5, 49, 2 u. über den Plural 1, 126, 3: ἐπήλθον Ὀλύμπια. 5, 75, 2: Κάρνεια ἐτύγχανον ὄνια. (Fp.) Ueber die Zeit Kr. z. Dion. p. 316, der, wie auch Arn., an den Munychion oder Thargelion denkt. Immer in den Sommer setzt die Isthmien Herm. Antiq. sacr. 49, 14. 15. — ἐς. zu 3, 104, 3. — ἀνεχώρησαν, οἱ θεωροὶ δηλονότι. (Sch.) — αἱ die 8, 8, 3 erwähnten. — οἱ δέ, οἱ Κορίνθιοι. (Sch.)

2 Ἀλκαμένην ἔχοντες. καὶ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον ἴσαις ναυσὶ προσπλεύσαντες ὑπῆγον ἐς τὸ πέλαγος. ὡς δ' ἐπὶ πολὺ οὐκ ἐπηκολούθησαν οἱ Πελοποννήσιοι ἀλλ' ἀπετρούποντο, ἐπανεχώρησαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι· τὰς γὰρ τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ μετὰ σφῶν ἔχοντες οὐ πιστὰς ἐνόμιζον, ἀλλ' ὕστερον ἄλλας προσπληρώσαντες ἑπτὰ [καὶ τριάκοντα] παραπλέοντας αὐτοὺς καταδιώκουσιν ἐς Πειραιὸν τῆς Κορινθίας· ἔστι δὲ λιμὴν ἐρηῆμος καὶ ἔσχατος πρὸς τὰ μεθόρια τῆς

3 Ἐπιδαυρίας. καὶ μίαν μὲν ναῦν ἀπολλύουσι μετέωρον οἱ Πελοποννήσιοι, τὰς δὲ ἄλλας ξυναγαγόντες ὀρμίζουσιν. καὶ προσβαλόντων τῶν Ἀθηναίων καὶ κατὰ θάλασσαν ταῖς ναυσὶ καὶ ἐς τὴν γῆν ἀποβάντων θόρουβός τε ἐγένετο πολὺς καὶ ἄτακτος, καὶ τῶν τε νεῶν τὰς πλείους κατατραυματίζουσιν ἐν τῇ γῇ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὸν ἄρχοντα Ἀλκαμέ-

11 νην ἀποκτείνουσιν· καὶ αὐτῶν τινες ἀπέθανον. διακριθέντες δὲ πρὸς μὲν τὰς πολεμίας ναῦς ἐπέταξαν ἐφορμεῖν ἱκανάς, ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐς τὸ νησίδιον ὀρμίζονται ἐν ᾧ, οὐ πολὺ ἀπέχοντι, ἐστρατοπεδεύοντο, καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ βοήθειαν ἐπεμπον. παρῆσαν γὰρ καὶ τοῖς Πελοποννησίοις τῇ ὕστεραία οἱ τε Κορίνθιοι, βοηθοῦντες ἐπὶ τὰς ναῦς, 2 καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ οἱ ἄλλοι πρόσχωροι. καὶ ὀρῶντες τὴν φυλακὴν ἐν χωρίῳ ἐρημῷ ἐπίπονον οὐσαν ἠπόρουν, καὶ ἐπενόησαν μὲν

§ 2. αὐτοῖς. Spr. 60, 5, 2. Kr. z. Dion. p. 119. — ὑπῆγον für ἐπῆγον eine gute Hs. ὑπεχώρουν, ὅπως εἰς τὸ πέλαγος ἐκείνους προκαλέσονται. (Sch.) subducebant Va. vgl. zu 4, 126, 6. — ἐπὶ πολὺ weithin. (Ps.) — ἑπτὰ. ἐς ἑπτὰ Westermann. — καὶ τριάκοντα erweist als eingefälscht Kr. eb. p. 309 ff. Ueber die nichtigen Einwendungen dagegen Stud. 2, 188—195. Dass man die Zahl mit καταδιώκουσι verbinden könne hätte Niemand einfallen sollen. Man vergisst nur zu oft dass Thuk. unter Andern auch ein vernünftiger Mensch war. — Πειραιὸν. Σπείραιον Müller Dor. 2 S. 431. Gegen ihn vgl. Arn. Dass auch am Saronischen Meerbusen ein Peiracon lag, dafür spricht sowohl die St. Xen. Ag. 2, 18, zu der man Weiskes Excurs vergleiche, als die Erwähnung von Oenoe und des Tempels der Here Hell. 4, 5, 5. vgl. Strabo 8, 6 p. 380. Auch lässt sich das Xen. Hell. 4, 5 6 ff. Erzählte nicht füglich mit der Lage des andern Peiracon vereinigen. (Kr. Rec. 1827.) vgl. Kr. z. Dion. p. 276, 25. — πρὸς. zu 3, 72.

§ 3. ἀπολλύουσι. ἀπολλύουσι schlechtere Hsn. — καὶ κατὰ θ. ταῖς ναυσὶ καὶ ἀποβάντων. Spr. 56, 14, 2. — κατατραυματίζουσιν. zu 4, 14, 1. — καὶ αὐτῶν τινες. καὶ τινες καὶ αὐτῶν? Zw. auch Arr. An. 4, 7, 1. Oder καὶ αὐτῶν δὲ τινες? Doch vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 2 (καί).

C. 11. § 1. διακριθέντες. zu 4, 14, 3. — ἐφορμεῖν zu beobachten. (Hl.) Kr. z. Dion. p. 313. — νησίδιον, jetzt Ovrion-nisi, Evreo-nisi (Hebräerinsel); nach Kiepert Aspisi? — βοηθεῖν ἐπὶ mit dem Ac. eines localen Begriffes heisst zur Hülfe kommen nach. vgl. 3, 97, 3. 8, 15, 3. (Arn.) 4, 8, 1 u. 7, 71, 5. Aber die Schiffe könnten auch als Behälter von Personen gedacht werden. (Kr.) Doch ist die Erklärung hier richtig, da sie zu Fuss kommend nur für ihre gelandeten, nicht gegen die feindlichen kämpfen konnten. (Hk.) Wenigstens erst eingeschifft. Ueber die Sache Kr. Stud. 2 S. 192 f.

§ 2. ἐπινοεῖν mit dem Inf. auch 5, 4, 1. 7, 72, 2. — παρατύχη. zu 4, 19, 1.

κατακαῦσαι τὰς ναῦς, ἔπειτα δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς ἀνελκύναι καὶ τῷ πεζῷ προσκαθημένους φυλακὴν ἔχειν, ἕως ἂν τις παρατύχη διαφυγῆ ἐπιτηδεῖα. ἔπεμψε δ' αὐτοῖς καὶ Ἄγις αἰσθόμενος ταῦτα ἄνδρα Σπαρτιάτην, Θέρμωνα. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις πρῶτον μὲν ἠγγέλθη ὅτι αἱ νῆες ἀνηγμένα εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ — εἶρητο γάρ, ὅταν γένηται τοῦτο, Ἀλκαμένει ὑπὸ τῶν ἐφόρων ἱπέα πέμψαι — καὶ εὐθὺς τὰς παρὰ σφῶν πέντε ναῦς καὶ Χαλκιδέα ἄρχοντα καὶ Ἀλκιβιάδην μετ' αὐτοῦ ἐβούλοντο πέμπειν· ἔπειτα ὠρμημένων αὐτῶν τὰ περὶ τὴν ἐν τῷ Πειραιῷ τῶν νεῶν καταφυγὴν ἠγγέλθη, καὶ ἀθυμήσαντες, ὅτι πρῶτον ἀπτόμενοι τοῦ Ἰωνικοῦ πολέμου ἔπταισαν, τὰς ναῦς τὰς ἐκ τῆς ἑαυτῶν οὐκέτι διεννοῦντο πέμπειν ἀλλὰ καὶ τινὰς προαναγγεμένας μετακαλεῖν. γνοὺς δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης πείθει αὐτοὺς Ἐνδιον καὶ τοὺς ἄλλους ἐφόρους μὴ ἀποκνήσαι τὸν πλοῦν, λέγων ὅτι φθήσονται τε πλεῦσαντες, πρὶν τὴν τῶν νεῶν ξυμφορὰν Χίους αἰσθέσθαι, καὶ αὐτοὺς ὅτι ἦν προσβάλλη Ἰωνία, ῥαδίως πείσει τὰς πόλεις ἀφίστασθαι τὴν τε τῶν Ἀθηναίων ἀσθένειαν λέγων καὶ τὴν τῶν Λακεδαιμονίων προθυμίαν· πιστότερος γὰρ ἄλλων φανῆσθαι. Ἐνδίῳ τε αὐτῷ ἰδίᾳ ἔλεγε καλὸν εἶναι δι' ἐκείνου ἀποστῆσαί τε Ἰωνίαν καὶ βασιλέα ξίμμαχον ποιῆσαι Λακεδαιμονίοις, καὶ μὴ Ἄγιδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι· ἐτύγχανε γὰρ τῷ Ἄγιδι αὐτὸς διάφορος ὢν. καὶ ὁ μὲν πείσας τοὺς τε ἄλλους ἐφόρους καὶ Ἐνδιον ἀνήγετο ταῖς πέντε ναυσὶ μετὰ Χαλκιδέως τοῦ Λακεδαιμονίου καὶ διὰ τάχους τὸν πλοῦν ἐποιοῦντο.

Ἀνεκομίζοντο δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας Πελοποννησίων ἑκκαίδεκα νῆες αἱ μετὰ Γυλίππου ξυνδιαπο-

§ 3. Ἀλκαμένει gehört zu εἶρητο. (Va.) — τὰς παρὰ σφῶν. Spr. 50, 8, 14. Der Artikel bezieht sich auf 8, 6, 5. — ἄρχοντα als Oberbefehlshaber. — ἐβούλοντο. ἐβουλεύοντο eine gute Hs.

§ 4. ὠρμημένων da sie sich zur Abfahrt angeschiedt hatten, damit umgingen. (Ps.) vgl. 8, 40, 3. 47, 2. 60, 2. 73, 2. 86, 3. (Dobrec.) — τὴν ἐν τῷ Π. καταφυγὴν. vgl. Spr. 68, 12, 2. — ἀθυμήσαντες muthlos geworden. Spr. 53, 5, 2. — προανάγειν, εἶσθαι wohl erst wieder bei Spätern.

C. 12. § 1. γνοὺς, dies, die Sache, oft so ohne Object, wie auch ähnliche Verba. Haase p. 98. — ἀποκνήειν τὸν. zu 3, 20, 2. — τε ist aus einer guten Hs. zugefügt. — τὴν τῶν νεῶν ξυμφορὰν, τὴν πολιορκίαν τῶν ἐν τῷ Πειραιῷ νεῶν 8, 14, 2. (Bö.) — αὐτὸς ὅτι. Ueber die Stellung zu 1, 144, 2. vgl. 2, 64, 3. — ὅτι ἦν — πείσει für ὅταν — πείσειν eine gute Hs. — τε τῶν für τε dieselbe u. einige a. — ἀσθένειαν λέγων für λέγων ἀσθένειαν eine gute Hs. — λέγων dadurch dass er vorstelle. — πιστότερος für πιστότερον Dr. u. eine gute Hs.

§ 2. ἐκείνου. So steht ἐκείνου für σφῶν 2, 11, 4. (Pp.) Passender aber ist es auf Endios bezogen und ἀποστῆναι verbessert; si deficeret Va. — τῷ Ἄγιδι διάφορος. Kr. z. Dion. p. 366, 21. vgl. p. 256.

C. 13. αἱ vor ἀπό fehlt in mehreren und den besten Hsn. Ueber diese Schiffe Kr. z. Dion. p. 299. — ξυνδιαπολεμήσασαι für ξυμπολεμήσασαι

λεμήσασαι· καὶ περὶ τὴν Λευκαδίαν ἀποληφθεῖσαι καὶ κοπεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν, ὧν ἦρχεν Ἴπποκλῆς Μενίππου, φυλακὴν ἔχων τῶν ἀπὸ τῆς Σικελίας νεῶν, αἱ λοιπαὶ πλὴν μιᾶς διαφυγοῦσαι τοὺς Ἀθηναίους κατέπλευσαν ἐς τὴν Κόρινθον.

- 14 Ὁ δὲ Χαλκιδεὺς καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης πλείοντες ὅσοις τ' ἐπιτύχοιεν ξυνελάμβανον τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι καὶ προσβαλόντες πρῶτον Κωρούκιον τῆς ἠπείρου καὶ ἀφέντες ἐνταῦθα αὐτοὺς αὐτοὶ μὲν προξυγγενόμενοι τῶν ξυμπρασσόντων Χίων τισὶ καὶ κελευόντων καταπλεῖν 2μη προειπόντας ἐς τὴν πόλιν, ἀφικνοῦνται αἰφνίδιοι τοῖς Χίοις. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει· τοῖς δ' ὀλίγοις παρεσκευάστο ὥστε βουλήν [τε] τυχεῖν ξυλλεγομένην, καὶ γενομένων λόγων ἀπὸ τε τοῦ Χαλκιδέως καὶ Ἀλκιβιάδου ὡς ἄλλαι [τε] νῆες πολλαὶ προσπλεύουσι καὶ τὰ περὶ τῆς πολιορκίας τῶν ἐν τῷ Πειραιῶν νεῶν οὐ δηλωσάντων ἀφίστανται Χιοὶ καὶ αὐθις Ἐρυθραῖοι Ἀθηναίων. καὶ μετὰ 3ταῦτα τρισὶ ναυσὶ πλεύσαντες καὶ Κλαζομενὰς ἀφιστᾶσιν. διαβάντες τε οἱ Κλαζομένοι εὐθὺς ἐς τὴν ἠπειρον τὴν Πολίχραν ἐτείχιζον, εἴ τι δέοι σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς νησίδος ἐν ἡ οἰκοῦσι πρὸς ἀναχώρησιν. καὶ οἱ μὲν ἀγεστώτες ἐν τειχισμῶν τε πάντες ἦσαν καὶ παρασκευῆ πολ- 15λέμου, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται· καὶ νομίσαντες μέγαν ἤδη καὶ σαφῆ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιεστάναι, καὶ

eine gute Hs. vgl. 6, 105, 2. Ueber das erstere Passow u. d. W. — κοπεῖσαι ἐπὶ τοῦ κατοπαθῆσαι καὶ οἰονεὶ κοπιᾶσαι εἴρηται. (Sch.) vgl. zu 4, 14, 1. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 314, 9. — νεῶν, αἱ für νεῶν. αἱ γὰρ nach einigen Hsn. zuerst Kr. in einer Rec. von 1820 (des Gailschen Thuk.) S. 935, mit Va. vor καὶ περὶ eine grössere Interpunction setzend.

C. 14. § 1. τοῦ. zu 1, 4. — ἐξάγγελτοι. zu 3, 30, 1. — αὐτοὺς, τοὺς ἐαλωκότας. (Sch.) — προξυγγίνεσθαι wird noch aus Dion C. angeführt. — κελευόντων, τοῖτων (τῶν Χίων). Ueber das καὶ Spr. 56, 14, 2.

§ 2. ἐν θαύματι ἦσαν. So auch Her. 1, 68, 1. 4, 111. 129. Aus Attikern ist die Phrase mir weiter nicht erinnerlich. Das Subst. bei Thuk. nur hier. — παρεσκευάστο. Spr. 61, 5, 6. — βουλήν. zu 3, 70, 3. — τε. τέ sollte man nach παρεσκευάστο erwarten. (Pp.) Es ist wohl eingefälscht, wie auch das nach ἄλλαι, wo Burges εἶναι will. — ξυλλεγομένην. ξυνελεγμένην? Kr. Bruchst. — γενομένων für λεγομένων eine gute Hs. vgl. 2, 5, 4. 5, 35, 6. 50, 4. 55, 1. 8, 93, 3. vgl. 92, 4. (Herbst S. 52.) Hier wäre λεγομένων (ohne Adjectiv) ungebörig, man müsste denn λόγων von ungegründeten Angaben verstehen. vgl. Lobeck Parall. p. 504. Verschieden ist wegen des zugefügten καλῶς 6, 68, 1. — ἀπό. zu 7, 70, 7. — τὰ περὶ τῆς. vgl. 8, 26, 2. 3. (Pp.) Kr. zu Xen. An. 2, 5, 37. — αὐθις demnächst. zu 6, 90, 1.

§ 3. τε οἱ für δὲ οἱ eine gute Hs. u. Va. — τι etwa. Kr. zu Xen. An. 3, 4, 23. — δέοι. Hier setzt Bk. ein Komma. — σφίσιν αὐτοῖς. zu 1, 128, 1. 2, 49, 3. 6, 63, 3. 7, 48, 4. vgl. Arndt de pron. refl. p. 30 s. — ἐν τειχισμῶν τε πάντες für πάντες ἐν τειχισμῶν eine gute Hs. Ueber die Phrase zu 2, 80, 2.

C. 15. § 1. ἀγγελία τῆς Χίου. zu 1, 61, 1. — περιεστάναι. zu

τοὺς λοιποὺς ξυμμαχούς οὐκ ἐθελήσειν τῆς μεγίστης πόλεως μεθεστηκυίας ἡσυχάζειν, τὰ τε χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἄψασθαι, εὐθὺς ἔλυσαν τὰς ἐπιχειμένας ζημίαις τῷ εἰπόντι ἢ ἐπιψηφίσαντι ὑπὸ τῆς παρούσης ἐκπλήξεως, καὶ ἐψηφίσαντο κινεῖν καὶ ναῦς πληροῦν οὐκ ὀλίγας, τῶν τε ἐν τῷ Πειραιῶ ἑφορμου-2 σῶν τὰς μὲν ὅκτιω ἤδη πέμπειν, αἱ ἀπολιποῦσαι τὴν φυλακὴν τὰς μετὰ Χαλκιδέως διώξασαι καὶ οὐ καταλαβοῦσαι ἀνακεχωρήκεσαν — ἦρχε δ' αὐτῶν Στρομβιχίδης Διοτίμου — ἄλλας δὲ οὐ πολὺ ὕστερον βοηθεῖν δώδεκα μετὰ Θρασυκλέους, ἀπολιπούσας καὶ ταύτας τὴν ἐφόρμησιν. τὰς τε τῶν Χίων ἐπτά ναῦς αἱ αὐτοῖς ξυνεπολιόρχουν τὰς ἐν3 τῷ Πειραιῶ ἀπαγαγόντες τοὺς μὲν δούλους ἕξ αὐτῶν ἠλευθέρωσαν τοὺς δ' ἔλευθέρους κατέδησαν. ἑτέρας δ' ἀντὶ πασῶν τῶν ἀπελθουσῶν νεῶν ἐς τὴν ἐφόρμησιν τῶν Πελοποννησίων διὰ τάχους πληρώσαντες ἀντέπεμψαν καὶ ἄλλας διενσοῦντο τριάκοντα πληροῦν. καὶ πολλὴ ἦν ἡ προθυμία καὶ ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν τὴν ἐπὶ τὴν Χίον.

Ἐν δὲ τούτῳ Στρομβιχίδης ταῖς ὅκτιω ναυσὶν ἀφικνεῖται ἐς Σά-16 μον καὶ προσλαβὼν Σαμίαν μίαν ἐπλευσεν ἐς Τέων καὶ ἡσυχάζειν ἤξιον αὐτούς. ἐκ δὲ τῆς Χίου ἐς τὴν Τέων καὶ ὁ Χαλκιδεὺς μετὰ τριῶν καὶ εἴκοσι νεῶν ἐπέπλει καὶ ὁ πεζὸς ἅμα ὁ τῶν Κλαζομενίων καὶ Ἐρυθραίων παρήει. προαισθόμενος δὲ ὁ Στρομβιχίδης ἔξανήγετο2 καὶ μετεωρισθεὶς ἐν τῷ πελάγει, ὡς ἑώρα τὰς ναῦς πολλὰς τὰς ἀπὸ

3, 54, 3. — τῆς μεγίστης τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων 8, 40, 1. (Pp.) — μεθεστηκυίας. zu 1, 107, 4. — τὰ χίλια τάλαντα 2, 24, 1. Der Ac., eig. zu κινεῖν gehörig, steht hier indem gedacht wird: was die tausend Talente anbetrifft. — ἔλυσαν. λύσαντες, das καὶ vor ἐψηφίσαντο streichend Cobet n. l. p. 375. Glatter wäre das. Ueber die Sache Clinton F. II. 412 u. Böckh Staatsh. 1 S. 590. 2 S. 64 u. 74. — τῷ εἰπόντι ἢ ἐπιψηφίσαντι, κινεῖν, wovon τὰ χίλια τάλαντα abhängt, aus dem Folgenden. (Sch.) Ueber die schon früher gebrauchten 100 Schiffe Kr. z. Dion. p. 310 s. — ὑπό ist mit ἔλυσαν zu verbinden. (Sch.) — κινεῖν. zu 1, 143, 1. — οὐκ für μὴ eine gute Hs.

§ 2. τῶν 8, 11, 1. — ἐν τῷ II. bei dem P. vgl. 8, 17, 3. 24, 1. (Pp.) — τὰς μὲν ὅκτιω einige, nämlich acht. zu 4, 13, 2 u. 7, 22, 2. vgl. Kr. Stud. 2 S. 228. vgl. z. Dion. p. 312, 14. Pp. erklärt πῶς wie 3, 3, 3. — βοηθεῖν gegen die Chier. (Ill.) vgl. § 3. (Didot.) — ἐφόρμησιν. zu 6, 48, 2.

§ 3. τὰς 8, 9, 2. 10, 2. — ἀντὶ πασῶν τῶν ἄ. Kr. z. Dion. p. 312 u. Stud. 2 S. 193. — ἦν ἢ für ἦν eine gute Hs. — ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν. Ar. Ri. 388: μηδὲν ὀλίγον ποιεῖ. vgl. zu 2, 8, 1. — βοήθειαν Auszug. (Sch.) zu 3, 24, 3. — ἐπὶ nach, zur Erhaltung des Besitzes. (Arn. zu 8, 11, 1.)

C. 16. § 1. ταῖς 8, 15, 2. — αὐτούς, τοὺς Τηίους. (Va.) — ὁ τῶν für καὶ ὁ eine gute Hs. — παρήει marschirte längs der Küste, die Flotte begleitend. (Ds.) vgl. 8, 22, 2. (Kr. z. Dion. p. 294.)

§ 2. ἔξανήγετο für προανήγετο eine gute Hs. abscessit Va. — ἐν τῷ. ἐς τό erwartet man. Doch kann der Sinn sein: nachdem er sich auf hoher See eine Zeit lang aufgehalten hatte. — πολλὰς, οὖσας. Spr. 56, 7, 4, vgl. Kr. de auth. p. 43.

τῆς Χίου, φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου· αἱ δ' ἐδίωκον. τὸν δὲ πεζὸν οἱ Τῆιοι τὸ πρῶτον οὐκ ἐσδεχόμενοι, ὡς ἔφυγον οἱ Ἀθηναῖοι, βέσηγάγοντο. καὶ ἐπέσχον μὲν οἱ πεζοί, καὶ Χαλκιδεά ἐκ τῆς διωξέως περιμένοντες· ὡς δ' ἐχρόνιζε, καθήρουν αὐτοὶ τὸ τεῖχος ὃ ἀνωκοδόμησαν οἱ Ἀθηναῖοι τῆς Τηίων πόλεως [τὸ] πρὸς ἤπειρον, ξυγκαθήρουν δὲ αὐτοῖς καὶ τῶν βαρβάρων ἐπελθόντες οὐ πολλοί, ὧν ἤρχεν 176 Στάγης, ὑπαρχος Τισσαφέρους. Χαλκιδεὺς δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ὡς κατεδίωξαν ἐς Σάμον Στρομβιχίδην, ἐκ μὲν τῶν ἐκ Πελοποννήσου νεῶν τοὺς ναύτας ὀπλίσαντες ἐν Χίῳ καταλιμπάνουσιν, ἀντιπληρώσαντες δὲ ταύτας τε ἐκ Χίου καὶ ἄλλας εἴκοσιν ἔπλεον ἐς Μίλητον 2 ὡς ἀποστήσοντες· ἐβούλετο γὰρ ὁ Ἀλκιβιάδης, ὧν ἐπιτήδειος τοῖς προεστῶσι τῶν Μιλησίων, φθάσαι τὰς ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ναῦς προσαγαγόμενος αὐτοὺς καὶ τοῖς Χίοις καὶ ἑαυτῷ καὶ Χαλκιδεῖ καὶ τῷ ἀποστείλαντι Ἐνδίῳ, ὥσπερ ὑπέσχετο, τὸ ἀγώνισμα προσθεῖναι, ὅτι πλείστας τῶν πόλεων μετὰ τῆς Χίων δυνάμεως καὶ Χαλκιδεῶς 3 ἀποστήσας. λαθόντες οὖν τὸ πλείστον τοῦ πλοῦ καὶ φθάσαντες οὐ πολὺ τὸν τε Στρομβιχίδην καὶ τὸν Θρασυκλέα, ὃς ἔτυχεν ἐκ τῶν Ἀθηναίων δώδεκα ναυσὶν ἄρτι παρῶν καὶ ξυνδιώκων, ἀφιστᾶσι τὴν Μίλητον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ πόδας μιᾶς δεούσαις εἴκοσι ναυσὶν ἐπιπλεύσαντες, ὡς αὐτοὺς οὐκ ἐδέχοντο οἱ Μιλήσιοι, ἐν Λάδῃ τῇ ἐπικειμένῃ νήσῳ ἐφώρουν. καὶ ἡ πρὸς βασιλέα ξυμμαχία Λακεδαιμο-

§ 3. ἐπέσχον. zu 4, 124, 4. 5, 32, 5. — πεζοί für πολλοί eine gute Hs. u. Va. — καὶ X. auch des Ch. Ankunft. — ἐχρόνιζε. zu 6, 49, 1. — αὐτοί. αὐτοί τε Vat. — ἀνωκοδόμησαν. ἐνωκοδόμησαν Kr. Bruchst., wie auch Dobree 1 p. 112 vermuthet. Anders jenes 1, 89, 3. — τῆς T. πόλεως lässt Pp. mit Va. von (τὸ τεῖχος) ὃ abhängen; ich mit Hl. von πρὸς ἤπειρον: an der Landseite von Teos. zu 2, 96, 4. Es war doch wohl ein Castell. vgl. 8, 20, 2. Denn wie mag man an Niederreissung eines Theiles der Stadtmauer denken? — τό vor πρὸς hat nur eine gute Hs. — Στάγης für ὁ Τάγης Kr., bestätigt von einer guten Hs. vgl. Xen. Hell. 1, 2, 5. (Kr. z. Dion. 359, 53.)

C. 17. § 1. ἐκ τῶν ἐκ. zu 1, 54, 1. — ναύτας, ὡς ἐς πεντακοσίους 8, 32, 2. (Kr. z. Dion. p. 293.) — ὀπλίσαντες. zu 4, 9, 1. — καταλιμπάνω hat auch Machon beim Athen. 8, 26. (Pp.) ἐκλιμπάνω Eur. Med. 800 u. El. 909. Zurück liess man diese wohl zum Schutz der Aristokraten, zu deren Gunsten man auch wohl mit Demokraten die Schiffe bemannte. vgl. 3, 75, 2. (Kr. z. Dion. p. 293.) — εἴκοσιν. Kr. z. Dion. p. 299, wo Z. 25 viginti für decem zu lesen ist.

§ 2. ἐπιτήδειος. zu 1, 60, 2. — τὰς für τὰς τε eine gute Hs. Ueber die Sache 8, 23, 1. (Ds.) vgl. 8, 6, 4 f. — προσαγαγόμενος. zu 1, 99, 2. vgl. 5, 82, 4. 7, 7, 2. 55, 2. — ὥσπερ ὑπέσχετο 8, 12, 2. (Ds.) — ἀγώνισμα. zu 7, 86, 2. — ἀποστήσας. ἀποστήσαι Pp. vgl. jedoch zu 2, 68, 2.

§ 3. τὸ τόν? wie τὸν πλείστον τοῦ πλοῦ. vgl. πλείω 8, 39, 3. — ξυνδιώκων zugleich mit seinem Amtsgenossen verfolgend. (Ps.) — κατὰ πόδας. zu 4, 126, 6 u. 5, 64, 2. — μιᾶς δεούσαις εἴκοσι. Strombichides hatte acht nach 8, 15, 2 u. 16, 1, Thrasykles zwölf nach 8, 17, 3. Eins mag

νίοις ἢ πρώτη Μιλησίων εὐθύς ἀποστάντων διὰ Τισσαφέρους καὶ Χαλκιδέως ἐγένετο ἡδε.

“Ἐπὶ τοῖσδε Ξυμμαχίαν ἐποίησαντο πρὸς βασιλέα καὶ Τισσαφέρο-18
νην Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι. ὀπόσῃν χώραν καὶ πόλεις βασι-
λεὺς ἔχει καὶ οἱ πατέρες οἱ βασιλέως εἶχον βασιλέως ἔστω· καὶ ἐκ
τούτων τῶν πόλεων ὀπόσα Ἀθηναίοις ἐφοῖτα χρήματα ἢ ἄλλο τι, κω-
λυόντων κοινῇ, βασιλεὺς καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι, ὅπως
μητε χρήματα λαμβάνωσιν Ἀθηναῖοι μήτ' ἄλλο μηδέν. καὶ τὸν πό-2
λεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους κοινῇ πολεμούντων βασιλεὺς καὶ Λακεδαι-
μόνιοι καὶ οἱ Ξύμμαχοι· καὶ κατάλυσιν τοῦ πολέμου πρὸς Ἀθηναίους
μὴ ἐξέστω ποιῆσθαι, ἢν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ, βασιλεῖ καὶ Λακεδαι-
μονίοις καὶ τοῖς Ξυμμάχοις. ἢν δέ τινες ἀφιστιῶνται ἀπὸ βασιλέως,
πολέμοι ἔστωσαν καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς Ξυμμάχοις· καὶ ἢν τινες
ἀφιστιῶνται ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ξυμμάχων, πολέμοι ἔστωσαν
βασιλεῖ κατὰ ταῦτά.“

Ἡ μὲν Ξυμμαχία αὕτη ἐγένετο, μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Χῖοι εὐθύς 19
δέκα ἐτέρας πληρώσαντες ναῦς ἐπλευσαν ἐς Ἄναια, βουλόμενοι περὶ
τε τῶν ἐν Μιλήτιω πυθέσθαι καὶ τὰς πόλεις ἅμα ἀφιστάναι. καὶ ἐλ-
θούσης παρὰ Χαλκιδέως ἀγγελίας αὐτοῖς ἀποπλεῖν πάλιν καὶ ὅτι Ἀ-
μόργης πυρέσται κατὰ γῆν στρατιᾷ, ἐπλευσαν ἐς Διὸς ἱερόν· καὶ κα-
θορῶσιν ἑκακίδεκα ναῦς, ἅς ὕστερον ἔτι Θρασυκλέους Διομέδων ἔχων
ἀπ' Ἀθηνῶν προσέπλει. καὶ ὡς εἶδον, ἔφευγον μᾶ μὲν νηὶ ἐς Ἐφε-2
σον, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπὶ τῆς Τέω. καὶ τέσσαρας μὲν κενὰς οἱ Ἀθηναῖοι
λαμβάνουσι, τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν γῆν φθασάντων· αἱ δ' ἄλλαι ἐς τὴν
Τηρίων πόλιν καταφεύγουσιν. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς Σάμου
ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ Χῖοι, ταῖς λοιπαῖς ναυσὶν ἀναγαγόμενοι, καὶ ὁ πεζὸς
μετ' αὐτῶν Λέβεδον ἀπέστησαν καὶ αὐθις Ἐράς. καὶ μετὰ τοῦτο ἑκα-
στοὶ ἐπ' οἶκον ἀπεκομίσθησαν, καὶ ὁ πεζὸς καὶ αἱ νῆες.

also in Samos geblieben sein. Zwanzig wieder 8, 24, 1. (Pp.) — ἡδε. vgl. zu αὕτη 8, 19, 1.

C. 18. § 1. ὀπόσῃν — ἔστω. Ueber die Verfänglichkeit dieser Bedin-
gung Kr. z. Dion. p. 357, 38. — ὀπόσα. Spr. 51, 13, 12. — ἐφοῖτα. Kr.
zu Xen. An. 4, 8, 25. So dies auch Dion C. 36, 6. vgl. Plut. Kim. 7. Brut.
41. — κωλυόντων, ὅπως sie sollen entgogenarbeiten, damit.

§ 2. κατὰ ταῦτά. zu 5, 18, 7.

C. 19. § 1. αὕτη. Spr. 61, 7, 2 u. zu 3, 28, 2. — τοῦτο für ταῦτα
eine gute Hs. — ἐτέρας, Ggs. zu 8, 17, 1. (Pp.) — Ἄναια. zu 4, 75, 1.
— ἐλθούσης. zu 6, 104, 1. — ἀποπλεῖν in sofern ἀγγελία ἦλθεν eine
Aufforderung enthält (Spr. 50, 6, 6. vgl. 55, 3, 13), καὶ ὅτι in sofern es eine
Nachricht bezeichnet. (Ba.) Pp. möchte καὶ mit Va. streichen. — Ἀμόργης.
vgl. 8, 5, 5. 28, 2. 36, 1. Minder klar. (Kr. z. Dion. p. 353, 13.)

§ 2. Ἐφεσον, das schon abgefallen war. Kr. z. Dion. p. 338. — ὁ
πεζός, unstreitig die Landtruppen der Erythraeer und Klazomenier 8, 16, 1.
(Kr. z. Dion. p. 294.) — μετ' αὐτῶν, längs der Küste marschirend. (Kr. z.
Dion. p. 294 u. Stud. 2 S. 195 f.)

20 Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αἱ ἐν τῷ Πειραιῷ εἴκοσι νῆες τῶν Πελοποννησίων, καταδιωχθεῖσαι τότε καὶ ἐφορμούμενοι ἴσῳ ἀριθμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐπέκπλουν ποιησάμενοι αἰφνίδιον καὶ κρατήσασαι ναυμαχίᾳ τέσσαράς τε ναῦς λαμβάνουσι τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀποπλεύσασαι ἐς Κεγχρειαὺς τὸν ἐς τὴν Χίον καὶ τὴν Ἰωνίαν πλοῦν αὐθις παρεσκευάζοντο. καὶ ναύαρχος αὐτοῖς ἐκ Λακεδαιμόνος Ἀστύχοχος ἐπῆλθεν, ὧπερ ἐγίνετο ἤδη πᾶσα ἡ ναυαρχία.

2 Ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ ἐκ τῆς Γέω πεζοῦ καὶ Τισσαφέρους αὐτὸς στρατιᾷ παραγενόμενος καὶ ἐπικαθελὼν τὸ ἐν τῇ Γέῳ τεῖχος, εἴ τι ὑπελείφθη, ἀνεχώρησεν. καὶ Διομέδων ἀπελθόντος αὐτοῦ οὐ πολὺ ὕστερον δέκα ναυσὶν Ἀθηναίων ἀφικόμενος ἐσπείσατο Τηίοις ὥστε δέχεσθαι καὶ σφᾶς. καὶ παραπλεύσας ἐπὶ Ἐρᾶς καὶ προσβαλὼν, ὡς οὐκ ἐλάμβανε τὴν πόλιν, ἀπέπλευσεν.

21 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ ἡ ἐν Σάμῳ ἐπανάστασις [ὑπὸ] τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς μετὰ Ἀθηναίων, οἳ ἔτυχον ἐν τρισὶ ναυσὶ παρόντες. καὶ ὁ δῆμος ὁ Σαμίων ἐς διακοσίους μὲν τινὰς τοὺς πάντας τῶν δυνατῶν ἀπέκτεινε, τετρακοσίους δὲ φυγῇ ζημιώσαντες καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν αὐτῶν καὶ οἰκίας νειμάμενοι, Ἀθηναίων τε σφίσιν αὐτονομίαν μετὰ ταῦτα ὡς βεβαίοις ἤδη ψηφισαμένων, τὰ λοιπὰ διώκουν τὴν πόλιν, καὶ τοῖς γεωμόροις μετεδίδοσαν οὔτε ἄλλου οὐδενός,

C. 20. § 1. αἱ vermisst Pp. vor καταδ. — τότε 8, 10, 2. Kr. z. Dion. p. 297 u. Stud. 2 S. 193 ff. — ἐφορμούμενοι. zu 1, 142, 3. — ἴσῳ ἀρ. 8, 10, 2. — ἐπέκπλους scheint sonst nicht vorzukommen. zu 7, 37, 2. — ἐπῆλθεν, wie 3, 69, 1. (Abr. diluce. p. 350.) — ἤδη. zu 6, 51, 2. — πᾶσα. Er befehligte also nicht bloss, wie Melankridas 8, 6, 5, lakonische Schiffe sondern auch die bundesgenossischen. Kr. z. Dion. p. 288 s. u. Stud. 2 S. 196. vgl. de auth. p. 14*.)

§ 2. τοῦ ἐκ τῆς Γέω πεζοῦ 8, 16, 1. (Ds.) — ἐπικαθελὼν, ἤγουν ἐκ δευτέρου. (Sch.) nach (ἐπὶ) der (nicht vollständigen) Niederreissung. vgl. 8, 16, 3. Sonst scheint das Wort nicht vorzukommen. — σφᾶς. Spr. 58, 4, 3. vgl. 8, 23, 4.

C. 21. § 1. ὑπὸ vor τοῦ δήμου fehlt in einigen guten Hsn. Plat. Rep. 444, b: ἐπανάστασις μέρους τινὸς τῷ ὄλῳ τῆς ψυχῆς. (Kr. z. Dion. p. 328, 21.) — τοῖς δυνατοῖς, κατὰ τῶν δυνατῶν. (Sch.) Spr. 48, 12, 4. Ueber das Wort zu 1, 24, 3; über die Sache Kr. z. Dion. p. 329. — ἐν verdächtig Kr. Bruchst.; doch s. 2, 31, 1. vgl. zu 7, 19, 3. — ὁ δῆμος ὁ Σ. Spr. 50, 8, 11. — ἐς δ. τινάς. Dem. 48, 17: περὶ ἑξακοσίας τινὰς δραχμᾶς. (Hertlein Ms.) vgl. 3, 111, 3. (Pp.)

§ 2. αὐτοὶ gehört auch zu διώκουν: sie verwalteten allein. (Kr. z. Dion. p. 329, 23.) — νειμάμενοι nachdem sie in Besitz genommen. zu 1, 2, 1. vgl. Spr. 53, 5, 2. — Ἀθηναίων τε. Ἀ. δέ? Ueber die Verbindung Spr. 56, 14, 2. — τὰ λοιπὰ fernerhin Va. Plat. Tim. 27, b: τὰ λοιπὰ ὡς περὶ πολιτῶν καὶ Ἀθηναίων ὄντων ποιείσθαι τοὺς λόγους. — τοῖς γεωμόροις den Landgüter Besitzenden. Kr. z. Dion. p. 270, 70. — οὔτε ἄλλον οὐδενός sollte eig. vor τοῖς γεωμόροις stehen. zu 3, 39, 3. — ἐκδοῦναι ihre Töchter auszugeben, zu verheirathen. (Ps.) Ueber das

οὔτε ἐκδοῦναι οὐδ' ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων οὐδ' ἐς ἐκείνους οὐδενὶ ἔτι τοῦ δήμου ἐξῆν.

Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ αὐτοῦ θέρους οἱ Χῖοι, ὥσπερ ἤρξαντο, οὐδὲν²² ἀπολείποντες προθυμίας, ἄνευ τε Πελοποννησίων πλήθει παρόντες ἀποσιῆσαι τὰς πόλεις καὶ βουλόμενοι ἅμα ὡς πλείστους σφίσι ξυγκινδυνεύειν, στρατεύονται αὐτοὶ τε τρισκαίδεκα ναυσὶν ἐπὶ τὴν Λέσβον, ὥσπερ εἶρητο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, δεῦτερον ἐπ' αὐτὴν ἵεναι καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ἑλλάσποντον, καὶ ὁ πεζὸς ἅμα Πελοποννησίων τε² τῶν παρόντων καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων παρήει ἐπὶ Κλαζομενῶν τε καὶ Κύμης· ἤρχε δ' αὐτοῦ Εὐάλας Σπαρτιατῆς, τῶν δὲ νεῶν Λεινιαδάς περιόικος. καὶ αἱ μὲν νῆες καταπλεύσασαι Μήθυμναν προῶτον ἀφιστᾶσι, καὶ καταλείπονται τέσσαρες νῆες ἐν αὐτῇ, καὶ αὐθις αἱ λοιπαὶ Μυτιλήνην ἀφιστᾶσιν. Ἀστύχοχος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ναύαρχος,²³ τέσσαρσι ναυσὶν, ὥσπερ ὠρμητο, πλέων ἐκ τῶν Κεγχρειῶν ἀφικνεῖται ἐς Χίον. καὶ τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἤκοντος αἱ Ἀττικαὶ νῆες πέντε καὶ εἴκοσι ἐπλεον ἐς Λέσβον, ὧν ἤρχε Λέων καὶ Διομέδων· Λέων γὰρ ὕστερον δέκα ναυσὶ προσεβοήθησεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. ἀναγαγόμενος δὲ καὶ ὁ Ἀστύχοχος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὄψέ, καὶ προσλαβὼν Χίαν ναῦν μίαν ἐπλεῖ ἐς τὴν Λέσβον, ὅπως ὠφελοίη, εἴ τι δύναιτο. καὶ ἀφικνεῖται ἐς τὴν Πύρραν, ἐκεῖθεν δὲ τῇ ὕστεραιᾷ ἐς Ἐρεσον,

leicht ergänzbare Object die Erkl. z. Her. 5, 92, 3. (Kr. z. Dion. p. 329, 25.) Eben so ἐκδίδοσθαι, doch seltener nach Elmsley zu Eur. Med. 303. — οὐδ' ἀγ. für οὐτ' ἀγ. Bk.; nach einigen Hsn.? — ἐς ἐκείνους in ihre Familien. — τοῦ δήμου. zu 4, 130, 3. — ἐξῆν, erg. ἐκδοῦναι οὐδ' ἀγαγέσθαι.

C. 22. § 1. προθυμίας ist der materielle Genitiv: nichts von Eifer fehlen lassend. Spr. 47, 10, 2. Plat. Rep. 533, a: τό γ' ἐμὸν οὐδὲν ἄν προθυμίας ἀπολείποι. vgl. dort Stallbaum. — πλήθει mit einer Menge von Truppen. (Ps.) — ἀποσιῆσαι um zum Abfalle zu bewegen, an παρόντες angefügt. (Hk.) Spr. 55, 3, 20. — τρισκαίδεκα. τρισὶ καὶ δέκα Kr. Bruchst. Spr. 24, 2, 6. So boten einige Hsn. 3, 69, 1, viele 3, 79, 1, eine gute 8, 88, 1. vgl. 2, 97, 2. 6, 74, 2. 8, 108, 1. Her. 1, 119, 1. Ar. Plut. 194. 846, Fric. 990, And. 3, 4, Isae. 8, 35, Dem. 9, 25, Xen. An. 1, 5, 5 etc. — ὑπὸ τῶν A. 8, 8, 2. vgl. Kr. z. Dion. p. 291. — ἵεναι steht appositiv zu ὥσπερ. vgl. zu 5, 6, 3. (Kr. z. Dion. p. 291, 16.)

§ 2. τῶν αὐτόθεν. zu 3, 7, 3. — περιόικος. Ein solcher auch als Befehlshaber von Schiffen Xen. An. 5, 1, 15. Doch auch dort nicht von lakonischen. — καὶ καταλείπονται — ἀφιστᾶσιν haben nur eine gute Hs. u. Va. Kr. z. Dion. p. 291 ss. Stud. 2 S. 229 f.

C. 23. § 1. ὁ Λακ. ναύαρχος ohne Komma. Kr. z. Dion. p. 303. vgl. 5, 3, 1. 8, 24, 1. 29, 3 u. zu 3, 102, 2. — τέσσαρσι. Kr. z. Dion. p. 298 s. u. eb. Anm. 47. — ὥσπερ ὠρμητο, deshalb nach Kenchreiae geschickt 8, 20, 1. (Ds.) vgl. zu 5, 1, 2 u. 8, 11, 4. Her. 6, 41, 1: ὥσπερ ὠρμήθη, ἐκ Καρδίας πόλιος ἐπλεε διὰ τοῦ Μέλανος κόλπου. — τρίτην ἢ. Aesch. 3, 77: ἐβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκίας. (Hertl.) Spr. 46, 3, 1. — πέντε. ἐξ wegen ἐκκαίδεκα 8, 19, 1? Aber ein Schiff konnte ja irgend wohin versandt sein.

§ 2. ἐς ὄψέ. zu 3, 108, 3. — τὴν Πύρραν. Kr. z. Dion. p. 298.

ἐνθα πυνθάνεται ὅτι ἡ Μυτιλήνη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτοβοεὶ ἐάλω-
 κεν· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἔπλεον, ἀπροσδόκητοι κατασχόντες ἐς
 τὸν λιμένα τῶν τε Χίων νεῶν ἐκράτησαν καὶ ἀποβάντες τοὺς ἀντι-
 335 στάντας μάχῃ νικήσαντες τὴν πόλιν ἔσχον. ἂ πυνθανόμενος ὁ Ἀστύ-
 οχος τῶν τε Ἐρεσίων καὶ τῶν ἐκ τῆς Μηθύμνης μετ' Εὐβούλου Χίων
 νεῶν, αἱ τότε καταλειφθεῖσαι καὶ ὡς ἡ Μυτιλήνη ἐάλω φεύγουσαι
 περιέτυχον αὐτῷ τρεῖς — μία γὰρ ἐάλω ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων — οὐ-
 κέτι ἐπὶ τὴν Μυτιλήνην ὠρμησεν, ἀλλὰ τὴν Ἐρεσον ἀποστήσας καὶ
 ὀπλίσας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ νεῶν [ὀπλίτας] πεζῇ παραπέμπει
 4 ἐπὶ τὴν Ἀντισσαν καὶ Μήθυμναν, ἄρχοντα Ἐτεόνικον προστάξας· καὶ
 αὐτὸς ταῖς τε μεθ' ἑαυτοῦ ναυσὶ καὶ ταῖς τρισὶ ταῖς Χίαις παρέπλει,
 ἐλπίζων τοὺς Μηθυμναίους θαρσῆσειν τε ἰδόντας σφᾶς καὶ ἐμμενεῖν
 τῇ ἀποστάσει. ὡς δὲ αὐτῷ τὰ ἐν τῇ Λέσβῳ πάντα ἡναντιοῦτο, ἀπέ-
 πλευσε τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν [πεζὸν] ἀναλαβὼν ἐς τὴν Χίον. ἀπεκομί-
 σθη δὲ πάλιν κατὰ πόλεις καὶ ὁ ἀπὸ τῶν νεῶν πεζός, ὃς ἐπὶ τὸν Ἐλ-
 5 λήσποντον ἐμέλλησεν ἰέναι. καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Κεγχροιαῖ ξυμμαχίδων
 Πελοποννησίων νεῶν ἀφικνοῦνται αὐτοῖς ἕξ μετὰ ταῦτα ἐς τὴν Χίον.
 οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὰ τ' ἐν τῇ Λέσβῳ πάλιν κατεστήσαντο καὶ πλεύ-
 σαντες ἕξ αὐτῆς Κλαζομενίων τὴν ἐν τῇ ἠπείρῳ Πολίχναν τειχιζομέ-
 νην ἐλόντες διεκόμισαν πάλιν αὐτοὺς ἐς τὴν ἐν τῇ νήσῳ πόλιν, πλήν
 τῶν αἰτίων τῆς ἀποστάσεως· οὔτοι δὲ ἐς Δαφροῦντα ἀπῆλθον. καὶ
 αὐθις Κλαζομεναὶ προσεχώρησαν Ἀθηναίοις.

24 Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους οἱ τ' ἐπὶ Μιλήτῳ Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι
 ναυσὶν ἐν τῇ Λάδῃ ἐφορμοῦντες ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς Πάνορμον

335. — αὐτοβοεῖ. zu 2, 81, 3. — ὥσπερ ἔπλεον steht, ἀπροσδόκητοι mit Bk. zum Folgenden gezogen, wie ὥσπερ εἶχον. (Pp.) Spr. 52, 2, 2. — ἐκράτησαν bemächtigten sich. Neun Schiffe mögen in Mytilene erobert sein 8, 22, 2. vgl. eb. § 1. (Kr. z. Dion. p. 301.) — τοὺς ἀντιστάντας. Kr. z. Dion. p. 297 s. — ἔσχον. zu 1, 103, 3.

§ 3. τότε 8, 22, 2. vgl. Kr. p. 297. — τρεῖς. Spr. 47, 28, 4 u. zu 7, 43, 4. — ὀπλίσας, τοὺς Ἐρεσίους. (Kr. z. Dion. p. 296, 40.) — τοὺς ἀπό, wie τοῖς ἐκ 7, 1, 3. vgl. Haase p. 33. — ὀπλίτας will Dobree streichen oder ὀπλίσας lesen. „Ueber die Sache vgl. 3, 27.“ (Arn.) — παραπέμπει für παρέπλει eine gute Hs., bestätigt von einer andern u. Va.: transmisit. Der Sinn: schickt längs der Küste. zu 4, 13, 1.

§ 4. ἐπὶ τὴν Ἀντισσαν καὶ Μήθυμναν nach παρέπλει aus § 3 wiederholt ist mit einer guten Hs. u. Va. gestrichen. — ἀπὸ τῶν νεῶν, meint Pp., sei als Erklärung zu τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν eingefälscht; Kr. p. 298 (vgl. p. 295) glaubt, es beziehe sich auf eine ausgefallene Notiz 8, 22 E. vgl. Studien 2 S. 229 ff. Haases Meinung sehe man bei ihm selbst p. 31 ff. — πεζόν. Spr. 50, 9, 8. Doch hat dies Wort nur eine (gute) Hs. — ἐμέλλησεν. Spr. 40 unter μέλλω. Ueber die Sache 8, 22, 2.

§ 5. ξυμμαχίδων 8, 33, 1. (Pp.) — ἕξ. Kr. z. Dion. p. 298 s. — κατεστήσαντο. zu 4, 107, 1. — τειχιζομένην 8, 14, 3. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3.

C. 24. § 1. ταῖς εἴκοσι. zu 8, 17, 3, vgl. Kr. z. Dion. p. 277 u. p.

τῆς Μιλησίας Χαλκιδέα τε τὸν Λακεδαιμόνιον ἄρχοντα μετ' ὀλίγων παραβοηθήσαντα ἀποκτείνουσι καὶ τροπαῖον τρίτη ἡμέρα ὕστερον διαπλεύσαντες ἔστησαν, ὃ οἱ Μιλήσιοι ὡς οὐ μετὰ κράτους τῆς γῆς σταθὲν ἀνεῖλον· καὶ Λέων καὶ Διομέδων ἔχοντες τὰς ἐκ Λέσβου Ἀθη-²ναίων ναῦς, ἐκ τε Οἰνουσσιῶν τῶν πρὸ Χίου νήσων καὶ ἐκ Σιδούσσης καὶ ἐκ Πτελεοῦ, ἃ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ εἶχον τεῖχην, καὶ ἐκ τῆς Λέσβου ὀρμώμενοι τὸν πρὸς τοὺς Χίους πόλεμον ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιοῦντο· εἶχον δ' ἐπιβάτας τῶν ὀπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστούς. καὶ ἐν τῇ³ Καρδαμύλῃ ἀποβάντες καὶ ἐν Βολίσιω τοὺς προσβοηθήσαντας τῶν Χίων μάχῃ νικήσαντες καὶ πολλοὺς διαφθείραντες ἀνάστατα ἐποίησαν τὰ ταύτῃ χωρία, καὶ ἐν Φάναις αὖθις ἄλλη μάχῃ ἐνίκησαν καὶ τρίτη ἐν Λευκωνίῳ. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ μὲν Χῖοι ἤδη οὐκέτι ἐπεξήρσαν, οἱ δὲ τὴν χώραν, καλῶς κατεσκευασμένην καὶ ἀπαθῆ οὖσαν ἀπὸ τῶν Μηδικῶν μέχρι τότε, διεπόρθησαν. Χῖοι γὰρ μόνοι μετὰ Λακεδαιμο-⁴νίους ὧν ἐγὼ ἡσθόμην εὐδαιμονήσαντες ἅμα καὶ ἐσωφρόνησαν, καὶ ὅσω ἐπεδίδου ἢ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσω καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον. καὶ οὐδ' αὐτὴν τὴν ἀπόστασιν, εἰ τοῦτο δοκοῦσι παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον πρᾶξαι, πρότερον ἐτόλμησαν ποιήσασθαι ἢ μετὰ πολλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἐμελλον ξυγκινδυνεύσειν, καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἡσθάνοντο οὐδ' αὐτοὺς ἀντιλέγοντας ἔτι μετὰ τὴν Σικελικὴν ξυμφορὰν ὡς οὐ πάνυ πόνηρα σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἶη· εἰ δὲς

316, 35. — τὸν Α. ἄρχοντα. zu 8, 23, 1. — τρίτη. τῇ τρίτῃ einige Hsn.; doch s. Spr. 50, 2, 16. vgl. zu 1, 60, 2. — διαπλεύσαντες, nachdem sie vorher nach Miletos zurückgekehrt waren. (Abr.) — κράτους, τοῦ κρατεῖν. (Sch.)

§ 2. Σιδούσσης. Böckh Staatsh. 2 S. 728. — τεῖχην. τεῖχη καθέilon eine Hs. am Rande u. Va., τεῖχη ἀπῆραν eine gute Hs. — ἀπό von — aus, gelandet. Haase p. 32 s. — ὀπλιτῶν. πολιτῶν? vgl. Kr. z. Dion. p. 254. — ἐκ καταλόγου. zu 6, 43, 2. — ἀναγκαστούς. Verpflichtet als Epibaten zu dienen waren nur die Theten, nicht die höhern Classen, οἱ ἐκ καταλόγου. (Arn.)

§ 3. ἐν τε Κ. καὶ ἐν Β. möchte man mit νικήσαντες verbinden, da Thuk. sonst ἀποβαίνειν ἔς sagt. Dagegen aber spricht dies dass hier nur von einem Gefechte die Rede sein kann. (Pr.) Xen. Hell. 1, 3, 22: ἐν τῷ ὄχλῳ ἀποβαίνόντων ἐν Πειραιεῖ ἐλαθεν ἀποδράς. — Βολισσός oxytonirt bei Steph. B., Βολίσκω eine gute Hs. — προσβοηθήσαντες. zu 6, 66, 3. — οἱ δέ, οἱ Ἀθηναῖοι. — κατεσκευασμένην. zu 6, 91, 6. — μέχρι τότε. Spr. 66, 1, 4.

§ 4. εὐδαιμονήσαντες wohlhabend geworden. Spr. 53, 5, 2. ἡδαιμόνησάν τε eine gute Hs., εὐδαιμόνησαν Korays Ἱακτ. 3 p. 73 u. Pp. — ἐπὶ τὸ μεῖζον. Kr. z. Dion. p. 86. vgl. zu 1, 10, 4. — τόσω. Spr. 25, 10, 4 u. zu 4, 28, 3. — ἐκοσμοῦντο gaben sich wohlgeordnete Verhältnisse. vgl. zu 4, 76, 1. — εἰ. Spr. 65, 5, 14. — ἀσφαλέστερον. ἀσφαλέστατον eine gute Hs. παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον ist so v. a. ἦσσαν ἀσφαλές. — ξυγκινδυνεύσειν für κινδυνεύσειν Bekker, ξυγκινδυνεύειν eine gute Hs. — ἀντιλέγοντας ὡς οὐ. Spr. 67, 12, 2. vgl. 1, 77, 2. — πόνηρα. zu 7, 48, 1. 83, 2. — βεβαίως entschieden, unzweifelhaft. (Ba.) auf

τι ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν, μετὰ πολλῶν οἷς τὰ αὐτὰ ἔδοξε, τὰ τῶν Ἀθηναίων ταχὺ ξυναιρεθήσεσθαι, τὴν ἀμαρτίαν ξυνέγνωσαν. εἰργομένοις οὖν αὐτοῖς τῆς θαλάσσης καὶ κατὰ γῆν πορθουμένοις ἐνεχείρησάν τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν· οὓς αἰσθόμενοι οἱ ἄρχοντες αὐτοὶ μὲν ἠσύχασαν, Ἀστύλοχον δὲ ἐξ Ἐρυθρῶν τὸν ναύαρχον μετὰ τεσσάρων νεῶν, αἱ παρήσαν αὐτῷ, κομίσαντες ἐσκόπουν ὅπως μετριώτατα ἢ ὀμήρων λήψει ἢ ἄλλω τῷ τρόπῳ καταπαύσουσι τὴν ἐπιβουλὴν. καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἔπρασσον.

25 Ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος χίλιοι ὀπλίται Ἀθηναίων καὶ πεντακόσιοι καὶ χίλιοι Ἀργείων — τοὺς γὰρ πεντακόσιους τῶν Ἀργείων ψιλοὺς ὄντας ὠπλίσαν οἱ Ἀθηναῖοι — καὶ χίλιοι τῶν ξυμμάχων ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα, ὧν ἦσαν καὶ ὀπλιταγωγοί, Φρυγίχου καὶ Ὀνομακλέους καὶ Σκιρωνίδου στρατηγούντων κατέπλευσαν εἰς Σάμον καὶ διαβάντες εἰς Μίλητον ἐστρατοπεδεύσαντο. Μιλήσιοι δὲ ἐξελθόντες αὐτοὶ τε, ὀκτακόσιοι ὀπλίται, καὶ οἱ μετὰ Χαλκιδέως ἐλθόντες Πελοποννήσιοι καὶ Τισσαφέρουσις τι ξενικὸν ἐπικουρικόν, καὶ αὐτὸς Τισσαφέρουσις παρὼν καὶ ἡ ἵππος αὐτοῦ ξυμβάλλον τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρα προεξέξαντες καὶ καταφρονήσαντες, ὡς ἐπὶ Ἴω-

nicht wieder herzustellende Weise. (Pp.) Für ersteres 4, 126, 3. vgl. zu 4, 62, 2 u. 6, 73.

§ 5. εἰ δέ τι. εἴτ' ἔτι eine Hs. et si quid Va. Es ist also εἴ τέ τι zu lesen, da hier kein Gegensatz zum Vorhergehenden eintritt. Ueberhaupt gebraucht Thuk. in Satzverbindungen oft τέ wo Spätere δέ, das denn von den Abschreibern oft eingefälscht ist. (Kr. z. Dion. p. 268.) — ξυναιρεθήσεσθαι. ξυναναιρεθήσεσθαι eine gute Hs. Doch dies heisst: zugleich mit — vernichten, wie Lyk. 60; jenes: corripere, conficere, wie 2, 51, 2 u. Dion C. 37, 13. (Arn.) vgl. zu 2, 29, 4. Ueber den Inf. Spr. 57, 10, 7 u. Kr. z. Dion. p. 292. — ξυνέγνωσαν. zu 7, 73, 2. vgl. Passows Lex. u. d. W. — εἰργομένοις. Spr. 48, 5, 1. — οὖν. γοῦν eine gute Hs. δ' οὖν wünscht Bk. Bei stimmt Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 19. — τινές, Demokraten. Kr. z. Dion. p. 293. — οὓς. ὧν Bl. Doch man ergänzt leicht ἐγχειροῦντας ἀγαγεῖν τὴν πόλιν πρὸς Ἀθ. vgl. 7, 69, 1. (Pp.) Die Verbindung dort ist eine ganz andere; hier wäre die Ergänzung sehr hart. Daher steht οὓς wohl, wenn es richtig ist, für ὧν τὰ ἔργα.

C. 25. § 1. τοὺς die eben erwähnten. — ὀπλιταγωγοί. zu 1, 116, 1.

§ 2. οἱ μετὰ X. l. 8, 17, 1. (Gö.) Sie scheinen inzwischen von Chios nach Milet gekommen zu sein. Westermann versteht die Seeleute. (Pp.) — τι für τό die besten Hsn. — ξενικόν verdächtigt Schäfer z. Lamb. Bos. ell. Gr. p. 451. Allein es bezeichnet hier Ausländer, Barbaren nach § 4. Aehnlich 3, 109, 3: τὸν μισθοφόρον ὄχλον τὸν ξενικόν. Xen. Hell. 6, 1, 5. (Pp.) u. Kr. z. Arr. An. 2, 7, 6 lat. A. — ἐπικουρικόν. zu 4, 52, 1. — καὶ τοῖς für καὶ eine gute Hs.

§ 3. αὐτῶν. zu 6, 21, 2. — προεξέξαντες. προεξαίξαντες für προεξάξαντες eine gute Hs. Her. 9, 62: προεξαίσσοντες καὶ ἕνα ἐπέπιτον εἰς τοὺς Σπαρτιήτας. (L. Dindorf.) προεξάρξαντες wollte Lobeck z. Phryn. p. 287. — καταφρονήσαντες. καταφρόνησιν σχόντες. (Ba.) Spr. 53, 5, 2. zu 7, 63, 3. Streichen will es Cobet z. Hyper. p. 52. — ὡς ἐπὶ Ἴωνας, die von den

νάς τε καὶ οὐ δεξιμένους ἀτακτότερον χωροῦντες, νικῶνται ὑπὸ τῶν Μιλησίων καὶ διαφθείρονται αὐτῶν ὀλίγω ἐλάσσους τριακοσίων ἀνδρῶν. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς τε Πελοποννησίους πρώτους νικήσαντες καὶ τοὺς βαρβάρους καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον ὡσάμενοι, τοῖς Μιλησίοις οὐ ξυμμίξαντες, ἀλλ' ὑποχωρησάντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς τῶν Ἀργείων τροπῆς ἐς τὴν πόλιν, ὡς ἐώρων τὸ ἄλλο σφῶν ἡσσώμενον, πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν τῶν Μιλησίων κρατοῦντες ἤδη τὰ ὄπλα τίθενται. καὶ⁴ ξυνέβη ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ τοὺς Ἴωνας ἀμφοτέρωθεν τῶν Δωριέων κρατῆσαι· τοὺς τε γὰρ κατὰ σφᾶς Πελοποννησίους οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκων καὶ τοὺς Ἀργείους οἱ Μιλήσιοι. στήσαντες δὲ τροπαῖον τὸν περιτειχισμὸν ἰσθμῶδους ὄντος τοῦ χωρίου οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο, νομίζοντες, εἰ προσαγάγοντο Μίλητον, ῥαδίως ἂν σφίσι καὶ τᾶλλα προσχωρήσειν.

Ἐν τούτῳ δὲ περὶ δείλην ἤδη ὄψιαν ἀγγέλλεται αὐτοῖς τὰς ἀπὸ²⁶ Σικελίας καὶ Πελοποννήσου πέντε καὶ πενήκοντα ναῦς ὅσον οὐ παρεῖναι. τῶν τε γὰρ Σικελιωτῶν, Ἐρμοκράτους τοῦ Συρακοσίου μάλιστα ἐνάγοντος ξυνεπιλαβέσθαι καὶ τῆς ὑπολοίπου Ἀθηναίων καταλύσειως, εἴκοσι νῆες Συρακοσίων ἦλθον καὶ Σελινούντιαι δύο, αἱ τε ἐκ Πελο-²ποννήσου, ἅς παρεσκευάζοντο, ἐτοῖμαι ἤδη οὔσαι· καὶ Θηραμένει τῷ Λακεδαιμονίῳ ξυναμφοτέρω ὡς Ἀστυόχον τὸν ναύαρχον προσταχθεῖσαι κομίσαι, κατέπλευσαν ἐς Λέρον πρῶτον τὴν πρὸ Μιλήτου νῆσον· ἔπειτα ἐκεῖθεν, αἰσθόμενοι ἐπὶ Μιλήτῳ ὄντας Ἀθηναίους, ἐς τὸν Ἰασικὸν κόλπον πρότερον πλεύσαντες ἐβούλοντο εἰδέναι τὰ περὶ τῆς Μιλήτου. ἐλθόντος δὲ Ἀλκιβιάδου ἵππῳ ἐς Τειχιοῦσαν τῆς Μιλησίας,³ οἵπερ τοῦ κόλπου πλεύσαντες ἠϋλίσαντο, πυνθάνονται τὰ περὶ τῆς

Doriern verachteten. vgl. Ind. u. Ἴωνες. — οὐ ξυμμίξαντες, ἀλλ' ὑποχωρησάντων. Spr. 56, 14, 2 u. zu 1, 75, 1. — ἐώρων, οἱ Μιλήσιοι. (Sch.) — τὸ ἄλλο. zu 1, 48, 2 u. 8, 42, 2. — πρὸς gehört zu τίθενται. (Ps. u. Hl.)

§ 4. ἀμφοτέρωθεν für ἀμφοτέρων eine gute Hs. u. Bekker. — Δωριέων. Δωριῶν Bekker mit einer Hs. „vgl. jedoch 1, 18, 2. 6, 80, 3.“ (Herbst S. 62.) — κατὰ. zu 1, 48, 3. — ἂν προσχωρήσειν. zu 2, 80, 5.

C. 26. § 1. ἤδη. zu 7, 52, 2. — τὰς wird durch den Satz τῶν τε γὰρ erklärt. (Arn.) so wie durch § 2. vgl. Kr. z. Her. 1, 144, 1. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 298 f. — Σικελίας καὶ Πελοποννήσου für Πελ. καὶ Σικ. eine gute Hs. — ὅσον οὐ. zu 1, 36, 2. — ἐνάγοντος — ἤγουν πείθοντος συνεγάσασθαι ὥστε καὶ τὴν ὑπολειπομένην δύναμιν τῶν Ἀθηναίων καταλύσαι. (Sch.) vgl. zu 1, 67, 2. — ξυνεπιλαβέσθαι. zu 6, 70, 1. — καὶ τῆς für τῆς eine gute Hs. — εἴκοσι — δύο. Kr. z. Dion. p. 278, 42.

§ 2. παρεσκευάζοντο. zu 2, 23, 1. vgl. 4, 2, 1. 24, 1. 129, 2. — ἐτοῖμαι für ἐτοίμοι einige Hsn. zu 4, 21, 2. — οὔσαι. Ein Kolon für das Komma Hk. nach Va. — Θηραμένει. Θηριμένει zwei Hsn. — προσταχθεῖσαι. zu 5, 8, 3 u. Kr. z. Dion. p. 291, 13. — κομίσαι. Spr. 55, 3, 20. vgl. 8, 29, 2. — Λέρον für Ἐλεόν eine gute Hs. vgl. 8, 27, 1. — τὰ περὶ τῆς. vgl. § 3. 6, 32, 3 u. zu 6, 33, 1.

μάχης· παρήν γὰρ ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ ξυνεμάχετο τοῖς Μιλησίοις καὶ Τισσαφέρνει· καὶ αὐτοῖς παρήνει, εἰ μὴ βούλονται τά τε ἐν Ἰωνίᾳ καὶ τὰ ξύμπαντα πράγματα διολέσαι, ὡς τάχιστα βοηθεῖν Μιλήτῳ 27 καὶ μὴ περιυδεῖν ἀποτειχισθεῖσαν. καὶ οἱ μὲν ἅμα τῇ ἔφ' ἔμελλον βοηθήσειν· Φοῦνιχος δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, ὡς ἀπὸ τῆς Λέρου ἐπύθετο τὰ τῶν νεῶν σαφῶς, βουλομένον τῶν ξυναρχόντων ὑπομείναντας διαναυμαχεῖν οὐκ ἔφη οὐτ' αὐτὸς ποιήσειν τοῦτο οὐτ' 28 ἐκείνοις οὐδ' ἄλλῳ οὐδενὶ ἐς δύναμιν ἐπιτρέψειν. ὅπου γὰρ ἔξεστιν ἐν ὑστέρω, σαφῶς εἰδότας πρὸς ὀπόσας τε ναῦς πολεμίας καὶ ὅσαις πρὸς αὐτὰς ταῖς σφετέραις, ἰκανῶς καὶ καθ' ἡσυχίαν παρασκευασαμένοις [ἔσται] ἀγωνίσασθαι, οὐδέποτε τῷ αἰσχροῦ [ὄνειδει] εὔξας ἀλόγως διακινδυνεύσειν. οὐ γὰρ αἰσχροῦ εἶναι Ἀθηναίους ναυτικῷ μετὰ καιροῦ ὑποχωρῆσαι, ἀλλὰ καὶ μετὰ ὀτουοῦν τρόπου αἰσχρον ξυμβήσεσθαι ἦν ἡσσηθῶσιν· καὶ τὴν πόλιν οὐ μόνον τῷ αἰσχροῦ ἀλλὰ καὶ τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτειν, ἧ μάλιστα ἐπὶ ταῖς γεγεννημέναις ξυμφοραῖς ἐνδέχεσθαι μετὰ βεβαίου παρασκευῆς καθ' ἔκουσίαν, ἧ πάνυ

§ 3. οἵπερ oder οἵπερ für ἧπερ mehrere Hsn. — παρήν war zugegen gewesen. Spr. 53, 2, 8. — ἀποτειχισθεῖσαν. Spr. 56, 6, 2.

C. 27. § 1. Λέρου für Λέρον eine gute Hs. u. a. — ὑπομείναντας ἀντὶ τοῦ ὑπομεινάντων. (Sch.) Spr. 55, 2, 7. — οὐδ' für οὐτ' Bk. — ἐς. zu 4, 118, 1.

§ 2. ὅπου da, eben so 8, 96, 1. (Pp.) Kr. z. Her. 1, 68, 1. vgl. Isokr. 8, 24 u. Werfer in Actis Mon. 1 p. 118. — ἐν ὑστέρω. Spr. 48, 2, 3. So noch 3, 13, 2. 8, 68, 3. Arr. An. 6, 28, 6. Das allgemein übliche ist ὑστέρω χρόνῳ, ἐν (τῷ) ὑ. χρ. — πρὸς ὀπόσας — σφετέραις, ἀγωνισίον aus ἀγωνίσασθαι. (Hl.) Ueber ὅσαις ταῖς Spr. 57, 3, 5. — παρασκευασαμένοις παρασκευασαμένους oder παρεσκευασμένους Dobree. — ἔσται ist mit Hl. zu streichen. Dobree will dies oder lieber ἔξεστιν beseitigen. Eng. nimmt es für eine Erneuerung des ἔξεστιν, wie ähnlich νομίσαντες 5, 22, 2. — οὐδέποτε. ὅποι τε (ὅπου Pp) βούλονται οὐδέποτε eine gute Hs. — ὄνειδει ist mir als Glossem verdächtig. vgl. § 3. 5, 105, 2. 114, 3. οὐ μὴ δεῖ Kr. Bruchst. Denn obschon αἰσχροῦ ὄνειδος „schimpflicher Vorwurf“ (Ba.) an sich wohl gesagt werden konnte, so passt dies doch hier nicht, sondern bloss der Begriff Schimpf, Schande: φεύγων ἀδοξίαν. (Sch.) — Ἀθηναίους will Dobree mit einer Hs. streichen. Aber es steht prägnant: so anerkannte Seemänner wie die Athener. — μετὰ καιροῦ. zu 6, 85, 1. — ἀλλὰ καὶ sondern sogar, vielmehr. vgl. 1, 90, 2 u. Xen. An. 7, 3, 32. — μετὰ ὀτουοῦν τρόπου gehört zu ἡσσηθῶσι. (Va.) Ungew. hier μετά. (Pp.) des Ggs. wegen gewählt. — αἰσχρον schimpflicher besiegt zu werden als dem Kampfe auszuweichen.

§ 3. καὶ τὴν πόλιν ἂν οὐ — παρασκευῆς, καὶ πάνυ γε ἀνάγκη, πρότερα ποι ἐπιχειρεῖν, σπουδῆ μὴ will Dobree. — περιπίπτειν. Hier ein Kolon gesetzt giebt ein unerträgliches Asyndeton für ἧ γὰρ, ἧ δέ. — ἧ. Sonst hat ἐνδέχεσθαι auch bei Thuk. den Ae. beim Inf. 1, 124, 2. 140, 2. 2, 87, 2. Der Da. findet sich eben so Xen. Hier. 4, 9: τοῖς μὲν ἰδιώταις ἔξεστι τὰς δαπάνας συντέμνειν, τοῖς δὲ τυράννοις οὐκ ἐνδέχεται. [Dem.] 26, 4: ὑπολαμβάνω τοῖς μὲν ἐνδέχεσθαι καὶ παρὰ τὸν καιρὸν τὸ δίκαιον λαβεῖν, τοῖς δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι. vgl. Aristot. Pol. 4, 9, 2 u. 7, 2, 10. — μάλιστα für μόγισ eine Hs. u. der Sch. vgl. zu 1, 12, 3. — καθ' ἔκουσίαν wie ἐξ ἔκουσίας Soph. Trach. 727 und

γε ἀνάγκη, προτέρα ποι ἐπιχειρεῖν, ποῦ δεῖ μὴ βιαζομένη γε πρὸς ἀν-
 θαιρέτους κινδύνους ἵεναι; ὡς τάχιστα δὲ ἐκέλευε τοὺς τε τραυματίας⁴
 ἀναλαβόντας καὶ τὸν πεζὸν καὶ τῶν σκευῶν ὅσα ἦλθον ἔχοντες, ἃ δ'
 ἐκ τῆς πολεμίας εἰλήφασι καταλιπόντας, ὅπως κοῦμαι ὧσιν αἱ νῆες,
 ἀποπλεῖν ἐς Σάμον, κακῆῖθεν ἤδη ξυναγαγόντας πάσας τὰς ναῦς τοὺς
 ἐπίπλους, ἦν που καιρὸς ἦ, ποιῆσθαι. ὡς δ' ἔπεισε, καὶ ἔδρασε ταῦτα⁵
 καὶ ἔδοξεν οὐκ ἐν τῷ αὐτίκα μᾶλλον ἢ ὕστερον, οὐκ ἐς τοῦτο μόνον
 ἀλλὰ καὶ ἐς ὅσα ἄλλα Φρύγιχος κατέστη, οὐκ ἀξύνετος εἶναι. καὶ οἱ
 μὲν Ἀθηναῖοι ἀφ' ἐσπέρας εὐθὺς τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀτελεῖ τῇ νίκῃ
 ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἀνέστησαν, καὶ οἱ Ἀργεῖοι κατὰ τάχος καὶ πρὸς
 ὄργην [τῆς ξυμφορᾶς] ἀπέπλευσαν ἐκ τῆς Σάμου ἐπ' οἶκον· οἱ δὲ Πι-28
 λοποννήσιοι ἅμα τῇ ἐν ἐκ τῆς Τειχιούσσης ἄραντες ἐπικατάγονται,
 καὶ μείναντες ἡμέραν μίαν τῇ ὕστεραία καὶ τὰς Χίας ναῖς προσλα-
 βόντες τὰς μετὰ Χαλκιδέως τὸ πρῶτον ξυγκαταδιωχθείσας ἐβούλοντο
 πλεῦσαι ἐπὶ τὰ σκεύη ἃ ἐξείλοντο ἐς Τειχιοῦσσαν πάλιν. καὶ ὡς ἦλ-2

sonst *ἔκουσία* Dem. 21, 42, [wo Bekker *ἔκουσίους* bietet]. (Lobeck z. Phryn. p. 4.) Dobree will es mit einigen (schlechten) Hsn. streichen. — ἢ *πάνυ* γε ἀνάγκη oder, falls sie einer zuverlässigen Rüstung ermangeln, höchstens aus dringender Noth. (Va.) — *ποι*. vgl. 5, 79, 2 u. Xen. An. 5, 1, 8. — *ποῦ* in welcher Lage. Arn. u. A. nehmen *ποῦ* für *πῶς*, eine etwas problematische Bedeutung. Herm. hat die Anm. zu Soph. Aj. 1261 später gestrichen und Dem. 18, 128 wie in den Stellen bei Elmsley zu Eur. Her. 371 ist die locale Bedeutung nicht verwischt. vgl. Passows Lex. in *ποῦ*. Ein zweiter Satz hier der dem relativen entspricht, als ob dieser sich nicht auf das Vorhergehende bezöge: eine Verkeltung wie Soph. Ant. 696 ff., Oed. K. 89 ff., Phil. 456 ff. (vgl. 269 ff.) zu 1, 16 u. 3, 66, 2. — *δεῖ* für *δέ* eine Hs. u. Va. *δεῖν*? Für *ποῦ δέ* haben mehrere *σπουδή*; daher *σπουδῆ* Schneider, ohne rechtes Gefüge. Bei der La. *ποῦ δέ* wäre *ἐνδέχεσθαι* auch hier zu denken. — *μὴ βιαζομένη* mit der nicht gezwungenen, was aber wegen ἀνθαιρέτος pleonastisch ist. Man würde erwarten: mit der nicht tüchtig gerüsteten.

§ 4. ὅσα ἦλθον ἔχοντες. zu 1, 9, 1. — ἦ für εἷη Dobree u. eine gute Hs.

§ 5. καὶ ἔδρασε. zu 2, 93, 3. — οὐκ ἐς. οὐδ' ἐς Kr. Bruchst., gebilligt von Pp. — ἐς ὅσα κατέστη, wie in *κατασιῆναι ἐς ἀρχήν*. Spr. 68, 21, 4. — ἀφ' ἐσπέρας. zu 3, 112, 2. vgl. 7, 29, 2. — ἀτελεῖ τῇ νίκῃ bei, nach einem unvollständigen Siege. Spr. 50, 41, 1. vgl. zu ἡσση 5, 13. [Pp. vermisst ἐπ'.] — πρὸς ὄργην. zu 2, 65, 5. — τῆς ξυμφορᾶς, wegen der nicht gerächten Niederlage 8, 25, 3. Ein Genitiv bei πρὸς ὄργην ist mir sonst nicht erinnerlich.

C. 28. § 1. ἐπικατάγονται nach der Abfahrt der Athener landen sie bei Miletos. (Ps.) zu 3, 49, 3. Noch wird das Wort aus Spätern angeführt. — τὰς Χίας 8, 17, 1 ff. (Kist.) — ξυγκαταδιωχθείσας zugleich mit denen des Chalkideus verfolgt. Kr. z. Dion. p. 299 n. 54. Das Wort scheint nur hier vorzukommen. (Bö.) — σκεύη Gepäck, Geräthe, was man vor dem Kampfe zur Erleichterung der Schiffe ans Land brachte. vgl. 8, 27, 4. (Hk.) u. 43, 1. (Pp.) ἐξελομένοις τὰ μεγάλα ἰστία Xen. Hell. 1, 1, 13. vgl. 6, 2, 27. (Arn.) — ἐξείλοντο. Der eigentliche Ausdruck. vgl. 8, 90, 6, Her. 4, 196, Xen. An. 5, 1, 16. (Bl.) Lyk. 18: τὸν σῆτον ἐξείλοντο. — ἐς T. πάλιν gehört zu πλεῦσαι. (Sch.) Kr. z. Dion. p. 299, 54 u. 318, 46. vgl. 8, 33, 2.

θον, Τισσαφέρους τῷ πεζῷ παρελθὼν πείθει αὐτοὺς ἐπὶ Ἴασον, ἐν ἣ Ἀμόργης πολέμιος ὢν κατεῖχε, πλεῦσαι. καὶ προσβαλόντες τῇ Ἰάσῳ αἰφνίδιοι καὶ οὐ προσδεχομένων ἀλλ' ἢ Ἀττικὰς τὰς ναῦς εἶναι καιροῦσιν· καὶ μάλιστα ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Συρακόσιοι ἐπληρέθησαν. καὶ τὸν τε Ἀμόργην ζῶντα λαβόντες, Πισσοῦθου νόθον υἱόν, ἀφειστῶτα δὲ βασιλέως, παραδιδόασιν οἱ Πελοποννήσιοι Τισσαφέρει ἀπαγαγεῖν, εἰ βούλεται, βασιλεῖ, ὥσπερ αὐτῷ προσέταξε, καὶ τὴν Ἴασον διεπόρθησαν καὶ χρήματα πάνυ πολλὰ ἢ στρατιὰ ἔλαβεν· παλαιόπλουτον γὰρ ἦν τὸ χωρίον. τοὺς τ' ἐπικούρους τοὺς περὶ τὸν Ἀμόργην παρὰ σφῶς αὐτοὺς κομίσαντες καὶ οὐκ ἀδικήσαντες ξυνέταξαν, ὅτι ἦσαν οἱ πλεῖστοι ἐκ Πελοποννήσου· τὸ τε πόλισμα Τισσαφέρει παραδόντες καὶ τὰ ἀνδράποδα πάντα, καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα, ὧν καθ' ἕκαστον στατήρα Δαρκεῖον παρ' αὐτοῦ ξυνέβησαν λαβεῖν, ἔπειτα ἀνεχώρησαν ἐς τὴν Μίλητον. καὶ Πεδάριτόν τε τὸν Λέοντος ἐς τὴν Χίον ἄρχοντα Λακεδαιμονίων πεμψάντων ἀποστέλλουσι πεζῇ μέχρι Ἐρυθρῶν, ἔχοντα τὸ παρὰ Ἀμόργου ἐπικουρικόν, καὶ ἐς τὴν Μίλητον αὐτοῦ Φίλιππον καθιστᾶσιν. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

29 Τοῦ δ' ἐπιγυρομένου χειμῶνος, ἐπειδὴ τὴν Ἴασον κατεστήσατο ὁ Τισσαφέρους ἐς φυλακὴν, παρῆλθεν ἐς τὴν Μίλητον, καὶ μηνὸς μὲν τροφήν, ὥσπερ ὑπέστη ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ἐς δραχμὴν Ἀττικὴν ἑκάστῳ πάσαις ταῖς ναυσὶ διέδωκε, τοῦ δὲ λοιποῦ χρόνου ἐβούλετο τριῶβολον διδόναι, ἕως ἂν βασιλεῖα ἐπέροηται· ἦν δὲ κελεύη, δώσειν ἔφη

§ 2. κατεῖχε sich hielt. (Va.) vgl. 8, 100, 2. (Bl.) 4, 32, 2 u. Theog. 262. (Arn.) — αἰφνίδιοι. zu 4, 75, 3. — καὶ οὐ προσδεχομένων. Spr. 59, 2, 3. — ἀλλ' ἢ. Spr. 69, 4, 6. — τὰς (vor ναῦς) hat eine gute Hs.: die angedeuteten.

§ 3. δέ. Spr. 69, 16, 1 u. Dial. 69, 70, 2. — βασιλεῖ. Ar. Frie. 714: τὴν Θεωρίαν ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών. — προσέταξε, βασιλεὺς δηλονότι. (Sch.) 8, 5, 5. (Ds.) — παλαιόπλουτος scheint sonst nur bei Spättern vorzukommen. (Bl.) Bei den Frühern ἀρχαίόπλουτος.

§ 4. ξυνέταξαν ἀντὶ τοῦ κατέταξαν εἰς τὸ ἴδιον στρατεύμα. (Sch.) — καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα. zu δημοσίαν 6, 31, 5. vgl. 7, 80, 2. — ὧν ist wohl der Ge. des Preises, dessen auch das Erkaufte empfänglich ist. Xen. Kyr. 3, 1, 37: ἀπάγου τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας μηδὲν αὐτῶν καταθείς. vgl. Ar. We. 1424. — ξυνέβησαν λαβεῖν. zu 1, 117, 3.

§ 5. πεμψάντων. vgl. 8, 6, 1 mit 7, 2, 2 u. zu δόντος 1, 138, 6. — τὸ παρὰ Ἀμόργου. vgl. Kr. Lex. zu Xen. An. u. παρὰ I, 7. — ἐς τὴν Μ. αὐτοῦ zu M. selbst. zu 5, 22, 1. vgl. Herbst S. 58 f.

C. 29. § 1. ἐς φυλακὴν zu einem Posten. (Ba.) — μηνός, wie 6, 8, 1. Spr. 47, 8, 1. vgl. zu 1, 48, 1. — ὑπέστη. zu 4, 39, 2. Versprochen hatte er es durch seinen Gesandten 8, 5, 4. — ἐς bis zum Betrage. (Pp.) — δραχμὴν. Kr. z. Dion. p. 354 ss. — πάσαις ταῖς ναυσὶ ἀντὶ τοῦ τοῖς ἐν πάσαις ταῖς ναυσὶ. (Sch.) Doch eigentlich für jedes Schiff. — τοῦ λοιποῦ χρόνου. Dem. 50, 42: τοῦ λοιποῦ χρόνου ὅσα ἰδέιτο εἰς τὴν ναῦν συνανήλισκον. Spr. 47, 2, 3. — δώσειν ἔφη für ἔφη δώσειν eine gute Hs.

ἐντελῆ τὴν δραχμὴν. Ἐρομοκράτους δὲ ἀντειπόντος τοῦ Συρακοσίου² στρατηγοῦ — ὁ γὰρ Θηραμένης, οὐ ναύαρχος ὢν ἀλλ' Ἀστυόχῳ παραδοῦναι τὰς ναῦς ξυμπλέων, μαλακὸς ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ — ὅμως δὲ [παρὰ πέντε ναῦς] πλέον ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἢ τρεῖς ὀβολοὶ ὠμολογήθησαν. ἐς γὰρ πέντε ναῦς τρία τάλαντα ἐδίδον τοῦ μηνός· καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσῳ πλείους νῆες ἦσαν τούτου τοῦ ἀριθμοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τοῦτον ἐδίδοτο.

Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίοις προσαφιγμέ-30 ναι γὰρ ἦσαν καὶ οἴκοθεν ἄλλαι νῆες πέντε καὶ τριάκοντα καὶ στρατηγοὶ Χαρμῖνος καὶ Στρομβιχίδης καὶ Εὐκτῆμων, καὶ τὰς ἀπὸ Χίου καὶ τὰς ἄλλας πάσας ξυναγαρόντες, ἐβούλοντο διακληρωσάμενοι ἐπὶ μὲν τῇ Μιλήτῳ τῷ ναυτικῷ ἐφορμεῖν, πρὸς δὲ τὴν Χίον καὶ ναυτικὸν καὶ πεζὸν πέμψαι. καὶ ἐποίησαν οὕτως· Στρομβιχίδης μὲν γὰρ² καὶ Ὀνομακλῆς καὶ Εὐκτῆμων τριάκοντα ναῦς ἔχοντες καὶ τῶν ἐς Μίλητον ἐλθόντων χιλίων ὀπλιτῶν μέρος ἄγοντες ἐν ναυσὶν ὀπλιταγω-

§ 2. τοῦ Συρακοσίου στρατηγοῦ. zu 8, 23, 1. — Θηραμένης. Θηραμένης einige Hsn. — παραδοῦναι um zu übergeben. (Sch.) zu κομισαί 8, 26, 2. vgl. zu 1, 128, 2. — μαλακός, ἀργός. (Sch.) lässig, nachgiebig. (St.) vgl. 8, 50, 4. — ὅμως obgleich Theramenes lässig war Kr. z. Dion. p. 354, 20; obgleich Tissaphernes nur drei Obolen bestimmt hatte Bl. — δέ steht nach der Parenthese, wie 7, 33, 2. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 13. — παρὰ πέντε ναῦς auf je fünf Schiffe Dr. u. Böckh Staatshaush. der Ath. 1 S. 383 A. Allein die Art des Ausdruckes verglichen mit dem Folgenden καὶ τοῖς ἄλλοις wäre dann sehr seltsam. Nicht minder bei Dobrees Erklärung (nach Paulmier): nevertheless he agreed to give, over and above, five ships' pay for every 55. i. e. to pay for 55 as if there were 60. Der Sache nicht zu gedenken. Noch anders Haase p. 33. G Hermann erklärt: auf jedes fünfte Schiff, wie παρὰ πέντε ἡμέρας alle fünf Tage heisse. Es werde also gesagt dass jedes Schiff abwechselnd etwas mehr erhalten hätte, d. h. nach jener Berechnung 200 Triobolen oder 600 Obolen. [Also abwechselnd auf jedem fünften Schiffe $3 + \frac{1}{5} = 6$ Obolen = 1 Drachme. (Pp.)] Aber auch da wäre die Art der Vertheilung wie die Angabe darüber befremdlich. Ich halte παρὰ πέντε ναῦς für ein Glossem zu ἐς πέντε ναῦς oder eine Verfälschung aus dem γὰρ πέντε ναῦς. „Krügers Vorschlag zur Tilgung dieser Worte hat mir viel Ansprechendes.“ (Böckh eb.) — ὠμολογήθησαν. Spr. 63, 1, 4. „vgl. 7, 27, 4.“ (Bö.) — ἐς. zu 6, 8, 1. — καὶ πεντήκοντα vor τρία ist mit Paulmier gestrichen.

C. 30. § 1. τοῖς Ἀθηναίοις. zu 1, 72, 1. vgl. Kr. z. Dion. p. 313 s. 17. Ueber die Zahl der Schiffe Kr. z. Dion. p. 315, wo Z. 6 quinque et vor triginta und Z. 7 quinque et vor viginti ausgefallen ist. — προσαφιγνεῖσθαι wird noch aus einem Späteren angeführt. — καὶ τὰς sowohl die. — τὰς ἀπὸ Χίου 8, 24, 2. — καὶ τὰς ἄλλας für πάσας καὶ τὰς ἄλλας eine gute Hs. Gemeint sind die zu geringfügigen Unternehmungen versandten. Kr. eb. „vgl. 8, 27, 4.“ (Arn.) — διακληρωσάμενοι, wie üblich. zu 6, 42.

§ 2. Στρομβιχίδης. Ueber dessen wiederholte Wahl Kr. z. Dion. p. 315. Wären zwei Strombichides gewesen, so würde Thuk. sie durch einen Zusatz unterschieden haben. — τῶν χιλίων ὀπλιτῶν, unstreitig der 8, 25, 1 erwähnten, wo (hauptsächlich dieser Stelle wegen) καὶ πεντακόσιοι zum Folgenden gehört. (Kr. z. Dion. p. 314, 19.) — ἄγοντες für ἀγαρόντες Kr. z. Dion. 314, 20, gebilligt von Pp., wenn es nicht nach Va. zu streichen sei.

γοῖς ἐπὶ Χίον λαχόντες ἔπλεον, οἱ δ' ἄλλοι ἐν Σάμῳ μένοντες τέσσαρασι καὶ ἑβδομήκοντα ναυσὶν ἐθαλασσοκράτουσιν καὶ ἐπίπλους τῇ Μιλήτῳ ἐποιοῦντο.

- 31 Ὁ δ' Ἀστίοχος ὡς τότε ἐν τῇ Χίῳ ἔτυχε διὰ τὴν προδοσίαν τοὺς δημόρους καταλεγόμενος, τούτου μὲν ἐπέσχευ, ἐπειδὴ ἦσθετο τὰς τε μετὰ Θηραμένους ναῦς ἡκούσας καὶ τὰ περὶ τὴν ξυμμαχίαν βελτίω ὄντα, λαβὼν δὲ ναῦς τὰς τε Πελοποννησίων δέκα καὶ Χίας δέκα ἀνάγεται, καὶ προσλαβὼν Πτελεῶ καὶ οὐχ ἔλῶν παρέπλευσεν ἐπὶ Κλαζομενάς, καὶ ἐκέλευεν αὐτῶν τοὺς τὰ Ἀθηναίων φρονοῦντας ἀνοικίζεσθαι ἐς τὸν Δαφροῦντα καὶ προσχωρεῖν σφίσι· ξυνεκέλευε δὲ καὶ Ταμῶς, 2 Ἰωνίας ὑπαρχος ὢν. ὡς δ' οὐκ ἐσήκουν, ἐσβολὴν ποιησάμενος τῇ πόλει, οὐσῆ ἀτειχίστω, καὶ οὐ δυνάμενος ἐλεῖν ἀπέπλευσεν ἀνέμῳ μεγάλῳ αὐτὸς μὲν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην, αἱ δὲ ἄλλαι νῆες κατῆραν ἐς τὰς ἐπικειμένας ταῖς Κλαζομεναῖς νήσους, Μαράθουσαν καὶ Πήλην καὶ Δρυμοῦσσαν. καὶ ὅσα ὑπέξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων ἡμέρας ἐμμείναντες διὰ τοὺς ἀνέμους ὅκτι τὰ μὲν διήρπυσαν καὶ ἀνάλωσαν, τὰ δ' ἐσβαλλόμενοι ἀπέπλευσαν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην ὡς 32 Ἀστίοχον. ὄντος δ' αὐτοῦ ἐνταῦθα Λεσβίων ἀφικνοῦνται πρέσβεις, βουλόμενοι αὐθις ἀποστῆναι, καὶ αὐτὸν μὲν πείθουσιν, ὡς δ' οἱ τε

Eine gute Hs. ἀπολιπόντες. — οἱ ἄλλοι, Charminos, Phrynichos, Skironides. Denn Thrasykles 8, 17, 3 vgl. 19, 1 war wohl schon heimgekehrt, wie Leon und Diomedon 8, 54, 2. (Hk.) — ναυσὶν ist mit μένοντες zu verbinden. (Va.) — ἐπίπλους für ἐπίπλουσιν Kr. z. Dion. p. 279, 48. vgl. 8, 38, 3 u. zu 7, 49, 3. Gebilligt von Pp.

C. 31. § 1. ὡς. zu 5, 6, 1. — τότε 8, 24, 6. — τὴν προδοσίαν, die man fürchtete. (Va.) — ἐπέσχευ. zu 2, 76, 1. — τὰς τε 8, 26, 2. — Θηραμένους. Θηριμένους einige Hsn. — δέκα, vier 8, 24, 5, sechs 23, 5. (Arn.) vgl. Kr. z. Dion. p. 298. — τὰ Ἀ. φρονοῦντας. zu 3, 68, 2. — ἀνοικίζεσθαι. zu 1, 7, 2. Kr. z. Dion. p. 341 u. 447, b. Ueber die Sache Kr. Stud. 2 S. 196 f. — Δαφροῦντα. Kr. z. Dion. p. 341. — προσχωρεῖν σφίσι ihre Partei zu ergreifen. (Ps.) vgl. 7, 1, 4. — σφίσι, τοῖς Πελοποννησίοις. (Hl.) Kr. Spr. 58, 4, 3. vgl. das Reg. u. Pronomen. Als Subject denke man τοὺς (ἄλλους) Κλαζομενίους. — ξυγκελεύειν ist ein seltenes Wort. — Ταμῶς. Kr. zu Xen. An. 1, 4, 2. — ὑπαρχος Unterstatthalter. Kr. z. Dion. p. 359, 53.

§ 2. ἐσβολὴν. προσβολὴν Pp. u. Cobet n. l. p. 347. Denn einen Angriff auf eine Stadt kann jenes überhaupt nicht bezeichnen. vgl. jedoch zu 4, 25, 5. So auch „ἰσβάλλειν ἐς Κλαζομενάς Her. 1, 16, ἐς Μίλητον 1, 15, ἐς Ἐλευσίνα 5, 76.“ (Bl.) — κατῆραν würde concinuer fehlen. zu 1, 129, 1. — Δρυμοῦσσαν Hk. mit Steph. Byz. Δρύμουσσαν Bk., Δρύμυσσαν oder Δρύμυσσαν die Hsn. — ὑπέξέκειτο. zu 1, 89, 3 u. zu Her. 8, 41, 2. — ἐσβαλλόμενοι, ἐς τὰς ναῖς. (Pp.) vgl. Her. 1, 1, 3. 6, 95, 2. Gewöhnlich ἰστίθεται. — Φώκαιαν, das von Athen abgefallen war. Kr. z. Dion. p. 342. — Κύμην. eb. 343.

C. 32. § 1. ἀφικνοῦνται πρέσβεις für πρέσβεις ἀφικνοῦνται eine gute Hs. — βουλόμενοι. βουλομένων erwartet Gö. vgl. zu Δείσαντες 5, 44, 2. — αὐθις hat nur eine gute Hs. „Schon früher abgefallen waren Methymna und Mytilene 8, 22, 2 und Eresos 23, 3, aber wieder unterjocht worden.“

Κορινθιοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀπρόθυμοι ἦσαν διὰ τὸ πρότερον σφάλμα, ἄρας ἔπλει ἐπὶ τῆς Χίου. καὶ χειμασθεισῶν τῶν νεῶν ὕστερον ἀφικνουῦνται ἄλλαι ἄλλοθεν εἰς τὴν Χίον. καὶ μετὰ τοῦτο Πεδάριτος, τότε παριῶν πεζῆ ἐκ τῆς Μιλήτου, γενόμενος ἐν Ἐρυθραῖς διαπεραιούται αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ εἰς Χίον· ὑπῆρχον δ' αὐτῷ καὶ ἐκ τῶν πέντε νεῶν στρατιῶται ὑπὸ Καλκιδέως εἰς πεντακοσίους ζῦν ὄπλοις καταλειφθέντες. ἐπαγγελλομένων δέ τινων Λεσβίων τὴν ἀπόστασιν προσφέρει τῷ τε Πεδάριτῳ καὶ τοῖς Χίοις ὁ Ἀστύχοχος τὸν λόγον ὡς χρῆ παραγενομένους ταῖς ναυσὶν ἀποστῆσαι τὴν Λέσβον· ἢ γὰρ ξυμμάχους πλείους σηᾶς ἔξιν ἢ τοὺς Ἀθηναίους, ἦν τι σφάλλωνται, κακώσειν. οἱ δ' οὐκ ἐσήκονον, οὐδὲ τὰς ναῦς ὁ Πεδάριτος ἔφη τῶν Χίων αὐτῷ προήσειν. κακῆϊνος λαβὼν τὰς τε τῶν Κορινθίων πέντε καὶ ἑκτὴν Μεγαρίδα καὶ μίαν Ἐρμιονίδα καὶ ἄς αὐτὸς Λακωνικὰς ἦλθεν ἔχων, ἔπλει ἐπὶ τῆς Μιλήτου πρὸς τὴν ναυαρχίαν, πολλὰ ἀπειλήσας τοῖς Χίοις ἢ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν, ἦν τι δέωνται. καὶ προσβαλὼν Κωρύκῳ τῆς Ἐρυθραίας ἐνηγλίσατο. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Σάμου Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὴν Χίον πλέοντες τῇ στρατιᾷ καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα, λόφου διείργοντος, καθωρμίσαντο καὶ ἐλελήθεισαν ἀλλήλους. ἐλθούσης δὲ παρὰ Πεδάριτον ὑπὸ νύκτι ἐπιστολῆς ὡς Ἐρυθραίων ἄνδρες ἀχμάλωτοι ἐκ Σάμου ἐπὶ προδοσίᾳ εἰς Ἐρυθρὰς ἤκουσιν ἀφειμένοι ἀνάγκη οὖν ὁ Ἀστύχοχος εὐθύς εἰς τὰς Ἐρυθρὰς πάλιν, καὶ παρὰ τοσοῦτον ἐγένετ' αὐτῷ μὴ περιπεσεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. διαπλεύ-

(Pp.) Kr. z. Dion. p. 335. — σφάλμα τὴν ἦσαν λέγει. (Sch.) vgl. 5, 14, 1. 17, 1. 8, 106, 2. — χειμασθεισῶν, ἤγον διασπαρεισῶν ὑπὸ χειμῶνος. (Sch.) vgl. 2, 25, 3. 3, 69, 1. 6, 74, 2. 8, 80, 2. 99, 3. καὶ πλανηθεισῶν fügt eine gute Hs. hinzu.

§ 2. τότε 8, 28, 5. (Ds.) — τῶν πέντε 8, 6, 5. 8, 2. 11, 3. 12, 2. 17, 1. (Dr.) — Καλκιδέως für Καλκιδίων Dr. u. eine gute Hs. — ὡς vor εἰς habe ich nach einer guten Hs. gestrichen. Ueber die Sache 8, 17, 1. — εἰς πεντακοσίους. Spr. 60, 8, 1.

§ 3. προσφέρειν. zu 1, 57, 3. — ὁ Ἀστύχοχος τὸν für Ἀστύχοχος eine gute Hs. Der Artikel steht mit Bezug auf den Satz mit ὡς. (Pp.) — σηᾶς. σηεῖς Bk. zu 3, 111, 2. — ἦν. κόν Bothe. — τι. ἦν τι καὶ Dobree wie Ar. Frösche 737. Ueber τι zu σφάλλῃσθαι 7, 55, 2. — προήσειν. Das Activ findet sich selten so, etwas verschieden Xen. An. 7, 2, 15; ähnlicher Her. 1, 24, 2. 3, 137, 1..

C. 33. § 1. πέντε, πέντε οἷσας. (Kr. z. Dion. p. 298, 47.) zu 4, 13, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 3. Arn. bezieht dies auf die sechs 8, 23, 5. — ἄς. zu ἄ ἦλθεν 1, 9, 1. Ueber die Schiffe Kr. z. Dion. p. 298, 47. — τι. Kr. Lex. zu Xen. An. u. δεῖσθαι.

§ 2. ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα. zu 7, 37, 2. — διείργοντος für διείργοντο καὶ Kr. Bruchst.: „paulo audacior, ceterum egregia conjectura.“ (Pp.) ad alterum tumuli latus quo detinebantur stationem habuerunt Va. Pol. 22, 21, 8 u. Plut. γυν. ἀρεταί p. 225 Tauchn.: ποταμοῦ πινος ἐν μίση διείργοντος. vgl. Xen. An. 3, 1, 2. — ὑπὸ νύκτι hat nur eine gute Hs. — ἀφειμένοι, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. (Sch.) — παρὰ τοσοῦτον. zu 4, 106, 3.

σας δὲ καὶ ὁ Πεδάριτος πρὸς αὐτὸν καὶ ἀναζητήσαντες τὰ περὶ τῶν δοκούντων προδιδόναι, ὡς εὔρον ἅπαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς Σάμου προφασισθέν, ἀπολύσαντες τῆς αἰτίας ἀπέπλευσαν ὁ μὲν ἐς τὴν Χίον, ὁ δ' ἐς τὴν Μίλητον [ἐχομίσθη], ὥσπερ διανοεῖτο.

34 Ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἡ τῶν Ἀθηναίων στρατιὰ ταῖς ναυσὶν ἐκ τοῦ Κωρούκου περιπλέουσα κατ' Ἀργίνον ἐπιτυγχάνει τρισὶ ναυσὶ τῶν Χίων μακροῦς καὶ ὡς εἶδον, ἐδίωκον· καὶ χειμῶν τε μέγας ἐπιγίγνεται καὶ αἰ μὲν τῶν Χίων μόλις καταφεύγουσιν ἐς τὸν λιμένα, αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων αἱ μὲν μάλιστα ὀρμήσασαι τρεῖς διαφθείρονται καὶ ἐκπίπτουσι πρὸς τὴν πόλιν τῶν Χίων, καὶ ἄνδρες οἱ μὲν ἀλίσκονται οἱ δ' ἀποθνήσκουσιν, αἱ δ' ἄλλαι καταφεύγουσιν ἐς τὸν ὑπὸ τῷ Μίμαντι λιμένα, Φοινικοῦντα καλούμενον. ἐντεῦθεν δ' ὕστερον ἐς τὴν Λέσβον καθορμισάμενοι παρεσκευάζοντο ἐς τὸν τειχισμὸν.

35 Ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσου τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος Ἴπποκράτης ὁ Λακεδαιμόνιος ἐκπλεύσας δέκα μὲν Θουρίαις ναυσὶν, ὧν ἦρχε Δωριεύς ὁ Διαγόρου τρίτος αὐτός, μιᾷ δὲ Λακωνικῇ, μιᾷ δὲ Συρακοσίᾳ, καταπλεῖ ἐς Κνίδον· ἡ δ' ἀφραστήκει ἤδη ἀπὸ Τισσαφέρους. καὶ αὐτοὺς οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ, ὡς ἦσθοντο, ἐκέλευον ταῖς μὲν ἡμισείαις τῶν νεῶν Κνίδον φυλάσσειν, ταῖς δέ, περὶ Τριόπιον οὔσαις, τὰς ἀπ' Αἰγύπτου ὀλκάδας προσβαλλούσας ἔσυλλαμβάνειν· ἔστι δὲ τὸ Τριόπιον ἄκρα τῆς Κνιδίας προὔχουσα, Ἀπόλλωνος ἱερόν. πυθόμενοι δ' οἱ Ἀθηναῖοι

§ 3. αὐτόν für αὐτῶν eine gute Hs. u. Va. — ἐπὶ — προφασισθέν um den Leuten ihre Loslassung aus Samos zu verschaffen vorgeschützt, trügerisch versprochen. (Hl.) Spr. 39, 14, 2. — ἐχομίσθη streicht Kr. nach Va. Stud. 2 S. 137. Doch könnte auch ἀπέπλευσαν das eingefälschte sein. vgl. jedoch 8, 31, 2? Für ὁ μὲν hat eine Hs. καὶ ὁ μὲν.

C. 34. § 1. περιπλέουσα. παραπλέουσα oder πλέουσα Dobree. um das Vorgebirge Arginus. (Arn.) vgl. zu 4, 25, 5. — κατ' Ἀργίνον verbindet Hl. mit ἐπιτυγχάνει. — ὡς εἶδον, ἐδίωκον für ὥσπερ ἰδόντες [αὐτὰς] ἐπεδίωκον eine gute Hs. — τε ist mir verdächtig. — μόλις für μόγις Bk.

§ 2. καὶ ἐκπίπτουσι und zwar stranden sie. zu 2, 92, 2. — ἄνδρες οἱ ἄνδρες Kr. vgl. 8, 35, 2. — ἐς τὸν τειχισμὸν. (ὡς) ἐς τὴν Χίον Dobree. Das τὸν, an dem Pp. Anstoss nimmt, bezeichnet wohl den beabsichtigten (zu 7, 65) auf Chios. vgl. 8, 38, 1. „Zu denken ist dabei an Beschaffung von σίδηρος etc. 4, 69, 1.“ (Arn.)

C. 35. § 1. ὁ. zu 3, 25, 1. — Θουρίαις. Athens Anhänger waren Ol. 92, 1 aus Thurioi vertrieben nach Plut. L. der zehn Redner u. Lysias. (Wachsmuth Hell. Alt. 2, 1 S. 751.) — Δωριεύς. Kr. z. Dion. 306, 77. — ἀπό. ὑπό Paulmier; doch s. Kr. z. Dion. p. 344 u. Stud. 2 S. 197, womit ich auch die später dagegen gemachten Einwendungen beseitigt glaube. Unerwognes mag auf sich beruhen.

§ 2. ἦσθοντο, die Ankunft jener. (Ps.) — ταῖς ἡμισείαις τῶν mit der Hälfte der. Spr. 47, 28, 1. — περὶ Τρ. οὔσαις in einer Stellung bei Tr. (Hk.) — ὀλκάδας, die wohl mit Getreide für die Athener befrachtet waren. Kr. z. Dion. p. 356, 34. vgl. 4, 53, 3 u. Dem. 56, 9. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3 u. zu 7, 50, 1. — ἔσυλλαμβάνειν kapern. Kr. zu Xen. An. 5, 1, 15. — ἱερόν doch wohl Heiligtum, Tempel, wie sonst

καὶ πλεύσαντες ἐκ τῆς Σάμου λαμβάνουσι τὰς ἐπὶ τῷ Τριοπίῳ φρουρούσας ἕξ ναῦς· οἱ δ' ἄνδρες ἀποφεύγουσιν ἕξ αὐτῶν. καὶ μετὰ τοῦτο³ ἔς τὴν Κνίδον καταπλεύσαντες καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἀτειχίστω οὔσῃ, ὀλίγου εἶλον. τῇ δ' ὑστεραία αὐθις προσέβαλλον, καὶ ὡς ἄμεινον φραζαμένων αὐτῶν ὑπὸ νύκτα καὶ ἐπεισελθόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ τοῦ Τριοπίου ἐκ τῶν νεῶν διαφρυγόντων οὐκέθ' ὁμοίως ἐβλαπτον, ἀπελθόντες καὶ δηώσαντες τὴν τῶν Κνιδίων γῆν ἔς τὴν Σάμον ἀπέπλευσαν.

Ἐπὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἀστυόχου ἦκοντος ἔς τὴν Μίλητον³⁶ ἐπὶ τὸ ναυτικὸν οἱ Πελοποννήσιοι εὐπόρως ἔτι εἶχον ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον· καὶ γὰρ μισθὸς ἐδίδοτο ἀρκούντως καὶ τὰ ἐκ τῆς Ίάσου μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα ὑπῆν τοῖς στρατιώταις, οἱ τε Μιλήσιοι προθύμως τὰ τοῦ πολέμου ἔφερον. πρὸς δὲ τὸν Τισσαφέρ² νην ἐδόκουν ὅμως τοῖς Πελοποννησίοις αἰ πρῶται ξυνθῆκαι αἰ πρὸς Χαλκιδέα γενόμεναι ἐνδεεῖς εἶναι καὶ οὐ πρὸς σφῶν μᾶλλον καὶ ἄλλας, ἔτι Θηραμένους παρόντος, ἐποίουν· καὶ εἰσὶν αἶδε.

“Ξυνθῆκαι Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς βασιλέα Δα³⁷ ρεῖον καὶ τοὺς παῖδας τοὺς βασιλέως καὶ Τισσαφέρην, σπονδὰς εἶναι καὶ φιλίαν κατὰ τάδε. ὀπόση χώρα καὶ πόλεις βασιλέως εἰσὶ Δαρείου ἢ τοῦ πατρὸς ἦσαν ἢ τῶν προγόνων, ἐπὶ ταύτας μὴ ἰέναι ἐπὶ πολέμῳ μηδὲ κακῶ μηδενὶ μήτε Λακεδαιμονίους μήτε τοὺς ξυμμάχους τοὺς Λακεδαιμονίων, μηδὲ φόρους πράσσεισθαι ἐκ τῶν πόλεων τούτων μήτε² Λακεδαιμονίους μήτε τοὺς ξυμμάχους τῶν Λακεδαιμονίων· μηδὲ Δαρεῖον βασιλέα μηδὲ ὧν βασιλεὺς ἄρχει ἐπὶ Λακεδαιμονίους μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἰέναι ἐπὶ πολέμῳ μηδὲ κακῶ μηδενί. ἦν δέ τι δέωνται

in solcher Verbindung. In der Bedeutung heilig würde hier doch *ιερά* stehen müssen. — τῷ hat nur eine gute Hs.

§ 3. ὀλίγον. zu 4, 124, 2. — ἐπεισελθόντων. zu 2, 38 u. 4, 92, 4. — ἀπελθόντες für ἐπελθόντες eine gute Hs.

C. 36. § 1. Ἀστυόχου ἦκοντος 8, 33, 3. (Ds.) — ἔτι noch; nicht mehr 8, 46, 5. (Pp.) — τὰ χρήματα 8, 28, 3. (Ds.) — ὑπῆν, ὑπῆρχεν. Her. 1, 31, 1: βίος ἀρχέων ὑπῆν. (Abr.) So sehr wenig üblich.

§ 2. πρὸς δὲ τὸν T. Die Stellung drückt aus was wir schleppend umschreiben: was aber den T. anbetrifft, so schien der erste Vertrag mit demselben. vgl. Spr. 50, 10, 1. — ὅμως, obgleich sie mit T. zufrieden sein konnten. — αἰ πρῶται ξ. 8, 18, 1 u. 2. — ἐνδεεῖς. Eur. Phö. 701: πολλῶ γὰρ εὐρον ἐνδεεῖς διαλλαγῆς. (Bl.) — πρὸς. zu 2, 86, 3. — μᾶλλον als im Interesse des Tissaphernes. — ἔτι für ἐπὶ eine gute Hs. — ἐποίουν. zu 5, 76, 2.

C. 37. § 1. ξυνθῆκαι und das Komma nach Τισσαφέρην streicht Cobet v. l. p. 291. Dagegen bemerkt Herbst S. 54 dass Thuk. σπονδαί, ξυνθῆκαι stets vor die Namen der Paciscirenden setze und σπονδὰς εἶναι, γίνεσθαι meist nur mit dem Da. verbinde. — παῖδας hielt man ohne ausdrückliche Erwähnung nicht für mit verpflichtet. (Arn.) — τοὺς für τοῦ Bk. — εἶναι. zu 5, 18, 1. vgl. zu 4, 16, 1.

§ 2. μηδὲ φόρους für μήτε φόρους Bk. — βασιλεὺς für ὁ βασιλεὺς

Λακεδαιμόνιοι ἢ οἱ ξύμμαχοι βασιλέως ἢ βασιλεῖς Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων, ὅ τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιῶσι καλῶς ἔχειν. 3 τὸν δὲ πόλεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κοινῇ ἀμφοτέρους πολεμεῖν· ἦν δὲ κατάλλουσιν ποιῶνται, κοινῇ ἀμφοτέρους ποιεῖσθαι. ὁπόση δ' ἂν στρατιὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ βασιλέως ἢ μεταπεριψαμένου βασιλέως, τὴν δαπάνην βασιλεῖα παρέχειν. ἦν δὲ τις τῶν πόλεων ὁπόσαι ξυνέθεντο βασιλεῖ ἐπὶ τὴν βασιλέως ἢ χώραν, τοὺς ἄλλους κωλύειν καὶ ἀμύνειν βασιλεῖ κατὰ τὸ δυνατόν· καὶ ἦν τις τῶν ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ ἢ ὅσης βασιλεὺς ἄρχει ἐπὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων, βασιλεὺς κωλύετω καὶ ἀμυνέτω κατὰ τὸ δυνατόν.“

38 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ξυνθήκας Θηραμένης μὲν παραδοὺς Ἀστυόχῳ τὰς ραῦς ἀποπλέων ἐν κέλητι ἀφανίζεται, οἱ δ' ἐκ τῆς Λέσβου Ἀθηναῖοι ἤδη διαβεβηκότες ἐς τὴν Χίον τῇ στρατιᾷ καὶ κρατοῦντες καὶ γῆς καὶ θαλάσσης Δελφίνιον εἰτείχιζον, χωρίον ἄλλως τε ἐκ γῆς καρτερόν καὶ λιμένας ἔχον καὶ τῆς τῶν Χίων πόλεως οὐ πολὺ ἀπέχον. 2 οἱ δὲ Χῖοι, ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις πεπληγμένοι καὶ ἄλλως ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ εὖ διακείμενοι, ἀλλὰ καὶ τῶν μετὰ Τυδέως τοῦ Ἴωνος ἤδη ὑπὸ Πεδάριτου ἐπ' Ἀττικισμῷ τεθνεώτων καὶ τῆς ἄλλης πόλεως κατ' ἀνάγκην ἐς ὀλίγον κατεχομένης ὑπόπτως διακείμενοι ἀλλήλοις, ἡσύχαζον, καὶ οὐτ' αὐτοὶ διὰ ταῦτα οὐθ' οἱ μετὰ Πεδάριτου ἐπίκουροι ἀξιόμαχοι αὐτοῖς ἐφαίνοντο. ἐς μέντοι τὴν Μίλητον ἐπεμπον κελεύοντες σφίσι τὸν Ἀστυόχον βοηθεῖν· ὡς δ' οὐκ ἐσήκουεν, ἐπιστέλλει περὶ αὐτοῦ ἐς τὴν Λακεδαιμόνα ὁ Πεδάριτος ὡς ἀδικοῦντος

eine gute u. eine schlechte Hs. — τοῦτο — ἔχειν das zu thun sollte statthaft sein.

§ 3. ὅσης ἄρχει ist wohl mit Bezug auf die hellenischen Staaten Kleinasien's hinzugefügt. (Ba.) Ueberhaupt die ἐπίκτητοι im Ggs. zu den Stammländern. — κωλύετω, der Ipv. nach dem Inf. wie 5, 18, 2 ff. 47, 8 ff. vgl. 23, 4. (Bö.) 8, 58, 3 u. 5.

C. 38. § 1. Θηραμένης. Θηραμένης einige Hsn. — κέλητι. zu 1, 53, 1. — ἀφανίζεται verschwindet spurlos, umgekommen man weiss nicht wie. vgl. 4, 80, 3. „von Ertrinkenden Xen. Hell. 1, 6, 33 u. Ael. v. G. 12, 61.“ (Thirlwall.) — οἱ ἐκ τῆς Α. Ἀ. 8, 34, 2. — ἐς τὴν für τὴν Dr. Die Auslassung der Präposition wäre dichterisch. (Pp.) — καὶ vor γῆς hat nur eine gute Hs.

§ 2. πολλαῖς? 8, 24, 3. — πεπληγμένοι. zu 3, 18, 2. — ἐν σφίσιν αὐτοῖς 7, 67, 2. 84, 3. — τοῦ Ἴωνος Jons Sohn. Freinsheim zum Curt. 3, 13, 1. — ἐς ὀλίγον κατεχομένης, ἤτοι ἀναγκαζομένης ὀλιγαρχεῖσθαι ἢ ἐπ' ὀλίγον πειθομένης ἢ ἀκρωμένης· ὃ καὶ μᾶλλον. (Sch.) Die zweite Erklärung wird von St. vorgezogen, die erste von den Meisten angenommen. vgl. zu 2, 37, 1 u. über das Neu. Spr. 43, 4, 17. vgl. zu 4, 33, 1. „Plat. Pol. 303, a: ἐνὸς καὶ πλήθους τὸ ὀλίγον μέσον. (Agn.) — κατεχομένης, κατεργομένης. (Sch.)

§ 3. οὐκ ἐσήκουεν, nach der Drohung 8, 33, 1. Kr. z. Dion. p. 333.

καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ Χίῳ ἐς τοῦτο καθεστήκει τοῖς Ἀθηναίοις· αἱ δ' ἐκ τῆς Σάμου νῆες αὐτοῖς ἐπίπλους μὲν ἐποιοῦντο ταῖς ἐν τῇ Μιλήτῳ, ἐπεὶ δὲ μὴ ἀντανάγοιεν, ἀναχωροῦντες πάλιν ἐς τὴν Σάμον ἠσύχαζον.

Ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσου ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι αἱ τῷ Φαρναβάζῳ³⁹ ὑπὸ Καλλιγείτου τοῦ Μεγαρέως καὶ Τιμαγόρου τοῦ Κυζικηροῦ πρᾶσ-
σόντων παρασκευασθεῖσαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νῆες ἄρασαι ἔπλεον ἐπὶ Ἰωνίας περὶ ἡλίον τροπὰς καὶ ἄρχων ἐπέπλει αὐ-
τῶν Ἀντισθένης, Σπαρτιάτης. ξυνέπεμψαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἔνδεκα ἄνδρας Σπυρτιατῶν ξυμβούλους Ἀστυόχῳ, ὧν εἷς ἦν Λίχας ὁ Ἀρχεσιλάου· καὶ εἶρητο αὐτοῖς ἐς Μίλητον ἀγιστομένους τῶν τε ἄλλων ξυνεπιμελεῖσθαι ἧ μέλλει ἄριστα ἔξιν καὶ τὰς ναῦς ταύτας ἢ αὐτὰς ἢ πλείους ἢ καὶ ἐλάσσους ἐς τὸν Ἑλλάσποντον ὡς Φαρνάβαζον, ἢν δοκῇ, ἀποπέμψειν, Κλέαρχον τὸν Ραμφίον, ὃς ξυνέπλει, ἄρχοντα προστάξαντας, καὶ Ἀστυόχον, ἢν δοκῇ τοῖς ἔνδεκα ἀνδράσι, παύειν τῆς ναυαρχίας, Ἀντισθένην δὲ καθιστάναι· πρὸς γὰρ τὰς τοῦ Πεδα-
ρίτου ἐπιστολὰς ὑπώπτενον αὐτόν. πλέουσαι οὖν αἱ νῆες ἀπὸ Μα-
λέας πελάγῳι Μήλῳ προσέβαλον, καὶ περιτυχόντες ναυσὶ δέκα Ἀθη-
ναίων τὰς τρεῖς λαμβάνουσι κενὰς καὶ κατακαίουσιν. μετὰ δὲ τοῦτο δεδιότες μὴ αἱ διαρρηγοῦσαι τῶν Ἀθηναίων ἐκ τῆς Μήλου νῆες, ὅπερ ἐγένετο, μὴρύσωσι τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ τὸν ἐπίπλου αὐτῶν, πρὸς τὴν Κρήτην πλεύσαντες καὶ πλείω τὸν πλοῦν διὰ φυλακῆς ποιησάμενοι ἐς τὴν Καῦνον τῆς Ἀσίας κατῆραν. ἐντεῦθεν δὴ, ὡς ἐν ἄσφαλεῖ ὄντες, ἀγγελίαν ἔπεμπον ἐπὶ τὰς ἐν τῇ Μιλήτῳ ναῦς τοῦ ξυμπαρακομισθῆ-

— ὁ fehlt in einer guten Hs. — ἐς τοῦτο z. zu 8, 68, 1. — Σάμου 8, 35, 3. — αὐτοῖς, τοῖς Ἀθηναίοις. (Sch.) Spr. 48, 12, 1. vgl. 3, 98, 1. (Arn.) — μὴ. Spr. 67, 4, 2. — ἀντανάγοιεν, αἱ ἐν Μιλήτῳ θηλονότι νῆες. (Sch.) zu 7, 52, 1. Ueber den Opt. Spr. 54, 17, 1.

C. 39. § 1. ὑπό vor Καλλιγείτου verdächtigt Pp. Ueber die Sache 8, 6, 1. 8, 1. — τροπὰς, τὰς χειμερινὰς θηλονότι. (Sch.) — ἐπέπλει für ἔπλει eine gute Hs. zu 3, 16, 3.

§ 2. ξυμβούλους. zu 2, 85, 1. — τὰς ναῦς ταύτας würde man nach αὐτὰς erwarten; vorangestellt, weil wenigstens ναῦς schon vor ἦ gehörte. vgl. zu 6, 24, 1. — Κλέαρχον 8, 8, 3. (Pp.) — καθιστάναι, ναύαρχον. (Sch.) — πρὸς τὰς, ἀπὸ τοῦ διὰ τὰς. (Sch.) vgl. 8, 50, 1. Eur. Med. 1358: πρὸς ταῦτα καὶ λείψαν, εἰ βούλει, κάλει. Eigentlich auch hier in Bezug auf. vgl. zu 4, 80, 1 u. 8, 1, 4. — ἐπιστολὰς. zu 1, 132, 6. — ὑπώπτενον αὐτόν. zu 4, 51.

§ 3. πελάγῳι über das hohe, freie Meer. vgl. 8, 44, 3. 60, 3 u. 101, 1. Ausser bei Thuk. selten so, noch Xen. Hell. 2, 1, 17. vgl. Dem. 50, 20. (Bl.) — τὰς τρεῖς. Spr. 50, 2, 8 u. zu 1, 116, 1. vgl. Blume Animadv. p. 14 s. — κενὰς zu ἐρήμους 1, 49, 4. — ὅπερ ἐγένετο 8, 41, 4. (Hk.) — Σάμῳ für νήσῳ eine gute Hs. — πλείω τὸν πλοῦν, μακρότερον τὸν πλοῦν. (Sch.) τὸν πλείω? zu 2, 90, 2. — διὰ φυλακῆς mit angewandter Vorsicht. (St.) Spr. 68, 22, 2. vgl. zu 4, 30, 1 u. 7, 8, 3. — τοῦ ξ., ἵνα ξυμπαρρηγοῦσιν παρ' ἐκείνων. (Sch.) zu 1, 4, 2. — ξυμπαρακομίζειν auch 8, 41, 1 wird noch aus Diod. 3, 21 angeführt. Das — παρα — erklärt Arn.: längs der Küste. zu 6, 44, 2.

40ναι. οἱ δὲ Χίοι καὶ Πεδάριτος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον οὐδὲν ἤσσαν, καίπερ διαμέλλοντα τὸν Ἀστυόχον πέμποντες ἀγγέλους ἤξιουν σφίσι πολιορκουμένοις βοηθῆσαι ἀπάσαις ταῖς ναυσὶ καὶ μὴ περιδεῖν τὴν μεγίστην τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων ἕκ τε θαλάσσης εἰρο-
2 μὲνην καὶ κατὰ γῆν ληστείας πορθουμένην. οἱ γὰρ οἰκέται τοῖς Χίοις, πολλοὶ ὄντες καὶ μιᾷ γε πόλει πλὴν Λακεδαιμονίων πλεῖστοι γενόμενοι καὶ ἅμα διὰ τὸ πλῆθος χαλεπωτέρας ἐν ταῖς ἀδικίαις κολαζόμενοι, ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Ἀθηναίων βεβαίως ἔδοξε μετὰ τείχους ἰδρῦσθαι, εὐθύς αὐτομολία τε ἐχώρησαν οἱ πολλοὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰ πλεῖστα
3 κακὰ ἐπιστάμενοι τὴν χώραν οὗτοι ἔδρασαν. ἔφασαν οὖν χρῆναι οἱ Χῖοι, ἕως ἔτι ἐλπίς καὶ δυνατὸν κωλύσαι τειχιζόμενον τοῦ Δελφίνου καὶ ἀτελοῦς ὄντος καὶ στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐρύματος μείζονος προσ-
περιβαλλομένου βοηθῆσαι σφίσιν. ὁ δὲ Ἀστυόχος, καίπερ οὐ διανο-
ούμενος διὰ τὴν τότε ἀπειλήν, ὡς ἑώρα καὶ τοὺς ξυμμαχούς προθύ-
μους ὄντας, ὥρμητο ἐς τὸ βοηθεῖν.

41 Ἐν τούτῳ δ' ἐκ τῆς Καῦνον παραγίνεται ἀγγελία ὅτι αἱ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νῆες καὶ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων ξύμβουλοι πάρεσιν· καὶ νομίσας πάντα ὕστερα εἶναι τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ναῦς τε, ὅπως θαλασ-
σοκρατοῖεν μᾶλλον, τοσαύτας ξυμπαρακομίσαι καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους, οἳ ἦγον κατὰσκοποι αὐτοῦ, ἀσφαλῶς περαιοθῆναι, εὐθύς ἀφείς τὸ ἐς
2 τὴν Χίον ἔπλει ἐς τὴν Καῦνον. καὶ ἐς Κῶν τὴν Μεροπίδα ἐν τῷ

C. 40. § 1. διαμέλλοντα. zu 1, 71, 1. — πέμποντες, πέμψαντες eine gute Hs.

§ 2. μιᾷ γε πόλει. Spr. 49, 10, 5. vgl. 1, 80, 2. — πλεῖστοι. πλείονες οἰκέται ἦσαν ἐν Χίῳ ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ πόλει πλὴν (τῇ) Λακεδαιμονίων. (Sch.) vgl. Kr. zu Clinton F. H. p. 411. (419.) ann. a. — χαλεπωτέρας. zu 2, 50. Spr. 23, 8. — ἰδρῦσθαι für ἰδρύσθαι Bekker. Kr. Stud. 2 S. 43. — ἐχώρησαν οἱ für ἐχώρησαντο die besten Hsn. „Der Ausdruck ist ungewöhnlich wie der 7, 13, 3. (Bl.) — ἐπιστάμενοι τὴν χώραν, ἐμπειροὶ τῆς χώρας. (Sch.)

§ 3. κωλύσαι, κωλύμην ποιεῖν. (Sch.) Spr. 52, 1, 2. Doch vermuth' ich κωλύσαι τειχιζόμενον τὸ Δελφίνιον. vgl. 2, 62, 3. Den Ge. hat man wegen des folgenden Ge. eingefälscht. vgl. Spr. 56, 14, 2. — ἀτελοῦς, vollendet 8, 55, 2. (Pp.) — καὶ στρατοπέδῳ — προσπεριβαλλομένου da, während von den Athenern sowohl um ihr Feldlager als um ihre Flotte noch (προς-) eine grössere Befestigung aufgeführt würde, vor Vollendung der Werke. (Hl.) vgl. 8, 55, 3. (Didot.) zu 1, 117, 1. (Pp.) vgl. 5, 2, 2. Μέγα ist wohl von der Höhe zu verstehen, wie 2, 76, 2. (Arn.) Diese Worte sind eine Bestimmung zu ἀτελοῦς ὄντος. — οὐ διανοοῦμενος, βοηθεῖν. (Ps.) zu 1, 1, 1. — τότε 8, 33, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.)

C. 41. § 1. αἱ die 8, 39, 1 erwähnten. — νομίσας. zu 1, 124, 2. — ὕστερα εἶναι unerheblicher sei, nachstehe. (Sch.) Sehr ungew. so. (Bl.) — πρὸς τὸ — ξυμπαρακομίσαι, τοῦ παρακομίσαι τὰς ναῦς ὑπὲρ τοῦ θαλατοκρατεῖν. (Sch.) Ueber πρὸς in Vergleich zu. Spr. 49, 2, 8. — κατὰσκοποι αὐτοῦ, um sein Verhalten zu beaufsichtigen. — τὸ ἐς τὴν Χίον, πλεῖν. (Va.) zu 2, 89, 3.

§ 2. τὴν Μεροπίδα περιπτῶς προσέθηκεν· ἄλλη γὰρ οὐκ ἔστι Κῶς. (Sch.)

παράπλω ἀποβάς τὴν τε πόλιν, ἀτείχιστον οὖσαν καὶ ὑπὸ σειμοῦ, ὅς αὐτοῖς ἔτυχε μέγιστός [γε] δὴ ὧν μεμνήμεθα γενόμενος, ξυμπεπτωκυῖαν, ἐκπορθεῖ τῶν ἀνθρώπων ἐς τὰ ὄρη πεφευγόντων, καὶ τὴν χώραν καταδρομαῖς λείαν ἐποιεῖτο, πλὴν τῶν ἐλευθέρων· τούτους δὲ ἀφίει. ἐκ δὲ τῆς Κω ἀφικόμενος ἐς τὴν Κνίδον νυκτὸς ἀναγκάζεται ὑπὸ τῶν Κνιδίων παραινούντων μὴ ἐκβιβάσαι τοὺς ναῦτας, ἀλλ' ὥσπερ εἶχε πλεῖν εὐθύς ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς εἴκοσιν ἄς ἔχων Χαρμῖνος, εἷς τῶν ἐκ Σάμου στρατηγῶν, ἐφύλασσε ταύτας τὰς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ναῦς ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσπλευούσας, ἐφ' ἃσπερ καὶ ὁ Ἀστύχοις παρέπλει. ἐπύθοντο δὲ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ ἐκ τῆς Μήλου τὸν ἐπίπλουν αὐτῶν, καὶ ἡ φυλακὴ τῷ Χαρμῖνῳ περὶ τὴν Σύμην καὶ Χάλκην καὶ Ρόδον καὶ περὶ τὴν Λυκίαν ἦν· ἥδη γὰρ ἤσθάνετο καὶ ἐν τῇ Κανῶν οὖσας αὐτάς. ἐπέπλει οὖν ὥσπερ εἶχε πρὸς τὴν Σύμην⁴² ὁ Ἀστύχοις, πρὶν ἐκπυστος γενέσθαι, εἴ πως περιλάβοι που μετεώρους τὰς ναῦς. καὶ αὐτῷ ὑετός τε καὶ τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα ὄντα πλάνησιν τῶν νεῶν ἐν τῷ σκότει καὶ ταραχῆν παρέσχεν. καὶ ἅμα τῆ² ἐὼ δισπασμένου τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ μὲν φανεροῦ ἥδη ὄντος τοῖς Ἀθηναίοις, τοῦ εὐωνύμου κέρως, τοῦ δὲ ἄλλου περὶ τὴν νῆσον ἔτι πλανωμένου, ἐπανάγονται κατὰ τάχος ὁ Χαρμῖνος καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐλάσσοσιν ἢ ταῖς εἴκοσι ναυσί, νομίσαντες, ἄσπερ ἐφύλασσον ναῦς,

So auch Strabo 15 p. 686 u. A. (Wasse.) — τὴν πόλιν, gleiches Namens. (Pp.) — ὑπό. Spr. 52, 3, 1. — γε. τε mehrere Hsn. Es wird zu streichen sein. Denn Thuk. wenigstens scheint beim Superlativ nur δῆ, nie γέ δῆ gebraucht zu haben. Verschieden ist doch πολλάκις γε δῆ 2, 62, 1. — τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο. Aehnlich unser: das Land wird ein Raub, eine Beute der Feinde. (Ba.) vgl. 8, 62, 2. (Dr.) Plut. Cor. 28: τὰ σώματα λείαν ἐποίησατο. vgl. Dion C. 49, 37 u. Dial. 46, 18, 1. — ἀφίει. zu 2, 49, 1.

§ 3. ἀναγκάζεται, πείθεται. (Sch) zu 4, 25, 1. — ὥσπερ εἶχε. zu 3, 30, 1. — εἴκοσιν, εἴκοσιν οὖσας. zu 8, 33, 1. — ἐκ, ähnlich wie ἀπό 8, 6, 2. vgl. 6, 61, 6.

§ 4. ἐπύθοντο. zu 7, 18, 1. — Μήλου für Μιλήτου Kist. u. eine Hs. vgl. 8, 39, 3. Bestätigung geben auch die Worte ἥδη γάρ — αὐτάς. (Hk.) — περὶ τὴν das zweite, von Bothe verdächtigt, ist vielleicht um das Festland zu unterscheiden, zugefügt. (Pp.)

C. 42. § 1. ἐκπυστος. zu 3, 30, 1. — περιλάβοιεν ertappen, wie Her. 5, 23, 2 u. 8, 106, 1. (Bl.) Ueber den Opt. Ao. zu ἐνδοῖεν 2, 12, 1. — τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ wie τὰ ἐκ Σικελίας 4, 81, 2. (Arn.) Das Wetter kommt gleichsam vom Himmel herab. (Bl.) — ξυννέφελα. Das sehr seltene Wort wird von Steph. Thes. noch aus Alkiphron angeführt. (Bl.) Aehnlich ἐπινέφελά ἐστιν. Die Erkl. z. Her. 7, 37, 1. (Pp.) — πλάνησιν. Ein ungewöhnliches Wort. Lobeck z. Phryn. p. 351.

§ 2. τοῦ μὲν — τοῦ εὐωνύμου. Spr. 50, 2, 11 u. zu 6, 57, 3. — τοῦ ἄλλου, nicht κέρως, was bei ἐτέρου zu ergänzen wäre, sondern: der übrige Theil. (Ba.) vgl. 8, 25, 3. 55, 3 u. zu 1, 48, 2. 3, 107, 4. — ταῖς mit den 8, 41, 3 erwähnten.

αὐτὰς ἀπὸ τῆς Καύνου ταύτας εἶναι. καὶ προσπεσόντες εὐθύς κατέδυσαν τε τρεῖς καὶ κατετραυμάτισαν ἄλλας καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἐπεκράτουν, μέχρι οὗ ἐπεφάνησαν αὐτοῖς παρὰ δόξαν αἱ πλείους τῶν νεῶν καὶ πανταχόθεν ἀπεκλήροντο. ἔπειτα δὲ ἐς φυγὴν καταστάντες ἕξ μὲν ναῦς ἀπολλύουσι, ταῖς δὲ λοιπαῖς καταφεύγουσιν ἐς τὴν Τεύτλουσσαν νῆσον, ἐντεῦθεν δὲ ἐς Ἀλικαρνασόν. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Πελοποννησιοὶ ἐς Κνίδον κατάραντες καὶ ἑυμμιγείσῳ τῶν ἐκ τῆς Καύνου ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν αὐτοῖς ἑυμπάσαις πλεύσαντες καὶ τροπαῖον ἐν 43τῇ Σύμῃ στήσαντες πάλιν ἐς τὴν Κνίδον καθωμίσαντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ τῆς Σάμου ναυσὶ πάσαις, ὡς ἦσθοντο τὰ τῆς ναυμαχίας, πλεύσαντες ἐς τὴν Σύμην καὶ ἐπὶ μὲν τὸ ἐν τῇ Κνίδῳ ναυτικὸν οὐχ ὀρμήσαντες, οὐδ' ἐκεῖνοι ἐπ' ἐκείνους, λαβόντες δὲ τὰ ἐν τῇ Σύμῃ σκευὴ τῶν νεῶν καὶ Λωρύμοις τοῖς ἐν τῇ ἡπίερω προσβαλόντες ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Σάμον.

2 "Απασαι δ' ἤδη οὖσαι ἐν τῇ Κνίδῳ αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες ἐπισκευάζοντό τε εἴ τι ἔδει καὶ πρὸς τὸν Τισσαμέρην, παρεγένετο γάρ, λόγους ἐποιοῦντο οἱ ἕνδεκα ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων περὶ τε τῶν ἤδη πεπραγμένων, εἴ τι μὴ ἤρρεσκεν αὐτοῖς, καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος πολέμου, ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα καὶ ἑυμφορώτατα ἀμφοτέροις πο- 3λεμησεται. μάλιστα δὲ ὁ Αἰχας ἐσκόπει τὰ ποιούμενα, καὶ τὰς σπονδὰς οὐδετέρας, οὔτε τὰς Χαλκιδέως οὔτε τὰς Θηραμένους, ἔφη καλῶς ἑυγκεῖσθαι, ἀλλὰ δεινὸν εἶναι εἰ χώρας ὄσης βασιλεὺς καὶ οἱ πρόγονοι 4ἤρξαν πρότερον, ταύτης καὶ νῦν ἀξιώσει κρατεῖν· ἐνεῖναι γάρ καὶ νήσους ἀπάσας πάλιν δουλεύειν καὶ Θεσσαλίαν καὶ Λοκρούς καὶ τὰ μέχρι Βοιωτῶν, καὶ ἀντ' ἐλευθερίας ἂν Μηδικὴν ἀρχὴν τοῖς Ἑλλησι τοὺς Λακεδαιμονίους περιθεῖναι. ἑτέρας οὖν ἐκέλευε βελτίους σπένδεσθαι, ἢ ταύταις γε οὐ χρῆσεσθαι, οὐδὲ τῆς τροφῆς ἐπὶ τούτοις δεῖσθαι

§ 3. εὐθύς verbindet Hk. mit κατέδυσαν. — κατετραυμάτισαν. zu 4, 14, 1. — ἀπολλύουσι. ἀπολλύουσι einige Hsn. zu 4, 25, 3. — Τεύτλουσσαν oder Τευτιλοῦσσαν für Τεύγλ. nach Steph. B. Hardouin u. Hemsterh. z. Luc. δίκη φων. 8. — νῆσον. τὴν νῆσον? vgl. jedoch Arr. An. 1, 19, 9. — Ἀλικαρνασόν mit einem σ einige Hsn.

§ 4. κατάραντες καὶ ἑυμμιγείσῳ. Spr. 56, 14, 2.

C. 43. § 1. οὐδ' ἐκεῖνοι ἐπ' ἐκ. parenthetisch, wobei ὄρμησαν vorschwebt. (Ba.) — σκευή. zu 8, 28, 1. σκευὴ τριηρικὰ Plut. Nik. 20.

§ 2. ἀπασαι. Kr. z. Dion. p. 300. — εἴ τι erg. ἐπισκευάζεσθαι. vgl. 6, 88, 7. — οἱ ἕνδεκα ἄ. 8, 39, 2. — ὅτῳ τρόπῳ. zu 1, 107, 3. — ἀμφοτέροις, ἦγουν τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τῷ Τισσαμέρηνι. (Sch.) — πολεμησεται passiv. zu 1, 68, 3.

§ 3. οὔτε τὰς Χαλκιδέως haben nur drei Hsn. n. Va. vgl. Kr. z. Dion. p. 357, 37. — Θηραμένους. Θηριμένους einige Hsn. — πρόγονοι. οἱ βασιλέως möchte man hier vermessen nach 8, 18, 1. vgl. jedoch 8, 37, 1. 52, 2.

§ 4. ἐνεῖναι für ἐνῆν Va. u. Bk. es liege in dem Vertrage. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 357, 38. — νήσους ἀπάσας. Spr. 50, 11, 9. — τὰ μέχρι B. d. h. Boeotien eingeschlossen. zu 2, 96, 3. Plut. Them. 7: ἐμῆδιζε τὰ μέχρι Βοιωτίας. — περιθεῖναι. zu 6, 89, 2. — ἐπὶ τούτοις auf solche

οὐδέν. ἀγανακτῶν δὲ ὁ μὲν Τισσαφέρνης ἀπεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν δι' ὄργῆς καὶ ἄπρακτος, οἱ δ' ἐς τὴν Ῥόδον ἐπικηρυκευομένων [ἀπὸ] τῶν⁴¹ δυνατωτάτων ἀνδρῶν τὴν γνώμην εἶχον πλεῖν, ἐλπίζοντες νῆσόν τε οὐκ ἀδύνατον καὶ ναυβατῶν πλήθει καὶ πεζῶ προσάξεισθαι καὶ ἅμα ἡγούμενοι αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ξυμμαχίας δυνατοὶ ἔσεσθαι Τισσαφέρην μὴ αἰτοῦντες χροῖματα τρέφειν τὰς ναῦς. πλεύσαντες² οὖν εὐθύς ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἐκ τῆς Κνίδου καὶ προσβαλόντες Καμείρῳ τῆς Ῥοδίας πρώτην ναυσὶ τέσσαρσι καὶ ἐνενήκοντα ἐξεφόβησαν μὲν τοὺς πολλούς, οὐκ εἰδότας τὰ πρᾶσσόμενα, καὶ ἔφευγον, ἄλλως τε καὶ ἀτειχίστου οὔσης τῆς πόλεως· εἶτα ξυγκαλέσαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τούτους τε καὶ τοὺς ἐκ τοῖν δυοῖν πολέων, Λίνδου καὶ Ἰηλυσοῦ, Ῥοδίους ἔπεισαν ἀποστῆναι Ἀθηναίων. καὶ προσεχώρησε Ῥόδος Πελοποννησίοις. οἱ δ' Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ταῖς ἐκ τῆς³ Σάμου ναυσὶν αἰσθόμενοι ἔπλευσαν μὲν, βουλόμενοι φθάσαι, καὶ ἐφάρησαν πελάγιοι, ὕστερήσαντες δὲ οὐ πολλῶ τὸ μὲν παραχοῆμι ἀπέπλευσαν ἐς Χάλκην, ἐντεῦθεν δ' ἐς Σάμον, ὕστερον δ' ἐκ τῆς Χάλκης καὶ ἐκ τῆς Κῶ καὶ ἐκ τῆς Σάμου τοὺς ἐπίπλους ποιοῦμενοι ἐπὶ τὴν Ῥόδον ἐπολέμουν. οἱ δὲ χροῖματα μὲν ἐξέλεξαν ἐς δύο καὶ τριάκοντα τάλαντα, οἱ Πελοποννησίοι, παρὰ τῶν Ῥοδίων, τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον ἡμέρας ὀγδοήκοντα, ἀνεκλύσαντες τὰς ναῦς.

Ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἔτι πρότερον, πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον αὐτοὺς ἀνα-⁴⁵στῆναι, τάδε ἐπράσσετο. Ἀλκιβιάδης μετὰ τὸν Χαλκιδέως θάνατον καὶ τὴν ἐν Μιλήτῳ μάχην τοῖς Πελοποννησίοις ὑπόπτως ὦν καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀφικομένης ἐπιστολῆς πρὸς Ἀστύοχον ἐκ Λακεδαιμόνος ὥστ'

Bedingungen. (Hll.) — δι' ὄργῆς entrüstet, wie 8, 56, 5, etwas verschieden 2, 11, 3. (Pp.)

C. 44. § 1. ἐπικηρυκευομένων, πνῶν. (Ba.) Spr. 47, 4, 3. — ἀπό geschickt von, wenn es nicht zu streichen ist, wofür der gew. Gebrauch des ἐπικηρυκέσθαι spricht. — τε. zu 5, 11, 2. — ναυβατῶν. zu 1, 121, 2.

§ 2. πρώτη, πρῶτον eine gute Hs. — τέσσαρσι καὶ ἐνενήκοντα. Kr. z. Dion. p. 300 s. — ἔφευγον, οἱ πολλοί. ἔφυγον eine gute Hs. — εἶτα. ἔπειτα? zu 5, 65, 5. — τοῖν weist auf die folgenden Namen hin, wie τοὺς Xen. An. 5, 6, 9. Spr. 50, 2, 7. — Ἰηλυσοῦ. Göttling Acc. S. 214 statuiert eine Form Ἰάλυσος und Ἰαλυσός. Das η ist eig. episch und ionisch. vgl. Passows Lex. u. Ἰηλυσός.

§ 3. Σάμου. Σύμης Kr. vgl. 8, 41, 4. (Kr. z. Dion. p. 343, 145.) was billigend Didot auch kurz vorher ἐς Σύμην will. — ἐπὶ τὴν Ῥόδον verbindet Pp. mit beiden Verben; ich, wie schon Va., mit dem vorhergehenden. Sonst würde wohl ἐπὶ τοὺς Ῥοδίους stehen. Auch galt der Krieg mehr den Peloponnesiern. — οἱ δέ, die Peloponnesier. (Va.) — ἐξέλεξαν trieben ein. (Va.) So steht das Wort bei Dem. 4, 34. 19, 293 u. öfter. (Bl.)

C. 45. § 1. ἔτι πρότερον. Kr. z. Dion. p. 302 s. 68. — ἀναστῆναι ἐς. zu 1, 87, 2. — ὦν καὶ ἀφικομένης. Spr. 56, 14, 2. — ἀπ'. παρ' würde man erwarten. vgl. § 5 u. 8, 33, 2. Doch steht eben so παρῆναι ἀπὸ 8, 51, 1. (Pp.) — αὐτῶν, τῶν Πελοποννησίων, näher bestimmt durch ἐκ Λακε-

ἀποκτεῖναι — ἦν γὰρ καὶ τῷ Ἁγίδι ἐχθρὸς καὶ ἄλλως ἄπιστος ἐφαί-
 2νετο — πρῶτον μὲν ὑποχωρεῖ δείσας παρὰ Τισσαφέρην, ἔπειτα ἐκά-
 κου πρὸς αὐτὸν ὅσον ἐδύνατο μάλιστα τῶν Πελοποννησίων τὰ πρά-
 γματα, καὶ διδάσκαλος πάντων γιγνόμενος τὴν τε μισθοφορὰν ξυνέτε-
 μεν, [ἀντὶ δραχμῆς Ἀττικῆς] ὥστε τριώβολον καὶ τοῦτο μὴ ξυνεχῶς
 δίδοσθαι, λέγειν κελεύων τὴν Τισσαφέρην πρὸς αὐτοὺς ὡς Ἀθηναῖοι
 3ἐκ πλείονος χρόνου ἐπιστήμονες ὄντες τοῦ ναυτικοῦ τριώβολον τοῖς
 περιουσίας ὑβρίζοντες οἱ μὲν τὰ σώματα χεῖρω ἔχωσι, δαπανῶντες
 ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει, οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολείπωσι,
 οὐχ ὑπολιπόντες ἐς ὀμηρείαν τὸν προσοφειλόμενον μισθόν· καὶ τοὺς
 τριηράρχους καὶ τοὺς στρατηγούς τῶν πόλεων ἐδίδασκεν ὥστε δόντα
 χρήματα αὐτὸν πείσαι, ὥστε ξυγχοῆσαι ταῦτα ἑαυτῷ, πλὴν τῶν Συ-
 ρακοσίων· τούτων δὲ Ἐρμοκράτης, στρατηγὸς ὢν, ἠναντιοῦτο ὑπὲρ
 4τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ. τὰς τε πόλεις δεομένας χρημάτων ἀπήλασεν,

δαίμονος. (Hk.) — ὥστε. Spr. 65, 3, 1. — τῷ Ἁ. ἐχθρὸς 8, 12, 2. — ὑπο-
 χωρεῖ, ἦγουν λάθρα ἐχώρησε. (Sch.) Spr. 68, 46, 18.

§ 2. τὴν τε. Dem τέ entspricht καὶ vor τοὺς τριηράρχους. (Pp.) Eben
 so entfernt von seinem καὶ Xen. Cyr. 8, 1, 40 f. (Hertlein.) — ξυνέτεμεν,
 εἰς ὀλίγον συνέστειλε. (Sch.) vgl. zu 8, 86, 5. Xen. Hier. 4, 9: τὰς δαπάνας
 συντέμνειν. — ἀντὶ δραχμῆς Ἀττικῆς streicht Kr. p. 354 s. Nicht Tref-
 fendes entgegenen Gö. u. Pp. vgl. Kr. Stud. 2 S. 198 u. Böckh Staatsh. S. 382 f.
 — χρόνου verdächtigt Kr. Bruchst., da Thuk. sonst bloss ἐκ πλείονος sagt.
 zu 4, 42, 3. vgl. 4, 103, 3. 5, 82, 2. — τοῖς ἑαυτοῦ, ναύταις δηλονότι. (Sch.)
 Eig. nur: ihren Leuten. Spr. 47, 5, 2.

§ 3. χεῖρω, ἦγουν ἄχρηστα ἐς μάχην ἢ ἀσθενῆ. (Sch.) χεῖρον will Cobet
 v. l. p. 156 u. n. l. p. 270. Doch so 3, 82, 2: ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχου-
 σιν. vgl. Herbst S. 25. — τοιαῦτα. τὰ τοιαῦτα Martins u. eine andre Hs. —
 ἡ vor ἀσθένεια würde man gern entbehren; vielleicht δῆ. Streichen will
 es Cobet Hyper. p. 56. Herbst S. 26 erklärt: die durch χεῖρω angedeutete
 „oder kurzweg: ihre Untüchtigkeit.“ — ἀπολείπωσιν οὐχ ὑπολιπόν-
 τες für ἀπολείποντες einige gute Hsn., zum Theil ἀπολίπωσιν; eine ohne οὐ,
 was schon Dr. streichen wollte. Wenn man auch μὴ vor ἀπολείπωσιν aus
 dem Vorigen ergänzt, so ergiebt sich doch damit keine genügende Erklärung.
 Mir scheinen die ähnlichen Wörter ἀπολείπωσιν und ὑπολιπόντες eine Lücke
 veranlasst zu haben. vgl. jedoch Haase S. 9 ff, der hiebei an einen Theil des
 Soldes denkt den man um die Soldaten zu fesseln ihnen einstweilen zurück-
 gehalten. vgl. Polyän. 3, 9, 51 u. Veget. 2, 20. Ausführlich dagegen Kämpf
 Quaestt. 3 p. 4—11, der ἀπολείπωσιν ὑπολιπόντες etc. lesend erklärt: desere-
 rent, relicta stipendii parte nondum persoluta, ut quam pecuniam ducibus in
 dandis commeatibus satis firmum reditus militum pignus visam, ipsi opum
 abundantia luxuriantes tam parvi aestimarent, jacturam ejus ut nihil curarent.
 — [προσοφ. προῦφ. Cobet Hyper. p. 53. —] τοὺς τρ. καὶ τοὺς στρ. ist
 Object von πείσαι regiert. (Sch.) — ὥστε, das erste, streicht Reiske. —
 ὥστε. zu 2, 2, 4. — τούτων. Spr. 47, 9, 1. — Ἐρμοκράτης 8, 29, 2. —
 στρατηγὸς ὢν für τε eine gute Hs. u. Va. — μόνος vor ὑπὲρ ist mit der-
 selben gestrichen. — παντός für ξύπαντος dieselbe.

§ 4. τὰς τε knüpft wieder an § 2 an. (Pp.) — ἀπήλασεν, Ἀλκιβιάδης. —

αὐτὸς ἀντιλέγων ὑπὲρ τοῦ Τισσαφέρουσι ὡς οἱ μὲν Χῖοι ἀναίσχυντοι εἶεν, πλουσιώτατοι ὄντες τῶν Ἑλλήνων, ἐπικουρία δ' ὅμως σωζόμενοι ἀξιοῦσι καὶ τοῖς σώμασι καὶ τοῖς χρήμασιν ἄλλους ὑπὲρ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας κινδυνεύειν· τὰς δ' ἄλλας πόλεις ἔφη ἀδικεῖν, αἱ ἐς Ἀθη-⁵ ναίους πρότερον ἢ ἀποστῆναι ἀνάλογον, εἰ μὴ καὶ νῦν καὶ τοσαῦτα καὶ ἔτι πλείω ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν ἐθελήσουσιν ἐσφέρειν. τὸν τε Τισσαφέρ-
νην ἀπέφαινε νῦν μὲν, τοῖς ἰδίοις χρήμασι πολεμοῦντα, εἰκότως φει-
δόμενον, ἣν δέ ποτε τροφή καταβῆ παρὰ βασιλέως, ἐντελεῖν αὐτοῖς ἀπο-
δώσειν τὸν μισθὸν καὶ τὰς πόλεις τὰ εἰκότα ὠφελήσειν. παρῆνει δὲ⁴⁶
καὶ τῷ Τισσαφέρει μὴ ἄγαν ἐπείγεσθαι διαλύσαι τὸν πόλεμον, μηδὲ
βουληθῆναι κομίσαντα ἢ ναῦς Φοινίσσας ἄσπερ παραιοκευάζετο ἢ Ἑλ-
λησι πλείοσι μισθὸν πορίζοντα τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς καὶ τῆς θα-
λάσσης τὸ κράτος δοῦναι, ἔχειν δ' ἀμφοτέρους ἔαν δίχα τὴν ἀρχήν,
καὶ βασιλεῖ ἔξεῖναι ἀεὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ λυπηροὺς τοὺς ἑτέρους ἐπάγειν.
γενομένης δ' ἂν καθ' ἐν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς ἀπορεῖν ἂν²
αὐτὸν οἷς τοὺς κρατοῦντας ξυγκαθαιρήσει, ἣν μὴ αὐτὸς βούληται με-
γάλη δαπάνη καὶ κινδύνῳ ἀναστὰς ποτε διαγωνίσασθαι. εὐτελέστερα

αὐτός verbindet Va. richtig mit ἀντιλέγων. vgl. 8, 56, 4. — εἶεν. εἶεν εἰ Ba., wenn nicht im Folgenden ein Uebergang vom Particip zum Verbum fin. anzunehmen sei. vgl. Schäfer Dem. 2 p. 75. (Pp.) εἰσίν, εἰ Kr. Bruchst. Denn der Optativ ist kaum erträglich, da der Gedanke als völlig objectiv ausgesprochen wird. Anders wäre es wenn νομίζοι etc. gesagt wäre. — τοῖς σώμασι. zu τῇ πόλει 2, 65, 4. — ἐκείνων, σφῶν. Dobree 1 p. 123. zu 2, 11, 4 u. 4, 37.

§ 5. τὰς δ' ἄλλας im Ggs. zu οἱ μὲν Χῖοι sind die tributpflichtigen. Concinner wäre αἱ δ' ἄλλαι πόλεις ἀδικοῦσιν ohne ἔφη. (Pp.) — πρότερον ἢ für πρότερον Dr. u. zwei Hsn. zu 1, 69, 4 u. 7, 63, 1. — καταβῆ. Kr. zu Xen. An. 4, 8, 25. κατα — aus Oberasien nach der Küste. — ἀποδώσειν, der Inf. die Idee bezeichnend neben dem prädicativen πολεμοῦντα. „Eben so ἔχον und εἶναι 2, 13, 5.“ (Pp.) vgl. den Index u. Uebergang. — τὰ εἰκότα. Spr. 46, 11, 2.

C. 46. § 1. διαλύσαι τὸν πόλεμον für τὸν πόλεμον διαλύσαι eine gute Hs. — βουληθῆναι sich zu entschliessen. Spr. 53, 5, 2. — κομίσαντα ἢ ναῦς Φοινίσσας. Eig. war ἢ ναῦς Φοινίσσας κομίσαντα zu stellen. (Pp.) vgl. zu 6, 24, 1. Aehnlich bei οὔτε 3, 39, 3 u. τέ 5, 11, 2. Ueber die Schiffe 8, 87, 1 ff. — Ἑλλησι für μελλήσει Reiske, Ba., einige Hs. u. Va. — ἔξεῖναι, εἶπεν aus παρῆνει. Spr. 65, 11, 7. — ἀεὶ giebt eine gute Hs. u. Va. — αὐτοῦ für αὐτοῖς einige gute Hsn. Es ist wohl Adverbium: dort, in Asien. Denn als Ge. ist es in keiner Weise zu rechtfertigen. Dobree vermuthet αὐτῶν, αὐτῷ oder ἀεὶ; αὐτῷ wollte auch Dr. — ἐπάγειν. zu 1, 107, 3.

§ 2. ἂν, auch das erste, gehört zu ἀπορεῖν. vgl. Index u. ἂν F. — καθ' ἔν. zu 3, 10, 3. — ἐς γῆν für γῆς, um zwei Genitive zu vermeiden. (Hertlein.) Ueber ἐς zu 1, 6, 1. — οἷς für οἷς τισιν. zu 1, 136, 3. (Pp.) mit deren Hülfe, der Da. von ξύν in ξυγκαθαιρήσει regiert. Ueber das Fu. Spr. 54, 7, 1. — ξυγκαθαιρήσει. Das Compositum noch so 6, 6, 3, im eig. Sinne 1, 90, 2; sonst vielleicht bei Attikern nirgends. — ἣν μὴ, als ob vorherginge: ὅπως καθαιρήσει. — ἀναστὰς. ἀνιστάς Kr., wie schon Dobree. — εὐτελέστερα. ἀντίκειται τῷ πολυτελεῖ τὰ εὐτελέστερα. ἀδα-

δὲ τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης καὶ ἅμα μετὰ τῆς ἑαυτοῦ
 ἀσφαλείας αὐτοὺς περὶ ἑαυτοὺς τοὺς Ἑλληνας κατατρῖψαι. ἐπιτηδειο-
 τέρους τ' ἔφη τοὺς Ἀθηναίους εἶναι κοινωνοὺς αὐτῷ τῆς ἀρχῆς· ἦσ-
 σον γὰρ τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι, τὸν λόγον τε ξυμφορώτατον καὶ τὸ
 ἔργον ἔχοντας πολεμεῖν· τοὺς μὲν γὰρ ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσι τε
 αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέρος καὶ ἐκείνῳ ὅσοι ἐν τῇ βασιλείῳ Ἑλ-
 ληνες οἰκοῦσιν· τοὺς δὲ τούναντίον ἐλευθερώσοντας ἤκειν, καὶ οὐκ εἰ-
 κὸς εἶναι Λακεδαιμονίους ἀπὸ μὲν σφῶν [τῶν Ἑλλήνων] ἐλευθεροῦν
 νῦν τοὺς Ἑλληνας, ἀπὸ δ' ἐκείνων [τῶν βαρβάρων], ἣν μὴ ποτε αὐτοὺς
 μὴ ἐξέλωσι, μὴ ἐλευθερῶσαι. τρίβειν οὖν ἐκέλευε πρῶτον ἀμφοτέρους
 καὶ ἀποτεμώμενον ὡς μέγιστα [ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων] ἔπειτ' ἤδη τοὺς
 Πελοποννησίους ἀπαλλάξαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ διανοεῖτο τὸ πλεον
 σούτως ὁ Τισσαφέρνης, ὅσα γε ἀπὸ τῶν ποιουμένων [ἦν] εἰκάσαι. τῷ
 γὰρ Ἀλκιβιάδῃ διὰ ταῦτα ὡς εὖ περὶ τούτων παραινοῦντι προσθεῖς

πανώτερα οὖν λέγει. (Sch.) — τὰ δεινὰ könnte Glossem sein. Bloss satius
 esse Va. Jedenfalls ist κατατρῖψαι Subject: die Gefahr sei minder kost-
 spielig, wenn er die Hellenen durch einander aufreibe. (Va.)
 Jetzt glaub' ich dass εἶναι für τὰ δεινὰ zu lesen ist. vgl. zu πλώϊμος 1, 7, 1
 u. Index u. Neutrum. — περὶ ἑαυτούς. zu 6, 18, 7. — κατατρῖψαι. Xen.
 Oek. 1, 21: τοὺς οἴκους κατατρίβουσι. Mit φθορῆ synonym τρίβῃ 8, 87, 4.

§ 3. ἐπιτηδειοτέρους vortheilhaftere für die Interessen des Kö-
 nigs. — τὸν λόγον den ausgesprochenen Zweck des Krieges, die Er-
 haltung ihrer Herrschaft. Wenn τε dem folgenden καὶ entspräche, so würde
 es wohl nach τὸν und vor diesem noch ein καὶ stehen. Demnach wird es
 ἐφίεσθαι und πολεμεῖν verbinden. — ξυμφορώτατον. ξυμφορώτερος εἶναι
 βασιλεῖ. (Sch.) — πολεμεῖν verdächtigt Dobree, da es nicht für προσπολε-
 μῆσαι stehen könne. vgl. 8, 96, 4. Auch mir verdächtig. — τοὺς μὲν, τοὺς
 Ἀθηναίους. — ξυγκαταδουλοῦν gehört nur zu ἐκείνῳ, hier dem wichtige-
 ren Begriffe; zu σφίσι αὐτοῖς wird nur καταδουλοῦν gedacht. (Abr.) Das
 Wort noch bei Spätern. — μέρος zu streichen? oder τὸ μέρος: den sie
 betreffenden Theil? Oder die Seepartie, die Seeherrschaft überhaupt.
 „vgl. 2, 62, 2.“ (Pp.) — ἐκείνῳ, dem Tissaphernes. — τῇ. γῆ Haase p. 96.

§ 4. ἀπὸ σφῶν von ihnen, den Athenern, die Alkibiades durch σφῶν
 bezeichnet, weil er selbst ihnen angehört. Spr. 58, 4, 3. Dabei ist freilich
 τῶν Ἑλλήνων, zumal mit dem Artikel, sehr anstößig; verdächtigt schon von
 Valeken. z. Her. 5, 92, wie auch τῶν βαρβάρων, das im Vat. fehlt. Die Stellen
 zu 1, 144, 3 sind verschieden. — ἣν μὴ. ἣν δὴ Reiske. Pp. erklärt mit Hk.:
 „ausser wenn (nisi si) sie dieselben, die Athener, nicht überwältig-
 tigten (everterint); sie würden also die Hellenen auch von den Barbaren
 befreien, wofern es ihnen nicht unmöglich geworden die Athener zu überwältigen.
 Ein zwiefaches μὴ, oder οὐ, jedes zu einem andern Begriffe gehörig,
 finde sich auch Lyk. Leokr. 140, Dem. 22, 18, Andok. 1, 22, Xen. Kyr. 3, 3,
 24.“ Ich halte mit Arn. die Stelle für verdorben. Ueber αὐτούς für σφῶν zu
 1, 95, 2. — ἐλευθερῶσαι. zu δουλεῦσαι 1, 81, 2. — ἀποτεμώμενον, στε-
 ρήσαντα. (Sch.) So bei Her. 1, 82, 1, Pol. 9, 28, 7 u. Spätern. (Bl.) — ἀπὸ
 τῶν Ἀθηναίων ist mir verdächtig: möglichst geschwächt werden soll-
 ten Beide. — ἔπειτ' ἤδη. Spr. 56, 10, 3. vgl. zu 6, 91, 6. — τὸ πλεον.
 Spr. 49, 2, 5. vgl. 4, 20, 3 u. zu 1, 74, 3. — ἣν streicht Kr. Bruchst. So
 war auch Her. 9, 32, 2 ἐστί eingefälscht.

§ 5. προσθεῖς ἑαυτόν, wie 8, 50, 3. vgl. 3, 92, 1 u. 4, 86, 2. —

ἑαυτὸν ἐς πίστιν τὴν τε τροφὴν κακῶς ἐπόριζε τοῖς Πελοποννησίοις καὶ ναυμαχεῖν οὐκ εἶα, ἀλλὰ καὶ τὰς Φοινίσσας φάσκων ναῦς ἤξειν καὶ ἐκ περιόντος ἀγωνιεῖσθαι ἔφθειρε τὰ πράγματα, καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν ἀφείλετο, γενομένην καὶ πάνυ ἰσχυράν, τὰ τε ἄλλα καταφανέστερον ἢ ὥστε λανθάνειν οὐ προθύμως ξυνεπολέμει.

Ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ταῦτα ἅμα μὲν τῷ Τισσαφέρει καὶ τῷ βασιλεῖ, 47 ὧν παρ' ἐκείνοις, ἄριστα εἶναι νομίζων παρήγει, ἅμα δὲ τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων, εἰδώς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, ὅτι ἔσται ποτὲ αὐτῷ πείσαντι κατελθεῖν· πείσαι δ' ἂν ἐνόμιζε μάλιστα ἐκ τοῦ τοιούτου, εἰ Τισσαφέρους φαίνοιτο αὐτῷ ἐπιτήδειος ὢν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. ἐπεδὴ γὰρ ἤσθοντο αὐτὸν ἰσχύοντα παρ' αὐτῷ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ [Ἀθηναίων στρατιῶται], τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος λόγους ἐς τοὺς δυνατωτάτους αὐτῶν ἄνδρας ὥστε μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἐπ' ὀλιγαρχία βούλεται καὶ οὐ πονηρία οὐδὲ δημοκρατία τῇ ἑαυτὸν ἐκβαλοῦσιν κατελθὼν καὶ παρασχὼν Τισσαφέρην φίλον αὐτοῖς ξυμπολιτεύειν, τὸ δὲ πλέον καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τριήραρχοί τε τῶν Ἀθηναίων καὶ δυνατώτατοι ὤρμηγτο ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν.

ἐς πίστιν zum Vertrauen auf die Klugheit der Rathschläge des A. — κακῶς, γλίσχωρως Plut. Alk. 23. (Didot.) vgl. 8, 89, 1. — φάσκων ναῦς für ναῦς φάσκων eine gute Hs. — ἐκ περιόντος, ἤγουν ἐκ τοῦ ὑπερβάλλοντος. (Sch.) mit überlegenen Streitkräften. vgl. zu 5, 103, 1 u. 6, 55, 4. — ἀγωνιεῖσθαι, die verbündeten Peloponnesier und Perser. — ἀκμὴν. zu 7, 14, 1. (Bl.) — καὶ πάνυ. Spr. 69, 32, 18. — τὰ ἄλλα hängt von ξυνεπολέμει ab nach Spr. 46, 5, 4. Der Sinn: auch im Uebrigen nahm er — zu augenfällig um es nicht zu verrathen — nicht bereitwillig an dem Kriege Theil, den Zwischensatz bloss auf οὐ προθύμως bezogen. — ξυνεπολέμει hat nur eine gute Hs. u. Va. Ohne das wäre mit Dr. πρόθυμος zu lesen.

C. 47. § 1. τῷ vor βασιλεῖ fehlt nur in einer schlechten Hs; ὁ βασιλεύς auch bei Xen. An. 2, 4, 4. 5, 38 (?), Hell. 7, 1, 37. 38, Dem. 19, 137, Antiphanes b. Athen. 3, 27, [Heraklides eb. 4, 2], Theopompos eb. 6, 60. vgl. Bornem. zu Xen. Mem. 3, 5, 26. (Pr.) — κάθοδον ἐς. Spr. 50, 9, 9. — ἐπιθεραπεύων, διορθούμενος, προμηθεύμενος. (Zonaras p. 837.) zu 4, 67, 3. (Pr.) ἐπι — dazu, daneben. Das Wort findet sich noch 8, 84, 3 und bei Späteren. Ueber die Stellung zu θεραπεύοντες 1, 19. — εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, τὴν πατρίδα εἰ μὴ εἰσεί διαφθαρήναι. (Sch.) Kr. zu Her. 7, 213. — πείσαι, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) — ἐκ τοῦ τοιούτου bei solchem Verfahren. zu 6, 9, 2.

§ 2. Ἀθηναίων στρατιῶται würde ich gern entbehren. (Kr. Bruchst.) — τὰ μὲν καὶ. zu 7, 12, 1. — προσπέμψαντος. προπέμψαντος einige Hsn. — ἐς τοὺς δυν. zu 4, 93, 2. — αὐτοῦ. αὐτοῦ? — ἐς τοὺς βελ. πρὸς τοὺς βελ. Cobet n. l. p. 347. Doch vgl. zu 8, 48, 2. Thuk. gebraucht auch sonst mehrfach ἐς wo die spätere Athhis πρὸς. vgl. Index u. ἐς. — βελτίστους Optimaten. (Ba.) Kr. z. Dion. p. 270. — ἐπὶ πονηρία im Ggs. zu βελτίστους, um den Schlechten, dem Pöbel, das Uebergewicht zu erhalten. — τὸ δὲ πλέον. zu 1, 90, 1. Durch μὲν und δὲ werden Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος, das sich gleichfalls an ὤρμηγτο anschliesst, und ἀπὸ σφῶν αὐτῶν (Spr. 68, 16, 7) verbunden. Spr. 59, 2, 3.

48καὶ ἐκινήθη πρότερον ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦτο καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐν-
τεῦθεν ὑστερον ἦλθεν· τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ διαβάντες τινὲς ἐκ τῆς Σάμου
ἐς λόγους ἦλθον, καὶ ὑποτείνοντος αὐτοῦ Τισσαφέρην μὲν πρῶτον,
ἔπειτα δὲ καὶ βασιλέα φίλον ποιήσιν, εἰ μὴ δημοκρατοῖντο, οὕτω γὰρ
ἂν πιστεῦσαι μᾶλλον βασιλέα, πολλὰς ἐλπίδας εἶχον αὐτοὶ τε ἑαυτοῖς
οἱ δυνατοὶ τῶν πολιτῶν τὰ πράγματα, οἵπερ καὶ ταλαιπωροῦνται μά-
λιστα, ἐς ἑαυτοὺς περιποιήσιν καὶ τῶν πολεμίων ἐπικρατήσιν. ἔς
τε τὴν Σάμον ἐλθόντες ξυνίστασάν τε τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπιτηδείους
ἐς ξυνωμοσίαν καὶ ἐς τοὺς πολλοὺς φανερωῶς ἔλεγον ὅτι βασιλεὺς σφίσι
φίλος ἔσοιτο καὶ χρήματα παρέξει Ἀλκιβιάδου τε κατελθόντος καὶ μὴ
δημοκρατουμένων.

Καὶ ὁ μὲν ὄχλος, εἰ καὶ τι παραντίκα ἤχθετο τοῖς πρᾶσσομένοις,
διὰ τὸ εὔπορον τῆς ἐλπίδος τοῦ παρὰ βασιλέως μισθοῦ ἠσίχαζεν· οἱ
δὲ ξυνιστάντες τὴν ὀλιγαρχίαν, ἐπειδὴ τῷ πλήθει ἐκοίνωσαν, αὐθις
καὶ (ἐν) σφίσιν αὐτοῖς καὶ τοῦ ἐταιρικοῦ τῷ πλέονι τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀλ-
κιβιάδου ἐσχόπων. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφαίνετο εὔπορα καὶ πιστά,
Φρονίχῳ δέ, στρατηγῷ ἔτι ὄντι, οὐδὲν ἤρεσκεν, ἀλλ' ὅ τε Ἀλκιβιάδης,
ὅπερ καὶ ἦν, οὐδὲν μᾶλλον ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας δεῖσθαι ἐδόκει
αὐτῷ, οὐδ' ἄλλο τι σκοπεῖσθαι ἢ ὅτω τρόπῳ ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου
τὴν πόλιν μεταστήσας ὑπὸ τῶν ἐταίρων παρακληθεῖς κάτεισι, σφίσι

C. 48. § 1. ἦλθεν hat nur eine gute Hs., pervasit Va. Arn. und Pp. wollen lieber ἐκινήθη ergänzen. — τῷ Ἀλκιβιάδῃ. Spr. 48, 9, 1. — ὑπο-
τείνοντος, ὑπισχνουμένου. (Sch.) Ar. Ach. 657. Her. 7, 158, 1: ὑποτείνοντος
τὰ ἐμπόρια συνελυθεροῦν. (Valckenaer.) vgl. Jacobs z. Ach. Tat. p. 989. —
καὶ nach αὐτοῦ ist mit einer guten Hs. ausgelassen. — μὲν πρῶτον. Kr.
zu Xen. An. 1, 9, 5. vgl. Soph. Phi. 919. — τε entspricht dem καὶ vor τῶν
πολεμίων. (Pp.) — ἑαυτοῖς für αὐτοῖς eine gute Hs., αὐτοῖς mehrere. — οἵ-
περ — μάλιστα sollte nach πολιτῶν stehen. (Ba.) ὥσπερ? Ueber die Sache
Kr. z. Dion. p. 364, 11. — ἐς ἑαυτούς erneuert das ἑαυτοῖς. (Arn.) — περι-
ποιήσιν. zu 2, 25, 2.

§ 2. ἐλθόντες zurückgekehrt. zu 1, 117, 2. Subject οἱ διαβάντες
ἐκ Σάμου § 1. — ξυνίστασαν. zu 6, 16, 6. — ἐς τοὺς. Spr. 68, 21, 6. —
δημοκρατουμένων. Spr. 47, 4, 3. — τι παραντίκα. τὸ παραντίκα oder
τι τὸ παραντίκα Kr. Bruchst., wohl weil παραντίκα sonst bei Thuk. sofort
heisst, während er τὸ παραντίκα für ἐν τῷ παρόντι gebraucht. Doch findet
sich auch so ἡ π. λαμπρότης 2, 64, 4. vgl. 7, 57, 8. (Pp.) u. 8, 82, 1. Diese
Stellen beweisen nichts. — παρὰ hat nur eine gute Hs. — ἐκοίνωσαν.
ἐκοινώνησαν gute Hsn. — καὶ σφίσιν. κὰν σφίσιν Dobree; καὶ ἐν σφίσιν Gö.
u. wegen 8, 63, 3 Herbst S. 13, vgl. noch 4, 130, 5. 5, 69, 3. 6, 103, 3. 8,
76, 2. — τοῦ ἐταιρικοῦ. vgl. 3, 82, 5 u. 8, 92, 5. — τὰ ἀπὸ τοῦ die
Vorschläge des. vgl. zu 1, 127.

§ 3. οὐδ' ἄλλο für ἢ ἄλλο Dobree u. eine gute Hs. — ὅτω τρόπῳ.
zu 1, 107, 3. — κόσμου, εὐταξίας. (Sch.) zu 4, 76, 1. — μεταστήσας. zu
6, 98, 5. — ἐταίρων. ἐτέρων die meisten Hsn. u. Dobree. vgl. 8, 46, 1? zu
3, 73. — παρακληθεῖς streicht Cobet v. l. p. 56. vgl. 8, 68, 3: ὑπ' ὀλι-
γαρχίας κατελθεῖν. Doch vgl. Herbst S. 11 f. — περιουσιόον, περιουσιόον-
τιον, σχεπίον. (Sch.) vgl. 4, 124, 4.

δὲ περιοπτεύον εἶναι τοῦτο μάλιστα ὅπως μὴ στασιάσωσιν· τῷ τε βασιλεῖ οὐκ εὐπορον εἶναι καὶ Πελοποννησίων ἤδη ὁμοίως ἐν τῇ θαλάσῃ ὄντων καὶ πόλεις ἐχόντων ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ οὐ τὰς ἐλαχίστας, Ἀθηναίοις προσθήμενον, οἷς οὐ πιστεύει, πράγματα ἔχειν, ἔξὸν Πελοποννησίου, ὑφ' ὧν οὐδὲν πω κακὸν πέπονθε, γίλους ποιήσασθαι. τὰς τε ξυμμαχίδας πόλεις, αἷς ὑπεσχῆσθαι δὴ σαῶς ὀλιγαρχίαν, ὅτι δὴ καὶ αὐτοὶ οὐ δημοκρατήσονται, εὖ εἰδέναι ἔφη ὅτι οὐδὲν μᾶλλον σφίσιν οὐθ' αἱ ἀφεστηκῦται προσχωρήσονται οὐθ' αἱ ὑπάρχουσαι βεβαιότεραι ἔσονται· οὐ γὰρ βουλήσεσθαι αὐτοὺς μετ' ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας δουλεύειν μᾶλλον ἢ μεθ' ὁποτέρου ἂν τύχωσι τούτων ἐλευθέρους εἶναι· τοὺς τε καλοὺς καγαθοὺς ὀνομαζομένους οὐκ ἐλάσσω αὐτοὺς νομίζειν σφίσι πράγματα παρεῖξεν τοῦ δήμου, ποριστὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ, ἔξ ὧν τὰ πλείω αὐτοὺς ὠφελεῖσθαι· καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι καὶ ἄκριτοι ἂν καὶ βιαιότερον ἀποθνήσκειν, τὸν δὲ δῆμον σφῶν τε καταφυγὴν εἶναι καὶ ἐκείνων σωφρονιστήν. καὶ ταῦτα παρ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἐπισταμένης τὰς πόλεις σαφῶς αὐτοὺς εἰδέναι ὅτι οὕτω νομίζουσιν. οὐκ οὐ γὰρ ἐαυτῷ γε τῶν ἀπ' Ἀλκιβιάδου

§ 4. στασιάσωσι τῷ βασιλεῖ· οὐκ. στασιάσουσι. βασιλεῖ τ' οὐκ Dobree. — τῷ τε βασιλεῖ für τῷ βασιλεῖ eine gute Hs., zwei τῷ β. τε. eine τῷ β. δέ. — καὶ nach εἶναι streicht Dobree; auch? — ὁμοίως, ὡσεὶ καὶ Ἀθηναίων, κρατούντων τῆς θαλάσσης. (Sch.) — ὄντων. ἰσχυρόντων Reiske. — αὐτοῦ. Spr. 47, 9, 12. vgl. eb. 18. — οὐ τὰς für οὐκ eine gute Hs. — προσθήμενον. zu 3, 11, 3. — οὐδὲν πω κακὸν für κακὸν οὐδὲν eine gute Hs.

§ 5. ὑπεσχῆσθαι. ὑποσχέσθαι Bö., weil noch kein Versprechen gemacht worden. — δημοκρατήσονται. zu 8, 75, 2. — αἱ ἀφεστηκῦται. Eignes Subject nach der Anticipation, aus εὖ εἰδέναι ὅτι αἱ ξυμμαχίδες πόλεις οὐτε αἱ ἀφεστηκῦται. Eine ungewöhnliche aber hier sehr natürliche Fügung. — αἱ ὑπάρχουσαι die es noch wären, nämlich ξυμμαχίδες. (Va) — ὁποτέρου mit Bezug auf ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας. (Ill.) Spr. 58, 4, 6. — τύχωσι. Spr. 56, 4, 2. — τοὺς καλοὺς καγαθοὺς die Optimaten. (St.) Kr. z. Dion. p. 269, 70. Es ist Subject zu παρεῖξεν. (Ill.) — αὐτοὺς, τοὺς ξυμμαχοὺς, Subject zu νομίζειν: sie würden nicht glauben. vgl. § 6. — ποριστὰς wohl in der gewöhnlichen Bedeutung τοὺς περὶ πόρον χρημάτων εἰσηγούμενους. (Sch. Ar. Frösche 1501.) Sie handelten besonders auf Kosten der Bundesgenossen. Böckh Staatsh. p. 225. — ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ die dem Volke Böses, Bedrückungen der Bundesgenossen, an die Hand gäben. (St.) So εἰσηγεῖσθαι anleiten Ar. Frösche 971. vgl. zu 5, 30, 1. Das Substantiv findet sich noch hin und wieder bei Spätern, wie Dion. Arch. 4, 12, Diod. 2, 38, Dion C. 46, 28. — τὰ πλείω. zu 4, 30, 3. — αὐτοὺς sie selbst, die Optimaten. (Va.) — ὠφελεῖσθαι. Spr. 52, 4, 8. vgl. 6, 12, 2 u. 88, 7.

§ 6. ἐκείνοις. ἐκείνους einige gute Hsn. Spr. 68, 41, 9. vgl. 4, 28, 1. — εἶναι. Spr. 55, 1, 1. — ἄκριτοι als ob ὅτι νομιούσι vorherginge. (Ba.) Aehnlich 5, 41, 2 ἐτοῖμοι. (Pp.) Ueber die Verbindung mit einem Adverbium zu 3, 4, 1. vgl. 3, 82, 2. 7, 4, 6. — βιαιότερον, da die Oligarchie überhaupt gewaltthätig ist. — σωφρονιστήν. zu 3, 65, 2. — παρ'. ἀπ' Dobree, vielleicht ἄρ' ἀπ'. — τὰς πόλεις ὅτι. Spr. 61, 6, 2. — ἀπ' Ἀ. zu 1,

49 καὶ ἐν τῷ παρόντι πρᾶσσομένων ἀρέσκειν οὐδέν. οἱ δὲ ἑξυλλεγέντες τῶν ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ, ὡσπερ καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῖς ἐδόκει, τὰ τε παρόντα ἐδέχοντο καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας πρέσβεις Πείσανδρον καὶ ἄλλους παρεσκευάζοντο πέμπειν, ὅπως περὶ τε τῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου πρᾶσσοιεν καὶ τῆς τοῦ ἐκεῖ δήμου καταλύσεως καὶ τὸν Τισσαφέρην 50 φίλον τοῖς Ἀθηναίοις ποιήσειαν. γνοὺς δὲ ὁ Φρόνιχος ὅτι ἔσοιτο περὶ τῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου λόγος καὶ ὅτι Ἀθηναῖοι ἐνδέξονται αὐτήν, δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν ὑφ' αὐτοῦ λεχθέντων μῆ, ἦν 2 κατέλθῃ, ὡς κωλυτὴν ὄντα κακῶς δοᾷ, τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε τι. πέμπει ὡς τὸν Ἀστύοχον τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον, ἔτι ὄντα τότε περὶ τὴν Μίλητον, κρύφα ἐπιστείλας ὅτι Ἀλκιβιάδης αὐτῶν τὰ πρᾶγματα φθείρει, Τισσαφέρην Ἀθηναίοις φίλον ποιῶν, καὶ τὰλλα πάντα σαφῶς ἐγγράψας· ξυγγνώμην δ' εἶναι ἐαυτῷ περὶ ἀνδρὸς πολεμίου 3 καὶ μετὰ τοῦ τῆς πόλεως ἀξυμφόρου κακόν τι βουλευεῖν. ὁ δὲ Ἀστύοχος τὸν μὲν Ἀλκιβιάδην, ἄλλως τε καὶ οὐκέτι ὁμοίως ἐς χεῖρας ἰόντα, οὐδὲ διανοεῖτο τιμωρεῖσθαι, ἀνελθὼν δὲ παρ' αὐτὸν ἐς Μαγνησίαν καὶ παρὰ Τισσαφέρην ἅμα [λέγει τε αὐτοῖς τὰ ἐπισταλέντα ἐκ τῆς Σάμου καὶ] γίνεται αὐτοῖς μηνυτής, προσέθηκέ τε, ὡς ἐλέγετο, ἐπὶ ἰδίους κέρδεσι Τισσαφέρει ἑαυτὸν καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων 4 κοινοῦσθαι· διόπερ καὶ περὶ τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελοῦς οὔσης μα-

17, 1. vom A. ausgehend, wie § 2 nach Herbst S. 49. — καὶ ἐν auch, selbst in. (Ps.) Va. übersetzt καὶ gar nicht.

C. 49. ξυνωμοσία für ξυμμαχία Hk., Dobree u. A., auch mir eingefallen. vgl. 8, 48, 2. 69, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 364 ss. u. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 31. — τὰ παρόντα, die eingeleitete Umwälzung 8, 47, 2. — ἐδέχοντο. zu 3, 31, 2 u. 8, 50, 1. vgl. 7, 49, 2.

C. 50. § 1. ὅτι ἔσοιτο καὶ ὅτι ἐνδέξονται. Spr. 54, 6, 2. — πρὸς wegen. vgl. 3, 40, 6. 4, 80, 1 u. zu 8, 39, 2. — ἐναντίωσιν τῶν Opposition durch das was. — ὑφ' αὐτοῦ λεχθέντων für λεχθέντων ὑφ' αὐτοῦ eine gute Hs. „vgl. jedoch Spr. 50, 10, 2.“ (Pr.) — κωλυτήν. zu 1, 35, 3. — τοιόνδε τι. zu 2, 75, 4.

§ 2. τὸν Α. für τῶν Α. einige Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 302 s. 68 und über den zweiten Artikel zu 6, 81. — ὄντα τότε. τότε ὄντα eine gute Hs. — κρύφα ohne Vorwissen der Athener. (Arn.) — ἐπιστείλας. ἐπιστολάς Va., gewünscht von Kr. z. Dion. p. 367, 29, b. — πάντα hat nur eine gute Hs. — ξυγγνώμην verzeihlich. (Ba) Spr. 61, 7, 5. — πολεμίου, wie Xen. Hell. 7, 3, 10. (Dobree 1 p. 120.) vgl. Kr. Ind. zu Xen. An. u. ἐχθρός lat. A. — καὶ μετὰ selbst mit. (Va.) — τῆς πόλεως. Spr. 47, 10.

§ 3. ἐς χεῖρας in seine Gewalt. (Va.) wie Xen. An. 1, 2, 26. (Pr.) — τιμωρεῖσθαι, wie er sollte nach 8, 45, 1. — λέγει. ἀγγέλλει, ἀπαγγέλλει mehrere Hsn.; mir ist der Satz bis Σάμου καὶ verdächtig. — γίνεται. zu 3, 23, 3. vgl. 8, 51, 1. — αὐτοῖς μηνυτής. αὐτὸς μηνυτής Dr., eine Hs. u. Va. — ἐπὶ ἰδίους κέρδεσι in Folge von Bestechung. vgl. 8, 45, 3. (Kr. z. Dion. p. 359, 48.) — κοινοῦσθαι haben nur zwei Hsn. u. Va. Dagegen bemerkt Arn.: mittheilen (imparting information) würde κοινοῦν heißen; auch spreche Thuk. hier, wie das Folgende zeige, nicht davon, sondern von einem Anschliessen an Tissaphernes Interessen. Ich erkläre: mit ihm gemeine Sache zu machen.

λακωτέρωσ ἀνθήπτετο. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης εὐθύσ πέμπει κατὰ Φρυνίχου γράμματα ἐσ τὴν Σάμον πρὸσ τοὺσ ἐν τέλει ὄντασ οἷα δέδρακε, [καί] ἀξιῶν αὐτὸν ἀποθνήσκειν. Θορυβούμενοσ δὲ ὁ Φρύνιχοσ καί πάνυ, ἐν τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ ὦν διὰ τὸ μήνυμα, ἀποστέλλει αὐθισ πρὸσ τὸν Ἀστύοχον, τά τε πρότερα μεμφόμενοσ ὅτι οὐ καλῶσ ἐκρούφθη καί νῦν ὅτι ὄλον τὸ στρατεύμα τὸ τῶν Ἀθηναίων ἐτοιμοσ εἶη τὸ ἐν τῇ Σάμῳ παρασχεῖν αὐτοῖσ διαφθεῖραι, γράψασ καθ' ἕκαστα, ἀτειχίστου οὔσης Σάμου ᾧ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξειε, καί ὅτι ἀνεπίρθορον οἱ ἤδη εἶη περὶ τῆσ ψυχῆσ δι' ἐκείνοσ κινδυνεύοντι καί τοῦτο καί ἄλλο πᾶν δρᾶσαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθρίστων αὐτὸν διαφθαρήναι. ὁ δ' Ἀστύοχοσ μηνύει καί ταῦτα τῷ Ἀλκιβιάδῃ. καί ὡσ προήσθετο αὐτὸν 51 Φρύνιχοσ ἀδικοῦντα καί ὅσον οὐ παροῦσαν ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου περὶ τούτων ἐπιστολήν, αὐτὸσ προφθάσασ τῷ στρατεύματι ἐξάγγελοσ γίγνεται ὡσ οἱ πολέμοι μέλλουσιν ἀτειχίστου οὔσης τῆσ Σάμου καί ἅμα τῶν νεῶν οὐ πασῶν ἔνδον ὄρμουσῶν ἐπιθήσειθαι τῷ στρατοπέδῳ καί ταῦτα σαφῶσ πεπυσμένος εἶη, καί χρῆναι τειχίζεῖν τε Σάμον ὡσ τάχιστα καί τᾶλλα ἐν φυλακῇ ἔχειν. ἐστρατήγει δὲ καί κύριοσ ἦν αὐτὸσ πράσσων ταῦτα. καί οἱ μὲν τὸν τειχισμόν τε παρσκευάζοντο καί ἐκ 2 τοῦ τοιούτου, καί ὡσ μέλλουσα, Σάμοσ θᾶσσον ἐτειχίσθη. αἱ δὲ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπιστολαί οὐ πολὺ ὕστερον ἦκον ὅτι προδίδοται τε τὸ στρατεύμα ὑπὸ Φρυνίχου καί οἱ πολέμοι μέλλουσιν ἐπιθήσειθαι. δόξασ δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης οὐ πιστόσ εἶναι, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων προειδῶσ τῷ Φρυνίχῳ ὡσ ξυνειδότι κατ' ἐχθραν ἀνατιθέναι, οὐδὲν ἔβλαψεν αὐτόν, ἀλλὰ καί ξυνεμαρτύρησε μᾶλλον ταῦτὰ ἐσαγγελίασ.

§ 4. περι. fehlt in zwei guten Hsn. — μαλακωτέρωσ. zu 2, 50 u. z. Her. 1, 122, 2. — ἀνθήπτετο, ἀντίσχετο. (Sch.) instabat Haase. — οἷα mit Bezug auf den im Vorhergehenden enthaltenen Begriff anzeigend. — καί vor ἀξιῶν mit Va. zu streichen? Oder ist vor οἷα ein Particip ausgefallen? — καί πάνυ verbindet Hl. gut mit θορυβούμενοσ. vgl. Spr. 69, 32, 18.

§ 5. νῦν. Ungern vermisst man λέγων oder ein ähnliches Particip. — ᾧ für ὅτῳ. vgl. 8, 46, 2 u. zu 1, 136, 3. (Pp.) vgl. 5, 41, 1. — αὐτά. zu 2, 43, 1. — ἀνεπίρθορον. zu 1, 76, 1. — ἐκείνοσ, Alkibiades, Tissaphernes und Astyochos. (Hk.) — πᾶν für ἂν einige der besten Hsn. — αὐτόν. αὐτόσ oder lieber mit einer Hs. u. Pp. Streichen will es Dohree. Spr. 51, 6, 3.

C. 51. § 1. ἐξάγγελοσ ὁ τὰ ἐσω γεγονότα τοῖσ ἐξω ἀγγέλλων. (Hesyeh.) — χρῆναι hängt ab von einem in ἐξάγγελοσ γίγνεται enthaltenen λέγει. Spr. 65, 11, 7. — πράσσων. πράσσειν Reiske und Dobree. Ich erkläre: er betrieb dies der ihm zustehenden Befugniss gemäss. vgl. 5, 34, 2.

§ 2. ἐκ τοῦ τοιούτου, διὰ τὸ τοιοῦτο. λέγει δὲ τὸ μήνυμα τὸ τοῦ Φρυνίχου. (Sch.) — καί ὡσ ohnehin. (Hl.) Spr. 9, 2, 2 u. Index u. ὡσ. — μέλλουσα, τειχίσειθαι. (Sch.) Kr. z. Dion. p. 118. — τὰ ἀπὸ τῶν π. die von den Feinden bevorstehenden Unternehmungen. zu 7, 77, 4. vgl. 8, 56, 2. — ὡσ ξυνειδότι als einem mit den Feinden Einverstandenen. — ἀνατιθέναι aufbürden, zur Last legen. (Hl.) zu 2, 64, 2. — ἀλλὰ καί. zu 8, 27, 2. — ξυνεμαρτύρησε, für die Aussage des Phrynichos. — ταῦτά für ταῦτα Hl. — ἐσαγγείλασ für ἐξαγγείλασ eine gute Hs. zu 4, 27, 3.

52 Μετὰ δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης μὲν Τισσαφέρην παρεσκεύαζε καὶ ἀνέπειθεν ὅπως φίλος ἔσται τοῖς Ἀθηναίοις, δεδιότα μὲν τοὺς Πελοποννησίους, ὅτι πλείοσι ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων παρῆσαν, βουλόμενον δὲ ὁμως, εἰ δύναίτο πως, πεισθῆναι, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐν τῇ Κνίδῳ διαφορὰν περὶ τῶν Θηραμένων σπονδῶν ἤσθετο τῶν Πελοποννησίων — ἤδη γὰρ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν τῇ Ῥόδῳ ὄντων 2 αὐτῶν ἐγεγένητο — ἐν ἧ τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου λόγον πρότερον εἰρημέ-
 53 τὸν Τισσαφέρην θεραπεύων προσέκειτο· οἱ δὲ μετὰ τοῦ Πεισάνδρου πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀποσταλέντες ἐκ τῆς Σάμου ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας λόγους ἐποιῶντο ἐν τῷ δήμῳ κεφαλαιοῦντες ἐκ πολλῶν, μάλιστα δὲ ὡς ἔξειη αὐτοῖς Ἀλκιβιάδην καταγαγοῦσι καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένους βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν καὶ Πελο-

C. 52. § 1. παρεσκεύαζε. zu 3, 36, 4. — τῶν Ἀθηναίων, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι. Spr. 47, 27, 6. — πεισθῆναι ὑπὸ Ἀλκιβιάδου μεταθέσθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) Allein dieser Gedanke erscheint hier ziemlich seltsam, da Tissaphernes längst überzeugt war dass er eher die Athener als die Peloponnesier zu unterstützen Grund habe. vgl. 8, 46, 4. Auch kann eine blosser Ueberzeugung der Art ohne ihr gemässes Verfahren zu nichts führen. Daher scheint mir die La. πιστευθῆναι von vielen, wenn gleich meist schlechteren Hsn. geboten und von Va. bestätigt, auch jetzt die richtige. Nach ihr wäre der Sinn: obgleich er die Peloponnesier fürchtete, und also ein Interesse daran hatte sie durch Theilnahme für Athen zu schwächen, so wollte er doch für jetzt noch sich ihr Vertrauen erhalten. vgl. Kr. z. Dion. p. 358, 41. — ἄλλως τε καὶ schliesst sich an ἀνέπειθεν an und bezeichnet also den Grund warum Alkibiades jetzt eher seinen Zweck zu erreichen hoffen durfte. — τὴν ἐν τῇ Κ. διαφορὰν 8, 43, 2 f. — περὶ statt τὴν περὶ. Spr. 50, 9, 9. — Θηραμένους. Θηριμένους einige Hsn. — Πελοποννησίων, (ἤδη — ἐγεγένητο,) ἐν ἧ für Πελοποννησίων· ἤδη — ἐγεγένητο, ἐν τῇ (ἧ) Kist. — ἐν τῇ Ῥόδῳ ὄντων αὐτῶν ist hinzugefügt, damit man nicht glaube dass auch diese Vorgänge noch eingetreten seien πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον αὐτοὺς ἀναστῆναι 8, 45, 1. (Hk.) — ἐγεγένητο, ἢ διαφορὰ. (Va.)

§ 2. τοῦ. ὑπ' könnte man vermuthen; doch vgl. Kr. z. Her. 4, 12 u. 8, 83. Mit Unrecht hab' ich eine ähnliche Stelle des Arr. verdächtigt. — πρότερον 8, 46, 4. — ἀπάσας τὰς für τὰς ἀπάσας einige, auch gute Hsn. vgl. Spr. 50, 11, 11 f. — ἐπηλήθευσεν. zu 4, 85, 1. — οὐ φάσκων. Spr. 67, 1, 2. Ueber die Sache 8, 43, 3. — ξυγκεῖσθαι κρατεῖν zu 4, 68, 4. — καὶ πρ. Spr. 69, 32, 13. — οἱ πατέρες. zu 8, 43, 3. — τὸν Τισσαφέρην für τῷ Τισσαφέρει mehrere gute Hsn. — προσέκειτο ohne Object auch 7, 18, 2. 78, 2. (Dr.) Doch s. Spr. 60, 5, 2 u. Kr. z. Dion. p. 119.

C. 53. § 1. τῶν Ἀθηναίων verdächtigt Dobree (u. Kr.), da sie nicht vom Heere, sondern ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ξυνομοσίᾳ abgesandt worden 8, 49. „Vielleicht aus 8, 56, 1 eingefälscht?“ (Pp) — ἀποσταλέντες. zu 7, 23, 3. — κεφαλαιοῦντες, ἤγουν κεφαλαιωδῶς καὶ ξυντιμημένως λέγοντες. (Sch.) aus vielen Argumenten (thatsächlichen und rationellen) das Wesentlichste zusammenfassend. 6, 91, 6: πολλὰ παρὶς τὰ μέγιστα κεφαλαίωσω. — ὡς als Kern der Sache aussprechend dass. — μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον wie

ποννησίων περιγενέσθαι. ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν καὶ ἄλλων περὶ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν Ἀλκιβιάδου ἅμα ἐχθρῶν διαβοῶντων ὡς δεινὸν εἶη εἰ τοὺς νόμους βιασάμενος κάτεισι, καὶ Ἐὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων περὶ τῶν μυστικῶν, δι' ἅπερ ἔφυγε, μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν ὁ Πείσανδρος παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν καὶ σχετλιασμὸν ἠρώτα ἕνα ἕκαστον παράγων τῶν ἀντιλεγόντων, εἴ τινα ἐλάσσοις πίδα ἔχει σωτηρίας τῇ πόλει Πελοποννησίων ναῖς τε οὐκ ἐλάσσους σφῶν ἐν τῇ θαλάσῃ ἀντιπρόφρους ἐχόντων καὶ πόλεις ξυμμαχίδας πλείους, βασιλέως τε αὐτοῖς καὶ Τισσαφέρους χρήματα παρεχόντων, σφίσι τε οὐκέτι ὄντων, εἰ μὴ τις πείσει βασιλέα μεταστῆναι παρὰ σφῶς. ὁπότε δὲ μὴ φαίησαν ἐρωτώμενοι, ἐνταῦθα δὴ σαφῶς ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι “τοῦτο τοίνυν οὐκ ἔστιν ἡμῖν γενέσθαι, εἰ μὴ πολιτεύσομεν τε σωφρονέστερον καὶ ἐς ὀλίγους μᾶλλον τὰς ἀρχὰς ποιήσομεν, ἵνα πιστεύῃ ἡμῖν βασιλεύς, καὶ μὴ περὶ πολιτείας τὸ πλεῖον βουλευσομεν ἐν τῷ παρόντι ἢ περὶ σωτηρίας — ὕστερον γὰρ ἔξεσται ἡμῖν καὶ μεταθέσθαι, ἢν μὴ τι ἀρέσκη — Ἀλκιβιάδην τε κατὰξομεν, ὅς μόνος τῶν νῦν οἶός τε τοῦτο κατεργάσασθαι.” ὁ δὲ δῆμος τὸ μὲν πρῶτον ἀκούων χαλεπῶς ἔφερε τὸ περὶ τῆς ὀλιγαρχίας· σαφῶς δὲ διδασκόμενος ὑπὸ τοῦ Πεισάνδρου μὴ εἶναι ἄλλην σωτηρίαν, δείσας καὶ ἅμα ἐλπίζων ὡς καὶ μεταβαλεῖται, ἐνέδωκεν. καὶ ἐψηρίσαντο πλεύσαντα

vorher. Unbedingte Aufhebung der Demokratie wagte man natürlich nicht zu beantragen.

§ 2. διαβοῶντων. zu 8, 78, 1. — Ἐὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων. Herm. Antiq. sacr. § 55, 25. (Pp.) — τῶν μυστικῶν 6, 61, 1. (Pp.) — μαρτυρομένων erklärten, forderten feierlich, beschworen. vgl. 6, 80, 3. — ἐπιθειαζόντων, ἤγουν θεῖά τινα ἐπιβοωμένων. (Sch.) zu 2, 75, 1. — μὴ κατάγειν. Spr. 55, 3, 13. — πρὸς gegen, gegenüber (vgl. 7, 68, 1) ist wohl mit παρελθὼν zu verbinden. „Pol. 28, 7, 4: πρὸς τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοί.“ (Bl.) — σχετλιασμὸν, ἤγουν δεινοπάθειαν. (Sch.) — αὐτῶν nach ἕκαστον ist mit e. guten Hs. gestrichen. — παράγων. zu 3, 68, 1.

§ 3. εἴ τινα für ἦντινα eine gute Hs. u. Va. — ἀντιπρόφρους die ihnen die Spitze böten. (Hl.) Es ist aber prädicativ zu nehmen. vgl. 8, 75, 1. (Pp.) — οὐκ ἐλάσσους. 8, 52, 1: πλείοσι ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων παρήσαν. — σφίσι δέ? — ὄντων, χρημάτων δηλονότι. (Sch.) — μεταστῆναι. zu 1, 107, 4.

§ 4. φαίησαν. Spr. 36, 7, 1. — δῆ. ἤδη eine gute Hs., nicht übel, wie 4, 35, 1. — σαφῶς. zu 1, 91, 1. vgl. 8, 54, 1. — ἡμῖν für ὑμῖν zwei Hsn. — τε. Dem entspricht das καὶ vor μὴ περὶ. — ἐς ὀλίγους τὰς ἀρχὰς ποιεῖν auf Wenige die Staatsämter beschränken. (Va.) zu 2, 37, 1 u. 5, 81, 2. — μᾶλλον als seither. (Pp.) zu 1, 3, 2. — τὰς ἀρχὰς ποιήσομεν verdächtigen Ba. u. Dobree. Verschieden ist περιποιεῖν 8, 48, 1. — ποιήσομεν für ποιήσομεν Bk. u. Dobree. — ἵνα πιστεύῃ. Kr. z. Dion. p. 368, 32. vgl. 8, 48, 1. — πλεῖον für πλέον die besten Hsn. — βουλευσομεν für βουλεύσομεν eine gute Hs. Hl. nahm βουλεύσομεν und κατὰξομεν als eine selbständige Aufforderung. Dobree wollte καὶ μὴ — ἀρέσκη parenthetisch nehmen und also das Folgende wieder an εἴ anschliessen. — μεταθέσθαι. μεταπεριθέσθαι einige gute Hsn.

C. 54. § 1. ἐλπίζων. ἐπελπίζων die besten Hsn., was doch in der Bedeutung auf etwas hoffen erst bei den Spätern üblich ist. (Gö.) — ὡς.

τὸν Πείσανδρον καὶ δέκα ἄνδρας μετ' αὐτοῦ πράσσειν ὅπῃ ἂν αὐτοῖς δοκοίη ἄριστα ἔξειν τά τε πρὸς τὸν Τισσαφέρην καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην. ἅμα τε διαβαλόντος καὶ Φρύνιχον τοῦ Πεισάνδρου παρέλυσεν ὁ δῆμος τῆς ἀρχῆς καὶ τὸν ξυνάρχοντα Σκιρωνίδα, ἀντέπεμψαν δὲ στρατηγούς ἐπὶ τὰς ναῦς Διομέδοντα καὶ Λέοντα. τὸν δὲ Φρύνιχον ὁ Πείσανδρος, φάσκων Ἴασον προδοῦναι καὶ Ἀμόργην, διέβαλεν, οὐ νομίζων ἐπιτήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην πρᾶσσομένοις. καὶ ὁ μὲν Πείσανδρος τὰς τε ξυνωμοσίας, ἀπὲρ ἐτύγγανον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὖσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, ἀπάσας ἐπελθὼν καὶ παρακλειυσάμενος ὅπως ξυστραφέντες καὶ κοινῇ βουλευσάμενοι καταλύσουσι τὸν δῆμον, καὶ τὰλλα παρασκευάσας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ὥστε μηκέτι διαμέλλεσθαι, αὐτὸς μετὰ τῶν δέκα ἀνδρῶν τὸν πλοῦν ὡς τὸν Τισσαφέρην ποιεῖται.

- 55 Ὁ δὲ Λέων καὶ Διομέδων ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἀφιγμένοι ἤδη ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπίπλουν τῇ Ῥόδῳ ἐποιήσαντο. καὶ τὰς μὲν ναῦς καταλαμβάνουσιν ἀνειλκυσμένας τῶν Πελοποννησίων, ἔς δὲ τὴν γῆν ἀπόβασιν τινα ποιησάμενοι καὶ τοὺς προσβοηθήσαντας Ῥοδίων νικήσαντες μάχῃ ἀπεχώρησαν ἐς τὴν Χάλκην, καὶ τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν μᾶλλον ἢ ἐκ τῆς Κῶ ἐποιοῦντο· εὐφρυνακτότερον γὰρ αὐτοῖς ἐγίγνετο, εἴ ποί ἀπαίροι τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικόν.
- 2 Ἦλθε δ' ἐς τὴν Ῥόδον καὶ Ξενοφαντίδας Λάκων παρὰ Πεδαρίτου ἐκ Χίου, λέγων ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Ἀθηναίων ἤδη ἐπιτετέλεσται καὶ εἰ μὴ βοηθήσουσι πάσαις ταῖς ναυσίν, ἀπολεῖται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα.
- 3οί δὲ διανοοῦντο βοηθήσειν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Πεδάριτος αὐτὸς τε καὶ

zu 5, 9, 2. — μεταβαλεῖται dass es die jetzt einzuführende Verfassung wieder werde umändern können. (Ba.) zu 1, 71, 4. — ἐν Ῥόδῳ κεν. zu 5, 86.

§ 2. ὅπῃ ἂν δοκοίη. Spr. 54, 15, 4. vgl. Schömann z. Isae. p. 306. — παρέλυσεν ὁ δῆμος für παρέλυσε die besten Hsn. zu 7, 16, 1. — καὶ τὸν αὐτὸν τε καὶ τόν? — στρατηγούς — Λέοντα. Kr. z. Dion. 315, 29.

§ 3. προδοῦναι, weil er dem Amorges nicht zur Hülfe kam. (Kr. z. Dion. p. 363, 34.) — ξυνωμοσίας geheime Verbindungen, Klubs. Kr. z. Dion. p. 362 ff. Freimaurer? „Man vgl. den strengen Tadel des Thuk. gegen solche pleonektischen Sonderbündlereien 3, 82, 5“ (Arn.) — ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς um das gerichtliche Verfahren und die Wahlen zu Aemtern ihren Interessen gemäss zu leiten. (Kr. z. Dion. p. 363, 5.) — ἐπὶ τοῖς παροῦσιν für die vorliegenden Zwecke. (Va.) Ueber ἐπὶ Spr. 68, 41, 7.

C. 55. § 1. τῶν Ἀθηναίων ist mir verdächtig, auch der Stellung wegen. — τὰς ναῦς — ἀνειλκυσμένας 8, 44, 3. — ἢ ἐκ für ἐκ Paulmier. vgl. 8, 60, 3. Ds. nimmt ἐντεῦθεν temporal. — εὐφρυνακτότερα für εὐφρυνακτοῦρα St. vgl. 3, 92, 5. (Pp) Spr. 43, 4, 13 u. 44, 4, 2. vgl. Index u. Neutrum.

§ 2. τὸ τεῖχος 8, 31, 1. 40, 3. — διανοοῦντο βοηθήσειν. zu 1, 27, 2.

§ 3. αὐτὸς τε καὶ ἔχων. Spr. 59, 2, 3. Plat. Rep. 398, a: ἀγίκετο εἰς τὴν πόλιν αὐτὸς τε καὶ τὰ ποιήματα βουλόμενος ἐπιδείξασθαι. vgl. zu 5, 18, 3.

τὸ περὶ αὐτὸν ἐπικουρικὸν ἔχων καὶ τοὺς Χίους πανστρατιᾷ προσβα-
λῶν τῶν Ἀθηναίων τῷ περὶ τὰς ναῦς ἐρύματι αἰρεῖ τέ τι αὐτοῦ καὶ
νεῶν τινων ἀνειλκυσμένων ἐκράτησεν· ἐπεκβοηθησάντων δὲ τῶν Ἀθη-
ναίων καὶ τρειψαμένων τοὺς Χίους πρώτους νικᾶται καὶ τὸ ἄλλο τὸ
περὶ τὸν Πεδάριτον, καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκει καὶ τῶν Χίων πολλοὶ
καὶ ὄπλα ἐλήφθη πολλά. Μετὰ δὲ ταῦτα ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης⁵⁶
οἱ Χῖοι ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ἐπολιορχοῦντο καὶ ὁ λιμὸς αὐτόθι ἦν
μέγας.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Πείσανδρον Ἀθηναίων πρέσβεις ἀφικόμενοι ὡς
τὸν Τισσαφέρην λόγους ποιοῦνται περὶ τῆς ὁμολογίας. Ἀλκιβιάδης²
δὲ — οὐ γὰρ αὐτῷ πάνυ τὰ ἀπὸ Τισσαφέρου βέβαια ἦν, φοβουμέ-
νου τοὺς Πελοποννησίους μᾶλλον καὶ ἔτι βουλομένου, καθάπερ καὶ
ὑπ' ἐκείνου ἐδιδάσκετο, τρίβειν ἀμφοτέρους — τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε
εἶδος ὥστε τὸν Τισσαφέρην ὡς μέγιστα αἰτοῦντα παρὰ τῶν Ἀθηναίων
μὴ ξυμβῆναι. δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ Τισσαφέρης τὸ αὐτὸ βουλευθῆναι,³
αὐτὸς μὲν διὰ τὸ δέος, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης, ἐπειδὴ ἑώρα ἐκείνον καὶ ὡς
οὐ ξυμβασιέοντα, δοκεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐβούλετο μὴ ἀδύνατος εἶναι
πεῖσαι, ἀλλ' ὡς πεπεισμένῳ Τισσαφέρει καὶ βουλομένῳ προσχωρῆσαι
τοὺς Ἀθηναίους μὴ ἱκανὰ δίδοναι. ἦτι γὰρ τοσαῦτα ὑπερβάλλων ὁ⁴
Ἀλκιβιάδης, λέγων αὐτὸς ὑπὲρ παρόντος Τισσαφέρου, ὥστε τὸ τῶν
Ἀθηναίων, καίπερ ἐπὶ πολὺ ὅ τι αἰτοίη ξυγχωρούντων, ὅμως αἴτιον
γενέσθαι· Ἰωνίαν τε γὰρ πᾶσαν ἡξίον δίδοσθαι καὶ αὐθις νήσους τε
τὰς ἐπικειμένας καὶ ἄλλα, οἷς οὐκ ἐναντιουμένων τῶν Ἀθηναίων τέλος⁵
ἔν τῇ τρίτῃ ἤδη ξυνόδιῳ, δείσας μὴ πάνυ φιωραθῆναι ἀδύνατος ὢν, ναῦς

— τὸ ἐπικουρικόν 8, 28, 5. (Pp.) — ἐπεκβοηθεῖν. zu 7, 53, 2. — πρώ-
τους. Spr. 57, 5, 3. — τὸ ἄλλο. zu 8, 42, 2. — αὐτός. zu 4, 90, 1.

C. 56. § 1. οἱ Χῖοι mehrere gute Hsn.; die übrigen οἱ μὲν Χῖοι nach
ταῦτα gestellt. vgl. Kr. z. Dion. p. 333, 57. — ἢ πρότερον. zu streichen?
zu 1, 13, 1; doch noch 4, 66, 1. — οἱ δὲ περὶ τὸν Π. π. 8, 54, 1.

§ 2. τὰ ἀπό. zu 8, 51, 2. — εἶδος, μηχανήν. (Sch.) zu 6, 77, 2.

§ 3. αὐτὸς μὲν, des Gegensatzes wegen hinzugefügt, sollte eig. fehlen.
— τό, weil die Furcht schon durch φοβουμένου erwähnt ist. vgl. 8, 52, 1 u.
über die Sache Kr. z. Dion. p. 358, 41. — καὶ ὡς, obgleich er beide Theile
aufreiben wollte. (Ps.) Der Sch.: καὶ εἰ τὰ μέγιστα λαμβάνοι; wohl richtiger.
— ξυμβασιείῳ. ξυμβησειῳ will Pierson z. Moeris p. 14 nach der Analogie von
διαβησειῳ. vgl. Lobeck zu Buttman. ausf. gr. Spr. 119, 13 S. 389. (Pp.) Doch
steht διαβασείῳ bei Dion C. 40, 32. Sonst scheint συμβασείῳ, -ησειῳ nicht
vorzukommen. — ἀλλ' ὡς. ἀλλ' ἐβούλετο δοκεῖν τοὺς Ἀθ. μὴ ἱκανὰ δίδοναι
τῷ Τισσ. ὡς πεπεισμένῳ. (Ba.) Ueber den Ac. nach dem No. beim Inf. zu 5,
59, 4. — τοὺς Ἀθηναίους. τοῖς Ἀθηναίοις viele, meist schlechtere Hsn. —
μὴ ἱκανὰ δίδοναι nicht genug bewilligen wollten. (St.)

§ 4. ὑπερβάλλων steigernd. — τὸ τῶν für τῶν eine gute Hs.:
das Verfahren der. Ohne das τό hier müsste, wie Dobree wollte, τό vor
αἴτιον stehen. — ἡξίουν, Tissaphernes und Alkibiades. (A. Ps.) ἡξίου einige
Hsn. u. Va. — ἄλλα. τὰ ἄλλα oder τὰλλα die besten Hsn.

§ 5. τέλος. zu 5, 50, 4. — ἦδη, zu 7, 52, 2. — ποιεῖσθαι καὶ für

ἤξιον εἶν βασιλέα ποιῆσθαι καὶ παραπλεῖν τὴν ἑαυτῶν γῆν ὅπῃ ἂν καὶ ὅσαις ἂν βούληται. ἐνταῦθα δὴ οὐκέτι τι, ἀλλ' ἄπορα νομίσαντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐξηπατῆσθαι, δι' ὀργῆς ἀπελθόντες κομίζονται εἰς τὴν Σάμον.

57 Τισσαφέρου δὲ εὐθὺς μετὰ ταῦτα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι παρέρχεται εἰς τὴν Καῦνον, βουλόμενος τοὺς Πελοποννησίους πάλιν τε κομίσαι εἰς τὴν Μίλητον καὶ ξυνθήκας ἔτι ἄλλας ποιησάμενος, ὡς ἂν δύνηται, τροφήν τε παρέχειν καὶ μὴ παντάπασιν ἐκπεπολεμῶσθαι, δεδιὼς μὴ, ἣν ἀπορῶσι πολλαῖς ναυσὶ τῆς τροφῆς, ἢ τοῖς Ἀθηναίοις ἀναγκασθέντες ναυμαχεῖν ἤσσηθῶσιν ἢ κενωθείσων τῶν νεῶν ἄνευ ἑαυτοῦ γένηται τοῖς Ἀθηναίοις ἂ βούλονται. ἔτι δὲ ἐφοβεῖτο μάλιστα μὴ τῆς τροφῆς ζητήσῃ πορθήσῃ τὴν ἠπειρον. πάντων οὖν τοίτῳ λογισμῷ καὶ προνοίᾳ, ὥσπερ ἐβούλετο ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους, μεταπεμψάμενος οὖν τοὺς Πελοποννησίους τροφήν τε αὐτοῖς δίδωσι καὶ σπονδὰς τρίτας τάσδε σπένδεται.

58 “Τρίτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτι Λακρῖον βασιλεύοντος, ἐφορευόντος δὲ Ἀλέξιππίδα ἐν Λακεδαιμόνι, ξυνθήκαι ἐγένοντο ἐν Μαϊάνδρου πεδίῳ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς Τισσαφέρου καὶ Ἰεραμένην καὶ τοὺς Φαρνάκου παῖδας περὶ τῶν βασιλέως πραγμάτων καὶ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων. χώραν τὴν βασιλέως, ὅση τῆς Ἀσίας ἐστί, βασιλέως εἶναι· καὶ περὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ βουλευέτω βασιλεὺς ὅπως βούλεται. Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους μὴ ἰέναι ἐπὶ χώραν τὴν βασιλέως ἐπὶ κακῷ μηδενί, μηδὲ βασιλέα ἐπὶ

ποιησάμενον. Denn die Erlaubniss zum Schiffbau war ihm natürlich nicht erst von den Athenern zu bewilligen. Kr. hist. phil. Stud. S. 88. — *ἑαυτῶν*, τῶν Ἀθηναίων; *ἑαυτοῦ* die besten Hsn. (nicht Va.) Doch s. Kr. z. Dion. p. 369 u. Stud. S. 86 ff. — *ὅπῃ* für *ὅποι* die besten Hsn. — *οὐκέτι τι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ξυγχορῶντων ἀκουστέον.* (Sch.) Vielmehr *οὐκ ἐναντιοίμενοι* d. h. *ξυγχορῶντες*. Das τί ist aus vielen und den besten Hsn. hinzugefügt. — *ἀλλ'.* ἀλλ' ἢ Lindau. — *ἄπορα.* zu *ἠγοούμενοι* 5, 40, 3. — *δι' ὀργῆς.* zu 8, 43, 4.

C. 57. § 1. *βουλόμενον*, vielleicht nur die „schlecht Gesinnten“ in Zaum zu halten. Kr. z. Dion. p. 338. Anders Manso Sparta 2 S. 278, e. — *ἐκπεπολεμῶσθαι* für *ἐκπεπολεμηθῆναι* eine gute Hs. zu 6, 91, 4. — *ναυσὶ* für Schiffe. vgl. 4, 6, 2. (Dr.) — *κενωθείσων, ἀπολιπόντων αὐτοῦ τῶν στρατιωτῶν [ναυτῶν] διὰ τὸ μὴ λαμβάνειν μισθόν.* (Sch.) Sonst scheint es so nicht vorzukommen. — *ἄνευ ἑαυτοῦ* heisst wider seinen Willen. (Pp.) Aber nur wenn es so viel ist als ohne seine Erlaubniss; hier: ohne sein Zuthun, so dass er dann nicht einmal Bewilligungen von ihnen hoffen durfte.

§ 2. *ὥσπερ* wie er denn. vgl. 7, 80, 3. (Pp.) — *οὖν.* zu 6, 64, 3 u. über die Wiederholung desselben Wortes Kr. z. Dion. p. 5.

C. 58. § 1. *Ἰεραμένην* erwähnt nur noch Xen. Hell. 2, 1, 9, hier wohl weil er Gemahl der Schwester des Dareios war genannt. (Arn.) — *τοὺς Φαρνάκου παῖδας*, wohl des ersten Pharnakes Nachkommen. Kr. z. Dion. p. 353, 17 u. Stud. 2 S. 199.

§ 2. *Ἀσία* galt als des Königs Eigenthum. Lys. 2, 21, 27, Isokr. 4,

τὴν Λακεδαιμονίων μηδὲ τῶν Ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ μηδενί. ἦν δέ τις Λακεδαιμονίων ἢ τῶν Ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ ἔῃ ἐπὶ τὴν βασιλέως χώραν, Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς Ξυμμάχους κωλύειν· καὶ ἦν τις ἐκ τῆς βασιλέως ἔῃ ἐπὶ κακῷ ἐπὶ Λακεδαιμονίους ἢ τοὺς Ξυμμάχους, βασιλεὺς κωλύετω. τροφὴν δὲ ταῖς ναυσὶ ταῖς νῦν παρούσαις Τισσαφέρην παρέχειν κατὰ τὰ Ξυγκείμενα μέχρι ἂν αἱ νῆες αἱ βασιλέως ἔλθωσιν· Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς Ξυμμάχους, ἐπὴν αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται, τὰς ἑαυτῶν ναῦς, ἦν βούλωνται, τρέφειν ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι. ἦν δὲ παρὰ Τισσαφέρην λαμβάνειν ἐθέλωσι τὴν τροφήν, Τισσαφέρην παρέχειν, Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς Ξυμμάχους τελευτῶντος τοῦ πολέμου τὰ χρήματα Τισσαφέρην ἀποδοῦναι, ὅποσα ἂν λάβωσιν. ἐπὴν δὲ αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται, αἱ τε Λακεδαιμονίων νῆες καὶ αἱ τῶν Ξυμμάχων καὶ αἱ βασιλέως κοινή τὸν πόλεμον πολεμούντων, καθ' ὃ τι ἂν Τισσαφέρην δοκῇ καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς Ξυμμάχοις. ἦν δὲ καταλύειν βούλωνται πρὸς Ἀθηναίους, ἐν ὁμοίῳ καταλύεσθαι.“

Αἱ μὲν σπονδαὶ αὗται ἐγένοντο, καὶ μετὰ ταῦτα παρεσκευάζετο 59 Τισσαφέρην τὰς τε Φοινίσσας ναῦς ἄξιον, ὥσπερ εἶρητο, καὶ τὰλλα ὅσα περ ὑπέσχετο καὶ ἐβούλετο παρασκευαζόμενος γοῦν δῆλος εἶναι· Βοιωτοὶ δὲ τελευτῶντος ἤδη τοῦ χειμῶνος Ὠρωπὸν εἶλον προδοσίᾳ 60 Ἀθηναίων ἐμφροουρούντων. Ξυνέπραξαν δὲ Ἐρετριέων τε ἄνδρες καὶ

126, Plat. Lys. 209, d u. Kr. Stud. 1 S. 96. vgl. S. 80 u. 226. — Λακεδαιμονίων. χώραν fügen die besten Hsn. hinzu aus § 5.

§ 3. τοὺς vor (dem ersten) Λακεδαιμονίους ist mit einer guten Hs. gestrichen. — κατὰ τὰ Ξυγκείμενα. Nach dem mit Theramenes geschlossenen Vertrage. (Ds.) Wohl nur allgemein mit Bezug auf 8, 37, 3: τὴν δαπάνην βασιλέα παρέχειν. (Kr. z. Dion. p. 355.) Andre wollen dies auf 8, 29, 1 beziehen, wo doch nur (vgl. 8, 5, 4) von einem Versprechen, nicht von einem Vertrage die Rede ist. — αἱ βασιλέως, die Phoenikischen.

§ 4. Λακεδαιμονίους. Die Accusative sind Subjeet zu dem bei ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι zu ergänzenden τρέφειν. (Arn.) Blume p. 23 erklärt ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι von sich selbst abhängen, seinen freien Willen haben. Meines Wissens sagte man so nicht ἐπ' ἑμαυτῷ εἶμι; auch wäre das an sich unpassend. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 4 lat. Ausg. Ich habe ein Komma nach ναῦς und das nach τρέφειν stehende vor dasselbe gesetzt. — ἐπὴν. zu 5, 47, 8. — τελευτῶντος beim Ende. — λάβωσιν nach der Ankunft der persischen Flotte. (Dobree.)

§ 5. καταλύειν, καταλύεσθαι, διαλλάττεσθαι. (Sch.) Das Activ gebraucht Thuk. so nur noch 5, 23, 2; über das Medium zu 4, 18, 3. — πρὸς Ἀθηναίους. τοῖς Ἀθηναίοις mehrere gute Hsn. Doch καταλύειν πρὸς τινα 5, 47, 4. 6. (vgl. 8, 18, 2.) Xen. An. 1, 1, 10; mit dem Da. mir nicht bekannt. — ἐν ὁμοίῳ unter ähnlichen Bedingungen. zu 4, 106, 1.

C. 59. αὗται. τοιαῦται eine gute Hs. Allein es sind die eigenen Worte des Vertrages mitgetheilt. (Gö.) vgl. Spr. 61, 7, 2 u. zu 5, 48. — ταῦτα. ταύτας eine gute Hs. — εἶρητο, ἐν ταῖς σπονδαῖς δηλονότι. (Sch.) zu 8, 53, 4 u. 5.

C. 60. § 1. Ὠρωπὸν εἶλον. Kr. z. Dion. p. 281, 60. — ἐμφροουρεῖν

αὐτῶν Ὠρωπίων, ἐπιβουλεύοντες ἀπόστασιν τῆς Εὐβοίας· ἐπὶ γὰρ τῇ Ἐρετρίᾳ τὸ χωρίον ὃν ἀδύνατα ἦν Ἀθηναίων ἐχόντων μὴ οὐ μεγάλα βλάβειν καὶ Ἐρέτριαν καὶ τὴν ἄλλην Εὐβοίαν. ἔχοντες οὖν ἤδη τὸν Ὠρωπὸν ἀφικνοῦνται ἐς Ῥόδον οἱ Ἐρετριῆς, ἐπικαλούμενοι ἐς τὴν Εὐβοίαν τοὺς Πελοποννησίους. οἱ δὲ πρὸς τὴν τῆς Χίου κακουμένης βοήθειαν μᾶλλον ὠρμηγτο καὶ ἄφαντες πάσαις ταῖς ναυσὶν ἐκ τῆς Ῥόδου ἔπλεον. καὶ γενόμενοι περὶ Τριόπιον καθορῶσι τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς πελαγίας ἀπὸ τῆς Χάλκης πλειούσας· καὶ ὡς οὐδέτεροι ἀλλήλοις ἐπέπλεον, ἀφικνοῦνται οἱ μὲν ἐς τὴν Σάμον οἱ δ' ἐς τὴν Μίλητον, καὶ ἐώρων οὐκέτι ἄνευ ναυμαχίας οἷόν τ' [εἶναι] ἐς τὴν Χίον βοηθῆσαι. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὗτος καὶ εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

- 61 Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ Δερκυλίδας τε, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, στρατιὰν ἔχων οὐ πολλὴν παρεπέμφθη περὶ τῆς Ἐλλησπόντου Ἀβυδὸν ἀποστήσων — εἰσὶ δὲ Μιλησίων ἀποικοὶ — καὶ οἱ Χῖοι ἐν ὄσῳ αὐτοῖς ὁ Ἀστυόχος ἠπόρει ὅπως βοηθήσοι ναυμαχῆσαι, πιεζόμενοι τῇ πολιορκίᾳ, ἠναγκάσθησαν. ἔτυχον δ' ἔτι ἐν Ῥόδῳ ὄντος Ἀστυόχου ἐκ τῆς Μιλήτου Λέοντά τε, ἄνδρα Σπαρτιάτην, ὃς Ἀντισθένη ἐπιβάτης ξυνέξῆλθε, τοῦτον κεκομισμένοι μετὰ τὸν Πεδαρίτου θάνατον ἄρχοντα καὶ ναῦς δώδεκα, αἱ ἔτυχον φύλακες Μιλήτου οὔσαι, ὧν ἦσαν Θούριαι πέντε καὶ Συρακόσiai τέσσαρες καὶ μίαι Ἀναϊτίτις καὶ μία Μιλησία καὶ Λέοντος μία. ἐπέξελθόντων δὲ τῶν Χίων πανδημεὶ καὶ καταλαβόντων τι ἐρυμνὸν χωρίον καὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἅμα ἕξ καὶ τριάκοντα ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων δύο καὶ

noch 4, 110, 2 u. bei Spätern. — ἐπιβουλεύοντες. zu 6, 54, 3. — ἐπὶ τῇ Ἐ., ἐπιχειρῶν τῇ Ἐ. (Sch.) zu 5, 51, 1 u. 7, 19, 2. — τὸ χωρίον ist Subjectsac. zu βλάβειν. (Ps.) — μὴ οὐ. Spr. 67, 12, 6 u. Herm. z. Vig. p. 797.

§ 2. ἔχοντες. ἐχόντων? Da jedoch die Eretrier es wohl mit besetzt hatten, so mag die La. richtig sein. (?) — οἱ die § 1 erwähnten.

§ 3. περὶ statt περὶ τό eine gute Hs. — πελαγίας gehört zu πλειούσας: ἔπλεον πελάγια. vgl. zu 8, 39, 3. — ἀπὸ Χάλκης 8, 55, 1. — εἶναι ist mir verdächtig, da ὄρᾶν bei Thuk. und wohl überhaupt bei attischen Schriftstellern mit dem Inf. schwerlich vorkommt, wohl aber mit dem blossen Adjectiv, wie 4, 13, 2. (vgl. 6, 51, 2.) Xen. Hell. 5, 1, 29. vgl. Spr. 56, 7, 4. — ἐτελεύτα hat hier eine gute Hs., die übrigen nach ἔτος. „vgl. jedoch 2, 70, 3.“ (Pr.)

C. 61. § 1. παρεπέμφθη, ἐκ τῆς Μιλήτου 8, 62, 1. (Pr.) — Ἐλλησπόντου für Ἐλλήσποντον eine gute Hs. — εἰσὶ, οἱ Ἀβυθνοί. Spr. 58, 4, 1. — ἐν ὄσῳ. Spr. 43, 4, 7. vgl. 8, 87, 4 u. Her. 1, 174, 1.

§ 2. ἐπιβάτης, οὐ τριήραρχος ἀλλ' ἄλλην ἀρχὴν ἔχων. (Sch.) Bei den Lakedaemoniern wahrscheinlich Benennung eines Unterbefehlshabers. Kr. Dion. p. 300, 56 u. Stud. 2 S. 231 f. Dazu gehört wohl die zu Ἀντισθένη angemerkte Variante ἀνὶ στρατηγοῦ. De Velsen p. 25 will ἐπιστάτης vicarius, eine doch nicht nachweisliche Bedeutung. — ξυνέξῆλθε. ξυνῆλθε die besten Hsn. — τοῦτον. Spr. 51, 5, 1 u. zu 5, 91, 1. — τὸν Π. θάνατον 8, 55, 3. — Θούριαι 8, 35, 1. — Ἀναϊτίτις. Kr. z. Dion. p. 328, 19.

§ 3. τῶν νεῶν. Spr. 50, 11, 1. Kr. z. Dion. p. 298, 47 erklärt die Zahl

τριάκοντα ἀναγαγομένων ἐναυμάχησαν· καὶ καρτερᾶς γενομένης ναυμαχίας οὐκ ἔλασσον ἔχοντες ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Χῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἤδη γὰρ καὶ ὀψέ ἦν, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. μετὰ δὲ τοῦτο εὐ-62
 θύς τοῦ Δερκυλίδου πεζῆ ἔκ τῆς Μιλήτου παρεξελθόντος Ἄβυδος ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ἀφίσταται πρὸς Δερκυλίδα καὶ Φαρνάβαζον καὶ Λάμψακος δυοῖν ἡμέραιν ὕστερον. Στρομβιχίδης δ' ἔκ τῆς Χίου, πυθόμενος, κατὰ τάχος βοηθήσας ναυσὶν Ἀθηναίων τέσσαρσι καὶ εἴκοσιν, ὧν καὶ στρατιώτιδες ἦσαν ὀπίτας ἄγουσαι, ἐπέξελθόντων τῶν2
 Λαμψακηνῶν μάχῃ κρατίσας καὶ αὐτοβοεὶ Λάμψακον ἀτείχιστον οὔσαν ἐλῶν, καὶ σκευὴ μὲν καὶ ἀνδράποδα ἀρπαγὴν ποιησάμενος, τοὺς δ' ἐλευθέρους πάλιν κατοικίσας, ἐπ' Ἄβυδον ἦλθεν. καὶ ὡς οὔτε προσεχώρουν οὔτε προσβάλλων ἐδύνατο ἐλεῖν, ἐς τὸ ἀντιπέρας τῆς Ἄβυδου ἀποπλεύσας Σηστόν, πόλιν τῆς Χερσονήσου, ἣν τότε Μῆδοι εἶχον, καθίστατο φρούριον καὶ φυλακὴν τοῦ παντὸς Ἑλλησπόντου.

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ Χῖοὶ τε θαλασσοκράτορες μᾶλλον ἐγένοντο καὶ63
 οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ καὶ ὁ Ἀστυόχος, πυθόμενος τὰ περὶ τῆς ναυμαχίας καὶ τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα, ἐθάρσησεν. καὶ παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν Ἀστυόχος ἐς Χίον κομίζει αὐτόθεν τὰς ναῦς καὶ ξυμπάσαις ἤδη ἐπίπλουν ποιεῖται ἐπὶ τὴν Σάμον· καὶ ὡς αὐτῷ διὰ τὸ ἀλλήλοισ ὑπόπτως ἔχειν οὐκ ἀντανήγοντο, ἀπέπλευσε πάλιν ἐς

nach der A. zu τὰς μὲν ὀκτώ 8, 15, 2. — ναυμαχίας ohne Artikel wie πολιορκίας 1, 102, 1. (Kr. Stud. 2 S. 138.) — ἔλασσον ἔχοντες. zu 1, 105, 4. — καὶ ὀψέ auch 4, 93, 1 u. Xen. An. 2, 2, 16. ἤδη ἦν ὀψέ 1, 50, 5. Das καὶ bezieht Ba. auf die (doch nicht erwähnten) anderweitigen Gründe zum Rückzuge. Aber es bildet wohl nur den Ggs. zu dem Factum. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 10, 15.

C. 62. § 1. παρεξελθόντος. παρα — längs der Küste. (Abr.) — ἐν τῷ an der Küste des Kr. z. Xen. An. 4, 8, 22 lat. A. — Στρομβιχίδης. Ueber dessen Strategie Kr. z. Dion. p. 315, 29. — τέσσαρσι καὶ εἴκοσιν von den zwei und dreissig 8, 61, 3, so dass also mehrere (8) bei Chios zurückblieben Kr. z. Dion. 317 s. u. 333. — ὀπίτας ἄγουσαι könnte wohl ein Glossem sein.

§ 2. ἀρπαγὴν ποιησάμενος. Herodi. 1, 10, 2: τὰ δὲ λοιπὰ ἀρπαγὴν ποιησάμενος. (Bl) vgl. zu 8, 41, 2. — προσβάλλων für προσβαλὼν eine gute Hs., jenes von wiederholten Angriffen. — Σηστόν, ἐπικαιρότατα κειμένην τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ Isokr. 15, 108. — τότε für ποτέ die meisten und besten Hsn., bezogen auf 1, 89, 2. (Kr. z. Dion. p. 297, 43.) zu 1, 101, 2.

C. 63. § 1. μᾶλλον. Kr. z. Dion. p. 317 s. — οἱ ἐν τῇ Μ. καὶ ὁ Ἀ. Spr. 69, 32, 2 u. Index καί, 1 Anf. (Kr. z. Dion. p. 301, 66.) — τῆς ναυμαχίας für τὴν ναυμαχίαν einige (gute) Hsn. vgl. 8, 26, 3 u. Plat. Phaed. p. 57: τὰ περὶ τῆς δίκης ἐπύθεισε. vgl. dort Heindorf. — τὰς die 8, 62, 1 erwähnten. — ἀπεληλυθότα. Spr. 58, 2, 2. vgl. zu 4, 112, 2 u. Xen. An. 1, 10, 1. — ἐθάρσησεν. Spr. 63, 4; über den Ao. Spr. 53, 5, 1. — αὐτόθεν τὰς. Kr. z. Dion. p. 302 s. u. eb. A. 67. vgl. Stud. 2 S. 200 f. Was man neuerdings dagegen gesagt hat gründet sich auf Unerwiesenes. — ξυμπάσαις ἤδη mit seiner ganzen nun zusammengezogenen Flotte. (Kr. Stud. eb. u. z. Dion. p. 302, 68.) Ueber ἤδη zu 8, 20, 1.

τὴν Μίλητον. ὑπὸ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἔτι πρότερον ἢ ἐν ταῖς Ἀθηναῖς δημοκρατία κατελύετο. ἐπειδὴ γὰρ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον πρέσβεις παρὰ τοῦ Τισσαφέρους ἐς τὴν Σάμον ἦλθον, τὰ τ' ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι ἔτι βεβαιότερον κατέλαβον, καὶ αὐτῶν τῶν Σαμίων προτριψάντων τοὺς δυνατοὺς ὥστε περιᾶσθαι μετὰ σφῶν ὀλιγαρχη-

§ 2. ὑπὸ γὰρ. τὸ αἴτιον τῆς ὑποψίας. (Sch.) — ταῖς Ἀθηναῖς. τοῖς Ἀθηναίοις Kr. Denn aus dem Zusammenhange geht hervor dass Thuk. das erwähnte Misstrauen von Umtrieben unter den auf Samos befindlichen Athenern herleite, nicht von Vorgängen die geraume Zeit vorher in Athen selbst erfolgt waren. (Kr. z. Dion. p. 370, 40.) Wenn H. Pp. das Letztere behauptet, so muss er annehmen Thucydidem in proximis, ne turbarum imperii formae causa motarum seriem interrumperet, aliquantum redire. Aber wenn diese Worte sich auf Vorgänge zu Athen beziehen, welche Beziehung hat dann das γὰρ nach ἐπειδὴ? Wenn man nicht annehmen will dass Thuk. nicht bloss im Nächstfolgenden etwas nachhole, sondern dass Alles was er etwa bis C. 74 erzählt vor dem erwähnten Versuche des Astyochos die Athener zu einer Schlacht zu veranlassen erfolgt sei, so sehe ich nicht die entfernteste Möglichkeit wie Hn. Pps. Ansicht sich behaupten liesse; eben so wenig als ich κατελύετο, zumal in Verbindung mit ἔτι πρότερον, hier denkbar finde. Was aber will H. Gō., wenn er mir einwendet: „Wie hätten die Athener auf Samos ohne Kunde von der zu Athen erfolgten Umwälzung sein können, da Peisandros, der Urheber der in der Stadt eingeleiteten Umwälzung, sich auf Samos befand?“ Wird denn etwa Peisandros das Heer damit bekannt gemacht haben? Er hatte doch wohl gute Gründe über seine Umtriebe zu schweigen. (Kr. Stud. 2 S. 201 f.) — ἔτι πρότερον, vor dem Abgange des Astyochos. Clinton F. H. p. XLII, k. — κατελύετο. κατελέλυτο viele und mit die besten Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 370, 40 u. Stud. 2 S. 201 f. — βεβαιότερον. βεβαιότερα Dobree. vgl. 4, 77, 2. 92, 1 f. 8, 65, 1. vgl. jedoch zu 5, 21, 2. — προτριψάντων. προῦτρέψαντο Hk. u. eine gute Hs., dies oder προῦτρεψαν Dobree. Allein ich sehe nicht ein was bei dieser La. αὐτῶν bedeuten soll, was bei προτριψάντων völlig klar ist, wenn man die Stelle nur ein wenig anders erklärt. Ich suche nämlich den Gegensatz zu dem τέ in τὰ τε ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι erst in dem καὶ zu ἐν σφίσιν αὐτοῖς und erkläre καὶ αὐτῶν durch sogar selbst. Die ganze Stelle fasse ich mithin so: nicht nur im Lager selbst versicherten sie sich der Verhältnisse noch mehr, da sogar die Samier selbst die Oligarchen der Athener anregten dass sie versuchen möchten mit ihnen eine oligarchische Verfassung anzunehmen, obgleich sie (die Samier) früher einen Aufstand gemacht hatten, um keine oligarchische Verfassung zu haben; sondern auch unter einander beschlossenen diejenigen Athener welche sich (zu diesen Neuerungen) vereinigt hatten mit Aufgebung des Alkibiades dahin zu wirken dass sie — der Verhältnisse Meister blieben. Bei dieser Erklärung hat der Satz mit καίπερ eine sehr klare Beziehung, was bei der La. προῦτρέψαντο nicht so der Fall sein würde. Noch weniger kann ich den Ac. ἐπαναστάνας αὐτούς mit dieser La. vereinbaren. Denn wie die Worte da stehen, dünkte ich, müsste sie doch Jeder der sie liest in der Bedeutung; obgleich sie selbst gegen einander aufgestanden waren, auf τοὺς δυνατοὺς beziehen: sie selbst, nämlich die Oligarchen. Da dies aber sinnwidrig ist, so lässt H. Pp. das τοὺς δυνατοὺς den Ac. des Part. nur veranlassen und denkt bei αὐτούς sie, dieselben, τοὺς Σαμίους. Allein diese Weise ist so hart, hat in den dafür nachgewiesenen Stellen so wenig etwas Analoges, dass es sehr gewagt wäre sie als zulässig anzuerkennen. Nun aber gibt es noch

θῆναι, καίπερ ἐπαναστάντες αὐτοὶ ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ὀλιγαρχῶνται, καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἅμα οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων κοινολογούμενοι ἐσκέψαντο Ἀλκιβιάδην μὲν, ἐπειδὴ περ οὐ βούλεται, εἶν — καὶ γὰρ οὐκ ἐπιτήδειον αὐτὸν εἶναι ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν —, αὐτοὺς δὲ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν, ὡς ἤδη καὶ κινδυνεύοντας, ὁρᾶν ὅτῳ τρόπῳ μὴ ἀνεθῆσεται τὰ πράγματα, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα ἀντέχειν, καὶ ἐσφέρειν αὐτοὺς ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων προθύμως χρήματα καὶ ἦν τι ἄλλο δέη, ὡς οὐκέτι ἄλλοις ἢ σφίσιν αὐτοῖς ταλαιπωροῦντας.

Παρακλευσάμενοι οὖν τοιαῦτα τὸν μὲν Πείσανδρον εὐθύς τότε⁶⁴ καὶ τῶν πρέσβειων τοὺς ἡμίσεις ἀπέστελλον ἐπ' οἴκου πράζοντας τὰ καῖ, καὶ εἶρητο αὐτοῖς τῶν ὑπηκόων πόλεων αἷς ἂν προσίσχωσιν ὀλιγαρχίαν καθιστάναι· τοὺς δ' ἡμίσεις ἐς τὰλλα τὰ ὑπήκοα χωρία ἄλλους ἄλλη διέπεμπον καὶ Διοτρέφην, ὄντα περὶ Χίον, ἡρημένον δὲ ἐς τὰ ἐπὶ Θοράκης ἄρχειν, ἀπέστελλον ἐπὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἀφικόμενος² ἐς τὴν Θάσον τὸν δῆμον κατέλυσεν. καὶ ἀπελθόντος αὐτοῦ οἱ Θάσιοι δευτέρῳ μηνὶ μάλιστα τὴν πόλιν ἐτείχιζον, ὡς τῆς μὲν μετ' Ἀθηναίων ἀριστοκρατίας οὐδὲν ἔτι προσδεόμενοι, τὴν δ' ἀπὸ Λακεδαιμονίων ἐλευθερίαν ὀσημέραι προσδεχόμενοι· καὶ γὰρ καὶ φυγὴ αὐτῶν

eine andere La.: ἐπανασιάντες αὐτοί, die so gut begründet ist, so viel Empfehlendes hat dass auch H. Pp. sonst sie billigte und nur jetzt sie der La. προὔτρέψαντο zu Liebe verworfen hat. Ich hielt sie früher und halte sie auch jetzt für richtig, da sie durch mehrere der von mir nachgewiesenen Stellen sprachlich hinreichend gerechtfertigt wird. Denn dass ἐπαναστάντες, dem Begriffe nach auf Σαμίῳν bezogen im No., der in solchen Fällen gleichsam als die rohe Form des Nomens zu fassen ist, stehen kann, beweisen Her. 1, 51, 1: τῷ χρυσέῳ περιορῶντηρίῳ ἐπιγέγραπται Λακεδαιμονίων, φαιμένων εἶναι ἀνάθημα, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. Plat. Ges. 908, a: δεσμωτηρίων ὄντων ἐν τῇ πόλει τριῶν, ἐνὸς περὶ τὸν τῶν νύκτωρ συλληγομένων ξύλλογον, σωφρονιστήριον ἐπονομαζόμενον. Ueber den No. nach dem Da. zu 3, 36, 2, nach dem Ac. die Erkl. zu Plat. Phaedr. 241, d. vgl. Spr. 45, 2, 3. (Kr. Stud. 2 S. 202 f.) De Velsen p. 27 ss. will lesen: προὔτρέψαντο τοὺς θυνατωπάτους ὥστε —, καίπερ ἐπανασιήσαντες αὐτοὺς ἀλλήλοις. — ἐπανασιάντας ἑαυτοῖς, ἵνα will Dobree. — ὀλιγαρχῶνται. Kr. z. Dion. p. 329, 30.

§ 3. ἐν σφίσιν αὐτοῖς. vgl. 5, 69, 3. 7, 67, 2. 84, 3. 8, 38, 2. 76, 2. 86, 5. 92, 8 u. zu 4, 25, 6. — ἐσκέψαντο dachten darauf. „Arist. 1 p. 249: ἐσκέψαντο μεταστῆσαι πρὸς ἑαυτοὺς τὴν πόλιν.“ (Abr.) Doch ist mir die Construction bei einem Attiker immer befremdlich und die La. verdächtig. — εἶν anzugeben. — ἐπιτήδειον ἐλθεῖν. Spr. 55, 3, 7 u. 10. — αὐτούς. Spr. 55, 2, 3. — ἐπί. Spr. 68, 40, 6. — ἀνεθῆσεται. zu 5, 31, 3. — ἀντέχειν. ἀνέχειν Reiske u. Bl. vgl. 1, 141, 3. Doch lässt sich τὰ τοῦ erklären: in Bezug auf die Angelegenheiten des. Aehnlich ἀντίσχειν 1, 141, 5 und „τὰλλα ἀντέχειν 8, 86, 5.“ (Gö.) — χρήματα καὶ ἦν. Spr. 60, 10, 1.

C. 64. § 1. ἀπέστελλον. zu 2, 85, 2. 7, 19, 3. — εἶρητο, προσετίτακτο. (Sch.) — τῶν πόλεων. zu ἡμῶν 7, 63, 2. — τὰλλα. τ' ἄλλα Bk. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 1. — Διοτρέφην. Kr. z. Dion. p. 317, 41. — ἡρημένον ἄρχειν. Spr. 55, 3, 20. vgl. 6, 8, 3 u. Her. 1, 152, 1. — ἐς nach hin, für.

§ 2. ὀσημέραι für ὅσαι ἡμέραι einige gute Hsn. — καὶ γὰρ καί. zu 6, 61, 2. — φυγὴ, φυγάδες. (Sch.) wie Lys. 25, 21. Xen. Hell. 5, 2, 9. (Do-

ἔξω ἦν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρὰ τοῖς Πελοποννησίοις, καὶ αὐτὴ μετὰ τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδείων κατὰ κράτος ἔπρασσε ναῦς τε κομίσαι καὶ τὴν Θάσον ἀποστῆσαι. ξυνέβη οὖν αὐτοῖς μάλιστα ἂ ἐβούλοντο, τὴν πόλιν τε ἀκινδύνως ὀρθοῦσθαι καὶ τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελύσθαι. περὶ μὲν οὖν τὴν Θάσον τάναντία τοῖς τὴν ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσι τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, δοκεῖν δέ μοι καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν ὑπηκόων· σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πρᾶσσομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺς ἔλευθερίαν, τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑπουλον αὐτονομίαν οὐ προτιμήσαντες.

65 Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Πείσανδρον παραπλέοντές τε, ὥσπερ ἐδέδοκτο, τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσι κατέλυνον καὶ ἅμα ἔστιν ἀφ' ὧν χωρίων καὶ ὀπλίτας ἔχοντες σφίσι αὐτοῖς ξυμμάχους ἦλθον ἐς τὰς Ἀθήνας. καὶ καταλαμβάνουσι τὰ πλεῖστα τοῖς ἐταίροις προειργασμένα. καὶ γὰρ Ἀνδροκλέα τέ τινα, τοῦ δήμου μάλιστα προεσιτῶτα, ξυστάντες τινὲς τῶν νεωτέρων κρύφα ἀποκτείνουσιν, ὅσπερ καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην οὐχ ἥμισυ ἐξήλασε, καὶ αὐτὸν κατ' ἀμφοτέρω, τῆς τε δημαγωγίας ἕνεκα καὶ οἰόμενοι τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὡς κατιόντι καὶ τὸν Τισσαφέρην φίλον ποιήσοντι χαριεῖσθαι, μᾶλλον τι διέφθειραν· καὶ ἄλλους τινὰς ἀνεπιτηδείους τῷ αὐτῷ τρόπῳ κρύφα ἀνάλωσαν. λόγος τε ἐκ τοῦ φανεροῦ

bree.) Isokr. 8, 123. (Arn.) vgl. Schneider zu Xen. Hell. 5, 2, 9 u. Bergmann zu Isokr. Areop. p. 172. (Pp.) — ὑπὸ bei φυγή wie bei φεύγειν. vgl. zu 1, 130, 1. — ναῦς, τῶν Λακεδαιμονίων. (Sch.) — κομίσαι, nach Thasos; über den Inf. Spr. 55, 3, 11. Eine nach πράσσειν bei Thuk. sonst nicht vorkommende Construction; mit ὥστε noch 5, 78. — ἀποστῆσαι. Kr. z. Dion. p. 348.

§ 3. αὐτοῖς, τοῖς Θασίοις. — μάλιστα gehört zu ἐβούλοντο. (Ps.) — ὀρθοῦσθαι. ὀχυροῦσθαι Pp. mit Bezug auf λειχίζον § 2. Doch hat Thuk. ὀχυροῦν sonst nirgends. Vielleicht heisst jenes: in einen erwünschten Zustand versetzt werden. vgl. 6, 9, 2. — τὸν ἐν. δῆμον die Demokratie die sonst Widerstand geleistet haben würde. Spr. 53, 7, 9. — τάναντία das Gegentheil von dem was sie erwarteten. (St.) — τῶν Ἀθηναίων, der partitive Ge. (Hudson.) hängt von τοῖς καθιστᾶσι ab. (Ps.) — δοκεῖν für δοκεῖ eine gute Hs. vgl. zu 7, 87, 5. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 371, 41. — σωφροσύνην λαβοῦσαι, εὐβουλότεροι γινόμεναι. (Sch.) Der σωφροσύνη rühmte sich besonders die Aristokratie. s. 3, 82, 8. (Arn.) vgl. 8, 53, 4. Die ἀκολασία galt für demokratisch nach 6, 89, 4. (Pp.) vgl. Her. 3, 81, 1. (Arn.) — λαβοῦσαι. 3, 62, 4: τοὺς νόμους ἔλαβε. (Pp.) — ἀντικρὺς. zu 1, 122, 3. — ἀπό für ὑπό eine gute Hs. u. Dion. vgl. § 2. (Pp.) — ὑπουλον, da sie (als Köder wohl versprochen) nur scheinbar war. — αὐτονομίαν für ἐννομίαν viele und die besten Hsn. — οὐ προτιμήσαντες, οὐ προτιμότεραν σχόντες, οὐδὲν φρονιζόντες. (Sch.)

C. 65. § 1. ὥσπερ ἐδέδοκτο 8, 64, 1. — τοὺς δῆμους die Demokratien. Eben so der Plu. 3, 82, 1. — ἔστιν ἀφ' ὧν. zu 1, 23, 3. — σφίσι αὐτοῖς. zu 7, 48, 4 u. zu 8, 14, 3. — ἦλθον. ἦκον eine gute Hs.

§ 2. Ἀνδροκλέα τε. Es entspricht καὶ ἄλλους τινὰς. — κατ' ἀμφοτέρω. zu 7, 47, 2. — τῆς τε δ. ἕνεκα καὶ οἰόμενοι. Spr. 59, 2, 3. — ἀνεπιτηδείους, τῇ ὀλιγαρχίᾳ δηλονότι. (Sch.) vgl. 8, 70, 2.

§ 3. ἐκ τοῦ φανεροῦ. zu 4, 79, 2. — προείργαστο. προσειργαστο

προϊόγαστο αὐτοῖς ὡς οὔτε μισθοφορητέον εἴη ἄλλους ἢ τοὺς στρα-
τευομένους, οὔτε μεθεκτέον τῶν πραγμάτων πλείους ἢ πεντακισχιλί-
οις, καὶ τούτοις οἱ ἂν μάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν ὠ-
φελεῖν οἴοι τε ὦσιν. ἦν δὲ τοῦτο εὐπρεπὲς πρὸς τοὺς πλείους, ἐπειδὴ
ἔξεν γε τὴν πόλιν οἵπερ καὶ μεθιστάναι ἔμελλον. δῆμος μέντοι ὅμως
ἔτι καὶ βουλὴ ἢ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγεται· ἐβούλεον δὲ οἷδὲν ὅ
τι μὴ τοῖς ξυνεστῶσι δοκοῖη, ἀλλὰ καὶ οἱ λέγοντες ἐκ τούτων ἦσαν
καὶ τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς προὔσκεπτο. ἀντέλεγέ τε οὐδεὶς
ἔτι τῶν ἄλλων, δεδιὼς καὶ ὁρῶν πολὺ τὸ ξυνεστηχός· εἰ δὲ τις καὶ
ἀντείποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδείου τεθνήκει καὶ τῶν δρασάν-
των οὔτε ζήτησις οὔτ' εἰ ὑποπεύοιντο, δικαίωσις ἐγίγνετο, ἀλλ' ἡσυ-
χίαν εἶχεν ὁ δῆμος καὶ κατάπληξιν τοιαύτην ὥστε κέρδος ὁ μὴ πά-
σχων τι βίαιον, εἰ καὶ σιγῶν, ἐνόμιζεν. καὶ τὸ ξυνεστηχός πολὺ πλέον
ἡγούμενοι εἶναι ἢ ὅσον ἐτύγχανεν ὃν ἡσσωῖντο ταῖς γνώμαις, καὶ ἔξεν-

mehrere gute Hsu. Allein die Beziehung des προς — auf das eben Erwähnte ist nicht recht passend. — ἄλλους. Spr. 56, 18, 3 u. zu 1, 86, 2. Der Zweck war die Armen durch Entziehung der Besoldungen von den Staatsgeschäften und Gerichten zu entfernen. (Kr. z. Dion. p. 371, 43.) — τῶν πραγμάτων an der Verwaltung. (A. Ps.) vgl. Kr. z. Dion. p. 254, 38 u. 269, 70. „Eben so μετέχειν τῶν πραγμάτων Xen. Hell. 2, 3, 18.“ (Arn) — καὶ τούτοις und zwar denen. Kr. z. Her. 2, 7.

C. 66. § 1. εὐπρεπὲς, πιθανόν. (Sch.) zu 1, 37, 3. — τοὺς πλείους. Spr. 50, 4, 12. — ἐπεὶ — ἔμελλον denn verwalten wollten den Staat die welche ihn umwälzen wollten, keinesweges gesonnen einer Anzahl von 5000 Bürgern an der Verwaltung Antheil zu gewähren. (Kr. z. Dion. p. 372, 46.) — πόλιν, πολιτείαν 8, 74, 3. (Kr. eb. p. 269.) vgl. 2, 20, 2. — μεθιστάναι. zu 4, 57, 4. vgl. 6, 89, 5. 8, 48, 3. μεθίστασαν eine gute Hs. — ἔμελλον ist zu beiden Infinitiven zu denken. (Kr. z. Dion. p. 372, 46.) vgl. Spr. 55, 4, 11 u. Ind. u. μέλλειν. — ἀπὸ τοῦ κυάμου durch das Bohnenloos erwählt [der Senat der 500]. vgl. 8, 69, 3 u. Xen. Mein. 1, 2, 9: μωρῶν ἐστὶ τοὺς μὲν τῆς πόλεως ἄρχοντας ἀπὸ κυάμου καθίστασθαι, κυβερνήτη δὲ μηδένα θέλειν κεχρησθαι κυαμενῶ. (Ba.) Der Singular ist material. Spr. 44, 1, 1. — ἐβούλεον. ἐβουλεύοντο die besten Hsu. vgl. die Zus. zu 3, 42, 5. — ξυνεστῶσι, συνωμόταις. (Sch.) vgl. § 2. 3. u. zu 5, 82, 1. — οἱ λέγοντες, οἱ δημηγοροῦντες. (Sch.) — προὔσκεπτο für προὔσκειπτο Ba. u. entschiedener Elmsley zu Eur. Her. 148. προ — πρὶν ἐλθεῖν ἐς τὴν συλλογὴν. (Sch.)

§ 2. δεδιὼς, ἕκαστος aus οὐδεὶς. vgl. zu 4, 10, 1, Kr. z. Dion. p. 116 und über das nächste καὶ zu 1, 1, 1. — ἐπιτηδείου geschickt. (Hl.) zu 5, 85, 2. Dion C. 51, 7: ἐκ τρόπου δὴ τινος ἐπιτηδείου ἐγθάρησαν. — ἐτεθνήκει. Spr. 53, 4, 2. — ὑποπεύεσθαι der That beargwöhnt wurde. zu 6, 86, 1. Erg. δράσαι. vgl. 6, 64, 3. Ueber den Opt. zu 7, 18, 3. — δικαίωσις ἀντὶ τοῦ κόλασις ἢ εἰς δίκην ἀπαγωγὴ ἤτοι κρίσις. (Sch.) Bei den Attikern ist diese Bedeutung sonst ziemlich verschollen; doch führt Harpokr. aus Lysias δικαίωσις für δικαιολογία an; und so gebraucht Her. (Kr. zu 1, 100) δικαιοῦσθαι für bestrafen. — κέρδος ἐνόμιζεν. zu 7, 68, 2.

§ 3. τὸ ξυνεστηχός. Spr. 43, 4, 17. — ἢ ὅσον. 8, 87, 5: ἐλάσσους ἢ ὅσας. (Pp.) — ὃν für ὃ ἦν A. Ps., von einer Hs. bestätigt. — ἡσσωῖντο, τε-

ρεῖν αὐτὸ [ἀδύνατοι ὄντες] διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ διὰ τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν οὐκ εἶχον. κατὰ δὲ ταῦτὸ τοῦτο καὶ προσολογύρασθαί τι ἀγανακτήσαντα, ὥστε ἀμύνασθαι ἐπιβουλεύσαντα, ἀδύνατον ἦν· ἢ γὰρ ἀγνώτα ἂν εὔρεν ᾧ ἔρει ἢ γνώριμον ἄπιστον. ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντες ὑπόπτως προσήεσαν οἱ τοῦ δήμου, ὡς μετέχοντά τινα τῶν γιγνομένων. ἐνῆσαν γὰρ καὶ οὐς οὐκ ἂν ποτέ τις ᾤετο ἐς ὀλιγαρχίαν τραπέσθαι· καὶ τὸ ἄπιστον οὗτοι μέγιστον πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐποίησαν καὶ πλεῖστα ἐς τὴν τῶν ὀλίγων ἀσφάλειαν ὠφέλησαν, βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες.

67 Ἐν τούτῳ οὖν τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθύς τῶν λοιπῶν εἶχοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ἔσυλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἐλέσθαι ἑυγγραφέας αὐτοκράτορας, τούτους δὲ ἑυγγράψαντας γνώμην ἐσενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἢ πόλις οἰκίησεται· ἔπειτα ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέ-

ταπείνωτο. (Sch.) zu 6, 77, 2. — αὐτό, τὸ ξυνεσιῶς d. h. τοὺς ξυνεσιῶτας; αὐτοὶ die besten Hsb. — ἀδύνατοι ὄντες würde man gern entbehren. (Pp.) — τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν. Spr. 47, 25, 1. Ggs. γνώσις Plat. Rep. 477, a. — κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο aus eben diesem Grunde. vgl. Her. 2, 169, 1. 3, 109, 2. 5, 3. — προσολογύρασθαι findet sich noch bei Spätern. Das προς — erklär' ich wie in προσειπεῖν: an Jemand gewendet. „Hor. ep. 11, 12: Querebar applorans tibi.“ (Bekker.) — ἐπιβουλεύσαντα kann Subject oder auch Object sein. (Hl.) Wegen des Artikels Kr. zu Xen. An. 2, 3, 23. Doch ist es wohl ersteres: durch genommene Gegenmassregeln sich vertheidigen. Doch wünsch' ich ἐπιβουλεύσαντας. — ἀδύνατον, οὐκ ἀσφαλές. (Sch.) Gewählt weniger mit Bezug auf προσολογύρασθαι als auf ἀμύνασθαι ἐπιβουλεύσαντα, die vorgezogene Erklärung bestätigend. — ἂν εὔρεν. Spr. 54, 3, 10. — ᾧ ἔρει. Spr. 53, 7, 8.

§ 4. ἀλλήλοις. ἀλλ' ἀλλήλοις? Der Begriff ist nicht so betont dass er an der ersten Stelle stehen könnte. Kr. z. Her. 6, 14, 1. — ὑπόπτως. zu ἀκουσίως 2, 8, 1. — οἱ τοῦ δήμου, wie 5, 4, 3. zu 4, 130, 3. — ὡς μετέχοντά τινα. Spr. 56, 9, 10. — τινα. πάντα τινά Reiske. Doch s. Spr. 51, 16, 10. — ἂν ᾤετο. Spr. 54, 3, 10. — τραπέσθαι. ἂν τρ. Dobree 1 p. 107. Doch s. Spr. eb. u. zu 5, 9, 5. — ἄπιστον. ἄπορον Dobree, weil die ἀπιστία erst im Folgenden erwähnt wird. — πρὸς τοὺς πολλοὺς bei der Masse, dem Publicum. (Va.) — πλεῖστα ὠφέλησαν. Spr. 46, 5, 5. vgl. 6, 14, 7, 68, 3. 8, 68, 2. 96, 4, πλείω 2, 60, 2, μέγιστα 5, 9, 3. vgl. 6, 33, 4. — ἐς τὴν. 4, 75, 2: ὠφέλου ἐς τὰ ναυτικά. — ὠφέλησαν waren förderlich. zu ἀνωφελεῖς 6, 33, 4. — βέβαιον unzweifelhaft. (Ps.) Diese Zeile ist fast nur Wiederholung des schon Ausgesprochenen; eine Spur des Mangels der letzten Durchsicht. (Arn.) Wohl Glosse zu τὸ ἄπιστον μέγιστον.

C. 67. § 1. δέκα. λ' d. h. τριάκοντα C. F. Hermann. vgl. Wattenbach de quadring. Ath. fact. p. 38. vgl. jedoch Kr. z. Dion. p. 375, 58 u. dagegen Schömann Antiq. jur. publ. 5, 12, 2 u. wieder für Kr.'s Ansicht Eng. — ἑυγγραφέας. Eine Behörde welche die neue Verfassung entwerfen (συγγράφειν) sollte. Kr. p. 375. — ἐς τὸν. vgl. zu 5, 23, 1 u. 6, 41, 2. — ἐς ἡ. vgl. 8, 93, 3 u. Her. 1, 77, 2: παρεῖναι ἐς χρόνον ῥητόν. — οἰκίησεται verwaltet werden könnte. Spr. 53, 7, 8.

§ 2. ἔπειτα ἐπειδὴ. Eine nicht gemiedene Verbindung. Kr. z. Dion. p. 376, 59 u. Lobeck zu Soph. Aj. 61. — ἡ fehlt in den besten Hsn. fälschlich, da ἡ ῥητὴ ἡμέρα bezeichnet wird. (Pp.) — ἐφῆκε, παρῆν. (Sch.) zu

κλῆσαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν — ἔστι δὲ ἱερὸν Ποσειδῶνος
 ἔξω πόλεως, ἀπέχον σταδίους μάλιστα δέκα — καὶ ἐσήνεγκαν οἱ Ξυ-
 γραφῆς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων ἀνει-
 πεῖν γνώμην ἣν ἂν τις βούληται· ἣν δὲ τις τὸν εἰπόντα ἢ γράψῃται
 παρανόμων ἢ ἄλλω τῷ τρόπῳ βλάβῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεισαν.
 ἐνταῦθα δὴ λαμπρῶς ἐλέγετο ἤδη μῆτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἔτι³
 ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου μῆτε μισθοφορεῖν, προέδρους τε ἐλέσθαι πέντε
 ἄνδρας, τούτους δ' ἐλέσθαι ἑκατὸν ἄνδρας καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκαστον
 πρὸς ἑαυτὸν τρεῖς· ἐλθόντας δὲ αὐτούς, τετρακοσίους ὄντας, ἐς τὸ
 βουλευτήριον ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν αὐτοκράτορας, καὶ
 τοὺς πεντακισχιλίους δὲ Ξυλλέγειν ὁπόταν αὐτοῖς δοκῇ. ἦν δὲ ὁ μὲν⁶⁸
 τὴν γνώμην ταύτην εἰπὼν Πείσανδρος, καὶ τᾶλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς
 προθυμώτατα Ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον· ὁ μέντοι ἄπαν τὸ πρᾶγμα Ξυν-
 θεῖς ὅτῳ τρόπῳ κατέστη ἐς τοῦτο καὶ ἐκ πλείστον ἐπιμεληθεῖς Ἀντι-
 φῶν ἦν, ἀνὴρ Ἀθηναίων τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ τε οὐδενὸς ὕστερος²
 καὶ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος καὶ ἂν ἂν γνοίῃ εἰπεῖν, καὶ ἐς
 μὲν δῆμον οὐ παριῶν οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἐκούσιος οὐδένα, ἀλλ' ὕ-

3, 72. — *ξυνέκλησαν* für *ξυνέλεξαν* die besten Hsn., wohl mit Bezug auf die Beschränktheit des Raumes, bei der nicht alle genügenden Platz fanden. Waitenbach p. 39 erklärt: praesidio seperunt. Allein dies würde Thuk. wohl, wie 8, 69, 2, deutlicher ausgedrückt haben. Nicht zu vergleichen war *συνή-
 λαντον* (*σχοινίοις μεμιλωμένοις*) Poll. 8, 104. Eher mag man an einschlies-
 sende γέρα Hürden denken. vgl. Schömann de com. p. 64. — *ἔξω πόλεως*.
 Spr. 50, 2, 15. — *δέκα*. δ' (*τέσσαρας*) Meursius; doch s. Seidler und Reisig
 z. Soph. Oed. K. 15. (Pp.) — *ἐσήνεγκαν*. zu 5, 38, 5. — *ἄλλο μὲν*. zu
 1, 139, 3. — *τῶν Ἀθηναίων* hängt von *τις* ab. (Ba.) Von einem zu er-
 gänzenden *πνί* meint Fritzsche Quaestt. Luc. p. 201. — *ἀνειπεῖν*. *ἀνατρέ-
 πειν* mehrere und gute Hsn. Beides scheint mir falsch. (Erste Aufl.) Wohl
 weil *ἀνειπεῖν* sonst von Herolden gesagt wird. (Pp.) *εἰπεῖν* Cobet Hyper. p.
 47. — *παρανόμων*. Aesch. 3, 191: *τηνικαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη ἐπειδὴ τινες
 τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνείλον*. (Kr. z. Dion. p. 376, 60.) vgl. Dem. 24,
 154, Kr. z. Dion. p. 375, 57 u. Herm. Staatsalt. § 132, 2.

§ 3. *ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου*, ἦγουν ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ δημοικῆς κατα-
 στάσεως. (Sch.) zu 4, 76, 1. — *μισθοφορεῖν* 8, 65, 3. (Ds.) — *πρὸς ἑαυ-
 τόν*, sich beigesellend. — *τετρακοσίους*. Kr. z. Dion. p. 376, 61. — *ὅπῃ
 ἂν ἄριστα γινώσκωσιν*. zu 1, 126, 5.

C. 68. § 1. *τὸ πρᾶγμα* — τοῦτο die Massregeln entwarf wo-
 durch es so weit gedieh. (Ill.) vgl. 8, 38, 3. — *ὅτῳ τρόπῳ κατέστη
 ἐς τοῦτο* auf die Weise auf welche es bis dahin gedieh. (Ps.) zu
 der 8, 67, 3 erwähnten Umwälzung. vgl. 8, 68, 4. (Pp.) — *ὅτῳ*. *ὅτῳ δὴ*
 Reiske, wohl richtig. — *ἐκ πλείστον* seit sehr langer Zeit, wie 8, 90, 1.
 vgl. zu 1, 58, 1.

§ 2. *ἀνὴρ Ἀθηναίων*. zu 7, 43, 3. — *ἀρετῇ*, wenn man von seinem
 Aristokratismus und seinen „Handwerksidiotismen“ (Diderot) absieht. In sol-
 chen Beziehungen verräth sich bei gar zu Vielen „la maudite race à laquelle
 nous appartenons.“ (Friedrich d. Gr.) — *ὕστερος*. *δεύτερος* eine gute Hs.
 zu 1, 91, 4 u. 2, 97, 5. — *ἐνθυμηθῆναι*. zu 2, 60, 4. — *ἂν*, was in
 mehrern Hsn. fehlt, verdächtigen Pp. u. Dohree. vgl. Spr. 54, 15, 2. — *εἰπεῖν*
 vgl. § 4 u. zu 4, 84, 2. — *ἐς δῆμον*. zu 1, 107, 3. vgl. 5, 45, 4: *ἐς τὸν δ. παρελ-
 θῶν*. — *παριῶν*. zu 6, 15, 1. — *ἐκούσιος*. *ἐκουσίως* gute Hsn., gebilligt von Kr.

πόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος, τοὺς μέντοι ἀγωνιζομένους καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἐν δήμῳ πλεῖστα εἰς ἀνήρ ὅστις ξυμβουλευσάιτό τι δυνάμενος ὠφελεῖν. καὶ αὐτὸς δέ, ἐπειδὴ τὰ τῶν τετρακοσίων ἐν ὑστέρω μεταπεσόντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκακοῦτο, ἄριστο φαίνεται τῶν μέχρ' ἐμοῦ ὑπὲρ αὐτῶν τούτων, αἰτιαθεὶς ὡς ξυγκατέστησε, θανάτου δίκην ἀπολογησάμενος. παρέσχε δὲ καὶ ὁ Φρύνιχος ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμώτατον εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν, δεδιὼς τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ ἐπιστάμενος εἰδὼτα αὐτὸν ὅσα ἐν τῇ Σάμῳ πρὸς τὸν Ἀστυόχον ἐπραξε, νομίζων οὐκ ἂν ποτε αὐτὸν κατὰ τὸ εἶκος ὑπὸ ὀλιγαρχίας καταλθεῖν· πολὺ τε πρὸς τὰ δεινά, ἐπειδήπερ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη. καὶ Θηραμένης ὁ τοῦ Ἄγωνος ἐν τοῖς ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν, ἀνὴρ οὐτ' εἰπεῖν οὔτε γινῶναι ἀδύνατος ὥστε ἀπ' ἀνδρῶν πολλῶν καὶ ξυρετῶν πραχθὲν τὸ ἔργον οὐκ ἀπεικότως, καίπερ μέγα ὄν, προὔχώρησεν· χαλεπὸν γὰρ ἦν τὸν Ἀθηναίων δῆμον [ἐπ'] ἔτει ἑκατοστῷ μάλιστα ἐπειδὴ οἱ τύραννοι καταλύθησαν ἑλευθερίας παῦσαι, καὶ οὐ μόνον μὴ ὑπήκοον ὄντα, ἀλλὰ καὶ ὑπὲς ἡμῖν τοῦ χρόνου τούτου αὐτὸν ἄλλων ἄρχειν εἰωθότα.

z. Dion. p. 38. — ὑπόπτως τῷ πλήθει διακείμενος. zu 1, 75, 1. — δεινότητος. zu 3, 37, 5. — ἀγωνιζόμενος. zu 6, 29, 3. — πλεῖστα εἰς ἀνὴρ. Spr. 49, 10, 5. zu 3, 39, 1. vgl. zu 1, 80, 2. — ὅστις pluraliscl auf τοὺς ἀγωνιζομένους bezogen. Spr. 58, 4, 5. — ξυμβουλευσάιτο. Spr 52, 8, 7.

§ 3. αὐτὸς δέ für αὐτὸς τε Hk. zu 1, 9, 3. αὐτὸς γε Gō. — ἐπειδὴ τὰ τῶν, ἐπειδὴ μετέστη ἡ δημοκρατία καὶ εἰς ἀγῶνας κατέστη μετὰ τῶν die besten Hsn. Wohl von Th. herrühren dürfte καὶ εἰς ἀγῶνας κατέστη, aber nach ἐκακοῦτο gestellt. (Kr. z. Dion. p. 373, 54.) — ἐν ὑστέρω. zu 8, 27, 2. — μεταπεσόντα durch eine Gegenrevolution gestürzt. „Plat. Epist. 7 Anf. μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντα καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία.“ (Dr.) — ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ist mit ἀπολογησάμενος zu verbinden. (Kr. eb.) — αἰτιαθεὶς, angeklagt vom Theramenes. Lys. 42, 67. Doch bezieht Ruhnken de Antiph. be Reiske VII p. 819 dies auf einen andern Antiphon. (?) — ὡς ξυγκατέστησε ταῦτα, τὰ τῶν τετρακοσίων. (Kr. eb.) Ueber seine Rede περὶ τῆς μεταστάσεως vgl. Wattenbach p. 67. — πάντων διαφερόντως προθυμώτατον auf eine vor allen ausgezeichnete Weise sehr eifrig. — καὶ ἐπιστάμενος. Ueber καὶ zu 1, 1, 1. — ἐπραξε, Φρύνιχος. 8, 50, 1. (Arn.) — ὑπὸ ὀλιγαρχίας καταλθεῖν, so v. u. ὑπὸ ὀλιγαρχίας καταχθῆναι. (Abr.) Spr. 52, 3, 1. ἐπί bietet keine Hs. — πολὺ gehört zum Superlativ. Spr. 49, 7, 7. vgl. zu 3, 56, 2. — ὑπέστη, ὑπέσχετο. (Sch.) Vielmehr: sich unterzogen hatte, suscepit Ps. — φερεγγυώτατος von zuverlässiger Hingebung. zu 3, 46, 1. In der att. Prosa scheint es, wie auch ἐγγυος, sonst nicht vorzukommen.

§ 4. ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον qu. def. (Dobree.) — πρῶτος einer der Vornehmsten. (Hl. u. Arn.) Schwerlich statthalt. Der erste mochte er sein rücksichtlich des äusserlichen Hervortretens. — γινῶναι. zu 2, 60, 4. — ἐπ' ἔτει für ἔτει viele und mit die besten Hsn. In der att. Prosa so nicht Passows Lex. u. ἐπί II, 3. „Ueber die Zeit Clinton F. H. 411 u. Boeckh Inserr. 2 p. 318.“ (Pp.) — ἐπειδὴ. zu 1, 6, 4. Ueber die Sache 6, 59, 5. — ἑλευθερίαν erkannte man nur in der Demokratie. Kr. z. Dion. p. 374, 56. — καὶ vor οὐ und zwar verdächtigt Kr. Bruchst. — οὐ μόνον bildet eine

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία οὐδενὸς ἀντειπόντος ἀλλὰ κυρώσασα ταῦτα⁶⁹ διελύθη, τοὺς τετρακοσίους ἤδη ὕστερον τρόπῳ τοιῶδε ἐς τὸ βουλευτήριον ἐσήγγων. ἦσαν [δ'] Ἀθηναῖοι πάντες αἰεὶ οἱ μὲν ἐπὶ τείχει οἱ δ' ἐν τάξει τῶν ἐν Δεκελείᾳ πολεμίων ἕνεκα ἐφ' ὄπλοις. τῇ οὖν² ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς μὲν μὴ ξυνειδότες εἶασαν, ὥσπερ εἰώθεισαν, ἀπελθεῖν, τοῖς δ' ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ εἶρητο ἡσυχῇ μὴ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ὄπλοις ἀλλ' ἀποθεν περιμένειν καὶ ἦν τις ἐπιστῆται τοῖς ποιουμένοις, λαβόντας τὰ ὄπλα μὴ ἐπιτρέπειν. ἦσαν δὲ καὶ Ἄνδριοι καὶ Τήνιοι καὶ Καρουστίων τριακόσιοι καὶ Αἰγινητῶν τῶν ἐποίκων, οὓς Ἀθηναῖοι ἐπιμψαν οἰκήσοντας, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἤκοντες ἐν τοῖς ἑαυτῶν ὄπλοις, οἷς ταῦτα προείρητο. τούτων δὲ διατεταγμένων οὕτως ἐλθόντες οἱ τετρα-³κόσιοι, μετὰ ξυγιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος, καὶ οἱ εἴκοσι καὶ ἕκατὸν μετ' αὐτῶν [Ἕλληνες] κενίσχοι, οἷς ἐχρῶντο εἴ τί που δέοι χειροουργεῖν, ἐπέστησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κράμου βουλευταῖς, οὔσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐξιέναι λαβοῦσι τὸν μισθόν· ἔφερον δὲ αὐτοῖς τοῦ ὑπολοίπου χρόνου παντὸς αὐτοὶ καὶ ἐξιοῦσιν ἐδίδοσαν.

Ὡς δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἡ τε βουλὴ οὐδὲν ἀντειποῦσα ὑπέξῃλθε⁷⁰ καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται οὐδὲν ἐνεωτέριζον ἀλλ' ἡσίχαζον, οἱ [δὲ] τετρα-

feste Formel; μὴ ist des Inf. wegen gesetzt. Doch findet sich beim Participium *ἀπὸ μόνον* 1, 82, 2. 3, 59, 1. (Pp.) vgl. 6, 88, 3. — *ὑπὲρ ἡμῖν*. zu 1, 8, 1.

C. 69. § 1. ἀλλὰ verbindet verschiedene Casus von Participien. Spr. 56, 14, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 376, 62. — *ἡ δὴ ὕστερον* hier eine gute Hs., die übrigen nach *τοιῶδε*. — *ἦσαν δ'*. Das δὲ wünscht man gestrichen. Recht. vgl. 3, 20, 2. 52, 1. 8, 104, 1. (Pp.) 1, 89, 1. 2, 34, 1. 3, 104, 1. Es ist aus § 2 entstanden. — *Ἀθηναῖοι* für *Ἀθηναίων* die besten Hsn. — *ἐπὶ τείχει* ohne Artikel. 4, 133, 1: *Θησπίων τείχος περιεῖλον*. Ar. Thesm. 495: *ἀπὸ τείχους εἰσιών*. vgl. dort Fritzsche. (Hertlein Ms.) Spr. 50, 1, 15. — *τάξει, παρατάξει*. (Sch.) — *ἐφ' ὄπλοις*. zu 7, 28, 2. (Pp.)

§ 2. *ἡσυχῇ, χρύγα*. (Sch.) unbemerkbar. — *ἐπιστῆται* eintrete, um es zu hindern. — *ἦσαν δὲ καὶ* es waren aber (darunter) nicht bloss Athener, sondern auch. — *τῶν ἐποίκων, πνίς*. Spr. 47, 15, 5. vgl. Kr. z. Jer. 6, 58, 2. — *οὓς Ἀ. εἰ οἰκήσοντας* (2, 27, 1) würde ich gern entbehren. (Kr. Bruchst.) — *ἑαυτῶν*, im Gegensatze zu denen der Athener. — *αὐτὰ, περιμένειν καὶ μὴ ἐπιτρέπειν*. Eine gute Hs. *τὰ αὐτὰ*.

§ 3. *οἱ* wird durch den relativen Satz erklärt. (Pp.) Spr. 50, 2, 7. — *Ἕλληνες* fehlt in mehreren Hsn., vielleicht gesetzt, damit man nicht an die kythischen Bogenschützen, eine Art Gensdarmarie, denke. (Wasse.) vgl. Kr. z. Dion. p. 376, 63. Oder *ἄλλοι*? — *τί που*, wie 1, 132, 2. zu 8, 4 n. jr. zu Xen. An. 4, 5, 8 lat. A. — *χειροουργεῖν, διαχειρίσασθαι πνα καὶ ἐναιρεῖν*. (Sch.) — *κράμου*. zu 8, 66, 1. — *τοῦ ὑπολοίπου* für die verflüssene Zeit. (Ps.) Für den Rest des Jahres meint Böckh Staatsh. d. Ath. 1 p. 327. Aber wozu die unnöthige Ausgabe? Also für die übrige Zeit, wofür sie den Betrag noch nicht erhalten, den rückständigen Sold. Kr. z. Dion. p. 377, 64. Der Ge. hängt von *μισθόν* ab. Spr. 47, 8, 1.

C. 70. § 1. *οἱ δέ. οἱ δὲ* Kr. Das δέ, von Plk. verdächtigt, fehlt in einer Hs. Stellen wie 2, 65, 3 sind verschieden. Auf die vorliegende Weise hat Thuk. und wohl überhaupt die attische Prosa das δέ im Nachsatze nie

κόσιοι ἐσελθόντες ἐς τὸ βουλευτήριον τότε μὲν προτιάνεις τε σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν, καὶ ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς, εὐχαῖς καὶ θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχορήσαντο, ὕστερον δὲ πολὺ μεταλλάξαντες τῆς τοῦ δήμου διοικήσεως, πλὴν τοὺς φεύγοντας οὐ κατήγον τοῦ Ἀλκιβιάδου ἕνεκα, τὰ δὲ ἄλλα ἔνεμον κατὰ κράτος τὴν πόλιν. καὶ ἄνδρας τέ τινας ἀπέκτειναν οὐ πολλούς, οἳ ἐδόκουν ἐπιτήδειοι εἶναι ὑπεξαίρεθῆναι, καὶ ἄλλους ἔδησαν, τοὺς δὲ καὶ μετέστησαν· πρὸς τε Ἅγιν τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα ὄντα ἐν τῇ Δεκελείᾳ ἐπεκηρυκεύοντο, λέγοντες διαλλαγῆναι βούλεσθαι καὶ εἰκὸς εἶναι αὐτὸν σφίσι καὶ οὐκέτι 71τιῷ ἀπίστω δήμῳ μᾶλλον ἔσυγχωρεῖν. ὁ δὲ νομίζων [τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν], οὐδ' εὐθύς οὕτω τὸν δῆμον τὴν παλαιὰν ἐλευθερίαν παραδώσειν, εἴ τε στρατιὰν πολλὴν ἴδοι σφῶν, οὐκ ἂν ἡσυχάσειν, οὐδ' ἐν τῷ παρόντι πάνυ τι πιστεύων μὴ οὐκέτι ταράσσεσθαι αὐτούς, τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν τετρακοσίων ἐλθοῦσιν οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο, προσμεταπεμψάμενος δὲ ἐκ Πελοποννήσου στρατιὰν πολλὴν οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ αὐτὸς τῇ ἐκ τῆς Δεκελείας φρουρᾷ μετὰ τῶν ἐλθόντων κατέβη πρὸς αὐτὰ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων, ἐλπίσας ἢ ταραχθέντας αὐτούς μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι σφίσιν ἢ βούλονται ἢ καὶ αὐτοβοεῖ ἂν

gebraucht. — σφῶν, ἐκ σφῶν. (Sch.) Spr. 47, 9. vgl. 6, 70, 4. — ἀπεκλήρωσαν, ἔχουν διὰ κλήρου ἀποκαίεστησαν. (Sch.) — ὅσα πρὸς τοὺς θεοὺς, ἦν erforderlich war. Her. 1, 215: ὅσα μὲν ἐς αἰχμᾶς, χαλκῷ χρῶνται. (Arn.) Spr. 62, 1, 4. vgl. 4, 48, 5. 7, 11, 3. — καθιστάμενοι ἐς antretend. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 3. Ueber die εἰσιτήρια die Erkl. z. Dem. p. 400, 25. — πλὴν τοὺς φ. οὐ κατήγον; wie es sonst zu geschehen pflegte. Kr. z. Dion. p. 366, 25. — τὰ δέ. Das δέ steht mit Bezug auf das parenthetische πλὴν — ἕνεκα. vgl. 7, 33, 2. (Arn.) Index u. δέ. vgl. 1, 11, 1? — ἔνεμον verwalteten, bei Thuk. in diesem Sinne nur hier, öfter Her. u. Soph. Aesch. Hik. 655: ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. Der gew. att. Prosa ist dieser Gebrauch wohl fremd. — κατὰ κράτος gewalthaberisch.

§ 2. τινὰς οὐ πολλούς. zu 6, 94, 3. Ueber die Sache vgl. Lys. 20, 8 f. — ἐπιτήδειοι geeignet, verdienend. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 11 „u. Bremi zu Aesch. 3, 230.“ (Pp.) — ὑπεξαίρεθῆναι aus dem Wege geräumt zu werden. (Ps.) — μετέστησαν entfernten sie, nicht eben alle durch Verbannung; μετεστήσαντο viele u. auch gute Hsn.; allein Thuk. hat so nur das Activ 4, 57, 4. 8, 72, 2. „Das Medium jedoch Aesch. 3, 129: τοὺς ἐναγῆς μετεστήσαντο.“ (Pp.) — αὐτόν. viele und auch gute Hsn. αὐτοῖς, sprachwidrig. Spr. 51, 2, 8. — οὐκέτι, dem nicht mehr waltenden. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 376, 62.

C. 71. § 1. τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν gestrichen und das nächste οὐδέ in οὐτε verwandelt würde der Stelle helfen. (Kr. z. Dion. p. 269 s.) Eben so Dobree. daneben aber irrig οὐδ' ἂν für οὐκ ἂν. — εἴ τε. zu 1, 35, 2 u. Index u. εἴ. — σφῶν, τῶν Λακεδαιμονίων, (A. Ps.) vgl. Spr. 51, 2, 3 u. zu 1, 20, 1 E. — ἂν. zu 2, 80, 5. — ἡσυχάσειν. zu 1, 142, 4. — ἐν τῷ παρόντι gehört zu ταράσσεσθαι. (Hl.) — πάνυ τι. Spr. 51, 16, 5. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 9, 26 lat. A. — μή. zu 1, 10, 1. — οὐκέτι. Spr. 67, 12, 6. vgl. 1, 141, 4. — ταράσσεσθαι Gō., ταράττεσθαι die Hsn. — ξυμβατικόν Versöhnliches, wie 8, 91, 1. εἰρηναῖον 1, 29, 3. Noch findet sich ξυμβατικός 6, 103, 3 und seit Polybios öfter, z. B. bei Plut. Aem. P. 6.

§ 2. ἦ. εἴ die besten Hsn. — βούλονται, οἱ Πελοποννήσιοι. (Sch.) —

διὰ τὸν ἔνδοθεν τε καὶ ἔξωθεν κατὰ τὸ εἰκὸς γενησόμενον θόρουβον· τῶν γὰρ μακρῶν τειχῶν διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἔρημίαν [λήψεως] οὐκ ἔν ἀμαρτεῖν. ὡς δὲ προσέμιξέ τε ἔγγυς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μὲν ἔνδοθεν³ οὐδ' ὅπωςτιοῦν ἐκίνησαν, τοὺς δ' ἰππέας ἐκπέμψαντες καὶ μέρος τι τῶν ὀπλιτῶν καὶ ψιλῶν καὶ τοξοτῶν ἄνδρας τε κατέβαλον αὐτῶν διὰ τὸ ἔγγυς προσελθεῖν καὶ ὅπλων τινῶν καὶ νεκρῶν ἐκράτησαν, οὕτω δὴ γνοὺς ἀπήγαγε πάλιν τὴν στρατιάν. καὶ αὐτὸς μὲν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κατὰ χώραν ἐν τῇ Δεκελείᾳ ἔμενον, τοὺς δ' ἐπελθόντας ὀλίγους τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῇ μείναντας ἀπέπεμψεν ἐπ' οἶκον. μετὰ δὲ τοῦτο παρὰ τε τὸν Ἄγιν ἐπρεσβεύοντο οἱ τετρακόσιοι οὐδὲν ἤσσαν, κακείνου μᾶλλον ἤδη προσδεχομένου καὶ παραινοῦντος ἐκπέμπουσι καὶ ἔς τὴν Λακεδαιμόνα περὶ ξυμβάσεως πρέσβεις, βουλόμενοι διαλλαγῆναι.

Ἰέμπουσι δὲ καὶ ἔς τὴν Σάμον δέκα ἄνδρας παραμυθησομένους⁷² τὸ στρατόπεδον καὶ διδάζοντας ὡς οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν ἢ ὀλιγορχία κατέστη, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ξυμπάντων πραγμάτων, πεντακισχίλιοι τε ὅτι εἶεν καὶ οὐ τετρακόσιοι μόνον οἱ πράσσοντες· καίτοι οὐ πρόποτε Ἀθηναίους διὰ τὰς στρατείας καὶ τὴν ὑπερ-² ὄριον ἀσχολίαν ἔς οὐδὲν πρῶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλευσοντας ἐν ᾧ πεντακισχιλίους ξυνελθεῖν. ἄλλα τ' ἐπιστελλαντες τὰ πρόποντ' εἰ-

αὐτοβοεῖ. zu 2, 81, 3. — ἄν, αἰρεθῆναι, ἀλῶναι aus χειρωθῆναι, wenn nicht vielmehr γοῦν für das folgende γάρ zu lesen ist. (Ba.) Gestrichen hat es Arn. — τῶν γάρ. τῆς τῶν eine Hs., womit die Stellung des γάρ unvereinbar ist. — ἔρημίαν Unbesetztheit. (Hl.) vgl. zu 6, 102, 2. — λήψεως. τῆς λήψεως Reiske. Vielleicht ist es ein Glossem. vgl. 3, 69, 2. 7, 50, 1.

§ 3. προσέμιξεν ἔγγυς. zu 4, 93, 1. — τὰ ἔνδοθεν den innern Zustand. (Ba.) — οὐδ' ὅπωςτιοῦν auch nicht im Mindesten. (Va.) Spr. 51, 15, 3. — ἐκίνησαν. zu 4, 89, 3. — ψιλῶν, ἀκονιστῶν nach 7, 78, 2. zu 3, 97, 2. — ἄνδρας αὐτῶν. zu 7, 43, 3. — τε ist aus einer guten Hs. zugefügt. — κατέβαλον, das Transitiv zu πίπτειν, syn. ἀποκτείνειν nach Hesych., bei Thuk. nur hier. Her. 4, 64, 1. 7, 211, 2. 9, 63: ἀμυνόμενοι κατέβαλλον πολλοὺς τῶν Λακεδαιμονίων. vgl. das Lex. Xen. — οὕτω δὴ. zu 1, 131, 1. — γνοὺς. ἀπογνοὺς Haase p. 97 s. Oder ἐνδοῦς?

§ 4. τοὺς ἐπελθόντας § 2. vgl. zu 1, 54, 4. — κακείνου für καὶ ἐκείνου eine gute Hs. — μᾶλλον. zu 1, 3, 2. — πρέσβεις. Nicht erwähnt findet sich ein Erfolg. (Kr. z. Dion. p. 382, 93.)

C. 72. § 1. παραμυθησομένους um zu beschwichtigen, wie 8, 86, 1. — εἶεν. εἰσίν? Oder bezeichnet der Opt. die Vorspiegelung? — οἱ πράσσοντες die Staatsangelegenheiten Betreibenden. (A. Ps.)

§ 2. στρατείας. στραπιάς viele, auch gute Hsn. zu 1, 3, 4. — τὴν ὑπερόριον ἀσχολίαν auswärtige Geschäfte theils für den Staat theils in Privatangelegenheiten. (Kr. z. Dion. p. 381, 84.) Zweier Endungen ist das Adj. auch Aesch. 1, 19. 2, 49; aber substantivirt ἡ ὑπερορία an ungefähr einem Dutzend Stellen von Attikern. — ἔς οὐδὲν — βουλευσοντας sie seien zu keinem so wichtigen Geschäfte der Berathung halber gekommen. (Sch.) — ἐν ᾧ π. ξυνελθεῖν, ὥστε ἀθρόους πεντακισχιλίους συνελθεῖν. δηλοῦται δὲ ἐντεῦθεν ὅτι οἱ τετρακόσιοι δημοκρατικωτέραν τῆς πρόσθεν ἐπηγγέλλοντο ποιῆσειν τὴν πολιτείαν, πεντακισχιλίους κοινωνοὺς παραλαβόντες, ὅσοι οὐδὲ πρόποτε πρῶτεροι βουλευσόμενοι συνῆλθον. Ueber ὅς nach οὕτω Spr.

πεῖν ἀπέπεμψαν αὐτοὺς εὐθύς μετὰ τὴν ἑαυτῶν κατάστασιν, δείσαντες μὴ, ὅπερ ἐγένετο, ναυτικὸς ὄχλος οὐτ' αὐτὸς μένειν ἐν τῷ ὀλιγαρχικῷ κόσμῳ ἐθέλη, σφᾶς τε μὴ ἐκείθεν ἀρξάμενον τοῦ κακοῦ μεταστήσωσιν.

73 Ἐν γὰρ τῇ Σάμῳ ἐνεωτερίζετο ἤδη τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν καὶ ξυνέβη τοιαύδε γενέσθαι ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον ὅνπερ οἱ τετρακόσιοι ξυνίσταντο. οἱ γὰρ τότε τῶν Σαμίων ἐπαναστάντες τοῖς δυνατοῖς καὶ ὄντες δῆμος, μεταβαλλόμενοι αὐθις καὶ πεισθέντες ὑπὸ τε τοῦ Πεισάνδρου, ὅτ' ἦλθε, καὶ τῶν ἐν τῇ Σάμῳ ξυνεστῶτων Ἀθηναίων, ἐγένοντό τε ἐς τριακοσίους ξυνωμόται καὶ ἔμελλον τοῖς ἄλλοις ὡς δῆμῳ ὄντι ἐπιθήσεσθαι. καὶ Ὑπέρβολόν τε τινα τῶν Ἀθηναίων, μοχθηρὸν ἄνθρωπον, ὡστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμειος καὶ ἀξιωματος φόβον ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, ἀποκτείνουσι μετὰ Χαρμίνου τε, ἐνὸς τῶν στρατηγῶν, καὶ τινῶν τῶν παρὰ σφίσιν Ἀθηναίων, πίστιν δίδόντες αὐτοῖς, καὶ ἄλλα μετ' αὐτῶν τοιαῦτα ξυνέπραξαν, τοῖς τε πλείοσιν ὠρμητο ἐπιτίθεσθαι. οἱ δὲ αἰσθόμενοι τῶν τε στρατηγῶν Λέοντι καὶ Διομέδοντι — οὗτοι γὰρ οὐχ ἐκόντες, διὰ τὸ τιμᾶσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου, ἔφερον τὴν ὀλιγαρχίαν — τὸ μέλλον σημαίνουσι καὶ Θρασυβούλῳ καὶ Θρασύλλῳ, τῷ μὲν τριηραρχοῦντι τῷ δὲ ὀπλιτεύοντι, καὶ ἄλλοις οἱ ἐδόκουν αἰεὶ μάλιστα ἔναν-

51, 13, 10. vgl. Clinton F. H. 422 u. Böckh Staatsh. 1 S. 324. — ξυνελθεῖν. zu πράξιν 6, 24, 3. — ἄλλα τε für καὶ τὰλλα eine gute Hs. — τὰ πρέποντ' εἰπεῖν was zu sagen angemessen, erspriesslich war. Spr. 55, 3, 2. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 2. — ἑαυτῶν für αὐτῶν eine gute Hs. — κατάστασιν Amtsantritt. — ἐγένετο. ἐγένετο, ὁ Kr. — ναυτικὸς ὄχλος. Verrufen war die ναυτικὴ ἀναρχία. Eur. Hek. 607. — κόσμῳ. zu 4, 76, 1. — σφᾶς τε μὴ. Spr. 54, 17, 7. — τοῦ κακοῦ, der Kampf gegen die Oligarchie. — μεταστήσωσιν, καταλύσωσιν. (Sch.) Der Plu. neben ἐθέλη. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 17.

C. 73. § 1. ἐνεωτερίζετο τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν es wurde an dem Umsturze der Oligarchie gearbeitet. — ὄνπερ. zu 1, 28, 2. — τότε 8, 21, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.) — μεταβαλλόμενοι. zu 1, 71, 4. — καὶ ὑπὸ τῶν, καὶ ὑπὸ τῶν, wie 8, 78, 1. zu 1, 49, 2. — ἐγένοντό τε καὶ ἔμελλον für ἐπεὶ ἐγένοντο ἔμελλον. Spr. 65, 10 u. zu 3, 10, 1. — τριακοσίους. Spr. 60, 8, 1. — ξυνωμόται. ξυνωμότας zwei Hsn.

§ 2. Ὑπέρβολον. Kr. z. Dion. p. 378, 70. — τε. Dem τί entspricht καὶ ἄλλα. — τῶν Ἀθηναίων hängt nicht von τινά sondern von Ὑπέρβολον ab. Spr. 49, 9, 1. — διὰ δ. καὶ ἀ. φόβον. Der sonst übliche Grund. — διὰ αἰσχύνην τῆς πόλεως weil er der Stadt Schande machte. (Hl.) — μετὰ X. unter Mitwirkung des Ch. (A. Ps.) vgl. 5, 29, 4. 6, 79, 2 u. zu 3, 66, 1. — τῶν π. hängt von πνῶν ab. — μετ' αὐτῶν neben ξυν-. zu 1, 23, 3 u. 6, 105, 2. — τοῖς πλείοσι der Mehrzahl, den Demokraten der Samier § 5.

§ 3. τῶν στρατηγῶν Λέοντι. Spr. 47, 9, 1. — Θρασύλλῳ. Das doppelte λ schützen besonders die Inschriften. Schömann Isae. p. 355. vgl. Böckh Inscr. 1 p. 347 s. — ὀπλιτεύοντι ἀντὶ τοῦ ὀπλικοῦ ἄρχοντι. (Sch.) ὀπλίτη ὄντι Kr. ind. zu Xen. An. lat. A. Den Begriff der Befehlshaberschaft hat

τιοῦσθαι τοῖς Ξυνεσιῶσιν· καὶ οὐχ ἠξίουν περιδεῖν αὐτοὺς σφᾶς τε διαφθαρέντας καὶ Σάμιον Ἀθηναίους ἀλλοτριωθεῖσαν, δι' ἣν μόνον ἡ ἀρχὴ αὐτοῖς ἐς τοῦτο Ξυνέμενεν. οἱ δὲ ἀκούσαντες τῶν τε στρατιω-4 τῶν ἕνα ἕκαστον μετήεσαν μὴ ἐπιτρέπειν, καὶ οὐχ ἠκιστα τοὺς Παράλους, ἄνδρας Ἀθηναίους τε καὶ ἔλευθέρους πάντας [ἐν τῇ νηὶ πλέοντας] καὶ αἰεὶ δὴ ποτε ὀλιγορχία, καὶ μὴ παρούση, ἐπιχειμένους· ὅ τε Λέων καὶ ὁ Διομέδων αὐτοῖς ναῦς τινάς, ὅποτε ποι πλέοιεν, κατέλειπον φύλακας. ὥστ' ἐπειδὴ αὐτοῖς ἐπετίθεντο οἱ τριακόσιοι, βοηθη-5 σάντων πάντων τούτων, μάλιστα δὲ τῶν Παράλων, περιεγένοντο οἱ τῶν Σαμίων πλείονες, καὶ τριάκοντα μὲν τινες ἀπέκτειναν τῶν τριακοσίων, τρεῖς δὲ τοὺς αἰτιωτάτους φυγῇ ἐξημίωσαν· τοῖς δ' ἄλλοις οὐ μνησικακοῦντες δημοκρατούμενοι τὸ λοιπὸν Ξυνεπολίτευον.

Τὴν δὲ Πάραλον ναῦν καὶ Χαιρέαν ἐπ' αὐτῆς τὸν Ἀρχεστράτου, ἄνδρα 74 Ἀθηναῖον, γενόμενον ἐς τὴν μετάστασιν πρόθυμον, ἀποπέμπουσιν οἱ τε Σάμιοι καὶ οἱ στρατιῶται κατὰ τύχος ἐς τὰς Ἀθήνας ἀπαγγελοῦντα τὰ γεγενημένα· οὐ γὰρ ἤδεσάν πω τοὺς τετρακοσίους ἄρχοντας. καὶ 2 καταπλευσάντων αὐτῶν εὐθέως τῶν μὲν Παράλων τινάς οἱ τετρακόσιοι, δύο ἢ τρεῖς, ἔδησαν, τοὺς δ' ἄλλους ἀφελόμενοι τὴν ναῦν καὶ μετεμβιβάσαντες ἐς ἄλλην στρατιῶτιν ναῦν ἔταξαν φρουρεῖν περὶ Εὐβοίαν. ὁ δὲ Χαιρέας εὐθύς, διαλαθὼν πως, ὡς εἶδε τὰ παρόντα, πάλιν ἐς τὴν Σάμιον ἔλθὼν ἀγγέλλει τοῖς στρατιώταις, ἐπὶ τὸ μείζον πάντα δεινώσας, τὰ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ὡς πληγαῖς τε πάντας ζημιούσι καὶ 3

das Wort doch wohl nie gehabt. vgl. Haase p. 34 s. — τοῖς Ξυνεσιῶσι der Verschwörung. (Va.) zu 8, 66, 1. — αὐτούς, die eben § 3 erwähnten Athener, Subject zu περιδεῖν; σφᾶς die samischen Demokraten. (Sch.) — ἀλλοτριῶν mit dem Da. auch Xen. Kyr. 6, 1, 16. (Pr.) Ueber ἀλλοτριος mit dem Da. Spr. 48, 13, 5. Ueber das Particip Spr. 56, 6, 2. Die Oligarchie neigte sich immer zu Sparta. zu 1, 19. — μέχρι νῦν vor ἡ ἀρχή, Glossem zu ἐς τοῦτο, ist mit guten Hsn. gestrichen. vgl. 5, 26, 2.

§ 4. μετήεσαν gingen an mit Bitten. (Sch.) vgl. 3, 70, 1. — τοὺς Παράλους, τοὺς ἐκ τῆς νεὸς τῆς Παράλου. (Sch.) vgl. § 5 u. 74, 2, Ar. Ly. 58, Frö. 1071, Aesch. 3, 162 u. Kr. z. Dion. p. 378, 71. — πάντας, während andre Schiffe theilweise von Sklaven bemannt waren. (Bl.) vgl. Böckh Staatsh. 1 p. 365 f. — ἐν τῇ νηὶ πλείοντες scheinen Glossem zu τοὺς Παράλους. Suidas: Πάραλοι οἱ ἐν τῇ Παράλῳ νηὶ πλείοντες. (Abr.) So auch Driessen p. 36 s. — αἰεὶ δὴ ποτε. zu 1, 13, 3. — καὶ μὴ παρούση, καὶ εἰ μὴ εἶναι (οὔσα) τύχοι. (Sch.) — ἐπιχειμένους, ἀχθομένους. (Sch.) vgl. 2, 49, 4 u. 59, 1. — φύλακας, τῷ δήμῳ. (Dobree.)

§ 5. οἱ πλείονες, οἱ δημοκρατικοί. (Sch.) Ueber die Stellung zu 1, 126, 6. C. 74. § 1. ναῦν. zu 6, 53, 1. — ἐπ' αὐτῆς. Spr. 68, 41, 1. vgl. 7, 25, 1. — ἐς τὴν μετάστασιν, ἤγουν ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν ὀλιγορχίαν. (Sch.) für den Sturz der Oligarchie im Heere. (Pr.) — οὐ γὰρ. vgl. 8, 77. (Pr.)

§ 2. μετεμβιβάζειν wird noch aus Polyæn angeführt. — ἄλλην. Spr. 50, 4, 11. — στρατιῶτιν. zu 6, 43, 1. — φρουρεῖν περὶ Εὐβοίαν. vgl. 8, 86, 6. (Ill.) — διαλαθὼν durchgeschlichen. — ἐπὶ τὸ μείζον. zu 1, 10, 4. — δεινώσας, ἤγουν εἰς τὰ δεινότατα τῷ λόγῳ ἐπάρας. (Sch.) Das Wort wird noch aus Plutarch angeführt. — Ἀθηνῶν für Ἀθηναίων vielleicht nur zwei Hsn., wohl auch Va.

ἀντειπεῖν ἔστιν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν, καὶ ὅτι αὐτῶν καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ὑβρίζονται, καὶ διανοοῦνται, ὅπόσοι ἐν Σάμῳ στρατεύονται μὴ ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης, τούτων πάντων τοὺς προσήκοντας λαβόντες εἴρξαι, ἴνα, ἢν μὴ ὑπακούωσι, τεθνήκωσιν. 75 καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπικαταψευδόμενος ἔλεγεν. οἱ δ' ἀκούσαντες ἐπὶ τοὺς τὴν ὀλιγαρχίαν μάλιστα ποιήσαντας καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοὺς μετασχόντας τὸ μὲν πρῶτον ὤρμησαν βάλλειν, ἔπειτα μέντοι ὑπὸ τῶν διὰ μέσου κωλυθέντες καὶ διδαχθέντες, μὴ τῶν πολεμίων ἀντιπρώρων 2 ἐγγὺς ἐφοροῦντων ἀπολέσωσι τὰ πράγματα, ἐπαΐσαντο. μετὰ δὲ τοῦτο, λαμπρῶς ἤδη ἐς δημοκρατίαν βουλόμενοι μεταστῆσαι τὰ ἐν τῇ Σάμῳ, ὃ τε Θρασύβουλος ὁ τοῦ Λύκου καὶ Θράσυλλος — οὔτοι γὰρ μάλιστα προεστήκεισαν τῆς μεταβολῆς — ὤρκωσαν πάντας τοὺς στρατιώτας τοὺς μεγίστους ὄρκους, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα, ἢ μὴν δημοκρατήσεσθαι τε καὶ ὁμονόησειν, καὶ τὸν πρὸς Πελοποννησίους πόλεμον προθύμως διοίσειν, καὶ τοῖς τετρακόσιοις πολέμιοι τ' ἔσεσθαι καὶ οὐδὲν ἐπικηρυκεύεσθαι. ξυνώμνυσαν δὲ καὶ Σαμίων πάντες τὸν αὐτὸν ὄρκον οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὰ πράγματα πάντα καὶ τὰ ἀποβησόμενα ἐκ τῶν κινδύνων ξυνεκοινώσαντο οἱ στρατιῶται τοῖς Σαμίοις, νομίζοντες οὐτ' ἐκείνοις ἀποστροφὴν σωτηρίας οὔτε σφί-

§ 3. ζημιούσι, οἱ τετρακόσιοι. (Ps.) — ἔστιν. οὐκ ἔστιν? — ἔχοντας. zu 8, 66, 1. — αὐτῶν, τῶν στρατιωτῶν. — διανοοῦνται, οἱ τετρακόσιοι. — τε nach ὅπόσοι ist mit einer guten Hs. gestrichen. — ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης. zu 1, 113, 2. — εἴρξαι. εἴρξαι eine gute Hs. zu 5, 11, 1. Ueber den Inf. Fu. zu 1, 27, 2. — ὑπακούωσι für ὑπακούσσωσι die besten Hsn. Subject hier ὅπόσοι ἐν Σάμῳ στρατεύονται. — τεθνήκωσιν. Spr. 40 u. θνήσκω u. 53, 3, 4. Subject γυναῖκες καὶ παῖδες.

C. 75. § 1. ἐπὶ gehört zu ὤρμησαν, wie 8, 84, 2. (Pp.) — βάλλειν. Spr. 55, 3, 20 u. zu 1, 128, 2. Erg. τοῖς λίθοις. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 1. — τῶν διὰ μέσου der Parteilosen. Xen. Hell. 5, 4, 25: ἐφοβοῦντο τοὺς διὰ μέσου. (Dobree.) So auch Dion C. 40, 48. 44, 28; οἱ διὰ μέσου ὄντες 45, 8. οἱ μηδιτέρῳ μέρει προστιθέμενοι das Schol. zu 3, 82, 9. Das διὰ bezeichnet die Scheidung. — διδαχθέντες, über die Lage der Dinge. (Ba.) — ἀντιπρώρων. zu 8, 53, 3.

§ 2. λαμπρῶς ist hinzugefügt weil Schritte zur μετὰστασις schon vorher gethan waren. 8, 73, 3 ff. 74, 1. (Pp.) vgl. zu 7, 71, 4. — ὅ τε Θρ. ὁ. zu 6, 81. — Θράσυλλος ohne Artikel. Kr. zu Xen. An. 2, 1, 8. — τῆς μεταβολῆς, τῆς ἀπὸ ὀλιγαρχίας εἰς δημοκρατίαν. (Sch.) — ὤρκωσαν mit zwei Ac. wie Ar. Lys. 187: τιν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; Spr. 46, 11. — αὐτούς. Spr. 51, 6, 9. — δημοκρατήσεσθαι. δημοκρατηθήσεσθαι die vier besten Hsn. Doch steht jene Form 8, 48, 5. (Pp.) u. Dem. 24, 99. — διοίσειν. zu 1, 11, 2. — ἐπικηρυκεύεσθαι. ἐπικηρυκεύεσθαι Reiske u. Cobet n. l. p. 366. 406.

§ 3. ξυνώμνυται ὄρκον auch Her. 1, 176. — Σαμίων hängt von οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ ab. (Eng.) — ἡλικίᾳ. zu 6, 24, 2. — ξυνεκοινώσαντο. zu 8, 8, 1. Dies Compositum scheint sonst nicht vorzukommen. — ἀποστροφὴν σωτηρίας refugium salutis Ps. Eine sonst nicht leicht vorkommende Verbindung. (Bl.) Aehnliches jedoch bei Pflugk zu Eur. Hel. 1055.

σιν εἶναι, ἀλλ' ἐάν τε οἱ τετρακόσιοι κρατήσωσιν, ἐάν τε οἱ ἐκ Μιλήτου πολέμοι, διαφθαρήσεσθαι.

Ἐς φιλονεικίαν τε καθέστασαν τὸν χρόνον τοῦτον οἱ μὲν τὴν πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατεῖσθαι, οἱ δὲ τὸ στρατόπεδον ὀλιγαρχεῖσθαι. ἐποίησαν δὲ καὶ ἐκκλησίαν εὐθύς οἱ στρατιῶται, ἐν ἧ τούτους μὲν προτέρους στρατηγούς καὶ εἴ τινα τῶν τριηράρχων ὑπέτόπευον, ἔπαυσαν, ἄλλους δὲ ἀνθείλοντο καὶ τριηράρχους καὶ στρατηγούς, ὧν Θρασύβουλος τε καὶ Θράσυλλος ὑπῆρχον. καὶ πικρὰ νέσεις ἄλλας τ' ἐποιοῦντο ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἀνιστάμενοι καὶ ὡς οὐ δεῖ ἀθυμεῖν ὅτι ἡ πόλις αὐτῶν ἀφέστηκεν· τούτους γὰρ ἐλάσσους ἀπὸ σφῶν τῶν πλεόνων καὶ ἐς πάντα ποριμωτέρων μεθεστάναι. ἐχόντων γὰρ σφῶν τὸ πᾶν ναυτικόν, τὰς ἄλλας πόλεις ὧν ἄρχουσιν ἀναγκάσειν τὰ χρήματα ὁμοίως δίδόναι καὶ εἰ ἐκεῖθεν ὠρμῶντο. πόλιν τε γὰρ σφίσιν ὑπάρχειν Σάμον οὐκ ἀσθενῆ, ἀλλ' ἡ παρ' ἐλάχιστον δὴ ἦλθε τὸ Ἀθηναίων κράτος τῆς θαλάσσης, ὅτε ἐπολέμησεν, ἀφελέσθαι, τούτους τε πολεμίους ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἀμύνεσθαι οὐπερ καὶ πρότερον. καὶ δυνατώτεροι εἶναι σφεῖς ἔχοντες τὰς ναῦς πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῶν ἐν τῇ πόλει. καὶ δι' ἑαυτούς τε ἐν τῇ Σάμῳ προκαθημένους⁴

(Pr.) — ἐάν τε, das zweite, für ἄν τε eine gute Hs. zu 4, 46, 2. vgl. Kr. z. Dion. p. 274 s., 15. — οἱ ἐκ. zu 3, 29, 1.

C. 76. § 1. ἐς φ. καθέστασαν. zu 7, 28, 2. — οἱ μὲν τὴν πόλιν, οἱ ἐν Σάμῳ πᾶς Ἀθήνας. (Sch.) — ἀναγκάζοντες zu zwingen versuchend. (A. Ps.) Es könnte wohl auch ein Glossem sein. Spr. 53, 3, 16. — οἱ δὲ, οἱ ἐν Ἀθήναις. (Sch.) — ἐποίησαν. zu 1, 67, 2. — τούτους μὲν πρ. στρατηγούς. Auch den Leon und Diomedon? (Waltenbach S. 52.) Oder schrieb Thuk. vielleicht τῶν μὲν προτέρων στρατηγῶν καὶ τῶν τριηράρχων εἴ τινα? — ὑπέτόπευον für ὑπώπεινον gute Hsn. zu 2, 5, 3. — ὧν. Spr. 47, 9, 2.

§ 2. ἐν σφίσιν αὐτοῖς. zu 5, 69, 3 u. 8, 63, 3. vgl. Herbst S. 14. — αὐτῶν für αὐτῶν Bk. Ab hängt es von ἀφέστηκε. (Ps.) — τούτους ἐλάσσους. Spr. 50, 4, 12. — σφῶν τῶν. zu 1, 144, 3. — ποριμωτέρων. εὐπορωτέρων ein Glossem Ar. Frösche 1429: μισῶ πολίτην — πόριμον αὐτῶ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον. (Bl.) Ar. Fric. 1030: φρονεῖν σοφῆ φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ. Thesm. § 3: ἐγχειρεῖν χρῆ ἔργῳ πορίμῳ. vgl. auch Aesch. Pro. 906. „Umschrieben § 3: δυνατώτεροι πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια.“ (Arn.) mittelreich. — μεθεστάναι abtrünnig sein. vgl. 8, 15, 1. 53, 3 u. zu 1, 107, 4. — ἐχόντων σφῶν für den Nominativ. (Pr.) Spr. 47, 4, 2. zu 2, 83, 3 u. 7, 48, 2. — καὶ εἰ als wenn. zu 6, 21, 2. — ἐκεῖθεν, ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν. (Fs.) — ὠρμῶντο für ὠρμηντο einige gute Hsn.

§ 3. πόλιν τε. Dem entspricht τούτους τε πολεμίους. zu τε 6, 34, 4. — παρ' ἐλάχιστον ἦλθε. zu 4, 106, 3. Ueber die Sache Plut. Per. 28. — τὸ Ἀθηναίων. Ἀθηναίων τό? — ὅτε ἐπολέμησεν 1, 115, 5 ff. (Hk.) Vielleicht ist dies ein Glossem wodurch τότε verdrängt ist. vgl. Kr. z. Dion. p. 297, 43 s. — ἀφελέσθαι. zu 6, 11, 3. — ἀμύνεσθαι. ἀμυνεῖσθαι eine gute Hs. Doch vgl. Spr. 53, 1, 6. — οὐπερ, ἐξ οὐπερ. zu αἰς 1, 28, 2. — καὶ πρ. Spr. 69, 32, 13.

§ 4. ἑαυτούς τε. ἑαυτούς δὲ Hk. τούτους Sauppe Ep. cr. p. 86. — προκαθημένους, Ἀθηνῶν, zum Schutze Athens (πρό). (Hk.) Her. 8, 36: αὐτὸς

καὶ πρότερον αὐτοὺς κρατεῖν τοῦ ἐς τὸν Πειραιᾶ ἔσπλου, καὶ νῦν ἐς τοιοῦτον καταστήσονται μὴ βουλομένων σφίσι πάλιν τὴν πολιτείαν ἀποδοῦναι, ὥστε αὐτοὶ καὶ δυνατώτεροι εἶναι εἶργειν ἐκείνους τῆς θαλάσσης ἢ ὑπ' ἐκείνων εἶργεσθαι. βραχὺ τὲ τι εἶναι καὶ οὐδενὸς ἄξιον ᾧ πρὸς τὸ περιγίγνεσθαι τῶν πολεμίων ἢ πόλις σφίσι χρήσιμος ἦν, καὶ οὐδὲν ἀπολωλεκέναι, οἳ γε μῆτε ἀργύριον εἶχον ἔτι πέμπειν, ἀλλ' αὐτοὶ ἐπορίζοντο οἱ στρατιῶται, μῆτε βούλευμα χρηστόν, οὔπερ ἔνεκα ἐπόλις στρατοπέδων κρατεῖ· ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις τοὺς μὲν ἡμαρτηκέναι τοὺς πατρίους νόμους καταλύσαντας, αὐτοὶ δὲ σώζειν καὶ ἐκείνους πειράσασθαι προσαναγκάζειν, ὥστε οὐδὲ τούτους οἵπερ ἂν βουλευοίεν τι χρηστόν παρὰ σφίσι χείρους εἶναι. Ἀλκιβιάδην τε, ἣν αὐτῷ ἄδειαν τε καὶ κάθοδον ποιήσωσιν, ἄσμενον τὴν παρὰ βασιλέως ξυμμαχίαν παρεῖξιν. τό τε μέγιστον, ἣν ἀπάντων σφάλλωνται, εἶναι αὐτοῖς, τοσοῦτον ἔχουσι ναυτικόν, πολλὰς τὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς καὶ πόλις 77 καὶ γῆν ἐρύησουσιν. τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάσαντες καὶ παραθυρόνυαντες σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ τοῦ πολέμου παρεσκευάζοντο οὐδὲν ἧσον. οἳ δ' ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες ἐς τὴν Σάμον, οἳ δέκα

ικανὸς εἶναι τῶν ἐωντοῦ προκατῆσθαι. — αὐτούς, die zu Athen befindlichen Athener. (Dr.) — ἔσπλου, weil sonst die Feinde den Peiraicus blokiren würden. (Arn.) — τοιοῦτον für τοσοῦτον eine gute Hs. — καταστήσονται. καταστήσεσθαι Dobree. Der Uebergang ist auffallend; der Sinn scheint zu sein: sie, die zu Samos befindlichen Athener, würden jene, die zu Athen, wenn diese ihnen nicht die demokratische Verfassung wieder geben wollten, in eine solche Lage versetzen. Der Sch. erklärt: sie, die zu Samos befindlichen Athener, würden so mächtig sein. Haase p. 101 s. nimmt eine Lücke nach καὶ νῦν an, etwa: ἔτι μᾶλλον ἐλπίδα εἶναι, ὡς προσλαβόντες καὶ τὸ τῶν Σαμίων κοινόν. — καὶ nach αὐτοὶ fehlt im Sch. u. einer guten Hs.: sogar? — ἢ ὑπ' ἐ. εἶργεσθαι, hiezu denke man: in der Lage aus δυνατώτεροι.

§ 5. οὐδὲν ἀπολωλεκέναι sie, die auf Samos, hätten nichts verloren in denen die etc. (Arn.) — οἳ γε die ja (zu 6, 37, 2), auf πόλιν d. h. τοὺς ἐν τῇ πόλει bezogen. (Schömann.) Spr. 58, 4, 1 u. zu οἷς 1, 140, 6. — μῆτε. Spr. 67, 4, 3. — εἶχον ἔτι für ἔτι εἶχον eine gute Hs. — ἀλλ' αὐτοί. Spr. 59, 2, 6.

§ 6. τούτοις, bezogen auf βούλευμα, doch als substantivirtes Neutrum. — πατρίους. πατρώους viele, auch gute Hsn. Spr. 41, 11, 9. — αὐτοὶ für αὐτοὺς Dobree, Hk. u. eine gute Hs. — σώζειν, τοὺς π. νόμους. (Dobree.) — προσαναγκάζειν, σώζειν (τοὺς πατρίους νόμους). (Sch.) Spr. 55, 4, 11 u. zu 4, 87, 1. 7, 18, 5. — ὥστε οὐδέ. zu 5, 40, 2. — οἵπερ. οὔπερ die besten Hsn. — βουλευοίεν. Zus. zu 3, 42, 5. — παρὰ σφίσι, bei den Athenern auf Samos, verbindet Ps. richtig mit βουλευοίεν, was die Stellung erfordert. — ποιήσωσιν verschafft haben würden. (Ba.) — παρέξιν. πράξιν? — τό τε μέγιστον. Spr. 57, 10, 12 u. zu 2, 65, 1. — αὐτοῖς für σφίσι, aber aus der Seele des Schriftstellers. vgl. zu 1, 95, 2 u. Index u. αὐτός II. — ἀποχωρήσεις Zufluchtsörter, wie sonst ἀποστρωγή. „Ein ähnlicher Gedanke 7, 77, 5.“ (Arn.)

C. 77. καὶ τὰ auch die. — τὰ τοῦ π. vgl. 5, 86, 6, 6, 4, 8, 63, 3, 82, 2. — οἳ δέκα 8, 72, 1. — πρεσβευταί für πρέσβεις hier und 8, 86, 1.

προσβευταί, ὡς ταῦτα, ἐν τῇ Δῆλῳ ἤδη ὄντες, ἤσθάνοντο, ἡσύχαζον αὐτοῦ.

Ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ τῶν Πελοπον-78 νησίῳ ἐν τῷ ναυτικῷ στρατιῶται κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διεβόων ὡς ὑπό τε Ἀστυόχου καὶ Τισσαφέρους φθείρεται τὰ πράγματα, τοῦ μὲν οὐκ ἐθέλοντος οὔτε πρότερον ναυμαχεῖν, ἕως ἔτι αὐτοί τε ἔρρωντο μᾶλλον καὶ τὸ ναυτικὸν τῶν Ἀθηναίων ὀλίγον ἦν, οὔτε νῦν, ὅτε στασιάζειν τε λέγονται καὶ αἱ νῆες αὐτῶν οὐδέπω ἐν τῷ αὐτῷ εἰσίν, ἀλλὰ τὰς παραὰ Τισσαφέρους Φοινίσσας ναῦς μέροντες, ἄλλως ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον, κινδυνεύειν διατριβῆναι· τὸν δ' αὖ Τισσαφέρην τὰς τε ναῦς ταύτας οὐ κομίζειν, καὶ τροφήν ὅτι οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῆ διδοὺς κακοῖ τὸ ναυτικόν. οὐκ οὐκ ἔφασαν χρῆναι μέλλειν ἔτι ἀλλὰ ναυμαχεῖν. καὶ μάλιστα οἱ Συρακόσιοι ἐνῆγον. αἰσθόμενοι δὲ οἱ ξύμμαχοι καὶ ὁ Ἀ-79 στύχοις τὸν Θροῦν καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε διαναναμαχεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς ἢ ἐν τῇ Σάμῳ ταραχῇ, ἄραντες ταῖς ναυσὶ πάσαις, οὔσαις δώδεκα καὶ ἑκατόν, καὶ τοὺς Μιλησίους πεζῆ κελεύσαντες ἐπὶ τῆς Μυκάλῃς παριέναι ἔπλειον ὡς πρὸς τὴν Μυκάλην. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ Σάμου ναυσὶ δυοῖν καὶ ὀγδοήκοντα, αἱ ἔτυχον ἐν Γλαύκῃ τῆς Μυκάλῃς ὁμοῦσαι — διέχει δ' ὀλίγον ταύτῃ ἢ Σάμος τῆς ἡπείρου πρὸς τὴν Μυκάλην — ὡς εἶδον τὰς τῶν Πελοποννησίῳ

(Ds) Doch könnte man hier οἱ δέκα προσβευταί und 8, 86, 1 ἀπὸ τῶν τετρακοσίων προσβευταί verdächtigen. Indess vgl. Abr. dilucc. p. 495 u. die Erkl. z. Thom. Mag. p. 735 s. — ἡσύχαζον blieben, gingen nicht weiter. (Ps.) — αὐτοῦ ist aus mehreren und guten Hsn. zugefügt.

C. 78. § 1. τῶν Πελοποννησίῳ. Ueber die Stellung zu 1, 126, 6. — κατὰ, wie sonst ἐν, vgl. Haase p. 43. — διεβόων kann wohl nur Verbreitung lauter Beschwerden bezeichnen. vgl. 8, 53, 2. — ὑπό τε für ὑπό zwei (gute) Hsn. zu 1, 49, 2. — τοῦ μὲν, τοῦ Ἀστυόχου. (Sch.) Dem entspricht τὸν δ' αὖ, übergelend zu einem von διεβόων abhängigen Infinitiv. Kr. z. Dion. p. 264. — πρότερον 8, 30, 2. 44, 3. (Kr. eb. p. 265.) — οὐδέπω noch nicht, wie später 8, 79, 4. (Arn.) — ἐν τῷ αὐτῷ. zu 4, 35, 1.

§ 2. ἄλλως ὄνομα die ein leerer Name, bloss eine Vorspiegelung seien. Eur. Hel. 1421: τὰ τῶν θανόντων οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πόνος. vgl. zu 1, 109, 2. — κινδυνεύειν hängt noch von διεβόων ab. (Dr.) — διατριβῆναι, διαφθαρῆναι. (Sch.) sie würden Gefahr laufen sich aufzureiben. (Hl.) vgl. 8, 87, 3. (Dr.) u. zu 8, 46, 2. (Kr. eb. p. 265.) vgl. Her. 7, 120. (Bl.) — καὶ ὅτι. Ein etwas harter Uebergang. „vgl. jedoch 5, 65, 6.“ (Pr.) Ueber die Stellung zu 8, 12, 1. — κακοῖ, ἤγουν εἰς κακοπάθειαν ἐμβάλλει. (Sch.) — ναυμαχεῖν für διαναναμαχεῖν eine gute Hs. Dies von einer Entscheidungsschlacht, wie 7, 60, 2. 8, 27, 1.

C. 79. § 1. οἱ ξύμμαχοι. οἱ ξύμβουλοι? Doch vgl. Kr. z. Dion. p. 303 s., 70. — δόξαν. Spr. 56, 9, 5. — ἀπὸ ξυνόδου. zu 1, 97, 1. — ὥστε. Xen. Cyr. 2, 2, 20: ἢ οἶε ἂν ψηφίσασθαι τὸ πλῆθος συνελθόν ὥστε μὴ ἴσων ἕκαστον τυγχαίνειν; Spr. 65, 3, 1. — ἐσηγγέλλετο. ἐσηγγελιο Cobet u. l. p. 423. — δώδεκα καὶ ἑκατόν. Kr. z. Dion. p. 303 s.

§ 2. δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Kr. z. Dion. p. 317. — πρὸς τὴν Μ. an der Seite die nach M. zu liegt. (Va.) — ὡς. καὶ ὡς viele, auch gute

ναῦς προσπλεύσας, ὑπεχώρησαν ἐς τὴν Σάμον, οὐ νομίσαντες τῷ
 3 πλῆθει διακινδυνεύσαι περὶ τοῦ παντὸς ἰκανοὶ εἶναι. καὶ ἅμια — προ-
 ῆσθοντο γὰρ αὐτοὺς ἐκ τῆς Μιλήτου ναυμαχησείοντας — προσεδέ-
 χοντο καὶ τὸν Στρομβιχίδην ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου σφίσι ταῖς ἐκ τῆς
 Χίου ναυσὶν ἐπ' Ἄβυδον ἀφικομέναις προσβοηθήσειν· προὔπέμπεμπο
 γὰρ αὐτῷ ἄγγελος. καὶ οἱ μὲν οὕτως ἐπὶ τῆς Σάμου ἀνεχώρησαν,
 οἱ δὲ Πελοποννήσιοι καταπλεύσαντες ἐπὶ τῆς Μυκάλης ἐστρατοπεδεύ-
 4 σαντο καὶ τῶν Μιλησίων καὶ τῶν πλησιοχώρων ὁ πεζός. καὶ τῇ ὑστε-
 ραίᾳ μελλόντων αὐτῶν ἐπιπλεῖν τῇ Σάμῳ ἀγγέλλεται ὁ Στρομβιχίδης
 ταῖς ἀπὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσὶν ἀφιγμένος· καὶ εὐθὺς ἀπέπλεον
 πάλιν ἐπὶ τῆς Μιλήτου. οἱ δ' Ἀθηναῖοι προσγενομένων σφίσι τῶν
 νεῶν ἐπίπλουσαν αὐτοὶ ποιοῦνται τῇ Μιλήτῳ ναυσὶν ὀκτώ καὶ ἑκατόν,
 βουλόμενοι ναυμαχῆσαι· καὶ ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἀντανήγετο, ἀπέπλευσαν
 πάλιν ἐς τὴν Σάμον.

80 Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει μετὰ τοῦτο εὐθὺς οἱ Πελοποννήσιοι ἐπειδὴ
 ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι οὐκ ἀντανήγοντο,
 ἀπορήσαντες ὀπόθεν τοσαύταις ναυσὶ χρήματα ἔξουσιν, ἄλλως τε καὶ
 Τισσαφέρους κακῶς δίδοντας, ἀποστέλλουσιν ὡς τὸν Φαρνάβαζον,
 ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσετάχθη, Κλέαρχον

Hsn.; gut wenn man vorher αἶ mit einer der besten u. Va. streicht. — προσ-
 πλεύσας für ἐπιπλεύσας eine gute Hs., προσεπιπλεύσας mehrere.

§ 3. ἐκ τῆς M. ist mit προῆσθοντο zu verbinden. (Ds.) — ναυμαχη-
 σεῖω scheint sonst nicht vorzukommen. — ταῖς ἐκ τῆς X. 8, 62, 1. (Dr.)
 — Ἄβυδον für Ἀβύδου einige gute Hsn. Mit dem Ge. scheint ἐπὶ nur von
 Abgehenden, nicht von Ankommenden gebraucht zu sein. Denn 1, 60, 2
 dürfte ἐπὶ Θοράκης für ἐς τὰ ἐπὶ Θ. stehen. (Pp.) — προὔπέμπεμπο für
 προὔπεμπεπο Bā. u. Hk. προὔπέμπεπο schlechte Hsn. — ἀνεχώρησαν. ἀπεχώ-
 ρησαν mehrere Hsn. — ἐπὶ τῆς für ἐπὶ eine gute Hs. — τῆς Μυκάλης.
 vielmehr τῇ Μυκάλῃ, zu verbinden mit ἐστρατοπεδεύοντο. vgl. 1, 30, 1. 51, 3.
 (Pp.) — ὁ πεζός, ἐστρατοπεδεύσατο. Kr. z. Dion. p. 25.

§ 4. ἀφιγμένος. Spr. 56, 7, 3. — ὀκτώ. ἕξ erwartet man, da § 2
 zwei und achtzig erwähnt sind und Strombichides nach 8, 62, 1 vier und
 zwanzig hatte. Doch mögen zwei von den Samiern oder von den bei Chios
 gebliebenen zugekommen sein. (Pp.) vgl. Kr. z. Dion. p. 317 s. — ναυμα-
 χῆσαι für διαναυμαχῆσαι eine gute Hs.

C. 80. § 1. ἐπειδὴ nachdem, enge mit μετὰ τοῦτο εὐθὺς zu verbinden.
 vgl. 1, 102, 3 u. 7, 69, 1. (Kr. z. Dion. p. 304, 71.) — ἀθρόαις ταῖς
 ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι den versammelten Schiffen der Athener
 (8, 79, 4) nicht gewachsen. vgl. 5, 60, 3. Her. 7, 157, 2. 236, 1. 9,
 90, 2. (Kr. eb.) mit ihren versammelten Schiffen, zu ἀντανήγοντο ge-
 zogen Ps. u. Arn., wobei man ein obgleich zu ἀθρόαις vermischen würde:
 mit ihren Schiffen obgleich sie alle zusammengezogen hatten.
 Auch bezieht sich ἀθρόαις am natürlichsten auf die Schiffe der Athener von
 deren Zusammenkunft eben gesprochen ist. Zu ταῖς ναυσὶν etwa τῶν Ἀθη-
 ναίων und ταῖς ἐαυτῶν vor ναυσὶν vermiss' ich nicht. Ueber die Flotte Kr. z.
 Dion. p. 305 s. — τοσαύταις 8, 79, 1. — ναυσὶ. zu τοῖς πολλοῖς 4, 6, 2. —
 κακῶς. zu 8, 46, 5. — τὸ πρῶτον 8, 39, 2. (Ds.) Doch hindert ἐκ τῆς
 II. wohl nicht es mit Kr. eb. p. 286, 2 auch auf 8, 8, 3 zu beziehen.

τὸν Ῥαμφίου ἔχοντα ναῦς τεσσαράκοντα. ἐπεκαλεῖτό τε γὰρ αὐτούς² ὁ Φαρνάβαζος καὶ τροφὴν ἐτοιμὸς ἦν παρέχειν, καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζάντιον ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι. καὶ αἱ μὲν τῶν Πελοποννησίων αὐταὶ νῆες ἀπάρασαι ἐς τὸ πέλαγος, ὅπως λάθοικεν ἐν τῷ πλῶ τοὺς Ἀθηναίους, χειμασθεῖσαι καὶ αἱ μὲν Ἀήλου λαβόμεναι αἱ πλείους μετὰ Κλεάρχου καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι ἐς Μίλητον -- Κλεάρχος δὲ κατὰ γῆν αὐθις ἐς τὸν Ἑλλάσποντον κομισθεὶς ἤρχεν — αἱ δὲ μετὰ Ἐλίξου τοῦ Μεγαρέως στρατηγοῦ δέκα ἐς τὸν Ἑλλάσποντον διασωθεῖσαι Βυζάντιον αἰσιστῶσιν. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ἐκ τῆς Σάμου πέμπου-³σιν αἰσθόμενοι νεῶν βοήθειαν καὶ φυλακὴν ἐς τὸν Ἑλλάσποντον, καὶ τις καὶ ναυμαχία βραχεῖα γίγνεται πρὸ τοῦ Βυζαντίου ναυσὶν ὅκτι² πρὸς ὀκτώ.

Οἱ δὲ προεσιῶτες ἐν τῇ Σάμῳ καὶ μάλιστα Θρασύβουλος, αἰεί⁸¹ — [τε] τῆς αὐτῆς γνώμης ἐχόμενος, ἐπειδὴ μετέστησε τὰ πρῶγματα, ὥστε κατὰγειν Ἀλκιβιάδην, [καὶ] τέλος ἐπ' ἐκκλησίας ἔπεισε τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν, καὶ ψηφισαμένων αὐτῶν Ἀλκιβιάδην κάθοδον καὶ ἄδειαν πλεύσας ὡς τὸν Τισσαφέρην κατήγεν ἐς τὴν Σάμον τὸν Ἀλκιβιάδην, νομίζων μόνην σωτηρίαν εἰ Τισσαφέρην αὐτοῖς μεταστήσειεν ἀπὸ Πελοποννησίων. γενομένης δὲ ἐκκλησίας τὴν τε ἰδίαν ξυμφοράν² τῆς φυγῆς ἐπητιάσατο καὶ ἀνωλοφύρατο ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν πολλὰ εἰπὼν ἐς ἐλπίδας αὐτούς οὐ σμικρὰς τῶν τε μελλόν-

§ 2. τε hat nur eine gute Hs. — ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι erbot sich gegen sie durch Gesandte abzufallen. „vgl. 7, 83, 1.“ (Dr.) wo εἶναι ἐτοιμὸς wohl zu streichen ist. — αὐταί. Spr. 50, 11, 20 u. Index u. οὔτος. — χειμασθεῖσαι καὶ. καὶ χειμασθεῖσαι Kr. z. Dion. p. 305, 72. oder auch καὶ gestrichen, wobei die Parenthesenzeichen weg zu lassen und angefangen wäre als sollte folgen ἐς τὸν Ἑλλάσποντον ἄρχων ἐκομίσθη. Da jedoch auch für καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι eig. καὶ ὕ. π. ἤθρον stehen sollte, so hat hier wohl der Schriftsteller selbst gefehlt. — αἱ πλείους appositiv, wie 3, 23, 2. vgl. zu 2, 4, 1. — δέκα. Kr. z. Dion. p. 305.

§ 3. φυλακὴν. zu 7, 4, 7. Ueber die Sache Kr. z. Dion. 318, 43. — καὶ τις καὶ. zu 1, 75, 2. — βραχεῖα. zu 2, 22, 2. — ὅκτι² πρὸς ὀκτώ. zu 2, 97, 5.

C. 81. § 1. οἱ προεσιῶτες 8, 75, 2. — αἰεί. καὶ αἰεί mehrere Hsn. Für τέ vermuthet Pp. ποτέ. Dobree verdächtigt es, daneben (nicht gut) καὶ εἰς vermuthend. — αὐτῆς für αὐτοῦ zwei Hsn. u. Va. — ἐχόμενος. zu 1, 140, 1. — ὥστε ist an τῆς αὐτῆς γ. ε. anzuschliessen. (Va.) — καὶ vor τέλος streicht Dobree. — ἐπ' für ἀπ' viele und gute Hsn. Doch s. 8, 97, 2. (Abr.) vgl. zu 1, 97, 1. (Dr.) Allein diese Stellen sind verschieden; ἐπ' ἐκκλησίας findet sich auch bei Memnon Herakl. G. 59, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας bei Polytaen Strat. 5, 3, 2. (Haase p. 63.) — ἔπεισε. ἐπεισαν die besten Hsn., gut wenn vorher μετέστη stände. Object: zu seiner Ansicht. (Va.) zu 2, 44, 2. — κατήγεν. κατήγαγεν? vgl. 2, 33, 2. (Pp.) — μόνην σωτηρίαν ohne Artikel. zu 7, 42, 5. — μεταστήσειε zu den Athenern hinüberzöge. vgl. zu 1, 107, 4.

§ 2. τῶν vor πολιτικῶν fehlt in vielen und den besten Hsn. — ἐς ἐλπίδας. zu 6, 103, 2. — σμικρὰς für μικρὰς eine gute Hs. — τε nach ἐλπίδας ist mit einer guten Hs. gestrichen; γε Reiske. Doch wozu hier die Be-

των καθίστη καὶ ὑπερβάλλον ἐμεγάλυνε τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν παρὰ τῷ Τισσαφέρνει, ἵν' οἱ τε οἴκοι τὴν ὀλιγαρχίαν ἔχοντες φοβοῖντο αὐτὸν καὶ μᾶλλον αἱ ξυνομοσίαι διαλυθεῖεν, καὶ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τιμωτέρων τε αὐτὸν ἄγοιεν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πλείον θαρσοῖεν, οἱ τε πολέμοι τῷ Τισσαφέρνει ὡς μάλιστα διαβάλλοντο καὶ τῶν ὑπαρχουσιῶν ἐλπίδων ἐκπίπτειν. ὑπισχνεῖτο δ' οὖν τάδε, μέγιστα ἐπικομπῶν, ὃ Ἀλκιβιάδης, ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο ἢ μὴν, ἕως ἂν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, ἦν Ἀθηναίοις πιστεύσῃ, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, οὐδ' ἦν δέη τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἔξαργυρίσαι, τὰς τε ἐν Ἀσπένδιῳ ἤδη οὔσας Φοινίκιον καὶ κομειῖν Ἀθηναίοις καὶ οὐ Πελοποννησίοις· πιστεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις, εἰ αὐτὸς κατελθὼν 82 αὐτῷ ἀναδέξαιτο. οἱ δ', ἀκούσαντες ταῦτά τε καὶ ἄλλα πολλὰ στρατηγὸν τε αὐτὸν εὐθὺς εἶλοντο μετὰ τῶν προτέρων καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνετίθεισαν, τὴν τε παραντίκα ἐλπίδα ἕκαστος τῆς τε σωτηρίας καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων τιμωρίας οὐδενὸς ἂν ἠλλάξαντο, καὶ ἑτοῖμοι ἤδη ἦσαν [κατὰ] τὸ αὐτίκα τοὺς τε παρόντας πολεμίους ἐκ τῶν λεχθέντων καταφρονεῖν καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ. ὁ δὲ τὸ μὲν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν τοὺς ἐγγυτέρω πολεμίους ὑπολιπόντας καὶ πάνυ διεκώλυσε, πολλῶν ἐπειγομένων· τὰ δὲ τοῦ πολέμου πρῶτον ἔφη, ἐπειδὴ 3 καὶ στρατηγὸς ἦρητο, πλεύσας ὡς Τισσαφέρνην πράξειν. καὶ ἀπὸ

schränkung? — τῶν μελλόντων. zu 2, 89, 8. vgl. 7, 77, 3. — παρὰ τὴν παρὰ? Spr. 50, 9, 9. — οἱ τε zu beziehen auf καὶ οἱ. — αὐτόν. αὐτόν Bk. zweimal. — ἄγοιεν hielten; selten so. Eur. Bach. 225: τὴν Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγει τοῦ Βαρχίου. Kr. z. Arr. An. 2, 16, 4 lat. A. — ἐπὶ πλείον. zu 8, 2, 2. — τῷ T. διαβάλλοντο mit dem T. verunwilligt würden. (Hl.) vgl. 8, 83, 1. 109, 1. (Kist.) Pflugk zu Eur. Her. 423 u. Kr. z. Her. 6, 64. — καὶ τῶν. καὶ ἀπὸ τῶν die besten Hsn. „Dies wohl sprachwidrig.“ (Pp.)

§ 3. οὖν ohne δ' einige Hsn., gebilligt von Pp. — ἐπικομπῶν, ἦγουν κομπωδῶς λέγων. (Sch.) zu 4, 126, 6. Noch bei Dion C. (Bl.) — πιστεύσῃ für πιστεύῃ eine gute Hs. vgl. zu 8, 53, 4. — ἔξαργυρίσαι für ἔξαργυρῶσαι mehrere Hsn. und jene Form scheinen die Attiker ausschliesslich gebraucht zu haben. (Pp.) ἔξαργυρίσαι, ἦγουν ἀργυρίου πωλῆσαι. (Sch.) — πιστεῦσαι erg. ἔφη aus ὑπισχνεῖτο. Spr. 65, 11, 7. — μόνως Thuk. nur hier wie Xen. nur Kyg. 3, 2, 23. (Pp.) Oester Aristoteles, hin und wieder Spätere. μόνον einige Hsn. — αὐτός, Ἀλκιβιάδης. (Sch.) Vor diesem Worte haben mehrere Hsn. σῶς. — κατελθὼν, aus der Verbannung zurückberufen. — ἀναδέξαιτο Gewähr für sie, die Athener, leistete. (St.)

C. 82. § 1. ἀνετίθεισαν. zu 2, 65, 2. — οὐδενός. Spr. 47, 17. — ἂν ἠλλάξαντο für ἀνηλλάξαντο mehrere Hsn., ἂν ἀνηλλάξαντο Pp. Das ἂν vermisste schon Dr. — κατὰ. διὰ einige Hsn. Die Präposition streichen will Pp. So τὸ αὐτίκα 2, 41, 2. 4, 107, 1. 6, 57, 3. 69, 4. Eben so τὸ παραντίκα. Daneben ἐς τὸ αὐτίκα und ἐν τῷ αὐτίκα, wie ἐν τῷ παραντίκα 7, 71, 6. — πολεμίους καταφρονεῖν. zu 6, 34, 8. — καὶ πλεῖν für πλεῖν τε eine gute Hs.

§ 2. τὸ πλεῖν. zu 2, 53, 2. — καὶ πάνυ. zu 1, 3, 2. — διεκώλυσε. vgl. 8, 86, 3. (Pp.)

ταύτης τῆς ἐκκλησίας εὐθὺς ᾤχετο, ἵνα δοκῇ πάντα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι, καὶ ἄμια βουλόμενος αὐτῷ τιμιώτερός τε εἶναι καὶ ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ στρατηγὸς ἤδη ἤρρηται καὶ εὖ καὶ κακῶς οἶός τ' ἐστὶν αὐτὸν ἤδη ποιεῖν. Ξυνέβαινε δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ τῷ μὲν Τισσαφέρνει τοὺς Ἀθηναίους φοβεῖν, ἐκείνοις δὲ τὸν Τισσαφέρνην.

Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν τῇ Μιλήτῳ πυνθανόμενοι τὴν Ἀλκιβιά-83
δου κάθοδον, καὶ πρότερον τῷ Τισσαφέρνει ἀπιστοῦντες, πολλῶ δὴ μᾶλλον ἔτι διεβέβληντο. Ξυνηρέχθη γὰρ αὐτοῖς κατὰ τὸν ἐπὶ τὴν Μίλητον τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν, ὡς οὐκ ἠθέλησαν ἀνταναγαγόντες ναυμαχῆσαι, πολλῶ ἔς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρνην ἀρρωσιώτερον γενόμενον καὶ ἔς τὸ μσεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν πρότερον ἔτι τούτων διὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπιδεδωκέναι. καὶ Ξυμιστάμενοι κατ' ἀλλήλους οἰάπερ καὶ πρότερον οἱ στρατιῶται ἀνελογίζοντο καὶ τινες καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀξίων λόγον ἀνθρώπων [καὶ οὐ μόνον τὸ στρατιωτικόν], ὡς οὔτε μισθὸν ἐντελῆ πώποτε λάβοιεν, τό τε διδόμενον βραχὺ καὶ οὐδὲ τοῦτο Ξυνεχῶς· καὶ εἰ μὴ τις ἢ διαναυμαχῆσει ἢ ἀπαλλάξεται ὅθεν τροφήν ἔξει, ἀπολείψει τοὺς ἀνθρώπους τὰς ναῦς· πάντων τε Ἀστύοχον εἶναι αἴτιον, ἐπιφέροντα ὄργας Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη. ὅν-84
των δ' αὐτῶν ἐν τοιοῦτῳ ἀναλογισμῷ Ξυνηρέχθη καὶ τοιοῦδε τις θόρυβος περὶ τὸν Ἀστύοχον. τῶν γὰρ Συρακοσίων καὶ Θουρίων ὅσῳ

§ 3. ἵνα. ἵνα δὴ corr. eine, ἵνα δὲ mehrere Hsn. — ἡδη, das zweite, ist aus vielen und den besten Hsn. zugefügt. — τῷ μὲν T. durch den T. Der dynamische Dativ bei Personennamen ungewöhnlich steht hier, weil eig. τῷ Τισσαφέρνους φόβῳ vorschwebt.

C. 83. § 1. καὶ πρότερον. zu 6, 88, 5. vgl. zu 1, 18, 1. — διεβέβληντο. zu 8, 81, 2. (III.) — κατὰ τὸν oder μετὰ τὸν für καὶ τὸν Dr. μετά Bk. κατὰ oder διὰ Reiske. — ἀνταναγαγόντες. zu 7, 52, 1. — ἀρρωσιώτερον. zu 7, 47, 1 — καὶ eadem opera (zugleich), wie 4, 92, 3. 99: ἀπίοντας καὶ ἀπολαβεῖν. vgl. Porson opusc. p. 382 s. (Dobree.) — ἔς τό. zu 6, 60, 2.

§ 2. κατ' für πρὸς eine gute Hs. unter, mit. zu 2, 88, 1. — οἰάπερ καί. Spr. 69, 32, 13. — πρότερον 8, 78, 1. (Pr.) — ἀξίων λόγου. ἀξιολόγων die besten Hsn. — καὶ οὐ μόνον τὸ στρ. ist hier doch anstössig pleonastisch und mir als Glossem verdächtig, zumal da bei Thuk. Pleonasmen der Art überhaupt selten sind. vgl. Haase p. 59. — τὸ στρατιωτικόν. Spr. 43, 3, 17. Eben so Plut. Kle. 33, Ant. 10. 16, Bru. 18. — ἢ διαναυμαχῆσει. ἴδια oder ἴδια ναυμαχῆσει drei der besten Hsn. ἡδη ναυμαχῆσει Haase p. 3. — ὅθεν, εἰς τόπον ὅθεν. (Sch.) Spr. 51, 13, 9. vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 6. „Gemeint ist Pharnabazos 8, 80, 2.“ (H. Müller.) — ὡς dass nämlich, exexegetisch an ἀνελογίζοντο οἰάπερ καὶ πρότερον angefügt. — ἔξει. ἔξειν die besten Hsn. — ὄργας. τὸ ἐπιφέρειν ὄργας ἐπὶ τοῦ χαρίζεσθαι καὶ συγχαρεῖν ἔταπτον οἱ ἀρχαῖοι. μάρτυς Κρατῖνος λέγων τὴν μονακὴν ἀκορῆστους ἐπιφέρειν ὄργας βροτοῖς σώφροσιν. (Sch.) vgl. zu 1, 130, 2. Später ist die Redensart verschollen. — διὰ ἴδια κέρδη 8, 50, 3. (Didot.)

C. 84. § 1. ἀναλογισμός. zu 3, 36, 3. — γὰρ fehlt in mehrern Hsn. — ὅσῳ. Spr. 48, 15, 10. — μάλιστα. Spr. 49, 7, 4. — καὶ entspricht

μάλιστα καὶ ἐλεύθεροι ἦσαν τὸ πλῆθος οἱ ναῦται, τοσούτω καὶ θρασύτητα προσπεσόντες τὸν μισθὸν ἀπῆτουν. ὁ δὲ ἀνθαδέστερόν τε τι ἀπεκρίνατο καὶ ἠπειλήσεν, καὶ τῷ γε Δωριεῖ ξυναγορεύοντι τοῖς ἑαυτοῦ ναύταις καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν. τὸ δὲ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν ὡς εἶδον, οἷα δὴ ναῦται, ὤρμησαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστυόχον ὥστε βάλλειν· ὁ δὲ προϊδὼν καταφεύγει ἐπὶ βωμόν τινα. οὐ μέντοι ἐβλήθη γε, ἀλλὰ διελύθησαν ἀπ' ἀλλήλων. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ Μιλήτῳ ἐνωχοδομημένον τοῦ Τισσαφέρους φρούριον οἱ Μιλήσιοι λάθρα ἐπιπεσόντες, καὶ τοὺς ἐνόοντας φύλακας αὐτοῦ ἐκβάλλουσιν· ξυνεδόκει δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις ταῦτα καὶ οὐχ ἥμισυ τοῖς Συρακοσίοις. ὁ μέντοι Λίχας οὔτε ἠρέσκετο αὐτοῖς, ἔφη τε χρῆναι Τισσαφέρει καὶ δουλεύειν Μιλησίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ βασιλείῳ τὰ μέτρια καὶ ἐπιθεραπεύειν, ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὖ θῶνται. οἱ δὲ Μιλήσιοι ὠργίζοντό τε αὐτῷ, καὶ διὰ ταῦτα καὶ (δι') ἄλλα τοιουτότροπα καὶ νόσῳ ὕστερον ἀποθανόντα αὐτὸν οὐκ εἶασαν θάψαι 85οῦ ἐβούλοντο οἱ παρόντες τῶν Λακεδαιμονίων. κατὰ δὲ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων αὐτοῖς τῶν πραγμάτων πρὸς τε τὸν Ἀστυόχον καὶ τὸν Τισσαφέρην, Μίνδαρος διάδοχος τῆς Ἀστυόχον ναυαρχίας ἐκ Λακεδαιμόνος ἐπῆλθε καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ Ἀστυόχος 2ἀπέπλει. ξυνέπεμψε δὲ καὶ Τισσαφέρους αὐτῷ πρεσβευτὴν τῶν παρ' ἑαυτοῦ, Γαυλίτην ὄνομα, Κᾶρα δίγλωσσον, κατηγορήσοντα τῶν τε Μιλησίων περὶ τοῦ φρουρίου καὶ περὶ αὐτοῦ ἅμα ἀπολογησόμενον, εἰδὼς τοὺς τε Μιλησίους πορευομένους ἐπὶ καταβοῇ τῇ ἑαυτοῦ μάλιστα καὶ τὸν Ἐρμοκράτην μετ' αὐτῶν, ὃς ἔμελλε τὸν Τισσαφέρην ἀποφαί-

dem καὶ vor θρασύτητα nach Spr. 69, 32, 13. — τὸ πλῆθος. Ist dies No. oder Ac.? (Pp.) Wohl der No. Zugefügt ist (das mir doch verdächtige) πλῆθος, weil sie zum Theil wohl auch Sklaven sein mochten. — οἱ ναῦται verdächtig Hk. vgl. § 2. — ἠπειλήσεν. ἐπηπειλήσεν? — ἐπανήρατο, ἐπανεινῆνατο ὡς πλῆξων. (Sch.) Ein ziemlich seltenes Wort. — βακτηρίαν. Die Aristokratie ist immer prügelsüchtig. vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 11 lat. A.

§ 2. οἷα. zu 2, 5, 2. — ναῦται, ἀκρατίς δηλονότι. (Ds.) vgl. zu 8, 72, 2. — ἐγκραγόντες. ἐκραγόντες die besten Hsn. unser losbrechen. vgl. Her. 6, 129, 2. (Pp.) — ὥστε ist wohl ein Glossem. zu 8, 75, 1. — βωμόν. zu 4, 96, 4. — φρούριον, eine Zwingburg. Kr. z. Dion. p. 338. „vgl. 8, 108, 3.“ (Pp.)

§ 3. ἠρέσκετο. zu 1, 35, 1. — καὶ δουλεύειν. δουλεύειν καὶ Kr. z. Dion. p. 359, 44. Pp. bezieht jenes auf καὶ ἐπιθεραπεύειν. Unpassend. Kr. Stud. 2 S. 204. — τὰ μέτρια. zu 4, 19, 3. — ἐπιθεραπεύειν, wie θεραπεύειν 1, 9, 2. ἐπι — noch dazu. zu 8, 47, 1. — εὖ θῶνται. zu 1, 82, 5. — ἄλλα für δι' ἄλλα eine gute Hs. — τοιουτότροπα. zu 2, 8, 2.

C. 85. § 1. διάδοχος so mit dem Ge. noch bei Dichtern. vgl. Passows Lex.

§ 2. δίγλωσσον, ἤγουν καὶ τὴν βάρβαρον καὶ τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν ἐπιστάμενον. (Sch.) zu 4, 109, 3. — τοὺς τε Μιλησίους. τῶν τε Μιλησίων? oder πρεσβευομένων? „nach Sparta.“ (Ps.) — καταβοῇ. zu 1, 73, 1. — ἑαυτοῦ für αὐτοῦ oder αὐτοῦ zwei gute Hsn. τῇ αὐτοῦ für τῇ αὐτοῦ Hk. Spr.

νειν φθείροντα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ ἐπαμφοτερίζοντα. ἔχθρα δὲ πρὸς αὐτὸν ἦν αὐτῷ αἰεὶ ποτε περὶ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀποδόσεως· καὶ τὰ τελευταῖα φυγόντος ἐκ Συρακουσῶν τοῦ Ἑρμοκράτους καὶ ἑτέρων ἠκόντων ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Συρακοσίων ἐς τὴν Μίλητον στρατηγῶν, Ποτάμιδος καὶ Μύσκωνος καὶ Δημάρχου, ἐνέκειτο ὁ Τισσαφέρους φυγάδι ὄντι ἤδη τῷ Ἑρμοκράτει πολλῷ ἔτι μᾶλλον, καὶ κατηγορεῖ ἄλλα τε καὶ ὡς χρήματά ποτε αἰτήσας αὐτὸν καὶ οὐ τυχῶν τὴν ἔχθραν οἱ πρόθοιτο. ὁ μὲν οὖν Ἀ-4 στύοχος καὶ οἱ Μιλήσιοι καὶ ὁ Ἑρμοκράτης ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Λακεδαιμόνα, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης διεβεβήκει πάλιν ἤδη παρὰ τοῦ Τισσαφέρους ἐς τὴν Σάμον.

Καὶ οἱ ἐκ τῆς Δήλου ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πρεσβευταί, οὓς τότε 86 ἔπεμψαν παραμυθησομένους καὶ ἀναδιδάξοντας τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ, ἀφικνοῦνται παρόντος τοῦ Ἀλκιβιάδου, καὶ ἐκκλησίας γενομένης λέγειν ἐπεχείρουν. οἱ δὲ στρατιῶται τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελον ἀκούειν, ἀλλ' ἀποκτείνειν ἐβόων τοὺς τὸν δῆμον καταλίοντας, ἔπειτα μέντοι μόλις ἠσυχάσαντες ἤκουσαν. οἱ δ' ἀπήγγελλον ὡς οὕτ' ἐπὶ διαφθορᾷ τῆς πόλεως ἢ μετὰστασις γίγνοιτο ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ, οὗθ' ἵνα τοῖς πολεμίοις παραδοθῇ — ἐξεῖναι γὰρ, ὅτε ἐσέβαλον ἤδη σφῶν ἀρχόντων, τοῦτο ποιῆσαι — τῶν τε πεντακισχιλίων ὅτι πάντες ἐν τῷ μέρει μεθεξέουσιν, οἱ τε οἰκεῖοι αὐτῶν οὗθ' ὑβρίζονται, ὥσπερ Χαιρέας διαβάλλων ἀπήγγειλεν, οὕτε κακὸν ἔχουσιν οὐδέν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σφετέροις

47, 9, 12. — ἐπαμφοτερίζοντα zweideutig handle, auch den Gegnern Gunst beweisend. Ruhnken z. Tim. p. 107. (Abr.) Bekker An. 1 p. 41, 16. Schneider zu Aristol. Rep. 7, 12, 6. vgl. eb. 8, 2, 2 u. Plut. Mar. 40 u. Luc. 30. (Kr. z. Dion. p. 321, 61 u. Index u. d. W.) Lys. 22, Nik. 2, Alk. 25, Pherekr. 25.

§ 3. αὐτόν, den Tissaphernes, αὐτῷ, dem Hermokrates. (Kr. z. Dion. p. 321, 62.) — περὶ. zu 1, 139, 1. — τὰ τελευταῖα. zu 1, 24, 3. — φυγόντος, erst später. Xen. Hell. 1, 1, 27 ff. u. Kr. z. Dion. p. 322 s. — αὐτόν für αὐτόν Bk. ἐαυτόν einige Hsn. — πρόθοιτο für προθέιτο die besten Hsn. Doch ist wohl πρόσθοιτο zu lesen. Her. 4, 65. 7, 229, 2: οὐκ ἂν σφι Σπαρτιάτας μῆνιν οὐδεμίαν προσθέσθαι, wo Arn. προσθέσθαι will, was mir nicht recht erklärlich scheint. — πάλιν, wie schon 8, 81, 1. vgl. 82, 3. (Pp.)

C. 86. § 1. τότε 8, 72, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.) — ἀναδιδάξοντας. zu 1, 32, 1. — ἀποκτείνειν ἐβόων. Spr. 55, 3, 13 u. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 12. — τοὺς. zu 3, 81, 3.

§ 2. γίγνοιτο für γένοιτο eine gute Hs. Es war ihnen vortheilhaft sie als eine noch nicht vollendete Thatsache vorzustellen. — οὗθ' ἵνα. οὐθ' ἵνα Pp., so dass dem vorigen οὕτε erst τῶν τε entspräche. — ἐξεῖναι der Inf. zu ἐξῆν es wäre ihnen sonst möglich gewesen. Spr. 53, 2, 7. vgl. 54, 12, 9. — ἐσέβαλον, οἱ Λακεδαιμόνιοι 8, 71, 2; ἐς — mit Bezug auf das Stadtgebiet. zu 2, 100, 3 u. 8, 31, 2. — τῶν πεντακισχιλίων μεθεξέουσιν in die Zahl der Fünflausend würden aufgenommen werden. (Ba.) Arn. vermisst τῶν πραγμάτων. — ὅτι nachgestellt. zu 1, 144, 2. — ἐν τῷ μέρει. zu 4, 11, 2. — αὐτῶν, τῶν στρατιωτῶν. (Sch.) — ἀπήγγειλεν 8, 74, 3. — ἔχουσιν, ὑπομείουσιν. So κακὸν ἔχειν οὐδέν Plut. T. 2 p.

3 αὐτῶν ἕκαστοι κατὰ χώραν μένουσιν. ἄλλα τε πολλὰ εἰπόντων οὐδὲν
 μᾶλλον ἐσήκονον, ἀλλ' ἐχαλέπαινον καὶ γνώμιας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον,
 μάλιστα δ' ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν. καὶ ἐδόκει Ἀλκιβιάδης πρῶτον
 τότε καὶ οὐδενὸς ἔλασσον τὴν πόλιν ὠφελῆσαι· ὠρμημένων γὰρ τῶν
 4 καὶ Ἐλλήσποντον εὐθὺς εἶχον οἱ πολέμοι, κωλυτῆς γενέσθαι. καὶ ἐν
 τῷ τότε ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἂν ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον,
 ἐκεῖνος δὲ τοῦ τ' ἐπίπλου ἔπαυσε καὶ τοὺς ἰδίᾳ τοῖς πρέσβεσιν ὀργι-
 ζομένους λαιδορῶν ἀπέτρεπεν. αὐτὸς δὲ ἀποκρινάμενος αὐτοῖς ἀπέ-
 πεμπεν ὅτι τοὺς μὲν πεντακισχιλίους οὐ κωλύει ἄρχειν, τοὺς μέντοι
 τετρακοσίους ἀπαλλάσσειν ἐκέλευεν αὐτοὺς καὶ καθιστάναι τὴν βουλήν,
 5 ὥσπερ καὶ πρότερον, τοὺς πεντακοσίους· εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέ-
 τμηται ὥστε τοὺς στρατευομένους μᾶλλον ἔχειν τροφήν, πάνυ ἐπαινεῖν.
 καὶ τὰλλα ἐκέλευεν ἀντέχειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις· πρὸς
 μὲν γὰρ σφᾶς αὐτοὺς σωζομένης τῆς πόλεως πολλὴν ἐλπίδα εἶναι καὶ
 ξυμβῆναι, εἰ δ' ἄπαξ τὸ ἕτερον σφαλῆσεται, ἢ τὸ ἐν Σάμῳ ἢ κείνοι,
 οὐδ' ὅτιω διαλλαγῆσεται τις εἴτι ἔσεισθαι.

6 Παρήσαν δὲ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, ἐπαγγελόμενοι τῷ ἐν τῇ
 Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων δήμῳ ὥστε βοηθεῖν· ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἐπαινε-

164, b. (Abr.) zu 6, 77, 2. — ἐπὶ τοῖς σφετέροις αὐτῶν auf, in ihren Besitzungen. zu 4, 105, 2. vgl. Her. 6, 97: ἅπιτε ἐπὶ τὰ ὑμέτερα αὐτέων. vgl. eb. 1, 63.

§ 3. πλεῖν von γνώμην ἔλεγον regiert, hier: sie äusserten als Vorschlag. Kr. zu Xen. An. 1, 6, 9. Der Inf. als ob ἔγνωσαν da stände. vgl. Index u. Infinitiv 2 u. Kr. z. Her. 8, 49. — πρῶτον für πρῶτος mehrere Hsn. Auch später nämlich wirkte er rettend. Spr. 57, 5, 3. Πρῶτος neben οὐδενὸς ἔλασσον gäbe eine unleidliche Tautologie. — οὐδενὸς ἔλασσον. zu 2, 94, 1. — σφᾶς αὐτούς, die Athener in Attika. Doch wird σφᾶς zu streichen sein. — ἐν ᾧ, wobei, „ὅπερ εἰ ἐποίησαν.“ (A. Ps.) vgl. Index u. ὅς g. E. — σαφέστατα. σαφέστατ' ἂν Dobree; doch s. Spr. 53, 10, 5. — γενέσθαι hängt noch von ἐδόκει ab. Spr. 69, 14, 5.

§ 4. οὐδεὶς ἂν für οὐδ' ἂν εἷς die besten Hsn., vielleicht mit Unrecht. — κατασχεῖν, wie 2, 65, 5. (Bl.) — ἔπαυσε. παύσας mehrere gute Hsn. — κωλύει. κωλύει mehrere gute Hsn. — ἀπαλλάσσειν ἐκέλευεν für ἐκέλευεν ἀπαλλάσσειν eine gute Hs. „Concinner wäre ἀπαλλάσσειν δέοι.“ (Bö.) — τοὺς πεντακοσίους. Spr. 50, 7, 4.

§ 5. ἐς εὐτέλειαν. zu 8, 1, 4. — ξυντέτμηται. zu 8, 45, 2. — ἀντέχειν, ἤγουν ἀνθίστασθαι. (Sch.) zu 8, 63, 3. — σφᾶς αὐτούς, ἀλλήλους. (Ds.) zu 8, 63, 3. — καὶ ξυμβῆναι nicht nur das Uebrige zu ordnen sondern auch sich auszusöhnen. — τὸ ἕτερον. Spr. 43, 4, 17. — ἢ κείνοι für ἢ ἐκεῖνο oder ἢ ἐκεῖνοι eine gute Hs. Häufig steht κείνος nach einem Vocal bei Rednern, wie nach ἦ Isokr. 5, 36. 8, 115. 10, 50, Dem. 18, 178. vgl. Bekker zu Dem. 4, 4, Lobeck z. Phryn. p. 7 u. Schneider zu Plat. Rep. 1 p. 154. (Pp.) — ὅτιω fass' ich als Neutrum: so würde nichts (keine Partei) übrig bleiben mit der man sich auch nur versöhnen könne.

§ 6. καὶ Ἀργείων, wie der Athener § 1. (Pp.) — ὥστε. zu 7, 86, 3 u. 8, 79, 1. — παρεῖναι. Spr. 55, 3, 13. — τότε 8, 74, 2.

σας αὐτοὺς καὶ εἰπὼν ὅταν τις καλῆ παρεῖναι οὕτως ἀπέπεμπεν. ἀφί-
κοντο δὲ οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Παράλιων, οἱ τότε ἐτάχθησαν ἐν τῇ
στρατιωτικῇ νηὶ ὑπὸ τῶν τετρακοσίων περιπλεῖν Εὐβοίαν, καὶ ἄγοντες⁷
Ἀθηναίων ἐς Λακεδαιμόνα ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμπτοὺς πρέσβεις
Λαισποδίαν καὶ Ἀριστοφῶντα καὶ Μελησίαν [οἱ] ἐπειδὴ ἐγένοντο πλέ-
οντες κατ' Ἄργος, τοὺς μὲν πρέσβεις ξυλλαβόντες τοῖς Ἀργείοις παρέ-
δσαν ὡς τῶν οὐχ ἤκιστα κατυλυσάντων τὸν δῆμον ὄντας, αὐτοὶ δὲ
οὐκέτι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀφίκοντο, ἀλλ' ἄγοντες ἐκ τοῦ Ἄργους ἐς τὴν
Σάμον τοὺς πρέσβεις ἀφικνοῦνται ἥπερ εἶχον τριήρη.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Τισσαφέρους, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν⁸⁷
ω μάλιστα διὰ τε τὰλλα καὶ διὰ τὴν Ἀλκιβιάδου κάθοδον ἤχθοντο
αὐτῷ οἱ Πελοποννήσιοι ὡς φανερωῶς ἤδη ἀτικίζοντι, βουλόμενος, ὡς
ἐδόκει δὴ, ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολάς, παρεσκευάζετο πο-
ρεύεσθαι ἐπὶ τὰς Φοινίσσας ναῦς ἐς Ἄσπενδον, καὶ τὸν Λίχαν ξυμ-
πορεύεσθαι ἐκέλευεν· τῇ δὲ στρατιᾷ προστάξεν ἔφη Ταμίων, ἑαυτοῦ²
ὑπαρχον, ὥστε τροφήν ἐν ὅσῳ ἂν αὐτὸς ἀπῆ διδόναι. λέγεται δὲ οὐ
κατὰ ταῦτό, οὐδὲ ῥάδιον εἶδέναι τίνι γνώμῃ προῆλθεν ἐς τὴν Ἄσπεν-
δον καὶ παρελθὼν οὐκ ἤγαγε τὰς ναῦς. ὅτι μὲν γὰρ αἱ Φοίνισσαι
νῆες ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν μέχρι Ἄσπενδου ἀφίκοντο
σαφές ἐστιν, διότι δὲ οὐκ ἦλθον πολλαχῆ εἰκάζεται. οἱ μὲν γάρ, ἵνα³
διατρίβῃ ἀπελθὼν, ὥσπερ καὶ διανοήθη, τὰ τῶν Πελοποννησίων —
τροφήν γοῦν οὐδὲν βέλτιον ἀλλὰ καὶ χειρόν ὁ Ταμῶς, ᾧ προσετάχθη,
παρεῖχεν — οἱ δὲ ἵνα τοὺς Φοίνικας προαγαγῶν ἐς τὴν Ἄσπενδον
ἐκχρηματίσαιτο ἀφείς — καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρῆσεσθαι

§ 7. ἀπό. τοὺς ἀπό? 8, 71, 4. — πεμπτοῦς. πέμπονσι viele und die besten Hsn. Vielleicht ist es zu streichen. — οἱ ist mit Reiske zu streichen. — κατ' Ἄ. in die Gegend von A. vgl. 1, 13, 5. — τῶν κατυλυσάντων. Spr. 47, 9, 2. — οὐχ ἤκιστα. zu 1, 3, 1. — οὐκέτι. zu 1, 9, 2. — τοὺς die § 1 erwähnten „der Argeier.“ (Dobree.)

C. 87. § 1. διὰ τὰλλα wegen der Besoldung und der nicht gehaltenen Versprechungen. (Ds.) — διὰ τὴν für τὴν eine gute Hs. — ἀτικίζοντι, τὰ τῶν Ἀθηναίων γρονοῦντι. (Sch.) — ἀπολύεσθαι beseitigen, sich rechtfertigen. vgl. 5, 75, 2. u. Ind. Dem. — ἐπὶ nach, um zu holen, wie § 5. zu 1, 116, 3 E. u. Index u. ἐπὶ III. — Λίχαν. Kr. z. Dion. p. 359, 53.

§ 2. ἑαυτοῦ. Spr. 51, 4, 8. — κατὰ ταῦτό übereinstimmend, wie Her. 1, 1, 2. vgl. eb. 6, 53, 1. — ἤγαγε für ἤγε eine gute Hs. — αἱ Φ. νῆες. Kr. z. Dion. p. 360, 55. — πολλαχῆ, κατὰ πολλοὺς τρόπους. (Sch.) Die verschiedenen Vermuthungen werden zu verbinden sein. (Kr. z. Dion. p. 360, 55.)

§ 3. οἱ μὲν γάρ, εἰκάζουσιν, dass sie nämlich (deshalb) nicht kamen. vgl. 6, 68, 4 u. Her. 8, 74. (Kr. Rec. 27 S. 132.) Eben dies erg. zu οἱ δὲ. Vgl. auch Pp. Spr. 69, 14, 5. — διατρίβῃ. zu 8, 78, 2. — διανοήθη 8, 46, 4. (Bö.) — ἐκχρηματίσαιτο ἀφείς um für die Entlassung von ihnen Geld zu erpressen. (Matth. § 557 p. 1296.) vgl. zu ὀνομάσας 2, 68, 2. vgl. 8, 17, 2 E. Der Opt. neben dem Conj. wie 3, 22, 5. Ἐκχρηματίσεσθαι wird nur noch aus Dion C. nachgewiesen. — καὶ γὰρ ὡς denn auch so, auch wenn er kein Geld erhalten hätte Kr. z. Dion. p. 360, 55.

— ἄλλοι δ' ὡς καταβοῆς ἔνεκα τῆς ἐς Λακεδαιμόνα, τοῦ λέγεσθαι ὡς οὐκ ἀδικεῖ ἀλλὰ καὶ σαφῶς οἴχεται ἐπὶ τὰς ναῦς ἀληθῶς πεπληρωμένας. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι τριβῆς ἔνεκα καὶ ἀνακωχῆς τῶν Ἑλληνικῶν τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν, φθορᾶς μὲν ἐν ὅσῳ παρήει ἐκεῖσε καὶ διέμελλεν, ἀνισώσεως δέ, ὅπως μηδετέρους προσθέμενος ἰσχυροτέρους ποιήσῃ, ἐπεὶ εἴγε ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι, ἐπιφανῆς δῆπου οὐκ ἐνδοιαστῶς· κομίσας γὰρ ἂν Λακεδαιμονίοις τὴν νίκην κατὰ τὸ εἶκός ἔδωκεν, οἱ γὰρ καὶ ἐν τῷ παρόντι ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεεστέρας τῷ ναυτικῷ ἀνθώριον. καταφωρᾶ δὲ μάλιστα καὶ ἦν εἶπε πρόφασιν οὐ κομίσας τὰς ναῦς. ἔφη γὰρ αὐτὰς ἐλάσσους ἢ ὅσας βασιλεὺς ἔταξε ξυλληγῆναι· ὁ δὲ χόριν ἂν δῆπου ἐν τούτῳ μείζω ἔτι ἔσχεν, οὐτ' ἀναλώσας πολλὰ τῶν βασιλείως, τά τε αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας. ἐς δ' οὖν τὴν Ἀσπενδον ἦτινι δὴ γνώμη ὁ Τισσαφέρνης

denn obgleich er sie bis Aspendos führte Pp. Dagegen Kr. Stud. 2 S. 232. Zu lesen ist wohl καὶ γὰρ καὶ ὡς. — ὡς, εἰκάξουσιν. Ergänzen muss man hier aber: dass er fortgegangen sei. Diese sehr anstößige Verschiedenheit verschwände, wenn man oben ἀπελθεῖν für ἀπελθῶν läse erg. αὐτόν. — καταβοῆς hier für Ruf zu nehmen veranlasst ἔνεκα, obschon das Wort sonst bei Thuk. nur Anklage heisst. zu 1, 73, 1. Doch könnte es wohl auch hier Anklage von Seiten des Tissaphernes gegen die Beschuldigungen der Peloponnesier bedeuten. — τοῦ für τό Pp., τῷ einige Hsn. — ἀλλὰ καί. zu 8, 27, 2. 51, 2.

§ 4. ἀνακωχῆς Hinhalten. (Va.?) zu 1, 40, 3. — φθορᾶς erneuert appositiv das τριβῆς, wie ἀνισώσεως das ἀνακωχῆς. (Ds.) — ἐκεῖσε, εἰς τὴν Ἀσπενδον. (Sch.) — διέμελλεν, ἤγουν ἐβράδυνεν. (Sch.) — ἀνισώσεις ist selten, noch aus Plat. Ges. p. 740, e angeführt. — προσθέμενος. zu 6, 80, 2. Erg. αὐτοῖς, τοῖς ἐτέροις. Spr. 60, 5, 3. — διαπολεμῆσαι ἂν Dobree, nach ἐβουλήθη ein Komma setzend. — ἐπιφανῆς glaubt Pp. stehe wie δηλονότι, οἶμαι, δοκεῖ ohne οὐ ausser der Construction und ergänzt διεπολέμησεν ἂν. Beides unzulässig. Ich lese ἐπιφανῆς (dies mit Reiske) und streiche γὰρ. (Kr. Bruchst.) Das letztere halte ich auch jetzt für richtig und οὐκ ἐνδοιαστῶς zu ἔδωκεν gezogen streiche ich ἐπιφανῆς δῆπου als Glossem, da andre Hsn. περιφανῆς, περὶ ἐπιφανῆς, περιφανῶς δῆπου haben. Kämpf Quaestt. 3 p. 11 ss. setzt das Komma statt nach διαπολεμῆσαι nach ἐβουλήθη und hält Alles für richtig, während Dobree περιφανῆς lesend und eben so interpungierend, ein ἂν nach διαπολεμῆσαι einschleibt. — ἐνδοιαστῶς. zu 6, 10, 3. — κομίσας, τὸ ναυτικόν, wenn nicht τὰς ναῦς nach ἂν ausgefallen ist. — ἀντιπάλως, ἤγουν ἰσοπάλως. (Sch.) Dies Adv. (noch bei Dion C. 50, 34) hat Thuk. sonst nicht gebraucht; statthalt war auch ἀντίπαλοι. — ἐνδεεστέρας. zu 2, 35, 2.

§ 5. καταφωρᾶ für καταφθορά ein Anonymos, bestätigt von einigen Hsn., die jedoch meist καταφωρᾶν haben. Der Sinn: Ueberführung giebt der Vorwand wesswegen er die Flotte nicht herbeigeführt zu haben vorschützte. (Abr. u. Dobree.) Spr. 51, 12. — ἢ ὅσας. zu 8, 66, 3. — ἐν τούτῳ dabei, wenn er eine geringere Flotte herbeigeführt hätte. — ἔσχεν, παρέσχεν ἂν βασιλεῖ. (Sch.) hätte Gunst bei ihm erlangt. (Ba.) Eur. Hek. 830: ἢ τῶν ἐν εὐνῇ γιλιάτων ἀσπασμάτων χάριν πν' ἔξει παῖς ἐμή, κείνης δ' ἐγώ. (Pp.) — ἀπ' ἐλασσόνων mit geringeren Mitteln. Spr. 68, 16, 7. vgl. Index u. ἀπό. „So ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης Ar. Ri. 538, ἀπὸ σμικροῦ Plat. 377.“ (Dr.) — δ' οὖν. zu 1, 3, 4. — ἦτινι δὴ. Spr. 51, 15, 1. — ὡς vermeintlich. Spr. 69, 63, 4.

ἀφικνεῖται καὶ τοῖς Φοίνιξι ξυγγίγνεται· καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἔπεμψαν
ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς κελεύσαντος αὐτοῦ Φίλιππον ἄνδρα Λακεδαιμόνιον
δύο τριήρεσιν. Ἀλκιβιάδης δὲ ἐπειδὴ καὶ τὸν Τισσαφέρην ἤσθετο⁸⁸
παριόντα ἐπὶ τῆς Ἀσπένδου, ἔπλει καὶ αὐτὸς λαβὼν τρεῖς καὶ δέκα
ναῦς, ὑποσχόμενος τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν —
ἢ γὰρ αὐτὸς ἄξιον Ἀθηναίους τὰς Φοινίσσας ναῦς ἢ Πελοποννησίοις
γε κωλύσειν ἐλθεῖν — εἰδώς, ὡς εἰκός, ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρην
γνώμην ὅτι οὐκ ἄξιον ἐμελλε, καὶ βουλόμενος αὐτὸν τοῖς Πελοποννη-
σίοις ἐς τὴν ἑαυτοῦ καὶ Ἀθηναίων φιλίαν ὡς μάλιστα διαβάλλειν,
ὅπως μᾶλλον δι' αὐτὸ σφίσιν ἀναγκάζοιτο προσχωρεῖν. καὶ ὁ μὲν ἄρας
εὐθὺ τῆς Φασήλιδος καὶ Καύνου ἄνω τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο.

Οἱ δ' ἐκ τῆς Σάμου ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες πρέσβεις⁸⁹
ἐπειδὴ ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀπήγγειλαν τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιά-
δου, ὡς κελύει τε ἀντέχειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις, ἐλπί-
δας τε ὅτι πολλὰς ἔχει κακείοις τὸ στράτευμα διαλλάξιν καὶ Πελο-
ποννησίων περιέσεσθαι, ἀχθομένους καὶ πρότερον τοὺς πολλοὺς τῶν
μετεχόντων τῆς ὀλιγαρχίας καὶ ἠδέως ἂν ἀπαλλαγέντας πη ἀσφαλῶς
τοῦ πράγματος πολλῶ δὴ μᾶλλον ἐπέρρωσαν. καὶ ξυνίσταντό τε ἡδη²
καὶ τὰ πράγματα διεμέμφοντο, ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν πάνυ στρατη-
γῶν τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν ἀρχαῖς ὄντων, οἷον Θηραμένην τε
τὸν Ἄγρωνος καὶ Ἀριστοκράτην τὸν Σκελλίου καὶ ἄλλους, οἱ μετέ-
σχον μὲν ἐν τοῖς πρώτοι τῶν πραγμάτων, φοβούμενοι δ', ὡς ἔφασαν,
τό τ' ἐν τῇ Σάμῳ στράτευμα καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην [σπουδῆ πάνυ],

C. 88. καὶ bei ἐπειδὴ wie 6, 13, 3. — ἔπλει. Kr. z. Dion. p. 284, 80. —
τρεῖς καὶ δέκα für τρισκαίδεκα eine gute Hs. zu 8, 22, 1. — αὐτός. αὐτοῖς
das Ἀθηναίους streichend Cobet Hyper. p. 51. Als Ggs. denke man: er
(selbst) werde sie erhalten oder doch den Peloponnesiern sie entziehen.
— Πελοποννησίοις. zu αὐτοῖς 6, 46, 2. vgl. 1, 107, 4. — ἐκ πλείονος.
zu 4, 42, 3 u. 5, 82, 2. — ἐς τὴν. zu 5, 75, 2 u. 6, 92, 1. — ἑαυτοῦ für
αὐτοῦ eine gute Hs. — δι' αὐτό. zu 1, 2, 1. — σφίσιν, den Athenern. zu
1, 62, 2. — καὶ Καύνου. Dasselbe Hysteronproteron 8, 108, 1. (Abr.) zu
6, 73, 1. — ἄνω, gen Osten. (Ds.)

C. 89. § 1. οἱ ἐκ τῆς Σάμου, ἐπανερχόμενοι. (Ds.) zu 6, 46, 1. —
ἀπό. οἱ ἀπό? Oder mit τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες zu streichen? — τὰ
παρὰ τοῦ. Spr. 43, 4, 23 u. zu 4, 97, 2. — ὅτι nachgestellt. zu 1, 144, 2.
— ἐπέρρωσαν. zu 6, 93, 1.

§ 2. διεμέμφοντο ähnlich unserm durchziehen. — τῶν aus der
Zahl der. Spr. 47, 9. — πάνυ. zu 8, 1, 1. — στρατηγῶν τῶν. στρατη-
γούντων Bk. Verfälscht ist die Stelle jedenfalls; doch glaub' ich dass vielmehr
ein τῶν vor ἐν ἀρχαῖς einzuschieben sei, vielleicht auch eins nach πάνυ: die
angesehensten der Strategen- und der in (andern, Civil-) Aem-
tern Stehenden. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 377, 65 u. dagegen K.
F. Hermann de temp. conv. Xen. p. 6, 10. — Ἀριστοκράτην. Kr. z. Dion.
p. 382, 90 u. 91. — ἐν πρώτοις. ἐν τοῖς πρώτοις eine gute Hs., ἐν τοῖς πρώ-
τοι Bk. u. Dobree. vgl. zu 7, 19, 4. — φοβούμενοι, μετέσχον, jedoch nur
aus Furcht. — δέ, ὡς. δέ ἠδέως mehrere Hsn. — σπουδῆ πάνυ fügen
viele und die besten Hsn. hinzu. Σπουδῆ findet sich bei Thuk. noch (anders)

ζτούς τε ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρεσβευομένους [ἔπειπον], μὴ τι ἄνευ τῶν πλειόνων κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν, οὐ τὸ ἀπαλλάξιν τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἀλλὰ τοὺς πεντακισχιλίους ἔργω καὶ μὴ ὀνόματι χορῆται ἀποδεικνύναι καὶ τὴν πολιτείαν ἰσαίτερον καθιστάναι. ἦν δὲ τοῦτο μὲν σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου αὐτοῖς, κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίας οἱ πολλοὶ αὐτῶν τῷ τοιούτῳ προσέκειντο, ἐν ᾧ καὶ μάλιστα ὀλιγαρχία ἐκ δημοκρατίας γενομένη ἀπόλλυται· πάντες γὰρ ἀβδημερόν ἀξιοῦσιν οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι· ἐκ δὲ δημοκρατίας αἰρέσεως γενομένης ῥᾶον τὰ ἀποβαίοντα ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσούμενός τις φέροι. σαφέστατα δ' αὐτοὺς ἐπῆρε τὰ ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἰσχυρὰ ὄντα καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐκ ἐδόκει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἔσεσθαι· ἠγωνίζετο οὖν εἷς ἕκαστος αὐτὸς πρῶτος προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι.

90 Οἱ δὲ τῶν τετρακοσίων μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιούτῳ εἶδει καὶ προ-

3, 49, 3 u. 8, 27, 3? (Pr.) — ἔπειπον ist mit drei Hsn. u. Dobree zu streichen. Andere wollen vorher οὓς τε für τοὺς τε. Allein nicht die Gesandten, τοὺς πρεσβεύοντας, fürchtete man, sondern die Partei welche Gesandte schickte, τοὺς πρεσβευομένους, was auch Dobree so erklärt vgl. 8, 90, 2, πρεσβευσόμενοι vermuthend.

§ 3. μὴ. Spr. 61, 6, 5. — ἄνευ τῶν πλειόνων ohne Vorwissen oder Zustimmung der Majorität (Spr. 50, 4, 12) der verwaltungsberechtigten Bürger, was zu verhüten sie eben Theil genommen hätten. — οὐ τό. οὐ τῷ eine gute Hs., οὕτω ein Rand, οὕτω γάρ ein anderer; οὗτοι Pr. Doch steckt hier wohl ein bedeutenderer Fehler, dem auch Dobrees Vorschläge nicht abhelfen. Für hoffnungslos verfälscht hält die Stelle auch Arn. — ἀπαλλάξιν. ἀπαλλαξείην Abr. u. Dobree aus dem Sch.: ἔλεγον οὐχ ὅτι ἀπαλλακτικῶς ἔχουσι τῆς ὀλιγαρχίας, ὅπερ ἦν ἀληθές, ἀλλ' ὅτι φοβοῦνται τοὺς ἐν Σάμῳ καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς ἀπίοντας ἐς Λακεδαίμονα πρέσβεις, μὴ τι οὗτοι κακὸν ἐργάσωνται τὴν πόλιν ὀλιγαρχίας γενομένης. Dass dieser Inf. von ἔφασαν abhängt scheint mir unmöglich. Es wird etwas ausgefallen sein. — τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἦγον τῆς ἀκριβοῦς ὀλιγαρχίας. (Sch.) zu 2, 37, 1. — ἰσαίτερος auch Eur. Hik. 442, Xen. Hell. 7, 1, 14; ἰσαίτατα Plat. Ges. 744. Wohl nie ἰσώτερος, ταίος. — σχῆμα, πρόσχημα. (Hudson.) Appian 2, 612, 96: ἀμφοτέροι τῷ τῆς πόλεως σχήματι τοῦτο ἐπρασσόν. (Bl.) Mehrere auch gute Hsn. τὸ σχῆμα; πρόσχημα will Herm. zu Eur. Iph. A. 991. — πολιτικόν, δημοκρατικόν. (Sch.) eine die Bürger zu gewinnen berechnete Form. — τοιούτῳ. τοιούτῳ εἶδει Sch. u. eine Hs., wohl aus 8, 90, 1, τοιούτῳ τῶν mehrere. Der Sinn: sie gaben sich solchen Bestrebungen, Ränkemachereien, hin. — προσέκειντο. zu 1, 93, 5 u. 6, 89, 3. — ἐν ᾧ καὶ wobei, wodurch eben.

§ 4. οὐχ ὅπως. zu 1, 35, 3. — ἐκ δὲ — φέροι wo aber bei einer Demokratie (eig. aus einer demokratischen Masse) Wahl statt gefunden erträgt man leichter das Ergebniss, etwanige Zurücksetzung, indem man nicht von Gleichen (zu 1, 141, 1) zurückgesetzt ist, sondern von einer theils unwissenden theils leidenschaftlichen Menge, theils auch vom Loose abhängt. — τοῦ Ἀλκιβιάδου wird zu streichen sein. — καὶ ὅτι, καὶ τοῦτο ὅτι. Spr. 59, 2, 3. — ὑπερβολὴν nach ἕκαστος ist mit den besten Hsn. gestrichen. — γενέσθαι. zu ἀνταπογῆναι 3, 38, 2.

C. 90. § 1. τῶν τετρακοσίων. Ueber die Stellung zu 1, 126, 6. — εἶδει, καταστάσει. (Sch.) zu 3, 62, 2. — ποτέ fehlt in einigen (schlechtern)

ἰστώτες Φρόνιχός τε, ὃς καὶ στρατηγήσας ἐν τῇ Σάμῳ [ποτέ] τῷ Ἀλκιβιάδῃ τότε διηρέθη, καὶ Ἀρίσταρχος, ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ, καὶ Πείσανδρος καὶ Ἀντιφῶν καὶ ἄλλοι οἱ δυνατώτατοι πρότερόν τε, ἐπεὶ τάχιστα κατέστησαν, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ Σάμῳ σφῶν ἐς δημοκρατίαν ἀπέστη, πρέσβεις τε ἀπέστελλον σφῶν ἐς τὴν Λακεδαιμόνα καὶ τὴν ὁμολογίαν προϋθυμοῦντο καὶ τὸ ἐν τῇ Ἡετιωνείᾳ καλουμένην τεῖχος ἐποιοῦντο, πολλῶν τε μᾶλλον ἔτι, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκ τῆς Σάμου πρέσβεις σφῶν ἦλθον, ὁρῶντες τοὺς τε πολλοὺς καὶ σφῶν τοὺς δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι μεταβαλλομένους. καὶ ἀπέστειλαν μὲν Ἀντιφῶντα καὶ Φρόνιχον καὶ ἄλλους δέκα κατὰ τάχος, φοβούμενοι καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκ τῆς Σάμου, ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ, ὅστις καὶ ὀπωσοῦν ἀνεκτός, ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὠκοδόμουν δὲ ἔτι προθυμότερον τὸ ἐν τῇ Ἡετιωνείᾳ τεῖχος. ἦν δὲ τοῦ τεύχους ἡ γνώμη αὕτη, ὡς ἔφη Θηραμένης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, οὐχ ἵνα τοὺς ἐν Σάμῳ, ἦν βία ἐπιπλέωσι, μὴ δέξωνται ἐς τὸν Πειραιᾶ, ἀλλ' ἵνα τοὺς πολεμίους μᾶλλον, ὅταν βούλωνται, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῶν δέξωνται. χηλὴ γάρ ἐστι τοῦ Πειραιῶς ἡ Ἡετιωνεία καὶ παρ' αὐτὴν εὐθύς ὁ ἔσπλος ἐστίν. ἐτειχίζετο οὖν οὕτω ξὺν τῷ πρότερον πρὸς ἠπειρον ὑπάρχοντι τεύχει, ὥστε καθεζομένων ἐς αὐτὸ ἀνθρώπων ὀλίγων ἄρχειν τοῦ γε ἔσπλου· ἐπ' αὐτὸν γὰρ τὸν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ λιμένος στεροῦ ὄντος τὸν ἕτερον πύργον ἐτελεύτα τό τε

Hsn. und ist Glossem zum folgenden τότε (Abr.) statthaft wäre nur τότε. — τότε 8, 48, 3. 50, 1 ff. — ἐν τοῖς μάλιστα erg. ἐναντίοις οὔσι. (Dr.) Spr. 49, 10, 6. vgl. zu 7, 29, 4. — ἐκ πλείστου. zu 8, 68, 1.

§ 2. κατέστησαν eingetreten waren als Mitglieder der Vierhundert. (St.) — πρέσβεις. Kr. z. Dion. p. 382, 93. — σφῶν. Spr. 47, 9. — ὁμολογίαν für ὀλιγαρχίαν eine gute Hs. Aussöhnung mit Sparta vgl. § 3. (Arn.) Ueber den Ac. zu 5, 17, 1. — Ἡετιωνεία. Ἡετιωνία mehrere gute Hsn., einige § 4, wie auch 8, 92, 2 u. 4. vgl. Lobeck z. Soph. Aj. p. 116. — τε μᾶλλον. τι μᾶλλον? So schon Reiske. Doch kann man die vorhergehenden Verba ergänzen, wobei freilich καὶ zu erwarten wäre. — ἦλθον zurückgekehrt waren 8, 89, 1. — μεταβαλλομένους. zu 1, 71, 4.

§ 3. αὐτοῦ, ἡγοῦν ἐν Ἀθήναις. (Sch.) — τὰ ἐκ τῆς Σ. das von S. her Drohende. vgl. Index u. ἔκ. — καὶ ὀπωσοῦν. Plat. Ges. 905, d: ἐπάκουε, εἰ νοῦν καὶ ὀπωσοῦν ἔχεις. vgl. Spr. 51, 15, 3. — ἀνεκτός. τουτίστιν ἔπινοιον ἀνεκτῶ τρόπῳ Sch., der also ἀνεκτῶς, was mehrere gute Hsn. bieten, ohne ὅπως las. Kr. z. Dion. p. 383, 94 u. Stud. 2 S. 204 f.

§ 4. ἡ γνώμη die Absicht, ähnlich Xen. An. 1, 8, 10. — αὕτη ist Subject, ἡ γνώμη Prädicat. zu 3, 28, 2. Bezogen wird αὕτη (wie § 5 οὕτω) auf das Folgende. zu 6, 92, 4. — ἵνα als ob vorherginge: sie thaten dies in der Absicht. „Ueber die Sache Xen. Hell. 2, 3, 46.“ (Bl.) — ναυσί. zu 2, 7, 2 E. — χηλὴ. zu 1, 63, 1.

§ 5. ἐτειχίζετο, τὸ ἐν τῇ Ἡετιωνείᾳ τεῖχος. (Pp.) — τοῦ γε. τοῦ τε die meisten u. besten Hsn., bloss τοῦ einige. — ἐπ' αὐτόν. So (bei τελευτῶν) spricht Thuk. nur hier, wo vielleicht ἐς αὐτόν zu lesen ist. vgl. 4, 109, 1. (Ullrich Beitr. z. Kr. 1 S. 21.) — τὸν ἐπὶ — τόν. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 1. vgl. Kr. z. Dion. p. 124. — τὸν ἕτερον den einen von den

παλαιὸν τὸ πρὸς ἡπειρον καὶ τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τεῖχος τειχιζόμενον
6 πρὸς θάλασσαν. διωκοδόμησαν δὲ καὶ στοάν, ἥπερ ἦν μεγίστη καὶ
ἐγγύτατα τούτου εὐθὺς ἔχομένη ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ ἦρχον αὐτοὶ
αὐτῆς, ἐς ἣν καὶ τὸν σῖτον ἠνάγκαζον πάντας τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ
τὸν ἐσπλέοντα ἐξαιρεῖσθαι καὶ ἐντεῦθεν προαιροῦντας πωλεῖν.

- 91 Ταῦτ' οὖν ἐκ πλείονός τε ὁ Θηραμένης διεθρόει καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐκ τῆς
Λακεδαιμόνος πρέσβεις οὐδὲν πράξαντες ἀνεχώρησαν τοῖς ξύμπασι ξυμβα-
τικόν, φάσκων κινδυνεύσειν τὸ τεῖχος τοῦτο καὶ τὴν πόλιν διαφθεῖραι.
ἅμα γὰρ καὶ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἐτύγχανον Εὐβοέων επικαλουμένων
κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες, ὧν ἦσαν
καὶ ἐκ Τάραντος καὶ Λοκρῶν Ἰταλιώτιδες καὶ Σικελικαὶ τινες, ὁμοῦ-
σαι ἤδη ἐπὶ Ἀῖ τῆς Λακωνικῆς καὶ παρασκευαζόμεναι τὸν ἐς τὴν
2 Εὐβοίαν πλοῦν· ἦρχε δ' αὐτῶν Ἀγησανδρίδας Ἀγησάνδρου, Σπαρτιά-
της· ὡς ἔφη Θηραμένης οὐκ Εὐβοία μᾶλλον ἢ τοῖς τειχίζουσι τὴν
3 Ἡετιώνειαν προσπλεῖν, καὶ εἰ μὴ τις ἤδη φυλάσσεται, λήσειν διαφθα-
ρέντας. ἦν δέ τι καὶ τοιοῦτον ἀπὸ τῶν τὴν κατηγορίαν ἐχόντων, καὶ
3 οὐδ' ἄνυ διαβολὴ μόνον τοῦ λόγου. ἐκεῖνοι γὰρ μάλιστα μὲν ἐβούλοντο
ὀλιγαρχοῦμενοι ἄρχειν καὶ τῶν ξυμμάχων, εἰ δὲ μὴ, τάς τε ναῦς καὶ
τὰ τεῖχη ἔχοντες αὐτονομεῖσθαι, ἐξαιροῦμενοι δὲ καὶ τούτου μὴ οὖν
ὑπὸ τοῦ δήμου γε αὐθις γενομένου αὐτοὶ πρὸ τῶν ἄλλων μάλιστα

Thürmen die von beiden Seiten den Eingang schützten, den an der Seite von Eetionea. (Arn.) — τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τεῖχος für τὸ καινὸν τὸ ἐντὸς τοῦ τεύχους eine gute Hs. u. Va. Bei der alten La. müsste nicht τοῦ τεύχους, sondern, wie Reiske wollte, τοῦ παλαιοῦ (τεύχους) stehen. (Pr.) — τεῖχος. τεύχος τό Pr.

§ 6. διωκοδόμησαν. zu 4, 69, 2. Nach Böckh Staatsh. 1 S. 84 „entweder in zwei Theile getrennt oder durch eine Mauer von der anstossenden Gegend getrennt.“ Wohl jenes. Didot vergleicht διατειχισμα 3, 34, 2. — στοάν. Sch. Ar. Ekkl. 14: τὰ μὲν ταμεῖα ἐν οἷς ὁ σῖτος στοὰς λέγονται· καὶ γὰρ παραμήχη. vgl. Poll. 9, 44. Oester werden στοαί als Waffenniederlagen erwähnt, Xen. Hell. 5, 4, 8, Polyb. 5, 8, 9. Kr. z. Arr. An. 1, 23, 2 lat. A. u. Böckh Staatsh. 1 S. 123. — τὸν ἐσπλέοντα für ἐπιπλέοντα eine gute Hs. vgl. zu 3, 51, 2. — ἐξαιρεῖσθαι, ἐκβάλλειν, ἐκκομίζεσθαι. (Sch.) zu 8, 28, 1.

C. 91. § 1. ἐκ πλείονος. zu 8, 45, 2. Auch hier las man sonst τε χρόνον. — τε ὁ für ὁ eine gute Hs. — διεθρόει. zu 6, 46, 4. — καὶ ἐπειδὴ, καὶ διεθρόει ἐπειδὴ. (Ba.) — τοῖς ξύμπασι für alle Athener, sondern bloss für die Oligarchen. (Hk.) vgl. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 42. — κινδυνεύσειν werde Gefahr bringen. — ἐκ vor Λοκρῶν ist mit einer guten Hs. gestrichen. Ἀῖ hat nur dieselbe.

§ 2. Εὐβοίαι für Εὐβοεῖσι und daher auch hier der Da. des Interesse zulässig. — διαφθαρέντας. διαφθαρέντες? da der Redende selbst dem Subjectbegriffe (σφεῖς) angehört. zu 6, 25, 3. — ἦν ἀπό es ging aus von (Ps.), sie arbeiteten darauf hin. — τι καί. καί τι? — ἐχόντων hatten, erlitten. (Ps.) So αἰτίαν ἔχειν 4, 114, 5. (Arn.) zu 3, 13, 6. — τοῦ. τὸ τοῦ? Dobree 1 p. 67.

§ 3. τάς τε. τίς γε Reiske. — οὖν. γοῦν? Jenes kenn' ich in solcher Verbindung nicht. — δήμου γε für δήμου τε Sch. u. Hk. Dobree will: δήμω

διαφθορῆναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολεμίους ἐσαγαγόμενοι ἄνευ τειχῶν καὶ νεῶν ξυμβῆναι καὶ ὅπως οὖν τὰ τῆς πόλεως ἔχειν, εἰ τοῖς γε σώμασι σφῶν ἄδεια ἔσται. διόπερ καὶ τὸ τεῖχος τοῦτο, καὶ πυλίδας ἔχον καὶ 2 ἐσόδους καὶ ἐπεισαγωγὰς τῶν πολεμίων, εἰείχισζόν τε προθύμως καὶ φθῆναι ἐβούλοντο ἐξερογασάμενοι.

Πρότερον μὲν οὖν κατ' ὀλίγους τε καὶ κρύφα μᾶλλον τὰ λεγόμενα ἦν· ἐπειδὴ δὲ ὁ Φρύνιχος ἤκων ἐκ τῆς ἐς Λακεδαιμόνα2 πρεσβείας πληγείς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περιπόλων [τινός] ἔξ ἐπιβουλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθοῖση καὶ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου ἀπελθὼν ἀπέθανε παραχρῆμα, καὶ ὁ μὲν πατάξας διέφυγεν, ὁ δὲ ξυνηγός, Ἀργεῖος ἄνθρωπος, ληφθεὶς καὶ βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν τετρακοσίων οὐδενὸς ὄνομα τοῦ κελεύσαντος εἶπεν, οὐδὲ ἄλλο τι ἢ ὅτι εἰδείη πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐς τοῦ περιπολάρχου καὶ ἄλλοσε κατ' οἰκίας ξυνιόντας, τότε δὴ οὐδενὸς γεγενημένου ἀπ' αὐτοῦ νεωτέρου3 καὶ ὁ Θηραμένης ἤδη θρασύτερον καὶ Ἀριστοκράτης καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν τετρακοσίων αὐτῶν καὶ τῶν ἔξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες ἤεσαν ἐπὶ τὰ πράγματα. ἅμα γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς Λᾶς αἱ νῆες ἤδη περιπεπλευκῶναι καὶ ὀρμισάμεναι ἐς τὴν Ἐπίδαυρον τὴν Αἴγιαν καταδεδραμῆκεσαν· καὶ οὐκ ἔφη ὁ Θηραμένης εἰκὸς εἶναι ἐπ' Εὐβοίαν πλεούσας αὐ-4 τὰς ἐς Αἴγιαν κατακολπίσαι καὶ πάλιν ἐν Ἐπιδαύρῳ ὀρμεῖν, εἰ μὴ παρακληθεῖσαι ἤκοιεν ἐφ' οἷσπερ καὶ αὐτὸς αἰεὶ κατηγορεῖ· οὐκέτι οὖν οἷόν τε εἶναι ἡσυχάζειν. τέλος δὲ πολλῶν καὶ στασιωτικῶν λόγων καὶ ὑποψιῶν προσγενομένων καὶ ἔργῳ ἤδη ἤπτοντο τῶν πραγμάτων· οἷ3

— γεγόμενοι, wohl richtig, da δημος γίνεται so schwerlich gesagt werden konnte. — ἀλλὰ καὶ sondern selbst, sogar. — καὶ ὅπως οὖν. zu 1, 77, 2. „Ἐχειν hängt von ξυμβῆναι ab.“ (Bl.) zu 1, 117, 3.

C. 92. § 1. ἐπεισαγωγὰς. ἐπεσ. Bk. Einlassorte.

§ 2. πληγείς —. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 384, 97 u. Wattenbach p. 60, 2. — περιπόλων. zu 4, 67, 2. — τινός. Zu ἀνῆρ τῶν — pflegt Thuk. τις nicht zuzufügen. — ἔξ ἐπιβουλῆς nach einem überlegten Plane. Wesseling zu Diod. 13, 27. — ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθοῖση ist nicht Zeitangabe, wie ἐν zeigt. (Ba.) Daher verdächtigt Cobet Hyper. p. 56 den Artikel mit Unrecht. — καὶ οὐ — ἀπελθῶν ist wohl ein fremder Zusatz. — τοῦ κελεύσαντος für κελεύσαντος die besten Hsn. Der Artikel steht hier wie in οὐδεὶς ἦν ὁ κελεύσας, οὐθένα ὠνόμασε τὸν κελεύσαντα. Spr. 50, 4, 3. — ἐς τοῦ π. in die Wohnung des P. Spr. 43, 3, 6. — κατ' οἰκίας in einzelne Häuser. vgl. Index u. κατά.

§ 3. ἀπ' αὐτοῦ aus dieser Sache. (Va.) μετὰ τὸν γόνον τοῦ Φρύνιχου. (Sch.) zu 1, 68, 1. — νεωτέρου. zu 1, 132, 5. — τῶν τετ. τῶν τετ.? — τῶν ἔξωθεν, derer die nicht zu den Vierhundert gehörten. (Sch.) — ἤεσαν ἐπί. vgl. § 4 (ἤπτοντο) u. 10 u. zu 1, 89, 1.

§ 4. εἰς Αἴγιαν κατακολπίσαι, εἰς τὸν τῆς Αἴγινης κόλπον πλεῦσαι. (Sch.) vgl. Pol. 34, 12, 10. (Schneider.) Noch bei Späteren. — καὶ vor αὐτός gehört zu οἷσπερ: eben. zu 4, 56, 2. — στασιωτικῶν. zu 4, 130, 3. — ὑποψιῶν. Der Plu. auch Xen. An. 2, 5, 2. — προσγενομένων. προγενομένων?

γὰρ ἐν τῷ Πειραιῷ τὸ τῆς Ἡετιωνείας τεῖχος ὀπλίται οἰκοδομοῦντες, ἐν οἷς καὶ Ἀριστοκράτης ἦν, τάξιαρχῶν καὶ τὴν ἑαυτοῦ φυλὴν ἔχων, ξυλλαμβάνουσιν Ἀλεξικλέα, στρατηγὸν ὄντα ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς ἐταίρους τετραμμένον, καὶ ἐς οἰκίαν ἀγαγόντες βεῖδξαν. ξυνεπελάβοντο δὲ αὐτοῖς ἅμα καὶ ἄλλοι καὶ Ἐρμιων τις τῶν περιπόλων τῶν Μουνυχίασι τεταγμένων ἄρχων· τὸ δὲ μέγιστον, τῶν ὀπλιτῶν τὸ στίφος ταῦτα ἐβούλετο.

Ὡς δ' ἐσηγγέλθη τοῖς τετρακοσίοις — ἔτυχον δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ξυγκαθήμενοι — εὐθύς, πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτ' ἦν, ἐτοῖμοι ἦσαν ἕς τὰ ὄπλα ἵεναι καὶ τῷ Θηραμένει καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἠπείλου. ὁ δ' ἀπολογούμενος ἐτοῖμος ἔφη εἶναι ξυναφαιρησόμενος ἵεναι ἤδη, καὶ παραλαβὼν ἓνα τῶν στρατηγῶν, ὃς ἦν αὐτῷ ὁμογνώμων, ἐχώρει ἐς τὸν Πειραιῶν· ἐβόηθη δὲ καὶ Ἀρίσταρχος καὶ τῶν ἰππέων νεανίσκοι. ἦν δὲ θόρυβος πολὺς καὶ ἐκπληκτικός· οἱ τε γὰρ ἐν τῷ ἄστει ἤδη ὦντο τὸν τε Πειραιῶν κατελιῆσθαι καὶ τὸν ξυνειλημμένον τεθνῶναι, οἱ τ' ἐν τῷ Πειραιῷ στυγρὰ ἐκ τοῦ ἄστεος ὅσον οὐπω ἐπὶ σφᾶς παρεῖναι. μόλις δὲ τῶν τε πρεσβυτέρων διακωλόντων τοὺς ἐν τῷ ἄστει διαθέοντας καὶ ἐπὶ τὰ ὄπλα φερομένους καὶ Θουκυδίδου τοῦ Φαρσαλίου τοῦ προξένου τῆς πόλεως παρόντος καὶ προθύμως ἐμποδῶν τε ἐκάστοις γιγνομένου καὶ ἐπιβουμένου μὴ ἐφεδρευόντων ἐγγὺς τῶν πολεμίων ἀπολέσαι τὴν πατριδα, ἡσύχασάν τε καὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέσχοντο. καὶ ὁ μὲν Θηραμένης ἐλθὼν ἐς τὸν Πειραιῶν — ἦν δὲ καὶ αὐτὸς στρατηγός — ὅσον καὶ ἀπὸ βοῆς ἔνεκα ὠργίζετο τοῖς ὀπλίταις· ὁ δ' Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἐναντίοι τῷ ἀληθεῖ ἐχαλέπαινον. οἱ δὲ ὀπλίται ὁμόσε τε ἐχώρουν οἱ

§ 5. οἰκοδομοῦντες, zu κατεσχηκός 1, 11, 3. — φυλὴν. zu 6, 98, 4. — στρατηγόν. zu 8, 89, 2. — ἐταίρους die besten Hsn.; ἑτέρους sonst, was sehr wohl erklärlich wäre. zu 3, 73. vgl. Kr. z. Dion. p. 385, 99 u. Stud. 2 S. 233.

§ 6. ξυνεπελάβοντο. zu 6, 70, 1. — τὸ δὲ μέγιστον. zu 2, 65, 1. — ταῦτα. ταῦτά St. doch s. bald darauf, 2, 79, 2. 6, 74, 2. vgl. 4, 113, 1. 8, 84, 2. (Haase p. 56.) — πλὴν ὅσοις μὴ. πλὴν μὴ ὅσοις Haase, wenn man μὴ nicht streichen wolle? — βουλομένοις. zu 2, 3, 2. — ταῦτ', der Sturz der Demokraten. — ἐς τὰ ὄπλα. Gewöhnlich ἐπὶ τὰ ὄπλα. Bei ἐς wird der Platz bezeichnet.

§ 7. ξυναφαιρησόμενος, τὸν Ἀλεξικλέα. (Ps.) — ἐκπληκτικός, ἦγον ἐκπληξιν ποιῶν. (Sch.) — οἱ τε. zu 7, 34, 7. — τὸν ξυνειλημμένον, Ἀλεξικλέα § 5.

§ 8. μόλις für μόγις Pp. zu 1, 12, 3. — παρόντος. Denn gew. lebte er natürlich in Pharsalos. — ἐγγύς. ἐπι die besten Hsn.

§ 9. ὅσον. zu 6, 105, 2. — ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκα verbindet auch Xen. Hell. 2, 4, 31. (Wasse.) ὅσον ἀπὸ βοῆς Dion C. 40, 62 u. 51, 9. so weit es durch Geschrei möglich war, bloss mit Schreien, nicht durch die That. (Wytttenbach.) vgl. Hermann zu Soph. Phil. 550. Das καὶ eben haben die besten Hsn. — καὶ ἀπό. γε ἀπό? Dion C. 51, 9: ὅσον γε ἀπὸ βοῆς. (Pp.) — ἀληθεῖ für πλήθει mehrere Hsn. u. Va.: re vera. Doch zweifelt Pp. ob τῷ ἀληθεῖ eben so gebraucht worden sei wie τῇ ἀληθείᾳ. Allein Th. ge-

πλειῖστοι τῷ ἔργῳ καὶ οὐ μετεμέλοντο, καὶ τὸν Θηραμένην ἠρώτων εἰ δοκεῖ αὐτῷ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ τεῖχος οἰκοδομεῖσθαι καὶ εἰ ἄμεινον εἶναι καθαιρεθέν. ὁ δέ, εἶπερ καὶ ἐκείνοις δοκεῖ καθαιρεῖν, καὶ ἑαυτῷ ἔφη¹⁰ ξυνδοκεῖν. καὶ ἐντεῦθεν εὐθύς ἀναβάντες οἱ τε ὀπλίται καὶ πολλοὶ τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνθρώπων κατέσκαπτον τὸ τεῖχος. ἦν δὲ πρὸς τὸν ὄχλον ἡ παράκλησις ὡς χορή, ὅστις τοὺς πεντακισχιλίους βούλεται ἄρχειν ἀντὶ τῶν τετρακοσίων, εἶναι ἐπὶ τὸ ἔργον. ἐπεκρούπτοντο γάρ¹¹ ὁμως ἔτι τῶν πεντακισχιλίων τῷ ὀνόματι, μὴ ἄντικρυς δῆμον ὅστις βούλεται ἄρχειν ὀνομάζειν, φοβούμενοι μὴ τῷ ὄντι ὥσι καὶ πρὸς τινα εἰπὼν τίς τι ἀγνοία σφαλῆ. καὶ οἱ τετρακόσιοι διὰ τοῦτο οὐκ ἤθελον τοὺς πεντακισχιλίους οὐτ' εἶναι οὔτε μὴ ὄντας δῆλους εἶναι, τὸ μὲν καταστῆσαι μετόχους τοσοῦτους ἄντικρυς ἂν δῆμον ἡγούμενοι, τὸ δ' αὐτὰ φανῆς φόβον ἐς ἀλλήλους παρεῖξιν.

Τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν τετρακόσιοι ἐς τὸ βουλευτήριον ὁμως καὶ⁹³ τεθορυβημένοι ξυνελέγοντο· οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ὀπλίται τὸν τε Ἀλέξικλέα, ὃν ξυνέλαβον, ἀφέντες καὶ τὸ τεῖχος καθελόντες ἐς τὸ πρὸς τῇ Μουνυχίᾳ Διονυσιακὸν τὸ ἐν τῷ Πειραιεῖ θέατρον ἐλθόντες καὶ θέμενοι τὰ ὄπλα ἐξεκκλησίασαν, καὶ δόξαν αὐτοῖς εὐθύς ἐχώρουν ἐς τὸ ἄστνυ καὶ ἔθεντο ἐν τῷ Ἀνακείῳ τὰ ὄπλα. ἐλθόντες δὲ ἀπὸ τῶν τε-²

braucht die Neutra der Adjectiva mehrfach in ungewöhnlicher Weise; verein- zelt ist auch *μετὰ τοῦ ἀληθοῦς* 6, 89, 2; und der Gegensatz fordert diese la. (Kr. Stud. 2 S. 205.) Vielleicht ist *τῇ ἀληθείᾳ* zu lesen. — *ὁμόσε ἐχώρουν τῷ ἔργῳ, ἥγουν ἐβούλοντο συμπλακῆναι.* (Sch.) Aber der Da. ist hier doch nicht passend, da er keine Widerstand leistende Sache bezeichnet. Vielleicht stand *τῷ ἔργῳ* an der Stelle des *τῷ ἀληθεῖ*. — *καὶ εἰ, δοκεῖ.* (Kr. z. Dion. p. 386, 101.) Für *καὶ* vermuthet Pp. ἦ, Reiske ἦ καί. Allein hier heisst *εἰ* ob nicht. zu 1, 2, 1.

§ 10. *καὶ* vor *ἑαυτῷ* als ob bloss *δοκεῖν* folgen sollte. Eben so in derselben Formel, doch ohne ein vorhergehendes *καὶ*, bei Ar. Vö. 1629 u. Lys. 167. (Kr. z. Dion. p. 386, 102.) vgl. Lex. Plat. u. *συνδοκεῖν*. — *τὸ ἔργον, τὸ κατασκάπτειν τὸ τεῖχος.* (Sch.)

§ 11. ὁμως, obgleich auf die Demokratie hinarbeitend, dennoch. (A. Ps.) Spr. 56, 13, 3. — *μὴ.* zu 2, 53, 1. — *ἄντικρυς* zieht der Sch. zu *ὀνομάζειν*, ich zu *δῆμον*. zu 1, 122, 3. — *ὥσι, οἱ πεντακισχιλιοι*, dass sie erwählt seien. (Ps.) — *πρὸς τινα, ὅς ἐστι τῶν πεντακισχιλίων, ἀγνοῶν ὅτι ἐστὶν εἰς ἐκείνων, ἐν κινδύνῳ γένηται.* (Sch.) vgl. 8, 66, 3 f. u. Kr. z. Dion. p. 372, 46 u. 386. — *εἰπὼν τι, ὅτι ὀρέγεται δημοκρατίας.* (Sch.) — *μὴ ὄντας δ. ε.* dass ihre Nichtexistenz offenbar sei. (Va.) — *ἂν* möcht' ich streichen, auch der Stellung wegen; Pp. ergänzt *εἶναι*. — *δῆμον* ohne *εἶναι*. zu 2, 44, 3. Daneben *παρεῖξιν*. — *ἐς* ähnlich bei *ὑποψία*. zu 6, 61, 3. bei *ὀργή*. zu 2, 65, 1.

C. 93. § 1. *τὸ ἐν τῷ Πειραιεῖ* fügen die besten Hsn. u. Va. nach *Διονυσιακόν* hinzu. vgl. Kr. z. Dion. p. 386 s. 104 u. Böckh in d. Abhdl. der Ak. 1816 S. 74. — *ἐξεκκλησίασαν* für *ἐξεκκλησίασαν* eine Hs. vgl. Dem. 21, 193, *ἐξεκκλησίαζον* Lys. 13, 73, 76 u. Xen. Hell. 5, 3, 16. *ἡκκλησίαζον* Dem. 18, 265, 19, 60. Wohl fehlerhaft ist *ἐκκλησίαζον* Lys. 12, 73. — *δόξαν*. zu 5, 63, 3. — *Ἀνακείῳ, Διοσκούρων κατ' ἀνακας γὰρ οἱ Διοσκούροι.* (Sch.)

τραχοσίων τινὲς ἤρημένοι πρὸς αὐτοὺς ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντό τε καὶ ἔπει-
 θον οὓς ἴδοιεν ἀνθρώπους ἐπεικεῖς αὐτούς τε ἡσυχάζειν καὶ τοὺς ἄλ-
 λους παρακατέχειν, λέγοντες τοὺς τε πεντακισχιλίους ἀποφανεῖν καὶ ἐκ
 τούτων ἐν μέρει, ἢ ἂν τοῖς πεντακισχιλίοις δοκῆ, τοὺς τετρακοσίους ἔσε-
 σθαι, τέως δὲ τὴν πόλιν μηδενὶ τρόπῳ διαφθεῖρειν μηδ' ἐς τοὺς πολεμίους
 ἀνῶσαι. τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν ὀπλιτῶν ἀπὸ πολλῶν καὶ πρὸς πολ-
 λούς λόγων γιγνομένων ἡπιώτερον ἦν ἢ πρότερον, καὶ ἐφοβεῖτο μάλι-
 στα περὶ τοῦ παντὸς πολιτικοῦ· ξυνεχώρησάν τε ὥστ' ἐς ἡμέραν ῥη-
 θῆτην ἐκκλησίαν ποιῆσαι ἐν τῷ Διονυσίῳ περὶ ὁμονοίας. ἐπειδὴ δὲ
 ἐπῆλθεν ἢ ἐν Διονύσου ἐκκλησία καὶ ὅσον οὐ ξυνηλεγμένοι ἦσαν,
 ἀγγέλλονται αἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες καὶ ὁ Ἀγησανδρίδας ἀπὸ
 τῶν Μεγάρων τὴν Σαλαμῖνα παραπλεῖν· καὶ πᾶς τις τῶν πολλῶν
 αὐτὸ τοῦτο ἐνόμιζεν εἶναι τὸ πάλαι λεγόμενον ὑπὸ Θηραμένους καὶ
 τῶν μετ' αὐτοῦ, ὡς ἐς τὸ τείχισμα ἔπλεον αἱ νῆες, καὶ χρησίμως ἐ-
 δόκει καταπεπτωκέναί. ὁ δὲ Ἀγησανδρίδας τάχα μὲν τι καὶ ἀπὸ ξυγ-
 κειμένου λόγου περὶ τε τὴν Ἐπίδουρον καὶ ταύτῃ ἀνεστρέφετο, εἰκὸς
 δ' αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν παρόντα στασιασμὸν τῶν Ἀθηναίων, δι' ἐλπί-
 σδος ὡς κἂν ἐς δέον παραγένοιτο, ταύτῃ ἀνέχειν. οἱ δ' αὖ Ἀθηναῖοι,
 ὡς ἠγγέλθη αὐτοῖς, εὐθύς δρόμῳ ἐς τὸν Πειραιᾶ πανδημεῖ ἐχώρουν
 ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐχ ἑκάς ἀλλὰ

§ 2. ἀνὴρ ἀνδρὶ. zu 2, 103. — ἐπεικεῖς Gemässigte. (Bl.) zu 3, 4, 2. — παρακατέχειν bei sich ruhig zu erhalten. Das Wort findet sich öfter bei Pol. u. Spättern. — διαφθεῖρειν, λέγοντες, hier in der Bedeutung auffordernd. zu 1, 28, 3. — ἐς für εἰς Gō. — ἀνῶσαι, ἀνατραπέσαν ἐς τὰς τῶν πολεμίων χεῖρας ἐμβάλλειν. (A. Ps.) Das Wort ist selten; so sonst nirgends.

§ 3. τὸ πᾶν. Spr. 50, 11, 12. — ἀπό. zu 7, 70, 7. — περὶ. zu 1, 60, 1. — πολιτικοῦ, πολιτείας. (Sch.) Wohl mehr Bürgerschaft im Ggs. zu den Hopliten allein. vgl. Passows Lex. u. d. W. b. — ἐς. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 1. — Διονυσίῳ, dem in der Stadt. Schömann de com. p. 57, 24.

C. 94. § 1. ἐπῆλθεν, als ob ἡ ἡμέρα τῆς ἐκκλησίας folgte. zu 3, 72. — ἐν Διονύσου. Spr. 43, 3, 6. — αἱ die 8, 91, 1 erwähnten. — πολλῶν für ὀπλιτῶν eine gute Hs. u. V. πολλῶν ὀπλιτῶν viele Hsn. Kr. z. Dion. p. 387, 106. — πάλαι 8, 91, 1 u. 2. — χρησίμως heilsam für die Stadt.

§ 2. τάχα μὲν τι. Spr. 51, 16, 5. — ἀπὸ ξυγκειμένου. Spr. 68, 16, 8. vgl. zu 3, 70, 2. — λόγου kann verdächtig scheinen; ex composito Va. (Kr. Bruchst.) — στασιασμὸν. zu 4, 130, 1. — ἐς δέον zu Pass, zu rechter Zeit, wie Dem. 20, 26. 41. vgl. eb. 4, 14. — ἀνέχειν. zu 2, 18, 3.

§ 3. δ' αὖ, ohne αὖ eine gute Hs., δ' οὖν für passender hält Bekker. Ullrich krit. Beitr. 2 S. 18 bezieht das δ' αὖ auf § 1: αἱ δύο καὶ τεσσ. etc. — ὡς τοῦ — ὄντος in der Meinung dass der einheimische Kampf, die Gefahr von Seiten der Vierhundert, grösser sei als die von den Feinden, nicht fern sondern an dem Hafen selbst, dessen sich die Vierhundert, wie man argwöhnte, bemächtigen wollten, um ihn den Feinden zu überliefern. (Kr. z. Dion. p. 387, 106.) Gegen die compacte Schaar meiner Gegner Kr. Stud. 2 S. 233 f. u. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 1—20. — ἰδίου. οἰκείος πόλεμος Plat. Menex. 243, e. Ullrich S. 3 vergleicht 2, 65, 9 u. 4, 63, 2. Campe Rec. S. 177 versteht: einen Athen unmittelbar, gleichsam persön-

πρὸς τῷ λιμένι ὄντος. καὶ οἱ μὲν ἐς τὰς παρούσας ναῦς ἐσέβαινον, οἱ δὲ ἄλλας καθεῖλκον, οἱ δὲ τινες ἐπὶ τὰ τεῖχη καὶ τὸ στόμα τοῦ λιμένος παρεβοῶθουν.

Αἱ δὲ τῶν Πελοποννησίων νῆες παραπλεύσασαι καὶ περιβαλοῦ-95
σαι Σούνιον ὀρμίζονται μεταξύ Ἰορικοῦ τε καὶ Πρασιῶν, ὕστερον
δὲ ἀφικνοῦνται ἐς Ὠρωπόν. Ἀθηναῖοι δὲ κατὰ τάχος καὶ ἀξυγκρο-
τήτοις πληρώμασιν ἀναγκασθέντες χρῆσασθαι, οἷα πόλεως τε στα-
σιαζούσης καὶ περὶ τοῦ μεγίστου ἐν τάχει βουλόμενοι βοηθῆσαι —
Εὐβοία γὰρ αὐτοῖς ἀποκεκλημένης τῆς Ἀττικῆς πάντα ἦν — πέμ-
πουσι Θυμοχάρην στρατηγὸν καὶ ναῦς ἐς Ἐρετριαν, ἡν ἀφικομένων
ξὺν ταῖς πρότερον ἐν Εὐβοίᾳ οὔσαις ἕξ καὶ τριάκοντα ἐγένοντο. καὶ
εὐθὺς ναυμαχεῖν ἤναγκάζοντο· ὁ γὰρ Ἀγησανδρίδας ἀριστοποιησά-2
μενος ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ ἀνῆγε τὰς ναῦς, ἀπέχει δὲ μάλιστα ὁ Ὠρωπὸς
τῆς τῶν Ἐρετριέων πόλεως θαλάσσης μέτρον ἐξήκοντα σταδίους. ὡς
οὖν ἐπέπλει, εὐθὺς ἐπλήρουν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ναῦς, οἰόμενοι σφίσι
παρὰ ταῖς ναυσὶ τοὺς στρατιώτας εἶναι· οἱ δ' ἔτυχον οὐκ ἐκ τῆς ἀ-
γορᾶς ἄριστον ἐπισιτιζόμενοι — οὐδὲν γὰρ ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν
Ἐρετριέων — ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἄστεος οἰκίῶν, ὅπως σχολῇ
πληρουμένων φθάσειαν οἱ πολέμοι προσπεσόντες καὶ ἔξαναγκάσειαν

lich, nicht etwa bloss dessen ἀρχή bedrohenden. — πολέμου, nicht σιάσεως, da die Vierhundert auf die Hülfe der Lakedaemonier rechneten. Ullrich eb. S. 3 ff. — παρούσας. ὀρμούσας?

C. 95. § 1. περιβαλοῦσαι. Nach der Analogie von διαβάλλειν, aber ungewöhnlich. (Pp.) Noch Thuk. 6, 44, 1 u. bei Dion C. — Ἰορικοῦ für Ἰορικού einige Hsn. vgl. Göttling Acc. S. 222. (Pp.) — Πρασιῶν für Πρασιῶν Bk. — ἀξυγκροτήτοις nicht eingeübt. (Br.) Dem. 2, 17: συγκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου. (Pp.) vgl. Pol. 1, 61, 3 u. Dion C. 38, 45. (Arn.) συγκροτεῖν ναυτικόν 47, 30. 48, 7, ναῦς 48, 30, δύναμιν 38, 45. 48, 13. „Die Metapher meinen der Sch. zu Soph. Ant. 430 u. Dorvill. z. Char. p. 86 sei von gehämmerten Metallen entlehnt.“ (Pp.) Das Wort findet sich (anders) noch bei Dion. Hal. — πόλεως. τῆς πόλεως? doch s. 1, 10, 3. Indess könnten auch wir etwa sagen: bei einer zwieträchtigen Stadt. — ἐν τάχει hier eine gute Hs., nach βουλόμενοι die übrigen. — πάντα ἦν. Spr. 43, 4, 14 u. Herm. z. Vig. 95. — Θυμοχάρην für Θυμόχαριν die besten Hsn.

§ 2. ἀνῆγε für ἀνήγαγε eine gute Hs. vgl. zu 3, 16, 1. — ἀπέχει für διέχει die besten Hsn., vielleicht mit Unrecht. — Ἐρετριέων. Ἐρετριῶν eine gute Hs. — θαλάσσης. ἤγουν οἱ ἐξήκοντα στάδιοι πάντες θάλαττά εἰσιν. (Sch.) vgl. zu 2, 86, 2. — μέτρον. Xen. Hell. 3, 2, 10: μετρῶν εἴρε τοῦ ἰσθμοῦ ἐπὶ καὶ τριάκοντα στάδια. lies μέτρον. — ἐξήκοντα auch nach Strabo 9, 1 p. 403. (Pp.) — ἄριστον. Spr. 46, 6. Doch ist diese Verbindung ungewöhnlich. — οὐδὲν — Ἐρετριέων sollte eigentlich vor ὅπως stehen. — ἀπὸ προνοίας, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ γνώμης καὶ παρασκευῆς. (Sch.) — ἔσχατα. ἐσχατῆ vermuthet Valckenaer zu Theokr. Adon. T. 2 p. 61. Heindorf. (Gö.) Jenes ist zu vergleichen mit ἐπ' ἐκεῖνα, ἐπὶ τὰδε, ἐπὶ δεξιὰ. (Pp.) Ohne Artikel. zu 3, 106, 2. — σχολῇ πληρουμένων, βραδέως πληρουμένων τῶν νεῶν. (Sch.) — ἔξαναγκάσειαν. ἀναγκάσειαν die vier besten Hsn. — τύχοιεν. Spr. 36, 4, 2.

3τους Ἀθηναίους οὕτως ὅπως τύχοιεν ἀνάγεσθαι. σημεῖον δ' αὐτοῖς ἐς τὸν Ὀροπὸν ἐκ τῆς Ἑρετριᾶς, ὁπότε χορῆ ἀνάγεσθαι, ἤρθη. διὰ τοιαύτης δὴ παρασκευῆς οἱ Ἀθηναῖοι ἀναγαγόμενοι καὶ ναυμαχῆσαντες ὑπὲρ τοῦ λιμένος τῶν Ἑρετριέων ὀλίγον μὲν τινα χρόνον ὅμως καὶ ἀντέσχον, ἔπειτ' ἐς φυγὴν τροπόμενοι καταδιώκονται ἐς τὴν γῆν. καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν πρὸς τὴν πόλιν τῶν Ἑρετριέων ὡς φιλίαν καταφεύγουσι χαλεπώτατα ἔπραξαν, φονευόμενοι ὑπ' αὐτῶν· οἱ δὲ ἐς τὸ ἐπιτειχισμα τὸ ἐν τῇ Ἑρετριά, ὃ εἶχον αὐτοί, περιγίγνονται καὶ ὅσαι ἐς Χαλκίδα ἀφικνοῦνται τῶν νεῶν. λαβόντες δ' οἱ Πελοποννήσιοι δύο καὶ εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἄνδρας τοὺς μὲν ἀποκτείναντες τοὺς δὲ ζωορῆσαντες τροπαῖον ἔστησαν. καὶ ὕστερον οὐ πολλῶ Ἐϋβοιάν τε, ἅπασαν ἀποστήσαντες πλὴν Ὀρειοῦ — ταύτην δὲ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι εἶχον — καὶ τὰλλα τὰ περὶ αὐτὴν καθίσταντο.

96 Τοῖς δ' Ἀθηναίοις ὡς ἤλθε τὰ περὶ τὴν Ἐϋβοιαν γεγενημένα, ἔκπληξις μεγίστη δὴ τῶν πρὶν παρέστη. οὔτε γὰρ ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ ἔσυμφορά, καίπερ μεγάλη τότε δόξασα εἶναι, οὔτ' ἄλλο οὐδέν πω οὕτως ἐφόβησεν. ὅπου γὰρ στρατοπέδου τε τοῦ ἐν Σάμῳ ἀφεστηκότος, ἄλλων 2τε νεῶν οὐκ οὐσῶν οὐδὲ τῶν ἐσθησομένων, αὐτῶν τε στασιαζόντων καὶ ἄδηλον ὃν ὁπότε σφίσι αὐτοῖς ἐσυρράξουσι, τσαύτη ἡ ἔσυμφορά ἐπεγεγένητο, ἐν ἣ νῆες τε καὶ τὸ μέγιστον Ἐϋβοιαν ἀπολωλέκεσαν, ἐξ ἧς πλείω ἢ τῆς Ἀττικῆς ὠφελοῦντο, πῶς οὐκ εἰκότως ἠθύμουν; μάλιστα δ' αὐτοὺς καὶ δι' ἐγγυτάτου ἐθορούβει εἰ οἱ πολέμοι τολμη-

§ 3. σημεῖον ἤρθη. zu 1, 49, 1. — χορῆ. χορῆ Dobree 1 p. 118. χορῆν? — διὰ τοιαύτης, wie 4, 8, 6. (Kr. z. Dion. p. 295, 35.) zu 1, 138, 3. — ἀναγαγόμενοι für ἀναγόμενοι Vat. — ὑπὲρ. zu 1, 112, 2. — ὅμως, ungeachtet der schlechten Rüstung. (Ps.) Kr. zu Xen. An. 2, 2, 17 lat. A.

§ 4. οἱ δὲ für οἱ δὲ Va. [u. St. 9], so dass hier καταφεύγουσι zu ergänzen und περιγίγνονται Nachsatz ist. (Hk.) Dies gehört auch zu dem satzlichen Subject καὶ ὅσαι etc. — ἐπιτειχισμα. τειχισμα eine gute Hs. Doch s. zu 1, 122, 1. — Ἑρετριά für Ἑρετρία Bk. aus einer schlechten Hs. Doch kann ἐν im Gebiet von heißen. vgl. Index unter ἐν. — αὐτοί. zu 4, 113, 2. — ὕστερον οὐ πολλῶ für οὐ πολλῶ ὕστερον eine gute Hs. zu 1, 18, 5. — τε verdächtigt Pp. Kr. setzt hier ein Komma. — εἶχον nach Vertreibung der Hestiaer. (Kr. z. Dion. p. 388, 108.) — τὰλλα ist noch Obj. Gemeint sind wohl die benachbarten Inseln; vielleicht auch einige der gegenüber liegenden Küstenstriche. — καθίσταντο. zu 4, 107, 1.

C. 96. § 1. ἤλθε τὰ γεγενημένα, ἤλθε τὸ μῆνυμα τῶν γενομένων. (Sch.) Dem. 3, 5: ἤλθεν ἀμφοτέρω. (Hertlein.) Ein Inf. als Subject Xen. Hell. 3, 4, 27: ἐρχεται (αὐτῶ) ἄρχειν. — τῶν πρὶν. zu 1, 1, 1. — παρέστη. zu 4, 61, 2. — ὅπου. zu 8, 27, 2. — τῶν. Spr. 50, 4, 3.

§ 2. αὐτῶν τε. Das τε fehlt in mehreren Hsn. — ἄδηλον ὃν ὁπότε. zu 1, 2, 1. — ἐσυρράξουσι. zu 7, 6, 3. — τσαύτη ἡ ἔσυμφορά ἐπεγεγένητο, ἡ ξ. ἡ ἐπ. τσαύτη ἦν. Spr. 57, 3, 5. Ueber die Häufung der Elaute Lobeck Parall. p. 23. — τὸ μέγιστον. zu 2, 65, 1. — ἀπολωλέκεσαν. ἀπολωλέκεσαν eine Hs. — ἡ τῆς. zu τοιῶνδε 7, 77, 1. — πῶς οὐκ ἠθύμουν. Spr. 54, 1, 3. — ἐγγυτάτου. Spr. 23, 9, 4. Ueber διὰ zu 2, 29, 3. — εἰ

σουσι νενικηκότες εὐθύς σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐρῆμον ὄντα νεῶν, πλεῖν· καὶ ὅσον οὐκ ἤδη ἐνόμιζον αὐτοὺς παρεῖναι. ὅπερ ἂν, εἰ τολ-3 μηρότεροι ἦσαν, ῥαδίως ἂν ἐποίησαν, καὶ ἢ διέστησαν ἂν ἔτι μᾶλλον τὴν πύλιν ἐφοροῦντες ἢ εἰ ἐπολιόρχουν μένοντες, καὶ τὰς ἀπ' Ἰωνίας ναῦς ἠνάγκασαν ἂν, καίπερ πολεμίας οὔσας τῇ ὀλιγαρχίᾳ, τοῖς σφετέροις οἰκείοις καὶ τῇ ἔνυμπάσῃ πόλει βοηθῆσαι· καὶ ἐν τούτῳ Ἑλλήσποντός τε ἂν ἦν αὐτοῖς καὶ Ἰωνία καὶ αἱ νῆσοι καὶ τὰ μέγροι Εὐβοίας καὶ ὡς εἶπεῖν ἡ Ἀθηναίων ἀρχὴ πᾶσα. ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ⁴ Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίους πάντων δὴ ἔνυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς· διάφοροι γὰρ πλεῖστον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν ὄξεις οἱ δὲ βραδεῖς, καὶ οἱ μὲν ἐπιχειρηταὶ οἱ δὲ ἄτολμοι, ἄλλως τε καὶ ἐν ἀρχῇ ναυτικῇ πλεῖστα ὠφέλουν. ἔδειξαν δ' οἱ Συρακόσιοι· μάλιστα γὰρ ὁμοίότροποι γινόμενοι ἄριστα καὶ προσεπολέμησαν.

Ἐπὶ δ' οὖν τοῖς ἠγγελλμένοις οἱ Ἀθηναῖοι ναῦς τε εἴκοσιν ὁμῶς⁹⁷ ἐπλήρουν καὶ ἐκκλησίαν ἔνυπέλεγον, μίαν μὲν εὐθύς τότε πρῶτον ἐς τὴν Πύκνα καλουμένην, οὔπερ καὶ ἄλλοτε εἰώθεισαν, ἐν ἧπερ καὶ τοὺς τετρακοσίους καταπαύσαντες τοῖς πεντακισχιλίοις ἐψηφίσαντο τὰ πράγματα παραδοῦναι — εἶναι δὲ αὐτῶν ὁπόσοι καὶ ὄπλα παρέχονται — καὶ μισθὸν μηδένα φέρειν μηδεμιᾶ ἀρχῇ· εἰ δὲ μή, ἐπάρατον ἐποιή-

die Befürchtung des Falles dass. — εὐθύς. εὐθύ Lobeck z. Phryn. p. 144. — σφῶν hängt von Πειραιᾶ ab. zu 5, 49, 1. σφίσιν 3, 1, 3. — ὅσον οὐκ ἤδη auch Xen. Hell. 6, 2, 16 u. 24.

§ 3. ἂν — ἂν. Spr. 69, 7, 3. — διέστησαν, εἰς στάσιν ἐνέβαλον. (Sch.) zu 6, 77, 2. — ἢ εἰ für ἢ oder εἰ Bekker. — καὶ τὰς sogar die. — ἂν ἦν αὐτοῖς hätte ihnen, den Lakedaemoniern, gehört, wäre ihnen zugefallen. (Va.) Spr. 48, 3, 1. „vgl. 4, 65, 1. (Pp.) — τὰ μέγροι. zu 8, 43, 4. — Εὐβοίας. Βοιωτίας eine gute Hs.

§ 4. ἔνυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι. zu 6, 84, 3. — διάφοροι. Mehr darüber 1, 70, 2. — πλεῖστον für μάλιστα ist in der guten Prosa nicht gewöhnlich, auch bei Thuk. nur hier. Dial. 49, 10, 4. — οἱ μὲν — ἄτολμοι halt' ich für ein ungeschicktes Einschleusen nach 1, 70, 2 f. — ἐν vor ἀρχῇ hat nur eine gute Hs. — ὠφέλουν beide, die Lakedaemonier den Athenern und diese sich selbst, eben durch die genannten Eigenschaften. vgl. zu 6, 33, 4. (Pp.) — οἱ Συρακόσιοι. vgl. 7, 21, 3 u. 55, 2. (Kr. z. Dion. p. 254, 34.)

C. 97. § 1. δ' οὖν weist zurück auf 8, 96, 1. (Ds.) — ὁμῶς, wenn gleich bestürzt. (Ps) — τότε gehört wohl zu εὐθύς. — Πύκνα für Πύκνα die besten Hsn. Spr. § 20 u. Πύξ. — οὔπερ. zu 1, 134, 3 u. zu 2, 99, 1. — εἰώθεισαν, ἐκκλησίας ἐκλέγειν. zu 1, 132, 5. Ueber die Sache Schömann de com. p. 53 ss. (Kr. z. Dion. p. 376, 59.) — εἶναι sollten zur Aufnahme unter die 5000 berechtigt sein. Denn die Zahl war an sich viel grösser. I.ys. 20, 13. (Arn.) vgl. 8, 86, 2 u. Böckh Staatsh. 1 S. 373. — ὄπλα παρέχονται als Scherwerbewaffnete dienten. (Kr. z. Dion. p. 254, 38.) — μηδεμιᾶ ἀρχῇ. μηδεμιᾶς ἀρχῆς Pp. Auch mir (schon vor 1820) eingefallen, da φέρειν nicht für δίδόναι stehen kann. Ἄρχοντες waren auch die Richter und die Ekklesiasten. Aristot. Pol. 3, 1, 5. (Thirlwall.) — εἰ δὲ μή. Spr. 65, 5, 12. — ἐπάρατον ist substantivirtes Neutrum.

2σαντο. ἐγίγνοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον πυκναὶ ἐκκλήσεις, ἀφ' ὧν καὶ νομοθέτας καὶ τᾶλλα ἐψηφίσαντο ἐς τὴν πολιτείαν. καὶ οὐχ ἥμιστα δὴ τὸν προῶτον χρόνον ἐπὶ γ' ἔμοῦ Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες· μετρία γὰρ ἦ τε ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις ἐγένετο, καὶ ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο προῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ Ἀλκιβιάδην καὶ ἄλλους μετ' αὐτοῦ κατείνειν, καὶ παρὰ τε ἐκείνον καὶ παρὰ τὸ ἐν Σάμῳ στρατόπεδον πέμψαντες διεκελεύοντο ἀνθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων.

98 Ἐν δὲ τῇ μεταβολῇ ταύτῃ εὐθύς οἱ μὲν περὶ τὸν Πείσανδρον καὶ Ἀλέξιλλέα καὶ ὅσοι ἦσαν τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα ὑπέξερχονται ἐς τὴν Δεκελίαν· Ἀρίσταρχος δ' αὐτῶν μόνος, ἔτυχε γὰρ καὶ στρατηγῶν, λαβὼν κατὰ τάχος τοξότας τινὰς τοὺς βαρβαρωτάτους ἐχώρει 2πρὸς τὴν Οἰνόην. ἦν δὲ Ἀθηναίων ἐν μεθορῶσι τῆς Βοιωτίας τεῖχος, ἐπολιόρχουν δ' αὐτὸ διὰ ξυμφορὰν σφίσιν ἐκ τῆς Οἰνόης γενομένην ἀνδρῶν ἐκ Δεκελίας ἀναχωρούντων διαφθορᾶς οἱ Κορίνθιοι, ἐθελοντηδὸν προσπαρακαλέσαντες τοὺς Βοιωτοὺς. κοινολογησάμενος οὖν αὐτοῖς ὁ Ἀρίσταρχος ἀπατᾷ τοὺς ἐν τῇ Οἰνόῃ, λέγων ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει τᾶλλα ξυμβεβήμασι Λακεδαιμονίοις κἀκείνους δεῖ Βοιωτοῖς 3τὸ χωρίον παραδοῦναι· ἐπὶ τούτοις γὰρ ξυμβεβάσθαι. οἱ δέ, πιστεύσαντες ὡς ἀνδρὶ στρατηγῷ καὶ οὐκ εἰδότες οὐδὲν διὰ τὸ πολιορκεῖσθαι, ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται. τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ Οἰνόην ληφθεῖσαν Βοιωτοὶ κατέλαβον καὶ ἦ ἐν ταῖς Ἀθήναις ὀλιγαρχία καὶ στάσις ἐπαύσατο.

99 Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ ἐν τῇ

§ 2. πυκναί. zu 1, 23, 3. — ἀφ' ὧν in Folge deren. (Herbst S. 52.) zu 8, 31, 1. — νομοθέτας, ausserordentliche. Schömann de com. p. 270. (Kr. z. Dion. p. 389.) — προῶτον nächstfolgende. — ἐπὶ ἔμοῦ zu meiner Zeit, wie Her. 1, 5, 2. Spr. 68, 40, 4. — ἦ τε ἐς — ξύγκρασις die Mischung der oligarchischen und demokratischen Elemente. Dem τε entspricht das καὶ vor ἐκ, ein Hyperbaton. zu 5, 11, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 254, 38. — τῶν πραγμάτων. Spr. 50, 11, 2. — ἀνήνεγκε brachte empor, gab neue Kräfte. Ungewöhnlich. vgl. Her. 3, 22, 2? — ἀνθάπτεσθαι τῶν πρ. die Angelegenheiten zu betreiben, sowohl die bürgerlichen als die militairischen.

C. 98. § 1. καὶ ὅσοι. zu καὶ ἄ 3, 2, 1. — ἦσαν τῆς. Spr. 47, 9, 2. — Ἀρίσταρχος. Kr. z. Dion. p. 389, 114. — τοξότας, wahrscheinlich von den Skythen. (Dr.) — τινὰς τοὺς. zu 7, 2, 4.

§ 2. ἦν für ἔστ. Spr. 53, 2, 4. Dobree vermuthet: Οἰνόην Ἀθηναίων, wenn nicht ἦν δὲ — τῆχος zu streichen sei. — διαφθορᾶς hängt von ξυμφορὰν ab. 1, 33, 1: ἡ ξυντυχία τῆς ἡμετέρας χρείας. (Gö.) vgl. 3, 111, 5. (Arn.) — ἐθελοντηδὸν mit Bezug auf das in προσπαρακαλεῖν liegende προσέρχεσθαι. Das Wort ist ungewöhnlich. Lobeck z. Phryn. p. 6. — προσπαρακαλέσαντες. zu 1, 67, 2. — τᾶλλα. zu 2, 5, 4. — ξυμβεβάσθαι es sei ein Vertrag geschlossen. Spr. 61, 5, 6 u. über die Form zu 1, 123, 3.

§ 3. ὑπόσπονδοι. zu 6, 88, 10.

C. 99. § 1. οἱ ἐν τῇ M. Πελοποννήσιοι. Kr. z. Dion. p. 337 s.

Μιλῆτω Πελοποννήσιοι, ὡς τροφήν τε οὐδεὶς ἐδίδου τῶν ὑπὸ Τισσαφέρους τότε ὅτ' ἐπὶ τὴν Ἀσπενδον παρῆει προσταχθέντων, καὶ αἱ Φοίνισσαι νῆες οὐδὲ ὁ Τισσαφέρους τέως που ἦκον, ὅ τε Φίλιππος ὁ Ξυμπεμφθεὶς αὐτῷ ἐπιστάλκει Μινδάρω τῷ ναύαρχῳ καὶ ἄλλος, Ἴπποκράτης, ἀνὴρ Σπαρτιάτης καὶ ὢν ἐν Φισηλίδι, ὅτι οὔτε αἱ νῆες παρέσουτο πάντα τε ἀδικοῖντο ὑπὸ Τισσαφέρους, Φαρνάβαζός τ' ἐπε-2 καλεῖτο αὐτούς καὶ ἦν πρόθυμος κομίσας τὰς ναῦς καὶ αὐτὸς τὰς λοιπὰς ἔτι πόλεις τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς ἀποστῆσαι τῶν Ἀθηναίων, ὥσπερ καὶ ὁ Τισσαφέρους, ἐλπίζων πλέον τι σχῆσειν ἀπ' αὐτοῦ, οὕτω δὴ ὁ Μίνδαρος πολλῶ κόσμῳ καὶ ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου, ὅπως λάθοι τοὺς ἐν Σάμῳ, ἄρας ἀπὸ τῆς Μιλῆτου ναυσὶ τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα ἔπλει ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. πρότερον δ' ἐν τῷ αὐτῷ θέρει τῶδε ἑκακίδεκα ἐς αὐτὸν νῆες ἐσέπλευσαν, αἱ καὶ τῆς Χερσονήσου τι μέρος κατέδραμον. χειμασθεὶς δὲ ἀνέμῳ καὶ ἀναγκασθεὶς καταίρει ἐς τὴν Ἰκαρον καὶ μείνας ἐν αὐτῇ ὑπὸ ἀπλοίας πέντε ἢ ἕξ ἡμέρας ἀμικνεῖται ἐς τὴν Χίον. ὁ δὲ Θράσυλλος ἐκ τῆς Σάμου, ἐπειδὴ ἐπύθετο100 αὐτὸν ἐκ τῆς Μιλῆτου ἀπηρόκτα, ἔπλει καὶ αὐτὸς ναυσὶν εὐθὺς πέντε καὶ πεντήκοντα, ἐπειγόμενος, μὴ φθάσῃ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἐσπλεύσας. αἰσθόμενος δ' ὅτι ἐν τῇ Χίῳ εἶη καὶ τομίσας αὐτὸν καθέξειν2 αὐτοῦ σκοποὺς μὲν κατιστήσατο καὶ ἐν τῇ Λέσβῳ καὶ ἐν τῇ ἀντιπέρας ἠπίρω, εἰ ἄρα ποι κινοῖντο αἱ νῆες, ὅπως μὴ λάθοιεν, αὐτὸς δ' ἐς τὴν Μήθυμναν παραπλεύσας ἄλγιστά τε καὶ τᾶλλα ἐπιτήδεια παρασκευάζειν ἐκέλευεν, ὡς ἦν πλείων χρόνος γίγνηται, ἐκ τῆς Λέσβου

Das Subject wird nach den Zwischensätzen erneuert durch οὕτω δὴ ὁ Μίνδαρος § 2. vgl. zu 4, 74, 1. — τῶν, weil nicht bloss Ταμῶς 8, 87, 1, sondern οἱ περὶ Ταμῶν vorschwebt. — τότε 8, 87, 1 f. — οὐδέ. zu 6, 55, 2. — Φίλιππος 8, 87, 5. — Μινδάρω 8, 85, 1. — ἄλλος. ἄλλοις Reiske. — Ἴπποκράτης, der 8, 35, 1. 107, 2 erwähnte? (Pp.) — καὶ ὢν. κατοικῶν Kr. Bruchst.

§ 2. τὰς ναῦς, der Peloponnesier. — καὶ αὐτὸς auch er, erklärt durch ὥσπερ καὶ ὁ Τισσαφέρους. — τὰς λοιπὰς, die noch nicht abgefallenen hellenischen Städte. — ἐλπίζων auf Φαρνάβαζος bezogen. — πλέον τι σχῆσειν. Zus. zu 4, 43, 3. — ἀπ' αὐτοῦ. zu 1, 68, 1. vgl. 2, 18, 2. 8, 92, 3. — πολλῶ κόσμῳ. zu 2, 52, 1. — ἀπό. zu 2, 90, 3. — τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα. Kr. z. Dion. p. 305 s. u. 320. „Wenn die zwei Schiffe des Philippos nicht (ohne ihn) zurückgekommen sind, so müssen sie durch andre anderswoher ersetzt sein oder Thuk. sich verrechnet haben.“ (Arn.)

§ 3. πρότερον — κατέδραμον, parenthetisch eingeschoben. (Hk.) Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 305. — ἐσέπλευσαν für ἐπέπλευσαν oder ἀπέπλευσαν einige Hsn. — αἱ καὶ für καὶ eine gute Hs. — ὑπὸ ἀπλοίας. zu 2, 85, 4.

C. 100. § 1. φθάσῃ, Μίνδαρος.

§ 2. καθέξειν, ἐνδιατρίψειν. (Sch.) vgl. zu 8, 28, 2; transitiv fasst es Hl., wofür κινοῖντο spricht. — τᾶλλα für τὰ ἄλλα eine Hs. Vielleicht τᾶλλα τὰ, wie wohl auch 4, 69, 1. 7, 83, 2. vgl. 1, 90, 4. 6, 15, 1, Xen. An. 7, 1, 13. — γίγνηται. ἐγγίγνηται? zu 1, 113, 1. vgl. 7, 49, 4.

στους ἐπίπλους τῇ Χίῳ ποιησόμενος. ἅμα δέ, Ἔρεσος γὰρ τῆς Λέσβου ἀφειστήκει, ἐβούλετο ἐπ' αὐτὴν πλεύσας, εἰ δύναίτο, ἐξελεῖν. Μηθυμναίων γὰρ οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι φυγάδες διακομίσαντες ἔκ τε τῆς Κύμης προσεταιριστοὺς ὀπλίτας ὡς πεντήκοντα καὶ τῶν ἐκ τῆς ἠπείρου μισθωσάμενοι, ξύμπασιν ὡς τριακοσίους, Ἀναξάνδρου Θηβαίου κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἴγουμένου προσέβαλον πρώτῃ Μηθύμνῃ, καὶ ἀποκρουσθέντες τῆς πείρας διὰ τοὺς ἐκ τῆς Μυτιλήνης Ἀθηναίων φρουροὺς προελθόντας, αὐτοὶς ἔξω μάχῃ ἀπωσθέντες καὶ διὰ τοῦ ὄρους ἀκομισθέντες ἀφιστάσι τὴν Ἔρεσον. πλεύσας οὖν ὁ Θρασύλλος ἐπ' αὐτὴν πάσαις ταῖς ναυσὶ διανοεῖτο προσβολὴν ποιεῖσθαι. προαφιγμένος δ' αὐτόσε ἦν καὶ ὁ Θρασύβουλος πέντε ναυσὶν ἐκ τῆς Σάμου, ὡς ἠγγέλθη αὐτοῖς ἢ τῶν φυγάδων αὐτῇ διάβασις· ὑστερήσας δ' ἐπὶ τὴν Ἔρεσον ἐφώρμει ἐλθών. προσεγένοντο δὲ καὶ ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου τινὲς δύο νῆες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμεναι καὶ αἱ Μηθυμναῖαι· καὶ αἱ πᾶσαι νῆες παρῆσαν ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα, ἀφ' ὧν τῷ στρατεύματι παρεσκευάζοντο ὡς κατὰ κράτος μηχαναῖς τε καὶ παντὶ τρόπῳ, ἦν δύνωνται, αἰρήσοντες τὴν Ἔρεσον.

101 Ὁ δὲ Μίνδαρος ἐν τούτῳ καὶ αἱ ἐκ τῆς Χίου τῶν Πελοποννησίων νῆες ἐπισιτισάμεναι δυοῖν ἡμέραις, καὶ λαβόντες παρὰ τῶν Χίων τρεῖς τεσσαρακοστὰς ἕκαστος Χίος, τῇ τρίτῃ διὰ ταχέων ἀπυύρουσιν ἐκ τῆς Χίου, (οὐ) πελάγμια, ἵνα μὴ περιτύχῃσι ταῖς ἐν τῇ Ἐρέσῳ ναυσὶν, ἀλλ' ἐν ἀριστερῇ τὴν Λέσβον ἔχοντες ἔπλεον ἐπὶ τὴν ἠπειρον. καὶ προσβαλόντες τῆς Φωκαΐδος ἐς τὸν ἐν Καρτερίοις λιμένα καὶ ἀριστοποιη-

§ 3. γὰρ. zu 1, 87, 1. — τῆς Λέσβου hängt von Ἔρεσος ab. (Hl. u. Dobree.) Spr. 47, 5, 5. — ἐξελεῖν, αὐτὴν. zu ἰδῆσον 1, 114, 2. — οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι. zu 1, 5, 1. Gemeint sind Optimaten. (Kr. z. Dion. p. 336, 80.) — προσεταιριστοὺς, [εἰς] συμμαχοὺς ληθθέντας. (Sch.) Ein sehr seltenes Wort, substantivisch bei Dion C. 335, 20. (Bl.) — ξύμπασιν. zu 6, 62, 1. — κατὰ τὸ ξυγγενές. zu 1, 6, 3. Ueber die Sache zu 3, 2, 2. — πρώτῃ. Spr. 57, 5, 3. vgl. 2, 80, 5 u. 8, 44, 2. — αὐτοῖς. καὶ αὐτοῖς Reiske. zu 6, 90, 1. Zu ἀφιστάσι zieht es Kr. z. Dion. p. 293, 26. — τοῦ ὄρους. τὰ ὄρεια Xen. Hell. 4, 8, 29? (Kr. z. Dion. 298, 46) Nahe bei Methymna lag der Lepetymnos.

§ 4. προαφικνεῖσθαι noch 4, 2, 1 und bei Josephos. — ὡς für ὅτι eine gute Hs. — αὐτῇ. Spr. 50, 12, 20. — ὑστερήσας, Θρασύβουλος οὐ φθάσας τὴν ἀπόστασιν. (Ds.) zu 2, 80, 4. — ἐφώρμει ἐλθών. Ueber das Hyperbaton Kr. z. Dion. p. 318, 46.

§ 5. τινὲς δύο. zu 7, 34, 4. — καὶ αἱ Μ. καὶ Μ. εἰ d. h. πέντε Dobree. Kr. z. Dion. p. 318 s. — αἱ πᾶσαι. zu 1, 100, 1. — ἀφ' ὧν τῷ σ. π., ἀφ' ὧν δηλαδὴ νεῶν τοὺς στρατιώτας παραλαβόντες παρεσκευάζοντο. (Sch.) So οἱ ἀπὸ τῶν νεῶν 3, 90, 3. vgl. Haase p. 33.

C. 101. § 1. καὶ αἱ ἐκ. καὶ ἐκ die besten Hsn., von denen eine αἱ vor νῆες hat. — δυοῖν für δυῖν Lobeck zu Soph. Aj. p. 471. — λαβόντες, οἱ ναῦται. (Ps.) — τεσσαρακοστὰς, ἀρχαῖα νομίσματα καὶ ἐπιχώρια. (Sch.) Vielleicht ein Vierzigstel des Stater, gleich drei Obolen. (Arn.) — ἕκαστος. Spr. 57, 8. — Χίου, οὐ für Χίου Hk. u. Dobree. vgl. Kr. z. Dion. p. 306. — προσβαλόντες. zu 6, 4, 6. — τῆς Φωκαΐδος. Spr. 47, 5, 5. — Ἀρ-

σάμενοι παραπλεύσαντες τὴν Κυμαίαν δειπνοποιοῦνται ἐν Ἀργεννούσαις τῆς ἠπείρου, ἐν τῷ ἀντιπέρας τῆς Μυτιλήνης. ἐντεῦθεν δ' ἔτι πολλῆς νυ-2 κτὸς παραπλεύσαντες καὶ ἀφικόμενοι τῆς ἠπείρου ἐς Ἀρματοῦντα καταντι- κρὺ Μηθύμνης ἀριστοποιησάμενοι διὰ ταχέων παραπλεύσαντες Ἀέκτον καὶ Ἀάρισσαν καὶ Ἀμαξιτὸν καὶ τὰ ταύτη χωρία ἀφικνοῦνται ἐς Ροί- τειον ἤδη τοῦ Ἑλλησπόντου, πρωίτερον μέσων νυκτῶν. εἰσὶ δ' αἱ τῶν νεῶν καὶ ἐς Σίγειον κατῆραν καὶ ἄλλοσε τῶν ταύτη χωρίων. οἱ δ' 102 Ἀθηναῖοι ἐν τῇ Σησιῶ δυοῖν δεούσαις εἴκοσι ναυσὶν ὄντες, ὡς αὐτοῖς οἱ τε φρουκτωροὶ ἐσήμαινον καὶ ἤσθάνοντο τὰ πνερὰ ἐξαίφνης πολλὰ ἐν τῇ πολεμίᾳ φανέντα, ἔγνωσαν ὅτι ἐσπλέουσιν οἱ Πελοποννήσιοι. καὶ τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτὸς ὡς εἶχον τάχους ὑπομίξαντες τῇ Χερ- σονήσῳ παρέπλεον ἐπ' Ἐλαιοῦντος, βουλόμενοι ἐκπλεῦσαι ἐς τὴν εὐρυ- χωρίαν τὰς τῶν πολεμιῶν ναῦς. καὶ τὰς μὲν ἐν Ἀβύδῳ ἐκκαίδεκα 2 ναῦς ἔλαθον, προειρημένης φυλακῆς τῷ φιλίῳ ἐπίπλῳ, ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἔξουσιν, ἣν ἐκπλέωσιν· τὰς δὲ μετὰ τοῦ Μινδάρου ἅμα τῇ ἔω κατιδόντες τὴν δίωξιν εὐθύς ποιοῦμενοι οὐ φθάνουσι πάσαις, ἀλλ' αἱ μὲν πλείους ἐπὶ τῆς Ἰμβρου καὶ Ἀήμιου διέφυγον, τέσσαρες δὲ τῶν νεῶν αἱ ὕσταται πλέουσαι καταλαμβάνονται παρὰ τὸν Ἐλαιοῦντα.

γεννούσαις für Ἀργεννούσαις die besten Hsn.; mit zwei σ eine, richtig nach Schäfer z. Plut. 4 p. 411. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 306 s. — τῆς ἠπείρου verdächtigt Kr. z. Dion. eb. als aus § 2 entstanden.

§ 2. ἔτι πολλῆς νυκτὸς noch tief in der Nacht. (Va.) zu 4, 110, 1. νυκτὸς ἔτι πολλῆς Dion. Arch. 4, 11, πολλῆς ἔτι νυκτὸς eb. 5, 7. vgl. Kr. z. Arr. An. 1, 6, 9 lat. A. — παραπλεύσαντες. τὴν Κυμαίαν fügen gute Hsn. hinzu aus § 1; τὴν Καναίαν vermuthete sonst Pp.; auch παραπλεύσαντες καὶ verdächtigt Kr. z. Dion. p. 307. — Ἀεζτόν für Ἀέκτον einige Hsn. vgl. Spitzner z. II. ξ, 283. (Pp.) — Ἀάρισσαν. Ἀάρισαν Pp. vgl. 2, 22, 3 u. 4, 78, 2. — Ροί- τειον für Ροίτιον eine gute Hs. — ἤδη τοῦ Ἑ. was schon zum H. ge- hört. (Va.) zu 2, 96, 3. — πρωίτερον. zu 7, 19, 1. πρωαίτερον Bk. — εἰσὶ δ' αἱ καὶ. zu 2, 49, 5.

C. 102. § 1. δυοῖν δ. ε. Kr. z. Dion. p. 318, 43. — φρουκτωροί. zu 2, 94, 1. 3, 22, 5. 80, 2. — ὑπομίξαντες, ἐγγίσαντες. (Sch.) Sonst woher so mir nicht bekannt. — ἐκπλεῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἐκπλεύσαντες διαφυγεῖν. (Sch.) So 3, 34, 2 ὑπεξελθόντες τούτους. (Scholefield.) vgl. Kr. z. Her. 5, 103. 104. — τὰς τῶν π. ναῦς will Dobree streichen oder φθάσαντες vor ἐκπλεῦσαι einschieben.

§ 2. τὰς ἐκκαίδεκα 8, 99, 3. (Ds.) Kr. z. Dion. p. 305. — προει- ρημένης φυλακῆς ob schon ihnen Achtsamkeit vorher anempfohlen war. — τῷ φιλίῳ ἐπίπλῳ, ὑπὸ τοῦ φιλίου ἐπίπλου, τουτέστιν ὑπὸ τοῦ στόλου τοῦ μετὰ Μινδάρον, ὅπως παραφυλάττωσι τοὺς Ἀθηναίους, ἐπὶ τοῦ μὴ λαθεῖν αὐτοὺς ἐκπλεύσαντας. (Sch.) So ἐπίπλους für ἐπιπλέοντες 2, 90, 2. (Gö.) Hier doch hart. — ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ προνοητικῶς καὶ φυλακτικῶς. (Sch.) Jonisch, wie bei Her. 8, 109. (Wasse.) eb. 1, 24, 4 u. Plat. Kom. 200. vgl. Kr. z. Dion. p. 298, 45. — δίωξιν. δίωξιν Herbst Rückk. des Alk. S. 38. — ποιούμενον für ποιοῦμενοι Kr. z. Dion. p. 319, 51 u. Dobree. — φθάνουσι, im Entkommen. — πάσαις für πᾶσαι Reiske u. eine gute Hs.: mit allen. — Ἰμβρον für ἠπείρου einige Hsn. — ὕσταται. Spr. 57, 5, 3. — παρὰ. zu 6, 57, 3. Dobree vermuthet περι.

καὶ μίαν μὲν ἐποκείλασαν κατὰ τὸ ἱερόν τοῦ Πρωτεσιλάου αὐτοῖς ἀνδράσι λαμβάνουσι, δύο δ' ἑτέρας ἄνευ τῶν ἀνδρῶν· τὴν δὲ μίαν 103 πρὸς τῇ Ἰμβρῷ κενὴν κατακαίουσιν. μετὰ δὲ τοῦτο ταῖς τε ἕξ Ἀβύδου ξυμμειγείσαις καὶ ταῖς ἄλλαις ξυμπάσαις ἕξ καὶ ὄγδοῦντα πολιορκήσαντες Ἐλαιούντα ταύτην τὴν ἡμέραν, ὡς οὐ προσεχώρει, ἀπέπλευσαν ἕς Ἀβύδον.

Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ψευσθέντες τῶν σκοπῶν καὶ οὐκ ἂν οἰόμενοι σφᾶς λαθεῖν τὸν παράπλουν τῶν πολεμίων νεῶν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν τεταχομαχοῦντες, ὡς ἤσθοντο, εὐθύς ἀπολιπόντες τὴν Ἐρεσον κατὰ τάχος 2 ἐβοήθουν ἕς τὸν Ἑλλάσποντον· καὶ δύο τε ναῦς τῶν Πελοποννησίων αἰρουῶσιν, αἱ πρὸς τὸ πέλαγος τότε θρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι περιέπεσον αὐτοῖς, καὶ ἡμέρα ὑστερον ἀφικόμενοι ὀρμίζονται ἕς τὸν Ἐλαιούντα καὶ τὰς ἐκ τῆς Ἰμβροῦ ὅσαι κατέφυγον κομίζονται καὶ ἕς τὴν ναυμαχίαν πέντε ἡμέρας παρεσκευάζοντο. μετὰ δὲ τοῦτο ἐναν- 104 μάχουν τρόπον τοιοῦδε. οἱ Ἀθηναῖοι παρέπλεον ἐπὶ κέρως ταξάμενοι παρ' αὐτὴν τὴν γῆν ἐπὶ τῆς Σηστοῦ, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι ἐκ τῆς Ἀβύδου ἀντανῆγον καὶ αὐτοί. καὶ ὡς ἔγνωσαν ναυμαχήσαντες, παρέτειναν τὸ κέρας οἱ μὲν Ἀθηναῖοι παρὰ τὴν Χερσόνησον, ἀρξάμενοι ἀπὸ Ἰδάκου μέχρι Ἀρριανῶν, νῆες ἕξ καὶ ἑβδομήκοντα, οἱ δ' αὖ Πελοποννήσιοι ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Λαοδάνου, νῆες ὀκτὼ καὶ ἑξήκοντα. 2 κέρας δὲ τοῖς μὲν Πελοποννησίοις εἶχον τὸ μὲν δεξιὸν Συρακόσιοι, τὸ δ' ἕτερον αὐτὸς Μίνδαρος καὶ τῶν νεῶν αἱ ἄριστα πλέουσαι, Ἀθη-

§ 3. τὴν μίαν. Spr. 50, 2, 8. (Kr. z. Dion. p. 303, 69.)

C. 103. § 1. ταῖς ἕξ Ἀ. 8, 99, 3. — ταῖς ἄλλαις, mit denen die Mindaros herbeigeführt hatte nach Kr. z. Dion. p. 308, der hier und nach ὄγδοῦντα Kommata setzt. — ξυμπάσαις im Ganzen. — ψευσθέντες τῶν σκοπῶν, ψευσθέντων τῶν σκοπῶν καὶ ἀμαρτιῶντων. (Sch.) Ein sonderbarer Ausdruck, da man für das Concretum ein Abstractum erwarten würde, wie in den Phrasen ψεύδεσθαι γνώμης, ἐλπίδος. (Pr.) Der Sinn ist wohl eig.: getäuscht in der Zuverlässigkeit der Späher. Lys. 19, 49: γανόμεθα τῶν ἀρχαιοπλοῦτων πολὺ ἐψευσμένοι, rücksichtlich ihres Reichthums. Xen. Mem. 4, 2, 26: διὰ τὸ ἐψεύεσθαι ἐναντῶν πλείστα κακὰ πάσχουσιν οἱ ἀνθρώποι. „So noch Plat. Menex. 245: τῶν ξυμμάχων ἐψεύσθη.“ (Pr.)

§ 2. τότε 8, 102, 2. — τὴν ναυμαχίαν die zu liefernde Seeschlacht. zu 2, 86, 3 u. 6, 49, 1.

C. 104. § 1. ἐπὶ κέρως. zu 6, 32, 2. — ἀντανῆγον. zu 7, 52, 1. — καὶ αὐτοί ihrerseits. zu 5, 6, 3. — παρέτειναν, ein technischer Ausdruck, auch Xen. An. 7, 3, 48. (Bl.) — παρέτειναν — Ἀρριανῶν ita capio: Athenienses classem extendebant ab Idaco usque ad Arrhiana, navigando se. ab Arrhianis, quae extra Cynossema pono, Idacon versus. (Dobree.) vgl. Kr. z. Dion. p. 283. — τὸ κέρας die Schlaechtlinie. Kr. z. Xen. An. 6, 3, 5. — ἀρξάμενοι als ob ein: und sich erstreckend folgen sollte. vgl. Kr. z. Xen. An. 6, 2, 1 u. Her. 9, 15, 2. — ἑβδομήκοντα für ὄγδοῦντα die besten Hsn. — ἀπὸ Ἀ. μέχρι Ἀ. Ueber die zweifelhaften Localitäten vgl. Kruse Ueber Her. Ausmessung des Pontos S. 57 ff. 66 u. 71. — ἑξήκοντα. ὄγδοῦντα Acac. u. zwei Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 319 s. Wenig ansprechend sind die Vermuthungen Neuerer.

ναίοις δὲ τὸ μὲν ἀριστερόν Θράσυλλος, ὁ δὲ Θρασύβουλος τὸ δεξιόν· οἱ δ' ἄλλοι στρωτηγοὶ ὡς ἕκαστοι διετάξαντο. ἐπειγομένων δὲ τῶν Πελοποννησίων πρότερόν τε ξυμμίξαι καὶ κατὰ μὲν τὸ δεξιόν τῶν Ἀθηναίων, ὑπερσχόντες αὐτοὶ τῷ εὐωνύμῳ, ἀποκλῆσαι τοῦ ἔξω αὐτοὺς ἔκπλου, εἰ δύναιντο, κατὰ δὲ τὸ μέσον ἐξῴσθαι πρὸς τὴν γῆν οὐχ ἕκασ οὔσαν, οἱ Ἀθηναῖοι γνόντες, ἧ μὲν ἐβούλοντο ἀπογραῖξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, ἀντεπεξῆγον καὶ περιεγίγνοντο τῷ πληθῶ, τὸ δ' εὐώνυμον αὐτοῖς ὑπερεβεβλήκει ἤδη τὴν ἄκραν ἢ Κυρὸς σῆμα καλεῖται. τῷ δὲ μέσῳ, τοιοῦτου ξυμβαίνοντος, ἀσθενέσι καὶ διεσπασμέναις ταῖς ναυσὶ καθίσταντο, ἄλλως τε καὶ ἐλάσσοσι χρώμενοι τὸ πλῆθος καὶ τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κυρὸς σῆμα ὄξεϊαν καὶ γωπιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντος, ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γιγνόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι. προσπεσόντες οὖν οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ τὸ μέσον ἐξέωσαν τε ἐς τὸ ἔξωρον τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐς τὴν γῆν ἐπεξέβησαν, τῷ ἔργῳ πολὺ περισχόντες. ἀμύνει δὲ τῷ μέσῳ οὐδ' οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον ἀπὸ τοῦ δεξιῶν ὑπὸ πλῆθους τῶν ἐπιχειμένων νεῶν ἐδύνατο οὐδ' οἱ περὶ τὸν Θράσυλλον ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου — ἀφανές τε γὰρ ἦν διὰ τὴν ἄκραν τὸ Κυρὸς σῆμα καὶ ἄμυ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ἄλλοι οὐκ ἐλάσσους ἐπιτεταγμένοι εἶργον αὐτούς, πρὶν οἱ Πελοποννήσιοι διὰ τὸ κρατήσαντες ἀδεῶς ἄλλοι ἄλλην ναῦν διώκειν ἤρξαντο μέρει τινὶ σφῶν ἀτακτότεροι γενέσθαι. γνόντες δὲ οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον τὰς ἐπι

§ 2. ἀριστερόν für εὐώνυμον auch bei Thuk. nur hier; öfter so bei Plut. Luc. 27, Cäs. 44, Sert. 19, Brut. 41. 49.

§ 3. τε. τι Reiske, in der Dukerschen Ausgabe verdächtigt. — ξυμμίξαι, συμπεσεῖν, συρράξαι. (Sch.) — ὑπερσχόντες für ὑπερσχόντων. zu 8, 63, 2. Ueber das Wort zu 3, 107, 3. — ἀποκλῆσαι für ἀποκλείσαι Bk. — αὐτοὺς eingeschoben wie 1, 68, 1. 7, 62, 3. 78, 4. 8, 2, 2. — ἕκασ. zu 1, 69, 4. — ἀντεπεξῆγον mit Bezug auf die Ueberflügelung, ὑπερσχόντες hier, ἐπεξαγωγή 8, 105, 3. vgl. zu 5, 74, 3. Oester findet sich dies Verbum so bei Spätern, wie Dion C. 46, 37. — περιεγίγνοντο τῷ πληθῶ, ἐφθασαν πλεύσαντες οὐ βούλοντο ἀποκλείσαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι. (Ds.) zu 1, 55, 3. — ὑπερεβεβλήκει. ὑπερεκβεβλήκει einige gute Hsn. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 283, 71?

§ 4. ἀσθενέσι ist Prädicat, als ob stände: ταῖς δὲ μέσαις ναυσὶν ἀσθενέσι etc. Spr. 57, 3, 1. — τὴν περιβολὴν, τὸ προκύπτον ἐς θάλασσαν ὃ ἔδει τοὺς Ἀθηναίους περιβαλεῖν. (Ds.) — ἐν τῷ ἐπ' ἐκεῖνα zu 7, 58, 1.

C. 105. § 1. ἐπεκβαίνειν noch 1, 49, 4 u. bei Spätern. — περισχόντες, ἦγουν περιγενόμενοι, χρεῖττονες γινόμενοι. (Sch.) vgl. 5, 7, 2 u. 71, 1. — ὑπό. Xen. Hell. 6, 3, 15: ὑπὸ πλῆθους κακῶν ἀπίπτωμεν. (Dobree 2 p. 158.)

§ 2. ἀφανές — αὐτοὺς ist parenthetisch abzuschneiden. Denn zur Hülfe kam nicht der linke, sondern der rechte Flügel. (Kämpf Quaestt. 3 p. 13 s.) — ἀφανές. Spr. 43, 4, 13. ἀφανέστερα einige gute Hsn. vgl. zu 8, 55, 1. — τὴν ἄκραν τὸ Κ. σ. zu 1, 46, 3. — ἐλάσσους. Spr. 50, 11, 1. — πρὶν. zu 5, 61, 1. — διώκειν. διώκοντες fast alle Hsn. Doch halt' ich ein Particip hier eben so wenig für erträglich als 4, 63, 1 u. 5, 7, 1.

§ 3. γνόντες, τὴν ἀταξίαν. (Va.) Interpungirt ist im Folgenden nach

σφίσι ναῦς ἐπεχούσας, παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς ἤδη τοῦ κέρους καὶ ἐπαναστρέφοντες, εὐθὺς ἠμύναντό τε καὶ τρέπουσι, καὶ τὰς κατὰ τὸ νικῆσαν τῶν Πελοποννησίων μέρος ὑπολαβόντες πεπλανημένας ἔκοπτόν τε καὶ ἐς γόβον τὰς πλείους ἀμαχεὶ καθίστασαν. οἱ τε Συρακόσιοι ἐτύγγανον καὶ αὐτοὶ ἤδη τοῖς περὶ τὸν Θράσυλλον ἐνδεδικότες καὶ 106 μᾶλλον ἐς φρυγὴν ὀρμήσαντες, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἄλλους ἐώρων. γεγενημένης δὲ τῆς τροπῆς καὶ καταφυγόντων τῶν Πελοποννησίων πρὸς τὸν Μείδιον μάλιστα ποταμὸν τὸ πρῶτον, ὕστερον δὲ ἐς Ἄβυδον, ναῦς μὲν ὀλίγας ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι — στενὸς γὰρ ὢν ὁ Ἑλλήσποντος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς τοῖς ἐναντίοις παρεῖχεν — τὴν μέντοι 2 νίκην ταύτην τῆς ναυμαχίας ἐπικαιροτάτην δὴ ἔσχον. φοβούμενοι γὰρ τέως τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διὰ τε τὰ κατὰ βραχὺ σφάλματα καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορὰν ἀπηλλάγησαν τοῦ σφᾶς τε αὐτοὺς καταμέμφεσθαι καὶ τοὺς πολεμίους ἔτι ἀξίους του ἐς τὰ 3 ναυτικὰ νομίζειν. ναῦς μέντοι τῶν ἐναντίων λαμβάνουσι Χίαις μὲν ὀκτώ, Κορινθίας δὲ πέντε, Ἀμπρακιώτιδας δὲ δύο καὶ Βοιωτίας δύο, Λευκαδίων δὲ καὶ Λακεδαιμονίων καὶ Συρακοσίων καὶ Πελληγέων μίαν ἐκάστων· αὐτοὶ δὲ πέντε καὶ δέκα ναῦς ἀπολλύουσιν. στήσαντες δὲ τροπαῖον ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ οὗ τὸ Κυνὸς σῆμα καὶ τὰ ναύαγια προσαγαγόμενοι καὶ νεκροὺς τοῖς ἐναντίοις ὑποσπόνδους ἀποδόντες ἀπέστειλαν καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας τριήρη ἄγγελον τῆς νίκης. οἱ δ' ἀφικομένης τῆς νεῶς καὶ ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες ἐπὶ τε ταῖς περὶ τὴν Εὐβοίαν ἄρτι ξυμφοραῖς καὶ κατὰ τὴν στάσιν γεγενημέναις πολὺ

Dobree, τὰς ναῦς mit ἠμύναντο verbunden. — ἐπεχούσας, ἐφειδμενούσας, ἐπιχειμένας. (Sch.) Her. 9, 59: ἐπέχε ἐπὶ Λακεδαιμονίους. (Arn.) vgl. Arr. An. 1, 14, 4. Es widerstrebt Haase S. 103 ss., der τὰ oder τὸ vor τὰς einschleibt, ἐπὶ σφίσι durch κατὰ σφᾶς deutend, ἐπέχειν nach der A. zu 1, 48, 2 erklärt. „Doeh könnte man dies wohl auch intransitiv nehmen: stehen.“ (Pr.) Ueber ἐπὶ gegen Spr. 68, 41, 7. — ἐπεξαγωγή scheint sonst nicht vorzukommen. vgl. zu 5, 71, 3. — κατὰ. zu 1, 48, 3. — ὑπολαβόντες, δεξάμενοι. (Sch.) ὑπολαμβάνοντες mehrere gute Hsn. zu 1, 68, 4. — καθίστασαν. zu 3, 108, 1. (2.) u. 4, 75, 2. — ἐώρων, ἐς φρυγὴν ὀρμήσαντας. zu 1, 78, 3. vgl. 7, 69, 1.

C. 106. § 1. τῆς τροπῆς. Kr. z. Dion. p. 320 s. — Μείδιον für Πύδιον die besten Hsn. Ρόδιον D'Anville. vgl. jedoch Kruse eb. S. 66 u. 71. — μάλιστα eingeschoben wie ἄνω 2, 83, 1 u. κύκλω 7, 70, 1. — τὸ πρῶτον ohne μὲν. zu 1, 32, 1. vgl. 7, 23, 1. — βραχείας nahe gelegene.

§ 2. κατὰ βραχὺ, ἄρτι, πρὸ ὀλίγου γεγενημένα. (Sch.) ein und der andere Verlust im Kleinen. (Ill.) zu 4, 96, 3. — καταμέμφεσθαι. vgl. 7, 77, 1 u. Kr. z. Her. 1, 77, 1. — του für τοῦ Dr.

§ 3. Πελληγέων für Πελληναιῶν einige Hsn. vgl. 2, 9, 1. 8, 3, 3. (Bk.) — πέντε καὶ δέκα. Kr. z. Dion. p. 323. — προσαγαγόμενοι. ἰδιωσάμενοι. (Sch.) — τοὺς vor νεκροὺς ist mit den besten Hsn. gestrichen. zu 1, 54, 2. — ἄγγελον. zu 3, 36, 3.

§ 4. ἀφικομένης καὶ ἀκούσαντες. Spr. 56, 14, 2. — ἀνέλπιστον τὴν. [τὴν] ἀνέλπιστον? — ἐπὶ nach Spr. 68, 41, 2. — ξυμφοραῖς, der Niederlage dort 8, 95 und des Abfalles der Insel. (Ds.) — καὶ κατὰ, καὶ ἐπὶ

ἐπερρώσθησαν, καὶ ἐνόμισαν σφίσιν ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα, ἢν προθύμως ἀντιλαμβάνωνται, περιγενέσθαι.

Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν ἡμέρα τετάρτη ὑπὸ σπουδῆς ἐπισκευά-107
σαντες τὰς ναῦς οἱ ἐν τῇ Σηστῶ Ἀθηναῖοι ἔπλεον ἐπὶ Κύζικον ἀφε-
στηκυῖαν· καὶ κατιδόντες καθ' Ἀρπάγιον καὶ Πρίαπον τὰς ἀπὸ τοῦ
Βυζαντίου ὀκτὼ ναῦς ὁμοῦσας ἐπιπλεύσαντες καὶ μάχῃ κρατήσαντες
τοῖς ἐν τῇ γῆ ἔλαβον τὰς ναῦς. ἀφικόμενοι δὲ καὶ ἐπὶ τὴν Κύζικον,²
ἀτείχιστον οὖσαν, προσηγάγοντο πάλιν καὶ χρήματα ἀνέπραξαν. ἔπλευ-
σαν δ' ἐν τούτῳ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἐκ τῆς Ἀβύδου ἐπὶ τὸν Ἐλαι-
οῦντα καὶ τῶν σφετέρων νεῶν τῶν αἰχμαλώτων ὅσαι ἦσαν ὑγιεῖς ἐκο-
μίσαντο — τὰς δὲ ἄλλας Ἐλαιούσιοι κατέκυσαν — καὶ ἐς τὴν Εὐ-
βοίαν ἀπέπεμψαν Ἴπποκράτην καὶ Ἐπικλέου κομισθῆναι τὰς ἐκεῖθεν ναῦς.

Κατέπλευσε δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτους καὶ ὁ Ἀλκιβιά-108
δης ταῖς τρισὶ καὶ δέκα ναυσὶν ἀπὸ τῆς Καύνου καὶ Φασήλιδος ἐς
τὴν Σάμον, ἀγγέλλων ὅτι τὰς τε Φοινίσσας ναῦς ἀποστρέψει (τοῖς) Πελο-
ποννησίοις ὥστε μὴ ἔλθειν καὶ τὸν Τισσαφέρην ὅτι φίλον πεποιήκοι
μᾶλλον Ἀθηναίοις ἢ πρότερον. καὶ πληρώσας ναῦς ἐννεα πρὸς αἷς
εἶχεν Ἀλικαρνασέας τε πολλὰ χρήματα ἐξέπραξε καὶ Κῶν ἐτείχισεν.
ταῦτα δὲ πράξας καὶ ἄρχοντα ἐν τῇ Κῶ καταστήσας πρὸς τὸ μετό-
πωρον ἤδη ἐς τὴν Σάμον κατέπλευσεν.

Καὶ ὁ Τισσαφέρης ἀπὸ τῆς Ἀσπένδου, ὡς ἐπύθετο τὰς τῶν²
Πελοποννησίων ναῦς ἐκ τῆς Μιλήτου ἐς τὸν Ἑλλήσποντον πεπλευ-
κυίας, ἀναξενύξας ἤλαυνεν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας. ὄντων δὲ τῶν Πελοποννη-
σίων ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ, Ἀντάνδροιοι, εἰσὶ δὲ Αἰολῆς, παρακομισάμε-
νοι ἐκ τῆς Ἀβύδου πεζῆ διὰ τῆς Ἰδῆς τοῦ ὄρους ὀπίτας ἐσηγάγοντο
ἐς τὴν πόλιν, ὑπὸ Ἀρσάκου τοῦ Πέρσου, Τισσαφέρους ὑπάρχου, ἀδι-

ταῖς κατά. — γεγεννημέναις. zu 1, 11, 3 E. — δυνατὰ für δυνατόν, wie 3, 86, 2. (Dr.)

C. 107. § 1. ὑπὸ σπουδῆς. zu 3, 33, 3. — ἐν τῇ für ἐν mehrere u. einige gute Hsn. — Πρίαπον sollte zuerst stehen. vgl. Strabo p. 587 u. zu 3, 29, 1 E. (Pp.) — τὰς ὀκτὼ ναῦς, die 8, 80, 3 erwähnten. Kr. z. Dion. p. 308, 88.

§ 2. Κυζικόν. Kr. z. Dion. p. 345. — ἀνέπραξαν. Spr. 52, 40, 6 u. zu 2, 95, 1. vgl. 8, 108, 1. — αἰχμαλώτων, die 8, 106, 3. (Sch. u. Pp.) Das Wort von Sachen bei Thuk. nur hier. — Ἴπποκράτην. Ἴπποκράτη zwei gute Hsn. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 324. — τὰς ἐκεῖθεν. zu 1, 62, 3 u. Kr. z. Dion. p. 302, 67. Ueber die Sache 8, 94 ff. (Ds.) u. Kr. z. Dion. p. 323 s.

C. 108. § 1. ταῖς τρισὶ. 8, 88. — Φασήλιδος sollte zuerst stehen. zu 3, 29, 1 E. — τὰς τε. τε fehlt in einigen guten Hsn. — ἀποστρέψει für ἀποτρέψει gute Hsn. — (τοῖς) hat nur (eine) gute Hs. — τὸν T. ὅτι. zu 1, 144, 2. — πεποιήκοι. zu 2, 48, 1. — ἐτείχισε für ἐτιχιζε die besten Hsn. — καὶ vor ἄρχοντα haben einige Hsn. — ἄρχοντα für ἄρχοντας eine gute Hs. — πρὸς τὸ μ. ἤδη. zu 4, 135.

§ 2. ἀπὸ τῆς Ἀ. 8, 87, 2 f. 5. — ἀναξενύξαι bei Thuk. nur hier. — παρακομισάμενοι, ἤγουν κληθῆσις καὶ ἔξω τῆς προκειμένης ὁδοῦ ἀγαγόν-

ζυγόμενοι, ὅσπερ καὶ Ἀηλίους τοὺς Ἀτραμύτιον κατοικήσαντας, ὅτε ὑπ' Ἀθηναίων Δήλου καθάρσεως ἕνεκα ἀνέστησαν, ἔχθραν προσποιησάμενος ἄδηλον καὶ ἐπαγγείλας στρατιᾶν αὐτῶν τοῖς βελτίστοις, ἔξαγαγὼν ὡς ἐπὶ φιλία καὶ ξυμμαχία τηρήσας ἀριστοποιουμένους καὶ περιστήσας τοὺς ἑαυτοῦ κατηκόντισεν. φοβούμενοι οὖν αὐτὸν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον μήποτε καὶ περὶ σφᾶς τι παρνομήσῃ καὶ ἄλλα ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ ἂ φέρειν οὐκ ἠδύναντο ἐκβάλλουσι τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ ἐκ τῆς 109 Ἀκροπόλεως. ὁ δὲ Τισσαφέρνης αἰσθόμενος καὶ τοῦτο τῶν Πελοποννησίων τὸ ἔργον καὶ οὐ μόνον τὸ ἐν Μιλήτῳ καὶ Κνίδῳ — καὶ ἐν ταῦθα γὰρ αὐτοῦ ἔξεπεπτώκεσαν οἱ φρουροί — διαβεβλήσθαι τε νομίσας αὐτοῖς σφόδρα καὶ δείσας μὴ καὶ ἄλλο τι ἔτι βλάβηται, καὶ ἅμα ἀχθόμενος εἰ Φαοράβαζος ἐξ ἐλάσσονος χρόνον καὶ διπάνης δεξιάμενος αὐτοὺς κατορθώσῃ τι μᾶλλον τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, πορεύεσθαι διανοεῖτο πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, ὅπως μέμψηται τε τῶν περὶ τὴν Ἀντανδρον γεγεννημένων καὶ τὰς διαβολὰς καὶ περὶ τῶν Φοινισσῶν κειῶν καὶ τῶν ἄλλων εὐπρεπέστατα ἀπολογήσεται. καὶ ἀφικόμενος πρῶτον ἐς Ἐφεσον θυσίαν ἐποιήσατο τῇ Ἀρτέμιδι. [ὅταν ὁ μετὰ τοῦτο τὸ θῆρος χειμῶν τελευτήσῃ, ἐν καὶ εἰκοστὸν ἔτος πληροῦται.]

τες. δῆλον δὲ τοῦτο διὰ τοῦ εἰρηκέναι ὅτι διὰ τοῦ ὄρους, δηλονόι δι' ὄδοῦ ἀίριπτον καὶ ἀσυνήθους. (Sch.)

§ 3. Ἀτραμύτιον. Ἀδραμύτιον, -ύτιον, -ίτιον mehrere (gute) Hsn. — κατοικήσαντας ὅτι sich angesiedelt nachdem. vgl. 5, 1, 2. — ἔχθραν προσποιησάμενος ἄδηλον nachdem er eine geheime Feindschaft gegen Jemand den er bekriegen wolle vorgeschützt. — ἐπαγγείλας. zu 7, 17, 1. — στρατιᾶν. στρατιάν A. Ps.; doch s. zu 1, 3, 4. — φοβούμενοι αὐτὸν μή. zu 4, 1, 1. — καὶ vor ἄλλα verbindet wohl die Participia. — ἄλλα. ἅτια Kr. Bruchst. — ἐπιβάλλοντος. ἐπιπθέντος αὐτοῖς (αὐτοῦ?) τοῖς Ἀντανδρῖοις. (Sch.) Her. 1, 106, 1: ἔρησον παρ' ἐκάστων τὸ ἐκάστοισι ἐπέβαλλον. vgl. Kr. z. Arr. An. 2, 1, 5. — ἐκβάλλουσι, οἱ Ἀντάνδροι.

C. 109. § 1. τὸ ἐν. τὸ ἐν τῇ mehrere auch gute Hsn. — Μιλήτῳ 8, 84, 2. — Κνίδῳ 8, 35, 1. vgl. Kr. Stud. 2 S. 197. — καὶ — γὰρ. zu 1, 31, 2; über die Sache 8, 84, 2. (Dr.) — διαβεβλήσθαι. zu 3, 109, 3 u. 8, 81, 2. — αὐτοῖς. αὐτοῖς viele, z. Th. gute Hsn. — ἔτι βλάβηται für ἐπιβλάβηται die besten Hsn. — μᾶλλον ἢ αὐτὸς Τισσαφέρνης. (A. Ps.) — τῶν πρὸς τοὺς Ἀ. von den Unternehmungen gegen die A., der Ge. von τι regiert. Doch fehlt τῶν in zwei Hsn. Ueber τι μᾶλλον zu 7, 57, 1.

§ 2. πρὸς αὐτοὺς, τοὺς Πελοποννησίων. (Va.) — μέμψηται τῶν γεγεννημένων. Spr. 47, 21. μέμψεται Cobet v. l. p. 273. vgl. zu 1, 19. — τε τῶν. τι τῶν die besten Hsn. — τὰς. πρὸς τὰς Cobet eb. — διαβολὰς. λείπει τὸ ἀπόσηται. (Sch.) Mehrere Hsn. fügen ἀπόσηται hinzu. Doch findet sich ἀπολογεῖσθαι auch mit dem Ac., wenigstens bei Spättern. (Hertlein.) Verschieden ist ἀπολογεῖσθαι 3, 62, 4 zur Vertheidigung anführen. (Pp.) Nicht minder auch 8, 68, 3 ἀπολογεῖσθαι δίκην. vgl. Spr. 46, 6. — καὶ περὶ. τὰς περὶ? — ἀπολογήσεται. ἀπολύσεται Cobet v. l. p. 368, wie 8, 87, 1. vgl. 5, 75, 2, Dem. 15, 2, Dion. Hal. Arch. 2, 69 u. 6, 59. Vertheidigt wird die La. von Herbst S. 47 f. — καὶ ἀφικόμενοι — Ἀρτέμιδι wäre nur erträglich wenn ein Erheblicheres enthaltender Ggs., den πρῶτον erwarten lässt, zugefügt wäre. Die Auslassung war vielleicht eine Folge unverschuldeten Abbrechens. — ὅταν — πληροῦται fehlt in einer Hs., schon von Dodwelt verdächtigt. vgl. jedoch Kr. z. Clinton 411, 3.

ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ

ἐκ τῶν εἰς Θουκυδίδην σχολίων

περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ Θουκυδίδου καὶ τῆς τοῦ λόγου ἰδέας.

Τῶν Δημοσθένους μύστας γεγενημέιους θείων λόγων τε καὶ ἀγίων, ¹ συμβουλευτικῶν τε καὶ δικαιοκῶν νοημάτων μεστὸς γενομένους καὶ ἱκανῶς ἐμφορηθέντας, ὥρα λοιπὸν καὶ τῶν Θουκυδίδου τελετῶν ἐντὸς καταστῆναι· πολὺς γὰρ ἀνὴρ τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα πραγμάτων καὶ στρατηγικαῖς συμβουλαῖς καὶ πανηγυρिकाῖς ὑποθέσεσιν. ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν τοῦ ἀνδρός καὶ τὸ γένος καὶ τὸν βίον· πρὸ γὰρ τῶν λόγων ταῦτα ἔξεταστέον τοῖς φρονοῦσι καλῶς.

Θουκυδίδης τοίνυν ὁ ξυγγραφεὺς Ὀλόρου μὲν προῆλθε πατρός, ² τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντος ἀπὸ Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, καὶ μητρὸς Ἥγησιπύλης, ἀπόγονος δὲ τῶν εὐδοκιμωτάτων στρατηγῶν, λέγω δὴ τῶν περὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα. ὠκείωτο γὰρ ἐκ παλαιοῦ τῷ γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν, τῷ δὲ Μιλτιάδῃ πρὸς Αἰακὸν τὸν Διός. οὕτως ἀνχεῖ τὸ γένος ὁ ξυγγραφεὺς ἄνωθεν. καὶ τούτοις ³ Αἰδύμος μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν φάσκων οὕτως λέγειν· “Φιλαίας δὲ ὁ Αἴαντος οἰκεῖ ἐν Ἀθήναις. ἐκ τούτου δὲ γίγνεται Δαίικλος, τοῦ δὲ Ἐπίδουκος, τοῦ δὲ Ἀκέστιωρ, τοῦ δὲ Ἀγί-

Μαρκελλίνου. Ueber ihn ist nichts bekannt. Die Schrift selbst besteht wie sie vorliegt wenigstens aus drei Aufsätzen verschiedener Verfasser. — ἐκ τῶν — ἰδέας für περὶ τοῦ Θουκυδίδου βίου καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὅλης ξυγγραφῆς παρεκβολή eine gute Hs.

1. ἀνὴρ. ὁ ἀνὴρ Bk. — ἀκριβεῖα. Aristid. π. τῶν τετιάρων p. 200 Cant.: (Θουκυδίδης ὁ Ὀλόρου) οὐ μόνον τῇ τῶν λόγων δυνάμει καὶ σιμνότητι ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν πραγμάτων ἀκριβεῖα πλείστον προέχειν τῶν συγγραφέων δοκεῖ. — στρατηγικαῖς für στρατηγίαις καὶ Grauert ad Marc. vit. Thuc. im Rhein. Mus. 1, 3.

2. Θουκυδίδης. Krügers Untersuchungen über das Leben des Thuk. 1832. — δὴ. δέ? — γὰρ für δέ eine gute Hs. — τὸ γένος. τοῦ γένους? .

3. Φερεκύδης nicht der Syrier, sondern der Lerier oder Athener. vgl. Sturz Pher. fragm. p. 84 ff. (Pp.) — Φιλαίας. Φιλαῖος Wesseling z. Her. 6, 35. Ueber die Stammtafel Vömel Exerc. chronol. de aet. Sol. et Croesi. (Pp.) — Δαίικλος. Αἰκλος Casaub. — Ἐπίδουκος. Ἐπίδικος Grauert, Ἐπίλυ-

νωρ, τοῦ δὲ Ὀλιος, τοῦ δὲ Λύκης, τοῦ δὲ Τύφων, τοῦ δὲ Λαίος, τοῦ δὲ Ἀγαμήστωρ, τοῦ δὲ Τίσανδρος, [ἐφ' οὗ ἄρχοντας ἐν Ἀθήναις*] τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δὲ Ἱπποκλείδης, ἐφ' οὗ ἄρχοντας Παναθήναια ἐτέθη* τοῦ δὲ Μιλτιάδης, ὃς ὤκησε Χερρόνησον.“ μαρτυρεῖ τούτοις καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσωπίδι. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις, ἐπί αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὕτως τούτου συγγενής. Θραῖκες [καὶ] Δόλογχοι ἐπολέμουν πρὸς Ἀψινθίους, ὄντας γείτονις· ταλαιπωρούμενοι δὲ τῷ πολέμῳ καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες ἐκ τοῦ μῖτον ἔχειν αἰεὶ τῶν πολεμίων καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χρηστήρια, εἰδότες ὅτι μόνος θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὐρίσκει πόρους· θεοῦ γὰρ ἰσχύς καὶ κατ' Αἰσχύλον ὑπερτέρα, πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον ἐκ χαλεπᾶς ἐδύας ὑπὲρ τε ὀμμάτων κρημιναμένην νεφέλαν ὄρθοι. καὶ οὐκ ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων· ἐχρήσθησαν γὰρ κράτιστον ἔξιν ἡγεμόνα τοῦτον ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους ἐπὶ ξενίαν καλέσῃ. [τότε καὶ Κροῖσος εἶχε Λυδίαν καὶ τὰς Ἀθήνας ἢ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς.] ἐπανιόντες οὖν ἀπὸ τοῦ χρηστηρίου περιέτυχον τῷ Μιλτιάδῃ πρὸ τῶν θυρῶν καθεζομένῳ τῆς αὐτοῦ οἰκίας, ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι, ζητοῦντι δὲ δικαίαν τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον· ταῦτα γὰρ ὠκονόμησεν ὁ χρησμὸς ταῦτοῖς. ὄρων οὖν αὐτοὺς πλανητῶν ἔχοντας στολήν, συνεῖς τί δύναται πλάνη καλεῖ τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρετῶν τῷ χρησμῷ λανθάνων. οἱ δ' ἤσθησαν τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εἰληφότες καὶ πάντα αὐτῷ διηγησάμενοι στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτῶν. οἱ μὲν οὖν τὸν θεὸν φασιν ἐρωτήσαντα ἐξελθεῖν, οἱ δὲ οὐκ ἄνευ γνώμης τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιηκέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι τὴν πρόσκλησιν τῶν Θρακῶν διηγησάμενον ἀπελθεῖν· ὃς καὶ προσδοὺς δύναμιν ἀπέπεμψεν, ἦσθεις ὅτι μέγα δυνάμενος ἀνὴρ ἔξεισι τῶν Ἀθηνῶν. οὗτος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην γίγνεται καὶ Χερρόνησον οἰκιστής. ἀποθανόντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ διαδέχεται τὴν ἐν Χερρόνησῳ ἀρχὴν Στησαγόρας ὁ ἀδελφὸς 10 ὁμομητρίος. ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου διαδέχεται τὴν ἀρχὴν Μιλ-

κος Gō. — Τύφων. Τόφων eine gute Hs., Ἰοφῶν Hertlein? — ἐφ' οὗ ἄρχοντας ἐν Ἀθήναις streichen Rutgersius, Corsini F. A. zu Ol. 53, 3 u. Vömel, der τοῦ δὲ Τίσανδρος dafür hinzugefügt. — ἐτέθη. ἐτέθη, καὶ Κύψελος Vömel. — ὤκησε. ὤκισε Steph. u. Cas.; doch s. zu Th. 1, 8, 1.

5. Δόλογχοι für Δόλοπις Wess. zu Her. 6, 34. — θεός für ὁ θεός eine gute Hs. — θεός — πόρους, nach Aesch. Pro. 59. (Hudson.) — Αἰσχύλον, Sieben 211 ff. (Huds.) Dort steht πολλάκι — κακ. χαλ. — ὑπερ-9 ὀμμάτων.

6. καὶ οὐκ. κοὐκ Bk. — ἐχρήσθησαν sie erhielten ein Orakel, ungewöhnlich. — θυρῶν für ὄρων Rutgers. — τῆς αὐτοῦ οἰκίας für τῆς Ἀττικῆς ders. vgl. jedoch Valck. zu Her. 6, 35. (Pp.)

7. ὃς für οἷς Casaubonus.

9. ὁ ἀδελφός. Die Lücke erkannte Bk. vgl. Her. 6, 38 f. αὐτοῦ nach ἀδελφός fehlt in einer guten Hs. ὁ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὁμομητρίου Hofman.

τιάδης, ὁμίῳνμος μὲν τῷ πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελγὸς δὲ Στησαγόρου ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος. οὗτος οὖν, ὄντων αὐτῷ παίδων ἕξ Ἀττι-11 κῆς γυναικὸς, ὅμως ἐπιθυμῶν δυναστείας λαμβάνει Θορακῶν βασιλέως Ὀλόρου θυγατέρα Ἠγησιπίλην πρὸς γάμον· ἕξ οὖ καὶ αὐτῆς γίνεται παιδίον. κατελθόντων δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν συσκευασάμενος¹² τὰ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας πέμπει καὶ τὰ πολλὰ τοῦ γένους ἀποστέλλει. ἡ δὲ ναῦς ἀλίσκεται, ἐν ἧ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς Θορακικῆς· ἀγίενται δ' ὑπὸ βασιλέως, εἴ γε μὴ Ἡρόδοτος ψεύδεται. Μιλτιάδης δ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θοράκης διαφυγῶν σώζεται. οὐκ ἀπέδρα δὲ καὶ τὴν τῶν (ἐχθρῶν) συκοφαντίαν· ἐγκλή-¹³ ματα γὰρ αὐτῷ (ἐπέφερον) διεξιόντες τὴν τυραννίδα. ἀποφεύγει δὲ (καὶ τούτους καὶ) στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμος γίνε-¹⁴ ται. ἀπὸ τούτου οὖν κατάγεσθαι φησι τὸ Θουκυδίδου γένος.¹⁴ καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν πολλὴν περιουσίαν καὶ τὰ ἐπὶ Θοράκης κτήματα καὶ σύλη μέταλλα χρυσᾶ. δοκεῖ οὖν τισιν¹⁵ εἶναι τοῦ Μιλτιάδου ἢ θυγατροῦς. παρεῖχε δ' ἡμῖν τὴν ἄλλως αὐ-¹⁶ τὸς ζήτησιν, μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πεποιημένος. μὴ ἀ-¹⁷ γνοῶμεν δὲ τοῦτο ὅτι Ὅρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστι, τῆς μὲν πρώτης συλλαβῆς τὸ ρ ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ. αὕτη γὰρ ἡ γραφή, ὡς καὶ Διδύμῳ δοκεῖ, ἠμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὅρολος ἐστὶν ἡ στήλη δη-¹⁸ λοῖ ἢ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ καμένη, ἔνθα κεχάρακται· “Θουκυδίδης Ὅρολου Ἀλιμούσιος.” πρὸς γὰρ ταῖς Μελιτίσι πύλαις καλουμέναις¹⁷ ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα Κιμῶνια μνήματα, ἔνθα δείκνυται Ἡρο-¹⁸ δότου καὶ Θουκυδίδου τάφος. εὐρίσκεται (δὴ) δῆλον ὅτι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντως· ἕξενος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ ἀκροπόλεως τούτοις μαρτυρεῖ· ἔνθα καὶ Τιμόθεον υἱὸν αὐτῷ γεγενῆσθαι προσιστορεῖ. ὁ δὲ Ἐρμῆπος καὶ ἀπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν¹⁸ αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἔλκειν τὸ γένος, διὸ καὶ διαφθορεῖν αὐτὸν φησιν ἐν τῇ συγγραφεῖ τῷ περὶ Ἀριστογείτονα καὶ Ἀριστογείτονα, λέγοντα ὡς οὐκ ἐγένοντο τυραννοφόροι· οὐ γὰρ ἐφόρευσαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ

12. ἀλίσκεται. Her. 6, 41. — Ἡρόδοτος hat dies nicht gesagt.

13. δὲ καὶ. δὲ τοὺς ἐχθροὺς καὶ Grauert. — ἐχθρῶν, ἐπέφερον und καὶ τούτους καὶ sind aus Suidas zugefügt.

14. οὖν. Die Lücke hat eine gute Hs. — καὶ . . σύλη. καὶ ἐν Σκαπησύλῃ Pp., καὶ τὰ ἐν Σ. Bk.

15. τισίν. ἀδελφιδῶς fügt Casaubonus hinzu, εὐδοῦς Pierson; ohne Lücke will Wuttke ὁ für ἡ lesen.

16. Ὅρολος. Ὀλορος, οὐκ Ὅρολος u. im Folgenden zwei Mal Ὀλορος Grauert.

17. Μελιτίσι für Μελιρίσι Steph. u. Casaub. — Κοίλῃ. Kr. Unters. S. 69 u. epikr. Nachtr. 15 S. 27 ff. u. Forchhammer Topogr. von Athen S. 74 ff. — Ἡροδότου. Ἡρώδου Coraes zu Plut. Kim. 4, Ὀλόρου Sauppe. — εὐρίσκειται. εὐρίσκονται Schäfer. — ὄντως. ὄντες derselbe, ὡν Pp., ὄντως ὡν Grauert. — Τιμόθεον υἱὸν für θεον Steph. u. Casaub.

18. λέγει. Kr. S. 5 f. — λέγοντα Thuk. 6, 54 ff.

19 τὸν ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἰππαρχον. ἡγάγετο δὲ γυναῖκα ἀπὸ Σκα-
 πτησύλης τῆς Θράκης, πλουσίαν σφόδρα καὶ μέταλλα κεκτημένην
 20 ἐν τῇ Θράκῃ. τοῦτον δὲ τὸν πλοῦτον λαμβάνων οὐκ εἰς τρυφήν ἀνή-
 λισκεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὸν πόλεμον αἰσθη-
 θεὶς κινεῖσθαι μέλλοντα προελόμενος συγγράφαι αὐτὸν παρεῖχε πολλὰ
 τοῖς Ἀθηναίων στρατιώταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίων καὶ πολλοῖς ἄλ-
 λοις, ἵνα ἀπαγγέλλοιεν αὐτῷ βουλομένῳ συγγράφειν τὰ γινόμενα κατὰ
 21 καιρὸν καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. ζητητέον δὲ διὰ τί καὶ
 Λακεδαιμονίοις παρεῖχε καὶ ἄλλοις, ἔξοκον Ἀθηναίοις διδόναι μόνοις καὶ
 παρ' ἐκείνων μανθάνειν. καὶ λέγομεν ὅτι οὐκ ἀσκόπως καὶ τοῖς ἄλλοις
 παρεῖχεν· σκοπὸς γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων συγγρά-
 ψαι, εἰκὸς δὲ ἦν Ἀθηναίους πρὸς τὸ χρήσιμον ἑαυτῶν ἀπαγγέλλοντας
 ψεύδεσθαι καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνίκησαμεν, οὐ νικήσαντας.
 διὸ πᾶσι παρεῖχεν, ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμφωνίας θηρώμενος τὴν
 τῆς ἀληθείας κατάληψιν· τὸ γὰρ ἀσαφὲς ἐξελέγχεται τῇ τῶν πολλῶν
 συναδούσῃ συμφωνίᾳ.

22 Ἦκουσε δὲ διδασκάλων Ἀναξαγόρου μὲν ἐν φιλοσόφοις, ὄθεν,
 φησὶν ὁ Ἄντυλλος, καὶ ἄθεος ἠρέμα ἐνομίσθη, τῆς ἐκεῖθεν θεω-
 ρίας ἐμφορηθεὶς, Ἀντιφῶντος δὲ ῥήτορος, δεινοῦ τὴν ῥητορικὴν
 ἀνδρός, οὗ καὶ μέμνηται ἐν τῇ ὀγδόῃ ὡς αἰτίου τῆς καταλύσεως
 τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων καταστάσεως. ὅτι δὲ
 μετὰ τὸν θάνατον τιμωρούμενοι τὸν Ἀντιφῶντα οἱ Ἀθηναῖοι ἔρριψαν
 ἔξω τῆς πόλεως τὸ σῶμα, σεσιώπηκεν ὡς διδασκάλῳ χαριζόμενος·
 λέγεται γὰρ ὡς ἔρριψαν αὐτοῦ τὸ σῶμα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς αἰτίου τῆς
 23 μεταβολῆς τῆς δημοκρατίας. οὐκ ἐπολιτεύσατο δ' ὁ συγγραφεὺς γε-
 νόμιμος ἐν ἡλικίᾳ οὐδὲ προσῆλθε τῷ βήματι, ἐστρατήγησε δ' ἀρχέ-
 κακον ἀρχὴν παραλαβών· ἀπὸ γὰρ ταύτης φυγαδεύεται. πεμφθεὶς
 γὰρ ἐπ' Ἀμφίπολιν Βρασιίδου φθάσαντος καὶ προλαβόντος αὐτὴν ἔσχεν
 αἰτίαν, καίτοι μὴ πάντα καταστάς ἀνόνητος Ἀθηναίοις· τῆς μὲν γὰρ
 ἀμαρτάνει, Ἡόνα δὲ τὴν ἐπὶ Στρυμόνι λαμβάνει. ἀλλὰ καὶ οὕτως
 τὸ πρῶτον ἀτύχημα εἰς ἀμάρτημα μεταλαβόντες φυγαδεύουσιν αὐτόν.
 24 γενόμενος δ' ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν φυγὴν, ὡς ἂν πλουτῶν, ἐδάνεισε τὰ
 25 πλεῖστα τῶν χρημάτων. ἀλλὰ κακεῖθεν μετῆλθε καὶ διατρίβων ἐν
 Σκαπτῇ ὕλη ὑπὸ πλατάνῳ ἔγραφεν· μὴ γὰρ δὴ πειθώμεθα Τιμαίῳ

19. πλουσίαν. Kr. S. 40 ff.

20. αἰσθηθεὶς. Derselbe Ao. Hiob 14, 23, wie αἰσθηθήσομαι Jes. 33, 11. (Pp.)

22. Ἀναξαγόρου. Kr. S. 37 f. — ἄθεος heisst jeder Orthodoxie Jeder der ihren Aberglauben ablehnt. — Ἀντιφῶντος. Kr. S. 33 ff. — ἐν τῇ ὀγδόῃ C. 68.

23. ἐπ' Ἀμφίπολιν. eig. nach Thrake 4, 104, 2. vgl. jedoch 5, 26, 5. — Ἡόνα 4, 104, 3. — φυγαδεύουσιν αὐτόν. vgl. § 46. 55 u. Kr. S. 45 ff.

25. ἐν Αἰγίνῃ. Falsch. Kr. S. 48. — ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ. Kr. S. 49 ff.

λέγοντι ὡς φυγὼν ὄκησεν ἐν Ἰταλίᾳ. ἔγραφε δ' οὐδ' οὕτως μνησιμα-26
κῶν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὢν καὶ τὰ ἥθη μέτριος, εἴ γε
οὔτε Κλέων παρ' αὐτῶ οὔτε Βρασιδάς ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος ἀπέ-
λαυσε λαιδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζόμενον. καίτοι οἱ πολλοὶ 27
τοῖς ἰδίοις πάθεισι συνέθεσαν τὰς ἱστορίας, ἥκιστα μελιῖσαν αὐτοῖς
τῆς ἀληθείας. Ἡρόδοτος μὲν γὰρ ὑπεροφθαεὶς ὑπὸ Κορινθίων ἀπο-
δοῶναί φησιν αὐτοὺς τὴν ἐν Σαλαμίῳ ναυμαχίαν, Τίμαιος δ' ὁ Ταυ-
ρομενίτης Τιμολέοντα ὑπερεπήνεσε τοῦ μετρίου, καθότι Ἀνδρόμαχον
τὸν αὐτοῦ πατέρα οὐ κατέλυσε τῆς μοναρχίας. Φίλιστος δὲ τῶ νέῳ
Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολεμεῖ, Ξενοφῶν δὲ Μένωνι λαιδορεῖται τῶ
Πλάτωνος ἐταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα ζῆλον. ὁ δὲ μέτριος καὶ
ἐπικεικῆς, τῆς ἀληθείας ἦττων.

Μὴ ἀγνοῶμεν δὲ ὅτι ἐγένοντο Θουκυδίδαι πολλοί, οὗτός τε ὁ Ὀ-28
λόρου παῖς καὶ δεύτερος δημαγωγός, Μιλησίον, ὅς καὶ Περικλεῖ διε-
πολιτεύσατο· τρίτος δὲ γένει Φαρσάλιος, οὐ μέμνηται Πολέμων ἐν τοῖς
περὶ ἀκροπόλειως, φάσκων αὐτὸν εἶναι πατρὸς Μένωνος. τέταρτος
ἄλλος Θουκυδίδης ποιητής, τὸν δῆμον Ἀχεροδούσιος, οὗ μέμνηται Ἀν-
δροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι, λέγων εἶναι υἱὸν Ἀρίστωνος· συνεχρόνισε δ' 29
ὡς φησὶ Πραξιφάνης ἐν τῶ περὶ ἱστορίας, Πλάτωνι τῶ κωμικῶ, Ἀ-
γάθωνι τραγικῶ, Νικηράτῳ ἐποποιῶ καὶ Χοιρίλῳ καὶ Μελαμππιδῆ.
καὶ ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἄδοξος ἦν ὡς ἐπὶ πλεῖστον, ὡς αὐτὸς 30
Πραξιφάνης δηλοῖ, ὕστερον δὲ δαιμονίως ἐθανυμάσθη.

Οἱ μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖ λέγουσιν ἀποθανεῖν ἔνθα καὶ διέτριβε φυ-31
γὰς ὢν καὶ φέρουσι μαρτύριον τοῦ μὴ κεῖσθαι τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς Ἀτ-
τικῆς· ἴκριον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖσθαι, τοῦ κενοταφίου δὲ τοῦτο
γνώρισμα εἶναι ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ δυσ-
τυχίᾳ τετελευτηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων. Δίδυμος δ' 32
ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐλθόντα βιαίῳ θανάτῳ φησὶν ἀποθανεῖν·
τοῦτο δὲ φησι Ζώπυρον ἱστορεῖν. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους κάθοδον δε-
δωκέναι τοῖς φυγάσι πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν μετὰ τὴν ἦτταν [τὴν
ἐν Σικελίᾳ]. ἦγοντα οὖν αὐτὸν ἀποθανεῖν βία καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς
Κιμωνίοις μνήμασιν. καὶ καταγινώσκειν εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων

27. φησιν S, 94. — τῆς μοναρχίας, über das von ihm hergestellte
Tauromenion. (Pp.) — πολεμεῖ. συμπολεμεῖ Grauert. — Ξενοφῶν Anab.
2, 6, 21 ff.

28. Μιλησίον. Μιλησίας bei Platon. — διεπολιτεύσατο, ἀντεπολι-
τεύσατο. (Pp.) — Φαρσάλιος Thuk. 8, 92, 8.

29. συνεχρόνισε, der Dichter. Kr. 61 ff. u. epikr. Nachtrag 5 S. 10 f.
— Χοιρίλῳ für Χοιριδίῳ Steph. u. Casaub.

30. Ἀρχέλαος. Kr. S. 62. — αὐτός. ὁ αὐτός Pp.

31. ἴκριον, ἰστόν, eig. bei den zur See Ungekommenen aufgerichtet.
vgl. Hesych u. Eustath. zu Il. ε, 64 u. γ, 353. (Grauert.) vgl. Kr. Nachtrag 13 S. 22.

32. ἐλθόντα. Kr. L. d. Th. S. 56 ff. — τὴν ἐν Σικελίᾳ ist irrig oder
zu streichen. — ἦ γὰρ für εἰ γὰρ Bk. — ἦ κλέβδην hat Bk. zugefügt.

αὐτὸν ἐκτὸς μὲν τετελευτηκέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τεθάφθαι· ἢ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρώοις μνήμασιν ἢ κλέβδην τεθεῖς οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε στήλης οὔτε ἐπιγράμματος, ἢ τῷ τάφῳ προσκειμένη τοῦ συγγραφέως μηνύει τοῦνομα. ἀλλὰ δῆλον ὅτι κάθοδος ἐδόθη τοῖς φεύγουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς ἀρχουσιν. ἐγὼ δὲ Ζώπυρον ληροῖν νομίζω λέγοντα τοῦτον ἐν Θράκη τετελευτηκέναι, καὶ ἀληθεύειν νομίζῃ Κράτιππος αὐτόν. τὸ δ' ἐν Ἰταλία Τίμαιον αὐτόν καὶ ἄλλους λέγειν κεῖσθαι μὴ καὶ σφόδρα καταγέλαστον ἦ. λέγεται δ' αὐτόν τὸ εἶδος γεγονέναι σύννον μὲν τὸ πρόσωπον, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας εἰς ὄξυ πεφυκνίας, τὴν τε λοιπὴν ἔξιν προσπεφυκέναι τῇ συγγραφῇ· παύσασθαι δὲ τὸν βίον ὑπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη, μὴ πληρώσαντα τῆς συγγραφῆς τὴν προθεσίμην.

35 Ζηλωτῆς δὲ γέγονεν ὁ Θουκυδίδης εἰς μὲν τὴν οἰκονομίαν Ὀμήρου, Πινδάρου δὲ εἰς τὸ μεγαλοφυῆς καὶ ὑψηλὸν τοῦ χαρακτῆρος, ἀσαφῶς δὲ λέγων ἀνὴρ ἐπίτηδες, ἵνα μὴ πᾶσιν εἴη βατός, μηδὲ εὐτελῆς φαίνεται παντὶ τῷ βουλομένῳ νοούμενος εὐχερῶς, ἀλλὰ τοῖς λίαν σοφοῖς δοκιμαζόμενος παρὰ τούτοις θαυμάζεται· ὁ γὰρ τοῖς ἀρίστοις ἐπαινούμενος καὶ κεκοιμένην δόξαν λαβὼν ἀνάγραπτον εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον κέκτηται τὴν τιμὴν, οὐ κινδυνεύουσιν ἐξαλειφθῆναι τοῖς ἐπικρινοῦσιν. ἐξήλωσε δὲ ἐπὶ ὀλίγον, ὡς φησὶν Ἀντυλλος, καὶ τὰς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου παρισώσεις καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ὀνομάτων, εὐδοκιμούσας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ μέντοι καὶ 37 Ἡροδίκου τοῦ Κείου τὴν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκριβολογίαν. μάλιστα δὲ πάντων, ὅπερ εἶπομεν, ἐξήλωσεν Ὀμηρον καὶ τῆς περὶ τὰ ὀνόματα ἐκλογῆς καὶ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἀκριβείας, τῆς τε ἰσχύος τῆς κατὰ 38 τὴν ἐρμηνείαν καὶ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ τάχους. τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων τε καὶ ἱστορικῶν ἀψύχους ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγραφὰς καὶ ψιλῇ μόνη χρησαμένων διὰ παντὸς διηγῆσαι, προσώποις δὲ οὐ περιθέντων λόγους τινὰς οὐδὲ ποιησάντων δημηγορίας, ἀλλ' Ἡροδότου μὲν ἐπιχειρήσαντος, οὐ μὴν ἐξισχύσαντος — δι' ὀλίγων γὰρ ἐποίησε λόγων ὡς προσωποποιίας μᾶλλον ἢπερ δημηγορίας — μόνος ὁ συγγραφεὺς ἐξεῦθέ τε δημηγορίας καὶ τελείως ἐποίησε μετὰ κεφα-

33. Θράκη. Ἀττικῆ Pp. Kr. Nachtr. S. 22 f. — Κράτιππος. Kr. L. d. Th. S. 56 f.

34. προσπεφυκέναι zusagend gebildet sein. — ὑπὲρ τὰ πενήκοντα ἔτη. Kr. L. d. Th. S. 7 ff. u. Nachtrag S. 6 f.

35. δέ. δῆ? — λέγων ἀνὴρ ἐπίτηδες. λέγειν ἀνὴρ ἐπιτηδεύει Grauert. — βατός zugänglich, wie in dem Epigr. Brunck Anal. 3 p. 265, das denselben Irrthum über Thuk. ausspricht.

36. ἐξήλωσε. Kr. S. 39 f.

37. τῆς ἐκλογῆς. Spr. 47, 21. Doch ist der Ge. so gebraucht hart. — τάχους. Kr. Ind. z. Dion. u. die Erkl. zu Plin. ep. 1, 20, 18.

38. ἀψύχους ὥσπερ. ὥσπερ ἀψύχους? — μετὰ κ. καὶ. καὶ μετὰ κ.

λαίων καὶ διαιρέσειως, ὥστε καὶ στάσει ὑποπίπτειν τὰς δημηγορίας· ὅπερ ἐστὶ λόγων τελείων εἰκῶν. τριῶν δὲ ὄντων χαρακτηρῶν φραστῆ-³⁹ κῶν, ὑψηλοῦ, ἰσχυροῦ, μέσου, παρῆς τοὺς ἄλλους ἐζήλωσε τὸν ὑψηλὸν ὡς ὄντα τῇ φύσει πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ καὶ τῷ μεγέθει πρόποντα τοῦ τοσοῦτου πολέμου· ὧν γὰρ αἱ πράξεις μεγάλαι, καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἔπρεπε λόγον ζοικέναι ταῖς πράξεσιν. ἵνα δὲ μηδὲ τοὺς ἄλλους ἀγροῆς⁴⁰ χαρακτηρῶν, ἴσθι ὅτι μέσω μὲν Ἡρόδοτος ἐχρήσατο, ὅς οὔτε ὑψηλός ἐστιν οὔτε ἰσχνός, ἰσχυρῷ δὲ ὁ Ξενοφῶν. διὰ γε οὖν τὸ ὑψηλὸν ὁ⁴¹ Θουκυδίδης καὶ ποιητικαῖς πολλάκις ἐχρήσατο λέξεσι καὶ μεταφοραῖς τισι. περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν τινες ἀποφήνασθαι ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς οὐκ ἔστι ῥητορικῆς ἀλλὰ ποιητικῆς. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἔστι ποιητικῆς, δῆλον ἐξ ὧν οὐχ ὑποπίπτει μέτρον τινί. εἰ δὲ τις ἡμῖν ἀντίποι ὅτι οὐ πάντως ὁ πεζὸς λόγος ῥητορικῆς ἐστιν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα οὐδὲ τὰ ἱατρικά, λέγομεν ὅτι ἀλλ' ἢ συγγραφὴ κεφαλαίοις διαιρεῖται καὶ ἐπὶ εἶδος ἀνάγειται ῥητορικῆς, κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ ἐπὶ τὸ συμβουλευτικόν⁴² — ἄλλοι δὲ καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν ἀνάγουσι, φάσκοντες ὅτι ἐγκωμιάζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς πολέμοις γενομένους — ἐξαιρέτως δὲ ἢ Θουκυδίδου ἐν τοῖς τρισὶν εἶδεσιν ὑποπίπτει, τῷ μὲν συμβουλευτικῷ διὰ τῶν ὅλων δημηγοριῶν πλὴν τῆς Πλαταιέων καὶ Θηβαίων ἐν τῇ τρίτῃ, τῷ δὲ πανηγυρικῷ διὰ τοῦ ἐπιταφίου, τῷ δὲ δικανικῷ διὰ τῆς δημηγορίας τῶν Πλαταιέων καὶ τῶν Θηβαίων, ἅς ἀνωτέρω τῶν ἄλλων ὑπέξειλόμεθα. ὅπου γὰρ δικασταὶ κρίνουσι Λακεδαιμονίων οἱ παραγενόμενοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεύς καὶ ἀπολογεῖται περὶ ὧν ἐρωτᾶται διὰ πλειόνων τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ἀντιλέγει τούτοις ὁ Θηβαῖος εἰς ὀργὴν τὸν Λακεδαιμόνιον προκαλούμενος, ἢ τοῦ λόγον τάξις καὶ μέθοδος καὶ τὸ σχῆμα δικανικὸν καθαρῶς ἀποφαίνει τὸ εἶδος.

Λέγουσι δὲ τινες τὴν ὀργὴν ἱστορίαν νοθεύεσθαι καὶ μὴ εἶναι⁴³ Θουκυδίδου, ἀλλ' οἱ μὲν φασιν εἶναι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ Ξενοφῶντος. πρὸς οὓς λέγομεν ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκ ἔστι δῆλον· οὐ γὰρ γυναικείως ἦν φύσειως τοιαύτην ἀρετὴν τε καὶ τέχνην μιμήσασθαι· ἔπειτα, εἰ τοιαύτη τις ἦν, οὐκ ἂν ἐσπούδασε λαθεῖν, οὐδ' ἂν τὴν ὀργὴν ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ κατέλιπεν ἂν, τὴν οἰκείαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δὲ οὐδὲ Ξενοφῶντος ἐστιν, ὁ χαρακτηρ

Gruert. — στάσει ὑποπίπτειν auf bestimmte Kategorien zurückgeführt werden können. — εἰκῶν. οἰκείον Gruert.

41. γε. δ' ? — ἀλλ' ἢ wenigstens die. (Pp.)

42. ἐν vor τοῖς τρισὶν würde man gern entbehren. (Pp.) — ἐν τῇ τρίτῃ 53 ff. — τοῦ ἐπιταφίου 2, 35 ff. — τὰς δημηγορίας — 3, 53 ff. — πρὸς τὴν ἐρώτησιν 3, 52, 3. 68, 1.

43. νοθεύεσθαι. Kr. S. 74 ff. vgl. z. Dion. p. 251 ff.

μόνον οὐχὶ βοᾷ· πολὺ γὰρ τὸ μέσον ἰσχυροῦ χαρακτῆρος καὶ ὑψηλοῦ.
 44οῦ μὴν οὐδὲ Θεοπόμπον, καθά τινες ἠξίωσαν. τισὶ δέ, καὶ μᾶλλον
 τοῖς χαριστετέροις, Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δ' ἀκαλλώπιστος,
 δι' ἐκτύπων γεγραμμένη, καὶ πολλῶν πλήρης ἐν κεφαλαίῳ πραγμάτων
 καλλωπισθῆναι καὶ λαβεῖν ἔκτασιν δυναμένων. ἔνθεν καὶ λέγομεν ὡς
 ἀσθενέστερον πέφρασαι, καὶ ὀλίγον καθότι ἀρρωστῶν αὐτὴν φαίνεται
 συντεθεικώς. ἀσθενοῦντος δὲ σώματος βραχύ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀτο-
 νώτερος εἶναι φιλεῖ· μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὁ τε λογισμὸς
 καὶ τὸ σῶμα.

45 Ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν ἐν τῇ Θορά-
 κῃ, συγγράφων τὰ πράγματα τοῦ εἰκοστοῦ καὶ πρώτου ἐνιαυτοῦ· εἴ-
 κοσι γὰρ καὶ ἑπτὰ κατέσχεν ὁ πόλεμος. τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἕξ ἐτῶν
 πράγματα ἀναπληροῖ ὁ τε Θεοπόμπος καὶ ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει
 46 τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. ἰστέον δὲ ὅτι στρατηγήσους ὁ Θουκυδίδης ἐν
 Ἀμφιπόλει καὶ δόξας ἐκεῖ βραδέως ἀφικέσθαι καὶ προλαβόντος αὐτὸν
 τοῦ Βρασίδου ἐφυγαδεδύθη ὑπ' Ἀθηναίων, διαβάλλοντος αὐτὸν τοῦ
 Κλέωνος· διὸ καὶ ἀπεχθάνεται τῷ Κλέωνι καὶ ὡς μεμνηότα αὐτὸν
 εἰσάγει πανταχοῦ. καὶ ἀπελθὼν, ὡς φασίν, ἐν τῇ Θοράκῃ τὸ κάλλος
 47 ἐκεῖ τῆς συγγραφῆς συνέθηκεν. ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο,
 ἐσημειοῦτο τὰ λεγόμενα ἅπαντα καὶ τὰ πρατόμενα, οὐ μὴν κάλλους
 ἐφρόντισε τὴν ἀρχὴν ἀλλ' ἢ τοῦ μόνον σῶσαι τῇ σημειώσει τὰ πρά-
 γματα· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ τῆς Θοράκης
 χωρίῳ διαιωόμενος συνέταξε μετὰ κάλλους ἃ ἕξ ἀρχῆς μόνον ἐσημει-
 48 οῦτο διὰ τὴν μνήμην. ἔστι δὲ τοῖς μύθοις ἐναντίος διὰ τὸ χαίρειν
 ταῖς ἀληθείαις. οὐ γὰρ ἐπετήδευσε τοῖς ἄλλοις ταῦτὸν συγγραφεῦσιν
 οὐδὲ ἱστορικοῖς, οἱ μύθους ἐγκατέμιξαν ταῖς ἑαυτῶν ἱστορίαις, τοῦ
 τερπνοῦ πλέον τῆς ἀληθείας ἀντιποιούμενοι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν οὕτω,
 τῷ συγγραφεῖ δ' οὐκ ἐμέλησε πρὸς τέρψιν τῶν ἀκουόντων ἀλλὰ πρὸς
 ἀκρίβειαν τῶν μανθανόντων γράφειν. καὶ γὰρ ὠνόμασεν ἀγώ-
 νισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφὴν. πολλὰ γὰρ τῶν πρὸς ἠδονὴν ἀπέφυγε,
 49 τὰς παρενθήκας ἄς εἰώθασιν ποιεῖν οἱ πλείονες ἀποκλίνας, ὅπου γε καὶ
 παρ' Ἡροδότῳ καὶ ὁ δελφίς ἐστίν ὁ φιλήκοος καὶ Ἀρίων ὁ κυβερνώ-
 μενος μουσικῇ, καὶ ὅλως ἢ δευτέρῃ τῶν ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν ψεύ-

44. καὶ ὀλίγον. κατ' ὀλίγον Grauert, κατὰ λόγον Bk. u. Gō, καὶ ὀλίγον Arn. — μικροῦ. Spr. 47, 16, 6.

45. οἷς ὅς Grauert. vgl. Kr. Stud. 1 S. 258.

46. φασίν für φησίν Grauert.

48. πλέον. πλέον ἢ Pp. Doch s. Spr. 47, 27, 1. — ὠνόμασεν. κτήμα ἐς αἰεὶ μᾶλλον ὠνόμασεν ἢ A. Ps. u. Steph. vgl. 1, 22, 3.

49. ὅπου γε für ὅπου γὰρ Schäfer z. Dion. p. 68. — παρ' Ἡροδότῳ 1, 23 f. — κυβερνώμενος. Ein andres Beispiel dieses Med. führt Steph.

δεται, ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος ἂν ἀναμνησθῆτινος περιττοῦ, διὰ μὲν τὴν ἀνάγκην λέγει, διηγείτῃ δὲ μόνον εἰς γυνῶσιν τῶν ἀκούοντων ἀφιχνούμενος· ὁ τε γὰρ περὶ Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφρασται μόνον περὶ παθῶν τῶν γυναικῶν, ἢ τε Κυκλώπιον ἱστορία τῶν τόπων ἐμνημονεύθη χάριν, καὶ ὁ Ἀλκμαίων ὅτε σωφρονεῖν μνημονεύεται, ἔνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσους ποιεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἀκριβοῖ. περὶ 50 μὲν οὖν τοὺς μύθους τοιοῦτος, δεινὸς δὲ ἠθογραφῆσαι, καὶ ἐν μὲν τοῖς μέρεσι σαφής, ὑπὸ δὲ τὴν σύνταξιν ἐνίοτε διὰ τὸ ἐπιτεῖνον τῆς ἐξηγητίας ἀδηλος εἶναι δοκῶν. ἔχει δὲ χαρακτηῖρα ὑπέρσεμον καὶ μέγαν, τὸ δὲ τῆς συνθέσεως τραχύτητος ὄν μεστόν καὶ ἐμβριθὲς καὶ ὑπερβατικόν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θαυμασταὶ καὶ τῶν λέξεων οἱ νόες πλείονες. τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ πάνυ ἐπαινετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀφηγήσεσι σφόδρα δυνατός, ναυμαχίας ἡμῖν καὶ 51 πολιορκίας νόσους τε καὶ στάσεις διηγούμενος. πολυειδῆς δὲ ἐν τοῖς σχήμασι, τὰ πολλὰ καὶ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίνου μιμούμενος, ταχὺς ἐν ταῖς σημασίαις, πικρὸς ἐν ταῖς αἰσθηρότησιν, ἠθῶν μιμητῆς καὶ ἄριστος διαγραφεὺς· ὄψει γοῦν παρ' αὐτῷ φρόνημα Περιαλέους καὶ Κλέωνος οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν εἴποι τις, Ἀλκιβιάδου νεότητα, Θεμιστοκλέους πάντα, Νικίου χρησιότητα, δεισιδαιμονίαν, εὐτυχίαν μέχρι Σικελίας καὶ ἄλλα μυρία, ἃ κατὰ μέρος ἐπιθεῖν πειρασόμεθα. ὡς ἐπὶ 52 πλεῖστον δὲ χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι [τῇ παλαιᾷ], ἢ τὸ ξ ἀντὶ τοῦ σ παρείληφεν, ὅταν ξυνέγραψε καὶ ξυμμαχίαν λέγῃ, καὶ τὴν δίφθογγον τὴν αἰ ἀντὶ τοῦ α γραφῇ, αἰεὶ λέγων. καὶ ὅλως εὐρετής ἐστι καιρῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀρχαιότερα τῶν κατ' αὐτὸν χρόνων, τὸ αὐτοβοεὶ καὶ τὸ πολεμησειόντες καὶ παγχάλεπον καὶ ἀμαρτάδα καὶ ὕλης φακέλους· τὰ δὲ ποιηταῖς μέλει, οἷον

aus Aristot. an. (Pp.) — Τηρέως 2, 29, 2 f. — Κυκλώπων 6, 2, 1. — ὁ Ἀλκμαίων 2, 102, 4. — ὅτε σωφρονεῖν. ὅτ' ἰσωφρόνει Grauert. ὅτε μητροκτονεῖν? — ἔνθα. ἐνταῦθα Pp. μνημονεύεται ἔνθα? — σωφροσύνης. κακοφροσύνης? — ποιεῖ. οἰκίζει oder οἰκητὰς ποιεῖ Grauert. — ἀκριβοῖ ver- folgt genau. (Pp.)

50. ὑπό. περὶ Bk., κατὰ Pp. — ἐπιτεῖνον Länge der Perioden und Gedanken meint Ernesti Lex. techn. Wohl eher Gedrängtheit. — ὄν würde ich gern entbehren. — νόες. Butt. ausf. Gr. 36, 6 ***). (Pp.) — πλείονες. Eine irrige Ansicht die auch in den Scholien öfter vorkommt.

51. οὐκ οἶδ' ὅ τι. κρηολογία Th. 4, 28, 4. vgl. 39, 2. — πάντα allo Eigenschaften 1, 136—138. πανουργίαν Grauert. — δεισιδαιμονίαν 7, 50, 4. 86, 4. — εὐτυχίαν 5, 16, 1. 6, 17, 1. 7, 77, 2.

52. τῇ παλαιᾷ verdächtigt Pp. — αἰεὶ. αἰεὶ bieten bei Thuk. durchgängig die meisten u. besten Hsu. — αὐτοβοεῖ. zu 2, 81, 3. — πολεμησειόντες. zu 1, 33, 3. So δρασίω Ar. We. 169, Frie. 62, Eu. Phoen. 1268, ἰργασίω So. Tra. 1232, Φι. 1001, γευξίω Eu. Herk. 628, χεσίω Ar. Wo. 295, Ri. 888. 998. Aus att. Prosaikern jedoch habe ich sonst nur γελασίω angemerkt bei Plat. Phaed. 64, b. vgl. Bekkers Anecd. p. 1279. — παγχάλεπον hat Thuk. nicht. (Hudson.) Wohl aber Xen. (Pp.) und Platon. — ἀμαρτάς hat Thuk. nicht. (Hudson.) Es ist ionisch; doch nicht ganz haben

τὸ ἐπιλύξαι καὶ τὸ ἐπηλύται καὶ τὸ ἀνακῶς καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ δ' ἴδια, οἷον ἀποσίμωσις καὶ κωλύμη καὶ ἀποτείχισις, καὶ 53 ὅσα ἄλλα παρ' ἄλλοις μὲν οὐ λέλεκται, παρὰ τούτῳ δὲ κεῖται. μέλει δὲ αὐτῷ καὶ ὄγκου τῶν ὀνομάτων καὶ δεινότητος τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ ὡσπερ φθάσαντες εἶπομεν, βραχύτητος συντάξεως· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγμάτων καὶ λέξει δείκνυται. τέθεικε δὲ πολλάκις καὶ πάθη καὶ πράγματα ἀντ' ἀνδρῶν, ὡς τὸ ἀντίπαλον δέος. ἔχει δέ τι καὶ τοῦ πανηγυρικοῦ, ἐν οἷς ἐπιταφίους λέγει, καὶ ποικίλως εἰρωνείας εἰσφέρων καὶ ἐρωτήσεις ποιούμενος καὶ φιλοσόφοις εἶδεισι δημηγορῶν· ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖός ἐστι, φιλοσοφεῖ. τὴν μὲντοι ἰδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ πλείονες, ὧν ἐστι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς· μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδῶς ὅτι δυνάμειός ἐστι ταῦτα πάντα περιττῆς καὶ ἕξεως πλεονεξία.

54 Φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν Ἡροδότου χρόνων γενόμενος, εἴ γε ὁ μὲν Ἡρόδοτος μέμνηται τῆς Θηβαίων εἰσβολῆς εἰς τὴν Πλάταιαν, περὶ ἧς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. λέγεται δέ τι καὶ τοιοῦτον, ὡς ποτε τοῦ Ἡροδότου τὰς ἰδίας ἱστορίας ἐπιδεικνυμένου παρῶν τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης καὶ ἀκούσας ἐδάκρυσεν· ἔπειτ' αἶψα τὸν Ἡρόδοτον τοῦτο θρασυάμενον εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Ὀλορον· 55 “ὦ Ὀλορε, ὄργᾳ ἢ φύσις τοῦ νιοῦ σου πρὸς μαθήματα.” ἐτελεύτησε δὲ ἐν τῇ Θράκῃ· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐκεῖ ἐτάφη, ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἠνέχθη αὐτοῦ τὰ ὀστέα κρύφα παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ οὕτως ἐτάφη· οὐ γὰρ ἐξῆν φανερῶς θάπτειν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντα. ἐστὶ δὲ αὐτοῦ τάφος πλησίον τῶν πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ Κοίλη καλεῖται, καθά φησιν Ἀντυλλος, ἀξιοπίστος ἀνὴρ μαρτυροῦσαι καὶ ἱστορίαν γινῶναι καὶ διδάξαι δεινός. καὶ στήλη δέ, φησὶν, ἔστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ, “Θουκυδίδης Ὀλορου Ἀλιμουσίος” ἔχουσα ἐπίγραμμα. τινὲς δὲ προσέθησαν καὶ τὸ

es die Attiker vermieden. Steph. Thes. (Pp.) — φακέλους. zu 2, 77, 2. — ἐπιλύξαι ist aus ἐπηλυγάζεσθαι 6, 36, 2 verfälscht. (St.) — ἐπηλύται. zu 1, 9, 1. — ἀνακῶς. zu 8, 102, 2. — ἀποσίμωσις hat Thuk. nicht, wohl aber ἀποσιμῶ 4, 25, 3. — κωλύμη. zu 1, 92. — ἀποτείχισις 1, 65, 2.

53. φθάσαντες ungewöhnlich so gebraucht. — εἶπομεν § 50. — ἀντίπαλον δέος 3, 11, 1. — ἐπιταφίους, der Plu. weil die eine Standrede doch aus mehrern Theilen besteht. — ποικίλως. ποικίλας eine Hs. — ἀμοιβαῖός 5, 85 ff. — πλεονεξία. πλεονεξίας eine gute Hs.

54. Ἡρόδοτος 7, 233. — λέγεται —. Kr. S. 11 ff. u. Vömel Frankf. Progr. von 1833. — ἐν ταῖς für εἰς τὰς, ein Fehler Späterer. Spr. 68, 12, 2.

55. οὐ γὰρ ἐξῆν —. zu 1, 138, 7.

“ἐνθάδε κεῖται.” ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νοούμενον ἔστι τοῦτο καὶ προσυπακουόμενον· οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι.

Ἔστι δὲ τὴν ἰδέαν καὶ τὸν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπῆς, ὡς μηδὲ⁵⁶ ἐν τοῖς οἴκτοις ἀφίστασθαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς, ἐμβριθῆς τὴν φράσιν, ἀσαφῆς τὴν διάνοιαν διὰ τὸ ὑπερβατοῖς χαίρειν, ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ πράγματα δηλῶν, καὶ ποικιλώτατος μὲν ἐν τοῖς τῆς λέξεως σχήμασι, κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν τούναντίον ἀσχημάτιστος· οὔτε γὰρ εἰρωνείας οὔτε ἐπιτιμήσεων οὔτε ταῖς ἐκ πλαγίου ῥήσεις οὔτε ἄλλαις τισὶ πανουργίαις πρὸς τὸν ἀκροατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους μάλιστα ἐν τούτοις ἐπιδεικνυμένου τὴν δεινότητα. οἶμαι δὲ οὐκ ἀγνοίᾳ σχηματι-⁵⁷σμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν παρεῖναι τὸν Θουκυδίδην τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις πρέποντας καὶ ἀρμόζοντας συντιθέντα τοὺς λόγους· οὐ γὰρ ἔπρεπε Περικλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ καὶ Νικίᾳ καὶ Βρασίδα, ἀνθρώποις μεγαλόφροσι καὶ γενναίοις καὶ ἡρωϊκῆν ἔχουσι δόξαν, λόγους εἰρωνείας καὶ πανουργίας περιτιθέναι ὡς μὴ παρησίαν ἔχουσι φανερῶς ἐλέγχειν καὶ ἀντικρὺς μέμφεσθαι καὶ ὁτιοῦν βούλονται λέγειν. διὰ τοῦτο τὸ ἀπλαστον καὶ ἀνηθοποίητον ἐπετηδέυσε, σῶζων κἀν τούτοις τὸ προσῆκον καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν· τεχνίτου γὰρ ἀνδρὸς φυλάξαι τοῖς προσώποις τὴν ἐπιβάλλουσαν δόξαν καὶ τοῖς πράγμασι τὸν ἀκόλουθον κόσμον.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν πραγματείαν αὐτοῦ οἱ μὲν κατέτεμον εἰς τρεῖς⁵⁸ καὶ δέκα ἱστορίας, ἄλλοι δὲ ἄλλως. ὅμως δὲ ἡ πλείστη καὶ ἡ κοινὴ κεκράτηκε, τὸ μέχρι τῶν ὀκτώ διηροῆσθαι τὴν πραγματείαν, ὡς καὶ ἐπέκρινεν ὁ Ἀσκληπιός.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΒΙΟΣ.

Θουκυδίδης Ἀθηναῖος Ὀλόρου ἦν παῖς, Θράκιον δὲ αὐτῷ τὸ γέ-¹νος· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ Ὀλορος ἐκ Θράκης εἶχε τὸ ὄνομα. γέγονε δὲ τῶν Μιλτιάδου συγγενῆς· αὐτίκα γοῦν ἐνθα Μιλτιάδης περὶ Κοίλην τέθραπται, ἐνταῦθα καὶ Θουκυδίδης τέθραπται. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἔγημε τοῦ Θρακῶν βασιλέως θυγατέρα Ἠγησιπύλην. γέγονε δὲ Ἀν-²τιφῶντος τοῦ Ραινουσίου μαθητῆς, δεινοῦ λέγειν καὶ ὑπόπτου γενομένου τοῖς δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠνεύχοντο αὐτοῦ, γράφειν δὲ ἐπεχείρησε τοὺς λόγους, καὶ ἔξέδωκε τοῖς δεομένοις. ἐμμοτύρησε δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητῆς ὅτι ἂν ᾧ σύμβουλος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν εἰς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁ μὲν

58. τρεῖς καὶ δέκα. Kr. S. 83. — ἐπέκρινεν. eb. — Ἀσκληπιός. Ἀσκληπιάδης Kr. eb.

2. ἂν ᾧ für ᾧ ἂν zwei gute Hsn. — εἰς in Ansehung oder nach der

ἔδοξε πονηρὸς Ἀντιφῶν εἶναι, καὶ περὶ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κριθεὶς προδοσίας, ὡς Λακεδαιμονίοις μὲν τὰ ἄριστα κατὰ πρεσβείαν παραινέσας, Ἀθηναίοις δὲ ἀλυσιτελέστατα, ἐάλω. καὶ σὺν αὐτῷ διεφθάρησαν Ἀρχεπτόλεμος καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσκάφησαν καὶ αἱ οἰκίαι, καὶ τὸ γένος τὸ μὲν διεφθάρη τὸ δὲ ἄτιμον ἐγένετο. στρατηγικὸς δὲ ἀνὴρ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος καὶ τὰ περὶ Θάσον πιστευθεὶς μέταλλα πλούσιος μὲν ἦν καὶ μέγα ἐδύνατο, ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ αἰτίαν ἔσχε προδοσίας ἐκ βραδυτῆτός τε καὶ ὀλιγωρίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Βρασίδας τὰς ἐπὶ Θοράκης καταλαβὼν πόλεις Ἀθηναίων, ἀφιστὰς μὲν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίοις δὲ προστιθεὶς· κἀνταῦθα δέον ταχέως ἀναπλεῦσαι καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ἥϊονα, ἐγγυὲς κειμένην, περιποιῆσαι δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, μέγα κτῆμα τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν μὲν Ἥϊονα ἐδυνήθη φθάσας σῶσαι, τὴν δὲ Ἀμφίπολιν ἀπώλεσεν. καίτοι Κλέων βοηθῶν ταῖς ἐπὶ Θοράκης πόλεσι κατέπλευσε [μὲν] εἰς Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης Βρασίδας μὲν ὁ Λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν αὐτόν, Κλέων δὲ ἀπέθανεν ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ βληθεὶς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Βρασίδας τῆς νίκης αἰσθόμενος ἀπέθανε καὶ Ἀμφίπολις Ἀθηναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίων δὲ ἐγένετο· ἔνθα καὶ τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματι καθελόντες οἱ Ἀμφιπολίται Βρασίδεια ἐκάλεσαν, μισήσαντες μὲν τὴν Ἀττικὴν ἀποικίαν, λακωνίσαντες δὲ κἀν τούτῳ καὶ τὴν τιμὴν μεταθέντες εἰς Λακεδαίμονα. 4 γενόμενος δὲ φρυγὰς ὁ Θουκυδίδης ἐσχόλαζε τῇ συγγραφῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λακεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δὲ Ἀθηναίων τὴν τυραννίδα καὶ πλεονεξίαν· οὐ γὰρ καιρὸς αὐτῷ κατεπιεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο, Κορινθίων κατηγορούντων ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων ἢ Μιτυληναίων αἰτιωμένων, πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς Ἀττικοῖς ἔρρηγῃ, καὶ τὰς μὲν νίκας τὰς Λακωνικὰς ἐξῆρε τῷ λόγῳ, τὰς δὲ συμφορὰς ἠῤῥῆξε τὰς Ἀττικὰς, 5 ὅπου καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. πέπανται δὲ τὸ τῆς συγγραφῆς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Κυνὸς σῆμα, τοῦτ' ἔστι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα δοκοῦσι καὶ νενικηκέναι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἑτέροις γράφειν κατέλιπε, Ξενοφῶντι καὶ Θεοπόμπῳ. εἰσὶ δὲ αἱ ἐφεξῆς μάχαι. οὔτε γὰρ τὴν δευτέραν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα, ἣν Θεόπομπος εἶπεν, οὔτε τὴν περὶ Κύζικον, ἣν ἐνίκαι Θρασύβουλος καὶ Θηραμένης

Weise Späterer für ἐν. (Pp.) — Ἀντιφῶν ist mir der Stellung wegen verdächtig. — σὺν αὐτῷ. Plut. L. des Antiphon. (Dr.)

3. ἀναπλεῦσαι, auf dem Strymon. (Pp.) Dies passt jedoch nicht für Ἥϊονα. — [μὲν] fehlt in zwei Hsn. — καὶ ὁ Βρ. für καὶ Βρ. zwei Hsn.

4. πολὺς ἔρρει. Spr. 57, 5, 1. So Dion. II. Arch. 7, 14 u. 10, 5: πολὺς ἔρρει κατὰ τῆς βουλῆς, κατὰ τῶν δημοτικῶν. — ὅπου καὶ ist unpassend u. verdächtig. (Pp.) Vielleicht ist nach Σικελίᾳ etwas ausgefallen, wie auch wohl vor πολὺς.

5. μάχαι. μάχαι πολλαί? — εἶπεν ist zwei Mal zu denken, vorher ein

καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε τὴν ἐν Ἀργεννούσαις ναυμαχίαν, ἔνθα νικῶσιν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους, οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν τῶν Ἀττικῶν, τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπώλεσαν Ἀθηναῖοι καὶ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας· καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτῶν καθηρέθη καὶ ἡ τῶν τριάκοντα τυραννὶς κατέστη καὶ πολλαῖς συμφοραῖς περιέπεσεν ἡ πόλις, ἄς ἠκρίβωσε Θεόπομπος. ἦν δὲ τῶν πάντων κατὰ γένος Ἀθήνησι δοξαζομένων ὁ Θουκυδίδης. δεινὸς δὲ δόξας εἶναι ἐν τῷ δ λέγειν πρὸ τῆς συγγραφῆς προέστη τῶν πραγμάτων. πρώτην δὲ τῆς ἐν τῷ λέγειν δεινότητος τήνδε ἐποίησατο τὴν ἐπίδειξιν· Πυριλάμπης γὰρ τις τῶν πολιτῶν ἄνδρα φίλον καὶ ξρώμενον ἴδιον διὰ τινα ζηλοτυπήσας ἐφόνευσε, ταύτης δὲ τῆς δίκης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρινομένης πολλὰ τῆς ἰδίας σοφίας ἐπεδείξατο, ἀπολογίαν ποιούμενος ὑπὲρ τοῦ Πυριλάμπους, καὶ Περικλέους κατηγοροῦντος ἐνίκη. ὅθεν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ἐλομένων Ἀθηναίων ἄρχων προέστη τοῦ δήμου. μεγάλῳ φρον δὲ ἐν τοῖς πράγμασι γινόμενος, ἅτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἶα τὸν πλείονα χρόνον προστατεῖν τοῦ δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξενοκρίτου, ὡς Σύβαριν ἀποδημήσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δικαστηρίου φεύγων ἐάλω· ὕστερον δὲ ἐξοστρακίζεται ἔτη δέκα. φεύγων δὲ ἐν Αἰγίῳ διέτριβε, κακῆ λέγεται τὰς ἱστορίας αὐτὸν συντάξασθαι. τότε δὲ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ μάλιστα φανερὰν γενέσθαι· ἅπαντας γὰρ Αἰγινήτας κατατοκίζων ἀναστάτους ἐποίησεν.

Μετὰ τὴν ἱστορίαν φασὶ συντετάχθαι τῷ συγγραφεῖ τὸ προοίσιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μέμνηται γεγονότων, ὡσπερ τῆς Δήλου καθάρσεως, ἣν περὶ τὸ ἑβδομον ἔτος ἐπὶ Εὐθύρου ἄρχοντος γεγενῆσθαι φασιν. μέμνηται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς, λέγων· “ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου.” ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ φησι· “κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν καὶ ἐπὶ πλείστον ἀνθρώπων.” πληρωσας δὲ τὴν ὀγδόην ἱστορίαν ἀπέθανε νόσῳ· σφάλλονται γὰρ οἱ λέγοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ὀγδόην, ἀλλ’ ἐτέρου συγγραφέως. τελευτήσας δὲ Ἀθήνησιν ἐτάφη πλησίον τῶν Μελιτίδων πυλῶν, ἐν¹⁰ χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ προσαγορεύεται Κοίλη, εἴτε αὐτὸς ἐπανελθὼν Ἀθήναζε ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ ὀρισθέντος χρόνου πληρωθέντος, καὶ τε-

Komma gesetzt, wenn nicht etwa ἔγραψεν ausgefallen ist. (Beck.) — Ἀργεννούσαις für Ἀργινούσαις eine gute Hs.

6. κρινομένης für κινουμένης Bk. — προέστη τοῦ δήμου wird wohl, wie vielleicht auch das Vorhergehende, aus der Geschichte des ältern Thuk., eingemischt sein. Eben so § 7. Kr. S. 48.

7. ἅτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἶα. Die Stelle klingt lückenhaft. εἶατο [τόν] Pp., εἶατο ohne τόν Bk. — ὡς für ἐς.

8. ὡσπερ 1, 8, 1. — Εὐθύρο δήμου. Clinton Fasti Hell. unter 426. — λέγων 1, 13, 2. 18, 2. — φησι 1, 1, 2.

10. δὲ Ἀθ. für δὲ ἐν Ἀθ. zwei Hsn.

λευτήσας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν ὀστέων ἀπὸ Θράκης, ἐκεῖ καταστρέψαντος τὸν βίον· λέγεται γὰρ ἐπ' ἀμφοτέρα. καὶ στήλη τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπίγραμμα· “Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.”

A u s S u i d a s.

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος· παῖδα δὲ ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δὲ ἀπὸ μὲν μητρὸς Μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἔλκων, ἀπὸ δὲ πατρὸς Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως. μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πζ' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τρυγάνων Ἡροδότου ἐπὶ τῆς Ὀλυμπίας τὰς ἱστορίας αὐτοῦ διερχομένου ἄς συνεγράψατο, καὶ κινηθεὶς ὑπὸ τινος ἐνθουσιασμοῦ πλήρης δακρύων ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρόδοτος, κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν, πρὸς τὸν πατέρα Θουκυδίδου Ὀλόρον ἔφη· “μακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας Ὀλορε· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.” καὶ οὐκ ἐψεύσθη γε τῆς ἀποφάνσεως. οὗτος ὁ Θουκυδίδης ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις, κάλλει λόγων καὶ ἀκριβείᾳ πραγμάτων καὶ στρατηγίαις καὶ συμβουλίαις καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν. οὗτος ὁ συγγραφεὺς μεταβαίνειν εἶωθεν ἀπὸ τῶν θηλυκῶν εἰς οὐδέτερα, οἷον· “τρέπονται εἰς Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ πρότερον.” καὶ Θουκυδίδειος γραφή.

Namenverzeichniss.

Ἀβδηρα 2, 97, 1. 2.
Ἀβδηρίτης 2, 29, 1.
Ἀβρώνιος Ath. 1, 91, 2.
Ἀβυδος im Hellespont 8, 61, 1. 62, 1. Sestos gegenüber 62, 2. Colonie der Milesier 61, 1. — vgl. 79, 3. 102, 2. 103, 1. 104, 1. 106, 1. 107, 2. 108, 2.
Ἀγαθαρχίδας Kor. 2, 83, 4.
Ἀγάθαρχος Syr. 7, 25, 1. 70, 2.
Ἀγαμέμνων mächtig 1, 9, 1. 4.
Ἀγησανδρίδας 2, 94, 1. 95, 2 etc.
Ἀγήσανδρος Lak. 1, 139, 3. 8, 91, 2.
Ἀγησιππίδας Lak. 5, 56, 1.
Ἅγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. Einfälle in Attika 3, 89, 1. 4, 2, 1. Heimkehr 4, 6, 1. unterzeichnet einen Vertrag 5, [19, 1.] 24, 1. Auszug 5, 54, 1. gegen Argos 5, 57, 2. 58, 2. 3. getadelter Vertrag 59, 5. 60, 1. 2. 4. 63, 1. 3. abermals gegen Argos 65, 2 ff. 66, 2. siegreich 71, 1. 3. 72, 3. 73, 2. wiederholter Zug 5, 83, 1. befestigt Dekelcia 7, 19, 1. verheert Attika 27, 3. seine Macht 8, 5, 3. Raubzug nach Thessalien 8, 3, 1 f. bereitet Unternehmungen vor 8, 5, 1 f. 7, 2. 8, 2. 9, 1. 11, 2. mit Alkibiades verfeindet 8, 12, 2. 45, 1. unterhandelt mit den Athenern 8, 70, 2. 71, 1. 2. 4.
Ἄγων ὁ Νικίου gründet und benennt Amphipolis 4, 102, 2. 5, 11, 2. Strateg 1, 117, 2. Zug nach Thrake 2, 58, 1—3. 6, 31, 1. vgl. 2, 95, 3. unterzeichnet 5, 19, 2. 24, 2. — Vater des Theramenes 8, 68, 4. 89, 2.
Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα 5, 11, 2.
Ἀγραῖοι 2, 102, 2. 3, 113, 1. nicht zu Akarnanien gehörig 3, 106, 2. von

Salynthios beherrscht 3, 111, 3. vgl. 114, 2. 4, 77, 2. Hopliten bei den Athenern 4, 101, 2.

Ἀγραῖς nahe bei Olpe 3, 111, 3.
Ἀγριᾶνες 2, 96, 3.
Ἀδείμαντος Kor. 1, 60, 2.
Ἄδμητος Molosser 1, 136, 2 ff.
Ἀείμνηστος Plat. 3, 52, 4.
Ἀθηνᾶ 5, 23, 5. Tempel u. Statue 2, 13, 4 f. in Lekythos 4, 116, 2. vgl. *Χαλκιοῖκος*.
Ἀθηναγόρας Syr. 6, 35 ff.
Ἀθηναγόρας Kyz. 8, 6, 1.
Ἀθήναζε 4, 21, 3. 46, 2. 118, 5. 5, 32, 4. 5. 47, 3. 12.
Ἀθῆναι ursp. die Burg 2, 15, 3. 4. vgl. 5, 18, 10. 23, 5. 47, 13. erweitert durch Theseus 2, 15, 2. vgl. 1, 2, 3. von Tyrsenern bewohnt 4, 109, 3. zerstört und wieder aufgebaut 1, 89, 3. Die Ringmauer 1, 90—92. Umfang 2, 13, 6. vgl. 7, 28, 3. die langen Mauern 1, 107, 1. 108, 2. 2, 13, 6. volkreich 2, 8, 1. gross und berühmt 1, 10, 3. 4, 95, 2. 7, 64, 2. Tempel etc. 2, 15, 3. 6, 54 f. τὰ ἔργα τῆς πόλεως 2, 17, 1. τῆς Ἑλλάδος παιδείσεις 2, 41, 1. τύραννος πόλις 1, 122, 3. 124, 3. Die Burg 1, 126, 2 ff. Tyrannensäule dort 6, 55, 1. Erdbeben 3, 87, 2.
Ἀθηναῖος collectiv 6, 78, 1. 2. οἱ Ἀ. Joner 6, 82, 2. 7, 57, 1. 8. Autochthonen 1, 2, 2. 2, 36, 1. Charakter 1, 70, 2—5. 2, 37 ff. vgl. 7, 48, 5. 8, 96, 5. πολυπραγμοσύνη 6, 87, 3. *τολμηροὶ καὶ νεωτεροποιοὶ* 1, 102, 2. vgl. 7, 21, 3 u. 1, 71, 3. *ἡρόνημα* 1, 81, 2. eroberungssüchtig und ausdauernd 1, 68,

3. 5, 111, 1. schwer zu regieren 7, 14, 1. *γυλόδικοι* 1, 77, 2. erfahren 1, 71, 3. 6, 36, 3. fehlen oft 1, 69, 4. *ναυτικοὶ ἐγένοντο* 1, 18, 4. vgl. 14, 3. *τοιχομαχεῖν δυνατοὶ* 1, 102, 1. Verfassung 2, 37, 1. Kriegsmittel 1, 80, 2. im Seekriege berühmt 4, 12, 3. *ὠνητὴ δύναμις* 1, 121, 2. *Ἀθηναίων ἀρχή* 1, 67, 3. *μεγίστη* 7, 66, 2. vgl. 1, 122, 2. 4, 60, 1. 108, 3. *χαλεπή* 1, 77, 3. vgl. 1, 99, 1—3. 6, 76, 3. Unterdrücker 1, 98, 1. 4, 86, 1. 6, 77, 1. gefürchtet 3, 113, 4. 4, 92, 3.

Aeltere Geschichte. Erechtheus und Theseus 2, 15, 1 ff. Aufnahme Fremder und Aussendung von Ansiedlern 1, 2, 3. 12, 3. mildere Sitten 1, 6, 2 f. Zustand unter den Peisistratiden 6, 54, 6. Vertreibung derselben 1, 18, 1. 20, 2 f. 6, 53—59. Zeit 8, 68, 4. die Meder gegen Athen 6, 33, 6. vgl. *Μαραθῶν*.

Pentekontaetie und folgende Geschichte s. in der chron. Uebersicht. Kriege mit Sparta und Hegemonie 1, 18, 6. 19, 1. *αἱ Ἀθηναίων σπονδαί* 1, 31, 2. entwaffnen die Bundesstaaten 1, 19. 99, 1—3. 3, 11, 2 f. ihre Bundesgenossen 2, 9, 3. 7, 57, 1—10. Kriegsmittel 2, 13, 2 ff. vgl. 1, 96, 2. tausend Talente u. hundert Schiffe zurückgestellt 2, 24, 1 f. 8, 15, 1 f. Erschöpfung des Schatzes 3, 17, 2. *ἐσφορά* 3, 19, 1. *εἰκοστή* 7, 28, 4. die grössten Einkünfte von Jonien 3, 31, 1. Einschränkung 8, 1, 4. 4, 1. unterstützen die Demokraten 3, 82, 1. verhasst 2, 8, 3. nachgeahmt 7, 63, 2. *φυλαί* 6, 89, 4. 101, 4. *πρυτάνεις* 5, 47, 11. 6, 14. *πρόβουλοι* 8, 1, 4. *ξυγγραφεὶς* 8, 67, 1. Gefangene in Sikelia verbreitet 7, 85, 3.

Ἀθήναιος Lak. 4, 119, 1. 122, 1.

Ἀθήνησιν ἢ βουλὴ καὶ αἱ ἐκδημοὶ ἀρχαί 5, 47, 11.

Ἄθως. Topogr. 4, 109, 1 ff. vgl. 5, 3, 4. 35, 1. 82, 1.

Ἀϊαντίδης Lamps. 6, 59, 3. 5.

τὸ Αἰγαῖον 1, 98, 1. *πέλαγος* 4, 109, 2.

τὸ Αἰγάλεων ὄρος 2, 19, 2.

Ἀίγινα. von den Ath. belagert 1, 105, 2—4. vgl. *Αἰγινῆται*. nicht autonom 1, 139, 1. 140, 4. vgl. 67, 2. mit Ath. bevölkert 2, 27, 1. vgl. 2, 31, 1. 3, 72, 1. 5, 53, 2. 6, 32, 2. 7, 20, 3. 26, 1. 57, 2. verheert 8, 92, 3. 4.

Αἰγιναῖος. *ὀβολός, δραχμή* 5, 47, 8.

Αἰγινῆται. Flotte 1, 14, 3. Krieg mit Athen eb. u. 41, 2. helfen den Lak. 2, 27, 2. 4, 56, 4. grosse Niederlage zur See und Belagerung 105, 2—4. Unterwerfung 108, 3. vgl. 3, 64, 2. schüren den Krieg 67, 2. vertrieben 2, 27, 1. in Thyrea angesiedelt § 2. 4, 56, 4. gefangen u. getödtet 4, 57, 1—4. attische Aegineten 2, 27, 1. 5, 74, 2. 7, 57, 2. 8, 69, 2.

Αἰγίτιον. Lage 3, 97, 2. 3.

Αἰγύπτιοι. die meisten fallen von Artaxerxes ab 1, 104, 1. 2. unterstützt von Athen eb. u. 105, 3. 109, 1—3. unterworfen 110, 1. ausg. *οἱ ἔλαιοι*. die tapfersten eb. *δορυφόροι* 130, 1.

Ἄγυπτος s. *Αἰγύπτιοι*. Züge der Athener dahin 1, 104, 2. 105, 3. 109, 1—3. 110, 1. 2. 112, 1. Seuche 2, 48, 1. *αἱ ἀπ' Ἀ. ὀλκάδες* 4, 53, 3. 8, 35, 2.

Αἰθαιῆς 1, 101, 1.

Αἰθιοπία. Seuche 2, 48, 1.

Αἶμος, ὄρος 2, 96, 1.

Αἰνέας Kor. 4, 119, 1.

Αἰνησίας Ephor 2, 2, 1.

Αἰνιᾶνες 5, 51, 1.

Αἴνιοι. *Αἰολῆς* 7, 57, 4.

Αἴνος 4, 28, 3.

Αἰολόδαας Theb. 4, 91, 2.

Αἰολῆς. früher in Korinthos 4, 42, 2. die Methymnaeer, Tenedier, Aenier, Boeoter 7, 57, 4. 5. vgl. 3, 2, 2. 8, 100, 3. Die Antandrier 8, 108, 2.

Αἰολικὰ πολιόμενα Lesbos gegenüber 4, 52, 3.

Αἰολίς später Kalydon u. Pleuron 3, 102, 3. Kyme 3, 31, 1.

Αἰόλου νῆσοι 3, 88, 1 f. 115, 1.

Αἰσιμίδης Kerk. 1, 47, 1.

Ἄσων Arg. 5, 40, 3.

Ἄττη Berg 1. 116, 1 f.

Ἀττωλία 3, 96, 1. 102, 2. 105, 3. 114, 2.

Ἀττωλικὸν πάθος 4, 30, 1.

Ἀττωλοὶ. *ποδώκεις* 3, 98, 2. *φιλοὶ* 98, 1. 2. vgl. 94, 4. *μάχιμοι* eb. räuberisch 1, 5, 3. *μέγα ἔθνος* 3, 94, 4. Nachbarn der Lokrer 3, 95, 3. wohnen *κατὰ κώμας ἀπειχιστοὺς* 3, 94, 4. 97, 1. der grösste Theil die Eurytaner 3, 94, 4. Feinde Athens 3, 94, 3 ff. 102, 1. Unternehmungen 3, 100 ff. im Solde Athens 7, 57, 8.

Ἄκαμαντίς. *φυλή* 4, 118, 8.

Ἀκάνθιοι fallen von Athen ab 4, 88. vgl. 124, 1. 5, 18, 5.

Ἀκανθος. Colonie der Andrier 4, 84, 1. vgl. 114, 2. 120, 3. sollen autonom sein 5, 18, 4.

Ἀκανθος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἀκαρνὰν ὁ Ἀμφιάρεω 2, 102, 5.

Ἀκαρνανες. Die meisten Athens Verbündete 2, 9, 3. vgl. 7, 3. 68, 5. vgl. 2, 7, 3. ausg. Oeniadae 2, 102, 2. vgl. 1, 111, 2. fordern Hülfe 2, 81, 1. einen Feldherren 3, 7, 1. ziehen gegen Oeniadae § 2. mit den Athenern gegen Leukas 3, 94, 1. 2 vgl. 95, 2. schicken tausend Hopliten nach Naupaktos 3, 102, 2. ziehen nach Argos Amphiloehikon u. gegen die Peloponnesier 3, 105, 2. 4. Kampf 107, 2 ff. — 114, 4. ihre Strategen schliessen Verträge 3, 109, 1. 2. 114, 2. 3. wünschen nicht Athener als Nachbarn 3, 113, 4. Anaktorion feindlich eb. erobern es 4, 79. vgl. 7, 31, 2. zwingen Oeniadae sich Athen anzuschliessen 4, 77, 2. dienen unter Demosthenes 77, 1. 89, 2. 101, 2. vor Syrakus 7, 57, 9. 67, 2. räuberisch 1, 5, 3. ihr κοινὸν δικαστήριον Olpae 3, 105, 1. bevölkern Argos A. 2, 68, 4. 5. οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω A. 2, 83, 1. vgl. 80, 1. Schleuderer 2, 81, 5. u. Bogenschützen 7, 31, 4. vgl. 60, 2. 67, 2. Die Palirer erhalten Solion 2, 30, 1. vgl. Ἄργος Ἀμφ., Ἀνακτόριον, Ἄστακος, Στράτος.

Ἀκαρνανία. nach Akarnan benannt 2, 102, 2. grenzt an die Agraeer 3, 106, 2. Naupaktos gegenüber 7, 31, 2. Kephallenia und Leukas gegenüber 2, 30, 2. von den Amprakioten (und Chaonern) bedroht 2, 80, 1. vgl. 83, 2. 3. 3, 102, 4. 106, 1 f. Küstenstrich 2, 33, 2. Binnenland 2, 102, 1. grösste Stadt Stratot 2, 80, 5.

Ἀκαρνανικὸν πεδῖον 2, 102, 2.

Ἀκισίτης Fl. 4, 25, 5.

Ἀκραί in Sik. gegr. 6, 5, 3.

Ἀκραῖον λέπας 7, 78, 3.

Ἀκραγαντινοί. von den Athenern gewonnen 5, 4, 5. vgl. 7, 32, 2. neutral 7, 33, 2. 58, 1.

Ἀκράγας Fl. 6, 4, 4.

Ἀκράγας St. gegründet 6, 4, 4. zwiebrüchtig 7, 46. 50, 1.

Ἀκρόθωοι 4, 109, 2.

Ἀκταῖαι πόλεις 4, 52, 2. vgl. 3, 50, 3.

Ἀκτιή beschrieben 4, 109, 1.

Ἀκτιον beschrieben 1, 29, 2. 30, 3.

Ἀλέξανδρος Vater des Perdikkas 1, 57, 1. 2, 29, 5. 95, 1. 99, 4. sein Stamm u. Gebiet 2, 99, 2. vgl. 1, 137, 1.

Ἀλέξαρχος Kor. 7, 19, 4.

Ἀλεξικλῆς ath. Strateg 8, 92, 5. 93, 1. 98, 1.

Ἀλεξιπίδας Ephor 8, 58, 1.

Ἀληξ Fl. 3, 99.

Ἀλιάρτιοι 4, 93, 3.

Ἀλιάς 2, 56, 3. 4, 45, 3. vgl. zu 1, 115, 1.

Ἀλιῆς 1, 105, 1.

Ἀλικαρνασῆς 8, 108, 1.

Ἀλικαρνασός 8, 42, 3.

Ἀλιωναῖοι 7, 32, 1.

Ἄλυσ Fl. 1, 16.

Ἀμαξιτός St. 8, 101, 2.

Ἄλκαῖος Archon 5, 19, 1. 25, 1.

Ἄλκαμένης Lak. 8, 5, 1. 2. 8, 2. 10, 1. 3. 11, 3.

Ἄλκιβιάδης Lak. 8, 6, 3.

Ἄλκιβιάδης lak. Name 8, 6, 3. ὁ Κλεινίου, von berühmten Vorfahren u. noch jung angesehen 5, 43, 1. vgl. 6, 89, 3 — 5. 6, 12, 2. 16, 1. reich, verschwenderisch etc. 6, 15, 2 f. Sieger zu Olympia 6, 16, 2. den Lak. günstig 5, 43, 2. 6, 89, 1. Ränke gegen die Lak. 5, 45, 1 ff. vgl. 43, 1 ff. für die Argeier 5, 46, 5. Strateg im Pel. 5, 52, 2. vgl. 53, 2. 55, 3. 84, 1. veranlasst die Athener mit den Lak. zu brechen 56, 3. Gesandter zu Argos 5, 61, 2. vgl. 76, 3. stiftet einen Bund gegen Lak. 6, 16, 6. 17, 1. zum Strategen nach Sikelia bestimmt 6, 8, 1. betreibt das Unternehmen 6, 15 ff. Rede 6, 16 — 18. als Hermokopid verdächtigt 6, 28, 2. 29, 1 ff. sein Kriegsplan 6, 48, 1. schiff nach Messene und Rhegion 6, 50, 1. bemächtigt sich Katanes 6, 51, 1. 2. zurückgerufen 6, 53, 1. 61, 1. 3. 4. entweicht § 4 f. zum Tode verurtheilt § 6. vgl. 8, 53, 2. 65, 2. warnt die Messenier 6, 74, 1. zu Lakedaemon 6, 88, 10. 11. Rede 6, 89 — 92. empfiehlt die Befestigung Dekeleias 6, 91, 5. 7, 18, 2. Feind des Agis 8, 12, 2. 45, 1. betreibt die Unterstützung der Chier 8, 6, 3. vgl. 12, 1. 2. mit Chalkideus hingeschickt 8, 11, 3. 14, 1. 2. 17, 1. 2. gewinnt die Milesier 8, 17, 1. 3. kämpft mit ihnen 8, 26, 3. den Lak. verdächtig ent-

weicht er zum Tissaphernes und überredet ihn sie kärglicher zu unterstützen 8, 45, 1 ff. 46, 1—5. 50, 1. 2. 5. 52, 1. 2. 83, 1. 85, 2. betreibt seine Zurückberufung 8, 47, 1—3. 48, 1—3. 49. verklagt den Phrynichos, 8, 50, 4. 5. 51, 1, 2. 68, 3. Verhandlungen über ihn zu Athen 8, 53, 1—4. 54, 1 ff. seine Forderungen für Tissaphernes 8, 56, 1—5. verdächtig 8, 50, 1 ff. 63, 3. 70, 1. begünstigt 8, 76, 6. auf Samos 81, 1. Strateg 82, 1. 2. prunkt mit seinem Einflusse 81, 2. 3. 82, 3. wieder auf Samos 85, 4. hindert den Abfall des Heeres 86, 3—5. 89, 1. segelt zum Tissaphernes 88. auch in Athen zurückberufen. 97, 3. wieder auf Samos 108, 1.

Ἀλκίδας Lak., Nauarch nach Lesbos geschickt 3, 16, 3. 26, 1. 30, 1. 31, 1. 32, 1. 2. flüchtig 33, 1. erhält einen *ξύμβουλος* 3, 69, 1. 2. zu Kerkyra 76. 79, 2. 80, 2. gründet Herakleia 3, 92, 4.

Ἀλκινάδας (—*ίδας*) Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἀλκίνου τέμενος 3, 70, 3.

Ἀλκισθένης Vater des Demosthenes 3, 91, 1. 4, 66, 2. 7, 16, 2.

Ἀλκιφρων Arg. 5, 59, 5.

Ἀλκμαίων ὁ Ἀμφιάρεω 2, 102, 4. 5.

Ἀλκμαιωνίδαί. vertreiben die Peisistratiden 6, 59, 5.

Ἀλμωπία, *Ἀλμῶνες* 2, 99, 4.

Ἀλυζία 7, 31, 2.

Ἀλώπη 2, 26.

Ἀμεινιάδης Ath. 2, 67, 2. 3.

Ἀμεινίας Lak. 4, 132, 2.

Ἀμεινοκλῆς Kor. Schiffbauer zu Samos 1, 13, 2.

Ἀμμέας Plat. 3, 22, 3.

Ἀμόργης Bastard des Pissuthnes, abgefallen 8, 5, 5. vgl. 19, 1. gefangen 28, 2—5. 54, 3.

Ἀμπελίδας Lak. 5, 22, 2.

Ἀμπρακία den Lak. verbündet 2, 80, 2. vgl. 4, 42, 3. gefährdet 3, 113, 4. 114, 4.

Ἀμπρακικὸς κόλπος 1, 55, 1. 2, 68, 2. 3, 107, 1. *στόμα* 1, 29, 2. 4, 49.

Ἀμπρακιῶται. Colonisten der Korinthier 2, 80, 2. kriegerisch 3, 108, 2. Mitbewohner von Argos A. etc. 2, 68, 3—5. Verbündete der Korinthier 1, 26, 1. 27, 3. 46, 1. der Pel. 2, 9, 2. 80,

3, 3, 69, 1. 7, 25, 7. 32, 2. 58, 3. liefern Schiffe 2, 9, 2. 3, 69, 1. 7, 7, 1. ziehen gegen Argos, besetzen es, werden besiegt 2, 68, 1. 4. Versuche gegen Akarnanien 80, 1—3. 81, 2. gegen Argos A. 3, 102, 4. 105, 1. 4. 106, 1. 2. 107, 2. 110. Niederlagen 107—113. Verträge 114, 2 ff.

Ἀμπρακιῶτιδες νῆες 1, 48, 3. 6, 104, 2. 3, 106, 3.

Ἀμύκλαιον zu Lak. 5, 18, 10. 23, 5. mit e. Statue des Apollon 2, 3, 5.

Ἀμύντας ὁ Φιλίππου 2, 95, 3. 100, 2.

Ἀμυρταῖος König in den Sümpfen Aegyptens 1, 110, 1. 112, 1.

Ἀμφιάρεως Vater des Amphilochos 2, 68, 2. des Alknaeon 102, 4.

Ἀμφίας Epid. 4, 119, 2.

Ἀμφίδωρος Meg. 4, 119, 2.

Ἀμφιλοχία. wann bevölkert 2, 68, 2. die grösste Stadt Argos eb. vgl. 102, 4. *Κρηναί* 3, 105, 2. angegriffen 2, 68, 1.

Ἀμφιλοχική. Amprakia nahe 2, 68, 3.

Ἀμφιλοχικὰ ὄρη 3, 112, 2. vgl. *Ἄργος*.

Ἀμφιλοχοί. *βάρβαροι* 2, 68, 4. vgl. 3, 112, 5. ihr Land 110. 112, 3 f. durchströmt der Acheloos 2, 102, 2. verdrängt erobern sie, von den Athenern und Akarnanern unterstützt, Argos 68, 4. 5. *ψιλοί* 3, 112, 4. *ἄκοντισταί* 107, 4. kämpfen gegen die Amprakioten 3, 107, 2. 4. Vertrag mit Amprakia 3, 113, 4. 114, 3 f.

Ἀμφιλοχος ὁ Ἀμφιάρεω 2, 68, 2.

Ἀμφίπολις. Name u. Lage 4, 102, 2. 5, 6, 3. 7, 3. Entfernung von Thasos 4, 104, 3. wiederholte Ansiedelungen 4, 102, 1. 2. vgl. 1, 100, 3. Brücke 4, 103, 3. Thore 5, 10, 1. 6. 7. lange Mauer 10, 6. Bevölkerung 103, 2. 106, 1. Wichtigkeit für Athen 4, 108, 1. 2. Thuk. sucht es zu retten 4, 104, 2. 3. 5, 26, 5. vom Brasidas erobert 4, 103, 4 ff. ein Lak. als Befehlshaber 132, 3. 5, 11, 3. Kleon hingschickt 5, 3, 4. besiegt 5, 6, 3 ff. 14, 1. 16, 1. nach dem Abfalle zurückzugeben 5, 18, 3. vgl. 21, 1. 2. 35, 2. 4. 46, 2. belagert 7, 9, 1. vgl. 5, 83, 4.

Ἀμφιπολίται. ergeben sich dem Brasidas 4, 103 ff. feiern den Brasidas 5, 11, 1. 2.

Ἀμφισσῆς τῶν Λοκρῶν 3, 101, 1.

Ἄναια Sitz von Samiern 3, 32, 1.
 vgl. 4, 75, 1. 8, 19, 1.
 Ἄναϊῦται 3, 19, 2.
 Ἄναϊῦτις ναῦς 8, 61, 2.
 Ἀνάκειον 8, 93, 1.
 Ἀνακτόριοι 1, 46, 1. 2, 81, 2. den Pel. verbündet 2, 9, 2. 80, 3. Ἄκτιον τῆς Ἀνακτορίας γῆς 1, 29, 2.
 Ἀνακτόριον. Lage 1, 55, 1. 4, 49. vgl. 7, 31, 2. von den Kor. besetzt eb. liefert Schiffe 2, 80, 2. vgl. 1, 46, 1. den Akarnanern feindlich 3, 114, 3. von den Athenern erobert 4, 49. vgl. 5, 30, 3. 7, 31, 2.
 Ἀνάξανδρος Theb. 3, 100, 3.
 Ἀναξίλας Tyrann der Rheginer gründet Messene 6, 5, 1.
 Ἀναπος Fl. 80 St. von Stratos 2, 82.
 Ἀναπος Fl. in Sik. 6, 96, 3. 7, 42, 6. Brücke 6, 66, 2. διαβάσις 7, 78, 2.
 Ἀνδοξίδης ὁ Αἰωγόρου 1, 51, 3. 6, 60, 2.
 Ἄνδριοι. Athens Verbündete 4, 42, 1. 8, 69, 2. tributpflichtig 7, 57, 3. Gründer von Akanthos 4, 84, 1. Stageiros 88. 5, 6, 1. Argilos 4, 103, 2. Sane 109, 2. γυνάς 6, 96, 3.
 Ἀνδροκλῆς ath. Demagog 8, 65, 2.
 Ἀνδροκράτους ἡρώων 3, 24, 1.
 Ἀνδρομένης Lak. 5, 42, 1. 2.
 Ἄνδρος 2, 55. 6, 96, 3.
 Ἀνδρσοθένης Aik. 5, 49, 1.
 Ἀνήριστος Lak. 2, 67, 1.
 Ἀνθεμοῦς in Mak. 2, 99, 4. 100, 3.
 Ἀνθεστηριῶν 2, 15, 3.
 Ἀνθήνη τῆς Κυνορίας 5, 44, 1.
 Ἀντιάνδριοι. Αἰολῆς 8, 108, 2 f.
 Ἀντανδρος. Wichtigkeit 4, 52, 3. von Verbannten erobert § 2. vgl. 75, 1. abermals von den Athenern § 2. gegen Tissaphernes 109, 2.
 Ἀντιγένης Ath. 2, 23, 1.
 Ἀντικλῆς ath. Strateg 1, 117, 2.
 Ἀντιμενίδας Lak. 5, 42, 1.
 Ἀντιμνησιος Ath. 3, 105, 3.
 Ἀντιόχος König der Orestes 2, 80, 4.
 Ἀντιππος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
 Ἀντισθένης Lak. 8, 39, 2. 3. 61, 2.
 Ἀντισσα St. auf Lesbos 3, 18, 1. 2. 28, 3. 8, 23, 3. 4.
 Ἀντισσαῖοι besiegen die Methymnaeer 3, 18, 2.
 Ἀντιφῆμος gründet Gela 6, 4, 3.
 Ἀντιφῶν Ath. Charakter 8, 68, 1—3. 90, 1. 3.

Ἄξιος Fl. 2, 99, 3.
 Ἄπιδανός Fl. 4, 78, 5.
 Ἀπόδωτος, οἱ 3, 94, 4. 100, 1.
 Ἀπολλόδωρος Ath. 7, 20, 1.
 Ἀπόλλων. ἀρχηγέτης 6, 3, 1. Δῆλιος 1, 13, 5. 3, 104, 2. Μαλόεις 3, 3, 2. Πυθαεὺς 5, 53, 1. Πύθιος 4, 118, 1. Altar 6, 3, 1. 54, 6. Tempel zu Aktion 1, 29, 2. zu Argos 5, 47, 13. zu Athen s. Πύθιον. zu Delion 4, 76, 3. 90, 1. 97, 3. in Lakonike 7, 26, 2. zu Lenkas 3, 94, 2. zu Sparte 5, 23, 5. bei Triopion 8, 35, 2. Orakel 2, 102, 4. vgl. Δελφοί. προσίμιον Ἀπόλλωνος 3, 104, 3. 6. vgl. Ἀμύκλαιον.
 Ἀπολλωνία Col. der Kor. 1, 26, 4.
 Ἀπολλώνιον 2, 91, 1.
 Ἀργεῖα. Grenze gegen Lakonike 2, 27, 2. 4, 56, 3. vgl. 5, 41, 1. Einfälle 5, 75, 3. 6, 7, 1. bedroht 116, 1. darin Hysiae 83, 2.
 Ἀργεῖα. das amphiloichische 2, 80, 5. 3, 106, 2. darin Olpae 3, 105, 1.
 Ἀργεῖος 2, 67, 1. ἄνθρωπος 8, 92, 2. Ἀργεῖοι bei Homer 1, 3, 3. Dorier 7, 43, 7. 44, 7. 57, 8. Stammväter der Rhodier § 5. Hegemonie im Pel. 5, 69, 2. vgl. 28, 2. Streit mit den Lak. über Kynuria 5, 41, 1. Bund mit den Athenern und Thessalern 1, 102, 3. vgl. 107, 4. dreissigjähriger Vertrag mit Sparte abgelaufen 5, 14, 3. 28, 2. vgl. 22, 2. mehr neutral 2, 9, 1. 5, 28, 1—3. blühend eb. denken auf die Hegemonie des Pel. eb. § 2. Verhandlungen mit den Kor. u. A. 5, 27 ff. 40 ff. mit Athen 44 ff. Bündniss 47. ziehen den Eleern zur Hülfe 5, 50, 2. Fehde mit Epidaurios 53, 1 f. 54, 3—56, 5. Krieg mit den Lak. 57—75. Verträge 76—81. vgl. 83, 4. verfeindet 82, 2 f. Vertreibung der Oligarchen 82, 1 f. vgl. 76, 1 f. 84, 1. 116, 1. 6, 61, 3. von den Epidauriern geschlagen 6, 75, in Phlasiaria 5, 83, 3. 115, 1. 6, 105, 3. erobern u. zerstören Orneae 6, 7, 1—3. Hülfstruppen der Athener 29, 3. 43, 2. 61, 4. 67, 1. 69, 5. 70, 2. 100, 3. 101, 5. 7, 20, 1. 3. 26, 1. 3. 44, 7. 57, 8. bei Miletos geschlagen 8, 25, 1—4. kehren heim 27, 5. doch befreundet 86, 6. 8. Hass gegen Lak. 7, 57, 8. fallen in Thyreatis ein 6, 93, 1. von Athen unterstützt 6, 105, 1. 2. bieten Unterstützung an 8, 86, 6 f. τὸ Ἀργεῖον πεδῖον 5, 53, 3. grosser

Staat 5, 29, 1. Verfassung Demokratie 29, 2. 31, 5. 44, 1. gestört 76, 1 f. aufgehoben 81, 2. erneuert 82, 1. lange Mauern erbaut § 4. zerstört 5, 83, 1 f. αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ δῆμος 28, 1. ἡ βουλὴ καὶ οἱ ὀγδοήκοντα καὶ οἱ ἀρῦναι 47, 11. fünf Strategen 59, 4. πέντε λόχοι 5, 72, 3. tausend λογάδες 67, 3. 72, 2. 73, 4. 5. παιανισμός 7, 44, 7.

Ἀργεῖοι die amphiloichischen 3, 107, 1. frühere Schicksale 2, 68, 2—5. ἡ Ἀργείων πόλις 106, 2. Lage 105, 2.

Ἀργεννοῦσαι 8, 101, 1.

Ἀργίλιος 1, 132, 6. Ἀργίλιοι Colonisten der Andrier 4, 103, 2. den Athenern verdächtig § 3. in Amphipolis 103, 2. Kerdylon 5, 6, 3.

Ἀργίλος soll autonom sein 5, 13, 4.

Ἀργῖνον Vorgeb. 8, 34, 1.

Ἀργινοῦσαι s. Ἀργεννοῦσαι.

Ἄργος 1, 135, 2. 137, 3. 4, 42, 3. Temeniden 2, 99, 2. vgl. Περγίχκας. Priesterin 2, 2, 1. entflieht nach dem Brande des Tempels 4, 133, 1 f. bedroht 6, 95, 1. verheert 105, 1. 3.

Ἄργος Ἀμφιλοχικόν. Gründung u. Schicksale 2, 68, 2—5. Feinde der Aioiakoten eb. 5. 3, 102, 4. 105, 1. 106, 1. 107, 2. 108, 2.

Ἀριανθίδης Boeotarch 4, 91, 2.

Ἀρισταγόρας. Schicksale 4, 102, 1.

Ἀρισταρχος ath. Strateg 8, 98, 1. Oligarch 90, 1. 92, 7. 9. verräth Oenoe 98, 1 f.

Ἀριστείδης ὁ Ἀρχίππου ath. Strateg 4, 50, 1. 75, 1.

Ἀριστείδης ὁ Ἀσισμάχου 1, 91, 2. ὁ φόρος ὁ ἐπ' Ἀριστείδου 5, 18, 4.

Ἀριστεύς ὁ Ἀδεμάντου, Strateg der Kor. bei Potidaea 1, 60—65. als Gesandter aufgefangen und getödtet 2, 67, 1—4.

Ἀριστεύς ὁ Πελλίχου 1, 29, 2.

Ἀριστεύς Lak. 4, 132, 2.

Ἀριστογείτων Tyrannenmörder 1, 20, 2 f. 6, 54—59.

Ἀριστοκλείδης Ath. 2, 70, 1.

Ἀριστοκλῆς Lak. 5, 16, 5. 71, 3. 72, 1.

Ἀριστοκοίτης sonst 5, 19, 2.

Ἀριστοκράτης Ath. 5, 19, 2. 24, 1. ὁ Σκελλίου Strateg 8, 9, 2. 89, 2. 92, 3. 5.

Ἀριστόνους gründet Akragas 6, 4, 4.

Ἀριστόνους Larissacer 2, 22, 3.

Ἀριστοτέλης Ath. 3, 105, 3.

Ἀριστοφῶν Ath. 8, 86, 7.

Ἀρίστων Kor. 7, 39, 1.

Ἀριστώνυμος Ath. 4, 122, 1. 2.

Ἀριστώνυμος Kor. 2, 33, 2. 4, 119, 1.

Ἀρίφρων Ath. 4, 66, 2.

Ἀρκαδία. ohne Wanderungen 1, 2, 1. ein Theil den Mantincern unterworfen 5, 29, 1. 33, 1. Geisseln von den Lak. genommen 5, 61, 3. Söldner 7, 58, 4.

ὁ Ἀρκαδικὸς Ὀρχομενός 5, 61, 3.

Ἀρκάς 5, 49, 1. Ἀρκάδες vor Troia 1, 9, 3. Krieg gegen Lepreon 5, 31, 2. Verbündete der Lak. 5, 57, 2. 58, 3. 64, 2. 4. 67, 2. 7, 57, 8. 8, 3, 3. vgl. 2, 9, 1. der Argeier 5, 67, 3. ἐπίκουροι des Pissuthnes 3, 34, 2 f. Söldner der Kor. 7, 19, 4. 57, 8. der Athener 57, 8. gleich bei wem eb.

Ἀρκεσίλαος Lak. 5, 50, 3. 76, 2. 8, 39, 2.

Ἀρκτούρου ἐπιτολαί 2, 78, 2.

Ἄρματοῦς St. 8, 101, 2.

Ἄρμόδιος 1, 20, 2. 3. 6, 54—57.

Ἄρναι τῆς Χαλκιδικῆς 4, 103, 1.

Ἄρνη in Thessalien 1, 12, 2.

Ἄρνησσα Mak. 4, 128, 2.

Ἄρπάγιον 8, 107, 1.

Ἄρριανοί? Chers. 8, 104, 1.

Ἄρριβαῖος König der Lynkester 4, 79, 2. 83, 1 f. 124, 1. 2. 4. 125, 1 f. 127, 1. [Ἄρραβαῖος heisst derselbe bei Aristot. Pol. 5, 8, 11 u. Strabo 7, 6 p. 326. Eben diese Form mit α in zwei gleichzeitigen att. Inschriften bei Rangabé Antiquités Helleniques, Athenes 1842 n. 251, 9 u. 10 p. 323 u. 252, 7 p. 331. (K. Keil)]

Ἄρσάκης Perser 8, 108, 2.

Ἄρτάβαζος Perser 1, 129, 1. 3. 132, 6.

Ἄρτάφέρνης Perser 4, 50, 1. 3.

Ἄρταξέρξης wird König 1, 137, 3. Aegypten fällt ab 104, 1. nimmt den Themistokles auf 1, 133, 1 ff. stirbt 4, 50, 3. Vater des Dareios 8, 5, 4.

Ἄρτας Fürst der Japyger 7, 33, 4.

Ἄρτεμισιον Schlacht 3, 54, 2.

Ἄρτεμισιος μὴν 5, 19, 1.

Ἄρτεμις 3, 104, 6. Tempel bei Rhægion 6, 44, 3. zu Ephesos 8, 109, 2.

Ἀρτῦναι zu Argos 5, 47, 11.

Ἀρχεδίκη ἡ Ἰππίου 6, 59, 3. 4.

Ἀρχέλαος ὁ Περγίχκου 2, 100, 1.

Ἀρχέστρατος Ath. 1, 57, 4. 8, 74, 1.

Ἀρχέτιμος Kor. 1, 29, 2.
 Ἀρχίας Kamar. 4, 25, 4.
 Ἀρχίας Kor. gründet Syr. 6, 3, 2.
 Ἀρχίδαμος Sohn des Zeuxidamos. König der Lak., klug u. besonnen 1, 79, 2. Rede 80—85. Gastfreund des Perikles 2, 13, 1. Rede vor dem Einfall in Attika 2, 10 f. sendet einen Herold 12, 1. rückt ein § 3. säumt vor Oenoe 18, 2. 3. verheert 19, 2. 20, 1—3. zweiter Einfall 2, 47, 1. rückt vor Plataea, verhandelt, belagert es 71 ff. dritter Einfall in Attika 3, 1, 1. Vater des Agis 3, 89, 1. 4, 2, 1. 5, 54, 1. 57, 2. 83, 1. 7, 19, 1.
 Ἀρχιππος Ath. 4, 50, 1.
 Ἀρχωνίδης König der Sikeler 7, 1, 4.
 Ἀρχοντες 1, 126, 5. 2, 2, 1. vgl. 5, 19, 1. 25, 1.
 Ἀσία 1, 9, 1. 2, 67, 1. 97, 5. 4, 75, 3. 5, 1, 2. 8, 39, 3. 58, 1.
 Ἀσιανός 1, 138, 5. βάρβαροι 1, 6, 4.
 Ἀσίγη Lak. 4, 13, 1. 54, 4. 6, 93, 3.
 Ἀσπενδος St. 8, 81, 3. 87, 1. 2. 3. 5. 88. 99, 1. 108, 2.
 Ἀσσίναρος Fl. 7, 84, 1.
 Ἀσσύρια γράμματα 4, 50, 2.
 Ἀστακος St. 2, 30, 1. 33, 1. 102, 1.
 Ἀστυμάχος Plat. 3, 52, 4.
 Ἀστυνοχος Lak. Nauarch 8, 20, 1. 26, 2. 29, 2. 38, 1. zu Chios 23, 1. zu Lesbos § 2. 3. zu Chios § 4. 24, 5. Unternehmungen 31, 1 ff. 32, 1. 3. 33, 1. 2. zu Miletos eb. § 1 u. 36, 1. 38, 3. erhält ξυμβούλους 39, 2. nach Chios gerufen 40, 1. 3. 64, 1. 2. 63, 1. geht nach Kaunos, Keos, Knidos 41, 1—3. Syme 42, 1 ff. sein Verhältniss zu Alkibiades 45, 1. 50, 3 ff. 68, 3. zu Miletos 63, 1. 78, 1. 79, 1 ff. 83, 2. 84, 1. 2. abgelöst 85, 1. 3.
 Ἀσώπιος Ath. 1, 64, 1. Der Enkel Strateg fällt 3, 7, 1 ff.
 Ἀσωπόλαος Plat. 3, 52, 4.
 Ἀσωπός Fl. 2, 5, 2.
 Ἀταλάντη J. 2, 32. 3, 89, 3. 5, 18, 6.
 Ἀταλάντη Mak. 2, 100, 2.
 Ἀτιντᾶνες 2, 80, 4.
 Ἀτραμύτιον 5, 1, 2. 8, 108, 3.
 Ἀτρέυς 1, 9, 2.
 Ἀτιική. unfruchtbar u. ohne Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. 2, 36, 1. Lage vor Theseus 2, 15, 1. Kampf gegen Eurystheus 1, 9, 2. Colonien 1, 2, 3. Landleben 2, 16. Anbau 1, 82, 4. beschützt 3, 17, 1. Euboea wichtig 8, 95,

1. Lesbos 3, 13, 5. Ἀτική ἀγορά 1, 67, 3. 139, 2. δραχμή 8, 29, 1. 45, 2. ἱερά 3, 114, 1. ναυτικόν 1, 31, 3. νῆες 3, 4, 2. 109, 1. 112, 5. 6, 43, 1. 7, 34, 1. 8, 23, 1. πόλεμος 5, 31, 3. 4. σπονδαί 5, 29, 3. 36, 2. συγγραφή 1, 97, 2. χοῖνιξ 4, 16, 2. vgl. Ἀρχίδαμος u. Πλειστοάναξ.

Ἀτικίζειν 3, 62, 1.
 Ἀτικισμός 4, 133, 1. 8, 38, 2. vgl. 87, 1.

Ἀυλῶν 4, 103, 1.
 Ἀυτοκλῆς ath. Strateg 4, 53, 1. 119, 2.

Ἀυτοχαρίδας Lak. 5, 12.
 Ἀφροδισία Lak. 4, 56, 1.
 Ἀφροδίτη 6, 46, 2.

Ἀφυτις τῆς Παλλήνης 1, 64, 2.
 Ἀχαΐα zw. 1, 115, 1. 4, 21, 4. von den Lak. geordnet 5, 82, 1. Dyme 2, 84, 2. Erineos 7, 34, 1. 7. vgl. Πάτρα.

Ἀχαΐα in Thessalien 4, 78, 1.
 Ἀχαϊκός 2, 86, 1. 2. 92, 3. 5, 52, 2.
 Ἀχαιοί. bei Homer 1, 3, 3. 4, 120, 1. 6, 2, 3. bevölkern Zakynthos 2, 66.

Verbündete Athens 1, 111, 2. 2, 9, 1. vgl. 3, 92, 4.

Ἀχαιοὶ οἱ Φθιώται 8, 3, 2.
 Ἀχαρναί. Lage u. Grösse 2, 19, 2. 20, 1. 2. 21, 2. 23, 1.

Ἀχαρνῆς. wichtig 2, 19, 2 f. 20, 2. 23, 3.

Ἀχελῷος Fl. 2, 102, 2—5. 3, 7, 2. 106, 1.

Ἀχερουσία λίμνη 1, 46, 3.
 Ἀχέρων Fl. 1, 46, 3.
 Ἀχιλλεύς 1, 3, 3.

Βάρβαροι. bei Homer nicht 1, 3, 4. Sitten 1, 6, 1. 4. Seeräuber 1, 5, 1.

Βάπτος Kor. 4, 43, 1.
 Βέροια 1, 61, 3.
 Βιθυνοὶ Θράκες 4, 75, 3.

Βισαλία 2, 99, 4.
 Βισαλικόν 4, 109, 3.
 Βοϊόν 1, 107, 1.

Βοιωταρχεῖν 2, 2, 1.
 Βοιωτάρχης. eilf 4, 91, 1. aus Theben § 2. 7, 30, 3. vgl. 5, 37, 4. 5. 38, 1—3.

Βοιωτία. früher Kadμηΐς 1, 12, 2. fruchtbar mit Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. vgl. 12, 2. 3, 61, 2. grenzt an Phokis 3, 95, 1. an Attika 7, 19, 2. 8, 98, 1. vgl. 4, 91, 2. 99. Orte 108, 1.

113, 1. 4, 76, 3. 91, 1. ἡ χώρα ἡ Βοιωτία von den Athenern bewältigt 1, 108, 2. 4, 95, 2. befreit 1, 113, 2. 3, 62, 4. 67, 2. 4, 92, 6. τὰ μίχρη B. 8, 43, 4. 96, 3? Βοιωτίος 4, 76, 2. 106, 3. πράγματα 4, 76, 1.

Βοιωτοί. vor Troia 1, 10, 5. Einwanderung 1, 12, 3. Aeoler 7, 57, 5. stammverwandt mit den Lesbiern 3, 2, 2. den Persern unterworfen 8, 43, 4. von den Athenern besiegt 108, 1. 2. vgl. 111, 1. befreit 1, 113, 1 f. in Attika befindliche 2, 6, 2. Verbündete der Lak. 2, 9, 2. stellen Reiter eb. u. 12, 3. 22, 2. 4, 72, 2. 95, 2. belagern Plataea 2, 20, 1. reizen die Lesbier zum Abfall 3, 13, 2. vgl. 8, 5, 2. unterstützen den Brasidas 4, 70, 1. 72, 1—3. Versuche der Athener gegen sie 4, 89, 1 ff. vgl. 76, 1 ff. kämpfen bei Delion 4, 91 ff. 108, 4. ihre Macht 93, 3. zehntägiger Stillstand mit Athen 5, 26, 3. vgl. 4, 118, 1. sträuben sich 5, 17, 3. 31, 5. verhandeln mit den Kor. 32, 3—6. vgl. 35, 2. mit den Lak. 36—40. 44, 2. 46, 2. 4. bemächtigen sich Herakleias 52, 1. Betrag der Hülfsstruppen in Arkadien 57, 2. vgl. 64, 3. gegen Argos 5. 58, 4. 59, 2 ff. Verabredung mit den Lak. 6, 61, 2. Hülfe 7, 19, 3. nach Syrakus 43, 7. 45, 1. 57, 5. 58, 4. stellen Schiffe 8, 3, 3. 5, 2. 106, 3. erobern Oropos 60, 1. Oenoe 98, 2 f. τὰ πάτρια τῶν πάντων B. 2, 2, 4. 3, 66, 1. vgl. 61, 2. δημόσιον 5, 50, 3. αἱ τέσσαρες βουλαὶ τῶν B. 5, 38, 2. 3. für den Namen des Landes 1, 107, 3. Erdbeben 3, 87, 2. vgl. Πάνακτον.

Βόλβη λίμνη 1, 58, 2. 4, 103, 1.

Βόλισσος 8, 24, 3.

Βοριάδης Eurytane 3, 100, 1.

Βοττία Mak. 2, 99, 3.

Βοττιαία Mak. 2, 100, 3.

Βοττιαῖοι. Nachbarn der Chalkidier 2, 99, 3. vgl. 1, 57, 3. 58, 1. 2, 79, 1. 6. 101, 1. 4, 7.

Βοττική 1, 65, 2. 2, 79, 2. 101, 2.

Βούδορον Sal. 2, 94, 2. 3, 51, 2.

Βουκολίων Arkadien 4, 134, 2.

Βουφράς 4, 118, 3.

Βρασιδάς ὁ Τελλίδος, Spartiat. kühn 2, 25, 2. beredt 4, 84, 2. thätig, klug, einsichtig, mässig 81, 1. 2. 108, 2. 117, 1. 3. 5, 7, 1. ξύμβουλος 2, 85, 1. 86, 4. 93, 1. 3, 69, 1. 2. 76. bei Pylos 4.

11, 3 f. 12, 1. 79, 2. bei Megara 4, 70—74. zieht nach Thrake 78—81. gegen Arrhibaeos 83, 1—3. zu Akanthos 84—88. zu Amphipolis etc. 102—108. in Akte 109, 1—3. zu Torone 110—116. vgl. 129, 1. 5, 2, 2. 3, 3. zu Skione u. Mende 4, 120—123. vgl. 5, 18, 6. 110, 1. gegen Arrhibaeos etc. 124—128. vgl. 132, 1. 2. gegen Potidaea 135. bei Amphipolis 5, 6—10. gefallen u. gefeiert 11, 1. 2. Gegner des Friedens 16, 1.

Βρασιδέιοι 5, 67, 1. 71, 3. 72, 2.

Βραυρώ Edonerin 4, 107, 2.

Βριζιννῖαι Leont. 5, 4, 3. 5.

Βρίλησσος Berg 2, 23, 1.

Βρομερός Lynkester 4, 85, 1.

Βρομισκος 4, 103, 1.

Βυζάντιοι fallen ab 1, 115, 5. unterworfen 117, 3.

Βυζάντιον 2, 97, 2. 8, 107, 1. oberst 1, 94. 128, 3 f. 129, 2. 130, 1 131, 1. abgefallen 8, 80, 2. 3.

Βωμιῆς Ophioner 3, 96, 2.

Γαληψός Colonie der Thasier 4, 107, 2. 5, 6, 1.

Γαυλίτης Karer 8, 85, 2.

Γέλα Fl. 6, 4, 3.

Γέλα St. gegr. 6, 4, 3. vgl. 7, 80, 2. Tyrann 6, 5, 4. Congress 4, 58. gegen Athen 5, 4, 5. vgl. 7, 50, 1. 57, 9.

Γελεᾶτις Ὑβλα 6, 62, 4.

Γέλων Tyrann 6, 4, 2. 5, 4. 94, 1.

Γελῶοι. Colonisten von Rhodos 7, 57, 5. νόμιμα Δωρικά 6, 4, 3. 4. gründen Akragas eb. Kamarina 6, 5, 4. Nachbarn 7, 58, 1. Stillstand mit denselben 4, 58. Verbündete der Syr. 7, 57, 5. 58, 1. vgl. 7, 1, 4. 5. stellen Reiter 6, 67, 3. Schiffe 33, 1.

Γεραιστός Eub. 3, 3, 4.

Γεράνεια Berg 1, 105, 3. 107, 2. 3. 108, 1. 4, 70, 2.

Γεράστιος μήν 4, 119, 1.

Γέτα zw. 7, 2, 3.

Γέται 2, 96, 1. 2. 98, 3.

Γῆς ἱερόν 2, 15, 3.

Γίγωνος St. 1, 61, 3.

Γλαύκη τῆς Μυκάλης 8, 79, 2.

Γλαύκων Ath. 1, 51, 3.

Γόαξις Edoner 4, 107, 2.

Γόγγυλος Eretr. 1, 128, 4.

Γόγγυλος Kor. 7, 2, 1.

Γορτυνία St. 2, 100, 2.

Γορτύνιος 2, 85, 4.

Γρααῖοι 2, 96, 3.
Γραϊκή. zu 2, 23, 2.
Γρησιτωνία 2, 99, 100, 3.
Γύλιππος Lak. geht nach Sik. 6, 93, 2. 3. 104, 1—5. 7, 1—5. vgl. 11, 1. 42, 3. zu Syr. 7, 2—6. geht nach Sik. 7, 12, 1. kehrt zurück 21, 1. ermuntert zu einer Seeschlacht § 2. greift Plemmyrion an 22—23. greift die Verschanzung der Athener an 37, 1 f. besiegt sie bei Epipolae 43—45. geht nach Sik. 46. kehrt zurück 50, 1. besiegt 53, 1—4. rüstet sich zur Seeschlacht 65. 69. Rede 66—68. schneidet den Athenern die Wege ab 74, 2. 79, 3. verhandelt 82, 1. 83, 1. 2. nimmt sie gefangen 85, 1. 2. sucht Nikias u. Demosthenes zu retten 86, 1. 2. bei Leukadia besiegt 8, 13, 1.
Γυμνοπαιδία 5, 82, 1. 3.
Γυρτώνιοι Thess. 2, 22, 3.
Δαΐθος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Δαίμαχος Plat. 3, 20, 1.
Δαμάγητος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Δαμάγων Lak. 3, 92, 4.
Δαμότιμος Sik. 4, 119, 2.
Δαναοί 1, 3, 3.
Δάρδανος St. 8, 104, 1.
Δαρεικὸς στατήρ 8, 23, 4.
Δαρεῖος ὁ Ἀρταξέρξου 8, 5, 4. 18, 1 f. 37, 1. 2. 58, 1.
Δαρεῖος (ὁ Ὑσιάσπου) 1, 14, 2. 16, 4, 102, 1. 6, 59, 3. 5.
Δασκυλίτις σατραπεία 1, 129, 1.
Δάσκων gründet Kamarina 6, 5, 3.
Δάσκων bei Syr. 6, 66, 2.
Δαυλία τῆς Φωκίδος 2, 29, 2.
Δαυλιάς ὄρνις 2, 29, 3.
Δαφνοῦς St. 8, 23, 5. 31, 2.
Δεινιάδας περιόικος 8, 22, 2.
Δεινίας 3, 3, 2.
Δεκέλεια. Lage 7, 19, 2. nach Alkibiades Rath (6, 91, 5. 93, 2. 7, 18, 2) von den Lak. besetzt 7, 19, 1. 2. 20, 1. besetzt 27, 2. 3. Nachtheile für Athen § 3. 28, 1. 4. vgl. 8, 3, 1. 5, 3. 69, 1. 70, 2. 71, 2. 4. 98, 3.
Δελφίνιον. Lage 8, 33, 1. 40, 3.
Δελφοί. ὁ ἐν Δ. θεός 1, 134, 4. 5, 32, 1. vgl. 1, 25, 1. 118, 3. 126, 2. 3, 92, 4. *ἱερόν* 1, 112, 3. streitig eb. *ἡ πρόμαντις* 5, 16, 5. *μαντεῖον* 1, 28, 2. *χρήματα* 1, 121, 2. 143, 1. *τρίπους* 132, 2. 3, 57, 2. *σῦλα* 4, 134, 1. die Stadt

und der Tempel des Apollon sollen autonom sein 5, 18, 1.
Δέρδας Mak. 1, 57, 1. 59.
Δερκυλίδας Spart. 8, 61, 1. 62, 1.
Δερσαῖοι 2, 101, 2.
Δευκαλίων 1, 3, 1.
Δήλια 3, 104, 2.
Δηλιακὸς χορὸς 3, 104, 5.
Δήλιον. Lage 4, 76, 3. vgl. § 4. 89, 1. 90, 1. 100, 1. Schlacht bei D. 4, 91 ff. 5, 14, 1. 15, 2.
Δήλιος Ἀπόλλων 1, 13, 5. 3, 104, 2.
Δήλιοι vertrieben 5, 1, 1 f. 8, 108, 3. zurückgeführt 5, 32, 1.
Δῆλος. Entfernung von Rhencia 3, 104, 2. Festfeiern § 3. 5. 7. *ταμῆων* 1, 96, 2. Erdbeben 2, 8, 2. gereinigt 1, 8, 1. 3, 104, 2 ff. erw. 3, 29, 1. 8, 77. 80, 2. 86, 1. vgl. *Δήλιος*.
Δημάρατος Ath. 6, 105, 3.
Δήμαρχος Syr. 8, 85, 3.
Δημίας Ath. 5, 116, 2.
Δημιουργοί zu Elis 5, 47, 11.
Δημόδοκος Ath. 4, 75, 1.
Δημοσθένης ὁ Ἀλκισθέου attischer Strateg 3, 91, 1. vgl. 5, 19, 2. 24, 1. zieht gegen die Aetoler 3, 94, 2 f. 95—98. bei Naupaktos 3, 102, 2 ff. gegen die Amprakioten u. Peloponnesier 105—113. seine *σῦλα* 114, 1. Rückkehr § 2. mit den Akarnanern befreundet 7, 57, 9. bei Pylos 4, 2—16. 29—39. bei Megara 4. 66—69. zu Naupaktos 3, 102, 2. 4, 76, 1. 77, 1. 2. bei Siphae 89, 1. 2. in Sikyonien 4, 101, 1. bei Epidaurus 5, 80, 3. nach Syrakus bestimmt 7, 16, 2. 17, 1. segelt hin 20, 2 f. 26, 1. 3. 31, 1. 4. 33, 3. 35, 1 f. vgl. 7, 57, 9. angekommen greift er an 42—45. sein Rath 47, 2 f. 49, 2 ff. greift mit der Flotte an 69, 4. will es abermals 72, 2. auf dem Rückzuge 75, 1. 78—82. 83, 1. 85, 3. getödtet 86, 1—4.
Δημοτέλης Mess. 4, 25, 8.
Διαγόρας 8, 35, 1.
Διακός 7, 27, 1. vgl. *Διοι*.
Διάκριτος Lak. 2, 12, 1.
Διάσια 1, 126, 4.
Διδύμη J. 3, 38, 1.
Διέμπορος Bocotarch 2, 2, 1.
Διτρέφης 7, 29, 1. Vater des Nikostratos 3, 75, 1. 4, 119, 2. 129, 3. vgl. *Διοτρέφης*.
Διῆς 5, 82, 1.
Δικτιδιῆς 5, 35, 1.

Διόδοτος Ath. 3, 41 — 49.
Διοί 2, 96, 2. vgl. *Διαζός*.
Διομέδων Ath. befehligt Schiffe 8, 19, 1. 20, 1. 23, 1. 24, 2. Strateg 54, 2. 55, 1. 73, 3 f.
Διόμιλος Andrier 6, 96, 3. 97, 3.
Διον am Athos 4, 109, 2. 3.
Διον in Mak. 4, 78, 6.
Διονύσια die ältern im Antheserion 2, 15, 3. die städtischen 5, 20, 1. 23, 5.
Διονυσιακὸν θεῖον 8, 93, 1.
Διονύσιον 8, 93, 3.
Διόνυσος 3, 81, 4. Tempel 2, 15, 3. 3, 81, 4. 8, 94, 1.
Διὸς ἱερόν 8, 19, 1.
Διοσκόρειον 4, 110, 1.
Διόσκοροι 3, 75, 2.
Διότιμος Ath. 4, 45, 1. 8, 15, 2.
Διοτρέφης Ath. 4, 53, 1. 8, 64, 1. vgl. *Διοτρέφης*.
Διφίλος Ath. 7, 34, 3.
Δόβηρος ἢ Παιονική 2, 98, 2. 99, 1. 100, 2.
Δόλοπες 4, 98, 1. 5, 51, 1.
Δολοπία 2, 102, 2.
Δόρκις Lak. 1, 95, 4.
Δράβησκος ἢ Ἡδωνική 1, 100, 3. 4, 102, 1.
Δραχμή. *Αἰγναία* 5, 47, 8. *Ἀπική* 8, 29, 1. 45, 2. *Κορινθία* 1, 27, 1.
Δριμουῦσσα J. 8, 31, 2.
Δρύοπες 7, 57, 4.
Δρυὸς μεγάλαί 3, 24, 1.
Δρωῖοι Thraker 2, 101, 2.
Δύμη τῆς Ἀχαΐας 2, 84, 2. 3.
Δωριεύς Rhodier 3, 8, 1. 3, 35, 1. 84, 1.
Δωριεύς collectiv 4, 64, 2.
Δωριῆς. Das Stammland der Lak. 1, 107, 1. 3, 92, 2. vgl. 1, 18, 1. Zeit der Einwanderung in den Pel. 4, 12, 2. vgl. 7, 5, 3. in Korinthos 4, 42, 2. in Asien 2, 9, 3. frei, in Sikilien 3, 86, 1. 4, 64, 2. 6, 77, 1. 7, 58, 2. in Syrakus 7, 57, 1. dorische Völkerschaften vor u. in Syrakus 7, 57 — 58. den Jonern feindlich 4, 61, 2. 6, 80, 3. 82, 1 f. vgl. 1, 124, 1. sie verachtend 5, 9, 1. 6, 77, 1. 7, 5, 3. 8, 25, 2. *Καρνείος μὴν ἱερομήνια Δωριέσιν* 5, 54, 2.
Δωριακὸς πόλεμος 2, 54, 1.
Δωρικὸς 3, 95, 1. 102, 1. *πόλεμος* 2, 54, 2. *γένος* 1, 24, 2. *νόμιμα* 6, 4, 4. *ὅσον Δωρικὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν* 7, 44, 7.

Δωρίς γλῶσσα 3, 112, 2. *γωνή* 6, 5, 2. *Δωριῆες πόλεις* 3, 86, 1.
Δῶρος Thess. 4, 78, 1.

Ἐβρος Fl. 2, 96, 4.

Ἐγεστία St. der Elymer 6, 2, 3. athenische Gesandte dort 6, 6, 4. getäuscht 46, 3, 4. Schiffe 44, 4. 46, 1. 4. die Athener dort 62, 1. 4. Reiter etc. gefordert 88, 7. gesandt 98, 1.

Ἐγεσταῖοι ἄνδρες βάρβαροι 6, 14, 4. 7, 57, 10. *γυγάδες* 6, 19, 1. Nachbarn der Selinuntier und in Fehde mit ihnen 6, 6, 2. 4. rufen die Athener zur Hülfe 6, 6, 3 ff. 10, 3. 11, 2. 4. 13, 3. 33, 2. 77, 1. 7, 57, 10. schicken Geld 6, 8, 1. vgl. 47, 1. 62, 1 f. täuschen § 2. 22, 3. 46, 2 ff. erhalten Hykkara 62, 3. schicken Reiter 98, 1.

Εἰδομένη Mak. 2, 100, 2.

Εἴλωτες. Ursprung 1, 101, 2. Abfall § 1. 2, 27, 2. 3. 54, 3. 4, 56, 4. Kampf 1, 102 — 103. Schutzfliehende getödtet 128, 1. vom Pausanias aufgewiegelt 132, 4 f. zahlreich 8, 40, 2. gefährlich u. vernichtet 4, 80, 1 — 3. dienen im Kriege 4, 8, 7. (26, 3 f.) 80, 3. 5, 34, 1. 57, 1. 64, 1. 7, 19, 3. 58, 3. freigelassen 5, 34, 1 f. entlaufen 4, 41, 3. 5, 14, 2. vgl. 35, 5. 6, 56, 2. 3. 7, 26, 2.

Ἐκκρητος Spart. 7, 19, 3.

Ἐλαιᾶτις τῆς Θεσπρωίδος 1, 46, 2.

Ἐλαιουῶς 8, 102, 2. 103, 1. 2. 107, 2.

Ἐλαιούσιοι 8, 107, 2.

Ἐλαφηβολιών 4, 118, 3. 5, 19, 1.

Ἐλένη 1, 9, 1.

Ἐλεός sonst 8, 26, 2.

Ἐλευσίνιοι unter Eumolpos 2, 15, 1.

Ἐλευσίνιον 2, 17, 1.

Ἐλευσις 1, 114, 2. 2, 19, 2. 20, 2. 21, 1. 4, 68, 4.

Ἐλιμιῶται Mak. 2, 99, 2.

Ἐλιξος meg Strateg 8, 80, 3.

Ἐλλάνικος Historiker 1, 97, 2.

Ἑλλάς. Name 1, 3, 1 ff. alter Zustand 1, 2, 1 ff. 12, 1. *κατὰ κόμας* bewohnt 1, 10, 3. *σιθηροφορέϊ* 1, 6, 1. vgl. 5, 3. unternahm nichts 3, 1. 17, 2. geringe Macht vor Troia 10, 7. Seewesen 4, 1. 13, 1. 15. *βασιλείαι* 13, 1. *τυραννίδες* 17, 1. 18, 1 — 3. Colonien 12, 1 — 3. mächtiger 13, 1. von Xerxes angegriffen 18, 3. von Athen bedrückt 1, 68, 3. 4, 92, 3. die Lak. als Befreier 2, 8, 3. 4, 85, 1. 3. 86, 1. 87, 2. 108,

2. 121, 1. 5, 9, 7. um die Hegemonie zu erlangen 8, 2, 3. Unglück 1, 23, 1 ff. Aufregung 2, 8, 1 ff. Misstrauen gegen Durchzüge 4, 78, 2. trüglich in seinen Angaben 6, 17, 4. Adjectiv 6, 62, 2.

Ἑλληγν ὁ Δευκαλιώνος 1, 3, 1. adj. 2, 36, 3.

Ἑλληγνες. πρῶτοι 1, 3, 3. vgl. § 2 u. 4. die alten waren Räuber 1, 5, 1. vgl. 4, 1. verkehrten mehr zu Lande 13, 3. vgl. § 5. τὰ νόμιμα τῶν Ἑ. 4, 97, 2. vor Troia 1, 10, 4—11, 3. Folgen der Rückkehr 12, 1. Seewesen 13—15. ohne Einheit 15, 2. die reichsten 1, 25, 4. vgl. 8, 2. 13, 4. 8, 45, 4. Hegemonie der Lak. u. Ath. 18, 4—7. Wichtigkeit der Flotte gegen Xerxes 74, 1. vgl. 89, 1. schliessen sich an Athen an 95 ff. schwächer an Truppen als sie angeben 6, 17, 4. aufgeregt durch Athens Unglück 8, 2, 1. durch einander aufzureihen 46, 2. vgl. 57, 2. 87, 4. die Einen wagen nicht leicht durch der Andern Gebiet zu ziehen 4, 78, 2. glauben viel Falsches 1, 20, 4. in Asien wohnhafte 8, 46, 3. in Makedonien 4, 124, 1. in Sikilien 3, 116, 2. 4, 25, 9. 6, 2, 5. 6. 7, 58, 2. 3. Ἑλληγνες νεανίσκοι 8, 69, 3.

Ἑλληγνικός. ἔθνη τῶν ἐν Σικελίᾳ 7, 58, 2. ἀρχή 1, 128, 2. πόλεμος 1, 112, 1. 128, 2. θάλασσα 1, 4. δύναμις 6, 31, 1. στρατόπεδον 5, 60, 3. ἔργον 7, 87, 5. χωρίον 1, 80, 2. 7, 60, 2. τὸ Ἑ. 138, 1. ἐκινήθη 3, 82, 1. vgl. 83, 1. τὸ ἄλλο Ἑ. 1, 1, 1. 15, 3. 4, 20, 3. πᾶν τὸ Ἑ. 3, 57, 2. τὸ ξύμπαν Ἑ. 6, 90, 3. τὸ παλαιὸν Ἑ. den Barbaren ähnlich 1, 6, 4. ἀνακωγή τῶν Ἑ. 8, 87, 4. τὰ Ἑ. ξυνετίθεσαν 1, 97, 2.

Ἑλληγνίς πόλις 3, 113, 3. πόλις 1, 35, 1. 6, 20, 1. 46, 3. 8, 5, 5. in Thrake 2, 97, 3.

Ἑλληγνотаμίαι 1, 96, 2.

Ἑλληγσπόντιοι 6, 77, 1.

Ἑλληγσποντος das Meer 2, 67, 1. 96, 1. 4, 75, 1. 8, 80, 3. 99, 2. 100, 1. 103, 1. 108, 2. στενός 106, 1. das Land 1, 128, 2. 8, 6, 1. 2. 8, 3. 22, 1. 23, 4. 39, 2. 61, 1. 62, 1. 79, 3. 4. 80, 2 f. 101, 2. 109, 2. φυλακή τοῦ παντός Ἑ. 8, 62, 2. den Athenern verbündet 2, 9, 3. vgl. 1, 89, 2. 8, 86, 3. 96, 3.

Ἑλλόμενον τῆς Λευκαδίας 3, 94, 1.

Ἑλος Lak. 4, 54, 4.

Ἑλυμοι in Sikilien 6, 2, 3. 6.

Ἑλωρινή ὁδός Syr. 6, 66, 3. 70, 4. 7, 80, 3.

Ἑμβατον τῆς Ἑρυθραίας 3, 29, 2. 32, 1.

Ἑμπεδίας Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἑνδιος Lak. 5, 44, 1. Ephor 8, 6, 2. 12, 1. 2. 17, 2.

Ἑνιπέυς Fl. 4, 78, 3.

Ἑννεάκρουνος Quelle 2, 15, 4.

Ἑννέα ὁδοί Thrake 1, 100, 2. 4, 102, 2.

Ἑντιμος gründet Gela 6, 4, 3.

Ἑννάλιον 4, 67, 1.

Ἑξήκεστος Syr. 6, 73, 1.

Ἑορδία, Ἑορδοί 2, 99, 4.

Ἑπιδάμνιοι. Schicksale 1, 24 ff.

Ἑπίδαμνος. Lage 1, 24, 1. 26, 3. Schicksale 1, 24 ff. 146. 3, 70, 1. als Colonie von Korinthos in Anspruch genommen 1, 25, 1 f. 26, 2. 27, 1. 28, 1—3. 29, 1. 3.

Ἑπιδαυρία 4, 45, 2. 3. 8, 10, 2. verheert 5, 54, 3. 55, 2. 3.

Ἑπιδαύριοι. unterstützen die Kor. 1, 27, 3. 105, 4. die Aegineten § 3. die Megarer 114, 1. Fehde mit Argos 5, 53—58. fallen ins Argeiische ein 3, 75, 3. vgl. 77, 3. stellen den Lak. Schiffe 8, 3, 3.

Ἑπιδαύριος πόλεμος 5, 26, 3.

Ἑπίδαυρος 2, 56, 3. 4, 45, 2. 8, 92, 3. verheert 2, 56, 2 f. 6, 31, 1. von Lak. unterstützt 5, 56, 1. angegriffen § 5. 75, 3 f. vgl. 77, 2. 80, 3.

Ἑπίδαυρος ἢ Λιμηρά 4, 56, 2. 6, 105, 3. 7, 18, 4. 26, 2.

Ἑπιδημιουργοί 1, 56, 2.

Ἑπιζεφύριοι Λοκροί 7, 1, 1. vgl. Λοκροί.

Ἑπικλήης Ath. 1, 45, 1. 2, 23, 1. Lak. 8, 107, 2.

Ἑπικουρος Ath. 3, 18, 2.

Ἑπικυδίδας Lak. 5, 12.

Ἑπιπολαί. Lage u. Name 6, 75, 1. 96, 1. 2. 3. 97, 1—4. 101, 1. 2. 103, 1. 7, 44, 8. κύκλος 6, 102, 1. τείχος 7, 4, 1. 5, 1. erw. 7, 1, 1. 2, 4. 42, 5. 43, 1. 2. 4. 45, 1. 46. 47, 2.

Ἑπιτάδας Lak. 4, 8, 7. 31, 2. 33, 1. 38, 1. 39, 2.

Ἑπιτελίδας Lak. 4, 132, 3. wofür wohl Πασιτελίδας zu lesen ist.

Ἑραί St. 8, 19, 2. 20, 2.

Ἐρασινίδης Kor. 7, 7, 1.
 Ἐρασιστρατος Ath. 5, 4, 1.
 Ἐρατοκλείδης Kor. 1, 24, 1.
 Ἐρέσιοι 8, 23, 3.
 Ἐρέσος. abgefallen 3, 18, 1. unterworfen 35. vgl. 8, 23, 2. abermals § 3. 100, 3. angegriffen § 4 f. 101, 1. 103, 1.
 Ἐρέτρια 8, 60, 1. 95, 1 ff. *τείχισμα* § 4.
 Ἐρετριῆς. Lage der Stadt 8, 95, 2. Hafen § 3. Krieg mit Chalkis 1, 15, 2. den Athenern unterworfen 7, 57, 3. ihnen feindlich 8, 95, 1—4. vgl. 60, 1. 2. Colonie Mende 4, 123, 1.
 Ἐρεχθεύς 2, 15, 2.
 Ἐρινεὸς τῆς Ἀχαΐας 7, 34, 1. 7.
 Ἐρινεός in Doris 1, 107, 1.
 Ἐρινεός Fl. 7, 80, 4. 82, 4.
 Ἐρίνυες 1, 126, 7.
 Ἐρμαῖ 6, 27, 1. verletzt eb., 28, 1. 53, 1. 2. 60, 3. 61, 1.
 Ἐρμαιον 7, 29, 2.
 Ἐρμαιώνδας Theb. 3, 5, 3.
 Ἐρμιονῆς 1, 27, 3. 8, 3, 3.
 Ἐρμιονίς γῆ verheert 2, 56, 3. *τηήρης* 1, 128, 2. vgl. 131, 1. 8, 33, 1.
 Ἐρμοκράτης Syr. Reden 4, 58—64. vgl. 65, 1. 6, 32—34. Rathschläge 72, 1—4. Strateg 73. 96, 3. Rede zu Kamarina 75—80. Rath 99, 2. 7, 21, 2. 5. Pläne gegen die Athener 73, 1. 3. 8, 26, 1. gegen Tissaphernes 29, 2. 45, 3. 85, 2—4. abgesetzt 6, 103, 4. verbannt 8, 85, 3.
 Ἐρμων Ath. 8, 92, 6.
 Ἐρμων 4, 58, 2. 6, 32, 3. 72, 1.
 Ἐρύθραι Böot. 3, 24, 2.
 Ἐρυθραῖ 8, 24, 5. 28, 5. 32, 2. 33, 2.
 Ἐρυθραία 3, 33, 1. *τείχη* 8, 24, 2. vgl. 33, 1 u. 3, 29, 2.
 Ἐρυθραῖοι. fallen ab 8, 5, 4. 6, 4. 14, 2. stellen Truppen 16, 1. Gefangene entkommen 33, 2 f.
 Ἐρυξ St. 6, 2, 3. 46, 2.
 Ἐρυξιλίδας Lak. 4, 119, 1.
 Ἐστίαια 7, 57, 2.
 Ἐστιαίης aus Athen 1, 114, 2. 7, 57, 2.
 Ἐστιόδωρος Ath. 2, 70, 1.
 Ἐτεόνικος Lak. 8, 23, 3.
 Ἐυάλας Spart. 8, 22, 2.
 Ἐυαρχος Tyr. 2, 30, 1. 33, 1.
 Ἐυαρχος gründet Katane 6, 3, 3.
 Ἐυβοῆς theilweise abgefallen 1, 98, 2. *γυγάδες* 113, 2. unterdrückt 4, 92,

3. suchen abzufallen 8, 5, 1. vgl. 60, 1. 91, 1.
 Ἐυβοία 3, 3, 4. Lage 2, 55, 1. 3, 93, 1. Meer 4, 109, 2. Colonien 6, 3, 1. 4, 5. Chalkidier 6, 76, 2. 84, 2. vgl. 7, 29, 2. abgefallen 1, 114, 1. 2. ἄλωσις eb., 1, 23, 4, u. 2, 2, 1. vgl. Ἐσταίης. wichtig für Attika 2, 14. 3, 17, 1. 7, 28, 1. 8, 95, 1. 96, 2. wohl bewacht 2, 26. 32. 3, 17, 1. 8, 1, 4. 74, 2. 86, 6. gefährdet 3, 92, 2. 93, 1. 8, 60, 1. sinnt auf Abfall 8, 5, 1 f. 60, 1 f. 91, 1 f. Niederlage der Athener dort 96, 1 f. 106, 4. vgl. 107, 2. Abfall 95, 4. Erdbeben 3, 87, 2. 89, 2.
 Ἐυβοϊκά 1, 87, 4.
 Ἐυβουλος Chier 8, 23, 3.
 Ἐυεσπερίται 7, 50, 2.
 Ἐυετιῶν ath. Strateg 7, 9, 1.
 Ἐυηνος Fl. 2, 83, 3.
 Ἐυθύδημος Ath. 5, 19, 2. 24, 1. Strateg 7, 16, 1. 69, 4.
 Ἐυθυκλῆς Kor. 1, 46, 2. 3, 114, 4.
 Ἐυκλείδης gründet Himera 6, 5, 1.
 Ἐυκλῆς ath. Strateg 4, 104, 2.
 Ἐυκλῆς syr. Strateg 6, 103, 4.
 Ἐυκράτης Ath. 3, 41.
 Ἐυκτιμῶν ath. Strateg 8, 30, 1. 2.
 Ἐυμαχος Kor. 2, 33, 2.
 Ἐυμενίδες 1, 126, 7.
 Ἐυμολπίδαι 8, 53, 2.
 Ἐυμολπίδης Plat. 3, 20, 1.
 Ἐυμολπος zu Eleusis 2, 15, 2.
 Ἐυξείνος πόντος 2, 96, 1. 97, 1. 5.
 Ἐυπαιίδας Epid. 4, 119, 2.
 Ἐυπάλιον 3, 96, 1. 102, 1.
 (Ἐυπομπίδας Plat. 3, 20, 1.)
 Ἐυριπίδης 2, 70, 1. 79, 1.
 Ἐυριπος 7, 29, 1. 2. 30, 1.
 Ἐυρύβατος Kerk. 1, 47, 1.
 Ἐυρύηλος Syr. 6, 97, 2. 7, 2, 4. 43, 3.
 Ἐυρύλοχος Spart. bei Naupaktos 3, 100, 2. 101, 1. zieht sich zurück 102, 3 f. bei Argos A. 105—108. fällt 109, 1.
 Ἐυρύμαχος Theb. 2, 2, 2. 5, 4.
 Ἐυρυμέδων ath. Strateg zu Kerkyra 3, 80, 2. 81, 3. 85, 1. bei Tanagra 91, 2. nach Sikilien 3, 115, 3. 4, 2, 1. 3, 1. 8, 2. 46, 1. 47, 1. bestraft 65, 3. nach Sik. 7, 16, 2. 31, 2—4. 33, 3. 35, 1. 42, 1. kämpft 43, 2. sein Rath 49, 4. fällt in der Seeschlacht 52, 2.
 Ἐυρυμέδων Fl. 1, 100, 1.
 Ἐυρυσθεύς 1, 9, 2.

Εὐρυτάν 3, 100, 1.
Εὐρυτᾶνες 3, 94, 4.
Εὐρύτιμος Kor. 1, 29, 2.
Εὐρώπη 1, 89, 1. 2. 2, 97, 5.
Εὐρωπός Mak. 2, 100, 2.
Εὐστροφος Lak. 5, 40, 3.
Εὐφραμίδας Kor. 2, 33, 2. 4, 119, 1. 5, 55, 1.
Εὐφημος Ath. 6, 75, 3. 81—88.
Εὐφίλητος Ath. 3, 86, 1.
Ἐφεσία 3, 104, 3.
Ἐφεσος 1, 137, 3. 3, 32, 1. 33, 1. 4, 50, 3. 8, 19, 1. Artemis 8, 109, 2.
Ἐφοροί. Σθενελαΐδας 1, 85, 3. *ἐπιψηφίζει* 87, 1. rufen den Pausanias zurück 131, 1. setzen den König fest 131, 2. führen die Untersuchung 133. 134, 1 f. arbeiten an Aufhebung eines Vertrages 5, 36, 1. 38, 4. schicken Gesandte 6, 88, 11. instruiren die Befehlshaber 8, 11, 3. leiten Unternehmungen 12, 1. 2. vgl. *Ἐνδιος*. Eponyme 2, 2, 1. 8, 58, 1.
Ἐφύρη Thespr. 1, 46, 2 f.
Ἐχεκρατίδης Thess. 1, 111, 1.
Ἐχετιμίδας Lak. 4, 119, 1.
Ἐχινάδες J. Lage 2, 102, 3.

Ζάγκλη 6, 4, 5. 6. 5, 1.
Ζακύνθιοι. Verbündete Kerkyras 1, 47, 2. Athens 2, 7, 3. 9, 3. vgl. 3, 94, 1. 95, 2. 7, 57, 6.
Ζάκυνθος. Lage 2, 66. bedroht 80, 1. Athenen dort 4, 8, 2. 13, 2. 7, 31, 1.
Ζευξίδαμος Lak. 2, 19, 2. 47, 1. 71, 1. 3, 1, 1.
Ζευξίδας Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Ζεύς. Ἐλευθέριος 2, 71, 2. *Ἰθωμάτας* 1, 103, 2. *μειλίχιος* 126, 4. *Νέμειος* 3, 96, 1. *Ὀλύμπιος* 2, 15, 3. 3, 14, 1. 5, 31, 2. 50, 1. *Διὸς ἱερόν* 2, 14, 1. 5, 16, 6. 47, 13. *πέμμενος* 3, 70, 3. *ἑορτῇ ἢ μεγίστῃ* 1, 126, 2—4. *υἱὸς ἡμίθεος* 5, 16, 5.
Ζώπυρος Perser 1, 109, 2.

Ἠγησανδρίδας Spart. 8, 91, 2. 94, 1 f. 95, 2.
Ἠγήσανδρος Lak. 4, 132, 3. 8, 94, 2.
Ἠγήσανδρος Thespier 7, 19, 3.
Ἠγησιππίδας Lak. 5, 52, 1.
Ἠδῶνες 2, 99, 3. 4, 102, 1. 2. 109, 3. 5, 6, 4. König 4, 107, 2.
Ἠδωνικός 1, 100, 3. 4, 107, 2.
Ἠδωνοί 1, 100, 3.

Ἠετιώνεια. Lage 8, 90, 4 f. vgl. § 2 f. 91, 2. 92, 1. 6.
Ἠϊῶν ἢ ἐπὶ Θράκης, Μενδαιῶν ἀποικία erobert 4, 7.
Ἠϊῶν ἢ ἐπὶ Στρουμόνι 4, 50, 1. Lage 102, 2. vgl. 107, 1. erobert 1, 98, 1. erhalten 104, 3. 106, 2. 108, 1. vgl. 5, 6, 1. 10, 1. 7. 10.
Ἠλεία 2, 25, 3. 6, 88, 10. Grenze 5, 34, 2.
Ἠλεῖος ἀνὴρ 3, 29, 2. Verbündete der Lepreaten 5, 31, 2. Feinde derselben § 3 f. stellen Schiffe, den Kor. 1, 27, 3. 46, 1. den Lak. 2, 9, 2. von den Athenern angegriffen 2, 25, 3 f. sträuben sich 5, 17, 3. mit den Kor. etc. verbündet 31, 1 f. 35, 1. mit den Lak. verfeindet 34, 2. vgl. 31, 2 ff. Bund mit Athen 43, 3. 44, 2. 47, 1 ff. vgl. 78. schliessen die Lak. von den Olympien aus 49, 1 ff. 50, 2. senden den Argeiern 3000 Hopliten 58, 1. vgl. 61, 1. wollen gegen Lepreon ziehen 62, 1 f. senden den Mantineern 3000 Hopliten 75, 4. Athenen bei ihnen 7, 31, 1. ihr *ἐπίνειον* 1, 30, 2. 2, 84, 3.
Ἠλις 2, 66. 5, 47, 11. 12. Lage 2, 66. ἢ *κοιλῆ* 2, 25, 3.
Ἡρα 3, 68, 3. Tempel 4, 133, 1.
Ἡραιῆς Ἀρχάδων 5, 67, 2.
Ἡραῖον zu Kerkyra 1, 24, 4. 3, 75, 4. 79, 1. 81, 2. zu Plataea 3, 68, 1.
Ἡραῖον. ἄκρα 5, 75, 5.
Ἡράκλεια ἢ ἐν Τραχινίᾳ 3, 92, 1. ἢ *ἐν Τραχίνι* 3, 100, 2. 4, 78, 1. 5, 12. Lage 3, 92, 5. 93, 1. von den Boeotern besetzt 5, 52, 1. 66, 1.
Ἡρακλεΐδαι 1, 9, 2. 6, 3, 2. Heimkehr 1, 12, 2.
Ἡρακλεΐδης syr. Strateg 6, 73, 1. 103, 4.
Ἡράκλειον 5, 64, 4. 66, 1.
Ἡρακλεῶται οἱ ἐν Τραχίνι 5, 51, 1. 2.
Ἡρακλεῶτις im Pontos 4, 75, 3.
Ἡρακλῆς 7, 73, 2. vgl. 5, 16, 5. οἱ ἀπὸ Ἡ. 1, 24, 1.
Ἡσιόδος Tod 3, 96, 1.
Ἡσσιοι 3, 101, 2.
Ἡφαιστος 3, 88, 1.

Θάρυπος Molosser 2, 80, 4.
Θάσιοι von Athen bekriegt 1, 100, 2. 101, 1 f. wieder abgefallen 8, 64, 2 f. Colonien 4, 107, 2. vgl. 5, 6, 1.

Θάσος J. Colonie der Parier 4, 104, 3. Athener dort 105, 1. Besitz 1, 100, 2. Verfassung 8, 64, 2 f.

Θάψος. gegründet 6, 4, 1 f. Isthmos 6, 97, 2. Athener dort 6, 97, 1 f. 99, 3. 101, 2. 102, 3. vgl. 7, 49, 1.

Θεαγένης meg. Tyr. 1, 126, 2 f. vgl. Θεογένης.

Θεαίνετος Plat. 3, 20, 1.

Θέατρον Διονυσιακόν 8, 93, 1.

Θεμιστοκλῆς. Charakter 1, 138, 1 — 4. Gründer der ath. Seemacht 14, 3. 74, 1. 93, 2 ff. Gesandter 90, 3 — 92. seine letzten Schicksale 135 — 138.

Θεογένης Ath. 4, 27, 3. 5, 19, 2. 24, 1.

Θεόδωρος 3, 91, 1.

Θεόλυτος Akarnaner 2, 102, 1.

Θέρμη Mak. 1, 61, 1. 2, 29, 5.

Θερμοπύλαι 2, 101, 2. Lage 3, 92, 5. 4, 36, 3.

Θέρμων Lak. 8, 11, 2.

Θεσπιεύς 7, 19, 3. Θεσπιῆς bei Delion 4, 93, 4. 96, 2. ihre Mauern zerstört 133, 1. Aufstand des Volkes 6, 95. Hopliten in Sik. 7, 25, 3.

Θεσπικὴ γῆ 4, 76, 2.

Θεσπρωτὶς γῆ beschrieben 1, 46, 2 f. vgl. 30, 3. 50, 3.

Θεσπρωτοὶ ἀβασιλευιοὶ 2, 80, 4.

Θεσσαλία. fruchtbar mit Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. schwer zu passiren 4, 78, 2. vgl. 5, 13 f. von den Persern unterworfen 8, 43, 4. König 1, 111, 1. Zug der Athener dahin eb. Pierion 5, 13.

Θεσσαλοί. wandern ein 1, 12, 2. mit Athen u. Argos verbündet 1, 102, 3. Reiter 111, 1. bei den Athenern 107, 4. 2, 22, 2 f. den Herakleoten feindlich 3, 93, 2. 5, 51, 1. den Ath. günstig, den Lak. nicht 4, 78, 3 f. vgl. 108, 1. ihr Gebiet § 4. vgl. 2, 101, 2. 8, 3, 2.

Θεσσαλός Peisistratos Sohn 1, 20, 2. 6, 55, 2.

Θῆβαι 4, 76, 1. Lage 2, 5, 1. vgl. 3, 22, 5. 24, 1 f. ὄρμητήριον der Perser 1, 90, 2.

Θηβαῖοι. ihre ξύμμοροι 4, 93, 4. vgl. 76, 2. Oligarchie im Perserkriege 3, 62, 2. Boeotarchen 4, 91, 2. Feinde der Plataeer 2, 71, 3. vgl. 3, 54 — 56. 59, 2 ff. unterstützen die Kor. 1, 27, 3. überfallen Plataea 2, 2 — 6. 7, 18, 2. betreiben die Hinrichtung der Gefangenen 60

bis 67. erhalten den Ort 68, 2 f. den Lak. nützlich 68, 3. bei Tanagra 3, 91, 3. bei Delion 4, 93, 4. 96, 4. zerstören Thespieas Mauern 4, 133, 1. vgl. 6, 95. bei Mykalessos 7, 30, 1 ff. ihr ἱππικόν eb. § 2. stammverwand mit den Methymnaeern 8, 100, 3.

Θηβαῖς 3, 58, 4.

Θῆρα J. 2, 9, 3.

Θηραμένης ὁ Ἄγνωτος ath. Strateg 8, 89, 2. gegen die Demokratie 68, 4. 89, 2. für sie 90, 4. 91, 1. 2. 92, 3 f. 6. 9 f. 94, 1.

Θηραμένης (Θηριμένης) Lak. führt Schiffe nach Asien 8, 26, 2. 29, 2. nachgiebig eb. 31, 1. schliesst einen Vertrag 36, 2. 43, 3. 52, 1. kommt um 38, 1.

Θησεῖον τὸ ἐν πόλει 6, 61, 3.

Θησεύς. Verdienste 2, 15, 1 f.

Θορικὸς Alt. 8, 95, 1.

Θουκλῆς Ath. 3, 80, 1. 91, 2. 115, 3. 7, 16, 2.

Θουκλῆς Chalk. gründet Naxos u. Leontinoi 6, 3, 1. 3.

Θουκυδίδης (ὁ Μελησίου) 1, 117, 2.

Θουκυδίδης ὁ Ὀλόρου. Ἀθηναῖος 1, 1, 1. 5, 26, 1. Bergwerke 4, 105, 1. erkrankt 2, 48, 2. rettet Eion 4, 104, 3. 106, 3. 107, 1. verbannt 5, 26, 5. Forschungen § 4 f. vgl. 1, 20 — 23. τὰδε ξυνέγραψεν 4, 104, 2. vgl. 2, 70, 3. 103, 2. 3, 25, 2. 88, 2. 116, 2. 4, 51. 135, 2. 5, 26, 1. 6, 7, 4. 93, 4. 7, 18, 5. 8, 6, 5. 60, 3.

Θουκυδίδης Pharsalier 8, 92, 8.

Θουρία 6, 61, 6. 88, 10. Gylippos dort 104, 3. Athens Freunde verbannt 7, 33, 5 f. vgl. zu 8, 35, 1.

Θουριᾶται Lak. 1, 101, 1.

Θουριᾶτις γῆ 7, 35, 1.

Θούριος. νῆες 8, 35, 1. 61, 2. Θούριοι 6, 104, 4. 7, 33, 6. 35, 1. 57, 10. 84, 1. örtlich 6, 61, 5.

Θρᾶκες. früher in Phokis 2, 29, 2. Βιθυνοὶ 4, 75, 3. die europ. die jenseit des Strymon 2, 101, 2. mordsüchtig 7, 29, 4. vernichten ath. Colonisten 1, 100, 3. 4, 102, 1. autonome 2, 29, 2. 96, 2. 98, 2. vgl. 7, 27, 1. König Teres 2, 29, 1. 95, 1. 96, 1. nehmen gern Geschenke 97, 4. Zug gegen Mak. 95 f. 98. 100 f. Söldner 4, 129, 2. 5, 6, 2. 4. vgl. 7, 9, 1. 27, 1. Niederlage 29 — 30.

[Θρᾶκες Sic. 6, 74, 2?]

Θράκη das phokische 2, 29, 2. das eig. 1, 100, 3. 130, 1. 2, 29, 4 f. König 4, 101, 3. μέταλλα 4, 105, 1. Einfluß der Athener 2, 67, 1 ff. 4, 105, 1. 5, 6, 2. ἐπὶ Θράκης 1, 60, 2. 4, 70, 1. 74, 1. ἡ ἐπὶ Θ. πάροδος 3, 92, 3. Ἡϊὼν ἡ ἐπὶ Θρ. 4, 7. οἱ ἐπὶ Θρ. 5, 30, 3. 4, 104, 2? οἱ ἐπὶ Θρ. ξύμμαχος 1, 56. 2, 26, 3. 35, 2. 4, 102, 1. 122, 1. 5, 26, 3. 30, 3. οἱ ἐπὶ Θ. Χαλκιδῆς 1, 57, 2. 2, 95, 1. οἱ ἐπὶ Θ. ἀγεστώτες 4, 79, 1. τὰ ἐπὶ Θ. 1, 59. 68, 4. 2, 9, 3. 4, 78, 1. 82. 5, 21, 1. τὰ ἐπὶ Θ. χωρία 2, 29, 4. 5, 2, 1. 12. 80, 4. ὁ ἐπὶ Θ. πόλεμος 2, 29, 4. 95, 2. οἱ ἀπὸ Θ. 5, 34, 1. 5, 67, 1? vgl. 35, 4 u. 5. 38, 1. 5.

Θράκιος. στρατιά 2, 29, 4. πύλαι zu Amphipolis 5, 10, 1. 7.

Θρασύβουλος ὁ Λύκου ath. Triearch 8, 73, 3. befestigt die Demokratie eb. u. 75, 2. Strateg 76, 1. vgl. 81, 1. 100, 4. 104, 2. 105, 1. 3.

Θρασυκλῆς Ath. 5, 19, 2. 24, 1. 8, 15, 2. 17, 3. 19, 1.

Θράσυλλος Ath. befestigt die Demokratie 8, 73, 3. 75, 2. Strateg 76, 1. 100, 1. 104, 2. 105, 1. 3.

Θράσυλλος Arg. 5, 59, 5. 60, 5.

Θρασυμηλίδας Lak. 4, 11, 1.

Θριάσιον πεδῖον 2, 19, 2. 20, 2. 21, 1.

Θρίωζε 1, 114, 2. 2, 21, 1.

Θρόνιον 2, 26.

Θύαμις Fl. 1, 46, 2.

Θύαμος B. 3, 106, 2.

Θυμοχάρης Ath. 8, 95, 1.

Θυρέα 2, 27, 2. 4, 56, 3. 57, 3. 5, 41, 1.

Θυρεᾶτις 6, 95. γῆ 2, 27, 2.

Θύσσοσ Aktē 4, 109, 2. 5, 35, 1.

Ίάπυγες ἀκοντισταί 7, 33, 3. Söldner 57, 10.

Ίαπυγία ἄκρα 6, 30, 1. 34, 4. 44, 2. Inseln 7, 33, 3.

Ίάς 4, 61, 1.

Ίασιχὸς κόλπος 8, 26, 2.

Ίασος St. 8, 28, 2. 3. 29, 1. 36, 1. 54, 1.

Ίβηρες 6, 2, 2. 90, 2.

Ίβηρία 6, 2, 2.

Ίδακος 8, 104, 1.

Ίδη B. 4, 52, 3. 8, 108, 2.

Ίδομένη Hügel 3, 112, 1. 113, 2. Ίδομένη eb.

Ίέγας 7, 2, 3.

Ίέρα J. 3, 88, 1. 2.

Ίεραμένης 8, 58, 1.

Ίερῆς 3, 92, 1.

Ίερόφων 3, 105, 3.

Ίηλυσός St. 8, 44, 2.

Ίθώμη 1, 101, 1 f. 102, 1. 103, 1. 3, 54, 3.

Ίθωμήτης Ζεὺς 1, 103, 2.

Ίκαρος J. 3, 29, 1. [33, 1?] 8, 99, 3.

Ίλιον 1, 12, 1. 2. 6, 2, 3.

Ίλλυρικός 1, 24, 1.

Ίλλυριοί 1, 26, 3. 4, 124, 3 f. 125, 1 f.

Ίμβριοι 3, 5, 1. 4, 28, 3. 5, 8, 2. 7, 57, 2.

Ίμβρος 8, 102, 3. 103, 2.

Ίμέρα 6, 5, 1. 7, 1, 1—3. die einzige hellenische St. an der Nordküste 6, 62, 2. vgl. 7, 58, 2.

Ίμεραία 3, 115, 1.

Ίμεραῖοι 7, 1, 3. 5. 58, 2.

Ίμεραῖον 7, 9, 1.

Ίνάρωσ König der Libyer 1, 104, 1. 110, 1.

Ίνησσα Syk. 3, 103, 1 f.

Ίνησσαῖοι 6, 94, 3.

Ίόλαος Mak. 1, 62, 1.

Ίόνιος κόλπος 1, 24, 1. 2, 97, 5. 6, 13, 2. 44, 1. 7, 57, 9. ohne κόλπος 6, 30, 1. 34, 4. 104, 2. 7, 33, 3.

Ίπνῆς 3, 101, 2.

Ίππαγρέτης 4, 38, 1.

Ίππαρχος ὁ Πεισιστράτου 1, 20, 2 f. 6, 54—58.

Ίππίας Ark. 3, 34, 3 f.

Ίππίας ὁ Πεισιστράτου 1, 20, 2 f. 6, 54—58. Sohn 54, 6. Tochter 59, 3 f.

Ίπποκλῆς Ath. 8, 13, 1.

Ίπποκλος Lamps. 6, 59, 3.

Ίπποκράτης ὁ Ἀρίφρονος ath. Strateg bei Megara 4, 66, 2. 67, 1. in Boeotien 77, 1. 89, 1. 3. 90, 1. 4. 93, 2. Rede 94, 2 ff. fällt 101. 2.

Ίπποκράτης Gelas Tyr. 6, 5, 4.

Ίπποκράτης Lak. 8, 35, 1. 99, 1. 107, 2.

Ίππολογίδας Thess. 4, 78, 1.

Ίππόνικος ath. Strateg 3, 91, 2.

Ίππονοΐδας Lak. 5, 71, 3. 72, 1.

Ίσαρχίδας Kor. 1, 29, 2.

Ίσαρχος Kor. 1, 29, 2.

Ίσθμια 8, 9, 1. 10, 1.

Ίσθμιάδες σπονδαί 8, 9, 1.

Ίσθμιόνικος Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Ἰσθμός von Korinthos 1, 13, 3. 108, 1. 2, 9, 1. 10, 2. 13, 1. 13, 2. 3, 15. 89, 2. 5, 75, 1. 6, 61, 2. 8, 7, 2. 11, 3. Lage 4, 42, 3. *Ἰσθμοῦ* 5, 18, 10? *ὁ Λευκαδίων* 3, 81, 1. 4, 8, 1. *ὁ τῆς Παλλήνης* 1, 56. vgl. 62, 2. 64, 1.

Ἰσοκράτης Kor. 2, 83, 4.

Ἰσόλοχος Ath. 3, 115, 1.

Ἰστρος Fl. 2, 96, 1. 97, 1. 2.

Ἰστώνη B. 3, 85, 2. 4, 46, 1.

Ἰσχαγόρας Lak. 4, 132, 2 f. 5, 19, 1. 21, 1 f. 24, 1.

Ἰταλία 3, 86, 2. 6, 42. Name 6, 2, 5. holzreich 6, 90, 3. von Sikeln bewohnt § 4. colonisirt 1, 12, 3. Fahrt dahin 1, 36, 3. 44, 2. von Sik. getrennt 4, 24, 3. vgl. 6, 2, 4. Verbündete der Lak. 2, 7, 2. für die Sikelioten 3, 86, 1. von den Athenern beschickt 5, 4, 1. 5, 1. 6, 34, 1. 42. 44, 2. vgl. 7, 33, 4. ihre Pläne darauf 3, 86, 2. 6, 91, 2. erhalten von dort Holz 6, 90, 3. Lebensmittel 103, 1. 7, 14, 2. die Lak. wollen es schützen 6, 104, 2 f. 7, 25, 2. *Μεταπόνιον τῆς Ἰ.* 7, 33, 4.

Ἰταλιῶται 6, 44, 4. 90, 1. gegen Athen aufgeregt 6, 88, 8. vgl. 90, 1. dessen Verbündete 7, 57, 10. 87, 4.

Ἰταλιώτιδες νῆες 8, 91, 1.

Ἰταλός König 6, 2, 5.

Ἰταμάνης 3, 34, 1.

Ἰτονῆς Sik. 5, 5, 2.

Ἰτυς 2, 29, 3.

Ἰχθύς ἄκρα 2, 25, 3.

Ἰώλιος Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Ἴων Chier 8, 38, 2.

Ἴωνες. Athener 7, 57, 1. ath. Colonisten 1, 12, 3. 2, 15, 3. *ἐλκεχίτωνες* 3, 104, 4. ihre *σκευή* 1, 6, 3. *ξύνοδος ἐς Δῆλον* 3, 104, 3. *Ἐγέσται* eb. Flotte 1, 13, 5. unterworfen 16. in Sik. 3, 86, 2. 6, 4, 6. vgl. 4, 6t. 2. schliessen sich an Athen an 1, 95, 1. unterjocht 6, 76, 3. 82, 3. Feinde der Doriern 3, 92, 4. 6, 80, 3. 82, 2. verachtet 1, 124, 1. 5, 9, 1. 6, 77, 1. 7, 5, 3. 8, 25, 3 f. Tissaphernes zieht gegen sie 3, 108, 2.

Ἰωνία 3, 32, 2. 36, 2. von Athen colonisirt 1, 2, 3. von den Persern abgefallen 89, 2. Athen verbündet 2, 9, 3. 7, 57, 3. ergiebig 3, 31. *ἀπείριστος* 3, 33, 2. Versuche es zum Abfalle zu bewegen 3, 31. 8, 6, 2. 12, 1 f. 20, 1. 26, 3. 39, 1. die Abtretung gefordert 56, 4. gefährdet 86, 3. 96, 3. *Ἰωνίας*

ὑπαρχος 8, 31, 1. Chios dazu gerechnet 40, 1. Tissaphernes dahin 108, 2.

Ἴωνικὸς πόλεμος 8, 11, 4.

Καδμηΐς γῆ, Boeotien 1, 12, 2.

Καιάδας 1, 134, 3.

Καϊκῆνος Fl. 3, 103, 2.

Κακὺπαρις 7, 80, 3.

Κάληξ Fl. 4, 75, 3.

Καλλιάδης Ath. 1, 61, 1.

Καλλίας ath. Stratog 1, 61, 1. 63, 3.

Καλλίας Kor. 1, 29, 3.

Καλλίας (ὁ Ἴππονίκου) 3, 91, 2.

Καλλίας ὁ Ὑπερεχίδου 6, 55, 2.

Καλλιγείτος Meg. 3, 6, 1. 8, 1. 39, 1.

Καλλιῆς 3, 96, 2.

Καλλικράτης Kor. 1, 29, 2.

Καλλίμαχος Ath. 2, 67, 2.

Καλλίμαχος Ath. 2, 70, 1.

Καλλιρρόη Quelle 2, 15, 4.

Καλυδῶν 3, 102, 3.

Καμάρινα 7, 80, 2. gegründet 6, 5, 3. von den Athenern geschützt 4, 25, 4. ihnen günstig 6, 52, 1. beschickt 75, 2. 3.

Καμαριναία 6, 78, 4.

Καμαριναῖοι. Nachbarn der Syr. 6, 78, 4. 7, 58, 1. frühere Schicksale 6, 5, 4. mit den Syr. nicht verbündet 3, 86, 1. Stillstand mit den Geloern 4, 58, 1. erhalten Morgantine 65, 1. von den Athenern gewonnen 5, 4, 5. schicken den Syr. Reiter 6, 67, 3. den Syr. verdächtig 75, 3. Reden an sie 76 — 87. ihre Entscheidung 88, 1. senden den Syr. Truppen 7, 33, 1. 58, 1.

Καμβύσης 1, 13, 5. 14, 2.

Κάμειρος τῆς Ροδίας 8, 44, 2.

Καναστραῖον 4, 110, 3.

Καπάτων Lokrer 3, 103, 2.

Κάρ 8, 85, 2.

Καρδαμύλη Chios 8, 24, 3.

Κᾶρες. von den Kykladen vertrieben 1, 4. den Doriern benachbart 2, 9, 3. Seeräuber 1, 8, 1. den Athenern verbündet 2, 9, 3. greifen sie an 3, 19, 2.

Καρία 1, 116, 1. 3. 2, 69. 3, 19, 2. 8, 5, 5. *ἢ ἐπὶ Θαλάσση* mit Athen verbündet 2, 9, 3.

Καρκίνος Ath. 2, 23, 1.

Κάρνεια 5, 75, 2. 4. 76, 1.

Καρνεῖος μῆν 5, 54, 2 f.

Καρτέρια Phokais 8, 101, 1.

Καρύαι 5, 55, 3.

Καρύστιοι. nicht von Athen ent-
stammt 7, 57, 4. unterworfen 1, 98, 2.
dienen den Athenern 4, 42, 1. 43, 2.
3. 7, 57, 3 f. 8, 69, 2.

Καρρηθονιαχὸν ἐμπόριον 7, 50, 2.

Καρρηθόνιοι. von den Phokaern
besiegt 1, 13, 5. ihre ἀρχή 6, 90, 1.

Καρρηθῶν 6, 15, 1. 34, 2. 88, 7.
Entfernung von Sikilien 6, 2, 6.

Κάσμεναι. gegründet 6, 5, 3.

Καταναῖος 6, 64, 3. *Καταναῖοι.*

Lage 3, 116, 1. ihr Gründer 6, 3, 3.
nehmen die Athener nicht auf 50, 3.
überrumpelt 51, 1 f. vgl. 64, 5. stellen
Reiter 6, 98, 1. vgl. 7, 57, 10.

Κατάνη. gegründet 6, 3, 3. vgl. 20,
1. schwach 7, 14, 2. Athener dort 4,
5, 5. 6, 50, 2. 4. 51, 2. 52, 2. 62, 3.
63, 2. Auszug der Syr. dahin 64, 4.
65, 1 f. 4. Athener (überwintern) dort
6, 71, 1. 72, 1. 74, 1. 88, 6. 94, 1. 3.
97, 1. 7, 42, 3. das Land von den Syr.
verheert 75, 2. Rückzugsort 7, 49, 2.
60, 2. 80, 2. 85, 4. liefert Lebensmittel
7, 60, 1.

Καυλωνιάτις 7, 25, 2.

Καῦνος 1, 116, 3. τῆς Ἀσίας 8, 39,
3. 41, 1. 3. 42, 2. 4. 57, 1. 88. 108, 1.

Κεγχρειά 4, 42, 4. 44, 3. 8, 23, 5.
Κεγχρειαί 8, 10, 1. 20, 1. 23, 1.

Κεῖοι 7, 57, 3.

Κέκαλος Meg. 4, 119, 2.

Κέχροψ 2, 15, 1.

Κερυφάλεια 1, 105, 1.

Κεντόριψ Sik. 6, 94, 3. Plu. 7, 32, 1.

Κεραμεικός 6, 57, 1. 58, 1. vgl.
2, 34, 3.

Κερδύλιον 5, 6, 3. 4. 8, 1. 10, 2.

Κερκίνη, ἰρημον ὄρος 2, 98, 2.

Κέρκυρα. dem Festlande gegenüber
1, 46, 2. Hafen 3, 72. einst Sitz der
Phaeaken 1, 25, 4. Mutterstadt von
Epidamnos 1, 24, 4. 26, 2. günstig ge-
legen 37, 2. für die Fahrt nach Italien
36, 2. 44, 2. ath. Gesandte 2, 7, 3. Pel.
dort 4, 2, 2. 8, 1. Athener dort 4, 2,
2. 6, 30, 1. 32, 2. 34, 6. 42, 1. 43, 1.
44, 1. 7, 26, 3. 31, 4. 33, 3. Burg 3, 72.

Κερκυραϊκά 1, 118, 1.

Κερκυραῖοι. Colonisten von Korin-
thos, das sie nicht ehren 1, 25, 3. 7,
57, 6. Seemacht 1, 14, 2. 24, 4. 36, 4.
44, 2. 68, 4. älteste Seeschlacht gegen
die Kor. 1, 13, 3. reich u. mächtig 25,
4. 38, 3. mit Themistokles befreundet

136, 1. ohne Verbündete 31, 2. 32, 3.
37, 2. 40, 3. Rede 32—36. mit Athen
verbündet 44, 1. 2, 9, 3. 25, 1. 94, 1.
95, 2. gründen Epidamnos 1, 24, 1.
mit Epidamnos u. Korinthos in Fehde
24—31. 45—55. Bürgerkriege 3, 69—
81. 84—85. 4, 46—48. bei Syr. 7, 44,
7. 57, 6. ihr *παιωνισμός* 7, 44, 7.

Κεστρίνη 1, 46, 3.

Κεφαλλῆνες 1, 27, 2. 3, 94, 1. 95,
2. autonom, aber abhängig von Athen
7, 57, 6.

Κεφαλληνία 2, 80, 1. 5, 35, 6. 7,
31, 1. Lage, Tetrapolis 2, 30, 2. ath.
Gesandte 2, 7, 3. von den Athenern
unterworfen 2, 30, 2. Landung der Kor.
33, 2.

Κήναιον τῆς Εὐβοίας 3, 93, 1.

Κήρυκες 8, 53, 2.

Κιθαριῶν 3, 24, 1. *ξύλα* 2, 75, 2.

Κίλικες 1, 112, 2.

Κίμων 1, 45, 1. erobert Eion 98, 1.
siegt am Eurymedon 100, 1. gegen I-
thome 102, 1 f. in Kypros 112, 1. stirbt
§ 2.

Κίτιον Kypros 1, 112, 1 f.

Κλαζομεναί. νησίς 8, 14, 3. *ἀπει-
χιστοί* 8, 31, 1. fällt ab eb. vgl. 22, 2.
unterworfen 23, 5. benachbarte Inseln
31, 2.

Κλαζομένιοι. befestigen Polichna
8, 14, 3. 23, 4. stellen den Lak. Trup-
pen 8, 16, 1. vergebens zum Abfall auf-
gefordert 31, 1 f. geplündert § 3.

Κλάρος 3, 33, 1. 2.

Κλαίνετος 3, 36, 4. 4, 21, 3.

Κλεανδρίδας Lak. 6, 93, 2. 104,
3. 7, 2, 2.

Κλεαρίδας Spart. 4, 132, 3. be-
fehligt bei Amphipolis 5, 6, 4. 8, 3. 9,
5. 10, 1. 7. 9. 11. ordnet die Stadt 11,
3. 21, 1. 2. kehrt heim 34, 1.

Κλέαρχος Lak. 8, 8, 3. 39, 2. 80,
1—3.

Κλεινίας Vater des Alkibiades 5, 43,
1. 52, 2. 6, 8, 21. 15, 1.

Κλεινίας ath. Strateg 2, 26. 58.

Κλειππίδης Lak. 3, 3, 2.

Κλεόβουλος Ephor 5, 36, 1. 37, 1.
38, 4.

Κλεόμβροτος Vater des Nikomedes
1, 107. des Pausanias 1, 94. 2, 71, 2.

Κλεομένης Lak. 1, 126, 7. 3, 26, 2.

Κλεομήδης Ath. 5, 84, 4.

Κλεόπομπος ath. Strateg 2, 26. 58, 1.

Κλέων ὁ *Κλεινέιου* 3, 36, 5, 4, 21, 3. -Rede gegen die Mytilenaeer 3, 36—40. vgl. 50, 1. ist gegen die Lak. 4, 21, 3. 22, 2. 27, 3. gegen Nikias eb. 3 f. nach Pylos 28—29. 30, 3. 39, 2. Vor-schlag gegen die Skionaeer 122, 3. in Thrake 5, 2, 1. 3 f. 3, 3. bei Amphipolis 5, 6—10. fällt 10, 8, 16, 1.

Κλεωναί in Akte 4, 109, 2.

Κλεωναί Arg. 6, 95, 1.

Κλεωναῖοι 5, 67, 3. 72, 3. 74, 2.

Κλεώνυμος Lak. 4, 132, 3.

Κνημος Spart., Nauarch 2, 66, 80, 2 f. 5, 81, 2. 82, 83, 1. 84, 3. 85, 1. 2. 86, 4. 93, 1. erhält *ξυμβούλους* 85, 2.

Κνιδία 8, 35, 2.

Κνίδιοι 8, 35, 3. gegen Athen 8, 41, 3. ihre Colonisten die Liparaeer 3, 88, 1.

Κνίδις Lak. 5, 51, 2.

Κνίδος. *ἀτίμιστος* 8, 35, 3. abgefallen eb: § 1. angegriffen § 3. vgl. 41, 3. Pel. dort 42, 3. 43, 1. 2. 44, 2. 52, 1. 109, 1.

Κολοφώνιοι. Schicksale 3, 34, 1—4.

Κολοφωνίων λιμήν. Lage 5, 2, 1.

Κολωναί αἱ Τρωάδες 1, 131, 1.

Κολωνός Ath. Lage 8, 67, 2.

Κόνων Ath. 7, 31, 3.

Κορινθία 4, 42, 1. 45, 1. 8, 10, 2.

Κορίνθιος 4, 119, 1. 6, 7, 1. 7, 25, 9. *ἀνὴρ* 1, 25, 3. vgl. 7, 39, 2. *ναυπηγός* 1, 13, 2. *δραχμή* 1, 27, 1. *Κορίνθιοι* sonst Aeoler, dann Dorier 4, 42, 2. Schiffbau 1, 13, 2. 7, 34, 4. Seemacht 36, 4. liefern den Athenern Schiffe 41, 2. stimmen für sie 40, 4. Krieg gegen Megara der Grenzen wegen 103, 3. Kämpfe 105—106. Verträge 40, 3. älteste Seeschlacht gegen die Kerkyraeer 13, 3. Hass gegen sie 1, 25, 3. Kämpfe mit ihnen wegen Epidamnos 24—31. 45—55. Rede 37—43. unterstützen die Potidaeaten 56 f. 60—66. Bund mit Perdikkas 1, 57, 1 f. einflussreich bei den Lak. 33, 3. drängen zum Kriege gegen Athen 67—71. 119—124. stellen Schiffe 2, 9, 3. 80, 2. unternehmen den Astakos wieder einzusetzen 33, 1—3. in einer Seeschlacht 2, 83, 4. Versuche gegen Kerkyra 3, 70, 1 f. 74, 3. 85, 2. senden Truppen nach Amprakia 3, 114, 4. im Landgefecht 4, 42—45. verhandeln mit Argos etc. 5, 25, 1. 27—32. vgl. 35, 2. 5. 48. 50, 2. 4, 55, 1. wieder

zu Lak. u. der Boeotern gewandt 36—38. vgl. 52, 2. 57, 2. 58, 4. 59, 1. 3. 60, 3. 64, 3. 75, 1. 115, 2. von den Syr. zu Hülfe gerufen 6, 73. 88, 8 ff. rüsten 93, 2 f. kommen 104, 1 f. 7, 1, 1. 2, 1. 4, 7. 7, 1. (3.) 17, 2 f. 19, 4 f. 31, 1. 58, 3. Gesandte 7, 25, 7. Seeschlacht bei Naupaktos 34, 2 ff. bei Syrakus 7, 70, 2. stellen auch später Schiffe 8, 3, 3. 32, 1. 33, 1. 106, 3. säumig 8, 9, 1 f. 32, 1. Hülfe zu Lande 11, 1. dem Nikias tödtlich 7, 86, 4. den Lesbiern ungünstig 8, 32, 1. Verlust bei Oenoe 98, 2. Colonien: Amprakia 2, 80, 2. Apollonia 1, 26, 1. Epidamnos 1, 25, 2 f. 38, 3. Kerkyra 1, 25, 3. 38, 1 ff. Leukas 1, 30, 2. Molykreion 3, 102, 1. Potidaea 1, 56. 66, 1. *ἐπιδημιουργοί* 56. Syrakusae 6, 3, 2. ihnen gehört Chalkis 108, 3. Solion 2, 30, 1.

Κόρινθος 6, 34, 3. 8, 3, 2. Lage 1, 13, 3. 4, 42, 3. 45, 1. bereichert sie 1, 13, 3 f. baut zuerst Trieren § 2. vom Gebiet 2, 92, 4. 93, 1. 2. Unternehmen gegen den Peiraeus 2, 93—94. Gesandte nach K. 6, 73. der Aetoler 3, 100, 1. Agis schickt Geisseln hin 8, 3, 2. Spartiaten dort 8, 7, 2. Congress 8, 8, 2.

Κόροιβος Plat. 3, 22, 3.

Κορυφάσιον Mess. 4, 3, 2. 118, 3. 5, 18, 6.

Κόρων, *Κόρονα*? Akarn. 2, 102, 1.

Κορωναῖοι 4, 93, 4.

Κορώνεια. Schlacht 1, 113, 2. 3, 62, 4. 67, 2. 4, 92, 6.

Κοτύρτα 4, 56, 2.

Κράνιοι Kephall. 2, 30, 2. 33, 3. Heloten 5, 35, 6. 56, 3.

Κρανώνιοι Thess. 2, 22, 3.

Κραταιμένης 6, 4, 5.

Κρατέρια sonst 8, 101, 1.

Κρατησικλής Lak. 4, 11, 1. 46, 1.

Κρήναι τῆς Ἀμφιλοχίας 3, 105, 2. 106, 2.

Κρής 2, 85, 4. Schützen 6, 43, 2. Söldner 7, 57, 8 f. gründen Gela eb.

Κρηστωνία 2, 99, 4. 100, 3.

Κρηστωνικόν 4, 109, 3.

Κρήτη 2, 85, 3. 4. 86, 1. 92, 4. 3, 69, 1. 8, 39, 3. verbündet mit Athen 2, 9, 3. Schützen 6, 25, 3. Col. in Sik. 6, 4, 3. 7, 57, 9.

Κρητικόν πέλαγος 4, 53, 3. 5, 110.

Κρισαῖος κόλπος 1, 107, 2. 2, 69,

1. 83, 1. 92, 4. 93, 1. 4, 76, 2. Mündung 2, 86, 2.

Κροῖσος 1, 16.

Κροκύλιον Aet. 3, 96, 1.

Κρομμύων 4, 42, 3. 44, 3. Lage 45, 1.

Κροτωνιάται 7, 35, 2.

Κροτωνιάτις 7, 35, 1.

Κρουσίς γῆ 2, 79, 3.

Κρωπεία 2, 19, 3.

Κυδωνία 2, 85, 4.

Κυδωνιάται 2, 85, 4.

Κυζικηνός 8, 6, 1. 39, 1.

Κύζικος. ἀτείχιστος 8, 107, 2. abgefallen und unterworfen eb. § 1 f.

Κύθηρα. Lage 4, 53, 2 f. Städte 54, 1. von Athen unterworfen 53—55. erw. 56, 2. 57, 4. 118, 3. 5, 14, 2. 18, 6. 7, 26, 2.

Κυθήριοι. von Athen unterworfen 4, 53—55. Geisseln 57, 4. bei Syr. 7, 57, 5.

Κυθηροδίκης 4, 53, 2.

Κυκλάδες (νῆσοι). Karer, Minos 1, 4. athenisch 2, 9, 3.

Κύκλωπες 6, 2, 1.

Κυλλήνη. τῆς Ἠλείας 6, 88, 10. τὸ Ἠλεῖον ἐπίνειον 1, 30, 2. 2, 84, 3. erw. 86, 1. 3, 69, 1. 76.

Κύλων Ath. 1, 126, 2. 6.

Κυμαία 8, 101, 1.

Κύμη ἢ Αἰολίς 3, 31, 1. erw. 3, 22, 2. 31, 2. 100, 3.

Κύμη ἢ ἐν Ὀπικίᾳ 6, 4, 5.

Κόννης Akarnaner 2, 102, 1.

Κυνὸς σῆμα, ἄκρα 8, 104, 4. 105, 2. 106, 3.

Κυν[οσ]ουρία γῆ. Lage 4, 56, 3. 5, 41, 1. streitig eb. u. 5, 14, 3. den Aegineten gegeben 4, 56, 4. vgl. 2, 27, 2.

[*Κύπριοι* 1, 112, 2.]

Κύπρος. von Pausanias erobert 1, 94, 128, 3. Athener dort 104, 2. 112, 1 f.

Κυρηναῖοι 7, 50, 2.

Κυρήνη 1, 110, 1.

Κῦρος der ältere 1, 13, 5. 16.

Κῦρος der jüngere 2, 65, 8.

Κύρρος Mak. St. 2, 100, 3.

Κυτίτιον 1, 107, 3. τὸ Δωρικόν 95, 1. 102, 1.

Κύψελα Ark. 5, 33, 1. 2.

Κωπαῆς 4, 93, 4.

Κώρυκος 8, 14, 1. 34, 1. τῆς Ἐρυθραίας 33, 1.

Κῶς ἢ Μεροπῆς. 8, 41, 2. vgl. 44, 3. 55, 1. befestigt 108, 1.

Λάβδαλον. φρούριον 6, 97, 4. 98, 2. 7, 3, 4.

Λάδη J. Lage 8, 17, 3. vgl. 24, 1.

Λαιαῖοι 2, 96, 3. 97, 2.

Λαισποδίας 6, 105, 3. 8, 86, 7.

Λαιστρυγόνες 6, 2, 1.

Λακεδαιμόνιος Ath. 1, 45.

Λακεδαιμόνιοι. Charakter 1, 70, 1—3. 84, 1—4. vgl. 2, 37 ff. 8, 96, 5. bedächtig 1, 69, 3 f. 132, 5. 8, 11, 4. zum Kriege langsam 1, 69, 3 f. 118, 2. 8, 96, 4. sicher 1, 69, 4. 5, 107. 109. πιστόν 1, 68, 1. eigennützig 105, 3. tapfer 72, 2. 4, 34, 1. 40, 1. vgl. 5, 75, 2. besonders zu Lande 4, 12, 3. grausam 2, 67, 4. 4, 80, 3. ἀρχαϊότροπα 1, 71, 2. μετρία ἐσθῆς 1, 6, 3. ξενηλασία 1, 144, 2. vgl. 77, 4. 2, 39, 1. Brachylogie 4, 17, 2. vgl. 84, 2. pikant 40, 2. höchstes Ansehn 18, 1. misstrauisch 1, 68, 1. Vorkämpfer der Oligarchie 1, 19. 3, 82, 1. vgl. 4, 126, 2. τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν 5, 68, 1. gegen die Heloten 4, 80, 2 f. mächtig 1, 18, 2. 8, 24, 4. reich an Sklaven 8, 40, 2. ἀμμία 5, 34, 3. Kriegseinrichtungen 66 bis 73. vgl. 4, 38, 1. ἱππῆς 4, 55, 3. τοξόται eb. Könige 1, 20, 4. 5, 66, 2 f. erhalten Spartiaten als ξυμβούλους 5, 63, 3. wie andre Befehlshaber 2, 85, 1. 3, 69, 1. 76, 1. 8, 39, 2. 41, 1. 43, 2. 79, 1. Härte der Befehlshaber 3, 93, 3. Aberglauben. vgl. σεισμός. Ungeübt im Seewesen 2, 85, 2. Dauer der Verfassung 1, 18, 2. *Λακεδαιμόνιοι τῶν περιοίκων* 4, 53, 2.

Ältere Geschichte. Mutterstaat s. Δωριῆς. Einwanderung 1, 12, 1. 18, 2. vertreiben Tyrannen 18, 1. 3. 6, 59, 5. Gebiet 1, 10, 2. Hegemonie 1, 18, 4. 19. 76, 1. verloren 95, 1—4. mit Athen gespannt 1, 18, 5 f. seit es seine Mauern erbaute 90—92. bedrohen Attika, Erdbeben u. Krieg gegen die Heloten eb. 101—103. Zug nach Doris u. bei Tanagra 107—108. heiliger Krieg 112, 3. dreissigjähriger Vertrag 115, 1. *Λακεδαιμονίων σπονδαί* mit ihren Verbündeten 1, 31, 2. mit Athen 1, 35, 1. 40, 2. 44, 1. 87, 2—4. beneiden es 1, 23, 5. kriegslustig 33, 3. 44, 2. Congress 1, 67—88. 118—125. vgl. Θεμιστοκλῆς. Unterhandlungen 126—145.

Pel. Krieg. Verbündete 2, 7, 2. 9, 1 f. Wohlwollen gegen sie als Befreier 2, 8, 3. vgl. Ἑλλάς. Gesandte an den Perserkönig 2, 67, 1 ff. 50, 2. Bündnisse mit ihm 8, 18. 37. 58. von Kyros unterstützt 2, 65, 8. von Syr. zu Hülfe gerufen 6, 73. 88, 8. 7, 25, 7. vgl. die chronol. Uebersicht unten.

Λακεδαιμών 1, 90, 3. 4. 4, 50, 1. 8, 58, 1 etc. Gründung 1, 18, 2. 5, 16, 6. nicht gross 10, 2. verrufen 5, 28, 3. Amyklæon 5, 18, 10.

Λάκων 3, 5, 3. 8, 55, 2.

Λάκων Plat. 3, 52, 4.

Λακωνικός ὄνομα 8, 6, 3. *στήλη* 5, 56, 3. Schiffe 8, 33, 1. 35, 1. (106, 3.) *γῆ* 4, 12, 3. ohne *γῆ* 4, 3, 1. 41, 2. 53, 3. 6, 105, 2. 7, 26, 1. 31, 1. 8, 4, 1. 6, 5. 91, 1. *Μεθώνη τῆς Λ.* 2, 25, 1. vgl. 4, 3, 2. 41, 2. Grenze gegen Argos 2, 27, 2. 4, 56, 3. 5, 41, 1. gegen Elis 5, 34, 2. *τῆς Λ. τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία* 3, 7, 1. wichtig Kythera 4, 53, 2. 8, 2.

Λάμαχος Ath. 5, 19, 2. 24, 1. Strateg im Pontos 4, 75, 1. 2. *ὁ Ξενοφάνους* nach Sik. 6, 8, 2. 49, 1—3. 50, 1. kämpft 104, 5. fällt eb., 103, 1. 3.

Λάμις Meg. 6, 4, 1.

Λάμπων Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Λά(μ)φίλος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Λαμψακηνός, οἱ 6, 59, 3. 8, 62, 1.

Λάμψακος. ἀτίχιστος 8, 62, 2. Tyrann 6, 59, 3. 5. Ertrag 1, 138, 6. abgefallen wieder unterworfen 8, 62, 1 f.

Λαοδίκιον τῆς Ὀρειθίδος 4, 134, 1.

Λαοφῶν Meg. 8, 6, 1.

Λάρισσα Asien 8, 101, 2.

Λάρισα Thess. 2, 22, 3. 4, 78, 2.

Λαρισαῖοι Thess. 2, 22, 3.

Λᾶς τῆς Λακωνικῆς 8, 91, 1. 92, 3.

[*Λάτμος* 3, 33, 3.]

Λαύριον 2, 55. Bergwerke 6, 91, 6.

Λάφίλος 5, 19, 1. 24, 1.

Λάχης Ath. 4, 118, 8. 5, 19, 2. 24, 1. 43, 2. *ὁ Μελανώπων* Strateg in Sik. 3, 86, 1. 90, 2. 115, 2. 4. 6, 1, 1. 6, 3. 75, 2. besiegt die Lokrer 103, 2. im Pel. 5, 61, 1. fällt 74, 2.

Λέαγρος Ath. 1, 51, 3.

Λέαρχος Ath. 2, 67, 2. 3.

Λίβεδος fällt ab 8, 19, 2.

Λεκτός 8, 101, 2.

Λεοντιάδης Theb. 2, 2, 2.

Λεοντινή 5, 4, 3. 6, 65, 2.

Λεοντίνοι. gegr. 6, 3, 3. 4, 1. Chal-

kidier eb., 20, 2. 44, 3. 46, 1. 76, 2. 77, 1. 79, 1. 20, 2. in Fehde mit Syr. von Athen unterstützt 3, 86, 1 f. vgl. 4, 25, 6—8. spätere Schicksale 5, 4, 1—3. 5. 6, 6, 3. 33, 2. Hülfe der Athener 6, 6, 3. 8, 2. 19. 44, 3. 46, 1. 47, 2. 48, 2. 50, 3 f. 63, 3. 76, 2. 77, 1. 79, 1. 84, 1. 86, 3.

Λεπρεᾶται 5, 50, 2. Fehden mit Arkadern und den Eleern 31, 2—4.

Λέπρεον. Lage 5, 34, 2. streitig 31, 2. 49, 4. 50, 1. Heloten u. Neodamoden 34, 2. vgl. 62, 1 f.

Λέρως J. 8, 26, 2. 27, 1.

Λέσβιοι. aeolisch 7, 57, 4. vgl. 3, 2, 2. autonom 1, 19, 3, 10—11. stellen den Athenern Schiffe 1, 116, 2. 2, 9, 3. 56, 2. 5, 84, 2. 6, 31, 2. von den Lak. zu Bundesgenossen aufgenommen 3, 15, 1. ihr Land von Athen benutzt 50, 2 f. lak. Flotte zu Hülfe 3, 69, 1. Versuche der Verbannten 4, 52, 1—3. Versuche zum Abfall 8, 5, 2. 4. 32, 1. 3.

Λέσβος. nicht weit von Antandros 4, 52, 3. wichtig für Attika 3, 13, 5. stellt Schiffe 1, 116, 1. 117, 2. fällt ab 3, 2, 1 f. 5, 1. unterworfen 35. 50, 3. 51, 1. neue Versuche abzufallen 8, 7, 2. 8, 2. 22, 1. 23, 1—4. vereitelt 23, 1. 5. 24, 2. erneuert 32, 3. erw. 34, 2. 38, 1. 100, 2.

Λευκάδιος. ναῦς 2, 91, 2. 92, 2. *νῆες* 6, 104, 2. *Λευκάδιοι* Verbündete der Kor. 1, 26, 1. 27, 3. 46, 1. der Lak. 2, 9, 2. 80, 3. 81, 2. 92, 4. 3, 69, 1. 7, 7, 1. 58, 3. 8, 106, 3. von Athenern angegriffen 3, 94, 2. *ἰσθμός* 3, 81, 1. 4, 8, 1. *Λευκαδία* 3, 94, 1. 4, 42, 3. 8, 13.

Λευκάς. Lage 3, 94, 2. vgl. 2, 30, 2. Colonie der Kor. 1, 30, 2. vgl. § 3. 46, 2. 2, 80, 2. 84, 3. 3, 7, 3. 80, 2. 94, 1. 95, 1. 2. 102, 2. 6, 104, 1. 7, 2, 1.

Λευκίμμη, τῆς Κερκύρας ἀκρωτήριον 1, 30, 1. 4. 47, 2. 51, 3. 3, 79, 2.

Λευκὸν πῆγος 1, 104, 2.

Λεῦκτρα τῆς Λακωνικῆς 5, 54, 1.

Λευκῶνιον Chios 8, 24, 3.

Λεωγόρας Ath. 1, 51, 3.

Λεωκόριον 1, 20, 3. 6, 57, 3.

Λεωκράτης ath. Strateg 1, 105, 2.

Λέων Ath. 5, 19, 2. 24, 1. 8, 23, 1. 24, 2. Strateg 54, 2. 55, 1. 73, 3. 4.

Λέων Spart. 3, 92, 4. 5, 44, 2. 8, 28, 5. 61, 2.

Λέων Ort 6, 97, 1.

Λεωνίδης 1, 132, 1.

Λεωτυχίδης 1, 89, 1.

Λήκυθος, ἢ. *φρούριον* 4, 113, 2. 114, 1. 115, 1. Tempel der Athener 116, 2.

Λήμνιοι. Hilfstruppen der Athener 3, 5, 1. 4, 28, 3. 5, 8, 2. 7, 57, 2. attische Sprache und Bräuche eb.

Λῆμνος 1, 115, 3. 5. 8, 102, 2. Pelasger 4, 109, 3. Seuche 2, 47, 2.

Λιβύη 1, 110, 1. 7, 50, 1. 2. 58, 1. 4, 53, 3. 6, 2, 4. Seuche 2, 43, 1.

Λίβυς 1, 104. *Λίβυες*. König Inaros 1, 104, 1. 110, 1. besiegt 7, 50, 2.

Λίγυες 6, 2, 2.

Λιμηρά s. *Ἐπίδαυρος*.

Λιμναί Athen 2, 15, 3.

Λιμναία τῆς Ἀγραιάς 2, 80, 5. 3, 106, 2.

Λινδοί Gela 6, 4, 2.

Λίνδος Rhodos 8, 44, 2.

Λιπάρα J. 3, 88, 1.

Λιπαράται. Colonisten der Knidier 3, 88, 1.

Λίχας 5, 22, 2. ὁ *Ἀρχεσιλάου* 5, 76, 2. geschlagen 5, 50, 3. *ξύμβουλος* 8, 39, 2. 43, 3. 52, 2. 84, 3. 87, 1.

Λοκρίς das epizephyrische 3, 99, 103, 2. *νήες Λοκρίδες* 4, 1, 1.

Λοκρίς das ozolische. 3, 95, 3. 96, 1. τὰ *ἐπιθαλάσσια* 3, 91, 3. vgl. 98, 3. *δυσεσβολώτατος* 101, 2.

Λοκρίς das opuntische 2, 26, 1. 32.

Λοκροὶ Ἐπιζεγύριοι 7, 1, 1. 2. Freunde der Syr. 3, 86, 1. von den Athenern geschlagen 99. besiegen den Laches 115, 4. gegen Messene 4, 1, 1. 2. gegen Rhëgion eb., 24, 1 f. 25, 2. 8. *ἔποικοι* in Messene 5, 5, 1. Vertrag mit Athen § 2. feindlich 6, 44, 2. vgl. 7, 4, 7. 25, 2. 35, 2. Schiffe 8, 91, 1.

Λοκροὶ die ozolischen 1, 103, 2. 3, 101, 1. Lage 95, 1. 102, 1. alte Sitten 1, 5, 3. Verb. der Athener 3, 95, 3. geschlagen 103, 2. *ψιλοὶ ἀκοντισταί* 97, 2. Krieg mit den Phokern 5, 32, 2.

Λοκροὶ die opuntischen 1, 108, 2. 2, 32. 3, 89, 3. 5, 64, 3. bei Koronea 1, 113, 1. mit den Lak. verbündet stellen Reiter 2, 9, 2. geschlagen 2, 26. bei Delion 4, 96, 5. Schiffe 8, 3, 3. — (43, 4?)

Λυγκησταί Makedoner 2, 99, 1. 4, 83, 1. König 4, 79, 2. 83, 1. 124, 2. 3.

Λύγκος, ἢ. Land 4, 83, 1. 124, 1. 129, 1. 132, 1.

Λύκαιον 5, 16, 6. 54, 1.

Λυκία 2, 69, 1. 8, 41, 3.

Λυκομήδης 1, 57, 4. 5, 84, 2.

Λύκος Ath. 8, 75, 2.

Λυκόφρων Kor. 4, 43, 1. 44, 1.

Λυκόφρων Lak. 2, 85, 1.

Λυσικλῆς Ath. 1, 91, 2.

Λυσικλῆς ath. Strateg 3, 19, 1.

Λυσιμαχίδης Theb. 4, 91, 2.

Λυσιμαχος Ath. 1, 91, 2.

Λυσιμαχος Syr. 6, 73, 1.

Λυσιμέλεια. *λίμνη* 7, 53, 2.

Λυσιστρατος Olynthier 4, 110, 3.

Λώρυμα 8, 43, 1.

Μαγνησία ἢ Ἀσιανή. Ertrag 1, 138, 5. Tissaphernes 8, 50, 3.

Μάγνητες 2, 101, 2.

Μαιάνδρου πεδίον 3, 19, 2. 8, 58, 1.

Μαῖδοι 2, 98, 2.

Μαιναλία 5, 64, 1.

Μαινάλιοι 5, 67, 2. 77, 2.

Μακρόριος Spart. 3, 100, 2. 109, 1.

Μακεδόνες 1, 63, 2. 4, 126, 3.

Barbaren § 1. Eintheilung 2, 99, 1. König

1, 57, 1. Herrschaft 2, 99, 4. Kriegsmittel

100, 1. Zug gegen Arrhibaeos 4, 124,

1. 125, 2. Reiter 1, 61, 3. 62, 3. 2, 100,

3. 4, 124, 2. vgl. *Λυγκησταί* u. *Περ-*

δικκας.

Μακεδονία 2, 98, 1. Grenze 6, 7,

3. ἢ *κάτω* etc. 2, 99, 1. 2. 4. Dion 4, 78,

6. König 2, 95, 1. 3. Züge der Athener

dahin 1, 58, 1. vgl. 57, 4. 59. 60, 1.

61, 2. 5, 83, 4. 6, 7, 3. des Sitalkes

2, 101, 3. vgl. *Περδικκας*.

Μαλέα Lak. 4, 53, 2. 8, 39, 2.

Μαλέα Mytil. 3, 4, 3. 6, 2.

Μαλόεις 3, 3, 3. 4.

Μαντινεία 5, 55, 1. 64, 3. 77, 1.

Schlacht 5, 64, 3. 66 — 75. 6, 16, 6.

οἱ δημιουργοὶ καὶ ἡ βολεὴ καὶ αἱ ἄλλαι

ἀρχαί 5, 47, 11.

Μαντινῆς 5, 37, 1. 44, 2. 45, 3.

61, 4. 78. 81, 1. 6, 89, 2. 105, 2. Söldner

3, 107, 4. 108, 3. 109, 2. 111, 1. 2.

113, 1. Kämpfe mit Tegea 4, 134, 1 f.

Hopliten zu Olympia 5, 50, 1. 5, 65, 3.

vgl. 62, 1. haben einen Theil Arkadiens

unterworfen 5, 29, 1. 33, 1. 2. 58, 1.

mit Argos verbündet 29, 1 f. 33, 2.

44, 2. 47, 1 ff. 58, 1. 61, 1. 67, 3. 74, 2. 75, 4. 78, 1. Congress 55, 1. Vertrag mit Lak. 81, 1. Truppen bei den Athenern 6, 29, 3. 43, 2. 61, 4. 67, 1. 68, 2. als Söldner 7, 57, 8.

Μαντινικός. πόλεμος 5, 26, 3. *Μαντινικά* 6, 88, 10. *Μαντινική* 5, 64, 4. 65, 3.

Μαράθουσσα J. 8, 31, 2.

Μαραθῶν. Μαραθῶν 1, 73, 3. *ἐν Μ.* 1, 18, 3. 2, 34, 3. *Zeit* 6, 59, 5.

Μάρεια St. 1, 104, 1.

Μασσαλία gegr. 1, 13, 5.

Μαχάων Kor. 2, 83, 4.

Μεγάβαζος Perser 1, 109, 2.

Μεγαβάτης Perser 1, 129, 1.

Μεγάβυζος 1, 109, 2.

Μεγακλῆς Sik. 4, 119, 2.

Μέγαρα in Hellas 8, 94, 1. athenisch 1, 103, 3. 105, 4. 107, 2. Versuche der Athener auf M. 4, 66, 3. Colonien 4, 75, 3. 6, 4, 1. 3. vgl. 7, 57, 7. syn. *Μεγαρίς* 2, 31, 1.

Μέγαρα in Sik. 6, 94, 1. Lage 6, 49, 3. 97, 4. von den Syr. besetzt 94, 1. *φρούριον* 75, 1. 7, 25, 3.

Μεγαρής in Hellas 5, 17, 3. 31, 5. 58, 4. 59, 2. 3. 60, 3. Tyrann 1, 126, 2. von Kor. bekriegt, mit Athen verbündet 1, 103, 3. vgl. 1, 42, 2. 105, 3 f. erhalten lange Mauern 1, 103, 3. vgl. 4, 66, 3. 69, 4. 70, 1. 73, 4. 109, 1. fallen ab 1, 114, 1. Beschluss gegen sie 1, 67, 3. 139, 2. 140, 4 f. 144, 2. Einschliessung 2, 94, 3. 3, 51, 1 f. stellen den Kor. Schiffe 1, 27, 2. 46, 1. 48, 3. den Lak. 2, 9, 2. 8, 3. 3. 33, 1. 80, 2. Landsoldaten 4, 100, 1. 5, 58, 4. Anschlag auf den Peiraeus 2, 93, 1 f. innere Zwietracht 4, 66 — 74. mit den Kor. u. A. verbündet 5, 38, 1 f. Verbannete in Plataea 3, 68, 2. vor Syr. *φιλοί* 6, 43, 2. 7, 57, 7.

Μεγαρής Ὑβλαῖοι 6, 4, 2.

Μεγαρίς. ναῖς 8, 83, 1. *νηες* 1, 48, 3. das Land 4, 76, 1. Einfall der Kor. 1, 105, 3. der Lak. 108, 1. der Athener 2, 31, 1. 4. vgl. 4, 66, 1.

Μεδεών 3, 106, 2.

Μεθύθριον τῆς Ἀρκαδίας 5, 58, 2.

Μεθωναῖοι 4, 129, 4.

Μεθώνη Argos. Lage 4, 45, 2.

Μεθώνη τῆς Λακωνικῆς 2, 25, 1 f. 5, 18, 6.

Μεθώνη ἡ ὄμορος Μακεδονία 6, 7, 3.

Μεῖδιος Fl. 8, 106, 1.

Μεικιάδης Kerk. 1, 47, 1.

Μελαγκρίδας 8, 6, 5.

Μελαῖοι Ital. 5, 5, 2.

Μέλανθος Lak. 8, 5, 1.

Μελανῶπος Ath. 3, 86, 1.

Μελίας Lak. 3, 5, 3.

Μελίσανδρος ath. Strateg fällt 2, 69.

Μελησίας Ath. 8, 86, 7.

Μελήσιππος Lak. 1, 139, 3. 2, 12, 1 ff.

Μελιτία τῆς Ἀχαΐας Thess. 4, 78, 1. 5.

Μέμφις 1, 104, 2. 109, 2.

Μένανδρος ath. Strateg 7, 16, 1. 43, 2. 69, 4.

Μενδαῖοι 4, 123, 2. 4. 129, 3. 5. 130, 2. 5. Colonie Eion 4, 7.

Μένδη Thrake. Brasidas Versuch 4, 121, 2. fällt ab 123, 1. 124, 4. wieder erobert 129, 1 ff. 130, 4 f. 131, 2.

Μενδήσιον κέρας Aeg. 1, 110, 2.

Μενεδαῖος [Μενεδαῖος] Spart. 3, 100, 2. 109, 1. 2.

Μενεκράτης Meg. 4, 119, 2.

Μενέκωλος gründet Kamarina 6, 5, 3.

Μένιππος Ath. 8, 13.

Μένων Pharsalier 2, 22, 3.

Μεροπὶς Κῶς 8, 41, 2.

Μεσσαπίοι 3, 101, 2. ἔθνος 7, 33, 4.

Μεσσήνη τῆς Σικελίας 4, 25, 1. 3. 7. vgl. § 2. gegründet 6, 4, 6. 5, 1. Hafen 4, 25, 4. *πορθμός* 24, 4. Lage 3, 88, 2. von den Athenern unterworfen 3, 90, 2 f. fällt ab 4, 1, 1. 4. vgl. 24, 1. innere Fehde 5, 5, 1. lokrisch eb. Alkibiades dort 6, 50, 1. 74, 1. Gylippos 7, 4, 2.

Μεσσηνία γῆ Pel. 4, 3, 2.

Μεσσήνιοι Pel. Heloten 1, 101, 2. dorische Sprache 3, 112, 3. 4, 3, 3. in Naupaktos 103, 2. mit Athen verbündet 2, 9, 3. Truppen 25, 4. 90, 3. 102, 1. 3, 75, 1. 81, 1. 94, 3. 95, 1 f. 97, 1. 98, 2. 107, 1. 108, 2. 112, 2. 4, 9, 2. 32, 2. 36, 1. 7, 31, 1. 57, 7. zu Pylos 41, 2. 5, 35, 5 f. 56, 2 f. vgl. *Ἑλλωτες*.

Μεσσήνιοι Sik. Lage 6, 48, 2. von den Athenern unterworfen 3, 90, 2 f. Kämpfe 4, 25, 1 — 9. innere Fehde 5, 5, 1.

Μεσσηνὶς γῆ 4, 41, 2.

Μεταγένης Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Μεταπόντιος 7, 33, 5. 57, 10.

Μεταπόντιον τῆς Ἰταλίας 7, 33, 4.

Μηδίξειν 3, 34, 2. 62, 1. 64, 1.
Μηδικός. πόλεμος 1, 90, 1. 95, 4. 97, 1. 3, 10, 1. ἔργον 1, 23, 1. ἀρχή 8, 43, 4. σκευαί 1, 130, 1. σπῦλα 2, 13, 4. τὰ Μηδικά 1, 14, 2. 18, 7. 41, 2. 69, 1. 73, 2. 97, 2. 142, 3. 2, 16. 21, 2. 6, 82, 2. 8, 24, 3.
Μηδισμός 1, 95, 3. 135, 1. 3, 62, 4. 64, 3.
Μῆδος. ὁ *Μ.* für οἱ *Μῆδοι* oder *Μηδων βασιλεύς* 1, 69, 4. 74, 4. 77, 3. 4. 92, 1. 102, 3. 3, 10, 2. 54, 2. 62, 3. 4. 63, 2. 63, 1. 5, 89, 1. 6, 17, 5. 33, 6. 76, 3. 4. 77, 1. 82, 4. 83, 1. (οἱ) *Μῆδοι* von den Persern verschieden 1, 104, 2. allgemein. Jener fliehen vor ihnen 6, 4, 6. bei Marathon 1, 18, 3. 6, 59, 5. bei Salamis etc. von Athen bestanden 1, 144, 5. vgl. 7, 21, 3. bei Plataea von den Hellenen 2, 71, 2. 74, 2. vgl. 1, 86, 1. 3, 57, 3. 58, 3. fliehen 1, 89, 1. 93, 5. ἀκροθίνιον 1, 132, 2. zu Byzantion 94. 128, 3. Eion 98, 1. Sestos 89, 2. 8, 62, 2. am Eurymedon 1, 100, 1. als Leibwächter 130, 1.
Μήθυμνα 8, 101, 2. den Athenern treu 3, 2, 1. 5, 1. vgl. 50, 2. angegriffen 18, 1. fällt ab 8, 22, 2. 23, 3 ff. von Verbannten angegriffen 100, 2. vgl. Kr. z. Dion. p. 335.
Μηθυμναῖοι. Aeoler 7, 57, 4. klagen die Mytilinaeer an 3, 2, 2. geschlagen 3, 18, 2. autonom 6, 85, 2. 7, 57, 4.
Μηχύβερα 5, 39, 1.
Μηκυβεραῖοι 5, 18, 5.
Μηλιακός κόλπος 3, 96, 2.
Μηλιεὺς κόλπος 4, 100, 1. 8, 3, 1.
Μηλις 3, 92, 1. 5, 51, 1.
Μήλιοι. Colonisten der Lak. 5, 84, 3. 89, 1. 106. die Athener versuchen sie zu unterwerfen 3, 91, 1. bekriegt und unterworfen 5, 84-116.
Μῆλος. Lage 5, 108. gegründet 5, 112, 2. mit den Ath. u. Lak. nicht verbündet 2, 9, 3. vgl. 5, 89, 1. Zug der Athener dahin 3, 91, 1 f. 94, 1. Lak. dort 8, 39, 2. 41, 3?
Μῆνας 5, 19, 2. 24, 1. vgl. 24, 1.
Μητρόπολις 3, 107, 1.
Μιλησία 8, 24, 1. 26, 3.
Μιλήσιος 8, 24, 1. 26, 3. ναῦς 8, 61, 2. (οἱ) *Μιλήσιοι*. Krieg gegen die Samier 1, 115, 2. bei den Athenern 4, 42, 1. 53, 1. 54, 1. 7, 57, 3. Verhält-

nisse zu Alkibiades 8, 17, 1. zu Tissaphernes 8, 84, 3. 109, 1. vgl. 85, 2. Schlacht 25, 1-4. 26, 3. 45, 1. eifrig 36, 1. 79, 1. erobern ihr γρούριον 8, 84, 2. Zwist mit Astyochos § 3 u. 85, 2. 4. Colonie Abydos 8, 61, 1.
Μίλητος 1, 115, 5. 116, 1. 8, 27, 5. Lage 8, 25, 4. gegenüber Inseln 17, 3. 26, 2. fällt ab 8, 17, 1-3. von den Athenern bedrängt eb. u. 24, 1. 25, 1. 4. 30, 1 f. die Pel. dort 28, 4. 5. 32, 2. 33, 1. 3. 36, 1. (verhandeln mit Tissaphernes 29, 1 f.) 38, 3. 39, 2 f. 50, 2. (57, 1.) 60, 3. 61, 2. 63, 1. 75, 3. 78, 1. 79, 3. 80, 2. 83, 1. 84, 2 f. 85, 3. 99, 1. 2. 100, 1. 108, 2. gegen Tissaphernes 84, 2. 109, 1.
Μιλτιάδης 1, 98, 1. 100, 1.
Μίμας B. 8, 34, 2.
Μίνδαρος lak. Nauarch 8, 85, 1. 99, 1 f. 101, 1. 102, 2. 104, 2.
Μινύειος 4, 76, 2.
Μινώα J. Lage 3, 51, 1. vgl. 4, 67, 1. 4. 118, 4.
Μίνως. Flotte 1, 8, 1. Herrschaft 1, 4.
Μόλοβρος Lak. 4, 8, 7.
Μολοσσοί 1, 136, 2. 2, 80, 4.
Μολυκρικός 2, 86, 1.
Μολύκρειον 2, 84, 3. 3, 102, 1.
Μοργαντινή Sik. 4, 65, 1.
Μοτύη Sik. 6, 2, 6.
Μουρυχία 2, 13, 6. 8, 93, 1. *Μουρυχίαι* 92, 6.
Μυγδονία. Lage 1, 58, 2. 2, 99, 3. 100, 3.
Μυκάλη 1, 89, 1. 8, 79, 1. Lage § 2.
Μυκαλήσσιοι 7, 30, 3.
Μυκαλησσός. Lage 7, 29, 2. Unglück 29-30.
Μυκηναῖοι 1, 9, 2.
Μυκῆναν. Herrschaft 1, 9, 2. klein 10, 1.
Μύκονος J. 3, 29, 1.
Μυλαί Sik. 3, 90, 2.
Μυλητίδαι 6, 5, 2.
Μυονῆς 3, 101, 2.
Μυόννησος ἢ Τηίων 3, 32, 1.
Μυοῦς 1, 138, 6. 3, 19, 2.
Μυρκίνιος. πελτασταί 5, 6, 4. 10, 8. Reiterei § 9.
Μύρκινος Ἡδωνική πόλις 4, 107, 2.
Μυρρίνη Frau des Hippas 6, 55, 2.
Μύριλος Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Μυρωνίδης ath. Strateg 1, 103, 4. 108, 1. 4, 95, 1.

Μύσκων syr. Strateg 8, 85, 3.

Μυστήρια 6, 28, 1. 53, 1. 2. vgl. 60, 1.

Μυστικά 6, 28, 2. 60, 1. 61, 1. 8, 52, 2.

Μυτιληναῖοι 3, 2, 2. 3, 1 ff. Fest 3, 3, 3. zehn Schiffe bei den Athenern 3, 3, 3. angegriffen 3, 3, 4. 4, 1 ff. 5, 1. 3. kämpfen 3, 5, 2. 6, 2. Gesandte zu Olympia 3, 8—14. Bund mit den Pel. 3, 15. ziehen gegen Methymna 3, 18, 1. muthig 25, 2. Bestrafung 36, 2. 4. 49—50. vgl. 4, 52, 2. Versuche der Ausgewanderten 52, 1—3. 75, 1 f.

Μυτιλήνη. Lage 8, 101, 1. vereinigt die Lesbier 3, 2, 2. eingeschlossen 3, 18, 3. Schiffe hingeschickt 3, 16, 3. 25, 2. 26, 1. 27, 1. 29, 1. 2. 69, 1. Sa-laethos dort 25, 1. unterworfen 27—29. 35. fällt ab 8, 22, 3. erobert 23, 2 f. vgl. 100, 3.

Νάξιοι. abgefallen u. unterworfen 1, 98, 2.

Νάξιοι Sik. besiegen die Messenier 4, 25, 5 f. nehmen die Athener auf 6, 50, 2. stellen Reiter 6, 98, 1.

Νάξος belagert 1, 137, 1.

Νάξος ἢ Χαλκιδική in Sik. 4, 25, 5. gegründet 6, 3, 1. gründet Leontinoi § 3. vgl. 20, 2. die Athener dort 50, 2. 72, 1. 74, 2. 75, 2. 83, 3. 6. 7, 57, 10. schwach 7, 14, 2.

Ναυκλείδης Plat. 2, 2, 2.

Ναυκράτης Sikyonier 4, 119, 2.

Ναυπακτία 3, 102, 1.

Ναυπάκτιοι. Hafen 2, 92, 2.

Νάυπακτος. den Messeniern gegeben 1, 103, 2. vgl. 2, 90, 2. 91, 1. 92, 4. 3, 78, 2. *Μεσσηνιοὶ οἱ ἐν Ν.* mit Athen verbündet 2, 9, 3. *οἱ ἐκ Ν. Μ.* 4, 41, 2. vgl. 7, 31, 1. 57, 7. Athener dort 2, 69, 1. 84, 3. 91, 1. 92, 4. 102, 1. 103, 3, 7, 2. 75, 1. 96, 2. 98, 4. 100, 1. 101, 1. 102, 2. 114, 2. 4, 13, 2. 49, 76, 1. 77, 1. 114, 2. 7, 17, 3. 19, 5. 31, 3. 34, 1. 3. 6. 36, 2. die Amprakioten feindselig 2, 80, 1. die Aetoler etc. 3, 94, 3. 100, 1. 102, 1. 2. vgl. *Μεσσηνιοὶ*.

Νέα πόλις Karth. 7, 50, 2.

Νεμέα 3, 96, 1. 5, 53, 3. 4. 59, 1. 2. 60, 3.

Νέμειος Ζεὺς 3, 96, 1.

Νεοδαμώδεις 5, 34, 2. 67, 1. 7, 19, 3. 8, 5, 1. Begriff 7, 58, 3.

Νέστος Fl. 2, 96, 4.

Νήρικος Leuk. 3, 7, 3.

Νικάνωρ Chaoner 2, 80, 4.

Νिकासος Meg. 4, 119, 2.

Νικήρατος Ath. 3, 51, 1. 91, 1. 4, 27, 4. 42, 1. 53, 1. 119, 2. 129, 3. 5, 16, 2. 83, 4. 6, 8, 2.

Νικιάδης Meg. 4, 118, 8.

Νικίας Ath. Vater des Hagnon 2, 58, 1. 4, 102, 2.

Νικίας ὁ Νικηράτου ἀπραγμοσύνη 6, 18, 6. glücklich 6, 17, 1. abergläubisch 7, 50, 4. ath. Strateg gegen Minoia 3, 51, 1 ff. auf Melos u. bei Tanagra 3, 91, 1. 3. tritt dem Kleon die Anführung bei Pylos ab 4, 27, 4. 28, 1 ff. bei Korinthos 42, 1. auf Kythera 53, 1. 54, 2. schliesst Verträge 119, 2. 5, 19, 2. 24, 1. 43, 2. 7, 86, 3. in Thrake 4, 129, 3. 4. 130, 2. 4. 132, 2. soll gegen die Chalkidier ausziehen 5, 83, 4. friedliebend 5, 16, 2 f. vom Alkibiades beneidet 5, 43, 2. 45, 3. 46, 1. 6, 15, 1. Gesandter 5, 46, 3 ff. Strateg nach Sikilien erwählt spricht gegen den Zug 6, 8, 2 f. 9—14. Forderungen 19—25. erwartete Täuschung 46, 2. will gegen Selinus 47, 1. zögert 7, 42, 3. nach Egesta 6, 62, 4. Anrede an die Soldaten 6, 68. krank 102, 2. unterhandelt 103, 3. missachtet den Gylippos 104, 4. 7, 1, 2. meidet den Kampf 3, 3. will Plemmyrion befestigen 7, 4, 4. entsendet Schiffe § 7. zieht aus 6, 1. schickt Gesandte nach Athen 8, 1 ff. Brief an die Athener 10—15. bleibt Strateg 16, 1. verhandelt mit den Sikelern 32, 1. Rüstungen 38, 2. willfährig 43, 1. bleibt in den Verschanzungen § 3. seine Ansichten 48, 1 ff. 49, 1. 4. 50, 3 f. Ermahnungen an die Soldaten 60, 4—64. 69, 2 ff. Berathung 72, 2. getäuscht 73, 4. Ermunterung 76 f. Rückzug 75, 1. 78—84. gefangen 85, 1. getödtet 86, 1.

Νικίας Gortynier 2, 85, 4.

Νικόλαος Lak. 2, 67, 1 ff.

Νικόμαχος Phoker 4, 89, 2.

Νικομήδης Spart. 1, 107, 1.

Νικονίδας? Larissacer 4, 78, 2.

Νικόστρατος ὁ Διυρέγους, ath. Strateg 3, 75, 1—4. 4, 119, 2. 129, 3. ὁ

Διοτρέφους 4, 53, 1. vgl. 129, 5. 130, 2. 5, 61, 1. fällt 74, 2

Νίτων Theb. 7, 19, 3.

Νίσαια Meg. Lage 4, 66, 3. mit langen Mauern, von den Athenern besetzt 1, 103, 3. 114, 1. zurückgegeben 115, 1. vgl. 2, 93, 1. 94, 2. angegriffen 3, 51, 3. wieder gefordert 4, 31, 4. Kämpfe 4, 66, 3. 68, 2. 69, 1—3. 70, 1. 3. 72, 2 f. 73, 5. 85, 4. 100, 1. 108, 4. 118, 4. vgl. 2, 31, 3. 5, 17, 2. 3.

Νίσου? 4, 118, 4.

Νότιον τὸ Κολοφωνίων 3, 34, 1—4.

Νυμφόδωρος Abderit 2, 29, 1. 4.

Ἐάνθιππος Ath. 1, 111, 2. 127, 1. 139, 4. 2, 13, 1. 31, 1. 34, 4.

Ἐεάρης Ephor 5, 36, 1. 37, 1. 38, 4. 46, 4.

Ἐεάρης ὁ Κνίδιος Lak. 5, 51, 1.

Ἐενοκλείδης Κορ. 1, 46, 2. ὁ *Ἐὐθυκλείους* 3, 114, 4.

Ἐενότιμος Ath. 2, 23, 1.

Ἐενοφάνης Ath. 6, 8, 2.

Ἐενοφαντίδας Lakon 8, 55, 2.

Ἐενοφῶν ὁ Ἐὐριπίδου ath. Strateg 2, 70, 1. 79, 1. fällt § 6.

Ἐένων Theb. 7, 19, 3.

Ἐέρξης 1, 137, 3. 4, 50, 3. Macht 3, 56, 3. Feldzug 1, 14, 2. Rückzug 1, 118, 1. 137, 4. verhandelt mit Pausanias 129, 1. 3.

Ἐοδόμαντοι 2, 101, 2. 5, 6, 2.

Ἐοδρύσης 2, 95, 1. *Ἐοδρύσαι* 2, 29, 3. 4. 96, 1. 98, 2. König Teres 29, 2. 4. 4, 101, 3. 4. Häuptlinge 97, 3. Umfang 97, 1. vgl. 29, 2. Reiter 98, 3.

Ἐοδυσεύς 4, 24, 4.

Ἐζόλαι s. *Λοκροί*.

Ἐϊανθῆς 3, 101, 2.

Ἐϊνεῶν τῆς Λοκρίδος 3, 95, 3. 98, 3. 102, 1.

Ἐϊνιάδαι τῆς Ἀχαρνανίας 1, 111, 2. vgl. 3, 94, 1. Lage 2, 102, 2 f. 5. von den Athenern bekriegt 1, 111, 2. 3, 7, 2. den Lak. befreundet 2, 82. 3, 114, 2. den Athenern sich anzuschliessen gezwungen 4, 77, 2.

Ἐϊνόη τῆς Ἀταχῆς 2, 18, 1. Lage eb. vgl. § 3. u. 19, 1. geht durch Ver-rath an die Bocoter verloren 3, 98, 1—3.

Ἐϊνοῦσαι αἰ πρὸ Χίου νῆσοι 8, 24, 2.

Ἐϊνόφυτα 1, 108, 2. 4, 95, 2.

Ἐϊσύμη. Col. der Thasier 4, 107, 2.

Ἐϊταῖοι 3, 92, 1. 2. 8, 3, 1.

Ἐϊλορος Ath. 4, 104, 2.

Ἐϊλόφυξος St. 4, 109, 2.

Ἐϊλπᾶιοι 3, 101, 2.

Ἐϊλπη 3, 107, 3. 111, 1. 113, 1. Sonst im Plu. *Ἐϊλπαι*. Lage 3, 105, 1 f. vgl. § 4. 106, 1. 2. 107, 1. 108, 3. 110.

Ἐϊλυμπία 3, 8. Schätze 1, 121, 2. vgl. 143, 1.

Ἐϊλύμπια 5, 47, 12. 13. 50, 4. grösstes Fest des Zeus 1, 126, 3. Androstheneis siegt 5, 49, 1.

Ἐϊλυμπίαζε 3, 8. 6, 16, 2.

Ἐϊλυμνιακὸς ἀγών 1, 6, 4. νόμος 5, 49, 1. σπονδαί eb.

Ἐϊλυμπιάς 3, 8.

Ἐϊλυμπίασιν 1, 143, 1. 5, 18, 10. 47, 13.

Ἐϊλυμπιεῖον 6, 64, 3. 65, 4. 70, 4. 75, 1. 7, 37, 2. 3. 42, 6. *πολίχνη* 7, 4, 7.

Ἐϊλυμπιονίκης 1, 126, 2.

Ἐϊλύμπιος s. *Ζεύς*.

Ἐϊλυμπος B. 4, 78, 6.

Ἐϊλύνθιος 4, 110, 3. (οἱ) Ἐ. 5, 3, 4. 18, 5. 39, 1.

Ἐϊλυνθος ἢ Χαλκιδική 4, 123, 3. Lage 1, 62, 1. 63, 2. vergrössert 58, 2. den Athenern feindlich 62, 2. 3. 63, 1. 2. 2, 79, 2. 4. soll autonom sein 5, 18, 4.

Ἐϊμηρος 1, 3, 3. 9, 3. 10, 4. 2, 41, 2. 3, 104, 3. 6.

Ἐϊνάσιμος Sik. 4, 119, 2.

Ἐϊνειον ὄρος 4, 44, 3.

Ἐϊνητορίδης 2, 2, 1.

Ἐϊνομακλῆς ath. Strateg 8, 25, 1. 30, 2.

Ἐϊπικία 6, 4, 5.

Ἐϊπικοί 6, 2, 4.

Ἐϊπούντιοι s. *Λοκροί*.

Ἐϊπούς 2, 32.

Ἐϊρέσθειον 5, 64, 1. 2.

Ἐϊρεσθίς 4, 134, 1.

Ἐϊρέσται 2, 80, 4.

Ἐϊρέστης Thess. 1, 111, 1.

Ἐϊρνεαί Arg. 6, 7, 1—3.

Ἐϊρνεῖται 5, 67, 3. 72, 3. 74, 2. 6, 7, 1.

Ἐϊροβία τῆς Εὐβοίας 3, 89, 1.

Ἐϊροιδος König der Parauaeer 2, 80, 4.

Ἐϊρχομένιοι Ark. 5, 61, 4. 77, 1.

Ἐϊρχομένιοι Boeot. 4, 76, 3. 93, 4.

Ὀρχομενὸς ὁ Ἀρκαδικός 5, 61, 3.
 62, 1. 63, 2.
 Ὀρχομενὸς ὁ Βοιωτός 3, 87, 2. ὁ
 Μινύειος 4, 76, 3. ἢ Ὁ. 1, 113, 2. vgl.
 § 1.
 Ὀσκίος Fl. 2, 96, 4.
 Ὀφιοειδής 3, 100, 1. Ὀφιοειδής 3, 94,
 4. 96, 2.
 Πάγγαιον 2, 99, 2.
 Παγώνιδας Boeotarch 4, 91, 2. 93,
 1. 96, 1. 4. Rede 92.
 Παίονες 2, 96, 3. 98, 2.
 Παιονία 2, 99, 3.
 Παιονικὰ ἔθνη 2, 96, 3. Δόβηρος
 ἢ Π. 98, 2.
 Παλαιρῆς Ἀκαρνάνων 2, 30, 1.
 Παλῆς Κεφαλλήνων 1, 27, 2. 2, 30, 2.
 Παλλήνη 1, 64, 2. 4, 116, 1. 120,
 1. 123, 1. 129, 1. ἀτείχιστος 1, 64, 1.
 ἰσθμός 1, 56, 1. vgl. Πελλήνη.
 Πάμιλλος gründet Selinus 6, 4, 3.
 Παμφυλία 1, 100, 1.
 Παναθηναία τὰ μεγάλα 5, 47, 12.
 6, 56, 2.
 Παναθηναϊκὴ πομπή 1, 20, 3.
 Παναῖοι 2, 101, 2.
 Πάναιρος Thess. 4, 78, 1.
 Πάνακτον erobert 5, 3, 4. zurück-
 zugeben 5, 18, 6. 33, 5. 36, 3. 39, 1.
 2. zerstört 39, 2. 40, 1. 2. 42, 1—3.
 vgl. 44, 2. 46, 2.
 Πανδίων 2, 29, 2. 3.
 Πάνορμος, ὁ. Achaia 2, 86, 2. 92, 1.
 Πάνορμος τῆς Μιλησίας 8, 24, 1.
 Πάνορμος Sik. 6, 2, 6.
 Παντακίας Fl. 6, 4, 1.
 Παράλιοι Thess. 3, 92, 1.
 Πάραλος γῆ 2, 55, 1. vgl. 56, 2.
 Πάραλος Schiff 3, 33, 1. 2. 77, 2.
 ναῦς 8, 74, 1.
 Πάραλοι (die Mannschaft) 8, 73, 4.
 5. 74, 2. 86, 6.
 Παράσιοι Thess. 2, 22, 3.
 Παρναῖοι 2, 80, 4.
 Πάριοι 4, 104, 2.
 Παρνασσός 3, 95, 1.
 Πάρνης (τὸ ὄρος) 2, 23, 1. 4, 96, 5.
 Παρρασικὴ 5, 33, 1.
 Παρρασιοὶ τῆς Ἀρκαδίας 5, 33, 1. 2.
 Πασιτελίδας Lak. 5, 3, 1. 2. vgl.
 Ἐπιτελίδας.
 Πάτμος J. 3, 33, 3.
 Πάτραι τῆς Ἀχαΐας 2, 83, 3. 84,
 2. 3.

Πατρῆς 5, 52, 2.
 Πατροκλῆς Lak. 4, 57, 3.
 Πανσανίας ὁ Κλεομβρότου, Feld-
 herr bei Plataea 1, 132, 2. 2, 71, 2. 3.
 72, 1. 3, 54, 2. 58, 4. 68, 1. setzt den
 Krieg fort 1, 94. gewalthätig u. zurück-
 berufen 95, 1. 2. 96, 1. seine letzten
 Schicksale 128—135. Vater des Plei-
 stoanax 1, 107, 1. 114, 2. 2, 21, 1. 5,
 16, 2. 33, 1.
 Πανσανίας Sohn des Pleistoanax
 3, 26, 2.
 Πανσανίας Mak. 1, 61, 3.
 Πάχης ath. Strateg 3, 18, 2. 28, 1
 bis 3. 33, 1. 34, 1 ff. 35. 36, 3. 49, 3.
 50, 1.
 Πεδάριτος Lak. nach Chios geschickt
 8, 28, 5. 32, 2. vgl. § 3. 33, 2 f. 38,
 3. 39, 2. 40, 1. 55, 2. fällt § 3. 61, 2.
 Πειθίας Kerk. 3, 70, 2. 4.
 Πειραιεύς 8, 93, 1. 96, 2. Umfang
 2, 13, 6. erbaut 1, 93, 2 ff. wichtig
 § 5. mit Athen verbunden 1, 107, 1.
 2, 13, 6. ἄκλητος 2, 93, 1. vgl. 94, 1.
 3. 8, 76, 4. 86, 3. Brunnen 2, 43, 1.
 Ἡπειώνεια 8, 90, 4—6. vgl. 92, 5. über-
 füllt 2, 17, 3. Erkrankungen 48, 1.
 Ausfahrt 6, 30, 2. gefährdet 2, 93, 1.
 8, 1, 3. Unruhen 8, 92, 5—10. 94, 3.
 erobert 5, 26, 1.
 Πειραικὴ γῆ 2, 23, 2.
 Πειραιός Lage 8, 10, 2. vgl. 11, 4.
 14, 2. 15, 2. 20, 1.
 Πείσανδρος. Gesandter 8, 49. vgl.
 73, 1. hebt die Demokratie auf 53—54.
 68, 1. 90, 1. 98, 1. beim Tissaphernes
 54, 3. 56, 1. 63, 2. nach Athen 64, 1.
 65, 1. 67, 1.
 Πεισιστρατος der Tyrann 1, 20, 2.
 6, 53, 3. 54, 2. reinigt Delos 3, 104, 1.
 Πεισιστρατος ὁ Ἰππίου 3, 54, 6.
 Πελασγικόν Volk 1, 3, 2. 4, 109, 3.
 Πελασγικόν zu Athen 2, 17, 1.
 Πέλλα Mak. 2, 99, 3. 100, 3.
 Πελλήνη 4, 120, 1. ἰσθμός § 3. vgl.
 Παλλήνη.
 Πελληνηὶς Achaia 4, 120, 1. stellen
 den Lak. Schiffe 2, 9, 1. 2. 8, 3, 3.
 106, 3. Fusssoldaten 5, 58, 4. 59, 3.
 60, 3.
 Πέλλιχος Kor. 1, 29, 2.
 Πελοπίδαι 1, 9, 2.
 Πελοπόννασος (γᾶ) 5, 77, 3. 4.
 79, 1.
 Πελοποννήσιοι 1, 9, 1. Name u.

alle Geschichte 1, 9, 1. Colonien 1, 12, 3. *αὐτουργοί* 141, 2. *φρόνημα* 6, 18, 4. vgl. 1, 121, 3. 123, 1. 7, 5, 3. Verhältnisse 1, 141, 2—6. ausgezeichnet im Landkriege 141, 5. nicht zur See 142, 3. 4. Athens Gesinnung gegen sie 6, 82, 2 f. ihre Kämpfe gegen Athen 105, 1. 2. Vertrag 112, 1. unsicher 1, 40, 4. bei Potidaea 1, 62, 1. 4. Krieg mit Athen 1, 1, 1. angefangen 1, 23, 4. vgl. 66, 1. mit Sparta verbündet 2, 9, 1. τὸ Π. 5, 3, 4.

Πελοπόννησος 2, 9, 2. 3. 5, 77, 4. 6. 85. 2. Aegina nahe 2, 27, 1. Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. Dorier 12, 2. vgl. 10, 2. 6, 82, 2. frei 122, 3. *αὐτόνομος* 6, 77, 1. von den Lak. ihrem Interesse gemäss eingerichtet 1, 76, 1. reich an junger Mannschaft 2, 3, 1. Söldner 1, 31, 1. 4, 52, 1. 76, 3. 80, 3. 6, 22, 1. 8, 28, 4. frei von der Seuche 2, 54, 4. aufgeregt 5, 29, 2. τὰ θανάτωατα 6, 16, 6. Athens Pläne gegen ihn 90, 2 f. 91, 3.

Πέλοψ 1, 9, 1.

Πελωρὸς τῆς Μεσσηνίας 4, 25, 2.

Πεπάρηθος J. 3, 89, 3.

Περαιβία 4, 78, 5.

Περαιβοί 4, 78, 6.

Περδικκας 1, 56, 2. ὁ Ἀλεξάνδρου 2, 99, 2. *Μακεδόνων βασιλεύς* 1, 37, 1. Temenide 2, 99, 2. 5, 80, 2. sein Reich 2, 99, 4. 4, 78, 6. 128, 2. mit Athen verfeindet 1, 57, 2 f. 59. für die Chalkidier 1, 58, 2. Vertrag 61, 2. treulos 62, 1. 2. Massregeln gegen ihn 2, 29, 4. mit den Athenern verbündet § 5. heimlicher Feind 80, 4. vom Sitalkes bekriegt 95, 1 f. 104, 1. gewinnt den Seuthes § 4. heimlich Gegner der Athener 4, 79, 1 f. vgl. 78, 2. Feind des Arrhibacos 79, 2. von den Athenern für einen Feind erklärt 82. vgl. 103, 2. 107, 3. Zug gegen Arrhibacos 83, 1—3. abermals 124—125. mit Brasidas verfeindet 128, 4. mit Athen versöhnt 132, 1 f. vgl. 5, 6, 2. feindlich 83, 4. vgl. 80, 2. 6, 7, 3. 4. versöhnt 7, 9, 1. Vater des Archelaos 2, 100, 1.

Περικλῆς 6, 4, 5.

Περικλείδας Lak. 4, 119, 1.

Περικλῆς der erste Athener 1, 139, 4. *ἐναγής* 1, 127, 1. Charakter 2, 65, 3—9. seine Apologie 60 ff. Zug nach Sikyon etc. 1, 111, 2. gegen Megaris

114, 1. unterwirft Euboea § 2. gegen Samos 116, 1. 3. 117, 1. Ermuthigung zum Widerstande 140—145. Vorschlag 2, 12, 2. Vorsicht 2, 13, 1. zeigt die Kriegsmittel 13, 2—7. man zürnt ihm 21, 3. 22, 1. 59, 1 f. Zug nach Megaris 31, 1. Standrede 34—46. hindert Ausfälle 55. Zug nach Epidaurus 56, 1. 58, 1. 6, 31, 1.

Περσεΐδαι 1, 9, 2.

Πέρσης. (*ἀνήρ*) 1, 109, 1. 2. 4, 50, 1. 3. οἱ δυνατοὶ τῶν Π. 1, 89, 3. *Πέρσαι καὶ Μῆδοι* 1, 104, 2. vgl. 1, 137, 3. 4, 36, 3. Könige 1, 13, 5. 14, 2. Sitte derselben 2, 97, 4.

Περσικός. βασιλεία 1, 16. *τράπεζα* 130, 2.

Περσίς γλωσσα 1, 138, 1.

Πέτρα τῆς Ρηγίνης 7, 35, 2.

Πηγαί. von den Athenern genommen 1, 103, 3. 107, 2. 111, 2. zurückgegeben 115, 1. 4, 21, 4. Sitz Ausgewanderter 4, 66, 1. 74, 3.

Πήλη J. 8, 31, 2.

Πίερες 2, 99, 2.

Πιερία 2, 99, 2. 100, 3.

Πιέριον τῆς Θεσσαλίας 5, 13, 1.

Πίνδος ὄρος 2, 102, 2.

Πισσοῦθνης ὁ Ὑσιόσπου besitzt Sardes 1, 115, 4. vgl. 3, 31. 34, 2. Vater des Amorges 8, 5, 5. 28, 3.

Πιτανάτης λόγος 1, 20, 4.

Πιτακός, König der Edoner 4, 107, 2.

Πλάταια τῆς Βοιωτίας 2, 2, 1. klein 77, 2. Lage 2, 5, 1. ἀγορά 2, 71, 2. von den Thebacern gegründet 3, 61, 2. überrumpelt 2, 2—7, 1. vgl. 12, 3. 19, 1. 7, 18, 1. Belagerung 2, 71—78. Zeit der Zerstörung 3, 63, 3. zurückgefordert 5, 17, 3. *Πλαταιαί* 2, 7, 1. 10, 1. vgl. 78, 3. 3, 21, 1. 36, 1. *Πλαταιῶν* 1, 130, 1. 4, 72, 1.

Πλαταιῆς. gegen die Perser 3, 54, 2. 58, 4. 62, 1. helfen den Lak. 3, 54, 3. Athens Verbündete 2, 9, 3. vgl. 3, 55, 1 f. autonom 2, 71, 2. Zeitbestimmung 3, 68, 3. ein Theil rettet sich 3, 20—24. die übrigen ergeben sich 52 bis 68. die Geretteten in Skione 5, 32, 1. *ψιλοί* 4, 67, 2. 6. vor Syr. 7, 57, 5.

Πλαταιίς 2, 71, 3. 74, 2. 3, 58, 4. Schicksale 3, 68, 2 f.

Πλεισταρχος Kg. der Lak. 1, 132, 2.

Πλειστοάναξ Sohn des Pausanias

1, 107, 1. fällt in Attika ein 114, 2. verächtigt 2, 21, 1. 3, 16, 4. verbannt u. zurückgeführt 2, 21, 1. 5, 16, 4 — 6. friedliebend § 2. ausgefallen 19, 1. vgl. 24, 1. Zug gegen die Parrhasier 33, 1. nach Mantinea 75, 1. Vater des Pausanias 3, 26, 2.

Πλειστόλας Ephor 5, 19, 1. 24, 1. 25, 1.

Πλευρών 3, 102, 2.

Πλημύριον. Lage 7, 4, 4. 24, 4. vgl. 7, 4, 7. 22, 1. 2. 23, 1. 4. 24, 1. 3. 25, 7. 31, 2. 32, 1. 36, 6.

Πνύξ 8, 97, 1.

Πόλις 3, 101, 2.

Πολίχνα Klaz. 8, 14, 3. 23, 5.

Πολιχνῆται Kreta 2, 85, 4.

Πολλῆς Kg. der Odomanter 5, 6, 2.

Πόλλης Arg. 2, 67, 1.

Πολυάνθης Kor. 7, 34, 2.

Πολυδαμίδας Lak. 4, 123, 4. 129, 3. 130, 2.

Πολυκράτης zur See mächtig 1, 13, 5. 3, 104, 2.

Πολυμήδης Lar. 2, 22, 3.

Πόντος 3, 2, 1. 4, 75, 1. 2. στόμα § 3. vgl. *Εὔξεινος*.

Ποσειδῶν 1, 128, 1. 2, 84, 3. 8, 67, 2.

Ποσειδώνιον Pel. 4, 113, 4.

Ποσειδώνιον Thrake 4, 129, 3.

Πόταμις Syr. 8, 85, 3.

Ποτίδαια 4, 130, 2. vgl. 2, 79, 6. 4, 129, 3. Lage 1, 56. 63, 2. 64, 1. 68, 4. 4, 120, 3. wichtig 68, 4. Colonie der Kor. 1, 56. 66, 1. den Athenern unterworfen 56. fällt ab 56—60. von den Korinthiern unterstützt 60, 1 f. vgl. 68, 4. 119. belagert 61—65. Zeit 2, 2, 1. Kriegsgrund 1, 67, 1. 68, 4. 71, 3. 85, 2. 139, 1. 140, 4. weiter belagert 2, 58, 1—3. vgl. 13, 3. 31, 2. 67, 1. 3, 17, 1 f. 6, 31, 1. erobert u. ath. *ἔποικοι* 2, 70, 1—3. 4, 120, 3. vgl. 2, 79, 6. Angriff des Brasidas 121, 2. 135, 1 f. vgl. 120, 3.

Ποτιδαιᾶται Dorier 1, 124, 1. *ἐπιδημιουργοί* 1, 56. ergeben sich u. wandern nach Chalkidike 2, 70, 1.

Ποτιδαιατικά 1, 118, 1.

Ποτιδανία Aet. 3, 96, 1.

Πρασιαί 8, 95, 1.

Πρασιαί τῆς Λακωνικῆς, πόλισμα ἐπιθαλάσσιον 2, 56, 3. 6, 105, 3. 7, 18, 4.

Πρατόδημος Hsn. 2, 67, 1.

Πρίαπος 8, 107, 1.

Πριήνη 1, 115, 2.

Προκλῆς ath. Strateg 3, 91, 1. 98, 4. 5, 19, 2. 24, 1.

Πρόκνη 2, 29, 2.

Προρναῖοι Kephall. 2, 30, 2.

Πρόξενος Lokrer 3, 103, 2.

Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας 3, 102, 3. 106, 1.

Προσωπίτις J. Aeg. 1, 109, 2.

Πρυτανεῖον 2, 15, 2. 3, 89, 3.

Πρυτανῆς 5, 47, 11. 6, 14, 8, 70, 1. vgl. 4, 118, 8.

Πρωτίας ath. Strateg 1, 45, 1. 2, 23, 1.

Πρωτεσίλαος. *ἱερόν* 8, 102, 3.

Πρώτη J. Lage 4, 13, 2.

Πτελεόν? Lak. 5, 18, 6.

Πτελεόν? Erythraea 8, 24, 1. 31, 1.

Πτοιόδωρος Theb. 4, 76, 1.

Πυχία J. 4, 46, 2. vgl. 3, 75, 4.

Πύδιος Fl. sonst 8, 106, 1.

Πύδνα 1, 61, 2. 137, 1.

Πυθάγγελος Boeotarch 2, 2, 1.

Πυθαεὺς Ἀπόλλων 5, 53, 1.

Πυθῆν Kor. 6, 104, 2. 7, 1, 1. 70, 2.

Πύθης Abderit 2, 29, 1.

Πύθια 5, 1, 1.

Πυθικός. *χρηστήριον* 1, 103, 2.

Πύθειον Athen 2, 15, 3. 17, 1.

Πύθιος 6, 54, 6. 7. Ἀπόλλων 4, 118, 1.

Πυθόδωρος Archon 2, 2, 1. Strateg 3, 115, 1. 3 f. 4, 2, 1. 65, 3. 5, 19, 2. 24, 1. 6, 105, 3.

Πυθοῖ 5, 18, 10.

Πύλος 4, 80, 1. 7, 26, 2. Lage 4, 3, 2. 8, 4. 6. 13, 3. 41, 2. *ἀκρόπολις* 26, 2. von den Athenern besetzt 4, 4 bis 6. Auszug der Lak. dahin 4, 8—16. 23, 1 f. 26, 1. Kleon dort glücklich 5, 7, 2. 14, 1. 6, 89, 1. 7, 18, 3. 71, 7. 86, 2. vgl. 4, 27—39. Messenier dort 41, 1—3. 5, 14, 2. vgl. 5, 56, 2 f. 115, 1. 6, 105, 2. 7, 18, 4. 26, 2. 57, 7. zurückgefordert 5, 35, 3. 36, 3. 39, 1. 2. 44, 2. 45, 2. vgl. *Κορυθαίσιον*.

Πυράσιοι 2, 22, 3.

Πύρρα Lesbos 3, 18, 1. 25, 1. 35, 8, 23, 2.

Πύρριχος Kor. 7, 39, 2.

Πύστιλος gründet Akragas 6, 4, 4.

Ῥαμφίας Lak. 1, 139, 3. 5, 12. 13. 14, 1. Vater des Klearchos 8, 8, 3. 39, 2. 80, 1.

Ῥεῖτοι Att. 2, 19, 2.

Ῥεῖτον Kor. 4, 42, 2.

Ῥηγίνη 7, 35, 2.

Ῥηγῖνοι Chalkidier 6, 44, 3. 79, 1. Tyrann 6, 5, 1. für die Leontiner als Verwandte 3, 86, 1. ziehen mit den Athenern gegen die Liparacer 88, 1. von den Lokrern bekriegt 4, 1, 1 f. 24, 2 f. Schlacht gegen sie 25, 1 f. neutral 6, 44, 3. 46, 1. 79, 1.

Ῥήγιον. τῆς Ἰταλίας 3, 86, 2. Lage 4, 24, 3 f. 6, 44, 2. Athener dort 3, 86, 2. 88, 2. 113, 1. 4, 25, 9. 6, 44, 2. 45, 1. 46, 1. 50, 1 f. 51, 2. 7, 1, 2. 4, 7. Bürgerzwist 4, 1, 2.

Ῥήνεια J. 1, 13, 5. 104, 1. Lage § 2.

Ῥίον 2, 84, 3. τὸ ἐν Πελ. u. τὸ Ἀγαϊκόν 86, 2. Lage eb. vgl. 92, 3. 5, 52, 2. τὰ Ῥία 86, 3.

Ῥοδία Land 8, 44, 2.

Ῥόδιος 3, 8, 1. Ῥοδίον πεντηκοντόροιν 6, 43, 1. σφενδονῆται Ῥοδίων § 2. Dorier 7, 57, 5. Argeier eb.

Ῥοδόπη B. 2, 96, 1. 2. 4. 98, 3.

Ῥόδος. Städte 8, 44, 2. Colonie Gela 6, 4, 3. 7, 57, 5. 9. Athen unterworfen § 5. fällt ab 8, 44, 1 f. liefert den Pel. Geld § 3. deren Flotte dort 45, 1. 52, 1. 60, 2. 61, 2. die Athener gegen sie 41, 3. 55, 1.

Ῥοίτειον 4, 52, 1. 8, 101, 2.

Ῥυπικὴ Ach. 7, 34, 1.

Σαβύλινθος König der Molosser 2, 80, 4.

Σάδοκος Thraker 2, 29, 4. 67, 2.

Σάκων gründet Himera 6, 5, 1.

Σάλαιθος Lak. 3, 25, 1. 27. 35. 36, 1.

Σαλαμινία das Schiff 3, 33, 1. 2. 77, 2. 6, 61, 5. 6. ναῦς 6, 53, 1. 61, 4.

Σαλαμῖς J. ἀρωγήριον u. φρούριον 2, 93, 4. vgl. 3, 51, 2. von Schiffen bewacht 3, 17, 1. angegriffen 2, 93, 3. 94, 1 f. Schlacht 1, 73, 3. 137, 4.

Σαλαμῖς ἢ ἐν Κύπρῳ 1, 112, 2.

Σαλύνθιος Kg. der Agraeer 3, 111, 3. 114, 2. 4, 77, 2.

Σαμαῖοι Kephall. 2, 30, 2.

Σάμινθος 5, 58, 4.

Σαμία ναῦς 8, 16, 4.

Σάμιοι 8, 74, 1. 75, 3. zu Jonien gerechnet 6, 57, 3. bauen früh Schiffe 1, 13, 2. vgl. § 5. zu Zankle 6, 4, 6. 5, 1. Krieg mit Miletos 1, 115, 2. mit Athen 115—117. vgl. 40, 4. 41, 2. οἱ ἐξ Ἀναίων 3, 32, 1. 4, 75, 1 f. Unterthanen 7, 57, 3. ihre Aristokraten 8, 21, 1. 73, 1.

Σάμος. nicht weit von Mykale 8, 79, 2. Tyrann 1, 13, 5. 3, 104, 2. einst mächtig 8, 76, 3. ἀπειχιστος 8, 50, 5. Aufstand der Gemeinen 21, 1. vgl. 63, 2 f. 73, 1 ff. 75, 2 f. Athener dort 8, 16, 1. 2. 17, 1. 19, 2. 25, 1. 27, 4 f. 30, 1. 33, 2. 35, 2 f. 38, 3. 39, 3. 41, 3 f. 44, 3. 47, 2. 3. 48, 1 f. 50, 3 ff. 51, 1 f. 53, 1. 56, 5. 60, 3. 63, 2 f. 72, 1. 74, 2 f. 75, 2. 76, 4. 77. 79, 1 ff. 80, 3. 81, 1 f. 85, 4. 86, 1 ff. 88. 89, 1. 2. 4. 90, 1 ff. 96, 1. 97, 2. 99, 2. 100, 1. 4. 108, 1. befestigen es 51, 2. Verfassungskämpfe derselben 48 f. 63, 2 f. 72—76. 79, 1. 86, 1 ff. 88.

Σαναῖοι 5, 18, 5.

Σάνδιος λόγος 3, 19, 2.

Σάνη Colonie der Andrier 4, 109, 2. widersteht dem Brasidas § 2.

Σαρκεύς Sik. 7, 19, 5.

Σάρδεις 1, 115, 4.

Σελινούντιοι. Nachbarn der Egestaeer in Fehde mit ihnen 6, 6, 2. 4. 8, 3. 13, 3. ihre Truppen zu Syr. 65, 2. 67, 3. 7, 1, 3. 5. 57, 7. 58, 1. Schiffe bei den Lak. 8, 26, 1.

Σελινούς. Lage 7, 58, 1. gegründet 6, 4, 3. vgl. 7, 57, 7. mächtig 20, 2 f. Plan des Nikias 47, 1 f. des Alkibiades 48, 2. die Athener dort 62, 1. Gylippos 7, 50, 1. 2.

Σερμούλιοι 1, 65, 2. 5, 18, 3.

Σεύθης König der Odryser 2, 97, 2. vgl. 101, 3. 4. 4, 101, 4.

Σθενελαΐδας Ephor 1, 85, 3. 86 f. 8, 3, 1.

Σηστός. Lage 8, 62, 2. von Medern besetzt eb. u. 1, 89, 2. wichtig für Athen 8, 62, 2. 102, 1. 104, 1. 107, 1.

Σιγγαῖοι 5, 18, 5.

Σιγείον 6, 59, 5. 8, 101, 2.

Σιδουσσα 8, 24, 2.

Σικανία 6, 2, 3. 5.

Σικανικός 6, 62, 3.

Σικανοί 6, 2, 2. 3. 5.

Σικανός Fl. 6, 2, 2.

Σικανός Syr. 6, 73, 1. 7, 46. 50, 1. 70, 2.

Σικελία. vgl. 6, 8, 3. 42. 7, 68, 3. 8, 1, 1. Entfernung von Italien 4, 24, 4. von Karchedon 6, 2, 6. 7, 50, 2. Grösse 6, 1. 7, 13, 3. Städte und Kriegsmittel 6, 20, 2 f. Korn 3, 86, 2. der Aetna 116, 1 f. alte Namen u. Geschichte 6, 2—5. vgl. 1, 12, 2. 7, 58, 2. Fahrt dahin 1, 36, 3. 44, 2. Tyrannen mächtig 1, 17, 2. zur See 14, 2. Messene 6, 48, 2. mit den Lak. verbündet 2, 7, 2. vgl. 1, 36, 2. 8, 2, 2. Athener dort 3, 86, 1 f. 88, 1. 90, 1 ff. 103, 1 f. 115, 1—3. 4, 1, 1 f. 2, 1. 24—25. Friede 53—65. vgl. 5, 5, 1. ath. Gesandte dort 5, 4—5. Unternehmung der Athener gegen S. 6, 6—7, 87. vgl. 2, 65, 8. 6, 90, 1. 91, 2 f. 8, 2, 1. 96, 1. 106, 2. einig 6, 15, 1. 7, 33, 2. sendet *θεωρούς* 6, 3, 1. gefürchtet 8, 1, 3. Schiffe bei den Lak. 8, 13. 26, 1.

Σικελικός. *πόντος* 6, 13, 2. *πέλαγος* 4, 24, 4. 53, 3. *πόλισμα* 103, 1. *νῆες* 8, 91, 1. *πόλεμος* 7, 85, 3. *ξυμφορά* 8, 24, 4. *τὸ Σ.* 8, 2, 3.

Σικελιῶται 3, 90, 1. 4, 64, 3. 65, 1. 5, 4, 4. 6, 10, 2. 11, 2. 13, 2. 33, 4. 34, 4. 49, 3. 7, 18, 2. 87, 4. 8, 26, 1. Bedeutung 4, 58, 1. u. *Σικελοί* 32, 2. Ggs. 7, 57, 10. sieben Städte 6, 20, 2. grosse 7, 58, 4. stolz 6, 68, 2. unkundig 91, 1. vgl. 7, 63, 3. Pläne Athens gegen sie 6, 90, 1. senden den Lak. Schiffe 8, 26, 1.

Σικελοί. aus Italien 6, 2, 4. gründen Zankle 6, 4, 6. in den Norden u. das Binnenland gedrängt 6, 2, 3 f. vgl. 3, 88, 2. 115, 1. 4, 25, 6. 5, 4, 3. 6, 3, 2. 3. 4, 2. 62, 3. den Syrakosiern unterworfen 6, 88, 5. vgl. 3, 103, 1. 6, 34, 1. 45, 2. 48, 1. 7, 1, 4. 5. 58, 2. autonome 6, 88, 5. mit den Athenern verbündete 6, 62, 4. 65, 3. 88, 4. 7. 98, 1. 103, 2. 7, 32, 1 f. 33, 2. die Mehrzahl 57, 10. vgl. 58, 2. 77, 6. 80, 4. ihre Stadt Kentorips 6, 94, 3. Castell 7, 12, 3. Könige 6, 4, 2. 7, 1, 4. vgl. *Ζάγκλη* u. *Ἰνῆσσα*.

Σικυών 4, 70, 1. Flotte 2, 80, 2. oligarchisch gemacht 5, 81, 2.

Σικυωνία 4, 101, 2.

Σικυώνιος 4, 119, 2. 7, 19, 5. *Σικυώνιοι*. vom Tolmides besiegt 1, 108, 3. vom Perikles 111, 2. helfen den Me-

garern 114, 1. Gesandte in Korinthos 23, 1. besiegen die Athener 4, 101, 3. Verbündete der Lak. 2, 9, 2. 4, 70, 2. 5, 58, 4. 59, 2. 3. 60, 3. 7, 19, 5. gezwungen 7, 58, 4. stellen Schiffe 8, 3, 3. gegen Patrae 5, 52, 2.

Σίμος gründet Himera 6, 5, 2.

Σιμωνίδης ath. Strateg 4, 7.

Σιντοί 2, 98, 1. 2.

Σιτάλκης König der Thraker 2, 29, 1 f. mit Athen verbündet § 4 f. vgl. 67, 1 f. gegen Perdikkas 95—101. fällt 4, 101, 4. sein Nachfolger eb. u. 2, 97, 3.

Σίφαι. Lage 4, 76, 2. geschützt § 3. vgl. 77, 1. 2, 89, 2. 101, 2.

Σκάνδεια Kythera 5, 54, 1. 4.

Σκελλίας Ath. 8, 89, 2.

Σκιριῖται 5, 67, 1. 68, 2. 3. 71, 2. 3.

Σκιριῖτις. Lage 5, 33, 1.

Σκιρφώνδας Theb. 7, 30, 3.

Σκιρωνίδης ath. Strateg 8, 25, 1. 54, 2.

Σκιώνη. fällt ab 4, 120—122. 123, 2 f. belagert 129, 1. 130—133. 5, 2, 1. 18, 6.

Σκιωναίου. Abstammung 4, 120, 1. helfen Mende 129, 3. preisgegeben 5, 18, 8. vertilgt 32, 1.

Σκόμιον ὄρος 2, 96, 3. 4.

Σκύθαι. Nachbarn der Geten 2, 96, 2. Macht 97, 5.

Σκύλλαιον 5, 53, 2.

Σκῦρος J. 1, 98, 1.

Σκῶλος St. 5, 18, 4.

Σόλλιον korinthisch, erobert 2, 30, 1. 3, 95, 1. 5, 30, 3.

Σολόεις Sikilien 6, 2, 6.

Σολύγεια korinthisch 4, 42, 2. 43, 1.

Σολύγιος λόφος 4, 42, 2.

Σούνιον 7, 28, 1. 8, 4, 1. 95, 1.

Σοφοκλῆς ὁ Σωσρατίδου ath. Strateg 3, 115, 3. 4, 2, 1. 3, 1. 46, 1. 65, 3.

Σπάρδοκος. *Σπαράδοκος* Thraker 2, 101, 3. 4, 101, 4.

Σπάρτη 1, 131, 1. 2. 4, 15, 1. 81, 1. 132, 3. 5, 14, 2. Lage 4, 3, 2. *ἀξίως τῆς Σ.* 1, 86, 3. *σεισμός ἐν Σ.* 128, 1. 3, 54, 3. *ὁ ἡγεμὼν τῆς Σ.* 1, 128, 5. *Σ. καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς* 1, 131, 5. vgl. 2, 2, 1. 21, 1.

Σπαρτιάτης. in Anordnungen 8, 7, 1. im Militärischen 3, 100, 2. 4, 11, 1. 5, 9, 6. 7, 19, 3. 58, 3. 8, 22, 2. 39,

1. 91, 2. ξύμβουλοι 5, 63, 3. 8, 39, 2. (οί) Σπαρτιάται 1, 128, 2. 131, 1. 132, 1. 4, 8, 1. Gefallene 4, 38, 4. Gefangene 5, 15, 1. ἀνήρ Σ. 132, 5. 2, 12, 1. 25, 2. ἄρχων 6, 91, 3. vgl. 8, 11, 2. 61, 1. 2. 91, 2.

Σπάρτιωλος ἢ Κοπικὴ 2, 79, 2 f. 5, 18, 4.

Στάγειρος Colonie der Andrier fällt ab 4, 88. vgl. 5, 6, 1. 18, 4.

Στάγης Perser 8, 16, 3.

Στατήρ 3, 70, 3. δαρεικός 8, 23, 4. Φωκαΐτης 4, 52, 2.

Στησαγόρας Samier 1, 116, 3.

Στράτιοι. siegen 2, 81 f. vgl. 3, 106, 1 f.

Στρατόδημος Lak. 2, 67, 1. 4.

Στρατονίκη Mak. 2, 101, 4.

Στράτιος. Lage 2, 82. 102, 2. Be-
deutsamkeit 80, 5. Verdächtige vertrieben 102, 1. Schlacht 84, 3. vgl. Στράτιοι.

Στρέψα 1, 61, 3.

Στρογγύλη J. 3, 88, 1.

Στροϊβος Ath. 1, 105, 2.

Στρομβιχίδης ath. Strateg 8, 15, 2. 16, 1. 2. 17, 1. 3. 30, 1. 2. 62, 1. 63, 1. 79, 3. 4.

Στρόμβιχος Ath. 1, 45, 1.

Στρόφακος Thess. 4, 78, 1.

Στυμών Fl. 4, 50, 1. Ursprung 2, 96, 3. Entfernung von Byzantion 97, 2. Lauf 99, 2. 3. 101, 2. bei Amphipolis 4, 102, 1. 3. vgl. 1, 100, 3. 7, 9, 1. Brücke 4, 103, 3 f. 108, 1. sumpfig eb. u. 5, 7, 3. Mündung 102, 2. vgl. 1, 98, 1. Schiffbau 4, 108, 5.

Στυρῆς 7, 57, 3.

Στύφων Lak. 4, 38, 1.

Σύβαρις Fl. 7, 35, 1.

Σύβοτα. νῆσοι 1, 47, 1. 54, 2. τῆς
Θεσπρωτιδος λιμὴν ἱρῆμος 50, 3. 52, 1. 54, 1. 4. 3, 76, 1.

Συκῆ 6, 98, 2. Τύχη eine Hs.

Σύμαιθος Fl. 6, 65, 2.

Σύμη J. 8, 41, 3. 42, 1. 4. 43, 1.

Συρακοσία 6, 52, 2.

ὁ Συρακόσιος collectiv 6, 73, 1. 2.
Συρακόσιοι 7, 25, 7. Dorier 7, 57, 1. 5. Charakter 6, 72, 2—4. 8, 96, 5. Verhältnisse 6, 38 ff. gründen Städte 6, 5, 3. Ausgewanderte in Himera § 2. Tyrann 6, 4, 2. 5, 4. 94, 1. vertreiben die Megarer 6, 94, 1. machen Barbaren zinspflichtig 6, 22, 3. vgl. 3, 103, 1 u. Σικελοί. verhasst 6, 17, 5. Verbündete

die Liparaeer 3, 88, 2. ihre Feinde 115, 2. Krieg mit den Leontinern 3, 86, 1 f. erobern Messene 4, 1, 1. kämpfen gegen die Athener 103, 2. von Messene aus 4, 24—25. Friede 58—65. in Leontinoi 5, 4, 2 f. helfen den Selinuntiern 6, 6, 2—4. Krieg mit den Athenern 6, 33—7, 87. zahlreiche Reiterei 6, 20, 3. vgl. 52, 2. 64, 2. 65, 4. 66, 1. 70, 3. 98, 1 ff. 7, 6, 2. 78, 2. funfzehn Strategen 6, 72, 2. drei 73. 103, 4. vgl. 8, 85, 3. reich an Getreide 6, 20, 3. Schiffe bei den Lak. 8, 26, 1. 35, 1. 61, 2. tapfer 28, 2. 78, 2. 104, 2. 105, 2 f. 106, 3. gegen Tissaphernes 8, 45, 3. 73, 2. 84, 1. 2. vgl. Σικελοί.

Συράκουσαι. gegründet 6, 3, 2. gross 6, 37, 3. 7, 28, 3. 58, 5. ὁ μέγας λιμὴν 6, 50, 3. 99, 1. 101, 2. Mündung desselben 7, 59, 2. vgl. 7, 4, 4. 36, 3. 6. 56, 1. 59, 2 u. der kleinere 22, 1. νεώσοικοι 7, 25, 4. vgl. 22, 2. mächtig 6, 20, 2. nimmt Leontiner auf 5, 4, 2.

Σφακτηρία. Lage 4, 8, 4—7. 13, 2. 30, 1 f. 31, 2. 33, 3. 36, 2 f. vgl. νῆσος.

Σωκράτης ath. Strateg 2, 23, 1.

Σωστρατίδης Ath. 3, 115, 3.

Τάγης sonst 8, 16, 3.

Ταίναρος, ον, τῆς Λακωνικῆς 7, 19, 4. vgl. 1, 128, 1. 133, 1.

Ταμῶς Perser 8, 31, 1. 87, 2. 3.

Τάναγρα τῆς Βοιωτίας 1, 108, 1. 3, 91, 2 f. 4, 91, 1. 97, 1. 7, 29, 2.

Ταναγραία 4, 76, 3.

Ταναγραῖοι. ihre Mauer zerstört 1, 108, 2. geschlagen 3, 91, 3. bei Delion 4, 93, 4.

Τάνταλος 4, 57, 3 f.

Τάρας 6, 34, 4. 5. gegen die Athener 6, 44, 2. vgl. 104, 2. 3. 7, 1, 1. 8, 91, 2.

Ταυλάντιοι 1, 24, 1.

Ταῦρος Lak. 4, 119, 1.

Τεγέα. wichtig 5, 32, 2. eine Partei gegen die Lak. 5, 62, 1 f. 64, 1. Lak. dort § 2. 74, 1. 75, 1. 76, 1. 78, 1. 82, 3.

Τεγεάτης 2, 67, 1.

Τεγεᾶται 5, 40, 3. Krieg gegen die Mantineer 4, 134, 1 f. vgl. 5, 62, 2. 65, 3. den Lak. treu 5, 32, 3. 57, 2. 67, 2. 71, 2. 73, 1.

Τεγεᾶτις 5, 65, 3.

- Τείχιον* 3, 96, 1.
Τειχιούσσα τῆς Μιλησίας 8, 26, 3, 28, 1. 2.
Τελλίας Syr. 6, 103, 4.
Τέλλης Lak. 2, 25, 2. 3, 69, 1. 4, 70, 1. 5, 19, 1. 24, 1.
Τεμενίτης zu Syr. 6, 75, 1. 100, 2. ἄκρα 7, 3, 3.
Τενέδιοι 3, 2, 2. 7, 57, 4.
Τένεδος 3, 28, 3. 35.
Τερναῖος κόλπος 6, 104, 3.
Τεσσαρακοσταὶ Χῖαι 8, 101, 1.
Τευτίαπλος Eleer 3, 29, 1.
Τεύτλουσσα J. 8, 42, 3.
Τέως 8, 16, 1. 19, 2. πῆχος 20, 2. vgl. 16, 3.
Τήιοι 3, 32, 1. fallen ab 8, 16, 2 f. 19, 2 f. Vertrag 20, 2.
Τημενίδαι 2, 99, 2.
Τήνιοι 7, 57, 3. 8, 69, 2.
Τηρέας, Τηρίας Fl. 6, 50, 3. 94, 2.
Τηρέυς 2, 29, 2.
Τήρης König der Odrysen 2, 29, 1 f. 4 f. 67, 1. 95, 1.
Τιλαταῖοι 2, 96, 4.
Τιμαγόρας Kyz. 8, 6, 1. 8, 1. 39, 1.
Τιμαγόρας Teg. 2, 67, 1. 4.
Τιμάνθης Kor. 1, 29, 2.
Τιμάνωρ Kor. 1, 29, 2.
Τιμοκράτης Ath. 3, 105, 3. 5, 19, 2. 24, 1.
Τιμοκράτης Kor. 2, 33, 2.
Τιμοκράτης Lak. 2, 85, 1. 92, 2.
Τιμόξενος Kor. 2, 33, 2.
Τισαμενός Trach. 3, 92, 1.
Τισανδρος Apodoter 3, 100, 2.
Τισίας Ath. 5, 84, 4.
Τισίμαχος Ath. 5, 84, 4.
Τισσαφέρνης στρατηγὸς τῶν κάτω ladet die Lak. ein 8, 5, 4 f. 6, 1. 3. 17, 3. Verträge mit ihm 8, 18. 36. 58. vgl. 43, 2 ff. 53, 3. zu Teos 20, 2. bei Miletos 25, 2. 26, 3. gegen Jasos 28, 2—4. Knidos fällt ab 8, 35, 1. Streit über den Sold 29, 1 f. 44, 1. 45, 1—5. fürchtet 56, 1—3. 57, 1. zweideutig 59. 78, 1 f. 80, 1. 81, 2. 82, 2. 83, 1. 2. 99, 1. sein *γρούριον* in Miletos erobert 84, 2 f. 85, 2. 109, 1. Gesandtschaft 85, 2—4. verhasst 87, 1—5. 99, 1. Alkibiades bei ihm einflussreich 45, 1 f. 46, 1—5. 47, 1. 2. 48, 1. 50, 2 f. 52, 1. 54, 2. 3. 56, 3—5. 63, 2. 81, 1—3. 83, 2 f. 88. 102, 1. in Jonien 108, 2. 109, 2. seine *ὑπαρχοὶ* 16, 3. 34, 1. 82, 2. vgl. *Φοίνισσαι*.
Τληπόλεμος ath. Strateg 1, 117, 2.
Τολμαῖος Ath. 1, 108, 3. 113, 1. 4, 53, 1. 119, 2.
Τολμίδης ath. Strateg 1, 108, 3. 113, 1.
Τολμίδης Plat. 3, 20, 1.
Τόλοφος Ophioner 3, 100, 1.
Τολοφώνιοι 3, 101, 2.
Τομεύς 4, 118, 3.
Τορύλαος Thess. 4, 78, 1.
Τορωναῖοι. ihr Hafen 5, 2, 1. preisgegeben 18, 8.
Τορώνη 5, 6, 1. ἡ *Χαλκιδική* fällt ab 4, 110—116. 120, 3. 122, 1. 129, 1. 132, 3. erobert 5, 2—3.
Τραγία J. 1, 116, 1.
Τραχινία 3, 92, 1.
Τραχίνιοι 3, 92, 2.
Τραχίς 3, 100, 2. 4, 78, 1. 5, 12, 51, 1.
Τρηῆρες 2, 96, 4.
Τριβαλλοὶ 2, 96, 4. 4, 101, 3.
Τρινακρία 6, 2, 3.
Τριόπιον. Lage 8, 35, 2. 3. 60, 3.
Τριποδίσκος. Lage 4, 70, 1. 3.
Τριταιῆς 3, 101, 2.
Τριώβολον 8, 29, 1. 45, 2.
Τροία 1, 8, 3. 11, 3. 4, 120, 1. 6, 2, 4.
Τροισζήν. von Athen zurückgegeben 1, 115, 1. 4, 21, 4. etwas erobert 4, 45, 2. vgl. 118, 4.
Τροισζήνιοι. helfen den Kor. 1, 27, 3. den Lak. 8, 3, 3. *Τροισζηνία γῆ* 4, 45, 3.
Τροισζηνίς γῆ 2, 56, 3.
Τρωάς 1, 131, 1.
Τρωγίλον 6, 99, 1. 7, 2, 5.
Τρῶες 1, 11, 2. 6, 2, 3.
Τρωικά 1, 3, 1. 3. 4. 12, 1. 2. 14, 1. 2, 68, 2.
Τρώτιλον 6, 4, 1.
Τυδεύς 8, 38, 2.
Τυνδάρεως 1, 9, 1.
Τυρσηνία 6, 88, 7. 103, 2.
Τυρσηνικός. πόντος 7, 58, 2. πέλαγος 4, 24, 2.
Τυρσηνοί. einst in Lemnos u. Athen 4, 109, 3. aus Italien im ath. Heere 7, 53, 1. 54. 57, 10.
Υαῖοι 3, 101, 2.
Υακίνθια 5, 23, 4. 41, 3.

Ἰβλα ἢ Γελαῦς 6, 62, 4. 63, 2.
 Ἰβλαῖου 6, 94, 3. Μεγαρῆς οἱ Ἰβ.
 6, 4, 2.
 Ἰβλων Kg. der Sikeler 6, 4, 2.
 Ἰκκαρα Sik. 6, 62, 3.
 Ἰκκαρικός 7, 13, 3.
 Ἰλίας Fl. 7, 35, 2.
 Ἰλλαῖκός λιμὴν Kerk. 3, 72. 81, 1.
 Ἰπέροβολος Ath. 8, 73, 2.
 Ἰπερεχίδης Ath. 6, 55, 2.
 Ἰσιαὶ τῆς Ἀργείας 5, 83, 2.
 Ἰσιαί Boeot. 3, 24, 2.
 Ἰστάσπης Perser 1, 115, 4.

Ἰάγρης pierisch 2, 99, 2.
 Ἰαεινίς Argeierin 4, 133, 2.
 Ἰαίακες 1, 25, 4.
 Ἰαίαξ Ath. 5, 4—5.
 Ἰαίδιμος Lak. 5, 42, 1.
 Ἰαίνιππος Ath. 4, 118, 8.
 Ἰάκιον 4, 78, 5.
 Ἰαληρικὸν πῖχος 2, 13, 6.
 Ἰαληρόνδε 1, 107, 1.
 Ἰάλιος Kor. 1, 24, 1.
 Ἰάναι Chios 8, 24, 3.
 Ἰανόμαχος ath. Strateg 2, 70, 1.
 Ἰανοτεύς 4, 89, 2.
 Ἰάνοτις τῆς Φωκίδος 4, 76, 3.
 Ἰάραξ Lak. 4, 38, 1.
 Ἰαρνάβαζος Perser 2, 67, 1.
 Ἰαρνάβαζος ὁ Φαρνάκου 8, 6, 1.
 8, 1. 39, 1. sucht die Lak. zu gewinnen
 § 1. 2. 80, 2. 99, 2. 109, 1. Abydos
 fällt zu ihm ab 62, 1. Klearchos zu
 ihm geschickt 80, 1 f.
 Ἰαρνάκης Perser 2, 67, 1. Satrap
 1, 129, 1.
 Ἰαρνάκης dessen Enkel 2, 67, 1.
 5, 1, 2. 8, 6, 1. 58, 1.
 Ἰάρος Aegypten 1, 104, 1.
 Ἰαρσάλιος 8, 92, 8. Φαρσάλιοι 2,
 22, 3.
 Ἰάρσαλος τῆς Θεσσαλίας 1, 111, 1.
 4, 78, 1. 5.
 Ἰάσηλις 2, 69. 8, 88. 99, 1. 108, 1.
 Ἰεῖα τῆς Ἠλείας 2, 25, 3. 7, 31, 1.
 Hafen 2, 25, 4.
 Ἰεραῖοι 2, 22, 3.
 Ἰθιώται 8, 3, 2.
 Ἰθιώτις 1, 3, 1.
 Ἰλήμων Ath. 2, 67, 2.
 Ἰλίππος Lak. 8, 28, 5. 87, 5. 99, 1.
 Ἰλίππος Mak. 1, 57, 2. 59. 61, 3.
 2, 95, 2. 3. 100, 2.
 Ἰλοκράτης Ath. 5, 116, 2.

Ἰλοκρήτης 1, 10, 5. 6.
 Ἰλοχαρίδας Lak. 4, 119, 1. 5, 19,
 1. 21, 1. 24, 1. 44, 2.
 Ἰλιασία 5, 83, 3. 115, 1. 6, 105, 3.
 Ἰλιαῖοι. von den Kor. um Geld
 gebeten 1, 27, 2. Truppen bei den Lak.
 4, 70, 2. 5, 57, 2. 58, 4. 59, 3. 60, 3.
 geschlagen 59, 1. schlagen die Argeier
 115, 1.
 Ἰλιούς 4, 133, 2. 5, 57, 2. 58, 1. 2.
 Ἰοινικες 8, 87, 3. Seeräuber 1, 8,
 1. ναυτικόν 1, 16. vgl. 100, 1. 110, 2.
 112, 2. νῆες 8, 81, 3. in Sikilien 6,
 2, 6.
 Ἰοινίκη 2, 69.
 Ἰοινικαὶ πόλεις 6, 46, 3.
 Ἰοινοῦς Hasen am Mimas 8, 34, 2.
 Ἰοινοῖσσι νῆες 1, 116, 1. 3. 8, 46,
 1. 5. 59. 78, 2. 87, 1—3. 88. 99, 1.
 108, 1. 109, 2. vgl. 58, 4 f.
 Ἰορμίων ὁ Ἀσωπίου, ath. Strateg
 bei Samos 1, 117, 2. in Akarnanien 2,
 68, 4. bei Potidaea 1, 64, 1 f. 65, 2.
 2, 29, 5. 58, 3. 3, 17, 2. zu Naupaktos
 2, 69. 80, 3. 81, 1. 83, 2. 85, 3. 86,
 1. 88 f. 90, 1. 92, 4. 102, 1. 103. Rede
 2, 89. Vater des Asopios 3, 7, 1.
 Ἰορῦγια Attika 2, 22, 2.
 Ἰορῦνις Lak. Perioike 8, 6, 4.
 Ἰορῦνιχος ath. Strateg 8, 25, 1.
 Einsicht u. Charakter 27, 1—5. 48, 3
 bis 6. Verrätherei 50—51. abgesetzt 54,
 2 f. oligarchisch 90, 1. nach Lak. ge-
 sandt § 3. getödtet 92, 2.
 Ἰυλείδης Theb. 2, 2, 1.
 Ἰύρκος 5, 49, 1.
 Ἰύσκα 2, 99, 4.
 Ἰυτία 3, 106, 2.
 Ἰωκαῆς. gründen Massalia 1, 13, 5.
 Ἰώκαια 8, 31, 2.
 Ἰώκαια zu Leontinoi 5, 4, 3.
 Ἰωκαῖς 8, 101, 1.
 Ἰωκαίτης στατήρ 4, 52, 2.
 Ἰωκεύς 4, 89, 2. Ἰωκῆς befehlen
 die Dorier 1, 107, 1 f. Athens Verbün-
 dete 111, 1. der Lak. 2, 9, 2. 5, 64, 3.
 8, 3, 3. immer den Athenern hold 3,
 95, 2. vgl. 4, 76, 3. den Lokrern feind
 101, 1. 5, 32, 2. in Sik. 6, 2, 4.
 Ἰωκίς 1, 108, 2. sonst Thrake 2,
 29, 2. Lage 3, 95, 1. 4, 76, 3.
 Ἰώτυος Chaoner 2, 80, 4.

Χαιρέας Ath. 8, 74, 2. 86, 2.
 Χαιρώνεια 4, 76, 3. zu Orchome-

nos gehörig § 2. von den Athenern erobert 1, 113, 1. geschützt 4, 89, 3.

Χαλαῖοι 3, 101, 2.

Χάλκη J. 8, 41, 4. 44, 3. 55, 1. 60, 3.

Χαλκηδών. Lage 4, 75, 3.

Χαλκιδεύς Lak. rüstet Schiffe 8, 6, 5. 8, 2. nach Asien 11, 3. 12, 2. 14, 1. 15, 2. vgl. 25, 2. 28, 1. 32, 2. nach Teos 16, 1. 3. nach Miletos 17, 1. 2. schliesst einen Vertrag § 3. 36, 2. 43, 3. Befehl an die Chier 19, 1. getödtet 24, 1. 45, 1.

Χαλκιδεύς (ὁ) collectiv 4, 64, 2. 6, 84, 3. *Χαλκιδῆς* auf Euboea gegen Eretria 1, 15, 3. unterthan 6, 76, 2. 84, 2. 7, 57, 3. *X. οἱ ἐπὶ Θράκης* 6, 10, 3. vgl. 5, 3, 3. Grenze 2, 99, 3. *πρόξενος* 4, 78, 1. fallen ab 1, 57, 3. 58, 1 f. helfen den Potidaeaten 62, 2. 65, 2. bekriegt 2, 29, 5. 58, 1. 79, 1. 95, 1. 101, 1. kämpfen siegreich 4, 7, 1. fürchten 79, 1. fordern die Sendung des Brasidas 81, 1. helfen ihm 83, 2. 84. 103, 2. 123, 4. 124, 1 f. 5, 6, 4. die Lak. ihnen gefällig 5, 21, 2. verbinden sich mit den Argeiern 31, 5. vgl. 80, 2. 82, 1. Waffenruhe 6, 7, 4. Lekythos für sie gefordert 4, 114, 1. in Sikilien. gründen Naxos u. Leontinoi 6, 3, 1—3. vgl. 44, 3. 76, 2. 79, 1. zu Zankle 6, 4, 5. in Italien Rhegion 6, 44, 3. 79, 1. *γωνή* 6, 5, 2.

Χαλκιδική 1, 65, 2. 2, 70, 2. 101, 3. 4, 79, 1. 103, 1.

Χαλκιδικός. (τὸ) *X.* 4, 61, 2. in Akte 109, 3. *γένος* 61, 3. *πόλεις* (in Sik.) 3, 86, 1. *Νάξος ἢ X.* 4, 25, 5. *Ὀλυθός ἢ X.* 123, 3. *Τορώνη ἢ X.* 110, 1. vgl. 5, 3, 3. *νόμιμα* 6, 5, 2. *ἵππος* 5, 10, 9 f. *πόλεμος* 2, 95, 2.

Χαλκίοικος Athene 1, 128, 2. 134, 1. 4.

Χαλκίς Euboea 6, 4, 5. 7, 29, 2. 8, 95, 4.

Χαλκίς das kor. 1, 108, 3. 2, 83, 3.

Χάονες 2, 68, 5. 80, 1. 3 f. 81, 2. 4. tapfer § 3.

Χάραθρος zu Argos 5, 60, 5.

Χαρικλῆς Alb. 7, 20, 1. 3. 26, 1. 3.

Χαρμῖνος ath. Strateg 8, 30, 1. 41, 3. 42, 2. 73, 2.

Χαροιάδης ath. Strateg 3, 86, 1. 90, 2.

Χάρυβδεις 4, 24, 4.

Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος 1, 30, 1. 46, 2. 48, 1. Lage 46, 3.

Χερσόνησος Kor. 4, 42, 2. 43, 1. bei Troizen 45, 2. in Thrake 1, 11, 1. 8, 62, 2. 99, 2. 102, 1. 104, 1.

Χίονις Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Χίος 1, 116, 1. 8, 62, 1. *ἡ πόλις τῶν X.* 8, 34, 2. Inseln vor Ch. 8, 24, 2. Homeros dort 3, 104, 6. Schiffe der Lak. dahin bestimmt 8, 6, 2. ein *κατάσκοπος* abgeschickt § 4. Schiffe 7, 1. 8, 2. 10, 1. 15, 3. 16, 1. 17, 1. 20, 1. Pedaritos dort 28, 5. 32, 2. 55, 2. Astyochos 24, 5. 31, 1. 32, 1. 63, 1. Athener dort 30, 1 f. 33, 2. 38, 1. 3. 79, 3. die Lak. wollen helfen 60, 2 f. Mindauros dort 8, 99, 3. 100, 2.

Χῖοι. autonom 1, 19, 3, 10, 3. 6, 83, 2. 7, 57, 4. glücklich u. besonnen 8, 24, 4. mächtigster Staat Joniens 40, 2. vgl. 15, 1. sehr reich 45, 4. auch an Sklaven 40, 2. stellen den Athenern Schiffe 1, 116, 2. 117, 2. 2, 9, 4. 56, 2. 4, 13, 2. 129, 2. 5, 84, 2. 6, 31, 2. 43, 1. 7, 20, 2. 57, 3. 8, 10, 2. 15, 3. verdächtig 4, 51. wollen abfallen 8, 5, 4 f. mit den Lak. verbündet 6, 3 f. den Athenern verdächtig 9, 2 f. 10, 1. vgl. 7, 1. fallen ab 14, 1 f. Verfahren der Ath. gegen sie 15, 3. unterstützen die Lak. 17, 2. zu Anaea 19, 1. zu Lebodos u. Erae § 2. auf Lesbos etc. 22, 1 f. besiegt 23, 2 f. 24, 2 f. 34, 1 f. Unruhen § 4. 38, 1. stellen den Lak. Schiffe 28, 1. 31, 1. 106, 3. erzürnen den Astyochos 32, 2. 33, 1. immer mehr bedrängt 38, 1—3. beschicken den Astyochos 40, 1—3. 41, 1. 55, 2. besiegt § 3. bedrängt 56, 1. kämpfen zur See 61, 1—3. beherrschen dieselbe 63, 1. steuern den Lak. Geld, *τεσσαρακοστὰς Χίως* 1, 101, 1. *Χίων ἄνδρες* 3, 32, 2.

Χοιράδες J. 7, 33, 3.

Χρόμων Mess. 3, 98, 2.

Χρύσιππος 1, 9, 2.

Χρυσίς Pricsterin 2, 2, 1. 4, 133, 1 f.

Χρῦσις Korinthier 2, 33, 2.

Ψαμμήτιχος Libyer 1, 104, 1.

ᾠκυτος Kor. 4, 119, 1.

ᾠρεός 8, 95, 4.

ᾠρωπία 4, 91, 2. 99.

ᾠρώπιοι 2, 23, 2.

ᾠρωπός 2, 23, 2. 3, 91, 2. 4, 96, 5. 6, 7, 28, 1. 8, 95, 1—3. Lage 8, 95, 2. erobert 8, 60, 1 f.

Wörterverzeichniss

z u d e n A n m e r k u n g e n .

ἀβλαβής 5, 18, 2.
ἀβροδίαυτος 1, 6, 2.
Ἀβρώνυχος 1, 91, 2.
ἀγαθόν 5, 27, 2. 90. οἰκεῖον 4, 120,
3. vgl. ἀμείνων, ἄριστος etc.
ἀγάλλεσθαι 6, 41, 2. Part. 4, 95, 2.
ἄγαν 1, 75, 1. 8, 1, 1. τι ἄ. 7, 50, 4.
ἀγανάκτησιν ἔχειν 2, 41, 2.
ἀγγελία τῶν πόλεων ὅτι 1, 61, 1.
πλεῖν 8, 19, 1. φοιτᾷ etc. 6, 104, 1.
ἀγγέλλειν τινὰ βελτίω 7, 17, 2. ἀγ-
γέλλεσθαι mit d. Part. 3, 16, 2. 8, 79, 4.
ἐπὶ τὸ πλεον 6, 34, 7. zu 6, 83, 3. ἀγ-
γελθέντος 6, 58, 1.
ἄγγελμα 7, 74, 1.
ἄγγελος 3, 36, 3.
ἄγειν 1, 127. 3, 55, 2. 5, 54, 3.
6, 64, 1. 8, 81, 2. ἐορτήν 5, 75, 2. καὶ
ἄγεσθαι 2, 65, 5. ἦξα 2, 97, 3. ἄξεσθαι
4, 115, 2.
ἀγήρων 2, 43, 2.
ἄγνοια 2, 47, 3.
Ἀγνώνειος 5, 11, 2.
ἀγνωσία ἀλλήλων 8, 66, 3.
ἄγνωστος 3, 94, 4.
ἀγνωῖτες ἀλλήλων 3, 53, 4.
ἀγορά 1, 62, 1. 3, 6, 2. 5, 115, 2.
6, 44, 2. ἐν ἄ. 5, 47, 13. πλήθουσα 8,
92, 2.
ἀγοράζειν 6, 51, 1.
ἄγος (τῆς θεοῦ) 1, 126, 1. 135, 1.
Ἀγραῖς 3, 111, 3.
ἄγραφος 2, 37, 3. 43, 2.
ἀγροῖκος 3, 106, 2.
ἀγυιά 3, 104, 4.

ἀγχίστροφος 2, 53, 1.
ἀγχώματος 3, 49, 1. 4, 134, 2. 7,
34, 5. 71, 4.
ἀγωγή 6, 29, 3.
ἀγωγός 4, 78, 2.
ἀγών 2, 89, 8. 5, 50, 3. 7, 59, 1.
68, 3. 71, 1. ἀγῶνα ἔχειν 3, 40, 7. ξυν-
έσεως 3, 37, 5. τῆς δόξης 3, 49, 1.
λόγων 3, 67, 5. erg. 4, 63, 3? vgl. 6,
78, 4.
ἀγωνίζεσθαι 3, 38, 2. 6, 18, 8.
29, 3. mit dem Inf. 8, 89, 4.
ἀγώνισις 5, 50, 3.
ἀγώνισμα 1, 22, 3. 3, 82, 7. 7, 59,
1. 86, 2.
ἀγωνισμός 7, 70, 3.
ἀγωνοθετεῖν 3, 38, 3.
ἄδεια 3, 58, 2. 6, 60, 2. 3.
ἄδειής 1, 36, 1. 6, 87, 4.
ἄδειν 2, 8, 2.
ἄδεῶς 2, 40, 4.
ἄδηλος ἔχθρα 8, 108, 3. ἄδηλον ὁπότε
1, 2, 1.
ἄδήλως 6, 58, 1.
ἄδικεῖν 1, 38, 2. 95, 3. 3, 65, 1.
4, 114, 5. 118, 2. ἀδικεῖσθαι 1, 120, 3.
123, 3? ἀδικήσεσθαι 5, 56, 2.
ἄδικος 4, 85, 4. 86, 4.
ἄδοκῆτος 6, 34, 6. 8.
ἄδοκῆτως 6, 34, 6.
ἄδυνασία 7, 8, 2.
ἄδύνατος 2, 81, 1. 3, 87, 1. χρη-
μασιν 7, 28, 4. οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι 3,
5, 1. mit dem Inf. 3, 97, 5. ἀδύνατον,
ἀδύνατα 1, 1, 2. 7, 43, 2. Präd. 3, 37, 1.

ἄδωρος 2, 65, 5.
 ἀεί 1, 2, 1. 2, 85, 3. 97, 1. 4, 18,
 1. 36, 2. 55, 3. 66, 4. 7, 57, 8. Stel-
 lung 2, 43, 2. 3, 23, 3. ἐς ἀεί 1, 22, 3.
 ἀεί ποτε 1, 13, 3. 6, 82, 1. 8, 73, 4.
 Ἀεὶ μνηστος 3, 52, 3.
 ἄθλον 3, 82, 8. 6, 80, 4.
 ἄζήμιος 2, 37, 2.
 Ἀθηναῖος 1, 1, 1. 2, 29, 4. 67, 2.
 4, 10, 5. Ἀθηναίων u. Ἀθηνῶν ver-
 tauscht 1, 110, 2. 2, 15, 3. 86, 4. 7,
 28, 3. 57, 4. 8, 74, 2. vgl. 3, 4, 3.
 ἄθλητής 4, 121, 1.
 ἄθροισις 6, 26, 2.
 ἀθρόος 1, 3, 4. 11, 2. 2, 60, 2. 3,
 78, 1. 4, 76, 3. 112, 1. 6, 34, 5.
 ἄθυμειν τι 5, 91, 1. -ήσας 8, 11, 4.
 Ἄθως ὁ, ἡ 5, 35, 1.
 Αἰγαῖον, τό 4, 109, 1.
 Αἰγάλεως, εων 2, 19, 2.
 Αἰγινῆται 5, 74, 2.
 ἐς αἶδιον 2, 64, 3.
 αἰδώς 1, 84, 3. αἰδοῖα 2, 49, 5.
 αἵμασιά 4, 43, 2.
 Αἰνέας 4, 119, 1.
 αἰρεῖν 6, 64, 5. 7, 31, 4. 8, 64, 1.
 αἰρεῖσθαι. ὕπνον 2, 75, 2.
 αἴρειν. σημεῖον 1, 49, 1. 4, 42, 4.
 111, 1. τὸ τεῖχος ἰκανόν 1, 90, 3. vgl.
 2, 75, 4. ναῦς 1, 52, 2. intr. 2, 23, 1.
 ἤρθη νοῦν 6, 59, 4. vgl. 1, 130, 1.
 αἰρεῖν. ἐλεῖσθαι τὰ κείνων 2, 7, 2. mit
 dem Inf. 6, 80, 5. 8, 64, 1.
 αἴρεσις γίγνεται 2, 61, 1.
 αἰσθάνεσθαι 1, 71, 4. 7, 2, 3.
 -ομαι ἀκοῆ 6, 17, 4. τινός 1, 57, 4. mit
 dem Particip 2, 51, 2. dies erg. 7, 69,
 1. Inf. 5, 4, 5.
 αἰσθεσθαι 2, 93, 2. 5, 26, 5. 7,
 75, 1.
 αἰσθησιν ἔχειν 2, 61, 1. παρέχειν
 50, 1. 3, 22, 2.
 αἰσχροός 2, 42, 3. 64, 5. 5, 111, 3.
 7, 68, 2. τὸ α. [ὄνειδος] 8, 27, 2? τὸ
 αἰσχίον 6, 10, 1. αἰσχιστος 3, 59, 3.
 αἰσχύνεσθαι 1, 84, 1. 2, 43, 1.
 αἰσχύνη 1, 84, 3. 2, 51, 3. 4, 19,
 3. 5, 104. 8, 73, 2. ἔχειν 1, 5, 1.
 αἰτεῖν mit dem Inf. 1, 132, 6.
 αἰτεῖσθαι 6, 46, 3.
 αἰτία 1, 69, 5. 3, 13, 1. 53, 3. 5,
 53, 2. 6, 80, 4. ἐς 1, 66, 1. αἰτίαν ἔχειν
 3, 13, 6. τὸ μὴ λύνειν 6, 14. λαμβάνειν
 2, 18, 2. δι' αἰτίας ἔχειν 2, 60, 3. ἐν
 αἰτία ἔχειν 1, 35, 2. αἰτία 4, 87, 3.

αἰτιᾶσθαι τι 5, 30, 1. 32, 5. ἡτια-
 μένα 3, 61, 1. Ao. Ps. 8, 68, 3.
 αἴτιον ἦν 3, 93, 2. 4, 26, 3. 65, 4.
 8, 56, 4. αἰτιώτερος, τatos 1, 74, 1. 4,
 20, 2.
 αἰφνίδιος 2, 61, 3. 4, 75, 3. 78,
 4. 125, 1. 5, 65, 5. αἰφνίδιον 4, 112, 1.
 6, 49, 2?
 αἰφνιδίως 7, 23, 1.
 αἰωρεῖσθαι 7, 77, 2.
 ἀκάτιον 4, 67, 3.
 ἀκέραιος 2, 18, 3.
 ἀκηρυκτεῖ 2, 1.
 ἀκηρυκτως 1, 146.
 ἀκινδυνος 3, 40, 4. 4, 18, 3.
 ἀκινδύνως 7, 68, 2. ἡ ἄ. δουλεία
 6, 80, 5.
 ἀκίνητος 3, 37, 3.
 ἀκμάζειν 2, 20, 1. θέρως, σῖτος 2,
 19, 1. 3, 1, 1. 3, 1. ναυτικόν 7, 63, 3.
 ἄ. ἐς 1, 1, 1.
 ἀκμή 4, 2, 1. πληρώματος 7, 14, 1.
 8, 46, 5. δόξης, δέους 2, 42, 3.
 ἀκοῆ ἄλλων 4, 126, 3? ἀκοῆς ἀπο-
 στήρησις 7, 70, 6. ἡδονή 3, 38, 5. κρείσ-
 σων 2, 41, 2. ἀκοῆ λεγόμενα 1, 23, 3.
 ἐπίστασθαι etc. 6, 53, 3. vgl. 17, 4.
 ἀκοαί 1, 20, 1. λόγων 1, 73, 2.
 ἀκολασία 6, 89, 4.
 ἀκόλουθος 4, 118, 5. 6, 28, 1. 7,
 75, 5.
 ἀκοντιζειν ἐς 7, 40, 5.
 ἀκοντισταί 3, 97, 2. 4, 94, 1.
 ἀκούειν 6, 6, 4.
 ἀκούσιος 6, 8, 3. ἀνάγκαι 3, 82, 2.
 ἀκουσίως 2, 8, 1. 4, 19, 3.
 ἄκρα 4, 107, 1. ἄ. Ἰαφυγία 6, 30,
 1. ἡ ἄ. τὸ X. 1, 46, 3. κατ' ἀκρας 4,
 112, 2.
 ἀκραιφνής 1, 19.
 ἄκρατος 2, 49, 4.
 ἀκριβεια τοῦ ναυτικοῦ 7, 13, 3.
 ἀκριβής. πρόφασις 4, 47, 1. οἱ ἄ.
 3, 46, 3. ἀκριβές ἔσιν 5, 20, 2. τὸ ἄ.
 5, 90. 6, 18, 7. 55, 4. ἐς τὸ ἄ. εἰπεῖν
 6, 82, 3? (τὰ) ἀκριβέστατα εἰδέναι 6,
 91, 1.
 ἀκριβῶς 1, 97, 2. 99, 1.
 ἄκριτα 4, 20, 2.
 ἀκρίτως 7, 71, 3.
 ἀκροάσις πνος 2, 37, 3.
 ἀκροατῆς τῶν ἔργων 3, 38, 3.
 ἄκρος. ἄ. (αἰ) χεῖρες 2, 49, 5. präd.
 3, 107, 4. 6, 97, 4.
 ἀκροτελεύτιον 2, 17, 1.

ἀκροφύσιον 4, 100, 2.
 ἀκρωτήρια 2, 49, 5.
 ἄκυρος 3, 37, 3.
 ἄκων 6, 34, 6. 69, 2. ἄκοντος τοῦ
 Γ. 7, 86, 1. 8, 3, 1.
 ἀλγεῖν 3, 66, 2. τινός 2, 65, 2.
 ἀλγεινός 2, 39, 3.
 ἀλγηδών 2, 37, 2.
 ἄλγιστα 7, 68, 2.
 ἀλεῖν. ἀηλεσμένος 4, 26, 3.
 ἀλήθεια 2, 41, 2. πᾶσα ἢ ἄ. 6,
 87, 1.
 ἀληθής 5, 45, 2? τὸ ἄ. 3, 64, 3. 6,
 33, 2. τῷ ἄ. 8, 92, 9. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄ.
 δύναμις 6, 34, 8. μετὰ τοῦ ἄ. 6, 89, 2.
 Ἄληξ 3, 99.
 ἄληπτος 1, 37, 3.
 Ἀλιάς 1, 115, 1.
 Ἀλιῆς 1, 105, 1.
 ἀλίσκομαι 1, 23, 2. 121, 3. 6, 2,
 3. 7, 40, 3.
 ἀλιτήριος 1, 126, 7.
 ἀλκῆ ἔργων 6, 34, 8. ἐς ἄ. 2, 84,
 2. 3, 108, 1.
 ἀλλά 1, 22, 2. 26, 3. 4, 72, 4? 6,
 21, 2. 38, 4. nach e. Comp. 1, 83, 1.
 2, 43, 3. 5, 99. elliptisch 1, 35, 3. mit
 erg. Verbum 6, 21, 1. oder 1, 80, 3.
 verbindet e. Pröp. u. e. abs. Ge. 1,
 102, 3. e. Pröp. u. e. Satz mit ὅπως
 7, 56, 1. e. No. mit e. abs. Ge. 1, 75,
 1. 8, 25, 3. umgekehrt 8, 69, 1. e.
 abs. Ge. mit e. abs. Ac. 7, 15, 1. e.
 finalen Satz u. e. Part. Fu. 1, 73, 1. 4,
 86, 1. ein Particip u. e. Satz 3, 2, 1.
 ἀλλ' ἢ 3, 71, 1. 4, 27, 2. 5, 60, 1. 7,
 50, 3. 8, 28, 2. ἀλλὰ (καί) 2, 11, 1.
 6, 39, 2. 8, 27, 2. 51, 2. 87, 3. 91, 3.
 ἀλλὰ μηδέ 3, 42, 5. ἀλλ' οὐ γὰρ δὴ
 6, 77, 1. ἀλλ' οἶν 3, 113. οὐ μέντοι
 ἀλλά 5, 43, 2.
 Ἀλλάντη 2, 100, 2.
 ἀλλήλων 1, 44, 1. 5, 27, 2. 8, 66,
 3. Stellung 1, 51, 2. 8, 66, 4.
 ἄλλοθεν 3, 82, 7.
 ἀλλοιοῦσθαι 2, 59, 1.
 ἀλλόκοτος 3, 49, 3.
 ἄλλος 2, 15, 3. 3, 5, 3. 107, 4. 6,
 41, 2. 7, 83, 2? pluralisch 4, 92, 2.
 (wie *ut* ἄλλος 1, 2, 1. 141, 6.) ein an-
 derer, nämlich 4, 118, 5. ὡσπερ καὶ ἄλλο
tu 1, 142, 4. vgl. καὶ II. οὐδὲν ἄλλο ἢ 2, 16,
 8, 5, 1. ἄλλο *tu* 3, 42, 2. ἄλλο *tu* ἢ 3,
 85, 2. 5, 87. vgl. 6, 11, 5. τί ἄλλο ἢ
 3, 39, 2. 5, 98. 6, 80, 2. ἄλλο οὐδὲν

ἢ 4, 14, 3. ἄλλο für ἄλλοθεν 1, 65, 1.
 für ἄλλως 5, 80, 1. ἄλλο εἶ *tu* 2, 72, 4.
 εἶ *τινα* πρὸς ἄλλον 5, 37, 2. ἄλλα 1,
 144, 1. 2, 25, 1. ἄλλα ὅσα 2, 96, 3.
 ἄλλος ἄλλη mit dem Verbum im Plu. 6,
 71, 5. ὁ ἄλλος 6, 7, 1. ἄλλοι τῶν βου-
 λομένων 4, 78, 3. ἄλλοι τινές οἱ 2, 25,
 4. οἱ ἄλλοι 3, 12, 3. für ἄλλοι 1, 91, 1?
 durch das Folgende bestimmt 4, 110, 1.
 ἄλλος μὲν 1, 139, 3. οἱ ἄλλοι οἱ 1,
 44, 2. 56. πλὴν — οἱ ἄ. 6, 48, 1. τὸ
 ἄλλο τὸ πλεόν 7, 2, 5. γυναῖκες καὶ ἡ
 ἄλλη κατασκευή 2, 14. vgl. 97, 5. 1,
 128, 3. 4, 100, 2. 118, 3. 5, 75, 2. 6,
 34, 5. 7, 4, 3. 18, 5. 36, 1. 56, 3. 61,
 1. 70, 2. τὸ ἄλλο 1, 48, 2. 3, 11, 2. 5,
 80, 3. 8, 42, 2. ἄλλα asynd. 7, 71, 4.
 ἄλλα ὅσα 7, 87, 3. von Staaten 5, 57,
 1. τὰ ἄλλα 1, 80, 2. 3, 36, 1. 53, 3.
 8, 95, 4. adv. 6, 31, 3. 8, 46, 5? 63,
 3? πολεμεῖν 1, 65, 2. ἐς τὰ ἄλλα 1, 1,
 2. 2, 3. τὰ ἄλλα τάχει 1, 90, 4. vgl. 4,
 69, 1. 6, 15, 1. 8, 64, 1. 8, 100, 2.
 Krasis 3, 90, 3. zw. 3, 19, 1.
 ἄλλοσέ ποι 7, 51, 1. ἄλλοσε εἶ ποι
 1, 53, 2.
 ἀλλότριος 1, 70, 3. 3, 59, 1. ἀλλο-
 τριώτεροι τὰς γνώμας 4, 106, 1.
 ἀλλοτριουῖν 3, 65, 2. 8, 73, 3.
 ἀλλοτριώσεις 1, 35, 4.
 ἀλλόφυλος 4, 86, 3.
 ἄλλως 2, 50, 1 f. 3, 39, 5. ματαιῶς
 1, 109, 1. 8, 78, 2. ἄλλως τε καὶ 1, 83,
 1. 3, 55, 2. 5, 61, 3? 6, 17, 3. 7, 75,
 6. ohne καὶ 6, 72, 2.
 ἀλόγιστος 3, 82, 3. 5, 99.
 ἀλογίστως 1, 37, 1.
 ἄλογος 1, 32, 2. 5, 105, 3. 6, 46,
 2. 85, 1.
 ἀλόγως 6, 79, 2. 84, 3.
 ἄλωσις 1, 52, 2.
 ἄμα 2, 43, 3. 80, 1. 4, 27, 1? 30,
 3? 76, 3. 7, 57, 5? ἄ. μὲν 3, 11, 2. 7,
 84, 1. γίνεσθαι 4, 30, 3? beim Part.
 3, 23, 2. 6, 42, 1. καὶ ἄμα (ὅτι) 1, 37,
 2. 110, 1. 3, 78, 2.
 ἄμαθής 1, 84, 3. 3, 37, 5. 82, 7.
 4, 41, 3. 6, 39, 2.
 ἄμαθία 4, 59, 2.
 ἄμαθῶς 1, 140, 2.
 ἄμαρτάνω 1, 92, 3, 40, 1. *τι* 3,
 42, 4. 4, 55, 4. γνώμη u. γνώμης 6,
 78, 3. ἐς *τινα* 3, 59, 1. ἄμαρτάνεται *tu*
 2, 65, 7.
 ἄμαρτία δόξης 1, 32, 4.

ἀμαχεί 1, 143, 3.
 ἀμβλύνοσθαί τινος 2, 65, 2. 87, 2.
 ἀμβλύς 2, 40, 4. 65, 7. τινός § 2.
 τι 2, 87, 2.
 ἄμεινον 1, 118, 3. 2, 11, 3. 6, 9,
 1. 33, 4. 34, 2. 37, 1. λέγειν 3, 42, 4.
 ἀμελεῖν 2, 49, 3. 3, 40, 6.
 ἀμετόχως 1, 39, 3.
 ἄμικτος 1, 77, 4.
 ἄμιλλαν ποιῆσθαι 6, 32, 2.
 ἀμιλληθῆναι 6, 31, 4.
 ἀμιξία ἀλλήλων 1, 3, 4.
 ἄμιπποι 5, 57, 2.
 ἀμνηστεῖν 1, 20, 4.
 ἀμοθεῖ 5, 77, 3.
 Ἀμόργης 8, 19, 1.
 ἄμπελος 4, 90, 2.
 ἀμύνω mit dem Inf. 6, 80, 2. νόμω
 3, 67, 4.
 ἀμύνεσθαι 1, 40, 3. 42, 1. 143, 2.
 2, 67, 4. 3, 38, 1. 102, 2. 6, 18, 7.
 Ἀμυρταῖος 1, 110, 1.
 ἀμφορικός 4, 67, 3.
 ἀμφίβολος 4, 32, 3. 36, 3. ἐν ἄ.
 2, 76, 2. ἐς ἄ. 4, 18, 2.
 ἀμφιδήριτος 4, 134, 1.
 ἀμφίλογος 5, 79, 3.
 ἀμφισβήτητος 6, 6, 2.
 ἀμφοτέρως 5, 91, 2. Ge. bei e. Ge. 1,
 50, 2. ἄ. τὰ πράγματα 5, 26, 5. ἀμφο-
 τέρα 1, 13, 4. 3, 53, 2. 4, 73, 2. ἐπ'
 ἀμφοτέρα 1, 83, 2. 139, 4. 2, 11, 6. 4,
 58. 6, 60, 2. 7, 48, 3. 64, 2. κατ' ἀμ-
 φότερα 2, 62, 4. 4, 63, 1. 6, 31, 3. 7,
 41, 2. 47, 2.
 ἀμφοτέρωθεν 4, 1, 1. 66, 1. 96,
 4. 111, 2.
 ἀμφοῖν ταῖς πόλειςιν 5, 79, 3.
 ἄν A) mit dem Indicativ 1) hi-
 storischer Tempora 5, 68, 1. 7, 44, 2.
 ἄν ἔδει 1, 74, 4. οὐκ ἄν ᾤοντο 7, 55,
 2. ἄν εὗρεν 8, 66, 3. ἀνεθάρσυσαν ἄν
 7, 71, 2. ἄν ἐδόκει — ἐπειδὴ δέ 2, 35,
 1. γὰρ ἄν — 1, 75, 2. 3, 84, 2. 4,
 54, 3. 87, 3. 126, 5. 5, 22, 2. 7, 66,
 1. vgl. γὰρ. 2) des Futurs 2, 80, 1.
 B) mit dem Optativ 1, 9, 3. 4, 18,
 2. 7, 44, 2. bei μή 2, 93, 2. bei ὅς 7,
 48, 4. bei ὅπως damit 7, 65.
 C) mit dem Infinitiv gleich ἄν mit
 dem Optativ 1, 2, 1. 2, 41, 1. 3, 11, 2.
 92, 3. 4, 28, 2. 106, 1. 120, 4. 5, 4, 5.
 60, 5. 6, 18, 3. 80, 5. 7, 62, 2. so
 beim Inf. des Perfects 2, 102, 5. 8, 2,

3. gleich ἄν mit dem Indicativ eines
 historischen Tempus 1, 22, 1. 2, 49, 3.
 4, 104, 1. 5, 9, 2. 7, 51, 2. 8, 2, 1.
 wie nur so 3, 11, 3. beim Inf. des
 Perfects 5, 46, 3. 8, 2, 3. des Futurs
 2, 80, 5. 6, 66, 1. 8, 71, 1.

D) mit dem Particip gleich ἄν mit
 dem Optativ 1, 76, 1. 90, 2. 3, 37, 4.
 89, 4. 4, 10, 1. 6, 20, 1. 38, 1. 64, 2.
 80, 5. 7, 6, 3. gleich ἄν mit dem
 Indicativ 1, 73, 3. 90, 1. 3, 53, 1. 82,
 1. 84, 1. 5, 60, 4. mit dem Part. des
 Futurs 5, 15, 2? vgl. 7, 64, 2. 67, 4.

E) ἄν aus dem Vorigen ergänzt 5,
 36, 2. 6, 34, 5. 40, 1. 8, 96, 3. Stel-
 lung 6, 2, 4. τάχ' ἄν ἴσως 6, 10, 2. vgl. οὐ.

F) ἄν doppelt 1, 36, 3. 76, 3. 2, 94,
 1. 4, 18, 3. 114, 4. 105, 2. 5, 9, 3. 6,
 6, 11, 2. 64, 2. 99, 3. 8, 96, 3. wie
 nicht so 3, 42, 4. verdächtigt 4, 118,
 5. 8, 68, 2. 92, 11. fehlt beim Re-
 lativ 4, 17, 2. bei μέχρι (οὐ) 1, 137,
 2. bei εἰ (versuchend) ob 2, 12, 1. 8,
 42, 1. vermisst 3, 67, 3. 74, 2. 95, 1.
 4, 18, 2. 19, 1. 6, 61, 3. 7, 56, 3. 8,
 82, 1. ohne Verbum 4, 63, 3. 5, 5, 2.
 79, 2? 8, 71, 2. ὡς ἄν 6, 57, 3. ἄν οὐ
 6, 50, 1. vgl. ποῖν.

ἄν für ἐάν 4, 46, 2. 6, 13, 1.

ἀνά 3, 22, 1.

ἀναβαίνειν (ἐς) 3, 112, 1.

ἀναβάλλειν 4, 90, 1. εἶσθαι 5, 46, 1.

ἀναβιβάσασθαι 7, 35, 2.

ἀναβοᾶν 1, 53, 3.

ἀναβολὰς ποιῆσθαι 2, 42, 3. ἐς ἄ.
 7, 15, 2.

ἀναγγέλλειν 4, 122, 1.

ἀνάγειν 3, 16, 1. 104, 3. εἶσθαι 6,
 65, 4.

ἀναγκάζειν 4, 25, 2. erzwingen
 7, 62, 2. drängen 8, 76, 1. veranlassen
 4, 25, 1. 5, 25, 3. 6, 87, 4. ἐς τοῦτο
 ἠναγκάσμεθα 7, 62, 4. σιτοποιοὶ ἠναγ-
 κασμένοι 6, 22, 2. Inf. erg. 5, 7, 2. 7,
 81, 3.

ἀναγκαῖος zweier End. 1, 2, 1.
 ξυμμαχία 1, 61, 2. ὄπλις 5, 8, 2. βρω-
 σις 2, 70, 1. γύσις 5, 105, 1. ξύμφορα
 4, 128, 4. vgl. 4, 60, 1. τὸ ἄ. τῆς ἀρ-
 χῆς 5, 99. ἐξ ἄ. 7, 60, 3. τὰ ἀναγκαι-
 οτατα 1, 84, 4.

ἀναγκαίως 2, 64, 2.

ἀναγκαστός 7, 13, 2. 8, 24, 2.

ἀνάγκη 1, 37, 2. 49, 6. 3, 45, 3.
 8, 27, 3. ἐστίν 5, 17, 1. Inf. erg. 6,

85, 3. ἀνάγκαι 1, 99, 1. 4, 87, 2. 7, 57, 10. ἀκούσιοι 3, 82, 2. ἀπὸ τῆς ἴσης ἄ. κρίνεται 5, 89, 2. δι' ἀνάγκης 7, 48, 6. ἐξ ἀνάγκης 3, 40, 2. 6, 44, 1. 7, 27, 3. κατ' ἀνάγκην 4, 19, 2. 63, 3. 6, 10, 1. 7, 70, 6. 8. 8, 2, 2. ξὺν ἄ. 3, 40, 5. ἐς ἄ. ἀγίχθαι 1, 124, 2.
ἀναγράφειν 1, 129, 3.
ἀναγωγή 6, 29, 3.
ἀναδάσασθαι 5, 4, 1.
ἀναδεῖν 5, 50, 3. εἶσθαι 1, 50, 1. 7, 74, 3.
ἀναδέχεσθαι 8, 81, 3.
ἀναδιδάσκειν 1, 32, 1.
ἀνάδοτος 3, 52, 2.
ἀναζευγνύναι 8, 108, 2.
ἀναθαρσεῖν 5, 82, 1. τῇ ὄψει 4, 34, 1. 6, 31, 1.
ἀναθρεῖν 4, 87, 1.
Ἄναια 4, 75, 1. 8, 19, 1.
Ἄναιῆτις 8, 61, 2.
ἀναιρεῖν 1, 126, 7. mit dem Inf. 1, 126, 2. εἶσθαι 2, 84, 3.
ἀναισθητος 1, 69, 3. 2, 43, 3.
ἀναισθητῶς 1, 82, 1.
ἀναισχυντεῖν 1, 37, 4.
ἀναισχυντος 2, 52, 3.
ἀνακαλεῖν 1, 3, 3.
Ἄνακεῖον 8, 93, 1.
ἀνακεῖσθαι ἐς 7, 71, 2.
ἀνακλᾶν 2, 76, 3.
ἀνάκλησις 7, 71, 2.
ἀνάκρουσις 7, 36, 5.
ἀνακῶς 8, 102, 2.
ἀνακωχή 1, 40, 3. 3, 4, 3. 4, 88, 1. 117, 2. 5, 25, 3. 8, 87, 4.
ἀναλαμβάνειν 2, 16. 3, 38, 1. 6, 26, 2. 89, 1. 7, 33, 5. 86, 1.
ἀνάληγτος 3, 40, 4.
ἀνάληψις 5, 65, 2.
ἀναλογισμός 3, 36, 3.
ἀναλοῦν 2, 64, 3. 3, 81, 2. 4, 48, 2. ἐν, ἐς 7, 48, 5.
ἀναμάχεσθαι 7, 61, 2.
ἀναμίξ 3, 107, 4.
ἀνανέωσις 6, 82, 1.
ἀνανταγώνιστος 2, 45, 1.
ἀνάξιος 3, 59, 1.
ἀνάπαυλα 2, 38, 1. 75, 2.
ἀναπειθεσθαι 1, 84, 2. 140, 2. 6, 89, 2.
ἀναπειρᾶσθαι 7, 7, 3.
ἀναπίμπλασθαι 2, 51, 2.
ἀναπίπτειν 1, 70, 3.
ἀναπλεῖν 6, 42?

Ἄναπος 6, 96, 3.
ἀναπράττειν 2, 95, 1. 8, 107, 2.
ἄναρκτος 5, 99.
ἀναρπάζειν 6, 104, 3.
ἀναρρηγνύναι 7, 34, 4.
ἀναρρίπτειν 4, 85, 2. 5, 103. 6, 13, 2.
ἀναρρωνύναι 7, 46.
ἀναρχία 6, 72, 2.
ἀνασκευάζειν 4, 116, 2. — εσθαι 1, 18, 4.
ἀνασπᾶν 4, 97, 3.
ἀνάσσειν 1, 9, 3.
ἀνάστασις 1, 126, 6. 2, 14, 1.
ἀναστέλλειν 3, 98, 1. 6, 2, 5.
ἀναστρέφειν 2, 49, 2. εσθαι 7, 44, 2.
ἀναστροφαί 2, 89, 6.
ἀνασχετός 1, 118, 3.
ἀνατιθέναι 1, 132, 2. 2, 64, 2. 92, 3. 8, 82, 1. εσθαι 4, 73, 2.
ἀναφέρειν 2, 84, 2. 3, 38, 3. 5, 16, 5. 28, 1. 8, 97, 2. ἐς 5, 28, 1. vgl. 8, 67, 1.
ἀναχωρεῖν 1, 2, 3. 2, 79, 5. 6, 58, 2. 8, 79, 3. sich weigern 4, 28, 2.
ἀναχώρησις 1, 90, 2.
ἀναψηφίζειν 6, 14.
ἀνδραγαθίζεισθαι 2, 63, 1.
ἀνδραποδίζειν, εσθαι 1, 98.
Ἄνδροκράτης 3, 24, 1.
Ἄνδρομένης 5, 42, 1.
ἀνειλεῖν 7, 81, 5.
ἀνειμένος 1, 6, 2.
ἀνειμένως 2, 39, 2.
ἀνειπεῖν 4, 105, 2. 8, 67, 2?
ἀνέκβατος 3, 98, 1.
ἀνεκτός 1, 118, 3. 7, 87, 2.
ἀνεκτῶς 8, 90, 3.
ἀνέλεγκτος 5, 85, 1. 6, 53, 3.
ἀνέλκειν 6, 44, 3.
ἀνέλπιστος 3, 83, 1. 6, 17, 6. 34, 2. ἀνέλπιστον καθιστάναι 3, 46, 1.
ἄνεμος 4, 23, 3.
ἀνεξέλεγκτος 1, 21, 1. 4, 126, 4.
ἀνεξεύρετος 3, 87, 2.
ἀνεπαχθῶς 2, 37, 3.
ἀνεπιβούλευτος Zus. zu 3, 37, 1.
ἀνεπιεικῆς 3, 66, 1.
ἀνεπικλήτως 1, 92.
ἀνεπίληπτος 5, 17, 1.
ἀνεπιλήπτως 1, 92?
ἀνεπιτακτος 7, 69, 3.
ἀνεπιτήδειος 3, 71, 1. 8, 65, 2.
ἀνεπιφθονος 1, 76, 1. 7, 77, 2.
ἀνεπιφθόνως 6, 54, 4.

ἄνευ 1, 91, 4. 128, 2. 7, 49, 2. 8, 57, 1. 89, 2.
 ἀνεύθυνος 3, 43, 3.
 ἀνεχέγγυος 4, 55, 4.
 ἀνέχειν. πόλεμον 1, 141, 8. hindern 6, 86, 3. sich erheben 1, 46, 3. sich aufhalten 2, 18, 3. zurückhalten 7, 48, 3. ἀνέχεσθαι 2, 74, 1. 3, 28, 2.
 ἀνήκειν 3, 45, 2.
 ἀνήκεστος 3, 45, 3. 4, 20, 1.
 ἀνηκουστεῖν 1, 84, 3.
 ἀνῆρ τῶν ἀσπίων 6, 54, 2. vgl. 1, 126, 2. ohne τις 8, 92, 2. ἀνῆρ ἀντ' ἀνδρός 2, 103. ἄνδρες 4, 132, 3. 6, 38, 1. 7, 77, 7. einige 2, 33, 3. ἰδιῶται 1, 115, 2? ἐνθένδε ἄ. 6, 10, 1. ἄνδρες οἱ 4, 60, 2. οἱ ἄνδρες die Feinde 4, 27, 4. 6, 34, 8. πλείστα εἰς ἀνῆρ 8, 68, 2.
 Ἀνήριστος 2, 67, 1.
 ἀνθάπτεσθαι 8, 50, 4. 97, 2.
 ἀνθεῖν τὰ κράτιστα 1, 19.
 ἀνθησοῦσθαι 4, 19, 3.
 ἀνθίστασθαι 5, 38, 5. ἀντίστη τὸ πρᾶγμα 5, 4, 5.
 ἀνθορμεῖν 2, 86, 3.
 ἄνθος 4, 133, 1.
 ἀνθρώπιος 5, 105, 1. τὸ ἄ. 1, 22, 3. 4, 61, 4. 5, 105, 2.
 ἀνθρωπείως 5, 103, 2.
 ἀνθρώπινος 6, 78, 2.
 ἀνθρωπίνως 3, 40, 1.
 ἄνθρωπος 2, 25, 1. 50, 1. ohne Art. 1, 41, 3. 7, 47, 2.
 ἀνθυπάγειν 3, 70, 3.
 ἀνθυποπτεύεσθαι 3, 43, 3.
 ἀνιέναι 1, 75, 2. 2, 77, 3. 4, 123, 2. 7, 51, 1. τὴν φυλακὴν 4, 27, 2. τὴν ἐπιτροπὴν 5, 31, 3. weichen 4, 116, 2. τῆς ἐφόδου 5, 32, 3. τὸ ἀνιέναι 5, 9, 4.
 ἀνιστάναι 1, 62, 3. 126, 6. 2, 27, 1. 68, 1. 3, 75, 3. ἀναστῆναι 2, 49, 5. 6, 4, 2. ἐς 1, 87, 2. ὑπό πινος 1, 8, 2.
 ἀνίσωσις 8, 87, 4.
 ἄνοια 6, 16, 4. 89, 5.
 ἀνοίγειν 4, 10, 5.
 ἀνοικίξεσθαι 1, 7, 2. 8, 31, 1.
 ἀνοικοδομεῖν 8, 16, 3.
 ἀνοιξις 4, 67, 3.
 ἀνολκῆ 4, 112, 2.
 ἀνομία 2, 53, 1.
 ἀνόμως 4, 92, 7.
 ἀνοπλος 4, 9, 2.
 ἀνταγωνίζεσθαι 3, 38, 4.
 ἀνταίρεσθαι 3, 32, 1.

ἀνταιτεῖν 4, 19, 1.
 ἀνταλλάσσειν 3, 82, 3. 4, 14, 2. 8, 82, 1?
 ἀντανάγειν ναυσίαν 7, 37, 3. 8, 104, 1. εἶσθαι 1, 29, 3. 4, 25, 1?
 ἀνταναμένειν 3, 12, 2.
 ἀνταναμύνεσθαι 4, 19, 2. 3.
 ἀντανιέναι 2, 75, 4.
 ἀνταξιούειν 6, 16, 4.
 ἀνταπαιτεῖν 3, 58, 1. 5, 17, 3.
 ἀνταποδιδόναι 3, 41, 6. 67, 3?
 ἀνταπόδοσις 4, 81, 1.
 ἀνταποφαίνεσθαι 3, 38, 2.
 ἀνταρκεῖν 7, 15, 1.
 ἀντελπίζειν 1, 70, 4.
 ἀντεξόρμησις 2, 91, 3.
 ἀντεπ(αν)άγεσθαι 4, 25, 1?
 ἀντεπεξάγειν, — αγωγή 8, 104, 3.
 ἀντεπεξελαύνειν 4, 72, 3.
 ἀντεπεξέρχεσθαι 4, 131, 1.
 ἀντεπιβουλεύειν 1, 33, 3. 6, 87, 5.
 ἀντεπιπλεῖν 1, 50, 4. 54, 4.
 ἀντεπιτειγίξεσθαι 1, 142, 1.
 ἀντεπιτιθέναι 1, 129, 2.
 ἀντέχειν 2, 51, 2. 64, 4. 70, 1. 4, 68, 1. 8, 63, 3. 86, 5. ὅσον 6, 69, 2. πρὸς τι 6, 22, 2. dauern 1, 7, 2. ἀντέχεσθαι 2, 74, 1? τῆς θαλάσσης 1, 13, 1.
 ἀντήριδες 7, 36, 2.
 ἀντί 2, 3, 2. 4, 98, 5. 7, 75, 1.
 ἀντιβολία 7, 75, 3.
 ἀντιδιδόναι 3, 63, 4.
 ἀντικαθίστασθαι 1, 71, 1. 3, 47, 1.
 ἀντικρούειν 6, 46, 1.
 ἀντικρυς 1, 122, 3. 2, 4, 3. 6, 49, 1. 8, 92, 11.
 ἀντιλαμβάνεσθαι 2, 8, 1. 3, 22, 5. 4, 128, 2. 7, 60, 2. 70, 7.
 ἀντιλέγειν ὡς οὐ 1, 77, 2. 86, 1. 8, 24, 4.
 ἀντίλεκτος 4, 92, 4.
 ἀντίληψις 1, 120, 2. 2, 49, 5.
 ἀντιλογία 2, 87, 2. 4, 59, 3. ἐς ἄ. ἐλθεῖν 1, 31, 3.
 ἀντιμάχεσθαι 4, 68, 1.
 ἀντιμέλλειν 2, 12, 2.
 ἀντιμίμησις 7, 67, 2.
 ἀντιναυπηγεῖν 7, 62, 3?
 ἀντίπαλος 1, 11, 2. 122, 2. 2, 89, 4. 4, 92, 3. 120, 2. 6, 17, 6. 7, 12, 3. γινῶμαι 3, 49, 1. ὄνομα 1, 3, 4? entsprechend 2, 61, 3. 3, 9, 2. 38, 1. θεός 3, 11, 2. κίνδυνος 4, 73, 4. ἀντίπαλον 2, 45, 1. 6, 23, 1. zw. 1, 3, 4. ἄ. τι 7, 71, 3. ἀντίπαλα 4, 117, 3. ἦν 1, 10, 3. ναυμαχεῖν 7, 34, 5. ἐς ἄ. 7, 13, 2.

ἀντιπάλως 8, 87, 4.
 ἀντιπαραλυπεῖν 4, 80, 1.
 ἀντιπαραπλεῖν 2, 83, 3.
 ἀντιπαρασκευῆ 1, 141, 5.
 ἀντιπαρταχθέν, τό 5, 9, 3.
 ἀντιπαρέχειν 6, 21, 2.
 ἀντιπαταγεῖν 3, 22, 1.
 ἀντιπέμπειν 6, 99, 3. 7, 79, 3.
 ἀντιπλεῖν 1, 50, 4. 54, 4?
 ἀντιποιεῖσθαι π 1, 28, 1.
 ἀντιπολεμεῖν 1, 23, 2.
 ἀντιπολέμιος 3, 90, 1.
 ἀντιπολιορχεῖν 7, 28, 3.
 ἀντιπρεσβεύεσθαι 6, 75, 2.
 ἀντίπρωρος 2, 91, 1. 7, 34, 4. 36,
 3. 8, 53, 3.
 ἀντισοῦσθαι 3, 11, 1.
 ἀντισχυρίζεσθαι 3, 44, 2.
 ἀντίσχειν 1, 7, 2. 141, 5. 6, 91, 2.
 ἀντιτάσσεσθαι 2, 87, 3. 3, 83, 1.
 ἀντιτεῖχισμα 2, 77, 1.
 ἀντιτέχνησις 7, 70, 3.
 ἀντιτιθέναι 2, 85, 2. πνός 3, 56, 3.
 ἀντιτολμᾶν 2, 89, 4. 7, 21, 3.
 ἀντιτυγχάνειν 6, 87, 4.
 ἀντιφυλακῆ 2, 84, 2.
 ἀντοικτιζειν 3, 40, 2.
 ἀντονομάζειν 6, 5, 1.
 ἀντοφείλειν 2, 40, 4.
 ἀνύτειν 2, 75, 2. 97, 2.
 ἄνω 2, 83, 1. 7, 4, 1. 8, 88. ἡ ἄνω
 πόλις 1, 93, 5. 3, 34, 1. 4, 54, 2. ἀνώ-
 τατα 4, 110, 3.
 ἀνωθεῖν 8, 93, 2.
 ἄνωθεν 1, 59, 1. 2, 102, 2. 4, 75,
 3. 107, 1. οἱ ἄ. 6, 102, 4. 7, 63, 1.
 79, 2.
 ἀνώμαλος 7, 71, 2.
 ἀνωφελής 6, 33, 4.
 ἀξία 7, 77, 1. 3.
 ἀξιόμαχος 5, 2, 2. 8, 80, 1.
 ἄξιος 1, 42, 2. 70, 1. 2, 54, 4. λόγον
 1, 73, 1. 8, 83, 2. ἡδονῆ ἀξία διασώ-
 σασθαι 7, 63, 2. vgl. 1, 138, 3. ἄξιον
 ohne τί 6, 21, 1. τὰ ἄξια 3, 65, 2. ἀξι-
 ώτερος 3, 63, 1.
 ἀξιοῦν 3, 43, 3. verlangen 4, 40, 1.
 5, 32, 5. Ansprüche machen 4, 58, 1.
 6, 87, 1. 7, 15, 2. sich anmassen 1,
 132, 2. 3, 84, 3. 7, 63, 3. sich ver-
 pflichtet glauben 1, 22, 2. 74, 2. 4, 66,
 2. 7, 5, 3. sich bescheiden 3, 37, 5.
 Inf. erg. 3, 14. 6, 36, 3. οὐκ ἄ. 1, 136,
 3. ἀξιοῦσθαι 2, 81, 3. 5, 16, 3.

ἀξιόχρεως 4, 30, 2. 5, 13, 1. 6,
 34, 6.
 ἀξίωμα 2, 37, 2. 4, 86, 4. 5, 8, 1.
 43, 1. ὑπό πινος 1, 130.
 ἀξίως 1, 69, 4.
 ἀξιώσις 3, 9, 2. für ἀξίωμα 1, 69,
 2. 2, 65, 5. Geltung 3, 82, 3.
 ἀξυγκρότητος 3, 95, 1.
 ἀξύμβατος 3, 46, 2.
 ἀξύνητος 4, 17, 2. 6, 39, 2. 76, 4.
 ἀξύνητακτος ἀναρχία 6, 72, 2.
 ἄοπλος 4, 9, 2.
 ἀπαγγέλλειν πάλιν 7, 83, 1?
 ἀπάγειν 1, 109, 1. 2, 59, 2. 5, 53,
 1. 6, 73.
 ἀπαθῆς 5, 16, 3.
 ἀπαιθευσία 3, 42, 1. 84, 1.
 ἀπαίρειν 4, 26, 4. 5, 83, 4. 6, 33, 5.
 ἀπαλγεῖν 2, 61, 3.
 ἀπαλλαξείειν 1, 33, 3. 8, 89, 2.
 ἀπαλλάσσειν 1, 90, 3. 129, 1. ἀπαλ-
 λάσσεσθαι 1, 122, 4. 138, 4. 2, 42, 3.
 4, 28, 4. 5, 100. 6, 40, 2. πέρασ τοῦ
 ἀπαλλαγῆναι 7, 42, 1.
 ἀπαναλίσκειν 2, 13, 3. 7, 11, 2.
 14, 1.
 ἀπανιστάναι 1, 61, 2. 2, 70, 1. —
 σθαι 1, 2, 1.
 ἀπαντᾶν 4, 89, 1.
 ἄπαξ 1, 139, 3. ἐς ἄ. 5, 85, 1.
 ἀπαξιούν 1, 5, 2.
 ἀπαράσκευος 6, 84, 3.
 ἀπαράσσειν 7, 63, 1.
 ἀπαρίθμησις 5, 20, 2.
 ἀπαρνηθῆναι 6, 56, 1.
 ἀπαρτᾶν 6, 21, 2.
 ἀπαρχή 3, 58, 3. 6, 20, 3.
 ἄπας 6, 42. Σικελία ἄπασα 7, 15, 1.
 vgl. 5, 32, 2. ἄπασαι αἱ ἢ αἱ ἄπασαι
 8, 52, 2. vgl. 6, 6, 3. καὶ ἄπαντα 4,
 23, 3. vgl. καὶ II. τὰ ἄ. 6, 16, 6. ἐς
 ἄπαν 5, 103, 1. παρὰ ἄ. 5, 68, 3.
 ἀπατᾶν 5, 9, 3.
 ἀπάτη παράγεσθαι 1, 34, 2.
 ἀπαντομολεῖν 7, 75, 6.
 ἄπεδος 7, 78, 3.
 ἀπειθῆς 2, 84, 2.
 ἀπεῖναι 4, 39, 1. ἡ ἀποῦσα ὄρις 6,
 24, 2. τὰ ἀπόντα 13, 2.
 ἀπειρία 1, 80, 1. 2, 3, 1.
 ἀπειρόκακος 5, 105, 1.
 ἀπειρος 1, 99, 3? 2, 85, 2. γῆς 3,
 112, 4.
 ἀπε(ο)ικότως 1, 73, 1. 2, 8, 1. 6,
 55, 2.

ἀπεράντων ἦν 4, 36, 1.
 ἀπερίοπτος τῶν πάντων παρὰ τὸ
 νικᾶν 1, 41, 3.
 ἀπερίσκεπτος, ὡς 4, 10, 1.
 ἀπέρχεσθαι 3, 4, 2. z. B. 1, 24, 3.
 τινός 7, 48, 6?
 ἄπερθος 2, 13, 5.
 ἀπέχειν 1, 78, 2. 7, 50, 2? ἀπέχεν
 1, 63, 2. ὁδόν 6, 49, 3. ἀπέχεσθαι μὴ
 5, 25, 3.
 ἀπεχθάνεσθαι 1, 76, 1.
 ἀπηλιώτης 3, 23, 5.
 ἀπιάλλην 5, 77, 4.
 ἀπιέναι 4, 39, 2.
 ἀπιστεῖν 4, 63, 3. μὴ 1, 10, 1. 4,
 40, 2. ἀπιστεῖται ἢ γνώσις 7, 41, 2.
 ἀπιστία μὴ 3, 75, 3.
 ἄπιστος 1, 68, 1. 4, 17, 4. 5, 89,
 1. θράσος 1, 120, 4. λόγων μῆκος 5,
 89, 1.
 ἀπίστιως 1, 21, 1. τῇ γνώμῃ 3, 83, 1.
 ἀπισχυρίζεσθαι 1, 140, 6.
 ἄπλοια 2, 85, 4.
 ἄπλους 7, 34, 4. ἀπλωτέρος 7, 60, 2.
 ἀπλοῦς 3, 18, 3.
 ἀπλῶς 3, 38, 5.
 ἀπό u. ἀπο 1, 7, 2. 76, 2. 141, 3?
 3, 51, 3? 5, 2, 2? 7, 4, 1? 71, 5. vgl. 6,
 64, 5. οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ἴωνες 2, 13, 3.
 6, 4, 5. ἀπὸ σιγῶν für ἀποικοί 6, 76,
 3. 7, 57, 3. ἐξήχοντα νῆες ἀπ' αὐτῶν
 1, 112, 1. vgl. 110, 1. geschickt von
 8, 6, 2. örtlich 6, 4, 5. vgl. 3, 113, 1.
 6, 104, 1. αἰρεῖν ἀπὸ Νισαίας δύο πύργω
 3, 51, 3. ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ χρη-
 σθαι 2, 4, 1. vgl. 7, 63, 2. 70, 3. ἀπὸ
 νεῶν (στρατός) 4, 10, 4. vgl. 5, 3, 2.
 7, 62, 2. 8, 16, 2. 100, 5. bei αἰρεσθαι
 7, 41, 1. bei ἀρτῶν 2, 76, 3. οἱ ἀπὸ
 — 2, 69. 80, 1. 3, 90, 3. 5, 34, 1.
 65, 4. 6, 2, 4. 7, 63, 1. 70, 5. 8, 23,
 3. 89, 1? τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων προει-
 δώς 8, 51, 2. τὰ ἀπὸ τῶν — 1, 127, 1.
 5, 31, 5? 37, 4. vgl. 2, 64, 2. τὸ ἀπὸ
 Ταϊνάρου ἄγος 1, 128, 1. ἀπὸ τῶν Μή-
 δων ἀκροθίνιον 1, 132, 2. bei ἐπικηρυ-
 κεύεσθαι 8, 44, 1? bei ἀγινεῖσθαι 45,
 1. bei ἀκούειν 1, 125, 1. vgl. 5, 2, 2.
 bei γίνεσθαι 7, 70, 7. bei Passiven 1,
 10, 7. 17, 1. 2, 68, 3. 4, 115, 2. vgl.
 76, 1. bei λέγεσθαι 3, 36, 5. vgl. 5,
 17, 2. 82, 3. 6, 45, 1. ἀπὸ πολέμου
 ἐφθάρησαν 1, 24, 2. vgl. 1, 71, 3. 3,
 64, 2. 5, 17, 1. τοὺς μέλλοντας ἀπ' αὐ-
 τῶν λόγους 6, 76, 1. ἢ ἀφ' ἡμῶν ἀξι-

ωσις 1, 37, 1. vgl. 129, 3. 2, 39, 1.
 4, 108, 5. 6, 40, 3. 7, 44, 6. 8, 64, 3.
 εἴ τι ἐξιόχρων ἀφ' ἡμῶν ὀφθεῖν 6, 34,
 6. τὸ προὔπαρχον θεῖον ἀπ' αὐτῶν 4,
 126, 5. vgl. 6, 86, 3. τῆς προσόδου ἀπ'
 αὐτῆς στέρεσθαι 3, 46, 2? vgl. zu 2,
 13, 2. τὰ μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὐ εἰ-
 πόντων σκοποῦντες 3, 38, 3. οἱ ἀπὸ τοῦ
 δήμου 4, 130, 3? ἀφ' ἑαυτῶν 5, 116, 2.
 ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης 4, 68, 2. ἀφ' ἑαυτῶν
 5, 60, 1. 8, 47, 2. ἀφ' ἑαυτοῦ 8, 6, 1.
 in Folge 3, 64, 2. ἀπὸ προνοίας 8, 95,
 2. γίνεται μέγας ἀπὸ τοῦ ξυνητὸς φαί-
 νεσθαι 1, 138, 2. τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τῆς
 ἀρχῆς βοηθεῖν 2, 63. ἢ ἀπὸ τοῦ πολέ-
 μου δόξα 4, 85, 1. ἀπὸ θεραπείας πε-
 ριεργηγόμεθα 3, 11, 3. ἀφ' ὧν ἐκπίπτον-
 τες 1, 12, 1. ἀπὸ τε τῶν ἔργων καὶ τῶν
 λόγων παρεσκευάστο 4, 67, 1. ἀπ' ἐκεί-
 νου ξυμπαρέμεινεν ἢ προσιασία 6, 89, 3.
 οὐδενὸς γεγενημένου ἀπ' αὐτοῦ νεωτέρου
 8, 92, 3. σωτηρίαν ἀπ' αὐτῶν προιδεῖν
 4, 62, 2. vgl. 7, 77, 4. τεχμαίρεσθαι
 ἀπὸ τινος 4, 123, 2. ἀπὸ ξυμφορῶν τολ-
 μᾶν 4, 98, 4. ἀπ' αὐτῶν βλάβαι 7, 29,
 1. vgl. 8, 99, 2. οὐκ ἀπὸ βραχείας δια-
 νοίας τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι 3, 36,
 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων ἀποτρέπειν 6,
 19. ἀπὸ χρησμῶν ἰσχυρίσασθαι 5, 26, 3.
 ἀπὸ τῆς ἰσῆς ἀνάγκης κρίνεται 5, 89.
 ἀπὸ βουλευμάτων κρίνεται 5, 113. ἀπὸ
 μέρους προτιμᾶται 2, 37, 1. ἐλλίξειν ἀπ'
 αὐτοῦ 7, 21, 2. ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους
 1, 49, 5. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πρά-
 ξας 8, 87, 5. ἀπὸ περιουσίας χρησθαι
 ἐλλίπιδι 5, 103, 1. πλεῖω τὴν ὄψιν ἀπ'
 ὀλίγης δυνάμεως εἶχεν 6, 46, 2. vgl. 1,
 49, 5. ἀπὸ ἀντιπάλου παρασκευῆς 1, 91,
 4. vgl. 133, 1. γνώμη ἀπὸ τῶν ὑπαρ-
 χόντων 2, 62, 5. 4, 18, 1. ἀπὸ τῆς ὁ-
 μοίας τῆς 2, 65, 9. ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρ-
 χούσης ἀξιώσεως 6, 54, 3. ἀπὸ τῶν ὑπαρ-
 χόντων 6, 33, 3. vgl. 2, 62, 5. 77, 1.
 ἀπὸ τῶν παρόντων 7, 56, 1. vgl. 2, 77,
 1. ἀπὸ ξυμμαχίας ξυστρατεύειν 7, 57, 3.
 ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων βουλευεῖν 1, 97, 1.
 vgl. 8, 97, 2. ἀπὸ κυάμου 8, 66, 1. ἀπὸ
 μιᾶς ὁρμῆς 7, 71, 5. ἀπὸ προειρημένου
 τινός 4, 130, 3. ἀπὸ ξυνητῆματος 4, 67,
 5. 7, 85, 3. ἀπὸ σημείου ἑνός 2, 90, 3.
 ἀπὸ ξυνητῆματος 6, 61, 2. παραγγέλμα-
 τος 8, 99, 2. vgl. 4, 130, 3 u. ξυγκεῖ-
 σθαι u. σημείον. neben e. Da. 4, 21, 4.
 ἀπὸ κάλω 4, 25, 3. ἀφ' ἡσυχίας πολε-
 μῆσαι 1, 124, 3. ἀπὸ τοῦ ἀδοκῆτου 6,

47, 2. ἀπὸ τῶν εἰκότων 6, 23, 3. ἀπὸ τοῦ προφανοῦς 1, 35, 3. 3, 82, 7. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δύναμις 6, 34, 8. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκα 8, 92, 9. ἀπὸ τοῦ ἴσου 1, 77, 3. 140, 6. 143, 2. 3, 10, 2. 3, 37, 5. 40, 5. 42, 4. 4, 19, 2. 5, 101. 104. ἀφ' ὧν 1, 23, 5. 7, 48, 2. 67, 3. 8, 6, 4. ἀπὸ ταῦτομάτου 6, 36, 2. ἀπὸ τοῦ εὐθείου 3, 42, 2. ἀπὸ πρώτης 1, 77, 2. ἀπὸ τούτου 4, 30, 1. ἀπὸ τοῦδε 1, 103, 3. 128, 3. 2, 68, 1. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5. ἀπὸ παλαιοῦ, ἀρχαίου 5, 44, 1. ἀφ' οὐπερ 2, 102, 5. nach 7, 73, 2. ἀπὸ πρώτου ἕνρου 2, 2, 1. 7, 43, 2. nächst 6, 55, 2. ἀφ' ἑσπέρας 3, 112, 2. 8, 27, 5. zw. 4, 130, 3.

ἀποβάθρα 4, 12, 1.

ἀποβαίνειν 2, 87, 2. 3, 53, 2. 93, 1. 4, 12, 3. 39, 2. τὸ ἀποβαίνειν 2, 50. τὰ ἀποβαίνοντα 1, 39, 3. 3, 38, 5.

ἀπόβασις 4, 8, 5. 13, 1. 6, 75, 1. γῆς 1, 108, 3. vgl. 3, 16, 1.

ἀπογίγνεσθαι 1, 39, 3. 2, 34, 1. 98, 2. 5, 74, 2.

ἀπόγνοια τοῦ κρατῆν 3, 85, 2.

ἀποδασμός 1, 12, 2.

ἀποδεικνύειν 2, 62, 1. 7, 48, 1.

ἀποδεῖν ὀκτώ 4, 38, 4.

ἀποδέχεσθαι 3, 57, 1. 6, 29, 2. ὑπόπιως 6, 53, 2. τί νινος 7, 48, 3.

ἀποδημητής 1, 70, 2.

ἀποδιδόναι 2, 71, 2. 4, 116, 2. 5, 45, 2. 77, 1. zw. 6, 62, 4.

ἀποδιώκειν 3, 108, 2.

ἀποδοχή 4, 81, 1.

ἀποδῦναι ἐς τὸ φανερόν 1, 6, 3.

ἀποθήκη 6, 97, 4.

ἀποζῆν 1, 2, 1.

ἀποθεῖν εἶναι 4, 120, 2. 4, 67, 2. 6, 7, 2. 77, 2.

ἀποθνήσκειν 1, 126, 6.

ἀποιχεῖν 3, 55, 1.

ἀποικοδομεῖν 1, 134, 2. 7, 73, 1.

ἀποικος 2, 27, 1.

ἀποκάθαρσις 2, 49, 2.

ἀποκαυλιζειν 2, 76, 3.

ἀποκινδυνεύεται χρήματα 3, 39, 7.

ἀποκινδύνευσις 5, 100. τύχης 7, 67, 4.

ἀποκλήειν 5, 80, 3. 6, 34, 6

ἀποκληροῦν 8, 70, 1.

ἀπόκλησις 6, 99, 3. 7, 60, 1. μιν τῶν πυλῶν 4, 85, 2?

ἀπομιμνήσκεισθαι 1, 137, 1.

ἀποκνεῖν κίνδυνον 3, 20, 2. 6, 92, 5. 8, 12, 1.

ἀπόκνησις 1, 99, 3.

ἀποκρίνειν 2, 49, 1. ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτηθέν 3, 61, 1. τινί 3, 53, 2. πρὸς τινά 5, 42, 3? mit dem Inf. 4, 99.

ἀπόκρισις 2, 49, 2.

ἀπόκροτος 7, 27, 4.

ἀποκρύπτειν (γῆν) 5, 65, 6. — εσθαι 7, 85, 21. μή 2, 53, 1.

ἀποκωλύειν 1, 72, 2. 6, 88, 6.

ἀπολαμβάνειν absondern 1, 7, 1. 4, 113, 2. aushelfen 6, 87, 3. auffangen 5, 8, 3. 8, 3, 1? abschneiden 2, 4, 4. 6, 49, 2. abhalten 22, 2. sperren 1, 134, 1. zurückerhalten 3, 62, 4? 5, 35, 5.

ἀπολαύειν τι 1, 70, 5. 2, 53, 3.

ἀπολέγειν, εσθαι 4, 70, 3.

ἀπολείπειν 3, 10, 1. 6, 49, 2. 7, 70, 4. εσθαι 1, 131, 1.

ἀπόλειψις 4, 126, 1.

ἀπολλύναι 4, 25, 2. 3. 6, 92, 3. 8, 10, 3. 76, 5. ἀπολώλει 4, 133, 1. 7, 27, 4. 8, 96, 2. νοσθαι 3, 57, 3.

Ἀπόλλων 5, 23, 5.

ἀπολογεῖσθαι τ 3, 62, 4. 8, 109, 2.

ἀπολοφύρεσθαι 2, 46.

ἀπολύεσθαι 1, 49, 2. 131, 1. 5, 63, 3.

ἀπομάχεσθαι 1, 90, 3.

ἀπομιμνήσκεισθαι χάριν 1, 137, 2.

ἀπομνύναι 5, 50, 1.

ἀπονενουημένος 7, 81, 6.

ἀπόνουα 7, 67, 4.

ἀπονοστεῖν 7, 87, 6.

ἀπόνως 5, 91, 2.

ἀπόπειρα 7, 21, 1.

ἀποπειρᾶν 2, 93, 1. τινός 4, 121, 2.

ἀποπέμπειν 5, 53, 1. 7, 31, 2.

ἀπέπεμπον 7, 29, 1. u. εσθαι 1, 102, 2. 3, 4, 2.

ἀποπιμπλάναι 7, 68, 1.

ἀπορεῖν 6, 34, 5. 55, 4. τὸ 5, 40, 3. 7, 48, 5.

ἀπορία 1, 11, 1. 123, 2. 2, 49, 4. 4, 29, 2. 6, 86, 2.

ἄπορος 1, 99, 3? 4, 32, 4. 7, 14, 1. ἐν ᾧ. ἔχεσθαι (mit d. Inf.) 1, 25, 1. 3, 22, 4. τὸ ἄ. 1, 136, 2. 2, 62, 5. τῆς ὁδοῦ 4, 127, 2. ἄπορα 3, 16, 2. 8, 56, 5. τὰ ἀπορώτερα 4, 65, 4.

ἀπορρηγνύναι 4, 69, 4. 5, 10, 7.

ἀποσαλεύειν 1, 137, 3.

ἀποσημαίνειν 4, 27, 4.

ἀποσιμουῖν 4, 25, 3.
 ἀποσχιδνασθαι 6, 98, 4.
 ἀποσπεύδειν 6, 29, 3.
 ἀπόστασις 1, 122, 1? 3, 13, 2. τῶν
 Ἀ. 8, 5, 1? ἀποστάσεις 1, 57, 4.
 ἀποστέλλειν 3, 89, 4. ἀπέσπελλον
 2, 85, 2. 7, 19, 3. 8, 64, 1. zw. 6, 2, 5.
 ἀποστερεῖν 1, 40, 2. μή 7, 6, 3.
 ἀποστέρησις τῆς ἀκοῆς 7, 70, 6.
 ἀποστολή 8, 8, 1.
 ἀποστρέφειν 4, 80, 1. 5, 75, 1. 6,
 18, 6. 8, 108, 1.
 ἀποστροφή 4, 76, 4. 8, 75, 3.
 ἀποσύρειν 7, 43, 5.
 ἀποτεριχίζειν 1, 64, 1. 3, 94, 2.
 ἀποτερίχισμα 6, 99, 1.
 ἀποτελεῖν 1, 108, 2.
 ἀποτέμνεσθαι 8, 46, 4.
 ἀποτρέπειν 4, 80, 1. 6, 18, 6. 29,
 3. 8, 108, 1. εἶναι 3, 68, 3.
 ἀποτροπή 3, 45, 5. 82, 4.
 ἀπουσία 1, 70, 3. 6, 80, 2.
 ἀποφαίνειν 3, 94, 4.
 ἀποφεύγειν 3, 70, 2.
 ἀποφθεῖρεσθαι 2, 49, 4.
 ἀποφραγνύναι 7, 74, 2.
 ἀποχρησθαι 1, 68, 4. 3, 81, 2.
 ἀποχωλοῦσθαι 7, 27, 4.
 ἀποχωρεῖν 1, 81, 2. 2, 46. 3, 42,
 3. 7, 78, 4.
 ἀποχωρήσεις 8, 76, 6.
 ἀποψύχειν 1, 134, 3.
 ἀπραγμόνως 6, 87, 4.
 ἀπραγμοσύνη 1. 32, 4. 6, 18, 6. 8.
 ἀπράγμων 2, 40, 2. τὸ ἄ. 2, 63, 2.
 ἄπρακτος 1, 111, 1. 4, 61, 5. 89,
 2. 6, 33, 5. 48, 1. 52, 2.
 ἀπράκτως 6, 48, 1.
 ἀπρεπής 5, 46, 1. 7, 68, 3. λεχθῆ-
 ναι 2, 36, 3. ἀπρεπές 6, 11, 5.
 ἀπρόθυμος 4, 86, 2.
 ἀπροσδόκητος 2. 33. 3. 93, 3. 6,
 69. 1. mit ὡς u. dem Particip eb.
 ἀπροφασίστως 1, 49, 5. 6, 72, 4.
 8, 2, 3.
 ἀπροφύλακτος 4, 55, 2.
 ἄπτεσθαι 2, 50, 1.
 ἀπωθεῖν 1, 32, 4.
 ἄπωσις 7, 34, 5.
 ἄρα 1, 69, 4. 6, 33, 5. 76, 4. εἰ ἄρα
 καὶ 3, 66, 1. vgl. 1, 68, 3.
 ἄρα 1, 75, 1.
 Ἀργεννοῦσαι 8, 101, 1.
 ἀργός 2, 17, 1. 3, 82, 3.
 ἀργυρολογεῖν 2, 69.

ἀργυρολόγος 3, 19, 1. 4, 75, 1.
 ἀρέσκειν 1, 128, 5. 3, 34, 3. ἀρέ-
 σκων εἶμι 1, 38, 2. ἀρέσκεσθαι 1, 35,
 1. 5, 4, 3. 8, 84, 3.
 ἀρετή. vom Boden 1, 2, 2. ἀνδρός
 2, 42, 2. politische 1, 69, 2. Wohlwollen
 4, 19, 2. Rechtlichkeit 3, 10, 1. 6, 54,
 5. Tüchtigkeit 4, 63, 2. Auszeichnung
 1, 33, 2. Verdienste 1, 123, 1. 3, 53,
 4. αἰ ἄ. 1, 123, 1.
 ἀριθμεῖσθαι 3, 20, 3.
 ἀριθμός 3, 113, 4. ἀριθμῶ 2, 72,
 4. τὸν ἄ. 7, 70, 1. ἕξ (τὸν) ἄ. 2, 7, 2.
 Ἀρισταρχος 8, 98, 1.
 ἀριστερός 2, 100, 3. 6, 62, 2. 8,
 104, 2.
 Ἀριστοκράτης 5, 19, 2. 8, 89, 2.
 ἀριστοκρατία 3, 82, 8.
 ἀριστος 2, 38, 4. τὰ ἄ. 2, 22, 1.
 ἄρσις 1, 126, 5. ἔχειν 5, 28, 3. (τὰ)
 ἄ. πράσσειν 5, 9, 7. βεβουλεῦσθαι 1,
 43, 2.
 Ἀριστοτέλης 3, 105, 3.
 Ἀρχαδία 1, 2, 2.
 ἀρκεῖν 1, 71, 1. 2, 47, 3. 5, 9, 1.
 ἀρχούντως 1, 22, 3.
 ἀρμοστής 4, 57, 3. 132, 3. 8, 5, 2.
 Ἄρνη 1, 12, 2.
 ἀρνηθῆναι 6, 56, 1.
 ἀρπαγή. μακρά 7, 13, 2. ἀρπαγὴν
 ποιῆσθαι 6, 52, 3. 8, 62, 2.
 ἄρπάζειν 6, 104, 3.
 ἄρρηνες 2, 45, 2.
 ἀρρωστία 3, 15, 7, 47, 1.
 ἀρρωστος 8, 83, 2.
 ἀρτῶν ἀπό 2, 76, 3.
 Ἀρταξέρξης 1, 104, 1.
 Ἀρτεμισίος 5, 19, 1.
 ἄρτι 2, 16, 3, 3, 1.
 ἀρτῦναι 5, 47, 11.
 ἀρχαιολογεῖν 7, 69, 3.
 ἀρχαιόπλουτος 8, 28, 3.
 ἀρχαῖος. τὸ ἄ. 2, 99, 2. 6, 5, 1.
 ἀπὸ ἄ. 5, 44, 1.
 ἀρχαιότροπος 1, 71, 2.
 ἄρχειν 1, 93, 2. 5, 29, 2. 8, 97, 1.
 im Civil 1, 115, 5. beim Heere 6, 29,
 1. 32, 1. πρὶ 1, 93, 2. ἡρξά 1, 4, 1.
 77, 4. 5, 91, 2. 6, 11, 2. 85, 3. ἄρχων
 4, 57, 3. 69, 3. (οἱ) ἀρχόμενοι 3, 35,
 2. ἀρχθῆναι 6, 18, 3.
 ἄρχειν u. εἶναι anfangen 1, 144, 2.
 4, 113, 9. πρῶτον, πρῶτος 3, 36, 1. 4,
 87, 4. κακῶν 2, 12, 3. τῶν σπονδῶν
 ἔφορος 5, 19, 1. ἄρξαι πρῶτον 4, 87, 4.

ἀρχεσθαι 1, 25, 3. ἐνθένδε 2, 1, 1. ἀρ-
ξάμενοι ἀπό 8, 104, 1.
ἀρχή 1, 93, 3. 3, 82, 8. 4, 74, 3.
6, 90, 1. ἀρχὴν αὐτοκράτωρ 5, 27, 3.
ἀρχαί 1, 90, 4. 6, 95. τὴν ἀρχὴν im Anfange
2, 74, 2. überhaupt 4, 98, 1. 6, 56, 1.
ἀρχηγέτης 6, 3, 1.
Ἀρχιδάμειος πόλεμος 1, 1, 1.
Ἀρχίδαμος 3, 89, 1.
ἀρχικός 2, 80, 3.
ἀρωγός 7, 62, 1.
ἀσαφής ἐλευθερία 4, 86, 3.
ἀσαφῶς 4, 125, 2. ὁποτέρων ἀρξάν-
των 4, 20, 3.
ἀσεβεῖν 6, 53, 1.
ἀσθένεια 7, 63, 3.
ἀσθενεῖν 7, 60, 2.
ἀσθενής 1, 5, 1. 5, 97. 7, 4, 2. 60,
2. 75. 2. τὸ ἄ. 3, 52, 3.
Ἀσία 8, 58, 2.
ἀσκέπτως 6, 21, 1.
ἀσκησιν παρέχειν 5, 67, 3.
ἄσμενος 4, 21, 1. 6, 12, 2. 60, 3?
ἄσμενοις 4, 28, 4.
ἄσμενως 4, 21, 1? 6, 60, 3.
ἄσπῆς 4, 93, 4.
ἄσπονδος 2, 22, 2. 5, 32, 5. τὸ
εὐσπῆς ἄ. 1, 37, 4.
ἀσιάθμητος 3, 59, 1.
ἀστέγαστον 7, 87, 1.
ἀστέρες 2, 28.
ἄστοι 2, 36, 3.
ἄστν 2, 13, 6.
ἀσφάλεια 4, 68, 4. Sicherheit 3,
13, 1. 6, 59, 2. ἀσφαλεία 2, 44, 2. 3,
56, 3. ἐν ἄ. εἶναι 2, 75, 4. ἐς ἄ. ποι-
ῆσθαι 8, 1, 4. μετ' ἀσφαλείας 1, 120,
4. δι' ἀσφαλείας 1, 17, 1.
ἀσφαλῆς 1, 69, 4. 4, 61, 2. 6, 23,
3. ἀσφαλές 3, 82, 7. τὸ ἄ. 5, 7, 2. 97,
5, 18, 5. 55, 4. ἐκ τοῦ ἄ. 1, 39, 1. ἐς
τὸ ἄ. 6, 101, 5. παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον
8, 24, 4. ἀσφαλέστερα 2, 43, 1.
ἀσφαλῶς 1, 37, 1. 2, 63, 2. 6, 23,
3. οἰκεῖν 6, 18, 8. τίθεσθαι 4, 18, 2.
ἀσφαλιστέρως 4, 71, 2.
ἀσχολία ἠπερόμοις 8, 72, 2.
ἀτάκτως 3, 108, 3. 5, 9. 2.
ἀταλαίπωρος 1, 20, 4.
Ἀταλάντη 2, 100, 2.
ἄτε 7, 24, 1. ἄτε οὐ 4, 130, 4.
ἀτείχιστος 1, 64, 1.
ἀτέκμαρτον θεός 4, 63, 1.
ἀτελής 5, 46, 5.
ἀτιμάζειν 6, 38, 4.

ἄτιμός πινος 3, 58, 4. ἀτιμίαν 5,
34, 3.
ἀτιμώρητος 3, 57, 4.
ἀτολμία 2, 89, 5. 4, 120, 3.
. . . ατο 3, 13, 4. 4, 31, 2. 7, 4, 7.
ἄτολμος 1, 17, 2.
ἀτοπία 2, 51, 1. 3, 82, 3.
ἄτοπος 2, 49, 1. 3, 38, 4.
ἀτόπως 7, 30, 1.
ἄτρακτιος 4, 40, 2.
Ἄτραμύτιον 8, 108, 3.
Ἀττική 1, 9, 2.
Ἀττικίζειν 8, 87, 1.
Ἀττικός 1, 97, 2. 5, 28, 3. 29, 3.
αὐ 1, 10, 4. 2, 89, 8. 3, 113, 2. 4,
23, 2. 5, 43, 1. 7, 25, 7. 79, 3. οὐδ'
αὐ 1, 15, 3. 4, 87, 3. καὶ — αὐ 1, 91,
4. zw. 8, 94, 3. πάλιν αὐ 7, 46.
αὐθαίρετος 1, 78, 3.
αὐθέντης 3, 58, 4.
αὐθις 1, 70, 2. 5, 36, 1. 6, 90, 1.
7, 42, 5. 70, 7. ἐς α. 4, 23, 2? 63, 2.
αὐλίξεσθαι πρὸς τὴν θάλασσαν 7,
35, 2.
αὐτάγγελος 3, 33, 2.
αὐτάρκης 2, 41, 1.
αὐτερέτης 1, 10, 6. 3, 18, 3.
αὐτίκα 2, 41, 2. 49, 5. (ἐς) τὸ α. 6,
69, 4. 8, 82, 1.
αὐτοβοεῖ 2, 81, 3. 5, 3, 2.
αὐτόδεκα 5, 20, 1.
αὐτόδικος 5, 18, 1.
αὐτόθεν 2, 69, 3. 51, 2. 4, 52, 1.
6, 21, 2. 22, 3. 37, 2. 7, 17, 1. οὐκ
ἔλαθεν 5, 6, 3. ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν
5, 83, 1. vgl. 2, 25, 1. ὁ αὐτόθεν πεζός
7, 71, 1. 8, 63, 1? οἱ αὐτόθεν 3, 7, 3.
aus diesen Gründen 1, 141, 1.
αὐτόθι 2, 70, 1?
αὐτοκράτωρ 1, 126, 5. 4, 63, 1.
64, 1. 5, 27, 3. 6, 8, 2. μάχη 4, 126,
5. λογισμός 4, 108, 3.
ἀπὸ ταῦτομάτου 6, 36, 2.
αὐτομολία 1, 142, 2. 7, 13, 3?
αὐτονομία 3, 46, 4. 8, 64, 3.
αὐτόνομος 1, 144, 3. 2, 29, 2.
αὐτόπολις 5, 79, 1.
αὐτός I. er. er selbst 1, 114, 2. 2,
40, 2. 65, 9. 3, 7, 3. 19, 1. 4, 77, 4.
113, 2. 5, 56, 2. 6, 23, 1. 54, 6.
64, 5. 8, 56, 3. zw. 1, 74, 3. 5, 18, 5.
b. Inf. 1, 69, 4. 118, 3. 3, 27. αὐτοί
er selbst mit seinen Amtsgenossen 1,
91, 2. 4, 9, 4. δεύτερος αὐτός 1, 46, 2.
5, 4, 1. seinerseits 4, 61, 3. vgl. καὶ

αὐτός. welche aus ihrer eignen Mitte 3, 23, 2. 4, 49. vgl. 5, 59, 1 u. 4, 1, 1. wiederholt 3, 7, 3. *αὐτοὶ* 4, 90, 1. 131, 1. 8, 55, 3 *αὐτοὶ Ἀθηναῖοι* 1, 27, 3. 63, 3. 2, 11, 1. 3, 2, 2. 6, 25, 2. *ἡμᾶς αὐτοὺς* 3, 59, 3. 4, 38, 2. *σφῶν αὐτῶν* pleon. 1, 128, 1. 8, 14, 4. 65, 1. *ἡμῶν αὐτῶν* 2, 11, 2. 39, 3. 3, 54, 3. 6, 22, 1. vgl. 7, 61, 2. *τὰ ἡμέτερα αὐτῶν* 1, 32, 2. vgl. 4, 97, 3. 6, 21, 2. 67, 3. *αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους* 2, 65, 6. *αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς* 6, 40, 3. vgl. 72, 4. 7, 66, 3. *αὐτοὶ ἑκάτεροι* 1, 105, 4. *αὐτός τις* 1, 40, 4. 6, 31, 3. 77, 2. *αὐτὸς ἰδίᾳ* 1, 132, 2. *αὐτὸς τε καὶ ἔχων* 8, 55, 3. auch in den obliquen Casus betont: im Ge. 1, 75, 1. 3, 11, 3. 4. 1, 1. 20, 3. 5, 13, 1. 7, 48, 3. b. Inf. 1, 123, 2. im Da. 4, 2, 2. 5, 31, 5. 6, 28, 2. im Ac. 1, 83, 2. 4, 71, 1. 5, 43, 2. 6, 56, 3. im Ac. des Subjects 1, 28, 3. 4, 48, 1. 97, 3. 5, 36, 1. 6, 38, 1. 7, 28, 3. 8, 48, 5. *αὐτῶν* für *ἡμῶν αὐτῶν* 1, 143, 1. *αὐτοὺς* für *ἡμᾶς αὐτοὺς* 3, 54, 1. 58, 1. vgl. 1, 86, 2. 6, 18, 3. für *σφίσιν αὐτοῖς* 1, 68, 2. von selbst 4, 4, 2. 69, 2. aus eignen Antriebe 1, 15, 3. 75, 1. 128, 2. 2, 13, 1. 3, 65, 1. 4, 60, 2. 128, 3. 5. 65, 3. 80, 3. 91, 1. für sich 6, 3, 3. allein 1, 39, 2. 2, 39, 2. 5, 60, 1. 6. 37, 1. 8, 21, 2. gerade 1, 7, 1. 2, 3, 3. 7, 74, 1. 8, 75, 2. *καὶ αὐτός* 2, 11, 1. 3, 4, 2. 4, 10, 5? 73, 4. 6, 90, 1. 8, 99, 2. 104, 1. pleon. 1, 50, 4. 62, 3. 105, 5. 5, 6, 3. 6, 10, 2. Kürze 5, 8, 1. 6, 88, 7. *οὐδ' αὐτός* 5, 60, 1. sogar selbst 2, 14. vgl. *τις*.

II. *αὐτοῦ* etc. ejus etc. *οἱ Μακεδόνες αὐτῶν* 4, 126, 3. 132, 3. 7, 64, 1. *Οἰνεῶν αὐτῶν* 3, 102, 1. 4, 109, 1. dem Rel. entsprechend 3, 13. 5. 4, 92, 7. 126, 3. 128, 1. den Begriff erneuernd 2, 62, 1. 4, 93, 2. 6, 82, 2. auf Entfernteres 3, 2, 2. auf die Vorfahren 6, 4, 3. *αὐτοῖς* ihn u. die Seinigen 1, 126, 4. 6, 59, 3. vgl. 64, 5. für *σφᾶς* 1, 95, 2. 5, 32, 4. 40, 2. 8, 76, 6. vgl. 2, 13, 1. 4, 73, 4. 128, 2. 8, 47, 2. dem Prädicat im Genus assimilirt 2, 18, 1. 5, 26, 2. *αὐτό* auf e. Fem. bezogen 1, 1, 2. 122, 3. 5, 86. 6, 10, 1? auf e. Verbum 1, 22, 1. 69, 2. 3, 47, 3. 53, 4. 4, 18, 1. 59, 2. 5, 86. 6, 15, 1. 91, 5. 7, 21, 2. das substantivirte Neutrum demonstrativ 1, 1, 2. 69, 2. 122, 3.

αὐτά 1, 97, 2. 144, 5. 2, 43, 1. (48, 2. 51, 2?) 4, 106, 2. 5, 57, 1. 6, 87, 3. 8, 50, 5. *ὅσα* 7, 74, 1. *αὐτοῦ* 2, 48, 2. 49, 5? 4, 61, 5? 4, 92, 5. 5, 86. *αὐτῶν* 1, 26, 3. 3, 82, 4. 84, 1. 4, 64, 1. *ἀπ' αὐτοῦ* 1, 68, 1. 2, 18, 2. 1, 124, 2? 4, 105, 1. 8, 92, 3. 99, 2. *δι' αὐτό* 1, 2, 1. 84, 2. 5, 86. 115, 1. 7, 6, 3. 8, 88. *δι' αὐτά* 1, 2, 1. 36, 1. *ἐν αὐτῷ* 1, 22, 1. 2, 42, 3. *ἐξ αὐτοῦ* 5, 86. (nicht temporal 5, 2, 2.) *ἐξ αὐτῶν* 2, 49, 2. 3, 82, 8. *ἐς αὐτό* etc. 1, 74, 1. 138, 3. *ἐς αὐτά* 1, 121, 4. *ἐπ' αὐτά* 2, 36, 3. *μετ' αὐτοῦ* 3, 59, 3. *πρὸ αὐτῶν* 1, 1, 2. bezeichnet Verhältnisse 6, 10, 3. Verhandlungen 5, 27, 1. Thaten 2, 35, 3. vgl. 2, 49, 2. 4, 18, 2. 7, 66, 1. 77, 4. Pläne 6, 90, 3. Macht 1, 144, 5. 2, 36, 3. Eigenschaften 2, 60, 4. 6, 87, 3. statt des Rel. 4, 42, 2.

III. *ὁ αὐτός* 1, 140, 1. 5, 75, 2. *ἡ αὐτὴ ὀργή* 1, 140, 1. *ὁ χρόνος ὁ αὐτός* 5, 115, 1. auf *ὅσπερ* bezogen 7, 18, 4. *ὁ αὐτός εἰμι* 2, 61, 2. 3, 38, 1. *οἱ αὐτοὶ* dem Stamme nach 1, 2, 2. mit dem Da. 3, 64, 1. 4, 36, 3. 6, 18, 4. 7, 57, 2. *τὸ αὐτό* 1, 36, 4. 3, 37, 1. 4, 17, 2. 19, 2. 5, 105, 2. 6, 18, 4. 7, 81, 2. zugleich 2, 40, 5. 4, 17, 1. 6, 87, 3. vgl. 7, 18, 4. 21, 3. *λέγειν* 5, 31, 5. auf e. Fem. bezogen 6, 82, 4. auf e. Verbum 3, 42, 5. *ταῦτα γινώσκειν* 5. 36, 1. *κατὰ τὸ αὐτὸ πράσσειν* 5, 65, 3? 8, 6, 1. 87, 2. *ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐψευσμένος* 1, 79, 2. *ἐς τὸ αὐτό* 5, 55, 2. 96. 7, 35, 2. *ἐν τῷ αὐτῷ (τῷδε)* 3, 11, 2. 4, 35, 1. 5, 77, 4. 7, 63, 2. 87, 2. 8, 73, 1. *κατὰ τὰ αὐτά* 5, 18, 7. 66, 3. *ἐς τὰ αὐτά* 3, 59, 3.

αὐτοσχεδιάζειν τὰ θεόντα 1, 138, 4.

αὐτοτελής 5, 18, 1.

αὐτοῦ 5, 10, 9. 7, 64, 1. 8, 90, 3. *ἐν* 3, 81, 2. *ἐν* — *αὐτοῦ* 5, 22, 1. *ἐς τὴν M. αὐτοῦ* 8, 28, 5. *ὁ αὐτοῦ πόλεμος* 6, 88, 9. *τὰ αὐτοῦ* 2, 38, 1. 6, 34, 1. für *αὐτόσε* 4, 30, 2.

αὐτουργός 1, 141, 2.

αὐτόφωρος 6, 38, 3.

αὐχεῖν 2, 39, 3.

αὐχρημα 2, 62, 5.

αὐχρησις 6, 16, 5.

αὐχμοί 1, 23, 3.

ἀφαιρεῖν 5, 23, 5

ἀφαιρεῖσθαι 3, 58, 4. 6, 11, 3. *ἑνὶ τι* 7, 5, 3? ohne Object 1, 2, 1. Ps. 5, 69, 1.

ἀφάνεια ἀξιώματος 2, 37, 2.
 ἀφανής 1, 134, 1. 2, 34, 3. 4, 63,
 1. 67, 4. 8, 105, 2. τὸ ἀ. 2, 42, 3. ἐκ
 τοῦ ἀ. 4, 36, 2. τὰ ἐν ἀφανεί 7, 75, 4.
 ἀφανίζεσθαι 8, 38, 1.
 ἀφειδής 4, 26, 5.
 ἄφθονος 7, 58, 5. 70, 5?
 ἀφιέναι 2, 49, 1. 5, 78, 7, 19, 4.
 einlassen 4, 38, 3. frei lassen 1, 103, 2.
 3, 87, 5. aufgeben 4, 28, 2. mit dem
 Inf. 2, 13, 2. ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι 5,
 91, 2. zw. 2, 63, 2. Augment 2, 49, 1.
 ἀφικνεῖσθαι 3, 72. ἐς ἀνάγκην 1,
 124, 2. ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς ὀλίγον
 4, 129, 5. mit dem Inf. 1, 128, 2. ἀφί-
 πτω 7, 75, 6. zw. 4, 85, 2.
 ἀφιστάναι 1, 93, 4. ἀσθαι 1, 38,
 1. 139, 2. 2, 47, 3. 4, 119, 7. τοῦ πο-
 ἔμου 7, 7, 2. εἰς 1, 101, 1. 3, 54, 3.
 ἀφνειός 1, 13, 4.
 ἀφορμᾶν 4, 78, 5.
 ἀφορμή 1, 90, 2.
 ἄφρακτος 1, 6, 1. 117, 1. 3, 82, 7.
 33, 2. 6, 33, 3.
 Ἀχαῖα 1, 115, 1.
 ἀχθηδών 2, 37, 2. 4, 40, 2.
 Ἀχιλλεύς 1, 3, 3.
 ἀχρεῖος 1, 84, 3. 93, 4. 2, 40, 2.
 ἀχρηματία 1, 11, 1.
 ἀχρηστος 2, 78, 2.
 ἄψανστος mit dem Inf. 4, 97, 3.
 βάθος 5, 68, 3.
 βαίνειν. βεβάσθαι etc. 1, 123, 3.
 βάλανος, βυλανάγρα 2, 4, 2.
 βακτηρία 8, 84, 1.
 βάλλειν 8, 75, 1.
 βάρβαρος 1, 18, 3. 73, 3. 82, 2. οἱ
 1, 3, 4.
 βασανίζειν 6, 53, 3.
 βασιλεῦσαι 1, 14, 2. 2, 97, 3.
 101, 4.
 βασιλεύς 1, 111, 1. 2, 62, 3. 8, 37,
 2. 47, 1.
 βέβαιος zweier End. 1, 32, 1. 3,
 10, 1. sicher 1, 122, 1. fest an-
 hänglich 2, 40, 4. zuverlässig 3, 11, 1.
 5, 43, 3. vgl. 6, 34, 5. κίνδυνος 3, 39,
 6. ἀπιστία 8, 66, 4. βέβαιον 1, 2, 3.
 124, 1. 3, 83, 1. τῆς διανοίας τὸ β. 2,
 89, 4. τὰ β. τῆς γνώμης 1, 70, 2.
 βεβαιότης 4, 51, 1. 66, 3.
 βεβαιουῖσθαι 2, 35, 2. 4, 70, 3. 6,
 34, 1. 78, 2.
 βεβαίως 1, 132, 1. 4, 62, 2. 72, 4.

112, 2? 6, 73. 8, 24, 4. 63, 2? φίλιος
 2, 7, 3. βεβαιότερον τάσσεσθαι 5, 71, 3.
 τὸν πόλεμον ποιῆσθαι 6, 73. βεβαιότατα
 φύσεως ἰσχὺν δηλώσας 1, 138, 3.
 βεβαιώσεις 1, 140, 6. 4, 87, 1.
 βελτίων. λόγος 1, 102, 3. ἐπὶ τὸ β.
 χωρεῖ 7, 50, 3. οἱ βέλτιστοι 8, 47, 2.
 βέλτιστος 4, 59, 1. ἄρχειν 6, 39, 1.
 βήξ 2, 49, 2.
 βία 1, 11, 2. 3, 2, 2. 107, 2. 4, 86,
 4. βίᾳ 1, 102, 2? τινός 1, 43, 2. 5,
 21, 2.
 βιάζεσθαι 7, 70, 7. 8, 27, 3. activ
 4, 29, 4. passiv 1, 2, 1. 4, 10, 3. 5,
 98, 3. 5, 3, 1. 7, 38, 3. Gewalt ge-
 brauchen 1, 28, 2. 4, 9, 4. vgl. 3, 55,
 1. durchdringen 7, 69, 4. 83, 3. ἐς —
 1, 63, 1. mit dem Inf. 7, 79, 1.
 βίαιοι ἐσφοραὶ 1, 141, 3. ἀναχώρη-
 σις 4, 31, 3. vgl. 5, 73, 5.
 βιαίως 3, 23, 4. 3, 89, 4. 8, 48, 6.
 βιαιότερον ἀνάγεσθαι 2, 33, 3. ἐξηγεῖ-
 σθαι 6, 85, 2.
 βίος 3, 84, 2. 6, 16, 4.
 βλάβη 2, 65, 4. τινός 6, 41, 2. ἐν
 β. εἶναι 5, 52, 2.
 βλάπτειν 1, 141, 6. μεγάλα etc. 6,
 33, 4. 64, 2. σφόδρα 6, 92, 4. μέγιστον καὶ
 οὐκ ἦκιστα 7, 44, 6. vgl. 24, 3. τῷ
 βελίστῳ 4, 74, 4. βλαφθῆναι u. βλαβῆ-
 ναι 1, 141, 1. βλάψεσθαι 1, 81, 2.
 βλαστάνειν 3, 26, 2.
 βοᾶν 4, 11, 3. mit d. Inf. 8, 86, 1.
 βοή 3, 22, 5. 8, 92, 9.
 βοήθεια 3, 24, 3. 4, 8, 3. 8, 15, 3.
 βοηθεῖν ἐναντία 3, 55, 2. τοῖς πα-
 ροῦσι etc. 1, 123, 2. 3, 67, 4. ἐπὶ τὰς
 ναῦς 8, 11, 1. vgl. 5, 52, 2.
 βοηθός Adj. zweier End. 1, 50, 5.
 Βοιωτία 1, 2, 2. οἱ 8, 5, 2.
 Βόλισσος 8, 24, 3.
 βορέας 3, 4, 3. 23, 5.
 βόσκειν 7, 48, 5.
 βοτάμια 5, 53, 1.
 βούλεσθαι 2, 4, 4. 4, 78, 3. 80, 3.
 5, 65, 2. 66, 3? 113, 1. βουλευθῆναι 8,
 46, 1. Augment 2, 2. 3. 6, 79, 2. mit
 dem (Ac. u.) Inf. 3, 51, 2. 7, 53, 1.
 8, 27, 1. ἐς τόπον 3, 20, 3. ταῦτα 6,
 74, 2. 8, 92, 6. τὰ Συρακοσίων 6, 50,
 1. anders 2, 12, 2. δουλείαν 6, 82, 4?
 βουλομένῳ ἦν 2, 3, 2. 4, 85, 2. sich
 anmassen 4, 10, 1. Inf. erg. 2, 35, 2.
 8, 5, 3. τὸ βουλόμενον 1, 90, 2.
 βουλεύειν 4, 41, 1. 6, 39, 1. 91, 3.

8, 66, 1. 76, 6. εσθαι 1, 91, 4. 2, 74, 1. 5, 8, 3. 7, 72, 2. ἴσον 2, 44, 3. εὖ π 4, 59, 3. (τὰ) ἄριστα 1, 43, 2. πρὸς π 7, 47, 1. 60, 1. περί πινος 3, 29, 2. βουλευτήριοιον 2, 15, 2.
 βουλή ohne Art. 3, 71, 3.
 βούλησις 5, 105, 1. 6, 69, 2. βουλήσει 7, 57, 6. ἀνθρωπιεύς δυνάμεως 6, 78, 2. δικαίη β. 3, 68, 1. βούλησιν ἐλπίζειν 6, 78, 2.
 βράγχος 2, 49, 2.
 βραδύς 6, 34, 4. γίνεσθαι 7, 43, 5.
 βραδυτής 5, 75, 2.
 βράχεια 2, 91, 3.
 βραχέως 1, 141, 2.
 βραχύς 5, 53, 2. 8, 106, 1. βραχύτατον ἀπέχειν 4, 24, 4. niedrig 2, 76, 2. 7, 29. 2. gering 1, 14, 3. 78, 1. 117, 3. 130, 2. 140. 5. 6. 2, 99, 4. 4, 98, 2. 5, 111, 3. 7, 77, 6. μάχη 2, 22, 2. διάνοια 3, 36, 3. πρόσκαις 6, 8, 3. ἐπὶ βραχύ 1, 118, 2. κατὰ βραχύ 1, 64, 2. 4, 96, 3. ἐκ βραχέος 3, 92, 3. 7, 49, 3. διὰ βραχέως 2, 83, 4. 4, 14, 1. 76, 4. ἐν βραχυτάτῳ 3, 46, 1. βραχεία ἤδεσθαι 3, 40, 2.
 βραχυτής μελίτης 1, 138, 4. γνώμη 3, 42, 1.
 βρόχος 2, 76, 3.
 βρώσις ἀναγκαία 2, 70, 1.
 βύζην 4, 8, 5.
 βωμός 1, 126, 6. 4, 98, 4. 8, 84, 1.
 γαλήνη ohne ἐν 4, 26, 5?
 γαμικά 2, 15, 4.
 γάρ erklärt 1, 8, 3. 13, 3. 17, 2. 29, 3. 69, 2. 3. 73, 2. 77, 1. 3. 120, 1. 4. 140, 2. 2, 2, 1. 4, 1. 29, 2. 39, 2. 52, 3. 61, 1. 62, 2. 3, 38, 1. 97, 2. 4, 10, 3. 59, 3. 67, 6. 72, 3. 6, 1. 65, 2. 7, 1, 3. 23, 2. 56, 4. 8, 6, 3. γάρ ἂν denn sonst 1, 11, 1. 68, 4. 69, 2. 102, 1. 4, 126, 5. 5, 12, 2. 7, 51, 1. vgl. ἂν A. auf ein erg. nein bezogen 5, 95. aufs Folg. bezogen 3, 57, 1. 4, 132, 2. nämlich 1, 2, 3. 2, 72, 1. 3, 2, 1. 4, 17, 3. 43, 2. 88, 4. 5, 9, 1. οἱ δέ, κρίνουσι γάρ — 1, 87, 1. 8, 100, 3. vgl. 4, 70, 3. auf e. erg. ja bezogen 5, 97. γάρ mit erg. Verbum 6, 24, 2. 68, 4. 8, 86, 3. 87, 3. in zwei Sätzen hinter einander 1, 40, 4. 91, 2. 2, 5, 2. 44, 3. 3, 2, 2. ἀλλὰ — γάρ 6, 77, 2. καὶ γάρ 1, 73, 2. 6, 102, 3. καὶ — γάρ 1, 31, 2. 77, 1. 137, 1. 7, 48, 3. 5, 8,

109, 1. καὶ γάρ καὶ 6, 61, 1. 8, 64, 2. οὐδὲ γάρ 4, 68, 5.
 γέ 6, 33, 5. nach μέντοι, καίτοι 1, 3, 2. μὲν γε 1, 40, 3. 3, 39, 2. ἐν γε 7, 44, 2. νῦν γε 7, 63, 1. εἰς γε 1, 80, 2. γε δὴ 4, 78, 2. 8, 41, 2. ὅς γε 6, 37, 2. 8, 76, 5. vgl. 1, 39, 1.
 γεγωνίσκειν 7, 76.
 γέλως. ἐς γ. τρέπειν 6, 35.
 γενεά 1, 14, 1.
 γενναῖον 3, 83, 1. 4, 92, 7.
 γενναϊότης 3, 82, 6.
 γένος 1, 24, 1.
 γέρα 1, 13, 1. 25, 3.
 Γεράστιος 4, 119, 1.
 γεωμόρος 8, 21, 2.
 γῆ 1, 81, 2. 5, 18, 1. ohne Art. 2, 21, 2. 38. τῆς γῆς εἶγεσθαι 6, 21, 1. erg. 2, 92, 3. 99, 3? 6, 92, 1.
 γηράσειν u. σέσθαι 6, 18, 7.
 γίγνεσθαι, nicht γίνεσθαι 1, 2, 2. 4, 120, 4? 8, 100, 2? γίγνεται Ἀθηναῖος 2, 67, 2. δῆμος 8, 91, 3? κωλυτής 3, 23, 3. 5, 9, 7. 8, 50, 3. αἵρεσις 2, 61, 1. τροπή 1, 49, 6. οὐ γ. περιεχίσις 4, 131, 1. τὰ διαβατήρια 5, 55, 3. 116, 1. βοήθεια 5, 64, 1. γίνονται λόγοι 8, 14, 2. γυλακαί 4, 26, 5. στάδιοι αὐτοῖς εἴκοσιν 6, 97, 3. vgl. 99, 1. γίγνεται ἄδικος 3, 42, 3. ἄπρακτος 6, 52, 2. ἐκπυστος 3, 30, 1. vgl. 2, 50? εὐπορον 6, 90, 3. γυλῆς 2, 29, 2. πινός 4, 98, 2. 5, 5, 1. πινῶν 3, 56, 4. πινί 5, 49, 4. 93. herauskommen 1, 87, 2. 4, 9, 2. διὰ μέσου 4, 20, 1. vgl. διὰ ἐν πινί 6, 15, 3. vgl. 1, 74, 1. ἐπὶ ποταμῷ 7, 80, 3. ἐπ' ἀμφοτέρω 1, 139, 4. κατὰ τὴν Λακωνικὴν 4, 3, 1. κατὰ ξυστάσεις 2, 21, 2. κατὰ χώραν 3, 24, 3. καθ' ἐν 3, 10, 3. 8, 46, 2. κατὰ σφῆς αὐτοῦς 5, 112, 1. μετὰ πινος 4, 125, 1. 5, 38, 4. ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν τίλαντα 6, 62, 4. ἅμα 4, 30, 3. πανοικησία 3, 16, 1. ῥῆσον 7, 84, 1. μᾶλλον 3, 82, 2. ἐντός 6, 100, 3. ὅτι ἐγγυτάτα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν 3, 40, 6. ἀποτεραμμένοι ἐγένοντο 3, 68, 3. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ etc. impers. 1, 137, 4. wo ποιεῖσθαι zu erwarten 3, 86, 2. τὸ γινόμενον 6, 58, 1. τὰ γινόμενα der Ertrag 6, 54, 5.
 γιγνώσκειν 2, 48, 2. 3, 84, 1. 6, 18, 8. zw. 4, 20, 3. 8, 71, 3. ohne Object 8, 12, 1. ὁμοῖα 1, 77, 4. ἄριστα 6, 8, 2. γινῶναι einsichtig beurtheilen

2, 60, 4. 8, 68, 4. τὸ δοκοῦν οὐκ ἐγνω-
σται 3, 38, 2. entscheiden 4, 20, 3. 99.
mit dem Part. 1, 36, 2. 102, 3. 124, 2.
4, 63, 2. 7, 77, 7. μέγα 3, 36, 3.

γλώσσαν ἰέναι 3, 112, 3. ἀπὸ γλώσ-
σης 7, 10.

γνώμη Geist, Sinn 2, 38, 1. 43, 2.
4, 65, 1. μιᾷ γ. 6, 17, 3. γνώμην προσ-
έχειν 1, 95, 2. ἔχειν Bedacht nehmen
3, 25, 2. Gesinnung 1, 71, 1. 130, 2.
140, 6. 2, 20, 3. 43, 2. 61, 2. 87, 2.
3, 83, 1. 4, 128, 4. τῇ γνώμῃ θαρ-
σαλέος 2, 11, 3. παρὰ γνώμην 3, 12,
1. γνώμης ἐπιβουλή 4, 86, 4. τῆς γ.
τὸ ξυγγενές 5, 108. γ. ἀνεγγύστος 4,
55, 4. τῆς αὐτῆς γ. εἶναι 1, 113, 2 vgl.
3, 70, 4. 5, 46, 4. 8, 74, 3. πρὸς τὴν ἐκείνων γ.
ἐστάναι 4, 56, 4. ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης 4,
68, 2. Verstand. γνώμης ξύνεισι 1, 75,
1. Einsicht 2, 62, 5. 3, 37, 4. 38, 4.
τῆς γ. τὰ βέβαια 1, 70, 2. Berechnung
4, 18, 1. Erwartung 4, 28, 4. παρὰ
γνώμην 1, 127, 1. 40, 1. 127, 1. 6,
11, 4. 34, 8. (anders 1, 70, 2. 4, 19,
3.) τὸ ἑλλίπες τῆς γ. 4, 63, 1. Politik
3, 11, 2. Ansicht 1, 92, 3, 4, 2, 5? ohne Art. 2,
12, 2. γνώμης τοχεῖν 3, 42, 5. Absicht,
ohne Artikel 2, 12, 2. γνώμην ἔχειν 2,
86, 3. τὴν γ. ἔ. πρὸς τι 5, 13, 13. τὴν τοῦ
τείχους ἢ γ. 8, 90, 4. Eifer 6, 45, 1.
vgl. 3, 31, 2. Vorschlag 3, 43, 4. 50, 1.
γνώμην ποιῶμαι 1, 128, 5. vgl. 3, 36,
2. γνώμης προτιθέναι 1, 139, 3.

γνώμων 1, 138, 3.

γνωρίζειν (τινί) 7, 44, 5.

γνώσις 7, 44, 2.

Γόγγυλος 1, 128, 4.

γοῦν 6, 59, 3. 7, 82, 1? γ' ἂν οὖν 1,
76, 3.

γράμμα 5, 29, 4. γράμματι 1, 130,
1. Ἀσσύρια 4, 50, 1.

γράφειν 5, 29, 4. γεγραμμένον
1, 125.

γυμνοπαῖδια 5, 82, 1.

γυμνά 3, 23, 4. γυμνόν 2, 49, 3?

γυμνητεία 7, 37, 2.

γυμνοῦσθαι 1, 6, 3.

γύμνωσις 5, 71, 2.

δάϊθος 5, 19, 2.

δάκρυσιν 7, 75, 4.

δαπανᾶν trans. 4, 3, 3.

δαπάνη 1, 83, 1. 3, 31. 46, 1.

δάπανος 5, 103.

δάς 7, 53, 4.

Δαφνυλίτις 1, 129, 1.

δασμολογεῖν 2, 69.

Δαφνοῦς 8, 31, 1.

δέ 1, 53, 3. 56, 77, 2. 3, 26, 2. 8,
28, 3. zw. i. 18, 6. 28, 3. 37, 2. 57,
1. 95, 1. 3, 26, 2. 3, 61. 2. 82, 5. 4, 77,
2. 5, 23. 1. 45, 2. 6, 38, 2. μετὰ ταῦτα δέ
1. 56, 1. für γάρ 6, 38, 2. während 6,
61, 2. 7, 28, 4. verbindet den No. u.
Ge. eines Part. 2, 60, 4? 68, 4. 3, 24,
3. einen abs. Ge. u. No. 6, 78, 1. e.
Ac. u. e. abs. Ge. 3, 55, 1. 4, 127, 1.
e Ac. u. Inf. 1, 67, 3. e. Präp. mit
ihrem Casus u. e. Part. 2, 37, 2. 3, 58,
1. e. finalen Satz u. e. Part. 4, 1, 2.
120, 2. e. rel. Satz und e. selbstän-
digen 2, 41, 2. 4, 89, 2. nach οὐ το-
σοῦτω 2, 85, 2. nach οὐ μᾶλλον 6, 78,
1. bei Entgegnungen 2, 72, 4. 5, 91, 1.
vgl. 3, 104, 6. im Nachsatze 1, 11, 1.
18, 3. ὁ δέ im Nachsatze 2, 65, 2. 8,
70, 1? nach e. Parenthese 1, 18, 3.
7, 33, 2. 8, 29, 2. ἄκων μὲν εἶπε δέ
6, 25, 2. zwei δέ nach einem μὲν 1,
43, 2. 2, 90, 1. παρὰ δὲ τό 6, 66, 1.
7, 12, 1. τάχα ἂν δέ 6, 2, 4. zu streichen
8, 69, 1. καὶ — δέ 1, 132, 4. τέ — δέ
1, 11, 1. 2, 87, 1. 3, 52, 2. δ' οὖν 1,
3, 4. 10, 7. 2, 5, 4. 16? 18, 2? 34, 4.
54, 4. 6, 59, 3? 8, 87, 5. 97, 1. vgl. μὲν.

δει —. δεδιώς 2, 11, 2. τὴν ἰδίαν
παρασκευήν 5, 8, 1. περὶ τινι, τινός 1,
60, 1. πινὰ μή 2, 67, 4. 4, 86, 2. 6,
88, 2. vgl. 76, 1. τι μή 3, 83, 2. δεδι-
έναι ἔχειν 1, 136, 1. τό 5, 52, 1? 6,
61, 5. τὸ δεδιός 1, 36, 1. ἐδεδίσαν 4,
55, 4. 5, 14, 1.

δεικνύναι ἄλλα 6, 86, 3. mit dem
Part. 2, 62, 1. 5, 72, 2. übergeben 5,
41, 3.

δείλη 3, 74, 2.

δεῖν binden 1, 93, 3.

δεῖν fehlen. δέων bei Zahlen 8, 6,
5. vgl. 2, 2, 1. 4, 102, 2. 5, 16, 6. 7,
53, 3. δεῖ 2, 74, 1. 77, 3. 4, 10, 4. 6,
21, 1. ἔδει 3, 47, 3. 2, 5, 1. 84, 3. 95,
3. 4, 76, 3. 89, 1. ἂν ἔδει 1, 74, 4. εἶ
δεῖ 2, 74, 1. 3, 112, 5. ἰ δεῖ 4, 3, 1.
ἐν δέοντι 2, 89, 6. ἐς δέον 8, 94, 2. τὰ
δέοντα 1, 138, 4. Inf. erg. 3, 2, 1? 4,
5. 55, 1. 92, 3. 6, 41, 1. 88, 7. 7, 43,
2. 8, 43, 2.

δεινός 6, 36, 3. δεινὸν ποιεῖν 5, 42,
3. δεινὸν ποιῆσθαι 1, 102, 3. δεινὸν
μή 3, 102, 2. τὸ δεινόν 2, 42, 3. 3,
22, 4. 45, 1. mit dem Inf. u. μή 7,

25, 3. τὰ δεινά 8, 46, 2. τὰ δεινότητα 3, 53, 2.
 δεινότης 3, 37, 5. 4, 10, 5.
 δεινοῦν 8, 74, 2.
 δεῖσθαι 3, 69, 2? 5, 38, 1. τι 8, 33, 1. ἀπερ 6, 78, 4. ξύμφορα 1, 32, 1. Βιωτοὺς ὅπως 5, 36, 3. mit zwei Ge. 1, 32, 4. οὐ δέομαι πολεμεῖν 4, 130, 3. Inf. erg. 1, 27, 3.
 δεκαέτης 1, 23, 4.
 Δεκελεικὸς πόλεμος 7, 27, 2.
 δελφίνοφόρος 7, 41, 1.
 Δελφοί 1, 121, 2. οἷς 1, 143, 1.
 δεινδροτομεῖν 1, 108, 1.
 δεξιός 3, 82, 7. ohne Artikel 4, 93, 4.
 δέος 2, 37, 3. 42, 3. τοῦ καρποῦ 4, 84, 2. ἐς Σ. 6, 85, 3. δέει τῶν Κ. μή 1, 26, 1. vgl. διά II.
 δέρρεις 2, 75, 4.
 δεῦρο 3, 64, 2. 6, 10, 1?
 δεύτερος 2, 97, 5. τὰ δ. 6, 78, 4.
 δέχεσθαι 1, 9, 1. 2, 36, 2. 72, 3. 3, 53, 1. 5, 94, 6, 89, 5. 7, 44, 4. 77, 5. 8, 49. πόλει 4, 103, 3. 6, 44, 2. 8, 90, 4. μιᾶ νηϊ 2, 7, 2. ὀξέως 145, 4. 2, 11, 6. widerstehen 7, 44, 4.
 δεχήμερος 5, 26, 3.
 δῆ 1, 37, 2. 57, 1? 3, 48? 61, 2. 4, 46, 3. 59, 3. 6, 89, 1. 8, 9, 1. ἀεὶ δῆ ποτε 1, 13, 3. beim Superl. 1, 1, 2. 132, 4. 5, 28, 3. πολὺ δῆ 1, 35, 2. bei Verben 2, 64, 4. ὅτε δῆ 2, 102, 4. ὅπως δῆ 5, 85, 1. κατὰ δῆ — 1, 24, 1. vgl. 3, 66, 2. zwei Mal 5, 74, 1. zurückweisend 2, 29, 4. 5, 105, 2. für δῆθεν 3, 10, 3. 4, 67, 4. 6, 10, 3. 54, 4. 80, 1. 2. νῦν δῆ 6, 24, 2. ὅσους δῆ 8, 87, 4. δὲ δῆ 1, 142, 1?
 δῆθεν 1, 92. 127, 1. 3, 111, 1.
 Δήλια 3, 104, 2.
 δῆλος ὅτι 1, 93, 1. δῆλον ποιεῖν mit dem Part. 3, 64, 1. δῆλον δέ 1, 11, 1.
 δηλοῦν 1, 82, 1. mit d. Part. 1, 11, 3. 21, 2. 2, 50. mit dem Inf. 4, 38, 1. δηλωθέντος 1, 74, 1.
 δημιουργοί 5, 47, 11.
 δημοκρατήσεσθαι 8, 75, 2.
 δημοκρατία 2, 37, 1.
 δῆμος 5, 76, 1. ohne Art. 1, 107, 3. 8, 1, 5. 68, 2. γίγνεται 8, 91, 3. οἱ τοῦ δ. 4, 130, 3. οἱ δῆμοι 8, 65, 1.
 δημόσιον 5, 18, 6. (ohne Art.) 5, 50, 3. 6, 31, 3. τὰ δ. 2, 37, 3.
 δημοτελής 2, 15, 3.

δημοτικός 6, 28, 2.
 δῆτα 6, 38, 4.
 διά I) mit dem Ge. διὰ θαλάσσης 1, 2, 1. διὰ πάσης 1, 14, 3. διὰ δέκα ἐπάλξεων 3, 21, 2. διὰ βραχέος 2, 83, 4. 4, 14, 1. 76, 4. δι' ὀλίγου 3, 21, 2. δι' ἔγγυτάτου 8, 96, 2. διὰ πολλοῦ 3, 94, 4. 6, 11, 1. 4. vgl. 2, 29, 3. 89, 7. 97, 2. διὰ μακροῦ 6, 15, 3. δι' ἐλάσσονος 3, 51, 2. 6, 75, 1. διὰ μέσου 4, 20, 1. 5, 64, 3. οἱ διὰ μέσου 8, 75, 1. temporal. διὰ χρόνου 2, 94, 1. διὰ νυκτός 2, 4, 1. διὰ πλείστου 4, 115, 2. vgl. πολὺς, πλείων, πλείστος. δι' ἐλαχίστου καιροῦ 2, 42, 3. διὰ παντός 1, 38, 1. 2, 49, 4. 7, 6, 1. διὰ πλείονος 1, 124, 2. δι' ὀλίγου 1, 77, 4. 4, 95, 1. 5, 14, 1. 69, 3. 6, 11, 3. vgl. 4, 47, 2 u. ὀλίγος. δι' ἐλαχίστης βουλῆς 1, 138, 3. δι' ὄργης 2, 11, 3. vgl. 60, 3. 8, 43, 4. διὰ φυλακῆς 8, 39, 3. vgl. 4, 30, 1. 7, 8, 3. δι' ὀλιγαρχίας 6, 11, 5. causal 1, 83, 1. δι' ἀσφαλείας οἰκεῖν 1, 17, 1. διὰ ξυμφορῶν ἢ ξύμβασις ἐγένετο 6, 10, 1. δι' ὀλίγης παρασκευῆς κατεπιλημμένος 4, 8, 6. διὰ τάχους 1, 63, 2. 8, 2, 2. διὰ ταχέων 1, 80, 2. 8, 6, 1. διὰ κενῆς 4, 126, 4. διὰ τρόπον 6, 11, 3. Redensarten. διὰ μάχης ἔλθειν 2, 11, 2. vgl. 6, 60, 3. δι' ἔχθρας γίγνεσθαι 1, 40, 3. διὰ φόβου εἶναι 6, 34, 2. δι' ὕχλου 1, 73, 2. διὰ πάθους 3, 84, 1. ἔχειν διὰ χειρὸς 2, 13, 2. 2, 76, 3. δι' ἀσφαλείας 1, 17, 1. δι' ἡσυχίας 2, 22, 1. διὰ φυλακῆς 2, 81, 3. διὰ κινδύνων 7, 8, 3. δι' αἰτίας 2, 60, 3.
 II) mit dem Ac. 1, 83, 1. 2, 11, 3. 3, 27, 1. 4, 40, 2. 6, 12, 2. 83, 3. 7, 42, 2. διὰ θεός 6, 83, 3? διὰ φθόνον 2, 35, 2. διὰ τὴν πίσυν 3, 82, 7. διὰ πρόφασιν 5, 31, 3. δι' ἀχθηδὸνα vom Zweck 4, 102, 2. vgl. 2, 89, 3. δι' ἑαυτόν 6, 9, 2. δι' ἐτέρους 3, 64, 1. δι' ἑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας 6, 80, 2. εἰ μὴ διὰ 2, 18, 3. zn. 5, 7, 1. vgl. αὐτός II u. III.
 διαβαδίζειν 6, 101, 2.
 διαβάλλειν 2, 18, 2. 3, 4, 2. 6, 15, 1. 30, 1. ἐς 3, 109, 3. εσθαι τι 8, 81, 2.
 διάβασις 4, 103, 4. 7, 78, 2.
 διαβατήρια 5, 54, 2.
 διαβοᾶν 8, 78, 1.
 διαβολή 2, 65, 7. 6, 15, 4. 29, 3. 89, 1.
 διαβόλως 6, 15, 1.

- διάβροχος* 7, 12, 2.
διάγγελος 7, 73, 4.
διάγειν 1, 90, 4. 4, 108, 1.
διαγνώμη 1, 87, 4.
διαγωνίζεσθαι 1, 39, 1. *π* 4, 126, 3.
διαδικαιούν 4, 106, 2.
διαδοχή 2, 36, 1. 4, 8, 7. 7, 27, 2.
διάδοχος πνος 8, 85, 1. *τριήρεις* 1, 110, 2.
διάζωμα 1, 6, 4.
διαζώννυσθαι 1, 6, 4.
διαθροεῖν 6, 46, 4.
διαίρειν 2, 75, 4. 4, 48, 2. 110, 3. *εἶσθαι* 2, 75, 2. 78, 1. 5, 114, 1. 7, 19, 1. *τοῖς ἔργοις* 5, 26, 2. *διαιρετός* 1, 84, 3.
διαίτα 2, 51, 2. 102, 5. 6, 15, 3.
διαιτᾶσθαι 7, 77, 2. Aug. 1, 132, 2. *ὁμοιότροπα* 1, 6, 4.
διακεῖσθαι 1, 75, 1. 4, 92, 3. 7, 77, 2.
διακελευσμός 7, 71, 4.
διάκενος 5, 71, 3.
διακηρυκεύεσθαι 4, 38, 2.
διακινδυνεύεσθαι 4, 19, 1.
διακινεῖν 5, 25, 2.
διακληροῦσθαι 8, 30, 1.
διάκοσμος 4, 93, 4.
διακρίνειν 5, 79, 3. *εσθαι* 1, 18, 5. 3, 9, 2. 4, 14, 3. 25, 7. 72, 4. 7, 34, 5.
Διάκριτος 2, 12, 1.
διακωλύειν. Inf. erg. 3, 64, 2. 6, 102, 2. *τὸ πλεῖν* 8, 82, 2.
διακωχή 3, 87, 1.
διαλανθάνειν 3, 25, 1. 8, 74, 2.
διαλέγεσθαι mit d. Inf. 5, 59, 5.
διαλείπειν 1, 112, 1. 7, 38, 3.
διαλλακτής 4, 60, 1.
τὸ διαλλάσσειν 3, 10, 1. Ps. 3, 82, 2.
διαλύειν 1, 131, 2. 3, 83, 1. 5, 1. *διαλυθῆναι ἐκ* 6, 41, 2. *σασθαι* 1, 131, 2. 140, 4. 145, 2, 12, 3. 5, 1, 1. 80, 1. 113.
διαλυτής 3, 82, 4.
διαμαρτία 4, 89, 1.
διαμαῖσθαι 4, 26, 2.
διαμάχεσθαι 3, 40, 1. 7, 63, 1.
διαμέλλειν 1, 71, 1. 7, 49, 4. 8, 40, 1. 87, 4.
διαμέλλησις 5, 99.
διαμέμψεσθαι 8, 89, 2.
διαναστάς 4, 128, 4.
διαναυμαχεῖν 8, 78, 2.
- διανοεῖσθαι*. Ao. 1, 18, 4. mit dem Inf. 1, 141, 1. 8, 8, 2. 55, 2. des Fu. 1, 27, 2. zu erg. 1, 1, 1. 3, 82, 5. 8, 8, 2. 40, 3. vgl. 2, 93, 2.
διάνοια 1, 130, 1. 138, 1. 6, 76, 1.
τῆς δ. τὸ βέβαιον 2, 89, 4. *βραχεῖα* 3, 36, 3. *ἀξιόχρεως καὶ ἄπιστος* 6, 31, 1.
τὰς δ. καινοῦσθαι 3, 82, 3. *κρατεῖν* 6, 11, 5. *ἐν δ. εἶναι* 6, 65, 1.
διαπειράσθαι 6, 91, 5.
διαπέμψασθαι 2, 14.
διαπιμπλάναι 7, 85, 3.
διαπολεμεῖν 6, 37, 1. 7, 14, 2. 25, 7.
διαπολέμησις 7, 42, 5.
διαπομπή 6, 41, 2.
διαπράσσεσθαι 1, 131, 2. 5, 89, 2.
διαπρεπής 6, 16, 2.
διαρκής 1, 15, 1.
Διάσια 1, 126, 3.
διασκευάζεσθαι 4, 38, 3.
διασκοπεῖν 7, 48, 3.
διάστασις 6, 18, 6?
διάστημα erg. 4, 66, 3.
διασώζεσθαι 2, 60, 2. 7, 63, 2.
διατειχίσμα 3, 34, 2.
διατελεῖν ohne Part. 1, 34, 4.
διατιθέναι 6, 57, 3.
διατρίβειν 8, 78, 2.
διατριβή 5, 82, 3.
διαφαίνεσθαι 1, 18, 5. 4, 108, 3.
διαφέρειν. *πῆγον* 4, 74, 4. *πόλεμον* 1, 11, 2. *ἐπὶ πολὺ* 3, 83, 1. *πολύ* 1, 70, 1. *αὐτῷ π* 3, 42, 2. *διαφέρων* præd. 3, 39, 5. *τὸ διαφέρον* *πλήθος* 5, 102, 2. *τὰ διαφέροντα* 1, 70, 1. 2, 43, 3. 6, 92, 5.
διαφερόντως 8, 68, 3.
διαφεύγειν 2, 90, 2. 4, 131, 2.
διάφευξις 3, 23, 5.
διαφθείρειν 2, 51, 4. von Schiffen 1, 29, 3. 2, 90, 4. 7, 41, 2. zu Grunde gehen lassen 1, 74, 2. 2, 69, 8, 47, 1.
διαφορά 1, 140, 3. *πνος* 7, 57, 10. *ἐκ δ.* 4, 83, 3.
διαφορεῖσθαι 6, 91, 6.
διάφορος 4, 3, 3. *διάφορον* 1, 56, 1. 68, 2. 4, 79, 2. 86, 4. 5, 115, 2. *τὸ δ.* 7, 75, 7. *τῶν Ἀ.* 2, 27, 2. *ἐπενεγκεῖν π* *τὸ δ.* 7, 55, 2.
διαφόρως 7, 71, 5. *τοῖς ἡθεσιν* 6, 18, 8.
διαφρεῖν 7, 32, 1.
διαφυγγάνειν 7, 44, 8.
διαχεῖν 2, 76, 1.
διαχρησθαι 1, 126, 7.

διαψηφίζεσθαι 4, 83.
διαψύχειν 7, 12, 3.
διγλωσσος 4, 109, 3. 8, 85, 2.
διδασκαλία 2, 42, 1. 87, 4.
διδάσκαλος 3, 82, 2. 5, 30, 1.
διδάσκειν ταχίζεν 7, 18, 2.
διδόναι. vgl. *δίκη*. *δρκους* 3, 82, 6.
 anbieten 1, 76, 2. 140, 3. τὰ γυμνά 5, 40, 4. mit dem Inf. 1, 58, 2. 2, 27, 2. 4, 19, 1. vergönnen 3, 46, 3. 109, 3. intr. 4, 108, 3.
διεγγυᾶν πνος 3, 70, 1.
διείργεσθαι 6, 1, 1. 8, 33, 2?
διεκπλεῖν 1, 50, 1.
διέκπλους 1, 49, 2. zw. 7, 69, 4.
διεκπολιορκεῖν 3, 17, 2.
διεξέρχεσθαι 7, 85, 2.
διέρχεσθαι 6, 46, 4. 7, 43, 7.
διετήσιος 2. 38, 1.
Διῆς 5, 35, 1. 82 1.
δικνεῖσθαι 7, 79, 2.
δυσθμίζειν 3, 15.
δυστάναι 4, 74, 3. 6, 77, 2. 8, 96, 3.
δύισιασθαι 1, 15, 3. 87, 3. 4, 32, 3. 61, 1.
Διοτρέφης 3, 75, 1. 4, 119, 2. 7, 29, 1.
δικάζεσθαι 1, 77, 1.
δικαίος εἰμι mit dem Inf. 1, 40, 3. vgl. 4, 17, 4. λόγος 1, 76, 2. λόγοι 5, 18, 10. 98. δικαίω χρῆσθαι 5, 18, 3. τὸ δ. 3, 10, 1. 39, 3. 82, 8. 4, 61, 3. 62, 2. 5, 86. ἐκ τοῦ δ. 2, 89, 2. δίκαια 1, 37, 3. 40, 2. 71, 1. 3, 44, 3.
δικαιοῦν 1, 140, 2. 2, 61, 3. 4, 122, 3. 5, 26, 2. 105, 1. 6, 89, 5. οὐσθαι 3, 40, 3.
δικαίωμα 1, 41, 1. 6, 80, 1.
δικαίως 3, 56, 4. 67, 3. 4, 62, 3. 6, 34, 7.
δικαίωσις 1, 141, 1. 3, 82, 3. 4, 86, 4. 5, 17, 2. 8, 66, 2.
δικαστῆς μέσος 4, 83, 1. ἤρια 6, 91, 6.
δίκη 1, 141, 1. 2, 53, 3. θανάτου 3, 57, 3. ἴσαι καὶ ὁμοῖαι 5, 27, 2. δίκην, δίκας διδόναι καὶ δέχεσθαι 1, 28, 2. δίκης ἐπιτροπή 5, 41, 1. vgl. ὑπέχειν.
Δικτιδιῆς 5, 35, 1. 82, 1.
δίοδος 3, 23, 1. 5, 47, 7.
διοικοδομεῖν 4, 69, 2. 8, 90, 6.
διόλλυσθαι 3, 40, 5.
Διονύσια 2, 15, 3. 5, 20, 1. 23, 4.
Διονύσιον 8, 93, 3.
Διόσκοροι 3, 75, 2. ρειον 4, 110, 1.
διότι 1, 77, 1. δ. καὶ 6, 83, 1. 89, 3.

Διοτρέφης 7, 29, 1. 8, 64, 1.
διπλασιουῖσθαι 1, 69, 3.
δῖς τοσοῦτος 6, 37, 1.
διφθέρα 2, 75, 4.
δίχα 1, 64, 1. 4, 61, 3. 6, 10, 2. 100, 1.
διχόθεν 2, 44, 2.
δίψα, *δύπος* 2, 49, 3.
διωθεῖσθαι 2, 84, 2. 4, 87, 1.
δίωξις 8, 102, 2? τῆ δ. 1, 134, 2.
δοκεῖν 6, 18, 4. 8. Anakoluth 2, 11, 2. 17, 2. 20, 3. e. No. angefügt 3, 36, 2. δ. γαίνεσθαι 1, 122, 3. für νομιζεσθαι 3, 10, 1. 38, 2. 5, 16, 6. für ὑπονοεῖν 5, 88? mit dem No. u. Ac. mit dem Inf. 4, 3, 3? 5, 59, 4. vgl. 8, 8, 2. gut scheinen 4, 57, 4. vgl. 118, 1. ἐδόκει γίνεσθαι 6, 99, 3. vor e. selbständigen Satze 1, 3, 1. δοκεῖ μοι u. ἐμοὶ δοκεῖ eb. ὡς ἐδόκουν 5, 75, 2. vgl. 113, 1. δοκεῖν ἔμοιγε 7, 87, 5. 8, 64, 3. δοκοῦν 4, 125, 1. δόξαν 5, 65, 3. 8, 79, 1. 93, 1. (τὸ δοκοῦν 1, 84, 2.) δεδογμένον 1, 125. ἡ ἀμαθία δοκοῦσα εἶναι 7, 36, 5. vgl. 5, 16, 6.
δόκησις 2, 35, 2. 4, 126, 3. τῆ δ. 6, 64, 4. τι πράξειν 4, 55, 3. δόκησιν παρέχεσθαι 4, 87, 1.
δοκιμάζειν 2, 45, 2. 6, 53, 2. δεδοκιμασμένον 3, 38, 4.
δόξα 2, 11, 6. 45, 3. 3, 49, 1. 5, 9, 4. 7, 71, 3. δόξης ἀμαρτία 1, 32, 4. δόξη ἄρχειν 5, 105, 1. παρὰ δόξαν 3, 37, 5. für φρόνημα 7, 66, 3. Ruf 2, 61, 3. 6, 55, 4.
δοξάζειν 1, 120, 4. ἐαυτὸν 3, 45, 5. ῥαδία ἐδοξάζετο 7, 75, 6.
δόξασμα 1, 141, 6.
δορι 1, 128, 5.
δουλεία 1, 8, 3. 2, 63, 1. 5, 23, 3.
δουλεύειν 2, 63, 2. 3, 13, 5. AO. 5, 91, 2. 7, 85, 4.
δοῦλος 3, 38, 4. δουλείαν 5, 9, 7.
δουλοῦν 1, 16. 98, 2. 2, 61, 3. 6, 77, 1. uneig. 4, 34, 1. Med. 6, 76, 2.
δούλωσις 1, 141, 1.
δοῦπος 3, 22, 3.
δρᾶν 2, 49, 3. 3, 40, 4. 55, 2. 4, 19, 2. 3. πνί 6, 83, 1. εὐ 2, 40, 4. χάριν eb. τοῦτο 1, 131, 2.
δρᾶσθαι 5, 107. τὸ δρώμενον 5, 66, 3. 102. δεδρασμένος 3, 54, 1. δρασθέν 3, 38, 3.
δραστήριος 2, 63, 2.
δραχμή 6, 31, 3. 7, 27, 2. 8, 29, 1.

δρόμῳ 4, 78, 4. 96, 1. 5, 9, 4. θεῖν 3, 111, i. 4, 67, 5.

δυνὸς κεφαλαί 3, 24, 1.

δύναμις 2, 65, 3. 97, 3. 5, 4, 4. 20, 3. 6, 78, 2. χρημάτων etc. 1, 25, 4. 5, 109. δυνατή 1, 25, 4. δυνάμει δυνατός eb. ἐν δ. εἶναι τινος 3, 93, 2. δυνάμεις 1, 2, 2.

δύνασθαι 1, 18, 2. 3, 81, 1. 6, 59, 3. κατὰ τὸ δ. 2, 97, 4. ὅσον ἐδύνατο μάλιστα 1, 17, 1. mit erg. Inf. 3, 11, 3. 4, 98, 2. 6, 64, 2. 7, 25, 3. mögen 1, 130, 1. einflussreich sein 4, 105, 1. οἱ δυνάμενοι 6, 39, 2. δυναθῆναι 1, 88. δύναται δούλωσιν ἢ δικαιοῦσιν 1, 141, 1. παραινέσεις τὸ ἴσον 4, 95, 1. vgl. 6, 40, 3. αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δ. 6, 36, 2. τὸ νεοδαμῶδες ἐλευθέρων ἤδη εἶναι 7, 58, 3. σωφροσύνη τοῦτ' εἶναι 1, 84, 2. ἡδυνάμην u. ἐδ. 1, 3, 2. pleon. 1, 35, 4.

δυναστεία 3, 62, 2. 6, 38, 2.

δυναστεύσαι 2, 102, 5. τὸ δυναστεῖον 6, 89, 3.

δυνατός. δυνάμει u. δύναμις 1, 25, 4. οἱ δ. 1, 24, 3. 115, 4. 3, 27. 5, 4, 2. νῆες 7, 60, 2. Πελοποννησίων τὰ δυνατώτατα 6, 16, 6. τὰ δυνατὰ διαπρασσεσθαι 5, 89, 2. δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα περιγενέσθαι 3, 86, 2. κατὰ τὸ δ. 5, 23, 1. (ὡς) ἐκ τῶν δ. 2, 3, 3. 7, 74, 1.

δύο 1, 33, 3. δυσὶν 8, 101, 1?

δυσανασχετεῖν τι 7, 71, 5.

δυσέμβατον 4, 10, 3.

δύσοδος 1, 107, 3.

δυσπρόσοδος 1, 130, 2.

δυστυχία 6, 55, 4.

δωριεύς 8, 35, 1.

δωριῆς 1, 124, 1. -εύς τις 4, 64, 2.

δωρίς 3, 112, 3.

ἐάν 3, 44, 1? 4, 46, 2. 8, 75, 3.

ἐάν 8, 63, 3. Inf. erg. 1, 70, 5. 7, 62, 4. οὐκ εἶων 1, 127, 2. 6, 72, 1.

ἐάσεσθαι 1, 142, 3.

ἐαυτοῦ. παῖς ἔ. 2, 102, 5. 8, 87, 2. gegensätzlich 4, 42, 1. auf c. erg. τινά bezogen 4, 34, 2. τοὺς ἐαυτοῦ 8, 45, 2. τὸ δεδιὸς αὐτοῦ 1, 36, 1. vgl. 2, 13, 1. 5, 71, 1. ἐαυτῶν 1, 60, 1. 61, 1. 2, 7, 1. τὸ αὐτῶν ξυμμαχικόν 3, 91, 1. τοῖς ἡμίσεις αὐτῶν 4, 42, 4. vgl. 43, 3. αὐτῶν λόγους παρασχέσθαι 6, 12, 1. αὐτῶν γίγνεσθαι τὸ ἔργον 2, 81, 3. τὴν σπουδαίαν ποιῶνται αὐτῶν 2, 68, 5. ἐς κόσμον τὸν ἐαυτῶν 5, 66, 2. τὸ ἐαυτῶν

3, 109, 3. τὰ ἐαυτῶν 1, 141, 3. 4, 83, 2. 114, 1. beim Comp 1, 8. 2. 3, 11, 2. 7, 66, 3. auf das Gedankensubject bezogen 1, 17, 1. 6, 50, 3. 8, 56, 5. ἐαυτῶν auf e. Sing. bezogen 3, 22, 4. anders 6, 53, 3. für σφῶν 3, 78, 2. beim Med. 1, 31, 2. für ἡμέτερα αὐτῶν 1, 82, 2. für ἀλλήλων 4, 25, 6.

ἐγγηράσεσθαι 6, 18, 7.

ἐγγίγνεσθαι 1, 113, 1. 2, 22, 2? 7, 68, 1. 8, 100, 2? .

ἐγγράφειν. ἐγγεγραμμένος κτείνειν 1, 132, 6.

ἐγγύς 1, 143, 4. 3, 38, 3. 4, 44, 4. 6, 3, 4. οἱ ἔ. 4, 115, 3. οὐ ἐγγύτατα 5, 74, 1. αἰτία 7, 86, 4. ἐγγυτάτω κείσθαι τινι 3, 38, 1. ἐγγύτατος 8, 96, 2?

ἐγγώνιος 1, 93, 3.

ἐγείρειν πόλεμον 1, 121, 1. 7, 51, 1?

ἐγκαθέξεσθαι 3, 1, 1.

ἐγκαθεστάναι 1, 122, 3.

ἐγκαθορμίζεσθαι 4, 1, 2.

ἐγκαλλώπισμα 2, 62, 4.

ἐγκάρσιος 2, 76, 3.

ἐγκαταλαμβάνειν 3, 33, 3. 4, 8, 7? 19, 2? ὄρκους 4, 19, 2.

ἐγκατάληψις 5, 72, 3.

ἐγκυταλέγειν 1, 93, 1.

ἐγκαταλείπεσθαι 4, 8, 7.

ἐγκατασκηπτειν 2, 47, 2.

ἐγκεῖσθαι 1, 144, 4. 2, 79, 5? 81, 5. 2, 59, 2. 4, 22, 2. 80, 1.

ἐγκλημα 1, 40, 1.

ἐγκραγών 8, 84, 2.

ἐγκρατής 1, 118, 1.

ἐγκρατῶς 1, 76, 1. 6, 92, 1.

ἐγκρικαδία 4, 4, 2.

ἐγχειρεῖν 1, 128, 2. 4, 122, 1?

ἐγχειρήσεις 6, 83, 3.

ἐγχειρίζεσθαι 5, 108.

ἐγχώριον 4, 78, 3.

ἐγώ 6, 13, 1. 7, 12, 2. für den betr. Staat 1, 137, 4.

ἐδαφος 3, 68, 2.

ἐδρα 5, 7, 1.

ἐθάς 2, 44, 2.

ἐθέλειν 2, 51, 3. 89, 8. 5, 9, 6. μή 1, 144, 1.

ἐθελοντηθόν 8, 98, 2.

ἐθελοντί 8, 2, 1.

ἐθελοπρόξενος 3, 70, 3.

ἔθος 2, 64, 2.

εἰ 1) wenn 1, 120, 3. 3, 74, 3. 4, 86, 3. 7, 13, 1. 8, 96, 2. vgl. δεῖν. nachgestellt 1, 10, 1. 107, 2. 142, 2. 2, 77,

4. 81, 4. 4, 85, 3. 7, 20, 3. 82, 1. εἰ — εἰ 6, 34, 5. mit dem Ind. Fu. 6, 80, 3. 7, 42, 2. mit dem Conj. 6, 21, 1. mit dem Inf. 4, 98, 3. für den Fall dass 1, 42, 1. 68, 3. 4, 38, 1. nach ὀργὴν ποιῆσθαι 4, 122, 3. nach θορυβεῖν 8, 96, 2. syn. ἐπεὶ 3, 32, 1. ὅτι 1, 76, 2. 4, 85, 2. anders 3, 9, 2. ohne Nachsatz 3, 3, 3. ἄλλοσε εἶποι 1, 53, 2. ἢ εἰ 7, 66, 3. καὶ εἰ 2, 60, 4. 4, 85, 2. εἰ ἄρα καὶ 3, 66, 1. εἰ — γε 6, 10, 3. εἰ μὴ mit d. Ind. 1, 72, 2. εἰ δὲ μὴ 1, 28, 2. 2, 5, 3. anders 3, 3, 3. 8, 97, 1. εἰ μὴ εἰ 1, 17, 2. εἰ μὴ διὰ 2, 18, 3. εἰ μὴ καὶ 2, 11, 4. εἶποι 8, 5, 3. εἶποτε 3, 84, 3. 7, 70, 7. εἶποτε ἄρα 1, 68, 3. εἶπως 3, 45, 2. 7, 79, 4. εἶ τις mit d. Opt. 7, 18, 3. εἶτω καὶ 4, 92, 2. 6, 33, 4. 89, 2. καὶ εἶ τις einem Nomen angefügt 3, 35. 4, 69, 3. 5, 3, 3. 6, 30, 2. 32, 2. εἶτι — καὶ ὅτου πέρι 5, 18, 10. εἶτου ἄλλου 7, 21, 5. εἶτε 1, 35, 2. 143, 1. 2, 8, 2. 84, 1. 3, 32, 1. 4, 120, 4? 5, 30, 3. 6, 12, 2. 17, 6. 78, 2. 8, 24, 5. 71, 1. nach οὔτε 3, 28, 1. 6, 86, 2. (καὶ) εἶ τις 1, 67, 2. 4, 26, 3. 5, 35, 4. 6, 8, 3. ὅστις — ἢ εἶτινι 4, 128, 3. 6, 58, 2. anakol. 2, 36, 3. εἶτι μὴ 1, 72, 2. 5, 26, 2. εἰ μὴ (—) τις 4, 68, 5. ohne Verbum 2, 98, 2. εἶτις μὴ 7, 7, 2.

II) ob 1, 25, 1. 2, 12, 1. 3, 52, 2. 3? 6, 30, 1. 60, 4. 8, 60, 4. erg. εἰσίν 4, 40, 2. brachyl. 1, 40, 4. 4, 37, 7, 3, 1. 82, 1. versuchend ob 4, 37, 6, 75, 2. mit dem Opt. Ao. ohne die Bed. der Vergangenheit 2, 12, 1. 8, 42, 1. ob nicht 2, 53, 2. 3, 62, 4. 8, 92, 9.

εἰδέναι 4, 67, 2? 5, 26, 4. 46, 1. 6, 6, 4. 23, 2. σαφῆ 7, 44, 1. πλέοντι 5, 29, 3. 6, 90, 1. 7, 49, 4. (ἐν) εἰδόσιν 1, 68, 3. 2, 36, 3. πρὸς εἰδόμενος 2, 43, 1. 3, 53, 4. εἶδ' ὅτι 6, 34, 7.

εἶδος 2, 41. 1. 6, 77, 2. 8, 90, 1. εἶεν 3, 44, 1.

εἰκάζειν 1, 10, 3. 3, 22, 4. 6, 60, 2. 92, 4. τινί 1, 9, 3. εἰκάσθη ἐπίδειξις 6, 31, 4. Aug. 2, 54, 3.

εἰκαστής 1, 138, 3.

εἶκειν. ἐκ 5, 77, 2. τὸ εἶκον 3, 39, 5.

εἰκός. mit dem Inf. 2, 73, 2. des Ao. 1, 81, 2. des Pr. 4, 20, 3. (des Pf. 3, 30, 2.) erg. 2, 54, 1. 6, 103, 3. ἔπινον οἶον εἰκὸς ὕδωρ 4, 26, 2. ὡς εἰκός 1, 4, 1. 2, 24, 2. Inf. erg. 2, 64, 1. 5, 9, 6. 6, 46, 1. 69, 3. τὸ εἰκός 2,

89, 4. 5, 96. τῶν εἰκότι 6, 18, 5. ἐκ τοῦ εἰκότος 4, 17, 4. τὰ εἰκότα 1, 38, 1. ἀπὸ τῶν εἰκότων 6, 23, 3.

εἰκοστή 6, 54, 5. 7, 28, 4.

εἰκότως 2, 87, 2. 3, 46, 4. 58, 2. 4, 87, 3. 6, 20, 1. 83, 2. 7, 57, 5. οὐκ ε. 6, 89, 2. satzartig 1, 77, 3. 2, 93, 1.

Εἴλωτες 1, 101, 1.

εἶναι 2, 13, 6. 4, 20, 3. wo es nicht fehlen kann 2, 13, 6. beim Partic. 1, 1, 1. 38, 2. 4, 54, 2. αὐτοῦ ἢ μάχη ἔσται 4, 68, 5. βοή ἦν ἀκούσαι 7, 71, 4. τῆς Θράκης 2, 29, 2. 4, 56, 3. 76, 2. τῆς πόλεως 4, 59, 1. βουλῆς 3, 70, 3. vgl. 8, 97, 1. 98, 1. τοῦ ἱεροῦ 1, 134, 2. Τήρου 2, 29, 4. οὐδετέρων 5, 84, 3. τῆς αὐτῆς γνώμης 1, 113, 2. 8, 74, 3. τοῦ καλῶς πολεμεῖν 5, 9, 6. τῶν περιοίκων 4, 53, 2. vgl. 1, 65, 1. 6, 43, 2. 7, 44, 4. ἢ στρατιὰ οὐ πάσης ἔσται πόλεως ὑποδέξασθαι 6, 22, 3. ἦν χρηστήριον τοῖς Α. 1, 103, 2. ἦν ἂν αὐτοῖς Ἴωνία 8, 96, 4. τοῖς ἰουσιν ἢ ξυρθήκη ἔσιν 1, 40, 2. πολεμοῦσιν ἄμεινον 1, 118, 3. βουλομένοις 7, 35, 2. vgl. 6, 46, 2 u. βούλεσθαι. περὶ τι 8, 35, 2. μετὰ τινος εἶναι 6, 88, 5. ἐν φυλακῇ 2, 13, 6. διὰ γόβον 6, 34, 2. ἀντιτείχους ἦν 2, 3, 2. ἦν τι τοιοῦτον ἀπὸ τῶν — 8, 91, 2. ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται 5, 104? ἐν παρασκευῇ 2, 80, 2. vgl. 8, 5, 1. ὑπ' αὐτοὺς εἶναι 6, 86, 3. ἀποθῆν 4, 67, 2. ἀδόλως 5, 23, 2. ὀποτέρως 1, 78, 2. ῥαδίως 4, 10, 3? 7, 4, 4? θάσσον 7, 28, 1. statt finden 4, 103, 4. möglich sein 4, 127, 2. existiren 1, 3, 2. 74, 3. 8, 92, 11. vorhanden sein 4, 39, 2. leben 2, 44, 2. οὐκ ἔσιν ὅτω 8, 86, 5. ἔσιν ὅ 2, 13, 6. ἐν τοῖς βαρβάρους ἔσιν οἷς 1, 6, 4. ἔστι παρ' οἷς 1, 23, 3. εἰσιν οἷ 1, 23, 2. appositiv 7, 44, 8. εἰσὶ δ' οὐ καὶ 1, 23, 2. 2, 49, 5. 6, 88, 5. 8, 101, 2. εἰσὶ δὲ καὶ οἷ 7, 57, 3. ἔσιν ὧν 7, 11, 1. ἔσιν ὅτε 1, 25, 4. 2, 39, 1? 81, 3. ἔσιν ἢ 1, 93, 1. 3, 18, 3. für ἐξείναι 4, 11, 2. 24, 3. 5, 90, 6, 12, 1. 7, 11, 3. vgl. 4, 98, 5. ἔσται μεταγνῶναι 3, 46, 1. vgl. 4, 8, 3. 5, 40, 2. 90. ἐστί fehlt 1, 6, 2. 120, 4. neben e. gesetzten Verbum 1, 91, 1. 107, 3. bei ὅτι 7, 66, 1. ἦν erg. 1, 48, 3. 2, 9, 1? bei ἦ 7, 45. οἷς κόσμος 1, 5, 2. ὅσος 1, 16. vgl. ὅσος. bei εἰ 4, 40, 2. ἂν εἴη erg. 5, 100. εἶναι pleon. 1, 21, 2. 4, 28, 1. 8, 48, 6. vgl. ἐκῶν.

εἶν 3, 44, 1. ὦν dem Präd. angefügt 4, 67, 5. 5, 32, 2. ὄν erg. 2, 35, 1.

εἰπεῖν 2, 24, 2. 60, 4. 4, 84, 2. 87, 1. 8, 68, 2. τι 8, 92, 11. λόγῳ 1, 22, 1. βαρβάρους 1, 3, 4. ὡς ε. 1, 1, 2. 2, 51, 1. 3, 38, 5. 82, 1. 7, 58, 5. ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν 6, 82, 3? τὸ ξύμπαν εἰπεῖν 1, 138, 4. 7, 49, 4. mit dem Inf. gebietend 3, 71. 4, 98, 5? 7, 29, 1. 8, 86, 6. mit zwei versch. Inf. 1, 131, 1. mit dem Ac. u. Da. 4, 2. 2. ῥηθήσεται u. εἰρήσεται 1, 73, 2. εἴρηται 1, 22, 1. εἴρητο 4, 23, 1. 5, 21, 1. 6, 102, 4. 8, 59, 64, 1 mit dem Da. u. Inf. 8, 11, 3. Inf. erg. 3, 52, 2. 5, 10, 5. εἰρημένον 1, 125, 1. τὰ ε. 5, 35, 3. 37, 5. 8, 59. λόγος μὴ ῥηθῆις 3, 53, 3.

εἶπερ 1, 69, 2. 4, 64, 3. 6, 38, 3. εἶπερ ποτέ 4, 55, 3. 7, 64, 2.

εἴργειν 1, 35, 2. 106. τὸ μὴ 3, 1, 1. ἔρξαι 5, 11, 1. εἴργθην 4, 63, 1.

εἴργειν u. εἴργνύναι, ὕω 3, 18, 2. εἴρεσία 7, 14, 1.

εἴρηναῖος 1, 29, 3. εἶς u. ἐς 1, 1, 2. 2, 38. 4, 32, 1. 92, 4. 8, 93, 2.

εἶς 3, 39, 1. 6, 52, 2. 7, 56, 4. εἶς γε 1, 80, 2. λόγος 5, 85, 2. beim Superl. 3, 39, 1. 8, 40, 2. 68, 2. εἶς ἕκαστος 6, 31, 4. ἐν οὐδ' ἔν 2, 51, 1. ἐν πρὸς ἔν 2, 97, 5. εἶς ἐν ἔρχεσθαι, συνέρχεσθαι 1, 36, 4. ξυστῆναι 6, 85, 3. καθ' ἔν 7, 70, 6. γίνεσθαι 3, 10, 3. 8, 46, 2. καθ' ἔν ἕκαστον 6, 15, 3.

εἶσω 6, 46, 2. 96, 2.

εἶτα 5, 65, 5?

εἶτε — εἶτε mit dem Conj. 2, 4, 2. εἶτε ἄρα καὶ — εἶτε καὶ οὐ 6, 60, 2. εἶτε καὶ — εἶτε καὶ 5, 65, 3. οὔτε — εἶτε 6, 86, 2. vgl. εἶ.

εἶωθῆναι 3, 33, 4. Inf. erg. 1, 132, 5. 134, 3. τὸ εἶωθός 4, 17, 1.

ἔκ 7, 25, 4. 75, 4. ὁ ἔκ Δεκελείας πόλεμος 7, 27, 2. τὰ ἔκ τοῦ οὐρανοῦ 8, 42, 1. οἱ ἔκ τῶν τριήρων Ἀθηναῖοι 6, 46, 3. vgl. 61, 6. 7, 1, 3. ὁ ὄμιλος ὁ ἔκ τῆς γῆς 6, 32, 2. ἦσθοντο οἱ ἔκ τῶν πύργων 3, 22, 3. τὰ ἔκ τῆς Αἰτωλίας 3, 102, 2. vgl. 7, 31, 1. τοὺς ἔκ τῆς πόλεως Ἀ. λανθάνουσιν 3, 29, 1. vgl. 4, 67, 4. 8, 75, 3. οἱ ἔκ τῆς Λευκάδος Κορίνθιοι ἐβοήθουν 7, 2, 1. vgl. 1, 105, 4. 2, 83, 1. 3, 76. 8, 20, 2. οἱ ἔκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις ἦλθον 3, 5, 1. vgl. 2, 31, 1. 4, 13, 2. 6, 46, 1. 8, 89, 1.

οἱ ἔκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστησαν 1, 8, 2. οἱ ἔκ τῆς Ἑλλάδος τύραννοι κατελύθησαν 1, 18, 1. οἱ Μισσηῖοι νῦν καλούμενοι ἔκ Ναυπάκτου 7, 57, 3. οἱ ἔκ Σάμου στρατηγοὶ 8, 41, 3. τοὺς ναύτας ἐξ αὐτῶν ὤπλισεν 4, 9, 1. οἱ ἔκ τοῦ ἐπ' ἐκεῖνα 1, 2, 2. τοὺς ἔκ τῆς ἐνέδρας τρέπουσιν 3, 90, 3. ἀποπέμπει τοὺς ἔκ τῆς Τενέδου ἄνδρας 3, 35. τὸ ἐξ Ἑπιδάουρου τεῖχος ἐκλιπεῖν 5, 80, 3. τέμνειν ἔκ τοῦ Κιθαιρώνας 2, 75, 2. θάπτουσι τοὺς ἔκ τῶν πολέμων 2, 34, 3. ἀνταποῦντες τοὺς ἔκ τῆς νήσου ἄνδρας 5, 15, 1. 7, 86, 3. ἔκ τῆς διωξέως παρῆναι 1, 49, 5. στρατοπέδον ἔκ νεῶν ἰδρυθέν 6, 37, 3. τὸ ἔκ τοῦ ἰσθμοῦ τεῖχος 1, 64, 1. 3, 51, 3. aus dem Gebiete von 1, 12, 1. ἔκ τοῦ σκότους 3, 23, 4. φοβούμενοι τὰ ἔκ τῆς Σάμου 8, 90, 3. ἀπήγγειλαν τὰ ἔκ τῆς Λακ. 5, 37, 4. οὐδὲν ἔκ τῆς Λακ. πεπραγμένον 46, 5. ἔκ ποταμοῦ ἐς ποταμόν 4, 102, 2. ἄνδρες ἔκ τῶν ἐναντίων 6, 10, 1. ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ ἑαυτῶν ξυνέσει 3, 37, 5. σώζουσα τύχη ἔκ τοῦ θείου 5, 112, 2. ἔκ τοῦ ὑπέροχρονος ἐχυρωτέραν παρέχεται 2, 62, 5. ἔκ τινος πυνθάνεσθαι 1, 22, 2. ἔκ τῶν ξυνειδόμενων μεμνηῦσθαι 1, 20, 3. vgl. 3, 57, 4. 6, 36, 2. vgl. 3, 83, 2. 5, 104. ἔκ πολέμου εἰρήνη βεβαιοῦται 1, 124, 3. ὠφελεῖσθαι ἔκ τῆς ἀρχῆς 6, 12, 2. ἔκ τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωχθεῖσαι 3, 69, 1? ἔκ πάντων προτιμῶνται 1, 120, 1. 2, 49, 1. ἐξ αὐτῶν πιαρμός 2, 49, 2. ἔκ δημοκρατίας 6, 89, 4. ἔκ τεκμηρίων νομίζειν 1, 21, 1. vgl. 1, 1, 2. 6, 36, 3. πείθειν ἔκ τῶν λόγων 5, 61, 3. ἔκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι 1, 72, 2. ἔκ παρακελεύσεως 7, 40, 3. ἔκ μεταβολῆς 7, 55, 2. ἔκ διαβολῆς μετὰπεμπτος 6, 29, 3. ἔκ διαφορᾶς 4, 83, 3. vgl. 5, 40, 2. ἐξ ὁμολογίας 2, 33, 3. ἔκ Διονυσίων 5, 20, 1. ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν 1, 120, 3. ἔκ τοῦ ἀσφαλοῦς προκαλεῖσθαι 1, 39, 1. vgl. 6, 10, 1. ἔκ τοῦ αὐτοῦ 6, 18, 4. ἐξ αὐτοῦ 5, 2, 2? ἔκ τοῦ τειοῦτου 4, 83, 2. 6, 9, 2. 8, 51, 2. ἐξ ἐνός, ἔκ παντός τρόπου 6, 34, 2. ἔκ παρασκευῆς 4, 94, 1. 5, 56, 4. 7, 55, 2. ἔκ περιόντος 8, 46, 5. ἔκ παρέργου 1, 142, 4. ἔκ τοῦ δικαίου 1, 89, 2. ἔκ τοῦ ἀκινδύνου 3, 40, 4. ἔκ τοῦ περιθεοῦς 8, 59, 1. ὡς ἔκ κακῶν ἡώμη τις ἐγγένητο 7, 42, 3. (ὡς) ἔκ τῶν δυνατῶν 2, 3, 3. 7, 74, 1. vgl. 2, 89, 4. 3, 45, 5. 4, 17, 1. (ὡς)

ἐκ τῶν παρόντων 3, 29, 2. 4, 17, 1.
 ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων 7, 76. ἐκ τοῦ εἰ-
 κότος 4, 17, 4. ἐκ τοῦ ἴσου 3, 12, 2. ἐκ
 τοῦ εὐπρεποῦς 7, 57, 6. ἐκ τοῦ ὁμοίου
 1, 143, 3. 6, 78, 4. ἐκ τοῦ εὐθέος 1,
 34, 2. ἐκ τοῦ προφανοῦς 3, 42, 2. vgl.
 ἀφανής u. φανερός. ἐκ βραχείος 3, 92,
 3. 7, 49, 3. ἐξ ὀλίγου 2, 11, 3. 91, 3.
 4, 108, 5. 5, 64, 3. 65, 5. ἐκ πολλοῦ
 1, 58, 1. 2, 89, 6. ἐκ πλείονος 4, 42,
 3. 4, 103, 3. 129, 5. 5, 82, 2. vgl. πο-
 λὺς, πλείων, πλείστος. ἐκ καινῆς 3, 92,
 4. ἐκ μέσου 4, 133, 2. ἐξ ὧν 3, 37, 2.
 5, 9, 4. 6, 17, 4. ἐξ ὅσου 7, 73, 4. ἐξ
 ἐκείνου 2, 15, 3. ἐκ ζω. 4, 48, 3.
 ἐκάς 1, 69, 4. 8, 104, 3. ἔχειν 1,
 80, 4.
 ἕκαστος 1, 7, 1. 4, 69, 3. 6, 17, 2.
 aus οὐθείς erg. 8, 66, 2. mit und ohne
 Artikel 6, 63, 1. vgl. 2, 24, 2. einge-
 schoben 7, 57, 8. appositiv 2, 46. 87,
 5. 8, 101, 1. εἰς ἕ. 6, 31, 4. καθ' ἕν ἕ.
 6, 15, 3. ἕκαστοι ἑκατέρων 5, 68, 1. ἕκα-
 στον 1, 97, 1. ἕα' ἕκαστα 1, 80, 2. ὡς
 ἕκαστος 1, 3, 4. 98, 2. 107, 4. 3, 107,
 4. 5, 4, 2. 6, 17, 3. vgl. κατά. ὡς ἕκά-
 στοις ξυνέβαινεν 3, 90, 1.
 ἐκάσποτε 4, 126, 2.
 ἐκάτερος 3, 23, 1. 6, 62, 1. ἐκάτεροι
 4, 134, 2. 5, 18, 8. 47, 1. αὐτοὶ ἐκάτε-
 ροι 1, 105, 4. τὴν ἑκατέρων γῆν 5, 25,
 3. ὡς ἐκάτεροι 3, 74, 3. 5, 55, 2. ἐκά-
 τερα τὰ στρατόπεδα 4, 96, 1. ἕα' ἐκά-
 τερα 5, 73, 1. mit ἕτερος verwechselt
 4, 73, 5.
 ἑκατέρωθεν 2, 75, 2.
 ἑκατομβεύς 5, 54, 3.
 ἐκβάλλειν i, 126, 7.
 ἐκβαῖν 5, 77, 1.
 ἐκβιβάζειν λόγων 5, 98.
 ἐκβοήθεια 3, 18, 2.
 ἐκβοηθεῖν 1, 105, 5?
 ἐκβολή 1, 97, 2. 4, 1, 1.
 ἐκγίγνεσθαι 7, 68, 1.
 ἕκδεια 1, 99.
 ἕκδημος 1, 15, 2.
 ἐκδικαιτῶσθαι 1, 132, 2.
 ἐκδιδόναι 8, 21, 2.
 ἐκδιώκειν 1, 24, 3.
 ἐκδρομή 4, 127, 1.
 ἕκδρομοι 4, 125, 3.
 ἐκεῖ 3, 71. 6, 34, 3. 8, 6, 4. αὐτοῦ
 2, 7, 16, 1? ὁ ἐκεῖ πόλεμος 6, 36, 3.
 ἐκεῖ 1. 35, 3. vgl. 6, 17, 4. 84, 3.
 ἐκεῖθεν 8, 76, 2. κίνδυνον ἕ. προ-

εἶπον 6, 91, 2. τῶν ἕ. ξυμμαχῶν προς-
 λαβῶν 7, 26, 3. εἴργοσι τοὺς ἕ. ἐπιβοη-
 θεῖν 1, 62, 3. vgl. 2, 84, 3. 7, 26, 3.
 κομίζειν τὰς ἕ. ναῦς 8, 107, 2. τὰ ἕ.
 προσγενόμενα χωρία 6, 90, 3. ἡ ἕ. ἡπει-
 ρος 2, 69.

ἐκεῖνος u. κείνος 8, 86, 5. ἐκεῖνα
 3, 68, 1. deiktisch 1, 20, 3. 43, 2. 2,
 11, 4. 5, 30, 4. νῆες ἐκεῖναι ἐπιπλείου-
 σιν 1, 51, 1. ἡμέρα ἐκεῖνη 3, 59, 2. be-
 zieht sich auf Entferntes 4, 65, 2. auf
 Nahes 5, 116, 2. aufs Subject 2, 6, 2?
 4, 37. 5, 57. 2. 3, 77, 1. 8, 12, 2. 45,
 4. vgl. 4, 99, 1. neben αὐτοῦ 1, 132,
 6. nach e. Particip 2, 15, 4. aufs Fol-
 gende 5, 98. ἐκεῖνο auf ein Verbum 4,
 126, 5. ἐξ ἐκεῖνου 2, 15, 3. ἐκεῖνα 1,
 14, 1. 6, 76, 3. 7, 64, 1. ἐν τῷ ἐπ'
 ἐκεῖνα 7, 58, 1. τὸ ἐπ' ἐκεῖνα 6, 63, 2.
 ἐκεῖνως 1, 77, 2. 3, 46, 2.
 ἐκεῖσε 8, 87, 4. für ἐκεῖ 6, 77, 1.
 ἐκχειρῶνα. ἐν τῇ ἕ. 5, 1, 1.
 ἐκκάρμειν τὰς ὀλογύρσεις 2, 51, 3.
 ἐκκαρποῦσθαι 5, 28, 3.
 ἐκκλησιάζειν. Aug. 8, 93, 1.
 ἐκκλητοὶ πόλεις 1, 28, 1.
 ἐκκολάπτειν 1, 132, 3.
 ἐκκομιδῆ 1, 120, 2.
 ἐκκρεμάννυσθαι 7, 75, 3.
 ἐκλέγειν χρήματα 8, 44, 3.
 ἐκλείπειν τὰς ξυνθήκας 5, 42, 3.
 ἕκλειψις 1, 23, 3.
 ἐκλεκτός 6, 100, 1.
 ἐκλιπῆς 1, 97, 2. 4, 52, 1.
 ἐκλογίζεσθαι 4, 10, 1.
 ἐκνεῖν 2, 90, 4.
 ἐκνικᾶν 1, 3, 2. 21, 1.
 ἐκούσιος 1, 138, 5. 6, 44, 1. 8, 68,
 2. κίνδυνοι 7, 8, 3. ἀμαρτήματα 4, 98,
 4. καθ' ἑκουσίαν 8, 27, 3.
 ἐκουσίως 8, 68, 2.
 ἐκπαύεσθαι 5, 75, 5.
 ἐκπέμπειν 4, 16, 2.
 ἕκπεμψις 4, 85, 1.
 ἐκπιμπλάναι 3, 82, 8.
 ἐκπίπτειν 2, 92, 2. 6, 95. 7, 71, 5.
 8, 34, 2. ὑπό 1, 131, 2.
 ἐκπλεῖν ναυα 8, 102, 1. vgl. 3, 34,
 3. 5, 66, 1?
 ἐκπλήγνυσθαι 4, 125, 1.
 ἐκπληξίς 4, 14, 3. 6, 36, 2. τοῦ
 στρατεύματος vor dem H. 7, 42, 5.
 ἐκπληκτικός 8, 92, 7.
 ἐκπλήσσειν τὸ λυπηρόν 2, 38, 1.
 87, 3. εἶσθαι ναυα 6, 11, 3.

ἐκπνεῖν 6, 104, 3.
 ἐκποδῶν 1, 40, 3.
 ἐκπολεμεῖν 6, 91, 4. 8, 57, 1.
 ἐκπολεμοῦν 1, 36, 2.
 ἐκπολιορχεῖν 1, 131, 1.
 ἐκπονηθῆν ναυικόν 6, 31, 3.
 ἐκπορίζεσθαι 1, 82, 2.
 ἐκπράσσειν 8, 108, 1.
 ἐκπρεπής, ὡς 1, 38, 2. 3, 55, 1.
 ἐκπυστος γίγνεται 3, 30, 1.
 ἐκρηγνυσθαι 8, 84, 2.
 ἐκσπονδος 3, 68, 1.
 ἐκστρατεύεσθαι 5, 55, 3.
 ἐκστρατοπεδεύεσθαι 4, 129, 3.
 ἐκτειχίζειν 4, 45, 3. 7, 26, 4.
 ἐκτρέπειν 5, 65, 3. 5.
 ἐκτροπῇ ὕδατος 5, 65, 4.
 ἐκτριχοῦν 3, 93, 3.
 ἐκτροβεῖν 3, 42, 4. πνά π 6, 11, 2.
 ἐκτροντίζειν 3, 45, 4.
 ἐκχρηματίζεισθαι 8, 87, 3.
 ἐκῶν 4, 19, 3. 88, 2. 92, 2. 7, 57, 2. ἐκόντων τῶν -- 6, 76, 3. εἶναι 2, 89, 5. 4, 98, 3. 6, 14, 7, 81, 3.
 ἐκτεχνᾶσθαι 6, 46, 2.
 ἐλάσσοῦν 3, 42, 5. οὔσθαι 1, 77, 1. 4, 59, 2. 5, 43, 3. πολέμου 1, 115, 2. Fu. 5, 34, 2.
 ἐλάσσω 2, 13, 5. 65, 1. οὐκ ἐλάσσονες 8, 53, 3. οἱ ἐλάσσονες 8, 76, 2. ἐλάσσον ἔχιν 1, 105, 4. 2, 22, 2. 3, 5, 2. 8, 61, 3. οὐδενὸς ἔλασσον 8, 86, 3. vgl. zu 2, 94, 1. περίπλους οὐκ ἔλασσον ἤ 6, 1. ohne ἤ beim Da. 6, 95. mit ἤ 6, 25, 2.
 ἐλαύνειν 1, 126, 1. 7.
 ἐλάχιστος 3, 46, 4. οὐκ ἔ. 1, 2, 3.
 ἐλάχιστα πταίειν 4, 18, 2. vgl. 3, 42, 4.
 ἐλάχιστον 3, 36, 2. ἐπ' ἔλ. 2, 45, 2.
 ἐλεγείον 1, 132, 3.
 ἐλέγχειν 6, 86, 1. περί πνα 1, 131, 2. πνά π 6, 38, 3.
 ἐλεγχος 1, 135, 1. 3, 53, 2.
 ἐλειοί 1, 110, 1.
 ἐλευθερία 7, 82, 1. 8, 68, 4.
 ἐλεύθερος 3, 46, 4. 5, 99. τὸ ἔ. 5, 99.
 ἐλευθεροῦν 1, 69, 2. 2, 8, 3. 7, 56, 2.
 ἐλευθέρως 2, 37, 2. 65, 5. 6, 85, 2.
 ἐλευθέρωσις 1, 132, 4.
 ἐλκωσις 2, 49, 4.
 ἐλλαμπρύνεσθαι 6, 12, 2.
 Ἐλλάς πόλις 6, 62, 2.
 ἐλλείπειν 1, 120, 4. 5, 103. δόξης

2, 61, 3. πνά 1, 80, 3. 5, 97. 7, 48, 6.
 τὸ ἐλλεῖπον 5, 104. 6, 69, 2.
 Ἐλλην 1, 3, 2. πόλεμος 2, 36, 3.
 Ἐλληνες 3, 103, 1. ohne Art. 1, 41, 1.
 Ἐλληνίζειν 2, 68, 3. Aug. eb.
 Ἐλληνικός 1, 128, 2. τὸ Ἐ. 1, 1, 1. 6, 90, 3.
 Ἐλληνοταμίαι 1, 96, 2.
 ἐλλιπής 4, 55, 3. 5, 97? 6, 69, 2.
 τὸ ἔ. τῆς γνώμης 4, 63, 1.
 ἔλος 1, 110, 1.
 ἐλπίζειν 1, 1, 1. 4, 9, 4. 13, 19
 βούλησιν 6, 78, 2. τῇ τύχῃ 3, 97, 2. ἐς ὑμᾶς 3, 14. ὡς 5, 9, 2. ἐλπίσας 1, 107, 3. 7, 61, 2.
 ἐλπίς 2, 62, 5. 3, 45, 4. 57, 4. 4, 81, 2. 5, 14, 1. 7, 61, 1. voc. med. 6, 87, 4. vgl. 2, 85, 3. 3, 32, 2. 2, 102, 3. τῶν μελλόντων 6, 31, 6. 8, 81, 2. τοῦ ναυικοῦ 2, 89, 8. 5, 14, 1. τῆς Σικελίας 6, 104, 1. τοῦ φόβου 7, 61, 1. πενίας 2, 42, 3. ἔς τινα 3, 14, 1. τὸ παρ' ἐλπίδα 4, 62, 2. ἐλπίδι 4, 17, 3. ἐλπίς λαβεῖν 2, 80, 1. 102, 3. ἐν ἐλπίδι εἶναι mit dem Inf. Ao. oder Fu. 4, 70, 3. ἐν ἐλπίσιν εἶναι 7, 25, 1. ἐς ἐλπίδα ἔλθον 2, 56, 2. ἐς ἐλπίδας 6, 103, 2.
 ἐμβαίνειν 1, 18, 4.
 ἐμβάλλειν 1, 49, 5. εσθαι 7, 34, 4.
 ἐμβοᾶν 4, 112, 1.
 ἐμβολή 2, 76, 3. 89, 6. 7, 40, 4. 70, 4.
 ἐμβολον 7, 36, 4. 40, 4.
 ἐμμένειν 2, 2, 1. 57. 4, 118, 9. 6, 86, 2.
 ἐμός 1, 137, 4. vgl. 6, 78, 1.
 ἐμπαλάσσεσθαι 7, 84, 2.
 ἐμπαλιν ἢ 3, 22, 4.
 ἐμπαρέχειν 6, 12, 2. 7, 56, 3.
 ἐμπειρία 2, 3, 3. 4, 33, 2. 5, 72, 2. 6, 18, 7.
 ἐμπειρότερον, τό 2, 87, 3.
 ἐμπίπτειν 2, 48, 1.
 ἐμπλήκτως 3, 82, 4.
 ἐμπνους 1, 134, 3.
 ἐμποδῶν 6, 28, 2. τὸ μὴ ἔ. 2, 45, 1.
 ἐμπολιτεύειν 4, 106, 1.
 ἐμπορεύεσθαι 7, 13, 3.
 ἐμπορίον 1, 13, 3.
 ἐμφανής. ἐν τῷ ἔ. 2, 21, 2.
 ἐμφρουρεῖν 8, 60, 1.
 ἐν 2, 43, 3? ἐν Διονύσου 8, 94, 1. ἐν Ἀθήναις 5, 18, 10. bei 2, 25, 3. 4, 5, 1. 5, 55, 1. 60, 3. 7, 4, 7. 8, 15, 2. an der Küste 8, 62, 1. οἱ ἐν Μεγάλῃ Ἐλληνες 1, 89, 1. οἱ ἐν Μαθαῶνι etc.

stereotyp 2, 34, 3. 3, 113, 2. τοὺς ἐν Ὀλπαις Ἀμπρακιώτας ἤγοντας 3, 106, 1. κατακῆσθαι ἐν 1, 120, 2. für ἐς beim Pf. 1, 87, 4. 4, 14, 1. 7, 71, 6. 87, 3. bei e. Subst. 8, 11, 4 bei ξυναθροίζειν 2, 99, 1. ἐν τῷ τείχει 3, 68, 3. ἐν παρὰ πλῶ κείσθαι 1, 44, 2. ἐν στενωπῷ ἰσθμῷ 6, 97, 2. ἐν πελάγει 7, 49, 3. ἐν σελήνῃ 7, 44, 2. ἐν ποσίν 3, 97, 1. ἐν τῇ μάχῃ 6. 101, 3. ἐν τῇ νυκτὶ 2, 3, 1. ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ 4, 76, 3. vgl. 4, 91, 1. ἐν σπονδαῖς 1, 55, 3. 7, 18, 3. vgl. 5, 1, 1. ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει 1, 87, 4. ἐν τῷ αὐτῷ 3, 11, 2. ἐν ᾧ 3, 39, 2. vgl. 84, 2. ἐν εἰδόσι μακρογορεῖν 2, 36, 3. vgl. 1, 68, 2. ἐν ἔαντοῖς παρακελεύεσθαι 4, 25, 6. vgl. 4, 66, 1. 5, 36, 1. 8, 63, 3. 77. vgl. 48, 2. ἐν πλήθει εἰπεῖν 4, 22, 3. ἐν τοῖς πρώτοις 1, 6, 2. vgl. 7, 24, 3. 71, 3. 8, 90, 1. ἐν τοῖς πρώτοις 7, 19, 4. 8, 89, 2. ἐν ἐνὶ κινδυνεύειν 2, 35, 1. ἐν ὑμῖν 2, 64, 2. vgl. 65, 9. 6, 92, 2. ἐν δικασταῖς 3, 53, 1. 57, 3. οἱ ἐν τέλει 1, 10, 6. vgl. 6, 83, 11. ἐν κράτει 2, 29, 4. ἐν βλάβῃ 5, 52, 2. ἐν μέτρῳ 6, 1. ἐν παύλῃ 6, 60, 2. ἐν τῷ ἐμφανῆ 2, 21, 2. ἐν ἔθει εἶναι 2, 64, 2. ἐν δυνάμει εἶναι 3, 93, 2. εἶναι ἐν διανοίᾳ 6, 65, 1. ἐν παρασκευῇ etc. εἶναι 2, 80, 2. vgl. 2, 17, 3. 8, 5, 1. ἐν φυλακῇ εἶναι 2, 13, 6. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐγγίγνετο impers. 1, 137, 4. ἐν ὀργῇ ἔχειν 2, 8, 3. ἐν θεραπείᾳ ἔχειν 1, 55, 1. vgl. 3, 9, 1. ἐν ὀλιγορῆ ποιῆσθαι 4, 5, 1. (ἐν) καιρῷ 4, 59, 3. ἐν οἷς ἀπέδειξα 2, 62, 1. ἐν ἐπιστολαῖς ἴσπε 7, 11, 1. ἐν νόμῳ καταδικάζειν 5, 49, 1. γνώμη ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσα 7, 8, 2. ἐν ὀργῇ τὸν Ἀ. ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν 2, 18, 3. vgl. 5, 29, 3 an 1, 10, 6. während 2, 65, 4. ἐν ᾧ s. ὅς. ἐν ᾧ περ ἀπόλλυται 8, 39, 3. ἐνάγειν 1, 67, 2. 6, 61, 1. 8, 26, 1. ἐναγεῖς 1, 126, 1. ἐναλλαγῆναι 1, 120, 2. ἐναντίος 1, 93, 3. 3, 48. 52, 3. 5, 36, 1. mit dem Da. 5, 67, 3? μεταβολή 2, 43, 3. ἐναντία πολεμεῖν 1, 29, 1. ἐξ ἐναντίας 7, 44, 4. τούναντιον 2. 17, 2. τῆς βασιλείας 2, 97, 4. vgl. 3, 43, 1. τάναντία 3, 67, 3. 6, 79, 2. ἐναντιοῦσθαι. τινός 1, 136, 4. ἡναντιῶσθαι 2, 40, 4. ἐναντίωσις 8, 50, 1. ἐναποθνήσκειν 2, 52, 2. 3, 104, 1.

ἐναποκλᾶν 4, 34, 3. ἐνατος 1, 117, 3. ἐνδεής 1, 10, 4. 70, 2. 77, 2. 102, 1. 3, 83, 2. 5, 9, 1. 7, 69, 2. 8, 36, 2. ἐνδεεστέρως 2, 35, 2. 8, 87, 4. ἐνδέχεσθαι 1, 124, 2. 4, 10, 2. 18, 3. 92, 2. mit dem Ac. oder Da. u. Inf. 8, 27, 3. darauf eingehen 3, 31, 2. 7, 49, 2. vgl. 8, 50, 1. ἐνδηλος 4, 41, 3. ἔ. τι ποιεῖν 4, 132, 2. ἐνδημος 5, 47, 10. ἐνδιδόναι 2, 49, 2. 3, 37, 2. 4, 20, 3? 35, 1. 5, 86. 6, 72, 1. 8, 71, 3? τὰ πράγματα 2, 65, 6. πόλιν 4, 66, 2. 76, 2. 5, 62, 1. 7, 48, 3. sich schwach zeigen 7, 66, 3. τι 2, 12, 1. 3, 60. μηδέν 6, 78, 4. τῷ γεγενημένῳ 6, 72, 2. ἐνδοθεν 2, 79, 2. 7, 73, 4. 8, 71, 3. ἐνδοιιάζειν 1, 122, 3. ἐνδοιαστῶς 6, 10, 3. ἐνείλλειν 2, 76, 1. ἐνεῖναι 1, 80, 3. 4, 59, 2. 8, 43, 4. ἔνεκα 1, 5, 1. 57, 2. τούτου ἔ. ἴνα 5, 43, 3. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔ. 8, 92, 9. vom Zweck 5, 53, 2. ἔνεκεν 6, 2, 6. ἐνεργός 3, 17, 1. ἐνερσις 1, 6, 2. ἐνευδαιμονεῖν 2, 44, 1. ἐνθα 6, 45, 2? ἐνθεν (τε) καὶ ἐνθεν 2, 76, 2. 7, 81, 5. ἐνθένδε 1, 36, 3. 2, 1. ἔ. ἄνδρες 6, 10, 1. ἐνθυμεῖσθαι 2. 40, 2. 7, 18, 3. 8, 68, 2. τινός 1, 42, 1. u. τι 5, 32, 1. ἐντεθύμηται 1, 120, 4. mit dem Partic. eb. u. Inf. 6, 78, 2. ἐνθυμία 5, 16, 4. ἐνθύμησις 1, 132, 6. ἐνθύμιον 7, 50, 4. ἐνιαύσιος 6, 54, 6. ἐνιέναι 6, 29, 3. ἐνίστασθαι 8, 69, 2. ἐννατος 1, 117, 3. ἐνναυπηγεῖσθαι 1, 13, 2. ἐννέα. τρίς 7, 50, 4. ἐννομος 1, 77, 2. ἐνοικίζεσθαι 6, 2, 2. ἐνοικοδομεῖν 6, 51, 1. 8, 16, 3. ἐνορχᾶν 1, 95, 4. 7, 36, 2. ἐνορχος 2, 72, 3. ἐνσπονδος (οὐδενός) 1, 31, 2. 40, 3.

ἐνταῦθα 1, 10, 4. 11, 1. 6, 60, 2.
 ἐ. δὴ 1, 91, 3.
 ἐντειχιζέσθαι 6, 90, 3.
 ἐντελευτᾶν 2, 44, 1.
 ἐντελής 6, 45, 2.
 ἐντέμνειν 5, 11, 1.
 ἐντεῦθεν 1, 5, 1. 2, 74, 1. 6, 16, 1.
 ἐντομή 1, 93, 3.
 ἐντόνως 5, 70.
 ἐντός 1, 16, 1. 48, 2. 93, 3. 133.
 2, 76, 2. 78, 1. 5, 2, 2. ἐντός χωρίου
 2, 77, 4. τοῦ ἀκριβοῦς 5, 90. ἔχειν 7,
 78, 1. ποιῆν 7, 5, 3. ποιῆσθαι 2, 83,
 4. 6, 75, 1. γίνεσθαι 6, 100, 3. τὰ ἐ.
 2, 49, 1. vgl. 7, 22, 2.
 ἐντυγχάνειν 2, 43, 2. 4, 132, 3.
 ἐξαγγέλλειν 4, 27, 3. 8, 51, 2?
 ἐξάγγελος 8, 51, 1.
 ἐξάγγελτος 8, 14, 1.
 ἐξάγειν 3, 45, 3. 4, 79, 1. 6, 89, 4.
 ἐξαιρεῖν 3, 113, 4. 5, 43, 3. εἶσθαι
 6, 24, 1. 8, 28, 1. ἐς 90, 6.
 ἐξαλείφειν 3, 57, 2.
 ἐξαλλάσσειν 5, 71, 2.
 ἐξαμαρτάνειν 2, 22, 1.
 ἐξανάγεσθαι 8, 16, 2.
 ἐξαναχωρεῖν π 2, 88, 2.
 ἐξανθεῖν 2, 49, 3.
 ἐξανίστασθαι 3, 107, 3.
 ἐξαπαλλάσσεσθαι 4, 28, 3.
 ἐξαπίνης 3, 89, 4. 4, 111, 2.
 ἐξαργυρίζειν, ροῦν 8, 81, 3.
 ἐξαρθᾶσθαι 6, 96, 2.
 ἐξαρθύεσθαι 4, 107, 2.
 ἐξεῖναι 1, 77, 1. 8, 86, 2. Inf. erg.
 8, 21, 2.
 ἐξείργεσθαι 3, 70, 4.
 ἐξελαύνεσθαι 4, 35, 3.
 ἐξελέγχειν 3, 64, 3.
 ἐξέρχεσθαι 1, 70, 3. 4. 3, 108, 2.
 5, 31, 4.
 ἐξετάζειν 2, 7, 3. 7, 35, 1.
 ἐξέτασις ὄπλων 4, 74, 3.
 ἐξηγεῖσθαι 1, 71, 4. 138, 4. 2, 65,
 3. 3, 55, 2. 5, 66, 2. 7, 50, 4.
 ἐξῆς 1, 20, 1.
 ἐξιέναι (ἔημι) 1, 46, 3.
 ἐξιέναι 1, 46, 3. 77, 4. 7, 3, 1.
 στρατίας 1, 15, 2.
 ἐξιχνεῖσθαι 1, 70, 2.
 ἐξισοῦν 5, 71, 3. 6, 87, 5.
 ἐξίστασθαι 2, 61, 2. 4, 28, 2.
 ἐξοδος 3, 20, 2. 5, 14, 3.
 ἐξοικεῖν 2, 17, 1.
 ἐξορχοῦν 5, 47, 10.

ἐξορμᾶν 6, 88, 11. 7, 14, 1.
 ἐξουσία 1, 38, 3. 3, 45, 3. 4, 39,
 2. mit dem Inf. 7, 12, 3.
 ἐξυπαλλάσσεσθαι 4, 28, 3.
 ἐξω 2, 83, 2. 90, 2. 3, 94, 2. 4,
 129, 3. 6, 49, 2? οἱ ἔ. 4, 66, 2. 5, 14,
 2. 8, 92, 3. mit dem Ge. 1, 9, 3. 2,
 65, 4. 3, 61, 2. 114, 2. 4, 8, 6. 5, 97.
 τὰ ἐξω 7, 37, 3.
 ἐξωθεῖν 2, 90, 4. 5, 71, 1. 6, 34, 6.
 ἐξωθεν 2, 49, 3. 3, 22, 5. 5, 10,
 2. 25, 3. τὸ ἔ. τείχος 2, 13, 6. οἱ ἔ. 5,
 57, 1. 8, 92, 3. τὰ ἔ. 1, 65, 2. 93, 3.
 εἰοικώς 7, 71, 2.
 Ἑορδοί 2, 99, 4.
 ἐπαγγέλλειν 3, 16, 3. 5, 47, 3. 6,
 56, 1. στρατιᾶν 7, 17, 1. εἶσθαι 8, 10,
 1. ὥστε 8, 86, 6.
 ἐπάγειν 1, 107, 3. 6, 69, 1. 7, 5,
 3. 60, 1. ψῆφον 1, 87, 3. εἶσθαι 1, 3,
 1. 2, 2. 2. 4. 3, 10, 2. 5, 4, 2. 41, 2.
 45, 1. 98. 6, 10, 1. von Waaren 1,
 81, 1.
 ἐπαγωγή 3, 82, 1. 100, 1. 5, 82, 4.
 7, 24, 3. 34, 5.
 ἐπαγωγός 4, 88, 1. 5, 111, 3.
 ἐπαινεῖν 1, 86, 1. 2, 25, 2. 45, 1.
 3, 57, 1.
 ἐπαίρειν 3, 45, 4. εἶσθαι 1, 25, 4.
 42, 2. 2, 11, 2. 3, 45, 1. 4, 121, 1. 7,
 51, 1. 8, 2, 1.
 ἐπαίτιος 5, 65, 2.
 ἐπακτός 6, 20, 3. 7, 28, 1.
 ἐπαληθεύειν 4, 85, 1. 8, 52, 2.
 ἐπαλξίς 2, 13, 5.
 ἐπαμφοτερίζειν 8, 85, 2.
 ἐπαναγκάζειν. Inf. erg. 5, 31, 3.
 ἐπαναγορεύειν 6, 60, 4.
 ἐπαναγωγή 7, 4, 5. 34, 5.
 ἐπαναίρεσθαι 8, 84, 1.
 ἐπανάσεισις 4, 126, 4. 5, 17, 2.
 ἐπανάστασις 1, 115, 4. 8, 21, 1.
 ἐπαναστρέφειν 4, 130, 4.
 ἐπαναχώρησις 3, 89, 3.
 ἐπανειπεῖν 6, 60, 4.
 ἐπανίστασθαι 3, 39, 2. 5, 23, 3.
 ἐπάντης 7, 79, 2.
 ἐπάνωθεν 2, 99, 1.
 ἐπάρατον 2, 17, 1. 8, 97, 1.
 ἐπάρχεσθαι 4, 120, 1?
 ἐπαυλίσασθαι 3, 5, 2.
 ἐπαύρεσις 2, 53, 1.
 ἐπεὶ 2, 89, 3. 6, 2, 5. 79, 1. 2.
 7, 30, 2. 67, 3. mit dem Opt. 8, 30, 3.

dem Inf. 2, 93, 2. ell. 4, 80, 2. ἐπεὶ
καὶ 1, 12, 1.

ἐπείγεσθαι 3, 2, 2. 10, 2. 4, 3, 1.
8, 7, 1. ἐπειχθῆναι 1, 82, 5.

ἐπειδὴ 1, 6, 2. 3, 68, 3. 5, 18, 4.
8, 68, 4. 80, 1. ἐπειδὴ γε 4, 73, 2.
ἐπειδὴ καὶ 5, 29, 2. ἐπειδὴ γε καὶ 6,
18, 1. ἔ. τε 1, 11, 1.

ἐπεισαγωγή 8, 92, 1.

ἐπεισφέρεσθαι 3, 53, 4.

ἐπειτα 3, 39, 7. ohne δέ 1, 18, 6.
98, 1. 3, 4, 2. 5, 7, 1. 7, 19, 1. ἔ. ἐπει-
δὴ 8, 67, 2. ἔπειτ' ἤδη 8, 46, 4. ἔ. ὕ-
σιρον 2, 9, 1. 3, 94, 1. 5, 61, 3. ἔς
ἔ. 1, 130, 2. vgl. 123, 1. ἔς τὰ ἔ. 6,
55, 4? οἱ ἔ. 1, 10, 2.

ἐπεκβαίνειν 8, 105, 1.

ἐπεκβοηθεῖν 7, 53, 2.

ἐπεκδρομή 4, 25, 8.

ἐπεκθεῖν 4, 32, 4.

ἐπέκπλους 8, 20, 1.

ἐπελπίζειν 8, 1, 1. 54, 1

ἐπεξάγειν 2, 21, 3. 5, 71, 3.

ἐπεξαγωγή 5, 71, 3. 8, 105, 3.

ἐπεξέρχεσθαι 1, 22, 2. 70, 4. 84,
3. 120, 4. 3, 26, 3? 38, 1. 40, 5. 108,
2. 5, 82, 1. 100. 6, 58, 2.

ἐπεξέτασις 6, 42.

ἐπεξιέναι 1, 84, 3. 3, 32, 8.

ἐπεργασία 1, 139, 1.

ἐπερέσθαι 1, 25, 1.

ἐπέρχεσθαι 1, 2, 1. 54, 4. 70, 2.
72, 2. 97, 1. 2, 18, 3. 41, 2? 52, 1. 3, 23. 5
26, 3? 52, 4. 89, 2. 4, 85, 1. 86, 4.
93, 2. 98, 2. 120, 1? 5, 10, 3. 66, 3.
110. 7, 42, 2. 71, 1. 8, 20, 1. 94, 1.

ἐπεσβαίνειν 2, 90, 4.

ἐπεσβάλλειν 3, 13, 4.

ἐπεσθαι 1, 42, 2. 2, 87. 5. 3, 55,
2. 6, 89, 4.

ἐπετήσιος 2, 80, 3.

ἐπέχειν 1, 23, 3. 48, 2. 2, 101, 3.
4, 124, 4. 5, 32, 5. 7, 62, 4. 74, 1.
8, 16, 3. 105, 3. τὴν u. τινός 2, 76, 1.

ἐπηλυγάζεσθαι 6, 36, 2.

ἐπηλύτης 1, 9, 1.

ἐπήν 5, 47, 8.

ἐπήρεια 1, 26, 2.

ἐπί. I) mit dem Genitiv. ἐπὶ τοῦ, τῷ
1, 13, 3. ἐπὶ νεώς 8, 74, 1. (οἱ, τὰ)
ἐπὶ Θοράκης 1, 57, 3. 60, 2. 5, 67, 1.
vgl. 5, 35, 2. 6, 10, 3. 8, 79, 3. ἐπὶ
τῆς Μυκάλης u. ἐπὶ τῆς Μ. 8, 79, 3. ἐπὶ
τῆς αὐτῶν μένειν 4, 118, 3. καθέζεσθαι
ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν 1, 126, 7. ἐπ'

ἐκκλησίας 8, 81, 1. nach 2, 102, 1. 8,
61, 1. 79, 3. ἐπ' οἴκου διεκρίθησαν 4,
25, 7. ἐπὶ κινδύνου πράσσειν 6, 34, 8.
ἐπὶ τῶν πάλαι 6, 89, 4. ἐπ' ἐμοῦ 7, 86,
4. 8, 97, 2. ἐφ' ἡμῶν 6, 38, 3. vgl.
59, 4. ἐπ' Ἀριστείδου 5, 18, 4. ἐπὶ Λά-
χητος 6, 6, 3. 75, 2. ἐφ' ἐαυτῶν 1, 17,
1. 5, 67, 1. 6, 40, 3. 8, 8, 1. ἐπὶ σφῶν
αὐτῶν 8, 63, 3. ἐπὶ τεσσάρων 2, 90, 1.
4, 93, 4. ἐπὶ κέρως 2, 90, 3. 6, 32, 2.
50, 3. 8, 104, 1.

II) mit dem Dativ 8, 105, 3? ἐπὶ
νανσίν 2, 80, 2. ἐπὶ Δηλιῶ 4, 101, 4.
ἢ ἐπὶ Λοκροῖς νῆσος 2, 32. vgl. 4, 55,
2. ἐπικεῖσθαι τῇ Δ. 53, 2. 54, 3. ἐπὶ
ταῖς ἐναῖς 6, 67, 2. ἐφ' ὄπλοις 7, 28,
2. ἐπὶ τοῖς ἐαυτοῦ μένειν 4, 105, 2. ἐπὶ
ποταμῷ γίνεσθαι 7, 80, 3. ἐπ' ἐξόδῳ
5, 28, 2. ἥμιστα πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χω-
ρεῖ 1, 122. 1. vgl. 1, 13, 1. ἐπὶ τοῖς
δεινοῖς ἐνέλπιδες 1, 70, 2. ἐπὶ τῷ κιν-
δύνῳ 1, 143, 2. ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ 6,
45. 1. ἐπὶ μεγέθει 7, 30, 3. ἐπὶ τιμω-
ρίᾳ παράδειγμα γίνεσθαι 5, 90. ἐπὶ
τῷ παρόντι 6, 20, 1. ἐπὶ παντὶ 3, 45,
4. ἐπὶ φανεροῖς 1, 69, 2. ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι ηὐξήθησαν 6, 33, 6. παρανομίαν
ἐπὶ τοῖς κακοῖς ὀνομασθῆναι 4, 98, 3.
πέμπειν ἐπὶ στρατεύματι 6, 29, 2. λέγει
ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον 2, 33, 3. χρήματα
ἐπ' αὐτῇ διδόναι 2, 101, 4. ἢ τύχη ἐπ'
αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται 3, 45,
4. ἐπὶ τούτοις 6, 45, 1. 62, 3. versch.
1, 65, 1? ἐπὶ ταῖς ξυμφοραῖς ἐπερρώσθη-
σαν 8, 106, 4. ἐπὶ κέρδεσι κοινοῦσθαι
8, 50, 3. ἐπὶ προφάσει 3, 75, 3. ἔχων
ἐπ' ἀξιώσει τι ἀντειπεῖν 2, 65, 5. ἐπὶ
τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν 3, 56, 4. ἐπὶ τῷ γε-
γεννημένῳ φόβος 8, 1, 2. vgl. 7, 69, 3.
ἐπὶ χρήμασιν ἐπίδειξις 3, 42, 3. ἐπὶ δια-
βολῇ καταπλεῖν 6, 61, 5. ἐπὶ τῷ ὑπόπιῳ
6, 85, 3. ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπέμ-
πειν 1, 102, 3. ἐπὶ κακουργίᾳ ἐπιτηδεύειν
1, 37, 2. τοῖς ἐπὶ σφίσι τεταγμένοις 2,
70, 1. vgl. 3, 13, 4. 78, 1? 4, 133, 2.
7, 4, 7. ἐπὶ πᾶσι καθεστῆναι 1, 124, 3.
τὸν νόμον ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς θήσετε 1, 40,
4. vgl. 6, 79, 1. ἐπὶ τῷ δήμῳ προεχθῆ-
ναι 6, 61, 1. vgl. 1, 102, 3. ἐπὶ τῇ γῆ
ἐκτίετο etc. 3, 92, 3. vgl. 5, 33, 1. 7,
19, 2. 8, 60, 1. ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ
τῇ στενότητι 7, 62, 1. ἐπὶ βραχεῖ πλῶ
ὠρμήθησαν 6, 31, 2. ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ 1, 48, 1.
7, 34, 1. ἐπὶ ἀποστάσει 4, 80, 1. τᾶλλα

παρασκευάσας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν 8, 54, 3. ἐπὶ τούτῳ, τούτο 4, 3, 2. ἐπὶ (τῆ) τιμωρίᾳ 3, 63, 1. 7, 68, 1. ἐπὶ σωτηρίᾳ 8, 33, 3. ἐπ' ἐλευθερίᾳ 7, 82, 1. ἐπὶ τῷ δοῦλοι εἶναι 1, 34, 1. vgl. 121, 4. 2, 71, 2. κινδυνεύειν 6, 83, 2. vgl. 1, 121, 4. 3, 42, 5. ἐπ' ὀλιγαρχίᾳ κατελθεῖν 8, 47, 2. κατάγειν ἐπὶ βασιλείᾳ 2, 95, 2. vgl. 2, 80, 3. ξυνωμοσίαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς 8, 54, 3. ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ γεγενῆσθαι 6, 27, 2. ἐπὶ πολιτείᾳ ὄκησαν 5, 4, 2. παρακαλεῖν ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς 5, 31, 2. ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει 2, 64, 4. ἐπὶ τῷ νέμεσθαι 1, 74, 3. ἐφ' ᾧ 1, 103, 1. 134, 1. 4, 30, 3. unter der Bedingung dass 1, 71, 1. ἐπὶ τοῖσδε ὥστε 2, 70, 2. ἐπὶ τούτοις 8, 43, 4. ἐφ' ἐαυτῷ 2, 84, 2. ἐφ' ἐαυτοῖς εἶναι 8, 58, 4? πνὶ γίνεσθαι 3, 59, 2? ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν 1, 103, 1. ἐπὶ ἑτέροις γίνεσθαι 6, 22, 3. vgl. 3, 12, 2. τὸ ἐπ' ἐκείνοις εἶναι 8, 48, 6. ἐπ' ἔτι 8, 68, 4. vgl. ἴσος u. ὁμοῖος.

III) ἐπὶ mit dem Ac. τούτο, τούτῳ 4, 3, 2. ἐπ' αὐτό 1, 74, 1. bei persönlichen Begriffen 1, 5, 1. 116, 3. 5, 4, 5. zw. 2, 90, 1. αἱ ἐπὶ Μακεδονίᾳ 1, 58, 1. παρέσχε λόγον ἐπὶ τοὺς πολεμίους 2, 101, 3. um zu holen 1, 116, 3. 3, 105, 3. 4, 97, 2. 6, 61, 4. 8, 87, 1. βοήθεια ἐπὶ Χίον 8, 15, 3. vgl. 8, 11, 1. ἐπὶ τὰ τεῖχη ἀντιπαραϊστάσονται 7, 37, 3. στρατηγὸς ἐπὶ τὰς ναῦς 3, 115, 2. ὀρμῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος 3, 22, 4. στρατεῦσαι ἐπὶ Ποτίδαιαν (nicht feindlich) 2, 67, 1. ἐπὶ τὴν ἔω 2, 84, 1. ἐπὶ τειχισμόν 5, 17, 2. ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν 1, 62, 3. 2, 85, 2. ἐπὶ τὸ βέλτιον χωρεῖν 7, 50, 3. ἐπὶ τε ἵνα 1, 37, 1. ἀγγελίαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐμπροσθέν 6, 104, 1. ἐφ' ἕκαστα 1, 80, 2. ἐφ' ὅπερ 1, 59, 1. ἐφ' αἱ 4, 18, 1. 6, 9, 3. 7, 15, 1. ὅτι ἐπ' ἐλάχισιον 3, 46, 4. ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ὑπονοεῖν 6, 83, 3. ἐπὶ ὀκτῶ μῆνας 7, 87, 3. ἐφ' ἡμέραν 4, 69, 3. τὸ ἐφ' ἐαυτόν 1, 141, 5. τὸ ἐπὶ σῆς εἶναι 4, 28, 1. vgl. 8, 48, 6. ἐπὶ μακρότερον 4, 41, 3. ἐπὶ μακρότατον 1, 1, 2. ἐπὶ βραχύ 1, 118, 2. ἐπ' ἐλάχισιον 2, 45, 2. ἐπὶ ὀκτῶ 5, 68, 3. 6, 67, 2. vgl. 4, 93, 4. 94, 1. ἐπὶ πᾶν 2, 51, 1. 5, 68, 3. vgl. ἀμφοτέρος, ἐκείνος, μέγας u. πολὺς.

ἐπιβάθρα 4, 12, 1.

ἐπιβαίνειν νηὶ 7, 70, 5.

ἐπιβάλλειν 8, 108, 3.

ἐπιβάτης 8, 61, 2.
 ἐπιβιῶναι 2, 65, 3.
 ἐπιβλάπτειν 8, 109, 1?
 ἐπιβοᾶσθαι 3, 59, 2. Ps. 6, 16, 6.
 ἐπιβοήθεια 3, 51, 3.
 ἐπιβοηθεῖν 3, 26, 1. 4, 4, 2.
 ἐπιβόημα 5, 65, 3.
 ἐπιβόητος 6, 16, 1.
 ἐπιβολή 1, 93, 4. 3, 20, 2. 7, 62, 3. 65, 1.
 ἐπιβουλεύειν 3, 109, 3. (πνὶ) τι 6, 54, 3. mit dem Inf. 3, 20, 1. εἶσθαι 3, 96, 2. ἐπιβουλευόμενα 6, 88, 8.
 ἐπιβούλευμα 3, 45, 1.
 ἐπιβουλή 1, 93, 4. 7, 65, 1. γνώμης 4, 86, 4. ἐξ ἑ. 8, 92, 2.
 ἐπιγίγνεσθαι 1, 71, 2. 126, 5. 4, 26, 3. 93, 2. 6, 26, 2.
 ἐπιγιγνώσκειν 1, 70, 2.
 ἐπιγράφεσθαι 5, 4, 1.
 ἐπιδεικνύναι 5, 77, 4. 6, 47, 2.
 ἐπίδειξις 3, 16, 1. 42, 3. 6, 31, 4.
 ἐπιθεῖν 4, 132, 3.
 ἐπιδημιουργός 1, 56.
 ἐπιδιαβαίνειν 6, 101, 5.
 ἐπιδιαφέρεσθαι 8, 8, 3.
 ἐπιδιδόναι 6, 60, 2. 7, 8, 1.
 ἐπιδοχαὶ πολιτιῶν 6, 17, 2.
 ἐπιδρομή. τινὶ 4, 23, 1.
 ἐπιείκεια 3, 40, 1. 5, 86.
 ἐπιεικῆς 1, 76, 3. 3, 4, 2. 9, 2. 8, 93, 2. πρὸς τὸ ἑ. 4, 19, 2.
 ἐπιέναι 1, 2, 1. 35, 3. 72, 2. 2, 36, 3. 4, 61, 3. 128, 1. 131, 1. 7, 78, 1. ἑ. πρὸς 1, 86, 3. τὸ ἐπιόν 4, 61, 4. 5, 9, 5.
 ἐπιζῆν 2, 65, 3.
 ἐπιθειάζειν 2, 75, 1. 8, 53, 2.
 ἐπιθειασμός 7, 75, 3.
 ἐπιθεραπεύειν 8, 47, 1. 84, 3.
 ἐπιθυμῆσαι 1, 124, 2. τὸ ἐπιθυμῶν 1, 36, 1.
 ἐπιθυμία 5, 15, 1.
 ἐπικαθαίρειν 8, 20, 2.
 ἐπικαθίστασθαι 4, 130, 4.
 ἐπικαλεῖσθαι 3, 52, 3.
 ἐπικατάγεσθαι 3, 49, 3.
 ἐπικαταβαίνειν 4, 11, 1. 7, 23, 1.
 ἐπικατάγεσθαι 3, 49, 3. 8, 28, 1 u. Zus.
 ἐπικαταλαμβάνειν 3, 111, 1.
 ἐπικατέρχεσθαι, ἵνα 2, 49, 4.
 ἐπικεῖσθαι 2, 27, 1. 79, 5? 8, 73, 4. ἐπὶ πνὶ 4, 53, 2. 54, 3.
 ἐπικελεύειν 3, 82, 5.
 ἐπικέλευσις 4, 95, 1.

ἐπικληροκεύεσθαι 4, 27, 2. 7, 48,
 3. 8, 44, 1? ἐς, πρὸς τινά 6, 48, 1.
 mit dem Inf. 8, 80, 2. ὥστε 7, 49, 1.
 ἐπίκλησις 7, 68, 2.
 ἐπίκλητος 4, 61, 5.
 ἐπικλινές 6, 96, 2.
 ἐπικομπεῖν 4, 126, 6. 8, 81, 3.
 ἐπικουρίαι πνός f. πνί 6, 77, 1.
 ἐπικουρικόν 4, 52, 1.
 ἐπικουροὶ 3, 73. 6, 55, 4. ἀρεταὶ
 3, 67, 1.
 ἐπικρατεῖν 1, 3, 2. 30, 3. 4, 19,
 2. 7, 42, 5. mit dem Inf. 5, 46, 4.
 ἐπικρατής 6, 88, 2.
 ἐπικράτησις 1, 41, 2.
 ἐπικρεμάννυσθαι 1, 18, 4. 3,
 40, 6.
 ἐπικτᾶσθαι 1, 144, 1. 2, 65, 4. 4,
 61, 1.
 ἐπικωλύειν 6, 17, 5.
 ἐπιλαμβάνειν 2, 51, 4. 4, 27, 1.
 96, 6. 133, 2.
 ἐπιλέγειν 6, 28, 2.
 ἐπίλειψις 2, 50, 1.
 ἐπιμαρτυρία 2, 74, 1.
 ἐπιμαχεῖν 5, 27, 2.
 ἐπιμαχία 1, 44, 1.
 ἐπίμαχος 3, 4, 2. 4, 115, 9.
 ἐπιμέλεσθαι 6, 54, 6. 91, 4. π 6,
 41, 2. πνός 7, 39, 2? Ps. 6, 41, 2.
 ἐπιμελής 1, 5, 2. 5, 66, 3.
 ἐπιμεταπέμπεσθαι 6, 21, 1.
 ἐπιμιγνύναι 1, 2, 1. ἐς 4, 118, 3.
 ἐπιμιξία 5, 35, 1.
 ἐπινέμεσθαι 2, 54, 4.
 ἐπινόειν 1, 70, 2. 2, 8, 1. Inf. 8,
 11, 2.
 ἐπίνοια 3, 46, 4.
 ἐπιπαρεῖναι 1, 61, 1? 4, 108, 3.
 ἐπιπαρνεῖν 2, 77, 2.
 ἐπιπαριέναι 1, 61, 1? 4, 94, 2.
 108, 3. 5, 10, 8.
 ἐπιπέμπειν 6, 73.
 ἐπίπεμψις 2, 39, 3.
 ἐπιπίπτειν 3, 3, 3. 82, 2. 4, 4, 1.
 ἐπιπλεῖν 3, 16, 3. 76. 8, 39, 1.
 ἐπιπλευσις 7, 36, 7.
 ἐπιπληροῦσθαι 7, 14, 1.
 ἐπιπλους φίλιος 8, 102, 2. Pl. 7,
 49, 3.
 ἐπιπολῆς 6, 96, 2.
 ἐπιρρώννυσθαι 6, 93, 1.
 ἐπισημαίνειν 2, 49, 5.
 ἐπίσημος 2, 13, 3.

ἐπισιτιζέσθαι ἄριστον 8, 95, 2.
 ἐπισκεπτέον 6, 18, 4.
 ἐπισκευή 1, 52, 2.
 ἐπισκήπτειν 2, 73, 3.
 ἐπίσκοπος 1, 115, 5.
 ἐπισπένδεσθαι 5, 22, 2.
 ἐπισπᾶσθαι 4, 9, 3. 130, 3. 5,
 111, 3.
 ἐπισπέρχειν τοιαῦτα 4, 12, 1.
 ἐπισπονδαί 5, 32, 4.
 ἐπίστασθαι 8, 40, 2.
 ἐπιστέλλειν 3, 4, 1. 5, 37, 1.
 ἐπιστήμη 6, 69, 2.
 ἐπιστολαί 1, 132, 6. ὥστε 8, 45, 1.
 ἐπιστρατεύειν 4, 60, 2.
 ἐπιστρέφειν 1, 61, 3.
 ἐπιστροφή 2, 90, 4. 3, 71, 1.
 ἐπίσχειν 3, 45, 3.
 ἐπίτακτος 6, 67, 2.
 ἐπιταλαιπωρεῖν 1, 123, 1.
 ἐπιτάσσειν 6, 82, 2. εσθαι 1, 140,
 6. 141, 1. 2, 7, 2. 3, 22, 5.
 ἐπιτείχισμα 8, 95, 4.
 ἐπιτείχισις 6, 91, 6.
 ἐπιτειχισμός 1, 122, 1.
 ἐπιτελεῖν 1, 108, 2. 4, 90, 4.
 ἐπιτελής 1, 141, 5.
 ἐπιτέχνησις, ᾶσθαι 1, 71, 2.
 ἐπιτήδειος 1, 60, 2. 95, 4. 2, 20,
 2. 4, 54, 3. 5, 21, 1. 6, 66, 1. 8, 17,
 2. 46, 3. 66, 2. 70, 2. ἡ ἐπιτήδειος 5,
 112, 2? ἐλθῆν 8, 63, 3. ἐν ἐπιτηδείῳ
 2, 81, 3. 6, 64, 1. ἐπιτήδεια 2, 52, 3.
 4, 69, 1. 6, 22, 3.
 ἐπιτηδείως 1, 19, 1. 4, 54, 3. 5,
 85, 2.
 ἐπιτήδες 3, 112, 3.
 ἐπιτήδευμα 1, 32, 2. 2, 37, 2. 6,
 15, 3. 18, 4.
 ἐπιτήδευσις 2, 36, 3.
 ἐπιτίθεσθαι 2, 24, 2. 6, 61, 3.
 ἐπιτιμᾶν 4, 27, 4.
 ἐπιτίμησις 7, 48, 4.
 ἐπιτολαί 2, 78, 2.
 ἐπιτρέπειν 1, 28, 2. 71, 1. 82, 1.
 95, 1. 2, 65, 2. 72, 3. 4, 54, 2. 132,
 3. 5, 31, 3. 6, 15, 3. 40, 2. 3. 7, 18,
 4. πλεῖστα 5, 99. ἐπιτετραμμένοι τὴν φυ-
 λακὴν 1, 126, 6.
 ἐπιτροπεύειν τινά 1, 132, 1.
 ἐπιτροπή 5, 31, 3. δίκης 41, 1.
 ἐπιτροπος 1, 107, 1. 131, 2. 132, 1.
 ἐπιτυγχάνειν 3, 3, 4. 6, 38, 3.
 ἐπιφανές 8, 87, 4?
 ἐπιφέρειν 1, 141, 2. 2, 74, 2. 3,

42, 3. 82, 3. ὄπλα 5, 49, 3. ἐλευθερίαν 4, 86, 3. δουλείαν 6, 91, 5. ὄργας 8, 83, 2. εἶθαι τινί 4, 116, 1.
 ἐπιφήμισμα 7, 75, 7.
 ἐπιφθόνως 3, 82, 9. διακείσθαι 1, 75, 1.
 ἐπιφορά 6, 31, 3.
 ἐπίφορος 2, 77, 4.
 ἐπίχαρτος 3, 67, 3.
 ἐπιχειρεῖν 1, 128, 2. 4, 122, 1? u 2, 40, 3. πρὸς τινα 7, 21, 3. εἶσθαι 2, 11, 3.
 ἐπιχειρήσεις 3, 82, 3. 5, 9, 1. 7, 21, 3? τινός 1, 70, 4. vgl. 33, 3. 7, 43, 1.
 ἐπιχρησθαι 1, 41, 1.
 ἐπιχωρεῖν 4, 107, 1.
 ἐπιχώριον 6, 27, 1.
 ἐπιψηφίζειν 6, 14. vgl. 2, 24, 2. ἐς 1, 87, 1?
 ἐποιεῖν 6, 86, 2. 7, 27, 2.
 ἔποικος 2, 27, 1. 7, 57, 9.
 ἔπος 1, 3, 3. 2, 41, 2. 3, 67, 5.
 ἐποτρύνειν 6, 69, 3.
 ἐποφείλειν 8, 5, 5.
 ἐπτακαιδέκατος 4, 101, 1. 7, 28, 3.
 ἐπωτίδες 7, 34, 4.
 ἔρανος 2, 43, 1.
 ἐργάζεσθαι 1, 93, 1. 2, 72, 4.
 ἔργον 1, 68, 2. 3, 82, 3. 5, 67, 3? 8, 92, 10. Gewerbe 2, 40, 1. οὐδὲν ἔ. 6, 80, 3. ἔργων ἐπιμέλεια 3, 46, 3. φυλακή 3, 82, 6. vgl. 5, 108. 6, 34, 8. ἔργου, τῶν ἔργων ἔχεσθαι, ἀπιεσθαι 2, 2, 4. ἔργω 2, 42, 1. 3. 5, 111, 3. That-sache 1, 22, 2. 73, 2. 2, 41, 2. 42, 1. 3, 82, 6. 6, 40, 3. βραχεία 1, 130, 2. das Leiden 1, 68, 2. Gefecht 1, 49, 6. 105, 4. 2, 43, 1. Wirklichkeit 1, 69, 4. Gehalt 6, 79, 2.
 ἔρρεσος 3, 18, 1. 8, 32, 1.
 ἐρημία 1, 71, 4. 6, 85, 3. 8, 71, 2. ἐρημία ἀνδρῶν 6, 102, 2.
 ἐρήμος 1, 28, 3. 49, 4. 50, 2. 2, 51, 3. 3, 67, 2. 5, 3, 1. 75, 3. 6, 78, 1. ἐρήμη δίκη 6, 61, 6. τὸ ἐρήμον 5, 7, 3. ἐρήμα τῆς πόλεως 2, 17, 1.
 ἐρημοῦν 2, 44, 2. 3, 58, 4. 5, 4, 2. ἐρίζειν 5, 79, 3.
 ἔρις 2, 54, 2.
 ἔρμα 7, 25, 5.
 ἐρμηνεύειν 2, 60, 4.
 ἐρύθημα 2, 49, 1.
 ἔρυξασαίδας 4, 119, 1.
 ἔρύθραι 3, 24, 1.

ἔρχεσθαι 1, 4. 117, 2. 4, 83, 1. 120, 1. 130, 2. 6, 40, 2. 7, 73, 1. mit dem Inf. Fu. 7, 57, 1. δουλωσόμενος 1, 18, 3. ἀγγελία 6, 104, 1. 8, 19, 1. χρήματα 6, 71, 2. τὰ γεγενημένα 8, 96, 1. ἐς τοὺς Βοιωτοὺς 5, 32, 3. [ἐς Ἴλιον 1, 12, 2.] ἐς ἀντιλογίαν 1, 31, 3. τινί 1, 107, 4. 6, 46, 2. 8, 88. vgl. 5, 50, 2. ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς λ. τινί 8, 48, 1. ἐς τὸ αὐτό 1, 36, 4. ἐς ἐπινόαν 4, 92, 1. ἐς ἐλπίδα 2, 56, 2. ἄγαν ἐς ὀλίγους 8, 89, 2. ἐπὶ τὰ πράγματα 1, 89, 1. διὰ μάχης 2, 11, 2. διὰ δίκης 6, 60, 3. zurückkehren 1, 117, 2. 8, 48, 2. 90, 2. ἐλθόντες 5, 55, 2. Ipf. 3, 12, 1. 4, 120, 1? vgl. ἱέναι.
 ἔρωσ 3, 45, 4.
 ἐρωτᾶν 1, 5, 2. 3, 68, 1.
 ἐρωτικῶς 6, 54, 3.
 ἐς u. εἰς 1, 1, 2. 74, 1 bis. 4, 70, 3. 92, 4. 113, 1. 5, 72, 3. 8, 29, 2? ἐς τοῦ περιπολάρχου 8, 92, 2. ἐχώρου ἐς Ἄργος 5, 58, 3. ἐς Ἴλιον ἐστράτευσαν 1, 12, 2. 6, 105, 1. 8, 31, 2. ἐς Βοιωτοὺς 1, 108, 1. 4, 70, 1. 5, 32, 3. καθέξεσθαι ἐς, ἐν 1, 24, 4. vgl. 5, 84, 4. κατοικίζειν ἐς 1, 103, 2. bis 4, 67, 4? ἄρχων ἐς Εὐβοίαν 8, 5, 1. vgl. 8, 8, 3. 64, 1. ἢ ἐς γῆν ἀρχή 8, 46, 2. nach — zu 2, 76, 2. 4, 130, 1. αἰ ἐς Μυλήνην νῆες 3, 26, 1. χρῆσθαι ἐς τὸν μόχλον 2, 4, 2. ἐς τὰ ἑαυτῶν 4, 83, 2. ἐς τὴν θάλασσαν ἀπειλημένον 4, 113, 2. ἐπιμίσγεσθαι ἐς τὴν ξυμμαχίαν 1, 118, 3. ἐς τὰ ἱερά θύειν 6, 54, 5. ἐς τοὺς Λεοντίους ξυμπολιτεύσας 6, 4, 1. ἀναστῆναι ἐς χωρίον 1, 87, 2. ἀνακεῖσθαι ἐς τὰς ναῦς 7, 71, 2. ἐπαγγέλλειν ἐς 7, 17, 1. καταλύειν ἐς τὴν νῦν πόλιν 2, 15, 2. παρίεναι ἐς τοὺς Λακ. 1, 72, 1. παρεῖναι ἐς τὸ στρατεύμα 6, 62, 4. πέμπειν ἐς τὸ στρατεύμα 4, 93, 2. vgl. 3, 71, 2. ἐς τὰ ὄπλα ἱέναι 8, 92, 6. ἦλθεν ἐς ἀνθρώπους 1, 9, 1. vgl. 40, 1. 8, 47, 2. χωρήσατε ἐς αὐτοὺς 4, 95, 2. 113, 2. 129, 3. ἐκδοῦναι ἐς ἐκείνους 8, 21, 2. ἐς αὐτὸν ἦξει 6, 77, 2. ἐς αὐτοὺς περιποιεῖν 8, 48, 1. φέρειν ἐς τοὺς πολλοὺς ἀρετήν 1, 33, 2. καλὸν ἐς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι 7, 56, 1. vgl. 6, 31, 4. ἐς τὸν δῆμον παρελθεῖν 8, 68, 2. ἐς ὑμᾶς οἴσομεν 6, 41, 2. ἐς ὑμᾶς εἰπεῖν 6, 89, 1. vgl. 1, 72, 2. 4, 58. 8, 47, 2. 48, 2. ἐς πάντας ὁμοῖα διαίτηματα 1, 6, 1. ἐς τοὺς Εἰλωτας πράσ-

σειν τι 1, 65, 2. vgl. 131, 1. ἐς ὑμᾶς ἐλπίδες 3, 14, 1. vgl. 5, 105, 2. δῖος ἐς 6, 85, 3? vgl. 8, 92, 11. ὄργῃ ἐς Μυτιληναίους 3, 44, 3. ἐς ὀλίγους οἰκεῖν 2, 37, 1. ἢ ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις 8, 97, 2. τὰ ἐς τοὺς ἄλλους 3, 11, 3. vgl. 6, 86, 3. ἢ ἐς τὸ θεῖον νόμισις 7, 86, 4. τὸ ἐς τοὺς ἐπικούρους ἀκριβές 6, 55, 4. ἔχθρα ἐς νῆα 2, 68, 5. vgl. 6, 18, 6. ἢ ἐς αὐτὸν ὄργῃ 2, 65, 1. ἐς τὰς Ἐπιπολὰς διακινδυνεύειν 7, 47, 2. ὑποθορυβεῖν ἐς τὸν Κλέωνα 4, 28, 4. περιεστέκει ὑποψία ἐς τὸν Ἀλκιβιάδην 6, 61, 3. vgl. 1, 90, 2. 4, 27, 3. 51, 1. αἰτία ἐς τοὺς Ἀ. 1, 55, 3. vgl. 79, 1. μνησθῆναι ἐς τοὺς βελτίστους 8, 47, 2. εὐεργεσίαν ἐς βασιλέα κατέθετο 1, 128, 3. vgl. zu 1, 68, 1. ἢ εὐεργεσία ἢ ἐς Σαρμίου 1, 41, 2. ἐς τοὺς ξυμμαχους ὠφέλιμον 1, 91, 4. ἐπέρχεσθαι ἐς πόλεμον 3, 47, 1. προκαταλαμβάνειν ἐς τὴν ἐπιχείρησιν 1, 33, 3. ἐς ἀνάγκην ἀφίχθαι 1, 124, 2. ἐς ἐλπίδα ἦλθον 2, 56, 2. προὔχωρει ἐς ἐλπίδας 6, 103, 2. ἐς φυλακὴν ποιέσθαι 3, 3, 3. ἐς τὰ κοινὰ προτιμᾶται 2, 37, 1. ἐς τὸ φανερὸν λέγειν 1, 23, 5. vgl. 6, 3. ἐς χάριν μαλακίζεσθαι 3, 37, 2. πέμπειν ἐς φυλακὴν 7, 4, 7. anders 8, 29, 1. ἐς ἀσθένειαν νεωτερίζειν 7, 87, 1. ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσει 8, 1, 4. ἐς ἀδικίαν ἀποδιδόναι 3, 63, 4. πολλὰ ἔχω ἐς ἐλπίδα 1, 144, 1. ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές 3, 64, 3. ξύλα ἐς μηχανάς 4, 13, 1. ἢ ἐς τοὺς πολέμους ἀνδραγαθία 2, 42, 2. ἀργότεροι ἐς τὸ δρᾶν τι, ὄραται ἐς τὸ βλάπτεσθαι 7, 67, 3. ἄλογον ἐς τι 1, 32, 2. νεώτερος ἐς τὸ ἄρχειν 6, 12, 2. γενόμενος ἐς τὴν μετᾴστασιν πρόθυμος 8, 74, 1. πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν 3, 11, 2. ἀκμάζειν ἐς τὸν πόλεμον 1, 1, 1. ὠφελεῖν ἐς τι 8, 66, 4. ἐς πόλεμον αὐτάρχης 2, 36, 2. vgl. 65, 3. ἐς τὰ ὁμοῖα σπεύδειν 5, 37, 4. προθυμῆσθαι τὰ ἐς Βοιωτοὺς 5, 39, 2. τὰ ἐς τὸν πόλεμον 5, 67, 3. τὰ ἐς ἀρετὴν 2, 40, 4. ἐς ἐξήκοντα ναῦς μηνὸς μισθός 6, 8, 1. in Bezug auf 1, 17, 1. 138, 3. 2, 37, 2. 64, 5. 65, 3. 97, 5? 3, 11, 2. 37, 2. 4, 4, 92, 4. 5, 75, 2. 6, 92, 1. 7, 69, 3. πείραν ἔχομεν ἐς τοὺςδε 4, 92, 5. vgl. 7, 69, 3. ἐς ἔδαφος 3, 68, 2. ἐς (τὸν) ἀριθμὸν 2, 7, 2. ἐς χρημάτων λόγον 3, 46, 3. ἐς δύναμιν 4, 118, 1. ἐς οὐδέν 7, 59, 2. 87, 6. ἐς ὅσον 1, 123, 1. τριήρεις ἐς πλῆθος ἐγένοντο 1,

14, 2. ναυτικὸν ἐς πέντε ναῦς 7, 33, 1? ἐγένοντο ἐς τριακοσίους ξυνωμόται 8, 73, 1. vgl. 1, 100, 1. 3, 20, 2. 4, 80, 3. 118, 5? 124, 2. 5, 6, 4. 7, 30, 3. 8, 32, 2. ἡμέραι ἐς ἃς ἔδει στρατεύειν 4, 89, 1. vgl. 6, 16, 6. 8, 67, 1. ἐς διακοσίους ἑνᾶς 8, 21, 1. τελευτᾶν ἐς νύκτα 1, 51, 1. vgl. zu 3, 108, 3. 4, 48, 5. 109, 1. ἐς τὸ ἡδονὴν ἔχον ὀρίζειν 3, 82, 8. ἐς τοῦτον τὸν καιρὸν 3, 84, 2. ἐς τὸ λοιπὸν 3, 44, 2. ἐς ὃ ἐμμένητο 5, 66, 1. ἐς τὰ πρῶτα 3, 39, 2. ἐς τὰ μάλιστα 8, 6, 3. ἐς ὄψε 8, 23, 2. zw. ἐς τὸ ἀκριβές εἰπεῖν 6, 82, 3. ἐς αἰί 1, 22, 3. ἐς ἅπαξ 5, 85, 1. ἐς ἔπειτα 1, 130, 2. ἐς αὐθις 4, 63, 2. zw. 1, 137, 3. nicht ausgelassen 8, 38, 1. ἐσαγγέλλειν 4, 27, 3. 8, 51, 2? ἐσαγγελθέντων 1, 116, 3. mit dem Part. 1, 131, 1. ἐσακούειν τι 1, 82, 3. ἐσβαίνειν 1, 18, 4. ἐσβάλλειν 2, 79, 5. 100, 3. 4, 25, 5. 5, 71, 3. 8, 86, 2. εσθαι 8, 31, 2. ἐσ- ἐμβιβάζειν ἐπί 7, 60, 3? ἐσβολή 2, 57. 3, 112, 2. 4, 83, 1. 7, 18, 1. 8, 31, 2. ἐσέρχεσθαι 5, 30, 4. ἐσηγεῖσθαι 3, 20, 1. 4, 76, 1. ἐσηγήσεις 5, 30, 1. ἐσηγητής 8, 48, 5. ἐσθήματα 3, 58, 3. ἐσιέναι 4, 118, 9. 5, 30, 4. 35, 2. 60, 5. ἐς τὰς σπονδάς 5, 46, 4. ἐσῆει αὐτοὺς τὰ δεινά 6, 31, 1. vgl. 4, 30, 1. zw. 4, 48, 1. ἐσιτήρια 8, 70, 1. ἐσχεῖσθαι 6, 32, 2. ἐσκομιδῆ 1, 120, 2. 7, 4, 4. ἐσνεῖν 4, 26, 5. ἐσοδος 7, 51, 2. ἐσοικοδομεῖν 2, 75, 3. ἐσπέμπειν 4, 16, 2. ἐσπέρα. ἀφ' ἐ. 3, 112, 2. 7, 29, 2. ἐσπίπτειν 3, 98, 1. 4, 4, 1. ἐσπλεῖν 3, 51, 2. 114, 1. ἐς 2, 92, 4. ἐσπλοι 4, 8, 3. 7, 24, 3. 41, 1. ἐσσάμενος 3, 58, 4. ἐσφέρειν 5, 38, 5. 8, 67, 2. εσθαι 3, 98, 2. ἐσφορά 1, 141, 3. ἐσφορεῖν 2, 75, 4. ἐσχατος 4, 43, 2. ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἄστεως 8, 95, 2. vgl. 3, 106, 2. ἐπ' ἔσχατον ἀγῶνος 4, 92, 3.

ἔσω 4, 109, 17
 ἔταιρία 3, 82, 4
 ἔταιρικόν 8, 48, 2.
 ἑταῖροι 8, 48, 3. 92, 5.
 ἕτερος 2, 51, 1. 7, 41, 2. ἕτερα εὐ-
 τυχοῦσα ῥώμη 7, 63, 3. vgl. 1, 71, 3.
 mit dem Ge. 1, 28, 2. ausserdem 4,
 67, 2. ἕτεροι 2, 64, 4. 3, 38, 3. 64, 1.
 4, 87, 3. μηδ' ἕτεροι 3, 64, 2. 6, 88,
 3. ἕτερος τοσοῦτος 6, 37, 1. οὐδὲ μεθ'
 ἑτέρων 2, 67, 5. vgl. 7, 42, 6. 44, 1.
 59, 1. οἱ ἕτεροι 3, 73, 1. 4. 44, 1. 68,
 5. 5, 5, 1. τὸ ἕτερον 8, 86, 5. mit ἐκά-
 τερος verwechselt 4, 73, 5.
 ἔτης 5, 79, 3.
 ἐτήσιος 2, 80, 3.
 ἔτι 8, 36, 1. ἐν τῇ εἰρήνῃ 3, 13, 1.
 vgl. 2, 2, 3. ἐν ἐν ταῖς εὐναῖς 3, 112,
 2. νυκτὸς ἐν 4, 110, 1. ἐν πολλῆς νυ-
 κτός 8, 101, 2. καὶ ἐν νῦν 7, 13, 1.
 ausserdem 7, 7, 3. 46. 48, 5. 59, 2.
 weiter 1, 126, 3. 6, 59, 5. ἢ ἐν ἀπό-
 λανσις 2, 42, 3. auf die Zukunft bezo-
 gen 2, 51, 4. 5, 103, 1. 6, 86, 4. 7,
 48, 5. zw. 1, 13, 1.
 ἐτοιμάζεσθαι 6, 17, 2. 64, 5. vgl.
 1, 46, 1.
 ἐτοιμος 1, 28, 3. 4, 21, 2. 8, 9,
 1. ἐτοιμα ἦν 2, 3, 3. τὰ ε. 1, 20, 4.
 70, 3.
 ἔτος. ὥρα ἔτους 2, 52, 1.
 εὖ 3, 38, 3. 7, 48, 4.
 εὐαπόβατος 4, 30, 2.
 Εὐβο(ε)ικός 1, 87, 4.
 εὐβουλία 2, 97, 5.
 εὐδαιμονῆσαι 8, 24, 4.
 εὐδαιμον, τό 2, 43, 3.
 εὐεπίθετος 6, 34, 4.
 εὐεργεσία. πνός 1, 129, 3.
 εὐέφοδος 6, 66, 2.
 εὐζωνος 2, 97, 2.
 εὐήθης 3, 83, 1.
 εὐθύνεσθαι 1, 95, 3.
 εὐθύς 5, 10, 6? ἐκ τοῦ εὐθέος 1, 34,
 2. 3, 43, 2.
 εὐθύς 4, 54, 1. 5, 102. 6, 62, 4. 8,
 7, 1. 96, 2. beim Part. 1, 1, 1. 4, 43, 1.
 εὐθύς ἐπὶ τὴν γέφυραν 4, 118, 4. ὑπὲρ
 τῆς πόλεως εὐθύς κεῖσθαι 6, 96, 1.
 εὐκαθαίρετος 7, 18, 2.
 εὐκοσμος 1, 84, 3. 6, 42.
 εὐλάκκα εὐλάξειν 5, 16, 5.
 εὐλογία 2, 42, 1.
 εὐλογος 6, 76, 2. 79, 2. τὸ ε. 4,
 87, 2.

εὐλόγως 4, 61, 5.
 εὐμεταχειρίστος 6, 85, 3.
 Εὐμολπίδαι 8, 53, 2.
 εὐναί 6, 67, 2.
 εὐνοιά πνος 1, 22, 2.
 εὐνόων 6, 64, 4. τὸ εὐνον 4, 87, 2.
 εὐοργήτως 1, 122, 1.
 εὐορκος 5, 29, 3.
 Εὐπαίδας 4, 119, 1. (2.)
 εὐπορεῖν 6, 34, 3. 44, 2.
 εὐπορία 3, 45, 4.
 εὐπορος 2, 64, 3. 4, 10, 3. 6, 17, 4.
 εὐπόρως 6, 90, 3.
 εὐπραγεῖν 6, 16, 4. vgl. 2, 60, 2.
 εὐπραγία, εὐπραξία 1, 33, 2.
 εὐπρέπεια 3, 11, 2. 82, 9.
 εὐπρεπής 1, 37, 3. 3, 82, 3. 8. 6,
 8, 3. 76, 3. 8, 66, 1. τὸ 3, 38, 2. 44,
 2. ἐκ τοῦ ε. 7, 57, 6.
 εὐπρεπῶς 4, 60, 1. 61, 5. 6, 6, 1.
 εὐπροφασίστως 6, 105, 3.
 εὐρημα 5, 46, 2.
 εὐρίσκεισθαι 1, 31, 2. 5, 32, 5.
 εὐρυχωρία 2, 83, 2.
 εὐσέβεια 3, 82, 9.
 εὐσταλής 3, 22, 2 u. Zus.
 εὐτακτεῖν πάντα 8, 1, 5.
 εὐτέλεια 8, 1, 4.
 εὐτελής 8, 46, 2.
 εὐτραπέλως 2, 41, 1.
 εὐτυχές, τό, οἶ 2, 44, 1.
 εὐτυχεῖν πλείω 6, 23, 3.
 εὐτύχεται 7, 77, 3.
 εὐτυχίαι 2, 44, 2.
 εὐφύλακτα 3, 92, 5.
 εὐψυχία 1, 121, 3. 6, 72, 4.
 εὐψυχος 2, 11, 3. τό 2, 39, 1. 43, 3.
 ἔφαιρεῖσθαι 3, 100, 2. 4, 38, 1.
 Ἐφέσια 3, 104, 3.
 Ἐφέσιοι 7, 57, 4. vgl. 8, 19, 2.
 ἐφήκειν 8, 67, 2.
 ἐφιέναι 1, 95, 4. εσθαι 4, 108, 5.
 init dem Inf. Fu. 6, 6, 1.
 ἐφικνεῖσθαι 3, 72.
 ἐφίστασθαι 3, 82, 2. τοῦ πλοῦ 2,
 91, 3.
 ἔφοδος 1, 6, 1. 3, 56, 3. 4, 129, 5.
 6, 99, 3. 7, 44, 3. γνώμης 3, 11, 2.
 ἔφοδῶτατος 6, 66, 2.
 ἐφολκός 4, 108, 4.
 ἐφορᾶν 3, 104, 1. 6, 67, 2. 69, 5.
 7, 77, 7.
 ἐφορμεῖν 3, 31, 1. 8, 11, 1. ηθῆναι
 1, 142, 3. 6, 49, 3.
 ἐφορμή 6, 90, 3.

ἐφόρμησις 2, 89, 7. 6, 48, 2?
 ἐφορμισθῆναι 6, 49, 3.
 ἐφορμισις 6, 48, 2?
 ἐφορμος 3, 6, 1. 76, 1.
 ἐφυβρίζειν 6, 63, 3.
 Ἐφύρη 1, 46, 2.
 ἐφυστερίζειν 2, 82, 3.
 ἐχέγγυος 3, 46, 1.
 ἔχειν 2, 29, 1. 3, 34, 2? 6, 2, 5.
 ἔχοντες ἢ ἔχουσιν 1, 140, 3. vgl. 4, 17,
 3. τὴν πόλιν 8, 66, 1. δῆσαντες 1, 29,
 3. 4, 113, 2. vgl. 6, 39, 2. 76, 2. τέλος
 4, 118, 7. 5, 41, 3. ἐραστῆς ὧν εἶχεν
 αὐτόν 6, 54, 2. ἰσχύν 1, 36, 1. τὸ πρό-
 θυμον 6, 69, 5. κατηγορίαν 8, 91, 2.
 ὄνομα 3, 101, 2. καιρόν 1, 42, 2. κα-
 κὸν οὐδέν 8, 86, 2. vgl. 6, 77, 2? ἴσον
 4, 59, 2. οὐκ ἔλασσον 1, 105, 4. 2, 22,
 2. 8, 61, 3. πλέον 7, 36, 2. πλέον τι
 Zus. zu 4, 43, 3. πάντα ἀτελῆ 5, 46, 5.
 τὰ σώματα χεῖρω 8, 45, 3. γνώμην 2,
 86, 3. vgl. αἰτία. διὰ χειρός 2, 13, 2.
 76, 3. μετὰ χεῖρας 1, 138, 4. ἐν ὄργῃ
 2, 8, 3. δι' ὄργῆς 2, 60, 3. vgl. ὄργῃ.
 δι' ἡσυχίας 2, 22, 2. ἐν θεραπείᾳ, αἰτία
 1, 55, 2. αἰτίαν 3, 16, 3. τὴν γνώμην
 3, 25, 2. ἡδονὴν 3, 9, 1. 82, 8. 4, 108,
 4. βέβαια, εἰ 6, 34, 5. behaupten 4,
 98, 3. beschützen 2, 74, 2. ὅπερ ἔσχε
 μὴ πορθεῖν 1, 73, 3. εἶχον οὐδὲν σφίσι
 αὐτοῖς χρήσασθαι 4, 34, 3. χάριν 8, 87,
 5. syn. mit παρέχειν. αἰσχύνην 1, 5, 1.
 ἐπωνυμίαν 1, 9, 1. vgl. 2, 41, 2. 4, 126,
 4. βεβαίωσιν 1, 140, 6. τέκμαρσιν 2,
 87, 1. τὴν αἰσθησιν 2, 61, 2. δόξαν 5,
 9, 3. κύκλωσιν οὐκ εἶχον 4, 35, 2. οὐχ
 ἔξειν ὄθεν ὠφελήσουσιν 4, 8, 6. Inf. erg.
 6, 76, 3. οἱ ἔχοντες (τὰ χρήματα) 6,
 39, 1. ἔχων versetzt 1, 9, 1. 5, 71, 3.
 8, 27, 4. ἔχον erhielt, erlangte 6, 2, 1.
 54, 2. 76, 3. 8, 6, 3. besetzte 1, 103,
 3. 3, 61, 2. 4, 95, 2. 6, 33, 2. σχῆσω
 werde erlangen 6, 6, 3. ἔξω 6, 17, 5.
 ἀγῶνα 3, 40, 2. ἀρκούντως 1, 22, 3.
 ὡς ἕκαστος τῆς ξυντυχίας ἔσχεν 7, 57, 1.
 ὡσπερ εἶχεν 1, 134, 3. 136, 4? 2, 4, 4.
 3, 30, 1. 6, 57, 3. εἰ καλῶς σφίσι εἶχον
 4, 117, 1. τοῦτο ποιοῦσι καλῶς εἶχον 8,
 37, 2. ἄριστα ἔχον 5, 28, 3. ἐπ' ἀμ-
 φότερα 7, 48, 3. διὰ φυλακῆς 2, 81, 3.
 anlegen 1, 110, 2. 4, 11, 3. 8, 23, 2.
 Δῆλῳ 3, 29, 1. vgl. 7, 1, 2. πολέμου 1,
 112, 1. ἔγεται ἢ Σικελία 6, 91, 2. ἔχε-
 σθαι ἐν ἀπόρῳ 1, 25, 1. γνώμης 1, 140,
 1. ἔργον 1, 49, 6. u. τῶν ἔργων 2, 2, 4.

τοῦ λόγου 4, 66, 2. 5, 49, 4. τοῦ ἔχο-
 μένου ἔτους 6, 3, 2.
 ἔχθρος 1, 103, 2. ἔ. τό, τῶν 5, 16, 6.
 κατ' αὐτῶν 1, 33, 3.
 ἔχθρα τινός 6, 78, 2. ἐχθρῶνα ἐγκλή-
 ματα 4, 86, 4.
 ἔχθρός, ὁ 6, 38, 3. οἱ ἐ. ἡμῶν 6,
 18, 1.
 ἐχυρός 2, 62, 5. τὸ ἐ. 5, 109, 7,
 77, 6.
 ἐχυρῶς 5, 26, 3.
 ἔως. πρὸς ἔω 4, 103, 3. ἅμα (τῇ) ἔω
 2, 90, 1.
 ἔως ὀψέ 3, 108, 3.
 ἔως περ 7, 19, 5.
 ζεῦγμα 7, 69, 4.
 ζευγνύναι 1, 29, 2.
 ζεῦγος 5, 50, 3.
 Ζευξίδας 5, 24, 1.
 ζηλώσας 2, 43, 3.
 ζημιοῦν. γνώμην 3, 43, 4. χρήμα-
 σιν 2, 65, 2. ὠσομαι u. ὠθήσομαι 3,
 40, 2.
 ζυγόν 5, 68, 3.
 ζωή 2, 42, 3?
 ζῶμα 1, 6, 4.

ἦ oder 4, 27, 3? für εἰ δὲ μή 1, 78,
 3. 121, 4. 5, 63, 3. ὅσοις — ἦ εἰ τινα
 4, 128, 3. verbindet den No. u. Ac.
 Part. 4, 5. eben so ἦ — ἦ den Da. u.
 Ac. 6, 24, 2. anakoluthisch gestellt 6,
 18, 1. 24, 1. 8, 39, 2. 46, 1. ἦ — ἦ
 1, 63, 1? 3, 39, 6. 4, 27, 3. ἦ — ἦ καί
 6, 90, 1. ἦ καὶ — ἦ καὶ 1, 35, 3.
 ἦ als 2, 89, 2. vgl. ἄλλος. ἦ (ῆ) 1,
 60, 2. 7, 80, 1. ἐκ τοῦμαλιν ἦ 3, 22,
 4. μειζῶ ἦ κατὰ δάκρυα 7, 75, 4. vgl.
 2, 50, 6, 15, 2. ἦ ὡς 5, 20, 1. διπλά-
 σιος ἦ 1, 10, 3. ἦ οὐ 2, 62, 4. 3, 36,
 3. πρότερον ἦ mit den Conj. 7, 63, 1.
 ἦ mit dem Inf. 4, 66, 2. fehlt scheinbar
 1, 33, 2.
 ἦ που ἄρα 5, 100.
 ἦ 2, 55, 1. 3, 18, 3. mit dem Ge. 3,
 16, 1. ἔδυνάτο 2, 70, 2. ἦ καὶ μᾶλλον
 1, 11, 2.
 ἦ βῆ 2, 46.
 ἦ γεῖσθαι 1, 10, 2. 77, 4. 5, 28, 2.
 αἰτίας 5, 71, 2. betrachten mit dem Ac.
 2, 44, 3. 8, 92, 11. u. Inf. eb. ent-
 schlossen sein. ἡσυχίαν εἶχεν 5, 40, 3.
 ἡγήσασθαι 1, 18, 4. eine Ansicht fassen
 1, 39, 2. 102, 2. 2, 81, 4. 6, 40, 1.

ἡγεμονεύεσθαι 3, 61, 2.
 ἡγεμονία 4, 91, 2. 5, 16, 2. 69, 2.
 ἡγεμῶν τοῦ πλοῦ 7, 50, 2.
 ἡδεσθαι βραχεία 3, 40, 2.
 Ἡετιώνεια, ἰα 8, 90, 3.
 ἦδη 1, 18, 6. 4, 114, 1. 5, 49, 3?
 106? 113? 6, 38, 4. 51, 2. 7, 4, 3.
 πρὸς τὸ μετόπωρον ἦδη 8, 108, 1. χει-
 μῶνος ἦδη 1, 30, 4. ἦδη καὶ ὀψὲ ἦν 4,
 93, 1. πίσση ἦδη 6, 51, 2. 8, 20, 1.
 63, 1. ἦδη μάλλον 1, 3, 2. beim Superl.
 6, 31, 6. schon jetzt 1, 42, 2. ὅσον οὐκ
 ἦδη 8, 96, 2. ἦδη ἢ παρασκευή 1, 82,
 3. demnächst 2, 35, 3. 6, 32, 2. 65, 4.
 (7, 57, 7.) nach ἐνταῦθα etc. 6, 44, 3.
 sofort 3, 2, 2. 6, 34, 8. 90, 2. endlich
 91, 6. (8, 2, 2. 3.) in Erfahrungssätzen
 2, 77, 3. 4, 62, 2. vgl. 2, 89, 5. ver-
 dächtigt 5, 106. local 2, 96, 3. einge-
 schoben 7, 52, 2.
 ἡδονὴ λόγων 3, 40, 1. vgl. 6, 83,
 3. ἀκοῆς 3, 38, 5. τῶν ἐποτρυνόντων 1,
 84, 2. ἐν ἡ. 1, 99, 2. ἔχειν 3, 9, 1.
 82, 8. καθ' ἡδονήν 2, 37, 2. 65, 6. 6,
 17, 3. πρὸς ἡδονήν 2, 65, 5. ἡδονήν
 ἔχειν 3, 9, 1. 82, 8. 4, 108, 4.
 ἡδύς 2, 40, 3.
 Ἡδωνες, Ἡδωνοί 1, 100, 3.
 ἦθος 2, 64, 2. 6, 18, 8.
 Ἡιών 4, 7.
 ἦκειν 1, 18, 3. 137, 4. 2, 37, 1. 6,
 8, 1. 77, 2? 91, 6. 7, 21, 1.
 ἦκιστα. οὐχ ἦ. 1, 3, 1. 35, 3. 95, 1.
 8, 86, 7.
 ἦλικία 1, 80, 1. 3, 67, 2. 5, 26, 3.
 43, 1. 6, 24, 2. 26, 2. 7, 60, 3. 64, 1.
 8, 75, 3. τέκνωσιν ποιείσθαι 2, 44, 2.
 ἦλιοι 7, 87, 1.
 ἡμέρα 1, 129, 3. προεἶχεν ἡμέρα 3,
 49, 1. ἡ ἡ. ἐγένετο 7, 81, 1. περὶ τὰς
 αὐτὰς ἡ. τῆς μάχης 2, 83, 1. καθ' ἡμέ-
 ραν 1, 2, 1. 2, 37, 2. 3, 37, 1. 82, 2.
 7, 8, 1. 50, 3. ἐφ' ἡμέραν 4, 69, 3.
 ἡμέτερος 4, 10, 3. οἱ ἡ. 4, 126, 1.
 τὰ ἡ. 3, 13, 3.
 ἡμίθεος 5, 16, 5.
 ἡμισυ 1, 8, 1. 4, 83, 3. 5, 16, 6.
 8, 68, 4. ἡ ἡμίσεια τῆς στρατιᾶς 6, 62,
 4. vgl. 5, 31, 2. αἱ ἡμίσειαι τῶν νεῶν
 8, 35, 2.
 ἦν 6, 79, 1. nachgestellt 3, 31, 1.
 6, 13, 2. 18, 4. 79, 1. ἦν τε 7, 48, 6. ἦν τι
 6, 25, 3. ἦν τις καὶ 3, 46, 1. ἦν μή
 2, 24, 1. 5, 47, 7. 8, 46, 2. ἦν μή τις
 7, 11, 3. καὶ ἦν, ἦν καὶ 5, 45, 1.

ἡπειρωτικόν 3, 94, 3.
 ἡπειροί 6, 10, 3.
 ἡπειροῦν 2, 102, 3.
 ἡπειρωτῆς 1, 35, 4.
 ἡπερ 6, 40, 1?
 ἡπερ 1, 142, 2. 2, 67, 1.
 ἡπιος 2, 59, 2.
 ἡπου (γε) δῆ 1, 142, 1.
 Ἡραῖον 3, 68, 2.
 ἡσᾶσθαι 3, 57, 3. 4, 64, 1. 6, 69,
 4. 72, 2. 8, 66, 3. δεινοῦ 4, 37. ὄημα-
 τος 5, 111, 3. μέτρια § 4. vgl. 4, 64, 1.
 ἡσῶν 2, 3, 3. 3, 45, 1. οὐχ ἡσῶν
 1, 8, 1. 70, 5. 2, 52, 1. 3, 45, 5. 6,
 78, 2. οὐδὲν ἡσῶν 5, 31, 4. μηδὲν ἡ.
 4, 16, 3. οὐδενὸς ἡσῶν, ἡσῶν 2, 60, 4.
 7, 29, 4.
 ἡσυχάζειν 1, 120, 4. 3, 71, 1. 4,
 4, 1. 7, 58, 1. 8, 77. τῆς νυκτὸς τὸ ἡσυ-
 χάζειν 7, 83, 3. ἡσυχάσαι 3, 74, 3. ἡ-
 συχάσειν 1, 142, 4. 8, 71, 1.
 ἡσυχῆ 8, 69, 2.
 ἡσυχία 5, 53, 2. καθ' ἡσυχίαν 1,
 74, 4. 2, 93, 2. 3, 48, 7, 40, 2.
 ἡσυχον, τό 6, 34, 4.
 ἦτοι — γε 2, 40, 2.
 θάλασσα 1, 13, 1. 120, 2. 128, 5.
 2, 96, 1? ἡ τοῦ Εὐξείνου πόντου eb. ἡ
 ἑτέρα 1, 137, 1. Ἑλληνική 1, 4. σιάδιου
 τῆς 2, 86, 2. τὰ κατὰ θάλασσαν 7, 28, 4.
 θαλασσεύειν 7, 12, 2.
 θαλάσσιος 1, 7, 2.
 θάμβος 6, 31, 6.
 θανάτου δίκη 3, 57, 3. πλὴν θ. 4,
 54, 2. ohne Art. 2, 24, 2. 3, 44, 2.
 θανάτωσις 5, 9, 7.
 θαρσαλέον, τό 2, 51, 4.
 θαρσεῖν 1, 69, 3. 4, 108, 4. 6, 11,
 5. 7, 37, 1. τὸ θαρσεῖν 1, 36, 1. θαρ-
 σῆσαι 3, 82, 7.
 θάρσησις 7, 49, 1.
 θαρσύνειν 2, 88, 1.
 θάρυψ 2, 80, 4.
 θάτερα. ἐς τὰ ἐπὶ θ. 1, 87, 2. vgl.
 7, 37, 2.
 θαῦμα. ἐν θ. εἶναι 8, 14, 2.
 θαυμάζειν 1, 38, 1. τῶν 3, 38, 1.
 6, 36, 1.
 θέα. κατὰ θεῶν 5, 7, 2.
 θεατῆς 3, 38, 3. θεαθῆν sonst eb.
 θειάζειν 8, 1, 1.
 θειασμός 7, 50, 4.
 θεῖν δρόμῳ 3, 111, 1. 4, 67, 5.

- θεῖον 5, 70. 105. 7, 77, 4? θεῖος νόμος 3, 82, 6.
 θέλειν u. ἐθέλειν 2, 51, 3. 6, 34, 4. Inf. erg. 6, 91, 3.
 θεός, ἡ 2, 13, 4. 15, 3. ὁ θεός 5, 77, 2. 7, 77, 4?
 θεραπεία 3, 11, 3. ἐν θεῷ ἔχειν 1, 55, 1.
 θεραπεύειν 1, 9, 2. 2, 51, 3. 6, 29, 3. 61, 4. χρήμασι 1, 137, 3. ἄλλα 6, 39, 1. τὰ ἱερά 4, 98, 2. τὸ ναυτικόν 2, 65, 4. τὴν ἀνοιξιν 4, 67, 3. τὸ δίκαιον 6, 79, 1. τὸ μὴ θορυβεῖν 6, 61, 4. μὴ λείπεσθαι 7, 70, 3. τὸ θεραπεῦον 3, 39, 5.
 θεράπων ohne Artikel 4, 16, 2.
 θέρμαι 2, 49, 1.
 θέρος 2, 1.
 θέσις 1, 37, 2.
 Θεσσαλία 1, 2. 2. Θεσσαλοὶ 1, 102, 3.
 θεωρεῖν 5, 18, 1. 50, 2. ἐς — 3, 104, 3.
 θεωρία 6, 24, 2.
 -θήκη 1, 8, 1.
 θῆτες 6, 43, 2.
 θνήσκειν. τεθνήκω 8, 74, 3.
 θορυβεῖν 6, 61, 4. εἶσθαι 4, 129, 5. 130, 3.
 Θορυκός 8, 95, 1.
 Θουρία 6, 61, 6. 7, 33, 5. 8, 35, 1.
 θρανῖται 6, 31, 3.
 θράσος 1, 120, 4. 4, 92, 5.
 θρασυκλῆς 8, 30, 2.
 θράσυλλος 5, 59, 5.
 θρασυμηλίδας 4, 11, 1.
 θρασεῖα 7, 77, 3.
 θριῶζε 1, 114, 2.
 θροῦς 4, 66, 2. 5, 29, 2.
 θύειν. ἱερά 2, 71, 2. ἐς τὰ ἱερά 6, 54, 5.
 θύματα 1, 126, 4.
 θυμούμενον, τό 1, 36, 1. 90, 2.
 θυσία 2, 38, 1.
 Ἰαλυσός 8, 44, 2.
 ἱατρός 6, 14.
 Ἰάς 4, 61, 2.
 ἰδέα 1, 109, 1. 2, 19, 1. 51, 1. 77, 2. 3, 62, 1. 112, 4. 6, 76, 3. 7, 81, 6.
 ἰδία 1, 95, 3. 115, 2? 132, 2. 2, 44, 2. 60, 3. 65, 4? 7? 9? 67, 1. 3, 2, 2. 34, 1. 4, 86, 2. 5, 39, 2? 42, 3. 7, 48, 5.
 ἴδιος 2, 60, 3. 4, 20, 1. 65, 4. 7, 9, 5, 39, 2. 8, 94, 3. τὰ ἴ. 1, 120, 1. 2, 37, 1. 6, 15, 1.
 ἰδιώτης 1, 115, 2. 2, 48, 2. 65, 4. 4, 2, 2.
 ἰδρῦειν 4, 104, 2. ἰδρῦσθαι 8, 40, 2.
 ἰέναι 1, 40, 2. 5, 18, 1. ἐπὶ τινα 3, 12, 2. ἐπὶ τι 2, 36, 3. 8, 92, 3. ἐς τι 1, 78, 2. 121, 1. 5, 30, 6? 6, 80, 1. ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς ἐπίνοιαν 3, 46, 4. πρὸς 1, 71, 2. für προσιέναι 1, 4. ἦσαν 1, 1, 1. 4, 42, 3.
 ἰέναι γλῶσσαν 3, 112, 3. ἦκαν 4, 38, 1. 7, 19, 4.
 Ἰέρα 3, 88, 1.
 Ἰεραμένης 8, 58, 1.
 ἱερομηνία 3, 56, 1 u. Zus. 5, 54, 2. ἰαί 65, 1.
 ἱερόν 1, 134, 2. 4, 90, 1. 6, 44, 3. 8, 35, 2.
 ἱερός. γῆ 1, 139, 2. ἱερά 2, 13, 4. 47, 3. 3, 104, 7. 5, 116, 1. 6, 19, 3. θύειν 2, 71, 2. τέλεια 5, 47, 10. καὶ ὄσια 2, 52, 2.
 ἱερῶσθαι 5, 1, 1.
 ἰζάνειν 2, 76, 1.
 Ἰηλυσός 8, 44, 2.
 Ἰθωμήτης 1, 103, 2.
 ἱκανός 1, 2, 3. 4, 72, 4. 6, 17, 6. 8, 56, 3. τὸ ἐσβάλλειν 6, 17, 6.
 ἱκανῶς 1, 91, 2.
 ἱκνεῖσθαι 1, 99, 3. 5, 40, 1.
 ἱναπερ 4, 48, 5.
 Ἰόνιος 6, 30, 1.
 ἱπποκρατεῖν 6, 71, 2.
 Ἰπποκράτης 6, 5, 4. 8, 99, 1.
 ἵππος 3, 62, 4. διακοσία 1, 62, 2.
 ἱπποτροφία 6, 12, 2. 15, 2.
 Ἰσθμία 8, 10, 1.
 Ἰσθμοῖ 5, 18, 10.
 ἰσοδίαυτος 1, 6, 3.
 ἰσοκίνδυνος 6, 34, 7.
 ἰσομοιρεῖν 6, 39, 1. πρὸς τινα 6, 16, 4.
 ἰσομοιρία 5, 69, 2. 7, 75, 6.
 ἰσονομεῖσθαι 6, 38, 4.
 ἰσονομία 3, 82, 8.
 ἰσόνομος 3, 62, 2.
 ἰσοπαλῆς 2, 39, 2.
 ἰσοπληθής 6, 37, 2.
 ἰσόρροπος 7, 71, 1. τῶν ἔργων 2, 42, 1.
 ἴσος 1, 132, 2. 2, 42, 1. 3, 45, 1. 4, 59, 3. 6, 16, 4. 39, 1. 7, 27, 3. καὶ παραπλήσιος 7, 42, 2. δίκαι ἴσαι καὶ ὁμοῖαι 5, 27, 2. ἀπὸ τῆς ἴσης 1, 15, 3.

ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ 1, 27, 1. ἴσον ἔχειν 5, 31, 3. βουλευέσθαι 1, 91, 4. 2. 44, 3. ἴσα ξυναπονεύοντες 7, 71, 3. μέτεσι πᾶσι τὸ ἴσον 2, 37, 1. τὸ ἴσον νέμειν 1, 71, 1. τῷ ἴσῳ τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν 1, 34, 2. ἴς (τὸ) ἴσον καθιστάναι 1, 39, 1. 121, 3. ἐν ἴσῳ (ἰσίν) 2, 60, 4. 61, 3. gleichmässig 6, 78, 1. ἐξ ἴσου νέμειν 1, 120, 1. δεδιέναι 4, 62, 3. ἀμύνεσθαι 4, 63, 2. ἀπὸ ἴσου 3, 84, 1. ἐν ἴσῳ 6, 78, 1. ἐν τῷ ἴσῳ σπερίσχεσθαι 4, 106, 2. ἐκ τοῦ ἴσου γίγνεσθαι 2, 3, 3. ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν 1, 77, 2 vgl. § 3. 99, 2. 136, 3. 143, 4. 2, 89, 1. 3, 10, 2. 4, 19, 2. 5, 101. κριταὶ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου 1, 99, 2. 3, 37, 5. vgl. 42, 4. ἐξ ἴσου 1, 120, 1. ἐκ τοῦ ἴσου 3, 12, 2. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις 5, 79, 1. ἐπὶ (τῇ) ἴσῃ 1, 145. 5, 15, 2. ἴσα καὶ ἰκέται 3, 14. ἰσαίτερος 8, 89, 3.

ἰσόψηφος 3, 79, 2.

ἰστάναι τείχη 1, 69, 1. τροπαῖον 1, 30, 1.

ἴστασθαι 4, 52, 1, ἔστηκώς 1, 130, 1. ἄνεμος 2, 97, 1. κατὰ βορέαν ἔστηκώς 6, 104, 3. σῆναι ὀρθῶς 5, 102. εὖ ἐστώτων τῶν πραγμάτων 5, 46, 2. μετὰ πνος 1, 33, 3. 3, 39, 2. τὸ τῆς τύχης μεθ' ἡμῶν σῆναι 7, 61, 2. ἔχειν πρὸς ὃ τι χρὴ σῆναι 3, 11, 3. πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην σῆναι 4, 56, 4. ὅσοι πρὸς οὐ δικαίους ἰσάμεθα 5, 104.

ἴσχειν 1, 110, 2 7, 50, 3.

ἰσχύειν τι 1, 9, 3? ἢ 3, 39, 7. vgl. 1, 142, 2. ἰσῦσαι 1, 3, 2.

ἰσχυρίζεσθαι 3, 44, 2. 4, 23, 1. 6, 55, 1. 7, 49, 4.

ἰσχυρός. τείχος 4, 9, 4. ἰσχυρόν (τι) 3, 6, 1.

ἰσχύς 4, 35, 2. 65, 4. μάχης 2, 97, 5. φύσεως 1, 138, 3. ἰσχύος θράσος 4, 92, 5. δικαίωσης 4, 86, 4. παρὰ ἰσχύος τῆς δυνάμεως 7, 66, 3. ἰσχύον ἔχειν 1, 36, 1.

ἴσως. τάχ' ἂν ἴ. 6, 10, 2.

Ἰταλιώτης 6, 44, 4.

Ἰταλός 6, 2, 5.

Ἰτητέον 1, 72, 1.

Ἰχθῦς 2, 25, 3.

Ἰων 8, 39, 2.

Ἰωνες 7, 5, 3. 8, 25, 3.

Ἰωνία 1, 2, 3. 2, 9, 3.

κά 5, 77, 2.

καθά 4, 118, 8.

καθαιρεῖν 1, 4. 77, 4. 3, 13, 6. 5, 103, 1. 6, 83, 2. 92, 5. 4, 116, 2. σήλας 5, 56, 3.

καθαίρειν 1, 4.

καθαιρέτης 4, 83, 3.

καθαιρετός, ἕως 1, 121, 3.

καθάπερ 5, 18, 5.

καθάρως 5, 8, 2.

καθέδρα 2, 18, 3.

καθέζεσθαι 1, 24, 4. 136, 2. 7, 67, 2.

καθέλκειν 6, 34, 4.

κάθεξις 3, 47, 3.

καθέσωσιν 3, 104, 4.

καθηγεῖσθαι 6, 4, 2.

καθησθαι 3, 38, 5. 46, 2. 4, 124, 4. 5, 85, 1. Aug. 5, 58, 4.

καθιέναι κώπας 2, 91, 3. ἄρματα 6, 16, 2. τείχη 4, 103, 4.

καθῖσα 4, 93, 1. 6, 66, 1. καθίζεσθαι 1, 136, 2.

καθιστάναι 2, 75, 1. 4, 78, 6. 117, 3. 8, 39, 2. ἴς γυγῆν 3, 108, 1. (2.)

4, 68, 1. 75, 2. ἴς ἐκπληξιν 6, 36, 2.

ἴς ἴσον 1, 39, 1. ἀνέλπιστον 3, 46, 1. mit dem Inf. 1, 140, 6. 6, 16, 6.

καθίστασθαι, κατασιῆναι, καθεσιάναι 1, 49, 2. 2, 1, 1? 3, 86, 2. 4, 75, 2. 5, 4, 3. 88. 8, 90, 2. κέρας εὐώνυμον

Σχιρῖται 5, 67, 1. πρέσβεις 3, 70, 2.

ἐπὶ τὸ πλῆθος 4, 84, 2. ἴς τοῦτο 8, 68, 1. ὥρα 4, 6, 2. ἡλικία 2, 36, 2. πόλεμος 1, 1, 1. 3, 3, 1. ἐκκλησία 1, 31, 3. (ἄρχων) 6, 55, 3. ἐν τῷ ὁμοίῳ 2, 49, 3

καθεσιῶτος 1, 76, 2. vgl. 132, 2. 4, 80, 2. 97, 2. τὸ καθεσιός 1, 73, 1. vgl. 7, 67, 2. νόμιμον 3, 9, 1. für εἶναι 1, 6, 3. 102, 3. vgl. 3, 10, 1. 4, 92, 3. 6, 82, 3. ἐπὶ Ἀθηναίους 4, 97, 2. ἴς πόλεμον 1, 23, 5. 44, 2. 6, 6, 2. ἴς γυγῆν 4, 68, 1. 6, 70, 2. ἴς γόβον etc. 2, 81, 4. 4, 96, 4. ἴς φιλονεικίαν 7, 28, 2. ἴς τοῦτο 8, 38, 3. ἴς ἐπιμαρτυρίαν 2, 74, 1.

καθίστασθαι, καταστήσασθαι 4, 90, 4. 107, 1. vgl. 1, 114, 2. 5, 11, 3. 6, 83, 3. 8, 23, 5. 95, 4. γυλακῆν 4, 82, 54, 4. ὦν ἔδει 1, 125. ἀρχήν 6, 54, 4.

ἴς τὴν ἀρχήν 8, 70, 1. ἴς τοιοῦτον 8, 76, 4. ἴς τὸ ξυμμέρον 4, 60, 1.

καθόσον 6, 88, 1.

καθότι 6, 8, 3. vgl. κατά.

καθύπερθεν 5, 59, 3.
καθύπερτερος 5, 14, 1.
καί I) und 1, 7, 2. 138, 4. ἐπὶ
Καίνου καὶ Καρίας 1, 116, 3. vgl. 2,
79, 2. 3, 109, 3. 113, 1. 6, 31, 3. 88,
11. vgl. 3, 33, 1. 4, 61, 1. 6, 31, 3.
43, 2. 8, 63, 1. καὶ ὅσοι und so viele
sonst 1, 95, 1. 113, 2. vgl. 3, 2, 1.
111, 1. 4, 5, 1. 6, 71, 2. (mit τε 6,
76, 3.) 88, 7. 8, 1, 1. 98, 1. τοὺς Πε-
λοποννησίους καὶ ἀστυγείτονας 1, 80, 2.
vgl. 5, 112, 2. οἱ ξύμμαχοι καὶ νησιῶ-
ται 5, 84, 2. 8, 63, 1. zw. 3, 104, 7.
τὸ ἥμισυ καὶ τὸ πλεόν 7, 80, 3. vgl.
48, 4. u. 3, 17, 1. αὐτοὺς καὶ τοὺς με-
τοίκους 4, 90, 1. 131, 1. 8, 55, 3. ver-
bindet Verschiedenartiges. μετρία ἐσθῆς
καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον 1, 6, 3. ἐν ᾧ —
καὶ ὅπερ 6, 89, 5. μετὰ τῶν φυγάδων
καὶ προσλαβόντες 1, 26, 3. vgl. 7, 20,
2. αὐτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας 5, 18,
3. τιμωροὶ καὶ νομιζόντες 4, 2, 2. τοῖς
σπαρτοῖς καὶ ποιούντες 4, 48, 3. vgl. 1,
138, 3. 2, 51, 1. 76, 3. πολλῶν θορύβῳ
καὶ πεφοβημένοι 3, 77, 1. διὰ θορύβου
καὶ ἄσιτοι 7, 40, 3. νομίσαντες καὶ ὑπο-
ψία 1, 107, 4. ἀπαράσκευοι καὶ ἐξαιφνης
3, 4, 1. vgl. 82, 2. 7, 4, 6. 8, 48, 6.
zw. 6, 48, 1. τῷ ἀδοκῆτῳ καὶ ἀμφοτέ-
ρωθεν 5, 10, 7? [τοῦ χεიმῶνος πελευ-
τῶντος ἤδη καὶ πρὸς ἕαρ 5, 39, 2.] ἀπέ-
φαινε πολλὴν εὐπορίαν καὶ καρτερὸν ὄν
αὐτό 4, 3, 2. 5, 10, 4. ἅμα τῷ τειχισμῷ
καὶ τοῦ ἤρος ἀρχομένου 7, 20, 1. vgl.
8, 10, 3. περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ ἅμα
φυλακῆν 2, 26. ἰδῶν καὶ ἅμα πρὸς τὴν
ἑαυτοῦ δύναμιν 5, 9, 3. ἐπὶ πλείεστα εἶδη
καὶ μάλιστα εὐτραπέλους 2, 41, 1. τοῦ
χεიმῶνος τελευτῶντος ἤδη καὶ πρὸς ἕαρ
5, 39, 2. περὶ τινος καὶ ὅπως 7, 56, 1.
von Participien 1) verschiedene Tem-
pora. προσδεόμενοι καὶ παρασχόμενοι 2,
41, 2. vgl. 6, 28, 2. 90, 3. 7, 48, 4.
νομίσαντες καὶ ὄντες 5, 34, 3. vgl. 7,
85, 4. ἐλθόντας καὶ κεκτημένους 7, 66,
2. 2) verschiedene Casus. ἐπελθῶν καὶ
ὄντων 1, 2, 1. vgl. 2, 28. 4, 29, 1. 6,
52, 2. 7, 50, 2. 8, 14, 1. 45, 1. 108, 3.
ἀποτειχισθείσης αὐτῆς καὶ ἔχων 1, 65, 1.
vgl. 68, 1. 4, 111, 1. 5, 43, 3. 46, 1.
116, 2. προσβαλόντες καὶ οὐ προσδεχο-
μένων 8, 28, 2. vgl. 8, 42, 4. ἀναπε-
παυμένους καὶ ἑορτῆς οὐσης 7, 73, 2.
vgl. 3, 79, 2. 8, 3, 1? ἰσομένην καὶ
ὄντες 4, 27, 1? vgl. 4, 32, 1. προι-

σχομένους καὶ ζωγράφαντες 3, 66, 2. ὄντι
ἀσθενεῖ καὶ ἀνθρώπων οὐκ ἐνότων 2,
25, 1. vgl. 4, 74, 1. βουλομένων τῶν
Μυκηναίων καὶ δοκοῦντα 1, 9, 2. πολε-
μούντας καὶ τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου
ὄντος 1, 14, 3. vgl. 4, 8, 3. ἀνελόμενοι
καὶ ὅτι 1, 54, 4. ἀκούσαντες καὶ ἐπειδῆ
5, 44, 1. πυθόμενοι καὶ ὡς 5, 55, 3.
ὡς ᾗσθητο καὶ ὄρων 4, 116, 1. σωζομέ-
νων ὑμῶν καὶ διὰ τὸ μὴ ἀντέχειν 6, 84,
1. ἀπειροὶ ὄντες τοῦ μεγέθους καὶ ὅτι
6, 1. οἱ Ἄ. καὶ ὅσοι 3, 103, 1. ἀνδράσι
καὶ ὅσοι 3, 68, 2. vgl. 2, 48, 2. 3, 93,
2. 7, 23, 4. 54. κατὰ τὸ παρεῖκον καὶ
ἤ 4, 36, 2. περὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ ὅπη
7, 51, 5. ὁ ὄμιλος καὶ εἴ τις 6, 32, 2.
vgl. 30, 2. 3, 35. 5, 3, 3. 6, 58, 2. καὶ
ἦν 8, 63, 3. εἴτις — καὶ ὅτου πέρι 5,
18, 10. ὅσος — καὶ εἴ τις etc. 1, 144,
3. πρὶν ξυγκλησθῆναι καὶ ἕως ἦν 4, 67,
5. verbindet e. rel. u. selbständigen Satz
6, 64, 4. vgl. 1, 106. 4, 67, 1. 5, 2,
2. 5, 1. 7, 29, 4. ein Particip u. einen
Satz 5, 61, 3. zw. 55, 3. u. ὅτι 5, 83,
4. 89, 4. überflüssig beim Particip 1,
1, 1. 61, 3. 67, 3. 109, 3. 2, 76, 1. 4,
19, 2. 97, 2. 7, 21, 2. 53, 3. 8, 7, 1.
66, 2. 68, 3. synonym mit γάρ 2, 25,
4. mit e. Relativ 2, 93, 3. mit ὅτε 1,
50, 5. vgl. 4, 69, 3. und auch 1, 27, 3.
4, 42, 3. und so auch 1, 107, 3. 4, 63,
1. 67, 5. 80, 3. 6, 17, 1. 6. 83, 2. 7,
71, 6. vgl. νῦν, τότε, ἅμα u. zu 7,
80, 1. und zwar 2, 96, 3. 4, 16, 2. 6,
4, 3. 7, 48, 4. 8, 8, 2. 34, 2. 65, 3.
oder 3, 82, 2. für ὡστε 6, 36, 1. steht
und fehlt 3, 6, 2. καὶ ταῦτα 3, 66, 2.
καὶ οὐ 4, 99. 6, 92, 2. καὶ — δέ 1, 132,
4. καὶ — τε 1, 9, 3. καὶ — τε — καὶ
1, 124, 3. 5, 17, 2. καὶ δύο καὶ τρία
1, 82, 3. καὶ — καὶ verbindet e. Dativ
u. e. absol. Ge. 8, 10, 3. anakolutisch
3, 67, 4. 5, 61, 2. 88. 8, 1, 4. als.
ἴσα καὶ 3, 14. παραπλήσιος καὶ 7, 70,
1. ἐν τῷ ὁμοίῳ καὶ 6, 11, 1. ὁμοίως καὶ
4, 64, 1. 8, 76, 2. vgl. τέ.

II) auch 1, 13, 2. 3. 120, 1. 2, 46.
54, 4. 64, 3. 90, 1. 4, 2, 2. 17, 2. 32,
2. 62, 1. 85, 2. 96, 1. 98, 2. 114, 1?
125, 1. 5, 13. 43, 1. 83, 4. 98. 109.
6, 20, 2? 34, 5. 76, 1. 91, 3. 7, 20, 1.
57, 5. 8, 69, 2. 86, 5. kurz 1, 43, 2.
οὐδέπω καὶ νῦν 6, 16, 6. vgl. ξυνδο-
κεῖν. δράσαντες τι καὶ κινδυνεῦσαι 1,
20, 3. vgl. 4, 99. zugleich 8, 83, 1.

zum ganzen Satze gehörig 1, 120, 1. 138, 5. 2, 35, 1. 3, 42, 5? 82, 8. 4, 20, 2. 27, 3. 5, 38, 5. 45, 2. 7, 9, 1. και nach δέ zum ganzen Satze gehörig 1, 95, 4. νῦν δὲ και 2, 77, 4. και αὐτοί 3, 4, 2. 61, 1. 4, 73, 4. 5, 8, 1. και οὗτος 4, 55, 3. 7, 83, 2. vgl. αὐτός u. οὗτος. και σφίσι 4, 96, 1. ἔχει δὲ και οὕτως 6, 82, 1. im Nachsatze 2, 21, 1. 2, 93, 3. 7, 43, 1. 75, 1. 8, 27, 5. ἢ και 2, 38. vgl. 1, 140, 2. ἢ και — ἢ και 1, 35, 3. εἴτε και — εἴτε και 6, 60, 2. vgl. εἶ. ἄλλοι δὲ και 7, 71, 3. οἱ μὲν και 7, 12, 1. 85, 4. 8, 47, 2. οἱ δὲ και 2, 85, 1. 5, 54, 3. 6, 10, 2. 53, 1. 69, 1. 7, 85, 5. τὸ δὲ τι και 1, 107, 3. τί και 6, 38, 4. ὅς και 2, 17, 1. 3, 20, 1. ὅ τι και 4, 48, 5. εἰσὶν οἱ και 2, 49, 5. 7, 13, 3. 57, 3. ὅσπερ και 3, 114, 2. 4, 56, 2. 80, 2. 8, 92, 4. ὥσπερ και 1, 82, 2. 2, 13, 2. 15, 2. 5, 92. 6, 68, 2. 7, 48, 4. ὥσπερ και ἄλλο τι 1, 142, 4. vgl. 70, 1. 7, 70, 7. ὅσος και 1, 15, 2. 2, 47, 3. 49, 4. ὄθεν και 1, 15, 2. διὸ και 1, 128, 1. διότι και 6, 83, 1. 89, 3. ὅτι και 4, 62, 3. ἐπειδὴ και 4, 73, 4. 133, 1. 5, 29, 2. 8, 88. ἵνα και 6, 22, 2. auch nur 5, 74, 2. 6, 23, 1. 90, 2. 7, 13, 1. και ὁτιοῦν etc. 1, 77, 2. schon. και πρότερον 6, 88, 5. vgl. 1, 18, 1. 8, 52, 2. 83, 1. ἤδη και ὄψις ἦν 4, 93, 1. 8, 61, 3. και πάλαι 3, 39, 5. anders 1, 25, 4. sogar 2, 65, 6. 3, 11, 1. 84, 2. 4, 98, 4. 6, 11, 2. 37, 2. 8, 96, 3. vgl. 1, 3, 3. και δὶς 1, 44, 1. 5, 10, 9? vgl. 3, 87, 1. 7, 81, 3. και διπλασίως 8, 1, 3. και πολλάκις 2, 44, 2. και αὐθις 2, 48, 2. και ἀμφοτέροι 6, 80, 1. vgl. 5, 73, 1. και ἄγαν 4, 63, 3. 7, 50, 4. και πάνυ 1, 3, 2. 2, 11, 4. 65, 9. 3, 30, 1. 93, 2. 4, 129, 5. 6, 10, 2. 8, 46, 5. 50, 4. 82, 2. και παντάσῃσιν 7, 6, 3. ἢ και μᾶλλον 1, 11, 2. και πολύ 1, 25, 4. 6, 24, 2. και ἐπὶ πολύ 3, 98, 1. και πλείους 5, 73, 5. 6, 25, 3. 7, 49, 4. vgl. 5, 109. και τὰ πλείω 4, 10, 2. και πρὸς τὸ πλεῖον 3, 11, 1. και πᾶν 3, 82, 1. vgl. 111, 2. και ἀπὸ πάντων 4, 14, 4. vgl. 1, 6, 1. 3, 45, 5. και ἅπαντες 1, 3, 2. 2, 9, 1. 4, 23, 3. και ξύμπαν 6, 39, 2. και ξύμπαντες 6, 18, 5. 7, 28, 2. vgl. 6, 39, 2. και τὸ ξύμπαν 3, 68, 3. και διαφερόντως 1, 138, 3. και αἰφνιδίως 2, 53, 1. και μέσως 2, 60, 4. και ἀεὶ 4,

133, 1. και ἀλογώτερα 6, 46, 2. και τὸ ἐλάχιστον 6, 105, 2. και ἀπιστότατος 4, 17, 4. και μάλιστα 5, 106.

III) εἶ (ἦν) τις και (μὴ) 3, 46, 1. 6, 33, 4. 89, 2. 8, 2, 1. και τις και 1, 75, 2. 6, 69, 1. 8, 10, 3? 80, 3. και γὰρ και 6, 61, 2. 8, 64, 2. vgl. 4, 31, 3. 83, 1. vgl. γὰρ. ἀλλὰ και 8, 27, 2. vgl. ἀλλά.

Καιάδας 1, 134, 3.

καινός 3, 30, 2. ἐκ καινῆς 3, 92, 9.

καινότης 3, 38, 4.

καινοῦν τὰς διανοίας 3, 82, 3.

καίπερ 7, 75, 4.

καίριος 4, 10, 4.

καιρός 1, 58, 1. ἔργου 2, 40, 1. λόγου 2, 43, 1. τύχης 2, 42, 3. ἐστίν 4, 54, 4. 90, 3. καιρόν ἔχειν 1, 42, 2. καιρόν u. καιρός λαμβάνει 2, 34, 4. ἐν καιρῷ 4, 59, 3. μετὰ καιροῦ 6, 85, 1. καιροί 1, 36, 2.

καίτοι 2, 64, 4. κ. — γε 1, 3, 2.

κακία 3, 58, 1. 61, 1.

κακίξεσθαι 1, 105, 5. 5, 75, 2.

κακοξύνετος 6, 76, 4.

κακοπραγεῖν 2, 43, 4. 4, 55, 4.

κακός 6, 38, 2. 86, 2. γίγνεται 6, 80, 2. 86, 2. κακόν 2, 5, 2. 42, 2. 8, 72, 2. κακόν κακῷ ἰᾶσθαι 5, 65, 2.

κακοτροπία 3, 83, 1.

κακοτυχεῖν 2, 60, 2.

κακοῦν μέγιστον 7, 24, 3. 8, 78, 2. οὔσθαι 4, 87, 1.

κακουργεῖν 5, 16, 1.

κακοῦργος 3, 82, 7.

κακῶς 3, 78, 1. 6, 51, 1. 8, 46, 5.

κάκωσις 2, 43, 3.

καλάμων ταρσοί 2, 76, 1.

καλεῖσθαι 3, 82, 7. ἢ καλεῖται ἢ ἐορτή 1, 126, 4. τινός 8, 6, 3. καλούμενος 2, 19, 2. 7, 53, 2. 57, 7. 80, 3. 4, 8, 4. 76, 2.

καλλιπεῖσθαι 6, 83, 2.

καλός 4, 126, 4. ὀνόματα 5, 89, 1. κάγαθοί 8, 48, 5. τὸ καλόν 5, 46, 1. 7, 71, 1. ἐν καλῷ 5, 59, 4.

καλῶς 1, 5, 2. 3, 38, 3. 5, 36, 2? 65, 6. 6, 12, 1. 6, 33, 3. 68, 1. ὀρᾶν 5, 9, 3. φέρεσθαι 2, 60, 2. παρέχει 5, 14, 1. παράπλου 1, 36, 3.

κάλως. ἀπὸ κάλω 4, 25, 3.

κάμνειν. κεκμηότες 3, 59, 2.

κάμπτειν 3, 58, 1.

κανοῦν 6, 56, 1.
 καρδία 2, 49, 2.
 Κάρεις 1, 8, 1. 7, 57, 4.
 Καρία 2, 9, 3.
 Καρνεῖος 5. 54, 2.
 καρπός 3, 15.
 καρτερεῖν 4, 66, 2. Part. 7, 48, 2.
 καρτερός 1, 49, 1. ρά 2. 100, 1.
 κατά 1) mit dem Ge. καθ' ἑρῶν 5, 47, 10. zw. 1, 33, 3. 7 28, 1. vgl. ἄκρα.
 II) mit dem Ac. κ. κορυφήν 2, 99, 1.
 κ. βορέαν ἑστηκώς 6, 104, 3. κ. πρύμναν 2, 97, 1. κ. τὸν Ἀχελῷον ἐπλευσε 3, 7, 2. ὁδὸς κατὰ nach — hin 7, 80, 2. vgl. 4, 112, 2. 5, 58, 3 u. χώρα. an, bei 1, 13, 5. (unter 3, 108, 2. 7, 78, 1.) 7, 44, 1. 8, 86, 7. in 1, 48, 3. auf 2, 76, 3. gegenüber 1, 48, 3. 2, 30, 2. 4, 134, 1. 6, 102, 1. 104, 3. 7, 6, 2. 8, 25, 4. 105, 3. κατ' ἀλλήλους ἐπολέμουν 1, 15, 3. ὁ κατ' αὐτοὺς βίος 6, 16, 5. οἱ κατὰ τὸν πόλεμον 2, 25, 3. μεῖζω ἢ κατὰ δάκρυα 7, 75, 4. vgl. 2, 50, 5, 102, 7, 45. nach, gemäss 1, 22, 3. vergleichbar 2, 62, 3. κατ' ὀλιγαρχίαν πολιτεύειν 1, 19. καθ' ἡδονήν 2, 37, 2. 65; 6. καθ' ὑπερβολήν 2, 45, 1. κατὰ λόγον 2, 89, 4. 3, 39, 4. 6, 25, 3. κατὰ πάντα ἀγαθός 4, 81, 2. vgl. 7, 58, 4. κατὰ τὸ αὐτὸ 5, 65, 37 8, 5, 5. κ. τὰ αὐτὰ 5, 66, 3. καθ' ἑν 7, 75, 1? καθ' ὅ τι 1, 35, 3. 69, 2. 4, 118. 9. 6, 8, 3. κ. πίσυν 1, 136, 2. κατ' ἐπήρειαν 1, 26, 4. für διὰ 2, 97, 4. 5, 43, 2. 97. 6, 85, 3. κατὰ τὸ ὄμορον 6, 88, 1. vgl. 7, 57, 6 und ξυγγενής u. ξυμμαχικόν. κατὰ τὸ ὑπήκοον 4, 99. κατὰ σιάσιν 3, 2, 2. τὸ καθ' αὐτόν 2, 11, 2. 60, 2. 87, 5. καθ' αὐτούς 1, 79, 1. 3, 78, 1. vgl. 4, 64, 2. 65, 1. 8, 78, 1. 87, 1. γίγνεσθαι 5, 112, 1. κατ' ἀλλήλους ξυνίστασθαι 8, 83, 2. vgl. 7, 28, 3. (von der Zeit 1, 127, 2.) ἢ καθ' ἑμᾶς αὐτοὺς πολιτεία 1, 68, 1. vgl. 6, 88, 4. κ. ξυστάσεις γίγνεσθαι 2, 21, 2. καθ' ἑν γ. 3, 10, 3. κατὰ κώμας 1, 5, 1. κ. ἔθνη 1, 3, 2. 122, 2. 6, 67, 4. κ. πόλεις 1, 119, 1. 2, 15, 1. 78, 1. 3, 16, 3. vgl. 1, 46. 2. 2, 22, 3. 83, 4. 4, 109, 3. κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν 7, 13, 2. κατ' οἰκίας ξυνιέναι 8, 93, 2. κ. πόλιν 1, 122, 2. κ. μέρος 3, 49, 2. κ. τέλη 6, 42. κ. θίρος 2, 1, 1. κατ' ἀναπαύλας 2, 75, 2. κατὰ διαδοχὴν 4, 8, 7. vgl. ἡμέρα. κατὰ χρόνους 1, 117, 3. κατ' ὀλίγους 3, 111, 1. vgl. 78, 1. 4,

32, 3. 47, 2. κατ' ὀλίγον 4, 10, 4. κατὰ μικρόν 4, 111, 1. κατὰ βραχύ 1, 64, 2. 4, 96, 3. 8, 106, 2. καθ' ἑκάστους 1, 3, 2. 2, 64, 3. 4, 64, 3. 7, 64, 2. καθ' ἕκαστον 2, 41, 1. καθ' ἑν ἕκαστον 7, 70, 6. vgl. 75, 1. κ. μίαν 2, 84, 1. 90, 3. κατ' ὀλίγον 1, 69, 3. vgl. ὀλίγος. κ. μόνας 1, 32, 4. κ. πόδας 3, 98, 2. 4, 126, 6. 5, 64, 2. κατὰ πάντα 6, 37, 1. 7, 87, 6. κατὰ πολλά 1, 121, 1. κατὰ τοῦτο 4, 9, 4? κατὰ ταῦτο 8, 87, 2. κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο 8, 66, 3. πλὴν καθ' ὅσον 6, 54, 6. vgl. κράτος.

καταβαίνει τροφή 8, 45, 5.
 καταβάλλειν 1, 27, 2. 5, 26, 1. 8, 71, 3.
 καταβιβάζειν 5, 65, 4.
 καταβοᾶν 1, 67, 1. 115, 2. 5, 45, 4.
 καταβολή 1, 73, 1. 8, 87, 3.
 καταβυρσοῦν 7, 65.
 κατάγγελλτος 7, 48, 1.
 κατάγειν 4, 68, 5.
 καταγιγνώσκειν 3, 45, 1. 6, 34, 7.
 κατάγνωσις 3, 16, 1. 82, 8.
 καταγωγαί 6, 42.
 καταγώγιον 3, 68, 2.
 καταδαμάσασθαι 7, 81, 6.
 κατάδηλος mit dem Inf. 4, 47, 1.
 καταδούλωσις 3, 10, 2.
 καταδύειν 1, 50, 1.
 καταεινεῖν 4, 122, 1.
 καταίρειν 1, 37, 2.
 καταισχύνεσθαι 6, 13, 1.
 κατακλήειν 5, 83, 4.
 κατακλύζειν 3, 89, 2.
 κατακολπίζειν 8, 92, 4.
 κατακομιδή 1, 120, 2.
 κατακρατεῖν 6, 55, 4.
 κατακτιᾶσθαι 4, 86, 4.
 καταλαμβάνειν 2, 18, 1. 4, 3, 3. 20, 1. 31, 3. 77, 2. 86, 1. 8, 63, 2? Part. 1, 59. ὄρκους 1, 9, 1. zw. 5, 21, 2. 7, 57, 10.
 καταλέγειν 3, 75, 2.
 καταλείπειν. καιρῶ 2, 43, 2. Inf. 4, 127, 2.
 καταλεύειν 1, 106.
 καταληπτός 3, 11, 2.
 κατάληψις 3, 33, 3.
 καταλιμπάνειν 8, 17, 1.
 κατάλογος 6, 26, 2. 31, 4. 43, 2.
 καταλύειν 1, 18, 1. 82, 5. 3, 46, 1. 5, 31, 2. 89, 7, 31, 3. 8, 58, 5. τινί eb.? παρὰ τινι, τινά 1, 136, 2. ἐς τὴν

νῦν πόλιν 2, 15, 2. εσθαι 4, 18, 3. 6, 36, 3.

καταμέμψασθαι 7, 77, 1.

κατάμεμψις 2, 41, 2. 7, 75, 4.

καταναγκάζειν 1, 75, 2.

κατανοεῖν 1, 126, 3. mit dem Particip 2, 3, 2.

καταντιχρύ 7, 57, 5.

καταπαύειν 1, 107, 3.

καταπλήσσειν ἐπὶ τι 2, 65, 6. —

πλαγῆναι τι 1, 81, 2. 4, 10, 2.

καταπροδιδόναι 1, 86, 3. 4, 10, 2. 7, 48, 4.

καταράσσειν 7, 6, 3.

καταρρεῖν 7, 84, 2.

κάταρσις 4, 26, 5.

κατασεῖειν 2, 76, 3.

κατασκευάζεσθαι 1, 93, 5. 2, 17, 2. 78, 3. 85, 1. Passiv 2, 85, 1. 6, 91, 6.

κατασκευή Anlage 1, 10, 2. 8, 5, 1. Mobilien 2, 5, 2. vgl. 16. 38. 65, 1.

97, 3. 6, 31, 3. πολέμου 2, 78, 3.

κατασκήπτειν τι, ἔς τι 2, 49, 5. vgl. 47, 2.

κατάσκοπος 8, 41, 1.

κατασπέρχειν 4, 126, 5.

κατάστασις 4, 55, 2. 8, 72, 2.

καταστροφή 2, 42, 2.

κατατιθέναι 1, 27, 1. 5, 47, 13. εσθαι 7, 83, 3. ὁμήρου 3, 28, 3. 4, 57, 4. δόξαν 4, 87, 4. χάριν 1, 33, 1. ξυμ-

γοράν 4, 20, 2. πόλεμον 1, 121, 1.

κατατραυματίζειν 4, 14, 1.

κατατρίβειν 8, 46, 2.

καταγανές 1, 63, 2.

καταφέρειν, εσθαι 1, 137, 2. 7, 71, 5.

κατάφευξις 7, 38, 3.

καταφλεχθῆναι 4, 133, 1.

κατάφρακτος 1, 10, 7.

καταφρονεῖν 3, 83, 2. τινός τι 8, 8, 3. τινά 6, 34, 8. καταφρονήσας 7,

63, 3. 8, 25, 3.

καταφρόνημα 2, 62, 5.

καταφρόνησις 1, 122, 4.

καταφυγή ἀμαρτημάτων 4, 98, 4.

καταφωρᾶν 1, 82, 1. 8, 87, 5.

κατείργειν 4, 98, 4. 6, 6, 2.

κατεργάζεσθαι 6, 11, 1.

κατέρχεσθαι 5, 7, 3. 8, 81, 3.

κατέχειν 1, 103, 3. 3, 105, 1. 5, 2, 6, 95, 8, 86, 4. Aο. 1, 6, 3. 2,

62, 4. 6, 9, 3. 7, 66, 2. vgl. 6, 39, 2. Fu. 4, 2, 2. intr. 1, 10, 1. 3, 89, 2. 4,

32, 2. (zw. 6, 95, 8, 100, 2.) wider-

stehen 4, 92, 5. εσθαι 3, 12, 1. 45, 3. 107, 2. ἔς ὀλίγον 8, 38, 2.

κατηγορεῖσθαι 1, 95, 2.

κατηγορία 1, 69, 5.

κατήφεια 7, 75, 4.

κατιέναι 2, 25, 3.

κατοικῆσαι 3, 34, 2. 8, 108, 3. κατοικῆσθαι 1, 120, 2

κατοιχιζέειν ἔς, ἐν 1, 103, 2. 6, 33, 2.

κατοιχίσεις 6, 33, 2. 77, 1.

κατορθοῦν 1, 140, 2. 3, 42, 5. σθαι 6, 13, 2.

καττάδε 5, 77, 1.

κάτω 1, 7, 2. 120, 2. 137, 3. 8, 5, 4.

κάτωθεν 3, 68, 2. 6, 99, 2.

κείρειν 1, 65, 2.

κείσθαι 1, 46, 2. 2, 15, 4? 5, 61, 3. 6, 54, 6. 61, 3. 7, 75, 2. ὕπλα 4,

130, 2. ὑπό πνος 5, 61, 3. εὐεργεσία 1, 129, 3. ζημία 3, 45, 2.

κελεύειν 1, 44, 1. Inf. erg. 7, 80, 3. ἐπὶ τινα 5, 72, 1. vgl. 62, 1. Ipf. 1,

67, 2. 72, 2. 138, 1.

κέλευσμα 2, 92, 1.

κέλης, κελήτιον 1, 53, 1.

κενός. νῆες 1, 27, 3. 6, 31, 3. λύγξ 2, 49, 2. διὰ κενῆς 4, 126, 4.

κενοῦν 8, 57, 1.

Κεντόριπες 7, 32, 1.

κεραῖαι 7, 41, 1.

κέραμος 2, 4, 1.

κέρως 1, 140, 2. 5, 71, 1. τὸ δεξιὸν κ. 6, 67, 1. κατὰ κ. 3, 78, 1. ἐπὶ κέρως

2, 90, 3. 6, 32, 2. 50, 3.

κερδαίνειν 2, 44, 3.

κέρδος 7, 57, 9. 8, 50, 3. 83, 2.

Κερδύλιον 5, 6, 3.

κεφάλαιον 1, 36, 3. 6, 6, 3.

κεφαλαιοῦν 3, 67, 5. 8, 53, 1.

κῆδος 2, 29, 3.

κηπίον 2, 62, 4.

κηρύκ(ε)ιον 1, 53, 1.

Κήρυκες 8, 53, 2.

κηρύσσειν 1, 27, 1. 4, 68, 2.

κινδυνεύειν 4, 73, 5? 8, 91, 1. πάντα 6, 57, 2. τῇ πόλει 2, 65, 4. 4,

117, 3. 8, 45, 4. ἐν 2, 35, 1. κινδυνεύσαι 2, 61, 2. εσθαι 1, 73, 2. 78, 2.

2, 35, 1. 43, 3.

κινδύνεσις 5, 100?

κινδυνευτής 1, 70, 2.

κινδυνος 4, 10, 2. περί τινος 6, 78, 3. mit dem Inf. 4, 57, 2. mit μή 6, 6, 3.

κινεῖν 1, 93, 1. 4, 55, 4. 89, 3. 6, 34, 3. πόλεμον 1, 82, 1. ὕδωρ 4, 98,

3. χρήματα 1, 143, 1. εἶσθαι 4, 76, 3.
7, 4, 5.
κίνησις 1, 2, 1. 3, 75, 2.
κλέμμα 5, 9, 3.
κλέος 1, 10, 2. 2, 45, 2.
κλήρειν 4, 67, 5.
κληματίδες 7, 53, 4.
κληροῦν 6, 42.
κλήσις 2, 94, 3. 7, 70, 2.
κλίνη 2, 34, 2. 3, 68, 3.
κλυδών, ὄνιον 2, 84, 2.
κοῖλος 7, 84, 3.
κοινανέειν 5, 79, 1.
κοινη 1, 124, 1. 2, 43, 2. 3, 28, 1.
4, 83, 2.
κοινός 2, 3, 2. 3, 53, 2. Zus. 65, 1?
68, 1. λόγος 5, 37, 1. λόγοι 4, 64, 2. γνώ-
μη 5, 38, 1. τύχαι 5, 102. ἐλπίς 3, 43,
3. ἰερά 3, 57, 1. ἀγαθόν 5, 90. τὸ κοι-
νόν 2, 37, 2. 3, 37, 4. 4, 58. 78, 3. 6,
40, 1. 7, 85, 2. die Regierung 1, 89, 3.
2, 12, 1. der Staatsschatz 1, 80, 3. τὰ
κ. 2, 37, 1. 5, 37, 1. 6, 8, 2. 89, 1.
κοινοῦν 1, 39, 3. 8, 48, 2. οὔσθαι
8, 8, 1. 50, 3.
κοινῶς 4, 61, 4. 6, 17, 3.
κολάζειν. Fu. 3, 52, 2. πνός 2, 74,
2. Med. 6, 78, 2.
κολούειν πνί 7, 66, 3. θῆναι eb.
κόλπος 2, 99, 2. 3, 107, 1. 6, 30, 1.
κομιδή 1, 120, 2? 4, 27, 1. 6, 21, 2.
κομιζέσθαι 2, 73, 2.
κομπεῖσθαι 6, 17, 4.
κομπώδης 5, 68, 1. vgl. 2, 62, 2.
κονίορτος 4, 44, 3.
κόπτεσθαι 4, 14, 1. 26, 5.
κόρη 6, 56, 1.
κόρνυμβος 1, 6, 2.
κοσμεῖσθαι 8, 24, 4.
κόσμος 1, 5, 2. 2, 11, 6. 4, 76, 1.
5, 66, 2. 8, 48, 3. 8, 67, 3. 72, 2.
(ξὺν) οὐδενὶ κ. 2, 52, 1. κόσμον φέρειν
4, 17, 1.
κοτύλη 7, 87, 3.
κουφίζειν 6, 34, 5.
κούφισις 7, 75, 6.
κουφολογία 4, 28, 4.
κοῦφος 6, 37, 2.
κούφως ἐσκενασμένος 4, 33, 3.
κρατεῖν 3, 84, 2. 4, 32, 4? 7, 47,
2. τῆς γῆς 6, 23, 2. 37, 3. τῆς ἀναβά-
σεως 7, 42, 5. νεῶν 8, 23, 2. λόγος τοῦ
ἔργου 1, 69, 4. τὸ ἀσιτάθμητον ὡς ἐπὶ
πλείστον κρατεῖ 4, 62, 3. durch Rechts-
spruch 1, 28, 2. Pr. mit Pfbed. 1, 11,

2. 3, 79, 1. 6, 80, 2. ταῦτα 4, 18, 3.
τοσοῦτο 8, 1, 3. πολὺν κρατεῖσθαι 7, 34,
7. τὰ πολλὰ κρατεῖσθαι 2, 13, 2.
κράτιστοι, οἱ 7, 67, 1. τὰ κ. 3,
11, 2. ἀνθεῖν 1, 19. τῆς χώρας 7, 19, 2.
κράτος 3, 13, 6. Zus. τῆς γῆς 8, 24,
1. κατὰ κ. 1, 118, 3. 3, 97, 2. 103, 1.
7, 41, 1. 8, 70, 1. ἐν κρατεῖ 2, 29, 4.
κρατύνειν 1, 69, 1. εἶσθαι 3, 82, 6.
κρέα 4, 16, 2.
κρείσσων 1, 8, 3. 3, 83, 1. 84, 2.
6, 84, 3. πόλις κ. ἐσὶν χρωμένη 3, 37, 3.
χρημάτων 2, 60, 4. ἀπὸ τοῦ κ. 1, 77,
3. τὰ κρείσσω 4, 10, 2. κρείσσον λόγου
2, 50, 1. ἐλπίδος 2, 64, 1.
κρημνῶδες 7, 84, 3.
κρικαδία 4, 4, 2.
κρίνειν 2, 40, 2. 5, 85, 2. 6, 39, 1.
mit e. Prädicat 2, 40, 3. 5, 113. εἶσθαι
2, 45, 1. 4, 80, 2. θανάτου 3, 57, 3.
κρίσις 1, 23, 1.
Κρομμυῶν 4, 42, 4.
κρούειν. κέκρουκα 6, 46, 1. εἶσθαι
πρύμναν 1, 50, 5. 7, 40, 1.
κρύβδην 4, 88.
κρυπτόν 5, 68, 1.
κρύφα 1, 67, 2. 4, 88. 6, 34, 2.
8, 7, 1. 50, 2.
κρύφιος. τῆς σταυρώσεως ἢ κ. 7,
25, 5.
κρωβύλος 1, 6, 2.
κτᾶσθαι 2, 62, 5. 3, 82, 8. κτηθῆ-
ναι 1, 123, 2. κεκτῆσθαι 2, 62, 4.
κτῆσις 1, 18, 2. 4, 105, 1.
κτίσις 1, 18, 2.
κύαμος 8, 66, 1.
Κύζικος 8, 107, 2.
κύκλος 2, 13, 6. 3, 78, 1. 6, 98, 2.
102, 1. κύκλω eingeschoben 7, 70, 1. ταν-
ταχῆ κύκλω 3, 68, 2. 7, 79, 3. ἐν 3, 18, 3.
κυκλοῦσθαι 4, 32, 3. 127, 2.
κύκλωσις 4, 128, 1.
κῦμα 3, 89, 3.
κυματοῦν 3, 89, 2.
Κύμη 8, 31, 2.
κυπαρίσσινος 2, 34, 2.
κύριος 2, 62, 2. 4, 18, 1. 5, 30, 2.
34, 3. 53, 1.
Κύρρος 2, 100, 3.
κύρωσις 6, 103, 3.
κώδων 4, 135.
κωλύειν 1, 35, 3. 2, 8, 3. 37, 1. 8,
40, 3. Part. 8, 40, 3. Inf. 1, 142, 2. Inf.
erg. 2, 64, 2. 6, 91, 6. 7, 56, 1. intr.
1, 144, 2. κωλύεσθαι 1, 142, 1.

κώλυμα 1, 16, 7, 53, 4.
 κωλύμη 1, 92.
 κωλυτής 1, 35, 3, 3, 23, 3, 8, 50, 1.
 κώμη 1, 5, 1, 4, 130, 4.
 κωπήρης 4, 118, 5.

λαγχάνειν 3, 50, 2, 5, 21, 1, 6, 62, 1.

Λακωνική 2, 25, 1.

Λακωνικός 5, 56, 3.

λαμβάνειν 3, 81, 1? 3. τὴν ξυμμέτρῃσιν 3, 20, 3. νόμους 3, 62, 4? ἀγαθόν π 4, 17, 3. ζῶντας 1, 113, 2. σωφροσύνην 8, 64, 3. τὸ ἐπίφθονον 2, 64, 4. αἰτίαν 2, 18, 2. ἀπόπειραν 7, 21, 1. καιρόν u. καιρός 2, 34, 4. οἶκῳ 3, 59, 1. μειζόνως 6, 27, 2. ἄσμενος, ως 6, 60, 3. ποθεινῶς 2, 42, 3? πολεμίως 3, 56, 2, 4, 17, 2. ὑπόπτως 6, 53, 3. für ὑπολαμβάνειν 4, 106, 1. λαμβάνεσθαι 3, 24, 2.

λαμπρός 6, 54, 2.

λαμπρότητες 4, 62, 1.

λαμπρύνεσθαι 6, 16, 3.

λαμπρῶς 1, 49, 6, 2, 7, 1, 8, 75, 2.

λανθάνειν 1, 69, 3, 4, 30, 1, 32, 1, 4.

Λάρισ(σ)α 8, 101, 2.

λάρναξ 2, 34, 2.

Λάφιλος 5, 19, 2.

λαχανισμός 3, 111, 1.

λέγειν 1, 53, 1, 6, 33, 1, 8, 66, 1.

π 1, 39, 1, 2, 65, 5? euphemistisch 1,

68, 1. τὸ αὐτό 5, 31, 5. ταυτά 4, 20, 3.

ὃ λέγομεν 6, 85, 3. ἄμεινον 3, 42, 4.

ὡς λέγομεν 5, 85, 2. ὡς ἐλέγετο 7, 86,

4. ὥσπερ λέγονται 6, 37, 1. mit dem

Inf. 6, 29, 3, 8, 93, 2. λεγόμενον 2,

47, 2? τὸ λ. 7, 68, 1, 87, 6. λεγόμενα

3, 82, 6.

λεία 6, 95, 8, 3, 1, 41, 2.

λεῖα 2, 97, 3.

λείπεσθαι 1, 10, 4, 2, 12, 3, 41,

2, 46, 85, 2, 6, 72, 2. πνός 1, 131, 1.

ξύνεσιν οὐδενός 6, 72, 1.

λειποστράτιον 1, 99, 1.

λειποψυχεῖν 4, 12, 1.

Λεκτόν 8, 101, 2.

Λεοντιάδης 2, 2, 2.

λεπτόγεως 1, 2, 2.

λεπτός 2, 83, 4, 7, 36, 3.

Λέρως 8, 26, 2.

Λευκίμμη 1, 30, 1.

Λεωκράτης 1, 105, 2.

Λεωκόριον 1, 20, 3.

Λέων 8, 54, 2.

λήθη 2, 44, 2.

ληίζειν, εσθαι 3, 85, 1.

λησταί 3, 51, 2.

ληστεία 1, 11, 1.

ληστεύειν 7, 18, 4.

ληστ(ρ)ικόν 1, 4.

ληψις 5, 110, 8, 71, 2?

Λίβυας, Λίβυς 7, 50, 2.

λιθοβόλοι 6, 69, 3.

λίθος. οἱ λ. 3, 43, 2.

λιθοουργός 4, 4, 1.

λιθοφορεῖν 6, 98, 4.

λιμός 1, 126, 6. λιμοί 1, 23, 3.

λιμπάνειν 8, 17, 1.

λίπα 1, 6, 3.

λίνον 4, 26, 5.

λινούς 1, 6, 2. Λίχας 8, 87, 1.

λογάδην 4, 4, 1, 31, 3, 6, 66, 2.

λογάς 2, 25, 3, 5, 67, 3.

λογίζεσθαι 1, 76, 2, 3; 82, 7.

5, 87.

λόγιον 2, 8, 2.

λογισμός 2, 40, 4, 6, 34, 6.

λογογράφος 1, 21, 1.

λογοποιεῖν 6, 38, 1.

λογοποιός 1, 21, 1.

λόγος 1, 2, 3, 122, 3, 4, 26, 3, 5,

113, 8, 46, 3. zw. 7, 56, 4. μὴ ῥηθεῖς

3, 53, 3. ἄξιος λόγου 1, 73, 1. διήλθεν

ὁ λόγος 6, 46, 4. mit dem Ge. 1, 69,

4, 2, 42, 1. κρείσσον λόγου 2, 50, 1.

λόγον παρέχειν 2, 101, 3. ὑπολείπειν 8,

2, 2. εἰς λ. 5, 85, 2. λόγοι 5, 112, 1.

γίνονται 5, 22, 2. λόγους ποιεῖσθαι 1,

128, 5, 2, 101, 1, 6, 44, 3. λόγω εἰπεῖν

1, 22, 1. vgl. 7, 69, 2. λόγοις πράσσειν

4, 17, 2. κοινῶ λόγω χρῆσθαι 5, 37, 2.

λόγω σκοπεῖν 2, 43, 1. Grund 1, 102,

3, 6, 61, 1. Auftrag 5, 76, 2. Vorschlag

4, 66, 2, 5, 76, 1. λόγους ποιεῖσθαι 4, 118, 9.

vgl. γίνεσθαι. προσφέρειν λόγον 3, 109,

1. λόγους 1, 57, 3. ἐς λόγους ἔρχεσθαι

etc. 5, 17, 2. Vorgeben 1, 128, 3, 6,

22, 3. ὁ δίκαιος λόγος 1, 76, 2. τῶ λόγω

4, 70, 3. ohne τῶ 3, 82, 8. κατὰ λόγον

2, 89, 4, 3, 39, 4, 6, 25, 3. παρὰ λ.

1, 65, 1, 6, 33, 6. ἐς χρημάτων λόγον

3, 46, 3. vgl. ἡδονή.

λοιπός. ἐς τὸ λ. 3, 44, 2. οἱ λ. 2,

43, 1. αἰ λ. 7, 4, 7, 8, 99, 2. τά 1,

93, 2, 8, 21, 2.

Λοκροί 2, 9, 2.

λόφος. αἰ Ὀλπαι ὁ λ. 3, 107, 1.

λοχῶν 1, 65, 2.

λοχίζειν 2, 81, 4, 3, 107, 3.

λυγξ κενή 2, 49, 2.
 λύειν 1, 42, 3. 5, 31, 2? εσθαι 1, 78, 3.
 λυμαίνεσθαι 5, 103, 2.
 λυπεῖν. τὸ λυποῦν 2, 61, 2.
 λύπη πινός 2, 44, 2.
 λυπηρός 2, 37, 2. 6, 16, 5. τὸ λ. 2, 38, 1.
 Λυσικλῆς 3, 19, 1.
 λωφᾶν 2, 49, 2. 6, 12, 1. 7, 77, 3.
 λώφησις 4, 81, 1.
 μᾶζα 3, 49, 2.
 Μακεδῶν 1, 62, 3.
 μακρογορεῖν 1, 68, 3. 2, 36, 3.
 μακρός. νῆες 1, 14, 1. ἀρπαγή 7, 13, 2. μακράν 3, 13, 5. οὐκ εἰς μ. 3, 67, 1. διὰ μακροῦ 6, 15, 3. μακρότερα 3, 39, 3. μακροτέραν 6, 98, 4. ἐπὶ μακρότερον 4, 41, 3. ἐπὶ μακρότατον 1, 1, 2. ἐς τὰ μακρότατα 6, 31, 3.
 μάλα. μᾶλλον 3, 81, 3. mit ergänzter Beziehung 1, 8, 3. 36, 1. 51, 1. 81, 2. 124, 3. 2, 7, 3. 12, 1. 48, 2. 60, 2. 64, 2. 65, 4. 76, 2. 96, 1. 3, 6, 2. 23, 4. 38, 1. 46, 3. 56, 3. 4, 19, 1. 30, 2. 5, 81, 2. 6, 20, 2. 88, 2. 5. 89, 3. 7, 3, 2. 57, 6. 63, 1. 8, 36, 2. 109, 1. zw. 7, 29, 4. mehr als früher 1, 3, 2. 8, 9, 2. 63, 1. 71, 4. zw. 1, 13, 1. 4, 66, 2. 56, 1. 108, 1. μᾶλλον ἤδη, ἤδη μ. 1, 3, 2. 7, 4, 5. ἐμπειρία μ. 7, 44, 8. μ. γενέσθαι 3, 65, 2. 82, 2. μ. τῆς ξυνθήκης 4, 61, 3. τι μ. 1, 13, 1. 4, 21, 4. 7, 57, 1. εὐρυχωρία μᾶλλον 7, 12, 3. οὐ (μὴ) μ. ἢ 1, 91, 1. 7, 19, 5. lieber 3, 63, 3. vielmehr 1, 28, 2. 2, 29, 3. 43, 1. 4, 19, 1. 5, 28, 3. ἵνα μ. 4, 98, 1. μᾶλλον δέ 1, 35, 3. μάλιστα 1, 35, 3. 38, 2. 2, 15, 3. 3, 49, 1? 4, 13, 1. 80, 3. 6, 67, 3. 93, 2. βλέπειν 6, 92, 4. meistens 1, 6, 3. 3, 84, 1. μ. τοῦ στρατοῦ 3, 108, 3. μ. δεινότητος 7, 42, 5. ὅσον ἐδύναντο μ. 1, 17, 1. vgl. 2, 22, 1. ὅσω μ. 8, 84, 1. μ. μὲν 1, 32, 1. 2, 72, 2. 4, 63, 2. 5, 21, 2. 6, 11, 3. 34, 8. μὲν μάλιστα 6, 16, 5. ἐν τοῖς μ. 7, 29, 4. 8, 90, 1. (ἐς) τὰ μ. 1, 92. 8, 6, 3. μ. bei Zahlen 1, 13, 2. 21, 1. 118, 1. 5, 6, 4. vgl. 1, 21, 1. 3, 34, 1. 4, 91, 2. περὶ δύο μ. 4, 8, 5.
 μαλακία 2, 40, 1.
 μαλακίζεσθαι 3, 37, 2. 5, 72, 1. 6, 29, 3. Ao. 2, 42, 3.

μαλακός 6, 13, 1. 8, 29, 2.
 Μαλόεις 3, 3, 3. 4.
 μανθάνειν πινί 1, 36, 3.
 μαντεία, ον 2, 47, 3.
 Μαρταθῶνι 1, 73, 3. 89, 1.
 μάρτυρες 4, 87, 2.
 μαρτύρεσθαι 8, 53, 2.
 μαρτύριον δέ 1, 8, 1.
 μάσσεσθαι 4, 16, 2.
 μαχαιροφόροι 7, 27, 1.
 μαχόμενον, τό 7, 43, 7.
 μάχη 3, 95, 3. μάχη 3, 54, 2. ἢ μ. 3, 105, 3. 4, 91, 2. 6, 49, 1. vgl. 8, 103, 2. vgl. νικᾶν.
 μάχιμον, τό 6, 23, 1.
 μεγαλύνειν 5, 98. 6, 28, 2.
 μέγας 1, 138, 2. 3, 36, 3. 6, 31, 6. 8, 72, 2. zu gross 3, 20, 2. ἐπὶ μέγα 1, 16, 2, 76, 3. ἐπὶ μ. τοῦ ξύλου 4, 100, 2. vgl. 2, 76, 3. δυνάμεως 1, 118, 1. μέγα δύνασθαι 6, 59, 3. προσφέρειν 1, 93, 2. μείζων 8, 40, 3. (τὰ) μείζω 1, 6, 3. 9, 1. 6, 78, 2. ἐπὶ μείζον δυναθῆναι 1, 88. ἐπὶ τὸ μείζον κοσμεῖν 1, 10, 4. ἐνδιδόναι 8, 24, 4. μέγιστος 5, 18, 8. μέγιστον ὠφελεῖν 5, 9, 4. μέγιστον μὲν — δέ 1, 142, 1. 6, 69, 5. τὸ δέ μ. 2, 65, 1. τό τε μ. 8, 76, 6. καὶ τὸ μ. 3, 63, 2. 8, 96, 2. μέγιστον κακοῦν 7, 24, 3. ἐψευσμένος 6, 17, 4. τὰ μέγιστα 2, 49, 5. 64, 4. 3, 43, 3. 4, 126, 2. προσήκειν 6, 84, 2. ἐς τὰ μ. 4, 86, 4.
 μέγεθος 1, 2, 1. 4, 8, 4. μεγέθη 7, 55, 2.
 μεθιστάναι 4, 57, 4. 6, 19. 89, 5. 7, 39, 2? 8, 48, 3. 66, 1. 70, 2. 72, 2. 81, 1. ασθαι 1, 79, 1. 5, 111, 2. μεταστῆναι 1, 35, 4. 107, 4. 2, 67, 1. 5, 111, 5. 8, 15, 1. 53, 3. 76, 2.
 μεθόριος 2, 27, 2.
 μειζόνως 1, 130, 2. 4, 19, 3. 98, 5. 6, 27, 2.
 μελετᾶν δόξαν 6, 11, 5. τὸ μελετᾶν 1, 142, 4.
 μελέτη 1, 138, 4.
 μέλλειν 1, 86, 2. 6, 93, 1. mit dem Inf. Fu. 1, 107, 2. 3, 20, 3. 4, 66, 3. 6, 66, 1. Ao. 1, 134, 3. 5, 98. Inf. erg. 1, 101, 1. 3, 55, 1. 4, 93, 3. 123, 2. 7, 15, 2. 8, 51, 2. 66, 1. ὁ μέλλον 5, 54, 2. οἱ μέλλοντες λόγοι 6, 76, 1. τὸ μέλλον 1, 42, 2. 84, 1. 5, 30, 1. 6, 74, 1. ἐς τὸ μ. 6, 69, 4. τὰ μέλλοντα

5, 113. *μελλήσας* 5, 116, 1. 8, 23, 4. *μέλλεται* 5, 111, 1.
μέλλησις 1, 69, 3. 4, 126, 4. 6? 5, 82, 3. 116, 1. 7, 49, 4.
μελλήτης 1, 70, 2.
μεμπτός 6, 13, 2. 7, 15, 1. *ότερος* 2, 61, 1.
μέμφεσθαι 3, 42, 1. *τινά, τινί* 1, 143, 2. *τινός* 8, 109, 2. *μεμφθῆναι* 4, 85, 1.
μέν 1, 53, 3. ohne *δέ* 1, 10, 1. 2, 74, 1. 4, 6, 1. 5, 60, 1. 7, 55, 1. so *ὁ μὲν* 4, 74, 1. *μὲν πρῶτον* 8, 48, 1. *πρῶτον* ohne *μὲν* 1, 32, 1. *ἄκων μὲν εἶπε* (*δέ?*) 6, 25, 1. vgl. 3, 43, 1. *μὲν — δέ* 1, 12, 2. 4, 71, 1. 76, 2. 6, 8, 3. 74, 1. *φανερῶς μὲν οὐ, χρύφα δέ* 1, 67, 2. vgl. 95, 4. 125. 139, 3. *μὲν* (ohne *καί* oder *οὐν*) bei Uebergängen 5, 48. 67, 3. *οὕτω μὲν* 1, 48, 3. (2.) 55, 1. 62, 1. *ταῦτα μὲν* 2, 54, 4. 4, 41, 4. 7, 87, 6. *τοσαῦτα μὲν* 2, 68, 5. vgl. 78, 3. 7, 58, 1. *τὰ μὲν* (1, 110, 2.) 2, 97, 2. 3, 114, 4. vgl. 3, 6, 2. anakol. 1, 38, 3. 86, 1. 7, 22, 1. 36, 5. 41, 2. *μὲν* gehört nicht dem einzelnen Begriffe an 1, 52, 1. vgl. *μάλιστα*. *μὲν — δέ* verbinden Participia verschiedener Tempora 6, 72, 3. versch. Casus 4, 13, 1. e. Particip Fu. u. e. Inf. 6, 69, 4. e. Inf. u. e. Particip 7, 68, 1. e. Ge. u. e. Part. 6, 57, 3. e. Dativ u. e. Part. 2, 51, 1. 3, 86, 2. 4, 129, 2. 130, 3. e. abs. Ge. u. e. Präp. mit ihrem Casus 8, 47, 2. e. Ac. u. e. Inf. 6, 8, 2. 76, 3. e. abs. Ge. u. *ὅπως* 3, 69, 2. e. Präp. u. e. hypothetischen Satz 6, 69, 5. in zusammenhängender Construction 6, 69, 2. das *δέ* weit entfernt 1, 126, 1. 2, 75, 1? 5, 1. 6, 30, 3. *πρὸς μὲν τὰ* 3, 61, 1. *μὲν — ἀλλά* 3, 2, 1. *μὲν — μὲν* 1, 43, 2. 6, 19. *μὲν — ὁμως δέ* 6, 91, 1. 7, 87, 4. *μὲν — καί* 1, 20, 1. 5, 10, 6. 71, 1. *μὲν — τε* 1, 144, 3. 2, 65, 8. 3, 46, 2. *καὶ μὲν δὴ* 3, 113, 2. *μὲν γε* 1, 40, 3. 70, 2? 3, 39, 2. *μὲν οὐν* 4, 104, 3. *ἢ μὲν δὴ — γε* 5, 90? fehlt 8, 106, 1. *Μενεδαῖος* 3, 100, 2.
μένειν 5, 73, 5. *τὸ μένον* 5, 9, 4. *μενετός* 1, 142, 1.
μέντοι 2, 47, 2. *καὶ — μ.* 6, 38, 2. *μ. — γε* 1, 3, 2.
Μεροπίς 8, 41, 2.
μέρος 1, 73, 2? 104; 5. 2, 12, 3. 37, 1. 47, 1. 96, 1. *μέγα* 2, 20, 2. ver-

dächtigt 2, 64, 2. 7, 56, 3. 8, 46, 3. *μέρος νέμειν* 3, 3, 1. *μ. τι* 1, 23, 3. 4, 30, 1. 7, 30, 3. *τὸ μ.* 1, 74, 3. 127, 2. 2, 67, 2. 4, 73, 5? *ἐν τῷ μ.* 4, 11, 2. 8, 86, 2. *κατὰ μέρος* 3, 49, 2. 4, 26, 2. *πρὸς μέρος* 6, 22, 2.
μεσόγεια 1, 100, 3. 6, 88, 5.
μέσος 2, 83, 3? *πολίτης* 6, 54, 2. *δικαστής* 4, 83, 1. *μέσοι* 3, 93, 4. *μέσον* 2, 81, 2. 4, 31, 2. 96, 2. *ἡμέρας* 3, 80, 2. *τὸ μ.* 1, 10, 7. 4, 124, 3. *διὰ μέσου* 4, 20, 1. 5, 64, 3. 8, 75, 1. *ἐκ μέσου* 4, 133, 2. *τὰ μέσα* 3, 82, 9.
Μεσ(σ)άπιοι, Μεσ(σ)ήνιοι 1, 101, 2. *μέσως* 2, 60, 4.
μετά. I) mit dem Ge. *εἶναι μετά* 4, 113, 1. 6, 88, 5. *γίγνεσθαι* 4, 125, 1. vgl. 5, 38, 4? *ξυμπολεμῆν μετά* 6, 105, 2. vgl. 1, 23, 2. *αἶ μετ' αὐτοῦ νῆες* 7, 52, 2. *τὸ μετὰ πολλῶν* 7, 75, 6. *μετὰ σφῶν αὐτῶν* 6, 13, 3. *μ. τοῦ πλήθους ἐσελθόντες* 3, 66, 1. vgl. 4, 104, 2. 5, 44, 1. 8, 73, 2. *μ. μισθοῦ* 7, 57, 9. *μ. τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνωμοσίας* 6, 61, 1. *μ. τοῦ τῆς πόλεως ἀξυμφόρου* 8, 50, 2. *μὴ μετὰ νόμων* 3, 82, 5. *μ. δικαιοσύνης* 3, 63, 4. vgl. 82, 8. *μετ' ἀνακωχῆς* 5, 25, 3. *μετὰ καιροῦ* 6, 85, 1. *καιρῶν* 1, 36, 2. *μετ' ἀσφαλείας* 1, 120, 4. *μετ' ἀδείας* 6, 60, 3. *μετὰ κινδύνων* 1, 18, 7. *μετ' οἴνου* 6, 28, 1. vgl. 61, 1. *μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι* 2, 43, 3. *μ. τοῦ θαρσεῖν* 6, 65, 1. *μ. τοῦ δρωμένου* 5, 102. *μ. δεδοκιμασμένου* 3, 38, 4. *μ. τοῦ ξυνετοῦ* 2, 15, 2. *μ. τοῦ πιστοῦ* 6, 72, 4. *μ. τοῦ ἀληθοῦς* 6, 89, 2. *μ. τοῦ γυμνάζεσθαι* 1, 6, 3. 2, 43, 3. *μετὰ ὄτουοῦν τρόπου* 8, 27, 2. vgl. *ἠνθμός*.
II) mit dem Ac. *μετὰ ταῦτα λοφῆσαντα* 2, 49, 2. *μετ' αὐτούς* 7, 58, 1. *μεθ' αὐτόν* 2, 101, 3. vgl. 3, 17, 2. *μετὰ χεῖρας ἔχειν* 1, 138, 4.
μεταβάλλειν 2, 61, 2. 6, 77, 1. *εσθαι* 1, 71, 4. 8, 54, 1.
μεταβολή 2, 48, 2. 6, 20, 1. 59, 2. 7, 87, 1. 8, 75, 2. *ἐκ μ.* 7, 55, 2. *ἢ ἐναντία μ.* 2, 43, 3. *ἀπραγμοσύνης* 6, 18, 8. *δεσπότου* 6, 76, 4. Umsatz 6, 31, 5. *μεταγιγνώσκειν* 1, 44, 1. 3, 40, 1. 46, 1. 6, 40, 1.
μεταγράφεσθαι 4, 50, 1.
μετάθεσις 5, 29, 4.
μετακινήτός 5, 21, 2.
μεταλαμβάνειν 1, 120, 3. 6, 18, 4. 87, 5.

μέταλλον 1, 100, 2.
 μεταμέλεσθαι 7, 50, 3. ὄτι 5, 14, 1.
 μετάμελος πνός 7, 55, 1.
 μετανάστασις 1, 2, 1.
 μετανιστάναί 7, 39, 2? ασθαι 3,
 114, 2.
 μεταξύ 6, 5, 2.
 μεταπέμπειν 1, 112, 1. εἶσθαι 3, 2, 1.
 μεταπεριτίθεσθαι 8, 53, 4?
 μεταπίπτειν 8, 68, 3.
 μεταποιεῖσθαι 1, 140, 2. 2, 51, 3.
 μεταπύργιον 3, 22, 2.
 μετὰστασις 4, 74, 4. 6, 20, 1. 8,
 74, 1.
 μετατάσσεισθαι 1, 95, 3.
 μετατιθέναι 5, 18, 10.
 μεταχειρίζειν 1, 13, 2. 4, 18, 2.
 7, 87, 1.
 μεταχωρεῖν 5, 112, 1.
 μετεῖναι. μετόν 1, 28, 1.
 μετεμβιβάζειν 8, 74, 2.
 μετέρχεσθαι 1, 34, 2. 124, 1.
 μετέχειν. πλείσιον 1, 84, 3. τοῦτο
 6, 40, 1. πνί 2, 16? πνῶν 8, 86, 2.
 μετασχῆν 2, 72, 2.
 μετεωρίζεσθαι ἐς, ἐν 8, 16, 2.
 μετέωρος 1, 48, 1. 2, 8, 1. 4, 26,
 2. 6, 10, 3. τὸ μ. 2, 77, 2.
 μετιέναι 1, 34, 2. 4, 62, 2. 8, 73, 4.
 μετοικία 1, 2, 3. μέτοικοι 7, 63, 2.
 μετονομάζεται ὄνομα 1, 122, 4.
 μετριάζειν π 1, 76, 3.
 μέτριος 1, 6, 3. 4, 19, 3. 30, 3.
 μετρίως 2, 35, 2. 65, 3. 4, 19, 2.
 μέτρον 6, 1. 8, 95, 2.
 μετωπηδόν 2, 90, 3.
 μέχρι 1, 30, 3. mit dem Conj. ohne
 ἄν 1, 137, 2. Präp. 2, 96, 3. 8, 43,
 4. 96, 3. μ. τοῦδε 1, 5, 3. 2, 15, 4. 3,
 108, 3. vgl. 1, 71, 3. zw. 2, 72, 4? μ.
 τοσούτου ἕως 1, 90, 3. οἱ μέχρι 2, 101,
 2. μ. τοῦ δικαίου 3, 82, 8. μ. τοῦ 4,
 135. μ. (τοῦ) δεῦρο 3, 64, 2. μ. ὀψέ 7,
 83, 2. μ. τότε 8, 24, 3. τὸ μ. — 6, 31, 1.
 μή 1, 71, 1. 77, 2? 90, 1. 118, 2.
 3, 22, 6. 40, 6. 4, 87, 1. 118, 3. 5,
 110. 6, 18, 1. 80, 5. b. Particip 3, 58,
 3. 5, 110. unreg. 1, 76, 1. ὁ μή ῥηθεῖς
 λόγος 3, 53, 3. μή — αἰτία 4, 87, 3.
 μή μεθ' ὑμῶν 6, 86, 2. μή τὰ εἰκότα
 3, 57, 1. μή μετὰ νόμων 3, 62, 3. vgl.
 4, 87, 3. 98, 4. μή ζῆν προφάσει 3, 40,
 5. μή ἀπὸ τοῦ ἴσου 4, 19, 2. μή πρὸς
 ὁμοίαν 1, 141, 5. μή ἀπὸ ἀντιάλου 1,
 91, 4. μή ἀλογίστως 1, 37, 1. b. Inf. 1,

139, 2. zum Particip und Haupt-Verbum
 zugleich gehörig 1, 12, 1. 143, 4. 2,
 65, 5. 3, 81, 1. nur zu diesem 5, 69,
 1. nur z. Part. 3, 14. μή μόνον 8, 68,
 4. ὅς μή 3, 62, 3. vgl. 6, 60, 4. 86, 1.
 (für οὐ 3, 84, 2?) ἐπεὶ μή 8, 38, 3.
 μή ἀρέσκεσθαι 5, 4, 3. μή φάναι 3,
 68, 1. μή προσποιεῖσθαι 3, 47, 3. παρὰ
 τὸ μή ὄεσθαι χρῆναι 1, 77, 2. beim
 Inf. 2, 42, 1. nach ἀπέχειν 5, 3, 3.
 ἀπέχεσθαι 5, 25, 3. ἀποτρέπεσθαι 1,
 76. 3. ἀπολύεσθαι 1, 95, 3. ἀπιστεῖν
 1, 10, 1. 4, 40, 2. 6, 49, 2. ἀπιστία 2,
 101, 1. ἀποκρύπτεσθαι 2, 53, 1. ἀπρο-
 δόκητος 7, 29, 2. ἀποστερεῖν 7, 6, 3.
 ἐπάρατος 2, 17, 1. ὄκνον παρέχειν 3,
 39, 3. πάνειν 7, 53, 4. μεταγνώναι 1,
 44, 1. für μή οὐ 3, 32, 2. μή οὐ 1,
 141, 4. 2, 93, 2. 60, 1. 71, 1. 8, 70,
 2. τὸ μή nach εἴργειν 3, 1. ἀπορία τοῦ
 μή ἡσυχάζειν 2, 49, 4. vgl. 3, 75, 3.
 μή mit dem Ind. 3, 53, 2. μή mit dem
 Conj. nach φυλάσσειν 3, 105, 2. (mit
 d. Inf. 3, 23, 1.) ὑποιοπεῖν etc. 2, 13.
 1. 61, 2. 5, 29, 4. nach προσδοκία 2,
 93, 2. 5, 14, 2. doppelt 8, 46, 4. mit
 dem Conj. nach δεῖσαι 1, 102, 2. nach
 φοβείσθαι 8, 89, 3. vgl. diese Verba.
 μή ἄν mit dem Opt. 2, 93, 2. mit dem
 Conj. nach παρέχει λόγον 2, 101, 3. mit
 d. Particip 1, 76, 1. in e. selbständigen
 Satze 6, 18, 1. mit dem Inf. 1, 139, 2.
 5, 49, 4. 6, 14. 102, 4. 7, 6, 3. 29, 2.
 μή ὅπως 6, 18, 3. καὶ μή 7, 13, 1. εἴ
 μή καὶ 6, 60, 2. Stellung 6, 14. 8, 72,
 2. vgl. κίνδυνος. μή τις 7, 68, 2. μή τι
 1, 126, 1. 2, 5, 1. 15, 1. μή fragend
 3, 53, 2.
 μηδέ 4, 32, 4. 61, 4. 5, 85, 2. μηδ'
 ἕτεροι 6, 88, 3. μηδὲ καθ' ἕτερα 7, 59,
 1. vgl. 2, 67, 5. μηδ' εἴ 7, 42, 4. 56,
 1. u. μήτε 2, 49, 3. 8, 37, 2. τέχνη
 μηδὲ μηχανῆ μηδεμιᾶ 5, 18, 2. zw.
 3, 9, 2.
 μηδέν 2, 42, 1.
 μηδέτεροι 5, 98.
 Μηδικά 1, 14, 2. 2, 21, 2.
 Μηδος, ὁ 1, 69, 4. 3, 68, 1.
 Μηθυμνα 8, 32, 1.
 μήκος 1, 23, 1. 5, 89, 1.
 μηκύνειν 2, 43, 1.
 μήκων 4, 26, 5.
 μήν. οὐ μήν οὐδέ 1, 3, 4. 2, 97, 5.
 μηνοειδής 2, 28. 76, 2.
 μηνυτής γίνεσθαι 3, 23, 3.

μῆνυτρα 6, 27, 2.
 μήπω 2, 102, 4.
 μήτε 1, 82, 1? 141, 5. 5, 18, 2. b.
 Part. u. best. Verb. 6, 33, 3. μήτε ἀπει-
 ρία μήτε νομίσαντα 1, 80, 1. nach ὅς
 8, 76, 5.
 μηχανῆ 5, 18, 2.
 μικρός 4, 13, 3. μικρόν 1, 10, 1.
 κατὰ μικρόν 4, 111, 1. τῆς ἕλης 4, 30, 1.
 μιμνήσκεισθαι 6, 60, 1. ὅτε 2, 21,
 1. μνήσασθαι 3, 104, 4.
 Μινῶα 4, 67, 1.
 μισθοῦ 5, 6, 2. vgl. μετὰ I.
 μισθοφορεῖν 8, 67, 3.
 μνημεῖον 1, 138, 5.
 μνήμη 1, 9, 1. 2, 54, 2. 64, 3. ἀη-
 δόνος 2, 29, 3. mit dem Inf. 2, 87, 3.
 5, 69, 3. ὅτε 2, 54, 3.
 μνημόσυνον 5, 11, 2.
 μοῖρα 1, 10, 2. 74, 1. 3, 82, 4.
 μόλις 1, 12, 3. 7, 40, 3. 8, 27, 3.
 92, 8. Zus. zu 4, 36, 2.
 μόλυβδος 1, 93, 3.
 Μολύκρειον 2, 84, 3.
 μονή 1, 131, 1.
 μόνος 2, 30, 1. u. on 6, 55, 1. ver-
 setzt 4, 108, 4. mit dem Ge. 5, 67, 1.
 7, 58, 1. κατὰ μόνας 1, 32, 4. 6, 58,
 2. 73, 1. vgl. 52, 1.
 μονοῦσθαι 4, 126, 1. 5, 58, 2. 6,
 101, 5.
 μόνως 8, 81, 3.
 μόριον 1, 141, 6.
 μουσικός 3, 104, 3.
 μοχθεῖν 1, 70, 5.
 Μυλαί 3, 90, 2.
 Μνούσιοι 7, 57, 4.
 μυριοφόρος 7, 25, 4.
 Μυρρίνη 6, 55, 2.
 Μυρωνίδης 1, 105, 4.
 μυστήρια ποιῖν 6, 28, 1.
 Μυτιλήνη 8, 32, 1.
 ναύαρχος 2, 80, 2.
 ναυβάτης 1, 121, 2. 7, 75, 7.
 ναυκράτωρ 6, 18, 5.
 ναυλοχεῖν 7, 4, 7.
 ναυμαχεῖν ἀντίπαλα 7, 34, 5.
 ναυμαχησεῖν 1, 33, 3. 8, 79, 3.
 Ναυπακτος 7, 34, 1.
 ναυπηγεῖν, εἶσθαι 7, 62, 3.
 ναῦς 1, 13, 2. ohne Art. 1, 101, 3.
 3, 3, 3. ἡ Σαλαμινία 6, 53, 1. νῆες
 für die Bemannung 8, 29, 1. νεῶν zw.
 3, 18, 3. ἐκπλους τῶν νεῶν 3, 4, 1.

ναύσταθμος 3, 6, 2.
 ναύτης 6, 31, 3.
 ναυτικὴ ἀναρχία 8, 72, 2. 84, 2.
 ναυτικόν 8, 2, 2.
 νεῖν 2, 52, 3.
 νεῖφειν 3, 23, 5.
 νεκροὶ ohne Art. 1, 54, 2. 3, 109, 1.
 νέμειν 1, 2, 1. 5, 42, 2. τὸ ἴσον
 1, 71, 1. τὰ ἴσα 6, 16, 4. ἐξ ἴσου 1,
 120, 1. μείζον μέρος τῷ βούλεσθαι 3,
 3, 1. ἔλασσόν τι 6, 88, 2. τρία μέρη
 6, 42. verwalten 8, 70, 1.
 νέμεσθαι 1, 2, 1. 2, 15, 2. 62, 2.
 4, 56, 4. 5, 32, 1. 32, 1. 41, 1. Αο.
 8, 21, 2. Ps. 1, 5, 3.
 νεοδαμώδεις 5, 34, 1. 8, 5, 1.
 νεοκατάστατος 3, 93, 2.
 νέος 1, 107, 1. vgl. νεώτερος.
 νεότης 2, 8, 1. 4, 80, 2.
 νεοχμοῦν 1, 12, 1.
 νεώς 4, 90, 1.
 νεώσοικοι 7, 25, 4.
 νεωστί 1, 95, 1. 137, 3.
 νεωτερίζειν 1, 102, 2. 4, 51. ἐς
 ἀσθένειαν 7, 87, 1. intr. 4, 76, 4? ἐνω-
 τερίζετο τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν 8, 73, 1.
 νεωτεροποιία 1, 102, 2.
 νεωτεροποιός 1, 72, 2.
 νεώτερος 3, 26, 2. 6, 38, 4. νεώ-
 τερόν τι 1, 132, 5. 4, 55, 2. vgl. 2, 6,
 2. 8, 92, 3. νεωτέρως 6, 12, 2?
 νηίτης στρατός 2, 24, 2. 4, 85, 4.
 νησίδιον 6, 2, 6. 8, 11, 1.
 νησιῶται 1, 143, 4.
 νησιωτικόν 7, 57, 6.
 νῆσος 4, 121, 2. ἡ ν. 4, 24, 2. 55,
 4. 57, 4. 108, 5. 5, 14, 2. 24, 2. 75,
 2. 7, 86, 2. ἡ ν. ἡ Σ. 4, 8, 4. ἡ Τ.
 νῆσος 8, 42, 3? οἱ ἐν τῇ ν. 4, 57, 4?
 οἱ ἐκ τῆς ν. 5, 15, 1. οἱ ἀπὸ νήσων 7,
 57, 3.
 νικᾶν 1, 55, 1. 2, 54, 2. 6, 16, 2.
 τι 3, 36, 5. Ac. u. Da. 3, 8. (ἐν τῇ)
 μάχῃ 6, 101, 3. ἐνίκων 3, 8. νικάται
 7, 11, 2. πινός 7, 48, 6.
 Νικίας 7, 86, 4.
 Νικονίδας 4, 78, 2?
 Νίσαια 1, 103, 3.
 νομιζεῖν Sitten haben 1, 77, 4. νο-
 μίσαι 1, 6, 3. glauben 4, 86, 3. νομίσαι
 1, 124, 2. 2, 62, 4. 77, 1. 6, 28, 2. 7,
 42, 3. 68, 1. 8, 2, 1. 41, 1. νομισθῆναι
 4, 18, 3. ἀκοῆ 4, 81, 2. τοὺς αὐτοὺς
 φίλους 1, 44, 1. 3, 54, 1. 70, 4. κέρδος
 8, 66, 2. καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι 5, 42, 2.

mit e. Adj. 1, 95, 4. 4, 6. 6, 34, 4. 7, 68, 2. Particip 7, 68, 1. τὰ νομιζόμενα 6, 69, 3. vgl. 7, 86, 4.
 νόμιμα 3, 58, 3. 6, 17, 2. 7, 77, 2.
 νόμισις 5, 105, 1.
 νομοθῆται 8, 97, 2.
 νόμος 1, 77, 2? 2, 35, 1. 3, 37, 3. 62, 4. 64, 2. 6, 38, 4. νόμῳ 5, 70, 6. 16, 2. οἱ νόμοι 3, 37, 4. 62, 3. 6, 14. ὁ θεῖος ν. 3, 82, 6. πολεμικοὶ 5, 69, 3. ἀνδρεία νόμων 2, 39, 3.
 νοσηῖσαι 1, 138, 5. 2, 48, 2. 58, 2. νότος 2, 15, 3.
 νῦν 1, 6, 4. 90, 2. eingeschoben 2, 44, 1. οἱ νῦν 1, 12, 2. τὰ ν. 1, 123, 1. νῦν γε 7, 63, 1. νῦν δὲ 1, 71, 2. 3, 113, 4. νῦν δὲ καὶ 2, 77, 4. νῦν δὴ 6, 24, 2. καὶ νῦν 1, 143, 4. 4, 63, 1. 5, 45, 2. 6, 17, 1. 36, 2. 83, 2. vgl. ἔπ.
 νύξ 1, 129, 3. πολλή 8, 101, 2.
 ξεναγός 2, 75, 2.
 ξενηλασία 1, 144, 2.
 ξενικόν 3, 109, 3. 8, 25, 2. ξενικαὶ νῆες 7, 42, 1.
 ξένισις 6, 46, 3.
 ξένοι 1, 143, 1.
 ξυγγένεια 1, 6, 3. 3, 65, 2. 4, 61, 2. 6, 50, 3. 7, 57, 1.
 ξυγγενεῖς 3, 2, 2. τὸ ξ. 1, 6, 3. 3, 82, 5. 6, 6, 3. 8, 100, 3. τῆς γνώμης 5, 108.
 ξυγγιγνώσκειν 2, 60, 3. 7, 73, 2. 8, 24, 5.
 ξυγγνώμη 1, 32, 4. 4, 61, 4. 114, 5. 5, 88, 8, 50, 2.
 ξυγγνώμων 2, 74, 2. τὸ ξ. 3, 40, 1. 4, 98, 3.
 ξυγγραφεῖν 1, 1, 1. εἶναι 5, 41, 3.
 ξυγγραφεύς 1, 1, 1. 8, 67, 1.
 ξυγγραφή 1, 97, 2. 5, 35, 2.
 ξυγκαθαρεῖν 8, 46, 2.
 ξυγκαθῆσθαι 5, 55, 1.
 ξυγκακωσποιεῖν 3, 13, 2.
 ξυγκαλεῖν 2, 10, 2.
 ξυγκαταδιώκειν 8, 28, 1.
 ξυγκαταδουλοῦν 8, 46, 3.
 ξυγκαταλαμβάνειν 8, 26, 3.
 ξυγκαταλείπειν 5, 75, 5.
 ξυγκατανέμεσθαι 6, 4, 5.
 ξυγκατοιχιζειν 6, 4, 3.
 ξυγκεῖσθαι 1, 22, 3. 6, 36, 2. (durch Vertrag) verabredet sein 4, 23, 1. mit d. Inf. 4, 68, 4. τὰ ξυγκείμενα 3, 70, 2. vgl. 8, 94, 2.

ξυγκελεύειν 8, 31, 1.
 ξυγκεραννύναι 6, 18, 7.
 ξυγκλήειν 4, 35, 1. 5, 64, 3. 8, 67, 2.
 ξύγκλησις 5, 71, 1.
 ξύγκλυδες 7, 5, 3.
 ξυγκοινοῦσθαι 8, 75, 3.
 ξυγκομιδή 2, 52, 1.
 ξυγκομιζειν 6, 71, 1.
 ξύγκρασις 8, 97, 2.
 ξυγκρούειν 1, 44, 2.
 ξυγγεῖν 5, 39, 2.
 ξύγγυσις 1, 146.
 ξυγχωρεῖν 2, 59, 1. 3, 75, 1. 4, 64, 1. 5, 40, 3. π 4, 22, 3.
 ξυλλαμβάνειν 8, 35, 2. εἶναι. πινός 4, 47, 1.
 ξυλλέγειν 4, 25, 2.
 ξύλλογος 1, 67, 2. 2, 22, 1. 3, 27, 6, 75, 3.
 ξύλα 4, 11, 3. 5, 82, 4. 6, 99, 1. 8, 1, 4.
 ξύλωσις 2, 14, 1.
 ξυμβαίνειν 1, 1, 2. 2, 17, 2. 4, 64, 2. 6, 102, 2. 7, 64, 1. πινί 4, 79, 2. χρήσιμόν (πινί) 5, 92, 6. 34, 8. 7, 64, 1. mit u. ohne αὐτῶ u. dem Inf. 1, 95, 3. ὥστε 5, 14, 1. ὡς ἕκαστον 4, 4, 1. χρήσιμον 6, 34, 8. ἡ πείρα 3, 3, 3. ὡς ἕκαστη ξυνέβη 1, 98, 2. sich einigen 4, 81, 1. 5, 55, 2. πινί 6, 48, 3. mit dem Inf. 1, 103, 1. 117, 3. (3, 82, 9.) 8, 28, 4. 91, 3. mit dem Da. u. Inf. 4, 69, 3. der Inf. erg. 2, 34, 4. für ξύμβασιν ποιεῖσθαι 4, 81, 1. πινί 2, 5, 4. 4, 22, 1. 5, 55, 2. πινί 6, 48, 2. ξυμβεβάσθαι 8, 98, 2.
 ξυμβάλλεσθαι 5, 77, 1.
 ξυμβασιείν 1, 33, 3.
 ξυμβατήριος 5, 76, 1.
 ξυμβατικός 8, 71, 1.
 ξυμβιβάζειν 2, 29, 5.
 ξυμβοηθεῖν 4, 81, 4.
 ξυμβόλαια 1, 77, 1.
 ξυμβουλεύεσθαι 8, 68, 2.
 ξύμβουλοι 2, 85, 1. 3, 69, 1. 8, 39, 2.
 ξυμμαρτυρεῖν 8, 51, 2.
 ξυμμαχεῖν ἔλευθέρως 6, 85, 2.
 ξυμμάχεσθαι 4, 44, 1.
 ξυμμαχία 1, 44, 1. 118, 2. 5, 5, 33, 2. 6, 73. Ἀργείων 5, 30, 5. ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι 6, 34, 1. αἰ ξ. 5, 27, 1.
 ξυμμαχικόν. κατὰ τὸ ξ. 1, 107, 4. 2, 22, 3. ἰς τὸ ξ. 8, 9, 2. τὰ ξ. 8, 7, 2.

ξυμμαχίς 1, 110, 2. *ίδεις* 8, 7, 2.
ξύμμαχοι 1, 87, 3. οί ξ. 3, 8. 8, 79, 1?
ξυμμένειν 7, 80, 3.
ξυμμετρεῖν 2, 44, 1. εἶσθαι 3, 20, 2.
ξυμμιγνύναι 8, 104, 3. υσθαι 2, 31, 1.
ξύμμικτος 3, 61, 2. 6, 17, 2.
ξύμμορος 4, 93, 4.
ξύμπαντες 1, 100, 3. 107, 4. 5, 3, 3. 8, 63, 1. οί ξ. 3, 67, 5. 6, 2, 1. 7, 24, 2. 30, 3. τὸ ξ. *ξυμμαχικόν* 6, 90, 3. *ξύμπαν* 6, 39, 1. τὸ ξ. 6, 67, 3. 89, 5. τὸ ξ. *εἰπεῖν* 1, 138, 4. mit τέ u. *δέ* 3, 82, 5. 4, 63, 2. 6, 37, 3. *ξύμπαντι*, nicht *ξὺν παντί* 6, 62. vgl. 8, 63, 1. 100, 3.
ξυμπαραχομίζειν 8, 39, 3.
ξυμπίπτειν 1, 49, 6. 3, 59, 1. 4, 68, 2.
ξυμπλέκειν 4, 4, 2.
ξυμπληροῦν 6, 50, 2.
ξυμπολεμεῖν 8, 46, 5.
ξυμπορίζειν 7, 20, 2. 8, 1, 4.
ξυμπροθυμεῖσθαι τι 8, 1, 1.
ξύμπτωμα 4, 36, 3.
ξυμφέρειν 2, 44, 2. 63, 2. 3, 71, 1. *ξυνεγχοὶ ταῦτα* 6, 20, 1. *ξυμφέρον* (*ἴστιν*) 3, 44, 1. mit dem Da. u. Inf. 3, 44, 2. *ἔς* 2, 89, 7. *ἔς τὸ ξυμφέρον καθιστάναι* 4, 60, 1.
ξυμφέρεσθαι 1, 9, 2. 4, 65, 1. 6, 13, 2. 7, 44, 1.
ξυμφοβεῖσθαι 6, 101, 4.
ξυμφορά 1, 122, 4. 140, 2. 3, 38, 2? 59, 1. 7, 57, 7. 8, 106, 4. *διαφθορᾶς* 8, 98, 2. τὸ τῆς ξ. 3, 59, 1.
ξύμφορος 2, 36, 3. *ἀπαράσχενος ὢν* 6, 84, 3. *προσπολεμῆσαι* 8, 96, 4. *λόγος* 8, 46, 3. τὸ *ὑμέτερον* ξ. 5, 98. τὰ ξ. 3, 38, 2. 4, 128, 4. τὰ *κοινὰ* ξ. etc. 1, 91, 3.
ξυμφόρως 3, 40, 4. 5, 11, 2.
ξὺν u. *σύν* 1, 1, 2. 6, 62, 1?
ξυνάγειν 2, 84, 1. 7, 81, 2.
ξυναγωγή πόλεμος 2, 18, 2.
ξυναιεῖν 4, 68, 3? 5, 82, 4?
ξυναιρεῖν 1, 70, 5. 2, 51, 2.
ξυναίρεσθαι 2, 71, 2.
ξυναλλαγὴ 3, 82, 7. 4, 59, 3.
ξυναναιρεῖν 8, 24, 5.
ξυναναπεῖθειν 7, 21, 2.
ξυναπολλύναι 6, 12, 1. υσθαι 2, 60, 2.

ξυναπονεύεσθαι ἴσα 7, 71, 3.
ξυναρτᾶσθαι 7, 70, 6.
ξὺνδεσμος 2, 75, 3. 102, 3.
ξυνδιαβάλλειν 6, 44, 1.
ξυνδιαγιγνώσκειν 2, 64, 1.
ξυνδιαπολεμεῖν 8, 13, 1.
ξυνδιώκειν 8, 17, 3.
ξυνδοχεῖν 8, 92, 10.
ξυνδρᾶν 6, 64, 5.
ξὺνεγγυς 4, 24, 3.
ξὺνεθρος 4, 22, 1. 5, 85, 2.
ξυνειδέναί 2, 35, 2. 4, 68, 3? 5, 82, 4? 8, 51, 2.
ξυνεῖναι 4, 83, 3. 6, 16, 5.
ξυνεκφέρειν 2, 34, 2.
ξυνεξαιρεῖν 2, 29, 4.
ξυνεξέρχεσθαι 8, 61, 2.
ξυνεπάγειν 1, 107, 3. 4, 79, 1.
ξυνεπαμύννειν 6, 56, 3.
ξυνεπαιτιᾶσθαι 1, 135, 1.
ξυνέπεσθαι 3, 38, 4.
ξυνεπιλαμβάνειν 2, 8, 3. *εσθαι* ob. u. 6, 70, 1.
ξυνεπιτίθεσθαι 1, 23, 3.
ξυνεργάζεσθαι 1, 93, 1.
ξυνέρχεσθαι 1, 10, 7. 3, 111, 1. 5, 74, 1. *ἔς ἔν* 1, 36, 4. *στρατιάν* 1, 3, 4.
ξὺνεσις 1, 75, 1? 140, 2. 2, 62, 5. 3, 37, 5.
ξυνετός 1, 84, 3. 6, 39, 1. τὸ ξ. 2, 15, 1. 3, 82, 3.
ξυνεφεστώς 2, 75, 2.
ξυνέχειν 7, 14, 1. *εσθαι* 2, 49, 3. *πόνω* 3, 98, 1.
ξυνεχῆς 6, 34, 4. 7, 71, 3.
ξυνεχῶς 5, 24, 2. *συν.* 4, 43, 3.
ξυνήθης 1, 71, 4. *ξὺνηθες ἔχειν* 6, 18, 7.
ξυνήκειν 5, 87.
ξυνηῆκαι 7, 18, 3.
ξὺνημα 7, 44, 5. ἀπὸ ξ. 4, 67, 5.
ξυνιέναι ἀλλήλων 1, 3, 4.
ξυνιέναι 2, 8, 1. 4, 94, 2. *ἔς λόγους* 5, 17, 2.
ξυνιστάναι 6, 16, 6. 8, 48, 2.
ξυνίστασθαι, *ξυσιῆναι* 1, 90, 2. 2, 88, 1. 4, 78, 5. 5, 82, 1. 6, 21, 1. 33, 6. 79, 2. 96, 3. 7, 33, 2. 8, 37, 1. 66, 1. vom Kampfe 4, 96, 2. *ἀγῶνι* 4, 55, 3. *ξυνέστη πόλεμος* 1, 15, 2. *πρός τινα* 1, 1, 1. *ἔς ἔν* 6, 85, 3. τὸ *ξυνεστηκός* 8, 66, 3.
ξυνίστωρ 2, 74, 2.
ξυννέφελα 8, 42, 1.

ξύνοδος 1, 96, 2. 4, 60, 1. 3, 82,
 5. 6, 69, 3. 8, 79, 1.
 ξυνοικία 3, 74, 2.
 ξυνοικία 2, 15, 3.
 ξυνοϊκισις 3, 3, 2.
 ξυνοικίζειν 2, 15, 2. 3, 2, 2. 93, 1.
 ξυνομύναι 1, 71, 4. 3, 63, 4. 6,
 18, 1. ὄρκον 8, 75, 3.
 ξύνταξις 6, 42.
 ξυντάσσειν 6, 91, 3. 8, 28, 4. ξυν-
 ταχθῆναι τὴν δόξαν 5, 9, 4.
 ξυντεκμαίρεσθαι 2, 76, 1.
 ξυντελεῖν 2, 15, 2.
 ξυντέμνειν 7, 36, 1. 8, 45, 2.
 ξυντιθέναι 1, 21, 1. εσθαι 4, 118,
 4. 5, 26, 2.
 ξύντροφος 2, 50, 1.
 ξυντυγχάνειν. ὁ ξυντυχῶν 3, 59, 3.
 ξυντυχία 1, 33, 1. τοῦ ἔργου 3, 112,
 5. ἔρωτικῆ 6, 54, 1.
 ξυνωμοσία 3, 64, 2. 5, 83, 4. 8,
 49. 54, 3. πνός 6, 27, 2.
 ξυνώμοτον 2, 74, 2.
 ξυρράσσειν, ξύρραξις 1, 66. 8,
 96, 2.
 ξυρρηγνύναι 1, 66.
 ξυσταδόν 7, 81, 5.
 ξυστασιάζειν 4, 86, 3.
 ξύστασις 2, 21, 2. 7, 71, 1.
 ξυστέλλεσθαι 8, 4, 1.
 ξυστρέφεσθαι 2, 4, 1. 6, 77, 1.
 ὁ s. Artikel.
 ὄδε 1, 68, 2. 2, 36, 3. 42, 3. 44, 3.
 46. 47, 1. 50. 4, 80, 2. 5, 19, 1. vgl. 3,
 59, 2? ohne Artikel 1, 37, 1. 53, 4.
 2, 9, 1. 3, 63, 2. 4, 85, 4. 6, 12, 1.
 eingeschoben 1, 140, 4. vor e. Appo-
 sition 6, 43, 1. auf Vorhergehendes 1,
 2, 3. 41, 1. 143, 1. 2, 60, 4. 63, 1.
 71, 3. 3, 46, 2. 7, 57, 9. 63, 2. ὄδε
 ὅς 1, 80, 1. ἡ ξυμμαχία ἐγένετο ἥδε 8,
 17, 3. ἐπὶ γῆν τήνδε 2, 74, 2. οὐκ Ἰω-
 νες τάδε 6, 77, 1. τόδε auf e. Verbum
 bezogen 1, 143, 1. ἀπὸ τοῦδε 1, 128,
 3. 2, 68, 1. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5.
 μέχρι τοῦδε 2, 72, 4? vgl. μέχρι. ἐν
 τῷδε 6, 18, 3. ἐς τόδε 1, 69, 1. 75, 2.
 διὰ τόδε 1, 97, 2. 7, 13, 2. τάδε die
 vorliegenden Verhältnisse 6, 34, 2. 36,
 2. Macht 1, 144, 5. 6, 18, 4. Vorzüge
 2, 42, 1. Leiden 5, 98. Vorschläge 3,
 48. auf zwei Inf. bezogen 6, 78, 2.
 vermisst 2, 94, 1.
 ὀδός 1, 134, 1. τῆς ὁ. 4, 47, 2. (τῆ)

ὀδῶ 2, 97, 2. 98, 1. 4, 36, 1. καθ'
 ὀδόν 3, 32, 1. ὀδοὶ πολέμον 1, 122, 1.
 ὄθεν 1, 143, 5. 6, 24, 2. ell. 6, 64,
 2. erg. ἐκεῖ 2, 92, 3. ἐκείσε 4, 73, 5.
 8, 83, 2. für ἐκεῖθεν ὅποι 1, 89, 3. von
 Menschen 1, 143, 4.
 οἱ 3, 18, 3.
 οἰκεῖν 1, 17, 1. 3, 48. 6, 82, 3.
 92, 5. 8, 67, 1. ἐς ὀλίγους 2, 37, 1.
 ὄκησα 1, 8, 1. 12, 2. 98, 1. 2, 17, 1.
 27, 2. 68, 4. 99, 2. 4, 120, 1. 6, 4, 3.
 5, 2. 37, 3. οἰκεῖται 1, 46, 2.
 οἰκεῖος 1, 70, 3. 118, 2. 138, 3.
 145, 1. 3, 85, 1. ἀγαθόν 4, 120, 3.
 οἰκεῖοι 4, 25, 1. 64, 2. 6, 20, 3. οἰκεῖον
 1, 9, 2. 6, 85, 1. (τὰ) ο. 1, 41, 3.
 70, 4.
 οἰκειότης 3, 86, 2. 4, 19, 1.
 οἰκειώς 2, 60, 4. 6, 57, 2.
 οἰκειώσεις 4, 128, 3.
 οἴκημα 1, 134, 1.
 οἴκησις 1, 6, 1.
 οἰκήτωρ 1, 26, 1.
 οἰκία 1, 143, 4.
 οἰκίζειν 6, 3, 1. 4, 3. 23, 2.
 οἰκιστής 3, 34, 4.
 οἰκόπεδον 4, 90, 2.
 οἶνος. μετ' οἴνου 6, 28, 1.
 Οἰνόφυτα 1, 108, 2.
 οἶος 3, 59, 1. 7, 21, 3. πρὸς οἶους
 (τοὺς) Ἄ. 1, 70, 1. elliptisch 2, 41, 2.
 7, 75, 6. 8, 50, 4. οἶον φιλεῖ 7, 80, 2.
 mit dem Ge. 6, 69, 3. Da. u. Inf. 6,
 12, 2. zweimal 5, 7, 1. 7, 75, 6. οἶα
 mit dem Particip 2, 5, 2. 8, 84, 2. οἶον
 τε 7, 42, 3. εἶναι mit dem Da. 7, 14, 1.
 οἶόσπερ καὶ 8, 83, 2. ὁμοῖος οἶόσπερ
 4, 16, 4.
 οἰσύνιος 4, 9, 1.
 οἴχεσθαι 2, 65, 7.
 ὀκέλλειν 2, 91, 3. 4, 11, 3.
 ὄλεθρος 7, 27, 2.
 ὄκνος 2, 40, 3.
 ὀλίγος 7, 87, 1. ὀλίγοι πρὸς πολλούς
 2, 76, 2. νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν 1, 50, 5.
 ἐς ὀλίγους οἰκεῖν etc. 2, 37, 1. οἱ ὀλί-
 γοι 3, 39, 6. 6, 38, 3. 88, 2. οἱ ὁ. ἱπ-
 πῆς 6, 88, 2. ὀλίγον 5, 66, 2. ὀλίγον
 οὐθέν 2, 8, 1. 7, 87, 6. 8, 15, 3. ὀλί-
 γον πρὸ, πρὸ — ὀλίγον 4, 31, 1. ἐν
 ὀλίγῳ 4, 26, 2. 55, 4. 96, 2. ἐς ὀλίγον
 7, 36, 5. 6. κατέχεσθαι 8, 38, 2. ἐς ὁ.
 ἀφίκετο νικηθῆναι 4, 129, 5. δι' ὀλίγον
 1, 77, 4. 124, 2. 2, 89, 7. 3, 21, 2.
 4, 95, 1. 5, 66, 1. 69, 3. 6, 11, 3. 7,

36, 5. 70, 8. *ἐξ ὀλίγου* 2, 11, 3. 91, 3. 5, 64, 3. *ὡς ἐξ ὀ.* 4, 108, 5. *κατ' ὀλίγον* 1, 61, 3. 69, 3. 4, 10, 4. 5, 82, 1. *ὀλίγου (ἐς)* 4, 124, 2. 8, 35, 3.
ὀλιγωρεῖν 6, 91, 6.
ὀλιγωρία 4, 5, 1.
ὀλκᾶς 8, 35, 2.
ὀλκοί 3, 15.
ὀλοφύρασθαι, θῆναι 6, 78, 3.
ὀλόφυρσις 1, 143, 5. 2, 51, 3.
Ὀλπη, Ὀλπαι 3, 105, 1.
Ὀλύμπια 5, 47, 12.
ὀμαιχμία 1, 18, 6.
ὀμαιχμος 3, 58, 3.
ὀμαλῶς 5, 70.
Ὀμηρος 2, 41, 2.
ὄμηρος γῆ 1, 82, 4.
ὀμιλεῖν 6, 55, 4. 70, 1. *ταῦτα* 2, 37, 3. *φιλοσοφία* 1, 122, 1.
ὀμιλία 1, 3, 2.
ὄμμα. ἐν ὄμμασιν 2, 11, 5.
ὀμνύειν 5, 19, 1.
ὀμοβώμιος 3, 59, 2.
ὀμοῖος 1, 27, 1. 4. 91, 4. 140, 2. 141, 1. 2, 72, 1. 89, 8. 3, 40, 2. 3? 7, 14, 3. *πόλις* 1, 77, 2. *τύχη* 2, 62, 5. *δύναμις* 1, 73, 3. *ἐλλίς* 7, 61, 1. mit d. Inf. 4, 126, 4. *ὀ. οἰόσπερ* 4, 16, 4. *ὀμοῖα* 1, 25, 4. *εἶναι* 2, 54, 3. *ποιεῖν* 2, 72, 1. *ἐν ὀμοίῳ* 2, 53, 3. 4, 106, 1. 8, 58, 5. *ἐν τῷ ὀ.* 2, 49, 3. 6, 11, 1. *ἐκ τοῦ ὀ.* 1, 143, 3. 6, 78, 4. *ἐς τὸ ὀ.* 6, 18, 4.
ὀμοιότροπος 3, 10, 1.
ὀμοιοτρόπως 6, 20, 2.
ὀμοιοῦν 2, 97, 5. *πρός* 3, 82, 5.
ὀμοίως 1, 5, 2. 20, 1. 99, 2. 2, 60, 4. 80, 1. 81, 4. 6, 9, 2. 8, 48, 4. *πάντες ὀμοίως* 1, 5, 2. 93, 1. 3, 111, 2. *οἱ π. ὀμοίως* 6, 24, 2. *ὀ. ξυμμόρως* 5, 11, 2. *ὡς* 4, 87, 1. *ὡσπερ* 4, 34, 1.
ὀμολογεῖν 1, 101, 2. 5, 4, 2. 45, 2. 55, 1.
ὀμολογία 1, 29, 3. 4, 132, 1. 5, 5, 2. *ἐξ ὀ.* 2, 33, 3.
ὀμορος 6, 88, 1.
ὀμόσε 8, 92, 9.
ὀμόσκευος 3, 95, 3.
ὀμως 1, 15, 1. 21, 1. 105, 4. 125, 2, 51, 4. 3, 28, 2. 49, 1. 80, 1. 4, 96, 6. 5, 61, 1. 6, 9, 2? 70, 4. 7, 1, 2. 48, 5. 57, 4. 77, 3. 8, 6, 4. 29, 2. 36, 2. 92, 11. 95, 3. 97, 1. b. Particip 1, 9, 1. 6, 50, 1. 5, 61, 3. *ὀμως δέ* 6, 69, 3. *μὲν — ὀ. δέ* 6, 91, 1. 7, 87, 4.

ὀμωχέται 4, 97, 3.
ὀνειδίξειν. τινί νινος 3, 62, 3.
ὀνειδος αἰσχρόν 8, 27, 2?
ὀνεύειν 7, 25, 4.
ὄνομα. ὀνομάζεσθαι 1, 122, 4. *καλά* 5, 89, 1. *ὄνοματι* 6, 10, 1. *ἐπὶ τῷ ὀ.* 6, 33, 6. *τῷ αὐτῶν ὄνοματι τιμηθήσονται* 6, 80, 4.
ὀνομάζειν 1, 3, 3. *εἶσθαι* 6, 55, 4. *ἐπὶ τινί* 4, 98, 4.
ὄξειως 2, 11, 6. 2, 89, 7. 3, 38, 4. 6, 11, 5.
ὄξύς 1, 70, 2. 3, 82, 4.
ὄπη 1, 65, 2. 6, 72, 4. 107, 4. mit *ἄν* u. dem Opt. 8, 45, 2. *ὄπα κα* 5, 79, 2.
ὀπλίζειν 3, 27. 4, 9, 1. 6, 100, 1. 8, 23, 3. *ὀπλίσασθαι, σθῆναι* 3, 75, 3.
ὀπλιταγωγοί 1, 116, 1. 6, 31, 3.
ὀπλιτεύειν 6, 91, 3. 8, 73, 3.
ὀπλίτης u. *πολίτης* 8, 24, 2.
ὀπλιτικόν 6, 23, 1.
ὄπλα 1, 80, 2. 4, 33, 3. 91, 2. 6, 56, 2. 7, 45. Lager 1, 111, 1. 6, 64, 5. *ἄνευ ὀπλων* 2, 81, 5. *ἐς τὰ ὀ.* 8, 92, 6. *ἐν ὄπλοις* 6, 61, 3. *ἐφ' ὄπλοις* 7, 28, 2. *ὄπλα παρέχεσθαι* 8, 97, 1. *τὰ ὀ. τίθεσθαι* 2, 2, 4.
ὀπόθεν 7, 14, 1.
ὀποῖος 1, 50, 2? 5, 23, 1.
ὀπόσος 8, 18, 1.
ὀποσοσοῦν 4, 37, 1. 6, 56, 3.
ὀπότε 1, 2, 1. 2, 34, 4. 39, 1. 60, 2. mit dem Opt. 4, 100, 3.
ὀπότερος 8, 48, 5. *ἀσαφῶς ὀπιτέρων ἀρξάντων* 4, 20, 3. vgl. 73, 1. *ὀποτεροῦν* 5, 41, 2.
ὀπιτέρως ἔσται 1, 78, 2.
ὀπιτέρωσε 5, 65, 3.
ὄπου 8, 27, 2.
ὄπως 3, 44, 3. 70, 1. mit dem Conj. u. Opt., mit dem Fu. oder Conj. 1, 19, 3, 22, 5. 6, 96, 3. 7, 17, 3. 70, 1. *ὄπως ἄν* mit dem Conj. 7, 65. *πράσσειν ὄπως* 1, 56. *ὄπως μὴ* 6, 13, 1. 8, 18, 1. *μὴ ὄπως* 6, 18, 3. *οὐχ ὄπως* 1, 35, 3. 3, 42, 5.
ὀπωσοῦν 1, 77, 2. 7, 49, 2. 8, 90, 3. 91, 3.
ὀπωστιοῦν 8, 71, 3.
ὀρᾶν 2, 55. 3, 81, 2. 4, 125, 2. 6, 30, 3. 75, 1. 7, 61, 1. *πρός τι* 6, 41, 1. mit d. Particip 1, 32, 4. 2, 7, 3. ohne *ῶν* 2, 45, 1. 4, 24, 1. Part. erg.

1, 1, 1. 78, 3. 2, 11, 5. 8, 105, 3. mit dem Inf. 8, 60, 3? ὀφθῆναι 4, 74, 2.
 ὀργᾶν 2, 21, 3.
 ὀργή 1, 130, 2. 140, 1. 3, 45, 3.
 6, 17, 1. 7, 68, 1. ἔς τινα 3, 44, 3.
 δι' ὀργῆς 2, 11, 3. 8, 43, 4. ἔχειν 2, 37, 2. 60, 3. (ἐν) ὀργῇ ἔχειν 2, 8, 3.
 5, 46, 5. γέρειν 1, 31, 1. πρὸς ὀργήν 2, 65, 5. τῆς ξυμφορᾶς 8, 27, 5. αἱ ὀργαί 3, 82, 2. ὀργὰς ἐπιφέρειν 8, 83, 2.
 ὀργίζεσθαι 1, 77, 3. περὶ τι 1, 122, 1.
 Ὀρέσθειον 5, 64, 1.
 ὄρθιος, ὄρθριος 5, 58, 4.
 ὄρθός 5, 42, 3.
 ὄρθρος 3, 112, 2. 6, 101, 2.
 ὄρθουσθαι 2, 60, 2. 5, 9, 3. 6, 9, 2. 8, 64, 3? πλείστα 6, 13, 2.
 ὄρθῶς 2, 87, 2. 3, 68, 1. σῆναι 5, 102.
 ὀρίζειν 2, 96, 3. μέχρι 1, 71, 3.
 ὄρκιον 6, 72, 4. ια 6, 19. 52, 2.
 ὄρκιοι θεοί 1, 71, 4.
 ὄρκοι 3, 82, 7. 5, 30, 4.
 ὄρκοῦν 4, 74, 3. 8, 75, 2.
 ὄρμᾶν 1, 87, 1. ἀπό 2, 19, 1. ἐπί 8, 75, 1.
 ὄρμᾶσθαι 1, 90, 2. 2, 59, 1. 67, 1. 3, 45, 5. 5, 1, 2. 6, 6, 1. 8, 11, 4. 23, 1. ἐπί τι 6, 78, 4. ὄρμώμενος 1, 64, 2. 74, 3. 144, 5. 2, 65, 1. 3, 31, 1. 4, 1, 1. 5, 6, 1. 7, 9, 1.
 ὄρμή 3, 36, 2. 7, 43, 5. 7, 71, 5.
 ὄρμιζειν 7, 30, 2. ἰσασθαι 1, 51, 3. 6, 49, 3.
 ὄρος 3, 106, 2. τὸ ὄ. ἢ Ἰστώνη 3, 116, 1. 4, 46, 1. 96, 5.
 ὄροι. ohne Art. 1, 103, 3.
 ὄρρωδία 2, 88, 1.
 Ὀρχομενός, ὄ, ἢ 1, 113, 2.
 ὄς 8, 24, 5. vgl. εἶναι. zw. 4, 92, 2. ἔχειν ἃ ἔχομεν 1, 140, 3. ὅστις, τίς 1, 136, 3. 137, 1. ἃ ἦν τρία 7, 43, 4. ἃ πολλά 4, 18, 3. für ὅστις 5, 111, 1? 8, 46, 2. 50, 5. οὗς — Ἀθηναίους 7, 71, 8. τὸ εὐτυχές οἷ 2, 44, 1. vgl. zu 6, 14. 7, 68, 1. οἷ auf e. Singular bezogen 3, 67, 2. 6, 37, 2. 67, 2. 80, 1. 7, 62, 2. 75, 7. 8, 76, 5. auf νῆες 7, 23, 4. auf e. involvirten Begriff 6, 23, 2. 68, 1. auf e. ausgelassenes Demonstrativ. ὧν für τούτων ὧν 4, 63, 1. ἀφ' ὧν für ταῦτα ἀφ' ὧν 2, 48, 2. vgl. 3, 9, 2. ἐξ ὧν für ἐκ τούτων ἃ 2, 37, 2. ἐφ' ἃ für ταῦτα ἐφ' ἃ 4, 18, 1. 6, 9, 3.

7, 15, 1. πρὸς ἃ für πρὸς ταῦτα (πρὸς) ἃ 6, 11, 4. 64, 3. ἐφ' οἷς für ἐπὶ τούτοις ἐφ' οἷς 5, 41, 3. ἐν ᾧ für ἐν τούτῳ ᾧ 7, 70, 3. οἷ für τούτους οἷ 7, 63, 2. οὔ für τοῦτο οὔ 4, 108, 3. ὧν für τούτους ὧν 7, 69, 3. οἷς für τούτων οἷς 1, 5, 2. 4, 87, 1. ἀφ' ὧν für ἀπὸ τούτων ἃ 7, 14, 1. 48, 2. 67, 3. 8, 6, 4. ἐξ ὧν für ἐκ τούτων ἃ 6, 17, 4. περὶ ὧν für περὶ τούτων ἃ 2, 40, 3. 6, 87, 1. ὅς seinem Nomen vorangehend 4, 85, 3. bei der 2 Person 7, 63, 2. bei verschiedenem Casus 6, 20, 2. nur vom Particip regiert 2, 39, 1. nach οὕτω 8, 72, 2. auf kein gesetztes Substantiv bezogen 1, 140, 6. ὅ 3, 9, 2. ὅ — ἢ ἀρχή 6, 55, 4. ὅ ἰσχευάμην 6, 39, 4. ὅ λέγομεν 6, 85, 3. ὅ auf ein Verbum bezogen 5, 107. vgl. 1, 122, 3. so ἃ 4, 13, 3. auf zwei 6, 39, 2. welche Macht 1, 9, 3. ὅς mit dem Ge. 3, 20, 3. 4, 57, 3. 7, 63, 2. 8, 64, 1. vgl. 1, 40, 4. mit dem Ind. Fu. 6, 82, 3. 91, 3? 8, 46, 2. 66, 4. mit e. Opt. 2, 52, 3. mit dem Inf. 5, 63, 3. 7, 47, 3. 8, 48, 5. 72, 2. τρόπω ᾧ für ᾧ τρόπῳ 7, 7, 3. ᾧ μή τις παρέσται 2, 8, 3. vgl. 6, 31, 4. οἱ Θηβαίων 2, 6, 1. ὃ ἡμῶν 1, 84, 1. ἃ ἀλλήλων 1, 115, 1. vgl. 4, 109, 1. 5, 39, 1. τροπαῖον ὃ τῆς προσβολῆς 4, 12, 2. οἱ ποτοῦ ὕδατος 6, 100, 1. ἐν ᾧ 7, 11, 1. wobei 1, 42, 2. 122, 1. 3. 2, 35, 2. 3, 39, 2? 6, 18, 5. 7, 68, 2. 8, 86, 3. wo 2, 43, 2. 5, 60, 3? worin 6, 55, 4. wann 6, 92, 2. 7, 29, 4. vgl. 3, 39, 4. in welcher Lage 7, 14, 2. ἐφ' ᾧ (τε) 1, 103, 1. vgl. ἐπί II. ἔς ὃ 5, 66, 1. ὅς γε 3, 39, 6. 6, 37, 2. vgl. 1, 39, 1. ὀσημέραι 7, 27, 4.
 ὄσιος 2, 52, 2.
 ὄσος 3, 1? 6, 91, 1? erg. ἔστιν 1, 16, 4, 48, 5. 118, 5. 7, 11, 3. ἦν 8, 70, 1. ὄση erg. γῆ 5, 18, 6. ὄσαις ταῖς σφετέραις 8, 27, 2. ohne entsprechenden Begriff 1, 22, 1. auf e. Subst. das in e. Adj. liegt bezogen 2, 45, 1. ὄσοι τῶνδε 2, 45, 1. ὄσα τῆς ξυνθήκης 5, 42, 3. vgl. 3, 104, 1. θῆκαι ὄσαι 3, 104, 1. αὐτῶν ὄσοι 4, 80, 2. ὄσα ἄλλα für ἄλλα ὄσα 6, 89, 2. 105, 3. ἄλλα ὄσα 7, 87, 3. ὄσοι für πάντας ὄσοι 6, 65, 3. für τούτων 6, 76, 3. vgl. 4, 118, 7. ὄσοις οἷόν τε ἦν πλείστοις 7, 20, 2. vgl. 60, 2. ἐν ὄσῳ 8, 61, 1. ἐξ ὄσου 7, 73, 4. ὄσον 4, 64, 1. 6, 69, 2. 7, 23, 4. πλέον ἢ

ὅσον ἤν 8, 66, 3. wie weit 6, 70, 3. vgl. 7, 28, 3. mit dem Ge. 2, 77, 2. 3, 104, 1. ὅσον ἀποζην 1, 2, 1. vgl. 3, 49, 3. ὅσον ἡσαῖται 4, 64, 1. in wie fern 3, 11, 2. ὅσον ἐδύναντο μάλιστα 1, 17, 1. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκα 8, 92, 9. ὅσον μόνον 6, 105, 2. οὐχ ὅσον οὐ 4, 62, 2. καθ' ὅσον 4, 18, 2. πλὴν καθ' ὅσον 6, 54, 6. καθ' ὅ. αὐτοῦ 7, 37, 1. ἐπὶ ὅσον 7, 66, 1. ὅσον οὐ, οὐπω 1, 36, 2. 4, 69, 3. 7, 69, 2. ὅσον οὐκ ἤδη 8, 96, 2. ὅσω 1, 68, 2. 82, 4. 2, 47, 3. 3, 41, 1. 4, 114, 4. 7, 63, 1. 8, 84, 1. ὅσα 4, 118, 3. ὅσα δοκεῖν 6, 25, 2. ὅσα μὴ 1, 111, 1. ὅσα γε 4, 48, 5. 7, 11, 3.

ὄσπερ. nicht mit dem Conj. 7, 25, 1. οὗτοι οἵπερ 5, 36, 1. dem Prädicat assimilirt 3, 94, 3. ὄπερ 7, 67, 1. auf ein Fe. bezogen 62, 3. ὄπερ (καὶ) ἐγένετο 1, 50, 5. ἄπερ καὶ 2, 13, 2. vgl. καὶ II. mit dem Ge. 5, 23, 4. ὄπερ χαλεπώτατον 3, 59, 3.

ὄστις, πῖς u. ὅς 1, 136, 3. 137, 1. 6, 3, 1. vgl. ὅς. ἔστιν ὅ τι 2, 94, 3? ὄτω τρόπῳ 1, 107, 3. εὐθειας ὄστις 3, 45, 5. für τούτῳ (τούτοις) ὄστις 3, 39, 1. 5, 16, 3. auf c. Plu. bezogen 8, 68, 2. ὄστις — ταῦτα 6, 17, 2. οἵτινες auf στρατιά 6, 91, 3. πάντες ὄστις 7, 29, 3. ὄστις mit dem Ind. Fu. 1, 107, 3. 3, 13, 2. 21, 1. 8, 67, 1. mit dem Ind. u. Opt. 2, 113, 2. mit dem Conj. 2, 52, 2. 5, 65, 5. ohne ἄν 3, 43, 4. vgl. 4, 18, 2. ὅ τι für τούτου ὅ τι 4, 114, 5. ὅ τι zu e. Satz Ac., zum andern No. 4, 17, 1. u. zum Part. 6, 17, 3. πῖνα ὄντινα 3, 39, 6. ἀφ' ὅτου 2, 48, 2. vgl. Satz. ἐν ὄτῳ 6, 6, 4. 15, 3. ὅ τι 1, 90, 4. 7, 44, 3. ὄτῳ 8, 86, 5. ὄστις δῆ 8, 87, 5.

ὄστισοῦν 1, 77, 2.

ὄταν 1, 141, 5.

ὄτε 7, 27, 3.

ὄτε 1, 13, 2. 2, 21, 1. 39, 1? ἔστιν ὄτε 2, 81, 3. ὄτε δῆ mit dem Inf. 2, 102, 4.

ὄτι 1, 10, 1. 5, 105, 3. nach μεταμέλεισθαι 5, 14, 1. als Anführungszeichen 1, 137, 4. 139, 3. 5, 69, 2. mit dem Opt. u. Ind. 8, 50, 1. bei e. Inf. 5, 30, 5? 46, 3. Satz mit ὄτι und ein Particip verbunden 1, 1, 1. bei e. Particip 4, 37, 1. bei e. Imperativ 4, 92, 7. mit zu erg. Verbum 5, 9, 1. 6, 18, 1. 7, 12, 2. nachgestellt 1, 144, 2. 2, 64, 3. 5, 7, 3. 8, 12, 1. 78, 2. 86, 2. 89, 1.

108, 1. nach e. Bedingungssatze 6, 86, 1. ὅτι ἐν βραχυτάτῳ 3, 46, 1. 6. ὄτι μὴ 4, 26, 2.

οὐ 1, 134, 4? ohne ἄν 4, 17, 2. mit dem Ge. 4, 54, 4.

οὐ, οἶ, ἔ s. Pronomen.

οὐ 1, 120, 4. 4, 19, 2. 6, 37, 3. 78, 1. nicht bloss 1, 51, 1. οὐκ ἀξιῶ 1, 136, 3. οὐκ οἶμαι 6, 40, 2. οὐχ ἡγεῖται 3, 42, 2. οὐ γάσκων 8, 52, 2. οὐκ ἔω 6, 72, 1. οὐ ξυνεπαίνω 4, 91, 1. οὐ παραινῶ 2, 18, 2. ἢ οὐ διάλυσις 1, 137, 4. vgl. 5, 35, 1. οὐχ ὁμοῖος 1, 35, 4. οὐκ ἐλάσσους 8, 53, 3. οὐκ ἐλάχιστος 1, 2, 3. οὐχ ἦσον 1, 8, 1. 44, 1. οὐχ ἦκιστα 1, 3, 1. 95, 1. vgl. ἦκιστα. οὐ πάλαι 1, 2, 1. οὐκ εὐθύς 7, 74, 1. οὐκ ἐκείνοι 6, 63, 2. οὐ ταῦτα 2, 79, 2. οὐ διὰ τοῦτο 6, 54, 4. οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι 1, 5, 1. vgl. 6, 10, 2. οὐ περὶ βραχέων 1, 78, 1. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου 1, 143, 2. οὐκ ἐκ προσηκόντων 3, 67, 1. vgl. 36, 3. (ἐξ οὐ προσηκόντων 2, 65, 5. οὐ προσήκων 6, 9, 1. οὐ τὰ ὄντα 7, 8, 2.) οὐκ ἐν πολλῷ 7, 36, 3. vgl. 79, 1. οὐκ ἐν πατρίδι 6, 68, 4. οὐχ ὡς νομιζοντίας 5, 49, 3. οὐκ ἀκνητοὶ παρακληθέντες δέ 6, 87, 2. μέγιστον καὶ οὐχ ἦκιστα 7, 44, 6. seinem Verbum entrückt 3, 37, 1. beim Particip 3, 62, 3. dem Particip und bestimmten Verbum zugleich angehörig 6, 33, 1. οὐκ ἀνυλέγειν ὡς οὐ 1, 77, 2. 86, 1. 8, 24, 4. vgl. 3, 46, 1. in e. Frage nachgestellt 2, 40, 1. πῶς οὐ 5, 98. die Verneinung erneuernd 2, 97, 5. vgl. 5, 22, 2. οὐ μὴ 4, 95, 2. 5, 69, 2. μὴ οὐ 8, 71, 1. ἄτε οὐ 4, 130, 4. τε οὐ 1, 5, 2. 2, 22, 1. ἢ οὐ pleon. 2, 62, 4. 3, 36, 3. εἰ οὐ 1, 121, 4. 3, 55, 1. ὥστε οὐ 5, 40, 2. οὐκ ἦν 3, 66, 2. (4, 19, 2.) οὐ u. μὴ μόνον 8, 68, 4. οὐ μόνον ὅτι 4, 85, 3. οὐχ ὅπως 1, 35, 3. 3, 42, 5. 8, 89, 4. οὐχ ὅσον οὐ 4, 62, 2. οὐ μέντοι 5, 43, 2. οὐ μὴν οὐδέ 2, 97, 5.

οὐδέ 4, 84, 2. 6, 92, 1. 8, 21, 2. περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπῶν 3, 57, 1. vgl. 5, 72, 3. οὐδ' αὐτός 5, 60, 1. οὐδ' ὡς 5, 115, 1. vgl. ὡς. verstellt 6, 21, 2. οὐδέ γάρ 1, 40, 4. 92, 4, 68, 5. 98, 1. 114, 3. 6, 54, 4. 7, 11, 2. καὶ γάρ οὐδέ 5, 7, 2. οὐδέ — οὐδέ 1, 142, 1. οὐδέ für οὔτε — οὔτε 6, 55, 1. 8, 99, 1. οὐδέ μεθ' ἐτέρων etc. 2, 67, 5. vgl. 7, 42, 6. 44, 1. 48, 1. οὐδ' ἀπὸ μιᾶς 5, 111, 1.

vgl. 2, 49, 1. 6, 16, 4. ἐν οὐδ' ἐν 2, 51, 1. οὐδ' ὀπωσιουῶν 8, 71, 3.

οὐδέεις. appositiv 2, 53, 3. 7, 28, 3. οὐθενὸς ὑστερος 1, 91, 4. 8, 68, 2. vgl. 2, 60, 4. 94, 1. 6, 89, 5. 7, 85, 3. 8, 86, 3. collectiv 7, 42, 5. τοῦ δήμου 8, 21, 2. οὐδὲν (τούτων) 1, 139, 3. προθυμίας 8, 22, 1. ἐς οὐδὲν 3, 10, 1. πρὸς οὐδένα 6, 16, 4. οὐδὲν ἐς οὐδὲν 7, 59, 2. ἐν οὐδενί 2, 73, 3. vgl. οὐδέ. ἄλλο οὐδὲν ἢ 4, 14, 3. vgl. ἄλλος. οὐδὲν ὅ τι οὐ 7, 87, 3. vgl. ἥσων u. προσήκειν.

οὐδέπω 8, 78, 1. καὶ νῦν 6, 16, 6. οὐδέτεροι 5, 84, 3? appositiv 7, 38, 1.

οὐκέτι 1, 9, 2. 91, 2. 4, 44, 1. 105, 1. 7, 34, 5. 73, 3. 8, 70, 2. 71, 1. 86, 7. nicht auch 1, 126, 3. 2, 81, 4. 93, 3. 4, 96, 1. local 3, 106, 2.

οὐκουν 2, 43, 1?

οὐν 1, 62, 1. 3, 101, 2. 8, 91, 3? epanaleptisch 2, 16. 3, 95, 1. 6, 64, 3. 7, 32, 5. 8, 57, 2. 8, 81, 3? δ' οὐν 1, 3, 4. 10, 7. 63, 1. 2, 5, 4. 34, 4. 2, 29, 4? 6, 56, 1. μὲν οὐν 3, 101, 2? τε οὐν 7, 59, 1.

οὐνεκα 6, 56, 3.

οὐπερ 1, 134, 3. 4, 2, 86, 1. 8, 97, 1.

οὐτε 3, 40, 1. 96, 2. 4, 126, 4. versetzt 1, 78, 3. οὐτε — τε anakoluthisch 2, 5, 3. 5, 7, 3. 8, 21, 2. vgl. 1, 78, 3. verbindet e. Ac. u. abs. Ge. 7, 30, 2. e. Particip u. e. bestimmtes Verbum 2, 29, 4. οὐτε ἐνδεία οὐτε ὑβρίσαντες 4, 18, 1. vgl. εἶ I g. E. u. τέ.

οὕτως 3, 2, 1. 98, 1. 4? 5, 84, 4. 6, 77, 1? 83, 2? asyndetisch 7, 57, 4. ταύτας — μελέτας 1, 85, 1. τύραννοι οὗτοι 6, 54, 5. κινήσεις αὐτῆ ἐγένετο 1, 1, 2. vgl. 1, 55, 3. 2, 75, 1? 6, 16, 3. 31, 1. 60, 3. 7, 29, 4. πρώτη αὐτῆ πόλις ξυμμαχίς ἐδουλώθη 1, 98, 2. ἡ ξυμμαχία αὐτῆ ἐγένετο 8, 19, 1. vgl. 3, 28, 2. 5, 48, 8, 90, 4. μίαν πόλιν ταύτην 1, 58, 2. ἐπὶ μίαν πόλιν ταύτην 7, 56, 4. τοῦτο ἴσον μετέχει 6, 40, 1. μιᾷ πόλει ταύτη χρῆσθαι 2, 15, 2. vgl. 5, 75, 2. 7, 55, 2. γενομένου τούτου ἀπροσδοκίτου 2, 91, 3. vgl. 1, 71, 1. οἱ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροί 3, 95, 3. ἡ αὐτῆ αὐτῆ νύξ 8, 102, 1. αἱ τῶν II. αὐται νῆες 8, 80, 2. ἡ φυγάδων αὐτῆ διάβασις 8, 100, 4. ὡς ἐς πατρίδα ταύτην 4, 41, 2. das Subst. epxegetisch 5, 32, 4. epanaleptisch 1, 80, 2. 4, 44, 3. 5, 91, 1. 7, 48, 4. 8,

61, 2. οὗτοι τῶν ἀνθρώπων 1, 71, 1. τοῦτο τῶν — 4, 40, 1. vgl. 1, 115, 1. aufs Folgende 5, 71, 1. 6, 92, 4. 8, 90, 4. ankündigend 6, 85, 1. so αὐτῷ τούτῳ 6, 55. τοῦτο mit e. epx. Ind. 6, 36, 2. οὗτοι auf παρασκευῆ bezogen 6, 44, 1. ὧν — ταῦτα am Ende 6, 16, 1. auf ὅστις bezogen nicht zuerst 2, 51, 1. vgl. ὅσπερ. τοῦτο auf e. Plu. 2, 60, 4. οὗτοι προτῶμεν 3, 12, 2. τοῦτο 2, 51, 2. 4, 24, 4. 5, 1, 2. τοῦτο auf e. Verbum bezogen 1, 6, 4. 74, 3. 102, 1. 121, 2. 143, 3. 2, 15, 1. 49, 3. 81, 5. 89, 6. 3, 45, 1. 46, 4. 4, 61, 4. 5, 29, 2. 49, 3. 6, 83, 3. 7, 13, 1. zw. 3, 45, 2. ἀπὸ τούτου 4, 30, 1. διὰ τούτου etc. 6, 11, 3? ἐν τούτῳ 1, 132, 3. 2, 8, 3. 4, 14, 2. 7, 30, 2. 8, 87, 5. παρασκευῆς 2, 17, 3. τύχης 7, 33, 6. ἐς τοῦτο 1, 120, 1. 8, 68, 1. temporal 5, 26, 1. ἀνάγκης 1, 49, 6. κατὰ τοῦτο 3, 89, 4. 4, 9, 4. (τοῦ) καιροῦ 7, 2, 4. ταῦτα 1, 18, 5. 2, 69. 6, 83, 2. 8, 92, 6? auf e. Sing. bezogen 8, 76, 6. τῶν II. 1, 115, 1. ταῦτα μὲν τὰ — 2, 54, 4. 4, 41, 4. ταῦτα, κρατοῦντας 3, 18, 2. μωρία ταῦτα 5, 41, 3. hinweisend 2, 35, 3. 4, 10, 1. 7, 31, 2. auf e. Inf. 6, 34, 8. 74, 2. 83, 2. vgl. 4, 87, 1 u. βούλεσθαι. κατὰ ταῦτα 6, 96, 1. καὶ οὕτος 2, 61, 2. 96, 4. 4, 55, 3. 6, 67, 2. vgl. καὶ I.

οὕτως 2, 15, 4. 54, 2. 93, 2. 3, 111, 2. 5, 9, 5. 60, 4. 4, 61, 5. 6, 2, 5. 9, 1. 23, 1. 36, 1. 64, 2. deiktisch 4, 54, 3. 6, 10, 1. in diesem Falle 1, 45, 2. somit 1, 76, 2. so sehr 1, 81, 2. 2, 47, 2. οὕτω πολλή 4, 86, 4. eben 2, 11, 4. mit folgendem Inf. 2, 35, 3. Particip 3, 20, 3. 6, 18, 2. nach demselben 6, 61, 4. οὐχ οὕτω 5, 59, 4. im Nachsatze οὕτω δὲ 1, 131, 1. 8, 71, 3. οὕτως — ὑστερον 3, 96, 2. καὶ οὕτως 1, 10, 4. οὐδ' οὕτω 2, 76, 2. 5, 59, 4? μηδ' οὕτως 6, 89, 3. vgl. 1, 10, 4.

ὀφείλημα 2, 40, 4.

ὀφλεῖν 3, 70, 3. 5, 101.

ὄχλος 1, 73, 2. 80, 2. 3, 109, 3. 4, 28, 3. 7, 62, 1. 75, 5.

ὄχλωδες, τό 6, 24, 1.

ὄψέ. ἤδη καὶ ὄψέ ἦν 4, 93, 1. 8, 61, 3. ἔως, ἐς ὄψέ 3, 108, 3. μέχρι ὄψέ 7, 83, 2.

ὄψις 7, 44, 2. ἀπούσα 6, 24, 2. ὄψιν παρέχεσθαι 6, 46, 2. τῆ ὄ. 2, 37, 2. 3,

112, 3. 4, 34, 1. 3? 6, 58, 1. πλήθος
ὄψεως 4, 126, 4. ὄψεις 1, 73, 2.

πάθος 3, 84, 1. 6, 55, 4.

παίδευσις 2, 41, 1.

Παιονικά 2, 96, 3.

παῖς 5, 77, 1. 6, 59, 3. παῖδες 8,
37, 1. καὶ γυναῖκες 1, 89, 3. 3, 36, 2.

παιῶνες 7, 75, 7.

παιωνίζειν 1, 50, 5.

παιωνισμός 7, 44, 6.

πάλαι 1, 2, 1. 8, 94, 1. οἱ π. 6, 89, 4.

παλαιόπλουτος 8, 28, 3.

παλαιός. ἀπὸ παλαιοῦ 5, 44, 1.

παλαιτάτος 1, 4, 1.

πάλιν 1, 109, 2. 3, 34, 1. 8, 85, 3.
ἀπαγγέλλειν 7, 83, 1. ἢ π. κατάβασις 7,
44, 8. π. ἢ ἀποκομιδῆ 1, 137, 4. vgl.
4, 10, 3. ἄλλιν αὖ 7, 46.

Παναθηναϊα 5, 47, 12. vgl. 1, 20,
3. 6, 56, 2.

Πάνακτος, ἢ u. τὸ Πάνακτιον 5, 39, 1.

πανδημεῖ 1, 107, 4. 6, 67, 3. 68, 2.

πανικά 4, 125, 1. 7, 80, 2.

πανοικησία 2, 16. 3, 57, 2.

πανσέληνος 7, 50, 4.

πανστρατιᾶ 4, 94, 2.

πανσυνδί 8, 1, 1.

Παντακῦας 6, 4, 1.

τὸ παντάπασιν 3, 87, 1.

πανταχῆ 6, 75, 1. κύκλω 3, 68, 2,
7, 79, 3.

πανταχόθεν 1, 17, 2. 124, 1. 2,
59, 2. 6, 61, 3. 8, 2, 3.

πανταχοῦ 1, 5, 2.

πάνυ 8, 1, 1. vgl. καὶ II. π. τι 8,
71, 1.

πανωλεθρία 7, 87, 6.

παρά I) mit dem Ge. 2, 41, 1. 3,
98, 4. 4, 118, 4? 5, 115, 1. 8, 48, 6?
οἱ παρά τινος 4, 83, 2. vgl. 8, 11, 3.
28, 5. τὰ παρά τινος 1, 69, 4. 6, 22, 3.
46, 2. 8, 89, 1. bei e. sachlichen Be-
griffe 8, 48, 6?

II) mit dem Da. 1, 33, 1. 2, 21, 3.
5, 49, 3. 7, 80, 3? παρὰ σφίσι 6, 64,
5. 8, 76, 6. παρὰ τινι, τινὰ καταλύειν
1, 136, 2. παρὰ ταῖς ναυσίν 2, 89, 7.

III) mit dem Ae. 1, 5, 1. 13, 4. 3,
3, 4. 4, 57, 4. 5, 68, 3. παρὰ σφᾶς
παροῦσαι 3, 3, 3 u. Zus. vgl. 5, 67, 3.
nicht für ἐπί 7, 39, 2. längs, neben 6,
57, 3. 101, 3. bei 6, 57, 3? vgl. 1, 20, 3.
in Vergleich 1, 41, 3. beim Comparativ
1, 23, 3. wegen 141, 6. wider 1, 98, 2.

5, 90. παρὰ γνώμην 3, 12, 1. vgl. zu
37, 5. π. λόγον 1, 65, 1. 2, 91, 3. 6,
33, 6. 7, 71, 6. π. νύκτα 4, 106, 3.
παρ' ὀλίγον 7, 71, 3. τὸ παρὰ πολὺ 2,
89, 3. 8, 6, 3. παρὰ πᾶν 4, 35, 2. 6,
18, 8. 80, 1. παρὰ τοσοῦτον 3, 49, 3.
6, 37, 3. vgl. 4, 106, 3. 8, 33, 2.

παραβαίνειν. τὴ 4, 16, 3. παρα-
βαινομένων 3, 45, 2.

παραβάλλειν 2, 77, 2. 3, 32, 2.
6, 99, 1. εἶσθαι 1, 133. 2, 44, 3. 3, 65,
2. κίνδυνον 3, 14, 1. vgl. 5, 113.

παραγγέλλειν 1, 121, 1. 5, 58, 3.

παράγγελμα. ἀπὸ π. 8, 99, 2.

παράγγελσις 1, 137, 4. 5, 66, 3.

παράγειν, εἶσθαι 1, 34, 2. 2, 64,
1. 3, 38, 2. 68, 1.

παραγίγνεσθαι 1, 15, 2. 33, 2.
63, 2. μάχη 3, 54, 2.

παράδειγμα 2, 37, 1. 3, 10, 3.
39, 3. 5, 90. τινός 6, 77, 1. καθιστάναι
mit dem Part. 3, 40, 6.

παραδιδόναι 3, 47, 2. 4, 135. 5,
16, 3.

παράδοσις 1, 9, 3.

παραδυναστεύειν 2, 97, 3.

παραδωσειειν 1, 33, 3.

παραθαλασσιδίος 6, 62, 3.

παραινεῖν. οὐ παραινῶν 2, 18, 2.

παραίνεσις 1, 92. 5, 69, 1.

παραιρεῖν. τινός 3, 89, 3.

παραιρήματα 4, 48, 3.

παραίτησις 1, 73, 2.

παρακαλεῖν 6, 25, 1. 7, 20, 1.

παρακαταπηγνύναι 4, 90, 2.

παρακατέχειν 8, 93, 2.

παρακελευστός 6, 13, 1.

παρακινδυνεύειν 3, 36, 2.

παρακινδύνευσις 5, 100.

παράκλησις τινος 4, 61, 3.

παρακομιδῆ 5, 5, 1.

παρακομιζέσθαι 6, 52, 1. 8, 108,
2. γῆν 6, 44, 2.

παραλαμβάνειν 1, 111, 1. 3, 50,
1. 4, 54, 4. 7, 38, 1. 57, 7.

παραλείπεσθαι 7, 69, 4.

παράλιος, ἰα 2, 56, 1.

παραλλάξ 2, 102, 3.

παράλογος 1, 65, 1. 78, 1.

Πάραλος 2, 55. Πάραλοι 8, 73, 4.

παραλύειν τινός 2, 65, 1. 7, 16, 1.

παραλυπεῖν 2, 51, 1.

παραμένειν 1, 75.

παραμυθεῖσθαι 8, 72, 1.

παραμύθιον τινος, τινι 5, 103, 4.

παραινέειν Zus. 3, 22, 5.
 παράνομα 8, 67, 2.
 παρανομεῖν Aug. 3, 67, 3. παρα-
 νομηθεῖσα κάθοδος 5, 16, 4.
 παρανόμημα 7, 18, 3.
 παρανομία 6, 15, 3.
 παρανόμως 4, 132, 3.
 παράπαν s. παρά III.
 παραπέμπειν 4, 13, 1. 8, 20, 3.
 παραπίπτειν 4, 23, 3.
 παραπλεῖν 1, 111, 2. 2, 83, 2. 3,
 32, 1. 6, 34, 5. πόλις 47, 2.
 παραπλήσιος 1, 140, 2. gew. 3 End.
 1, 84, 3. καί 5, 112, 1. ἴσος καὶ π. 7,
 42, 2.
 παραποιεῖσθαι 1, 132, 6.
 παραρρηγνύειν 4, 96, 4. 5, 73, 1.
 παρασκευάζειν 3, 36, 4. 7, 35, 1. ὥστε
 3, 36, 4. εἶναι 2, 83, 4. 6, 63, 1. (ἔς)
 τι 1, 85, 3. 2, 89, 1. 3, 86, 3. 5, 10,
 1. 7, 36, 1. mit dem Inf. 7, 35, 1. mit
 dem Particip. 2, 18, 1. 91, 1. 5, 8, 2.
 6, 54, 4. παρεσκευάσθαι 1, 46, 1. 3, 22, 1.
 παρασκευή 1, 1, 1. 71, 1. 91, 4.
 2, 39, 1. 4, 75, 1. 5, 66, 2. 6, 34, 5.
 37, 3. 7, 43, 2. 8, 5, 1. ἀπὸ π. 1, 133.
 ἐκ π. 4, 94, 1. 5, 56, 4. 7, 55, 2.
 ἐν π. εἶναι 2, 80, 2. vgl. 2, 16. 8, 5, 1.
 παρατάσσειν 4, 96, 2.
 παρατείνειν 4, 8, 4. vgl. 2, 76, 3.
 8, 104, 1. εἶναι 3, 46, 2.
 παρατειχίσμα 7, 42, 5.
 παρατίθεσθαι 1, 130, 2.
 παρατυγχάνειν 1, 11, 2. 122, 1.
 4, 19, 1. παρατυχόν 1, 76, 3. ὁ παρα-
 τυχών 1, 22, 2. ἐν τῷ π. 3, 82, 7.
 παραυτίκα 2, 49, 5? τὸ π. 3, 4, 2.
 8, 48, 2. 82, 1.
 παραφέρειν 5, 20, 1. 26, 3.
 παραφράγματα 7, 25, 4.
 παραχρημα 1, 20, 3. 4, 15, 1. 6,
 59, 1. 7, 75, 6. τὰ π. 1, 138, 3.
 παρείκειν 3, 1. 4, 36, 2.
 παεῖναι 1, 119. 2, 10, 2? 4, 73,
 5? 6, 91, 3. 8, 16, 1. ἐς 6, 62, 4. vgl.
 3, 8. τὸ παρὸν ἀντίκα 3, 40, 6? ἐν τῷ
 παρόντι 2, 88, 1. 5, 63, 3. 8, 71, 1.
 τὰ παρόντα 1, 123, 1. 132, 2. 3, 82, 2.
 6, 89, 4. 7, 15, 1. 8, 49. ἀπὸ τῶν 7,
 56, 1. θειῶν 2, 77, 1. ἐκ τῶν π. 3, 29,
 2. 7, 77, 1. ὡς ἐκ τῶν π. 4, 17, 1. 6,
 70, 4. πρὸς τὰ π. 2, 6, 1. 4, 80, 1. 5,
 14, 2. πρὸς τὸ παρὸν 3, 41, 6.
 παρεξίρεσις 4, 12, 1. 7, 34, 4.
 40, 4.

παρεξέρχεσθαι 8, 62, 1.
 πάρεργον. ἐκ π. 1, 142, 4.
 παρέρχεσθαι 1, 72, 2. 2, 55. 3,
 60. 6, 13, 1. 7, 6, 1. τινί 6, 15, 3.
 παρέχειν 2, 9, 2. 8, 76, 6? αἰσθη-
 σιν 2, 50, 1. φυλακὴν καὶ ἐφόρμησιν 3,
 33, 3. τιμωρίαν 3, 84, 1. τόλμαν 3, 45,
 3. ἄσκησιν 5, 67, 3. λόγον μὴ χωρήσω-
 σιν 2, 101, 3. δεχομένους 5, 35, 2. un-
 pers. 1, 120, 3. 4, 85, 2. 5, 14, 1.
 παρέχεσθαι 1, 32, 2. 39, 2? 2, 9,
 2. 3, 54, 1. ὄπλα 8, 97, 1. πόλιν 4, 64,
 1. δύναμιν 2, 41, 2. πιστά 3, 90, 3.
 πίστιν 3, 112, 8. ὄψιν 6, 46, 2. ver-
 sprechen 3, 36, 1.
 παρηβᾶν 2, 44, 3.
 παρήκειν 2, 96, 3.
 παριέναι 1, 72, 2. 119? 8, 16, 1.
 παριών 6, 15, 1. vgl. 1, 67, 3. 8, 68, 2.
 παριέναι (ἴημι) 1, 85, 1. 4, 38, 1.
 86, 3. 6, 23, 3.
 παριππεύειν 7, 78, 2.
 παρίστασθαι, παραστήναι 3, 45, 5.
 4, 133, 1? μηδενὶ ὡς 4, 61, 2. 6, 68,
 3. ἐκπληξίς 8, 96, 1. παραστήσασθαι 1,
 29, 3.
 πάροδος 3, 21, 2. ἐν τῇ π. 1, 126, 7.
 παροικεῖν 1, 72, 2.
 παροίκησις 4, 92, 4.
 παροικοδομεῖν 7, 6, 1.
 παροικός 3, 113, 4.
 παρόμοιος 1, 80, 2. Fe. eb.
 παροξύνειν 1, 84, 2. 6, 88, 11.
 παρορύσσειν 6, 101, 1.
 παρουσία 1, 128, 3. 6, 86, 2.
 παροχῆ νεῶν αὐτόνομοι 6, 85, 2.
 πᾶς 4, 43, 2. πᾶσα γῆ 2, 38. 43, 2.
 πᾶσα Λίβος 3, 4, 2. 7, 85, 3. ἀλλοτρία
 πᾶσα 6, 21, 2. πᾶσα ἡ ἀλήθεια 6, 87,
 1. πᾶν τὸ ἐξ ἐναντίας 7, 44, 4. vgl. 4,
 85, 2. 6, 89, 3. ὁ πᾶς ἀριθμός 2, 7,
 2. vgl. 7, 43, 2. τὸ πᾶν πλῆθος 8, 93,
 3. οἱ πάντες ξύμμαχοι 1, 87, 3. οἱ πάν-
 τες 1, 19. 4, 86, 3. im Ganzen 1, 60,
 1. 100, 1. 2, 101, 4. 4, 124, 2. 7, 1,
 5. 82, 3. 8, 100, 5. πᾶς τις 2, 41, 2.
 3, 13, 6. 7, 60, 2. πᾶν τι 1, 20, 1.
 καὶ τοὺς πάντας 2, 20, 2. τοῖς πᾶσι 2,
 36, 2. 5, 28, 3. 6, 20, 2. 23, 1. οἱ
 πάντες ὁμοίως 6, 24, 2. vgl. ὁμοίως. εἶ-
 τι - πάντα 5, 46, 3. τὰ πάντα 2, 64, 3.
 5, 28, 3. 6, 31, 5. διὰ πάσης 1, 14, 3.
 πᾶν εἶδος 4, 98, 4? διὰ παντός 1, 38,
 1. 2, 49, 4. 5, 69, 2. 7, 6, 1. ἐπὶ παντί
 3, 45, 4. ἐν παντὶ ἀθυμίας 7, 55, 1.

ἐπὶ πάν 2, 51, 1. 5, 68, 3. παρὰ πάν 4, 35, 2. 6, 18, 8. 80, 1. πάντα 7, 71, 2. ἦν 8, 95, 1. τὸ πλεῖστον πάντες 7, 57, 4. κατὰ πάντα 4, 112, 2. 6, 37, 1. πάντων μάλιστα bei e. Fem. 4, 52, 2. πασσυδί 8, 1, 1. πάσχειν 4, 17, 3. 38, 1. 64, 2. 6, 88, 1. π 4, 15, 2. 124, 4. ἔς τινα 6, 11, 4. εὖ 3, 40, 2. πατρικός 1, 13, 1. πάτριος 2, 16. 8, 76, 6. ὁ, ἡ 7, 21, 2. τὸ π. 4, 86, 3. πατρίς 6, 68, 4. πατρόθεν 7, 69, 2. παύειν 4, 87, 3. 6, 60, 2. πέπανται 1, 6, 4. Ppf. 4, 13, 1. παυθῆναι 1, 81, 2. 5, 91, 1. 100. παῦλα 6, 60, 2. πεδίον 5, 58, 3. πεζῆ 1, 109, 3. 2, 94, 3. 4, 24, 3. πεζός 6, 33, 2. ὁ πεζός, τὸ πεζόν 1, 47, 2. 7, 41, 2. πεζός, οἱ 7, 64, 2. πείθειν 2, 44, 2? 3, 72, 1. 6, 17, 1. 2. 48, 1. 7, 73, 3. μισθῶ 1, 31, 1. ἔμαυτόν 6, 33, 1. τί 4, 17, 1. u. Zus. zu 3, 42, 2. τινά π 4, 22, 1. 126, 1. (2.) τὰς ναῦς ἀπελθεῖν 3, 4, 3. πέποιθα 2, 42, 3. πείθεσθαι γνώμαις 1, 78, 1. τινός 7, 73, 2. πάντα eb. vgl. 1, 126, 1. τὴν ἀναχώρησιν 2, 21, 1. mit dem Inf. 3, 48. 6, 34, 8. ὥστε 2, 2, 4. πεισθεῖς 3, 95, 1. 4, 122, 3. πείρα 1, 140, 6. 2, 41, 2. 4, 80, 2. τοῦ 1, 70, 4. τῆς δόξης 6, 11, 4. πείραν ποιῆσθαι 1, 53, 1. Πειραϊκή 3, 91, 2. Πειραιόν 8, 10, 2. πειρᾶν 1, 50, 4. 61, 3. 2, 72, 3. 81, 2. 4, 9, 3. 25, 7. 43, 3. 6, 54, 3. 63, 2. 7, 32, 1. πειρᾶσθαι 2, 44, 2. 81, 2. 4, 25, 7. πειράσασθαι u. πειραθῆναι 2, 5, 3. πείρασις 6, 56, 1. πελάγιος 8, 39, 3. 60, 3. πέλαγος. ἐν π. 7, 49, 3. πέλας. ὁ π. 1, 32, 3. οἱ π. 1, 32, 1. 70, 1. Πελασγικόν 2, 17, 1. τό 1, 3, 2. πελιτνός 2, 49, 3. πελτασταί 2, 29, 4. 4, 28, 3. πέμπειν 1, 91, 2. 7, 1, 3. πομπήν 6, 56, 2. ἐπεμψαν 4, 17, 1. mit dem Inf. 4, 132, 3. Ipf. 8, 6, 5. πέπεμπται 7, 77, 6. πέμψις 7, 17, 2.

πενία 2, 42, 3. πεντητηρίς 3, 104, 2. πεντηκονταετής etc. 1, 23, 4. πεντηκοντήρ 5, 66, 3. πέρ. ὅτι περ 4, 14, 2. vgl. ἕως u. ἴνα. περαιούν 2, 67, 3. Περαιβοί 4, 78, 6. περαιτέρω 3, 43, 3 u. Zus. 81, 4. πέραν 3, 85, 1. διαπλεῖν 1, 111, 2. 2, 67, 1. πέρας 7, 42, 2. πέρι 2, 70, 1. περί I) mit dem Ge. 2, 70, 1. 3, 3, 4? 4, 80, 2. περί οὐδ' ἡμῶν μεμπῶν 3, 57, 1. περί πλείστον 2, 89, 7. 6, 11, 5. π. ἴσου εἶναι τὸν ἀγῶνα 2, 42, 1. vgl. 7, 25, 4. e. solcher Begriff schwebt vor 6, 17, 2. vgl. 4, 63, 3. 6, 78, 3. 7, 64, 2. 70, 7. π. τινος δεῖσαι 1, 60, 1. κινδυνεύειν 6, 78, 3. εἰδέναι τὰ περί τῆς M. 8, 26, 2. μεμνηῦσθαι 6, 53, 1. λέγειν 6, 33, 1. rücksichtlich 2, 51, 2. 70, 1. 97, 5. τὰ περί τῆς δίκης ἐπύθεσθε 8, 63, 1. ἡ π. τῶν Μαντινικῶν προᾶξις 6, 88, 10. vgl. 1, 110, 1. 2, 6, 1. (2.) 67, 4? 70, 1. 8, 14, 2. χρῆσθαι περί τινος 2, 24, 2. was anbetrifft 3, 68, 3. 4, 118, 1. 5, 18, 1. νεώτερόν τι ποιῆν π. τινος, τινα 2, 6, 2. Stellung 6, 33, 1. hart von seinem Worte getrennt 6, 76, 4. II) mit dem Da. 2, 89, 7? 7, 84, 2. π. τῆ Σικελία ἔσται ὁ ἀγών 6, 34, 4? π. αὐτῶ σφαλῆναι 1, 69, 4. π. τινι δεῖσαι 1, 60, 1. vgl. zu 6, 9, 2. III) mit dem Ac. 1, 20, 3? 54, 3. in — umher 1, 5, 3. 4, 57, 2. 7, 87, 6. 6, 2. 7. 7, 19, 1. 8, 5, 5. οἱ περί τὸν N. πρέσβεις 5, 46, 3. εἶναι περί Τριόπιον 8, 35, 2. τὰ περί τὸν — 1, 110, 1. 7, 31, 4. vgl. 2, 6, 2. 7, 71, 5. τὰ π. θάλασσαν 4, 54, 4? τὰ π. τὰς ναῦς 1, 25, 4. π. τι ὀργίζεσθαι 1, 122, 1. π. τινα ἐλέγχειν 1, 131, 2. π. σφᾶς αὐτοὺς διασκοπεῖν 7, 71, 6. π. ἐαυτὸν τριβεσθαι 6, 18, 7. bei Zahlen 4, 38, 4. 5, 11, 3. 6, 71, 1. 74, 2. eingeschoben 1, 54, 1. 117, 1. 6, 74, 2. περιαγγέλλειν 1, 116, 1. 2, 85, 2. 5, 17, 2. 6, 88, 7? περιαιρεῖν 1, 108, 2. εἶσθαι 3, 11, 2. περιαιρετός 2, 13, 5. περιαλεγεῖν 4, 14, 2. 6, 54, 3. vgl. 4, 14, 2.

περιβάλλειν 8, 95, 1.
 περιβολή 8, 104, 4.
 περιγίγνεσθαι 1, 55, 3. 144, 4.
 3, 11, 3. 4, 27, 2. 73, 3. 5, 60, 5. 97.
 111, 2. 6, 78, 2. ἐκ 4, 10, 1. τῷ πο-
 λέμῳ 1, 55, 3. πλῶ 8, 104, 3. τῷ δι-
 καιῶ 5, 86.
 περιδεές, τό 6, 59, 1.
 περιεῖναι 1, 144, 1. 2, 89, 2. 3,
 45, 1. 82, 9. 5, 11, 2. 6, 80, 2. 91, 1.
 τῷ πολέμῳ 1, 55, 3. τὸ περιὸν τοῦ ἀσφα-
 λοῦς 6, 55, 4.
 περιέρχεσθαι 1, 30, 3.
 περιέχειν 3, 107, 3. 4, 102, 2. 5,
 7, 2. 71, 2. 8, 105, 1.
 περιίζωμα 1, 6, 4.
 περιιέναι 1, 30, 3. ἐκ περιόντος 8,
 46, 5.
 περιίστασθαι 1, 32, 3. 4, 12, 3.
 6, 24, 2. 7, 18, 4. 70, 6. zw. 4, 4, 1.
 φόβος περιέστη τὴν Σπάρτην 3, 54, 3.
 vgl. 4, 34, 3. ἡμῖν 1, 76, 3.
 περιίσχειν 5, 71, 1.
 περικτίων 3, 104, 3.
 περικόπτειν 6, 27, 1.
 περικύκλωσις 4, 78, 1.
 περιλαμβάνειν 8, 42, 1.
 περιλιμνάζειν 2, 102, 2.
 περιμάχητος 7, 84, 3.
 περινεως 1, 10, 6.
 περινοῖαι 3, 43, 2.
 πέριξ 6, 90, 3.
 περιοικός 8, 22, 2.
 περιοργής 4, 130, 3.
 περιοπτεῖον 8, 48, 3.
 περιορᾶν 4, 71, 1. 6, 98, 2. τοὺς
 ἐναντιομένους 4, 87, 3. mit dem Part.
 Ao. 8, 26, 3. 73, 3. das Part. erg. 2,
 73, 3. mit dem Inf. 1, 35, 3. 6, 38, 3.
 περιορᾶσθαι 2, 43, 3. 4, 71, 1.
 6, 93, 1. zw. 5, 31, 5. τινός 4, 124, 4.
 περιοργής 4, 130, 3.
 περιορμεῖν τι 3, 6, 1. 4, 23, 3.
 περιορμίζεσθαι τι 3, 6, 1.
 περιουσίαι 1, 141, 3. ἀπὸ περιου-
 σίας 5, 103, 1.
 περιπίπτειν τινί 1, 43, 1. 2, 65, 9.
 περιπλεῖν 2, 23, 2. 4, 25, 5. 7,
 22, 2. 8, 34, 1.
 περίπλους 2, 97, 1.
 περιποιεῖν 2, 25, 2. 4, 105, 1. 6,
 104, 2. 8, 48, 1.
 περιπόλιον 3, 99, 1. 8, 92, 2.
 περίπολοι 4, 67, 2.
 περιρρεῖν 4, 12, 1. 102, 2.

περίρρυτος 4, 64, 2.
 περισκοπεῖν 6, 49, 3.
 περισσεύειν 2, 65, 9.
 περισταδόν 7, 81, 5.
 περιτειχισμός 7, 11, 2.
 περιτέχνησις 3, 82, 3.
 περιτιθέναι 4, 87, 4. 6, 89, 2.
 περιφανής 4, 102, 2.
 περιφέρειν 7, 28, 3.
 περιφρονεῖν τινα 1, 25, 4.
 περιφρουρεῖν 3, 22, 1.
 περιχαρές, τό 2, 51, 4. 7, 73, 2.
 περιωθεῖσθαι 3, 57, 4.
 περιωπή 4, 86, 4.
 Περσικός 1, 130, 2.
 πῆ 3, 43, 3.
 πηγαί 2, 15, 4. Πηγαί 4, 66, 1.
 πηλός 4, 4, 2.
 πηλῶδες 6, 101, 2.
 πημονή 5, 18, 2.
 πιθανός 6, 35.
 πῖλος 4, 34, 3 u. Zus.
 πίπτειν 2, 89, 5. 3, 82, 2.
 Πισσοῦθνης 3, 31, 2.
 πιστεύειν 5, 105, 2. πράγματι 1, 20,
 1. 80, 2. π. τινὲ προχωρήσειν 3, 4, 4. (3.)
 πίστις 1, 35, 4. 120, 4. 133. 3, 59,
 4. 5, 45, 2. ἀνθρώπων 6, 53, 2. πίστιν
 διδόναι 1, 133. παρέχεσθαι 3, 112, 3.
 6, 17, 1. ἐς πίστιν 8, 46, 5. πίστεις 3,
 82, 6. 4, 74, 3. θεῶν 5, 30, 4. ποιῆ-
 σθαι 4, 51, 1.
 πιστός 1, 132, 6. 3, 10, 3. 40, 1?
 92, 1. 4, 85, 4. ἐς 3, 11, 2. γενέσθαι
 3, 43, 2. τὸ πιστόν 1, 68, 1. 8, 9, 2.
 τῆς ἐλευθερίας 2, 40, 4. τῆς ἐπιστήμης
 6, 72, 4.
 πιστοῦν 4, 88.
 πίσυρος 2, 89, 4. 6, 2, 6.
 Πιτανάτης λόγος 1, 20, 4.
 πλάγιος 7, 59, 2. ἐκ π. 7, 6, 2.
 πλαίσιον 6, 67, 2. 7, 78, 1.
 πλάνησις 8, 42, 1.
 πλάσσεσθαι τῇ ὄψει 6, 58, 1.
 Πλάταια. Πλαταιαί 2, 7, 1.
 Πλαταιαίς 2, 71, 2.
 πλεῖν 2, 90, 2? 3, 114, 1. τὸ 6, 63,
 2. πλέει 4, 28, 1.
 πλεονάζειν 1, 120, 4. 2, 35, 2.
 πλεονεκτεῖν τι 4, 61, 4.
 πλεονεξία 3, 82, 5.
 πλήγνυσθαι 4, 125, 1.
 πλήθειν 8, 92, 2.
 πλήθος 1, 125, 1. 2, 87, 4. 4, 112,
 2. 6, 40, 1? 8, 84, 1. ὄψεως 4, 126, 4.

πλήθει παρῆναι 8, 22, 1. ἐν π. 4, 22, 3. ἐς π. 1, 14, 2. für δῆμος 3, 82, 8. χρόνου 1, 1, 2. geringe Zahl 4, 10, 4. 6, 104, 4. ohne Art. 3, 70, 3.

Πλημ(μ)ύριον 7, 4, 4.

πλήν 7, 56, 4. θανάτου 4, 54, 2. πλὴν καθ' ὅσον 6, 54, 6.

πλήρης 1, 29, 1.

πληροῦν 1, 29, 1. 5, 71, 3. 6, 52, 1. τὴν χρεῖαν 1, 70, 4.

πλήρωμα 1, 29, 1. 7, 14, 1.

πλησιόχωροι 4, 79, 1.

πλήσσεισθαι 3, 18, 2.

πλινθεύειν 4, 67, 1.

πλόιμος 1, 7, 1. 29, 2.

πλοῖον 4, 6, 2. 6, 30, 1. 61, 6.

πλοῦς 1, 137, 1. 3, 3, 4. ἡμέρας 4, 104, 3. πλοῦν ἀποστέλλεσθαι 6, 30, 3. κατὰ πλοῦν 3, 32, 1. πλοῦν ἀπέχειν 6, 2, 6.

πλουτῆσαι 2, 42, 3.

πλωίζειν 1, 7, 1. 13, 4.

πλώιμος 1, 7, 1. 29, 2.

πνίγος 7, 87, 1.

Πνύξ 8, 97, 1.

ποδώκης 3, 98, 2.

ποθεῖν 4, 81, 1?

ποθεινός, ὡς 2, 42, 3.

ποι 8, 27, 3.

ποιεῖν 4, 81, 1? 5, 38, 2? von Dichter 1, 10, 5. Ἀθηναῖον 2, 29, 4.

π 2, 74, 2. τὸ αὐτό 2, 89, 2. 5, 38, 2. 7, 6, 1. πάντα 7, 87, 2. σπονδίας 5, 76, 2. 8, 36, 2. ξύλλογον 1, 67, 2. ναυμαχίαν 2, 86, 4. καθοδον 8, 76, 6. μυστήρια 6, 28, 1. πομπάς 6, 58, 2? εἰκοστήν 7, 28, 4. τὰς ἀρχὰς ἐς ὀλίγους 8, 53, 4. τὰς ναῦς ἐπὶ τοῦ ξηροῦ 1, 109, 3. vgl. 5, 2, 2. leiden 5, 70. καλεῖσθαι 6, 2, 5. δεινά 5, 42, 3. ἡ εὐνοια ἐποίει ἐς τοὺς Δ. 2, 8, 3. τὰ ποιούμενα 3, 77, 2. λίθων πεποιημένον 4, 31, 3. βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον 2, 34, 4.

ποιεῖσθαι 1, 133. ξυμμαχίαν 6, 34, 1. πολέμιον 4, 82. ἀρπαγὴν 6, 52, 2. ἀρπαγὴν τὰ ἀνδράποδα 8, 62, 2. vgl. 41, 2. τὸν βίον ἐντεῦθεν 1, 5, 1. βεβαιότητα 4, 51, 1. γνώμην 1, 128, 5. γνώμας 3, 36, 2. διδασκαλίαν 2, 42, 1. ἐσβολὴν 3, 15, 1. κτῆσιν 1, 8, 2. τὴν μνήμην 2, 54, 2. καταλόγους 6, 26, 2. λόγους 1, 128, 5. 6, 44, 2. vgl. λόγος. ὄργην 1, 92. φυλακὴν 4, 54, 4? πίστεις 4, 51. νύκτα 7, 28, 2? ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν 1, 70, 4. τὴν διαγνώσιν 1, 50,

2. u. ποιεῖν ταφάς 2, 34, 1. τὸν στόλον ἑαυτοῦ 8, 9, 1. ἐντός 2, 83, 4. 3, 3, 3. ἐς ἀσφάλειαν 8, 1, 4. ἐν ὀλιγορία 4, 5. δεινόν 1, 102, 3. τὰ ποιούμενα 3, 77, 1. 6, 87, 3.

πολεμεῖν. πολεμῆσαι 1, 18, 4. 124, 3. 140, 5. 2, 61, 1. 7, 57, 1. ἄλλα 3, 90, 1? vgl. 1, 18, 4. Ps. 3, 6, 2. εἶσθαι 6, 91, 6. πολεμήσεσθαι 1, 68, 3.

πολεμησεῖεν 1, 33, 3.

πολεμικά 2, 39, 1.

πολέμιος. ἀνὴρ 8, 50, 2. φρουκτός 2, 94, 1. γῆ 7, 64, 4. ὁ π. 2, 41, 2. 4, 10, 3. τὸ π. 4, 60, 1. κατὰ τὸ π. τῶν Ἀ. 5, 11, 2. τὰ π. 4, 80, 2.

πολεμῖως 3, 56, 2. 4, 17, 2.

πόλεμος 1, 122, 1. 2, 36, 3. 6, 34, 3. 8, 94, 3. βαρβάρων 1, 24, 4. vgl. 6, 6, 2. κράτος τοῦ π. Zus. 3, 13, 6. τῷ π. 1, 115, 2. wie genannt 1, 1, 1. 5, 26, 3. 7, 27, 2. ὁ π. (ὄθε) 2, 47, 1. 68, 1. 94, 1. 3, 2, 1. 4, 116, 2. ὁ πρῶτος π. 5, 20, 3. ὁ ὑστερον 26, 3.

πολεμοῦν 3, 82, 1.

πολιορκεῖσθαι 3, 52, 1. 6, 34, 5. 90, 3.

πολιορχία 1, 102, 1. 2, 70, 2. 77, 1.

πόλις Burg 2, 15, 4. 5, 47, 13. 6, 4, 3. ἐπὶ Στράτον πόλιν 2, 80, 5. vgl. 4, 130, 4. Staat 2, 20, 2. 8, 66, 1. Bürger 7, 82, 1. ohne Art. 1, 10, 3. 71, 1. 2, 72, 4. 4, 18, 2. 7, 58, 5. 8, 67, 2. 95, 1. κατὰ πόλεις 1, 46, 2. 119, 2, 22, 3. 78, 1. 2. 83, 4. ἐν πόλει 6, 61, 3. ἡ π. 5, 33, 2. 8, 41, 2. αἱ πόλεις 1, 12, 1. 4, 74, 1. 5, 54, 1. 55, 1. 6, 17, 2. 7, 13, 2. 32, 1.

πόλισμα 4, 103, 4.

πολιτεία 1, 68, 1. 2, 16. 6, 104, 3.

πολιτεύειν 1, 19. 2, 37, 1. 3, 34, 2. 4, 114, 1. εσθαι 1, 31, 3. 2, 15, 1. θῆναι 6, 92, 2.

πολίτης u. ὀπλίτης 8, 24, 2.

πολιτικός 3, 82, 8. 8, 89, 3. τὸ πολιτικόν 8, 93, 3.

πολλάκις 2, 13, 1.

πολλαπλάσιος. ἡ 1, 10, 3. mit dem Ge. 4, 94, 2.

πολλαχῆ 8, 87, 2.

πολλαχόθεν 4, 6, 2.

πολλοστός 6, 86, 4.

πολυανδρεῖν 6, 17, 2.

πολυπειρία 1, 71, 3.

πολυπραγμοσύνη 6, 87, 3.

πολύς 1) Positiv 7, 37, 3. οἱ ἄλλοι

πολλοὶ ξύμμαχοι 7, 56, 3. ἡ δύναμις ἢ πολλή 1, 24, 2. vgl. 2, 48, 1. τῆς γῆς ἢ π. 6, 105, 1. τὸ πολὺ κακόν 2, 51, 3. πολλή ἢ Σικελία 7, 13, 3. τὸ πέλαγος πολὺ 5, 110. περαιουῖσθαι 6, 34, 4. πολὺς ἐνέκειτο 4, 22, 2. οἱ Ἕλληνες πολλοὶ ἐπεισέπλεον 6, 2, 6. vgl. 68, 4. τοὺς φύλακας διαφθείρας πολλοὺς 5, 75, 3. 8, 16, 2. ἃ πολλά 4, 18, 3. τῶν ἔξω ξυμμάχων πολλῶν ἡγούνται 1, 10, 2. παρόντων οὐ πολλῶν τῶν φυλάκων 5, 116, 2. οἱ πολλοὶ appositiv 3, 32, 1. 87, 2. 4, 52, 1. 5, 72, 3. 96. 6, 38, 3. 7, 84, 3. τὸ πολὺ für οἱ πολλοὶ 4, 113, 1. πολὺ 7, 36, 6. νικᾶν 7, 34, 7. vgl. 3, 82, 3. 7, 7, 1. 60, 4. κρατεῖν 2, 93, 1. beim Comp. entrückt 2, 89, 3. 3, 56, 2. πολὺ (δῆ) im Nachsatze 1, 35, 2. πολὺ ἀπό 1, 15, 2. 6, 63, 2. πολὺ πρό 2, 91, 2. πολὺ ἐν πλείονι 1, 35, 2. πολὺ — φερεγγυώτατος 8, 68, 3. πολλῶ 5, 101. προλαμβάνειν 7, 80, 3. διὰ πολλοῦ 3, 94, 4. 6, 11, 1. vgl. διὰ. ἐκ πολλοῦ 1, 58, 1. 2, 89, 6. 4, 67, 3. 5, 69, 3. vgl. ἐκ. ἐπὶ πολὺ weithin 1, 18, 1. vgl. 12, 1. 3, 83, 1. 8, 10, 2. τοῦ ποταμοῦ 4, 108, 1. τῆς χώρας 4, 3, 2. 7, 11, 3. τῆς θαλάσσης 1, 50, 2. τῆς δόξης 4, 12, 3. lange hin 1, 6, 3. 5, 16, 5. 73, 5. 6, 70, 3. τῆς ἡμέρας 7, 38, 1. (ὡς) ἐπὶ τὸ πολὺ 1, 12, 1. 2, 13, 3. τὸ παρὰ πολὺ 2, 89, 3. (τὰ) πολλά 1, 13, 1. 69, 4. 2, 11, 3. 13, 2. 87, 4. 3, 45, 1. 4, 12, 1. 81, 1. 7, 67, 1. ὡς τὰ π. 5, 65, 3. ἐπὶ πολλά 2, 39, 3. καὶ τὰ π. 1, 121, 1. τὰ π. 1, 13, 1. 3, 39, 4. appositiv 1, 21, 1. κατὰ π. 1, 121, 1.

II) Comparativ. appositiv 5, 59, 1. 2, 90, 2? 6, 82, 2. 7, 72, 2. πλείω τὸν πλοῦν ποιῆσθαι 8, 39, 3. ὁ πλείων χρόνος 4, 117, 2. vgl. 128, 1 bis. ὁ πλείων τοῦ χρόνου 1, 118, 2? τὸ πλείον καλόν 7, 71, 1. τὸ ἄλλο τὸ πλείον 7, 2, 5. οἱ πλείονες 1, 38, 2. 2, 11, 3. 3, 23, 2. 4, 88. 8, 66, 1. 73, 2. 5. 89, 2. appositiv 2, 4, 1. 37, 1? 3, 23, 2. 8, 80, 2. αἱ πλείονες νῆες 3, 115, 3. 1, 9, 3. πλείον, πλείον ἔχειν 1, 37, 3. 7, 36, 2. 5. u. Zus. zu 3, 43, 3. προσελθεῖν 1, 114, 2. für μάλλον 3, 67, 3. πλείον τι 2, 11, 5. 3, 67, 3. 7, 21, 4. εἰδέναι 5, 29, 3. ἔχειν 7, 36, 2. 8, 99, 2. διὰ πλείονος 1, 124, 2. ἐκ πλείονος 4, 42, 3. 103, 3. 129, 5. 5, 82, 2. 8, 88. 91, 1. ἐν πλείονι 1, 72, 1. ἐπὶ πλείον 2, 51, 4. 97, 4. 4,

98, 3. 5, 14, 1. 57, 1. 7, 48, 2. 8, 2, 2. 81, 2. mit dem Ge. 1, 9, 3. 2, 29, 2. ἐπὶ πλείον τι 3, 45, 5. τὸ πλείον 1, 9, 3. 42, 3. 69, 5. 74, 3. 121, 2. 2, 100, 4. 3, 11, 1. 71. 4, 21, 2. 86, 3. 92, 2. τὸ δὲ πλείον 1, 90, 1. 7, 57, 9. τοῦ πλείονος ὀρέγονται 4, 17, 3. περὶ τοῦ πλείονος ξυμβαθῆναι 4, 30, 3. τὸ πλείον τοῦ χρόνου 1, 118, 2. τὸ πλείον für μάλλον 8, 46, 4. οὐ τὸ πλείον 1, 9, 3. 74, 3. ἐπὶ τὸ πλείον 6, 34, 7. 54, 1. ἐς τὸ πλείον 1, 114, 2. (τὰ) πλείω 1, 3, 4. 81, 2. 3, (Zus. 27, 5.) 65, 2. 4, 64, 1. 65, 4. 73, 4. 19, 2. 6, 24, 3. 33, 4. 8, 48, 5.

III) Superlativ 2, 13, 3. 3, 17, 2. 4, 44, 1. 7, 30, 2. Χαλκιδῆς οἱ πλείστοι ἦλθον 6, 5, 2. ὁ πλείστος τοῦ βίου 1, 5, 1. τοῦ χρόνου 1, 30, 1. vgl. 8, 17, 3? ἡ πλείστη τῆς γῆς 6, 7, 1. τῆς στρατιᾶς 7, 3, 4. οἱ ψιλοὶ οἱ πλείστοι 4, 90, 4. vgl. 1, 18, 1. ὁ π. ὄχλος 7, 78, 1? vgl. 3, 1, 1. πλείστον 4, 33, 1. 5, 113. ἐκ πλείστον 8, 68, 1. τὸ πλείστον 7, 57, 4. τῆς γνώμης 3, 31, 2. τοῦ θαρσεῖν τὸ πλείστον 4, 34, 1. διὰ πλείστον 6, 11, 5. οἱ διὰ π. 4, 115, 2. ἐπὶ πλείστον 1, 3, 2. 70, 3. 4, 14, 3. 6, 54, 5. mit dem Ge. 1, 1, 2. 17, 2. 138, 3. 2, 34, 4. ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον 1, 2, 2. ὡς ἐπὶ π. 1, 82, 4. 2, 35, 3. 4, 62, 3. 5, 46, 2. διάφοροι πλείστον 8, 96, 5. πλείστα 2, 11, 5.

πολυτελής 7, 27, 2.

πολύτροπος 2, 44, 1. 3, 83, 2.

πολυψηφία 3, 10, 3 u. Zus.

πομπεύς 6, 58, 1.

πονεῖν 7, 38, 2. εἶσθαι 2, 51, 4.

πονηρία 8, 47, 2.

πονηρός 7, 48, 1. 8, 24, 4.

πονήρως 7, 83, 2.

πόνος 2, 49, 2.

πορθμός 2, 83, 3.

πορεύειν 4, 132, 2.

πορίζειν, εἶσθαι 3, 82, 1. 7, 18, 5.

πόριμος 8, 76, 2.

ποριστής 8, 48, 5.

ποριστός 3, 40, 1?

πόρος 1, 120, 2. 6, 48, 2.

ποταμός. (ὁ) Ἄλυς π. 1, 16. 46, 3.

6, 4, 1. ὁ π. ὁ — 7, 80, 3.

ποτέ 3, 40, 6? 58, 1? αἰεί π. 1,

13, 3. vgl. αἰεί.

Ποτιδαῖαται 1, 56.

ποττώς 5, 77, 1.

πού 1, 107, 4. 2, 87, 1. 5, 99. 7, 68, 1. *τι που* 8, 69, 3.

που 8, 27, 3.

πούς. *πόδες* 5, 10, 2. *ἐν ποσίν* 3, 97, 1. *κατὰ πόδας* 8, 17, 3. vgl. *κατά*.

πράγματα 1, 16. 89, 1. 2, 65, 6.

Zus. zu 3, 30, 1. 4, 2, 2. 8, 65, 3. *οἱ ἐν τοῖς π.* 3, 28, 1. vgl. 3, 62, 2. Umtriebe 4, 74, 2. Erfordernisse 6, 24, 1.

Macht 1, 16. 110, 1. 3, 11, 2. zw. 1, 74, 4. 128, 2.

Πρασιαί 6, 105, 3.

πράσσειν 1, 22, 2. 3, 59, 2. 4, 87, 3. 5, 89, 2. 6, 10, 1. *πρός τινα* 6, 61, 2. vgl. 2, 5, 4. (*ἔς τινα* 1, 132, 4.) *τὰ πρὸς τοὺς Σικελούς* 6, 88, 4. *πολλά* 6, 87, 2. *καλά* 6, 16, 5. *τὰ ἄριστα* 5, 9, 7. vgl. 7, 68, 3. 71, 1. *οὕτως* 7, 24, 1.

τινί 3, 4, 4. 4, 106, 2. 110, 2. 121, 2. 5, 76, 3. 8, 5, 4. *λόγοις* 4, 17, 2. *αἰσχίον καὶ ἀπορώτερόν τι* 1, 82, 5. *ὅπως* 1, 56, 1. *ὄπη* 1, 65, 2. von Verrätherei 4, 74, 1. 76, 1. 89, 3. 106, 2. 110, 2. 6, 74, 1. einfordern 1, 99, 1. 8, 5, 3. *πεπραγμένος τοὺς φόρους* 8, 5, 5. *πράττειν* 5, 45, 3?

πρέπειν. Inf. erg. 3, 58, 1. *πρέπον* 3, 59, 2. *τὰ πρέποντ' εἰπεῖν* 8, 72, 2.

πρεπόντως 4, 126, 5.

πρεσβεΐα 1, 90, 1.

πρεσβεύειν 6, 55, 2. *εἶναι* 1, 31, 3. 91, 3. 6, 104, 3.

πρέσβευσις 1, 73, 1.

πρεσβευτής 8, 77.

πρεσβύτερον, τό 5, 64, 2. *πρεσβυτάτος* 4, 61, 4.

Πριηνεῖς 7, 57, 4.

πρίν. mit dem Inf. 1, 39, 2. 7, 50, 4. 4, 135. mit dem Conj. ohne ἄν 6, 10, 3. 29, 2. 38, 2. 8, 9, 1. 3. *πρίν [ἦ]*, *δή* 5, 61, 1. *τὸ πρίν* 3, 51, 2. *πρίν γε δή* 7, 71, 4.

πρίω 4, 100, 2.

πρό 3, 40, 6. 6, 77, 2. *πρὸ τῆς ἔω ὀλίγον* 4, 31, 1. *τὰ πρὸ αὐτῶν* 1, 1, 2. *πρὸ πολλῶν ἡμᾶσθαι* 6, 10, 2. *ἐν τῷ πρὸ τοῦ* 1, 32, 3.

προάγγελσις 1, 137, 4.

προάγειν 1, 75, 2. 2, 89, 3? 3, 45, 5.

προαγορεύειν 2, 13, 2.

προαγωνίζεσθαι 4, 126, 3.

προάδειν 2, 17, 2?

προαισθάνεσθαι. τινός 3, 102, 2. *προαμύνεσθαι τινος* 6, 38, 3.

προανάγειν, εἶναι 8, 11, 4.

προαναλίσκεσθαι 7, 81, 6.

προαναχώρησις 4, 128, 3.

προανέχειν 7, 34, 2.

προαπαντᾶν 1, 69, 4. 4, 92, 5.

προαπέρχεσθαι 3, 17, 2.

προαπόλλυσθαι 5, 61, 4.

προαποχωρεῖν 4, 90, 4.

προάστειον 2, 34, 3.

προαφικνεῖσθαι 4, 2, 1.

προβαίνειν 1, 23, 1.

προβάλλεσθαι 1, 37, 3. 73, 2. 2, 87, 2. 5, 16, 4. 6, 92, 4.

προβιάζεσθαι 1, 106.

προβουλεύειν 8, 1, 4.

προγίγνεσθαι 2, 87, 2. 4, 120, 3? 8, 92, 4?

προγράφειν πρῶτον 1, 23, 4.

προδιαγιγνώσκειν 1, 78, 1.

προδιδόναι 6, 4, 2. 69, 2.

πρόδικος 1, 107, 1. 132, 1.

προδιώκειν 6, 70, 3.

πρόδρομος 2, 22, 2.

πρόεδροι 3, 25, 2.

προειδέναί 2, 17, 2?

προειδόμενος 4, 64, 1.

προειπεῖν 1, 26, 3. *προεῖρητο* 5, 31, 1. 4. *φυλακή* 8, 102, 2. *ἀπὸ προεῖρημένου τινός* 4, 130, 3.

προεκθεῖν 7, 30, 2.

προεκφόβησις 5, 11, 3.

προεμβάλλειν 4, 25, 3.

προεξάγειν 7, 6, 2. *εἶναι* 7, 70, 1.

προεξανάγεσθαι 7, 70, 1.

προεξάσσειν 8, 25, 3.

προεξέρχεσθαι 7, 74, 2.

προεπαινεῖν 3, 38, 4.

προεπανασείειν 5, 17, 2.

προεπιβουλεύειν 1, 33, 3.

προεπιχειρεῖν 6, 34, 7.

προεργάζεσθαι 7, 66, 1. 8, 65, 3.

προέρχεσθαι 1, 120, 2. 4, 110, 2. 7, 6, 1.

προέχειν 2, 76, 3. 3, 49, 1. 6, 16, 5. *τινί* 6, 20, 3. *εἶναι* 3, 68, 1.

προήκειν 2, 34, 3.

προθυμεῖσθαι 4, 9, 3? 81, 1. *ξύμβασιν* 5, 17, 1.

πρόθυμος 2, 53, 2. *τὸ π.* 6, 69, 5.

προῖναι (εἶμι) 6, 97, 4.

προῖναι 8, 32, 3. *προῖεσθαι* 1, 120, 2. 2, 43, 1. 51, 2. 6, 78, 4.

προῖστασθαι 3, 70, 2. *οἱ προσιάντες* 3, 82, 8. vgl. 8, 81, 1.

προῖσχεσθαι 1, 26, 2. 39, 2? 3, 68, 1? χεῖρας 3, 58, 2.
 προκαθῆσθαι 8, 76, 4.
 προκαλεῖσθαι 5, 41, 2. 112, 2. τι 2, 72, 3. 4, 20, 1. 5, 37, 5. 111, 4. δίκην 1, 39, 1. Fu. 5, 43, 3.
 προκάλυμμα 2, 75, 4. 3, 67, 5.
 προκάμνειν τι 2, 49, 1. τι 2, 39, 3.
 προκαταγιγνώσκειν 3, 53, 4.
 προκαταλαμβάνειν 1, 33, 3. 3, 2. 4, 89, 3. 5, 30, 1. 57, 1. 6, 18, 3.
 προκατάρχεσθαι 1, 25, 3.
 προκαταφεύγειν 1, 134, 1.
 προκειῖσθαι 1, 35, 2. 2, 34, 1. 4, 133, 2.
 προκινδυνεύειν τι 1, 73, 3.
 προκόπτειν 4, 60, 2. 7, 56, 4.
 προλαμβάνειν 4, 33, 3. 7, 80, 3.
 προλείπειν 2, 87, 5. τι 7, 75, 3.
 προλοχίζειν 2, 81, 4.
 προμανθάνειν 1, 138, 3.
 πρόμαντις 5, 16, 5.
 προμήθεια, ἰα 4, 62, 3. 6, 80, 1.
 προμηθεύς, τό 4, 92, 2.
 προνοεῖν 3, 43, 3. εἶσθαι 4, 61, 4.
 πρόνοια 2, 62, 5. 65, 3. 89, 6.
 προσενία 6, 89, 1.
 προξυγγίγνεσθαι 8, 14, 1.
 προσίμιον 3, 104, 3.
 προσορμίζειν 7, 38, 2.
 πρόσοψις 2, 89, 6. 5, 8, 2.
 προσαρβάλλεσθαι 7, 5, 1.
 πρόπειρα 3, 86, 2.
 προπέμπειν 1, 29, 1. 2, 79, 2. 7, 3, 1. 8, 79, 3. πρότερον 1, 29, 1.
 πρόπλους 6, 44, 4.
 προποιεῖν 3, 13, 2.
 πρὸς. καὶ — πρὸς 7, 70, 8? πρὸς δέ 3, 58, 4. I) mit dem Ge. πρὸς Ὀλύνθου 1, 62, 1. vgl. 4, 100, 3. 130, 1. 5, 59, 3. πρὸς ἐκείνων εἶναι 2, 36, 3. 3, 38, 1. 4, 10, 2. 92, 7. 5, 90, 7. 36, 3. πρὸς τῆς σωτηρίας 5, 105, 3. gemäss 3, 59, 1. πρὸς θεῶν 1, 71, 4. πρὸς τῶν ὄρκων 2, 73, 3.
 H) mit dem Da. οἱ πρὸς τοῖς Ἀ. 3, 78, 2. ausser 2, 61, 3. 3, 53, 3. 4, 24, 1. 87, 1. 7, 57, 4?
 III) mit dem Ac. 2, 77, 3. 4, 50, 2? 73, 2? 6, 61, 4? 7, 4, 1? nach — zu 2, 75, 1. 3, 72, 1. 96, 2. 4, 78, 6. 110, 3. 8, 10, 2. 79, 2. οἱ πρὸς τὰ πεδία 6, 88, 5. 101, 2? πρὸς βορέαν 8, 4, 4. τὰ πρὸς- 2, 96, 3. πρὸς βορέαν τοῦ 2, 96, 4. πρὸς ἕαρ 4, 135. 7, 79,

2, 8, 108, 1. ὄραν πρὸς τι 6, 41, 1. ξυνίστασθαι πρὸς τινα 1, 1, 1. vgl. 4, 72, 4. 8, 67, 3. ἐπιέναι πρὸς τινα 1, 86, 3. ἐπιχειρεῖν 7, 21, 2. πειρᾶν πρὸς πόλιν 4, 25, 7. ἡ πρὸς ὑμᾶς ἔχθρα 6, 80, 5. τὰ πρὸς τοὺς Ἀ. 8, 109, 1. vgl. 3, 63, 2. 4, 62, 1. ξυνθῆκαι πρὸς τινα 8, 36, 2. vgl. καταλύειν u. πράσσειν. ἔχειν πρὸς τὸν πόλεμον 7, 27, 2. ὡς πρὸς 6, 40, 2. τὸ πρὸς ἅπαν ξυνειόν 3, 82, 3. ξυμφέρον πρὸς τι 3, 44, 2. vgl. 2, 91, 3. 3, 56, 3. ἐξητύσαντο πρὸς τοῦτο 7, 65. πρὸς τὰς ξυμφορὰς τρέπεσθαι 1, 140, 1. ἐνδιδόναι πρὸς τὸν λόγον 3, 60, 1. accommodirt 2, 54, 2. ὁμοιοῦν πρὸς τὰ παρόντα 3, 82, 2. vgl. 1, 6, 3. 6, 16, 4. καθιστάναι 2, 6, 1. ὑπόμνησις πρὸς εἰδότης 4, 17, 2. πρὸς ὑμᾶς ἄλογον 1, 32, 2. εὐ βουλευέσθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους 3, 48. πρὸς τὰδε 1, 71, 3. vgl. 6, 46, 4. 47, 1. 7, 47, 1. mit Rücksicht auf 1, 6, 3. 3, 43, 3. 44, 3. 54, 1. 4, 126, 1. 5, 108. 6, 9, 3. 41, 1. 58, 1. 85, 1. 7, 47, 1. 69, 3. wegen 3, 40, 6. 4, 80, 1. 5, 14, 2. 6, 11, 5. 8, 1, 5. 39, 2. 50, 1. gemäss 4, 19, 2. 7, 37, 1. in Verhältniss zu 4, 106, 1. 5, 9, 3. 8, 6, 4. πρὸς verglichen mit 1, 10, 2. 2, 35, 2. 62, 4. bei persönlichen Begriffen 1, 71, 2. 2, 51, 1. 3, 37, 3. 7, 58, 4. vgl. 3, 11, 1. gegenüber 5, 111, 2. 7, 68, 1. 8, 53, 2. vgl. 66, 4 u. 6, 68, 2. beim Comparativ 6, 86, 1. 8, 41, 1. ἡ πρὸς 4, 39, 2. πρὸς μέρος 6, 22, 2. πρὸς ἡδονήν 2, 65, 5. πρὸς χάριν 3, 42, 1. 7, 8, 2. πρὸς ὄργην 2, 65, 5. πρὸς verd. 5, 42, 3.
 προσάγειν 2, 89, 3? 97, 3. 3, 48. 95, 1. 8, 3, 2? ἀνάγκας 1, 99, 1. εἶσθαι 1, 99, 2. Zus. zu 3, 43, 2. 5, 82, 4. 7, 7, 2. 55, 2. 8, 17, 2. 8, 106, 3. τι 3, 63, 2. προσάξεσθαι 4, 115, 2. προσαχθήσεσθαι als Ps. des Med. 4, 87, 2.
 προσαγορεύειν 6, 16, 4.
 προσαγωγός 1, 21, 1.
 προσαιρεῖσθαι 4, 29, 1.
 προσαναγκάζειν τι 6, 72, 3. e. Inf. zu erg. 3, 61, 2. 4, 87, 1. 7, 18, 5. 8, 76, 6.
 προσανιέναι 7, 44, 3.
 προσαπόλλυσθαι 7, 71, 6.
 προσαποστέλλειν 4, 108, 5.
 προσάρχεσθαι 4, 121, 1?

προσαφικνεῖσθαι 8, 30, 1.
 προσαφιστάναι 4, 117, 1.
 προσβάλλειν 2, 79, 5 (4). 6, 4, 6.
 πρόσβασις 6, 96, 1.
 προσβιάζεσθαι 1, 106.
 προσβοηθεῖν 6, 66, 3.
 προσβολή 4, 1, 1. 53, 3. 7, 70, 4.
 προσγίγνεσθαι 1, 66, 1. 2, 65, 8.
 87, 2? 4. 4, 120, 3? 126, 3. 5, 32, 2.
 6, 6, 1. 8, 92, 4? τὰ προσγεγόμενα 4,
 18, 2.
 προσδεῖν 6, 21, 2. εἶσθαι 1, 102, 2.
 προσδέχεσθαι 2, 70, 2. 4, 106, 2.
 προσδεχομένῳ ἦν 6, 46, 2.
 προσδοκία. μή 2, 93, 2.
 προσεδρεία 1, 126, 5.
 προσεῖεν 6, 86, 1.
 προσεῖναι 6, 20, 2.
 προσεπεξευρίσκειν 2, 76, 2.
 προσεπιστέλλειν 1, 132, 6.
 προσέρχεσθαι 4, 121, 1.
 προσεταιριστός 8, 100, 3.
 προσέχειν 1, 15, 1. τὴν γνώμην 1,
 95, 2. προσέχεσθαι ἄγει 1, 127, 1.
 προσήκειν 1, 126, 3. 6, 16, 1. ἡ-
 μάς εἰπεῖν 1, 68, 2. Inf. erg. 2, 46.
 vgl. 6, 84, 1. προσήκετε ἡμῖν τὰ μέγιστα
 6, 84, 1. οἱ προσήκοντες 1, 128, 3. ἡ
 προσήκουσα 2, 43, 2. αἱ προσήκουσαι
 ἀρειαί 4, 92, 6. vgl. 6, 83, 2. προσή-
 κοντα 1, 120, 2. 3, 64, 3. τὰ μὴ π. 4,
 61, 1. οὐκ ἐκ προσήκόντων 3, 67, 1. οὐ
 προσήκον 3, 40, 4. οὐδὲν π. 6, 82, 2.
 ὡς προσήκον 4, 95, 1.
 προσηκόντως 2, 43, 1.
 προσηγήσθαι 6, 77, 2.
 πρόσθεν. τὰ ἐν τῷ π. 6, 67, 2. τὰ
 π. 7, 44, 3.
 πρόσθεσις 4, 135, 1.
 προσιέναι 1, 39, 3. 130, 2? 4, 47,
 2. 76, 4. 6, 49, 3.
 προσίεσθαι 4, 38, 1. 108, 3.
 προσκαθέζεσθαι πόλιν 1, 26, 3.
 προσκαταλείπειν 2, 36, 2. 4, 62, 2.
 προσκεῖσθαι 1, 93, 5. 5, 9, 5.
 6, 89, 3. 7, 29, 2. 8, 52, 2. 89, 3.
 προσκεπτ —. προῦσκεπτο 8, 66, 1.
 προσκηρυχέεσθαι 4, 118, 1.
 προσκοπεῖν 3, 83, 1.
 προσκοπή 1, 116, 1.
 προσκτιᾶσθαι 2, 62, 4.
 πρόσκωπος 1, 10, 6.
 προσλαμβάνειν 4, 61, 1. 6, 18, 7.
 55, 4. 78, 3.
 προσμιγνύναι 1, 46, 2. 4, 93, 1.

6, 97, 3. 7, 22, 2. 8, 71, 3. vgl. zu 6,
 104, 3.
 προσομιλεῖν. τὰ ἴδια 2, 37, 3. πο-
 λέμῳ 1, 122, 1.
 προσξυλλαμβάνεσθαι 3, 36, 2.
 πρόσοδος 3, 13, 5. 5, 70.
 προσοικεῖν πόλιν 1, 24, 1.
 προσοφείλειν 7, 48, 6.
 πρόσοψις 2, 89, 6.
 προσολοφύρεσθαι 8, 66, 3.
 προσπαρακαλεῖν 1, 67, 2.
 προσπέμπειν 2, 79, 2. 7, 3, 1. λό-
 γους 8, 47, 2.
 προσπεριβάλλειν 5, 2, 2. εσθαι
 8, 40, 3.
 προσπίπτειν 1, 84, 3. 2, 4, 1. 83,
 4. 3, 108, 3? 7, 28, 4. ὁ προσπεσών
 7, 68, 1.
 προσπλεῖν 6, 50, 3. 8, 79, 2. Ἐν-
 βοία 8, 91, 2.
 προσπληροῦν πρὸς 6, 104, 2.
 προσποιεῖν 1, 55, 2. εἶσθαι 1,
 137, 4. 4, 77, 2. μή 3, 47, 3. ἐχθραν
 8, 108, 3.
 προσποιήσις 2, 62, 2. 6, 16, 5.
 προσπολεμοῦσθαι 3, 3, 1.
 προστασία 2, 80, 3.
 προσταυροῦν 4, 9, 1.
 προσσχεῖν 4, 11, 2.
 προσταλαιπωρεῖν 2, 53, 2.
 πρόσταξις 8, 3, 2.
 προστασσεῖν 3, 26, 1. 6, 31, 4. 7,
 19, 4. 8, 26, 2. τινί 5, 8, 3. προστετα-
 γμένος 1, 136, 2. vgl. 8, 8, 3.
 προστιάτης 6, 35.
 προστελεῖν 6, 31, 5.
 προστέλλειν 5, 71, 1.
 προστιθέναι 3, 39, 5. 6. 45, 2.
 καὶ ἀφελεῖν 5, 23, 5. πύλας 4, 67, 5.
 τιμὴν 3, 42, 5. ζημίαν 3, 82, 8. vgl.
 7, 68, 2. ἑαυτὸν 3, 92, 1. 8, 46, 5.
 ἀνδρὸς μόρα 3, 82, 4. τὸν λόγον τῷ
 νόμῳ 2, 35, 1.
 προστιθέσθαι 1, 20, 4. 78, 1. 144,
 1. 2, 37, 2. 3, 11, 3. 5, 62, 1. 6, 80,
 2. 8, 87, 4. ξυμμάχους 6, 18, 1. ἀνάγ-
 κην 4, 98, 3.
 προστυγχάνειν 1, 97, 1.
 προσφέρειν 2, 58, 1. λόγον 3, 109,
 1. 8, 32, 3. λόγους 1, 57, 3. εσθαι 1,
 140, 6. 4, 18, 2. 5, 111, 5. 6, 44, 4.
 7, 44, 2.
 πρόσφορος 1, 125, 1.
 πρόσχημα 1, 96, 1. 8, 82, 3. 5,
 30, 3.

προσχωρεῖν 6, 18, 5. 8, 31, 1.
Fu. 1, 82, 5.

πρόσχωσις 2, 77, 2. 102, 3.

προτειχισμα 7, 43, 4?

προτεμένισμα 1, 134, 4.

πρότερον 1, 41, 3. 4, 54, 2. 57, 4.
73, 5. 6, 74, 2. 7, 70, 2. πρὸ — πρό-
τερον 1, 3, 1. αἰ π. ξυνθήκαι 1, 23, 1.
οἱ π. 1, 9, 1. τὸ π. 1, 59. π. προπέμ-
πειν 1, 29, 1. vgl. 1, 23, 4. 6, 57, 2.
π. ἤ mit dem Inf. 1, 69, 4. 2, 40, 2.
6, 58, 1. 8, 45, 5. μὴ π. ἤ mit dem
Conj. 7, 63, 1.

πρότερος 1, 44, 1. 3, 36, 5. 4, 57,
4. 73, 5. 7, 70, 2. πρότεροι ἀποδιδόναι
5, 21, 1. οἱ πρότεροι ἐπιόντες 1, 123, 3.
Da. 6, 67, 4. τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις
2, 74, 2. ἡ προτέρα 5, 75, 3. 7, 51, 2.
τὰ πρότερα 1, 2, 1.

προτιθέναι 1, 76, 3. 3, 39, 3. 40,
1. 84, 2. ἀγῶνα 3, 67, 5. γνώμας 1,
139, 3. vgl. 3, 52, 3. λέγειν 3, 38, 1.
εἶσαι 2, 34, 1. 42, 2. 3, 64, 3. 5, 35,
2. ἔχθραν 8, 85, 3. τινός τι 5, 74, 1.

προτιμᾶν 1, 133. 2, 37, 1. 8, 64, 3.

προτίμησις 3, 82, 8.

προτιμωρεῖν 1, 74, 2.

προτρέπειν 5, 16, 6.

πρότριτα 2, 34, 1.

προύργου. τὰ π. 4, 17, 2. προυρ-
γυαίτερον 3, 109, 3.

προὑπάρχειν 4, 126, 5. 5, 83, 2.

προὑφείλεσθαι 1, 32, 1.

προὔχειν 1, 9, 1. 39, 1. 6, 97, 2.
τὸ προὔχον 3, 84, 2. εἶσαι 1, 140, 5.

προφανής. ἀπὸ τοῦ π. 1, 35, 3. 3,
82, 7. ἐκ τοῦ π. 3, 43, 2. 8, 68, 1.

προφασισθῆναι 8, 33, 3.

πρόφασις 1, 23, 5. 118, 1. 2, 49,
1. 87, 5. 3, 13, 1. 6, 6, 1. ἐπιεικῆς 3,
9, 2. ἡ ἐμῆ 6, 78, 2. πρόφασιν, προ-
φάσει 3, 111, 1. 5, 53, 1. ἐπὶ προφά-
σει 3, 75, 3. ἐπ' αὐτομολίας προφάσει
7, 13, 3.

προφέρειν 1, 123, 1. 2, 89, 2. 3,
64, 2. 5, 17, 2. 26, 4. 31, 4. 7, 64, 2.
μέγα ἔς 1, 93, 2. σφάγια 6, 69, 3.
εἶσαι 3, 59, 2. 3, 64, 2. 7, 69, 3.

προφθάνειν 7, 73, 1.

προφυλακή 4, 30, 1.

προχωρεῖν 1, 16. 1, 74, 4. 3, 81,
4. 4, 59, 3. 7, 7, 3. τὸ, οὐδέν 6, 18, 5.
ἰερά 4, 54, 2.

πρύμναν κρούεσθαι 1, 50, 5. κατὰ
π. 2, 97, 1.

πρῶ 4, 6, 2. 7, 78, 3. πρωίτατα 7,
19, 1. πρωίτερον τῆς ὥρας 7, 39, 1. 8,
101, 2.

πρῶην 3, 113, 2.

πρῶρα 2, 83, 4. πρῶραθεν 7, 36, 2.

πρῶτον 1, 53, 2. 61, 2. 127, 1. 2,
34, 1. 3, 29, 1. 40, 1. 101, 1. 5, 27,
2. 78. 6, 3, 1. 7, 45. 8, 86, 3. ohne
μέν 1, 32, 1. 7, 23, 1. (so τὸ π. 2, 9,
1. 8, 106, 1.) π. μὲν 7, 82, 1. Stellung
2, 18, 1. π. ἀρχεσθαι 2, 36, 1. προγρά-
φειν 1, 23, 4. τὸ π. 1, 131, 1. 7, 66,
3. ὅτε π. 4, 34, 1. ὡς τὸ π. 4, 94, 2.
ἐς τὰ πρῶτα 3, 39, 2.

πρῶτος 1, 9, 1. 53, 2. 2, 42, 2. 3,
101, 1. 6, 2, 1. 7, 70, 3. πρώτου βασι-
λεύοντος 1, 13, 5. ὁ π. χρόνος 8, 97, 2.
ὁ π. πόλεμος 5, 25, 3. πρώτοι ἀρξαι 4,
87, 4. u. πρῶτον 6, 3, 1. 7, 45. 8, 86,
3. τῷ ἐπιβάντι πρώτῳ 4, 116, 2. 8, 125,
3. ἐτρέψαντο τοὺς X. πρώτους 8, 55, 3.
vgl. 100, 3. τοῦ πρώτου ἀλόγτος 7, 23,
2. οἱ π. 4, 105, 1. vgl. 8, 68, 4. ἐν
τοῖς πρώτοις 4, 105, 1. ἀπὸ (τῆς) πρώ-
της 1, 77, 2.

πρωτοστάτης 5, 71, 2.

πταίειν 1, 122, 1. 4, 18, 3. τι 2,
43, 3. 5, 16, 4.

Πυθαεύς 5, 53, 1.

Πύθης, εὼ 2, 29, 1.

Πύθιος 6, 54, 6.

πυκνός 1, 23, 3.

πύλαι. ohne Art. 4, 67, 5.

πυνθάνεσθαι 6, 17, 3. 7, 12, 2.
τινός 4, 6, 1. τὴν βοήθειαν 7, 18, 1.
8, 41, 4.

Πυράσιοι 2, 22, 3.

Πύρρα 8, 23, 2.

πύστις 1, 5, 2. 3, 82, 3.

πῶ 2, 12, 3.

πωλεῖσθαι 2, 60, 4. 7, 39, 2?

πῶς 2, 3, 2. οὐ πως 5, 15, 2.

πῶς οὐ 3, 66, 2. 8, 96, 2.

ραβδοῦχος 5, 50, 3.

ῥάδιος. κατέχειν 6, 9, 3.

ῥαδίως 1, 73, 1. 3, 82, 1. 4, 10, 3.
7, 34, 6? οὐ ῥ. 2, 16. 6, 57, 3. 98, 3.
7, 75, 4. ῥάων 6, 20, 1. ῥᾶον 3, 82, 7.
7, 81, 2. εἶναι 84, 1.

ῥαθυμία 2, 39, 3.

ῥάσειν 7, 6, 3.

ῥαχία 4, 10, 5.

ῥεῖ μέγας 2, 5, 2.

ῤεῖτοι 2, 19, 2.

Ῥήνεια 1, 13, 5.
 ῥῆσις 5, 85, 1.
 ῥητός. ἐπὶ ῥητοῖς 1, 122, 1. γέρας
 1, 13, 1. ἐν ἡμέρᾳ ῥητῆ 6, 64, 5.
 ῥήτωρ 8, 1, 1. verantwortlich Zus.
 zu 3, 43, 3.
 Ῥόδιος Fem. 6, 43, 1.
 ῥόθιος 4, 10, 5.
 ῥοπή 5, 103, 2.
 ῥοώδης 4, 24, 4.
 ῥύαξ 3, 116, 1. 4, 96, 1.
 ῥύεσθαι 5, 63, 3.
 ῥυθμός 5, 70.
 ῥύμη 2, 76, 3. 81, 3.
 ῥυμουλκεῖν, εἶσθαι 4, 25, 3.
 ῥώμη 2, 43, 3. 4, 18, 2. 29, 2. 5,
 14, 1. 7, 18, 2. 75, 3.
 ῥώννυσθαι 2, 8, 1. 6, 17, 6.

 Σαλαμινία 6, 53, 1.
 σαφής 1, 35, 4. 6, 45, 1. 61, 1?
 88, 9. 7, 44, 1? σαφεῖς γνῶναι Zus.
 zu 3, 13, 1.
 σαφῶς 1, 91, 1. 5, 105, 1. 7, 44,
 1? 57, 6? 8, 53, 4.
 σείειν 4, 52, 1.
 σεισμοί 1, 23, 3. 3, 89, 1. 5, 45, 4.
 σελήνη 2, 4, 1. κατὰ σ. 2, 28. ἐν
 σ. 7, 44, 2.
 Σερμύλιοι 1, 65, 2.
 σῆμα 2, 34, 2.
 σημαίνειν 2, 8, 2. 5, 10, 3. 20, 2.
 6, 20, 1. mit dem Inf. 5, 71, 3.
 σημεῖον 1, 49, 1. 2, 40, 2. 4, 42,
 4. 6, 31, 3.
 Σηστός 8, 62, 2. ὁ, ἡ 1, 89, 2.
 σιγή 2, 89, 7.
 σιδηροφορεῖν 1, 6, 1.
 σίδηρος 4, 69, 1.
 Σιδουῦσσα 8, 24, 2.
 Σικελία 7, 33, 2.
 σιός 5, 77, 2.
 σιταρχία 6, 93, 4.
 σιτηρέσιον 6, 93, 4.
 σιττα τριῶν ἡμερῶν 1, 48, 1.
 σιτοδοτεῖσθαι 4, 39, 1.
 σιτοποιοί 2, 78, 3.
 σίτος. ἀκμάζει 2, 19, 1.
 σκαιότης 4, 80, 2.
 σκάφος 1, 50, 1.
 σκεδάννυσθαι 2, 101, 3.
 σκεπτ-. ἔσχεμμαι 8, 66, 1.
 σκευάζειν 4, 32, 2.
 σκευή 1, 130, 1. 6, 94, 3. ψιλή 3, 94, 4.

σκευή 6, 31, 4. 8, 28, 1. 43, 1.
 σκηνεῖσθαι 1, 133, 1.
 σκηνίδιον 6, 37, 4.
 σκήπτεσθαι 6, 18, 1.
 σκίδνασθαι 6, 98, 4.
 Σκιρῖται 5, 67, 1.
 σκοπεῖν 3, 43, 3. ἐκ 1, 1, 2. λόγῳ
 2, 43, 1. εἰ 3, 62, 4.
 σκορπίος 1, 6, 2.
 σκότος 2, 4, 1. ἐκ τοῦ σ. 3, 23, 4.
 σκῦλα 2, 13, 4.
 σκυλεύειν 5, 74, 1.
 σκυτάλη 1, 131, 1.
 σμικρός 8, 81, 2. vgl. μικρός.
 Σόλλιον 5, 30, 3.
 σοφίσματα 6, 77, 1.
 σοφισταί 3, 38, 5.
 Σοφοκλῆς 3, 115, 3.
 σοφώτεροι τῶν νόμων 3, 37, 4.
 σπανίζειν. τινί 4, 6, 2.
 Σπαρ(ά)δοκος 4, 101, 4.
 σπάρτον 4, 48, 3.
 σπασμός 2, 49, 2.
 σπείρεσθαι 2, 27, 2.
 σπένδειν 4, 98, 5. 6, 32, 1.
 σπένδεσθαι. τι 4, 15, 2. ἀναίρειν
 3, 24, 3. χρόνον 6, 7, 2. mit (ὥστε u.)
 dem Inf. 3, 109, 2. ἔσπειστο 3, 111, 1.
 σπέρμα 5, 16, 5.
 σπεύδειν 4, 87, 3. τι 6, 10, 2. ἔς
 u 5, 37, 4.
 σπονδαί 5, 49, 1. 8, 9, 1. 37, 1.
 τῶν — 1, 35, 1. 5, 30, 2. 49, 4. ohne
 Art. 1, 53, 2. 55, 3. 78, 3. 5, 36, 1.
 σπονδὰς ἀδικεῖν 1, 123, 3?
 σποράς 3, 69, 1.
 σπουδή 5, 66, 2. 8, 89, 2. ὄπλων
 6, 31, 4. ὑπὸ σπουδῆς 3, 32, 3.
 σσ 5, 45, 3.
 Στάγης 8, 16, 3.
 στάδιοι, α 7, 78, 3.
 σταδία μάχη 4, 48, 3.
 στασιασμός 4, 130, 1.
 στάσις 1, 2, 2. 2, 20, 3. 22, 3. 6,
 5, 2. κατὰ σ. 3, 2, 2.
 στασιωτικόν 4, 130, 3.
 στατήρ 3, 70, 3.
 σταυροῦν 7, 25, 6.
 σταύρωμα 6, 64, 5? 100, 1.
 στεγανῶς 4, 100, 3.
 στέγειν 2, 94, 3. 4, 94, 3. 6, 72, 4.
 στενή 2, 99, 3.
 στενόν 1, 74, 1. τὰ σ. 2, 86, 3.

στερίσκειν 1, 73, 2. 2, 43, 1. 49,
 5. στέρεσθαι οἰκεία 1, 70, 4.
 στέφανος ἀγώνων 2, 46.
 στήλη 2, 43, 2. 5, 18, 10. 56, 3.
 στηρίζειν 2, 49, 2.
 στοά 8, 90, 6.
 στορεννύναι 6, 18, 4. vgl. στρων-
 νύναι.
 στρατεία, *ιά* 1, 3, 4. 2, 68, 5. 4,
 8, 1. 70, 1. 5, 60, 5. 79, 2. 6, 31, 5.
 32, 3. 7, 55, 1. 8, 72, 2. 108, 3. στρα-
 τηϊαν ἐξιέναι 1, 15, 2.
 στρατεύειν πόλεμον 1, 112, 3. εσθαι
 1, 31, 3.
 στρατηγεῖν 2, 59, 2. 3, 20, 1.
 στρατηγός 3, 36, 4. 6, 41, 1. 8,
 5, 4.
 στρατιά 7, 4, 6. ξυνῆλθεν 1, 3, 3.
 στρατιώτης 2, 11, 2. 6, 24, 3.
 στρατιωτικόν 8, 83, 2.
 στρατιωτικῶς 2, 83, 2.
 στρατιώτιδες 1, 116, 1. 6, 43, 1.
 8, 74, 2.
 στρατοπεδεύεσθαι ἐς 5, 84, 4.
 στρατόπεδον 2, 78, 1. 7, 23, 2.
 στρόγγιλος 2, 97, 1.
 Στρομβιχίδης 8, 30, 2. 63, 1.
 στρωννύναι 2, 34, 2. vgl. στορεν-
 νύναι.
 στυράκιον 2, 4, 2.
 σῦμα 5, 77, 2.
 Σύμη 8, 44, 3.
 συμφέρεσθαι 1, 9, 1. 23, 1. 7,
 44, 1.
 σὺν 1, 1, 2.
 Συρακόσιοι 8, 96, 4.
 Συράκουσαι, κοσσαί 6, 3, 2.
 συσκοτάζει 1, 51, 2.
 σφαγή 4, 48, 3.
 σφάγια προσφέρειν 6, 69, 3.
 σφάλλειν 2, 87, 1. 7, 66, 3. εσθαι
 3, 43, 3. 84, 3. 5, 90. ναῦς 7, 67, 2.
 πολλά 4, 18, 3. 7, 55, 2. χαλεπῶς 4,
 62, 2. τού 1, 70, 3. δόξης 4, 85, 1.
 γνώμη 4, 18, 1. παρασκευῆ 2, 65, 8.
 σφάζειν 7, 84, 3.
 σφάλμα 8, 32, 1.
 σφεῖς, σφέτερος s. Pronomen und
 Possessiv.
 σφέτερος 1, 50, 5. 5, 10, 6. 4, 38,
 1. 6, 16, 5. 7, 12, 3. 23, 4. 39, 2. τὰ
 σ. 4, 114, 2. τὰ σ. αἰτῶν 8, 86, 2.
 σφόδρα 6, 92, 4.
 σφραγίς 1, 129, 2.
 σχεδόν τι 3, 68, 3.

σχετλιασμός 8, 53, 2.
 σχῆμα 6, 89, 5. 8, 89, 3.
 σχολαῖος 3, 29, 1.
 σχολῆ 1, 142, 1. 8, 95, 2. γίγνεται
 5, 10, 4.
 σώζειν 6, 38, 1. σθαι 2, 63, 2. σω-
 τηρίαν 6, 78, 3.
 σῶμα 1, 17, 1. 141, 4. 2, 41, 1. 3,
 65, 2. 6, 12, 1. ohne Art. 1, 136, 3.
 σῶς καὶ ὑγιής Zus. 3, 34, 3.
 σωτηρία 7, 12, 2. 70, 7. 81, 3? σω-
 τηρίαν σώζειν 6, 78, 3.
 σωτήριος 7, 81, 3.
 σωφρονίζειν 6, 78, 2. 8, 1, 4.
 σωφρονιστής 3, 65, 2. 6, 87, 3.
 σωφροσύνη 1, 32, 3. 68, 1. 8, 64, 3.
 σώφρων 3, 58, 1. 82, 8. τὸ σ. 1,
 37, 2. 3, 82, 3. τὸ σωφρονέστατον 3,
 62, 2.
 ταινιοῦν 4, 121, 1.
 τακτός 4, 65, 2.
 τάλαιπωρεῖν 1, 99, 1. 5, 74, 2.
 7, 16, 1.
 τάλαιπωρία 2, 49, 2.
 ταμίας τῆς τύχης 6, 78, 3.
 ταμιεύεσθαι 6, 18, 3.
 Ταμῶς 8, 31, 1.
 τᾶν 3, 13, 5.
 ταξίαρχοι 7, 60, 1.
 τάξις 3, 87, 2. 4, 126, 4. 8, 69, 1.
 ταπεινός 2, 61, 2.
 ταράσσειν. ταραξέσθαι 7, 36, 6.
 67, 2.
 ταρσοί 2, 76, 1. 7, 40, 5.
 τάσσειν 4, 26, 3. τὸ τεταγμένον 2,
 63, 2. τάξασθαι 1, 99, 3. 3, 70, 3.
 κύκλον 2, 83, 4.
 ταύτη 6, 77, 2. 101, 1. 7, 80, 4.
 τὸ τ. 4, 96, 3. οἱ τ. 2, 96, 2.
 τάφος 2, 47, 1.
 τάφρος 4, 67, 3.
 τάχα μὲν τι 8, 94, 2. τάχ' ἂν ἴσως
 6, 10, 2.
 τάχος. ὅ τι τ. 7, 42, 5. διὰ τάχους
 1, 63, 2. 8, 2, 2.
 ταχυναυτεῖν 6, 34, 5.
 ταχύς 4, 55, 2? 5, 66, 3. mit dem
 Inf. 1, 132, 5. (ὡς) διὰ ταχείων 1, 80,
 2. 4, 96, 1. vgl. 3, 13, 3. ταχύ 1, 81, 1.
 τέ 2, 64, 2. zw. 1, 9, 3. 49, 4. 78,
 2. 2, 40, 2. 100, 1. 101, 1. 3, 36, 5.
 82, 5. 4, 8, 4. 10, 2. 27, 1. 82, 2. 69,
 3. 92, 2. 5, 9, 7. 39, 1. 105, 1. 6, 6,
 1. 44, 3. 97, 1. 7, 1, 5. 31, 4. 47, 2.

56, 3. 81, 4. 83, 3. 8, 76, 3. (vgl. unten τε (—) και.) 8, 5, 2. 21, 2. 108. τέ u. δέ 3, 82, 5. 6, 37, 3. 7, 36, 3. 58, 5. Stellung 7, 84, 3. nicht gern nach ὅτι 1, 1, 1. 7, 18, 3. erfordert 2, 64, 3. Sätze anschliessend 1, 4. τέ — τέ 4, 36, 3. 6, 34, 4. 7, 34, 7. 44, 4. 8, 92, 7. verbindet e. Ge. u. Da. 4, 20, 3. τε οὐ — τέ 1, 126, 3. οὐτε — τε οὐ 1, 5, 2. τέ — οὐτε 1, 37, 2? οὐ τε — ἦν τε 6, 33, 6. vgl. εἶ I E. τέ — δέ 1, 25, 3. 3, 52, 2. 6, 83, 1. 7, 78, 2. 81, 3. εὖ τε και χειρον 2, 35, 1. vgl. 3, 42, 3. 6, 11, 1. τέ και für και 2, 2, 3. 5, 9, 1. 35, 6? αὐτοί τε — και 1, 124, 3. weit getrennt 6, 46, 2. 8, 45, 2. αἶ τε — και ohne αἶ 1, 7, 2. 26, 2. 2, 40, 3. 5, 75, 1. 7, 1, 5. 7, 1. 14, 1. ἔχ τε και τῆς 1, 31, 1. ὑπό τε — και 1, 49, 2. 8, 78, 1. 75, 2. Hyperbata 1, 1, 1. 72, 2. 129, 1. 143, 2. 2, 5, 3. 3, 36, 2. 4, 28, 3. 52, 1. 100, 1. 109, 1? 5, 11, 2. 44, 1. 46, 4. 6, 6, 2. 14, 1. 15, 1. 18, 4. 38, 1. 44, 3. 52, 1. 87, 5. 100, 1. 7, 14, 2. 36, 7. 80, 1. 8, (4.) 14, 2. 97, 2. bei einzelnen Wörtern 1, 71, 3. vgl. 3, 58, 4. τέ (—) και nicht für και 1, 139, 4. 5, 35, 6. 6, 21, 2. 83, 1. 92, 2. 7, 59, 1. διά τε τὸ — και φόβω 4, 88. verbindet von Participien: e. regierten u. e. abs. Ge. 7, 28, 4. ἀνδρῶν τε ἐνότιων και δεδιότες 1, 67, 1. vgl. 3, 84, 2. 4, 41, 3. 82. ὄρωντες τε και ἄμα ὄντων 4, 123, 1. ἀναγκαῖόν τε ὄν και τευξόμενοι 7, 77, 7. ὄρωντά τε και ὕμων μὴ ἐπιβοηθούντων 7, 14, 2. vgl. 4, 54, 1. σίτου τε οὐχ ἐνότος και κατελιημμένον 4, 8, 6. vgl. 4, 41, 3. verschiedene Wortarten: αὐτός τε και ἔχων 8, 55, 3. vgl. 2, 68, 1. τῆς τε δ. ἔνεκα και οἰόμενοι 8, 65, 2. αἰχμαλώτων τε περὶ φυλακῆς και ἐπισκευὴν οὐχ οὐσαν 1, 52, 2. vgl. 6, 101, 5. ἐν νήσῳ τε και χρωμένους 4, 26, 3. vgl. 1, 143, 1. 4, 12, 2. 69, 3. 6, 24, 2. ἀπροσδόκητόν τε και παρὰ λόγον 2, 91, 3. ἀφυλάκτοις τε και ἐξαίφνης ἐπιγεγόμενοι 7, 32, 2. zw. 6, 37, 3. ἐν γῆ ἀποκροίω τε και ξυνεχῶς ταλαιπωροῦντες 7, 27, 4. βαλλόμενός τε και χαλεπῶς 1, 63, 1. vgl. 4, 36, 3. πολὺ τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν και οὐχ ἐν τῷ ὁμοίῳ στρατευόμενοι 6, 21, 2. vgl. 37, 3. πολεμίοις τε οὐσι και προσποιήσειν 8, 94, 3. vgl. 4, 3, 3. τῶν τε ἄλλων και

ὅτι 7, 60, 1. ἀκούσαντες τῆς τε ἀγγελίας και ἐπειδὴ — 5, 44, 1. τῷ τε ὕδατι χρωμένοι και ὁπότε — 7, 4, 6. vgl. 5, 58, 1. διά τε τὸ εἰπεῖν και φόβω 4, 88. ἀπορώτατον τὸ τε μὴ οἶόν τε εἶναι και ὅτι — 7, 14, 1. τῷ τε μεμονῶσθαι και ὅτι 4, 126, 1. τῶν τε ἐχθρῶν και οἶ 4, 74, 3. κατὰ τε τὸ διάφορον και ὅτι 2, 27, 2. vgl. 3, 86, 2. πρὸς τε Πλαταιῶν και εἴ τις 3, 21, 1. τῇ ἀποκλήσει και εἶ 4, 85, 2. περὶ τε — και μὴ 4, 70, 1. βουλόμενός τε και ὅπως 5, 45, 3. ὡσπερ τε προεδέδοκτο και τῶν Σ. ἐναγόντων 7, 18, 1. ἐς τε τὴν Α. πέμπων και προσεποιεῖτο 1, 57, 2. vgl. 5, 61, 3. 7, 47, 2. ein rel. u. ein selbständiger Satz 6, 11, 1. ὅπως τε και ἦν 6, 96, 3. zw. bei selbständigen Sätzen, von denen der eine für e. temporalen steht 8, 53, 1. τε οὐ — και 2, 101, 3. (οὐτε — τε οὐ 1, 5, 2.) και — τέ 1, 9, 3. και — τε — και 3, 7, 2. 6, 30, 3. 103, 4. τέ — δέ 6, 83, 1. vgl. μὲν. μήτε — τε 2, 49, 3. τε δὴ 7, 13, 3.

Τεγέα 5, 32, 2. Τεγεᾶται 5, 67, 2.

τειχίρεις ποιεῖν 2, 101, 1.

τειχιζέσθαι 1, 93, 5.

Τείχιον 3, 96, 1.

τειχισμα 3, 34, 3. 103, 2. 5, 3, 1.

τειχισμός 5, 17, 2. 8, 14, 3.

τειχομαχεῖν 1, 102, 1. 7, 79, 1.

τεῖχος 1, 116, 2. 4, 57, 1. 5, 77, 1.

ἐν τῷ τ. 3, 68, 3. τὰ μακρὰ τ. 1, 69, 1.

5, 52, 2. 82, 4. μακρόν 4, 69, 2. 5,

10, 6. 52, 2. ohne Art. 1, 101, 2. 3,

3, 3. 50, 1. 4, 133, 1. 8, 69, 1.

τεκμαίρεσθαι 1, 1, 1. 3, 53, 2.

τέκμαρσις 2, 87, 1.

τεκμήριον 1, 1, 2. 34, 2. 2, 50,

τ. δέ 2, 15, 3. 3, 66, 1.

τεκμηριοῦν 1, 3, 3. 3, 104, 7.

τέκνωσις 2, 44, 2.

τέκτων 5, 82, 4.

τελεῖν 2, 97, 2.

τέλεια ἱερά 5, 47, 10.

τελευταῖος 4, 38, 2. 125, 3. τὸ τ.

8, 8, 3. τὰ τ. 1, 24, 3.

τελευταῖν. λόγου 3, 59, 3. ἐς 1, 51,

2. 3, 104, 5. 4, 109, 1. ἐπὶ 8, 90, 5?

τελευταῖων 2, 47, 3. 6, 53, 3. Αο. 4, 72, 4?

τέλος. zuletzt 5, 50, 4. ἔχειν 4, 118,

7. 5, 41, 3. οἱ ἐν τέλει, τὰ τέλη 1, 10,

6. 3, 36, 4. 4, 15, 1. τὰ τ. ἔχειν 5,

47, 11? 7, 73, 1. Geschwader 1, 48,

2. 2, 22, 2. κατὰ τέλος 6, 42. Kosten 4, 60, 2. 6, 16, 4.

τέμενος 3, 70, 3. 6, 99, 4.

τέμνειν 2, 98, 1. 100, 1. 6, 7, 1.

τῆς γῆς 1, 30, 2. ταμῆν 1, 81, 2.

τέρπεσθαι 6, 83, 3.

τεσσαρακοστή 8, 101, 1.

τέπιξ 1, 6, 2.

Τεύτλουσσα 8, 42, 3.

τέχνη 5, 18, 1. 7, 70, 7.

τέως μὲν 5, 7, 1.

τῆ μὲν 6, 66, 2.

τῆδε οἱ τ. 6, 21, 2.

Τήνιοι 7, 57, 3.

τηρεῖν 2, 3, 3. 4, 26, 4. 108, 1. 5, 82, 1. 6, 2, 4. 7, 80, 1. mit dem Part. 6, 100, 1.

τήρησις 7, 86, 1.

τιθέναι νόμον 5, 105, 2.

τίθεσθαι. τὰ ὄπλα 2, 2, 4. 7, 3, 1. τὸ παρόν 1, 25, 1. vgl. 5, 80, 1. εὐ τὴν εὐτυχίαν 4, 17, 3. vgl. 1, 41, 3. 4, 120, 4? zw. 4, 59, 3. 6, 11, 5. τὰ ξυμφέροντα εὐ 1, 76, 1. πόλεμον 1, 82, 5. 8, 84, 3.

τιμᾶν 3, 9, 2. τὰ μέγιστα 4, 20, 3. vgl. 120, 4. τὸ τιμώμενον 2, 63, 1. τιμῆσθαι 2, 87, 5.

τιμῆ 2, 36, 1.

τιμωρεῖσθαι 3, 67, 1. 7, 77, 3.

τιμωρία 1, 25, 1. 4, 62, 3. 6, 93, 2. τινός 3, 63, 1. ἀμαρτημάτων 2, 53, 3.

τις 3, 111, 2. 5, 34, 2. 6, 61, 3? eingeschoben 5, 82, 4. anders τὶ 2, 45, 2. voranstehend 6, 7, 1? ὑπὸ τινων ἀεὶ πλειόνων 1, 2, 1. νεώτερός τις 1, 42, 1. vgl. ἄλλος. ἐνιαυτὸν τινα 3, 68, 2. ὀλίγοι τινές 2, 17, 1. 3, 5, 1. τινές ὀλίγοι 3, 7, 3. 4, 110, 2. 7, 74, 3. πολλῶν τι 6, 1. ἐπὶ τινες 7, 34, 4. οὐ πολλοὶ τινες 6, 51, 2. τινές οὐ πολλοὶ 6, 94, 3. vgl. 2, 78, 3. 7, 82, 1. τινές δύο 8, 100, 5. διακοσίους τινάς 8, 21, 1. ἐβδομήκοντά τινες 7, 87, 4. vgl. τοιόσδε. οἱ μὲν τινες 2, 4, 2. 90, 4. οἱ δὲ τινες 2, 90, 4. 6, 15, 1. τὸ δέ τι καὶ 1, 107, 3. τινές οἱ μὲν 5, 54, 3. μέρος τι 1, 23, 3. 4, 30, 1. τὸ βραχὺ τι τοῦτο 1, 140, 6. τι τὸ πλέον 4, 27, 3. βραχὺ τι τὸ πρὸς θάλασσαν 7, 2, 4. προσεῖναι τι τὸ εὐλογον 4, 87, 2. αὐτός τις 1, 40, 4. 6, 77, 2. πᾶς τις 1, 20, 1. 2, 41, 1. 3, 13, 6. 7, 60, 2. πῆς ἕκαστος 6, 31, 4. τις man 3, 55, 2. 5, 10, 15. 6, 10, 3.

48, 2. vgl. 7, 61, 1. für ὅστις 4, 61, 4. für τινές 1, 2, 1. 2, 37, 1? 41, 2. 3, 46, 4. 56, 3. 5, 109. 6, 22, 1. 7, 29, 2? e. Plu. angefügt 2, 53, 1. auf e. Plu. bezogen 4, 85, 3. vgl. 7, 75, 3. τινές 1, 2, 2. τινές οἱ — 8, 98, 1. vgl. 2, 25, 4. τινές τῶν — 8, 73, 2. τινάς für τινά 3, 36, 4. 4, 69, 1. ausgel. 4, 44, 2. 5, 52, 2. τις man 4, 13, 3. 62, 1. 5, 14, 3. b. Ipv. 5, 10, 5. b. σημαίνει 7, 50, 3. Jemand 4, 62, 1. jeder 6, 31, 5. jegliche 5, 31, 4. τι 2, 85, 4. 3, 11, 2. 6, 16, 5. 52, 2. εἶ τι — πάντα 5, 46, 3. τι αὐτῶν 1, 83, 2. 87, 3. 6, 40, 2. τι σιασιασμοῦ 4, 130, 1. ποιεῖν τι 2, 74, 2. εἰπεῖν τι 8, 92, 11. vgl. λέγειν 6, 40, 2. πάσχειν τι 4, 15, 2. 124, 4. ξυγχαρεῖν τι 4, 22, 3. Manches 4, 63, 1. zum Theil 1, 107, 4. irgend 6, 25, 3. 8, 14, 3. μή τι für μηδέν 1, 126, 1. 2, 5, 1. 6, 40, 2. (μή τις 5, 26, 2. 7, 68, 2.) entbehrlich 1, 65, 1. 2, 91, 3. 4, 67, 2. 6, 21, 1. (1, 58, 2.) μᾶλλον τι 1, 49, 2. τι μᾶλλον 1, 13, 1. 4, 21, 4. 7, 57, 1. vgl. 6, 79, 2? τι ἐμπειρότεροι 2, 89, 2. 1, 49, 1? τι ἄγαν 7, 50, 4. διαφερόντως τι 1, 138, 3. τάχα μὲν τι 8, 94, 2. πάντι 8, 71, 1. σχεδόν τι 3, 68, 3. ἅττα 8, 108, 3. τινά nicht elidirt 7, 1, 4. τοῦ in der Stellung des Artikels 6, 34, 2. 7, 75, 7. εἶ τις, τι 7, 33, 6. εἶ τις, τι μή 1, 73, 2. 5, 26, 2. (8, 2, 1.) vgl. εἶ.

τις 1, 81, 2. τίνα οἴσθε ὄντινα οὐ 3, 39, 6.

τιτρώσκειν 4, 14, 1.

τοί 2, 41, 2.

τοιόςδε 1, 31, 3. 6, 8, 3. 32, 3. τοιόνδε 4, 67, 2. 5, 71, 1. 6, 88, 1. τ. τι 2, 75, 4. 3, 97, 1. Zus. zu 4, 46, 3. 5, 45, 2. 6, 64, 3. 8, 50, 1. οἱ τοιοῖδε 2, 64, 1. ἡ τοιαύδε ξυμφορά 4, 10, 1. τὸ τοιόνδε 2, 36, 1. 3, 42, 4.

τοιούτος 1, 21, 1. 3, 42, 4. 58, 4. 5, 11, 3. 8, 89, 3. ἡ τ. διάνοια 5, 105, 3. vgl. 6, 17, 3. ἡ ἐπιβουλή τοιαύτη παρεσκευάζετο 4, 77, 1. vgl. 2, 78, 3. 6, 44, 1. ὁ τοιοῦτος 3, 30, 2. 38, 4. 4, 18, 3. 5, 105, 3. 6, 16, 5. τὸ τοιοῦτον 1, 76, 2. 4, 56, 1. 67, 5. 6, 9, 2. 60, 2. 7, 50, 4. 81, 3. 87, 2. 8, 51, 2. ἐν τῷ τ. 3, 81, 4. 7, 69, 3. ἐκ τοῦ τ. 4, 83, 2. 8, 47, 1. διὰ τὸ τ. 7, 86, 4. τὰ τ. 2, 47, 3.

τοιουτότροπος 2, 8, 2. 8, 84, 3.

τοκῆς 2, 44, 1.
 τόλμα 1, 90, 1. 3, 82, 3. 6, 31, 6.
 36, 1.
 τολμᾶν 1, 32, 4. 2, 40, 3. 3, 56,
 3 (Zus.) 82, 5. 4, 28, 2. 73, 5. 123,
 2. 5, 76, 3. 6, 34, 8. 56, 3. ohne Ob-
 ject 2, 43, 1. 5, 76, 3. Ao. 6, 34, 2.
 τολμηρόν, τό 1, 102, 2.
 τολμητής 1, 70, 2.
 τομή 2, 76, 3.
 τοξόται 8, 98, 1.
 τόπος 6, 54, 4?
 τόσος 4, 28, 3. vgl. zu 1, 37, 3.
 τοσόςδε 1, 23, 2. 2, 12, 3. τοσῆδε
 τῆ παρασκευῆ 6, 43, 1. für τοσοῦτος 6,
 2, 6. 7, 58, 1.
 τοσοῦτος 2, 11, 6. 7, 81, 3. τοσαύτη
 ἢ παρασκευῆ διέπλει 6, 44, 1. δις τ. 6,
 37, 2. ἕτερος τ. eb. vgl. § 3. τοσοῦτον
 κρατῆσαι 8, 1, 3. διὰ τοσοῦτον 2, 29, 3.
 ἐν τοσοῦτω 6, 64, 1.
 τότε 1, 101, 2. 137, 4. 3, 64, 2. 8,
 23, 4. Erzähltes bezeichnend 3, 57, 3.
 69, 1. 4, 46, 1. 101, 2. 123, 2. 5, 4,
 3. 6, 1. 16, 6? 7, 31, 2. 57, 10. 81, 2.
 8, 20, 1. 23, 3. 31, 1. 32, 2. 40, 3.
 62, 2. 73, 1. 86, 1. 6. 90, 1. 103, 2.
 καὶ τότε 1, 107, 3. 4, 80, 3. 5, 71, 2.
 mit erg. Verbum 1, 86, 2. τότε δῆ 1,
 58, 1.
 τράπεζα 1, 130, 2.
 τρεῖς καὶ δέκα 3, 69, 1. 79, 1. 8,
 22, 1. 88, 1. τρία 3, 40, 2.
 τρέπειν. ἐς γέλωτα 6, 35. ὁδοὺς τρα-
 πόμενοι 5, 10, 10. τετραμμένος 4, 106,
 2. τὰς γνώμας πρὸς τὰς ξυμφορὰς 1,
 140, 1. Med. mit dem Inf. 2, 65, 6.
 mit e. Adv. 5, 9, 2.
 τρέφειν 2, 44, 1.
 τριακοντούτης 1, 23, 4. 5, 14, 3.
 τρίβειν 7, 48, 6. τρίβεισθαι 6, 18,
 7. τριβῆναι, τριφθῆναι 2, 77, 3.
 τρίπους 1, 132, 2. 3, 57, 2.
 τρὶς ἑννέα 7, 50, 4.
 τροπαῖον 1, 30, 1. πινός 2, 92, 3.
 τροπὴ γίνεσθαι 1, 49, 6. τροπαί 8,
 39, 1.
 τρόπος 1, 8, 3. 4, 44, 2? 5, 7, 2.
 6, 54, 4? τοιοῦτω τ. 6, 97, 3. ὅτω τ.
 1, 107, 3. ἐκ παντός τ. etc. 6, 34, 2.
 τροπωτήρ 2, 93, 2.
 τροφή 6, 93, 4.
 τρύειν, τρυχοῦν 7, 28, 3.
 Τρωάς 1, 131, 1.
 ττ zw. 5, 45, 3. 71, 2. 8, 71, 1.

τυγχάνειν 2, 35, 3. 74, 2. 3, 39,
 7. 42, 3. 4, 25, 1? 63, 3. 93, 4? 5,
 111, 5? γνώμης 3, 42, 5. ὑμῶν ξυγ-
 γνώμης 7, 15, 5. mit dem Part. 1, 70,
 4. 3, 8, 2. 4, 73, 3. 124, 4. 5, 98. das
 Part. erg. 1, 142, 4. 4, 93, 4. 5, 20,
 2. 8, 48, 5. 95, 2. ohne Part. 1, 32, 2.
 120, 4. 2, 87, 3. 4, 26, 3.
 τυραννεῦσαι 6, 55, 2.
 τυραννίς 1, 17, 1.
 τύραννος 3, 62, 2. πόλις 1, 122, 3.
 οἱ τ. 2, 15, 4.
 τύχη. τὸ τῆς τ. 3, 59, 1. 4, 18, 2.
 7, 61, 2. τὰ τῆς τ. 4, 55, 4. τύχης τα-
 μίας 6, 78, 3. ἐν τ. γίνεσθαι 4, 73, 3.
 τύχαι 1, 84, 3. ἐς τύχας 1, 69, 4. πε-
 ρύσασθαι 1, 78, 2.
 Ὑακίνθια 5, 23, 4.
 ὕβρις 6, 28, 1.
 ὑγίης 3, 75, 3. σῶς καὶ ὑ. Zus. 3,
 34, 4.
 ὕδωρ 2, 5, 1. 3, 22, 1. 6, 70, 1. 7,
 79, 2. ἐξ οὐρανοῦ 2, 77, 4.
 υἱός, οὐ, εὐός 1, 13, 5. 111, 1.
 Ὑκαρικὸς 7, 13, 3.
 ὕλη 2, 75, 2.
 ὕμνεῖν 2, 42, 1.
 ὑπάγειν 4, 126, 6. 8, 10, 2. εἶσθαι
 7, 46.
 ὑπαγωγή 3, 97, 3.
 ὑπακούειν 1, 26, 3. 139, 2. 5, 98.
 πινός, πινί 6, 82, 2. ὑπακούσαι 5, 92, 2.
 ὑπαίθριος 1, 134, 2.
 ὑπαναλίσκειν 3, 17, 2.
 ὑπαπιέναι 3, 111, 1.
 ὑπάρχειν 4, 18, 1. 6, 87, 4. 8,
 48, 5. πὶ αὐτοῖς ἐκ τοῦ Ἄργους 5, 83, 1.
 ἀπ' ἀλλήλων σωτηρία 6, 86, 3. κεκλήσθαι
 5, 9, 7. ὥσπερ ὑπῆρχε 3, 109, 3. ὑπάρ-
 χον 1, 124, 1. τὸ ὑπάρχον 7, 67, 1. τὰ
 ὑπάρχοντα 1, 141, 1. 145, 5. (ὡς) ἀπό,
 ἐκ τῶν ὑ. 7, 76. πρὸς τὰ ὑ. 6, 31, 6.
 anfangen. οἷσπερ, ἄπερ 2, 67, 4. ὑπῆρ-
 κτο 1, 93, 2.
 ὑπαρχος 8, 31, 1.
 ὑπεῖναι 6, 87, 4. 8, 36, 1.
 ὑπειπεῖν 1, 35, 4.
 ὑπεκκεῖσθαι 1, 89, 3. 137, 3. 8,
 31, 2.
 ὑπεκτίθεισθαι 1, 89, 3.
 ὑπεκτρέχειν 3, 34, 2.
 ὑπενδιδόναι 2, 64, 3.
 ὑπεξαιρεῖν 4, 83, 2. εἶσθαι 8,
 70, 2.

ὑπεξανάγεσθαι 3, 74, 3.
 ὑπεξέρχεσθαι τινα 3, 34, 2.
 ὑπερ. τινός 1, 141, 6. pleon. 7, 13, 3. von der See 1, 112, 2. 137, 3. τὶ 2, 35, 2. 8, 8, 1. ὑπὲρ (τοὺς) μυρίους 4, 93, 3. von der Zeit 1, 41, 2?
 ὑπεραυχεῖν 4, 19, 3.
 ὑπερβάλλειν 2, 35, 3. 6, 23, 1. 8, 56, 4. 104, 4.
 ὑπερβιάζεσθαι 2, 52, 2.
 ὑπερβολή 2, 45, 1. 3, 82, 3. 6, 31, 6. 8, 89, 4.
 Ὑπερβολος 8, 73, 2.
 ὑπερεκβάλλειν 8, 104, 4.
 ὑπερέχειν 3, 23, 5. 107, 3.
 ὑπερθεῖν 5, 59, 3.
 ὑπερισθμίζειν 3, 15.
 ὑπερόπτης 3, 38, 4.
 ὑπερορᾶν 5, 6, 3. 28, 1. 6, 11, 3. 7, 42, 3.
 ὑπερόριος 8, 72, 2.
 ὑπεροψία 1, 84, 3.
 ὑπερτείνειν 2, 76, 3.
 ὑπερϑρος 2, 49, 3.
 ὑπερφαινέσθαι. λόγον 4, 93, 3.
 ὑπερφέρειν 1, 81, 1. 3, 15. 81, 1.
 ὑπερφρονεῖν. τινά 6, 68, 2. Ps. 6, 16, 4.
 ὑπερφρων 2, 62, 5.
 ὑπεύθυνος 3, 43, 3.
 ὑπέχειν 7, 21, 3. δίχην Zus. 3, 53, 1.
 ὑπήκοον, τό 6, 69, 5. ὁ ὑ. 2, 41, 2.
 ὑπηρεσία 1, 143, 1. 6, 31, 3. 8, 1, 2.
 ὑπηρέσιον 2, 93, 2.
 ὑπηρετεῖν 4, 108, 5.
 ὑπισχνεῖσθαι 2, 95, 2. Inf. erg. 5, 38, 5.
 ὕπνος. πρῶτος 2, 2, 1. ὕπνον αἰρεῖσθαι 2, 75, 2.
 ὑπό. I) mit dem Ge. 4, 96, 4? 5, 66, 2? κήρυκος 6, 32, 1. ὑπὸ ἀλητῶν 5, 70. durch Vermittelung 2, 79, 2. bei γίγνεσθαι 4, 74, 4. 85, 1. ἀποθνήσκειν 3, 96, 1. ἀνασιῆναι 1, 8, 2. verd. 5, 74, 1. ἐκπίπτειν 1, 131, 2. κατέρχεσθαι 8, 68, 3. πληγὰς λαβεῖν 5, 50, 3. αἰτίαν ἔχειν 6, 46, 4. bei Substantiven 1, 130, 1. 141, 6. 8, 21, 1. 64, 2. vor, wegen 2, 85, 4. 4, 34, 2. 44, 3. 5, 105, 1. 6, 37, 3. 103, 4. 7, 44, 3. 8, 41, 2. 105, 1. ὑπὸ χρημάτων 7, 48, 4. ὑπὸ σπουδῆς 3, 33, 3. zw. 7, 64, 2.

II) mit dem Da. 3, 59, 2.

III) mit dem Ac. 2, 15, 3. 76, 1. 79, 2. 99, 2. 5, 10, 2. ὑπὸ τινα εἶναι 6, 86, 3. γίγνεσθαι 1, 110, 1. um 1, 100, 3. 4, 2, 1. 7, 28, 4.
 ὑπογράφεω 5, 56, 3.
 ὑποδείξ 3, 11, 2. 4, 20, 3. ἔστερα 1, 10, 3. 2, 89, 4. 3, 45, 5.
 ὑποδέχεσθαι 1, 25, 3. 3, 12, 1. 6, 22, 3.
 ὑποδοχή 7, 74, 2.
 ὑποδύεσθαι 3, 12, 1.
 ὑπόθεσις 3, 66, 2.
 ὑποθορυβεῖν 4, 28, 1.
 ὑποκαταβαίνειν 7, 60, 3.
 ὑποκεῖσθαι 3, 84, 3.
 ὑποκρίνεσθαι 7, 44, 6.
 ὑπολαμβάνειν 1, 121, 2. 6, 28, 2. 58, 2. 8, 105, 3. für προλ. 1, 68, 4. entgegen 5, 49, 3. 85, 2.
 ὑπολείπειν. λόγον 8, 2, 2. εἶσθαι 1, 140, 5. 3, 40, 5. 84, 3. 7, 75, 3.
 ὑπόλοιπος 4, 90, 4. 8, 69, 3. τὰ ὑ. 1, 75, 2.
 ὑπολύειν. ζεύγη 4, 128, 3.
 ὑπομένειν 1, 115, 4. ἐς ἀλκὴν 3, 108, 1.
 ὑπομιγνύνασθαι 8, 102, 1.
 ὑπόμνημα 2, 44, 2.
 ὑπόμνησις. τινός 1, 137, 4. 4, 17, 2. 95, 1.
 ὑπονειφομένη νύξ 3, 23, 5.
 ὑπονοεῖν 3, 82, 4. 6, 83, 3.
 ὑπόνοια 2, 41, 2. 5, 87.
 ὑπονομηδόν 6, 100, 2.
 ὑπονοστεῖν 3, 89, 2.
 ὑποπέμπειν 4, 46, 3.
 ὑποπίπτειν 7, 40, 5.
 ὑποπτεύειν 6, 79, 2. (ἔς) τινα 4, 51. εἶσθαι 6, 86, 1. 8, 66, 2. ὑποπτεύεται mit d. Inf. 6, 61, 3. ὁ πόνος μή 2, 62, 1. vgl. 3, 53, 2.
 ὑπόπτης 6, 60, 1.
 ὑποπτον (τό) 1, 90, 2. 4, 78, 2. 6, 85, 3. 89, 1.
 ὑπόπτως 6, 53, 2. 8, 66, 4. 68, 2. 88, 10.
 ὑποσημαίνειν 6, 32, 1.
 ὑπόσπονδος 1, 63, 3. 103, 1. 2, 70, 2. 3, 7, 3. 6, 59, 5. 97, 4.
 ὑποτείνειν 7, 36, 2. 8, 48, 1.
 ὑποτειχίζειν 6, 99, 2.
 ὑποτείχισις 6, 100, 3.
 ὑποτείχισμα 6, 100, 1.
 ὑποτελεῖν 3, 46, 1.
 ὑποτελής. φόρου 1, 19, 66.

ὑποτιθέναι 1, 138, 2. 3, 45, 4. 4, 65, 4. εσθαι 5, 90.
 ὑποτοπεῖν, εὔειν 2, 5, 3. 8, 76, 1. mit dem Inf. Ao. für Fu. 3, 24, 1.
 ὑπουλος 8, 64, 3.
 ὑπουργεῖν 7, 62, 3.
 ὑποψία ἐς 4, 27, 3. 6, 61, 3. ὑποψίαι 8, 92, 4.
 ὑποχωρεῖν 2, 79, 5? 7, 70, 8? 8, 45, 1. ὄχλον 2, 88, 2.
 ὑπιτιος 7, 82, 3.
 ὕστατος 8, 103, 2.
 ὕστεραῖος 1, 44, 1. 5, 46, 1. 7, 11, 2.
 ὕστερεῖν 2, 80, 4. 8, 100, 4. τινός 3, 31, 2.
 ὕστερον 1, 3, 3. 4, 122, 3. χρόνω 1, 8, 3. ὕ. οὐ πολλῶ 1, 18, 5. 4, 121, 1. ἔπειτα ὕ. 2, 9, 1. οὕτως ὕ. 3, 96, 2. ὕ. ἢ ἀποστήναι 6, 4, 3. zu spät 2, 80, 4. ὕ. τῆς μάχης 5, 75, 3.
 ὕστερος 1, 3, 3. 3, 38, 4. ὕστερα γενόμενα 1, 14, 1. ὕστερος ἀμικνεῖται 4, 90, 1. ὕστερα ἐπικατάγεται 3, 49, 3. ὕστερῳ ἀναχωροῦντι 7, 81, 4. nachstehend 8, 41, 1. αὐτῆς 3, 49, 3. οὐδενός 1, 91, 4. vgl. 7, 77, 2. 8, 68, 2. ἐν ὕστερῳ 8, 27, 2.
 ὑφαίρειν 3, 13, 6. 31, 1. τινός 1, 42, 2.
 ὑφαντά 2, 97, 3.
 ὑφηγεῖσθαι 1, 78, 3.
 ὑφίστασθαι 4, 39, 2. 8, 68, 3. τινά, τινί 2, 61, 3. 7, 66, 2. vgl. 1, 144, 5. ἀγῶνας mit d. Inf. 3, 57, 3.
 ὑφυδρος 4, 26, 5.
 ὑφορμίσασθαι 2, 83, 3.
 φαίνεσθαι 1, 122, 3. ἐν παύλῃ 6, 60, 2.
 φάκελος 2, 77, 2.
 Φαληρικὸν τεῖχος 2, 13, 6.
 φάναι, φαῖσαν 8, 53, 4. mit dem Inf. Ao. 5, 22, 1. φασίν 6, 17, 5. ἔφη 6, 72, 3? ἔφασαν 1, 28, 2? 91, 4? φῆσει 6, 39, 1.
 φανερός 1, 17, 2. 102, 2. 2, 15, 4. 4, 11, 3. 74, 4. οὐ φ. 6, 61, 5. ἐκ τοῦ φ. 4, 79, 2. ἐς τὸ φ. 1, 6, 3. 23, 5. 42, 2. ἐπὶ φανεροῖς 1, 69, 2.
 φανερῶς 4, 123, 1.
 φάραγξ 2, 67, 4.
 φάρμακον 1, 138, 5. 2, 48, 1.
 Φαρνάκης 1, 129; 1. 5, 1, 2. 8, 6, 1. 58, 1.

φάσκων. οὐ φ. 8, 52, 2.
 φαῦλος 1, 126, 5. 3, 37, 3. 6, 18, 7. 7, 77, 2. zweier u. dreier End. 4, 9, 1. 6, 21, 1.
 φαύλως 1, 126, 5.
 φειδῶ 7, 81, 6.
 φερέγγυος 8, 68, 3.
 φέρειν. μισθόν 3, 17, 2. 8, 97, 1? κόσμον 4, 17, 1. ἀλλήλους 1, 7, 2. ὄργῃ etc. 1, 31, 1. ἐς ὑμᾶς 6, 41, 2? vgl. 8, 67, 1. übertragen 2, 60, 3. χαλεπῶς τινος 1, 77, 2. αἰ γινῶμαι ἐπὶ τὸ αὐτό 1, 79, 2. φέρεσθαι 4, 87, 2. εὔ, καλῶς 2, 60, 2. ἀξίωσιν ἀρετῆς 1, 69, 2.
 φεύγειν 2, 61, 1. τοὺς φεύγοντας οὐ κατήγον 8, 70, 1.
 φθάνειν 4, 96, 1. 8, 102, 2. περιτι 2, 91, 3. προσμῖξει 5, 72, 1?
 φθέγγεσθαι πολυειδῆ 7, 71, 4.
 φθεῖρειν 1, 2, 2. 24, 2. 30, 3. 141, 6. φθερεῖσθαι 7, 48, 6.
 φθονεῖν. τινός 3, 43, 1.
 φθόνος. τοῦ περιεῖναι 3, 82, 9.
 φθορά 7, 27, 2.
 φθόρος 2, 51, 2.
 φιλέταιρος 3, 82, 3.
 φίλιος 5, 41, 3. 7, 53, 1. ἐπίπλους 8, 102, 2.
 φιλοδικεῖν 1, 77, 1.
 φιλοκαλεῖν 2, 40, 1.
 φιλοκρινεῖν 6, 18, 2.
 φιλονεικεῖν 3, 82, 8. τὰ χεῖρῳ 5, 111, 4.
 φιλονεικία 1, 41, 3.
 φιλοσοφεῖν 2, 40, 1.
 φιλότιμον, τό 2, 44, 3.
 φλαύρως 1, 126, 5.
 φλέγειν. φλεχθῆναι 4, 133, 1.
 φλόγωσις 2, 49, 1.
 φλύκταινα 2, 49, 3.
 φοβεῖν 4, 56, 2. φοβεῖσθαι. τινί 3, 98, 4. μάχη 4, 130, 3. τινὰ μή 4, 1, 1. 108, 2. 8, 5. 8, 108, 3. mit d. Inf. 5, 105, 2. πεφοβῆσθαι 1, 144, 1.
 φοβερός 2, 3, 3. τὸ κοινῶς φ. 4, 61, 4. τὸ φ. τοῖς 7, 63, 3.
 φόβος 2, 87, 3. 7, 61, 1. καρποῦ 4, 84, 2. μετὰ φόβου 7, 75, 2. διὰ φόβου εἶναι 6, 34, 2. φόβοι 7, 80, 2.
 Φοίνισσαι νῆες 8, 87, 2.
 φοιτᾶν 6, 104, 1. 8, 18, 1.
 φορμηδόν 2, 75, 2. 4, 48, 3.
 φόρος 1, 96, 2. als Präd. 2, 13, 3.
 φορτίον 2, 77, 2.
 φράζειν 3, 15.

φράγνυσθαι 3, 3, 4.
 φρέατα 2, 48, 1.
 φρονεῖν 5, 85, 1. τὶ 5, 7, 2. τὰ
 σφέτερα 3, 68, 2. vgl. 8, 31, 1. κακῶς
 φρονῆσαι 6, 36, 1.
 φρόνημα 2, 43, 3. 62, 5. 3, 45, 3.
 5, 43, 2. ἐν φ. εἶναι 5, 40, 3.
 φρόνησις 1, 75, 1.
 φρουρεῖν 3, 17, 2.
 φρουρικόν 5, 80, 3.
 φρούριον 1, 142, 2. 8, 84, 2. ἢ
 Δήκυθος τὸ φ. 4, 113, 2. 7, 3, 4.
 φρύγανα 3, 111, 1.
 φρυγανισμός 7, 4, 6.
 φρύγειν 6, 22, 2.
 φρυκτοὶ 2, 94, 1. 3, 22, 5.
 φρυκτωρεῖσθαι 3, 80, 2.
 φρυκτωροὶ 8, 102, 1.
 φυγαδικός 6, 92, 1.
 φυγᾶς. τινός 6, 92, 2.
 φυγγάνειν 7, 44, 8.
 φυγή 8, 64, 2. φυγαί 1, 23, 2.
 φύειν. πέφυκε 4, 61, 4. δίχα 4, 61,
 3. impers. mit d. Inf. 2, 64, 3.
 φυλακὴ 4, 96, 6. 97, 1. 7, 17, 3.
 8, 29, 1. 102, 2. τινός 7, 4, 7. 70, 6.
 ἔργων 3, 82, 6. φυλακὴν παρέχειν 3,
 33, 3. καθίστασθαι 4, 82. διὰ φυλακῆς
 7, 8, 3. ἔχειν 2, 81, 3. ἐν φ. εἶναι 2,
 13, 6. 3, 74, 3.
 φυλακτῆριον 4, 31, 1.
 φύλαξ 1, 115, 5. 6, 34, 4. 8, 73, 4.
 φυλάσσειν 2, 3, 3. 4, 26, 5. 7,
 25, 3. μή mit d. Inf. 3, 23, 1. 7, 17, 1.
 πνᾶ μή 3, 105, 2. εἶσθαι 4, 11, 3. πολλά
 6, 87, 2.
 φυλή 3, 90, 2. 6, 98, 4. 101, 4. 7,
 69, 2. 8, 92, 5.
 φυλοκρινεῖν 6, 18, 2.
 φυρᾶν. οἴνω 3, 49, 2.
 φυλακὴ 7, 85, 2?
 φύσις 1, 76, 3. φύσεως ἰσχύς 1, 138,
 3. παρὰ φύσιν 6, 17, 1.
 φυτεύειν 1, 2, 1.
 Φυτία 3, 106, 2.
 Φώκαια 8, 31, 2.
 Φωκῆς 2, 9, 1. 3, 95, 1.
 Χαιρώνεια 1, 113, 2.
 χαλαρός 2, 76, 3.
 χαλεπαίνειν 3, 82, 4.
 χαλεπός 3, 42, 3. 4, 9, 3. 7, 47, 2.
 ἄρξαι 7, 14, 1. 44, 3. 51, 1. χαλεπώ-
 τερα 4, 86, 3.

χαλεπότης 1, 84, 3. χωρίων 4,
 33, 3.
 χαλεπῶς 1, 2, 1. 2, 14. 16. 3, 93,
 2. 4, 62, 2. τε καὶ μόλις Zus. zu 4, 36,
 2. φέρειν τινός 1, 77, 2. χαλεπωτέρως
 2, 50, 1.
 χάλιξ 1, 93, 3.
 Χαλκιδεύς 8, 6, 5.
 χαλκίοικος 1, 128, 2.
 χάραξ 3, 70, 3.
 χαρίζεσθαι 3, 40, 3.
 χάρις 3, 37, 2. τινός 3, 67, 4. κείται
 1, 33, 1. χάριν φέρειν 1, 33, 2. κατα-
 τίθεσθαι 1, 33, 1. χάριτι 1, 9, 3. 3,
 95, 1. ἐς χάριν 2, 40, 4. πρὸς χ. 3, 42,
 5. 7, 8, 2.
 χειμάζεσθαι 8, 32, 1.
 χειμερινός 2, 70, 2. 6, 21, 2.
 χειμέριος ὕδατι 3, 22, 1.
 χειμῶν 2, 1. 3, 21, 2. 4, 6, 2.
 χεῖρ 3, 82, 8. 96, 2. σιδηραῖ 7, 62,
 3. τῷ χεῖρε ξυμπλέκειν 4, 4, 2. χεῖρας
 προτρεχεσθαι 3, 58, 2. διὰ χειρὸς ἔχειν
 2, 76, 3. ἐν χερσίν 4, 43, 2. 96, 2?
 5, 72, 2. 6, 70, 1. ἐς χεῖρας 8, 50, 3.
 δέχεσθαι etc. 5, 72, 3. vgl. διά.
 χειροτέχνης 6, 72, 2.
 χειρουργεῖν 8, 69, 3.
 χεῖρω 8, 45, 3. χεῖρον 6, 89, 1. χεῖ-
 ρω, χεῖρον πράσσειν 7, 67, 4.
 χέρνιψ 4, 97, 3.
 χερσαῖος 7, 67, 2.
 χηλή 1, 63, 1. 8, 90, 4.
 χιλιόναυς 1, 10, 5.
 χίλιοι λογάδες 5, 67, 3.
 Χῆτοι 3, 10, 3. Sklaven 8, 40, 2.
 χλωρός 2, 49, 3.
 χοῖνιξ 4, 16, 2.
 χρᾶν. ἔχρησε mit d. Inf. 1, 126, 2.
 κρώμενος u. χρῆσθέν eb. u. 3, 96, 1.
 χρεία 1, 32, 2. 37, 1. 2, 62, 3. 3,
 59, 2. χρείας ξυντυχία 1, 33, 1. χρείαν
 πληροῦν 1, 70, 4.
 χρεῶν 3, 40, 4. εἶναι 5, 49, 3.
 χρῆ 2, 51, 1. oder χρῆν 3, 53, 2.
 4, 29, 4. 7, 62, 3. 8, 95, 3.
 χρέματα 1, 2, 1. 3, 74, 2. vgl. 1,
 49, 4. 6, 97, 4. 7, 17, 1. 25, 3. χρέ-
 μασι ζημιοῦν 2, 65, 2. vgl. δύναμις.
 χρηματιζεῖν 1, 87, 4.
 χρῆσθαι 4, 4, 1? 65, 3? 132, 2.
 θαλάσση 1, 3, 4. δικαίους λόγοις 5, 18,
 10. ὡς πολεμίοις 1, 53, 2. ἐς 2, 4, 2.
 ὃ τι βούλονται 2, 4, 4. πλείω etc. 1, 3,

4. 2, 15, 4. 4, 78, 3. *ἐχρησάμην* 1, 6*, 3. 76, 3. 6, 31, 3.
χρήσιμος 6, 85, 2. zweier u. dreier End. 7, 72, 2.
χρησίμως 8, 94, 1.
χρησις 2, 62, 2.
χρησιμολόγοι 2, 8, 2.
χρηστὸς ταῦτα 3, 64, 3. *κατάλογος* 6, 31, 4.
χρορίζειν 6, 49, 1.
χρόνιος 1, 12, 1. 141, 6.
χρόνος 1, 6, 2. zw. 8, 45, 2. 91, 1.
χρόνω 4, 85, 1. *χρόνον* 2, 18, 2. *τινὰ χ.* 6, 7, 2. *τοῦ λοιποῦ χ.* 8, 29, 1. *διὰ χρόνου* 2, 94, 3. *χρόνου πλήθος* 1, 1, 2. *χρόνοι* 1, 97, 2. *κατὰ χρόνους* 1, 117, 3.
χρῶς. ἐν χρῶ 2, 84, 1.
χώρα. κατὰ χώραν 1, 28, 3. 4, 76, 4. *γίγνεσθαι* 3, 24, 3. erg. 6, 92, 1. erg. 5, 18, 6.
χωρεῖν 1, 122, 1. 4. 2, 3, 1. 17, 3. 4, 90, 4. 5, 66, 3. 8, 40, 2. *ὁμοσε* 92, 9. *ἐπὶ πλεον* 5, 57, 1. *χωρήσειν, χωρήσεσθαι* 1, 82, 5.
χωρίον 1, 97, 2. 106. 3, 97, 2? - 5, 4, 3. 7, 3, 4?
χωρίς 1, 61, 3.
χῶρος 1, 19, 2.
χῶσις 2, 76, 3. 3, 2, 1.

ψέγεται 5, 86.
ψεύδεσθαι. τῶν σκοπῶν 8, 103, 1. *τοσοῦτον τῆς δυνάμεως* 4, 108, 3. *τὴν ξυμμαχίαν* 5, 83, 4. *ψεύσασθαι* 3, 43, 2. *μέγιστον ἐψευσμένη αὐτούς* 6, 17, 4.
ψηφίζεσθαι 5, 28, 1. *ὥστε* 6, 88, 9. vgl. zu 8, 79, 1.
ψῆφον ἐπάγειν 1, 87, 3. *ψ. ἀδίκου κατάγνωσις* 3, 82, 8.
ψιλοὶ 4, 36, 1. 7, 78, 2. 8, 71, 3. *ἀκοντισταὶ* 3, 97, 2. *ψιλή σκευή* 3, 94, 4. *ψιλοῦν* 3, 109, 3.

ᾧδε 8, 59, 3.
ᾧθεῖσθαι 4, 11, 2.
ᾧθισμός 4, 96, 2.
ᾠητός 1, 121, 2. 3, 40, 1. 4, 98, 5.
ᾠρα. ἔτους 2, 52, 1. 6, 70, 2. *ἡλικίας* 6, 54, 2.
ᾠραῖα 1, 120, 2.
ᾠρωπός 8, 60, 1.
ὥς 3, 37, 5. *καὶ ὥς* 1, 44, 2. 3, 33, 2. 5, 55, 2. 7, 74, 1. 81, 6. 8, 51, 2. 56, 3. *καὶ γὰρ ὥς* 8, 87, 3.

ὥς I) wie 1, 120, 2. 4, 104, 2? 5, 57, 2. 6, 2, 2. 7, 36, 2. der Satz zum Folgenden gehörig 2, 21, 2. vgl. 89, 4. 6, 2, 4. *ὥς λέγονται* 3, 94, 4. vgl. 7, 86, 4. *ὥς ἐδόκουν* 5, 75, 2. *ὥς ἐδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐχώρουν* 2, 93, 3. *ὥς τάχους εἶχεν* 6, 97, 3. 7, 2, 1. *ὥς ἕκαστος τῆς ξυτυχίας εἶσχεν* 7, 57, 1. *ὥς ἕκαστοι εὐπόρησαν* 6, 44, 2. vgl. 7, 13, 3. *ὥς ἕκαστη ξυνέβη* 1, 98, 2. *ὥς ἕκαστοι* 1, 3, 4. 107, 4. 2, 21, 3. 4, 32, 2. 5, 4, 2. *ὥς ἕκάστοις* 1, 113, 1. 6, 76, 3. *ὥς ἕκατεροι* 3, 74, 3. *ὥς ἂν* 1, 33, 1. *ὥς ἔργα δύνασθαι* 6, 40, 3. *ὥς προσῆκον* 4, 95, 1. vgl. *παρασκευάζεσθαι. ὥς βέβαιον ὄν* 1, 2, 3. *ὥς καλόν* 2, 35, 1. *ὥς ἀναμαχοῦμενοι* 7, 61, 2. vgl. 1, 8, 2. 4, 97, 1. 7, 31, 3. 72, 3. *ὥς οὐκ ἂν ἔχοντος* 1, 90, 2. vgl. 1, 5, 2. 4, 74, 1. 123, 4. 5, 4, 4. 6, 33, 3. 7, 7, 3. 15, 1. *ὥς μετιχοντά τινα* 8, 66, 4. vgl. 4, 5, 1. 6, 24, 2. *ὥς οἰόμενος* 6, 32, 3. *ὥς Λακεδαιμόνιος* 4, 84, 2. *ὥς τῷ ἀκατίῳ* 4, 67, 5. *ὥς πρὸς εὐβουλευομένους τοὺς ἐναντίους παρασκευαζώμεθα* 1, 84, 4. *ὥς ἐς πατρίδα ταύτην* 4, 41, 2. *ὥς ἐς ἐπιπλουν* 1, 50, 5. *ὥς ἐς μάχην* 61, 3. vgl. 2, 20, 1. *ὥς ἐν μεγάλῃ, ἄλλῃ πόλει* 2, 65, 7. 5, 43, 1. vgl. 1, 10, 7. 6, 20, 1. 7, 30, 3. *ὥς περὶ πατρίδος* 6, 17, 2. *ὥς πρὸς αἰσθημένους* 6, 40, 2. *ὥς κατὰ λόγον* 6, 25, 3. *ὥς ἐκ κακῶν* 7, 42, 3. *ὥς διὰ ταχέων* 4, 96, 1. *ὥς ἐξ ὀλίγου* 4, 108, 5. *ὥς ἐκ σφετέρου* 4, 98, 3. *ὥς ἐκ τῶν δυνατῶν* 2, 3, 3. 7, 74, 1. *ὥς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως* 6, 54, 3. *ὥς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων* 7, 76. *ὥς πρὸς τὸ μέγεθος* 3, 113, 4. *ὥς ἐπὶ τυραννίδι* 1, 126, 3. *ὥς ἐπὶ τούτοις* 6, 45, 1. vgl. § 2. *ὥς ἐπὶ πτωρίᾳ* 6, 76, 3. *ὥς ἐπὶ Λακεδαιμονίους* 4, 34, 1. *ὥς ἐπὶ τὰς ναῦς* 8, 87, 5. *ὥς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἱε* 1, 48, 1. vgl. 5, 17, 2. *ὥς ἐπὶ (τὸ) πολὺ* 1, 12, 1. 2, 13, 3. *ὥς ἐπὶ πλείστον* 2, 34, 4. 4, 14, 3. 62, 3. vgl. 2, 35, 3. 5, 46, 2. 7, 69, 4. *ὥς ἐς ἐλάχιστον χωρίον* 1, 63, 1. *ὥς ἐς ἐξήκοντα* 6, 8, 1. vgl. 5, 55, 3. 6, 25, 3. *ὥς εἰπεῖν* 1, 1, 2. 2, 51, 1. 3, 38, 5. 82, 1. 6, 30, 2. 7, 58, 5. *ὥς τὰκριβὲς εἰπεῖν* 6, 82, 3. *ὥς εἰκάσαι [ἦν]* 8, 46, 4. vgl. 4, 36, 3. *ὥς παλαιὰ εἶναι* 1, 21, 2. synonym mit *ὅτε* 1, 19, 5, 20, 2. mit *ὅτι* 3, 64, 2. 5, 9, 2. 4, 65, 3. vgl. 8, 2, 1. nach *ἐλπίζειν* 5, 9, 2. epexegetisch

8, 83, 2. nicht zuerst 5, 7, 1. mit ὅς 5, 6, 1. vgl. 7, 81, 2. mit ἐπεὶ, γάρ 1, 124, 2. 5, 46, 3. 111, 5. 7, 15, 1. mit ἔξ ὧν 4, 90, 3. mit πρὸς 6, 48, 1. ὡς ὧν damit 6, 91, 3.

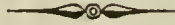
ὥσπερ 1, 71, 2. 2, 51, 2. 3, 105, 1. 6, 56, 1. 7, 80, 3? nach ὁ αὐτός 2, 55. der Satz aufs Folgende bezogen 2, 89, 4. das Verbum ergänzt 4, 76, 1. 5, 29, 2. 35, 5. 6, 68, 2. ὥσπερ λέγονται 6, 37, 1. ὥσπερ καὶ ἄλλο (τι) 1, 142, 4. 6, 18, 7. vgl. καὶ II. οὐχ ἕκασ, ὥσπερ ἐκείνον, ὄντας 1, 69, 4. vgl. 6, 84, 2. wie denn 8, 57, 2. ὥσπερ ἔπλεον 8, 23, 2. ὥσπερ ἔχουσιν 2, 4, 4. vgl. ἔχειν.

ὥστε 1, 41, 1. 49, 5. 136, 1. 2, 48, 1. 4, 23, 3. 55, 3. 125, 1. 5, 14, 3. 8, 81, 1. 84, 2? τότε ἔχομεν ὥστε 2, 40, 3. mit dem No. u. Inf. 1, 81, 1. so dass 3, 44, 3. nach δεῖσθαι 1, 119. δοκεῖν 8, 79, 1. ἐπαγγέλλεσθαι 8, 86, 6. ἐπικηρυκεύεσθαι 7, 49, 1. ἐπιστολή 8,

45, 1. παρασκευάζειν 3, 36, 4. πείθεσθαι 2, 2, 4. προθυμῆσθαι 7, 86, 3. ξυμβαίνειν 5, 14, 1. ἐπιμαχίαν ποιῆσθαι 1, 44, 1. ψηφίζεσθαι 6, 88, 9. vgl. zu 8, 79, 1. nach τεκμήριον 1, 34, 2. τότε ἔχειν ὥστε 2, 40, 3. ἐπὶ τοῖσδε ὥστε 2, 70, 2. 3, 114, 3. für ὅπως 2, 40, 4. 6, 90, 3. unter der Bedingung dass 1, 28, 3. 3, 28, 3. u. Zus. § 1. 5, 27, 2. 7, 82, 2. 86, 3. beim Ind. 5, 14, 3. beim Imper. 6, 91, 3. ὥστε οὐ 5, 40, 2.

ὠφελεῖν 5, 23, 1. 6, 33, 4. 8, 96, 4. τί 1, 73, 2. nicht τινί 1, 83, 1. ἔς τι 8, 66, 4. μάλιστα 6, 92, 4. μέγιστον 5, 82, 4. μέγιστα 5, 9, 3. πλείω 2, 60, 2. πλείστα 8, 66, 4. τὰ εἰκότα 8, 45, 5. εἶσθαι 7, 63, 2. ἐκ 6, 12, 2. ὠφελήσεσθαι 6, 18, 5.

ὠφελία 1, 3, 2. 2, 7, 1. 29, 3. 5, 38, 2. 6, 13, 3. 73. νόμων 3, 82, 5. ἐκατέρων 6, 17, 1. τῇ τάξει 7, 5, 3. (ἐπ') ὠφελία 1, 123, 2. 3, 82, 5? ὠφελιμός 4, 108, 1.

Grammatisches Register.

Accusativ. auf η u. ην 3, 107, 2. 8, 5, 1. 107, 2. auf ιδα 1, 109, 2. βραχύτατον ἀπέχειν 4, 24, 4. τρίτην ἡμέραν 8, 23, 1. τινὰ χρόνον 6, 7, 2. vgl. 4, 118, 7. 5, 18, 2. 47, 3. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5. τὰ πρό(τερα) 1, 3, 2. τὸ πρὸς Νεμέας 5, 59, 3. τὰ πρὸς Ἡϊόνα 4, 108, 1. τιμωρεῖν τὰ πρὸς Ἀθηναίους 4, 85, 4. δοῦλος δουλείαν 5, 9, 7. χρηστός τι 3, 64, 3. ἄπιμος ἀπιμίαν 5, 34, 3. θέσειν κεῖσθαι 1, 37, 2. πόλεμον στρατεύειν 1, 112, 3. δειπνοποιεῖσθαι ἄριστον 8, 95, 2. πέμπειν τὴν πομπήν 6, 56, 2. στέλλεσθαι πλοῦν 37, 2. νικᾶν Ὀλυμπιάδα, ἀδι 3, 8. πλινθεύειν τὰ τεῖχη 4, 67, 1. ἀντέχειν τὰ τοῦ πολέμου 8, 63, 3? σπένδεσθαι τὰ περὶ Πύλον 4, 15, 2. πολιτεύειν τὰ πρὸς τὸ κοινόν 2, 37, 2. ξυνεπαμύνειν τὰ πρὸς τοὺς δορυφύρους 6, 56, 3. δόξαν πιστεύειν 5, 105, 2. ναυμαχίαν ἀπωθεῖν τινα 1, 32, 4. ὅπερ ἡμᾶς ἐκφοβοῦσιν 6, 11, 2. ἐπαινεῖν πολλὰ ἑαυτούς 1, 86, 1. θεραπεύειν ἡμᾶς πολλά 6, 89, 1. ὑμνεῖν τινὰ τι 2, 42, 1. παραβαίνειν τι οὐδ' ὅποιον 4, 16, 3. τραυμασιοθεῖς πολλά 4, 12, 1. πολυειδῆ γθῆγεσθαι 7, 71, 4. εὐτακτεῖν πάντα 8, 1, 5. τὰ εἰκότα θαυμάζεσθαι 1, 38, 1. vgl. 8, 84, 3. κινδυνεύειν τὰ δεύτερα, πάντα 6, 78, 4. ἀντίπαλα ναυμαχεῖν 7, 34, 5. ἐναντία βοηθεῖν 3, 55, 2. πολεμεῖν 1, 29, 1. τὰ ἄλλα ξυμπολεμεῖν 1, 65, 2. 8, 46, 5. vgl. 3, 90, 1? ὀλίγα ἀκροβολίζεσθαι 3, 73. διαιτᾶσθαι ὁμοίωτροπα 1, 6, 4. ὁμιλεῖν ταῦτα 6, 17, 1. ἤδισθαι βραχεία 3, 40, 2. πταίειν ἐλάχιστα 4, 18, 3. χρῆσθαι πλείω etc. 1, 3; 4. δεῖσθαι ξύμφορα 1, 32, 1. ἀνθεῖν τὰ κρά-

τισα 1, 19. ἐπικρατεῖν, ξυμβαίνειν τα πλείω 4, 19, 2. 117, 1. κρατεῖν τοσοῦτον 8, 1, 3. κακοῦν μέγιστον 7, 24, 3. προσξυλλαμβάνειν οὐκ ἐλάχιστον 3, 36, 2. προελθεῖν τὸ πλείον 1, 114, 2. προκάμνειν τι 2, 49, 1. πταίειν τι 2, 43, 3. vgl. δεῖσθαι, πείθειν, σφάλεσθαι. μειριάζειν τι 1, 76, 3. Ac. des Part. für den No. 2, 74, 1. für den Da. 1, 31, 2. 5, 79, 1. für den Ge. 1, 10, 7. wo nicht ohne ἔς 8, 38, 1.

Activ 1, 6, 1. 16.

Adjectiv. ὁ Ἀθηναῖος στρατηγός 3, 102, 2. 5, 3, 1. 8, 23, 1. vgl. 80, 1. ἀμαθεῖς ἀγαθοί 3, 82, 7. vgl. Neutrum. σπονδαὶ ἄτιχαι 5, 29, 3. neben e. Ge. 7, 20, 2. vorangestellt 2, 44, 1. πολὺς b. ersten Nomen 6, 49, 3. τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον 1, 37, 3. vgl. Possessiv. τὰ κοινὰ ξύμφορα 1, 91, 3. prädicativ 1, 40, 4. 2, 62, 3. beim Artikel 1, 6, 1. 49, 4. 2, 43, 2. 76, 3. 4, 17, 2. 122, 3. 8, 39, 3. τὸ τεῖχος ἱκανὸν αἶρειν 1, 90, 3. vgl. 2, 75, 4. ξύμφορος ἡμῖν ἀπαράσκειος ὢν 6, 84, 3. vgl. 85, 2. τὸ σωφρονέστατον 3, 62, 2. τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου 5, 66, 3. Adjective auf ios 6, 43, 1. auf is 1, 138, 1. 3, 112, 3. auf is 1, 131, 1. 6, 62, 2.

Adverbium 2, 84, 2. 5, 9, 2. Stellung 2, 5, 4. 7, 3. 18, 1. 4, 39, 1. satzartig 1, 21, 1. 2, 87, 2. mit dem Ge. 1, 36, 3. bei e. Subst. 1, 105, 3. 6, 91, 2. ξυσταθὸν μάχαι 7, 81, 5. vgl. λογάδην. ἐγγύτατα τούτων αἰτία 7, 86, 4. vgl. ἤδη. ἤ — ἔς χωρία 4, 9, 3. Adv. der Ruhe bei e. Verbum der Bewegung 1, 134, 3. 2, 86, 1. 3, 71, 1. ἄνωθεν

für *ἄνω* 2, 102, 2. vgl. 99, 1. Vgl. *τέ* u. *οὔτε*.

Anakoluthien 1, 36, 4. 58, 1. 121, 4? 137, 4. 62, 2. 72, 1. 82, 2. 2, 5, 3. 7, 2. 40, 3. 49, 3. 3, 34, 3. 68, 1. 4, 23, 2. 27, 3. 80, 3. 5, 41, 2. 6, 18, 4. 24, 2. 31, 3. 72, 4. 77, 1. 91, 6. 92, 2. 7, 2, 1. 3, 1. 17, 2. 74, 1. 8, 48, 6. 87, 3. 106, 1. vgl. *τέ*, *οὔτε* u. Nominativ.

Anticipation 1, 23, 5? 4, 4, 2. 8, 48, 5. des Subjects 3, 59, 1. Stellung 6, 76, 1. bei *ὄρα*n 7, 77, 4. *ἐνθυμείσθαι* 7, 63, 2. *ἐπίστασθαι* 4, 10, 5. 8, 48, 6. (vgl. 8, 48, 5.) *πυνθάνεσθαι* 7, 44, 1. *ξυγγράφειν* 1, 1, 1. *τηρεῖν* 4, 42, 4. *καθίστασθαι* 4, 90, 4. *πράσσειν* 6, 88, 4. *ἐπισπᾶσθαι* 5, 111, 3. bei *εἴ* ob 4, 23, 3. *μιμνήσκεισθαι ὅτε* 2, 21, 1. *ὑποπτεύειν μή* 3, 53, 2. vgl. 2, 62, 1. *δεδιέναι μή* 2, 67, 4. 5, 14, 1. 6, 88, 2. vgl. 4, 86, 2 u. 6, 76, 1. *φοβείσθαι μή* 8, 103, 3. vgl. 4, 8, 5. *δεδιότες περὶ τῆ* II. *μή* 1, 119. unstatthaft bei Bedingungspartikeln 1, 140, 5. bei Substantiven 1, 23, 5. (26, 1.) 61, 1. 97, 2. 6, 77, 1. mit einer Präposition 5, 63, 2. 69, 1. 6, 44, 4. 82, 1. u. *μή* 1, 119. der Begriff vom Infinitiv zu dem ihn regierenden Verbum gezogen, bei *εἶναι* 6, 22, 3. *ἀμαρτάνειν* 1, 33, 3. *εἶργειν* 3, 6, 2. *πιστεύειν* 3, 4, 4. 4, 92, 7. mit einer Präposition 1, 50, 1. 6, 53, 1. 7, 72, 2. bei Substantiven 1, 138, 2. 2, 97, 2. 5, 15, 1. 101. vgl. 5, 69, 1. bei *ἐναντίος* 1, 53, 2. zw. 6, 93, 2.

Aorist 1, 73, 1. 4, 17, 1. 5, 28, 3 bis? das Eintreten der Handlung bezeichnend 6, 98, 2? *ἄρξαι* 5, 91, 2. 6, 85, 3. *ἀρχθῆναι* 2, 8, 3. 6, 18, 3. vgl. *ἄρχειν* u. *βασιλεύειν*. *διανοηθῆναι* 1, 18, 4. 141, 1. *δουλεῦσαι* 5, 91, 2. 7, 85, 4. *δυναστεῦσαι* 2, 102, 5. *ἐπιθυμῆσαι* 1, 124, 2. *εὐδαιμονῆσαι* 8, 24, 4. *ἔσχον* 5, 28, 3? 6, 54, 2. *σχέειν* 6, 69, 4. vgl. *ἔχειν* 2, 72, 1 u. 6, 39, 2. *ζηλωσαι* 2, 43, 3. *ἠγήσασθαι* 1, 39, 2. 2, 81, 4. *κατασχέειν* 1, 6, 3. 9, 6, 3. *ἠγήσασθαι* 1, 18, 4. 6, 40, 1. *θαροῆσαι* 3, 82, 7. 8, 63, 1. *ισχυῶσαι* 1, 3, 2. *κινδυνεύσαι* 2. 61, 1. *κρατῆσαι* 1, 108, 2. vgl. *νομίζειν*. *νείμασθαι* 8, 21, 2. *νομισθῆναι* 4, 18, 3. *οἰκῆσαι* s. *οἰκεῖν*. vgl. 3, 34, 2. 6, 2, 6. 5, 2. *ὀνομασθῆναι* 6, 55, 4. *πλουτῆσαι* 2, 42, 3. *πολεμῆσαι* 1, 124,

3. vgl. 1, 18, 4 u. *πολεμεῖν*. *τειχίσαι* 6, 98, 1. *τολμῆσαι* 6, 34, 8. *τυραννεῦσαι* 6, 55, 2. *ὑπακούσαι* 5, 91, 2. *φρονῆσαι* 6, 36, 1. *καταφρονῆσαι* 7, 63, 3. 8, 8, 3. 25, 3. *χρησασθαι* s. *χρησθαι*. anticipirend 1, 140, 5. 6, 80, 2. der Ao. schriftstellerisch 1, 1, 1. 97, 2. 129, 3. von e. wiederholten Handlung 4, 126, 3. 5, 103, 1. vom Versuche 7, 79, 1. das Particip 3, 59, 3. von gleichzeitigem 2, 49, 2. 68, 2. 4, 112, 1. 8, 87, 3. der Opt. bei *εἴ* ob ohne die Bed. der Vergangenheit 2, 12, 1. 8, 42, 1. der Inf. von der Zukunft 1, 81, 2. 4, 13, 1. 28, 4 u. Infinitiv 6 u. Particip.

Apposition 3, 97, 3. 1, 104, 1. 4, 38, 1? 5, 3, 4. 6, 22, 1. 27, 1. 7, 69, 3. *Δωριῆς, ἡ μητρόπολις* 1, 107, 1. ihrem Begriffe entrückt 2, 12, 1. 3, 104, 2. 4, 90, 1. 7, 78, 1. *οἱ ἐναντίοι — Μαντινῆς* 5, 67, 3. *ἡ βουλή — οἱ φ'* 8, 86, 4. *νῆες τὸ πιστόν* 8, 9, 2. *οἰκίααι μὲν* 1, 89, 3. *αἱ στάσεις οἱ μὲν* 4, 71, 1. *οἱ μὲν γίγνοισθε* 7, 64, 2. vgl. 1, 124, 2. *ὥστε τολμᾶν οἱ αὐτοὶ* 2, 40, 3. *ἔπειθε ἕκαστος* 2, 87, 5. *οἱ ἐκπίπτοντες οἱ δυνατώτατοι* 1, 2, 3. vgl. 1, 18, 1. 4, 106, 1. u. *πολύς*. *Πελοποννήσιοι τὰ δύο μέρη* 2, 47, 1. *τὰ ἐντὸς ἡ γάρυγξ* 2, 49, 1. zw. 7, 80, 3. vgl. *ἄκρα, νῆσος, ὄρος, πόλις, ποταμός, φρούριον*. *ἡ σωφροσύνη, τὸ μὴ ξυγκινδυνεύειν* 1, 32, 3. vgl. 6, 80, 1. *ἃ οὐκ ἐλάσσω* 1, 40, 4. vgl. 2, 62, 3. *σφίσι τοῖς Α.* 1, 144, 2. vgl. 8, 46, 4? u. Artikel. *τὸ ἄλλο, ἀνήρ* 5, 3, 4. *ὄσο ὑποσχέσεις ἢ μὲν* 2, 95, 1. *ὁ μὲν — ὁ Τηρέυς* 2, 29, 2. vgl. 6, 57, 3. 7, 57, 5. 86, 2. 8, 42, 2. *τούς ἀπὸ — τούς* 5, 65, 4. vgl. 1, 2, 3. 3, 23, 3. *ὡς πρὸς εὐβουλευομένους τούς ἐναντίους* 1, 84, 4. in verschiedenem Casus 1, 17, 1. 3, 82, 8. vgl. Numeralia.

Artikel 1) als Pronomen. nicht in *οἱ γάρ* 1, 69, 2 u. *διὰ τό* 7, 71, 2? *ἐν τοῖς πρώτοι*? 1, 6, 2. 7, 71, 3. *ἐν τοῖς μάλιστα* 8, 90, 1. *πρὸς δὲ τούς* 6, 45, 2. *παρὰ δὲ τό* 6, 66, 1. *ὁ δὲ — σίτος* 6, 22, 2? *ὁ μὲν — ὁ Α.* 6, 57, 3. *ὁ μὲν* auf den nähern Begriff 1, 68, 4. 3, 82, 7. 4, 62, 1. 86, 3. 111, 1. 128, 4. 5, 69, 1. 6, 48, 2. 72, 4. 87, 4. 7, 22, 2 (3). *οἱ μὲν* 1, 33, 3. 3, 64, 2. 4, 62, 2. 71, 1. *ὁ δὲ — οὐδεις* 7, 28, 3. *οἱ δὲ* ohne *οἱ μὲν* 6, 53, 1. 8, 60, 2. *οἱ μὲν γίγνοισθε* 7, 64, 2. *ὁ δὲ*

im Nachsatze 2, 46. 65, 3. τὸ μὲν — τὸ δὲ 3, 89, 2. τὸ δὲ 1, 37, 2. 7, 78, 1. τὰ μὲν — τὰ δὲ 2, 46. τὰ δὲ 3, 11, 3. καὶ ὅς 4, 68, 5.

2) Der Artikel fehlt 1, 3, 1. 6, 3. 2, 72, 1. 7, 54. 86, 1. 8, 66, 3. bei appositiven Begriffen 6, 31, 5. 7, 18, 2. 8, 28, 4. beim Subject 1, 102, 1. 8, 61, 3. (anders 7, 43, 5.) ἐν γῆ στρατός 4, 10, 4. wo man ihn erwarten möchte: bei ἄνθρωπος 1, 41, 3. βασιλεύς 8, 47, 1. θεράπων 4, 16, 2. vgl. 3, 17, 2. παῖδες καὶ γυναῖκες 1, 89, 3. 2, 14, 1. 5, 3, 3. 32, 1. καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες 5, 82, 4. αὐτῶ καὶ ὑπηρέτῃ 3, 17, 2. vgl. 4, 16, 2. ὑμῶν καὶ πατέρων 2, 71, 2. vgl. 72, 4. νεκροὶ 1, 54, 2. 3, 109, 2. Ἕλληνες 1, 41, 1. vgl. 133, 2. Βιθυνοὶ Θραῖκες 4, 75, 3. Patronymiken 1, 9, 2. βουλή 3, 70, 3. vgl. δῆμος. δημόσιον 5, 50, 3. φυλή 7, 69, 2. πατρίς 6, 68, 4. πύλαι 4, 67, 5. ἐν ἀγορᾷ neben ἐν τῇ α. 5, 47, 13. ὄπλα 7, 82, 2? οἰκίαι 1, 143, 4? (οἰκίαι αἱ μὲν 1, 89, 3.) πόλις καὶ οἰκίαι 2, 72, 4. vgl. ναῦς, ὄρος, πόλις, τείχος. πρόβατα καὶ ὑποζύγια 1, 14, 1. δεξιὸν 2, 90, 1. 93, 4, 93, 4. εὐώνυμον (κέρας) 1, 48, 3. μέσον 2, 81, 2. 4, 31, 2. 96, 2. vgl. μέσος. διὰ μέγεθος 1, 110, 1. διὰ πλοῦ μῆκος 6, 34, 4. 86, 2. vgl. 7, 58, 5? διὰ χρόνον πλήθος 1, 1, 2. τῶν χωρίων χαλεπότητι 4, 12, 2. vgl. 6, 53, 2. ἐς πολιορκίαν 2, 70, 2. μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν 1, 12, 2. ἅμα (τῇ) ἕω 2, 90, 1. τρίτῃ ἡμέρᾳ etc. 1, 60, 2. 4, 90, 3. 6, 8, 3. wo nicht bei Cardinalzahlen 1, 100, 1. 3, 20, 2. 4, 44, 5. bei Erwähnung der Summe 2, 58, 2. vgl. 1, 29, 3. 47, 2. κινδύνων κάλλιστος 2, 42, 3. vgl. 51, 2. ξυντομωτάτην ἡγέτιο διαπολέμησιν 7, 42, 5. vgl. 2, 75, 1. πολιορκίας μακρᾶς καθιστηκνίας 1, 102, 1. vgl. 7, 36, 3. Ταῦρος Ἐχετιμίδα 4, 119, 1. ὁ πόλεμος Χαλκιδέων 1, 15, 3. Δωριῆς μέλλετε 5, 9, 1. ἡμέρα ἐκείνη 3, 59, 2. vgl. 4, 85, 4. αὐτοὶ Κορίνθιοι 1, 27, 3. Κερκυραῖοι οἶδε 1, 37, 1. 3, 63, 2. vgl. αὐτός I, ἐκείνος, ὅδε, οὗτος, ἕκαστος ἅπας, πᾶς, ξύμπας; ἄχρος, ἔσχατος, ἔργον, γνώμη.

3) Der Artikel hinzeigend 1, 126, 7. 3, 37, 2. 2, 68, 5. 94, 1. 98, 2. 4, 30, 1. 85, 1. 5, 60, 5. 91, 2. 6, 17, 2. 61, 5. 80, 4. 98, 2. 99, 3? 100, 2. 101, 1. 7, 13, 2. 25, 7. 31, 1. 8, 67, 2. un-

regelmässig 1, 30, 3. bezeichnet das Vorzugsweise 1, 1, 1. 3, 103, 1. 7, 2, 3? Bekanntes, Berühmtes 1, 11, 1. 2, 14, 3. 18, 3. 24, 1. 103, 3. 2, 47, 2. 3, 50, 3. 116, 1. 5, 14, 3. 17, 1. 60, 2. 6, 27, 1. vgl. 80, 1. Erwähntes 1, 2, 2. 65, 2. 86, 1. 138, 2. 2, 58, 2. 68, 5. 80, 3. 90, 4. 94, 2. 3, 15. 18, 1. 25, 2. 87, 1. 92, 2. 94, 1. 107, 1. 4, 2, 1. 36, 3. 39, 1. 50, 1. 87, 1. 96, 1. 106, 2. 116, 2. 118, 1. 9, 5, 6, 1. 7, 2. 10, 3. 9. 24, 2. 26, 5. 32, 1. 40, 2. 6, 44, 4. 61, 3. 62, 1. 93, 4. 94, 3. 100, 1. 7, 5, 1. 18, 1. 4. 19, 3. 5. 26, 1. 31, 1. 3. 81, 1. 2. 85, 2. 8, 8, 2. 10, 1. 11, 3. 15, 1. 2. 3. 16, 1. 24, 1. 25, 1. 32, 2. 41, 1. 42, 2. 43, 2. 63, 1. 77. 86, 7. 94, 1. 102, 2. 107, 1. Angedeutetes 1, 6, 1. 12, 1. 13, 4. 102, 3. 126, 6. 3, 17, 2. 22, 3. 98, 2. 4, 85, 4. 93, 4. 98, 2. 5, 11, 2. 65, 4. 6, 17, 2. 34, 5. 74, 1. 2. 86, 4. 91, 3. 7, 32, 1. 8, 56, 3. vgl. νῆσος u. πόλις. Uebliches 1, 5, 2. 96, 2. 7, 65, 4. Notorisches 1, 71, 3. 74, 1. 126, 5. 2, 43, 2. 4, 7. 5, 38, 2. 59, 5. 6, 72, 2. Gebührendes, Erforderliches 1, 11, 1. 33, 1. 137, 1. 2, 45, 2. 3, 98, 1. 4, 4, 2. 42, 4. 48, 3. 115, 1. 118, 9. 6, 83, 1. 8, 9, 2. possessiv 1, 127, 2. 2, 22, 3. 40, 4. 93, 2. 3, 58, 1. 64, 2. 98, 1. 105, 4. 108, 1. 4, 92, 6. 5, 33, 2. 71, 2. 6, 17, 5. 94, 3. 7, 21, 3. 28, 4? 70, 7. 8, 43, 3. vgl. 1, 71, 2. 2, 27, 1? u. μέρος. Bezügliches, Betreffendes 1, 3, 2. 12, 1. 75, 2. 123, 1. 123, 5. 2, 97, 4. 3, 45, 1. 46, 4. 4, 61, 1. 74, 1. 85, 4. 5, 17, 2. 55, 1. 6, 14, 38, 4. 80, 4. 7, 32, 1. Beliebiges: jeder 5, 47, 8. 59, 5. 7, 62, 3. ὁ βασιλεύς 1, 131, 2. Bevorstehendes 3, 67, 5. 4, 29, 1. 6, 6, 4. 7, 65. ἡ μάχη 3, 105, 4. 4, 91, 2 (6, 49, 1?) vgl. 2, 77, 1. 86, 3. 4, 61, 1? 119, 2. 5, 9, 1. 32, 5. 44, 2. 65. 4. 6, 49, 1. 7, 65. 8, 34, 2. 103, 2. durch das Folgende Bestimmtes 8, 26, 1. 32, 3. 44, 2. οἱ ἄλλοι 1, 30, 1. vgl. ἄλλος. durch e. relativen Satz 1, 14, 3. 3, 3, 3. 22, 5. 8, 69, 3. durch e. Inf. 6, 72, 4. vgl. 2, 97, 4. zweifelhafte Bedeutung 2, 81, 3. 7, 70, 3. 8, 45, 3.

4) Der Artikel bei einzelnen Wortarten oder Wortformen. a) bei numerischen Begriffen: bei Cardinalzahlen 1,

36, 4. 116, 1. 3, 77, 2. 6, 43, 1. 2. 7, 22, 2. 24, 1. 25, 2. 8, 39, 3. 102, 3. zur Bezeichnung von Brüchen 1, 10, 2. 74, 1. 104, 2. 2, 10, 1. 47, 1. ap-
 positionsartig 7, 22, 2. vgl. Numeralia. ἡ πλείων κύκλωσις 4, 128, 1. τὸ πλεόν 1, 42, 3. 3, 71, 1. τὰ πλείω 4, 117, 1. vgl. 19, 2. τὰ πλείονα ἢ 5, 60, 1. vgl. 6, 10, 1 u. πολὺς. οἱ ἐλάσσονες 8, 76, 2. b) bei Participien 1, 138, 2. 2, 51, 3. 61, 1. 6, 87, 5. 7, 85, 2. 8, 92, 2. 96, 1. c) bei Adverbien. τὰ ἐκεῖ 6, 84, 3. 91, 4. οἱ ἐκεῖθεν 1, 62, 3. οἱ αὐτόθεν 5, 52, 2. vgl. αὐτόθεν, πανταχόθεν, πρότερον, πρῶτον etc. d) mit Genitiven. ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων 1, 51, 2. τῷ εὐωνύμῳ κέρα ἑαυτῶν 4, 43, 3. τῷ αὐτοῦ 2, 34, 1. οἱ αὐτῶν 4, 96, 5. οἱ τοῦ δήμου 4, 130, 3. Νικομήδους τοῦ Κλεομβρότου 1, 107, 1. 3, 20, 1. τὸ τῶν Ἀθηναίων 8, 56, 4. τὸ τῶν Ἑρμῶν 6, 60, 3. vgl. 4, 23, 2. τὸ τῆς ξυμφορᾶς 3, 59, 1. τὸ Κλέωνος 3, 47, 3. ἡ τοῦ Διοδότου 3, 49, 1. τὰ Μαντινέων 6, 89, 2. vgl. 3, 63, 3. τὰ τῶν πόλεων 3, 82, 3. τὰ τοῦ Ἀρριβαίου 4, 83, 2. vgl. 8, 6, 3? 56, 4. τὰ τοῦ πολέμου 1, 141, 2. 5, 86. τὰ τῶν πολέμων 2, 41, 3. 6, 6, 4. 8, 77. vgl. 2, 11, 3. τὰ τῆς παρασκευῆς 6, 29, 1. τὰ τῆς ὀργῆς 2, 60, 1. vgl. τύχη. τὰ τῆς Πουσαίας 2, 67, 4? e) bei Präpositionen mit ihrem Casus. οἱ κατὰ τὸν πόλεμον 2, 25, 2. τὰ κατὰ τὸν πόλεμον 4, 40, 1. τὸ καθ' ἑαυτὸν 7, 44, 1. 69, 3. τὸ καθ' ἑαυτούς 1, 62, 4. 6, 70, 2. διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ 5, 7, 1. τὸ ἐπὶ πλείστον 1, 2, 2. τὸ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι 2, 43, 3. τὸ μετὰ πολλῶν 7, 75, 6. τὸ παρὰ πολὺ 2, 89, 3. τὸ ἐς τὴν Χίον 8, 41, 1. τὸ πρὸς Νεμέας 5, 59, 3. αἱ ἐς ἐκεῖνον τὸν χρόνον 6, 31, 1. vgl. ἔτερος u. πρό. τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων 2, 64, 2. τὰ πρὸς ἐσπέραν 6, 2, 3. τὰ ἐπὶ Δηλίῳ 4, 101, 4. τὰ πρὸ τῶν Τρωικῶν 1, 3, 2. τὰ παρ' ὑμῶν 1, 69, 4. τὰ παρὰ τῶν Β. 4, 97, 2. τὰ ἐν τῇ Ἀ. 4, 114, 2. τὰ πρὸς τοὺς Σ. 6, 88, 4. vgl. 2, 17, 3. τὰ ἐς Λιοντίνους 6, 86, 3. vgl. 3, 11, 3. vgl. ἀπό, ἐκ, περί etc. f) τό bei einem Satze 4, 99.

5) Der Artikel bei Appositionen 4, 84, 2 vgl. 1, 30, 2. Ζεὺς ὁ Ὀλύμπιος 3, 14 u. Zus. vgl. 1, 126, 4. Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος 3, 25, 1. ὁ Εὐφημος ὁ πρεσβευτής 6, 81, 5, 46, 4. vgl. 2,

67, 2. 8, 50, 2. 75, 2. ὁ γραμματεὺς ὁ τῆς πόλεως 7, 10. vgl. 6, 60, 1. 8, 21, 1. τὸ χωρίον αἱ Ἐννέα ὁδοί 1, 100, 3. ἡ Λευκίμμη τῆς Κερκύρας ἀκρωτήριον 1, 30, 1. αἱ Ὀλπαι ὁ λόφος 3, 107, 1. vgl. ἄκρα, νῆσος, ὄρος, πόλις, ποταμός, φρούριον. αἱ ἐλθούσαι 1, 112, 2. (ὦ) ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι 4, 10, 1. ἡμεῖς οἱ νῦν 2, 36, 2. vgl. 72, 4. 1, 71, 3. 4, 85, 2. 92, 1. 6, 38, 2. οἱ βλάψαντες ὑμεῖς 6, 92, 2 (ohne Artikel 6, 34, 4). λέγομεν οἱ Συρακόσιοι 5, 9, 1. 6, 80, 3. vgl. 40, 1. 3, 40, 4. 4, 61, 1. 87, 3. 7, 66, 1. ἀξιώσατε οἱ διαφεύγοντες 3, 40, 4. οἱ ἄλλοι (ἀναπειθέσθων) 6, 87, 1. οἱ πολλοὶ δοκεῖτε 7, 66, 1. vgl. 77, 7. ἐμοὶ τῷ στρατηγῷ 7, 14, 1. αὐτοὺς τοὺς ἐπιστρατεύσαντας 3, 54, 1. bei ergänztem αὐτοῖς 3, 81, 2. vgl. 63, 4. 5, 5, 2. 10, 3? 27, 3. ἄλλα τὰ πρόποντ' εἶπεν 8, 72, 2. vgl. Apposition.

6) Der Artikel bei Attributen 8, 72, 2. οἱ μεγάλοι ἀγῶνες 7, 69, 2. ὁ ἐναντιωσόμενος δῆμος 8, 64, 3. (οἱ) ἄνδρες οἱ μὲν 8, 34, 2. ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ 2, 52, 1. 4, 29, 1. vgl. 6, 55, 1. τὴν νῦν ὑμετέραν ὀργὴν ἐς Μ. 3, 44, 3. vgl. 82, 3. 1, 18, 3. 110, 2. 2, 31, 1. 132, 1. 65, 7. 89, 8. 3, 34, 1. 4, 27, 2. 5, 14, 1. 68, 1. 6, 15, 3. 7, 18, 1. 8, 52, 1. 81, 2. 23, 4. 47, 1. ἡ ἐσβολὴ (ἡ) ἐς — 5, 20, 1. vgl. 6, 30, 1. 31, 5. 40, 3. 55, 1. 8, 5, 5. 8, 1. zw. 3, 51, 3. (5, 3, 1.) 7, 33, 3. 6, 31, 5. 96, 3. τὸ μάχιμον τὸ ὀπλιτικόν 6, 23, 1. ἡ οὐχ ἤκιστα βλάψασα ἡ λοιμώδης νόσος 1, 23, 3. ἡ τοῦ Διὸς ἡ μεγίστη ἐορτή 1, 26, 2. vgl. 7, 23, 3. 8, 13, 1. 90, 5. ἄλλα τὰκεῖ 1, 90, 3. vgl. ἄλλος. πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ 1, 137, 4. vgl. zu 82, 3. 133. 2, 18, 2. αἱ ἐς, μέχρι — 6, 31, 1. ἡ τὸ ἀρχαῖον πατρίς 6, 5, 1. ἡ αὐτίκα ἀκινδύνως δουλεία 6, 80, 5. οἱ ὑπερβάντι Αἶμον Γέται 2, 96, 1. vgl. ἄλλος.

7) Der Artikel bei prädicativer Verbindung. vgl. Prädicat. ἀτελεῖ τῇ νίκῃ 8, 27, 5. vgl. 80, 1. ἦσαν πεντεκαίδεκα οἱ στρατηγοὶ 6, 72, 2. vgl. 2, 31, 2. 6, 35. 8, 105, 2. ξύμμαχοι οἱ ἄλλοι ξυνεστράτευσαν 6, 43, 2. αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων θειναί 6, 104, 1. vgl. 7, 87, 1. τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο 8, 96, 2. αἱ ἐπικουρίαι τοσαῖδε ξυνηλέγησαν 7, 59, 1. τοὺς στρατηγοὺς ὀλίγους ἐλέσθαι 6,

72, 4. vgl. 1, 49, 4. 70, 4. 77, 4. 144, 4. 2, 43, 2. 53, 3. 3, 21, 1. 6, 10, 1. 17, 2. 103, 3. 7, 38, 2. 55, 2. 8, 106, 4? 39, 3? τὴν ὀλόμωρον γῆς ποιῆσαι 1, 143, 5. vgl. 8, 3, 3. (1, 10, 5.) τῇ ὀργῇ χαλεπῇ ἐχρήτο 1, 130, 2. vgl. 2, 38. 100, 1? 4. bei ὅσος 8, 27, 2. περιόντι τῷ θέρει 1, 30, 3. τῶν νεῶν ἐξ ἀναγαγομένων 8, 61, 3. vgl. 1, 96, 1. ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων 8, 97, 2. vgl. 1, 36, 1. 74, 3. 7, 66, 1. οἱ Ἕλληνες κληθέντες 1, 3, 4. τὴν ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην 4, 62, 1. vgl. πρότερος, πρῶτος, ὕστερος, Prädicat.

8) Mannichfaches Der Artikel beim Prädicat 2, 43, 3. 3, 11, 2. 5, 109. 7, 75, 7. beim Inf. s. Infinitiv 6. bei e. localen oder temporalen Ge. 7, 2, 4. 69, 3. nach καὶ nicht wiederholt 4, 85, 3. 5, 73, 1? vgl. τέ. ergänzt 3, 2, 1. τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκλους 7, 70, 4. vgl. 4, 29, 3. καὶ χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν 6, 12, 1. mit zu ergänzendem Substantiv 4, 72, 3. Hyperbaton 2, 49, 5. 6, 76, 4. τούτων τὰ ἐναντία 7, 75, 7. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόητα 4, 20, 3. οἱ ἐσπλέοντες λάθρα 4, 39, 1. ὁ διὰ τοὺς ποιητὰς λόγος κατεσχηκῶς 1, 11, 3. vgl. 90, 1. 4. 114, 1. 4, 87, 2. 7, 23, 3. 32, 1. 41, 1. 50, 1. 58, 1. 71, 6. 8, 23, 5. 35, 2. 53, 1. 92, 5. 106, 4. τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα 3, 56, 1. vgl. Zus. zu 3, 54, 3. Verschieden τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου λόγον πρότερον εἰρημένον 8, 52, 2. vgl. καλεῖσθαι. vermisst 1, 16, 1? 30, 3. 41, 2. 143, 4? 3, 77, 2. 109, 2. 4, 101, 4. 134, 1? 5, 99. 6, 20, 2. 60, 2. vgl. Nr. 6. verdächtigt 3, 25, 1. 4, 55, 2.

Assimilation. ἀντῷ (für ἀντῆ) φρουρίῳ ἐχρῶντο 2, 18, 1. τὸ μὲν 1, 68, 4. vgl. ὅδε u. οὗτος. τὸ μὲν ἐπικαιρότατον χωρίον 1, 68, 4. des Relativs 2, 67, 4. mit doch folgendem Demonstrativ 3, 64, 1. unterlassen 1, 50, 1. 52, 2. 138, 1. 2, 61, 2. der Begriff auf den das Relativ sich bezieht diesem assimilirt 4, 55, 4. des Casus bei ὡςπερ etc. 1, 69, 4. vgl. 3, 62, 1. der Tempora 1, 35, 4. 37, 3.

Asyndeton 1, 81, 1? 3, 59, 2? 63, 1. 7, 57, 4. 71, 4. 77, 1. 8, 27, 3? vgl. μὲν.

Attraction s. Anticipation, Assimilation, Prädicat, ἀπό, ἐκ, αὐτόθεν, ἐκεῖθεν, πανταχόθεν.

Augment. in βούλεσθαι, δύνασθαι, μέλλειν 1, 3, 2. ἐλληνίζειν 2, 68, 3. εὐ — 2, 18, 2. ὠθεῖν 2, 84, 2. ἀγιέναι 2, 49, 1. διαπιῦσθαι 1, 132, 2. ἐκκλησιάζειν 3, 93, 1. παρανομεῖν 3, 67, 3. im Ps. vom βλαστάνειν etc. 3, 26, 2. ὀλώλειν 4, 133, 1. 7, 27, 4. 8, 96, 2.

Bedingungssatz. vertreten 3, 82, 1. ergänzt 3, 39, 5. 7, 55, 2. bei γάρ 3, 84, 2. 4, 54, 3. bei καὶ οὐ 3, 39, 5. vgl. ἄν u. γάρ.

Casus aus der Parenthese regiert 1, 72, 1.

Comparativ. ἀπορώτερος ἢ λῆψις etc. 3, 39, 3. ἐλάσσω u. ἐλάσσονα 7, 28, 3. μεμπτότερος 2, 61, 1. ἐνδεσιτέρως etc. 2, 35, 2. 4, 71, 2. χαλεπωτέρως 2, 50, 1. 8, 50, 4. μειζόνως etc. 1, 130, 2. ἢ ausgelassen 1, 23, 2. πλουσιώτεροι ἐαυτῶν 1, 8, 2. vgl. 3, 11, 1. 6, 72, 4. 7, 66, 3. χρειῶν λόγου 2, 50, 1. ἀκοῆς 2, 41, 2. μᾶλλον τῆς ξυνθήκης 4, 61, 3. μᾶλλον ἐτέρων für ἢ ἐτέροις 1, 85, 2. ἐπικινδυνότεραν ἐτέρων für ἢ τὴν ἐτέραν 4, 92, 4. bei (τὸ) πλείον 1, 74, 3. ἐπὶ πλείον ὑμῶν für ἢ τὰ ὑμῶν 1, 71, 3. ἀμαθέστερον τῆς ὑπεροφίας 1, 84, 3. προσαγωγότερον ἢ ἀληθέστερον 1, 21, 1. τὰ πλείω χρησιὰ τῶν κακῶν 5, 60, 1. vgl. 6, 10, 1. παρὰ τὸ ἀσφαλίστερον 8, 24, 4. elliptisch 1, 68, 1. 120, 2. 2, 35, 1. 40, 1. 3, 9, 1. 37, 5. 40, 3. 45, 5. 56, 2. 4, 19, 3. 67, 2. 6, 6, 2. 46, 2. 86, 1. 7, 5, 3. 11, 1. vgl. ἄμεινον, μᾶλλον, ὄζον. αἴσχιον 2, 40, 1? allzu 3, 45, 1. 65, 4. ziemlich 2, 33, 3. für den Positiv 6, 16, 2. vgl. μᾶλλον u. πολὺς, ἢ u. κατὰ.

Congruenz. aufgegeben. ὁ δῆμος, δεινὸν ποιούμενοι 6, 60, 3. vgl. 61, 2. 104, 4. anders 4, 112, 2. τὴν Σαλαμινίαν κελύσοντας 6, 53, 1. vgl. 3, 39, 7. 79, 2. μέρος τι προλοχιούνης 3, 110. τὰ τέλη, καταβάντας 4, 15, 1. αἱ πόλεις κελύοντες 4, 108, 3. τριήρεις, εἰδότες 1, 110, 2. vgl. 2, 83, 4. 7, 25, 2? vgl. Uebergang. ὄχλον καὶ παρασκευὴν, οἷς 7, 62, 1. 3, 4, 4. 7, 23, 4. vgl. 6, 91, 3. vgl. Plural, Singular, Verbum.

Conjunctiv. in indirecten Fragen 1, 107, 4. 2, 4, 4. 6, 25, 1. u. Optativ in finalen Sätzen 3, 22, 5. 6, 96, 3. 7, 70, 1. 8, 87, 3.

Dativ. 1) *Μαραθῶνι* 1, 73, 3. *Δελφοῖς* 1, 143, 1. vgl. 5, 18, 10. *Δήλῳ ἔσχον* 3, 29, 1. vgl. 33, 1. 7, 1, 1. temporal 2, 20, 1. vgl. 3, 54, 2. 4, 103, 3. *Ὀλυμπιάδῃ* 3, 8. seit 1, 13, 3. 3, 29, 2. *οἷς κόσμος* 1, 5, 2. *ἔσπλέοντι* 1, 24, 1. vgl. 2, 96, 1. *παραλιπόντι* 2, 51, 1. *ὑποχωρήσασι* 4, 10, 3. vgl. 56, 1. 120, 2. 8, 24, 5. *αὐτοῖς* 5, 50, 4. des Interesse 2, 65, 4. 83, 1. 3, 10, 2. 98, 1. 4, 6, 2. 128, 2. 5, 3, 4. 7, 19, 5. 40, 4. 71, 4. 72, 1. (vgl. 4, 134, 2.) 8, 5, 4. 80, 1. 91, 2. vgl. 4, 6, 2. feindlich 8, 1, 3. *ἄρχειν τισίν* 1, 93, 2. *τῷ κοινῷ προσβέυσθαι* 1, 92? *incommodi* 3, 79, 1. 4, 96, 2. 7, 29, 1. vgl. 5, 111, 1. *ἀμφίβολοι γίνονται τῷ πλήθει* 4, 32, 3. bei Passiven 1, 13, 4. 81, 2. 2, 41, 2. 3, 70, 1. 82, 7. 4, 77, 1. 111, 2. bei Redensarten 3, 38, 1. *ἔλθειν τινι* 8, 88. vgl. 1, 107, 4. 6, 34, 2. vgl. *ἔναι* u. *ἔρχεσθαι*. *παρέρχεσθαι αὐτοῖς* 6, 15, 3. *ἀπάγειν βασιλεῖ* 8, 28, 3. *βοῆ χρησθαι ἐκάστοις* 7, 76. *τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα* 5, 16, 3. bei verbalen Substantiven: (*ἀντιλογία* 1, 73, 1.) *ἀντιείχισμα* 2, 77, 1. *παραίνεσις* 1, 92? *ἐπιστολαί* 1, 132, 6. *ὠφελία* 7, 5, 3. *φιλία* 5, 5, 1. *στάσις* 7, 50, 1. *διάστασις* 6, 18, 6. *ἐπανάστασις* 8, 21, 1. *καταδούλωσις* 3, 10, 2. *τὸ φοβερόν* 7, 63, 2. *ξυνωμόται* 6, 57, 2. für den Ge. 1, 6, 2. 3, 98, 2. 7, 62, 3. 8, 38, 3. für den Ac. 1, 62, 2.

2) dynamisch. durch 1, 3, 2. 3, 45, 1. vgl. 1, 90, 1. 3, 45, 3. 6, 12, 1. 7, 43, 5? bei e. Personennamen 8, 82, 3. *περιγίγνεται τῷ πολέμῳ* 1, 55, 3. vgl. 2, 13, 7. 5, 86. 7, 52, 2. *ἐλασσούμενοι τῷ π.* 1, 115, 2. *ἦσση* 5, 13. *τοῖς πᾶσιν* 5, 28, 3. 6, 20, 2. 23, 1. vgl. 2, 36, 2. *τῷ* mit dem Inf. 2, 102, 3. 3, 11, 2. 4, 34, 1. vermöge, gemäss 3, 68, 1. 82, 3. aus 2, 47, 3. 5, 104. vgl. 1, 123, 2. 3, 68, 3. *αἰτία τινός* 4, 87, 3. *ἡ δόξη* 4, 85, 1. *τῇ δοκῆσει* 6, 64, 1. *τῷ ὑπόπτῳ μου* 6, 89, 1. vgl. 85, 3. *ἥπερ ἐλπίδι* 5, 14. bei *εἰκάξεν* 1, 9, 3. *γνωρίζειν*, *γινώσκειν* 7, 44, 5. vgl. *μανθάνειν* u. *πιστεύειν*. wegen 1, 11, 1. 2, 44, 2. 51, 4. 3, 44, 2. 4, 86, 4. 5, 99. 6, 83, 2. 55, 4. 72, 1. 86, 4. 7, 77, 1. zw. 3, 97, 2. *εὐπραγίαις* 1, 84, 2. *τῷ* mit dem Inf. 2, 89, 2. 5, 113. von e. Zwecke 1, 123, 2. 3, 82, 1. 6,

33, 2. 7, 57, 9. um. bei *ζημιῶν* 2, 65, 2. *βλάπτειν*, *κολοῦειν* 7, 66, 3. beim Comp. 1, 36, 4. 3, 49, 1. mit. *ὀργῇ ἔχειν* 2, 8, 3. *ἀτελεῖ τῇ νίκῃ* 8, 27, 5. *προσδόκιμοι στρατιᾷ* 7, 25, 7. *μιᾷ νηὶ δέχεσθαι* 2, 7, 2. vgl. *δέχεσθαι*. mit 4, 116, 1. *Θραξί* 7, 91. vgl. 2, 12, 3. 6, 62, 1. 8, 100, 3. 102, 2. e. Da. neben Präp. 4, 21, 4. 5, 110, 3. 7, 84, 1. vgl. 4, 88. zwei Da. 1, 116, 1. 5, 104. 7, 23, 2.

Demonstrativ. auf e. im Verbum liegenden Begriff bezogen 6, 78, 2. auf das Volk des genannten Ortes bezogen 1, 136, 1. 2, 93, 2. 3, 5, 1. 7, 1, 1. 8, 6, 4. *αὐτούς* auf *ναῦς* 2, 91, 1. fürs Rel. 2, 4, 3. *κεφαλαίῳ τῷδ' ἂν μάθοιτε* 1, 36, 3. vgl. *αὐτός* II, *ὅδε*, *οὗτος*. *ἡ ἐκχειρία αὐτῆ ἐγένετο* 4, 119, 1. vgl. 5, 48. 80, 1. *μίαν αὐτῆν ἐποίησε πόλιν* 5, 2, 2. fehlt vor e. Rel. 1, 70, 4. 4, 115, 2. der Ac. vor e. No. 1, 7, 2. 140, 2. 4, 74, 3. vor e. Da. 3, 39, 4. Ge. vor e. Da. 2, 40, 4. vor *ἐς ὃ* 3, 20, 3. *ἐφ' οἷς* 2, 42, 1. *πρὸς οὓς* 2, 65, 7. 6, 31, 6. Da. vor e. Ac. 2, 61, 2. *ἐν ταύτῃ* vor *δι' ἣν* 3, 13, 5. *ἐπὶ τε ἐκείνων καὶ ἂν περί* 6, 61, 4. *προσελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἐμελλεν ἀκούεσθαι* 7, 73, 4. vgl. *τέ, καί, ὅδε, οὗτος, ὅθεν, ὅπου* u. a. Relative. neben e. Relativ 1, 41, 1. vgl. Sätze.

Desiderativa 8, 56, 3. 89, 3? u. z. Marc. 52.

Διὰ μέσου 1, 102, 2. 2, 76, 1. 3, 68, 1. 82, 1. 5, 32, 5. 6, 37, 2. 64, 5. 6, 68, 4. 8, 9, 1.

Dilogie 4, 18, 2. 5, 112, 2. 6, 87, 4. 92, 2.

Diminutiv 4, 26, 3. 5, 37, 3.

Dual. *πόλεε, πόλη* 5, 23, 2. vgl. *ἄμφω*.

Einschiebungen 1, 68, 1. 2, 44, 1. 49, 3. 83, 1. 3, 90, 3. 6, 5, 4. 6, 3. 85, 2. 87, 4. 7, 52, 2. 62, 3. 70, 1. 78, 4. 8, 2. 2. 104, 3. 106, 1.

Elision 1, 5, 2. 7, 1, 4.

Ellipsen. *κόλπος* 3, 107, 1. *χώρα* 5, 18, 6. *τῆς ἐαντῶν* 7, 32, 1. *ἐξ ἐναντίας* 4, 33, 2. *ἀπὸ τῆς ἴσης* 1, 15, 3. *καινῆς* 3, 92, 5. *διὰ καινῆς* 4, 126, 4. *διὰ πάσης* 1, 14, 3. *ἀπὸ (τῆς) πρώτης* 1, 77, 2. *κατὰ μόνας* 1, 32, 4. von *εἶναι*: *ἔστιν* 2, 60, 4. bei *καί* 1, 91, 1. nach *εἴ* 6, 33, 4. *ἔσμέν* bei *οὔτε* 6, 17,

4. 86, 2. ὅτι 4, 126, 1. ὡς 7, 68, 2. ἦ 4, 118, 5. 5, 79, 2? ὢν 3, 70, 4. 82, 1? ἦν 1, 23, 2. 2, (13, 6.) 53, 2. 4, 41, 4. 7, 87, 6. bei ὅσος 8, 70, 1. ἦμεν 3, 56, 2. ἔσαι 5, 76, 2. ποιεῖν 2, 16. 4, 125, 1. vgl. ἄλλος. ἔλθων 1, 58, 1. βοηθεῖν 4, 108, 4. in einer Redensart 4, 63, 3. 6, 78, 4.

Epanalepsis s. Wiederholung.

Epexegete 1, 33, 3. 2, 37, 3. 40, 3. 3, 47, 3. 4, 88. 7, 50, 2. e. Inf. 4, 125, 1. 5, 111, 4. e. Part. bei ταῦτα 3, 18, 2. vgl. Apposition, Indicativ u. Infinitiv.

Ergänzung. e. Sing. aus e. Plu. 3, 97, 1. τεῖχη aus τειχίζειν 1, 91, 2. βοήθεια aus βοηθοῦσιν 5, 47, 8. φυλακὴν aus φυλάσσειν 7, 28, 2. δεινόν aus δεινοί 5, 91, 1. οἶόν τε εἶναι aus δυνατώτεροι 8, 76, 4. καλόν aus ἀρκοῦν 2, 35, 2. εὔνοος aus δύσνοος 2, 60, 4. δίκαιον aus οὐ δ. 6, 79, 2. εἰκός aus δίκαιον 6, 79, 2. μᾶλλον aus οὐδὲν ἦσον 2, 39, 2. von Verben 1, 96, 1. 2, 13, 6. 24, 2? 37, 2. 5, 100. 7, 70, 2. vgl. 1, 48, 3. bei γάρ 6, 68, 4. aus dem Vorhergehenden eine verschiedene Person 2, 20, 3. 62, 1. 3, 65, 2. 67, 1? e. versch. Numerus 1, 2, 1. 6, 46, 1. 7, 44. 7. δοκοῦσιν aus δοκεῖ 2, 17, 2. e. versch. Modus 3, 64, 1. 78, 2. 4, 63, 3. 75, 1. 6, 2, 4. 7, 2, 4. 34, 6. 48, 4. vgl. ὥσπερ. ἀγωνιστέον aus ἀγωνισασθαι 8, 27, 2. e. versch. Tempus 1, 86, 2. 6, 9, 2. 78, 4. e. Simplex aus e. Compositum 2, 46. 4, 76, 3. 7, 73, 2. 81, 5. ἐνόμιζον aus διανοοῦντο 6, 96, 2. aus ὑποψία 5, 29, 4. aus ὁρῶν 4, 27, 2. 7, 42, 5. νομιζόντες aus καταφρονοῦντες 3, 83, 2. ἐνόμιζον aus εἰδότιες 6, 64, 2. vgl. 12, 1. aus φοβούμενοι 4, 8, 5. vgl. 108, 1. 7, 51, 1. ὅτι ἐνόμισεν aus ἐδόκει 4, 3, 3. δόξω aus einem ganzen Satze 4, 85, 4. εἰδότιες aus νομιζόντες 4, 21, 1. διανοοῦντο aus ἦν αὐτῶν ἡ διάνοια 4, 52, 3. aus προσεῖχον τὸν νοῦν 6, 93, 2. ἤλπισαν aus ἐπέλπιδες ὄντες 6, 24, 3. ἔφη aus παρήγει 8, 46, 1. vgl. 5, 49, 4. 8, 81, 3. aus ἐθάρσυνεν 2, 13, 4. aus ἤξιον 4, 3, 2. aus πείθειν 3, 75, 2. aus ἐδόκει 7, 47, 2. aus ἤθελον 1, 28, 2. λέγει aus ἐξάγγελος γίγνεται 8, 51, 1. ἔλεγον aus ἐκέλευον 3, 94, 4. aus ἀναπέθεται 3, 94, 3. vgl. 5, 45, 2. λεγόντων aus ἐώντων

5, 41, 2. ἔλεγον, ἡρώτων aus ἐφύβριζον 6, 63, 3. ἐκέλευον 3, 3, 3? ὁ νόμος ἐκέλευε aus νόμον ἔθεντο 5, 62, 3. μὴ ἀπαγγείλητε aus τῶν ἀγγελιῶν ἀπαλλάγητε 6, 40, 2. ἐρίζοντες aus ἐν ἐριδι ἦσαν 6, 35. ἀλῶναι aus χειρωθῆναι 8, 71, 2. ἔσιν aus δεῖ 6, 68, 4. χρῆ aus ἐνδέχεται 1, 142, 4. καταδεδουλώσθαι aus καταδούλωσις 6, 76, 4. οὐδὲν διαφέρει aus χρήσιμον 6, 12, 1. ἀποιδόναυαι aus ἀπῆτον 4, 23, 1. ἀλῶναι aus ἀνάλωτον 4, 70, 3. ὅς aus ὅσος 4, 61, 4. ein Satz erg. 3, 13, 5. vgl. Infinitiv u. Particip.

Euphemismos 7, 64, 1.

Futur 3, 68, 1. das med. passiv. βλάψεσθαι 1, 81, 2. θρέψεσθαι 7, 49, 2. τριψεσθαι 6, 18, 7. ἄξεσθαι 4, 115, 2. ταράξεσθαι 7, 36, 6. 67, 2. ἐάσεσθαι 1, 142, 3. τιμήσεσθαι 2, 87, 5. ἀδικήσεσθαι 5, 56, 2. δημοκρατήσεσθαι 8, 75, 2. οἰκήσεσθαι 8, 67, 1. πολεμήσεσθαι 1, 68, 3. πολιορκήσεσθαι 3, 109, 1. ὠφελήσεσθαι 7, 67, 3. ἐλασσώσεσθαι 5, 34, 3. ζημιώσεσθαι 3, 40, 2. κωλύσεσθαι 1, 142, 1. drittes Fu. 2, 64, 3. 7, 14, 2. das Particip 25, 7. ἔξω 4, 92, 4. Ind. nach ὅστις 2, 41, 2. 4, 22, 1. nach ὅτω τρόπῳ 1, 107, 3. vgl. ὅς u. ὅστις. nach ὅθεν 4, 8, 6. Opt. Fu. mit ἄν 5, 94? Part. mit ἄν 6, 20, 1? vgl. ἄν und Infinitiv.

Genitiv Πύθειω 2, 29, 1. auf ios 1, 64, 2. Δωριέων 8, 25, 4.

1) unabhängig. ἀπηλιώτου 3, 23, 5. τοῦ αὐτοῦ θέρους 7, 27, 1. ὅσον (χρόνου) 2, 23, 2. vgl. 1, 3, 2. 5, 74, 1. πέντε ἡμερῶν 7, 3, 1. was anbetrifft 5, 18, 8. Μήδων ἐχόντων 1, 89, 2. δόντος βασιλέως 1, 138, 6. vgl. 6, 4, 2. 8, 28, 5. ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρχάντων 4, 20, 3. abs. Ge. mit eingeschobenem Subject 3, 90, 3. für den No. 2, 83, 3. 3, 13, 6. 7, 48, 2. 8, 76, 2. vgl. 5, 31, 2. ἐαυτῶν ὑποχωρούντων 3, 78, 2. für den Da. 1, 114, 1. 5, 103, 1. 6, 10, 1. vgl. 8, 84, 2. für den Ac. 2, 8, 3. 3, 55, 1. 4, 12, 2. 41, 4. (108, 1. 130, 3. 5, 18, 4.) 6, 52, 2. (66, 3.) ein Subject eingeschoben 3, 90, 3. mit ergänztem Subject: ἡμῶν 3, 55, 1. 6, 10, 1. αὐτοῦ 2, 60, 4. 77, 2. 8, 6, 4. vgl. 3, 20, 3. αὐτῶν 1, 2, 1. 3, 2. 21, 2. 73, 3. 3,

72, 82, 1, 4, 34, 3, 73, 4. *σφῶν* 7, 48, 2. vgl. 4, 73, 3. *τινῶν* 8, 44, 1. *ἀνθρώπων* 3, 82, 8. *δηλωθέντος* 1, 74, 1. *ἐσαγγελθέντων* 1, 116, 3. vgl. 1, 7, 1. *ὄλην ὄντων* 3, 82, 1?

2) possessiver Ge. zw. 6, 40, 2. *τῷ αὐτοῦ* 2, 34, 1. *οἱ τοῦ δήμου* 4, 130, 3. *τοῖς ἑαυτοῦ* 8, 45, 2. bei Substantiven und Substantivirungen. *κῆθος τῆς θυγατρὸς* 2, 29, 3. a) der subjective. *ἡ κτίσις τῶν Λαωριέων* 1, 13, 2. vgl. 3, 40, 5. *ἡ τοῦ X. γένους παράκλησις* 4, 61, 3. *τῶν κρατούντων ἡ λῆψις* 5, 110. *διαφορὰ Συρακοσίων* 7, 57, 10. *ἡ τοῦ στρατεύματος ἐκπληξίς* 7, 42, 5. *ἡ τοῦ ἀνέμου ἄπωσις* 7, 34, 5. *τὸ περιχαρὲς τῆς νίκης* 7, 73, 2? *ἔργων ὑπόνοια* 2, 41, 2. *κίνδυνος τούτων* 2, 63, 1. *ἡ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν* 5, 86. *ἡ νίκη τῶν Ἀ. ἐγίγνετο* 1, 63, 2. vgl. zu 4, 68, 5. *τοῦ λαβόντος εἶναι* 1, 103, 1. vgl. *εἶναι, γίνεσθαι* u. *καλεῖν*.

b) objectiv. *τὸ ἄγος τῆς θεοῦ* 1, 126, 1. *ζημία ἀμαρτημάτων* 3, 45, 1. *παραινέσεις τῶν ξυναλλαγῶν* 4, 59, 3. *αἰτία γίλων ἀνδρῶν* 1, 69, 5. *προάγγελσις τῆς ἀναχωρήσεως* 1, 137, 4. *ἀγγελία τῶν πόλεων* 1, 61, 1. *λόγος τινός* 1, 69, 4. 2, 42, 1. *νόμων ὠφελία* 3, 82, 5. *τροπαῖον τῶν νεῶν* 2, 92, 3. *θεῶν πίστεις* 5, 30, 4. *εὐνοια ἐκατέρων* 1, 22, 2. *αἱ Ἀθηναίων σπονδαί* 5, 30, 2. *Λακεδαιμονίων σπονδαί* 1, 35, 1. *ἀμιξία ἀλλήλων* 1, 3, 4. *τὸ Ἀθηναίων διάφορον* 2, 27, 2. *ὁ τῶν βαρβάρων πόλεμος* 1, 24, 4. *ἡ Πλαταιῶν ἐπιστρατεία* 2, 79, 1. *ἐπιχειρησίς τινος* 1, 70, 4. *Ἐγεσταιῶν ἐπικουρία* 6, 77, 1. *οἱ τῶν Α. ξύμμαχοι* die L. und ihre B. 3, 86, 2. *ἰσχὺς μάχης* 2, 97, 5. *ἀνδρεία νόμων* 2, 39, 3. *λύπη (ἀγαθῶν)* 2, 44, 2. *τὴν ὀλόγηρσιν οἰκῶν ποιεῖσθαι* 1, 143, 4. *τοῦ καρποῦ τὸ δέος* 4, 84, 2. *εὐεργεσία τῶν ἀνδρῶν* 1, 129, 3. *καταφυγὴ ἀμαρτημάτων* 4, 98, 3. *τὸ Μεγαρέων ψήγισμα* 1, 140, 4. *Ἰταλίας παράπλους* 1, 36, 3. *ἡ τῆς Αἰτωλίας ξυμφορὰ* 3, 114, 2. *λόγων μῆκος ἄπιστον* 5, 89, 1. *ὁ τοῦ Ἀ. λόγος πρότερον εἰρημένος* 8, 52, 2. vgl. *ὁδός, δίχη, χάρις*.

c) der chorographische. *Ἄρμισσα τῆς Περιδίκου ἀρχῆς* 4, 128, 2. vgl. 6, 91, 5. 8, 100, 3. vgl. 4, 24, 3. 5, 33, 1. *περὶ (τὸ) Χειμέριον τῆς Θεσπρωίδος* 1, 30, 3. vgl. 46, 2. 3, 93, 1. 4, 25, 2.

τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας 1, 111, 2. vgl. 8, 101, 1. *τῆς Φωκαίδος ἐς τὸν λιμένα* 8, 101, 1. *ὁ Ἄθως αὐτῆς* 4, 109, 1. *τῆς Μ. γῆς περὶ τὴν Βόλβην λίμνην* 1, 58, 2. *τῆς Ἰταλίας Λοκροί* 3, 86, 1. *Παλῆς Κεφαλλήνων* 1, 27, 2. *Οἰνεῶν αὐτῶν* 3, 102, 1 u. Zus. *Λέπρεον αὐτῶν* 5, 49, 1. *ἐν Φεῖᾳ τῇ Ἡλείων* 7, 31, 1. vgl. 3, 90, 2. *ἡ Ἀγραιῶν, οὐκείη Ἀκαρνανίας* 3, 106, 2.

d) der materiale 1, 10, 5. *μέτρον (τῆς) θαλάσσης* 6, 1. vgl. 2, 86, 2. *ταρσοὶ καλάμων* 2, 76, 1. *οἱ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται* 1, 93, 1. *ἔρμα λίθων πεποιημένον* 4, 31, 3. *ναύσταθμος πλοίων* 3, 6, 2. *βοήθεια ἐνακοσίων ὀπλιτῶν* 5, 12. *τὴν πόλιν ξυμμίχτων ἀνθρώπων οἰκίσας* 6, 5, 1. vgl. 1, 10, 5. *μυριάδες τοῦ ξύμπαντος ὄχλου* 7, 75, 5. *ἐξακόσια τάλαντα φόρον* 2, 13, 3. *πλοῦς δύο ἡμερῶν* 7, 50, 2. vgl. 2, 97, 1. *τριῶν ἡμερῶν σιτία* 1, 48, 1. vgl. 8, 29, 1. *ὀλίγων ἡμερῶν μισθός* 1, 143, 2. vgl. 6, 8, 1. 34, 4. 8, 69, 3. *πολλῶν ἡ ὁδός* 4, 85, 2. vgl. 2, 29, 3. *ἡμέρας πλοῦς* 4, 104, 3. *ἐπὶ σταδίων τεῖχος* 7, 2, 4. vgl. 3, 86, 2. *ἔχει τὸ στόμα ὀκτώ σταδίων* 7, 59, 2. *πεποίηκε τὰς ναῦς ἑκατὸν ἀνδρῶν* 1, 10, 5. *οὐδὲν προθυμίας* 8, 22, 1. *στέφανος ἀγώνων* 2, 46.

e) der partitive. *ἄνδρες τῆς ἀρχῆς* 5, 37, 1. *οἱ θρανῖται τῶν ναυτῶν* 6, 31, 3. *Φαλίος τῶν ἀφ' Ἡρακλείους* 1, 24, 1. vgl. 6, 3, 2. 8, 73, 2. *τῶν πολεμάρχων Ἱππονοῖδας* 5, 71, 3. vgl. 6, 99, 2. 8, 73, 3. *σφῶν αὐτῶν Ἀστυμαχον* Zus. 3, 52, 4. *ἐκείνων Στύρων* 4, 38, 1. vgl. 8, 45, 3. *Λακεδαιμόνιοι τῶν περιόικων* 4, 53, 2. *Πελασγικὸν τῶν Τυρσηνῶν* 4, 109, 3. vgl. 3, 101, 1. 7, 27, 1. *πρέσβεις Κορινθίων* 7, 25, 7. vgl. 8, 89, 2. *οἱ ξύμμαχοι τῶν Ἀ.* 5, 67, 3. *οἱ φίλοι τῶν Α.* 5, 37, 4. vgl. 6, 43, 2. 7, 44, 4. 62, 4. *ἐπιτακόσιοι αὐτῶν* 4, 80, 3. *Σαμίων οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ* 8, 25, 3. *οἱ Μακεδόνες αὐτῶν* 4, 126, 3. vgl. 6, 62, 3. 7, 64, 1. *σφῶν αὐτῶν ἄνδρας* 1, 91, 1. vgl. 3, 81, 3. *Ἀργείων δύο ἄ.* 5, 37, 1. (2.) vgl. *ἀνὴρ. σφῶν αὐτῶν φυλακὴν* 6, 70, 4. zw. 8, 16, 3. *οἱ μὲν τῶν ὑπηκόων (ξυνεστράτευον)* 6, 43, 2. vgl. 7, 19, 4. *ἄλλοι τῶν βουλομένων* 4, 78, 3. *οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν* 1, 5, 2. *οἱ λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων* 4, 17, 3. vgl. 4, 132, 3. *σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς δο-*

κοῦντας εἶναι 3, 81, 3. vgl. 8, 64, 3. (τῶν) ἀνδρῶν πολὺ τὸ ἀγύλακτον 3, 30, 1. τοῦ στρατεύματος ταῖς ἐπελθούσαις ναυσίν 7, 47, 2. τῆς γνώμης τὸ νικηθέν 2, 87, 2. αὐτῶν ὅσοι 4, 80, 2. ὁ ἡμῶν 1, 84, 1. τὰ τῶν II. 2, 19, 1. ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας 7, 11, 3. τὰ κατανικρῶν Κυθῆρων τῆς Λακωνικῆς 7, 26, 2. (anders τὰ πρὸς βορέαν τοῦ ὄρους 2, 96, 4.) vgl. 6, 99, 1. vgl. 4, 26, 4. der part. Ge. eingeschoben 1, 9, 1. 1, 126, 6. 4, 111, 2. 5, 64, 2. 6, 87, 2. 102, 1. 8, 78, 1. 90, 1. τῶν μενόντων εἶναι 1, 65, 1.

f) Gemischtes μισθοῦ 1, 124, 4. 5, 6, 2. ἀργυρίου 4, 69, 3. vgl. 8, 82, 1. anders 28, 2. πλῆθος ὄψεως 4, 126, 4. der Ge. seinem Subst. entrückt 1, 21, 1. 33, 1. 93, 1. 138, 7. 2, 4, 3. 87, 1. 4, 113, 1. 124, 3. 6, 63, 3. 7, 2, 3. so σφῶν 1, 25, 2. ἡμῶν eingeschoben 1, 32, 3. vgl. 6, 89, 1. σφῶν 7, 48, 1. der Ge. zwischen einer Präposition u. ihrem Casus 1, 9, 3. 32, 2. 139, 1. 2, 13, 2. 52, 2. 5, 77, 2. 6, 33, 1. 44, 3. 82, 1. 7, 31, 4. 71, 3. 8, 85, 3. ἐν οὐ τῷ ἱερῷ 3, 14. τῶν ἐκείνων ξυμμάχων 1, 45, 2. vgl. 141, 3. τῶν ἐκείνων τι χωρίων 1, 45, 2? πολλῶν νεῶν οἰσῶν ἀμφοτέρων 1, 49, 2. vgl. 4, 134, 2. zwei Ge. bei einẽm Subst. 1, 25, 4. 2, 35, 3. 3, 12, 2. 16, 1. 115, 4. 6, 15, 3. 16, 5. 18, 6. 7, 34, 5. Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρσιώνδαν 7, 30, 3. (drei 1, 10, 5. κατὰ τοῦτο (τοῦ) καιροῦ 7, 2, 4.

3) Bei Adjectiven und Adverbien. αὐτόδικος ἑαυτοῦ 5, 18, 1. ἀμβλύς 2, 65, 2. ἄδωρος χρημάτων 2, 65, 5. οὐδενὸς ἔσπονδοι 1, 31, 2. τῆς στρατηγείας ἢ κρύγιος 7, 25, 5. τῆς γῆς ἢ ἀρίστη 1, 2, 2. ἐπὶ πλείστον ὧν ἴσμεν χρόνον 1, 18, 2. vgl. πολὺς. πρῶτον τῆς Ἑλλάδος 1, 13, 2. ἀξιολογώτατος τῶν προγεγενημένων 1, 1, 1. 2, 11, 3. der Ge. bei Comparativen 8, 52, 1. für ἢ mit dem Ac. 6, 68, 4. vgl. 4, 92, 4? Da. 1, 85, 2. 6, 1. für ἢ ἔσιν 7, 67, 4. für ἢ ὥστε 1, 84, 3. vgl. Comparativ. καλῶς παράπλου 1, 36, 3. τῆς ἡμέρας ὀψέ 4, 93, 1. vgl. 7, 39, 1. τῶν χωρίων οὐ 4, 54, 4. bei dem. u. rel. Pron. 3, 45, 2. 4, 57, 3. vgl. die einzelnen Demonstrative und Relative.

4) Der Ge. bei Verben, Redensarten etc. τὸ ἀμάρτημα ἐκείνων εἶναι 7, 5, 2.

ὁποτέρων ἂν δικασθῆ εἶναι 1, 28, 2. πατέρες ὧν ἔστε 2, 71, 2. οὐδετέρων ὄντες 5, 84, 3. Λοκροὶ Συρακοσίων ἦσαν 3, 86, 2. αἱ Σίγαι εἰσὶ τῆς Θ. γῆς 4, 76, 2. πόλεμος οὐχ ὄπλων ἴσιν 1, 83, 1. ἦσαν Αἰγυπτῶν 8, 69, 2. vgl. 5, 46, 2. 8, 86, 7. τούτων Ἀθηναίων ἦσαν 6, 43, 2. ὧν γενόμενοι 3, 56, 4. vgl. γίγνεσθαι u. εἶναι. διαίρειν 5, 2, 2. ähnlich bei ὑπάρχειν 8, 76, 1. ὑψαίρειν, παραιεῖν τινος 1, 42, 2. 3, 89, 3. κινεῖν 6, 70, 4. vgl. τέμνειν. ἐκπέμπειν 4, 80, 1. vgl. 7, 31, 1. προειδόμενος 4, 64, 1. προσυνελάβοντο τῆς ὁρμῆς 3, 36, 2. τάσσειν ἀργυρίου 4, 26, 3. vgl. 3, 70, 1. 6, 54, 5. ἐξέπειρον μισθοῦ 7, 25, 5. ἐπίστησαν τοῦ πλοῦ 2, 91, 3. τῆς ἀρχῆς προκόπτειν 4, 60, 2. εἴργοντο τοῦ ἱεροῦ θυσίας 5, 50, 2? Ge. bei ἀμβλύνεσθαι 2, 65, 2. ἐπιγθόνως διακείσθαι 1, 75, 1. χαλεπῶς γέρειν 1, 77, 2. von e. Satze abhängig 1, 52, 3. damit 1, 4. 5, 27, 3. so dass 2, 4, 1.

Härte 1, 26, 1. 43, 1. 3, 5, 2. 40, 1. 3, 94, 3. 4, 52, 3. 59, 3. 6, 18, 8. 38, 1. 72, 2.

Hiatus 1, 5, 2.

Homöökatalektion 1, 2, 1.

Hyperbaton 3, 2, 2. 5, 6, 4. 7, 1. 7, 43, 5? vor dem Artikel 6, 64, 5. 77, 2. beim Particip 1, 9, 1. 11, 2. 3, 54, 3. 4, 38, 1. 5, 34, 2. 7, 23, 2. 50, 1. 8, 27, 4. 100, 4. des Objects bei ἔχειν 3, 26, 1. einer Präp. u. ihres Casus 3, 67, 2. 6, 51, 1. 7, 70, 2. vgl. Genitiv 2, f. eines Adverbiums 1, 109, 3? 2, 49, 3. 83, 1. 4, 13, 1? 122, 3. 5, 36, 3? 6, 22, 2. 85, 2. 7, 75, 7. vgl. Artikel 6 u. Einschbung.

Hyperbole 3, 81, 3. 82, 8.

Hysteronproteron 3, 29, 1. 6, 72, 1. 8, 88. 107, 1. 108, 1.

Imperativ. auf ἔωσαν, ἀσθώσαν 1, 34, 1. nach ὥστε 6, 91, 3.

Imperfect 1, 10, 1. 69, 4. 3, 13, 6. 4, 16, 1. 5, 114. 7, 8, 1. 20, 2. 57, 2. 59, 2. ἴστασαν 1, 105, 5. 5, 74, 1. vgl. ἀποστέλλειν u. πέμπειν. ἦν es wäre gewesen 1, 38, 3. 5, 52, 2. εἰκός ἦν 2, 48, 2. 3, 40, 4. 6, 55, 2. 78, 4. 7, 8, 1. in Beschreibungen 1, 63, 2. 2, 13, 6. 8, 98, 2. auf früher Gesagtes bezogen 1, 35, 4? von früher nicht Eingeschenkem

1, 69, 4. für das Plspf. ἦν 4, 90, 3. 108, 1. παρῆν 4, 26, 3. παρεσκευάζοντο 2, 83, 4. 8, 26, 2. ἔλεγεν 2, 88, 1. vgl. 5, 112, 1. 6, 44, 4. ἐκέλευεν 3, 113, 2. ἔμελλον 4, 93. 3. ξυνέλεγον 7, 36, 1. ἤρχεν 1, 9, 2. in hypothetischen Perioden 1, 9, 3. 44, 1. von e. Vorhaben 1, 134, 1. 4, 99. 6, 24, 2. 8, 6, 5. 8, 3. das Partic. 2, 51, -3. der Inf. 8, 86, 3. vgl. δεῖ.

Inconcinuität 1, 1, 1. 21, 1. 22, 2. 38, 3. 84, 2. 3, 28, 1. 86, 2. 5, 42, 3. 44, 2. 6, 2, 2. 6, 4. 80, 3. 6, 76, 4. 7, 69, 2. 70, 4. 8, 31, 2. 45, 5. vgl. ἀλλά, μέν, τέ u. Anakoluthien.

Indicativ 6, 29, 1. epexegetisch 2, 60, 3. 5, 71, 1. 6, 11, 4. 36, 2. 91, 3. in Fragen 6, 77, 2. 8, 96, 2. für den Opt. 2, 13, 2. 6, 29, 1. 51, 1. neben demselben 8, 50. Ind. Fu. nach ὅσις 5, 103, 1. vgl. ὅς u. ὅσπερ.

Infinitiv 1) unabhängig. s. εἶναι g. E., εἰπεῖν u. ὡς. absolut 1, 35, 4. (mit τό zw. 7, 28, 3.) imperativisch 5, 9, 5. in Verträgen 4, 16, 1. 5, 18, 1. 47, 3. 79, 2? 8, 37, 1? ohne Artikel Subject 2, 87, 4? 3, 38, 1.

2) nach einem Substantiv. ἔλλιπες ἦν τῆς δοκίσεως τι πράξιν 4, 55, 3. mit εἶναι etc. ὁ νόμος μὴ κτείνειν 3, 58, 2. ἡ μάχη ἔσται μὴ ἀφαιρεθῆναι 5, 69, 1. μὴ χεῖροσι γενέσθαι μεγάλη ἡ δόξα 2, 45, 2. ἔλλιπες ναυμαχήσειν 2, 85, 3. πρόσχημα ἀμύνασθαι 1, 96, 1. ἡλικία τέκνωσιν ποιέσθαι 2, 44, 2. διαφορῶν οὐσῶν ἐπάγεσθαι 3, 82, 1. ἀποξηραῖναι ἔξουσία 7, 12, 3. vgl. 4, 51, 3. τὰ ὄρκια εἶναι δεχέσθαι 6, 52, 2. κώλυμα οὐσα προσθεῖναι 4, 67, 5. χρηστήριον ἀφεῖναι 1, 103, 2. ἐγένετο ἕρις ὠνομάσθαι λιμὸν 2, 54, 2. γενομένην ἐπιμαχίαν ἀλλήλοις βοηθεῖν 5, 48, 2. vgl. 1, 44, 1. 6, 79, 1. κήρυγμα ἀνείπεν ἀπιέναι 4, 105, 2. παραινήσεις ἐγίνοντο μὴ ἀφαιρεθῆναι 5, 69, 1. ἐπεγένετο κωλύματα μὴ ἀυξηθῆναι 1, 16. κίνδυνος ἐφαίνεται κατακλήεσθαι 4, 57, 2. ἀγῶνας ὑπέσχημεν διαφθαρεῖναι 3, 57, 3. εὐνοίας ἔχουσα πράξαι ἡμᾶς 2, 11, 2. μνήμην ἔξει ἐπιτελεῖν 2, 87, 3. τοῦ αὐτοῦ λόγου εἶχοντο μὴ ἀνπεισθῆναι 5, 49, 4. παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν 3, 39, 3. δόκησιν ἐμβαλεῖν 2, 84, 1. ξυγγνώμην ἀμαρτεῖν λήφονται 3, 40, 1. ἀπαλλαγῆναι τὴν παρακινδύνευσιν ποιούνηται 5, 100. ξυμμαχίαν ἐποιήσασθε βο-

θεῖν 6, 79, 1. κήρυγμα ποιούνηται ἀπιέναι 7, 82, 1. vgl. 4, 105, 2. βοή ἐγίνετο βιάζεσθαι 7, 70, 7. γνώμας ἔλεγον πλείν 8, 86, 3. ἐλθούσης ἀγγελίας ἀποπλείν 8, 19, 1. ἐν ἐλπίδι ἦν ἀναλαβεῖν 4, 70, 2. ἐν ἀπόρῳ ἔχεσθαι 1, 25, 1. ἐν φρονήματι ὄντες ἠγήσεσθαι 5, 40, 3. ἐν αἰτίᾳ εἶχον τὸν Γ. ἐκόντα ἀφεῖναι 7, 81, 1. τὴν γνώμην εἶχε στρατεῦσαι 3, 96, 2. τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτείνειν ψευθεῖσαν ὑπόσχεσιν 3, 66, 2. πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερεῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας ἐιράποντο 7, 71, 2. κατεστήσαντο τὸν νόμον λαμβάνειν 2, 97, 4. zw. 3, 58, 1. 59, 2. 7, 67, 4.

3) nach Adjectiven (u. Adverbien). ἀδύνατος μέμψασθαι 3, 37, 5. ἀψαντος χρῆσθαι 4, 97, 3. βραχεία περιγίγνεσθαι 5, 111, 2. ὀλίγαι ἀμύνειν 1, 51, 5. ταπεινὴ ἐγκαρτερεῖν 2, 61, 2. ἄψαντος 4, 97, 3. αἴτιος 1, 74, 1. ἐπίκαιρος 1, 68, 4. ἐπιτήδειος 2, 20, 2. εὐμενής 2, 74, 2. ξυγγνώμονες ἔστε κολάζεσθαι 2, 74, 2. ξύμφορος, ἀρρεπῆς λεχθῆναι 2, 36, 3. χαλεπὸς ἄρξαι 7, 14, 1. κατάδηλοι ὄντες βούλεσθαι 4, 47, 1. σαφές καταστήσετε προσφέρεσθαι 1, 140, 6. ταχύς 1, 132, 5. ὕστερον ἢ 6, 4, 3.

4) bei Verben. οὐκ ἡμύνατε σωθῆναι 6, 80, 2. ἀναβοᾶν 1, 53, 3. ἀναιρεῖν 1, 126, 2. ἀπολείπειν βραχύ 7, 70, 4. ἀφιέναι 2, 13, 2. βοᾶν 8, 86, 1. διαλέγεσθαι 5, 59, 5. διανοεῖσθαι 1, 141, 1. διδόναι 1, 58, 2. 2, 27, 2. vgl. εἶναι. εἰπεῖν 1, 131, 1. 3, 71, 1. 4, 2, 2. ἐπαίρεσθαι 1, 25, 4. ἐπικρατεῖν 5, 46, 4. ξυγκαλεῖν 2, 10, 2? ὄρμᾶν 8, 75, 1. παρεσκευάσθησαν πλείν 7, 35, 1. πείθεσθαι 3, 48. περιαγγέλλειν 1, 116, 1. περιγίγνεσθαι 2, 87, 4. περιπέμπειν 5, 2, 2. προειπεῖν 4, 80, 2. dilogisch 1, 26, 3. vgl. 28, 3. 8, 93, 2. προτάσσειν 6, 100, 1. σπένδεσθαι 3, 109, 2. φράζειν 3, 15. vgl. εἰπεῖν, λέγειν, ξυμβαίνειν. χρῆσαι 1, 126, 2. ἐγγεγραμμένους κτείνειν 1, 132, 6. vgl. 5, 10, 5. von e. dem dastehenden Begriffe verwandten abhängig 1, 70, 2. 129, 2. 142, 4. (2, 13, 2.) 3, 3, 3. 75, 2. 83, 2. zur Bezeichnung e. Absicht 1, 72, 1. 138, 2. 4, 36, 1. 114, 2. 127, 2. 5, 56, 3. 6, 8, 2. 50, 3. 8, 22, 1. 26, 2. 29, 2. 64, 2. 75, 1.

5) Der Infinitiv (aus dem Hauptsatze) ergänzt, bei καιρός ἔστιν 4, 54, 4. εἰκόσ

2, 54, 1. 6, 72, 2. 103, 3. *βούλεσθαι* 2, 34, 1. *ἔπιμος* 1, 28, 3. vgl. 4, 86, 2. 124, 4. *δεῖν* 3, 2, 1? *δοκεῖν* 6, 34, 5. *δύνασθαι* 3, 11, 3. *ἐνδέχεσθαι* 4, 18, 3. *ἐξεῖναι* 5, 28, 1. *ἐπισιέλλειν* 3, 4, 1. *ἐπιψηφίζειν* 8, 15, 1. *εὐπορεῖν* 6, 44, 2. *ἔχειν* 6, 76, 3. *θέλειν* 6, 91, 3. *κελεύειν* 5, 62, 1. vgl. 3, 82, 5. (zugefügt 6, 93, 3.) *κηρύσσειν* 4, 106, 2. *ξυγκεῖσθαι* 4, 23, 1. *ξυμβαίνειν* 2, 34, 4. *ξυντίθεσθαι* 5, 26, 2. *οἶεσθαι* 7, 66, 3. *πειραῖσθαι* 6, 76, 3. *προάγειν* 3, 45, 5. *προσδέχεσθαι* 5, 38, 3. *προσποιεῖσθαι* 3, 47, 3. *τολμᾶν* 4, 123, 2. *ὑπάρχειν* 3, 63, 2. *ὑπισχνεῖσθαι* 5, 38, 5. *ὑυλάσσεσθαι* 7, 69, 3. *χρῆναι* 1, 77, 2. *ψηφίζεσθαι* 5, 28, 1. vgl. (*προσ-*, *ἐπ-*) *ἀναγκάζειν*, *ἀξιοῦν*, *βούλεσθαι*, *δεῖν*, *δεῖσθαι*, *δύνασθαι*, *ἔαν*, *ἐθέλειν*, *εἰκός*, *εἰπεῖν*, *εἴωθα*, *κελεύειν* 6, 80, 3. (*δια*)*κωλύειν* (vgl. 6, 88, 6), *μέλλειν*, *ξυγκεῖσθαι*, *ξυμβαίνειν*, *πρέπειν*, *προσῆκειν*. Zw. 1, 98, 2. Der pass. Inf. aus e. Acliv erg. 4, 81, 1. 6, 79, 1.

6) Verschiedenes. wo selten 3, 83, 1. 8, 60, 3. 63, 3. zw. 6, 93, 2. *παρὰ νύκτα ἐγένετο λαβεῖν* 4, 106, 3. *ταῦτόν ἐποίει νικᾶν* 7, 6, 1. Der Inf. bei *ὄτι* 5, 46, 3. epexegetisch 1, 140, 1. 2, 77, 4. 3, 58, 1. 59, 3. 66, 2. 5, 6, 3. 7, 36, 5. 8, 22, 1. vgl. Epexegem. in der Anticipation 6, 93, 2. vgl. Anticipation. nach *πρότερον ἢ* 1, 69, 4. 8, 45, 5. in obliquen Rede 5, 61, 2. vgl. 1, 87, 3. 5, 63, 3. bei *ὅς* 2, 13, 4. 6, 64, 5. 7, 47, 3. 8, 2, 1. 48, 5. 72, 2. *ὅθεν* 6, 24, 3. *ὅσον* 6, 72, 2. *ὅτε* 2, 102, 4. *ὥσπερ* 5, 45, 2. vgl. *ἐπεὶ* u. *ὅς*. auffordernd 4, 50, 3. No. mit dem Inf. 1, 52, 2. 81, 1. anakol. 4, 52, 3. Plu. mit dem Inf. nach *εἶπε* 6, 25, 3. 49, 2. 8, 91, 2? Da. u. Ac. mit dem Inf. 1, 93, 5. 2, 39, 3. 80, 2. 4, 2, 2. 7, 20, 3. 40, 3. 57, 9. Ac. für den No. 6, 4, 3. 7, 34, 5. für den Da. 4, 20, 3. für den Ge. 4, 30, 1. *αὐτούς* auf e. Da. bezogen. 7, 75, 7. Ac. mit dem Inf. nach einem Verbum der Aufforderung 1, 139, 2. zwei verschiedene Inf. 1, 26, 3. 131, 2. No. u. Ac. mit dem Inf. 8, 56, 3. *πειθεῖν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν* 3, 4, 3. Inf. mit *τό* nach *αἶτιος* 6, 14. nach *πρόθυμος ἦν* 2, 53, 2. nach *ἱκανός* 6, 17, 6. nach *ἡ δόκησις προσγίγνεται* 7, 67, 1? *τὸ κολασθῆναι καλὸς ὁ ἀγών* 7, 68, 3. *ἡ εὐεργεσία τὸ μὴ βοηθῆσαι* 1, 41, 2.

vgl. 32, 3. 6, 80, 1. *τὸ ἐκφοβῆσειν* 4, 126, 5. Inf. des Pr. von der Vergangenheit 1, 3, 2. 2, 18, 2. 4, 21, 1. vgl. 1, 10, 1. 2, 54, 1. *τοῦ* mit dem Inf. vom Zwecke 1, 4. mit *ἄν* 1, 2, 1. vgl. *ἄν*. *ἐξεῖναι* zu *ἐξῆν* 8, 86, 2. von der Zukunft 3, 95, 1. 4, 24, 3. 6, 42, 8, 5, 5? 75, 2. des A.o. von der Zukunft 1, 26, 3? 81, 2. 2, 3, 2. 73, 2. 80, 1. 3, 24, 1. 46, 2. 4, 24, 3. 28, 4. 52, 3. 60, 2. (73, 4.) 80, 1. 5, 9, 5. 6, 24, 3. 87, 4. 7, 21, 2. 8, 46, 4. 66, 4. bei *μέλλειν* 5, 98. des Fu. 2, 43, 2. 3, 66, 1. 4, 126, 5. nach *βούλεσθαι* etc. 1, 27, 2. 3, 28, 2. 5, 35, 5. 7, 21, 2? 8, 2, 2.

Kakophonien 1, 1, 2. 106, 1. 2, 45, 2. 4, 103, 1. 5, 80, 3. 6, 16, 2. 7, 50, 3. 67, 2.

Krasis 1, 32, 1. 5, 36, 3.

Kürze 1, 40, 4. 49, 1. 70, 2. 80, 1. 119, 2. 87, 3. 90, 2. 3, 13, 5. 20, 2. 39, 5. 59, 3. 4, 86, 3. 87, 3. 94, 2. 5, 76, 2. 95. 6, 11, 5. 54, 6. 7, 44, 2. bei hypothetischen Sätzen 4, 86, 3. 6, 52, 2. 91, 3.

Litotes 2, 91, 3.

Medium 1, 16. 32, 2. 120, 3. 130, 2. 2, 14. 3, 3, 1. 17, 2.

Meiosis 6, 33, 4.

Nachsatz. fehlt 3, 3, 3.

Name. proleptisch 1, 2, 3. bedeutungsam 3, 57, 2. 4, 10, 5. 8, 27, 2. der Gottheit für ihre Statue 2, 13, 4. 5, 23, 5. des Ortes statt des Landes 6, 4, 3. umfasst mit die Landschaft 5, 80, 3.

Neutrum 1, 6, 3. 7, 36, 4. *τὸ πρὸς* — local 4, 130, 1. vgl. 6, 64, 4. *τὸ ἡμέτερον* 1, 70, 2. 3, 11, 1. *ὅπερ ἦν πλείστον* 4, 33, 1. vgl. 5, 3, 4. 8, 2. 10, 6. 8, 2, 3. *τὸ καθ' ἑαυτούς* 1, 62, 4. vgl. 3, 108, 2. 7, 78, 1. *τὸ τῆς πόλεως ἀξύμφορον* 8, 50, 2. *τὸ ἕτερον* 8, 86, 5. vgl. *ἄλλος*. *τὸ στρατιωτικόν* 8, 83, 2. *τὸ Ἑλληνικόν* 1, 1, 1. *τὸ πρεσβύτερον* 5, 64, 2. *τὸ ἡσώμενον* 7, 71, 3. vgl. *ξυνιστάναι* u. Particip. 6. *Μυκῆναι μικρόν ἦν* 1, 10, 1. 138, 6. *ἄριστον εἶναι εἰρήνην* 4, 62, 1. vgl. 1, 95, 3. 3, 37, 1. 5, 71, 1. *σαφεὲς λέγειν* 4, 50, 3. *πη-*

λωδες ἦν 6, 101, 2. ἀφανές ἦν 8, 105, 2. ἀπέραντον ἦν 4, 36, 1. 67, 4. ἀληθῆ εἶναι 3, 3, 1. ἦν πλώϊμα etc. 1, 7, 1. vgl. 10, 3. ἐτοῖμα 2, 3, 3. ῥάδια 4, 108, 2. πισιά 6, 33, 4. πρόσφορα 7, 62, 2. εὐφύλακτα 3, 92, 5. τούτου ἐνδεᾶ ἐγαίνετο 1, 102, 1. ἀκρίτων ὄντων 4, 20, 2. ἀφανέστερα ἦν 8, 105, 2. χαλεπότερα 4, 86, 3. εὐφυλακτότερα 8, 55, 1. zw. 8, 46, 2. ἄπορα als Ac. 3, 16. vgl. 5, 40, 3. — μείζω 1, 9, 1. ἱλάσσω 2, 13, 5. Neu. auf e. Masc. oder Fe. bezogen 3, 45, 4. vgl. 1, 54, 2. 2, 13, 2. 5, 57, 1. 6, 72, 4. auf beides 4, 29, 3. Neu. Plu. als Subj. hat das Verbum im Plu. 1, 58, 1. 8, 10, 1.

Nominativ 2, 9, 3. formlos 2, 53, 3. 6, 61, 4. vgl. 1, 137, 4. τιμὴ τὰ τοιαῦτα 6, 16, 3. vgl. 2, 65, 4. κόσμος u. συγγνώμη. λήθη ἔσσονται 2, 44, 2. für den Da. 3, 36, 2. 4, 108, 3. für den Ge. 4, 40, 2. 5, 70. 8, 63, 2. 104, 3. für den part. Ge. 5, 59, 1. für den abs. 5, 55, 2. 7, 87, 6. No. u. Vo. verbunden 2, 11, 1. No. Plu. nach εἶπεν 6, 25, 3.

Numeralia. mit u. ohne Artikel 3, 20, 3. 4, 44, 5. vgl. Artikel 4, a. appositiv 2, 92, 1. 100, 1. 3, 22, 3. 76. 4, 13, 2. 7, 22, 2. 23, 2. 8, 15, 2. 33, 1. 41, 3. vgl. 1, 47, 2. ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ 1, 87, 4. vgl. 3, 87, 2. 4, 38, 4. 5, 47, 1. διακοσία ἵππος 1, 62, 2. τεσσαρακοσιῇ ἡμέρᾳ ὕστερον 1, 60, 2. δύο ἦσαν οἱ παρόντες 4, 43, 1. vgl. 113, 2 u. 2, 31, 2. ὀκτὼ ἀποδέοντες 4, 58, 4.

Numerus. s. Singular und Plural.

Object. zwei Verben gemein 1, 20, 3. 105, 5. 114, 2. 144, 2. 2, 19, 1. 44, 2. 3, 105, 1. 4, 77, 2. 5, 65, 5. 6, 1. 4, 3. 11, 1. 72, 2. 75, 3. 85, 2. 88, 11. 8, 10, 2. 66, 1. 100, 3. dem nächsten Verbum angefügt 6, 76, 3. 77, 2. fehlt 1, 2, 1. 2, 23, 2. 51, 1. 4. 8, 21, 2. erg. 1, 141, 2. 2, 19, 1. 4, 3. 3. 8, 3. 7, 5, 3.

Optativ. auf οἰμι und οἶην 2, 79, 5. εἶψαν 1, 38, 1. 3, 10, 3. αἰεν u. εἰαν 3, 49, 2. εἶην 1, 5, 2. 8, 45, 4? 72, 2? mag sein 2, 97, 3? bei ὡς zw. 8, 45, 4. subjectiv beim Rel. 4, 131, 1. bei εἶ 7, 18, 3. iterativ bei ἐπειδή 1, 49, 2. bei ὅς 50, 1. 2, 52, 3. bei εἶ 7,

18, 3. vgl. εἶ. in abhängigen Fragen 1, 25, 1. ohne ὅτι in obliquen Rede 2, 72, 3. vgl. Coniunctiv.

Oxymoron 2, 63, 1? 3, 43, 2. 6, 69, 2.

Parenthese 1, 87, 1. 2. 136, 4. 4, 116, 2. 8, 43, 1. 99, 3. 105, 2. vgl. Casus u. διὰ μέσου.

Paronomasie 3, 70, 3. 6, 76, 4. 87, 4.

Particip 4, 63, 1? 5, 7, 1? 8, 105, 1? ohne Artikel (als Subject) 1, 12, 1. 5, 85, 2. 88. 1) prädicativ. ἡ νῆσος ἐμνησθεῖσα etc. 1, 2, 2. vgl. 100, 3. 2, 49, 2? 3, 36, 2. 6, 3, 3. 46, 1. 80, 2. ἀρέσκοντες ἴσμεν 1, 38, 2. γενόμενοι 4, 54, 2. vgl. εἶναι u. ἔχειν. bei καταλαμβάνειν 1, 59. 8, 63, 2. nicht ohne εἶναι für e. Verb. fin. 1, 25, 3. vgl. jedoch 3, 44, 1. bei ἀγάλλεσθαι 4, 95, 2. bei δηλον ποιεῖν etc. 3, 64, 1. δηλοῦν 1, 21, 2. ὄντες κέκληνται 3, 82, 7. ergänzt bei αἰσθάνεσθαι 7, 69, 1. ἐνδηλός εἰμι 4, 41, 3. λανθάνειν 7, 15, 3. ὄραν 1, 78, 3. 2, 11, 5. 5, 80, 2. περιορᾶν 2, 73, 3. ἐνθυμεῖσθαι etc. 1, 141, 1. γθάνειν 4, 96, 1. 6, 99, 2. 7, 15, 3. καλεῖσθαι 3, 82, 7. fehlt bei τυγχάνειν 3, 43, 4. ἀποφαίνειν 3, 94, 4. vgl. διατελεῖν. pleonastisch 2, 33, 1.

2) appositiv etc. mit eigenem Subject 1, 49, 3. 2, 4, 1. 4, 6, 1. 69, 2. 108, 3. 131, 2. 6, 32, 1. auf Einzelne bezogen was von Allen gilt 5, 44, 2. 8, 32, 1. 66, 3. vgl. ἕκαστος. παρελήλυθα ξυμμαχήσοντες 4, 86, 1. παρεσκευάζοντο ἀμνησούμενοι 2, 91, 1. Masc. Plu. auf e. Fe. bezogen 1, 110, 2. 2, 83, 4. 3, 2, 1. dadurch dass 3, 46, 3. 66, 1. weil 4, 27, 2. 6, 57, 3. 7, 57, 8. wenn 4, 124, 4. 6, 37, 2. 72, 3. obgleich 1, 69, 3. 4. 6, 49, 2. mit καί 6, 16, 6. Epexegem bei ταῦτα 3, 18, 2. enthält den Hauptgedanken 4, 72, 1. bei δοκεῖν 6, 18, 4. χρῆ 2, 51, 1. ἐπιχώριον ὄν 4, 17, 2. vgl. 7, 44, 1. λεγόμενον 2, 47, 2. χρησθέν 3, 96, 1. δεδογμένον etc. 1, 125, 1. παρασχόν 1, 120, 3. ὑπάρχον 4, 124, 1. μετόν 1, 28, 1. δοκοῦν 4, 125, 1. 5, 65, 2. 8, 79, 1. 93, 1. vgl. Genitiv 1. verschiedene Casus verbunden 1, 2, 1. 75, 1. 3, 20, 3? 24, 3. 55, 1. 4, 13, 1. 41, 3. 8, 3, 1? 7, 15, 1. 25, 6. 8, 40, 3? vgl. ἀλλά, δέ, καί, τέ.

τριήρει μὲν προπλευούση, αὐτὸς δὲ ἐφεπόμενος 1, 120, 2. eins dem andern angefügt 2, 76, 3, 3, 3, 4. 11, 3, 6, 21, 2. im Ge. 1, 75, 2. 2, 5, 2. im Pr. als Ipf. 1, 5, 2. 8, 2. 14, 1. 2, 2, 4. 3, 113, 2. 5, 83, 2. für den Ao. oder das Ppf. 1, 29, 3. 3, 4, 2? für das Fu. 3, 18, 1. 6, 88, 11. 7, 25, 7. des Ao. 4, 108, 3. für das Pr. 4, 112, 1. mit ἄν von Künftigem 5, 15, 2. 7, 64, 2. 67, 4.

3) substantivirt. ὁ προσπεσῶν 7, 68, 1. βουλόμενον τι 7, 48, 3. τὸ ἐπιόν 5, 9, 5. vgl. 6, 34, 5. 7, 43, 7. τὸ ὑπερέχον 3, 107, 3. vgl. ἐπιέναι. τὸ δρωμένον 5, 102. τὸ μέλλον 1, 84, 1. τὸ βουλόμενον (τῆς γνώμης) 1, 90, 2. τῆς γνώμης τὸ νικηθῆν 2, 87, 2. vgl. 7, 68, 1. τὸ δεδιός 1, 36, 1. τὸ μὴ μελετῶν 1, 142, 4. vgl. 5, 102. τὸ ἡδονὴν ἔχον 4, 108, 4. τὰ γενόμενα nicht mit dem Ge. 2, 19, 1.

Passiv. s. ἐμβάλλειν, ἐπιχειρεῖν, ἐφορμεῖσθαι, ἵπποκρατεῖσθαι, εὐτυχεῖν, κινδυνεύειν, τιμωρεῖν. mit dem Ac. 1, 3, 4. 126, 6. 3, 63, 2. des Mediums 2, 53, 3. 3, 34, 1. 5, 29, 1. 7, 62, 3. 8, 5, 5.

Perfect. αται 3, 13, 4. 4, 31, 1. 5, 6, 4. 7, 4, 7. Opt. 2, 48, 1. anticipirt 1, 121, 3. Unfehlbares 2, 8, 3. Inf. als Ppf. 5, 46, 3.

Person. zweite auf η, ει 1, 129, 3. οἷπερ ἔξομεν, οὗτοι προῖδωμεν 1, 83, 2.

Personification 1, 110, 1. 2, 18, 2. 4, 18, 2. 100, 1?

Pleonasmen 1, 23, 4. 26, 3. 35, 4. 50, 4. (3.) 58, 1. 62, 3. 105, 5. 3, 49, 3. 53, 2. 4, 17, 2. 62, 1? 6, 4, 6. 7, 13, 3. 44, 6. 49, 3. 73, 2. vgl. πρότερον, πρῶτον, πρῶτος, μετὰ, ξύν.

Plural. 2, 65, 4. 4, 98, 5. 6, 77, 1. ἐπιμιξίαι 5, 35, 1. αἱ ξυμμαχίαι 5, 79, 1. φυγαί 1, 23, 2. λιμοί eb. ἀποστάσεις 1, 57, 4. 122, 1? κρέα 4, 16, 2. φίλοι für φίλος 6, 92, 2. τὸ τελευταῖον, δι' ἅπερ 3, 56, 1. des Verbums aus dem Sing. erg. 1, 2, 1. οἱ μὲν auf e. Sing. bezogen 6, 80, 2. vgl. 1, 12, 2. 6, 67, 2. 68, 2. auf e. Ortsnamen 6, 48, 2. ἡλικία ὧν 3, 67, 2. πόλιν, ὄντας 3, 79, 1. vgl. 7, 75, 4. ἀναθαρσῆσας-ἐπέθεντο 5, 82, 1. Plu. des Part. auf e. Sing. bezogen 6, 25, 3. 49, 2. vgl. 1, 91, 4? 8, 91, 2. ἡ für ὅ 4, 13, 3. πάντα auf τὸ 1, 82, 3. vgl. αὐτοῦ, ἑαυτοῦ, ἕκαστος,

ὅς, οὗτος, τις. πολεμητέα 1, 88. vgl. ἀδύνατα, Congruenz, Neutrum, Singular.

Plusquamperfect 4, 13, 1. 47, 1. 8, 66, 2.

Positiv. für den Comp. 1, 50, 5. 2, 61, 2. 5, 111, 2.

Possessiv 1, 33, 3. vgl. Neutrum. τὸ ὑμέτερον εὖνον 4, 87, 2. vgl. 3, 38, 2. 4, 87, 2. 5, 46, 1. τὸ δυσέμβρατον ἡμέτερον νομιζῶ 4, 10, 3. ἐν τῷ ὑμέτερῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης 2, 61, 2. vgl. 7, 18, 3. für den obj. Ge. 1, 33, 3. 69, 5. 77, 4. 137, 4. 6, 78, 2. 90, 1. τὸ ἡμέτερον 3, 11, 1. τὸ ὑμέτερον 1, 70, 2. τὸ σφέτερον 6, 36, 2? σφέτερος 1, 141, 3. auf das Gedankensubject bezogen 1, 15, 2. 97, 1. auf e. Sing. 3, 95, 2. 7, 1, 5. 8, 1. 38, 2. τὰ σφέτερα φρονεῖν 3, 68, 2.

Prädicat 4, 116, 2. 6, 34, 4. 7, 69, 4. 8, 11, 3. πενήκοντα ἄνδρες ἢ τάξις ἦν 5, 68, 3. κέρας εὐώνυμον Σκιρίται καθίστανται 5, 67, 1. Ἑλληνοταμίαι κατέστη ἀρχή 1, 96, 2. τὸ πλεῖον ξύμμικτον (ἐμπολιτεύει) 4, 106, 1. vgl. 2, 98, 3. ἦν ὁ φόρος ὑ' τάλαντα 1, 96, 2. vgl. 2, 13, 3. 4, 57, 4. ἦλθον στρατὸς πολὺς 6, 2, 5. vgl. 4, 53, 2. τὸ μεταξὺ οἰκήματα ὠκοδόμητο 3, 21, 1. ἐπιειχίσθη Ἀταλάντη φρουρίον 3, 32, 1. νῆες ἐπλεον τοῖς ἐν τῷ ὄρει τιμωροί 4, 2, 2. ὑπαίθριος τάλαιπωρεῖ 1, 134, 2. χρόνιοι ξυνιόντες 1, 141, 6. vgl. 1, 12, 1 u. αἰγιονίδιος. (τὸ) μῆκος μέγα προῦβη 1, 23, 1. ταχεῖαι ἐπέρχονται 5, 66, 3. βροδεῖα προσπίπτει 6, 34, 4. αὐτερέται πλεύσαντες 3, 18, 3. πρεσβῦται λειψιμένοι 3, 67, 2. vgl. 7, 57, 8. ζῶντες ἐχόμενοι 2, 5, 2. ἃ πολλὰ (σφάλλεται) 4, 18, 3. vgl. 7, 43, 4. 8, 23, 3. ξυνήθη τὴν δίκαιαν μεθ' ὄπλων ἐποιούντο 1, 6, 1. βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον 2, 34, 4. vgl. 7, 29, 2. τὸ ὕψος ἤρητο μέγα 2, 75, 4. μέρος τι κατέστραπτο ὑπήκοον 5, 29, 1. μέγας ἑρρήη 2, 5, 2. ἐκπνεῖ μέγας 6, 104, 3. πολὺς ἐνέκευτο 4, 22, 2. πολὺς ἐχώρει ἄνω 4, 34, 2. ἀναγκαστοὶ ἐσβάντες 7, 13, 2. διαφέροντα τιμηθῆσθαι 3, 39, 5. vgl. 6, 23, 1. ὁ προῦχων προκαλούμενος 1, 39, 1. vgl. 3, 39, 6. γεγεννημένης τῆς νίκης λαμπρᾶς 7, 55, 1. τοῦ πολέμου μήπω γανεροῦ καθεστῶτος 2, 2, 3. Πεισιστράτου γηραιοῦ τελευτήσαντος 6, 54, 2. vgl. 4, 102, 2. τῶν ἀναλωμάτων μεγάλων προσπιπτόντων 7, 28, 4. vgl.

1, 70, 1. τῶν πάντων ἐπακτῶν ἐδείτο 7, 28, 1. τινῶν ἀποστάντων κατεστραμμένων 1, 75, 2. (τοῖς) Α. θεωροῖς ἀφικνουμένοις 5, 16, 5. τοῖς ἐρωτήμασι πυκνοῖς χρώμενοι 7, 44, 5. vgl. 2, 40, 1. 3, 10, 3. 11, 2. 8, 104, 4? δίκαια τάδε λέγεσθαι 1, 42, 1. τὴν Π. ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι 1, 71, 4. ἔχει μὲν τάλαντα σταθμόν 2, 13, 5. ἰσφορὰν δὲ τάλαντα ἐξέπεμψαν 3, 19, 1. vgl. 1, 99, 3. προσιόντων τετρακοσίων τάλαντων φόρου 2, 13, 3. Νεοδαμῶδεις τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι 7, 58, 3. ἔφερον οὐδὲ ταῦτα ἱκανά 7, 75, 6. ἐτείχιζον τὰ Μέγαρα φρούριον 6, 75, 1. vgl. 2, 26, τὸ τεῖχος ἱκανὸν αἴρειν 1, 90, 3. τοὺς Α. κατοικίζων ὑπηκόους 6, 84, 2. 4, 102, 2. τὴν πόλιν παρεσκευάσαμεν αὐταρχεσιάτην 2, 36, 2. vgl. 1, 142, 1. αἰχμαλώτους ἔλαβον 1, 30, 1. ζῶντας (αὐτοὺς) ἔλαβον 5, 3, 2. δοῦναι Μαγνησίαν ἄρτον 1, 138, 6. ναῦς ἐξέπεμψαν φυλακὴν 2, 26. vgl. πρότερος, πρῶτος, ὕστερος, ὕσιαιος, ὀλιγος, πολὺς, Adjectiv, Neutrum, Nominativ u. Artikel 7.

Präpositionen. ἐς ἔπειτα 1, 123, 1? 130, 2? ἐς ὄψε 3, 108, 2. vgl. αἰεὶ, αὐθις, μέχρι, ἕως. ἀντίπαλον ἐς ἐν ὄνομα 1, 3, 4. τρόπων ἐξ οἴων 2, 36, 3. ἡμέρας περὶ τέσσαρας 1, 117, 1. 6, 74, 2. vgl. οὐδέ, μηδέ, Genitiv 2, f. παρὰ δικασταῖς ὑμῖν 1, 73, 1. ὡς ἐς παιρῖδα ταύτην 4, 41, 2. ὡς παρὰ εὐεργέτας Ἀθηναίους 6, 50, 4. ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ' ἡμᾶς 6, 82, 4. vgl. 3, 53, 1. ὑπὸ ὑμῶν, Δωριῆς Δωριέων 6, 80, 3. vgl. 5, 9, 1. nach καὶ wiederholt 7, 56, 2. nicht wiederholt 1, 59? 6, 87, 4? 8, 106, 4. nach ἤ 7, 77, 1. vgl. 47, 3. 8, 8, 2. nur einmal bei verschiedenen Casus 6, 34, 4? (πρός aus ἐς erg. 4, 35, 1.) 7, 47, 3. 77, 1. 8, 8, 3. bei δέ 1, 141, 6. 6, 78, 1. bei ἤ 4, 44, 2. 5, 111, 3. 7, 47, 3. vor dem Rel. wiederholt 2, 86, 1. nicht 1, 28, 2. vgl. 1, 1, 2. 3, 17, 1. 5, 79, 2. 8, 76, 3. παρὰ ᾧ für παρὰ ταῦτα ᾧ 4, 19, 2. ἐν τοῖς ἐν- 1, 54, 1. ἐσθῆς μετρία καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον 1, 6, 3. ὀμαλώτατον τε καὶ περὶ τὸ ὕδωρ 4, 31, 2. αὐτὸ τε καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας 4, 3, 2. vgl. 30, 1. ἐς ἄνδρας εἴκοσιν ἐνέμειναν 3, 20, 2. vgl. ἐς, κατά II, περί III. ἐν τοῖς ἐν- 1, 54, 1. vgl. ἐς, ἐπί, κατά, περί, Genitiv 1, f. Präsens 3, 47, 1. vgl. ἀλίσκεσθαι,

αἰσθάνεσθαι, πυνθάνεσθαι. durch πρότερον auf die Vergangenheit bezogen 1, 41, 3. φησί 6, 84, 3. vgl. 1, 42, 1. 3, 40, 4. ἀμαρτάνειν 1, 92. vgl. ἀδικεῖν, κρατεῖν (6, 80, 2), ἡσασθαι. u. Particip g. E. ἔσιν ὄ für ἦν ὄ 2, 13, 6. von Bevorstehendem 6, 68, 2? εὐθύς ἐλευθεροῦσθαι 7, 56, 2. ἐλευθεροῦσιν 2, 8, 3. vgl. 1, 53, 2. 3, 58, 4. 4, 95, 2. 6, 10, 3. 34, 4. 68, 2. ὀλοφύρομαι 2, 44, 1. von Unausbleiblichem 6, 91, 2. vom Versuche 2, 62, 5. 4, 12, 3. 6, 38, 1. 61, 3. 89, 1.

Prolepsis 3, 38, 2. 4, 63, 1. vgl. Anticipation.

Pronomina nicht auf den nächsten Begriff bezogen 3, 33, 1. vgl. Relativ. μου ὁ λόγος 6, 92, 2. ἡ αὐτοῦ ἀρχή 8, 48, 4. persönliche. für reflexive 2, 71, 2. 6, 34, 1. so σφῶν etc. 2, 65, 9? No vermisst 2, 62, 2. 6, 34, 4. 68, 3. ἐγὼ wenig betont 6, 34, 6. für den Staat des Redenden 1, 137, 4. 6, 78, 1. μοί und ἐμοί 1, 3, 1. 2, 60, 4. 4, 64, 2. 5, 10, 5. ἡμῶν nicht eingeschoben 6, 89, 1. eingeschoben 1, 32, 3. σφεῖς 4, 114, 5. 5, 38, 4? 46, 3. 65, 6. παῖδες σφῶν 2, 72, 3. vgl. 8, 90, 2. ἡ γῆ, σφῶν 1, 25, 2. vgl. 91, 3. 4, 8, 1. 108, 1. 8, 1, 3. 25, 3. 90, 2. 91, 3. σφῶν οἱ ξύμμαχοι 1, 25, 2. vgl. 5, 83, 3. σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ 8, 96, 2. σφῶν ἡ πόλις 1, 25, 2. vgl. 8, 24, 4. zw. τοὺς ψιλοὺς τοὺς σφῶν 6, 64, 2. σφῶν eingeschoben 1, 25, 2. (7, 48, 1.) σφῶν etc. in Bedingungssätzen 1, 20, 1. 8, 71, 2. in relativen Sätzen 1, 26, 2. 115, 5. 4, 109, 1. in temporalen 1, 30, 3. 115, 5. 8, 90, 2. nach ὅπως 1, 126, 1. 8, 38. nach μή 1, 91, 2. 8, 72, 2. nach ὅτι weil 1, 55, 3. 2, 27, 2. aufs Gedankensubject bezogen 1, 23, 2. 37, 1. 2, 27, 2. 136, 2. 3, 31, 1. 4, 113, 2. 7, 70, 2. aufs nächste 2, 65, 9. auf ein Collectiv 5, 73, 1. σφᾶς zw. 5, 49, 1. 6, 61, 4. beim Inf. (für σφεῖς) 3, 24, 1. 6, 96, 1. 7, 21, 3. auf eine einzelne Person bezogen 1, 62, 2. 3, 111, 2. 113, 1. 4, 28, 1. 29, 3. 70, 3. 5, 6, 3. 15, 1? 58, 4. 73, 2. 6, 96, 1. 7, 4, 5. 21, 3. 42, 5. 8, 20, 2. 71, 2. 88. so σφίσι 7, 31, 3. 8, 31, 3. σφῶν 8, 46, 4. 90, 2. σφίσι 5, 38, 2. 41, 1. σφίσι für αὐτοῖς 3, 108, 3. 4, 61, 3. 7, 3, 1. ergänzt beim Particip ἡμᾶς 2, 61,

1. 87, 1. ὑμᾶς 1, 78, 3. 7, 12, 2. 14, 3. σφᾶς 7, 1, 1. αὐτούς 2, 90, 3. 7, 83, 1. αὐτοῖς 1, 118, 2. 3. vgl. 6, 50, 3 u. zu 3, 81, 3. beim Medium 4, 28, 4.

Reflexiv. αὐτοῦ u. αὐτοῦ 1, 36, 4. 2, 13, 1. 65, 1. 81, 3. 3, 22, 4. 4, 29, 3. 91, 2. 110, 2. 5, 64, 2. 8. 76, 2. 85, 2. τῶν ἑαυτῶν 2, 84, 2? auf das Gedankensubject bezogen 1, 17, 1. vgl. 6, 70, 2. αὐτῶν u. σφῶν αὐτῶν 1, 60, 1. 79, 1. 2, 4, 4. 5, 114. 6, 68, 3. τὸ αὐτῶν ἐκποριζώμεθα 1, 82, 2. (ὑμᾶς αὐτούς 4, 38, 2.) σφᾶς αὐτούς 2, 49, 3. σφῶν αὐτῶν etc. 2, 21, 3. 68, 5. 5, 64, 2. 114. 7, 48, 4. 8, 86, 3? vgl. 1, 25, 2. 3, 81, 3. für σφῶν 7, 48, 4. 8, 65, 1. nicht αὐτοῖς σφίσι 8, 70, 2. ἐν σφίσι 8, 25, 6. 7, 44, 4. 6, 103, 3. 8, 63, 3. vgl. 6, 77, 1. τῆς ἡμετέρας αὐτῶν 6, 68, 3. vgl. σφέτερος.

Relativ. πέμψαι ἃ̄ ἐπέμψαν 6, 75, 3. nicht auf den nächsten Begriff bezogen 1, 93, 3. 2, 72, 2. nur zu dem Particip gehörig 2, 39, 1. (3, 105, 1.) 5, 1, 2. 9, 3. 6, 17, 2. 91, 6. von c. erg. Worte regiert 1, 35, 3. vor εἶ 4, 131, 1. vor πρὶν 2, 53, 3. σωφρόνων ἀνδρῶν οἴτινες 4, 18, 2. νεώτερος, οὗς 6, 13, 1. γυναικεῖος, αἶ 2, 45, 2. τὸ εὐτυχές οἱ 2, 44, 1. 3, 45, 5. 6, 14, 7, 68, 1. auf e. nicht genannten Begriff bezogen 1, 68, 3. 140, 6. mit c. Apposition 1, 40, 4. mit dem Ge. 1, 115, 1. 2, 67, 4. 4, 12, 2. 6, 69, 3. 100, 1. 7, 43, 3. 48, 2. τῆς τροπῆς ἄς ναῦς διέφθειραν 2, 92, 3. als Casus 6, 30, 1. (αὐται) ἐφ' ἄς 20, 2. περὶ ὧν für περὶ τούτων ἃ̄ 1, 85, 2. ἀφ' ὧν für ἀπὸ τούτων ἀφ' ὧν 2, 65, 9. (für ταῦτα ἀφ' ὧν 2, 48, 2.) ἐξ ὧν γαίνονται 5, 9, 4. ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἴων κακοπαθεῖ 2, 41, 2. περὶ ὧν für περὶ τούτων ἃ̄ 2, 40, 3. mit dem Ind. Fu. 1, 90, 3. 3, 16, 3. nicht mit dem Conj. 7, 25, 1. mit dem Inf. 2, 13, 4. zwei ohne Copula 5, 7, 1. zwei durch καὶ verbunden 6, 89, 5. dem Prädicat nicht assimilirt 1, 35, 4. οὗ — καὶ ὃ 6, 4, 3. vgl. die einzelnen Relative ὅς etc.

Satz. ein selbständiger einem relativen angefügt 1, 42, 1. 106, 1. 2, 4, 3. 41, 2. 72, 1. 84, 1. 6, 10, 1. 11, 1. 7, 29, 4. 81, 5. vgl. ἀλλά, θε, καί, τε.

einem andern relativen 6, 89, 5. 101, 1. vgl. 4, 92, 2. einem finalen 6, 18, 4. ein Nebensatz dem Hauptsatze coordinirt 1, 6, 4. 3, 10, 1. 6, 39, 2. relative und hypothetische Sätze verbunden 1, 144, 3. ein rel. Zwischensatz aufs Folgende bezogen 2, 100, 3. 6, 2, 4. ein Satz als Subject 5, 109. vgl. 3, 2, 1. 6, 85, 1. als Object 2, 41, 2. 3, 66, 2. 6, 8, 3. vgl. 1, 140, 2. 7, 60, 2. vgl. ὅς, ὅστις, ὅσος.

Singular. λήθη οἱ ἐπιγιγνώμενοι ἔσονται 2, 44, 2. material. χάλιξ 1, 93, 3. κέραμος etc. 2, 4, 1. 4, 90, 2. μέταλλον 1, 100, 2. καρπός 3, 15. κύαμος 8, 66, 1. δᾶς 7, 53, 4. ἀσπίς 6, 58, 2. collectiv 6, 31, 5. 77, 2. στρατιώτης 2, 11, 2. ὁ πολέμιος 2, 41, 2. 4, 10, 3. ὁ ἐχθρός 6, 38, 3. ὁ ὑπήκοος 2, 41, 2. ὁ ἰκέτης 3, 103, 2. vgl. πέλας. ὁ Συρακόσιος 6, 78, 1. 2. 84, 3. distributiv 2, 70, 2. vom Vertreter einer Stadt 4, 64, 1. 92, 5. vgl. 5, 38, 1. 6, 18, 3. 80, 2. ἄλλος, ἐγώ, τίς. γνοῦς — ἔπαυσαν 4, 37. vgl. ἕκαστος, τίς, Plural.

Stellung 1, 6, 2. 11, 2. 38, 3. 41, 1. 64, 1. 72, 2. 78, 3. 84, 2. 129, 1. 2, 5, 3. 15, 2. 37, 1. 43, 1. 52, 3. 3, 39, 1. (2.) 58, 2. 6, 20, 3. 32, 3. 65, 2. 76, 4. 7, 22, 1. 41, 2. 82, 1. 8, 5, 3. 92, 10. vgl. 3, 22, 2. 67, 4. 100, 2. 111, 2. 4, 27, 3. 5, 65, 6. 101. 6, 18, 6. 33, 3. 76, 4. 92, 1. vgl. Artikel 8 u. Hyperbaton. 6, 36, 1. 7, 22, 1. 36, 5. die erste Stelle kündigt Neues an 1, 145, 2. 4, 98, 5. das Subject vor ἵνα 4, 87, 2. Ge. vor ἦν 6, 79, 1. vgl. εἶ, ἦν, ὕπ, ὡς (1, 134, 1. 3, 89, 2.), ὅς, μή, ἀλλά, μέν, τέ, πρῶτον u. Adverbium.

Structur 4, 85, 4. doppelte 1, 27, 1. zwei zusammengezogen 1, 23, 5.

Subject 5, 81, 2. erst in weiterer, dann in engerer Sphäre 1, 100, 3. 6, 74, 2. vgl. 1, 10, 7. umgekehrt 3, 98, 1. 5, 61, 3. (81, 2.) 6, 3, 2. 7, 86, 6. der Hauptbegriff 3, 89, 2. gewechselt 1, 2, 4. 3. 2. 2, 3, 1. 3. 3, 115, 2. 4, 108, 1? Uebergang von e. persönlichen zu e. sachlichen 1, 51, 3? das der ganzen Darstellung erg. 1, 2, 3. 13, 4. der Sing. aus dem Plu. erg. 3, 17, 2. umgekehrt 3, 82, 7. der Name des Volkes aus dem des Landes 2, 66. 4, 53, 2. 6, 34, 1. 62, 2. 8, 61, 1. vgl. 6, 44, 3. 100, 2. ἀποικοι aus ἀποικία 1, 34,

1. vgl. 1, 72, 1. *ταῦτα* aus *πάντα* 6, 46, 3. *τὰ γεγραμμένα* aus *ἔγραφα* 1, 97, 2. *τὸ παιωνίζειν* aus *παιωνισμός* 7, 44, 6. *τείχη* aus *τειχίζειν* 1, 90, 2. *ἄνθρωποι* erg. 2, 11, 3. 51, 2. 3. 3, 42, 4. 4, 130, 2. 5, 54, 1. 7, 69, 2. *πινάς* beim Inf. erg. 3, 44, 2. (5, 55, 2.) *ὑμᾶς* 3, 13, 3. 7, 63, 2. vgl. Pronomina. *διάστημα* 4, 66, 3. das Subject (es) fehlt 1, 51, 2. 95, 2. 3. 127, 2. 2, 3, 2. 4, 10, 4. 28, 4. 66, 3? 132, 1. 5, 49, 2. 64, 3. bei *πέπανται* etc. 1, 6, 4. 137, 4. 2, 75, 3. 7, 14, 2. vgl. *ἔτοιμάζειν*, *παρασκευάζειν* u. Neutrum *διάκειται* 4, 92, 3. *ξυνοίσει* 2, 44, 2. *ὁ διαλύσων ἦν λόγος ἔχυρός* 3, 83, 1. bei e. Neu. Plu. das Verbum im Plu. 1, 57, 1. 7, 58, 1. 8, 10, 1. Collective mit dem Plu. 2, 18, 3.

Substantiv. *πληθος* von geringer Zahl 4, 10, 4. 6, 104, 4. vgl. 7, 63, 2. *κακία* als Ruf 3, 58, 1. *ἀρχή* Herrschsucht 3, 82, 8. *ξυγγνώμη* Prädicat 1, 32, 4. ein S. aus e. folgenden erg. 2, 7, 2. aus e. Verbum 1, 141, 6. vgl. Subject. *ἀδελφῆ κόρη* 6, 56, 1. *ἱππῆς Ἕλληνες* 5, 6, 4. *οἱ Λυγκησῖαι ὀπλίται* 4, 124, 3. *οἱ πομπῆς οἱ ὀπλίται* 6, 58, 1. *ὁ στρατιώτης ὄμιλος* 6, 24, 3. *ἐν γῆ στρατός* 4, 10, 4. vgl. zu 1, 6, 3. 4, 96, 2.

Superlativ. ohne Artikel 2, 42, 3. 51, 2. *μεγίστη τῶν Ἑλλήνων* 4, 60, 1. *ἐπὶ πλείστον ἂν ἴσμεν χρόνον* 1, 18, 2. vgl. 5, 105. *ἐν τοῖς πρώτοις* s. *ἐν* S. 256, a. *ἀξιολογιώτατος τῶν προγεγενημένων* 1, 4, 1. vgl. 1, 10, 3. 7, 66, 2.

Tautologie 1, 120, 4. 8, 86, 3.

Tempora verschiedene verbunden 1, 3, 2. 131, 2. 6, 102, 2.

Thukydides überlebte den Krieg 4, 48, 4. zog Erkundigungen von beiden Seiten ein 7, 44, 1. widerspricht dem Herodot 1, 20, 4. 89, 3. 126, 3. 137, 4. 2, 8, 2. 6, 5, 4. rechtfertigt eine Rede 4, 17, 2. übertreibt 1, 23, 2. 5, 60, 3? *sophistisch* 1, 36, 1. 3, 13, 2. wiederholt sich 2, 51, 1. vgl. 1, 13, 5. 20, 2. 4, 41, 2. Mangel der letzten Durchsicht 1, 22, 2. 8, 66, 4. Unordnung 1, 23, 1. Ungehöriges 1, 84, 4. Vergessenes 7, 9, 1.

Uebergang 1, 128, 2? 2, 65, 7?

8, 76, 4? 78, 2. von Allgemeinem zum Besondern 1, 71, 1. 2, 61, 1. 6, 18, 2. 92, 4. 7, 44, 2. vom Feldherren zu den Untergebenen 2, 75, 1. 3, 51, 3. vom Da. zum Ge. 2, 42, 1. 4, 52, 3. vom Ac. zum Inf. 1, 67, 3. 6, 8, 2. vom Plu. zum Sing. 1, 120, 3. umgekehrt 2, 35, 3. 85, 2. 3, 112, 3. 8, 72, 2. 99, 1. vgl. Subject. vom Fe. z. Masc. 1, 110, 2. 7, 25, 2. 8, 101, 1. umgekehrt 2, 91, 3. vgl. 6, 53, 1. 88, 5? ähnlich 2, 83, 4. vgl. Congruenz. vom Ind. z. Inf. 1, 3, 2. z. Conj. (mit *ἄν*) 4, 18, 2. 92, 2. vom Opt. z. Ind. 4, 62, 1. 8, 50, 1. vom Inf. z. Ind. 5, 14, 1. z. Ipv. 8, 37, 3. vom Part. zum Inf. 1, 72, 1. 3, 94, 3. 6, 72, 4. 78, 2. 8, 45, 5. z. Verbum finitum 1, 57, 2. 126, 7? 2, 29, 4. 47, 2. 4, 72, 1. 100, 1. 7, 13, 2. 15, 2. von *ὄτι* zum Inf. 3, 71. 8, 5, 2. von e. rel. Satze zu e. selbständigen 2, 72, 1. 74, 2. 4, 42, 2. 8, 76, 5. 96, 1. von der obliquen zur directen Rede 1, 139, 3. vgl. Satz, Verbindung, *ἀλλά, μέν, δέ, καί, τέ*.

Ungenauigkeit 1, 23, 2. 3. 8, 90, 4.

Verbale 1, 72, 1. mit dem Ac. 1, 72, 1. 86, 2. 8, 65, 3. *πολεμητέα* etc. 1, 88. 7, 60, 1.

Verbindung. e. Adj. u. Adv. 8, 48, 6. e. Da. u. e. Pröp. mit ihrem Casus 1, 32, 4. 2, 44, 2. 4, 20, 4. 88. 5, 111, 3. 6, 86, 2. 7, 57, 1. 84, 1. e. Da. u. e. Particip 2, 51, 1. 76, 3. 3, 58, 3. 4, 12, 2. 6, 24, 2. e. Pröp. u. e. Particips 1, 26, 3. 3, 25, 2. 5, 52, 2. e. Pröp. mit ihrem Casus u. e. Adj. 7, 40, 4. und e. Particip 1, 26, 3. 5, 52, 2. vgl. *ἀλλά, μέν, δέ, καί, τέ, εἶ, ὅς, ὅσος, ὅστις*.

Verbum. auf *σεῖεν* 1, 33, 3 u. z. Mark. 52. — *ἴασιν* u. — *ῥούσιν* 4, 25, 3. *ἀποδιδόναι* Rückgabe bewirken 5, 45, 2. *ἔρωτῶν* fragen lassen 1, 5, 2. wollen 1, 28, 3. vgl. Präsens u. Imperfect. aus e. bestimmten e. allg. erg. 1, 17, 2. e. andres als folgt schwebt vor 1, 18, 7. e. transitives intr. 4, 76, 4. im Plu. wo das Subj. ein Neu. Plu. 1, 58, 1. 8, 10, 1. bei mehrern Subjecten dem nächsten angefügt 1, 42, 1. 82, 2. 102, 3. 4, 38, 2. 7, 87, 6. 8, 63, 1. (so das Particip 4, 74, 1. 112, 2). dem

wichtigsten 4, 112, 2. 7, 43, 2. 75, 1. 8, 63, 1. dem Subject bei ἤ 8, 29, 2. der Apposition 7, 37, 2. vgl. 44, 1. dem Prädicat 1, 10, 1. 3, 112, 1. 4, 102, 2. 5, 49, 2. 6, 4, 3? 6, 77, 1. so ὅν 5, 4, 3. vgl. εἶναι. bei verbundenen Sätzen das gemeinschaftliche V. zum ersten gestellt 1, 16. 19. 21, 1. 87, 4. 109, 3. 112, 2. 4, 90, 2. 6, 7, 3. 57, 8. 68, 4. 75, 1. 83, 1. 7, 54. 8, 79, 3. bei οὔτε — τε 4, 9, 4. 36, 3. ἐξ ὧν γαίνονται etc. 5, 9, 4. vgl. Elipsis, Ergänzungen und Subject.

Verdoppelung 2, 51, 1.

Verkettungen 1, 16. 132, 6. 3, 66, 2. 4, 48, 2. 8, 27, 3.

Vermischung. des Haupt- u. des epexegetischen Satzes 3, 12, 1. 4, 125, 1. der or. recta u. obl. 4, 97, 3.

Verse 2, 49, 3. 6, 36, 1.

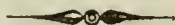
Vocativ. mit folg. Artikel 2, 11, 1. vor δεί 3, 104, 6. vgl. Nominativ.

Wechsel des Numerus 1, 13, 1. der Construction 1, 1, 1. 3, 2. 65, 1. 82, 1. 84, 4. 141, 1. 2, 44, 3. 3, 71, 1. 6, 17, 2. 72, 4. 8, 87, 4.

Wiederholung 1, 18, 3. 87, 2. 3, 7, 3. 68, 1. 4, 36, 3. 44, 3. 5, 22, 2. 6, 18, 6. 69, 3. 7, 33, 2. 42, 5. 70, 8. 8, 27, 2? 48, 1. 57, 2. 99, 1 u. 4, 73. 2. οὐν.

Wortspiel 1, 86, 2

Zahl. eine indeclinabele ohne Artikel als Ge. 4, 38, 4. oder Ac. 4, 93, 4. 94, 1. vgl. Numeralia.

Chronologische Uebersicht

der vom Thukydidēs dargestellten Begebenheiten des peloponnesischen Krieges. Vgl. Clarisse ad Thucydideam belli Peloponnesii epocham. Lugduni Batavorum 1838.

431 f. v. Ch. G. erstes Jahr 2, 2, 1. 47, 1.

Ol. 87, $\frac{1}{2}$, Arch. Pythodoros und Euthydemos.

Die Thebäer überfallen Platäa, gegen den Anfang des Frühlings 2, 2, 1 ff. Achtzig Tage später τοῦ θέρους καὶ τοῦ σιτοῦ ἀκμάζοντος (2, 19, 1) fällt Archidamos in Attika ein 2, 10—12. 18—23. Seezug der Athener gegen den Peloponnes 1, 17, 3. 23, 1. 25. 30; gegen Lokris und Euböa 26. Vertreibung der Aegineten 27. Sonnenfinsterniss am 3 August 28. Einfall in Megaris im Spätherbst (φθινόπωρον) 31, 1 f. Im Winter Zug der Korinthier nach Astakos 33, und Bestattung der Gefallenen zu Athen 34 ff.

430 f. v. Ch. zweites Jahr 2, 47, 1. 70, 3.

Ol. 87, $\frac{2}{3}$, Arch. Euthydemos und Apollodoros.

Zweiter Einfall des Archidamos 2, 47. 55. Dauer von vierzig Tagen 57. Gleichzeitig eine pestartige Seuche zu Athen 47—54, zwei Jahre dauernd 3, 87, 1. Seezug der Athener gegen den Peloponnes 2, 56, und gegen Potidäa 58. (Itamenes erobert Kolophon 3, 34, 1.) Apologie des Perikles 2, 59—64. Zug der Peloponnesier gegen Zakynthos 66. Gegen das Ende des Sommers (68, 1.) Zug der Athener nach Akarnanien 68, 4; gegen den Peloponnes wie gegen Karien und Lykien im Winter 69. Potidäa erobert 70.

429 f. v. Ch. drittes Jahr 2, 71. 103.

Ol. 87, $\frac{3}{4}$, Arch. Apollodoros und Epameinon.

Archidamos gegen Platäa 71—77. Gleichzeitig Schlacht bei Spartolos, ἀκμάζοντος τοῦ σιτοῦ 79, 1. Nicht lange darauf (80, 1) Schlacht bei Stratos 80—82. In denselben Tagen (83, 1) Seesieg des Phormion 83—84, und etwa sieben Tage später (86, 3) zweite Schlacht 86, 3—92, 3. Tod des Perikles, 2 Jahr und 6 Monate nach dem Anfange des Krieges 2, 65, 3. Ummauerung Platäas beendet um den Anfang des Herbstes 78, 2. Im Anfange des Winters (93, 1) Versuch gegen den Peiräeus 93 f. Gleichzeitig (95, 1) Sitalkes Zug gegen den Perdikkas 95—101. Im Winter Phormions Zug nach Akarnanien 102, 1; im Frühling kehrt er nach Athen zurück 103.

428 f. v. Ch. G. viertes Jahr 3, 1. 25, 2.

Ol. 87, 4 u. 88, 1, Arch. Epameinon und Diotimos.

Dritter Einfall des Archidamos in Attika ἅμα τῷ σιτῷ ἀκμάζοντι 3, 1. Gleich darauf Abfall der Lesbier 2, 1. Züge des Asopios 7. Lesbische Gesandte zu Olympia bei der Feier der 88 Ol. (8). Zur Zeit der Ernte (15) beiderseitige Rüstungen 15, 16. Paches nach Lesbos geschickt περὶ τὸ φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον 18, 2; Lysikles zu den Bundesgenossen, Geld einzutreiben, im Anfange des Winters 18 f. Ausbruch einer Anzahl Platäer 20—24. Saläthos nach Mytilene geschickt am Ende des Winters 25, 1.

427 f. v. Ch. fünftes Jahr 3, 26, 1. 88, 2.

Ol. 88, $\frac{1}{2}$, Arch. Diotimos und Eukles.

Vierter Einfall des Archidamos in Attika 26, 1. Unterwerfung Mytilenos 27 f., sieben Tage später Alkidas in Erythräa 29, 2. Seine Züge 33—34. 69. Pyrrha und Eresos unterworfen 35. Schicksal der Lesbier 49. 50. Minoa erobert 51. Zu derselben Zeit des Sommers ergeben sich die Platäer 52, 1; im 93sten Jahre nach ihrer Verbindung mit Athen 68, 3. Vorgänge auf Kerkyra 70—81. 85. Am Ende des Sommers Laches nach Sikilien geschickt 86, 1. Im Winter wieder die Seuche zu Athen, noch ein Jahr dauernd 87, 1. Zug der Athener und Rheginer gegen die äolischen Inseln 88.

426 f. v. Ch. sechstes Jahr 3, 89, 1. 116, 2.

Ol. 88, $\frac{2}{3}$, Arch. Eukles und Euthydemos.

Vorfälle in Sikilien 90. Züge des Nikias 91. Gleichzeitig Heraklea in Trachis gegründet 92. Um dieselbe Zeit mehrere Züge des Demosthenes und seine Niederlage 94—98, wie auch ein Sieg des Laches 99. Die Lakedämonier schicken den Aetoliern Hülfsstruppen *περὶ τὸ φθινόπωρον* 100, 1. Ihre Züge 101 ff. Im Winter Gefechte in Sikilien 103. Delos gereinigt 104. Kämpfe in Akarnanien 105—114. vgl. 102. Züge in Sikilien 115.

425 f. v. Ch. siebentes Jahr 4, 1. 51.

Ol. 88, $\frac{3}{4}$, Arch. Euthydemos und Stratokles.

Züge in Sikilien, *περὶ σιτου ἐκβολήν* 4, 1, 1 f. vgl. 6, 2. Um dieselbe Zeit des Frühlings, *πρὶν τὸν σῆτον ἐν ἀκμῇ εἶναι*, Einfall der Peloponnesier in Attika und Entsendung einer athenischen Flotte nach Sikilien 2, 1 f. Demosthenes befestigt Pylos 3—5. Die Peloponnesier ziehen nach 15tägigem Aufenthalt aus Attika ab 6, 2. Gleichzeitig erobern die Athener Eon 7. Kämpfe bei Pylos 8—14. Unterhandlungen 15—23. Gefechte in Sikilien 24—26. Kämpfe gegen die Lakedämonier auf Sphakteria 27—41. Gleich darauf Sieg gegen die Korinthier 42—45. Um dieselbe Zeit Metzelleien auf Kerkyra 46—48. Am Ende des Sommers erobern die Athener Anaktorion 49. Im Winter Artaphernes gefangen 50. Die Chier müssen ihre Mauer niederreißen 51.

424 f. v. Ch. achttes Jahr 4, 51, 1. 116, 2.

Ol. 88, 4 u. 89, 1, Arch. Stratokles und Isarchos.

Sonnenfinsternis am 21 Merz und Erdbeben *τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἰσταμῆνον* 52, 1. Die Athener unterwerfen Kythera 53—55, besiegen eine lakonische Mora und erobern Thyrea 56 f. Aussöhnung der Sikelioten 58—63. Vorgänge in und bei Megara 66—75. Athener bei Antandros und im Pontos 75. Demosthenes und Hippokrates Versuche gegen Böotien 76 f. Brasidas zieht durch Thessalien und unterstützt den Perdikkas 78—83, kommt nach Akanthos, *ὀλίγον πρὸ τρυγῆτου*, *τοῦ καρποῦ εἰ ἐξω ὄντος* 84, 1. 2. Akanthos und Stageiros fallen ab 88. Im Anfange des Winters Schlacht bei Delion 89—99. Sitalkes stirbt 101, 4. Nach der Schlacht Demosthenes bei Sikyon besiegt 101, 2. 3. Siebzehn Tage nach der Schlacht bei Delion dieser Ort erobert 101, 1. Amphipolis fällt zum Brasidas ab 102—108; die meisten Städte Aktes 109. Er erobert Torone 109—116.

423 f. v. Ch. neuntes Jahr 4, 117, 1. 135, 2.

Ol. 89, $\frac{1}{2}$, Arch. Isarchos und Ameinias.

Einjähriger Waffenstillstand im Frühling 117, 1, *τετράδι ἐπὶ δέκα τοῦ Ἑλαφηβολιῶνος μηνός* 118, 9. Zwei Tage vorher (122, 3) fällt Skione ab 120—122; darauf Mende 123. Brasidas und Perdikkas gegen Arrhibäos 124—128. In denselben Tagen (129, 2) nach Thrake geschickt erobert Nikias Mende 129, 2—130, und belagert Skione 131. Die Thebäer zerstören die Mauern der Thespier und der Tempel der Hera zu Argos brennt ab 133. Im Winter Kampf der Mantineer und Tegeaten 134. Versuch des Brasidas gegen Potidäa 135.

422 f. v. Ch. zehntes Jahr 4, 135, 2. 5, 24, 2.

Ol. 89, $\frac{2}{3}$, Arch. Ameinias und Alkäos.

Kleon nach Thrake geschickt *μετὰ τὴν ἐπεχειρίαν* 5, 2, 1. Torone erobert 2. 3. Um dieselbe Zeit Phäax nach Sikilien geschickt 4, 1. Brasidas erobert Galepsos 6, 1. Schlacht bei Amphipolis 6—11. Lakedämonier in Heraklea 12. Gleich nach der Schlacht Friedensverhandlungen 14—17. Friede *Ἐλαφβολιῶνος μηνὸς τετάρτη φθίνοντος* 19, 1. vgl. 20, 1. Kurz darauf (24, 2) Bündniss 22—24.

421 f. v. Ch. eilftes Jahr 5, 25, 1. 39, 2.

Ol. 89, $\frac{3}{4}$, Arch. Alkäos und Aristion.

Umtriebe der Bundesgenossen 5, 27—31. Gleichzeitig Skione erobert 32, 1. Mehrfache Fehden 32—35. Verdächtigungen 35. Im Winter allerlei Verhandlungen 36—39, *πρὸς ἔαρ* 39, 2. Die Olynthier erobern Mekyllerna 39, 1.

420 f. v. Ch. zwölftes Jahr 5, 40, 1. 51, 2.

Ol. 89, 4 u. 90, 1, Arch. Aristion und Astyphilos.

Im Frühling Verhandlungen der Argeier mit den Lakedämoniern 40. 41. Missbelligkeit dieser mit den Athenern 42—43; deren Vertrag mit den Argeiern, Mantineern und Eleern, dreissig Tage vor den Olympien zu Argos etc., zehn Tage vor den grossen Panathenäen zu Athen zu erneuern 47, 12. Olympien 49, 1. Im Winter die Herakleoten besiegt 51.

419 f. v. Ch. dreizehntes Jahr 5, 52, 1. 56, 5.

Ol. 90, $\frac{1}{2}$, Arch. Astyphilos und Archias.

Gleich im Anfange des Sommers übernehmen die Böoter Heraklea 52, 1. Alkibiades im Peloponnes 52, 2. Fehde der Epidaurier und Argeier 53. Die Argeier gegen Epidauros *τοῦ πρὸ τοῦ Καρνείου μηνὸς τετράδι φθίνοντος* 54, 3. 55, 3. Im Winter Lakedämonier zu Epidauros 56, 1. Die Athener erklären den Frieden von ihnen für gebrochen 56, 3. Die Argeier gegen Epidauros, *πρὸς ἔαρ ἡδὴ* 56, 5.

418 f. v. Ch. vierzehntes Jahr 5, 57, 1. 81, 2.

Ol. 90, $\frac{2}{3}$, Arch. Archias und Antiphon.

Auszug der Lakedämonier und ihrer Verbündeten gegen die Argeier *τοῦ θέρους μεσοῦντος* 5, 57, 1. 57—60. Schlacht bei Mantinea 61—74. Die Karneien 75, 2. Nach denselben gleich im Anfange des Winters ein Vertrag 76. 77. Bündniss 78. 79. Auch mit den Mantineern 81, 1. Demokratie in Sikyon und Argos, *πρὸς ἔαρ ἡδὴ* 81, 2.

417 f. v. Ch. funfzehntes Jahr 5, 82, 1. 83, 4.

Ol. 90, $\frac{3}{4}$, Arch. Antiphon und Euphemos.

Die Demokratie in Argos wieder hergestellt 82. Im Winter Zug der Lakedämonier dahin 83.

416 f. v. Ch. sechzehntes Jahr 5, 84, 1. 6, 7, 4.

Ol. 90, 4 u. 91, 1, Arch. Euphemos und Arimnestos.

Krieg der Athener gegen Melos 84. Im Winter Eroberung 116. Fehden um Orneä 6, 7, 1—3. Zug der Athener gegen Makedonien 7, 3 f.

415 f. v. Ch. siebzehntes Jahr 6, 8, 1. 93, 4.

Ol. 91, $\frac{1}{2}$, Arch. Arimnestos und Chabrias.

Im Frühling athenische Gesandte aus Sikilien heimgekehrt 8, 1. Zug nach Sikilien *θέρους μεσοῦντος* 30, 1. Erste Unternehmungen 46—52. Zurückberufung des Alkibiades 53. 61. Hykkara erobert 62. Im Winter Rüstungen gegen Syrakus 63. Die Athener treffen vor der Stadt ein 64—66. Schlacht 66—71. Abzug, *χειμῶν γὰρ ἦν* 71, 2. Sie liegen 13 Tage vor Messene, *χειμάζοντες* 74, 2. Syrakosische und athenische Gesandte zu Kamarina 75—88. Die Sikeler 88. Alkibiades zu Sparte 88—93.

414 v. Ch. achtzehntes Jahr 6, 94, 1. 7, 18, 5.

Ol. 91, $\frac{2}{3}$, Arch. Chabrias und Peisandros.

Gleich im Anfange des Frühlings ziehen die Athener gegen Megara in Sikilien 94, im Sommer gegen Syrakus 97. Kämpfe und Arbeiten daselbst 97—103. Gylippos 104. vgl. 93. Friedensbruch der Athener gegen die Lakedä-

monier 105. Gylippos erste Unternehmungen 7, 1—8. Am Ende des Sommers Athener vor Amphipolis 9. Im Winter Ankunft der Gesandten des Nikias zu Athen 10. Eurymedon nachgeschickt *περὶ ἡλίου τροπᾶς τὰς χειμερινάς* 16, 2.

413 v. Ch. neunzehntes Jahr 7, 19, 1. 8, 6, 5.

Ol. 91, $\frac{3}{4}$, Arch. Peisandros und Kleokritos.

Gleich im Anfange des Frühlings Einfall der Peloponnesier in Attika 19. Gleichzeitig senden die Athener 30 Schiffe um den Peloponnes 20, und Gylippos kommt wieder nach Syrakus 21. Gefechte zu Wasser und zu Lande 22—26. Gefechte zur See 36—41. Ankunft des Demosthenes und Eurymedon 42. Schlacht bei Epipolä 43—45. Mondfinsterniss am 27 August 50, 4. Seeschlacht und ihre Folgen 52—56. 59 f. Abermalige Seeschlacht 70—72. Abzug der Athener 75. 78—81. Demosthenes ergiebt sich 82; so auch Nikias 85. Winter 8, 2, 1. 2. 3, 3. Beiderseitige Vorkehrungen 1—4. Athenische Bundesgenossen zum Abfall erbötig 5—6.

412 f. v. Ch. zwanzigstes Jahr 8, 7, 1. 60, 3.

Ol. 91, 4 und 92, 1, Arch. Kleokritos und Kallias.

Im Frühling Entwürfe der Lakedämonier 7—8. Die Isthmien 9, 1. 10, 1. Kampf beim Isthmos 10. 11. Alkibiades und Chalkideus nach Asien 12. Gleichzeitige Rückkehr des Gylippos 13. Abfall der Chier, Erythräer und Klazomenier 14. Vorkehrungen der Athener 15. Die Teier und Milesier fallen ab 16. 17. Bündniss der Lakedämonier und Perser 18. Lebedos und Erä fallen ab 19. Gleichzeitig siegen die Lakedämonier bei Peiräos und Astyochos erhält die Nauarchie 20. Demokratie zu Samos 21. Die Chier und Astyochos auf Lesbos 22. 23. Die Chier bedrängt 24. Am Ende des Sommers Schlacht bei Miletos 25. Hülfsslotte der Sikelioten 26. Jasos erobert 28. Im Winter Misshelligkeiten mit Tissaphernes 29. Uebergewicht der Athener 30. Hippokrates führt den Lakedämoniern 12 Schiffe zu 35. Zweiter Vertrag mit den Persern 37. Bedrängnisse der Chier 38. 40. Die Lakedämonier schicken nochmals eine Flotte nach Jonien *περὶ ἡλίου τροπᾶς* 39. 41. Gefecht 42. Rhodos fällt ab 44. Jetzt und schon früher Misshelligkeiten mit Tissaphernes 45. 46. 52. Alkibiades unterhandelt mit den Athenern 47—51. Peisandros leitet zu Athen die Aufhebung der Demokratie ein 53. 54. Bedrängnisse der Chier 55. 56. Die Athener unterhandeln mit Tissaphernes 56. Dritter Vertrag der Lakedämonier mit den Persern 58. Am Ende des Winters erobern die Böoter Oropos 60.

411 v. Ch. einundzwanzigstes Jahr 8, 61, 1.

Ol. 92, $\frac{1}{2}$, Arch. Kallias und Theopompos.

Im Anfange des Frühlings Derkyllidas nach dem Hellespont geschickt 61, 1. Ausfall der Chier 62, 1. 2. Sofort fällt Abydos ab 62. 63. Strombichides im Hellespont 61. Um diese Zeit und schon früher wurde die Demokratie bei den Athenern aufgehoben 63, 2. Sendung des Peisandros 64. (Zwei Monate später Thasos zum Abfall gerüstet 64, 2.) Die Vierhundert zu Athen 65—70. Um dieselbe Zeit Umtriebe auf Samos 73, 1. Befestigung der Demokratie im Heere 73—77. Um eben diese Zeit Unruhen bei den Peloponnesiern 78. 79. Gleich darauf wird Klearchos nach dem Hellespont geschickt 80. Alkibiades auf Samos 81. 82. Unzufriedenheit der Peloponnesier 83. 84. Mindaros Nauarch 85. Alkibiades hält die Athener auf Samos zurück 86. Tissaphernes Verfahren 87. Alkibiades besucht ihn 88. Umtriebe zu Athen 89—93. Seeschlacht bei Eretria 94—96. Aufhebung der Vierhundert 97. 98. Gleichzeitig segelt Mindaros nach dem Hellespont 99. 101. Thrasyllos und Thrasybulos auf Lesbos 100. Seeschlacht bei Sestos 104—107. Alkibiades kehrt zurück *πρὸς τὸ μετόπωρον ἤδη* 108, 1.

V e r z e i c h n i s s

der für die Namen der Herausgeber, Erklärer und Uebersetzer gebrauchten
Abkürzungen.

Ab. für Abresch. — Ac. für Acacius von Enenkel. — Ar. oder Arn. für Arnold. — Ba. für Bauer. — Bd. für Bredow. — Bk. für Bekker. — Bl. für Bloomfield. — Bö. für Böhme. — Dr. für Duker. — Ds. für Neophytos Dukas. — Eng. für den Bearbeiter der Engelmann'schen Ausgabe. — Gb. für Gottleber. — Gl. für Randglosse. — Gö. für Göller. — Gr. für Grammius. — Hk. für Haacke. — Hl. für Heilmann. — Huds. für Hudson. — Kist. für Kistemaker. — Kr. für K. W. Krüger wo in dessen frühern Schriften Gegebenes mitgetheilt wird. — Pp. für Poppo. — Ps. für Aemilius Portus. — Sch. für Scholiast. — St. für H. Stephanus (Etienne). — Va. für Valla. — Wa. für Wasse.

Nachwort.

Aufreibende Arbeiten und hartnäckige Kränkelei, verbunden mit einer Witterung die mir meine peripatetische Curweise verbot, haben meine Nerven so sehr abgestumpft dass es mir völlig unmöglich ist die Berichtigungen und Zusätze zu denen eigene Bemerkungen oder fremde Schriften, zum Theil erst kürzlich erschienene, mich veranlassen möchten, schon jetzt, wo jede Zeile des überaus mühsamen und undankbaren Buches mich anwidert, auszuarbeiten: ein Geschäft das weder leicht noch besonders ergötzlich ist. Wenn mir über Kurz oder Lang Musse und aufgefrischte Kräfte zu Theil werden sollten, so gedenk' ich in einem Bändchen von Analekten, in dem ich vorzugsweise mehreres früher Gedruckte, aber zum Theil Vergriffene oder doch schwer Aufzutreibende zusammenstellen will, Beiträge zu einer künftigen Ausgabe des Thukydides mitzutheilen. Einstweilen geb' ich hier das (meist) von Herrn Dr. Poekel, der mich auch bei diesem Hefte mehr als freundlich unterstützt hat, mir mitgetheilte Verzeichniss der

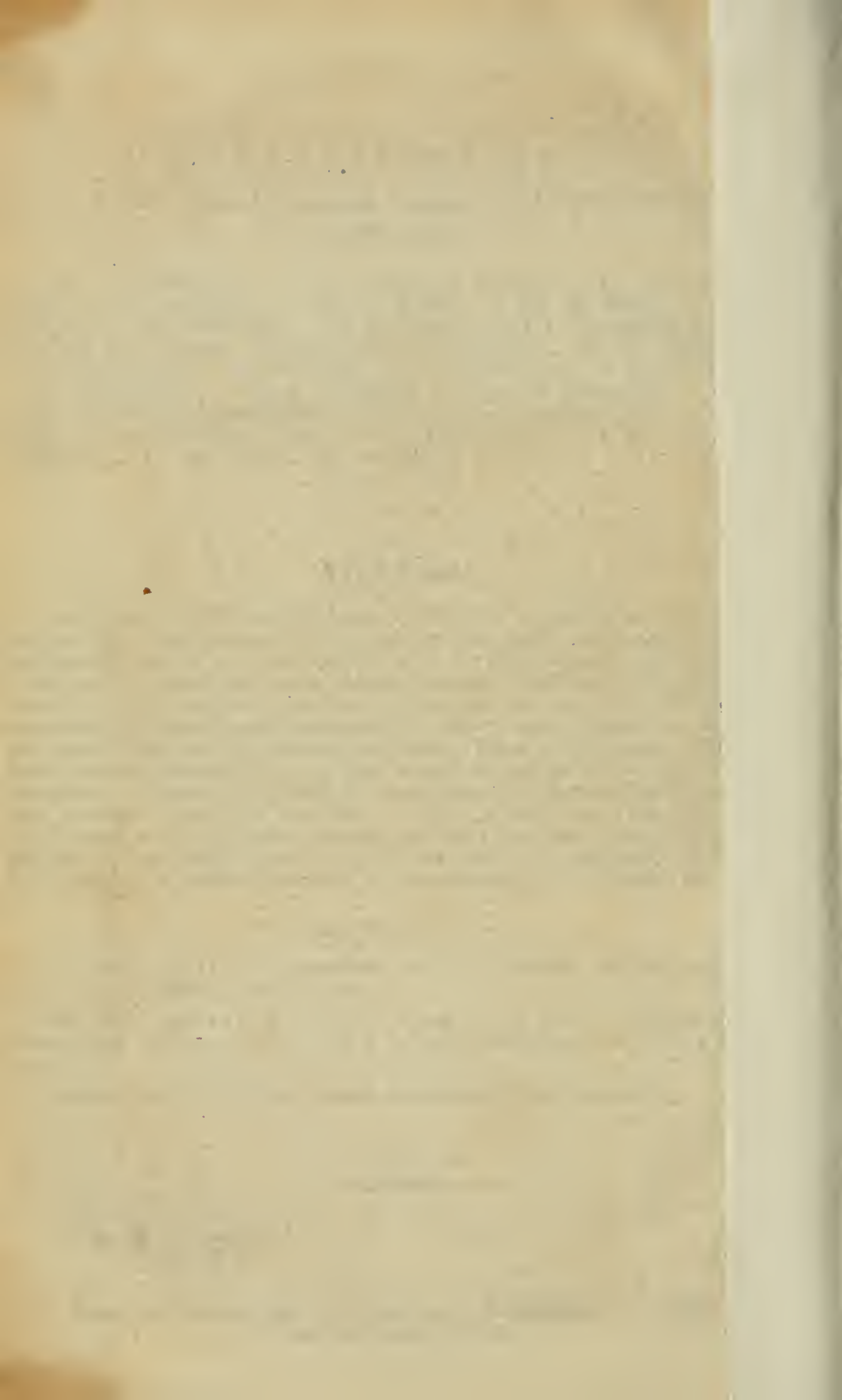
D r u c k f e h l e r .

1. Text. S. 49, 14 l. ἀνανήγον. 53, 8 l. Ἔσταιης. 64, 2 l. εὐρήσουσι. 85, 1 v. u. ἀθροισθέν. 175, 5 l. ἄν.

2. Anmerkungen. S. 54 Z. 2 l. πάντες. 62, 13 v. u. l. Optativ in finale[m] Sinne finden. 87, 11 v. u. l. 7, 48, 5. 148, 9 l. öfter bei Her. 183, 6 l. Κύζιον.

Mehrfach sind Sylben nach meinen Grundsätzen falsch abgetheilt.

AD 27-11-55

PA - Thucydides
4452 Thoukididou Xyggraphe
A2
1860
Bd.2

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

48

